

Giới thiệu Phim Địa Ngục Convert

Một email lạ lùng làm cho cuộc sống Tiễn Thương Nhất xảy ra biến hóa long trời lở đất, hắn trở thành phim địa ngục diễn viên, tiến vào từng cái từng cái cổ quái khó dò bộ phim thế giới, ở đây, có thật nhiều người cùng hắn như thế, ở phim địa ngục trong giây dựa tìm sống. Mỗi sống quá một bộ phim, diễn viên đều có thể thu được con số không chờ tiền phim, tiền phim có thể hồi đoái tiền tài, nhưng càng quan trọng chính là có thể hồi đoái ở bộ phim bên trong thế giới bảo toàn sinh mệnh đạo cụ đặc biệt.

Làng Vũ Khê thần bí bia đá, đảo Phương Nào trắng máu đỏ tươi, trăm năm trường xưa cổ quái phòng, thần bí vùng biển u linh thuyền...

Mỗi một cái bộ phim thế giới đều ẩn giấu đi Tiễn Thương Nhất khó có thể lý giải được tồn tại. Đạo cụ đặc biệt tất nhiên có thể tăng lên cơ hội sinh tồn, nhưng muốn ở phim địa ngục trong sống sót, can đảm cùng trí tuệ mới là hắn duy nhất có thể dựa vào vũ khí!

P/S: độ kinh dị nhẹ, đầu óc nhiều, main thông minh

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Tới từ địa ngục mời

Tiến Thương Nhất chưa từng cảm giác nguy hiểm cách mình gần như vậy, sáng sớm chịu đồng hồ báo thức đánh thức sau đó, hắn mở mắt ra nhìn thấy cái thứ nhất đồ vật, lại là nhà hàng xóm nuôi Hồ Văn con mèo nhỏ, chỉ có là thi thể, hơn nữa chính xác treo ở trên trần nhà.

Mèo chết không hề có sức sống trong đôi mắt phản chiếu ra Tiễn Thương Nhất uể oải khuôn mặt, bởi vì hắn tối hôm qua còn làm kỳ dị khủng bố ác mộng. Hắn làm việc và nghỉ ngơi đều vô cùng có quy luật, hơn nữa cũng không có cái gì không tốt ham mê, buổi tối cơ bản không nằm mơ, cho dù làm mộng, hắn cũng sẽ rất nhanh quên mất, nhưng là tối hôm qua ác mộng hắn nhưng nhớ tới rõ ràng ràng.

Đó là một cái hoang vu hẻo lánh làng núi nhỏ, không có điện cũng không có Internet, cùng bên ngoài gần như không có bất cứ liên hệ nào. Ở trong mơ, hắn hơn nửa đêm thời điểm, sẽ ở đó đang trong cơn mê mẩn, bầu trời mây đen nằm dày đặc, toàn bộ thôn trang không có bất kỳ tia sáng, cho dù dùng đèn pin không thấy được năm ngón tay hình dung cũng không quá đáng. Hắn không biết tại sao mình muốn chạy trốn, chỉ là hắn hiểu rõ, nếu như hắn không chạy, vậy sao nhất định sẽ chết!

Mà toàn bộ ác mộng, hắn liền là ở không biết tên hoảng sợ bên trong vượt qua.

Giải quyết mèo chết thi thể cũng không có tiêu tốn hắn quá nhiều thời gian, vốn nên là trở thành sau khi ăn xong nói chuyện phiếm đề tài sự việc, nhưng bởi vì hai bên cùng lựa chọn lặng im mà bị che lấp đi qua. Nếu đối phương không truy cứu trách nhiệm, Tiễn Thương Nhất đương nhiên sẽ không trắng trợn tuyên dương.

Sự việc giải quyết sau đó, hắn mở ra chính mình thu hoạch cái hòm, mở ra tối hôm qua cái kia là kỳ quái mail.

Bối cảnh là một cái heo lán thôn trang, lơ mơ sắc điệu khiến người ta cực kỳ không thoải mái, nội dung bức thư chỉ có đơn giản hai chữ, Tê Chết.

Dù thế nào xem bao nhiêu lần, Tiễn Thương Nhất đều không nghĩ ra phong thư này muốn bày tỏ có ý gì, nếu như vắn vắn là đơn thuần hăm dọa, vậy tại sao sẽ có mèo chết sự kiện, đã có năng lực làm ra chuyện như vậy, cần gì phải lãng phí thời gian làm thứ này đến hăm dọa chính mình.

Nếu nghĩ không rõ lắm, Tiễn Thương Nhất cũng không có tiếp tục lãng phí thời gian ở phía trên, hắn còn làm việc muốn làm. Hắn công tác nói thoải mái cũng thoải mái, nói khó cũng khó, hắn chủ yếu là làm phân tích thầy.

Cái gì là điểm tích thầy đều không quan trọng, này nghề nghiệp có hay không hợp pháp cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là hắn công tác nội dung. Bất kể là gia đình mâu thuẫn vẫn là sân trường bạo lực, hay hoặc là là kinh tế phạm tội cùng tâm lý tư vấn, hắn toàn bộ đều tiếp, đồng thời đưa ra căn cứ hắn nhận thức trình độ đề nghị cùng đáp án.

Như vậy thế nào thu phí đâu?

Chủ yếu nhất khởi nguồn là giải quyết sự việc sau đó, khách hàng thanh toán trả công, mà giữ gốc, cũng chính là tiền com, thì lại dựa vào tư vấn cố định chi phí, tương đương với xem bác sĩ đăng ký phí.

Nói thẳng ra liền là dao động, chỉ có là có chút trình độ dao động mà thôi.

Giữa lúc hắn kiểm tra có cái gì đáng giá tiếp vụ án thời điểm, hắn nhưng nhận được một cái tin nhắn, ngắn nội dung bức thư đề hắn sau một tiếng ở lân cận một cái trạm xe buýt chờ một chiếc xe đỏ.

Khiến Tiễn Thương Nhất để ý chính là, cái này tin nhắn không có phát cái người.

Lại là như vậy!

Tiền Thương Nhất mím môi, mỗi lần hắn gặp phải chính mình hiểu rõ không được sự việc thời điểm, sẽ bày làm ra một bộ nghiêm túc khuôn mặt.

"Cuối cùng có muốn hay không đi? Vẫn là nhìn kỹ hăng nói đi, dù sao mèo chết là xác thực chuyện đã xảy ra, nếu như xác thực có kỳ lạ, vậy sao nếu như chính mình không đi, há không phải là sai qua, ngược lại, nếu như đi mà cái gì đều không có xảy ra, vậy chẳng phải là chứng minh đây chỉ là một loại nào đó cấp cao một chút trò đùa dài?"

Cuối cùng, Tiền Thương Nhất lựa chọn đi.

Hơi sửa sang một cái chính mình đáng vẻ, tùy tiện khoác lên cái jacket, hắn liền xuất phát. Hắn đi trạm xe buýt cũng không hề lạnh, hơn nữa hắn một người đàn ông, vì lẽ đó hắn không có chút nào sợ sệt.

Nhưng là khi hắn tới đó thời điểm, tình huống nhưng cùng hắn tưởng tượng không giống nhau, lẽ ra dòng người cuộn cuộn địa phương cũng chỉ có một mình hắn. Phải biết, hiện tại thời gian nhưng là buổi chiều một hai điểm a, bầu trời ngàn dặm không mây, một mảnh xanh thẳm cảnh tượng, nhưng là hắn đứng ở trạm xe buýt trước, nhưng không nhìn thấy một người, một chiếc xe đi ngang qua.

"Không đúng! Mau rời đi này!" Hắn biết sự việc không đơn giản, nhưng là hắn lúc này nhưng thật giống như một cái giật dây con rối như nhau bị người không chế.

Thân thể chịu một luồng kỳ quái sức mạnh lôi kéo,

Ở nguồn sức mạnh này sự khống chế, hắn đi tới lớn ghế tựa bên ngồi xuống, nếu như có người nhìn thấy động tác của hắn, tuyệt đối sẽ không thừa bao nhiêu ý nghĩ, giống như này vốn là Tiền Thương Nhất chính mình muốn chuyển cần làm như thế.

Có thể có phải là a! Hắn rõ ràng là muốn rời đi nơi này!

Tiền Thương Nhất theo không nghĩ tới chính mình sẽ có một ngày như thế này, rõ ràng nơi sâu xa dưới ánh mặt trời, nhưng là chính mình nhưng không có cảm nhận được một ít ấm áp, giống như thân thể của chính mình vốn là tràn ngập khí lạnh, vốn là mình liền là một cái giật dây con rối hình người.

Hiện tại, duy nhất đáng vui mừng sự việc liền là Tiền Thương Nhất vẫn không có điên, đầu óc của hắn còn có thể suy nghĩ, ở trong lòng của hắn, nếu như còn có ai có thể cứu hắn, như vậy người này chỉ có thể là chính hắn.

"Thời gian. . . Có lẽ còn có năm phút đồng hồ liền đến tin nhắn trên nói tới thời gian, đến thời điểm sẽ phát sinh cái gì? Thân thể hiện tại hoàn toàn dùng không được, thậm chí ngay cả một cái đầu ngón chân cũng không thể dùng, nhưng là nhưng một mực vẫn có thể hít thở, có thể là bắp thịt lỏng lẻo liệu sao? Sẽ không, chính mình đang ngồi ở trên băng ghế, mà trước đó, ta không có từng đụng phải bất luận người nào, cũng không có ăn bất luận là đồ vật gì, này đây một cái luận bàn không thể thực hiện được."

Tuy rằng Tiền Thương Nhất đã rất nỗ lực, nhưng là vẫn cứ không có cái gì rất tốt biện pháp giải quyết, mà thời gian cứ vậy đi từng giây từng phút trôi qua, mãi đến tận kim chỉ nam chỉ về giao ước thời gian.

Quả nhiên có một chiếc xe đồ đi tới trước mặt Tiền Thương Nhất, chỉ có chiếc xe đồ này cũng có vẻ quá kỳ dị chút, đầu tiên, nó cửa sổ toàn bộ chịu tô đen, từ bên ngoài căn bản không nhìn thấy bên trong là tình huống thế nào, mà xe đồ mặt bên toàn thể như một cái tuyên truyền đối bản, ở áp phích ngay chính giữa viết Tể Chết hai cái đỏ như máu chữ lớn.

"Này?" Nhìn thấy hai chữ này thời điểm, Tiền Thương Nhất đột nhiên hiểu rõ cái kia một lá kỳ quái mail, vậy là một cái thư mời, chẳng qua nội dung, Tiền Thương Nhất vẫn là không rõ ràng.

Không chờ nó từ tế quan sát áp phích bối cảnh tin tức, thân thể của hắn liền chuyển động, hướng về khiến người ta lo lắng kỳ dị xe đồ đi đến, đi tới cửa xe, Tiền Thương Nhất kinh ngạc phát hiện chính mình không nhìn thấy bên trong là cái gì, hắn nhìn thấy chỉ là đen kịt một màu.

Nhưng mà, khi hắn đi vào chiếc xe đồ này sau đó, hết thảy đều trở nên không giống lên, bên trong xe là rộng rãi không gian, bố cục không giống như là bình thường xe đồ, đến như là chính mình phòng khách, ở trong xe cũng không nhìn thấy ngoài xe cảnh tượng, ở cửa xe đóng sau đó, Tiền Thương Nhất phát hiện mình rốt cục thu được thân thể mình nắm quyền trong tay.

Hắn làm chuyện thứ nhất liền là yêu cầu tài xế dừng xe, nhưng là khi hắn lấy sự chú ý của mình đặt ở trên người tài xế thời điểm, một luồng cố ý mà sinh cảm giác sợ hãi chiếm cứ đầu óc của hắn, hắn một câu nói đều không nói ra được.

Tài xế đáng vẻ cũng không đáng sợ, bởi vì hắn căn bản không có đáng vẻ, một cái màu đen áo mưa che lại toàn thân, ở mặt nơi chỉ có một đoàn mơ hồ không rõ khối đen cùng hai con mắt đỏ tươi con mắt.

Chẳng biết vì sao, Tiền Thương Nhất lựa chọn vứt đi, hắn ngồi ở chỗ ngồi trên, về mặt chất phác. Ở xe trung tâm bày ra một cái bàn mà trên bàn thả một cuốn sổ tay.

Này cuốn sổ tay gây nên Tiền Thương Nhất chú ý, bởi vì sổ tay bìa ngoài viết tên của hắn, nhưng là làm tay hắn vừa vịn chạm được sổ tay thời điểm, sổ tay nhưng như sống như thế, hóa thành không biết tên chất lỏng hướng về trong thân thể hắn chui.

Tất cả những thứ này xảy ra quá nhanh chóng quá đột nhiên, chưa kịp Tiễn Thương Nhất có động tác gì, tất cả những thứ này liền kết thúc, giữa lúc Tiễn Thương Nhất cảm giác mình thân thể có hay không có dị dạng thời điểm, một luồng tin tức nhưng từ sâu trong ý thức vọt tới.

Làm Tiễn Thương Nhất bắt đầu xem trong đầu tin tức thời điểm, hẩn thu tay về, lọt vào trầm tư.

Tin tức nội dung rất nhiều, nhưng mà Tiễn Thương Nhất phát hiện hẩn có thể xem nội dung rất ít, còn lại nội dung giống như bị đóng kín, mỗi khi hẩn nỗ lực nhớ lại bộ phận kia nội dung thời điểm, đều sẽ chịu còn lại đồ vật thay thế, giống như cố ý tránh khỏi như thế.

"Mặc kệ, nếu như thật sự tồn tại một loại nào đó ý thức ngăn cản ta, vậy sao lúc này ta sao trực tiếp tra xét là sẽ không có tác dụng gì." Tiễn Thương Nhất quên chính mình xem không được nội dung, mà bắt đầu hiểu rõ bộ phận kia có thể xem nội dung.

Hẩn có thể xem này bộ phận như một bộ phim giới thiệu tóm tắt, tên phim ảnh Tiễn Thương Nhất rất quen thuộc, nói cho đúng tới là trải qua hai ngày nay sự việc sau đó rất quen thuộc, bởi vì tên phim ảnh là (Tế Chết), hai chữ này gần nhất vẫn quanh quẩn ở Tiễn Thương Nhất trong đầu, ban đầu chỉ là không rõ, hiện tại lần thứ hai nhìn thấy hai chữ này, hẩn nhưng cảm giác thấy hơi hoảng sợ.

Tế Chết, cuối cùng là có ý gì? Lễ Tế Chết sao? Người sống tại sao lại lễ Tế Chết, chết bản thân lại vì sao có thể bị tế, Tiễn Thương Nhất không quá hiểu rõ, hẩn nghĩ, có lẽ là một cái nào đó kỳ quái phong tục.

Tiếp tục nhìn xuống phía dưới, Tiễn Thương Nhất nhìn thấy diễn viên tin tức, hẩn nhìn thấy tên của chính mình, ở tên hẩn phía trước viết Thạch Hải Mẫn ba chữ.

"Đây là ta đóng vai nhân vật sao? Chẳng lẽ nói ta là diễn viên? Nhưng là tại sao phải làm như vậy, dứt bỏ kỹ năng biểu diễn loại hình suy xét, có loại năng lực này, tại sao lại đóng phim, hơn nữa ta cũng không thấy máy thu hình, mặt khác, coi như này phim ảnh quay xong, cũng không khả năng chiếu phim đi, trừ khi. . ."

Đúng, Tiễn Thương Nhất đột nhiên nghĩ đến một khả năng, có lẽ, này bộ tên là Tế Chết phim ảnh cũng không phải khiến loài người xem, mà dùng phim ảnh thuyết minh phương thức đến biểu diễn, có lẽ chỉ là vì để cho loài người hiểu rõ.

Tiếp tục nhìn xuống phía dưới, là phim ảnh giới thiệu tóm tắt, chẳng qua Tiễn Thương Nhất sau khi xem xong về mặt càng thêm nghiêm túc, bởi vì hẩn ngửi được mùi vị của tử vong.

Hẩn vai trò Thạch Hải Mẫn là một cái theo có kỳ quái truyền thống hẻo lánh thôn trang đi ra thanh niên, bên ngoài thuận tiện cuộc sống để hẩn không muốn trở về đi, cha mẹ hẩn cũng hiểu rõ, nhưng là, có một việc lại làm cho hẩn không thể không trở lại, vậy liền là trong thôn mỗi cách hai mươi năm đều sẽ cử hành một lần Tế Chết, lần trước tham gia Tế Chết hẩn còn chỉ có sáu tuổi, cái gì cũng không hiểu, cái gì cũng không nhớ rõ, nhưng là thân thể của hẩn nhưng thật giống như nhớ kỹ thời đó khủng bố, mỗi lần nghĩ tới Tế Chết hai chữ, trong lòng hẩn đều sẽ run rẩy.

"Tế Chết, cuối cùng là cái gì?" Trong lòng mang theo vấn đề, Tiễn Thương Nhất tiếp tục nhìn xuống phía dưới.

Nguyên bản Thạch Hải Mẫn ý nguyên không dự định trở lại, thứ nhất là tiêu tốn, thứ hai là Tế Chết bản thân, khi hẩn liên tục mấy đêm đều làm cái kia một cái ác mộng thời điểm, hẩn biết, hẩn không thể tránh khỏi phải về đến làng Vũ Khê, đi tham gia Tế Chết, khiến cho hẩn cảm thấy vô hạn hoảng sợ Tế Chết.

Tới đây, giới thiệu tóm tắt kết thúc, nội dung tuy rằng không nhiều, chẳng qua vẫn là có thể phân tích ra một ít chuyện, tỷ như, Tế Chết còn chưa bắt đầu, vậy thì mang ý nghĩa, nếu như hẩn thật sự như số tay trên nói như vậy, muốn đóng vai Thạch Hải Mẫn, vậy sao này nhiều thời gian đi ra, khẳng định là cho hẩn tìm kiếm chạy trốn hoặc là biện pháp giải quyết, nhưng là hẩn tại sao muốn tham gia Tế Chết? Thì tại sao muốn đóng vai Thạch Hải Mẫn?

Giữa lúc hẩn do dự không quyết định thời điểm, xe đột nhiên ngừng lại, cửa xe mở ra, Tiễn Thương Nhất nhìn chăm chăm cửa, phát hiện ngoài cửa đen kịt một màu, cái gì đều không nhìn thấy, lúc này, một người mặc áo che gió màu đen nam kính đen đi vào, hẩn nhìn thấy bên trong xe có người, về mặt hơi có chút thay đổi, chẳng qua cũng không nổi bật.

Nam giới không có lấy sự chú ý thả quá nhiều ở trên người Tiễn Thương Nhất, ở Tiễn Thương Nhất nhìn kỹ, hẩn tùy tiện tìm một cái trống rỗng chỗ ngồi ngồi xuống.

"Người diễn qua mấy bộ?" Nam giới đột nhiên hỏi một vấn đề.

Nghe được vấn đề này, Tiễn Thương Nhất do dự một chút, hẩn ở phán đoán ý đồ của đối phương.

"Lần thứ nhất sao? Vậy thì nhắc nhở người một câu đi, đang đóng phim thời điểm, tuyệt đối không nên bại lộ thân phận chân thật của mình."

Nam giới trong nháy mắt làm ra phán đoán để Tiễn Thương Nhất cảm thấy hoảng sợ, "Kẻ này, lẽ nào liền bởi vì ta vừa nãy do dự như vậy liền phán đoán ta chưa bao giờ diễn qua này kỳ quái phim ảnh sao? Ở tình huống bình thường cần phải còn có thể nghi ngờ ta không muốn tiết lộ tình huống của chính mình a? Hẩn sức quan sát thực sự là nhạy cảm đến đáng sợ! Hoặc là nói, hẩn chỉ là đoán mò?"

"Xin hỏi, ta. . . Còn có chỗ nào cần thiết phải chú ý?" Vào lúc này, Tiễn Thương Nhất cũng không có thật ngại ngần tâm trạng ở trong lòng, hẩn luôn luôn là một cái co được dân được người.

"Tay mới cần biết sao? Quá lãng phí thời gian, nếu như ta phải cho mỗi người đều nói một lần, vậy ta còn không bằng cũng giả dạng làm tay mới." Nam kính đen giơng điệu rất lạnh.

Thấy sắc mặt Tiền Thương Nhất không tốt lắm, nam kính đen suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ nhàng gõ gõ bàn, "Trước tiên lẫn nhau báo họ tên đi, tên thật cũng được, tên giả cũng được, nói chung là có thể khác nhau tại phim ảnh thân phận một cái danh hiệu! Người gọi ta Ứng Nhân là có thể, điều hâu con mắt." Nam kính đen sau khi nói xong lấy kính râm hái xuống.

Mặt Ứng Nhân rất lạnh lùng, hai mắt lấp lánh có thần, vẻ mặt rất nghiêm túc.

"Vậy gọi ta Thương Nhất đi, thương của thương thiên, con số một một." Tiền Thương Nhất trả lời.

"Chờ người sống quá này một bộ phim, ta sẽ nói cho người biết chuyện còn lại, điều kiện trước tiên là ta còn có thể gặp mặt." Ứng Nhân sau khi nói xong, tay bắt đầu về phía trước đuổi, sau đó chạm được trên bàn chẳng biết lúc nào xuất hiện số tay.

"Vậy cái số tay! Vừa này rõ ràng chỉ có một cái, ta đụng vào sau đó liền biến mất rồi, tại sao lại xuất hiện? Lẽ nào mỗi một cái số tay nội dung đều không giống nhau sao? Như vậy, nếu như ta đụng vào hết thấy số tay. . . Vâng vâng, nếu như thật sự có thể như ta suy nghĩ, lấy hết thấy số tay đều nắm giữ ở trong tay chính mình, vậy sao Ứng Nhân tại sao không làm những chuyện tương tự?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

Ứng Nhân ý sâu xa nhìn Tiền Thương Nhất một chút, sau đó mang theo kính râm, dựa vào sofa nghỉ ngơi lên.

Thời gian trôi qua ba mươi phút, này ba mươi phút không còn người lên xe, bên trong buồng xe từ đầu tới cuối chỉ có Tiền Thương Nhất cùng Ứng Nhân hai người, tiếp theo, xe đỗ ngừng lại, cửa xe cũng mở ra.

Tiền Thương Nhất nhìn một chút Ứng Nhân, phát hiện hắn cũng cử động.

"Xuống xe đi." Ứng Nhân không nhiều lời, sau khi nói xong, liền xuống xe.

Tiền Thương Nhất đứng ở cửa xe, bên ngoài nhưng vẫn là đen kịt một màu, cái gì đều không nhìn thấy.

Hắn do dự hai giây đồng hồ, vẫn là xuống xe, đi vào trong bóng tối.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Ác mộng buông xuống

Tiền Thương Nhất về phía trước đưa tay, ở trong bóng tối tiến lên, đi rồi khoảng chừng năm phút đồng hồ, hắn nhìn thấy phía trước xuất hiện ánh sáng, ngay sau đó hắn bước nhanh hơn, hướng về ánh sáng đi đến.

Trong thời gian này, xung quanh đen tối dần dần bắt đầu rút đi, lộ ra nguyên bản hình dạng.

Lúc này, Tiền Thương Nhất đang đứng ở một cái nông thôn trên đường nhỏ, đường là bùn đường, hơn nữa tương đương hẹp, chỉ có thể cung cấp ba người dàn hàng đứng thẳng.

"Cũng còn tốt ta lúc đi ra mặc vào giày thể thao." Tiền Thương Nhất ở trong lòng vui mừng.

Hắn tiếp tục hướng phía trước đi, thị lực tốt hơn hắn, nhìn thấy phía trước xuất hiện một bóng người, "Là Ứng Nhân sao?" Trong lòng Tiền Thương Nhất hơi có chút kỳ vọng, đồng thời bước nhanh hơn. Gần vừa đủ sau đó, Tiền Thương Nhất nhìn rõ ràng đối phương dung mạo, không phải Ứng Nhân, mà là một cái nông dân, tên này nông dân da dẻ ngăm đen cùng vóc người khỏe mạnh.

"Có nên hay không cùng hắn chào hỏi? Dù sao ta hiện tại là đóng vai Thạch Hải Mẫn, tuy rằng Thạch Hải Mẫn sau khi trưởng thành đi ra ngoài làm công, nhưng làng Vũ Khê là một người hẻo lánh thôn xóm nhỏ, số người có thể cũng là khoảng trăm người, không quen có thể, muốn nói không quen biết, tình huống như thế liền tương đối thấp." Suy nghĩ bên trong, Tiền Thương Nhất chậm lại bước đi, "Nhưng là ta căn bản không quen biết đối phương là ai, lại để cho ta thế nào chào hỏi? Vẫn là chậm chạp đi, làm cho đối phương mở miệng trước, chính mình lại nhìn tình huống ứng đối tốt hơn."

Cùng Tiền Thương Nhất ngược lại, nông dân nhìn thấy Tiền Thương Nhất sau đó, trái lại bước nhanh hơn.

"Hải Mẫn! Người đã về rồi!" Nông dân giọng lớn vô cùng, trung khí đầy đủ.

Tiền Thương Nhất đưa tay vẫy vẫy, trên mặt cũng treo lên nụ cười, "Đúng đấy!"

Nông dân dạt ra bước đi chạy đến trước mặt Tiền Thương Nhất, một cái tay đặt ở trên bả vai Tiền Thương Nhất, "Cái tên nhà ngươi, nhiều như vậy năm không thấy, đúng là nhả nhận rất nhiều."

Đổi mặt nông dân nhiệt tình, Tiền Thương Nhất trong lòng nhưng trong nháy mắt nguôi đi, hần nghĩ thầm, "Khá tốt bộ dáng tự động thay thế, nhưng mà cũng quá hồ người a? Ngoại trừ một cái thân phận cùng giới thiệu tóm tắt, cái gì cũng không cho ta, vừa vận xuống xe liền để ta trực tiếp cùng dân làng giao thiệp với, lẽ nào ta muốn một lần nữa đem mỗi người đều biết một lần? Coi như mình có mấy năm không về làng lấy cớ này ở, cũng không khả năng quên thành như vậy, trừ khi ta đóng vai Thạch Hải Mẫn là kẻ cặn bã."

Lúc này, Tiền Thương Nhất trong đầu số tay bắt đầu chuyển động lên, nông dân dung mạo cùng tên xuất hiện ở số tay bên trong.

(Thạch Cảnh Phúc.)

Ở tên phía dưới còn có mấy hàng chữ nhỏ giới thiệu.

(Thạch Hải Mẫn chơi đùa từ nhỏ đến lớn bạn tốt, hai người quan hệ vô cùng thân mật, ở Thạch Hải Mẫn gặp phải ngăn trở thời điểm, đều là cái thứ nhất an ủi hần, cũng dành cho hần trợ giúp người.)

"Hiện tại mới đến?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu, sau đó mở miệng.

"Cảnh Phúc, nhiều như vậy năm không thấy, ngươi càng ngày càng rắn chắc a!" Nói xong, Tiền Thương Nhất cũng vỗ vỗ vai Thạch Cảnh Phúc.

"Ha ha ha a." Thạch Cảnh Phúc thật ngại ngừng cười cợt, "Mỗi ngày làm việc có thể không bền chắc không? Đúng rồi, nếu ngươi trở về, trước tiên về thăm nhà một chút mẹ ngươi đi, mấy năm trước, nhà ngươi gian phòng đột nhiên sụp đổ, trưởng làng cùng mấy người chú bác sau khi xem, nói không có cách nào sửa chữa, ngay sau đó đám người liền giúp nhà ngươi mới xây một gian phòng, ngay ở nhà thôn trưởng cách đó không xa a!"

Nói xong, Thạch Cảnh Phúc xoay người chỉ về phía sau.

Nguyên bản mây mù quanh quần dãy núi bên trong xuất hiện rải rác căn nhà, Tiền Thương Nhất theo tay Thạch Cảnh Phúc chỉ phương hướng nhìn tới, nhìn thấy lớn nhất một chỗ ngôi nhà.

"Vậy hần là liền là trưởng làng gian phòng, tuy rằng ở trong thành phố xuất liên tục thuê đều không nhất định có người thuê, nhưng mà ở làng Vũ Khê bên trong, lại có một loại hạc đứng trong bầy gà cảm giác, bên cạnh phòng nhỏ cần phải liền là 'Ta' nhà." Tiền Thương Nhất thu hồi ánh mắt, "Nếu Thạch Cảnh Phúc là Thạch Hải Mẫn tốt vô cùng bạn bè, đang giúp đỡ xây gian phòng chuyện này, không nói ra lực nhiều nhất, khẳng định ít không đi nơi nào, ta vẫn là cảm ơn hần một cái tốt rồi."

"Cảnh Phúc, cảm ơn ngươi a! Lần này ta trở về đến quá vội vàng, không có mang món đồ gì, nếu như ngươi có cái gì muốn ta hỗ trợ địa phương, cứ nói với ta."

"Là anh em mà! Đừng nói những này, mau trở về đi thôi!" Thạch Cảnh Phúc thu tay về,

"Ta còn một chút sự tình, liền không cùng ngươi, chờ ta xong xuôi sự tình, buổi tối sao hai đứa lại nói ôn chuyện."

"Há, được, ngươi đi làm đi."

Chờ Thạch Cảnh Phúc sau khi rời đi, Tiền Thương Nhất cũng bước lên tiến vào làng Vũ Khê chặng đường.

Bởi vì dân làng căn nhà vô cùng rải rác, vì lẽ đó dọc theo đường đi Tiền Thương Nhất cũng không có gặp phải còn lại dân làng.

Đi tới tự mình trước cửa nhà, cửa là mở rộng, trong phòng, có một tên phụ nữ đang dùng kim may vá quần áo đồ vật, người phụ nữ này ngẩng đầu lên nhìn về phía ngoài cửa, tiếp theo sắc mặt thay đổi đột ngột, nguyên bản yên lặng về mặt chịu hưng phấn thay thế, phụ nữ liền vội vàng đem trong tay công việc bỏ xuống, chạy ra cửa.

Tuy rằng trên mình giản dị quần áo đồ vật để người phụ nữ này có vẻ hơi quê mùa, nhưng nhìn kỹ bên dưới, phụ nữ dung mạo nhưng là tương đối tốt, cho dù xưng là người đẹp cũng không quá đáng.

"Người này cần phải liền là mẹ Thạch Hải Mẫn, xem gian phòng tình huống, hơn nữa Thạch Cảnh Phúc trước từng nói, rất có thể cha Thạch Hải Mẫn đã qua đời, chỉ để lại mẹ Thạch Hải Mẫn một người thủ tiết, vậy, hiện tại vấn đề là, nhiều năm chia lìa, lúc này mẹ con gặp lại, ta có muốn hay không kêu một tiếng 'Mẹ' ? Vẫn là coi vậy đi, tuy nói là 'Diễn kịch', nhưng trong lòng ta còn chưa chuẩn bị xong." Tiền Thương Nhất cuối cùng vứt đi.

Trong đầu số tay lần thứ hai chuyển động, cùng với trước như thế, mẹ Thạch Hải Mẫn dung mạo cùng tên xuất hiện ở một trang mới trên.

(Thạch Tích.)

(mẹ Thạch Hải Mẫn, ở cha Thạch Hải Mẫn tự thân đi thế giới sau đó một thân một mình chống đỡ lên toàn bộ nhà, là một người kiên cường phái nữ.)

Thạch Tích chạy đến trước mặt Tiền Thương Nhất, đem hần ôm lấy, "Đứa nhỏ, ngươi rốt cục trở về!"

Tiền Thương Nhất ở trong lòng thờ dài, nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng Thạch Tích, "Ta đã trở về."

"Để mẹ nhìn, người có hay không ở bên ngoài chịu khổ?" Thạch Tích buông tay ra, lùi về sau một bước, hai tay đặt ở trên bả vai Tiền Thương Nhất, con mắt nhìn chăm chăm Tiền Thương Nhất khuôn mặt.

"Đi vào trước đi." Tiền Thương Nhất cầm lấy tay Thạch Tích.

"Ta dù sao không phải Thạch Hải Mẫn, một chút tình cảm vẫn là rất khó chuẩn bị ra đến, đồng thời, nếu như không có cần phải, cũng không muốn quá chìm đắm ở đóng vai nhân vật bên trong, như vậy có thể sẽ quấy nhiễu phán đoán của chính mình, cũng có thể chịu nào đó một số chuyện làm tức giận, dẫn đến làm ra sai lầm hành vi." Tiền Thương Nhất ở trong lòng phân tích nói.

Thạch Tích liên tiếp nói rồi ba cái "Tốt", sau đó đem Tiền Thương Nhất kéo vào nhà.

"Phòng này là trong thôn mọi người hỗ trợ sửa chữa, tuy rằng không sánh được trong nhà trước đây căn nhà, nhưng cũng không sai." Thạch Tích lúc nói lời này quay lưng với Tiền Thương Nhất, "Người đói bụng không? Ta cho người đi làm bữa cơm!" Nói xong, Thạch Tích đi tới nhà bếp.

"Xem ra cha Thạch Hải Mẫn hôn chết rồi, mẹ con bọn hắn cuộc sống trải qua rất đau khổ a!" Tiền Thương Nhất ở trong lòng cảm than.

Trên bàn cơm, Thạch Tích hỏi có nhiều vấn đề, cơ bản đều là quan tâm Thạch Hải Mẫn ở bên ngoài cuộc sống tình hình, còn có liên là hỏi thăm Thạch Hải Mẫn có hay không có yêu thích nữ giới, mọi việc như thế vấn đề.

Những vấn đề này đều chịu Tiền Thương Nhất qua loa đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Trưởng làng

Sau đó, Thạch Tích mang theo Tiền Thương Nhất đi tới thuộc về hán gian phòng, gian phòng ngay ở Thạch Tích gian phòng bên, trong phòng bày ra đồ vật rất ít, không thừa bao nhiêu vật trang sức, cho dù Thạch Hải Mẫn lâu dài chưa có về nhà, gian phòng cũng đặc biệt sạch sẽ, hiển nhiên thường thường có người quét dọn.

"Người thích sạch sẽ, vì lẽ đó người gian phòng ta thường thường quét dọn. Đúng rồi, ta còn có một chút sự tình không có làm, người đi rồi lâu như vậy đường núi, cũng mệt mỏi, trước tiên nghỉ ngơi một hồi đi." Thạch Tích sau khi nói xong liền rời đi.

Tiền Thương Nhất ở bên trong phòng đi dạo một chút, không phát hiện có cái gì chỗ đặc thù, mặt khác cũng xác thực cảm giác thấy hơi mệt mỏi, liền nằm ở trên giường nghỉ ngơi lên, tuy rằng nhắm hai mắt, thế nhưng là không có ngủ.

"Hiện tại ta trên căn bản xem như là quen thuộc quy trình, nếu như đem tình huống lúc này thí dụ thành trò chơi, như vậy sở tay trong đầu của ta thì tương đương với gọi ý của hệ thống, sẽ cung cấp cho ta một chút cơ bản tin tức, cho tới có hay không còn lại công năng, hiện tại còn không rõ lắm, nhưng mà có một vấn đề, ta cần phải làm gì? Sống sót? Vẫn là đem để thôn trang này phát triển lớn mạnh? Ủ... Cái thứ nhất khả năng tính khá lớn, ở đây cơ sở trên thêm một bước suy luận, ta tại sao cần sống sót? Ta sẽ chết đói, chết khát vẫn là phát bệnh chết? Hoặc là bị giết chết? Thân thể tự nhiên suy kiệt khả năng tính cũng không lớn, vậy sao bằng vào ta sẽ bị giết chết tiếp tục suy nghĩ, ta sẽ bị ai giết chết?" Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất mở hai mắt ra ngồi dậy đến, hai tay hắn ôm ngực.

"Người vẫn là... Cũng hoặc là hai người đều có?" Lúc này, Tiền Thương Nhất phát hiện trong đầu sở tay lại nhiều hơn một chút nội dung, hắn vội vàng lật xem ra.

Cái thứ nhất xuất hiện chính là một tên màu trắng tóc ngắn, để râu dê ông lão, bên cạnh viết "Thạch Ôn Vi" ba chữ, ở tên mặt sau còn có trưởng làng hai chữ, phía dưới, là Thạch Ôn Vi giới thiệu sơ lược.

(làng Vũ Khê trưởng làng, tuổi thơ theo một người dạy học học sinh học qua mấy năm trường tư, có một ít văn hóa, ở trong thôn có rất cao uy danh, làng Vũ Khê to to nhỏ nhỏ mâu thuẫn đều do hắn đến phán xét, kết quả xử lý khiến hai bên đều thoả mãn, mặt khác, trong thôn tên của đứa nhỏ trên căn bản đều là do hắn lấy.)

"Một tay che trời!" Xem xong Thạch Ôn Vi giới thiệu tóm tắt sau đó, Tiền Thương Nhất trong đầu xuất hiện bốn chữ này.

"Có thể làm cho hai bên đều thoả mãn biện pháp giải quyết, đây là thực tế thao tác năng lực, học qua trường tư, toàn bộ làng đứa nhỏ tên đều do hắn

lấy, đây là văn hóa tri thức năng lực, lại căn cứ nhà hấn to bằng gian phòng để phán đoán, dùng một tay che trời đến đánh giá tuyệt đối không quá đáng, chẳng qua, nếu mạnh như vậy, như vậy Tể Chết cần phải cũng là do hấn đến chủ trì đi!"

Tiếp đó, Tiễn Thương Nhất tiếp tục nhìn xuống phía dưới.

(Thạch Hoàng Nghiệp)

(Thạch Ôn Vi con lớn nhất, thành thật an phận, lấy có một vợ Thạch Thỉnh Dong, sinh ra một con trai Thạch Gia Huân.)

"Tên này lấy được thật không tệ..." Tiễn Thương Nhất ở trong lòng thờ dài nói.

Hấn tiếp tục nhìn xuống phía dưới.

(Thạch Hưng Vận)

(Thạch Ôn Vi con thứ hai, ý đồ xấu nhiều.)

(Thạch Học Chân)

(Thạch Ôn Vi con thứ ba, nhu nhược, nhất gan sợ phiền phức.)

Tới đây, sở tay bên trong nội dung lại bị lật hết.

"Ừm, nơi này giới thiệu cho ta trường làng một nhà tình huống, rõ ràng là để ta đi nhà thôn trưởng, hoặc là trường làng sẽ tới nhà của ta, dựa theo bình thường nông thôn tình huống để phán đoán, ta là một người hoàn hảo người, không phát bệnh không tàn tật, hấn là ta đi nhà thôn trưởng thăm hỏi, chỉ là, trong tay không có một ít quà tặng, cứ vậy đi cái gì cũng không mang theo đi thăm hỏi, thực sự không còn gì để nói." Tiễn Thương Nhất cẩn cẩn mỗi dưới, "Nếu như dùng nhà này bên trong lúc đầu thì có đồ vật đi thăm hỏi, cũng không còn gì để nói, nhưng là trên người mình lại không mang tiền."

Chính xác đang suy tư vấn đề khó để Tiễn Thương Nhất từ trên giường đi xuống, hấn vói tay đuổi người.

"Này không phải là nuôi thành trò chơi, cùng trường làng quan hệ có thể rất quan trọng, nhưng mà Thạch Hải Mẫn cùng trường làng quan hệ cuối cùng thế nào, ta vẫn chưa biết được, mặt khác, nếu như không phải Tể Chết cho Thạch Hải Mẫn đe dọa, ta tin tưởng Thạch Hải Mẫn tuyệt đối sẽ không trở lại làng Vũ Khê, vì lẽ đó, quà tặng chuyện như vậy, có thể trước tiên bỏ xuống, hiện tại quan trọng nhất vẫn là tìm được trước Ứng Nhân." Nghĩ tới đây, Tiễn Thương Nhất đi ra khỏi phòng.

Đi tới trước mặt Thạch Tích.

"Ừm... Mẹ, gần nhất có hay không cái gì người xa lạ đến trong thôn?" Tiễn Thương Nhất lúc đọc 'Mẹ' thời điểm, do dự một chút.

Thạch Tích cười cợt, nụ cười rất đẹp, nàng dừng lại công việc trong tay suy nghĩ một chút, tiếp theo lộ ra bỗng nhiên tình ngộ biểu hiện, "Há, ta nhớ tới, người bác Ôn Vi bảo hôm nay có thể có một người cái gì địa chất người công tác sẽ đến trong thôn thăm dò, người muốn hỏi có phải là cái này?"

"Ta tùy tiện hỏi thăm." Tiễn Thương Nhất không dám đem lại nói quá đầy đủ.

"Hiện tại người kia có thể đã đến người bác Ôn Vi nhà." Thạch Tích lại bổ sung một câu.

"Vậy ta đi nhà bác trai nhìn." Tiễn Thương Nhất lộ ra một cái nụ cười.

"Ừm, đi sớm về sớm, buổi tối muốn ăn cái gì?" Thạch Tích rất vui vẻ, giống như biểu hiện Tiễn Thương Nhất làm nàng rất hài lòng.

"Tùy tiện làm một chút là có thể." Đón lấy, Tiễn Thương Nhất khoát tay áo một cái, đi ra cửa chính.

Chẳng qua đi ra cửa chính sau đó, hấn không có lập tức đi nhà thôn trưởng, bởi vì hấn đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

"Thạch Tích một cái cô gái yếu đuối, một thân một mình là thế nào cuộc sống? Vừa nãy xem qua tay nàng, tuy rằng không có trong thành phố cô gái tinh tế, nhưng cũng chăm sóc không sai, cơ bản không làm cái gì việc nặng, chứ nói chi là nghề nông." Cái vấn đề này đặt ở trong lòng Tiễn Thương Nhất, "Có thể hay không là... Coi vậy đi, như vậy nghi ngờ loạn cũng không tốt."

Đi tới nhà thôn trưởng trước cửa, cùng nhà Thạch Tích như thế, nhà thôn trưởng cửa chính đồng dạng không có đóng.

Theo lễ phép cùng căng thẳng, Tiễn Thương Nhất lựa chọn ở cửa đứng một hồi, phát hiện không có ai đi ra hỏi thăm mình sau đó, hấn cất bước đi vào.

"Ai? Này không phải Hải Mẫn sao? Người trở về?" Một cái khỏe mạnh người đàn ông trung niên phát hiện Tiễn Thương Nhất, khuôn mặt người đàn ông này, Tiễn Thương Nhất ở sở tay bên trong từng thấy, hấn liền là Thạch Ôn Vi con lớn nhất, Thạch Hoàng Nghiệp.

"Anh Hoàng Nghiệp." Tiễn Thương Nhất căn cứ chính mình phán đoán trở lại trả lời một câu.

Hấn vốn tưởng rằng là rất bình thường một cái xưng hô, nhưng là nét mặt Thạch Hoàng Nghiệp nhưng là được sùng mà lo.

"Nguy rồi!" Nhìn thấy cái này về mặt trong nháy mắt, sắc mặt Tiền Thương Nhất liền tối lại.

"Ha ha, người vừa nãy gọi ta cái gì? Đi ra ngoài nhiều năm như vậy, quả nhiên có biến hóa rất lớn, cũng không giống khi còn bé như vậy cứng đầu tính khí, không tồi không tòi, ha ha ha ha." Thạch Hoàng Nghiệp đi tới trước mặt Tiền Thương Nhất, "Rất tốt, cũng không giống khi còn bé như vậy hấp hấp tấp tấp, xem ra thế giới bên ngoài thật sự rất không giống nhau."

"Ha ha ha a." Tiền Thương Nhất lúng túng cười cợt, không lại nói lung tung.

"Người đến đây khẳng định không phải vì xem ta a? Cha ta ở bên trong cùng khách người nói chuyện, giống như là cái gì địa chất người công tác, ha ha, ta cũng không rõ lắm những thứ đó này, ta cả đời đều ở trong thôn, cũng không ra ngoài từng va chạm xã hội, không biết là này nghề nghiệp là làm gì? Ngược lại không thể loại lương thực liên là."

"Ừm..." Tiền Thương Nhất không biết là trả lời như thế nào, lựa chọn lặng im.

"Tốt rồi, người vào đi thôi, cha ta nhìn thấy người khẳng định rất vui vẻ." Thạch Hoàng Nghiệp vỗ vỗ vai Tiền Thương Nhất, ra hiệu hần tiến vào phòng khách.

Chương 4: Tái ngộ

Tiền Thương Nhất gật đầu một cái, hướng về phòng khách đi đến.

"Tại sao Thạch Hoàng Nghiệp vẫn nhấn mạnh Thạch Ôn Vi nhìn thấy ta sẽ rất vui mừng? Mặt khác, theo hần mới vừa nói đến xem, Thạch Hải Mẫn khi còn bé cần phải vô cùng không được người ta yêu thích, cuối cùng là tại sao vậy chứ? Thiếu hụt tình cha kết quả?" Suy nghĩ, Tiền Thương Nhất đã đi tới cửa phòng khách, hần nghe được bên trong có hai người tiếng nói.

Một cái là phái nam trung lão niên âm, một thanh âm khác, nhưng là âm thanh Ứng Nhân.

"Kẻ này, tại sao hần liền là lấy thân phận khách khứa đi tới làng Vũ Khê, mà ta nhưng phải lấy thân phận của Thạch Hải Mẫn, quá không công bằng a!" Ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu sau, Tiền Thương Nhất gõ gõ khung cửa, xem như là gõ cửa.

"Ai vậy? Đi vào!"

Nghe được câu này sau đó, Tiền Thương Nhất đi vào, hần nhìn thấy một ông già, cùng với trước ở sỏ tay trên nhìn thấy Thạch Ôn Vi hình tượng giống như đúc, mà ngồi ở ông lão bên cạnh nam giới mặc áo khoác, Tiền Thương Nhất đương nhiên cũng nhận biết, ở thần bí trên xe đồ gặp phải tự xưng 'Ứng Nhân' tên.

Ứng Nhân nhìn thấy Tiền Thương Nhất sau đó, lễ phép tính cười cợt, mà Thạch Ôn Vi thì lại khác, hần rất vui mừng, loại này vui mừng trình độ cùng Thạch Tích có liền mạng.

"Kỳ quái..." Tiền Thương Nhất càng ngày càng tăng cảm giác quái dị.

Thạch Ôn Vi bắt chuyện Tiền Thương Nhất ngồi ở chính mình cái ghế bên cạnh trên, trong miệng hỏi han ân cần, đối với Tiền Thương Nhất phảng phất có nói không hết.

"Khắc khắc, bên cạnh vị khách này là?" Tiền Thương Nhất bắt đầu dĩ không thể làm gì khác hơn là nói sang chuyện khác.

"Há, ta đến vì người giới thiệu một chút, vị này chính là ngài Trương Tử An, địa chất người công tác, lần này đến thôn chúng ta là đến thăm dò, dựa theo ngài Trương Tử An nói, nếu như thôn chúng ta có đầy đủ khoáng sản tài nguyên, sau này rất có thể sẽ chịu mở rộng, đến thời điểm sửa chữa đường, làng cũng sẽ giàu lên." Thạch Ôn Vi giới thiệu Ứng Nhân thời điểm, vô cùng nhiệt tình, có thể thấy được Ứng Nhân vai trò Trương Tử An ở trong lòng hần phân lượng.

"Chào người." Ứng Nhân hướng về Tiền Thương Nhất đưa tay ra.

Tiền Thương Nhất nắm chặt tay Ứng Nhân, trả lời một câu, "Xin chào, ta tên Thạch Hải Mẫn."

Hai người bốn mắt tương đối, trong ánh mắt có mang đồng nhất ý nghĩa.

"Tìm thời gian trao đổi một cái."

Tiền Thương Nhất đưa tay thu hồi, nghĩ thầm: "Hiện tại hình như là một cơ hội tốt, ta cùng Ứng Nhân ở trường làng trong lòng đều có nhất định phân lượng, nếu như do ta mở miệng hỏi thăm Tế Chết tình huống, Ứng Nhân theo kịp, rất có thể sẽ được Tế Chết một chút tin tức."

Ở trong lòng suy xét một phen nói từ sau, Tiền Thương Nhất mở miệng.

"Bác Ôn Vi, ta lần này trở về, là trở lại tới tham gia... Tế Chết." Lúc nói chuyện, Tiền Thương Nhất hai mắt nhìn chăm chăm Thạch Ôn Vi khuôn mặt.

Thạch Ôn Vi nguyên bản vẻ mặt tươi cười, nhưng là nghe được Tiễn Thương Nhất sau, nhất thời cứng ngắc, hần nghiêng đầu đi nhìn Tiễn Thương Nhất, trong ánh mắt dường như đang nói, "Người hết chuyện để nói, tại sao muốn ở bây giờ nói câu nói như thế này!"

"Tế Chết là cái gì? Trưởng làng Thạch, người xưa nay không cùng ta nói rồi cái này à?" Ứng Nhãn làm bộ đầy mặt kinh ngạc đáng vẽ.

"Ha ha." Nét mặt Thạch Ôn Vi rất do dự, "Chỉ là trong thôn một cái bình thường cúng tế hoạt động mà thôi, không cái gì..."

"Chỉ là một cái bình thường cúng tế hoạt động sao? Là gần nhất cử hành hoạt động sao? Ta có thể tham gia sao?" Ứng Nhãn liên tục đặt câu hỏi.

"Chuyện này..." Sắc mặt Thạch Ôn Vi càng tối sầm, "Ngài Trương, người... Về phòng trước nghỉ ngơi đi, ta sau đó sẽ cùng người tâm sự thăm dò sự việc."

"Được rồi." Ứng Nhãn không có kiên trì, hần nhìn thấy ánh mắt Thạch Ôn Vi bên trong quyết tuyệt cùng thiếu kiên nhẫn.

"Nếu như ta ép buộc, kết quả có thể sẽ hoàn toàn ngược lại, Thạch Ôn Vi đem ta đẩy ra, mục đích khẳng định là chất vấn 'Thương Nhất' đóng vai Thạch Hải Mẫn, cho tới ứng đối ra sao, liền xem bản thân hần, nói chung, chúng ta cái này đòn liên hoàn đi xuống sau đó, lần sau hỏi lại Tế Chết sự việc, Thạch Ôn Vi nhất định phải cho chúng ta một câu trả lời hợp lý, cho tới thời cơ, có thể ngày mai sẽ xuất hiện ở trước mặt ta." Ứng Nhãn thầm nghĩ, tiếp theo cho Tiễn Thương Nhất một cái ánh mắt, ra hiệu hần tự mình xử lý.

"Hoàng Nghiệp!" Thạch Ôn Vi gọi mình con lớn nhất tên.

"A!" Thạch Hoàng Nghiệp đi vào phòng khách.

Thạch Ôn Vi chỉ vào Ứng Nhãn, nói rằng: "Ngài Trương Từ An muốn nghỉ ngơi, người dẫn hần đến phòng khách nghỉ ngơi đi."

"Được rồi, cha." Thạch Hoàng Nghiệp nói xong hướng về Ứng Nhãn làm một động tác mời.

Ở Thạch Hoàng Nghiệp cùng Trương Từ An sau khi rời đi, Thạch Ôn Vi đột nhiên vỗ bàn một cái, "Người vừa nãy là đang làm gì! Người biết sẽ có hậu quả gì không à!" Hần này vỗ một cái, trên mình trưởng làng uy nghiêm trong nháy mắt liền toả ra.

"Đúng... Xin lỗi." Tiễn Thương Nhất cúi đầu nói xin lỗi, nhưng là khoe miệng của hần, nhưng hơi nhếch lên, "Ta quá sợ sệt, ta... Mỗi đêm đều làm ác mộng, chính mình ở một cái đen tối trong thôn chạy, xung quanh không có bất kỳ ai, nhưng là nhưng thật giống như có cái gì khủng bố đồ vật ở đuổi theo chính mình, ta vô cùng sợ sệt, liều mạng chạy, liều mạng chạy..." Hần nghẹn ngào giải thích.

Trong lòng, Tiễn Thương Nhất nhưng là mặt khác một phen ý nghĩ.

"Theo Thạch Ôn Vi đối với mình yêu thích trình độ đến xem, yếu thế cần phải có thể làm qua đi, mặt khác, rút lui khỏi một bước nói, chính mình xác thực là bởi vì buổi tối ác mộng, mới sẽ cuốn vào đến loại này chuyện kỳ quái ở trong thôn, chính mình cũng không tính nói dối."

Nghe được Tiễn Thương Nhất giải thích, Thạch Ôn Vi tức giận đã biến mất không còn một mống, hần thở dài một hơi, "Ai, số khổ đưa nhỏ."

Tiến Thương Nhất nhảy cảm bắt được cơ hội, hỏi: "Bác Ôn Vi, ta lần trước tham gia huyết tế là ở sáu tuổi năm ấy, lúc đó xảy ra cái gì, ta tất cả đều không nhớ rõ, chỉ biết là có món đồ gì vô cùng khủng bố, có món đồ gì vô cùng đáng sợ, mỗi khi hồi tưởng lại, trái tim ta đều đang run rẩy, trong đầu của ta tất cả đều là chạy trốn ý nghĩ."

"Ồ!" Thạch Ôn Vi lại thở dài một hơi, hần uống một hớp trà lạnh, sau đó sờ sờ đầu Tiễn Thương Nhất, "Yên tâm đi đưa nhỏ, lần trước xảy ra bi kịch, ta sẽ không lại để hần tái diễn."

Tiến Thương Nhất ngẩng đầu lên, phát hiện ánh mắt Thạch Ôn Vi bên trong tràn đầy quan tâm, không giống như là trưởng làng cùng dân làng quan hệ, cũng không giống như là bình thường bề trên cùng đưa nhỏ quan hệ.

"Người cũng trở về đi thôi, đứng rồi, nơi này có một ít thịt khô, người mang một chút trở lại cho người mẹ, vừa vặn trở về, buổi tối ăn một bữa tốt a." Thạch Ôn Vi cho Tiễn Thương Nhất ra lệnh tiễn khách.

"Ừm." Tiễn Thương Nhất không có kiên trì nữa, nói ra thịt khô liền đi ra cửa.

Ra cửa, Tiễn Thương Nhất không có lập tức trở lại thuộc về mình gian phòng, mà là hỏi thăm Thạch Hoàng Nghiệp Ứng Nhãn đóng vai Trương Từ An vị trí gian phòng, Thạch Hoàng Nghiệp chỉ chỉ phòng khách.

Đến tới cửa, Tiễn Thương Nhất gõ gõ cửa, rất nhanh, cửa mở ra.

"Vào đi." Âm thanh Ứng Nhãn từ trong phòng truyền ra.

Tiến Thương Nhất đẩy cửa tiến vào, thấy Ứng Nhãn chính xác cúi đầu đang suy nghĩ gì.

"Ồ trên xe đồ thời điểm, hần nhắc nhở ta dù thế nào đi nữa không muốn bại lộ thân phận chân thật của mình, điểm này đối với hần cần phải không thích dùng, bởi vì hần đã biết thân phận chân thật của ta, vấn đề là, ta có muốn hay không mở miệng trực tiếp hỏi?" Tiễn Thương Nhất thuận lợi đem thịt khô để ở một bên.

Ứng Nhân theo Tiền Thương Nhất bên cạnh đi qua, đóng kỹ cửa, tiếp theo đưa tay ra hiệu Tiền Thương Nhất ngồi xuống.

Chương 5: Tội nghiệt

"Chỉ cần không có trừ diễn viên ở ngoài người tồn tại, chúng ta liền có thể tùy ý trao đổi, chẳng qua cần thiết phải chú ý chính là, nếu như có người nghe trộm, mà người này không phải diễn viên, vậy sao chúng ta sẽ làm trái quy tắc." Ứng Nhân tận lực đem âm thanh thấp xuống.

"Làm trái quy tắc có hậu quả gì không?" Tiền Thương Nhất đầu tiên hỏi chính mình chuyện quan tâm nhất.

"Đầu tiên cho điểm sẽ giảm bớt; thứ hai, chúng ta đóng vai thân phận sẽ không còn có đầy đủ hiệu lực. Còn có còn hay không còn lại ảnh hưởng, ta tin tưởng khẳng định có, chỉ là không nổi bật."

"Nói cách khác, nếu như ta bại lộ, vậy sao Thạch Hải Mẫn bạn tốt Thạch Cảnh Phúc, mẹ Thạch Hải Mẫn Thạch Tích cùng làng Vũ Khê trưởng làng Thạch Ôn Vi đối với Thạch Hải Mẫn quan hệ cũng sẽ không tiếp tục thích hợp với trên người ta? Mặt khác, cho điểm là cái gì?" Tiền Thương Nhất lông mày nếp nhăn càng thêm sâu hơn.

"Đúng, chẳng qua trình độ nhìn người bại lộ trình độ mà quyết định, cho tới cho điểm, là phim ảnh xong xuôi sau đó thanh toán, cho điểm thu được khen thưởng có thể giúp chúng ta càng tốt hơn tham diễn sau này phim ảnh, điểm này, chờ người thông qua sau đó liền có thể lĩnh hội." Ứng Nhân tinh tế tỉ mỉ trả lời Tiền Thương Nhất vấn đề, chẳng qua sự chú ý của hắn nhưng cũng không ở trên người Tiền Thương Nhất.

"Ừm." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái, "Ta còn muốn biết một chút, ta cuối cùng cần phải làm gì?"

Ứng Nhân đang chuẩn bị mở miệng, ngoài cửa đột nhiên truyền đến âm thanh Thạch Ôn Vi, thanh âm này rời khỏi phòng khá xa, bởi vì âm thanh Thạch Ôn Vi khá lớn duyên cớ, vì lẽ đó hai người có thể nghe ra nội dung, là Thạch Ôn Vi ở hỏi thăm Thạch Hoàng Nghiệp thu xếp Trương Tử An sự việc.

"Hai giờ sáng, ta ở nhà người ngoài cửa lớn chờ người, đến thời điểm chúng ta lại tán gẫu, chú ý không nên bị những người khác phát hiện." Ứng Nhân nhỏ giọng nói với Tiền Thương Nhất một câu, sau đó dùng ánh mắt ra hiệu Tiền Thương Nhất mau chóng rời khỏi.

Lúc này, Thạch Ôn Vi đã đi tới cửa, hắn gõ gõ cửa.

"Ngài Trương Tử An." Âm thanh Thạch Ôn Vi trung khí đầy đủ.

Ứng Nhân đi tới trước cửa mở cửa ra, "Trưởng làng, người tìm ta?"

"Ừm." Thạch Ôn Vi đang chuẩn bị mở miệng, nhưng nhìn thấy phía sau Ứng Nhân Tiền Thương Nhất, hắn lập tức đổi giọng, "Nguyên lai Hải Mẫn cũng ở a!" Tuy rằng giọng điệu Thạch Ôn Vi bên trong vẫn cứ vô cùng quan tâm Tiền Thương Nhất, thế nhưng là rõ ràng xa lạ không ít.

Trong lòng Tiền Thương Nhất thầm nói: "Vừa nãy ta đột nhiên đặt câu hỏi đối với hắn ảnh hưởng vẫn là rất lớn a."

"Ừm, muốn cùng ngài Trương Tử An tâm sự, không nghĩ tới bác người cũng tới, các người đã còn có việc, ta hãy đi về trước." Tiền Thương Nhất cảm thấy vừa nãy thuận lợi thả thịt khô.

"Há, được!" Thạch Ôn Vi gật gù đầu.

Chờ Tiền Thương Nhất sau khi rời đi, Thạch Ôn Vi đi vào gian phòng Ứng Nhân, lại cùng Ứng Nhân thảo luận lên xuống khoáng sản sự việc đến.

Sau khi về đến nhà, Tiền Thương Nhất đem thịt khô đưa cho Thạch Tích, thuận tiện hỏi hỏi mình có nhu cầu gì hỗ trợ sự việc, kết quả lại bị Thạch Tích đuổi trở về phòng.

Nằm ở trên giường, Tiền Thương Nhất rất nhanh sẽ tiến vào mộng đẹp, mãi đến tận Thạch Tích tới gọi hắn, hắn mới theo trong giấc mộng tỉnh lại.

Trên bàn ăn, ớt cay xào thịt, sườn kho, mùi cá cà vân vân, năm, sáu món ăn xếp đầy toàn bộ bàn ăn, mỗi món ăn cũng có thể gọi là là sắc hương vị đầy đủ, có thể thấy được Thạch Tích tay nghề làm bếp là tương đối tốt.

Tiền Thương Nhất từng món ăn nhìn sang, lại phát hiện một nơi kỳ quái, "Tại sao không có thịt khô?" Mang theo ánh mắt nghi hoặc, Tiền Thương Nhất nhìn về phía chính xác nhiệt tình vì chính mình đĩa rau Thạch Tích.

"Làm sao? Ăn không ngon sao? Người trước đây thích ăn nhất những thức ăn này." Tay Thạch Tích bên trong đĩa rau chiếc đĩa ngừng lại, trên mặt vô cùng buồn bã.

"Không có không có, ăn thật ngon." Tiền Thương Nhất cười cợt, giảm bớt hai người lúng túng.

Sau bữa cơm chiều, Tiền Thương Nhất cùng Thạch Tích ngồi ở cửa trò chuyện giết thì giờ, này một chút liền là ba tiếng.

Này ba tiếng, Tiền Thương Nhất tuy rằng vô cùng đau khổ, bởi vì hắn phải căn cứ tính cách Thạch Hải Mẫn cùng trải qua làm ra trả lời, tính cách phương diện này, Tiền Thương Nhất vẫn có thể mô phỏng theo đi qua, nhưng mà trải qua... Hắn dù sao không phải Thạch Hải Mẫn, không có toàn bộ

của hấn ký ức, vì lẽ đó liên quan với đã từng trải qua, Tiễn Thương Nhất chỉ có thể qua loa cho xong, nói sang chuyện khác.

Đang cùng Thạch Tích bên trong tán gẫu,

Tiến Thương Nhất biết rồi cha Thạch Hải Mẫn sự việc.

Cha Thạch Hải Mẫn tên là Thạch Lập Quân, cùng trưởng làng Thạch Ôn Vi là anh em tốt, hai người quan hệ tốt vô cùng.

Chẳng qua, ở Thạch Lập Quân ở Tiễn Thương Nhất tám tuổi thời điểm qua đời, ở đây sau đó, trưởng làng Thạch Ôn Vi vẫn như cha như thế chăm sóc mẹ con bọn hấn hai người, nhưng là ở Thạch Lập Quân qua đời sau đó, Thạch Hải Mẫn tính tình lập tức liên thay đổi, trở nên quật cường mà không có tình người, gặp chuyện dễ tức giận, hơn nữa dễ dàng cực đoan.

Trăng sáng treo lên thật cao, trong núi bắt đầu xuất hiện thanh âm huyền ảo, đi đêm sinh vật bắt đầu hoạt động.

Thạch Tích ngáp một cái, "Hải Mẫn, mẹ mệt mỏi, người trước tiên đi ngủ sớm một chút đi."

"Ừm." Tiễn Thương Nhất đáp một tiếng.

Hai người trở lại từng người trong phòng, lúc này Tiễn Thương Nhất không chút nào không buồn ngủ, thông qua vừa nãy đối thoại, trong lòng hấn mơ hồ có phán đoán của chính mình, liên quan với Thạch Ôn Vi phán đoán.

"Nếu như ta không đoán sai, sự thật cần phải liên là như vậy, tuy rằng đen tối, nhưng cũng là hiện thực, chí ít là bộ phim này bên trong hiện thực, là Thạch Hải Mẫn hiện thực. Ở đây, ta chỉ là một cái diễn viên, tiếp thu tình huống như thế còn cần một chút bước đệm thời gian, vậy sao thời niên thiếu vẫn sinh sống ở này, vẫn trải qua những này Thạch Hải Mẫn, đối với hấn mà nói, những này sự thật có thể liên là sấm sét giữa trời quang, cái này cũng là tại sao hấn muốn vứt bỏ mẹ mình, một người rồi đi làng Vũ Khê nguyên nhân, bởi vì hấn muốn chạy trốn, thoát đi cái này dị dạng thế giới." Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

Nửa đêm buông xuống, Tiễn Thương Nhất nhện xuống buồn ngủ, hấn đang đợi.

Tiếp đó, ngoài phòng truyền đến một tiếng tiếng gõ cửa, Tiễn Thương Nhất lập tức mở hai mắt ra, khi hấn chuẩn bị giường thời điểm, lại nghe được bên cạnh có tiếng cửa mở truyền đến.

"Xảy ra chuyện gì?" Trong lòng Tiễn Thương Nhất nghi ngờ không rõ, "Vẫn là chờ đợi xem đi, ta bên cạnh cần phải liên là Thạch Tích chỗ ngủ, nàng tại sao muốn nửa đêm đi ra ngoài?"

Rất nhanh, bên ngoài cũng bị mở ra, Thạch Tích đi ra ngoài, sau đó đóng kỹ cửa.

"Đợi thêm một phút, liệu lĩnh theo kịp quá nguy hiểm." Tiễn Thương Nhất đem lỗ tai dán ở trên cửa phòng, cẩn thận nghe ngoài cửa tiếng động.

Thiết lập thời gian sau khi đến, Tiễn Thương Nhất từ từ mở ra cửa, đến sân nhỏ, tiếp theo cẩn thận mà hướng ra phía ngoài cửa đi đến, đi tới ngoài sân, Tiễn Thương Nhất nhìn chung quanh một chút, không phát hiện tung tích Ứng Nhãn.

"Cũng là, vừa nãy Thạch Tích sau khi đi ra ngoài cũng không có động tĩnh quá lớn, có thể là Ứng Nhãn còn chưa tới đi..."

Giữa lúc Tiễn Thương Nhất nghĩ như vậy thời điểm, ở một bên trên đường nhỏ, có người nhỏ giọng đang gọi hấn.

"Thương Nhất!"

Tiến Thương Nhất quay đầu, phát hiện là Ứng Nhãn, hấn lúc này chính xác ẩn nấp nằm sấp ở một bên cây nhỏ theo bên trong.

"Ta còn tưởng rằng ngươi không." Tiễn Thương Nhất nhanh chóng chạy tới, lúc này, Ứng Nhãn cũng từ nhỏ cây theo bên trong chui ra.

"Nguyên bản ta ở ngoài cửa chờ ngươi, nhưng là ta nghe trong viện truyền đến tiếng bước chân có gì đó không đúng, liền bắt đầu trốn." Ứng Nhãn vừa nói vừa ra hiệu Tiễn Thương Nhất đi về phía trước, "Trong sân bên trong người sau khi đi ra, ta nghi ngờ quả nhiên không sai, bên trong người căn bản không phải ngươi, sau đó ta nghĩ, có thể hay không là hai chúng ta bại lộ, chẳng qua lập tức tình huống như thế liền chịu ta bác bỏ, bởi vì Thạch Tích hành động rất quả quyết, không giống như là đang tìm người, trái lại như là đi một cái nào đó địa điểm dự định."

"Chúng ta hiện tại muốn theo dõi nàng?" Tiễn Thương Nhất hỏi một câu.

"Không sai, vừa vặn thời gian va vào, nếu như không nắm chặt cơ hội lần này, có lẽ sẽ không có lần sau." Ứng Nhãn bước nhanh hơn.

Chương 6: Ánh mặt trời mãnh liệt

Ánh sáng mặt trăng rơi xuống nông thôn trên đường nhỏ, soi sáng hai người tiến lên con đường.

Rất nhanh, hai người liền đến đến thà đầy đồng cỏ khô đất ruộng.

"Tại sao là tối hôm nay?" Thạch Tích chất vấn âm thanh theo đồng cỏ khô sau truyền đến.

Hai đội ngũ trên trốn ở một bên, cũng chậm chạp tới gần hướng về Thạch Tích phương hướng tới gần.

"Ai bảo ngươi trước hai lần dùng thân thể không thoải mái từ chối ta?"

Nghe thấy âm thanh này, hai trong lòng người đồng thời cả kinh, bởi vì hai người đều có thể phán đoán ra, âm thanh này đến từ chính Thạch Ôn Vi.

Ứng Nhân quay đầu lại liếc mắt nhìn Tiền Thương Nhất, phát hiện ánh mắt Tiền Thương Nhất bên trong trừ khiếp sợ ra, còn có trong dự liệu về mặt, ngay sau đó hần hạ thấp giọng hỏi: "Ngươi đã sớm biết?"

"Chỉ là suy đoán, hơn nữa vừa vặn phát hiện không lâu, chẳng qua không có chứng cứ xác thực." Âm thanh Tiền Thương Nhất rất lạnh, biểu cảm trên mặt không có suy đoán chính xác sau đó vui sướng, càng nhiều chính là không vui.

"Cũng rất tốt." Ứng Nhân gật đầu một cái.

"Kỳ thực ta đối với chuyện như vậy căn bản không có hứng thú, chỉ là bởi vì hoàn cảnh đặc biệt, vì lẽ đó chú ý nhiều một chút, tuy nói khả năng không lớn, nhưng chúng ta bản thân là ở phim ảnh ở trong, lại là ở đây loại đóng kín làng núi nhỏ, vì lẽ đó, làm chuyện như vậy chân chính xảy ra ở trước mắt ta thời điểm, ta cũng sẽ không quá kinh ngạc." Tiền Thương Nhất giải thích.

"Có lẽ ngươi ngày mai có thể làm làm Thạch Tích tư tưởng công tác, dù sao, nàng rất có thể không phải tự nguyện, thừa cơ hội này, ngươi có thể hỏi thăm càng nhiều liên quan với Thạch Hải Mẫn sự việc, đối với làng Vũ Khê hiểu rõ càng nhiều, chúng ta tiếp tục sống sót tỷ lệ lại càng lớn." Ứng Nhân vẫn cứ lấy một người đứng xem góc độ đến phân tích.

"Nói sau đi." Tiền Thương Nhất hình như không muốn bàn lại cái đề tài này.

Đồng cỏ khô sau, hai tay Thạch Ôn Vi để lại đầu Thạch Tích, Thạch Tích muốn từ chối, nhưng là hành vi của nàng nhưng vô cùng do dự, ở đây do dự thời gian trong, Thạch Ôn Vi tay phải đã theo mặt Thạch Tích to lớn trượt xuống.

Ánh trăng chiếu ở trên người hai người, trắng đen đan dệt.

Hai người âm thanh lẫn nhau đan xen, dường như ở biểu diễn bản nhạc một khúc ca tụng nguyên thủy Chương nhạc.

Cuối cùng hai cái âm tiết theo chính giữa sân khấu hai người cổ họng phát ra, kéo xuống che chắn tội nghiệt màn che.

"Đi! Có vấn đề gì, ngày mai lại nói." Ứng Nhân vỗ một cái vai Tiền Thương Nhất.

Tiền Thương Nhất gật đầu một cái, "Ừm"

Hai người nhanh chóng nhanh rời đi đồng cỏ khô, trở lại từng người gian phòng.

Mà trên sân khấu hai vị vai chính, vẫn cứ ở trong ruộng trao đổi.

Hai tay Thạch Ôn Vi vây quanh Thạch Tích, "Thật đẹp a!"

Thạch Tích không nói gì, nàng nhắm lại hai mắt của chính mình, yên lặng chịu đựng.

Nằm ở trên giường, Tiền Thương Nhất vẫn cứ không cách nào ngủ, mãi đến tận Thạch Tích đẩy ra bên ngoài âm thanh âm vang lên, hần mới cuối cùng chịu buồn ngủ đánh đổ.

Ngày thứ hai, ánh nắng chiếu rọi.

Tiếng huyền não không ngừng truyền vào trong tai, Tiền Thương Nhất mở hai mắt ra, chẳng qua vẫn cứ cảm thấy vô cùng mệt mỏi, dùng tay dụi dụi con mắt sau, hần từ trên giường bò lên. Đẩy cửa ra, phát hiện trong viện không có ai, âm thanh là theo lân cận nhà thôn trường truyền đến.

Lúc này, Ứng Nhân xuất hiện ở cửa.

"Người chết." Ung Nhãn ngán gọn mà trực tiếp.

"Ai? Lúc nào chết? Phong toả hiện trường hay chưa?" Tiễn Thương Nhất theo bản năng hỏi ra này ba cái vấn đề.

Ung Nhãn không có chính diện trả lời, "Đi theo ta." Hắn sau khi nói xong liền rời đi, chỉ là rời đi trước còn nhiều nhìn Tiễn Thương Nhất một chút.

"Làm sao?" Thạch Tích chẳng biết lúc nào đi tới phía sau Tiễn Thương Nhất.

"Giống như xảy ra vấn đề rồi, ta mau chân đến xem." Tiễn Thương Nhất cũng không quay đầu lại nói rằng.

"Được, cẩn thận một chút."

"Ừm." Tiễn Thương Nhất nói xong cũng đi ra cửa viện, liền miệng đều không súc miệng.

Toàn bộ đối thoại quá trình, Tiễn Thương Nhất đều không có xem Thạch Tích một chút.

Đi tới nhà thôn trưởng, bên trong tiếng huyên náo lớn hơn rất nhiều, Tiễn Thương Nhất đứng ở cửa cẩn thận nghe xong một cái, phát hiện bên trong không phải ở cãi nhau, đúng là đang thương lượng chuyện gì. Bấy giờ thời điểm, bên trong người tốt như đã có thống nhất cách xử lý, đồng thời bắt đầu đi ra phía ngoài,

Tiếp theo Tiễn Thương Nhất nhìn thấy rất nhiều dân làng theo nhà thôn trưởng đi ra, đồng thời trên mặt tràn ngập lo lắng hai chữ.

Ở trong những người này, Tiễn Thương Nhất còn nhìn thấy trước vẫn chưa thấy Thạch Hưng Vận cùng Thạch Học Chân, Thạch Ôn Vi con thứ hai cùng con thứ ba. Chẳng qua lúc này nét mặt Tiễn Thương Nhất cùng ngày hôm qua nhìn thấy Thạch Hoảng Nghiệp thời điểm hoàn toàn khác nhau, không hề có một chút muốn cùng hai người này đối thoại ý.

"Đi thôi, vừa đi vừa nói." Ung Nhãn xuất hiện ở trước mặt Tiễn Thương Nhất.

Hai người theo dân làng cùng đi, Ung Nhãn cùng Tiễn Thương Nhất có ý rút lại phía sau, đề chế tạo ra có thể làm cho hai người đối thoại không gian.

"Căn cứ ta nghe được tin tức, chết đi hai người là trong thôn dân làng, một nam một nữ, chết thời gian có lẽ là tối hôm qua, đây là thông qua nhân chứng để phán đoán, mặt khác, cũng là một điểm vô cùng quan trọng, bọn họ bị phát hiện thời điểm toàn thân đều không có bất kỳ quần áo đồ vật, đồng thời theo tình huống hiện trường đến xem, hẳn là ở làm tới hôm qua chúng ta nhìn thấy sự việc." Ung Nhãn thẳng thắn dứt khoát đem chính mình phát hiện nói cho Tiễn Thương Nhất.

Nghe được Ung Nhãn câu nói sau cùng thời điểm, Tiễn Thương Nhất nhủ mảy, trong ánh mắt tràn ngập trầm tức.

"Hai người tên phân biệt là Thạch Nhạc An cùng Thạch Mộng Đào, Thạch Nhạc An là trong thôn thanh niên, chưa kết hôn, mà Thạch Mộng Đào là trong thôn góa phụ, làm người có chút ngả ngón. Ở đây lần sự kiện xảy ra trước, hai người chân thực quan hệ cũng không có bại lộ, chỉ ít không có đến mọi người đều biết mức độ." Ung Nhãn tiếp tục giảng giải.

"Ta có thể hỏi người mấy vấn đề sao?" Hai tay Tiễn Thương Nhất cầm ở trong túi quần.

"Người hỏi." Ung Nhãn gật đầu một cái.

"Chúng ta cuối cùng phải làm gì, nơi này tồn tại ý nghĩa lại là cái gì? Hai vấn đề này vẫn ở trong đầu của ta quanh quẩn, mỗi khi ta suy nghĩ chính mình phải làm gì thời điểm, hai vấn đề này đều là như chướng ngại vật như thế ngăn cản ta dòng suy nghĩ, ta cảm giác mình giống như là một cái không biết là điểm cuối ở đầu marathon tuyển thủ, mỗi chạy một bước đều muốn trước sau trái phải nhìn, chính mình có phải là đi nhầm đường." Tiễn Thương Nhất tốc độ nói gấp gáp, một mạch đem trong đầu đều ném ra ngoài.

Ung Nhãn sau khi nghe xong, không có trả lời ngay, mà là chờ đợi mấy giây.

"Vốn là ta là dự định chờ bộ phim này diễn xong sau đó sẽ nói cho người biết, chẳng qua biểu hiện của người cũng không tệ lắm, vì lẽ đó, hiện tại nói cho người cũng không sao. Chúng ta cuối cùng phải làm gì? Biết điểm này điều kiện trước tiên là ta cùng đối phương chỉ ít ở cấp độ sinh mệnh trên ngang nhau, bằng không nếu như ngay cả hiểu rõ ý nghĩ của đối phương theo trên lý thuyết cũng không thể, cho dù biết rồi lại có ý nghĩa gì? Còn lại yêu cầu ta không rõ ràng, ta duy nhất khẳng định chính là, dù thế nào chúng ta biểu diễn cái nào một bộ phim, sống sót đều là yêu cầu cơ bản nhất!"

Ung Nhãn đối với Tiễn Thương Nhất tới nói như sấm nổ.

"Theo cấp độ sinh mệnh trên không thể nào hiểu được ý nghĩ của đối phương. . ." Câu nói này vẫn ở Tiễn Thương Nhất trong đầu xoay quanh, "Nếu như đúng là như vậy, vậy chúng ta đối mặt sinh mệnh cuối cùng là cái gì?" Cuối cùng, Tiễn Thương Nhất không hỏi ra miệng, trong ánh mắt của hắn để lộ ra tuyệt vọng.

"Cho tới điểm thứ hai, ta không cách nào trả lời, bởi vì tự ta cũng không rõ ràng, tuy rằng có thật nhiều suy đoán, chẳng qua mỗi một cái đều không thể thông qua khoa học phương pháp tiến hành nghiệm chứng, coi như lại hợp lý cũng chẳng qua là có lý có chứng cứ suy đoán, trên bản chất cùng phán đoán không khác." Đang trả lời vấn đề này thời điểm, giọng điệu Ung Nhãn càng thêm nghiêm nghị.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Nguy hiểm xuất hiện

"Vậy chúng ta làm sao mới coi như sống sót?" Tiền Thương Nhất xem thấy phía trước dân làng ngừng lại, đều đứng ở một nhà nông trại trước.

"Chiếc xe khách kia biết không? Nếu như nó xuất hiện ở trước mặt chúng ta, vậy đã nói rõ chúng ta sống sót, ở tiến vào xe khách trước, bất cứ chuyện gì cũng không thể xác định chúng ta đã sống sót, đứng rồi, nói một câu, ở phim ảnh bên trong chết liền là thật bỏ mạng, nơi này đối với định nghĩa của tử vong là thiết lập trên bỏ mạng, bởi vì ở một số phim ảnh bên trong, diễn viên có thể có hai cái mạng, lần thứ nhất chết sau đó sẽ sống lại, chẳng qua lại chết, vậy cũng là thật bỏ mạng, đây chính là thiết lập trên bỏ mạng, chịu loại bỏ nóc ao." Lâm Ứng Nhân nói cho tới khi nào xong, hai người cũng đến gần dân làng đứng địa phương.

Có lẽ là hiểu ngầm gây ra, hai người đồng thời đem sự chú ý theo dõi thoại bên trong thu lại rồi.

Số ít một hai dân làng quay đầu lại nhìn hai người một chút, đang cùng hai người liếc mắt nhìn nhau sau đó, đưa mắt thu về.

"May là ta đóng vai Thạch Hải Mẫn là theo ngoài thôn về làng, bằng không đột nhiên cùng Ứng Nhân đóng vai Trương Tử An như thế quen thuộc tán gẫu, nhất định sẽ gây nên nghi ngờ." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

Hai người ở ngoài cửa đứng hai phút, trưởng làng Thạch Ôn Vi cùng hần con lớn nhất Thạch Hoàng Nghiệp từ bên trong đi ra, trên mặt biểu hiện vô cùng nghiêm nghị, đón lấy, Thạch Ôn Vi vẫy tay để một tên khỏe mạnh người đàn ông trung niên đến trước người mình đến, này người đàn ông tuổi trung niên, mặt mày ủ rũ, như gặp phải tai họa bất ngờ.

Thạch Ôn Vi ở đây người đàn ông tuổi trung niên bên tai nói nhỏ vài câu, chỉ thấy này người đàn ông tuổi trung niên cười khổ hai tiếng, gật gật đầu, tiếp theo đẩy ra vây quanh ở cửa dân làng, hướng nhà mình phương hướng đi đến.

Ở người dân làng này sau khi rời đi, Thạch Ôn Vi lại vẫy tay để một người thanh niên đi tới trước người mình, tên này thanh niên biểu cảm trên mặt so với vừa nãy vị trung niên đàn ông kia càng thêm phong phú, tức giận, đau lòng, si nhục, hối hận, theo trên mặt của hần dường như có thể nhìn thấy một tên thanh niên có thể biểu hiện ra hết thảy về mặt.

Thạch Ôn Vi đồng dạng ở vị thanh niên này bên tai nói rồi vài câu, thanh niên phản ứng cùng vừa nãy người đàn ông trung niên như thế, tương tự là cười khổ.

"Vừa nãy người đàn ông trung niên hần là cha Thạch Nhạc An, mà tên này thanh niên, chỉ sợ cũng là con trai của Thạch Mộng Đào, Thạch Ôn Vi là ở điều giải hai nhà quan hệ, xác thực, làm như vậy không thể nghi ngờ là sáng suốt nhất cách làm, thôn xóm không giống thành thị, trong thành phố liền nhau hai hộ gia đình có thể cả đời không qua lại với nhau, nhưng mà nông thôn bên trong nhưng không giống nhau, toàn bộ làng lại lớn như vậy, xảy ra chuyện như vậy, lời đồn đãi chuyện nhảm khẳng định bay đầy trời, nếu như không hóa giải hai hộ gia đình trong lòng tức giận, có lẽ tình tiết vụ án còn không phá, hai nhà sẽ bởi vì mâu thuẫn lại xảy ra chuyện máu me." Tiền Thương Nhất vô cùng khẳng định Thạch Ôn Vi cách làm.

Tiếp đó, Thạch Ôn Vi đem dân làng xua tan, bao quát tên thanh niên kia cùng con trai của chính mình Thạch Hoàng Nghiệp.

Người ở chỗ này bên trong, chỉ còn dư lại ba người, ngoại trừ Thạch Ôn Vi chính mình ở ngoài, còn có Ứng Nhân đóng vai Trương Tử An cùng Tiền Thương Nhất đóng vai Thạch Hải Mẫn.

"Ứng Nhân đóng vai Trương Tử An khẳng định giấu không được, hần tới nơi này là tiến hành địa chất tra xét, làm một tên người ngoài thôn, Thạch Ôn Vi nhất định phải cho Trương Tử An một câu trả lời hợp lý, điểm này rất dễ hiểu, nhưng là, tại sao ta đóng vai Thạch Hải Mẫn cũng lưu lại? Bởi vì ta cùng Trương Tử An mơ hồ quen thuộc quan hệ, hay là bởi vì ta đóng vai Thạch Hải Mẫn ở bên ngoài làm qua công việc, biết báo cảnh sát tầm quan trọng, hay hoặc là, hai người này bỏ mạng cùng Tế Chết có quan hệ?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng phân tích.

"Ta đem bọn người lưu lại, là muốn để cho các người cho ta ra nghĩ kế, các người cùng bọn họ không giống, dù sao cũng là từng va chạm xã hội người." Thạch Ôn Vi lời nói tràn ngập bất đắc dĩ.

Tiền Thương Nhất cùng Ứng Nhân liếc mắt nhìn nhau, tiếp theo Ứng Nhân mở miệng.

"Trưởng làng Thạch, có lời gì vẫn là chờ ta sau khi xem nói sau đi." Ứng Nhân ở đây không có dùng 'Chúng ta', mà là dùng 'Ta'.

"Vào đi." Thạch Ôn Vi hiểu Ứng Nhân ý.

Tiền Thương Nhất tuy rằng không có mở miệng, nhưng chuyện này cũng không hề gây trở ngại hấn theo Ứng Nhãn tiến vào hiện trường vụ án.

Trong phòng trên giường, có một nam một nữ, phái nam nằm nhào trái phái nữ trên mình. Nếu như lúc này hai người đều sống sót, loại tình cảnh này cũng chỉ có là bình thường bất gian hiện trường,

Nhưng mà ở Thạch Ôn Vi dẫn dắt đi, hai người đi tới bên giường, đón lấy, hai người nhìn thấy trên giường chính đang tiến hành chuyện nam nữ hai người trên mặt tràn ngập hoảng sợ, trình độ như thế này về mặt chỉ có ở người hoàn toàn không chịu đựng được thời điểm mới phải xuất hiện, nếu như hai người có bệnh tim, vậy sao trên mặt xuất hiện loại vẻ mặt này thời điểm, cơ bản là có thể tuyên cáo chết.

Sắc mặt Thạch Nhạc An trắng bệch, con mắt dường như muốn theo viền mắt bên trong nhảy ra, hấn miệng mở đến lớn vô cùng, thậm chí có thể trực tiếp nhét vào một cái quả táo, vẻ mặt giống như nhau cũng xuất hiện ở nằm ở trên giường trên mặt Thạch Mộng Đào.

"Đây là... Hù chết?" Thạch Ôn Vi sờ sờ chính mình chòm râu, "Ta làm trưởng làng nhiều năm như vậy, cũng chưa từng thấy kiểu chết này."

"Ai cái thứ nhất phát hiện?" Ứng Nhãn hỏi một câu.

"Con trai của Thạch Mộng Đào, cũng là nghiệp chướng a! Ôi!" Thạch Ôn Vi thở dài.

Nghe thấy Thạch Ôn Vi thở dài âm thanh, Tiền Thương Nhất nhiều liếc mắt nhìn hấn, "Nếu như không có chuyện tối ngày hôm qua, ta có thể sẽ không để ý, nhưng mà hiện tại, ta không hiểu người này âm thanh thở dài cuối cùng là vì hai người bỏ mạng, vẫn là đơn thuần vì hai người vụng trộm bị phát hiện, cũng hoặc là hai trường hợp đều có."

"Trưởng làng" Ứng Nhãn đưa mắt theo thi thể trên mình chuyển qua trên người Thạch Ôn Vi, "Người có ý kiến gì không? Có thể hay không... Cùng Tế Chết có quan hệ?"

Tuy rằng giọng điệu Ứng Nhãn vô cùng lạnh nhạt, nhưng mà lời nói của hấn đối với Thạch Ôn Vi tới nói, nhưng vô cùng chấn động.

Thạch Ôn Vi lựa chọn trốn tránh ánh mắt Ứng Nhãn, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời như thế nào.

"Ta xem, vẫn là báo cảnh sát đi." Thấy Thạch Ôn Vi không có trả lời, Ứng Nhãn lại nói một câu.

"Chuyện này... Nét mặt Thạch Ôn Vi vô cùng khó xử.

"Ta không phải nhân viên chuyên nghiệp, không nhìn ra cái gì." Ứng Nhãn nhún vai một cái.

"Được rồi, ta đây cũng kêu người đi báo cảnh sát." Thạch Ôn Vi lựa chọn thỏa hiệp.

Tiếp đó, Thạch Ôn Vi nhìn về phía Tiền Thương Nhất đóng vai Thạch Hải Mẫn, sau đó lại nhìn một chút Ứng Nhãn đóng vai Trương Từ An, "Ngài Trương, ta cùng Hải Mẫn có mấy lời muốn nói, có thể không..."

"Ừm." Ứng Nhãn gật đầu một cái, xoay người rời khỏi phòng.

Chờ Ứng Nhãn rời phòng sau đó, Thạch Ôn Vi liền mở miệng, "Hải Mẫn, người có phát hiện gì không có?"

"Không có." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, nhưng trong lòng đang nghĩ, "Vấn đề thế này không có gì ghê gớm a? Tại sao muốn đẩy ra Trương Từ An? Hoàn toàn không cần thiết đơn độc cùng một mình ta nói a?"

"Vậy... Người biết ta là thế nào động viên hai người bọn họ người thân sao? Lại biết ta là thế nào động viên làng Vũ Khê dân làng sao? Người đối với những này cảm giác không có hứng thú?" Thạch Ôn Vi đề tài đột nhiên chuyển, khiến cho Tiền Thương Nhất trở tay không kịp.

Đối mặt Thạch Ôn Vi đột nhiên xuất hiện hỏi thăm, Tiền Thương Nhất trong lúc nhất thời có chút do dự, "Chẳng trách... Hóa ra là muốn cho Thạch Hải Mẫn làm trưởng làng? Nói như vậy, hấn ba con trai đều không cho hấn thỏa mãn? Hấn là sẽ không a, nếu như muốn thận trọng một chút, lựa chọn Thạch Hoảng Nghiệp tuyệt đối không sai, nếu như muốn lợi một chút, hấn con thứ hai khẳng định có thể, coi như vì phòng ngừa anh em hai người vì trưởng làng vị trí tranh đấu, cũng có thể truyền cho hấn tính cách nhu nhược con thứ ba, tại sao muốn tuyển chọn Thạch Hải Mẫn?"

Trong thời gian ngắn, Tiền Thương Nhất cũng không biết nên làm gì chính xác trả lời, hấn đành phải chọn giả ngu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Dân làng hoảng sợ

"Cái đó, à, trưởng làng, người đây là ý gì?" Tiền Thương Nhất nỗ lực để động tác của chính mình xem ra vô cùng hoảng loạn.

"Ta lớn tuổi, suy xét lựa chọn người nối nghiệp sự việc." Thạch Ôn Vi chính diện trả lời Tiền Thương Nhất vấn đề.

"Như vậy a, người nối nghiệp không phải đã sớm định ra đến rồi sao?" Tiền Thương Nhất cười khổ nói.

"Ừ, lúc đầu là chọn đi xuống, nhưng mà Hải Mẫn, người lần này trở về, để ta có không giống nhau ý nghĩ. Hoàng Nghiệp hẳn quá thành thật, nếu như không có người, lựa chọn hẳn làm trưởng làng chưa chắc không thể, nhưng mà hẳn nhất định không cách nào thêm một bước đem làng Vũ Khê phát triển lên, mà Hưng Vận tuy rằng người lanh lợi, nhưng mà hẳn lòng không ngay thẳng, nếu để cho hẳn làm trưởng làng, có lẽ làng chẳng những phải không tới phát triển thêm một bước, ngược lại sẽ càng ngày càng kém, cho tới Học Chân liền không nói. Còn lại dân làng ta cũng cân nhắc qua, đáng tiếc đều có như vậy như vậy khuyết điểm, chỉ có người không giống nhau, Hải Mẫn, ta hi vọng người nghiêm túc suy xét ta."

Thạch Ôn Vi một phen lời nói để Tiền Thương Nhất cảnh giác lên, từ hôm qua vào thôn bắt đầu đến hiện tại cũng mới qua không tới thời gian một ngày, nhưng Thạch Hải Mẫn cũng đã nhanh chóng muốn trở thành trưởng làng người thừa kế.

"Mặt khác, Hải Mẫn người thật giống như cùng ngài Trương đi rất gần? Người đi ra ngoài từng va chạm xã hội, tầm mắt so với chúng ta rộng rãi rất nhiều, nghe nói hiện rõ ở thế giới bên ngoài đã có rất lớn không giống, đối với làng phát triển, người khẳng định có ý nghĩ của chính mình." Thạch Ôn Vi sau khi nói xong, nhìn Thạch Hải Mẫn cười.

Nụ cười trên mặt hẳn vô cùng hiền lành, chẳng qua ở trong mắt Tiền Thương Nhất, trái lại để lộ ra kỳ dị.

"Xem ra cuối cùng một chút mới là trọng yếu nhất, trước khuyết điểm lời nói sử dụng ở trên người Thạch Hải Mẫn cần phải cũng thích hợp, dù sao chỉ là không giống lập trường cái nhìn mà thôi, nếu như vậy. . . Ta không bằng trước tiên ứng phó hẳn một cái." Tiền Thương Nhất ở trong lòng phân tích Thạch Ôn Vi lời nói, phát hiện trong lời nói trọng điểm.

"Trưởng làng, kỳ thực ta cùng ngài Trương Từ An cũng không tính được rất quen, có thể bởi vì ta cũng ở bên ngoài chờ qua, lấy hai người chúng ta dễ dàng tán gẫu đến mờ một chút, kỳ thực chúng ta sự quan hệ giữa hai người cũng không có trưởng làng người nghĩ tốt như vậy." Nét mặt Tiền Thương Nhất khó xử, trong giọng nói có chút không tình nguyện.

"Ừm, ta biết rồi."

Ra ngoài Tiền Thương Nhất dự liệu, Thạch Ôn Vi lại không có tiếp tục thuyết phục.

"Người đi về trước đi, đúng rồi, nơi này chuyện đã xảy ra không muốn đối với người mẹ nói, ta sợ nàng sẽ lo lắng, chờ sự việc điều tra rõ ràng sau đó, ta sẽ đi cùng mẹ người nói, hiểu chưa?" Đang nói câu nói này thời điểm, Thạch Ôn Vi cùng thường ngày không giống, nét mặt hẳn nghiêm túc, giọng điệu nghiêm nghị.

Trải qua đêm qua sự việc sau đó, Tiền Thương Nhất sao có thể không hiểu Thạch Ôn Vi ý nghĩ, cũng không nói toạc, đồng ý.

Đi ra ngoài phòng, Tiền Thương Nhất gấp phải Ứng Nhân, hai người bắt đầu trao đổi từng người cái nhìn.

"Người nên cũng phát hiện a, xác chết động qua tay chân." Ứng Nhân đi thẳng vào vấn đề, bởi vì không nhìn thấy chỗ đầu tiên, lại không có cách nào tiến hành khám tra xét, vì lẽ đó hẳn lựa chọn để trưởng làng báo cảnh sát.

"Ừm, có phương diện này ý nghĩ, chẳng qua không rõ ràng lắm, đúng rồi, vừa nãy Thạch Ôn Vi nói muốn để ta làm trưởng làng, nguyên nhân nói rồi rất nhiều, chẳng qua mấu chốt nhất một chút hẳn là ta đã thấy ngoài thôn thế giới, đồng thời cùng người xem ra rất quen." Nói đến phần sau, Tiền Thương Nhất phù phù một tiếng bật cười.

"Không có gì hay cười, nơi này không nhất định sẽ là thế giới của chúng ta, xảy ra cái gì đều không kỳ quái." Ứng Nhân nghiêm túc nói.

"Không, là bởi vì mặt sau lời của hẳn nói, hẳn để ta không muốn đem chuyện này nói cho Thạch Tích, chờ hẳn điều tra rõ ràng sau đó, sẽ mình và Thạch Tích nói, người để ta làm sao không cười." Tiền Thương Nhất thu hồi nụ cười, nhưng ý cười trong mắt làm sao cũng che giấu không được.

Chẳng qua, ở Ứng Nhân lặng im nhìn kỹ, vẻ mặt Tiền Thương Nhất rất nhanh sẽ chìm xuống, hẳn khoát tay áo một cái, "Coi vậy đi, không tán gẫu cái này."

"Ta dò thăm Tế Chết thời gian, tính cả ngày hôm nay còn có bốn ngày, sau bốn ngày sẽ ở làng sau giữa sườn núi đàn thờ nơi tiến hành, dân làng đã ở bố trí, chẳng qua để ta kỳ quái chính là, làng Vũ Khê dân làng đối với Tế Chết vừa không có biểu hiện ra nhiệt tình, cũng không có biểu hiện ra long trọng, ta ở trong ánh mắt của bọn họ trái lại nhìn thấy hoảng sợ,

Nhưng là, nếu như bọn họ không muốn tiến hành Tế Chết, vậy sao không tiến hành là được, trừ khi, bọn họ nhất định phải tiến hành, bằng không liền sẽ phát sinh việc vô cùng không tốt." Ứng Nhân nói ra thông tin của chính mình.

Tiền Thương Nhất nghe vào trong tai, nhưng trong lòng nhưng đối với biểu hiện của chính mình rất không vừa ý.

"Lấy năng lực của ta, chuyện như vậy cần phải đã sớm dò xét đến, ngày thứ nhất có thể dùng còn chưa quen thuộc hoàn cảnh để giải thích, nhưng là ngày thứ hai, làm sao cũng có thể đi hỏi một chút Thạch Tích, vẫn bị chuyện tối ngày hôm qua quấy nhiễu, tuy rằng ta đóng vai Thạch Hải Mẫn, cần phải đối với trưởng làng cùng Thạch Tích sự việc có đổi mới, nhưng mà đối với Thạch Hải Mẫn tôi nói, về làng nguyên nhân vẫn là chết cứng tể, mặt khác, nếu như Thạch Hải Mẫn xa rời làng cùng chuyện tối ngày hôm qua có quan hệ, vậy sao, Tể Chết tin tức đối với hắn mà nói trái lại càng quan trọng."

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất thờ dãi, hần hơi điều chỉnh tư tưởng, hỏi: "Vậy chúng ta sau đó phải làm cái gì?"

"Buổi chiều, chúng ta đi cứng tể địa phương nhìn, có lẽ sẽ có cái gì thu hoạch bất ngờ, sau đó nhiều hơn nữa hỏi thăm một chút liên quan với Tể Chết tin tức, dù sao tên bộ phim này liền gọi Tể Chết, nếu như cùng Tể Chết hoàn toàn không liên quan, hoặc là chỉ có một chút yếu ớt liên quan, thì sẽ không kêu tên này." Ứng Nhân lại đề lộ ra một chút cùng phim ảnh có quan hệ kỹ xảo.

"Biết rồi." Tiền Thương Nhất đột nhiên nghĩ đến một người, vào làng thời điểm nhìn thấy Thạch Cảnh Phúc.

Tiền Thương Nhất sau khi về nhà, đối với Thạch Tích, dựa theo cùng trưởng làng giao ước, tìm một cái cùng trưởng làng có quan hệ lấy cơ qua loa đi qua. Thạch Tích nghe được quan hệ việc trưởng làng sắp xếp, cũng không có hỏi nhiều, tiếp tục trong tay công tác.

Nhìn thấy Thạch Tích chăm chỉ làm việc đáng đáp, Tiền Thương Nhất tay phải sờ sờ cằm của chính mình, do dự một hồi, vẫn là mở miệng hỏi thăm có quan hệ Tể Chết sự việc.

Nghe được Tiền Thương Nhất, Thạch Tích đầu tiên là sững sờ một chút, sau đó tiếp tục trong tay công tác, ngoài miệng mắt tập trung nói rằng: "Tể Chết liền là cứng tể người bị chết, có gì đáng kinh ngạc, mỗi cái làng đều có a!"

Bởi vì trước cùng Ứng Nhân tán gẫu qua, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất đặc biệt chú ý con mắt Thạch Tích, nhưng là Thạch Tích lúc này lại cúi đầu, không nhìn thấy ánh mắt của nàng.

"Nhưng là ta xem mọi người đối với Tể Chết đều không phải rất quan tâm, giống như... Ứng phó rồi sự tình như thế." Tiền Thương Nhất chọn một cái uyển chuyển một chút từ ngữ.

"Hai mươi năm một lần Tể Chết, làm sao sẽ không quan tâm, chỉ là ở người trước khi trở về đã sớm chuẩn bị kỹ càng, đợi đến Tể Chết trước một ngày tất cả liền sẽ an bài thỏa đáng, đến thời điểm chúng ta những thôn dân này chỉ cần tham gia là được, không cần lo lắng." Giọng điệu Thạch Tích vẫn cứ rất dễ dàng, nàng sau khi nói xong, hình như nghĩ tới điều gì, tiếp tục nói: "Người a, về làng sau đó làm sao đối với việc này như thế để bụng? Không nên cùng bạn bè của người nhiều tâm sự sao?"

"Ta đang định đi tìm Cảnh Phúc." Tiền Thương Nhất thấy mình ở trong miệng Thạch Tích hỏi không ra cái gì, cũng không cường cầu nữa.

"Vậy mau đi đi." Thạch Tích ngẩng đầu lên nói rằng.

Trong giây lát này, Tiền Thương Nhất ở trong mắt Thạch Tích nhìn thấy hoảng sợ.

Chương 9: Thần bí bia đá

Tiền Thương Nhất sau khi ra cửa hướng về nhà Thạch Cảnh Phúc đi đến, trên đường gặp phải một chút dân làng, hần cũng có cùng bọn họ chào hỏi, chẳng qua không có lại hỏi thăm Tể Chết sự việc.

"Tuy rằng không có ở trong miệng Thạch Tích hỏi ra liên quan Tể Chết thứ hữu dụng, nhưng mà nàng biểu hiện ra hoảng sợ khẳng định giả không được, Thạch Tích vô cùng sợ sệt Tể Chết, chẳng qua như Ứng Nhân từng nói, nếu sợ sệt, tại sao không đình chỉ tiến hành, bọn họ loại hành vi này giống như bị tên buôn ma túy buộc đi bán ma túy như thế, không bán ma túy kết cục chính là cái chết, nhưng là, thôn này trừ bọn họ ra ở ngoài sẽ không có những người còn lại, lẽ nào thật sự chính là quý?" Suy lý bên trong, Tiền Thương Nhất nghĩ đến chết đi cái kia hai cái dân làng, bọn họ biểu cảm trên mặt, làm sao cũng không quên được.

"Nếu như có quý, như vậy đạo sĩ hòa thượng có ích hay không?" Nghĩ tới đây thời điểm, Tiền Thương Nhất đã đi tới nhà Thạch Cảnh Phúc cửa, hần thu hồi tâm tư, bởi vì Thạch Hải Mẫn cùng Thạch Cảnh Phúc quan hệ rất tốt duyên cớ, vì lẽ đó Thạch Hải Mẫn trực tiếp đi vào nhà Thạch Cảnh Phúc, ở trong nhà Thạch Cảnh Phúc, Tiền Thương Nhất nhìn thấy chính đang lao động Thạch Cảnh Phúc.

"A, Hải Mẫn, người đến rồi, ngồi một chút ngồi." Thạch Cảnh Phúc ngừng tay bên trong sự tình, lấy ra hai cái ghế.

"Ta cho người pha trà." Đối với Tiền Thương Nhất đến, trên mặt Thạch Cảnh Phúc vô cùng vui vẻ, lúc này khiến Tiền Thương Nhất đặc biệt lúng túng, hần không có Thạch Hải Mẫn ký ức, không biết là hai người tuổi ấu thơ thời điểm trải qua cái gì, cũng không tốt nói lung tung.

"Không cần làm phiền, ta..." Tiền Thương Nhất muốn từ chối, có thể Thạch Cảnh Phúc nhiệt tình để hần khó có thể kiên trì.

Đối mặt người này thật thà tử tế người đàn ông, trong lòng Tiền Thương Nhất đột nhiên có một loại kích động, đem chính mình chỉ là diễn viên ý nghĩ nói cho hần, chẳng qua ý nghĩ này rất nhanh sẽ chịu bác bỏ.

"Nói sau khi đi ra chịu đối phương làm bệnh tâm thần? Vẫn bị đối phương coi như xảo trá người? Cho dù rút lui khỏi ngàn bước, Thạch Cảnh Phúc tin

tưởng ta không phải Thạch Hải Mẫn, đối với ta mà nói lại có ích lợi gì, đối với biết thôn trang này sự thật, Tề Chết sự thật lại có cái gì trợ giúp? Cái gì đều không có!" Đối với trong đầu tỏa ra điên cuồng ý nghĩ, Tiền Thương Nhất tự giấu cười cợt.

Cái nụ cười này chịu Thạch Cảnh Phúc nhìn ở trong mắt.

"Cười gì vậy? Vui vẻ như vậy." Thạch Cảnh Phúc ngồi ở trên cái ghế.

"Há, không có gì." Trong lòng Tiền Thương Nhất cả kinh, thu hồi tâm tư cẩn thận đáp lại đối với tình huống trước mắt.

Sau đó, Thạch Cảnh Phúc cùng Tiền Thương Nhất tán gẫu rất nhiều, đều là liên quan với tuổi ấu thơ chuyện lý thú, đối với những này, Tiền Thương Nhất chỉ có thể cười đáp lời, không dám nhiều lời, cũng không dám không nói. Đúng là Thạch Cảnh Phúc nhận ra được cái gì, bắt đầu hỏi thăm tới Tiền Thương Nhất ngoài thôn sự việc đến, đối với những chuyện này, Tiền Thương Nhất thực sự cũng không phải khiêm tốn, hoàn toàn có thể nói là há mồm liền đến, cứ vậy đi, Tiền Thương Nhất cùng Thạch Cảnh Phúc quan hệ dần dần rút ngắn, chỉ ít đối với Tiền Thương Nhất tới nói, không còn là tin tưởng thời điểm cảm giác lúng túng tình huống.

Thấy thời cơ chín chắn, Tiền Thương Nhất bắt đầu hỏi thăm Tề Chết sự việc.

"Cảnh Phúc, có một việc, ta muốn hỏi một chút ngươi." Nét mặt Tiền Thương Nhất nghiêm túc.

"Có cái gì liền hỏi thôi!" Thạch Cảnh Phúc nở nụ cười xuống, giảm bớt không khí sốt sắng.

"Liên quan với Tề Chết, ngươi biết bao nhiêu?" Tiền Thương Nhất đi thẳng vào vấn đề, không có lại che che giấu giấu.

"Tề Chết... Ta cũng không rõ ràng, lần trước tham gia vẫn là 6, 7 tuổi thời điểm, ta chỉ nhớ rõ lúc đó xảy ra khủng khiếp sự tình, ta vô cùng sợ sệt, người cũng như thế, còn lại không nhớ rõ lắm, mấy người lớn cũng không nói với ta." Thạch Cảnh Phúc lắc lắc đầu, có chút ủ rũ.

"Khủng khiếp sự tình? Cuối cùng là cái gì khủng khiếp sự tình?" Tiền Thương Nhất bắt được trọng điểm, đối với làng Vũ Khê dân làng tới nói có rất nhiều chuyện cũng có thể xem như là vô cùng, ví dụ như hôm nay xảy ra án mạng, nhưng mà đối với Tiền Thương Nhất tới nói, trình độ như thế này giải thích rõ còn thiếu rất nhiều.

"A, ta cũng không rõ ràng lắm, chẳng qua nói đúng ra hẳn là xảy ra rất nhiều khủng khiếp sự tình a?" Thạch Cảnh Phúc ngẩng đầu nhìn hướng bầu trời, trời xanh mây trắng cảnh tượng khiến người ta tâm thần thoải mái, bất quá đối với Thạch Cảnh Phúc tới nói, hẳn hình như là ở mượn bầu trời nhớ lại cái gì, lấy bầu trời làm môi giới, muốn để cho mình nhớ tới hai mươi năm trước chuyện đã xảy ra.

Tiền Thương Nhất yên tĩnh nhìn Thạch Cảnh Phúc,

Muốn từ hần bình thường trên mặt nhìn ra cái gì không giống nhau đồ vật.

Qua khoảng chừng chừng mười giây, Thạch Cảnh Phúc thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía Tiền Thương Nhất, nói rằng: "Lần đó giống như chết rồi rất nhiều người, mọi người đều ẩn núp ở trong phòng của mình không dám đi ra ngoài, bầu trời là màu đen, không có mặt trời, toàn bộ làng Vũ Khê đều bao phủ ở một luồng gió lạnh bên trong, chuyện sau đó ta cũng không có ấn tượng. Thật ngại ngùng, cũng chỉ có thể nhớ tới những này, dù sao đã qua quá lâu, mấy người lớn cũng giống như thương lượng tốt rồi như thế, ngầm miệng không nói, còn lại ta liền không biết."

Nghe xong Thạch Cảnh Phúc tự thuật, trong lòng Tiền Thương Nhất khói mù càng nặng.

"Ừm, cảm ơn, ta đi về trước, lần sau lại tán gẫu." Tiền Thương Nhất đứng dậy xin từ biệt.

Ở Tiền Thương Nhất rời đi sau đó, trên mặt Thạch Cảnh Phúc chăm chú cũng không có tiêu tan, hình như đi qua nhớ lại nâng lên một chút hẳn vẫn muốn trốn tránh chuyện cũ.

Ở trở lại nhà Thạch Tích trên đường, Tiền Thương Nhất kết hợp Thạch Cảnh Phúc lại một lần nữa suy xét hai mươi năm trước Tề Chết cuối cùng xảy ra cái gì.

"Ồ Thạch Cảnh Phúc tự thuật bên trong, cảnh tượng như thế vô cùng như truyền hình kịch bên trong miêu tả ngày tận thế cảnh tượng, chỉ ít đối với thôn trang này tới nói xác thực có uy lực như vậy, chẳng qua vấn đề là, chuyện như vậy xảy ra cuối cùng là mỗi lần Tề Chết đều sẽ phát sinh, vẫn là Tề Chết không có tiến hành sẽ phát sinh? Nếu như là thứ nhất, tại sao không rời đi làng Vũ Khê, như Thạch Hải Mẫn như thế, khoan đã, ta nhớ tới Thạch Hải Mẫn là không muốn trở lại làng Vũ Khê, bởi vì đối với Tề Chết sợ sệt, thậm chí hẳn đều đem mẹ mình một người bỏ ở nhà, nhưng hẳn cuối cùng vẫn là trở về, cứ như vậy liền rất thú vị, Tề Chết đối với làng Vũ Khê mỗi người đều dường như không cách nào chống cự, giống như hét thây làng Vũ Khê người dân đều chịu Tề Chết thao túng, dù thế nào chạy trốn tới nơi bao xa, ở mỗi hai mươi năm một lần trong luân hồi, đều sẽ về tới đây. Nếu như là thứ hai, tại sao không tiến hành Tề Chết? Nếu như tiến hành Tề Chết không có ảnh hưởng gì, vậy tại sao muốn thử nghiệm không tiến hành, nếu như tiến hành Tề Chết đối với làng Vũ Khê có ảnh hưởng rất lớn, vậy cuối cùng là cái gì ảnh hưởng?"

Trong đầu vấn đề có thật nhiều, Tiền Thương Nhất cũng không có một cái xác định đáp án, lúc này cũng càng kiên định hẳn xé chiều đi Tề Chết tiến hành địa phương điều tra ý nghĩ.

Sau khi ăn cơm trưa xong, Ứng Nhân liền đến tìm Tiền Thương Nhất, hai người hướng về Tề Chết nghi thức địa điểm đi đến.

Đi rồi khoảng chừng một giờ, hai người xuyên qua rừng rậm đi tới đến giữa sườn núi nơi Tề Chết nghi thức nơi, lúc này là một cái khoảng chừng hai trăm

mét vuông đất trống, ở đất trống ngay chính giữa, có một cái hai người cao bia đá, trên bia đá có khắc xem không hiểu chữ viết cùng ký hiệu, trải qua năm tháng lễ rửa tội, bia đá đã có một loại tang thương lịch sử cảm giác.

Ở bia đá bốn phía, bày ra rất nhiều ổ vàng tiền đồng xưa, tiền đồng trên có khắc chữ cùng trên bia đá như thế, cũng không biết đại diện ý, ngoài ra, ở xung quanh trong rừng rậm, còn có thật nhiều màu đỏ dây thừng nhỏ quấn vào cây cùng cây trong lúc đó, không biết là là dùng tới làm cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10 người theo dõi

Theo lý mà nói, Tề Chết nghi thức tiến hành địa điểm cần phải có người trông coi, nhưng mà hai người lại không phát hiện bất kỳ làng Vũ Khê dân làng, nói cho đúng đến, hẳn là không có phát hiện trừ hai người ở ngoài bất luận người nào.

Chẳng qua, mặt đất vô cùng sạch sẽ, hiển nhiên là thường thường có người quét dọn duyên cớ.

Hai người hướng về bia đá đi đến, Ứng Nhân lướt qua những thứ kia tiền đồng xưa, đưa tay đặt ở trên bia đá, dọc theo trên bia đá kỳ dị ký hiệu xoa xoa, "Ta không biết là đây là chữ viết gì." Qua có lẽ năm phút đồng hồ, Ứng Nhân thu hồi tay của chính mình.

"Ta không phát hiện có chỗ đặc biệt nào." Trong lúc này, Tiễn Thương Nhất vẫn đang quan sát.

Hai người đồng thời lọt vào lặng im.

"Nếu như có thể biết trên bia đá viết chính là cái gì, hoặc là biết lai lịch của nó, có thể sẽ có một chút phát hiện, nói như vậy, trong thôn lớn tuổi nhất người hẳn phải biết cái gì mới đúng, trong thôn lớn nhất người là ai?" Tiễn Thương Nhất phát tán chính mình suy nghĩ, muốn dùng giải thích câu đố trong game biện pháp đến phá giải.

"Theo ta được biết, tuổi tác lớn nhất người cần phải liền là Thạch Ôn Vi vị trưởng thôn này." Ứng Nhân trả lời.

"Nếu không ta cầm một viên tiền đồng xưa đi hỏi một chút hẳn? Bằng vào ta quan hệ với hẳn, cần phải có thể hỏi ra cái gì, hơn nữa hẳn còn có thể ta làm trưởng làng nguyện vọng, cứ như vậy, độ khả thi thì càng lớn." Tiễn Thương Nhất hỏi.

Nghe được Tiễn Thương Nhất đề nghị này, Ứng Nhân không có trả lời ngay.

"Lấy tình huống bây giờ đến xem, lúc này xác thực là nhanh chóng nhất tìm tới đáp án biện pháp, nhưng mà lúc trước, người đã hỏi thăm qua Thạch Ôn Vi liên quan với Tề Chết sự việc, hẳn ngay lúc đó về mặt người cũng nhìn thấy, rõ ràng không muốn cùng người quá nhiều trò chuyện, nếu như hiện tại người cầm Tề Chết nghi thức địa điểm tiền đồng xưa đi tìm hẳn, y theo tính cách của hẳn, không chỉ sẽ không nói cho người, có thể sau đó còn có thể hạn chế hành động của người, đến thời điểm, bất kể là người không nhìn yêu cầu của hẳn vẫn là thực hiện yêu cầu của hẳn đối với người sau này hành động đều không tiện."

Ứng Nhân nói ra phân tích của chính mình, ý hẳn vô cùng rõ ràng.

"Cũng đúng, nơi này nếu không có trông coi, rõ ràng những này tiền đồng xưa cũng không phải có thể chiếu tướng Thạch Ôn Vi một quân đồ vật, hẳn không nói cũng rất bình thường, nói không chắc còn có thể tìm cái tội danh đem ta phê phán một phen, ừ. . . Vậy chúng ta nên làm gì? Tiếp tục hỏi còn lại dân làng Tề Chết cuối cùng là vật gì không?" Tiễn Thương Nhất đem vấn đề của chính mình vớt cho Ứng Nhân.

Tiến Thương Nhất ném ra đến vấn đề cũng quấy nhiễu Ứng Nhân, lúc này không phải máy tính trò chơi, có thể save, một khi lựa chọn sai lầm, có thể liền cũng không có cơ hội nữa.

Đang lúc này, một người xuất hiện ở trước mặt hai người, Thạch Hưng Vận, Thạch Ôn Vi con thứ hai.

Tiến Thương Nhất gặp qua người này một hai mặt, sờ tay bên trong giới thiệu là một cái ý đồ xấu nhiều người, nhưng mà hẳn vẫn không có chính thức cùng hẳn trò chuyện qua.

"Ồ, ta tưởng là ai chứ? Hóa ra là Trương Tử An ngài Trương cùng quý khóc nhè Thạch Hải Mẫn a!" Âm thanh Thạch Hưng Vận mở miệng liền vô cùng chói tai, mỗi một chữ đều dường như mang theo châm biếm ý hàm xúc.

Vào giờ phút này, Tiễn Thương Nhất cuối cùng đã rõ ràng rồi Thạch Ôn Vi vì sao lại nói đem trưởng làng giao cho Thạch Hưng Vận sau đó, làng Vũ

Khẽ sau đó không biết là sẽ sai thành cái gì nữa đây dạng. Lúc này, Tiễn Thương Nhất đã xác định, tính cách Thạch Hưng Vận như điển hình tên côn đồ các kẻ, chỉ có làng Vũ Khê kết cấu nhỏ, hơn nữa có hãn trưởng làng cha đề lên, cho nên mới không có quấy lật trời.

Thạch Hưng Vận mở miệng liền là quý khóc nhe cái biệt hiệu này, nói vậy ở tuổi nhỏ thời điểm, Thạch Hải Mẫn không ít bị Thạch Hưng Vận bắt nạt.

"Buổi chiều tốt." Ứng Nhân đánh một tiếng bắt chuyện, đúng mực.

Tiền Thương Nhất thì lại nhìn dưới mặt đất không nói gì, đối với người như thế, hãn không nghĩ tới nhiều dây dưa.

"Người tại sao không nói chuyện a? Lẽ nào là đi ra ngoài những năm này, đã biến thành người câm?" Thạch Hưng Vận trái lại làm trầm trọng thêm lên.

"Có chuyện gì không?" Tiền Thương Nhất mở miệng nói một câu, nếu đối phương nói rõ muốn tìm Thạch Hải Mẫn phiền phức, hãn đương nhiên không thể một che giấu lùi bước.

"Ta nhìn thấy có người lên lên lút lút đi chết cứng tể nghi thức địa điểm, vì lẽ đó hãy cùng lại đây, không nghĩ tới là các người." Hai tay Thạch Hưng Vận ôm ngực, một bộ ăn trên ngồi trước đáng đáp.

"Ta đối với làng Vũ Khê Tể Chết cảm thấy rất hứng thú,

Hướng về anh hai người Thạch Hoàng Nghiệp hỏi thăm được địa điểm sau, liền tới xem một chút." Giọng điệu Ứng Nhân vẫn cứ rất lạnh nhạt.

"Ngài Trương Tử An ta đương nhiên tin tưởng, chỉ là bên cạnh người người này, có lẽ cũng không bằng ngài Trương người như thế chính trực." Thạch Hưng Vận mỗi câu lời nói đều mang theo gai.

Tiền Thương Nhất nhú mày, đối với người như thế, lấy tính cách của hãn đương nhiên là trực tiếp không có thời gian để ý, nhưng mà lúc này tình huống như thế, hãn lại không thể bày làm ra một bộ tự cho là thanh cao đáng vẻ, Thạch Hải Mẫn tuổi ấu thơ hiển nhiên cùng Thạch Hưng Vận có rất nhiều gặp nhau, nói đúng ra là chịu bắt nạt, thậm chí có thể chịu Thạch Hưng Vận xem là đồng cát như thế phát tiết.

"Ta nghĩ, có lẽ không người chính trực là người đi!" Tiền Thương Nhất nói năng có khí phách, hãn này vừa mở miệng, liền đem Thạch Hưng Vận đề ép, dù sao hãn là Tiền Thương Nhất, không phải Thạch Hải Mẫn.

"Hay lắm, người. . ."

Thạch Hưng Vận lời còn chưa nói hết liền chịu Tiền Thương Nhất đánh gãy.

"Người như nhìn trộm cuồng như thế theo dõi người khác, còn nói là phát hiện đáng ngờ nhân viên, chúng ta đi tới đây, dọc theo đường đi thẳng thẳng chính đáng, gặp phải dân làng cũng đều nói trước, giải thích rõ ý đồ của chính mình, dọc theo đường đi bình thản, tại sao lên lên lút lút nói chuyện, đúng là người, mở miệng chính là thô bỉ lời nói, ăn nói bừa bãi, có lẽ người ở làng Vũ Khê có thể như thế hung hăng can quấy, tùy ý nói xấu người, nhưng mà ở ngoài thôn, người rất có thể đã bị người dạy dỗ qua."

Mấy câu nói đi xuống, Thạch Hưng Vận tức giận đến nhảy lên chân, nhưng mà lời nói của hãn vốn là khiêu khích, hiện tại chịu Tiền Thương Nhất có mang cuộn cuộn chính khí vừa nói như thế, nhất thời khá là khó khăn.

"Người!" Thạch Hưng Vận chỉ vào Tiền Thương Nhất, giương lên tay áo của chính mình, hiển nhiên muốn đi tới dạy dỗ Tiền Thương Nhất một trận.

"Nếu như hai vị ở đây xảy ra mâu thuẫn, ta xem như vị khách cũng không thể ngồi yên không để ý đến, nếu như hai vị thật sự có cái gì tranh chấp, không ngại đi trường làng Thạch Ôn Vi nơi đó tranh luận, ta tin tưởng trưởng làng là một cái người chính trực, tuyệt đối sẽ không thiên vị một người trong đó, hai vị cho rằng như vậy thế nào." Ứng Nhân thấy tình thế không ổn, đánh cái giáng hòa.

Thạch Hưng Vận nghe được trưởng làng hai chữ sau đó, liền không còn đánh nhau can đảm, chỉ có thể ném câu nói tiếp theo, "Người chờ, ta sẽ không bỏ qua cho người!" Sau khi nói xong, liền đi mở ra.

"Không nghĩ tới người còn có thể quát mắng?" Chờ Thạch Hưng Vận đi ra sau, Ứng Nhân khiêu lông mày xuống.

"Này tính toán nhẹ nhàng, nếu như là ở bên ngoài, ta có thể đã mắng mở ra, ngược lại mắng xong liền chạy." Tiền Thương Nhất bày ra hai tay, biểu thị chính mình đứng là bất đắc dĩ.

"Chẳng qua, lúc này cái Thạch Hưng Vận chắc chắn sẽ không là theo dõi chúng ta tới được." Ứng Nhân đem đề tài kéo trở lại.

"Xác thực, ta mới vừa nói dọc theo đường đi gặp phải dân làng đều nói trước, hãn lại không bác bỏ, nếu như hãn đúng là theo dõi chúng ta, hiển nhiên biết chúng ta dọc theo đường đi cũng không có gặp phải bất kỳ dân làng, mặt khác, cũng chứng minh một chút, dân làng đối với Tể Chết nghi thức thực hiện địa điểm cũng không để ý, bằng không hãn cũng sẽ lên tiếng bác bỏ dân làng không có ngăn cản chúng ta tới đây bên trong điểm này." Tiền Thương Nhất gạt đầu một cái, vừa này quát mắng bên trong, hãn còn giấu diếm một cái bầy.

"Nếu như vậy, chúng ta lại đợi ở chỗ này cũng không có thu hoạch gì, trở về đi thôi." Ứng Nhân quay đầu lại liếc mắt nhìn bia đá.

"Ừm, liên quan với hai người kia chết. . ." Tiền Thương Nhất vẫn là có chút không yên lòng.

"Trường làng đã phái người thông báo cảnh sát, chẳng qua ta đối với tìm ra hung thủ không báo cái gì kỳ vọng, lúc này hẳn là quý hồn gây nên, không giống như là người có thể làm được sự việc." Ứng Nhân vừa nói vừa lắc đầu, đối với phán đoán của chính mình cũng không phải rất tự tin.

Chương 11: Chuyện biến xấu

Hai người trở lại từng người chỗ ở.

Ở trong phòng, Tiền Thương Nhất nghĩ tới hỏi Thạch Tích liên quan với Thạch Hải Mẫn tuổi ấu thơ vấn đề, hoặc là đem Thạch Cảnh Phúc nói nói cho Thạch Tích, lấy khiến cho nàng nói ra một chút liên quan với lần trước Tề Chết sự việc, chẳng qua suy nghĩ tỉ mỉ qua đi, Tiền Thương Nhất vẫn là bỏ đi, nguyên nhân rất đơn giản, vấn đề thứ nhất ở nói chuyện phiếm thời điểm có thể nâng lên, nhưng mà đặc biệt đi hỏi, rõ ràng sẽ làm người nghi ngờ, cho tới vấn đề thứ hai, Thạch Cảnh Phúc hoàn toàn không có cách nào khiến cho Thạch Tích nói ra cùng Tề Chết chuyện có liên quan đến.

Trừ khi đem đêm hôm qua chuyện đã xảy ra nói ra, nhưng là chuyện này một khi bại lộ, Tiền Thương Nhất cũng không biết đến tiếp sau sẽ có thể nào phát triển, có thể nói hoàn toàn không thể điều khiển, chuyện xảy ra tới hôm qua nếu như nổ ra đến, đối với làng Vũ Khê tới nói, uy lực của nó không thấp hơn một viên bom.

Cứ vậy đi, một ngày lại qua, hai người tuy rằng đều có thu hoạch, nhưng vẫn không có tìm tới Tề Chết sự thật.

Buổi tối, Tiền Thương Nhất lại làm rất nhiều mộng, bất quá lần này mộng rất bình thường, cũng rất liên tục, mộng nội dung chính là mình ở online đi dạo tieba, phát hiện rất nhiều thú vị thiệp mời, bên trong đi chủ đăng lại thiệp mời mỗi cái đều vô cùng nổ lớn, thậm chí có thể nói đều là tin tức lớn.

Sáng sớm, Tiền Thương Nhất lại là chịu đánh thức, chỉ bất quá lần này không phải là bị tiếng ồn ào, mà là Ứng Nhân tiếng gõ cửa.

"Thạch Hải Mẫn, ở sao?" Giọng điệu Ứng Nhân rất gấp.

"Ồ!" Tiền Thương Nhất lên tiếng đáp lời.

"Mau đứng lên, ta ở ngoài cửa chờ ngươi." Tuy rằng Ứng Nhân không có nói cuối cùng xảy ra chuyện gì, nhưng mà Tiền Thương Nhất có thể nghe ra Ứng Nhân trong lời nói muốn bày tỏ ý, trong phòng này còn có Thạch Tích, ngày hôm qua Thạch Ôn Vi để cho mình ẩn giấu Thạch Tích liên quan với Thạch Mộng Đào cùng Thạch Nhạc An vụ trộm thời điểm cái chết sự việc, tuy rằng Thạch Tích không có hoài nghi, nhưng mà nếu như Ứng Nhân mở miệng liền là "Ra việc lớn", như vậy tất nhiên sẽ nâng lên Thạch Tích lòng hiếu kỳ.

"Được!" Tiền Thương Nhất từ trên giường bật lên.

Cùng Thạch Tích chào hỏi sau, Tiền Thương Nhất liền đi ra cửa, ở cửa, hắn nhìn thấy Ứng Nhân chính xác đứng ở ngoài cửa chờ hắn.

"Vừa đi vừa nói." Ánh mắt Ứng Nhân lướt qua Tiền Thương Nhất nhìn về phía bên trong.

"Ừm." Tiền Thương Nhất cũng không nói nhảm.

Đối với bọn hắn hai người tới nói, trừ khi đối phương, còn lại bất luận người nào đều không đáng tin nhiệm.

"Lại có hai người chết rồi." Đi tới khoảng cách an toàn sau đó, Ứng Nhân mở miệng, hắn không đợi Tiền Thương Nhất đáp lời, tiếp tục nói: "Là Thạch Cảnh Phúc cùng Thạch Học Chân, hai người bọn họ xác chết bị phát hiện ở Thạch Cảnh Phúc trong nhà, toàn thân **, hiện tại Thạch Ôn Vi tức giận phi thường, cùng tư thái ương ngạnh đem chuyện này đè ép xuống."

"Chuyện này. . ." Như vậy nổ lớn tin tức, Tiền Thương Nhất trong lúc nhất thời không biết nên thế nào nói tiếp.

"Hai người bọn họ lẽ nào là? Được rồi, ta đối với thôn trang này bóng tối càng ngày càng đoán không ra, làng Vũ Khê cuối cùng rối loạn thành cái gì nữa đây?" Tiền Thương Nhất vừa nói vừa lắc đầu, "Ngày hôm qua ta mới cùng Thạch Cảnh Phúc rút ngắn một chút quan hệ, không nghĩ tới hôm nay liền xảy ra chuyện như vậy, hay là làng Vũ Khê trong còn có càng làm cho người ta trở mặt ngoác mồm bí mật, những chuyện này cùng Tề Chết cuối cùng có quan hệ gì?"

Ứng Nhân không hề trả lời Tiền Thương Nhất cuối cùng vấn đề, hắn nói tiếp Thạch Cảnh Phúc cùng Thạch Học Chân sự việc, "Hai người khuôn mặt hiện ra đến vẻ mặt khác thường sợ hãi, cùng Thạch Nhạc An cùng Thạch Mộng Đào hai người bỏ mạng thời điểm vẻ mặt như thế. Đúng rồi, ta ngày hôm qua để Thạch Ôn Vi đi báo cảnh sát, hắn phái người đi, nhưng mà người kia đêm hôm qua trở về nói cho chúng ta, hắn bắt kẻ như thế nào đi chạy không thoát làng Vũ Khê, cả người một buổi trưa đều ở trong núi loanh quanh, nhưng dù thế nào đi nữa chạy không thoát đi, phương diện này cũng bị đóng kín, xem ra còn lại chỉ có thể dựa vào chúng ta chính mình."

"Nếu như vậy, sự việc càng thêm khó bề phân biệt, chúng ta nên làm gì?" Tiền Thương Nhất dùng ánh mắt mong chờ nhìn về phía Ứng Nhân.

Cho dù Tiền Thương Nhất ở lần này trong bộ phim biểu hiện không tệ, nhưng cuối cùng là tay mới, rất nhiều kỹ xảo đều không rõ ràng, Ứng Nhân không giống, hắn chỉ ít đã tham gia biểu diễn qua một bộ phim, đã có một chút kinh nghiệm.

"Thực giác của ta nói cho ta, Tề Chết đã bắt đầu ảnh hưởng làng Vũ Khê dân làng, hay là, chết đi dân làng không hề là tự nguyện cũng khó nói, bọn họ đã chết rồi, không khả năng đứng ra vì chính mình biện hộ, cho tới Tề Chết vì sao lại có như vậy ảnh hưởng, ta tạm thời cũng không có manh mối." Ứng Nhân cúi đầu trầm tư một chút, tiếp tục nói: "Đúng rồi, ngươi muốn đi liếc mắt nhìn Thạch Cảnh Phúc sao? Dù sao ngươi hiện tại đóng vai người là Thạch Hải Mẫn, nếu như bạn tốt của mình chết rồi đều không đi xem, dù thế nào theo phương diện nào xem, tựa hồ cũng không thích hợp."

"Hà? Người không phải nói Thạch Ôn Vi lấy sấm chớp đáng về đem chuyện này đề xuống sao? Chuyện như vậy, nếu như ở làng Vũ Khê bên trong truyền bá, nhất định sẽ tạo thành vô cùng tồi tệ ảnh hưởng." Tiền Thương Nhất ngược hỏi một câu.

"Không bao gồm người." Ứng Nhân trả lời vô cùng ngắn gọn.

Gió nhẹ theo đầu ngón tay lướt qua, tuy rằng bầu trời mặt trời phủ đầu, nhưng Ứng Nhân nói ra nhưng khiến trong lòng Tiền Thương Nhất không gì sánh được lạnh lẽo, câu nói này đương nhiên không phải Ứng Nhân tự mình nghĩ bày tỏ ý, làm diễn viên bọn họ căn bản không cần thiết nhấn mạnh điểm này, vì lẽ đó câu nói này nhất định là những người còn lại nói, kết hợp Ứng Nhân trước, rõ ràng người này là trưởng làng.

Thạch Ôn Vi làm trưởng làng đối với Tiền Thương Nhất đóng vai Thạch Hải Mẫn quá mức quan tâm.

Tuy rằng Tiền Thương Nhất biết Thạch Ôn Vi cùng Thạch Tích có cấp độ càng sâu quan hệ, chẳng qua cho dù thêm vào này một mối liên hệ, cũng có vẻ quá mức quan tâm, dường như Thạch Hải Mẫn cùng Thạch Ôn Vi quan hệ không chỉ dừng lại tại đây, cần phải tiến thêm một bước.

Đáp án gần như vô cùng sống động.

"Ứng Nhân người nói, Thạch Hải Mẫn có thể hay không là. . . Con trai của Thạch Ôn Vi?" Tiền Thương Nhất đang nói câu nói này thời điểm, sắc mặt vô cùng kỳ quái, tuy rằng hẳn chỉ là diễn viên, nhưng thân ở trong đó, đáy lòng của hắn cũng chịu đến một chút ảnh hưởng, cho dù là lấy người đứng xem góc độ tới đối xử tăng này quan hệ, đáy lòng của hắn cũng vô cùng phức tạp, nếu như là Thạch Hải Mẫn bản thân hiểu rõ điểm này, cho dù tình thần sụp đổ, Tiền Thương Nhất cũng cho rằng cũng không kỳ quái.

Ứng Nhân sau khi nghe, lông mày khơi đến mức rất cao, hắn không có trả lời ngay, mà là nghĩ đến một hồi.

"Nói không chắc có loại khả năng này." Tay phải Ứng Nhân nắm tay gỗ gõ bàn tay trái, "Mặc kệ có phải như vậy hay không, Thạch Ôn Vi đối với người rất tốt là sự thực, có lẽ người có thể sử dụng điểm này."

"Sử dụng điểm này? Lần trước ta hỏi qua Tế Chết sự việc, hắn không hề trả lời, ta nghĩ loại quan tâm này vền vền là muốn cho ta dựa theo hắn tưởng tượng con đường đi, cần phải không hề là loại kia phát ra từ đáy lòng quan tâm, vền vền chỉ là. . . Một loại tâm lý an ủi mà thôi." Tiền Thương Nhất lắc đầu, không quá tán thành Ứng Nhân cái nhìn.

"Người là nói tâm lý bồi thường sao? Xác thực có loại khả năng này." Ứng Nhân đắm chiêu.

Hai người trong lúc đi tới Thạch Cảnh Phúc ở lại gian phòng, cùng ngày hôm qua không giống, cũng chẳng có bao nhiêu dân làng vây chặt ở cửa.

"Quả nhiên là một tay che trời, cho dù xảy ra chuyện như vậy cũng có thể đề xuống." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

Vừa vặn đi tới cửa, hai người bọn họ liền chịu Thạch Hoàng Nghiệp ngăn lại.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Kỳ quái suy đoán

"Ngài Trương, chuyện này. . . Có lẽ không tốt sao?" Thạch Hoàng Nghiệp tuân theo hần lời của cha.

"Thạch Hải Mẫn cùng Thạch Cảnh Phúc là tốt vô cùng bạn bè, hướng hồ. . . Hắn cũng đã biết chuyện này, ta nghĩ, để hắn tới xem một chút cần phải không có vấn đề gì, mặt khác, làm Thạch Cảnh Phúc bạn bè tốt nhất, có hắn hỗ trợ gạt còn lại dân làng, nói vậy cũng càng dễ dàng, nếu như hắn thỉnh thoảng đến tìm Thạch Cảnh Phúc do đó phát hiện nơi này xảy ra vấn đề mà trắng trợn tuyên dương, có lẽ khi đó tình hình chỉ sợ sẽ càng gặp bất lợi." Ứng Nhân đóng vai Trương Tử An nói rồi rất nhiều, lúc này chút lời nói nhìn như vô cùng lời nói có đạo lý, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, lại phát hiện loại này logic quan hệ cũng không thành lập.

Lúc này, đứng ở phía sau Ứng Nhân Tiền Thương Nhất lại phát hiện Ứng Nhân ý nghĩ.

"Kẻ này, căn bản không phải vì thuyết phục Thạch Hoàng Nghiệp, vền vền là muốn làm ra tiếng động, sau đó đem Thạch Ôn Vi dẫn ra, thực sự là. . . Nham hiểm a!"

Giữa lúc Thạch Hoàng Nghiệp do dự thời khắc, chỉ nghe âm thanh Thạch Ôn Vi từ trong nhà truyền ra.

"Hoàng Nghiệp, để bọn họ vào đi."

"Các người vào đi thôi." Thạch Hoàng Nghiệp không kiên trì nữa, đem hai người thả vào phòng.

Tiến vào trong viện, trong lòng Tiễn Thương Nhất có chút sầu não, ngày hôm qua chính mình còn cùng Thạch Cảnh Phúc tán gẫu rất vui vẻ, ngày hôm nay đối phương cũng đã cùng mình âm dương cách xa nhau, cho dù biết mình những người này cùng mình không giống, không thuộc về một thế giới, nhưng cùng giữa bọn họ trao đổi tương tác với nhau nhưng là chân thực từng tồn tại.

Điểm này chịu Ứng Nhân nhìn ở trong mắt, nhưng mà hắn không nói gì.

Hai người đi tới buồng trong, nhìn thấy đứng ở trước giường đầy mặt uể oải Thạch Ôn Vi cùng hắn con thứ hai Thạch Hưng Vận.

Thạch Hưng Vận quay đầu nhìn thấy hai người, hừ một tiếng, không để ý đến.

"Hải Mẫn, người đến rồi, Cảnh Phúc cùng Học Chân. . . Ai. . ." Thạch Ôn Vi xoa đầu lại, trong ánh mắt tràn ngập bi thống.

"Ai, bọn họ làm sao. . ." Tiễn Thương Nhất tiếc nuối nói rằng.

Thạch Ôn Vi lắc đầu, không muốn lại nhìn hai người nằm ở trên giường.

Tiến Thương Nhất cùng Ứng Nhân nhưng đem sự chú ý đều đặt lên giường, cùng Thạch Nhạc An bọn họ đáng chết không giống chính là, lúc này Thạch Cảnh Phúc cùng Thạch Học Chân hai người đã tách ra, ngựa mặt nằm ở trên giường, trên mình cũng đóng mền, chỉ là bọn hắn dữ tợn khủng bố về mặt khiến người ta không rét mà run, dường như là chịu quý lấy mạng mà chết.

"Ngày hôm qua Ứng Nhân nói Thạch Nhạc An cùng Thạch Mộng Đào hai người chết hiện trường chịu Thạch Ôn Vi ăn giấu cái gì, chúng ta không rõ lắm, như vậy hiện tại đâu? Có thể xác định Thạch Cảnh Phúc cùng Thạch Học Chân hai người bỏ mạng hiện trường nhất định chịu ăn giấu cái gì, nhưng mà có hai người bọn họ chịu đột nhiên phơi ra quan hệ làm che giấu, cho dù Thạch Ôn Vi ăn giấu cái gì ta cũng không biết. Nếu như có thể kiểm tra tìm một chút xác chết, có thể sẽ có phát hiện gì, nhưng mà ta tìm lý do gì đâu?"

Trong giây lát này, trong lòng Tiễn Thương Nhất nghĩ đến rất nhiều chuyện, nhưng là hắn cũng không có đến ra biện pháp giải quyết.

Đột nhiên, phía sau có người đẩy hắn một cái.

"Trường làng Thạch, nếu báo cảnh sát không có cách nào, ta muốn kiểm tra tìm một chút hai người xác chết, không biết là có thể hay không?" Ứng Nhân lấy một loại vô cùng tư thái ương ngạnh đứng ở trước mặt Thạch Ôn Vi.

Thạch Ôn Vi nhú mày, mím môi, tâm tình rất không tốt.

"Ngài Trương, người muốn làm gì?" Thạch Hưng Vận ngăn ở trước mặt Ứng Nhân, nhưng là hắn vừa mới dứt lời, liền chịu phía sau trường làng cho đẩy ra.

"Không có chuyện gì, ngài Trương nếu nói như vậy, tất nhiên có lý do của chính mình, đúng rồi, ngài Trương, ngày hôm qua địa chất thăm dò thể nào rồi?" Thạch Ôn Vi nhìn một chút một bên Thạch Hưng Vận.

"Cũng còn tốt." Ứng Nhân gật đầu một cái.

"Nếu ngài Trương Từ An người muốn kiểm tra, vậy liền kiểm tra đi, Hưng Vận, chúng ta đi ra ngoài trước." Thạch Ôn Vi xuất hiện ở trước cửa còn nhìn Tiễn Thương Nhất một chút, chỉ là ánh mắt kia ẩn chứa ý Tiễn Thương Nhất nhưng đọc không ra.

Ngoại trừ Thạch Hưng Vận rời đi trước cho Tiễn Thương Nhất thả một đôi lời lung tung ác ở ngoài, không còn cái gì việc đặc biệt xảy ra.

Ứng Nhân không nói hai lời lấy mền vén ra, trên giường Thạch Cảnh Phúc cùng Thạch Học Chân hai người khóa thân xuất hiện ở trước mặt hai người, Thạch Cảnh Phúc bởi vì thường thường làm việc nhà nông duyên cớ, vóc người tương đối tốt,

Cùng Thạch Cảnh Phúc so với, Thạch Học Chân vóc người còn kém rất nhiều, sau đó, Ứng Nhân làm chuyện thứ nhất liền là kiểm tra lại hai người * cái này cũng là nghiệm chứng hai người là có hay không chính là đồng tính luyện ái trực tiếp nhất biện pháp.

"Cảnh tượng này cay độc con mắt a!" Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt nói.

Không để ý đến Tiễn Thương Nhất, Ứng Nhân kiểm tra đến rất chăm chú, qua ba mươi giây, hắn ngồi thẳng lên, tiếp theo quay đầu lại nói với Tiễn Thương Nhất nói: "Có thể xác định hai người là có quan hệ như vậy, hơn nữa thời gian còn không ngắn, mặt khác, ở đồng tính luyện ái phân loại bên trong, Thạch Cảnh Phúc cần phải thuộc về thụ."

"Được rồi. . ." Tiễn Thương Nhất một tay lấy tay đỡ trán, "Ta thật không nghĩ tới Thạch Cảnh Phúc biết. . ."

"Ừm. . . Lấy Thạch Hải Mẫn cùng Thạch Cảnh Phúc quan hệ, có lẽ, Thạch Hải Mẫn vậy. . ." Ứng Nhân đắm chiêu.

"Người đủ rồi!" Tiền Thương Nhất lập tức lên tiếng đánh gãy Ứng Nhân dòng suy nghĩ, "Ngắm lại chuyện nghiêm chỉnh đi! Ngày hôm nay lại chết rồi hai người, tuy rằng Tề Chết còn có hai ngày, nhưng chết nhân số cũng không phải mỗi ngày đều lấy hai người con số tăng trưởng, nếu như ngày mai chết một nhóm người lớn, coi như lấy Thạch Ôn Vi uy danh, cũng khẳng định không ép xuống được, đến thời điểm dân làng quy mô lớn thoát đi làng Vũ Khê, liền Tề Chết đều không có tiền hành, đến thời điểm làm sao bây giờ? Chúng ta cũng rắn chống lên sao?"

"Sẽ không, nhiều nhất chỉ có một số người thoát đi, mặt khác, người đã quên ta mới vừa rồi cùng người nói sao? Dân làng ra không được làng Vũ Khê, chúng ta đã bị giam ở làng Vũ Khê." Ứng Nhân nghiêm túc lắc lắc đầu.

"Người còn có phát hiện gì?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Chính người sẽ không xem sao?" Ứng Nhân liếc lườm trên giường xác chết.

"Ta. . . Tuy rằng ta hiểu sơ một chút da lông, nhưng mà để ta đi kiểm tra hai người kia xác chết, đầu tiên ta muốn khắc phục chứng ngại tâm lý, mà chứng ngại tâm lý, không phải tốt như vậy khắc phục." Tiền Thương Nhất giải thích che che giấu giấu, lời nói cũng nói không lưu loát.

"Ta ở cửa chờ người, người sau khi kiểm tra xong chúng ta lại thương lượng làm sao bây giờ." Ứng Nhân bỏ lại câu nói này sau liền đi ra ngoài, chỉ để lại Tiền Thương Nhất một người ở bên trong phòng.

"Ta. . ." Tiền Thương Nhất đưa tay ra, muốn đem Ứng Nhân kéo trở về, cuối cùng vẫn là vứt đi.

Trong phòng một trận yên tĩnh, hít thở ổn định lại sau đó, Tiền Thương Nhất thậm chí có thể nghe được tiếng tim đập của mình, hắn do dự mấy giây, xoay người đi khắc phục tâm lý của chính mình chứng ngại.

"Chết thời gian có lẽ ở sáu tiếng trước, đó là bọn họ còn ở làm chuyện này sao? Vẫn là nói đã ngủ?" Tiền Thương Nhất nhìn một chút ánh mặt trời ngoài cửa sổ, hiện tại có lẽ là sáng sớm 8 khoảng 9h, "Đúng rồi, Thạch Học Chân làm xong sau đó sẽ không liền ngủ ở gian phòng Thạch Cảnh Phúc à? Như vậy liền rất kỳ quái, tuy rằng cha mẹ Thạch Cảnh Phúc đã qua đời, nhưng Thạch Học Chân người nhà cơ bản đều còn khỏe mạnh, nếu như sáng sớm đi tìm hắn phát hiện hắn không có ở gian phòng mình, vậy tất nhiên sẽ nghi ngờ, không đúng, nếu như hai người bọn họ thật sự có ta suy nghĩ như vậy, như vậy thì sẽ không ở Tề Chết này cấp miệng làm ra chuyện như vậy, mặt khác, Thạch Nhạc An cùng Thạch Mộng Đào sự việc hai người bọn họ cần phải có nghe nói, chỉ ít Thạch Học Chân cần phải hiểu rõ điểm này, vì lẽ đó. . . Thạch Học Chân là đến nói cho Thạch Cảnh Phúc tin tức này sau đó nhân cơ hội làm loại chuyện đó?"

Cứ vậy đi, Tiền Thương Nhất ý nghĩ càng ngày càng khiến chính hắn cảm thấy đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Bắt đồng

Nửa giờ sau, Tiền Thương Nhất đẩy mắt tái nhợt mở cửa, mà hắn mở cửa sau đó nhìn thấy cái thứ nhất cảnh tượng, liền là Ứng Nhân thông dong dựa vào vách tường tắm nắng.

"Đi ra?" Ứng Nhân đem kính râm lấy xuống.

"Không phát hiện gì, chết đi thời gian có lẽ là sáu tiếng trước, hai người chết đi thời điểm đều không có chống lại, tuy rằng như là trực tiếp hù chết, nhưng mà ta cho rằng này chỉ là chúng ta đi thẳng coi ẩn tượng, nguyên nhân cái chết của bọn họ có thể không phải cái này." Tiền Thương Nhất đi tới mặt trời dưới chậm rãi xoay người.

Lúc này trong sân chỉ có hai người bọn họ, Thạch Ôn Vi ba người đã rời đi.

"Bọn họ yên tâm người?" Tiền Thương Nhất mở miệng hỏi.

"Ừm, ta thuyết phục bọn họ." Ứng Nhân nhún vai một cái, không muốn lại tán gẫu chuyện này.

"Được rồi, ta đi tới, lúc này mấy ngày phát hiện ngoại trừ để chúng ta quen biết đến làng Vũ Khê dân làng trong lúc đó hỗn loạn quan hệ ở ngoài, hoàn toàn không có bất kỳ sự giúp đỡ gì, chúng ta bây giờ đối với Tề Chết vẫn cứ không biết gì cả, thậm chí không biết là nó quy trình, ý nghĩa sự tồn tại của nó cùng nó lịch sử."

"Hiểu rõ rằng làng Vũ Khê dân làng cũng không giống tưởng tượng như vậy thuần phác tại sao không thể tính toán thu hoạch? Có lẽ cùng chúng ta sống

sót có quan hệ rất lớn đâu? Có lẽ người còn không rõ, nhưng chúng ta đối mặt đe dọa thường thường không phải đến từ chính loài người, mà là phim ảnh bên trong cuối cùng vai phản diện, cho tới nay vai phản diện tồn tại hình thức cuối cùng là cái gì, chúng ta không biết được, nhưng thực lực của nó nhất định không kém." Ứng Nhân nhìn như đang trả lời Tiền Thương Nhất, nhưng trên thực tế nhưng là ở hướng về hân truyền một chút kinh nghiệm của chính mình.

"Câu nói phía sau ta hiểu, câu nói đầu tiên là có ý gì? Người phát hiện cái gì không?" Tiền Thương Nhất cố vấn nghề nghiệp để hân nhảy cảm nhận ra được cái gì.

Ứng Nhân cúi đầu không nói lời nào, Tiền Thương Nhất thấy Ứng Nhân không trở lại chính mình, cũng không mở miệng.

Hai người cứ vậy đi giằng co.

"Người nói chuyện đi." Tiền Thương Nhất cuối cùng không nhịn được.

Nhưng là, hân câu nói này nhưng đưa tới Ứng Nhân trùng mắt, giữa lúc Tiền Thương Nhất mê man thời khắc, Ứng Nhân mở miệng, "Ta biết Thạch Cảnh Phúc chết làm người rất khó vượt qua, nhưng mà Thạch Hải Mẫn người nhất định phải phản chấn lên, nhất định phải tìm ra hung thủ sát hại hân!"

Tiền Thương Nhất đầy mặt kinh ngạc, thầm nghĩ: "Này cái gì cùng cái gì? Người suy nghĩ nhảy lên tốc độ có phần quá nhanh hơn, ta hoàn toàn theo không kịp được không?"

Tiếp đó, Tiền Thương Nhất nhìn thấy Ứng Nhân cho mình một cái hình miệng, "Trả lời ta."

Liên hệ đầu đuôi câu chuyện, Tiền Thương Nhất cuối cùng đã rõ ràng rồi Ứng Nhân như thế làm nguyên nhân, xung quanh có người nghe trộm!

"Ta nhất định sẽ tìm ra Thạch Cảnh Phúc chết đi sự thật, nhất định sẽ làm cho hung thủ đem ra công lý!" Vì phối hợp lời của mình, Tiền Thương Nhất tay phải còn dùng lực cầm nắm đầm.

Bình thường dân quê đương nhiên không có như thế mạnh pháp chế tư tưởng, chẳng qua Tiền Thương Nhất đóng vai Thạch Hải Mẫn nhưng là ở bên ngoài cuộc sống đến mấy năm tuân thủ pháp luật công dân, nói ra những lời này cũng sẽ không có vẻ vô cùng đột ngột.

"Hiện tại không có cách nào báo cảnh sát, muốn phải bắt được hung thủ, cũng chỉ có thể dựa vào chúng ta chính mình, người yên tâm, ta sẽ trợ giúp người." Ứng Nhân nói câu nói này thời điểm, khắp toàn thân đều tỏa ra một luồng chính khí, Tiền Thương Nhất nuốt chút nữa cho rằng đứng ở trước mặt mình không phải bản thân.

Lúc này, Ứng Nhân ra hiệu Tiền Thương Nhất đưa tay ra, sau đó hân ở tay Tiền Thương Nhất trên viết xuống một cái tên.

Thạch Hưng Vận.

Cũng chính là Thạch Ôn Vi con thứ hai.

"Là hân?" Tiền Thương Nhất thầm nghĩ. "Ngày hôm qua ở Tế Chết tiến hành địa điểm, ta quát mắng Thạch Hưng Vận, đối phương thù dai chuyện như vậy ta xác thực cân nhắc qua, thể nhưng là không có suy xét tốt liên quan phòng bị biện pháp, hiện tại thân phận của ta là Thạch Hải Mẫn, nếu như chịu Thạch Hưng Vận nghe được cái gì, do đó để ta mất đi thân phận của Thạch Hải Mẫn, kết quả có thể sẽ vô cùng nghiêm trọng. Chẳng qua, Ứng Nhân là làm sao phát hiện Thạch Hưng Vận ở nghe trộm?"

"Hiện tại thời gian cũng không còn sớm, người đi tìm trưởng làng đi, ta ở lại chỗ này nhìn, phòng ngừa dân làng xông tới phát hiện cái gì." Ứng Nhân cho Tiền Thương Nhất một cái ánh mắt.

Tiền Thương Nhất cũng không do dự, lập tức đi ra cửa nhà thôn trưởng tìm Thạch Ôn Vi.

Trên đường, Thạch Hưng Vận đột nhiên từ phía sau gọi hân lại.

"Quý khóc nhè người đi đâu?" Âm thanh Thạch Hưng Vận phi thường chói tai.

Tiền Thương Nhất dừng lại một chút, không có để ý đến hân, tiếp tục hướng phía trước đi.

"Người dừng lại, ta nói người dừng lại người có nghe thấy không?" Âm thanh Thạch Hưng Vận càng ngày càng gần.

"Tìm ta có chuyện gì không?" Tiền Thương Nhất bắt đầu quay đầu, ánh mắt hân lạnh lẽo.

"Người không cần đi tìm cha ta, ta ở lại nhà Thạch Cảnh Phúc là có thể." Thạch Hưng Vận mỗi câu lời nói đều muốn biểu hiện ra chính mình ăn trên ngồi trước đáng vẻ, nhưng là Tiền Thương Nhất cũng không có ở trên người hân nhìn ra cùng với xứng đôi thực lực.

"Không, ta không tin người, ta hay là đi tìm trưởng làng đi." Tiền Thương Nhất quả quyết từ chối Thạch Hưng Vận.

Nghe được chính mình yêu cầu bị từ chối, Thạch Hưng Vận nổi giận, giơ lên nắm đầm liền đánh về phía Tiền Thương Nhất, kết quả chịu Tiền Thương Nhất một phát bắt được.

"Cút." Tiền Thương Nhất không muốn lời nói nhảm, nói xong đem tay Thạch Hung Vận bỏ qua, lúc này một động tác, suýt chút nữa để Thạch Hung Vận ném xuống đất.

"Người! Người!" Thạch Hung Vận chỉ vào Tiền Thương Nhất, con mắt dường như muốn phun lửa.

"Cút đi, không nghe sao?" Tiền Thương Nhất không có xoay người rời đi, trong ánh mắt của hắn tràn đầy đề phòng.

Thạch Hung Vận đang do dự, hắn muốn đánh, nhưng là Tiền Thương Nhất vừa nãy biểu hiện ra thực lực xa mạnh hơn hắn, đối với hắn mà nói, lúc này Thạch Hải Mẫn hình tượng đã cùng thời kỳ trẻ con Thạch Hải Mẫn hình tượng ngăn ra, đã biến thành hai người, cuối cùng, Thạch Hung Vận rời đi, hắn thu hồi ham muốn tấn công của mình.

"Chẳng trách sở tay bên trong đối với hắn đánh giá là ý đồ xấu qua, xác thực, bắt nạt, chỉ có đang cùng kẻ yếu quyết đấu thời điểm mới kêu bắt nạt, cùng kẻ mạnh quyết đấu vậy kêu khiêu chiến." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

Hắn nhìn theo Thạch Hung Vận sau khi rời đi, hướng về nhà thôn trưởng đi đến.

Ở nhà thôn trưởng, Tiền Thương Nhất chưa thấy Thạch Hoàng Nghiệp, trái lại nhìn thấy Thạch Hoàng Nghiệp người vợ Thạch Thỉnh Dong.

Cô gái này vẻ ngoài tuy rằng không sánh được Thạch Tích, nhưng cũng không sai, vóc người cũng không phải mảnh mai loại, mà là đầy đặn loại, trước lời sau vênh, non nót đẹp dễ vóc người khiến người ta thêm nhỏ dãi ba thước.

"Hải Mẫn? Người đến có chuyện gì không?" Thạch Thỉnh Dong nhìn thấy Thạch Hải Mẫn không có kinh ngạc, chẳng qua cũng không có vui sướng.

"Ta đến tìm bác trưởng làng." Tiền Thương Nhất trả lời.

"Trưởng làng mới đi ra ngoài." Thạch Thỉnh Dong chỉ chỉ phía sau núi, "Hắn nói đi xem xem tiến hành Tế Chết địa phương."

"Thật sao?"

"Ừm, người đi nơi nào tìm hắn đi." Thạch Thỉnh Dong sau khi nói xong tiếp tục trong tay công tác.

"Được, cảm ơn, vậy ta đi trước." Tiền Thương Nhất cười cợt.

Rời đi nhà thôn trưởng, Tiền Thương Nhất không có lựa chọn đi tìm Thạch Ôn Vi, mà là xoay người hướng Thạch Cảnh Phúc gian phòng đi đến, hắn lựa chọn đi tìm Ứng Nhân, đi tới nửa đường, đâm đầu đi tới một người, Tiền Thương Nhất nhìn kỹ, là Ứng Nhân.

"Người làm sao mà qua đến rồi?" Tiền Thương Nhất vượt lên trước vấn đề.

"Thạch Hung Vận nói hắn tới thay thế ta." Ứng Nhân trả lời.

"Ừm. . . Vì lẽ đó người liền đến, hắn vừa nãy không phải nghe trộm sao? Hơn nữa đối với chúng ta ẩn tượng rất không tốt, có lẽ hắn sẽ ở trên xác chết làm trò gì đến vụ tội chúng ta, hay hoặc là. . ." Tiền Thương Nhất tốc độ nói cực nhanh, nói rồi rất nhiều loại khả năng.

"Vì lẽ đó?" Ứng Nhân ngoài ý muốn hỏi ngược một câu.

"Vì lẽ đó, người không nên để hắn ở nơi đó trông coi." Tiền Thương Nhất nhú mày.

"Không đáng kể đi." Ứng Nhân cũng nhú mày.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Nghi thức

Tiền Thương Nhất mở miệng muốn nói cái gì, nhưng mà ánh mắt đột nhiên ảm đạm đi, dường như nghĩ tới chuyện gì.

Giữa hai người bầu không khí đột nhiên trở nên vô cùng kỳ quái, nói đúng ra, Ứng Nhân xem ánh mắt Tiền Thương Nhất tràn ngập tiếu nuối, mà Tiền Thương Nhất xem ánh mắt Ứng Nhân thì lại tràn ngập mê man, hai người cứ vậy đi đối diện, thời gian chậm chạp chuyển dời.

Rất cục, Ung Nhãn đánh vỡ lặng im, "Người đem chính mình thay vào đến trong phim ảnh."

"Nếu như ta đóng vai chính là Thạch Hải Mẫn, lúc này làm này là này xác thực cách làm." Tiền Thương Nhất có chút tức giận, hất lên tiếng giải thích rõ.

"Người này thuộc về dư thừa hành động." Giọng điệu Ung Nhãn vô cùng lạnh nhạt.

"Người trước đây đối với người mới đều là như vậy sao?" Tiền Thương Nhất ngẩng đầu lên, trong ánh mắt mang theo trêu tức biểu hiện.

Lần này đến lượt Ung Nhãn nói không ra lời.

"Ta tìm người là muốn nói cho người, Thạch Ôn Vi cùng Thạch Hoàng Nghiệp đi Tề Chết thực hiện địa điểm, nếu như chúng ta hiện tại chạy tới, có thể sẽ có thu hoạch, chỉ ít đối với Tề Chết hiểu rõ nên sâu sắc thêm một chút." Tiền Thương Nhất chuyển dời đề tài.

"Vậy đừng lãng phí thời gian, đi thôi." Ung Nhãn cũng tránh né câu nói kia đề.

Ở bộ phim này bên trong, chỉ có hai người bọn họ là đồng minh quan hệ, người còn lại, đều không phải trăm phần trăm có thể tin, nếu như hai người bọn họ trong lúc đó xảy ra mâu thuẫn, như vậy hai người đều sẽ lọt vào một mình chiến đấu hăng hái tình cảnh, bất kể là lấy toàn cục suy nghĩ vẫn là vì bản thân an nguy, đem mâu thuẫn đề xuống đều là tốt nhất mà nhanh nhất biện pháp giải quyết.

Ở đi chết cùng tế thực hiện địa điểm trên đường, hai người đều duy trì lặng im, gần như một câu nói đều không nói.

Hai người vừa tới Tề Chết thực hiện địa điểm, liền nhìn thấy cảnh tượng khó tin.

Chỉ ít đối với Tiền Thương Nhất tới nói, lúc này một màn tuyệt đối rất có thị giác lực đánh vào.

Hắn nhìn thấy Thạch Ôn Vi cùng Thạch Hoàng Nghiệp hai người vây quanh bia đá ở nhảy kỳ quái nhảy múa, lúc này nhảy múa hoàn toàn không có một tia cảm giác đẹp đẽ, ngược lại khắp nơi để lộ ra kỳ dị, dường như mất hồn như thế.

"Đây là... Tề Chết nghi thức?" Tiền Thương Nhất ở trầm nghĩ trong lòng.

Lúc này, một cơn gió thổi qua, lạnh lạnh tiếng chuông ở trong núi liên tục vang vọng, liên tục không dứt, dường như vĩnh viễn không có phần cuối, ở đây tiếng chuông nhạc dạo ở trong, Thạch Ôn Vi cùng Thạch Hoàng Nghiệp hai người động tác phạm vi càng lúc càng lớn, thậm chí vượt qua thân thể con người cân bằng cực hạn, trình độ như thế này uốn lượn cùng kéo dài động tác, chỉ có chịu treo lên con rối mới có thể làm đi ra.

Một loại tên là hoảng sợ tình cảm ở trong lòng Tiền Thương Nhất sinh sôi, đồng thời rất nhanh phát triển lớn mạnh, cho đến cuối cùng chiếm đầy trái tim.

Mây đen che đầy bầu trời, độ ẩm cấp tốc giảm xuống.

Tiền Thương Nhất thân thể nhịn không được run rẩy, không biết là bởi vì lạnh giá hay là bởi vì hoảng sợ, ở trong cơn mất hồn, Thạch Ôn Vi cùng Thạch Hoàng Nghiệp quái dị nhảy múa chiếm cứ toàn bộ, mà ở lạnh giá cùng hoảng sợ hai tầng tập kích bên dưới, Tiền Thương Nhất liền suy nghĩ cũng không thể, chỉ có thể yên lặng chịu đựng tất cả những thứ này.

"Tĩnh lại đi, tĩnh lại đi!" Ung Nhãn vỗ vỗ Tiền Thương Nhất hai gò má.

Ở mạnh mẽ đánh bên trong, Tiền Thương Nhất cuối cùng từ trong hỗn loạn tĩnh lại.

"Ta..." Tiền Thương Nhất vừa vặn muốn nói chuyện, đầu đầu lại đột nhiên kéo tới, qua một hồi lâu, đau đớn mới tiêu tan lui xuống đi.

Trong lúc này, Ung Nhãn lẳng lặng mà nhìn Tiền Thương Nhất nằm ở trên giường, không có bất kỳ dư thừa việc làm, vừa không có trợ giúp, cũng không hề rời đi.

"Ta ở đâu?" Tiền Thương Nhất đầu đầy mồ hôi, thờ hồng học.

Bốn phía một mảnh lơ mơ, Tiền Thương Nhất trước mắt xem món đồ gì đều vô cùng mơ hồ, nếu như không phải suy nghĩ vẫn cứ tỉnh táo, hắn có thể coi chính mình là đang nằm mơ.

"Người ở gian phòng mình." Âm thanh Ung Nhãn từ phía sau truyền đến.

"Gian phòng mình? Ta..." Tiền Thương Nhất ngồi dậy đến, "Vừa nãy cuối cùng xảy ra cái gì?"

"Vừa nãy? Người đã ngủ một ngày."

"Một ngày!" Câu nói này khiến Tiền Thương Nhất hoàn toàn tỉnh táo.

"Không sai, ngày mai sẽ là tiến hành Tề Chết thời gian, lưu lại cho thời gian của chúng ta không hơn nhiều." Ung Nhãn uống một hớp nước, dáng vẻ có chút uể oải.

Tiền Thương Nhất lập tức từ trên giường bò lên, "Vây bây giờ?"

"Ta vẫn là trước tiên nói một chút về người lọt vào trạng thái mất hồn chuyện sau đó đi,

Bộ phim này đã qua nửa, mau vào vào kết thúc, tuy rằng chúng ta trước việc làm cũng không nhiều, nhưng nếu như cuối cùng bắt được cơ hội, sống sót vẫn là không khó. Vẫn là theo người thấy Thạch Ôn Vi bọn họ ở trước tấm bia đá khiêu vũ thời điểm nói tới đi, vốn là ta muốn gọi người ở một bên quan sát, không nên quấy rầy bọn họ, nhưng mà người lại đột nhiên vọt tới, vẫn cùng bọn họ cùng một chỗ khiêu vũ, qua nửa giờ, Thạch Ôn Vi cùng Thạch Hoàng Nghiệp đều ngừng lại, nhưng là người còn ở nhảy, ta cùng hai người bọn họ cùng một chỗ đều kéo không dừng, người cứ vậy đi nhảy đến một buổi trưa." Giọng điệu Ung Nhân tuy rằng lạnh nhạt không có gì lạ, nhưng mà lời này nghe vào Tiền Thương Nhất trong tai, nhưng không bố đến cực điểm.

"Vây sau đó thì sao?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Sau đó người có thể là thể lực không chống đỡ nổi, ngã xuống đất ngất đi, ta cùng hai người bọn họ liền đem người đưa lên trở về, mãi cho đến hiện tại người mới tỉnh lại." Ung Nhân ở lúc nói chuyện muốn từ trên mặt Tiền Thương Nhất phát hiện cái gì, chẳng qua nhưng không có thu hoạch gì.

"Vây ngày hôm qua còn xảy ra chuyện gì không có?" Tiền Thương Nhất cảm giác vô cùng khát nước, đi tới trước bàn cho mình rót chén nước.

"Xảy ra. . ." Ung Nhân nói tới chỗ này ngừng lại, trên mặt vẻ mặt cho thấy hấn ở cân nhắc sắp xếp từ ngữ, điểm này gây nên Tiền Thương Nhất chú ý, chưa kịp hấn hỏi thăm, Ung Nhân tiếp tục mở miệng tiếp tục nói, "Nói thể nào, tối hôm qua, hết thấy dân làng dường như đều chịu đến một loại nào đó điều khiển, toàn bộ làng Vũ Khê đều đang tiến hành. . . Làm tình loạn lên!"

"Phù!" Nghe được tin tức này, Tiền Thương Nhất thò không kịp đề phòng, đem trong miệng nước trà phun ra ngoài.

"Thật hay giả?" Bởi tin tức quá mức nổ lớn, Tiền Thương Nhất lại hỏi một lần.

"Liền là mặt chữ trên ý, hoàn toàn hỗn loạn, hết thấy dân làng, lại như động dục thú dữ, hoàn toàn không có bất kỳ luân lý đạo đức ràng buộc." Ở tự thuật thời điểm, Ung Nhân trước mắt dường như hiện ra thời đó cảnh tượng, đến nỗi cho hấn đều nhắm hai mắt lại.

Nghe được tin tức này, Tiền Thương Nhất rơi vào trầm tư, trong giây lát này, hấn thậm chí có chút vui mừng chính mình tối hôm qua là ở mê man, mới không có nhìn thấy này hủy nhận thức cảnh tượng.

"Vây , vậy sau đó thì sao?" Tiền Thương Nhất thậm chí không dám tưởng tượng những thôn dân này sau khi tỉnh lại cảnh tượng.

Cái kia chính là biết bao lung tung mãnh liệt thể thảm cảnh tượng.

"Sau đó, hết thấy dân làng đều lựa chọn ngậm miệng không nói, coi như làm chuyện này theo chưa từng xảy ra. Hiện tại hết thấy dân làng đều chờ ở trong phòng của mình, có lẽ có một ít khêu trương, nhưng, làng Vũ Khê xác thực đã phá hủy, chỉ ít trước làng Vũ Khê xây dựng lên đền đạo đức ràng buộc đã tiêu tan hầu như không còn." Ung Nhân hít sâu một hơi.

"Vây Tề Chết đâu? Ngày mai không phải muốn tiến hành Tề Chết sao?" Tiền Thương Nhất vấn đề không ngừng.

"Tề Chết sẽ bình thường tiến hành, ta hỏi qua Thạch Ôn Vi." Ung Nhân thở dài, "Người hỏi nhiều như vậy, cũng nên trả lời vấn đề của ta, người cuối cùng vì sao lại lọt vào loại kia trạng thái? Người ở loại kia trạng thái bên trong nhìn thấy cái gì? Có cái gì cảm thụ?"

"Ta. . ." Tiền Thương vừa nhắm mắt bắt đầu nhớ lại, vẻ mặt của hấn vô cùng đau khổ, đầu đầy mồ hôi, hít thở cũng càng ngày càng gấp rút.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Hỗn loạn

"Người tỉnh lại đi!" Ung Nhân thấy thể tiến lên vỗ vỗ vai Tiền Thương Nhất, "Người không thể lại ngất đi, lại ngất một ngày, bộ phim này liền trực tiếp xong xuôi!"

May mà, Tiền Thương Nhất tỉnh táo lại, hấn mở mắt ra, lúc này vẻ mặt dĩ nhiên cùng lúc trước Thạch Cảnh Phúc nhớ lại Tề Chết thời điểm giống như đúc, có mang dây đặc đau buồn cùng bất đắc dĩ.

"Người nhìn thấy cái gì?" Ứng Nhãn mắt sáng như đuốc, chết nhìn chòng chọc con mắt Tiền Thương Nhất.

"Ta thấy. . . Hết thấy, hết thấy dân làng, dù thể nào nam nữ già trẻ đều vây quanh ở trước tấm bia đá khiêu vũ, bọn họ hai mắt không có tinh thần, không nói chuẩn xác là cuồng nhiệt, ta cũng nói không rõ ràng, nhưng mà ta liếc mắt nhìn, thân thể liền dường như chịu loại này nhảy múa lây nhiễm như thế, không tự chủ được theo chuyển động, ngay sau đó ta cũng chạy tới theo nhảy lên, lúc này nhảy một cái lại như là vĩnh viễn, mà linh hồn của ta, cần phải có thể như vậy hình dung, ta nhìn thấy hình tượng là màu xanh dương nhạt cái bóng, theo trong miệng ta bay ra, cùng giữa không trung còn lại linh hồn quán quanh ở cùng một chỗ, không ngừng dung hợp lại không ngừng chia lìa, mãi đến tận người đánh thức ta, ta mới phục hồi tinh thần lại." Tiền Thương Nhất ở tự thuật thời điểm không ngừng uống nước, giống như vừa nãy theo cửa âm phủ đi rồi một chuyến.

Nghe xong Tiền Thương Nhất, Ứng Nhãn rơi vào trầm tư.

Thân là người trong cuộc Tiền Thương Nhất cũng không có mở miệng nói chuyện, cho dù đã khôi phục, hắn vẫn cứ cảm giác tim đập.

Ừng ục ừng ục.

Tiền Thương Nhất theo bản năng sờ sờ chính mình cái bụng, "Có ăn sao?"

"Chính mình đi nhà bếp tìm đi, tuyệt đối đừng nhưng tìm Thạch Tích, nàng hiện tại trạng thái tinh thần rất không ổn định, lấy người lúc này thân phận của Thạch Hải Mẫn đi tìm nàng, có thể sẽ đề tinh thần của nàng sụp đổ cũng khó nói." Ứng Nhãn dặn một câu.

"Ừm." Tiền Thương Nhất đáp một tiếng, đi nhà bếp tìm chút lạnh ăn.

Ở Tiền Thương Nhất sau khi trở về, Ứng Nhãn đã theo trong lặng im suy nghĩ hồi phục lại, chẳng qua sắc mặt của hắn cũng không thoải mái.

"Có phát hiện gì không?" Tiền Thương Nhất ợ một tiếng no nê.

"Chúng ta tình huống bây giờ rất không ổn, nếu như ta suy đoán chính xác, đêm nay liền là chúng ta cơ hội cuối cùng." Ứng Nhãn hít sâu một hơi, tiếp tục nói: "Đêm nay khẳng định không bình yên, chúng ta không ngủ, nhìn dân làng có hành động gì."

Tiền Thương Nhất không có hỏi nguyên nhân, chỉ là gật đầu một cái.

Nửa đêm, hai người yên tĩnh ở trong phòng chờ, bởi vì tối hôm qua làng Vũ Khê xảy ra loại chuyện đó cái, làm trưởng làng Thạch Ôn Vi cũng không cái gì sức lực đặt ở Ứng Nhãn đóng vai Trương Từ An cùng Tiền Thương Nhất đóng vai trên người Thạch Hải Mẫn, cho tới lúc này Thạch Ôn Vi đang làm gì, hai người cũng không rõ ràng, bất quá bọn hắn biết rõ, Thạch Ôn Vi hiện rõ trong tâm tình nhất định rất kém cỏi.

Ban đêm yên tĩnh đột nhiên vang lên rất nhiều thanh âm huyền ảo, tình cờ còn có thể truyền ra một tiếng vang thật lớn.

"Hành động rồi!" Hai người đồng thời nói rằng.

Tiền Thương Nhất ra ngoài trước tiên, Ứng Nhãn theo sát phía sau, rồi đi cửa viện trong nháy mắt, Ứng Nhãn lờm một chút gian phòng Thạch Tích, hắn lúc này về mặt dường như là ở cân nhắc cái gì, rất nhanh, gần như không tới một giây thời gian, lạnh nhạt lần thứ hai trở lại trên mặt của hắn.

Sau khi ra cửa, hai người nhìn thấy trên một con đường có thật nhiều ánh lửa, Tiền Thương Nhất phát hiện con đường kia đúng là mình đến làng Vũ Khê thời điểm đi con đường, hắn theo trên xe khách kỳ dị đi xuống đi con đường thứ nhất liền là con đường này, cũng là ở trên con đường này, hắn gặp phải Thạch Cảnh Phúc, cùng tiến vào làng Vũ Khê.

Chạy tới sau đó, ở trên đường, có hai nhóm dân làng đang đối đầu, hơn nữa mâu thuẫn hình như càng lúc càng kịch liệt.

Đến gần sau, hai người mới biết, nguyên lai có một nhóm dân làng chọn rồi đi làng Vũ Khê, đến còn lại địa phương đi kiếm sống đường, mà làm trưởng làng Thạch Ôn Vi thì lại không cho bọn họ xa rời làng, xảy ra chuyện như vậy sau đó, Thạch Ôn Vi uy danh giảm xuống rất nhiều, càng ngày càng nhiều dân làng đối với hắn không tín nhiệm, vì lẽ đó hắn cũng không có cường cầu dân làng muốn vẫn ở lại làng Vũ Khê, mà là để bọn họ tiến hành xong ngày mai Tế Chết sau đó sẽ rời đi.

Vấn đề là, lúc này một nhóm muốn rời khỏi dân làng, cũng không phải ngớ ngẩn, bọn họ thậm chí muốn càng thông minh một chút, dù là ai đều có thể nghĩ rõ ràng, lúc này loại quái dị hoang đường mà không chút nào không nguyên do sự việc, ở mấy ngày gần gũi bên trong đột nhiên bộc phát ra,

Cho dù người bị chết đứng lên đến nói với bọn họ chuyện như vậy cùng Tế Chết không có quan hệ, có lẽ cũng sẽ không có người tin tưởng.

Hai bên tranh cãi không ngừng, thậm chí tăng lên trên đến muốn đánh lộn mức độ.

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Tiền Thương Nhất quay đầu hỏi Ứng Nhãn.

"Chuyện như vậy làm rất dễ, người đã quên trước Thạch Ôn Vi nói?" Ứng Nhãn sau khi nói xong hướng về Thạch Ôn Vi đi đến.

Hắn đi tới Thạch Ôn Vi bên cạnh thì thầm vài câu, Thạch Ôn Vi đầu tiên là không quá tin tưởng, chẳng qua ở Ứng Nhãn ánh mắt kiên định dưới, hắn cuối cùng vẫn là gật đầu, đồng ý Ứng Nhãn kế hoạch.

Thạch Ôn Vi đi tới muốn rời khỏi dân làng trước mặt, nói với bọn họ nói: "Kỳ thực, ta không để cho các người rời đi, có một cái rất nguyên nhân trọng

yếu là các người căn bản không có cách nào rời đi, ở Thạch Nhạc An cùng Thạch Mộng Đào đi sau đó, ta nghe xong ngài Trương Từ An đề nghị, khiến người ta đi bên ngoài bảo cảnh sát, nhưng mà, cuối cùng thất bại, các người biết tại sao không? Bởi vì hần căn bản không ra được!"

"Trưởng làng, chúng ta không phải ba tuổi đứa bé, người nghĩ rằng chúng ta có tin hay không?" Dẫn đầu rời đi dân làng trả lời.

"Ta đương nhiên hiểu rõ, vì lẽ đó, ta sẽ không ngăn cản các người, nhưng mà, ta có một điều kiện, nếu như các người không có cách nào rời đi làng Vũ Khê, như vậy liền muốn tham gia ngày mai Tế Chết nghi thức, sau đó, các người muốn để lại ở làng vẫn là rời đi làng, đều tùy người, ta sẽ không truy xét bất luận người nào trách nhiệm!" Thạch Ôn Vi lớn tiếng nói.

Làm một làng trưởng, hần bao năm qua đến phẩm hạnh mọi người đều biết đồng thời cũng đều tán thành, không đúng vậy sẽ không có uy vọng cao như vậy, nếu như làng Vũ Khê dân làng không thừa nhận năng lực của hần cùng phẩm hạnh, như vậy hiện tại Tiền Thương Nhất cùng Ung Nhân có lẽ nhìn thấy liền là mặt khác một phen cảnh tượng.

Thạch Ôn Vi có tác dụng, muốn rời khỏi dân làng tiến hành rời ngắn gọn thảo luận, cuối cùng đồng ý Thạch Ôn Vi yêu cầu.

Hai bên đạt được điều kiện sau đó, Thạch Ôn Vi dẫn dắt dân làng liền tránh ra đường, mà mặt khác một nhóm muốn rời khỏi làng dân làng thì lại mang theo chính mình vật phẩm chậm rãi hướng đi rời đi làng Vũ Khê con đường.

Những thôn dân này đi xong sau đó, Thạch Ôn Vi để cho dư thừa dân làng trở lại nhà của chính mình bên trong, nghỉ ngơi thật tốt, chuẩn bị ngày mai Tế Chết nghi thức, tiếp theo, Thạch Ôn Vi đi tới trước mặt Tiền Thương Nhất.

"Hải Mẫn a, mẹ người vẫn tốt chứ?" Giọng điệu Thạch Ôn Vi dường như vô cùng sợ sệt.

"Ây. . . Cũng còn tốt." Tiền Thương Nhất trả lời.

"Há, vậy thì tốt, thời điểm không còn sớm, người cũng trở về đi thôi." Thạch Ôn Vi thở dài một hơi, thân thể giống như suy yếu già đi rất nhiều.

"Ừm." Sau khi nói xong, Tiền Thương Nhất cúi đầu, chau mày, "Vì sao lại hỏi như vậy? Ở ta lúc hôn mê, cuối cùng chuyện gì xảy ra?" Hần ở trong lòng hỏi.

Sau đó, Tiền Thương Nhất hướng về Thạch Tích nhà đi đến, mà Ung Nhân rất xa cùng ở phía sau, một câu nói cũng không có nói.

Đi tới Thạch Tích trước cửa, trong phòng đen kịt một màu, hần đẩy cửa ra, đem ánh nến thấp sáng.

Chương 16: Sa vào

Ở giữa phòng, cỗ Thạch Tích thẳng tắp treo ở lơ lửng giữa trời thẳng mặc lên, dưới chân của nàng là một cái ngã ngựa trên mặt đất ghé. Bên trong gian phòng, hết thấy vật phẩm đều bày ra đến chỉnh tề, giống như muốn đi xa nhà như thế.

Cảnh tượng trước mắt không tính là mãnh liệt thâm trầm, nhưng, một loại khác loại tình cảm ở trong lòng Tiền Thương Nhất sinh sôi, hần ngơ ngác đứng ở cửa, không biết là nên nói cái gì, không biết là nên làm cái gì, hần suy nghĩ bắt đầu hỗn loạn.

Ung Nhân đi tới phía sau Tiền Thương Nhất, nhẹ nhàng vỗ vỗ vai Tiền Thương Nhất, lại bị thứ hai một bàn tay vỗ bỏ.

"Thời điểm ta phát hiện nàng đã chết rồi." Ung Nhân nói một câu.

"Vậy ngày cuối cùng xảy ra cái gì?" Âm thanh Tiền Thương Nhất có chút nghẹn ngào.

"Ta không khả năng biết hết thái tình huống, nhưng mà, ta có thể đoán một cái, Thạch Tích là một cái nhạy cảm người, nàng ở trong nhiều năm như vậy vẫn gạt tất cả mọi người cùng Thạch Ôn Vi xây ra quan hệ, hiển nhiên, nàng không phải tự nguyện, chẳng qua làng Vũ Khê là một cái địa phương nhỏ, nàng không có lựa chọn khác, chỉ có thể tiếp thu loại này ẩn nấp quan hệ, có lẽ có một phần nguyên nhân là vì Thạch Hải Mẫn. Ngay ở ngày hôm qua, làng Vũ Khê hết thấy đều thay đổi, không còn là một cái an lành làng núi nhỏ, chịu hỗn loạn cùng tà ác tràn ngập, Thạch Tích trải qua tất cả những thứ này, nhưng không thể tiếp thu tất cả những thứ này, vì lẽ đó. . . Ta phát hiện nàng thời điểm cũng đã chết rồi, kỳ thực, không ngừng nàng một người, còn có một chút dân làng cũng lựa chọn kết thúc tính mạng của chính mình, chẳng qua, lúc này chút đối với chúng ta đều không trọng yếu, bây giờ đối với chúng ta tới nói chuyện quan trọng nhất liền là thuận lợi vượt qua Tế Chết, sau đó rời đi nơi này!"

Ung Nhân nói rồi rất nhiều, thấy Tiền Thương Nhất vẫn không có phản ứng, hần thở dài, rời đi nhà Thạch Tích.

Chờ Ung Nhân sau khi rời đi, Tiền Thương Nhất đóng kỹ cửa, thổi tắt ánh nến, sau đó đem Thạch Tích làm bàn đạp ghé đỡ lấy, ngồi ở bên trên.

"Sự tồn tại của bọn họ, là chân thực vẫn là giả tạo? Mà ta, cuối cùng chỉ là là một người khách qua đường, vẫn là làm Chúa cứu thế đến cứu vãn bọn họ?"

Trong bóng tối, Tiền Thương Nhất cứ vậy đi yên tĩnh ngồi ở bên trong phòng, Thạch Tích xác chết yên tĩnh ở tại bên cạnh hần, trong đầu, Ung Nhân không ngừng mà vang vọng, lúc này tên lạnh nhạt nam giới theo như lời nói, không thể nghi ngờ là là một người người ngoài cuộc chính xác nhất phán đoán.

"Hắn đã từng đã ném thử sao? Cũng từng thử đi cứu phim ảnh bên trong người? Nhưng mà hắn phát hiện quá khó, một lần lại một lần thất bại làm hao mòn ý chí của hắn, cuối cùng, hắn vứt đi, không tiếp tục thử nghiệm nữa."

Âm thanh Tiễn Thương Nhất ở bên trong phòng vang vọng, dường như có một người khác ở đối với hắn nói chuyện.

Lâu dài sau khi im lặng, Tiễn Thương Nhất đem Thạch Tích xác chết để xuống, tiếp theo, hắn ở nhà Thạch Tích bên trong tìm một vòng, trong tay có thêm một cái búa sắt, búa sắt đã tương đương cũ kỹ, nhưng còn có thể sử dụng.

Mở cửa ra, tay Tiễn Thương Nhất cầm búa sắt hướng về Tế Chết thực hiện địa điểm đi đến.

Một đường tiến lên, Tiễn Thương Nhất lúc này dường như một tên hùng hồn chịu chết đứng sững, chỉ ít về mặt của hắn bên trong cũng không do dự cùng sợ sệt.

Gió đêm thổi tới, lạnh lạnh tiếng chuông truyền vào Tiễn Thương Nhất trong tai, tiếp tục hướng phía trước đi, cũ kỹ bia đá xuất hiện ở Tiễn Thương Nhất trước mắt, nhìn thấy mục tiêu của chính mình sau đó, Tiễn Thương Nhất tăng nhanh tốc độ.

Đi tới trước tấm bia đá, Tiễn Thương Nhất giơ lên trong tay búa sắt, trực tiếp đập xuống.

Bên tai truyền đến nổ vang, thậm chí che lấp tiếng chuông, Tiễn Thương Nhất cảm giác mình đầu choáng mắt hoa, dường như một giây sau sẽ té xỉu như thế, ngay sau đó hắn dừng lại nghỉ ngơi một cái, khôi phục sau đó, lại giơ lên búa sắt đập xuống.

Lần này sức lực so với lần trước càng nặng, bất quá lần này Tiễn Thương Nhất không có lại cảm giác được cái gì, hắn trực tiếp ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

"Tĩnh lại đi!" Âm thanh Ứng Nhãn theo bên tai truyền đến.

"Hả?" Tiễn Thương Nhất trong mơ mơ màng màng đáp một tiếng.

"Ngươi ngày hôm qua làm cái gì?" Giọng điệu Ứng Nhãn có chút tức giận.

"Ta. . ." Tiễn Thương vừa mở mắt, phát hiện mình chính xác nằm trên đất.

"Tế Chết liền muốn bắt đầu rồi, chúng ta đi mau!" Ứng Nhãn đem Tiễn Thương Nhất kéo.

"Cái gì?" Tiễn Thương Nhất vẫn là không tỉnh táo.

Lúc này, lạnh lạnh tiếng chuông đột nhiên vang vọng toàn bộ làng Vũ Khê,

Chim muông trong núi cũng giống như nhận ra được cái gì, chạy tứ tán bốn phía.

"Tế Chết bắt đầu rồi, chúng ta không tham gia sao?" Tiễn Thương Nhất quay đầu nhìn về phía giữa sườn núi nơi, vậy bên trong, chính xác xảy ra cái gì.

"Ta đặc biệt cứu ngươi ra đến, ngươi còn phải đi về tham gia? Tham gia mạng ngươi liền không còn." Ứng Nhãn lời kéo tay Tiễn Thương Nhất hướng về ngoài thôn đi, "Vừa đi vừa nói, ngươi thật giống như hoàn toàn không có khái niệm như thế, vô cùng kỳ quái."

"Có ý gì?" Tiễn Thương Nhất suy nghĩ một chút, cuối cùng chỉ có thể nói ra câu nói này.

"Ngươi vẫn chưa rõ sao? Chúng ta duy nhất có thể chạy đi cơ hội liền là Tế Chết tiến hành thời điểm, cơ hội chỉ có lần này." Giọng điệu Ứng Nhãn dường như Tiễn Thương Nhất cần phải rất rõ ràng điểm này mới đúng.

Tiến Thương Nhất bỏ qua tay Ứng Nhãn, cá giận nói: "Có thể không có thể nói rõ hơn một chút!"

Nhưng là, không chờ hắn nghe được càng hài lòng trả lời, Ứng Nhãn trực tiếp một đám nện ở trên mặt Tiễn Thương Nhất.

"Tế Chết xưa nay không phải lễ tế cái gì, mà là đem chính mình dâng cúng tế, chính ngươi ngẩng đầu nhìn trên trời!" Ngay ở Ứng Nhãn dứt lời trong nháy mắt, bầu trời một vùng tăm tối, cùng Thạch Cảnh Phúc lúc trước miêu tả giống như đúc.

Giữa sườn núi nơi, rất nhiều màu đen âm hồn đột nhiên hiện lên, bọn họ tại bầu trời không ngừng đan xen trùng khớp, khi thì dung hợp lại cùng nhau, khi thì chia lìa thành khác nhau cá thể, chỉ có dù thể nào bọn họ là lấy thể nào hình thức tồn tại, vậy âm lãnh cảm giác cũng không hề biến hóa, ở đây âm lãnh bên trong, Tiễn Thương Nhất thân thể không ngừng run rẩy.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất đột nhiên hé miệng, con ngươi từ từ hướng ra phía ngoài đột nhiên.

Ứng Nhãn sau khi nhìn thấy, lập tức một chân đá vào trên mặt Tiễn Thương Nhất, đem thứ hai đập đến trên đất.

Tiến Thương Nhất gào lên đau đớn một tiếng.

"Ngươi. . . Ra tay nặng như vậy?" Tiễn Thương Nhất sờ sờ hai gò má của chính mình.

"Chạy mau! Hiện tại không thời gian cùng người giải thích, ta nói tóm tắt." Ứng Nhân đem Tiền Thương Nhất kéo lên.

Bởi vì vừa nãy chuyện đã xảy ra, Tiền Thương Nhất không lại cố chấp.

Hai người hướng về rồi đi phương hướng làng Vũ Khê chạy đi, lúc này thời điểm, ở giữa không trung xoay quanh âm hồn chú ý tới hai người, hướng về hai người đánh tới, như ác quỷ.

"Chạy không thoát!" Tiền Thương Nhất nhảy cảm phán đoán ra hai bên tốc độ chênh lệch.

"Chỉ đề ý chạy, còn lại giao cho ta." Ứng Nhân theo trong túi quần móc ra một cái màu trắng bột phấn tung hướng về trên không.

Ngay ở Ứng Nhân đem bột phấn tung ra sau đó, giữa không trung âm hồn giống như thất lạc mục tiêu như thế, lại thành trôi nổi tại bầu trời cảnh tượng, cùng lúc đó, giữa sườn núi nơi, Tề Chết thực hiện địa điểm, càng ngày càng nhiều âm hồn theo trong bia đá bay ra, mà quay chung quanh bia đá nhảy múa dân làng cũng tiến vào một loại nào đó cuồng nhiệt trạng thái, khuôn mặt của bọn họ vẻ mặt cực kỳ giống trước chết đi dân làng, sợ hãi mà bất lực.

Âm hồn theo trong miệng của bọn họ chui ra, mà bọn họ, ở âm hồn chui ra sau đó, cứng ngắc ở tại chỗ, không có bất kỳ sinh mệnh hơi thở.

"Ta. . . Không xong." Tiền Thương Nhất che ngực, sắc mặt tái xanh.

"Đi mau, lập tức tới ngay!"

Phía trước, một chiếc xe khách đột ngột đứng ở giữa đường, hai người cùng xe khoảng cách chỉ có 100 mét.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Bắt tử

Lúc này, hết thấy âm hồn đều chấm dứt bùng bùng, hướng về bia đá phóng đi.

Tiền Thương Nhất cảm giác khó chịu càng thêm nghiêm trọng, mỗi tiến lên trước một bước đều cần bỏ ra rất nhiều sức lực.

Ứng Nhân nhảy cảm phát hiện điểm này, hấn đem Tiền Thương Nhất vác ở trên lưng, tiếp tục hướng về xe khách chạy đi, ở khoảng chừng còn có 50 mét thời điểm, theo bia đá nơi truyền đến to lớn sức hút, lúc này sức hút chỉ đối với Tiền Thương Nhất hai người có tác dụng, hoa cỏ cây cối các vật thể đối với này sức hút không có bất kỳ.

Cồng ở sau lưng hơn 100 cân vật nặng, hơn nữa này mơ hồ sức hút, Ứng Nhân chỉ giữ chân lên đều rất gian khổ.

Lúc này, bia đá nơi, hết thấy âm hồn đều dung hợp ở một thể, lúc này dung hợp vật hình dạng tựa như người, nó hai chân ngồi xếp bằng ở trên bia đá, trên mặt hình dạng liên tục biến hóa, tình cờ biến thành Thạch Ôn Vi, tình cờ lại biến thành Thạch Hoảng Nghiệp, tuy rằng hình dạng vẫn ở thay đổi, nhưng này âm hồn dung hợp vật trên mặt vẫn duy trì mỉm cười.

"Trở về đi. . . Trở về đi. . ."

Tiền Thương Nhất trong tai vang lên nhẹ giọng ní non, hấn cảm giác thân thể của chính mình không bị khống chế, muốn muốn quay đầu, muốn hướng sau đi.

"Cho ta xuống đi, lấy năng lực của ngươi, khẳng định có thể rất dễ dàng trở lại trên xe khách." Tiền Thương Nhất suy nhược mà nói rằng.

"Còn. . . Không có. . . Đến đường cùng!" Ứng Nhân cắn răng, lại đi về phía trước bốn, năm bước.

"Không sao, ngược lại ngươi trước đây cũng khẳng định cũng đã làm rồi vô số lần lựa chọn, cùng với đợi đến cuối cùng phút chốc, không bằng sớm một chút quyết định, không phải vậy, có lẽ sẽ xảy ra không thể dự đoán không ngờ, ngươi cũng sẽ chết ở chỗ này." Giọng điệu Tiền Thương Nhất vô cùng yên lặng, như đã tiếp nhận rồi tuyên án tội phạm.

Ứng Nhân không hề trả lời, tiếp tục hướng phía trước đi.

Trên bia đá âm hồn dung hợp vật chậm chạp lên không, sau đó hướng về Tiễn Thương Nhất hai người vị trí bay tới.

Theo nó đến gần, sức hút càng ngày càng mạnh, càng ngày càng khủng bố.

"Không còn thời gian!" Tiễn Thương Nhất dùng hết sức lực toàn thân hô.

Âm hồn dung hợp vật càng ngày càng gần, mà trên mặt nó nụ cười, cũng càng ngày càng rực rỡ.

Ứng Nhân vẫn là không lên tiếng, hần cấn chặt hàm răng, đem sự chú ý đều đặt ở trên chân.

Hai người khoảng cách xe khách chỉ có 10 thước, nhưng là bình thường mấy giây cũng không muốn khoảng cách, lúc này lại như một cái rãnh trời nằm ngang ở trước mặt hai người.

Lúc này, âm hồn dung hợp vật mặt đột nhiên đã biến thành mặt Thạch Tích, sức hút trong nháy mắt giảm bớt rất nhiều, chẳng qua rất nhanh, khuôn mặt này lại bị còn lại mặt thay thế.

Vẫn ở thời cơ Ứng Nhân không có buông tha này thoáng qua liền qua cơ hội, hần hơi nhún chân về phía trước chạy vài bước, đầy đủ đến gần xe khách sau đó, hần về phía trước nhảy một cái, nhào tới xe khách bậc thang bên trên, tiếp theo dụng cả tay chân bò vào xe khách.

Hai người cuối cùng chỉ nghe được âm hồn dung hợp vật phát ra một tiếng tiếng kêu thảm thiết đau đớn, tiếp theo liền lọt vào trong bóng tối.

Chờ Tiễn Thương Nhất tỉnh lại, mình đã nằm ở xe khách chỗ ngồi, đối diện là mạng kính râm Ứng Nhân, lúc này Ứng Nhân chính đang ăn trên xe đồ ăn vặt.

". . . Cảm ơn ngươi." Do dự nửa ngày, Tiễn Thương Nhất vẫn là mở miệng.

"Không cần, nếu như ta không cứu ngươi, ta cũng sẽ chết." Ứng Nhân đáp lại rất lạnh nhạt.

"Chúng ta hiện tại đây là?" Tiễn Thương Nhất nhíu mày, biểu cảm trên mặt cho thấy hần không phải rất tin tưởng Ứng Nhân.

"Ai về nhà này."

Hai tay Tiễn Thương Nhất chấp tay trước ngực, "Kỳ thực ta vẫn muốn hỏi, cuối cùng cuối cùng xảy ra cái gì?"

"Xảy ra cái gì? Trí nhớ của ngươi như thế chênh lệch sao? Ta cứu ngươi." Ứng Nhân vô cùng trực tiếp.

"Ta không phải ý này, ta là muốn cho ngươi hỗ trợ giải thích một chút, làng Vũ Khê sự kiện ta tuy rằng trải qua, nhưng là cả người ta đều là ngờ ngợ ngạc, căn bản không biết là nên làm như thế nào, nên làm cái gì cùng tại sao phải làm như vậy?"

"Vậy một mình ngươi cái hỏi đi, rất nhiều nơi ta cũng không rõ ràng." Ứng Nhân lại ăn một miếng khoai chiên.

"Vậy được, đầu tiên ngươi là làm sao phán đoán ra Tế Chết thực hiện thời điểm chúng ta có thể rời đi làng Vũ Khê đâu? Theo lý mà nói, chúng ta cần phải cùng tới hôm qua rời đi dân làng như thế không thể rời đi mới đúng." Tiễn Thương Nhất bắt đầu chậm chạp sắp xếp tin tức của chính mình.

"Chỉ là suy đoán, đến ra kết quả này, chủ yếu căn cứ hai điểm, đầu tiên dân làng không cách nào ra làng Vũ Khê là ở Thạch Nhạc An cùng Thạch Mộng Đào hai người chết đi sau đó chúng ta mới biết sự việc, nếu như tiến thêm một bước suy nghĩ, có lẽ là Thạch Nhạc An cùng Thạch Mộng Đào chết đi sau đó, dân làng mới không thể đi ra ngoài đâu? Vì lẽ đó, khẳng định cùng Tế Chết có quan hệ. Thứ hai, nhất định có biện pháp rời đi làng Vũ Khê. Kết hợp hai điểm này, ta suy đoán ở Tế Chết nghi thức tiến hành thời điểm, trong bia đá âm hồn sẽ tạm thời không cách nào điều khiển làng Vũ Khê cửa ra vào."

"Chỉ là suy đoán ngươi liền dám liều mạng?" Tiễn Thương Nhất há to miệng.

"Không có nhiều như vậy tuyệt đối, trừ khi năng lực của ngươi mạnh phi thường, chính mình chủ động đi điều tra tin tức, cho dù như vậy, ở thực tế thao tác trước, cũng không khả năng trăm phần trăm xác thực quyết định phán đoán của chính mình cuối cùng là đối với vẫn là sai." Ứng Nhân bác bỏ.

"Được rồi, vấn đề thứ hai, Tế Chết cuối cùng là xảy ra chuyện gì? Còn có xảy ra ở làng Vũ Khê bên trong sự việc." Tiễn Thương Nhất hỏi xong cầm trên bàn nước uống lên.

"Điểm này, ta cũng không rõ ràng lắm, chẳng qua ta có một cái suy đoán, trên thực tế, làng Vũ Khê cũng không phải một cái bình thường làng, sở dĩ nói như vậy, là bởi vì bọn họ hồn phách, tạm thời xưng hô như vậy, đều là chung. Thay một câu trả lời hợp lý, liền là bọn họ đều có một cái cùng ngọn nguồn, mà Tế Chết chuyện như vậy, ta muốn cần phải liền là bọn họ ngọn nguồn chế tạo ra, mục đích là cái gì ta không rõ lắm, chẳng qua khẳng định không phải cái gì đáng giá ca ngợi sự việc. Bây giờ cái ngọn nguồn ở trong huyết mạch của chính mình xuống một loại nào đó nguyên rủa, đồng thời thiết kế Tế Chết loại này nghi thức, mỗi cách hai mươi năm nó sẽ dung hợp toàn bộ làng Vũ Khê hồn phách, hợp lại làm một. Nếu như ta không đoán sai, ngươi tới hôm qua là muốn đánh bẻ bia đá a?"

Ứng Nhân để Tiễn Thương Nhất có một chút chột dạ.

"Đúng, ta muốn như vậy có lẽ có thể ngưng hần tất cả những thứ này."

"Ở bộ phim này bên trong, người dù sao cũng là đóng vai Thạch Hải Mẫn, trên mình có thể cũng bị gây lời nguyên này, vì lẽ đó người cũng vậy dung hợp một vòng, người muốn gõ bẻ bia đá, nhưng là ở phim ảnh bên trong, bản thân người cũng là thuộc về bia đá một phần, nói cách khác, người đánh bia đá hành vi kỳ thực cùng người dùng búa sắt đánh đầu của chính mình cũng không có quá to lớn khác nhau."

"Ây. . ."

"Mặt khác, ta nói ta không cứu người chính mình cũng sẽ chết, trên thực tế cũng có tầng này suy xét, có lẽ người không có phát hiện, cuối cùng dung hợp đi ra âm hồn tuy rằng ở đuôi chúng ta, nhưng mà tốc độ rất chậm, hơn nữa cũng không có chặn làng Vũ Khê năng lực, thứ nhất là bởi vì người ngày hôm qua hành vi, dù thế nào đi nữa, khẳng định đối với nó tạo thành nhất định ảnh hưởng, thứ hai nhưng là người không có chịu dung hợp, nó hình ghép cuối cùng thiếu một khối." Ứng Nhân tiếp tục nói.

Tiền Thương Nhất há miệng, không nói gì.

Ứng Nhân không có để ý, nói tiếp: "Cho tới làng Vũ Khê xảy ra sự kiện, ta đoán , vậy có phải là vì quá nhiều làng Vũ Khê dân làng tinh thần, để bọn họ uể oải không thể tả , lúc này đang ở tiến hành Tế Chết nghi thức thời điểm, gặp phải chống lại sẽ càng yếu hơn, dù sao, người ở cuối cùng thoát đi thời điểm, không phải vẫn đang chống cự loại ý chí này sao?"

Trải qua Ứng Nhân vừa nói như thế, Tiền Thương Nhất hồi tưởng lại cuối cùng chính mình xác thực đang chống cự một loại nào đó ý chí, loại ý chí này muốn điều khiển thân thể của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Về nhà

"Tốt rồi, ta muốn xuống xe, chúc người nhiều may mắn." Ứng Nhân đột nhiên đứng lên , lúc này thời điểm, xe khách cửa xe cũng mở ra, đứng ở cửa, Ứng Nhân hướng về Tiền Thương Nhất phát phát tay, tiếp theo đi ra cửa xe.

"Ê, chờ đã. . ." Tiền Thương Nhất câu nói này vẫn là chậm một nhịp.

"Hai mươi năm một lần Tế Chết lại là xảy ra chuyện gì? Tại sao Thạch Hải Mẫn có thể thoát đi làng Vũ Khê? Còn có rất nhiều bí mật cũng không biết sự thật a! Cuối cùng , lúc này cái làng Vũ Khê bắt nguồn lại tại mưu đồ cái gì?" Tiền Thương Nhất hỏi rất nhiều, nhưng không có người trả lời nữa hần vấn đề.

"Coi vậy đi, không nghĩ nữa." Tiền Thương Nhất lại nằm xuống.

Trở lại chỗ ở của chính mình, trong máy vi tính biểu hiện thời gian dĩ nhiên mới đi qua một ngày , lúc này để Tiền Thương Nhất có một loại cảm giác hư ảo, giống như chính mình ở làng Vũ Khê trải qua sự việc đều là cảnh trong mơ. Chẳng qua, khi hần mở ra chính mình hòm thư thời điểm, nhưng chối bỏ cảnh trong mơ khả năng tính, bởi vì hần lại nhận được một lá kỳ quái mail, trong thư hàng chữ thứ nhất viết chúc mừng người chính thức trở thành phim ảnh khủng bố diễn viên.

"Ai, hần thật đúng là một cái người kỳ quái a!" Tiền Thương Nhất nhìn mail, không khỏi lọt vào trầm tư.

Lúc này, làng Vũ Khê âm hồn dung hợp vật đã trở lại trên bia đá , tiếp theo, theo âm hồn dung hợp vật bên trong bay một cái âm hồn, tiếp theo lại là một cái, cuối cùng âm hồn dung hợp vật rời đi đến, ở giữa không trung xoay quanh một lúc lâu, một chút tiến vào chính xác cứng ngắc ở tại chỗ làng Vũ Khê dân làng thân thể, mặt khác một chút thì lại chui vào bia đá ở trong.

Làng Vũ Khê đen tối từ từ rút đi, lại trở về lúc trước xinh đẹp nông thôn cảnh tượng.

Bia đá thôn dân chung quanh phục hồi tinh thần lại, bọn họ hai mắt mờ mịt mà hồn nhiên, dường như vừa vận buông xuống ở trên thế giới này như thế.

Gió núi thổi qua, tiếng chuông vang lên giòn giã.

. . .

Giữa lúc Tiền Thương Nhất chuẩn bị lúc ngủ , lúc này thời điểm, lại có một lá mail truyền đến. Phong diện thư này đồng dạng là khủng bố phong cách hình thức, mail tiêu đề bên trong bảng đánh giá ba cái màu đỏ chữ dường như đang không ngừng giữ lại máu.

"Món đồ gì? Bảng đánh giá? Chẳng lẽ nói mỗi bộ phim xong xuôi sau đó còn có thể tiến hành cho điểm loại hình thao tác?"

Cho dù trong lòng có thật nhiều thắc mắc, tay Tiền Thương Nhất nhưng không có dừng lại, di chuyển chuột click này lá đỏ như màu máu mail, tiếp theo, trên màn ảnh máy vi tính xuất hiện một cái vòng xoáy màu đỏ ngòm, từng cái từng cái dấu hiệu chữ viết theo vòng xoáy bên trong chậm chậm bay ra, sau đó hình ảnh ngất quăng ở trong thư.

Ngoại trừ chữ thứ nhất lúc đi ra có chút chậm, mặt sau chữ đi ra đến cực kỳ nhanh, lúc này một cái vòng xoáy tồn tại thời gian cũng không dài, chỉ có 5 giây trái phải.

Căn cứ bối cảnh là làng Vũ Khê phong cảnh, tuy rằng vẹn vẹn ở thôn này đợi mấy ngày, nhưng mà bên trong chuyện đã xảy ra, Tiền Thương Nhất phỏng đoán cả đời mình cũng sẽ không quên.

"Họ tên Tiền Thương Nhất, ừ. . . Còn đúng là bảng đánh giá." Tiền Thương Nhất gạt đầu một cái, tiếp tục nhìn xuống dưới.

(họ tên: Tiền Thương Nhất)

(tham gia đóng phim: Tề Chết)

(tiền phim: 10)

(chính thức diễn viên: Tuyên năm diễn viên)

"Vậy thì xong?" Tiền Thương Nhất di chuyển chuột, ở trong thư click không dừng, "Ừm, quả nhiên có nói rõ." Lúc này, Tiền Thương Nhất chuột chính xác đặt ở tiền phim dòng này trên, ở chuột phải phía trên xuất hiện một hàng chữ nhỏ.

(ở phim nhựa tiêu chuẩn tiền phim dưới, căn cứ diễn viên biểu hiện tiến hành thích hợp tăng giảm, phim này tiêu chuẩn tiền phim vì 30)

"Nói cách khác biểu hiện của ta liền đạt đến mức tiêu chuẩn đều không có đạt đến?" Tiền Thương Nhất há miệng, cuối cùng vẫn là đem câu nói này dấu ở trong lòng.

Bởi vì có sự phát hiện này, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất ở phong điện thoại này bên trong càng thêm nỗ lực tìm kiếm, chẳng qua không còn càng nhiều phát hiện, khoảng chừng qua nửa giờ, vòng xoáy màu đỏ ngòm xuất hiện lần nữa, trong thư chữ dần dần mờ hồ, sau đó hướng về vòng xoáy trung tâm tung bay đi, cuối cùng biến mất không còn tăm hơi.

Giữa lúc Tiền Thương Nhất không biết làm sao thời điểm, lúc này hắn trong hòm thư lại nhận được một lá mail.

Đồng dạng đỏ đen phối màu, chẳng qua phong điện thoại này tiêu đề khiến Tiền Thương Nhất cảm thấy hứng thú vô cùng, lúc này cũng là hắn vừa nãy vẫn đang suy nghĩ vấn đề, tiền phim có ích lợi gì?

Mail tiêu đề viết tiền phim hồi đoái nơi năm chữ.

Mở ra mail, trên cùng viết món đồ bình thường hồi đoái nơi, phía dưới có một vệt đen tách ra, tuyến đen phía dưới viết đặc biệt vật phẩm hồi đoái nơi, tiếp theo lại có một vệt đen, phía dưới viết tiền phim 10 chữ.

"Nếu như không phải có trước mấy lá mail làm làm nền, chỉ sợ ta sẽ trực tiếp đem phong điện thoại này xóa đi." Tuy rằng trong lòng vô cùng không vừa lòng, nhưng Tiền Thương Nhất vẫn cứ nén tính tình xem lên.

Hắn chuột nhẹ chút món đồ bình thường hồi đoái nơi, tiếp theo liền xuất hiện một cái danh sách, danh sách rất lớn, nhưng mà chỉ có hàng ngũ như nhất có chữ viết, mặt trên viết hồi đoái nước mình tiền, tỉ lệ vì 1: 1000 vài chữ.

"Tiền phim có thể trực tiếp đổi tiền sao?" Tiền Thương Nhất đem chuột di chuyển đi qua, ở chữ bên cạnh xuất hiện hồi đoái nút bấm.

"Vậy đặc biệt vật phẩm hồi đoái nơi đâu? Có cái gì đặc biệt vật phẩm?" Mở ra sau đó, tương tự danh sách, chỉ có nội dung bên trong cùng món đồ bình thường hồi đoái nơi không giống, mặt trên viết nội dung là khoảng cách thời kỳ kéo dài 10 ngày chữ.

"Khoảng cách thời kỳ? Liền là nói mỗi bộ phim trong lúc đó có khoảng cách sao? Xác thực rất dễ hiểu, chỉ là này khoảng cách thời gian là mỗi bộ phim trong lúc đó cố định, vẫn là sẽ căn cứ tình huống xảy ra thay đổi, cũng hoặc là hoàn toàn tùy cơ? Đáng tiếc không có giải thích. . ." Nói đến phần sau thời điểm, Tiền Thương Nhất đem chuột di chuyển đi qua, ngoại trừ hồi đoái tuyến chọn hạng ở ngoài, bên cạnh còn viết có cần thiết tiền phim 10 chữ.

"Ai, căn bản không có món đồ gì tốt thay, 10 tiền phim có lẽ có thể thay 10000 đồng, nhìn như rất nhiều, nhưng mà phải biết, lúc này là ta liều mạng đổi lấy, nếu như xui xẻo chết ở làng Vũ Khê, có thể liền như vậy bị người quên lãng a, có thể nói hoàn toàn là cái được không đủ bù đắp cái mất sự việc. Danh sách bên trong có phim lớn chỗ trống, có lẽ theo phim ảnh diễn xuất, ta diễn viên đẳng cấp có thể tăng lên trên, thoát ly tuyến năm diễn viên địa vị, trở thành. . . Tuyên bốn? Khi đó có lẽ thì có càng nhiều vật phẩm có thể hồi đoái."

Nghĩ đến hồi lâu, Tiền Thương Nhất vẫn là không dự định hồi đoái, chỉ ít ngày hôm nay không có hồi đoái ý nghĩ.

Rửa nhanh xong sau, hắn nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, trước mắt tất cả đều là làng Vũ Khê hình ảnh, đặc biệt ngày cuối cùng, hắn đẩy ra Thạch Tích cửa phòng tình cảnh đó, ở trong đầu lái đi không được.

"Làng Vũ Khê bên trong ẩn giấu nội dung so với ta tưởng tượng muốn nhiều, có thể đối với những này ẩn giấu nội dung tiến hành đào móc, có thể tăng cao biểu hiện của ta đánh giá, lại hay là, đối với những nội dung này đào móc có thể làm cho ta càng thoải mái sống sót?" Theo suy nghĩ đi sâu, Tiền Thương Nhất vấn đề càng ngày càng nhiều, cả người uể oải hẳn rất cực không chống đỡ nổi, tiến vào mộng đẹp.

Trong mộng, hẳn cảm giác mình đang ngồi ở một chiếc thuyền gỗ nhỏ trên, bốn phía đều là sương mù, căn bản không nhìn thấy hai mét ở ngoài sự vật, chẳng qua, có một thứ hẳn nhưng thấy rất rõ ràng, vậy liền là giữa bầu trời treo lơ lửng trăng máu.

Nhưng là, ngẩng đầu nhìn này vàng trăng máu sau đó, Tiền Thương Nhất liền cảm giác thể xác và tinh thần của chính mình đều chịu này vàng trăng máu hấp dẫn, dường như một giây sau liền muốn đối với này vàng trăng máu quỳ lạy, thân thể hẳn từ từ nghiêng về phía trước, đầu gối cũng bắt đầu uốn lượn, giữa bầu trời trăng máu có một luồng khiến người không thể chống cự sức mạnh.

Tiền Thương Nhất tròn to hai mắt, trên mặt tràn ngập tuyệt vọng.

Thứ 2 cuốn đảo Phuong Nào trăng máu đỏ tươi

Chương 1: Thử nghiệm hồi đoái

Trong phòng, Tiền Thương Nhất từ trên giường bật lên, trên mặt sợ hãi không thôi.

"Tôi hôm qua ta cuối cùng mơ tới cái gì?" Hẳn bỏ ra ba giây đồng hồ nhớ lại, cuối cùng phát hiện mình cái gì đều không nhớ rõ, duy nhất có thể cảm nhận được liền là tôi hôm qua cái kia ở khắp mọi nơi cảm giác sợ hãi.

Lúc này, chuông điện thoại di động vang lên.

"Hà?" Tiền Thương Nhất cảm điện thoại di động lên, phát hiện là mẹ mình đánh tới, hẳn ấn xuống nút nhận cuộc gọi.

"Thương Nhất, không tốt, cha người hẳn xảy ra vấn đề rồi!" Mẹ hôn âm thanh vô cùng sốt ruột, hiển nhiên hiện tại vô cùng hỗn loạn.

"Xảy ra vấn đề rồi? Xảy ra chuyện gì? Mẹ người trước tiên đừng hoảng hốt, từ từ nói." Tiền Thương Nhất bắt đầu ở trong lòng loại bỏ sai lầm đáp án, đồng thời cũng đang cầu khẩn không muốn là cái gì không cách nào cứu vãn sự việc, tuy rằng cha hẳn quan hệ với hẳn cũng không tốt.

"Cha người hẳn xảy ra tai nạn xe cộ! Hiện tại chính đang đi Trường Phong bệnh viện trên đường."

"Ta lập tức đi tới!" Tiền Thương Nhất ấn đường nếp nhăn dồn thành một cái chữ "JII".

Cắt đứt sau, trên điện thoại di động biểu hiện lúc này thời gian là hai giờ chiều, "Đã muộn như vậy?" Thay tốt quần áo sau, Tiền Thương Nhất liền xuất phát, đương nhiên, ra ngoài trước trong miệng còn cắn cắn bánh mì.

Chạy tới bệnh viện thời điểm đã là bốn giờ chiều.

"Mẹ, nói cho ta một chút rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Cha hẳn lái xe luôn luôn rất ổn, làm sao sẽ phát sinh tai nạn xe cộ?" Tiền Thương vừa thấy mình mẹ hôn, vội vã mở miệng hỏi tình huống.

"Ta cũng không rõ lắm, giống như là có xe đi ngược chiều, cha người lúc đó cũng là ở nổi nóng, đầu óc cũng không tỉnh táo lắm, liền va vào, người cũng biết cha người người này tính khí, ai. . ." Mẹ Tiền Thương Nhất đây mặt vẻ lo lắng.

Mẹ Tiền Thương Nhất tên gọi Ti Oanh, bởi vì có chú ý chăm sóc duyên cớ, vóc người tương đối tốt, hơn nữa chiều cao có 1 mét bảy, cho dù đã hơn bốn mươi tuổi, cũng có thể được xưng là là một cái người đẹp, chỉ là tính cách của nàng vô cùng mềm yếu, một khi gặp phải chuyện khẩn cấp liền dễ dàng hoảng loạn.

"Yên tâm đi!" Tiền Thương Nhất hai tay đặt ở trên bả vai Ti Oanh, "Chuyện này trên căn bản là đi ngược chiều tài xế toàn bộ trách, cha hẳn tình huống bây giờ thế nào?"

"Ồ làm giải phẫu." Nói xong, Ti Oanh viền mắt bên trong nước mắt bắt đầu đảo quanh.

Hai người vẫn chờ đến tám giờ tối, giải phẫu mới kết thúc.

"Bệnh nhân tình huống đã ổn định lại, không cần lo lắng." Bác sĩ mổ chính đầy mặt uể oải, chẳng qua vẫn là lộ ra nụ cười cùng người bệnh người nhà trả lời.

"Cảm ơn bác sĩ!" Tiền Thương Nhất nói một câu cảm ơn.

Bác sĩ mổ chính cười cợt, xoay người rời đi.

Trong phòng bệnh, cha Tiền Thương Nhất nằm ở trên giường, Tiền Hưng Đức, một cái cái tên rất bình thường.

Tiền Thương Nhất nhìn bệnh người trên giường, năm tháng đã ở trên mặt của hắn lưu lại dấu vết, biết rõ bản thân mình cha không sao rồi sau đó, trong lòng Tiền Thương Nhất lo lắng tăng đã rút cục rút xuống, nhưng là, mặt đối với cha mình, hắn nhưng lại không biết thế nào mở miệng, rõ ràng có thể giúp người khác giải quyết các loại nghi nan vấn đề, nhưng mà cha con quan hệ điểm này, hắn nhưng không thể ra sức.

May mà chính là, hiện tại Tiền Hưng Đức đã ngủ.

Sau ba ngày, Tiền Thương Nhất đi tới đưa phí nơi, "Chào người!"

Mấy ngày nay, hắn vẫn hầu ở cha mẹ chính mình bên người, nhưng mà ngoại trừ tình cờ cùng mẹ hôn nói mấy câu ở ngoài, cùng cha gần như một câu nói đều không nói, hai cha con đối diện thời điểm đều lựa chọn giữ yên lặng.

"Bảy. . . 70 ngàn?" Xem trong tay giấy tờ, Tiền Thương Nhất ở trong lòng gào thét.

Chẳng qua mặt trên các loại chi phí công khai yết giá, ở trong lòng qua loa tính toán một chốc sau, Tiền Thương Nhất không thể không tiếp thu hiện thực này.

Hắn theo bóp tiền bên trong móc ra bản thân tiền để dành.

Một phen thao tác sau, hắn cầm lại thẻ ngân hàng của mình.

"Ký cái tên."

Ở trở về phòng bệnh trên đường, Tiền Thương Nhất cảm giác mình trọng lượng cơ thể đều nhẹ đi nhiều.

"Mẹ người nói người đi đưa phí đi, muốn bao nhiêu tiền?" Tiền Hưng Đức sắc mặt nghiêm túc, xem Tiền Thương Nhất thời điểm gần như không có còn lại vẻ mặt, không giống như là cha, cũng như là nghiêm khắc cấp trên.

"Không cần." Tiền Thương Nhất khoát tay áo một cái.

"Tốt rồi tốt rồi,

Không nói cái này, đến ăn đồ ăn đi, xem cái này quả táo nhiều đỏ a, không nhanh chóng ăn liền hỏng rồi." Ti Oanh thấy hai cha con lại có muốn cãi nhau thế, vội vã đánh gãy hai người đối thoại.

"Nói a!" Tiền Hưng Đức không để ý đến Ti Oanh.

"Mẹ, ta còn có việc, đi trước." Tiền Thương Nhất đương nhiên cũng biết mình lưu lại sẽ phát sinh cái gì, đến thời điểm khẳng định lại miễn không được một trận tranh chấp, hắn sau khi nói xong, xoay người rời đi.

"Người trở lại cho ta!" Âm thanh Tiền Hưng Đức càng to lớn hơn, thậm chí đã kinh động y tá.

"Tốt rồi tốt rồi, người đừng nói, người vừa vặn làm xong giải phẫu không mấy ngày, nghỉ ngơi trước, nghỉ ngơi trước a." Ti Oanh kéo muốn muốn rời giường Tiền Hưng Đức, sau đó đối với chính xác hướng đi cửa Tiền Thương Nhất nói: "Thương Nhất a, người trước tiên đi làm chuyện của chính mình đi, lúc này bên trong có ta nhìn liền đủ rồi."

"Ừm." Tiền Thương Nhất đáp một tiếng.

"Bạn chuyện gì! Hắn cái này không việc làm có cái gì tốt bạn? Không phải là khắp nơi làm ăn, cùng trên đường những tên côn đồ kia có khác biệt gì!" Âm thanh Tiền Hưng Đức từ phía sau truyền đến, Tiền Thương Nhất nuốt một ngụm nước bọt, kiềm nén chính mình bác bỏ kích động.

Sau khi rời bệnh viện, Tiền Thương Nhất cảm giác thấy hơi phiền muộn.

"Mặc dù là đối phương toàn bộ trách, nhưng mà người gây ra họa đã chết rồi, hơn nữa gần như không có cái gì di sản, lúc này số tiền chỉ có thể do chính mình đến gánh chịu, thực sự là phiền phức a!" Đối với Tiền Thương Nhất tới nói, 70 ngàn đồng không tính quá nhiều, vẫn có thể chịu đựng, nhưng mà cũng tuyệt đối không tính là ít.

Lúc này, Tiền Thương Nhất nghĩ đến chính mình tiền phim, 10 tiền phim liền có thể thay 10 nghìn đồng, tuy rằng không nhiều, nhưng mà cũng có thể hồi phục một chút máu.

Hắn trở lại gian phòng mình, mở máy vi tính ra mail.

(có hay không hồi đáp? Xin mời đưa vào hồi đáp tiền phim cũng click xác định)

"Có lẽ căn bản là lừa người đâu?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng tự giễu một câu, cho dù hắn biết làng Vũ Khê chuyện đã xảy ra không phải ảo giác, nhưng loại này hồi đáp. . . Nhìn chung để hắn có một loại cảm giác đang nằm mơ.

Hắn đưa vào con số 10, sau đó điểm xác định.

(hồi đoái thành công)

"Sau đó thì sao?" Tiền Thương Nhất tìm tòi thẻ ngân hàng của mình, phát hiện không có bất kỳ một cái có con số tăng lên.

Nhìn xuống trong lòng ngọt ngào, hắn từ trên ghế đứng lên, nằm ở trên giường.

"Luôn cảm giác. . . Minh bị người lừa." Câu nói này vẫn ở trong đầu của hắn tuần hoàn.

Đột nhiên, cửa truyền đến tiếng gõ cửa.

"Ai vậy?" Tiền Thương Nhất hỏi một tiếng, chẳng qua cũng không có người đáp lại, hắn lại nhìn một chút lỗ trống, kết quả vẫn không có nhìn thấy người, "Rõ ràng hiện rõ trong tâm tình rất không tốt, kết quả còn gặp phải chuyện như vậy, nếu như là đứa nhỏ trò đùa dai, như vậy cần thiết dạy dỗ bọn họ một cái. . . Chờ chút!" Hắn vỗ một cái đầu, "Mấy ngày gần đây chuyện đã xảy ra để ta buồn bức mắt tập trung, không phải vậy đã sớm cảm thấy được ngoài cửa đồ vật là cái gì."

Mở cửa sau, trên đất thả một cái dùng để chứa rác rưởi màu đen túi ni lông, Tiền Thương Nhất cũng không có kiểm tra, trực tiếp cầm vào.

"Xác thực là 10 nghìn đồng, hơn nữa không phải thứ tự liên tiếp, mà đều là cũ tiền, suy xét rất chu đáo a!" Nhìn màu đen túi ni lông bên trong màu đỏ tiền mặt, Tiền Thương Nhất rốt cục quét qua mấy ngày âm u, trên mặt lộ ra lâu không gặp nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Phương Nào

Đêm đó, Tiền Thương Nhất ngủ rất say, không có ác mộng, buổi sáng sau khi tỉnh lại, hắn vói tay đuổi người, cảm giác tinh thần thoải mái.

"Ngày hôm nay liền nghỉ ngơi trước một ngày đi, cũng không biết tiếp theo một bộ phim sẽ vào lúc nào đến? Ứng Nhân lại là sao dạng người này, dưới một bộ phim ta còn có thể gặp phải hắn sao?" Kéo màn cửa sổ ra, Tiền Thương Nhất nhìn ngoài cửa sổ ban đầu lên chức mặt trời mới mọc, trong lòng tràn ngập ý chí chiến đấu.

Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, Tiền Thương Nhất cảm điện thoại di động lên, là A Tiêu gọi điện thoại tới.

Theo trình độ nào đó tới nói, A Tiêu có thể nói là Tiền Thương Nhất người đại diện, phần lớn ủy thác đều do A Tiêu phụ trách, cũng chỉ có A Tiêu mới hiểu rõ Tiền Thương Nhất khẩu vị, biết hắn cuối cùng muốn tiếp cái gì ủy thác.

"Sáng sớm gọi điện thoại lại đây có chuyện gì?"

"Ồ, anh Tiền ngày hôm nay tâm tình rất tốt a!"

"Nói thẳng đi." Tiền Thương Nhất không muốn tiếp tục lãng phí thời gian ở nhàm chán thăm hỏi trên, nhưng mà hắn cũng hiểu rõ, lúc này loại thông qua lời khách sáo rút ngắn quan hệ skill đối với A Tiêu người như thế đến nói là không thể thiếu.

A Tiêu cũng không chỉ là Tiền Thương Nhất một người người đại diện.

"Cái này. . ." Giọng điệu A Tiêu đột nhiên có chút do dự.

"Ta biết rồi, trong tay ngươi cái ủy thác này khẳng định không hợp khẩu vị của ta, nhưng mà khách hàng đưa ra thù lao vô cùng phong phú, là như vậy đi? Ngươi nói thẳng đi, ta đánh giá sau đó sẽ nói cho ngươi biết." Tiền Thương Nhất cho mình rót chén nước.

"Ha ha, xem ra hôm nay ta thực sự là tìm vận may, anh Tiền ngươi lại không có từ chối, tốt rồi, không nói, tư liệu ta lập tức phát ngươi hòm thư, chờ ngươi tin tức tốt, xin!" A Tiêu như hàng loạt pháo.

Điện thoại cắt đứt sau đó, Tiền Thương Nhất ngồi vào chỗ ở trước máy vi tính.

Khởi động máy hình ảnh kết thúc sau đó, điện tử hòm thư tự mình khai, lúc này thu hoạch cái hòm đã có một lá mail.

"Nhanh như vậy?" Tiền Thương Nhất hơi kinh ngạc.

Hắn mở ra thu hoạch cái hòm, nhìn thấy mail thời điểm, chén trà trong tay suýt chút nữa rơi xuống đất.

Căn cứ bối cảnh là một cái lò mờ hòn đảo cùng một vòng mặt trăng máu đỏ tươi, mà nội dung, cùng trên một lá mail như thế, chỉ có hai chữ, Phương Nào.

Nhưng vẫn là xâm thấu tâm linh kỳ dị, đen đỏ sắc điệu xem ra hết sức kiềm nén, làm cho người ta cảm giác thật giống như là thời cổ chờ pháp trường, khiến người ta không thờ nổi.

"Không phải chứ. . ." Tiền Thương Nhất nói đến 'Đi' chữ thời điểm, âm thanh có chút run rẩy.

Không đợi Tiền Thương Nhất tiếp thu mình lập tức liền muốn tham diễn mới phim ảnh sự thực, lại có một lá mail truyền đến, lúc này một lần mail vô cùng bình thường, là A Tiêu đáp ứng phản phát Tiền Thương Nhất tư liệu.

"Nếu như là mấy phút trước, ta nhất định sẽ không chút do dự mở ra nó, nhưng mà hiện tại, ta chỉ muốn đem nó xóa đi, chỉ phim ảnh địa ngục chuyện này liên đủ ta chịu được, ai muốn đón thêm loại này không đúng khẩu vị ủy thác! Thật hối hận a. . ." Hai tay Tiền Thương Nhất cầm lấy tóc, đầy mặt lo lắng, mấy phút trước nhẹ như mây gió đã biến mất không còn tăm hơi.

Xuất phát từ đạo đức nghề nghiệp, cuối cùng, Tiền Thương Nhất vẫn là mở ra A Tiêu phát tới tư liệu, khi hắn sau khi xem xong, không chút do dự cho A Tiêu trở về điện thoại.

"Ê, tuổi dậy thì cô bé bệnh trầm cảm nguoi cũng tiếp? Nguoi xác định không phải ở đùa giỡn ta, Tiêu anh!" Tiền Thương Nhất cực lực kiềm nén chính mình tức giận trong lòng.

"Chắc, gọi ta A Tiêu là tốt rồi, cái gì Tiêu anh, quá khách sáo." A Tiêu hay là dùng quen thuộc giọng điệu đáp lời.

"Làm cho nàng đi tìm bác sĩ tâm lý đi, tư vấn phí cũng đừng lui, coi như cho ta bồi thường." Tiền Thương Nhất ở trong lòng thở dài.

"Đừng a anh Tiền, người bên trong nhà nàng dẫn nàng đi tìm bác sĩ tâm lý, không phải vậy nguoi cho rằng người nhà nàng sẽ tìm đến ta sao? Căn bản không có tác dụng gì, hơn nữa a, dựa theo cha nàng mẹ nói, lúc này cô bé tình huống bây giờ càng ngày càng nghiêm trọng, có lẽ không bao lâu nữa sẽ tự tử, hiện tại cha nàng mẹ căn bản một bước đều không dám rời đi nàng." A Tiêu còn ở thuyết phục Tiền Thương Nhất, hắn biết tiền Thương Nhất có năng lực này, coi như không thể trị tốt cô bé này, cũng có thể để cho cha mẹ nàng cam tâm tình nguyện giao xong còn lại thù lao.

"Vậy hãy để cho nàng tự tử tốt rồi." Tiền Thương Nhất mím mím miệng.

"Cô bé này rất đẹp!" A Tiêu nói tiếp mê hoặc người.

"Vậy nguoi đi."

"Coi như ta thỉnh cầu nguoi anh Tiền, ta thiếu nhà bọn họ một ân tình, liền lần này, liền lần này được rồi?" A Tiêu suýt chút nữa đều sắp khóc lên.

"Câu nói này nguoi đã dùng qua rất nhiều lần rồi." Tiền Thương Nhất đứng dậy đem rèm cửa sổ kéo lên.

"Ồi chào, ta đột nhiên nhớ tới đến ta còn có chút sự tình, trước tiên tắt máy đây a, anh Tiền, lúc này sự kiện liên phiền phức nguoi, lần sau tán gẫu!"

Trở lại trước máy vi tính, Tiền Thương Nhất một lần nữa mở ra cái kia lá để cho mình phiền muộn mail.

"Phương Nào? Cuối cùng là có ý gì? Hòn đảo này cùng này vàng trắng máu lại đại diện cái gì? Hoàn toàn không có bất cứ manh mối nào, chẳng qua Tế Chết nội dung cụ thể cũng là ở trên xe chạm đến phim ảnh tuyên truyền sổ tay thu được, tin tưởng lần này cũng không ngoại lệ, cụ thể tin tức chỉ có ở tiền vào tham gia đóng phim thời điểm mới có thể thu được."

"Nếu như mỗi bộ phim quy trình đều giống nhau, như vậy ta có lẽ còn có thời gian một ngày, chẳng qua, theo lý mà nói này thời gian một ngày cần phải không cần, nếu như nói lần thứ nhất là bởi vì ta không tin, cần nhất định mãnh khoẻ để ta ép buộc tham diễn, như vậy lần này, hoàn toàn không cần thiết lãng phí nữa này thời gian một ngày."

"Kéo dài thời hạn? Thì ra là như vậy, trở thành chính thức diễn viên sau đó thì có kéo dài thời hạn quyền lực, đương nhiên, cần thanh toán đầy đủ thù lao, lúc này là không phải nói rõ, nếu như diễn viên đẳng cấp càng cao, có thể làm ra lựa chọn thì càng nhiều? Thậm chí là từ chối diễn chuyện như vậy đều có thể lựa chọn!"

"Đáng tiếc ta hiện tại tiền phim là 0, nếu như còn có, đúng là có thể thử một lần, có lẽ liền có thể tiến hành nghiệm chứng, coi vậy đi, trước tiên không muốn những thứ này, hình ảnh bối cảnh có rất lớn tham khảo ý nghĩa, ta có thể làm một chút chuẩn bị."

Nghĩ đến liền làm, Tiền Thương Nhất lập tức ở trên internet tìm tòi cấm trại cần trang bị, xếp tốt danh sách sau đó, liền ra ngoài mua.

"Tuy rằng không rõ ràng có thể hay không mang vào phim ảnh bên trong, chẳng qua thử một chút nhìn chung không sai, có lẽ một số công cụ có thể ở thời khắc nguy hiểm trở thành bảo toàn sinh mệnh công cụ, mặt khác, tổ chất thân thể tăng lên cũng có thể tăng lên chính mình sống sót cơ hội, nếu như ở tham diễn Tế Chết thời điểm, ta có làm rồi dồi dào rèn luyện, có lẽ căn bản sẽ không lọt vào đến cực kỳ nguy hiểm tình huống, chỉ có bây giờ cách Phương Nào bắt đầu diễn đã không có bao nhiêu thời gian, cưỡng ép rèn luyện trái lại cái được không đủ bù đắp cái mất, lúc này lần phim ảnh sau khi

trở về, liền bắt đầu kế hoạch tăng cường thân thể của chính mình tổ chất đi!"

Một phen bận rộn sau đó, trời đã đen.

Sau khi tắm xong, Tiễn Thương Nhất rất sớm lên giường.

"Quả nhiên. . ." Sáng sớm ngày thứ hai, Tiễn Thương Nhất mở ra điện thoại di động liền thu hoạch đã tới chưa phát cái người tin nhắn, "Mười hai giờ trưa trước đến hồ Thanh Vọng, hiện tại chạy tới có lẽ muốn chừng hai canh giờ, hoàn toàn tới kịp, chỉ là, nếu như vẫn là lấy xe công cộng phương thức tiến vào phim ảnh, cần phải không cần phiền toái như vậy, trừ khi. . ."

Ăn sáng xong sau đó, Tiễn Thương Nhất hướng về hồ Thanh Vọng chạy đi, đương nhiên, hắn không có quên chính mình chuẩn bị một ngày túi đeo lưng lớn.

Chương 3: Hồ Thanh Vọng

Dọc theo đường đi, Tiễn Thương Nhất dựa vào không lồ túi đeo, tăng cao chính mình mười mấy cái % quay đầu lại hiệu suất, mà đi tới hồ Thanh Vọng sau đó, hết thấy đều thay đổi, hắn cảm giác mình dường như là như ma trôi.

"Xem ra ta sau khi xuống xe liền trải qua nhất định xử lý, đúng rồi, cho những thứ kia nhân vật bí ẩn làm cái xưng hô đi, nếu như ta là phim ảnh địa ngục tham diễn diễn viên, như vậy dựa theo loài người quy định, chúng nó liền cần phải thuộc về Địa ngục đoàn kịch!" Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

Tiến vào hồ Thanh Vọng khu vực trước, Tiễn Thương Nhất còn lo lắng cho mình tìm tìm cái gì, khi hắn bước vào sau đó, nghi vấn trong lòng trong nháy mắt liền tiêu tan. Ở hẳn phía trước hồ Thanh Vọng bên, có một cái phun có (Phượng Nào) áp phích thuyền tham quan, toàn thể hiện đỏ màu đen, vẫn là như thế kiềm nén.

Tuy rằng lần này Tiễn Thương Nhất cũng không có bị khống chế, nhưng mà hắn cũng không có làm ra từ chối lên thuyền việc làm.

Tiến vào thuyền tham quan, hắn cảm giác mình thân thể đột nhiên nhẹ đi, sau lưng túi đeo lưng lớn đột nhiên biến mất không còn tăm hơi.

"Chỉ ít lần sau không cần ở làm chuyện vô ích, nếu như còn có lần sau." Hắn tự giễu một câu.

Bên trong bố trí cùng lần trước xe khách bên trong bố trí như thế, chẳng qua, có một chút nhưng không như thế, lần trước lên xe thời điểm chỉ có hắn một người, lúc này lần, bên trong cũng đã ngồi bốn người, hai nữ hai nam.

"Có năm người sao?" Bên ngoài xem ra khá thể lực nữ giới trước tiên mở miệng.

"Tuy nói phim ảnh độ khó cùng tham diễn nhân số không có liên quan cao, nhưng ta nghĩ lần này phim ảnh cũng không đơn giản." Cường tráng tên to cao cũng nói một câu.

"Đừng nói trước những này, theo thường lệ đi tới tự giới thiệu mình đi." Gã đeo kính hình như cũng không để ý phim ảnh độ khó.

Còn lại một người nhưng là một tên điểm đậm nữ sinh, chẳng qua lúc này nàng không có mở miệng nói chuyện.

Tiến Thương Nhất tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, "Không có Ứng Nhân sao? Xem ra phim ảnh tuyển chọn góc nhìn căn cứ cá nhân đến, không biết là (Tế Chết) có hay không có tiếp theo tập, nếu như có tiếp theo tập, có thể gặp lại được Ứng Nhân tình huống khá lớn." Hắn ở trong lòng phân tích.

"Gọi ta Nhu Quang là tốt rồi, êm dịu mềm mại, tia sáng ánh sáng." Thể lực nữ giới y nguyên là cái thứ nhất tự mình báo danh hiệu.

"Ta tên Ninh Tĩnh, trật tự an ninh, yên lặng yên tĩnh." Điểm đậm nữ sinh báo danh hiệu cùng nàng làm cho người ta ấn tượng vô cùng như.

"Tiêu Thiên, nhạc cụ tiêu, bầu trời ngày." Tiêu Thiên liền là tên kia cường tráng tên to cao.

"Trí Đa Tinh, trí tuệ trí, bao nhiêu nhiều lắm, ngôi sao ngôi sao." Gã đeo kính sau khi nói xong cười cợt.

"Thương Nhất, thương của thương thiên, con số một một." Lần này, Tiễn Thương Nhất vẫn cứ sử dụng 'Thương Nhất' cái này danh hiệu.

Năm người tự giới thiệu mình xong sau đó liền lọt vào một loại lúng túng lặng im ở trong.

Gã đeo kính Trí Đa Tinh nhiều lần muốn đánh vỡ loại im lặng này, nhưng mà Trương nhiều lần miệng, cuối cùng đều không có nói ra.

"Không có phim ảnh giới thiệu tóm tắt sao?" Tiễn Thương Nhất hỏi một cái chính mình vô cùng để ý sự việc.

"Phim ảnh giới thiệu tóm tắt? Ý của ngươi là loại kia sách nhỏ sao? Không phải mỗi một bộ phim mới đầu đều có vật này, đương nhiên, ở phim ảnh bắt đầu trước, hết thấy tham diễn diễn viên đều sẽ hiểu rõ phim ảnh tin tức, chỉ có không hẳn là thông qua sách nhỏ, cũng có thể là còn lại phương thức, lại như ngươi tiến vào tham đóng phim không nhất định đều là ngồi xe buýt như thế." Gã đeo kính Trí Đa Tinh lập tức vì Tiễn Thương Nhất giải thích, sau khi nói xong, hai gò má của hắn thậm chí có chút ửng hồng.

Tiền Thương Nhất nhìn ở trong mắt, nhưng là vô thường không hiểu, "Kẻ này, là đang tiến hành tự mình biểu diễn sao?"

"Hắn nói không sai, chúng ta không thể dùng tư duy theo quán tính để suy nghĩ phim ảnh địa ngục sự việc, dù sao, chưa từng có cái gì chính thức giải thích rõ, có chỉ có ép buộc hành động cùng chết đi." Thế lực nữ Nhu Quang vì gã đeo kính bỏ sung một câu.

"Ừm, ta biết rồi." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

Lúc này, động cơ âm thanh theo đầu thuyền truyền đến, thuyền tham quan khởi động, hướng về không biết phương xa mở ra.

Trên mặt hồ bay lên mờ mịt sương trắng, như một tầng lụa trắng.

Tiền Thương Nhất hướng về nhìn ra ngoài, phát hiện có thể nhìn khoảng cách nhiều nhất chỉ có hai mét, đột nhiên, hắn hình như nghĩ tới điều gì, ngừng đầu lên xem hướng bầu trời,

Một vòng màu trắng bạc trắng tròn treo ở giữa không trung.

"Ta nhớ tới lên thuyền thời điểm là giữa trưa, làm sao. . ." Hắn nhìn xuống trong lòng kinh ngạc.

Còn lại bốn người cũng phát hiện khác thường, ngừng đầu lên.

"Chúng ta. . ." Tiền Thương Nhất đột nhiên phát hiện rõ thân thể của chính mình bắt đầu không khống chế được, vẫn cứ ngừng đầu nhìn bầu trời trắng sáng.

Tiếp đó, Tiền Thương Nhất cảm giác mình cùng trắng sáng vị trí phát sinh ra biến hóa, chính mình không còn là ngửa mặt nhìn trắng sáng, mà là ở cúi đầu xem trắng sáng, cái cảm giác này thật giống như chính mình là ở xem chậu nước bên trong trắng sáng, lúc này thời điểm, một giọt máu nhỏ vào trắng sáng bên trong, gây nên từng cơn sóng gợn, nhưng mặt nước vẫn cứ trong suốt không gì sánh được, có thể trắng sáng đã không còn nữa trước trắng bạc, đã biến thành màu máu đỏ tươi.

Vị trí lần thứ hai thay đổi, Tiền Thương Nhất lại thành ngửa đầu nhìn bầu trời tư thế, chẳng qua giữa bầu trời Ngân nguyệt đã biến mất không còn tăm hơi, còn lại chỉ có mặt trắng máu đỏ tươi.

"Yến Nhục Huyền, ngươi không muốn lại thừa nước đục thả câu, lúc này lần ngươi cuối cùng muốn mạng chúng ta đi chỗ nào chơi? Ta có thể trước tiên nói rõ ràng, lúc này nhưng là chúng ta cái cuối cùng nghi hê, nếu như mọi người chơi đến không vui, ta sẽ phải tức giận. ngươi biết chúng ta học tập đại học trời nam đất bắc khác nhau lúc này, không biết là sau đó mấy người chúng ta còn có cơ hội hay không cùng nhau nữa chơi, có lẽ, đây là chúng ta một cái cơ hội cuối cùng." Tiền Thương Nhất đột nhiên mở miệng.

"Bản thân. . . Thân thể không khống chế được, lời nói mới rồi là ta nói sao? Chẳng lẽ nói, phim ảnh đã bắt đầu rồi?" Tiền Thương Nhất không che giấu nổi trong lòng ngạc nhiên, nhưng về mặt của hắn nhưng không có bất kỳ biến hóa nào, hiển nhiên không phải là mình đang khống chế.

"Tốt rồi, Mạc An, yên tâm đi, tuyệt đối sẽ không hại các ngươi, lúc này là ta ở online phát hiện một chỗ địa phương tốt, người bình thường ta còn không nói cho bọn họ biết đây, cũng chỉ có các ngươi mới có cơ hội hưởng thụ cơ hội lần này a!" Thế lực nữ Nhu Quang đứng lên, khắp khuôn mặt là tươi cười về mặt.

Chẳng qua Tiền Thương Nhất biết, lúc này tuyệt đối không phải Nhu Quang chính mình đang khống chế thân thể của nàng.

"Lấy phương thức này đến nói cho chúng ta cốt truyện sao? Quá kỳ dị! Coi vậy đi, hiện tại không phải cảm khái thời điểm, vẫn là trước tiên nhớ kỹ một chút then chốt tin tức đi. Nhu Quang đóng vai chính là Yến Nhục Huyền, hiển nhiên là lần này hoạt động người biết tổ chức, mà ta nhưng là Mạc An, có thể cùng Yến Nhục Huyền trong lúc đó có mâu thuẫn." Tiền Thương Nhất ở trong lòng âm thầm ghi nhớ.

"Tốt rồi tốt rồi, hai người các ngươi đừng àm ỉ, Mạc An ngươi đừng kích động, Yến Nhục Huyền ngươi còn không biết nàng sao, nàng liền là thích cùng ngươi đối nghịch, ngươi càng là tức giận, nàng liền càng vui vẻ." Tên to con Tiêu Thiên ngăn ở trước mặt hai người, đảm nhiệm người điều hòa, "Yến Nhục Huyền ngươi cũng là, chúng ta tin tưởng ngươi mới cùng ngươi cùng đi ra đến, nhưng mà ngươi cái gì đều không nói cho chúng ta, quá không bạn bè."

"Hà Hồng Tín ngươi không muốn lẫn vào ta hai chuyện bên trong đến, nếu như có thể nói cho các ngươi, ta đã sớm nói rồi, ai sẽ ở phương diện này lừa các ngươi, ta là hạng người như vậy sao? Các ngươi đã như thế không tin ta, như vậy bỏ phiếu đi, bằng lòng trở lại, ta bây giờ lập tức đưa hắn trở lại." Nhu Quang đóng vai Yến Nhục Huyền tức giận phi thường, giống như muốn ra tay đánh người như thế.

Chương 4: Lên đảo

"Nhục Huyền ngươi đừng nóng giận." Đằm đằm nữ giới, cũng chính là danh hiệu Ninh Tinh nữ giới, ngăn ở Yến Nhục Huyền cùng trước mặt Hà Hồng Tín, "Chúng ta không có không tin ngươi, liền theo lời ngươi nói làm, chúng ta bỏ phiếu đi."

"Đúng đây, Nhục Huyền ngươi đừng nóng giận, Mạc An ngươi liền bớt nói một tí." Gã đeo kính Trí Đa Tinh cũng mở miệng.

"Vẫn là em gái Đoạn Linh được, đương nhiên, Trương Tư Ba ngươi cũng không sai, vậy, hai người các ngươi, có đồng ý hay không bỏ phiếu?" Yến Nhục Huyền vênh vào tự đắc đáng vẻ ở đây năm người, bao quát đóng vai Yến Nhục Huyền - Nhu Quang đều có chút phiền chán.

"Vậy bỏ phiếu đi." Mạc An thấp giọng nói rằng.

"Vậy được, người không muốn rời đi xin giơ tay, như vậy, nhìn chung không có ý kiến a?" Yến Nhược Huyền cái thứ nhất nâng lên tay của chính mình.

Còn lại bốn người hai mặt nhìn nhau.

"Cảnh tượng này có chút quen thuộc a, ta nhớ tới vừa nãy tự mình báo danh hiệu thời điểm, cũng là Nhu Quang cái thứ nhất nói đi, nhìn dáng dấp, lựa chọn vai diễn cùng kịch bản nhân vật tính cách tương đương xứng đôi a. . . Mặt khác, Yến Nhược Huyền vừa nãy lại là để người không muốn rời đi nhấc tay, lúc này một chút liên rất đáng giá cân nhắc, nếu như là muốn cho người lưu lại, cần phải chọn dùng bằng lòng rời đi nhấc tay, bởi vì như vậy rất dễ dàng lưu lại những thứ kia do dự không quyết định người, hiển nhiên, Yến Nhược Huyền có sự tự tin của chính mình." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

Đoạn Linh cùng Trương Tư Ba rất nhanh cũng giơ tay lên, không lâu, Hà Hồng Tín cũng giơ tay lên.

Còn sót lại Mạc An một người.

"Nhanh chóng làm quyết định đi!" Yến Nhược Huyền thúc dục một câu.

Cuối cùng, Mạc An vẫn là giơ tay lên.

"Nâng cái rắm a, trở lại không được sao?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu, đương nhiên, giới hạn tại nhỏ nước bọt.

"Hừ!" Yến Nhược Huyền hừ một tiếng, đưa tay để xuống.

Trong lúc nhất thời, năm người lần thứ hai lọt vào lặng im.

May mà chính là, lúc này sương mù đã tản đi, chỗ cần đến đã xuất hiện ở năm người trước mắt.

Đó là một cái chịu bóng tối bao trùm đảo nhỏ, ngoại trừ có thể thấy rõ đường viền ở ngoài, trên đảo cụ thể sự vật hoàn toàn thấy không rõ lắm.

"Nhược Huyền, cái đó, chúng ta tại sao muốn ở buổi tối lên đảo a?" Trương Tư Ba mở miệng hỏi một câu, chẳng qua lập tức chịu Yến Nhược Huyền oán hận trở lại.

"Nhược Huyền là người kêu sao?" Yến Nhược Huyền lờ mờ Trương Tư Ba một chút, hơn nữa không có trả lời vấn đề của hắn.

Trải qua sau chuyện này, mãi cho đến thuyền tham quan ngừng đều không có ai nói chuyện lớn tiếng, càng không có người mở miệng hỏi Yến Nhược Huyền.

"Lều vải cái gì ta đều có sớm chuẩn bị, các người không cần lo lắng," Yến Nhược Huyền rời thuyền sau câu nói đầu tiên liền là bỏ đi còn lại bốn người nghỉ ngơi.

Bốn người rời thuyền sau, thuyền tham quan cứ vậy đi lái đi.

Thân là diễn viên năm người biết này chiếc thuyền tham quan chỉ có là để bọn họ những này tham diễn nhân viên tiến vào phim ảnh đạo cụ, vì lẽ đó cũng không kinh ngạc.

"Chúng ta muốn ở hòn đảo này chờ đủ một tuần lễ, một tuần sau đó, thuyền tham quan sẽ lần thứ hai tới nơi này tiếp chúng ta, không cần lo lắng, hết thảy đều có sắp xếp thỏa đáng." Nói xong lời cuối cùng một chữ thời điểm, Yến Nhược Huyền khinh bỉ nở nụ cười một tiếng.

Tiếp đó, nét cười của nàng hình ảnh ngất quăng ở trên mặt, sau đó khôi phục bình thường.

(trắng máu đỏ tươi tồn tại trong lúc, không thể thoát ly phim ảnh nhân vật tiến hành thảo luận)

Năm người trong đầu đột nhiên thêm ra đến một câu nói như vậy, dường như đã sớm sâu sắc khắc vào trong đầu như thế.

"Quy định không thể thay đổi? Chẳng qua câu nói này để lộ ra đến tin tức có rất nhiều a, đầu tiên, trắng máu đỏ tươi không phải vẫn tồn tại, có thể suy đoán, có lẽ ban ngày thời điểm liền không tồn tại, mặt khác, không thể thoát ly phim ảnh nhân vật tiến hành thảo luận, nói cách khác liền là không thể như người ngoài cuộc như thế đến thảo luận tương lai sẽ gặp phải vấn đề, muốn thay vào nhân vật, chỉ là, không rõ lắm trái với quy định này sẽ có cái gì trừng phạt? Nếu như đánh gần bóng sẽ có hay không có trừng phạt. Xem ra liên quan với quy định này thảo luận, chỉ có thể đặt ở không có trắng máu đỏ tươi tồn tại thời điểm" Tiền Thương Nhất nhìn một chút còn lại bốn người, về mặt của bọn họ cùng mình không kém nhiều.

Lúc này, năm người đã có thể bình thường hành động.

"Vậy một bên đồ vật liền là người chuẩn bị kỹ càng vật tư sao?" Gã đeo kính Trí Đa Tinh cái thứ nhất mở miệng.

Ở bên bờ cách đó không xa, có một đồng ruộng gỗ, bên ngoài che kín một tầng che mưa vải bố, theo bề ngoài xem, không giống như là một học sinh chuẩn bị vật tư, trừ khi người học sinh này có đặc biệt gia đình bối cảnh.

"Hắn đóng vai nhân vật là Trương Tư Ba, theo vừa nãy đối thoại đến xem, tính cách cần phải khá mềm yếu, tựa hồ đang trong năm người địa vị thấp nhất, nằm ở tùy tùng vị trí, nói cách khác, là một cái có cũng được mà không có cũng được tồn tại, nhưng mà, nếu nhân vật này cũng cần tham diễn diễn viên, như vậy, cũng có thể Trương Tư Ba người này ở (Phương Nào) bên trong sẽ có trọng yếu phản diện." Tiền Thương Nhất nhanh chóng nhớ lại vừa nãy thu được tin tức, sau đó ở trong đầu tiến hành sửa sang.

Không nghi ngờ chút nào, Trương Tư Ba hỏi người chỉ có thể là Yến Nhược Huyền, bởi vì những người còn lại cũng không biết vật tư cuối cùng ở nơi nào.

Vấn đề đúng, hiện tại Yến Nhược Huyền diễn viên, thế lực nữ Nhu Quang cũng không rõ ràng cái kia cuối cùng có phải là, nói cách khác, nếu như nàng trả lời đúng, nhưng mà đi xác nhận sau đó phát hiện căn bản không phải vật tư, đến lúc này, Nhu Quang chỉ có thể dùng 'Ta không biết là' lấy cớ này qua loa đi qua, dùng còn lại lấy cớ để giải thích mạo hiểm đối với nàng mà nói mạo hiểm quá lớn.

Vì lẽ đó, từ một khía cạnh khác tôi nói, lúc này là gã đeo kính Trí Đa Tinh bố trí lồng.

Hiện tại là trắng máu giữa trời thời gian, dựa theo quy định, Nhu Quang không thể tiến hành thoát ly nhân vật hỏi thăm, nàng chỉ có thể theo Trương Tư Ba trả lời, hay hoặc là... Đối với Trương Tư Ba tiến hành ngôn ngữ tấn công, mà này, cũng vừa vặn là Yến Nhược Huyền trước việc làm.

"Người vấn đề nhiều như vậy, tại sao không chính mình đi xem xem? Hừ!" Nhu Quang học giọng điệu Yến Nhược Huyền trả lời, đồng thời, nàng cũng ở đối với Trí Đa Tinh nháy mắt, "Người đừng quấy rối!" Ánh mắt nàng bên trong lan truyền như vậy tin tức.

"Tốt rồi tốt rồi, chúng ta cùng đi xem một chút đi." Đóng vai Hà Hồng Tín - Tiêu Thiên đứng lúc ngăn ở giữa hai người, sau đó cái thứ nhất hướng về rương gỗ đi đến, còn lại bốn người liếc mắt nhìn nhau, không có nhiều lời, đi theo phía sau Tiêu Thiên.

Mấy người kiểm tra xong rương gỗ sau, phát hiện trong này xác thực là vật tư, đồ ăn, nước, lều vải vãn... vãn thứ cần thiết cơ bản đều có, đồng thời số lượng vô cùng dồi dào, chống đỡ năm người ở phương nào đảo cuộc sống nửa tháng không có bất cứ vấn đề gì, bởi vì một tuần lễ sau thuyền tham quan sẽ đến, vì lẽ đó căn bản không cần lo lắng sinh tồn vấn đề, trừ khi xảy ra bất trắc.

Năm trong lòng người cơ bản đều nắm chắc, chẳng qua hiện tại là trắng máu giữa trời thời gian, không thích hợp lấy diễn viên thân phận tiến hành đối thoại.

"Ta... Chúng ta phối hợp lều vải đi, ta hơi một chút." Ninh Tinh đánh vỡ lặng im, nàng đóng vai nhân vật tên là Đoạn Linh, cùng phong cách của nàng vô cùng phối hợp, là một cái yên tĩnh cô gái.

"Vậy chúng ta bắt đầu phối hợp lều vải đi." Tiền Thương Nhất nói một câu lời nói nhảm.

Ở phối hợp lều vải trong thời gian, năm người đều cảm thấy được một vấn đề, đó chính là bọn họ trong năm người cũng không có một cái chủ đạo người, không có một cái có thể chống đỡ lên cốt truyện người, cũng chính là phim ảnh bên trong vai chính, tuy rằng diễn viên biểu diễn năm cái nhân vật bên trong có Yến Nhược Huyền cái này chủ đạo người, nhưng mà Nhu Quang cũng không có Yến Nhược Huyền ký ức, nàng biết đến tin tức cùng với dư thừa bốn người như thế, lúc này một chút đối với diễn viên tôi nói vô cùng bất lợi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Màn đêm thăm thẳm

Lều vải rất nhanh liền dựng xong, tất cả năm người nói câu chúc ngủ ngon liền chui tiến vào lều vải.

Nằm ở trên đệm, Tiền Thương Nhất thật lâu không thể ngủ, "Đến ngày mai sẽ có thể nghe nghe phân tích của bọn họ, không biết là sẽ nghe được tin tức gì? Theo ta quan sát đến xem, bọn họ đối với bộ phim này hình thức cũng rất mê hoặc, có lẽ bọn họ trước đây cũng không có trải qua này loại phim ảnh?"

Đột nhiên, Tiền Thương Nhất khòe mắt liếc về bầu trời trắng máu đỏ tươi.

"Xảy ra chuyện gì? Ta tuyển chọn lều vải là màu xanh dương đậm, theo bên trong lều có hướng ra phía ngoài xem, không khả năng sẽ thấy rõ ràng trắng máu a? Nếu sự việc vô cùng kỳ dị, như vậy liền né tránh loại này kỳ dị, trắng máu muốn cho ta nhìn thấy nó, như vậy ta liền muốn tránh né, trước tiên ngồi dậy đến suy nghĩ thêm đi!" Nghĩ đến đây, hai tay Tiền Thương Nhất chống đỡ, dự định ngồi dậy đến, nhưng mà hần nhưng phát hiện mình chịu sức mạnh nào vững vàng đè xuống đất, căn bản không khả năng ngồi dậy đến.

Lúc này, Tiền Thương Nhất lựa chọn nhắm mắt lại.

Khoảng chừng hai, ba giây sau đó, con mắt Tiền Thương Nhất lại mở, còn thờ hồn hển, dường như trải qua một lần trên không nhảy cực cao.

"Tại sao lại như vậy. . . Nhắm mắt lại sau đó, trắng máu càng rõ ràng." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

Nhưng mà, chuyện phát sinh kế tiếp nhưng càng quỷ dị hơn.

Một bóng người xuất hiện ở lầu vài trên , tiếp theo, bóng người nâng lên tay phải của chính mình nhắm ngay cổ của chính mình vạch một cái, đầu liền thoát ly thân thể rơi trên mặt đất, sau đó mắt đi đầu bóng người trên đất tìm tòi, hẳn đang tìm kiếm đầu của mình, tìm tới đầu của mình sau, bóng người đem đầu ôm lấy, hình như còn rất hưng phấn, tại chỗ nhảy một cái, sau đó, bóng người đem đầu lắp trở lại cổ của chính mình nơi.

Răng rắc!

Đầu lắp tốt sau đó, bóng người xoay người nhìn Tiền Thương Nhất.

Tiền Thương Nhất tròn to hai mắt, bởi vì hắn xem thấy bóng người trên đầu là mặt của mình, hơn nữa đầy mặt sợ hãi.

Buồn ngủ đột nhiên kéo tới, không đợi Tiền Thương Nhất suy nghĩ rõ ràng cuối cùng xảy ra chuyện gì, hắn liền mê man ngủ thiếp đi.

Sáng sớm, mặt trời chói chang, sóng biển đánh bãi cát âm thanh truyền vào trong tai, Tiền Thương Nhất mở hai mắt ra, phát hiện mình mí mắt có chút nặng nề, ngồi sau khi đứng lên, hắn ngáp một cái.

"Làm sao như thế một môi? Không biết là bốn người bọn họ tỉnh chưa, chuyện xảy ra tối hôm qua quá kỳ quái, có lẽ cùng bọn họ thảo luận một chút sẽ có thu hoạch." Đi ra lầu vài, Tiền Thương Nhất phát hiện Trí Đa Tinh đã sớm tỉnh rồi, đang đứng ở bãi cát vừa nhìn biển.

"Há, người tỉnh rồi? Ta cho rằng Tiêu Thiên sẽ ở ta sau đó tỉnh lại." Trí Đa Tinh xoay đầu lại, ánh mắt đồng dạng uể oải không thể tả.

"Tỉnh lại trước sau có ảnh hưởng gì sao?" Tiền Thương Nhất hỏi chính mình quan tâm nhất một vấn đề.

"Không có." Trí Đa Tinh lắc lắc đầu, tiếp tục nói: "Chẳng qua cũng không nhất định, ai biết ở bên trong bộ phim này sẽ xảy ra chuyện gì."

Tiền Thương Nhất đi tới bên người Trí Đa Tinh, cùng hắn dàn hàng đứng thẳng.

Đứng ở không giống vị trí người sẽ có sự khác biệt ý nghĩ, nếu như muốn càng đi sâu cùng người trò chuyện, tốt nhất có thể có cùng đối phương như thế góc nhìn , như thế, đối thoại mới tính được là trên là trò chuyện.

"Ta biết người có một vài vấn đề muốn hỏi, nếu như là liên quan với cốt truyện sự việc, vẫn là đám người đủ sau đó cùng nhau nữa thảo luận tốt hơn, nếu như là còn lại vấn đề, có lẽ ta có thể giải đáp một, hai, đương nhiên, xuất phát từ ngang nhau trao đổi nguyên tắc, ta hi vọng người cũng có thể trả lời ta một hai vấn đề." Trí Đa Tinh kính mắt dưới ánh mặt trời phản chiếu ánh sáng, khiến người ta không biết là hắn cuối cùng đang suy nghĩ gì.

"Ta xác thực có rất nhiều vấn đề." Tiền Thương Nhất đem ánh mắt thu hồi, mặt biển sóng nước lấp loáng, trông rất đẹp mắt, "Quan trọng nhất một vấn đề, chúng ta tuân thủ quy tắc, cuối cùng có hay không xác định điều lệ? Tỷ như không nói tên thật vân vân, những này cuối cùng là kinh nghiệm của người trước, vẫn là nói xác thực có 'Chính thức' quy định?"

"Ta cũng không biết." Trí Đa Tinh đem kính mắt lấy xuống, xoa xoa nhìn, "Hay là chờ chúng ta bò đến càng địa vị cao để tới sau, là có thể được đáp án."

Lúc này, còn lại ba người lần lượt theo lầu vài đi ra, bọn họ đồng dạng vô cùng uể oải, hiển nhiên tối hôm qua bọn họ giấc ngủ chất lượng cũng không tốt.

"Ngày hôm qua,

Ta cái bóng. . ." Nhu Quang cái thứ nhất mở miệng.

"Có phải là cái bóng đầu rơi xuống, sau đó cái bóng thân thể đem đầu nhét lên đến lại đặt ở trên cổ, tiếp theo cái bóng xoay người lại, các người nhìn thấy mặt của mình." Trí Đa Tinh đem mọi người thắc mắc trực tiếp ném ra ngoài.

"Các người có đầu mới gì sao?" Tiêu Thiên chau mày, vẻ mặt nghiêm túc.

"Có thể, chúng ta là chịu nguyên rủa." Ninh Tinh nhỏ giọng nói rằng, tuy rằng âm thanh nàng rất nhẹ, thế nhưng là rất rõ ràng.

"Nguyên rủa?" Trong giây lát này, Tiền Thương Nhất nghĩ đến chính mình đóng vai Thạch Hải Mẫn sự việc, lúc đó, thần bí bia đá xác thực đối với hắn có ảnh hưởng rất lớn, nhưng mà cùng hắn cùng tham gia biểu diễn Ứng Nhân nhưng hoàn toàn không bị ảnh hưởng, "Nói đi nói lại, tại sao làm là thứ nhất lần tham gia đóng phim người mới, ta trái lại muốn đóng vai càng nguy hiểm vị trí đâu? Hơn nữa vai chính hẳn là Thạch Hải Mẫn đi, nói cách khác, ta là một người người mới diễn chính là Thạch Hải Mẫn, mà Ứng Nhân làm tham gia biểu diễn qua chỉ ít một bộ phim ở trên 'Cụ già', trái lại biểu diễn vai phụ?"

Vấn đề này, Tiền Thương Nhất ở Tế Chết diễn xong sau đó có cân nhắc qua, chỉ bất quá khi đó không có kết luận.

Cũng không biết có phải là chịu bốn đường ánh mắt tập trung duyên cớ, Ninh Tĩnh hai gò má có chút ửng hồng. "Ừm!" Nàng gật đầu một cái, "Tin tưởng các người cũng tham gia biểu diễn qua tương tự phim ảnh, tiến vào một nơi nào đó sau đó, trên mình sẽ chịu quỷ hồn hoặc là một loại nào đó nhân vật bí ẩn gây một loại hoặc nhiều loại ký hiệu, những dấu hiệu này có chút là thông qua thời gian chuyển dời mà có hiệu lực, có chút nhưng là thông qua điều kiện phát động, thông thường những dấu hiệu này phát động sau đó đều sẽ không có cái gì tốt kết quả."

Đối với Ninh Tĩnh lời giải thích, mọi người cũng không có lập tức phát biểu ý kiến.

"Xác thực, thế này vừa có thể tăng lên cảm giác nguy hiểm, chế tạo hồi hộp, lại có thể làm thúc đẩy cốt truyện một trong nguyên nhân, có thể nói là một công đôi việc, như vậy, chúng ta đóng vai học sinh liền nhất định phải ở phương nào đảo tìm kiếm giải trừ nguyên rủa biện pháp, mà chúng ta cũng có mục tiêu, vậy liền là giải trừ nguyên rủa, không phải vậy bảy ngày trôi qua sau đó, chúng ta y nguyên sẽ chết, đương nhiên, ta sẽ không cho là sau bảy ngày nguyên rủa vẫn không có phát tác." Trí Đa Tinh lên tiếng cùng danh hiệu của hắn vô cùng tương xứng.

"Các người xem, cái bóng có thay đổi." Tay phải Ninh Tĩnh ngón trỏ chỉ vào trước người cái bóng, tròn to hai mắt.

Ở trước mặt của nàng, là Tiêu Thiên cái bóng, lúc này, Tiêu Thiên cái bóng nơi cổ xuất hiện một cái bé nhỏ khe hở, lúc này cái khe hở quá nhỏ, nhất định phải từ tế quan sát mới có thể phát hiện.

Tiêu Thiên sờ sờ cổ của chính mình, không có cảm giác đến bất kỳ khác thường gì.

"Không ngừng Tiêu Thiên, chúng ta cái bóng cũng bắt đầu thay đổi." Tiền Thương Nhất cũng truyền đến xui xẻo tin tức.

"Ừm, như thế xem ra xác thực là nguyên rủa, chẳng qua, ta có một vấn đề, Yến Nhượng Huyền đối với mình tìm tới hòn đảo tự tin như thế, như vậy nàng sẽ không có lên đảo tra xét sao? Tuy nói vật tư có thể để người ta hỗ trợ vận chuyển, cũng có thể không ở trên đảo qua đêm, nhưng mà, các người không kỳ quái sao? Đã như vậy, nàng tại sao muốn ở nửa đêm lên đảo đâu?" Trí Đa Tinh mấy câu nói lại sẽ ánh mắt của mọi người dẫn hướng về phía Yến Nhượng Huyền diễn viên Nhu Quang.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Mâu thuẫn

Nhưng mà, hiện tại cũng không phải trắng máu giữa trời tình huống, Nhu Quang hoàn toàn có thể lựa chọn không đóng vai Yến Nhượng Huyền, theo mọi người vừa vặn mới có thể bình thường đối thoại có thể chứng minh, mặt khác, chuyện xảy ra tối hôm qua cũng làm cho Nhu Quang đối với Trí Đa Tinh có rất lớn ý kiến, hiện tại Trí Đa Tinh còn nói những câu nói này, không thể nghi ngờ nhen lửa Nhu Quang lửa giận.

"Người cuối cùng là có ý gì? Trên bản chất, thân phận của ta giống như người, đều chỉ là tham gia biểu diễn diễn viên mà thôi, coi như ta đóng vai chính là khiến người chán ghét Yến Nhượng Huyền, cũng mời người đừng đem đối với nàng chán ghét chuyển đến trên người ta đến, đối với chúng ta như vậy sống sót hoàn toàn không có bất kỳ sự giúp đỡ gì, hi vọng người có thể lý trí đối xử tình cảm của chính mình." Nhu Quang tiến lên hai bước, biểu cảm trên mặt hiển nhiên ở nơi cho người chung quanh, nàng hiện tại đang cố gắng kiềm nén sự phẫn nộ của chính mình.

Nhu Quang muốn biểu thị ý những người còn lại đều rất rõ ràng.

Tối hôm qua, Trương Tư Ba vẻ mặt ôn hòa hỏi thăm Yến Nhượng Huyền bọn họ tại sao muốn ở buổi tối lên đảo, kết quả chịu Yến Nhượng Huyền lấy cực kỳ thái độ tồi tệ oán hận trở lại, như oán khí cao ngất Internet bạo dân.

"Tốt rồi tốt rồi, đừng âm ỉ, thành công sống sót mới là trọng yếu nhất, phim ảnh địa ngục cũng sẽ không bởi vì chúng ta chết đi mà chấm dứt, theo trước kia cốt truyện phim hướng đi đến phân tích, chúng ta diệt sạch khả năng tính trái lại càng to lớn hơn, nếu như muốn sống sót, mọi người đoàn kết một lòng là ắt không thể thiếu." Tiêu Thiên y nguyên tới hòa giải.

Hắn đóng vai Hà Hồng Tín ở tối hôm qua cũng làm chuyện giống vậy, tuy rằng ngăn lại tranh luận, nhưng hiển nhiên Hà Hồng Tín cùng Yến Nhượng Huyền có mâu thuẫn, có thể còn không nhỏ, chỉ là không có bộc phát ra.

"Có đúng không. . . Cùng ta tưởng tượng tình huống rất ăn khớp." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói rằng, vừa nãy Tiêu Thiên cho hắn một chút tin tức, liên quan với phim ảnh địa ngục tin tức, "Cứ như vậy, tình huống liền khá hiểu rõ, tình huống thông thường, diễn viên đều thuộc về đồng nhất phe phái, tuy rằng diễn viên đóng vai nhân vật trong lúc đó sẽ phát sinh mâu thuẫn, nhưng diễn viên bản thân phe phái hẳn là sẽ không thay đổi, mọi người cùng nhau sống sót xác suất phải lớn hơn tại một thân một mình tồn tại xác suất. Liên quan với kẻ địch, cũng chính là vai phản diện, ở mỗi bộ phận trong phim ảnh cũng khác nhau, nhưng thông thường đều là quỷ hồn hoặc không biết tồn tại."

"Tiêu Thiên nói đúng, chuyện như vậy không cần thiết ồn ào, mặt khác Trí Đa Tinh, nếu như có thể, cũng mời người giải thích hành vi của chính mình, dù sao như vậy quá dễ dàng gây nên hiểu lầm, dù sao người cho mình lấy được danh hiệu gọi là Trí Đa Tinh, ta nghĩ sẽ cho mình lấy loại này danh hiệu người hẳn là sẽ không là dễ dàng chịu cốt truyện làm tức giận người." Ninh Tinh gia tăng âm thanh chính mình, hiển nhiên Trí Đa Tinh cùng Nhu Quang trong lúc đó mơ hồ mâu thuẫn cũng cho nàng mang đến phiền phức.

Trong ba người, ngoại trừ Tiễn Thương Nhất vẫn không có lên tiếng, còn lại hai người cơ bản đều đứng ở Nhu Quang một bên.

Trí Đa Tinh đẩy một cái kính mắt của chính mình, cười khê một tiếng, "Tại sao các người sẽ cho rằng ta ở nhằm vào Nhu Quang đâu?"

Thân là người trong cuộc Nhu Quang muốn mở miệng nói cái gì, chẳng qua nàng còn không ra khỏi miệng liền chịu chính mình nuốt xuống.

Lúc này, Trí Đa Tinh lại mở miệng, hần nhìn lướt qua bốn người, "Để ta từ đầu nói tới đi, lái thuyền thời điểm, chúng ta năm người đều vẫn là diễn viên thân phận, chúng ta năm người phân biệt là Nhu Quang, Ninh Tinh, Tiêu Thiên, ta cùng Thương Nhất, bởi vì phim ảnh còn chưa bắt đầu, vì lẽ đó có thể loại bỏ hiềm nghi, lúc này giải thích rõ chúng ta năm người đều là chân thực người, mà không phải phim ảnh bên trong nhân vật."

"Sau đó, chúng ta năm người đóng vai nhân vật phân biệt là Yến Nhượng Huyền, Đoạn Linh, Hà Hồng Tín, Trương Tư Ba còn có Mạc An năm người, lúc này năm người quan hệ lại là thế nào đâu? Yến Nhượng Huyền cùng Đoạn Linh quan hệ tốt hơn, Hà Hồng Tín cùng Mạc An quan hệ tốt hơn, mà Trương Tư Ba thích Yến Nhượng Huyền, chẳng qua Yến Nhượng Huyền rất chán ghét Trương Tư Ba, cho tới năm người trong lúc đó cụ thể liên quan, bởi vì trong kịch tình cũng không có biểu hiện ra, bắng vào chúng ta không rõ ràng."

"Này năm tên nhân vật phim ảnh là thế nào tồn tại tại phim ảnh bên trong? Không sai, cùng chúng ta dùng chung thân thể, ở trắng máu tồn tại thời điểm, lúc này chút nhân vật phim ảnh đem có thể cướp đoạt thân thể chúng ta, mà chúng ta nhưng đành chịu, không hề có chút sức chống đỡ."

"Hiển nhiên, đối thủ của chúng ta ngoại trừ buổi tối kỳ dị trắng máu ở ngoài, còn có này năm tên học sinh, quan hệ giữa bọn họ, cùng bọn họ tiếp theo sẽ làm chuyện gì,

Là ta cần nhất hiểu rõ sự tình, cũng là để chúng ta tiếp tục sống sót lớn nhất bảo đảm, bởi vì, Yến Nhượng Huyền là tất cả những thứ này đặt kế hoạch người, chỉ ít ở bề ngoài là."

"Hiện tại, để chúng ta trở lại đề tài chính, ta tối hôm qua cùng ngày hôm nay làm cái gì. Tối hôm qua, ta hỏi thăm Yến Nhượng Huyền một cái Yến Nhượng Huyền biết đến vấn đề, mà Nhu Quang không biết là đáp án của vấn đề này, xin chú ý, ta hỏi thăm người là Yến Nhượng Huyền, ta lặp lại một lần nữa, ta hỏi thăm người là Yến Nhượng Huyền, cho dù tối hôm qua là người đang thao túng thân thể, nhưng, người đại diện y nguyên là phim ảnh bên trong nhân vật Yến Nhượng Huyền, vì lẽ đó, tối hôm qua ta không có hỏi thăm Nhu Quang, cũng không có để Nhu Quang lọt vào quần cảnh, trắng máu tồn tại trong lúc, chúng ta năm người, đều tính toán người ngoài cuộc."

Nghe đến đó, Nhu Quang không nhịn được lên tiếng đánh gãy, "Nói thêm cũng không có dùng, nếu như tối hôm qua không phải ta học tập giọng điệu Yến Nhượng Huyền trả lời. . ."

Hai tay Trí Đa Tinh vỗ một cái, trong mắt mang cười, "Không sai, người tối hôm qua học tập giọng điệu Yến Nhượng Huyền trả lời."

"Hả?" Nhu Quang có chút không hiểu.

"Vẫn chưa rõ sao? Trên thực tế tối hôm qua ta hỏi vấn đề cũng không phải vật tư, thế này nói các người có lẽ không rõ ràng, vậy ta thay cái phương thức, tối hôm qua Trương Tư Ba hỏi thăm các người liên quan với vật tư vấn đề."

"Cái gì?" Còn lại bốn người rót cuộc đề ý cời Trí Đa Tinh muốn bày tỏ ý.

"Đúng, tối hôm qua ta hỏi vấn đề là 'Không bằng chúng ta hiện tại ngồi vào chỗ thuyền trở về đi thôi, ta lại thay đổi chủ ý!', lúc này mới là lời của ta nói, mà khi ta nói ra sau đó, ta lần thứ hai tiến vào 'Thứ nhất góc nhìn' hình thức, đồng thời một lần nữa hỏi thăm các người một câu, ở sau đó một đoạn ngắn trong thời gian, ta đều nằm ở hình thức này bên trong" Trí Đa Tinh nói xong, khe khẽ thở dài.

Tiến Thương Nhất hít vào một ngụm khí lạnh, "Thật không nghĩ tới, hẳn lại khi chiếm được 'Không được thoát ly nhân vật tiến hành thảo luận' thanh minh sau đó, lập tức trái với này một quy tắc, lẽ nào hẳn liền không sợ bị nổi ao hoặc là trực tiếp chết đi sao? Cho dù không có viết rõ trái với hậu quả, nhưng này không phải là cái gì hài hoà xã hội, ở đây, loài người căn bản không tính là cái gì!"

"Ý của người là chúng ta ở trắng máu tồn tại trong lúc tiến hành nhân vật ở ngoài lên tiếng sẽ bị nhân vật bản thân thay thế được sao?" Trên mặt Ninh Tinh có chút sợ hãi.

"Tuy rằng rất không muốn thừa nhận, nhưng xác thực liền là như vậy." Trí Đa Tinh nhún vai một cái, "Vay trở lại đề tài chính, ngày hôm nay ta nói cái gì? Ta nghĩ để cho các người chú ý Yến Nhượng Huyền vì sao lại lựa chọn buổi tối lên đảo vấn đề, nếu như chỉ có thể ở buổi tối lên đảo, mà Yến Nhượng Huyền lại ở trên đảo tiến hành rồi tự thể nghiệm, như vậy, nàng cũng sớm đã chịu nguyên rửa, coi như là cực hạn, vậy chỉ ít cũng so với còn lại bốn người nhiều thời gian một ngày, nhưng mà các người xem Nhu Quang cái bóng, cùng chúng ta cũng không hề có sự khác biệt. Cứ như vậy thì có ba loại khả năng, đầu tiên hai ngày trước cái bóng sẽ không xuất hiện rõ ràng khác nhau, thứ hai, Yến Nhượng Huyền căn bản không có ở trên đảo lưu lại, thứ ba, nguyên rửa điều kiện cũng không chỉ có ở trên đảo qua đêm này một cái."

Chương 7: Đi tới

"Ta biết rồi, ý của ngươi là ngươi chú ý chỉ là cái bóng nguyên rủa, bởi vì Yến Nhưộc Huyền cùng với dư thừa bốn người có rõ ràng khác nhau, vì lẽ đó, nhân vật này cần phải liền là giải ra nguyên rủa bí ẩn chỗ đột phá." Tiêu Thiên tiếp nhận Trí Đa Tinh.

"Đúng là như thế." Trí Đa Tinh sau khi nói xong hơi cúi chào.

"Nếu hiểu lầm đã giải ra, vậy chuyện này cũng không cần thiết lại tiếp tục truy xét, Trí Đa Tinh ngươi năng lực phân tích mạnh như vậy, không bằng, trở thành tạm thời đội trưởng đi, nắm tên nhân vật phim ảnh người dẫn đầu là Yến Nhưộc Huyền, chúng ta năm người cũng có thể chọn một người dẫn đầu, hiển nhiên ngươi vốn có tư cách." Tiêu Thiên tiến lên một bước, đưa ra chính mình đề nghị.

Nhu Quang hừ lạnh một tiếng, không có phát biểu ý kiến.

"Có thể a, tập thể hành động xác thực tuyên ra một cái lãnh đạo tốt hơn." Ninh Tĩnh cười cợt, biểu thị ủng hộ.

"Ta không có ý kiến, chẳng qua, ta nghĩ chúng ta có thể bắt đầu hướng về bên trong đảo bắt đầu thăm dò, dù sao hiện tại thời gian cũng không còn sớm, nếu như nói ngày thứ nhất xem như là tay mới giáo trình, như vậy đêm nay, rất có thể sẽ xảy ra không tưởng tượng nổi sự việc." Tiễn Thương Nhất cũng phát biểu cái nhìn của chính mình, hấn đối với lãnh đạo chuyện như vậy cũng không để ý.

Ở đảo Phuong Nào, pháp luật ràng buộc cùng đạo đức ràng buộc đều không có ý nghĩa thực tế, hay bởi vì tồn tại nguyên rủa chò không biết một trong nguyên nhân, vì lẽ đó sức mạnh cũng không có tính quyết định, trái lại, năng lực phân tích cùng suy nghĩ năng lực càng trọng yếu hơn, chẳng qua thứ này không cách nào số lượng hóa, càng không cách nào trực tiếp so sánh, bởi vì này không phải đơn thuần toán học cuộc thi.

Bởi vậy, hiện rõ đang tuyên ra đến lãnh đạo, nói đúng ra là có thể đại diện hơn một nửa người lên tiếng người.

Đồng thời, lúc này là ở năm người đoàn thể không phân đội tình huống.

"Thương Nhất nói rất đúng, chúng ta xác thực không nên lãng phí thời gian." Trí Đa Tinh ngón giữa tay trái đẩy dưới kính mắt.

Năm người bắt đầu thu thập từng người vật phẩm, đồ ăn, nước còn có còn lại thứ cần thiết.

Theo bầu trời xem, đảo Phuong Nào là một toà đến gần hình tròn hòn đảo, ngoại trừ năm người lên đảo địa phuong so sánh bằng phẳng ở ngoài, còn lại địa phuong đều hoặc là là chót vót nham thạch, hoặc là là rừng cây rậm rạp, căn bản là không có cách đồ bộ.

Tiếp đó, năm người tìm tới một cái tốt hơn đi đường nhỏ, chân chính tiến vào đảo Phuong Nào, cây cối che kín bầu trời, chỉ có vài sợi ánh mặt trời xuyên thấu rừng cây, chiếu rọi ở trên đường.

Một đường tiến lên, do Tiêu Thiên dẫn đầu, những người còn lại đi theo phía sau hấn, dù sao hấn thân thể cường tráng.

"Ồi chào!" Ninh Tĩnh chịu món đồ gì vấp một cái.

"Ngươi không sao chứ?" Tiễn Thương Nhất tay mắt lạnh lẽ, một cái đỡ lấy nàg.

"Không có chuyện gì." Ninh Tĩnh xoa xoa chân, dự định tiếp tục đi.

"Chờ đã, các ngươi xem." Trí Đa Tinh chỉ vào Ninh Tĩnh nơi ngã xuống, "Nơi này giống như có món đồ gì, cần phải không phải đá bình thường." Nói xong, hấn đem bùn đất nắm sắp mở, "Xem ra giống như là một quyển... Nhật ký?"

Nhìn trên tay Trí Đa Tinh không rõ màu đen vật thể, trong lòng mọi người đều có loại cảm giác quái dị.

"Mở ra nhìn." Nhu Quang thúc giục.

Trí Đa Tinh mở ra nhật ký, trước nửa bộ phận cơ bản đã mục nát, căn bản không thấy rõ mặt trên viết cái gì, chẳng qua sau nửa bộ phận còn có dư ra, tuy rằng mặt trên chữ viết có một ít cũng không cách nào nhận biết, nhưng mà có thể thông qua trên dưới vẫn đến suy đoán.

Bốn người đều vây quanh, bọn họ ai cũng sẽ không tin tưởng quyển nhật ký này không hề tác dụng.

"Chẳng lẽ nói còn có người còn lại từng tới nơi này? Không biết là là Yến Nhưộc Huyền vẫn là năm cái nhân vật phim ảnh ở ngoài người?" Tiễn Thương Nhất cúi đầu trầm tư.

Trí Đa Tinh vẫn cứ ở lật xem nhật ký, hấn không có đọc, cũng không có chờ đợi người còn lại xem xong.

Nói đúng ra, khi hấn xem xong tờ thứ nhất sau đó, hấn liền không tự giác về phía sau lật đi, muốn phải thấu hiểu nội dung phía sau.

Không chỉ có như vậy, sắc mặt của hấn cũng càng ngày càng trắng bệch.

"Thế nào? Có phát hiện gì không có?" Ninh Tĩnh nhỏ giọng hỏi.

Khoảng chừng sau một phút, hai tay Trí Đa Tinh đem nhật ký khép lại, "Phía trên này nội dung ta đề nghị các ngươi không nên nhìn, chẳng qua ta biết

các người chắc chắn sẽ không đáp ứng, cầm đi!" Hắn đem nhật ký đưa cho Ninh Tĩnh.

Bốn người mặt lộ vẻ không rõ,

Chẳng qua nhật ký nếu đã giao cho trên tay Ninh Tĩnh, bọn họ cũng không cần thiết tiếp tục truy hỏi Trí Đa Tinh.

Trải qua Trí Đa Tinh vừa nói như thế, bốn người càng thêm tò mò, lúc này mặt trên cuối cùng viết cái gì, đến nỗi tại đề cho tới nay vô cùng bình tĩnh Trí Đa Tinh thất lễ như thế.

(vẫn là không ra được, ta nghĩ chúng ta thật sự lạc đường.)

(thức ăn nước uống chỉ đủ hai món ăn, tiếp theo nên làm gì? Lẽ nào chúng ta liền phải chết ở chỗ này sao? Đoạn Linh cũng cảm cúm, thuốc cảm cúm hoàn toàn không có tác dụng, không biết là có phải là vận may không dễ mua đến thuốc giả, lúc này tính toán họa vô đơn chí sao? Nếu như không nhanh chóng đi ra ngoài, có lẽ Đoạn Linh ngày hôm nay sẽ chết đi!)

"Chuyện này..." Trong lòng Tiền Thương Nhất cả kinh, "Nếu như nhật ký trên viết Đoạn Linh liền là Ninh Tĩnh đóng vai nhân vật phim ảnh Đoạn Linh, như vậy bản ghi ghép rất có thể là còn lại trong bốn người một người nào đó lưu lại, nhưng là mấy người chúng ta mới mới vừa tiến vào nơi này, làm sao có khả năng lưu lại một bản đã nhanh chóng mục nát bản nhật ký? Bình thường nhất suy đoán là chuyện này là Yến Nhượng Huyền trò đùa dai, nhưng mà... Coi vậy đi, vẫn là tiếp tục xem tiếp đi."

Trong lòng bốn người đều theo đuôi suy nghĩ riêng của mình, nhưng đều lựa chọn tiếp tục xem bản này nửa mục nát bản nhật ký.

(Đoạn Linh chết rồi, không tìm có đập cũng không có hít thở, thân thể lạnh lẽo, chúng ta đem thi thể của nàng đặt ở trong lều, may mà chính là, lúc này bên trong không có thú hoang, có lẽ đây là trong bất hạnh vô cùng may mắn đi!)

Xem tới đây thời điểm, tay Ninh Tĩnh run lên.

(ban đầu ta liền không nên để mọi người tới nơi này chơi, không nghĩ tới sẽ là một kết quả như vậy, đáng tiếc, trên đời không có thuốc hồi hận. Hiện tại còn có chuyện quan trọng hơn, đồ ăn đã không còn, mỗi người cái bụng đều phát ra kêu rên, đáng tiếc chúng ta vẫn cứ ở mảnh này trong rừng cây nhỏ loạn quanh, có lẽ, mọi người đều sẽ chết ở chỗ này.)

(trắng sáng, đỏ như màu máu, Trương Tư Ba cũng cảm thấy được vấn đề này, tại sao trắng sáng như thế rõ ràng, ban ngày mặt trời đều xem không rõ lắm, tại sao buổi tối trắng sáng nhưng trái lại rõ rõ ràng ràng, không nghĩ ngờ chút nào, khẳng định có vấn đề, nhưng là... Nên làm như thế nào? Nên làm như thế nào mới có thể rời đi nơi này?)

(đều chết rồi, mọi người đều chết rồi, Yến Nhượng Huyền, Hà Hồng Tín còn có Trương Tư Ba, xác của bọn họ đều nằm ở trong lều, lúc này hai ngày chúng ta dựa cả vào nước sương cùng vỏ cây lấp cái bụng, nhưng mà cuối cùng... Ta nghĩ ta cũng sắp chết rồi.)

(tại sao... Xác chết không thấy, mọi người đi đâu?)

Nhật ký tới đây kết thúc.

Ngoại trừ Trí Đa Tinh, người còn lại đều nhìn Tiền Thương Nhất.

"Dù thế nào nhật ký là thật hay giả, các người kết luận đều là không thành lập." Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn ba người, "Không có tính quyết định chứng cứ chứng minh Mạc An là cuối cùng người còn sống sót, các người hết thấy suy đoán đều là thông qua bản này mục nát nhật ký."

Trí Đa Tinh vỗ tay một cái, "Xác thực, chẳng qua, ta tin tưởng quyển nhật ký này là thật sự, cũng tin tưởng Mạc An liền là nhật ký sáng tác người."

"Ý của người là?" Tiêu Thiên trầm giọng hỏi.

"Chúng ta đi trở về, nhìn có thể đi ra hay không đi!" Trí Đa Tinh đẩy một cái kính mắt.

Chương 8: Nghiệm chứng

"Vậy liền đi trở về đi." Tiền Thương Nhất nói, "Làm chúng ta nhìn này bản ghi ghép nội dung thời điểm, ở trong lòng chúng ta cũng đã trồng xuống nghi ngờ hạt giống, liền giống chúng ta vừa nảy bởi vì hoài nghi Yến Nhượng Huyền do đó đối với theo bản năng đối với Nhu Quang tràn ngập cảm giác không tín nhiệm như thế."

"Ta hiểu cái cảm giác này, nếu để cho nghi ngờ tiếp tục lan tràn, có thể tình huống so với đơn độc biểu diễn càng thêm nguy hiểm." Nhu Quang ở trong lòng nói, "Mặt khác, nếu như nhật ký ghi chép sự việc là thật sự, như vậy chúng ta đi trở về tất phải sẽ 'Lạc đường', đến thời điểm là có thể ngược lại xác nhận nhật ký bên trong ghi chép sự việc."

"Ta đồng ý." Nhu Quang bày tỏ chính mình ý kiến.

Ninh Tĩnh cùng Tiêu Thiên đều không nói gì, xem như là ngầm thừa nhận.

Năm người chuyển hướng rồi đi rừng cây, bầu không khí vô cùng kiềm nén, trong lòng mỗi người đều đang suy tư, lúc này cuối cùng là chuyện ra sao, còn có, nếu như an toàn sống quá bảy ngày, thành công rồi đi nơi này.

"Hả? Phía trước có tia sáng, hẳn là lối ra, xem ra nhật ký là giả." Dẫn đầu tay phải Tiêu Thiên chỉ về đằng trước, giọng điệu vui mừng vô cùng, sau khi nói xong, hắn bắt đầu chạy lên.

Phía sau bốn người hai mặt nhìn nhau.

"Có lẽ là ta lo xa rồi." Trí Đa Tinh đi theo.

Nhưng mà, Tiễn Thương Nhất nhưng cũng không nghĩ như vậy, đảo Phurong Nào khắp nơi tràn ngập kỳ dị, dù thế nào theo phương diện nào đến suy xét, đều không có mọi người thông thường cho rằng hợp lý tính.

Bốn người đi ra khỏi rừng cây, nhưng mà phía trước cũng không phải biển cả, mà là một khối hình tròn đất trống.

Ở trên đất trống, có năm chóp màu sắc khác nhau lều vải, ở lều vải xung quanh còn có túi ni lông thứ cuộc sống rác rưởi.

Tiêu Thiên đứng tại chỗ, một mặt kinh ngạc.

"Ngoại trừ chúng ta đi ra con đường này ở ngoài, còn có bốn cái đường có thể thông đến

nơi này, có lẽ sau đó chúng ta có thể đi xem một chút." Trí Đa Tinh đi tới Tiêu Thiên phía trước, hướng về lều vải đi đến.

Ninh Tinh cùng Nhu Quang cũng lướt qua Tiêu Thiên.

Tiễn Thương Nhất khi đi ngang qua thời điểm vỗ vỗ vai Tiêu Thiên, "Đi thôi, kỳ thực đơn giản lắm cũng biết, theo chúng ta lên đảo bắt đầu, lúc này hết thảy đều đã xác định, ngoại trừ có thể đổ bộ bãi cát ở ngoài, không có còn lại có thể lên bờ địa phương, mà theo bãi cát tiến vào rừng cây, cũng chỉ có như vậy một cái lối nhỏ."

"Nhưng mà nếu như không có phát hiện bản nhật ký kia, như vậy chúng ta sẽ vẫn đi về phía trước, mà không phải lựa chọn trở về, nếu như không trở về, liền chưa chắc sẽ đi tới nơi này, không phải sao?" Tiêu Thiên rốt cục tiếp nhận rồi tình cảnh trước mắt mình, nhưng mà hắn ý nghĩ lúc này, nhưng cũng không là Tiễn Thương Nhất bằng lòng nhìn thấy.

"Người đang hoài nghi có người cố ý để chúng ta phát hiện nhật ký sao? Ninh Tinh vẫn là Trí Đa Tinh?" Tiễn Thương Nhất hỏi ngược một câu.

"Không biết, cũng có thể là cùng nhau tính kế không phải sao? Dù sao tối hôm qua cái bóng xé rách chuyện sau đó, chúng ta đều không rõ ràng, có lẽ chúng ta lúc ngủ, chúng ta trong cơ thể nhân vật liền ra tới không chế thân thể chúng ta đâu? Còn có, chưa từng có quy định nhân vật phim ảnh không thể ở ban ngày xuất hiện đi? Sáng sớm hôm nay Trí Đa Tinh theo như lời nói nhưng có cố ý để chúng ta không nghĩ như vậy hiềm nghi, nếu như ở trắng máu xuất hiện trong lúc, chúng ta nói ra không phù hợp nhân vật phim ảnh lời nói đối thoại, thân thể sẽ chịu nhân vật phim ảnh điều khiển, theo như lời nói cũng sẽ chịu xóa đi, lúc này, chúng ta sẽ có như vậy một loại ý nghĩ, nhân vật phim ảnh chỉ có ở trắng máu trong lúc có thể cướp đoạt thân thể, ở không phải trắng máu trong lúc không được, nhưng là, căn bản là không thể chứng minh a?" Tiêu Thiên nói rồi rất nhiều, giọng điệu vô cùng lo lắng.

"Tốt rồi, đừng lọt vào ngõ vực dây xích ở trong, lại như lời người nói, cái gì đều không có chứng minh, vì lẽ đó một che giấu hướng xấu phương hướng suy nghĩ cũng không có ý nghĩa." Tiễn Thương Nhất không có tiếp tục khuyên bảo.

Ngay ở Tiễn Thương Nhất cùng Tiêu Thiên đối thoại đồng thời, Trí Đa Tinh đã bắt đầu kiểm tra bên trong lều cỏ tình huống.

Hắn mỗi một cái lều vải đều không có buông tha, bên trong có túi ngủ những vật này phẩm chất, nhưng mà không có một người, đương nhiên cũng không có xác chết.

"Tình huống này, khá giống trong tiểu thuyết mật tích bí ẩn a." Trí Đa Tinh mở ra câu chuyện cười, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn một chút ngày, "Chẳng qua, chỉ là mấy chóp lều vải mà thôi, nếu như có máy bay trực thăng đến cứu bọn họ, lúc này chút lều vải có muốn hay không cũng không đáng kể đi!"

"Đây liền là nhật ký bên trong Mạc An bọn họ đóng quân địa phương,

Ai, cảm giác không có bất kỳ thu hoạch a." Nhu Quang cũng kiểm tra một phen, trong lòng nàng vẫn là chưa tin Trí Đa Tinh.

"Tốt rồi, chúng ta bắt đầu sắp xếp tiếp theo hành động." Trí Đa Tinh bắt chuyện bốn người, "Tình huống bây giờ nhưng không sáng láng, chúng ta không khả năng vẫn dừng lại ở lại chỗ này, tuy nói chúng ta là theo con đường kia đến." Nói tới chỗ này, Trí Đa Tinh chỉ chỉ bọn họ khi đến con đường. "Nhưng mà con đường kia vẫn như cũ không thể loại trừ, bởi vì ở tình huống bình thường, chúng ta cần phải trở lại bãi cát, hơn nữa có thể nhìn thấy biển cả, có thể thấy được, trên thực tế tình huống không thể sử dụng ở đây."

"Lẽ nào người muốn một người một cái?" Nhu Quang nhỏ nước bọt một câu.

"Không hay lắm chứ, ở tình huống như vậy tách ra, nếu như là phim ảnh bên trong kiểu đoạn, vậy chẳng phải là cho kẻ địch cơ hội? Nói cách khác liền là tìm đường chết." Ninh Tinh tiếp tục Nhu Quang lại nói.

"Người nói tiếp." Tiễn Thương Nhất thấy sắc mặt Trí Đa Tinh không ổn, vội vàng đem đề tài kéo trở lại.

"Lại nói, Ninh Tĩnh giống như lời nói càng ngày càng nhiều à? Chẳng qua cũng có thể lý giải, trừ khi lợi ích cần, bằng không cùng người xa lạ trò chuyện thời điểm, phần lớn người cũng không muốn lãng phí miệng lưỡi, nhưng mà, cùng một chỗ qua cái ban đêm sau, thân phận của chúng ta liền theo người xa lạ đã biến thành người quen biết, ừ. . . Tín nhiệm vật này, có lúc làm đến rất nhanh." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

"Đương nhiên không khả năng tách ra, không chỉ như thế, phim khung bố bên trong kinh điển kiều đoạn, chúng ta đều muốn cực lực tránh khỏi." Trí Đa Tinh đầu tiên trả lời Nhu Quang vấn đề, "Đương nhiên, chúng ta cũng không khả năng lỗ mẫn đi thử do thám những đường này, đang thăm dò trước, nhất định phải làm một chút ký hiệu, thế này mới sẽ không lãng phí thời gian lập lại thăm dò."

"Cái này đơn giản." Nhu Quang gật đầu một cái.

"Đơn giản?" Trí Đa Tinh lập lại cái từ này, "Nếu như dùng một cái từ để hình dung tình cảnh của chúng ta bây giờ, có thể xưng là 'Quý đánh tường', nhưng mà mọi người đều là từng đọc sách người, lại bị phim ảnh địa ngục tuyển chọn, mong rằng đối với tình huống như thế có sự hiểu biết nhất định."

"Ừm." Ninh Tĩnh gật gật đầu, "Đang không có bất chúc vật tình huống, sinh vật thẳng tắp vận động, cuối cùng đều sẽ trở thành chuyển động tròn."

"Không sai." Trí Đa Tinh tiếp đáp lời, "Nhưng này vẹn vẹn chỉ là thuần khiết tự nhiên tình huống, các người có nghĩ tới hay không, nếu như có người hoặc là sinh vật hay hoặc là là một loại nào đó kỳ lạ tồn tại, có thể đối với ký hiệu tạo thành quấy nhiễu, cũng chính là thay đổi chúng ta bất chúc vật, như vậy chúng ta lại như là chịu lap xường dụ dỗ đối bụng chó, chuyển động một vòng trở lại tại chỗ dừng quá đơn giản."

"Vì lẽ đó ký hiệu cần không thể thay đổi?" Tiêu Thiên hỏi một câu.

"Đúng! Chúng ta lưu lại ký hiệu cần không thể thay đổi." Tay phải Trí Đa Tinh đẩy một cái khung kính, khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười.

Trong giây lát này, Tiền Thương Nhất đột nhiên nghĩ đến tối hôm qua Trí Đa Tinh làm ra trái với phim ảnh địa ngục yêu cầu sự việc.

"Nếu như là hấn, có lẽ cũng không chỉ là làm được như vậy, có thể Trí Đa Tinh sẽ lưu lại cái kế tiếp nhìn như không cách nào thay đổi ký hiệu, sau đó cố ý khiến người ta đi thay đổi, từ đó thu hoạch được có người đang quấy rầy chúng ta thử dò xét nói đường này một tin tức."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Không cách nào sửa chữa ký hiệu

"Lấy cái gì tới làm ký hiệu, ta tạm thời còn chưa nghĩ ra, mọi người có chủ ý gì tốt sao?" Trí Đa Tinh nói xong, mọi người một hồi yên lặng.

"Nhưng là chúng ta lại không biết đối phương cuối cùng nắm giữ ra sao năng lực, như thế nào để phán đoán lựa chọn ký hiệu cuối cùng có được hay không đâu?" Nhu Quang vấn đề cũng là mấy người còn lại muốn hỏi.

"Mọi người đều đối bụng không, không bằng vừa ăn một bên thảo luận?" Tiêu Thiên nói ra cái vấn đề đáng tin để nghị.

Năm người com trưa đều là bánh mì cùng nước سوئی, khác biệt duy nhất có thể liền là bánh mì chủng loại không giống, trên thực tế Yên Nhược Huyền có chuẩn bị rất nhiều đồ ăn vặt, chẳng qua xuất phát từ hiệu quả và lợi ích suy xét, năm người đều lựa chọn đơn giản nhất dứt khoát có thể lấp đầy bụng dạng đồ vật, dù sao, sống sót sau đó, trở lại thế giới hiện thực muốn ăn cái gì liền ăn cái gì.

"Lấy cái gì tốt hơn đâu? Máu? Nhưng mà chỉ cần đem năm cái lõi ra bùn đất đều đối mới liền thành, lại đem bùn đất hỗn hợp, chúng ta cũng không cách nào phân biệt ra được, còn lại để lại vật hiện nhiên cũng đối mặt vấn đề giống như vậy. Nhưng là chúng ta lại không thể tách ra, chỉ có thể lựa chọn tập thể hành động, xác thực rất phiền phức a, không biết là bọn họ có không có biện pháp gì tốt?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ, bánh mì rất nhanh sẽ chịu hấn ăn sạch sẽ.

Lúc này, Nhu Quang lớn tiếng nói, "Dùng bản nhật ký kia thế nào? Tốt cái kia vài tờ có thể giữ lại, chênh lệch đem trang giấy xé nát, sau đó trà trộn vào trong đất bùn, càng phức tạp một chút có thể mang không giống lõi ra phân phối không giống số lượng mảnh vỡ. . ."

"Không được, người đã quên lúc trước người hỏi vấn đề sao? Chúng ta không biết là đối phương cuối cùng nắm giữ năng lực gì, cũng không biết đối phương cuối cùng có thể hiểu được chúng ta ký hiệu tới trình độ nào, căn bản không thể bảo đảm không có sơ hở nào." Ninh Tĩnh lắc lắc đầu.

"Ai, tại sao lúc này la bàn sẽ gặp sự cố. . ." Nhu Quang thở dài.

"Xác thực rất khó nghĩ đến biện pháp tốt, đối phương liền có thể lấy lựa chọn xóa đi ký hiệu, cũng có thể lựa chọn mô phỏng theo ký hiệu, chỉ cần có thể lẫn lộn chúng ta phán đoán liền được rồi, nói đi nói lại, Trí Đa Tinh đang làm gì?" Tiền Thương Nhất quay đầu, phát hiện Trí Đa Tinh lại ở lật xem bản nhật ký, chỉ có không phải dùng tay, mà là dùng chân.

Bởi vì tất cả mọi người đều xem qua mà đã kiểm tra, vì lẽ đó bản nhật ký lại trả lại Trí Đa Tinh.

"Người này. . ." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt.

"Thương Nhất, ngươi có thể đi tới dưới sao?" Trí Đa Tinh cũng phát hiện Tiền Thương Nhất ở xem chính mình.

Tiền Thương Nhất nhú nhú mày, không quá nghĩ tới đi.

"Thật ngại ngùng." Trí Đa Tinh đem bút tắt mặc vào, "Phiên phức đi tới dưới."

"Đến rồi." Tiền Thương Nhất đi tới, đồng thời mũi dùng sức ngửi một cái, không có nghe thấy được mùi vị khác thường, "Chuyện gì?"

"Ta làm một cái bảng, bằng vào chúng ta tiến vào lối ra vì 1, lấy thuận theo chiều kim đồng hồ phương hướng tiến hành xếp thứ tự, phân biệt là 12345, sau đó lấy từng người đối ứng trình tự đánh dấu là ABCDE, nếu như chúng ta theo 1 đi ra ngoài, lại từ A đi vào, chúng ta liền đem bảng bên trong đối ứng địa phương vẽ dấu X." Trí Đa Tinh nói xong, dùng cành cây trên đất bằng bên trong X một cái, "Cứ như vậy, chúng ta liền có thể thông qua bảng đối với hành động của chúng ta con đường có một cái rõ ràng nhận biết."

"Ừm. . . Rất tốt a." Tiền Thương Nhất vẫn duy trì một khoảng cách.

"Kỳ thực ta vẫn có một loại cảm giác, chúng ta hình như để sót cái gì, có lẽ lần này, chúng ta đều sẽ chết ở chỗ này, ngươi gặp qua chết đi diễn viên sao?"

"Không có." Trí Đa Tinh gây nên Tiền Thương Nhất chú ý, "Ồ phim ảnh bên trong chết đi người thì như thế nào? Ta là muốn hỏi, bọn họ ở trên thực tế sẽ trực tiếp biến mất sao? Sau đó người thân của bọn họ sẽ đi đăng ký mất tích vẫn là?"

"Sẽ không, ở trên thực tế, chúng ta sẽ lấy ý ở ngoài phương thức chết đi, bệnh tim phát, đột ngột chết vân vân." Trí Đa Tinh nắm tóc, "Ta liền ngươi tiếp theo vấn đề cùng một chỗ trả lời tốt rồi, chúng ta không cách nào đem phim ảnh địa ngục bên trong sự việc nói cho người bình thường, đương nhiên, lúc này một cái đối với diễn viên sẽ không xảy ra hiệu quả, nói cách khác, nếu như ngươi ở trong thế giới hiện thực đối với người không nhận ra nói ra phim ảnh địa ngục sự việc, cũng trả hình chứng minh đối phương là diễn viên." Trí Đa Tinh sau khi nói xong nở nụ cười, ý nghĩa không rõ.

"Được rồi.

"tuy rằng Tiền Thương Nhất không có nói rõ, nhưng hẳn trả lời chứng thực Trí Đa Tinh phán đoán.

"Vẫn là như cũ, ta trả lời vấn đề của ngươi, ngươi cũng trả lời vấn đề của ta đi." Tay phải Trí Đa Tinh sờ sờ cằm, tựa hồ đang muốn cuối cùng hỏi vấn đề gì tốt.

"Bọn họ đang gọi chúng ta, lần sau hỏi lại đi." Tiền Thương Nhất chỉ chỉ bên cạnh.

"Vậy tốt." Trí Đa Tinh cũng đồng ý.

. . .

"Như thế nào, có chủ ý gì tốt sao?" Nhu Quang gấp nhất.

"Ta cùng chị Nhu Quang thảo luận qua mấy trường hợp, nhưng bởi vì không biết là chúng ta muốn phòng ngừa thay đổi sẽ hiểu rõ tới trình độ nào, vì lẽ đó đều rất khó thỏa mãn yêu cầu." Ninh Tĩnh cũng nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Không cần, tùy tiện ký hiệu liền tốt rồi." Hai tay Trí Đa Tinh cắm vào túi.

"Xảy ra chuyện gì? Không phải ngươi nói cần không thể thay đổi ký hiệu sao?" Nhu Quang có chút không rõ.

"Không có gì, chỉ là, ta tạm thời vẫn không có nghĩ ra như vậy ký hiệu, bởi vì ta căn bản không biết là kẻ địch có thể làm tới trình độ nào, lại như chỉ có một cái đẳng thức nhị nguyên một lần phương trình, căn bản không chiếm được xác định giải trừ."

"Ngươi đang đùa chúng ta?" Nhu Quang răng cắn đến khảnh khách vang lên.

"Có sao?" Hai tay Trí Đa Tinh bày ra, "Ta không phải có hỏi qua các ngươi có ý kiến hay sao?"

"Ngươi. . ." Nhu Quang nuốt chút nữa không khống chế được tâm tình của chính mình, muốn xông lên cho Trí Đa Tinh đến một bàn tay, chẳng qua chịu Ninh Tĩnh kéo.

"Bình tĩnh đi, chị Nhu Quang." Ninh Tĩnh dụng hết toàn lực mới đưa Nhu Quang kéo.

"Tốt rồi, nửa giờ sau xuất phát, các người muốn làm cái gì ký hiệu đều được, ta nhớ tới trước các người có đem ta tuyển chọn vì lãnh đạo a? Tuy nói loại này lãnh đạo không có ý nghĩa thực tế gì, chẳng qua ở tình huống như vậy, ta nghĩ mọi người cũng không có ý kiến, nếu như người nào đó muốn lưu lại, ta cũng sẽ không phản đối, dù sao cái này cũng là một cái biện pháp khả thi, ở đây, có cái gì ký hiệu so với người còn làm đến tin cậy đâu?" Trí Đa Tinh nói xong cũng đi ra.

"Các người có hay không. . . Cảm giác hần rất kỳ quái?" Tiêu Thiên nói một câu, hần vừa nãy vẫn không có mở ra miệng nói chuyện, cũng là bởi vì cái cảm giác này.

"Có lẽ tính cách của hần liền là như vậy." Tiền Thương Nhất không xác định, "Ta nhớ các người trước đây cũng chưa từng thấy hần đi, chúng ta quen biết hần là theo bộ phim này bắt đầu, ai sẽ biết bản tính của hần?"

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Nhu Quang dùng sức đem bên chân cục đá đá văng ra.

"Lời của hần nói cũng không phải không có lý, ta nghĩ, lúc này liền là chúng ta cảm thấy tức giận cùng quái dị ngọn nguồn, chỉ là, lúc này chút lời nói cuối cùng là hần cố ý biểu hiện ra cho chúng ta xem, vẫn là hần vốn là như vậy." Tiền Thương Nhất nói rằng.

"Thương Nhất, ta cảm giác người so với Trí Đa Tinh lý trí rất nhiều, cũng sẽ không làm không hiểu ra sao sự việc, càng như một cái lãnh đạo, không bằng, lúc này cái lãnh đạo người đến làm đi, ta nghĩ chúng ta ba người đều sẽ không phản đối." Ninh Tĩnh nhỏ giọng nói.

"Đúng đấy, Thương Nhất, tuy rằng giữa chúng ta chỉ ở chung một ngày, nhưng mà dù thế nào theo phương diện nào đến xem, người đều so với cái kia kêu Trí Đa Tinh người lập dị tốt quá nhiều." Nhu Quang giống như phát hiện đại lục mới như thế, hưng phấn dị thường.

"Ừm, ta không có ý kiến." Tiêu Thiên lập tức hai tay.

Chương 10: Chỉ một điểm khác biệt

"Ta vô cùng cảm ơn mọi người ý tốt, bởi vì đây là đối với sự tin tưởng của ta, ta rất vui vẻ, nhưng mà, ta từ chối." Tiền Thương Nhất hơi cúi chào, trên mặt mang theo áy náy nụ cười.

"Tại sao?" Nhu Quang vô cùng không rõ, lớn tiếng hỏi.

"Lại như vừa nãy Trí Đa Tinh từng nói, chúng ta lựa chọn hần làm lãnh đạo, đang lựa chọn hần đồng thời, chúng ta cũng đem một phần quyền lợi giao cho hần, đồng thời, chúng ta cũng tạo thành một cái đoàn thể nhỏ. Vì duy trì đoàn thể ổn định, lúc này bộ phận quyền lợi nhất định không phải đơn giản tùy ý nghĩ mà động, nếu như vậy, chúng ta đoàn thể sẽ không có bất kỳ lực ước thúc, chỉ ít liên ở bề ngoài lực ước thúc đều không có, chúng ta năm người tạo thành đoàn thể cũng đã trở thành như chuyện cười như nhau tồn tại." Tiền Thương Nhất lưu loát nói ra lời giải thích của chính mình, dường như đã sớm chuẩn bị.

Nhưng mà, lúc này ở trong lòng Tiền Thương Nhất.

"Xác thực là ta bất cần rồi, lần thứ nhất do Ứng Nhãn làm cùng ta cùng tham gia biểu diễn người, tuy nói cùng đóng vai nhân vật cũng có quan hệ, bất quá đối phương xác thực muốn so với ta càng bình tĩnh, càng có thể khách quan đối xử vấn đề, là một cái tin cậy đồng đội, lần thứ hai, Trí Đa Tinh bắt đầu biểu hiện cũng làm cho ta sáng mắt lên, có một loại có người có thể hỗ trợ chia sẻ áp lực cảm giác. Chẳng qua, có lẽ còn lại diễn viên không hần cũng có năng lực giống nhau, bọn họ càng nhiều sẽ như đã từng quan điểm xem phim bên trong nhân vật đi làm việc, bởi vì năng lực bức bách, đương nhiên không thể trách trách bọn họ, nhưng cũng phải để ý bọn họ có thể sẽ làm một chút chuyện ngu xuẩn."

"Nhưng là, Thương Nhất, nếu như là người..." Ninh Tĩnh còn muốn khuyên.

"So với chuyện này, chúng ta vẫn là trước tiên làm ký hiệu đi, có lẽ mặt khác bốn cái đường có lỗi ra, tuy nói nhật ký bên trong viết tình huống vô cùng đáng sợ, chẳng qua vẫn không có đã ném thử, ai biết có phải là trò đùa dai." Tiền Thương Nhất chuyển dời đề tài, không muốn lại tiếp tục đẩy đưa chuyện này.

"Được rồi..." Ninh Tĩnh cúi đầu, giống như phạm sai lầm gì như thế.

Nhu Quang nhẹ nhàng vỗ vai Ninh Tĩnh, "Chúng ta đi làm ký hiệu đi, Thương Nhất hần nói cũng không sai."

"Ừm." Ninh Tĩnh nhỏ giọng đáp một tiếng.

Tiêu Thiên thì lại từ lâu đi ra, hình như không muốn cùng bất luận người nào làm thêm trao đổi, Tiền Thương Nhất thì lại nhìn Trí Đa Tinh một chút, phát hiện hần dĩ nhiên lại bắt đầu lật xem bản kia nửa mực nát nhật ký.

"Mặc kệ, ta cũng làm điểm ký hiệu tốt rồi, dứt khoát dùng chịu nước thấm ướt giấy vệ sinh tốt rồi, lại xoa nát để qua mỗi một lổ ra, lấy 5 vì bội số, cái lổ ra thứ nhất thả 10 mảnh, thứ 2 cái lổ ra thả 15 cái mảnh, sau đó dựa vào này loại suy." Rất nhanh, Tiền Thương Nhất liền làm tốt rồi chính mình ký hiệu, tiếp theo, hần lại làm một chuyện.

"Ừm, mỗi cái lổ ra mảnh vỡ số lượng đều không giống nhau, ngoài ra còn có nát trang giấy trong lúc đó khoảng cách vị trí cũng không giống, nếu như ta có thể thử nghiệm nhớ kỹ, coi như chỉ ghi nhớ một con đường miệng nát trang giấy trong lúc đó quan hệ, cũng gần như đầy đủ."

Rất nhanh, nửa giờ đến.

"Vậy mọi người lên đường đi." Trí Đa Tinh đứng ở thứ hai chỗ lối ra nói, "Bởi vì chúng ta theo A tiến vào, vì lẽ đó theo 1 đi ra ngoài rất có thể lặp lại, vì tiết kiệm thời gian, chúng ta theo số 2 lối ra đi ra ngoài, mọi người không có ý kiến chớ?"

Ở trước khi lên đường, Trí Đa Tinh có hướng về mọi người giảng giải chính mình bằng ghi chép.

"Hiện tại thời gian là một giờ chiều nữa, sau đó chúng ta tiến vào thời điểm liên bắt đầu tính giờ, mỗi một con đường kính muốn tốn bao nhiêu thời gian, thế này có lẽ có thể phát hiện những này đường không giống." Trí Đa Tinh lại nhắc nhở một câu.

Lúc này, năm người biểu cảm trên mặt cũng không quá lạc quan, dù sao, ngày thứ nhất chẳng mấy chốc sẽ đi qua, nếu như vừa mới bắt đầu liền lọt vào trong khôn cảnh, như vậy sau đó khó khăn sẽ thế nào đối mặt? Bọn họ cũng không tin chỉ cần giải quyết vấn đề này, chính mình liền có thể vô tư chờ đợi ngày thứ bảy thuyền tham quan đến.

Từng người gánh lên bọc hành lý, lần thứ hai bước vào rừng cây.

Y nguyên là do Tiêu Thiên dẫn đầu, bất quá lần này Trí Đa Tinh theo sát ở phía sau hần, tựa hồ đang phòng bị cái gì.

Một đường không việc gì, chỉ là, năm người lần thứ hai trở lại hình tròn đất trống ở trong, lúc này một lần, bọn họ đã vô cùng tin tưởng nhật ký bên trong Mạc An viết xuống nhãn lại.

"Ừm,

Khoảng chừng bỏ ra 26 phút, theo 2 đi ra ngoài, theo C tiến vào, vẫn chưa thể hoàn toàn xác nhận, có lẽ 2 cùng C vốn là nói liền, lúc này lần chúng ta theo 3 đi ra ngoài, nhìn sẽ tới chỗ nào." Sắc mặt Trí Đa Tinh không có bất kỳ biến hóa nào, "Đừng rồi, xem trước một chút các người ký hiệu có hay không biến động, các người còn nhớ sao?"

"Ừm, chúng ta đi nhìn, người không cần nhìn sao?" Tiêu Thiên đối với ký hiệu sự việc vô cùng đề bụng.

"Không cần, các người đi thôi, ta không có làm ký hiệu." Trí Đa Tinh đem túi đeo bỏ xuống, không có bất kỳ phải đi động đập ý.

Tiền Thương Nhất không có nói nhiều, đem túi đeo bỏ xuống sau, bắt đầu kiểm tra mỗi cái giao lộ giấy vệ sinh mảnh vỡ đến, lúc này giấy vệ sinh mảnh vỡ khô rồi, chẳng qua bộ dáng đứng vị trí không có xảy ra lớn cái biến, chỉ ít Tiền Thương Nhất cầm cùng trong ký ức vị trí so sánh, không có phát hiện rõ ràng thay đổi.

Qua khoảng chừng năm phút đồng hồ, bốn người đều đi tới số 3 lối ra.

"Thế nào? Có phát hiện gì không?" Trí Đa Tinh tuy rằng giọng điệu yên lặng, nhưng người còn lại đều có một loại chịu cười nhạo cảm giác.

"Không có, ta dùng hình dạng không giống nhau cành cây làm ký hiệu, còn ở phía trên làm ký hiệu, không có phát hiện có thay đổi." Âm thanh Nhu Quang không lớn, cùng nàng trước kia phong cách không giống, nàng lúc này dường như như chịu thất bại bao phủ.

"Ta cũng không có." Tiêu Thiên không có nhiều lời.

Ninh Tinh cùng Tiền Thương Nhất cũng lác lác đầu.

"Vậy chúng ta lên đường đi." Trí Đa Tinh không có nhiều lời.

"Ngược lại đều như vậy, không bằng chúng ta đem túi đeo để ở chỗ này, nếu như có thể đi ra ngoài lại trở về cầm, nếu như không được, vậy cũng có thể tiết kiệm thể lực." Nhu Quang xoa xoa mồ hôi trán, nàng cùng Ninh Tinh đều có chút không chịu nổi.

"Xác thực có thể, vì phòng ngừa xảy ra bất trắc tình huống, chúng ta ba tên phái nam vẫn là vác tốt rồi, các người liền để ở chỗ này." Tiền Thương Nhất nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Được." Trí Đa Tinh gật đầu.

Cứ vậy đi, năm người lần thứ hai bước vào trong rừng cây, lúc này lần, có hai người hành trang gọn nhẹ ra đi.

Lần thứ hai trở lại đất trống thời điểm, năm sắc mặt người đều có thay đổi.

"32 phút, theo E cửa vào tiến vào." Giọng nói Trí Đa Tinh lạnh nhạt.

"Ta đi kiểm tra ký hiệu." Nhu Quang vội vàng chạy đến mỗi một lối ra kiểm tra.

"Ta cũng đi." Ninh Tinh theo sát phía sau.

Tiêu Thiên lần này ngay cả chào hỏi cũng không đánh, một thân một mình đi kiểm tra chính mình ký hiệu đi.

Tiền Thương Nhất không nhúc nhích, mà là đứng ở bên cạnh Trí Đa Tinh.

"Hà? Người làm sao không đi?" Trí Đa Tinh có chút tò mò.

"Ta làm ký hiệu cùng bọn họ nằm ở đồng nhất trình độ, nếu như bọn họ không có phát hiện vấn đề, vậy ta làm ký hiệu cũng không sẽ phát hiện vấn đề, không cần thiết lãng phí thời gian lại kiểm tra một lần, đúng là nguoi, trái lại không có chút nào nghi ngờ, thậm chí ngay cả ký hiệu đều không có làm."

Tiền Thương Nhất trả lời xong cái vấn đề sau, lại quăng một vấn đề cho Trí Đa Tinh.

"Người từ nơi nào nhìn ra ta không có làm ký hiệu?" Trí Đa Tinh hỏi ngược một câu.

"Cái gì?" Tiền Thương Nhất ngạc nhiên.

"Người không cũng làm chuyện giống vậy sao?" Trí Đa Tinh khinh bỉ nở nụ cười dưới.

Tiền Thương Nhất trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng, khi hắn nghe thấy Trí Đa Tinh tiếng cười thời điểm, đột nhiên phản ứng lại đối phương là đang nói cái gì.

Chương 11: Cuộc tọa đàm

"Người... Không phải đang nói đùa?" Tiền Thương Nhất ngọt ngào nửa ngày, chỉ kim nén ra một câu nói như vậy.

"Không nghi ngờ chút nào, hắn nói khẳng định là ta ký ức không giống giấy vệ sinh mảnh vỡ sắp xếp vị trí sự việc, lẽ nào hắn trực tiếp dựa vào trí nhớ của chính mình đến tiến hành phán đoán? Cuối cùng là hết sức tự tin vẫn là kiêu ngạo? Lẽ nào hắn nắm giữ chụp ảnh ký ức loại năng lực này? Đã từng ta cũng ảo tưởng qua chính mình có loại năng lực này, chẳng qua đây là không khả năng a?" Tuy nói nét mặt Tiền Thương Nhất không có biến hoá quá lớn, nhưng Trí Đa Tinh ở trong lòng hắn đã nhắc lên sóng to gió lớn.

"Xuyt!" Tay phải Trí Đa Tinh ngón tay đặt ở miệng trước, "Không nên cùng bọn họ nói."

"Ta nói rồi bọn họ cũng sẽ không tin tưởng đi!" Tiền Thương Nhất hạ thấp giọng trả lời.

Lần này, ba người khác kiểm tra thời gian muốn so với lần trước lớn, chẳng qua, kết quả vẫn cứ là như thế.

Thậm chí Trí Đa Tinh cũng không hỏi bọn họ kết quả thế nào.

"Xuất phát sao?" Trí Đa Tinh bình tĩnh trái lại để những người còn lại càng thêm kinh hoảng.

Thấy bốn người đều không có phản ứng, Trí Đa Tinh lại bổ sung một câu, "Sắp 3 giờ, nếu như mặt sau thời gian tiếp tục dài hơn, như vậy chúng ta có thể ở trạng máu buồn xuống trước vẫn không có kiểm tra xong năm cái lối ra."

"Đi thôi." Tiền Thương Nhất tâm tình cũng không tốt lắm.

Năm người lần thứ hai xuất phát, còn có ba cái đường.

"Lối ra 4, cửa vào A, thời gian là 40 phút. Lối ra 5, cửa vào B, thời gian cũng là 40 phút." Trí Đa Tinh ghi chép này hai bộ số liệu, "Tốt rồi, hiện tại còn sót lại cửa ra, cũng chính là chúng ta tiến vào con đường này."

Lúc này, còn lại bốn người đều không cái gì sức lực, bất kể là thân thể vẫn là sức lực đều có một loại cảm giác mệt mỏi.

"Thật là kỳ quái a, tại sao hắn không chút nào không sót sáng?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ, "Thật giống như chúng ta đang liều mạng tìm kiếm theo đuổi cơ hội sống sót, mà hắn ở du lịch như thế, lẽ nào hắn đã tìm tới lối thoát sao? Cái gọi là nghiệm chứng lối ra chỉ là vì loại bỏ sai lầm đáp án mà thôi?"

"Tốt rồi, nhanh chóng bốn giờ rưỡi, sắc trời cũng từ từ trở tối, tin tưởng không bao lâu nữa, chúng ta liền có thể nghênh đón chúng ta thứ hai trắng máu đêm, lúc này một lần, có thể sẽ không lại giống như lần thứ nhất như thế yên lặng." Trí Đa Tinh nhìn bầu trời màu xanh thẫm, trong mắt không biết đang suy nghĩ gì.

Năm người lần thứ hai xuất phát, lúc này lần, liền Tiêu Thiên đều đem túi đeo ở lại đất trống.

Y nguyên trở lại tại chỗ.

"Lối ra 1, cửa vào B, thời gian 30 phút." Trí Đa Tinh đem túi đeo bỏ xuống, "Kiểm tra xong, mọi người cũng đói bụng không, không bằng ngồi xuống một bên tán gẫu vừa ăn."

Năm người làm thành một vòng, gặm khô răn bánh mì.

"Hiện tại thời gian là năm giờ, trắng máu còn chưa có xuất hiện, có thể còn cần qua một quãng thời gian, nói đi nói lại, chúng ta còn chưa từng thấy trắng máu xuất hiện thời khác, nó cuối cùng là đột nhiên xuất hiện, vẫn là như trên thực tế có một cái quá mức quá trình? Nếu như là thứ nhất cũng còn tốt,

nhất định sẽ có một cái rõ ràng nhắc nhở, nếu như là thứ hai, như vậy ở quá mức đoạn thời gian đó, có thể chúng ta liền muốn bắt đầu tiến vào 'Không thể thoát ly nhân vật phim ảnh tiến hành thảo luận' trạng thái." Trí Đa Tinh uống một hớp, sau đó nói nói chúng ta bị vây ở chỗ này sự việc.

"Chúng ta, ợ. . ." Trí Đa Tinh dùng sức đập đập ngực, "Thật ngại ngần nghen."

"Chúng ta tiếp tục." Hắn lại uống một hớp, "Lối ra 1 tương ứng cửa vào B, thời gian 30 phút; lối ra 2 tương ứng cửa vào C, thời gian 26 phút; lối ra 3 tương ứng cửa vào E, thời gian 32 phút; lối ra 4 tương ứng cửa vào A, thời gian 40 phút; lối ra 5 tương ứng cửa vào B, thời gian cũng là 40 phút. Bây giờ chút liền là cơ bản tin tức, các người còn có phát hiện gì không có?"

Bốn người đồng thời lắc đầu.

"Ta hiện tại luôn có một loại dùng Vật lý học đi giải đáp số từ vi học cảm giác, căn cứ Ứng Nhân nói tới nội dung, chúng ta đối mặt nguy hiểm thông thường không phải bình thường sự kiện." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ, đồng thời cầm trong tay cuối cùng một khối nhỏ bánh mì ném vào trong miệng, sau đó, hắn lại lấy ra một cái bánh mì, đề bù đắp chính mình buổi chiều thể lực tiêu hao cùng trí tuệ tiêu hao.

"Chúng ta có thể phát hiện, lối ra 1 cùng lối ra 5 đều tương ứng cửa vào B.

"Trí Đa Tinh tiếp tục nói.

Lúc này, Ninh Tinh nâng lên tay phải của chính mình, "Cái đó, có tác dụng đâu?"

Trí Đa Tinh đưa tay phải ra hướng phía dưới ấn ấn, ra hiệu Ninh Tinh đưa tay bỏ xuống, "Ta hỏi người, nếu như có hai người, đồng thời tiến vào lối ra 1 cùng lối ra 5, đồng thời hai người thương lượng tốt thời gian, tiến hành trình độ nào đó trên tương đồng, như vậy, sẽ xảy ra chuyện gì?"

"Chuyện này. . ." Ninh Tinh một lúc không biết nên trả lời như thế nào.

Vấn đề này nhìn như là đang hỏi Ninh Tinh, trên thực tế cũng là đang hỏi ở đây những người khác.

"Cần phải. . . Sẽ gặp gỡ à?" Nhu Quang không xác định nói.

"Sẽ sao? Như vậy sẽ ở nơi nào gặp gỡ?" Trí Đa Tinh tiếp tục hỏi.

"Ây. . ." Nhu Quang cũng không biết nên thế nào tiếp theo.

"Sẽ ở cửa vào gặp gỡ đi, dù sao lần nữa tiến vào nơi này." Tiêu Thiên nói ra cái nhìn của chính mình.

"Người là chỉ cửa vào B sao? Như vậy ở gặp gỡ trước đâu? Không có bất kỳ quá trình sao?" Trí Đa Tinh vấn đề càng ngày càng xáo quyet.

"Đủ rồi, người tốt cuộc muốn nói cái gì? Trực tiếp nói cho chúng ta là tốt rồi." Nhu Quang hơi không kiên nhẫn.

"Nhưng là nếu như không xa rời nhau cũng không cách nào chứng minh đi, nói cho cùng, cuối cùng chúng ta hay là muốn phân đội, dựa vào diễn viên thân phận làm nguyên điểm tiến hành suy đoán." Tiền Thương Nhất tiếp tục Trí Đa Tinh vấn đề tiếp tục nói.

"Ừm. . . Các người ký hiệu có không có thay đổi?" Trí Đa Tinh đột nhiên thay đổi một vấn đề.

"Không có." Nhu Quang phun ra hai chữ.

"Có thay đổi, chẳng qua ở thay đổi phạm vi bên trong." Ninh Tinh nhỏ giọng nói rằng.

Lúc này, Trí Đa Tinh đem nhật được bản nhật ký ném ra ngoài, "Bọn họ khẳng định cũng làm ký hiệu, bọn họ cũng chia đội, liền coi như bọn họ lần thứ nhất không có như như chúng ta tiến hành phân tích, chịu hoảng sợ làm choáng váng đầu óc, nhưng mà ở đối bụng trước khi chết, lấy bọn họ tốt nghiệp lớp 12 thân phận học sinh, cuối cùng đều sẽ nghĩ tới chúng ta biện pháp, nhưng bọn họ cuối cùng vẫn là chết rồi. Đúng rồi, để ta kỳ quái chính là, bọn họ lại không có ở chết đối trước tự giết lẫn nhau, lúc này một chút ta suy xét rất lâu, cũng không có đến ra đáp án."

"Ê! Người câu nói phía sau liền đừng nói ra rồi." Tiền Thương Nhất rốt cục không nhịn được lên tiếng nhỏ nước bọt.

"Không có chứ, người bình thường cũng sẽ như vậy nghĩ." Trí Đa Tinh hơi nhướng mày, bác bỏ.

"Cũng sẽ không." Nhu Quang uống một hớp.

"Sẽ không, ngài Ngô Dụng." Ninh Tinh nháy mắt một cái.

"Ta. . . Càng đồng ý ý nghĩ của bọn họ." Tiêu Thiên liếm môi một cái.

"Này không trọng yếu, nếu như bọn họ có làm rồi kiểm tra, coi như là đôi câu vài lời cũng có thể ở nhật ký bên trong tìm tới, nhưng là ở đây bản nhật ký nửa mục nát bên trong, chúng ta ngoại trừ biết bọn họ chết đi có lẽ trình tự ở ngoài, duy nhất biết đến một chút tin tức liền là xác của bọn họ đều biến mất." Trí Đa Tinh nhìn một chút một bên lều vải.

"Người là nói. . . Chúng ta dưới chân mảnh đất này có vấn đề?" Tiền Thương Nhất dùng chân đạp đạp mặt đất.

"Tạm thời vẫn chưa thể xác định, chẳng qua đêm nay, nếu như chúng ta lợi dụng tốt, có lẽ có thể theo năm người đối thoại bên trong thu được đến đây đủ tin tức." Trí Đa Tinh nhìn một chút bầu trời, lúc này đã vô cùng mờ mịt, "Phải biết, chúng ta có thể cố ý nói ra không phù hợp nhân vật phim ảnh, do đó để bọn họ xuất hiện."

"Đến đây đi, xem bọn họ sẽ làm thế nào." Trí Đa Tinh đứng lên, lại mấy phút nữa, nắng chiều đem hoàn toàn chìm vào đường chân trời trở xuống.

Chương 12: Trăng máu lại tới

Nắng chiều rốt cục hoàn toàn rơi xuống, trăng máu lần thứ hai bùng nổ, như đột nhiên xuất hiện, liền nó vẫn tồn tại tại bầu trời, chỉ có ở ban ngày chịu mặt trời tia sáng che chắn thôi.

Từ đây cắt ra bắt đầu, năm người trong lúc đó đối thoại đem sẽ phải chịu quy tắc hạn chế.

Trí Đa Tinh liếc mắt nhìn Tiền Thương Nhất, há miệng, chẳng qua cũng không nói gì đi ra.

"Lẽ nào hử?" Tiền Thương Nhất lập tức liền lĩnh ngộ được Trí Đa Tinh ý nghĩ.

Hiển nhiên, lúc này Trí Đa Tinh đã xúc phạm quy tắc, để Trương Tư Ba xuất hiện.

Vén vén một giây đồng hồ hoảng hốt, Trí Đa Tinh nổi bật mà thần sắc tự tin liền biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là yếu hèn mà mờ mịt, Trương Tư Ba xuất hiện lần nữa.

"Kẻ này, cái gì bắt chuyện đều không đánh? Chúng ta nên hỏi cái gì?" Tiền Thương Nhất tạm thời còn không dự định học Trí Đa Tinh cách làm, đối phương có thể đã định liệu trước, nhưng mình còn cần suy nghĩ nhiều nghĩ.

"Chúng ta. . . Chúng ta lẽ ra có thể đi ra nơi này đi?" Trương Tư Ba mở miệng, cho dù hắn đang cực lực áp chế chính mình sợ hãi của nội tâm, nhưng thanh âm run rẩy vẫn là đem trong lòng hắn chân thực ý nghĩ bạo lộ ra.

Bốn người liếc nhau một cái, tiến hành đơn giản ánh mắt trao đổi.

"Nếu như là Trương Tư Ba, ngoại trừ Yến Nhượng Huyền ở ngoài, bất kể là ai khuyên bảo hắn cũng có thể, mặt khác, Yến Nhượng Huyền cần phải ở chúng ta khuyên bảo sau đó chế nhạo Trương Tư Ba, không biết là Nhu Quang rõ hay không rõ điểm này." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

"Không sao, có chúng ta bồi tiếp người, nhất định có thể đi ra ngoài." Ninh Tinh đi lên trước an ủi.

Trương Tư Ba đáp một tiếng, trên mặt hoảng sợ tiêu tan rất nhiều.

"Thật là vô dụng, Hừ!" Dù thế nào giọng điệu vẫn là biểu hiện, Nhu Quang đều mô phỏng theo đến giống y như thật, dù sao, theo phương diện nào đó mà nói, tính cách của nàng cùng Yến Nhượng Huyền chỗ tương tự cũng có thật nhiều.

"Tốt rồi, cùng với nói những này, không bằng giấu lại thế nào đi ra ngoài mới là chuyện nghiêm chỉnh." Tiền Thương Nhất rốt cục mở miệng, hắn đóng vai Mạc An cùng Yến Nhượng Huyền quan hệ cũng không được, thậm chí còn có một chút đối địch, theo trước đối thoại của bọn họ cũng có thể phân tích ra, hai người cần phải có chút khoảng cách, "Ta nhớ tới người có từng nói người trên internet phát hiện khối này địa phương tốt, hiện tại chúng ta gặp phải tình huống như thế, người cũng có thể nói cho chúng ta này cuối cùng là nơi nào a?"

Không nghi ngờ chút nào, hiện rõ vào thời khắc này, Nhu Quang nhất định phải tạm thời xa rời đường, cũng chỉ có như vậy, Yến Nhượng Huyền mới có thể đi ra ngoài.

Làm lần này hoạt động đặt kế hoạch người, lấy Yến Nhượng Huyền vì chỗ đột phá hiển nhiên là cách làm chính xác nhất.

"Tiêu Thiên không có mở miệng, rất chính xác cách làm, hắn đóng vai Hà Hồng Tín bởi vì làm người điều hòa mà bị Yến Nhượng Huyền nói, hiển nhiên bọn họ quan hệ của hai người cũng không ra sao, lúc này sao xem ra, duy nhất cùng Yến Nhượng Huyền quan hệ còn có thể chỉ có Đoạn Linh một người, Ninh Tinh mở miệng." Tiền Thương Nhất tiếp tục phân tích, đồng thời quan sát về mặt Nhu Quang, nếu như nàng xảy ra cùng Trí Đa Tinh như thế thay đổi, vậy hiển nhiên Yến Nhượng Huyền liền muốn xuất hiện.

"Nàng lẽ ra có thể hiểu rõ đến ý nghĩ của ta." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói một câu.

"Các người đừng hỏi lại chị Nhượng Huyền, ta tin tưởng nàng sẽ không hại chúng ta. . ." Ninh Tinh lại đi an ủi Yến Nhượng Huyền.

Sự tồn tại của nàng vô cùng như trong đoàn đội điều hòa thuốc, hiển nhiên Đoạn Linh cùng mỗi người quan hệ cũng không tệ.

Lúc này Nhu Quang vẫn cứ không có mở miệng, nàng đang do dự, đối với Trí Đa Tinh cảm giác không tin nhiệm hiện tại còn ở ảnh hưởng nàng.

Nhưng là, không hề trả lời bản thân cũng là một loại trả lời, khi nàng vẫn không có đối với Tiền Thương Nhất làm ra phản ứng thời điểm, bản thân cũng đã ở trái với tính cách Yến Nhượng Huyền, nàng lúc này chính đang thoát ly nhân vật.

"Trong lòng giống như có một loại kích động, có món đồ gì muốn ra đến nói chuyện như thế." Nhu Quang đột nhiên có cảm giác như vậy, "Là Yến Nhượng Huyền sao? Xác thực, hiện tại nàng so với ta càng quan trọng, Yến Nhượng Huyền so với Nhu Quang càng quan trọng!"

Một hồi yên lặng, Tiền Thương Nhất không có thả lỏng cảnh giác.

Rốt cục, Nhu Quang cũng xảy ra cùng Trí Đa Tinh giống nhau thay đổi.

Nguyên vốn có chút êm dịu lông mày càng ngày càng tăng tung bay, cả người đều tỏa ra một loại ở trên cao nhìn xuống khí chất.

"Yến Nhượng Huyền cuối cùng thì như thế nào trả lời? Nàng trả lời đối với chúng ta cảnh khốn khó cuối cùng có hay không trợ giúp?" Tiền Thương Nhất chờ đợi,

Chờ đợi Yến Nhượng Huyền mở miệng.

"Nơi này gọi là đảo Phương Nào." Yến Nhượng Huyền rốt cục mở miệng, còn lại ba người cũng chờ đợi thời khắc này.

"Truyền thuyết chỉ cần tìm được bên trong đảo đàn thờ, hướng về thần mặt trăng đề nghị, nếu như thần mặt trăng nghe xong ngơoi trong lòng âm thanh, nàng sẽ thực hiện một mình ngơoi nguyện vọng! Chẳng qua, đàn thờ cuối cùng ở nơi nào không có ai biết, mọi người chỉ biết là, ở đảo Phương Nào vô cùng dễ dàng lạc lối, bọn họ sẽ bối vì không tìm được phương hướng mà bị vây ở chỗ này, cho dù chết đi, linh hồn cũng không thể rời đi."

"Ngơoi điên rồi!" Tiền Thương Nhất nói ra trong lòng ý nghĩ, lúc này không chỉ là Mạc An ý nghĩ, cũng là ý nghĩ của hắn, "Đi tìm cái gì thần mặt trăng ước nguyện, trên thế giới nào có chuyện tốt như vậy, nếu như thật khả năng thành công, vậy tại sao không cho một cái không chế thế giới nguyện vọng? Ngơoi đến đây cuối cùng phải làm gì? Lại nói, một mình ngơoi đến là tốt rồi, tại sao muốn kéo lên chúng ta?"

"Yến Nhượng Huyền, ngơoi là đang nói đùa sao? Đây cũng không buồn cười!" Đóng vai Hà Hồng Tín - Tiêu Thiên cũng mở miệng, ở Yến Nhượng Huyền nói ra chuyện như vậy sau đó, hắn không khả năng không mở miệng, bởi vì bản thân của hắn đều chịu khiếp sợ rồi.

Yến Nhượng Huyền những việc làm, hoàn toàn là tìm đường chết, nói là tự tìm đường chết cũng không sai.

"Chị Nhượng Huyền, ngơoi. . ." Ninh Tinh vẫn cứ đóng vai chính mình nhân vật.

"Yến Nhượng Huyền, ngơoi đừng. . . Đừng dọa ta. . ." Lần này, Trương Tư Ba không có lại trực tiếp xưng hô Nhượng Huyền, mà gọi là đối phương tên đầy đủ, hiển nhiên hắn còn nhớ mới vừa lên đảo chuyện đã xảy ra.

"Tại sao các ngơoi phản ứng lớn như vậy? Sợ cái gì, chúng ta tìm tới thần mặt trăng đàn thờ không là được? Lẽ nào các ngơoi không muốn ước nguyện? Lẽ nào các ngơoi quên mất một năm trước sự việc?" Đối mặt mọi người chất vấn, Yến Nhượng Huyền không chỉ không có xin lỗi, trái lại còn chỉ trích mọi người, hình như sai không phải nàng như thế.

"Một năm trước sự việc? Vậy thì là lớp 11 nghỉ hè à?" Tiền Thương Nhất rất nhanh sẽ bắt được cái này điểm mấu chốt, "Theo Yến Nhượng Huyền trong lời nói có thể biết, một năm trước, ở tại bọn họ trong năm người xảy ra cái gì, bất kể là cái gì, đều là không cách nào cứu vãn sự việc, bởi vậy Yến Nhượng Huyền mới sẽ muốn ước nguyện, như vậy, động cơ thì có, như vậy, cuối cùng xảy ra chuyện gì đâu? Ta nên làm gì hỏi thăm Yến Nhượng Huyền? Làm bộ không biết là vẫn là hỏi ngược lại nàng?"

"Không nên nói nữa!" Trương Tư Ba la lớn, bởi vì xung quanh đều là rừng cây, tiếng la của hắn dĩ nhiên có đáp lại.

Ngoại trừ chính hắn, tất cả mọi người đều nhìn hắn.

"Không nên nói nữa. . . Van cầu các ngơoi. . ." Cả người Trương Tư Ba run rẩy, cùng Trí Đa Tinh bình tĩnh hình thành so sánh rõ ràng.

"Hừ, thứ nhất gan!" Chẳng qua Yến Nhượng Huyền cũng không để ý tới phản ứng Trương Tư Ba, "Rác rưởi liền là rác rưởi, cảm miệng của ngơoi lại, không để cho ta được nghe lại âm thanh ngơoi!" Sau khi nói xong, Yến Nhượng Huyền hình như còn chưa hết giận, lại đi tới trước mặt Trương Tư Ba, cho hắn một bạt tai.

Đùng!

Tiền Thương Nhất kinh ngạc nhìn Yến Nhượng Huyền, "Chuyện này. . . Nàng xem như là giúp Nhu Quang báo thù sao?"

Chương 13: Khó bề phân biệt

Trương Tư Ba bùm mặt, hấn khung kính nửa treo ở lỗ tai trên, nếu như lại chênh chếch một chút, có thể sẽ rơi trên mặt đất. Hấn chịu sau khi đánh, không chỉ không có đánh trả, thậm chí còn nghiêng mặt sang bên, cố ý tránh né con mắt Yến Nhược Huyền, dường như phạm vào sai lầm to lớn như thế.

"Hừ." Yến Nhược Huyền lạnh hừ một tiếng.

"Hoàn toàn ngược lại a, lúc này quan hệ của hai người ở tiền vào nhân vật sau đó hoàn toàn ngược lại a, không biết là Trí Đa Tinh hiện tại là cái gì tâm tình?" Tiền Thương Nhất nỗ lực nhìn xuống trong lòng quái dị, hiện tại còn chưa tới Mạc An xuất hiện thời gian, hấn không thể liệu lĩnh nói chuyện, vèn vèn chỉ là để Trương Tư Ba cùng Yến Nhược Huyền xuất hiện, hai người liền gọi ra lớn như vậy mâu thuẫn, nếu như lại để Mạc An xuất hiện, có thể Yến Nhược Huyền sẽ cùng Mạc An đánh lên, đến thời điểm liền lúng túng.

"Người không sao chứ?" Ninh Tinh tiếp tục chạy tới an ủi Trương Tư Ba.

"Tuy rằng ta bản thân đối với chuyện như vậy không có hứng thú, nhưng mà cũng không ghét bỏ, coi như cái chuyên môn an ủi người khác người tốt, khoan đã, làm sao thuyết pháp này là lạ?" Đồng thời, Ninh Tinh ở trong lòng nghĩ.

"Sợ cái gì? Nói tới đơn giản như vậy, người có thể đi ra ngoài sao?" Tiền Thương Nhất không thể đi hỏi một năm trước vấn đề, căn cứ Trương Tư Ba cùng phản ứng Yến Nhược Huyền, hiển nhiên một năm trước sự việc hấn là bọn họ năm người vết thương.

Yến Nhược Huyền một lúc lời nói nghẹn, dĩ nhiên nói không ra lời.

"Nguy rồi. . ." Tiền Thương Nhất nhất thời cảm thấy không lành.

"Tại sao không có, chúng ta chia đội không là được? Ban ngày bỏ ra thời gian lâu như vậy đều không có kết luận gì, dứt khoát chia đội tốt rồi, nói không chắc liền đi ra ngoài, đồng thời theo 1 lối ra cùng 5 lối ra rồi đi, nói không chắc liền có thể đi ra ngoài!" Yến Nhược Huyền hiển nhiên sẽ không cam lòng bại bởi Mạc An, rất nhanh sẽ nghĩ đến một cái miễn cưỡng biện pháp khả thi.

"Quả nhiên, lấy tính cách của nàng, nhất định sẽ lựa chọn chia đội, lúc này là đơn giản nhất cũng là trực tiếp nhất phương pháp."

Chẳng qua, lúc này cũng không phải để Tiền Thương Nhất giặt mình sự việc.

"Không nghĩ tới, nàng còn muốn biết ban ngày chuyện đã xảy ra cùng Trí Đa Tinh phân tích, chẳng qua giống như nàng cũng không có đối với này xuất hiện nghi ngờ, lúc này hấn là phim ảnh địa ngục đối với chúng ta ban ngày hành vi làm một loại nào đó xử lý đi." Tiền Thương Nhất nghĩ.

"Đúng đấy, chúng ta. . ." Nghe được Yến Nhược Huyền, cảm xúc của Trương Tư Ba kích động dị thường, hiển nhiên tán thành Yến Nhược Huyền ý nghĩ, chỉ bất quá hấn lập tức chịu Yến Nhược Huyền nguyệt một cái, nhất thời cả người liền có vẻ nản lòng uể oải suy sụp.

Không đợi những người còn lại trả lời, Yến Nhược Huyền lập tức tiếp một câu, "Cứ vậy đi, chúng ta tách ra đi, ta cùng Đoạn Linh một đội, người ba cái nam một đội."

"Cái này chia đội. . . Quả thực là cố tình gây sự a, hai nữ sinh chia cùng nhau, nếu như xảy ra chuyện gì, liền có thể trợ giúp người của đối phương đều không có, quá yếu. Nếu như nhất định phải chia đội, hiển nhiên là một nữ hai nam một đội hai gã khác phái nam một đội, hay hoặc là hai nam một nữ một đội thêm một nam một nữ, trong đó vì phòng ngừa lẫn nhau trong lúc đó mâu thuẫn, Trương Tư Ba nhất định phải cùng Yến Nhược Huyền tách ra, thế này vừa đến, tốt nhất phân phối phương án hiển nhiên là Mạc An, Yến Nhược Huyền, Đoạn Linh một tổ, Hà Hồng Tín cùng Trương Tư Ba một tổ, lúc này là lý tưởng nhất phân phối phương án." Tuy rằng Tiền Thương Nhất không có đáp ứng Yến Nhược Huyền, cũng không có từ chối, nhưng ở trong lòng hấn, đã bắt đầu suy xét phân tổ tốt nhất tổ hợp.

"Có thể là. . ." Trương Tư Ba lại mở miệng.

"Hả?" Yến Nhược Huyền lờm Trương Tư Ba một chút, "Có rắm mau thả!"

"Vậy. . . Bản nhật ký kia. . ." Trương Tư Ba chỉ chỉ trên đất nửa mục nát bản nhật ký.

"Cái gì, lúc này sự kiện bọn họ cũng có ký ức sao?" Tiền Thương Nhất đột nhiên quay đầu xem trên đất bản nhật ký, sau đó nhìn về phía Trương Tư Ba, đột nhiên, hấn phát hiện Trương Tư Ba ở đối với mình cười, hai mắt cũng biến thành kiên định có thần, căn bản ẩn giấu không được sự tự tin của hấn.

"Hấn trở về?" Tiền Thương Nhất trong nháy mắt phản ứng lại, "Vậy hấn như thế làm nguyên nhân là. . . Để ta rời sân?"

"Vậy ta nên nói cái gì? Ủ. . . Liền câu nói này đi, 'Đêm nay liền tán gẫu đến nơi này, ta trước tiên ngủ', lấy Mạc An cái thứ nhất mở miệng hỏi thăm tính cách Yến Nhược Huyền, chắc chắn sẽ không nói ra những lời này." Nghĩ đến sau đó, Tiền Thương Nhất liền mở miệng.

Hấn sau khi nói xong,

Phát hiện mình lại tiến vào 'Thứ nhất góc nhìn' hình thức.

Mạc An góc nhìn liền là hần góc nhìn, nhưng mà hần nhưng không có cách nào không chế bất luận là đồ vật gì.

"Bản nhật ký kia có vấn đề gì không?" Mạc An mở miệng, "Quyển nhật ký này cuối cùng là thật hay giả còn không biết, ta xưa nay chưa từng tới bao giờ này, làm sao có khả năng lưu lại nhật ký? Ta cũng không có thói quen viết nhật ký."

"Vậy chữ viết đâu?" Trí Đa Tinh học giọng điệu Trương Tư Ba cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Mạc An chau mày, cúi đầu suy nghĩ một chút, sau đó đem trên mặt đất nửa mực nát bản nhật ký nhặt lên đến mở ra, "Chữ viết xác thực giống ta viết, nhưng ta cũng không xác định, ta nghiễm túc viết tình huống có thể vô cùng ngay ngắn, nhưng không có thời gian thời điểm cũng có thể vô cùng qua loa, xem ra khác biệt rất lớn, thậm chí giáo viên đều có nhận sai thời điểm."

"Ồ." Trí Đa Tinh gật đầu một cái, "Cái đó, Mạc An, ta có một vấn đề muốn hỏi một chút ngươi, hi vọng ngươi không nên tức giận."

"Hả? Nói đi." Mạc An cảm giác trước mắt Trương Tư Ba có chút kỳ quái.

"Ngươi trước đây. . . Thật không có đã tới đảo Phương Nào sao?" Trí Đa Tinh đi vào hai bước, hần muốn nhìn kỹ một chút phản ứng Mạc An.

"Ngươi có ý gì!" Mạc An có chút tức giận, "Ta lừa các ngươi làm gì?"

"Có lỗi, có lỗi, chỉ là xác nhận một cái." tuy rằng Trí Đa Tinh lúc không nói chuyện cùng Trương Tư Ba khí chất rất giống, người bình thường rất khó phân rõ ràng, nhưng tính cách của hần nhưng cùng Trương Tư Ba có rất lớn sai biệt.

Đối với điểm này, Tiễn Thương Nhất có phân tích của chính mình, "Yến Nhược Huyền cùng tính cách Nhu Quang tương tự, những người còn lại cũng gần như, nhưng Trương Tư Ba không giống nhau, hần nhu nhược không giống như là bẩm sinh, hình như là bởi vì chuyện nào đó kích thích, có thể liền là Yến Nhược Huyền nói một năm trước sự việc đi, nói như vậy, Trương Tư Ba trước đây tính cách cũng có thể thật sự cùng Trí Đa Tinh rất giống. Mặt khác, hơn nữa cốt truyện cần thúc đẩy, không khả năng thật sự lựa chọn một cái tính thần căng thẳng người, ừ. . . Kỳ thực Trí Đa Tinh cũng có thể mô phỏng theo hiện tại Trương Tư Ba, chẳng qua chiếu tình huống bây giờ đến xem, hần hiển nhiên không vui, dù sao hần là một cái không chế ham muốn rất mạnh người."

"Ngươi tại sao đột nhiên hỏi vấn đề này? Là đang hoài nghi ta sao?" Mạc An cũng không ngốc, hỏi ngược lại.

"Mạc An ngươi đã tới này?" Yến Nhược Huyền cũng không nhịn được.

"Nhật ký bên trong viết các ngươi đều chết rồi, nếu như ta đã tới này, các ngươi không cũng đã tới này?" Mạc An cười lạnh một tiếng, xem thường tại giải thích rõ.

Lúc này, Ninh Tinh cùng Tiêu Thiên liếc mắt nhìn nhau, hai người bọn họ còn ở đây, Trí Đa Tinh đã rời sân một lần, bọn họ một lần đều không có, tình huống bây giờ lại không sáng láng, cuối cùng có muốn hay không để Đoạn Linh cùng Hà Hồng Tín đi ra, bọn họ cũng không rõ lắm.

"Không hần, chúng ta chỉ phát hiện này một quyển nhật ký, mặt trên nội dung đều là một mình ngươi viết, ngươi hoàn toàn có thể giả tạo nội dung, cho tới tại sao phải làm như vậy, rất dễ dàng liền biết, có lẽ chúng ta đi cái kia đường nhỏ là 'Không thể quay đầu đường nhỏ', chỉ cần đi trở về, sẽ tiến vào nơi này, theo mà bị nhốt chết ở bên trong, cho tới lý do. . . Ngươi muốn giết chết chúng ta, một người hướng đi thần mặt trắng ước nguyện!" Trí Đa Tinh lại sẽ mũi nhọn nhắm ngay Mạc An.

"Hần như vậy đều không rời sân sao? Thật là khiến người ta khó có thể tin" Tiễn Thương Nhất nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Từng bước ép sát

Lúc này Trí Đa Tinh mạnh mẽ cùng vừa nãy Trương Tư Ba nhu nhược hình thành sự chênh lệch rõ ràng, hơi có chút sức quan sát người đều có thể phát hiện Trương Tư Ba giống như biến thành người khác, nhưng mà, Trí Đa Tinh lúc này lại không có rời sân.

"Lẽ nào trong thời gian ngắn không thể hai lần rời sân? Không có khả năng lắm, lúc này loại quy định hoàn toàn không có ý nghĩa, như vậy. . ." Tiễn Thương Nhất trong lúc nhất thời không có suy nghĩ ra được, "Lớn nhất khả năng liền là Trương Tư Ba chỉ ở trước mặt Yến Nhược Huyền thế yếu, thế

này liền có thể rất tốt giải thích tình huống bây giờ, chẳng qua ta loại ý nghĩ này có chút lý tưởng hóa."

"Đầu óc người nước vào sao?" Mạc An cả kinh nói.

Nghe được Mạc An câu nói này, Tiền Thương Nhất suýt chút nữa cười ra tiếng, "Tuy rằng ta bây giờ nhìn không tới những người còn lại về mặt, nhưng phỏng đoán bọn họ cũng gần như đi, Trí Đa Tinh tính chất nhảy nhót suy nghĩ để bọn họ khó có thể lý giải được, lúc này Mạc An theo trình độ nào đó tới nói, cũng coi như là nói ra bọn họ sống lại."

Chẳng qua, Mạc An cũng không có làm tức giận Trí Đa Tinh, người thứ hai về mặt y nguyên rất bình tĩnh.

"Có lẽ là thường thường bị người nói như vậy duyên có?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

Nhưng mà, Trí Đa Tinh cũng không có dự định cứ vậy đi buông tha Mạc An, hần tiếp tục nói: "Người là bởi vì thẹn quá thành giận mới nói ra những lời này sao?"

"Ta không muốn nói chuyện cùng người, tính cách của người rất kỳ quái, có lúc như cái người hiền lành, có lúc vừa giống như cái muốn ăn đòn trẻ trâu. Nếu như người muốn chỉ chứng là ta đem bọn người dẫn vào nơi này, vậy liền lấy ra tính quyết định chứng cứ đến, không cần loạn suy đoán. Nói đi nói lại, người suy đoán ta cũng có thể y nguyên trả lại người, nhật ký cũng có thể là người mô phỏng theo ta bản ghi ghép viết, đồng thời, bản nhật ký là người nhất phát hiện, người không phát hiện, vậy chúng ta cũng sẽ không đi trở về, bất kể như thế nào nghĩ, người làm ra đem chúng ta bao vây ở đảo Phương Nào khả năng tính nếu so với ta lớn." Mạc An lên tiếng đánh trả.

"Tính cách Trương Tư Ba xác thực là như vậy sao? Trí Đa Tinh là mèo mù gặp cá rán, vẫn là trong lòng đã có khẳng định suy đoán?" Tiền Thương Nhất cảm giác mình càng ngày càng nhìn không thấu người trước mắt.

"Tốt rồi, mọi người đừng âm ỉ." Ninh Tinh lại tiếp tục làm lúc trước nàng việc làm.

"Nếu người có nhiều như vậy ý nghĩ, không bằng người lại đi một bên, chúng ta ngay ở này nhìn." Sắc mặt Yến Nhượng Huyền lạnh lẽo, đi tới trước mặt Trí Đa Tinh.

"Nàng khẳng định là xem Trương Tư Ba khó chịu, chẳng trách Trương Tư Ba chỉ trích Mạc An thời điểm nàng không nói gì, hiển nhiên là chuẩn bị cho Trương Tư Ba một ra oai phủ đầu." Tiền Thương Nhất nói thầm không ổn, "Không biết là Trí Đa Tinh sẽ ứng đối ra sao? Nếu như là thật sự Trương Tư Ba, có thể sẽ đi một mình, đương nhiên, không thể loại trừ chịu dọa khóc sau đó Yến Nhượng Huyền không kiên trì nữa tình huống, nhưng, xem Yến Nhượng Huyền lúc này về mặt, có lẽ muốn cho nàng vứt đi ý nghĩ của chính mình, có lẽ còn khó hơn lên trời."

Ninh Tinh không có khuyên bảo Yến Nhượng Huyền.

Tiêu Thiên cũng không nhúc nhích miệng, Mạc An mới vừa rồi bị Trương Tư Ba chỉ trích, đương nhiên sẽ không lấy oán báo oán.

Ban đêm gió thổi qua, lá cây ào ào vang lên.

Trăng máu đỏ tươi treo tại bầu trời, để cả tòa đảo Phương Nào đều bao phủ lên khung bố kỳ dị bầu không khí.

"Ta biết rồi, là bình Kleinsche Flasche!" Trí Đa Tinh đột nhiên chỉ vào bảng, "Có thể các người đối với cái từ này so sánh xa lạ, ta cũng là ở một chút phổ cập tri thức trong tạp chí xem, nó thì tương đương với là ba chiều Möbiusband, ta tin tưởng Möbiusband các người rất quen thuộc, nếu như không biết, ta hiện tại cũng có thể làm một cái!"

Không đợi bất luận người nào trả lời, Trí Đa Tinh liền theo bản nhật ký trên kéo xuống một tờ giấy.

"Như vậy, chúng ta chỉ cần đem một bên uốn lượn, sau đó đem hai cái đầu chính diện cùng phản diện dính vào cùng nhau, Möbiusband liền đi ra, lúc này là một loại cấu trúc hình học không gian, ở loại cấu trúc này bên trong, hai chiều sinh vật không cần vượt qua biên giới liền có thể đi khắp tờ giấy này mỗi một góc, cùng lý thuyết, chúng ta có thể mang loại này cấu trúc hình học không gian mở rộng đến bốn chiều trong không gian, tuy rằng chúng ta không thể nào tưởng tượng được ra không gian này, nhưng mà nó có công năng như thế, lúc này liền là bình Kleinsche Flasche, hoặc là nói nó đại diện cấu trúc hình học không gian. . ."

"Hắn có phải là điên rồi?" Mạc An không nhịn được mở miệng đánh gãy.

"Sau đó. . ." Trí Đa Tinh dường như làm như không nghe thấy.

"Đù rồi!" Yến Nhượng Huyền cả giận nói.

"Chẳng qua Mobius band có một cái đặc điểm, nếu như chúng ta mép trung tuyến đưa nó cắt mở." Trí Đa Tinh bắt đầu xé trong tay giấy, "Nó liền sẽ trở thành như vậy một cái có hai lần uốn lượn vòng giấy, ở tình huống như vậy, hai chiều sinh vật chỉ cần còn dọc theo tờ giấy đi, nó vĩnh viễn không khả năng lướt qua biên giới đạt đến một mặt khác."

"Như vậy, chúng ta liền có thể giải thích nhật ký bên trong xác chết biến mất bí ẩn, đến lúc cuối cùng chỉ còn dư lại Mạc An một người thời điểm, hẳn chắc chắn sẽ không ngồi chờ chết, lúc này là tính cách Mạc An, hần nhất định sẽ tiếp tục tìm kiếm lỗi ra, mà khi hần tìm kiếm lỗi ra thời điểm, lúc này khối đất trống, làm nguyên điểm đất trống, bắt đầu xảy ra thay đổi, Mạc An chịu cắt chém đến tờ giấy mặt khác, mà những người còn lại xác chết vẫn cứ còn lưu lại nơi này một mặt, vì lẽ đó xác chết mới sẽ biến mất." Giọng điệu Trí Đa Tinh càng ngày càng kích động.

"Không đúng. . . Nếu như là như vậy, như vậy chúng ta hoặc là phát hiện Mạc An một người xác chết, hoặc là phát hiện còn lại bốn người xác chết, không khả năng cái gì đều không có phát hiện, thực tế cùng lý thuyết không hợp. " Tiền Thương Nhất lập tức ra kết luận, "Ta cũng có nghĩ tới loại khả năng này, nhưng là. . . Vận vẹo không gian chuyện như vậy. . . Khoan đã, nếu như 1 lối ra cùng 5 lối ra đều có thể đến B, chẳng phải là ở nhắc nhở cái gì?"

"Dựa theo người lời giải thích, chúng ta dù thế nào đi nữa đều sẽ nhìn thấy xác chết a? Hoặc là là của ta, hoặc là là. . ." Mạc An cũng nghĩ đến điểm này.

"Chúng ta trở lại xem trước chúng ta đi qua con đường, 2, 3, 5 lối ra bản thân liền có thể hình thành một cái xung quanh, sau đó, chúng ta đem 1 cùng 5 song song bày ra, nói cách khác 1, 5 đều có thể đến cửa vào B, lúc này 4 liền thành duy nhất có thể đến A cửa vào lối ra. Giả thiết chúng ta đem trên bờ cát lối vào xung là 0, theo bình thường góc độ đến xem, bởi vì chúng ta quay đầu lại duyên cớ, băng vào chúng ta đến A, mà 4 lối ra có thể đến A cửa vào, nói cách khác, chúng ta theo 0 lối ra xuất phát, cuối cùng cần phải đến cửa vào D, nhưng mà, trừ khi tình huống xảy ra thay đổi, bằng không chúng ta mãi mãi cũng đến không được cửa vào D, nói cách khác chúng ta mãi mãi cũng không thể rời bỏ nơi này, vĩnh viễn cũng không tìm tới đàn thờ, cũng không khả năng hướng về thần mặt trắng ước nguyện!" Cuối cùng, Trí Đa Tinh là gọi ra, tiếng nói của hắn ở trên đất trống không ngừng vang vọng.

"Đúng là như vậy sao? Nếu như đối thủ thật sự có loại năng lực này, vậy chẳng phải là dùng đại bác đánh muỗi? Giả thiết chúng ta thật sự không đi ra được, vậy này bộ tên là (Phượng Nào) phim ảnh cuối cùng ở diễn cái gì? Vài tên học sinh đối bụng đến mức tận cùng tự giết lẫn nhau? Đây có ý nghĩa gì? Không khả năng một cơ hội nhỏ nhoi đều không có. Lên đảo là ta không cách nào khống chế sự việc, mà trên bờ cát lại chỉ có một cái cửa vào, chúng ta không khả năng không đi vào, cho tới nửa đường trở về, có lẽ cửa vào D cũng là nơi này đâu? Vậy còn không là như thế tiến vào một cái chết tuần hoàn?" Tiền Thương Nhất nghĩ, "Mặt khác, Trí Đa Tinh giải thích kẻ hồ hởi nhiều. Nếu như đối phương chỉ cần điều kiện A liền có thể hoàn thành sự tình, tại sao nghiêng về đến thêm vào BCD đâu? Hoàn toàn là lãng phí thời gian cùng sức lực."

Chương 15: Không thể thấy manh mối

"Trương Tư Ba, người quá bi quan." Lúc này, Tiêu Thiên mở miệng.

"Câu nói này. . . Lẽ nào Hà Hồng Tín đi ra?" Trong lòng Tiền Thương Nhất có suy đoán, nhưng nhìn không thấy nét mặt Tiêu Thiên, bởi vì hắn chỉ có Mạc An góc nhìn, Mạc An không quay đầu lại, hắn cũng không có cách nào.

"Nói rồi nhiều như vậy thì có ích lợi gì? Còn không phải rác rưởi? Để người đi lại không dám đi, làm sao không cút đi đi người lối vào, nhìn thấy người liền phiền lòng!" Giọng điệu Yên Nhục Huyền cũng không có bất kỳ cải tiến, có thể thấy được trong lòng nàng đối với Trương Tư Ba chán ghét đã đạt đến vô cùng cao trình độ.

"Yên Nhục Huyền nhỏ nước bọt đến mức rất đúng chỗ a. . ." Tiền Thương Nhất nghĩ.

"Trương Tư Ba, người lời nói mới rồi có chút vấn đề, người suy đoán rất nhiều vào nhật ký nội dung thành phần, trước tiên dứt bỏ thật giả không nói chuyện, nếu như quyển nhật ký này là Mạc An viết, như vậy hắn hiện tại đã chết rồi, trước mặt chúng ta người này là ai?" Hà Hồng Tín dẫn ra càng nhiều bí ẩn.

"Lẽ nào ta là giả sao? Các người cho rằng ta là giả sao?" Mạc An tiếp nhận Hà Hồng Tín.

"Có lẽ. . . Người chính là giả dối đâu?" Trí Đa Tinh làm nghiêm túc hình.

"Người không nên nói vậy, thật sự cho rằng ta không có tính khí?" Mạc An nặn nặn nắm đấm, lấy trạng thái của hắn bây giờ, có thể ra tay thật đánh người.

"Có lẽ. . . Chúng ta đều là giả dối đâu?" Trí Đa Tinh thêm một câu.

"Người lập lại lần nữa!" Yên Nhục Huyền gia tăng âm lượng.

"Đừng lại hù dọa mọi người, Trương Tư Ba, thế này đối với chính người cũng không tốt." Ninh Tinh mở miệng.

"Không đúng, không phải Ninh Tinh, là Đoạn Linh!" Tiền Thương Nhất nhạy cảm cảm thấy được điểm này, "Nhưng mà, Trí Đa Tinh cuối cùng muốn làm cái gì? Cái gì đều là giả dối là có ý gì? Mộng sao? Vẫn là ảo giác?"

"Chúng ta vẫn cho rằng tất cả những thứ này đều là theo nhật được bản nhật ký bắt đầu, bởi vì lọt vào cảnh khốn khó ở trong, băng vào chúng ta quên điểm này, trên thực tế tất cả những thứ này bắt đầu, cũng chính là chúng ta cảm giác được quái dị địa phương là tối ngày hôm qua. Tối hôm qua xảy ra cái gì? Còn nhớ sáng nay chúng ta thảo luận vấn đề sao?" Trí Đa Tinh lúc này nói ra nói xong toàn bộ không giống Trương Tư Ba.

"Chúng ta cái bóng xảy ra biến hóa kỳ quái, cái bóng đầu rơi xuống, tiếp tục cái bóng lại sẽ đầu nhật lên, lúc này một cái chi tiết nhỏ chúng ta nhìn thấy, nhưng mà không có suy nghĩ nhiều."

Hiện tại, ngoại trừ Trí Đa Tinh ở ngoài, tất cả mọi người đều nằm ở ngôi thứ nhất trạng thái.

"Các người trước tiên đem túi đeo của mình cầm ở trong tay, chuyện phát sinh kế tiếp có thể sẽ ra ngoài các người ngoài dự liệu." Trí Đa Tinh dường như để không khí đều ngưng kết lại.

Có ba đội ngũ trên cầm lấy túi đeo của mình, Yên Nhục Huyền thì lại do dự một hồi.

"Các ngươi có thể mở ra ba lô của các ngươi nhìn dưới đáy cuối cùng là món đồ gì." Nét mặt Trí Đa Tinh lạnh nhạt.

"Trong túi đeo lưng không đều là thức ăn nước uống loại hình thứ cần thiết sao? Sẽ có cái gì khác đồ vật?" Tiền Thương Nhất phi thường hiếu kỳ.

Mạc An cũng phi thường hiếu kỳ.

Hắn mở ra túi đeo của mình, sau đó đem từng trên bánh mì cùng nước lấy ra, dưới đáy là một đoàn vật đen như mực, tay thả ở phía trên có chút mềm mại, "Sẽ là cái gì?" Trong lòng Mạc An lòng hiếu kỳ càng ngày càng tăng mãnh liệt, hắn đưa tay đem túi đeo dưới đáy đồ vật lấy ra, nhưng mà, khi hắn nhìn thấy này cuối cùng là cái gì thời điểm, đã không kịp làm ra phản ứng.

Đầu Mạc An rớt xuống, Tiền Thương Nhất cũng linh hội một lần đầu rơi xuống trên đất cảm giác.

Cho tới chịu Mạc An lấy ra đồ vật, Tiền Thương Nhất cũng nhìn thấy, vậy là đầu của mình.

Lúc này Tiền Thương Nhất ánh mắt chỉ có thể nhìn thấy chân của mình, tiếp theo, uể oải đột nhiên kéo tới, hoàn toàn không có cách nào ngăn cản.

Mở mắt lần nữa thời điểm, trắng máu đã biến mất, ngày lại phát sáng.

"Đầu. . . Đau quá, tối hôm qua. . . Cuối cùng là xảy ra chuyện gì?" Tiền Thương Nhất đỡ đầu của mình, bởi vì trên đất ngủ một đêm duyên cớ, các vị trí cơ thể đều không thoải mái.

"Tỉnh rồi?" Trí Đa Tinh đứng ở trước mặt hắn.

". . . Ngươi, vẫn tốt chứ." Tiền Thương Nhất ngẩng đầu lên, phát hiện nét mặt Trí Đa Tinh vẫn cứ tràn ngập tự tin, dường như chuyện xảy ra tối hôm qua đối với hắn căn bản không có bất luận ảnh hưởng gì như thế.

"Chắc, không ra sao, chết rồi một cái." Trí Đa Tinh ngồi ở bên người Tiền Thương Nhất.

"Chết. . . Chết rồi một cái? Ai?" Tiền Thương Nhất hơi kinh ngạc.

"Nhu Quang, không nghĩ tới nàng cuối cùng dĩ nhiên không có rời sân." Trí Đa Tinh thờ dài, "Nhìn thấy đầu mình đầu người cũng sẽ bị chết, hiển nhiên, ở phim ảnh bên trong, ai là ai do linh hồn để phán đoán, cho nên nàng chết rồi."

"Nhu Quang chết rồi?" Ninh Tĩnh đi tới hai người bên cạnh.

"Ngươi đem lời nói mới rồi lặp lại lần nữa, phiền phức!" Tiêu Thiên cũng đi tới.

Hiện tại, chỉ có bốn người bọn họ.

"Ai, ta bắt đầu lại từ đầu giải thích đi, trên thực tế còn có thật nhiều bí ẩn không có giải ra, nhưng mà đã không đáng kể, chúng ta đã bình thường, các ngươi xem xung quanh, chỉ có hai con đường, một cái là theo rừng cây tới đây con đường, mặt khác một cái là đường lên núi." Trải qua Trí Đa Tinh nhắc nhở, ba người phát hiện hoàn cảnh chung quanh xác thực có thay đổi.

"Trên thực tế, trước tối chúng ta ở lều vài thời điểm, cũng đã chịu thay đổi đầu, đổi ai đầu? Đương nhiên là bị vây ở cái kia kỳ lạ địa phương năm người đầu, đầu chúng ta thì bị chứa ở trong túi ba lô." Trí Đa Tinh xoa xoa chính mình vai.

"Nhưng là, chúng ta vì sao lại không phát hiện?" Ninh Tĩnh không nhịn được, chuyện xảy ra tối hôm qua quá ly kỳ, nàng rất khó tiếp thu.

"Con mắt. . . Chỉ có thể hiểu như vậy, chúng ta nhìn thấy đều là chết đi năm người đang nhìn thấy sự vật, tuy rằng không rõ ràng bọn họ vì sao lại lọt vào loại này cảnh khốn khó, nhưng mà bọn họ xác thực đều chết rồi, chết đối ở cái kia mảnh đất trống. Vừa bắt đầu, ta không có phát hiện điểm này, nỗ lực tìm kiếm lối thoát, ta so sánh các loại ký hiệu, lại phân tích rất nhiều phương án, tỷ như tối hôm qua ta hướng về các ngươi giải thích nội dung, theo một loại nào đó góc độ tới nói, có thể giải thích đã chết đi Mạc An bọn họ chuyện đã xảy ra, nhưng mà, chính như trong lòng các ngươi suy nghĩ, thế này có phần quá phiền phức, cùng với chế tạo loại này vận vẹo không gian mê cung, còn không bằng theo đơn giản nhất người ra tay, coi đây là cơ sở tiến hành nghịch đây, ta nghĩ tới rồi buổi tối đầu tiên chuyện đã xảy ra." Trí Đa Tinh uống một hớp.

"Nhu Quang đâu?" Ninh Tĩnh hỏi nàng quan tâm nhất vấn đề.

"Nàng. . . Trục tiếp nhìn thấy đầu của mình, mà không phải thông qua Yến Nhượng Huyền, bởi vậy, nguyên bản cần phải chết đi Yến Nhượng Huyền thay thế được Nhu Quang, nhưng này tên Yến Nhượng Huyền đã bị vây ở đảo Phương Nào, vây ở nhật ký bên trong miêu tả địa phương." Trí Đa Tinh lại uống một hớp.

"Vây tên Yến Nhượng Huyền?" Tiền Thương Nhất chú ý tới Trí Đa Tinh dùng từ.

"Ừm, đừng quên chúng ta mới vừa lên đảo trong đầu liên truyền đến cái kia cái tin tức, hiển nhiên, đến trắng máu tồn tại trong lúc, chúng ta vẫn cứ phải tuân thủ quy tắc, bằng không vẫn như cũ sẽ bị thay thế được. Chỉ có lần thứ hai lấy thay chúng ta không phải trước do Mạc An dẫn dắt bị vây ở rừng cây đất trống năm người, mà là lần này do Yến Nhượng Huyền dẫn dắt tổ năm người."

"Không phải hiểu lầm người muốn bày tỏ cái gì." Tiêu Thiên nhún nhún mày.

"Vẫn chưa rõ sao? Tổ năm người đã sớm chết rồi, đã chết ở đảo Phương Nào, linh hồn của bọn họ đã thuộc về đảo Phương Nào." Trí Đa Tinh một hơi đem nước uống làm, "Vào giờ phút này, tối hôm qua có thể lại có một nhóm tổ năm người theo trên bờ biển bờ, nói không chắc bọn họ cũng gọi là Yên Nhược Huyền, Mạc An. . ."

"Chúng ta. . . Chỉ là vô số tổ tổ năm người bên trong một tổ."

Chương 16: Bỏ mạng liền nói lời từ biệt đều không có

"Sao. . . Làm sao có khả năng? Đây là người ảo tưởng sao?" Thân thể Tiêu Thiên run lên một cái.

"Có thể hay không lại tí mị một chút?" Ninh Tinh đi tới trước mặt Trí Đa Tinh, hai tay thả ở người phía sau trên vai, hiển nhiên đối với Trí Đa Tinh theo như lời nói vô cùng để ý.

Một trận gió biển theo bốn người trước mặt thổi qua, mang theo từng mảnh từng mảnh lá rụng.

Mặt trời biến mất ở trong tầng mây, dường như vô ý xua tan trong lòng bốn người lạnh giá.

"Nhu Quang đã chết rồi, nếu như các người không có cứu mạng đặc biệt đạo cụ, vậy chúng ta liền tiếp tục xuất phát, bộ phim này còn chưa kết thúc, chúng ta còn đang kể cận cái chết đường gãy dựa." Trí Đa Tinh đứng lên, đem túi đeo của mình gánh lên, "Ta biết các người đang suy nghĩ gì, tối hôm qua năm người, một mực là cùng ta quan hệ kém cỏi nhất Nhu Quang chết rồi, các người khẳng định đang nghĩ ta là việc công trả thù riêng, sử dụng bên trong bộ phim này cốt truyện cạm bẫy giết chết nàng."

Lúc này, Trí Đa Tinh đã đi tới lên núi cầu thang trước, hấn ngừng lại, quay đầu lại.

"Ta biết tính cách của ta không được người ta yêu thích, nhưng mà ta tuyệt đối sẽ không cố ý hại các người, bởi vì ta biết thân phận của chúng ta, chúng ta chỉ là ở phim ảnh địa ngục gãy dựa giun dế, nếu như ngay cả tự chúng ta người cũng không thể đoàn kết cùng nhau, vậy chúng ta vẫn là loài người sao? Coi như lại thông minh, sức mạnh mạnh mẽ đến đâu, chúng ta cũng chẳng qua là lợi hại thú hoang thôi."

Ba người hai mặt nhìn nhau.

Tiền Thương Nhất không dám nhìn thẳng con mắt Trí Đa Tinh, bởi vì hấn xác thực có nghĩ tới loại khả năng này.

"Ta không biết là các người trước đây tham gia biểu diễn thời điểm có hay không gặp được bị phản bội tình huống, nhưng mà ta tuyệt đối sẽ không làm chuyện như vậy, coi như ta muốn giết chết ai, ta đều sẽ trực tiếp nói cho hấn, mà không phải sau lưng đâm dao. Các người có thể cho rằng đây là ta nguyên tắc, có lẽ các người sẽ khịt mũi coi thường, nhưng ý nghĩ của ta liền là như vậy, ta tin tưởng ở phim ảnh địa ngục bên trong, cũng có thật nhiều người là ý nghĩ như thế, bằng không, tại sao không đem chúng ta đặt ở sân đấu, máu cùng thịt chém giết không so với các người suy đoán sự tình thú vị nhiều lắm sao?"

Trí Đa Tinh nói năng có khí phách, như là ở đối với bị ối tư tưởng thẩm phán.

"Con đường này. . ." Tiêu Thiên chỉ vào phía sau đường nói rằng.

"Ta không có đi qua." Trí Đa Tinh lắc lắc đầu, "Không biết là nó thông suốt đến cái nào?"

"Xin lỗi, Trí Đa Tinh, bất quá chúng ta cũng không có loại ý nghĩ kia, tuy rằng người cùng Nhu Quang trong lúc đó có một ít hiểu lầm, nhưng mà chúng ta thật sự không có ý trách người. Đã từng ta ở tham gia biểu diễn một bộ phim thời điểm liền bị người đã cứu, vậy là ở một thị trấn nhỏ, trấn nhỏ bên trong thường thường có đứa nhỏ thất lạc, ta đóng vai nhân vật là một tên vừa vận chuyển tới trấn nhỏ mẹ, đứa nhỏ có lẽ năm tuổi khoảng chừng, cha của đứa trẻ ở trong thành phố công tác, có lẽ mỗi tuần sẽ trở lại tới một lần. . ." Có thể là nói đến làm mình thương cảm địa phương, Ninh Tinh hai mắt có chút ướt át, nàng dùng tay trái xoa xoa, "Đứa nhỏ ở công viên chơi đùa thời điểm lạc nhau rồi, ta cùng mấy tên khác cùng là diễn viên mẹ cùng tìm kiếm, kết quả chúng ta không biết làm sao, đi tới một mảnh đất hoang, kết quả đang tìm kiếm thời điểm, ta rơi giếng cạn ở trong, vậy miệng giếng vô cùng bí ẩn, nếu như không cẩn thận kiểm tra, căn bản không tìm được."

"Roi trong giếng sau đó, ta vẫn ở kêu cứu, nhưng là không có bất kỳ tác dụng gì, thời gian chậm rãi qua đi, cổ họng của ta từ từ khô khan, nằm ở trong giếng cạn, không có nước cũng không có đồ ăn, lúc đó ta nghĩ, những người còn lại phát hiện không tìm được ta có thể liền trở về, mấy người đó nhất định sẽ trở lại xác nhận, nhưng là giếng cạn tồn tại cái kia mảnh đất hoang căn bản không phải muốn vào liền có thể tiến vào địa phương, nếu như mấy người đó trở lại, vậy liền không khả năng sẽ có người tới cứu ta."

"Bóng đêm từ từ sâu sắc thêm, thậm chí ta đều có thể nhìn thấy trên trời trăng sáng, tiếng ve kêu vẫn ở bên cạnh giếng vang vọng, lúc đó ta cũng đã vút đi, lúc này thời điểm, miệng giếng hô một tiếng Ninh Tinh người ở bên trong sao?, lúc đó, ta liền khóc lên. Ta lôi kéo cổ họng kêu, bọn họ biết là ta, nhưng mà lúc đó chúng ta đều là ở công viên, làm sao có khả năng sẽ mang dây thừng thứ này, ngay sau đó mấy người đó liền đem quần áo của chính mình cởi ra, sau đó quấn lấy nhau, làm thành một cái giàn đơn dây thừng, theo miệng giếng bỏ xuống."

"Vì lẽ đó, Trí Đa Tinh, ta có thể hiểu rõ ý nghĩ của người, chính vì như thế, ta muốn biết Nhu Quang cuối cùng thể nào rồi? Nàng là thật sự chết rồi sao? Vẫn là nói bị vấp ở nơi nào?"

Ninh Tinh lại nói đi ra, không khí chung quanh đều yên tĩnh.

Nàng không chế tốt tâm tình của chính mình sau, "Nếu như có thể, chúng ta tại sao không cứu nàng? Có lẽ Nhu Quang hiện tại đang đợi chúng ta đây?"

Trí Đa Tinh nhìn chằm chằm Ninh Tinh tròn vẹn nhìn mười giây đồng hồ.

Này mười giây, không có ai mở miệng nói chuyện, bầu không khí như thể này dưới, ngoại trừ người trong cuộc, không người nào nguyện ý mở miệng.

"Ta không biết là." Trí Đa Tinh gỡ xuống kính mắt của chính mình, "Tối hôm qua, các người đều hôn mê trên đất, nhưng Nhu Quang nàng không có, nàng vẫn là đứng, trên mặt vô cùng sợ hãi, trong miệng lầm bầm ghi nhớ ta không tin, ta không tin, ta vẫn hỏi nàng, nhưng là nàng không có bất kỳ phản ứng nào."

"Ta cho rằng nàng chỉ là không thể tiếp thu, nhưng nàng tiếp theo việc làm, nhưng ra ngoài dự liệu của ta, nàng ôm đầu trong tay, hướng về rừng rậm trên đường nhỏ đi đến. Ta biết nàng có vấn đề, ngay sau đó ta tiến lên muốn phải bắt được tay nàng, nhưng là tay ta nhưng từ trên tay của nàng xuyên qua, giữa hai người không hề có động chạm gì."

"Trong nháy mắt đó, ta hiểu, chúng ta bốn người cùng Nhu Quang đã không ở một thế giới. Muốn cứu nàng, nhất định phải nắm giữ có thể định hướng xuyên qua đến nàng tương ứng thế giới năng lực, đưa nàng mang về, đương nhiên, lúc này là ở nàng không chết tình huống. Loại người chúng ta không khả năng nắm giữ năng lực như vậy, chỉ ít hiện tại trình độ khoa học kỹ thuật còn không cách nào đạt đến, muốn cứu ra nàng chỉ có thể thông qua tiền phim chỗ hỏi đoán đặc biệt đạo cụ, hay hoặc là, dựa vào Phương Nào bản thân cốt truyện, ngoài ra, lại không có biện pháp khác."

"Các người có sao?" Trí Đa Tinh đem kính mắt mang theo, "Ta không có."

Tiêu Thiên lắc lắc đầu, hần cũng không có.

"Đặc biệt đạo cụ sao? Ta đặc biệt đạo cụ chỉ có kéo dài thời hạn này một cái, nói như vậy, ta tham gia phim ảnh địa ngục càng nhiều, có thể hỏi đoán đạo cụ liên càng nhiều?" Tiền Thương Nhất yên lặng thu thập túi đeo của mình.

Hần đương nhiên không có loại này đặc biệt đạo cụ, hần 10 tiền phim thay đổi 10 nghìn đồng.

"Đi thôi!" Trí Đa Tinh thở ra một hơi dài, quay đầu quay lưng ba người, "Sinh mệnh không thể chịu đựng kinh thị, nhiều lúc, đối mặt những thứ kia sắp sửa chết người, chúng ta thậm chí ngay cả một câu nói lời từ biệt đều không thể nói ra khỏi miệng."

"bằng vào chúng ta càng phải sống sót." Tiền Thương Nhất đem túi đeo của mình vác được, hướng về Trí Đa Tinh đi đến, "Ta nhớ tới người nói với ta, nếu như chúng ta ở phim ảnh địa ngục bên trong chết đi, ở trong hiện thực sinh hoạt, chúng ta sẽ bởi vì các loại không ngờ hoặc là bệnh tật chết đi, đối với tại người thân của chúng ta tới nói, chúng ta chết là càng nổi đau khổ khó có thể chịu đựng, ở phim ảnh địa ngục bên trong, chúng ta thậm chí còn có thù hận đối tượng, bọn họ đâu? Bọn họ cuối cùng là oán trời vẫn là oán đất? Cuối cùng, hết thấy hối hận cùng đau khổ đều sẽ thêm ở chính bọn họ trên mình, mỗi sáng sớm làm bộ quên những này đau khổ, mỉm cười đối mặt một ngày mới."

Chương 17: Không có đường lui

"Không biết là các người phát hiện không có. . ." Trí Đa Tinh thấp đầu của mình, "Chúng ta cái bóng, nhưng vẫn bị nguyên rủa, hơn nữa, càng nghiêm trọng."

Ba người cúi đầu, cái bóng nơi cổ vết rách càng thêm rõ ràng.

Rốt cục, bốn người bước lên đường lên núi.

"Cho nên ta nghĩ đến là ta bản thân chịu giờ trò sau đó, không có lập tức kiểm tra túi đeo, là bởi vì lập tức khiến cho chúng ta không có phát hiện điểm này, làm chúng ta tiếp tục bị vây ở rừng rậm đất trống thời điểm, cũng sẽ vẫn tiêu hao đồ ăn, như vậy, qua không được mấy ngày, chúng ta liền sẽ một cách tự nhiên mà nhìn thấy trong túi ba lô cái đầu. Cúi đây là cơ sở, tiếp tục suy nghĩ, nếu như tự chúng ta nhìn thấy cái đầu sau đó, có thể giải trừ cảnh khổ khó, như vậy cái này đối phương như thể làm ý nghĩa cuối cùng là cái gì? Lễ nào vẹn vẹn là nhốt lại chúng ta thời gian mấy ngày sao?" Trí Đa Tinh vừa đi vừa nói.

Lên núi bậc thang rất dài, may là độ rộng có thể cho phép hai người song song, như vậy, Trí Đa Tinh cùng Tiền Thương Nhất đi lên, Tiêu Thiên cùng Ninh Tinh đi rồi, lên đường bình an vô sự.

"Ngay sau đó ta ngược lại suy nghĩ, nếu như nhìn đầu lâu này sau đó chúng ta sẽ chết, tất cả liền giải thích được. Chúng ta tiêu hao hết đồ ăn sau đó, sẽ nhìn thấy điều này làm cho chúng ta hần phải chết cái đầu, lại như tri hoãn làm nổ bom. Các người nhất định sẽ nghĩ, nếu trắng máu có thể thoát mái giết chết chúng ta, tại sao lại muốn phiền toái như vậy, điểm này, ta trả lời đúng, nó không thể thoát mái giết chết chúng ta, nó giết chết chúng ta cần một điều kiện, đó chính là chúng ta cho là chúng ta mình đã chết đi. Bây giờ là ta suy đoán." Trí Đa Tinh nói.

"Đúng rồi, ba người chúng ta ở người dưới sự dẫn dắt rời sân, nhưng là chính người đâu? Người có thể thoát ly, nhất định là Trương Tư Ba nhìn cái đầu, chúng ta lúc đó đều là trạng thái hôn mê, người lại là thế nào làm được?" Tiêu Thiên hỏi.

"Rất đơn giản, sử dụng hần lòng hiếu kỳ, ta đem túi đeo của mình đặt ở trước mặt, sau đó để lại tờ giấy ở balo sau lưng trên, hần phát hiện các người đều sau khi hôn mê, tất nhiên sẽ đi thăm dò xem trong túi ba lô đồ vật."

"Vậy tại sao chúng ta không đều chọn dùng biện pháp như thế?" Tiêu Thiên tiếp tục hỏi.

"Các ngươi có thể khắc chế lòng hiếu kỳ của mình sao?" Trí Đa Tinh hỏi ngược một câu, "Các ngươi không tin ta, nếu như ta trực tiếp nói cho các ngươi, ngược lại sẽ hại các ngươi, lúc này không phải ta kết quả mong muốn."

"Ây. . ." Tiêu Thiên một lúc lời nói nghẹn.

Lúc này, bọn họ đã đi ra khỏi rừng cây bao trùm phạm vi, đứng ở trên bậc thang nhìn xuống phía dưới, như là một mảnh xanh biếc thảo nguyên.

Tiếp tục đi lên, bốn người rốt cục đi tới giữa sườn núi.

Nhưng mà, cảnh tượng trước mắt để bốn người đều đờ đẫn, bọn họ chân chính chịu khiếp sợ rồi.

Ở tại bọn họ phía trước, y nguyên là một cái lối nhỏ, ở đường nhỏ hai bên cắm vào rất nhiều cây gỗ, mỗi một cây gỗ đều bị máu tươi nhuộm đỏ, tiết lộ quý dị cùng âm u, càng đáng sợ chính là, ở mỗi cây còn dính, đều cắm vào người cái đầu, lúc này chút đầu vô cùng kì quái, nam nữ già trẻ đều có.

Những đầu lâu này nhắm hai mắt, đã chết đã lâu, chẳng qua kỳ quái chính là, ở những đầu lâu này trên lại không có gì bọ thú sinh vật, có thể là bởi vì những đầu lâu này thực sự quá mức quái dị, liền gì bọ cũng không muốn tới gần.

"Thật. . . Thật là đáng sợ. . ." Ninh Tinh nắm chặt cánh tay Tiêu Thiên.

Tiền Thương Nhất nắm chặt túi đeo mang, nỗ lực hồi phục trong lòng khủng hoảng, "Cùng trước mặt cảnh tượng so với, tể chết nghĩ thức trái lại như cháu đi thăm ông nội, lúc này chút một chút nhìn không hết cái đầu, cuối cùng có bao nhiêu người vì không nhất định sẽ tồn tại ước nguyện đi tới đảo Phương Nào, bọn họ liều lĩnh đi tới nơi này, cuối cùng là vì cái gì? Có nghị lực như thế cùng quyết tâm, phần lớn nguyện vọng cũng có thể thực hiện a?"

Thời khắc này, không có ai nhúc nhích.

Gần như tất cả mọi người trong lòng đều có hoảng sợ, lúc này là người sống đối với chết đi trực tiếp nhất hoảng sợ.

Chạy trốn! Rời đi nơi này!

Câu nói này vẫn ở bốn người trong đầu xoay quanh, bọn họ bản năng đã ở kêu rên.

"Bọn họ không chết!" Trí Đa Tinh như sấm sét giữa trời quang, ở còn lại ba người trong đầu nổ tung.

"Không chết? Làm sao có khả năng?" Tiêu Thiên không tin Trí Đa Tinh, hắn vẫn đang hoài nghi người này, coi như vừa nãy Trí Đa Tinh ở dưới bậc thang nói rồi như vậy mấy câu nói, hắn vẫn là chưa tin người này.

"Tại sao ngươi sẽ nói như vậy?" Ninh Tinh chậm chạp buông ra bắt được cánh tay Tiêu Thiên.

Cùng hai người bác bỏ cùng vấn đề không giống, Tiền Thương Nhất chính đang chính mình xác nhận, "Trừ khi Trí Đa Tinh là nói bậy, bằng không hắn khẳng định là thông qua biến hóa gì đó được này một cái kết luận, cuối cùng nơi nào có vấn đề?" Hắn đem sự chú ý của mình đều tập trung ở hai mắt trên, rốt cục, chịu hắn phát hiện một chút đáng giá chú ý địa phương.

Có một cái đầu lâu lại mở mắt ra, tuy rằng rất xa, nhưng mà còn ở ánh mắt quét qua phạm vi bên trong.

Mà để Tiền Thương Nhất xác nhận là này một cái đầu lâu để Trí Đa Tinh làm ra bọn họ không chết phán đoán nguyên nhân, là này viên cái đầu con người lại ở chuyển động.

"Là cái đầu kia sao?" Tay phải Tiền Thương Nhất ngón trỏ chỉ hướng mình vừa nãy phát hiện cái đầu.

"Ừm. . ." Trí Đa Tinh gật đầu một cái, không muốn nhiều lời.

Lúc này, Tiêu Thiên cùng Ninh Tinh cũng nhìn thấy viên kia không giống nhau cái đầu.

Đây là một người phụ nữ đầu, người phụ nữ này dung mạo vô cùng bình thường, tóc ngắn ngang rồi tung ở sau gáy.

Có lẽ là chú ý tới Tiền Thương Nhất bốn người, có lẽ là bởi vì còn lại nguyên nhân, nói chung, người phụ nữ này con ngươi bắt đầu chuyển hướng bốn người vị trí, nhìn thấy bốn người sau đó, trên mặt của nàng cũng hiện ra nụ cười, chỉ có nụ cười này ở bốn trong mắt người là khủng bố cười, là thâm đậm cười.

Ninh Tinh lần thứ hai bắt được Tiêu Thiên cánh tay.

"Bất kể như thế nào, chúng ta hay là muốn đi tới." Tay phải Trí Đa Tinh ngón giữa đẩy một cái kính mắt, "Chúng ta nhưng vẫn bị nguyên rửa, không mở ra cái này nguyên rửa, chúng ta không sống hơn bảy ngày, càng không thể leo lên trở lại thuyền tham quan."

"Xác thực, đi thôi." Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi.

Trí Đa Tinh trước tiên đạp đi ra ngoài, nhưng mà, làm bàn chân phải của hắn vừa xuống đất, hai bên cái đầu liền đột nhiên mở hai mắt ra, dùng lời ra

tròng mắt tròng mắt Trí Đa Tinh, dường như Trí Đa Tinh này một chân không có đạp trên đất, mà là đạp ở trên chân của bọn họ.

"Hi hi, lại tới nữa rồi bốn cái. . ." Bên trái một cái tên hèn mọn nói đến, giọng sắc bén mà chói tai.

"Không có lá phổi cũng có thể nói chuyện sao?" Tiền Thương Nhất theo bản năng nghĩ đến, "Là ta lo xa rồi, ở phim ảnh địa ngục bên trong không thể dùng kiến thức thông thường để phán đoán."

"Ồi ơ, thật đáng thương nha, người xem cái cô gái nhỏ kia, nhiều sợ sệt, đừng sợ, để chú ôm người một cái." Bên trái một cái càng bị ôi nam giới cũng mở miệng, lớn lên đến mặt đầu heo tai, một miếng thuốc xông khói răng như than đen.

"Bọn họ hình như chỉ có thể nói?" Trí Đa Tinh quay đầu hỏi Tiền Thương Nhất một câu.

"Bây giờ nhìn lại là như vậy, không bằng thử một chút?" Tiền Thương Nhất hiểu rõ Trí Đa Tinh ý nghĩ.

Hai người cùng một chỗ gật đầu, sau đó đối với từng người phương hướng cái đầu đến rồi một chân.

Này một chân, hai người cũng không có tiết kiệm sức lực, mà là dùng hết sức lực.

Hai cái cái đầu phát ra tiếng kêu thảm, không đứng ở gây máu trên chuyển động, tiếng kêu thảm thiết đem còn lại cái đầu đều thức tỉnh, xì xào bàn tán nhỏ giọng trao đổi rất sắp biến thành âm ỉ tiếng la, liên giống như giáo viên sau khi rời đi phòng tự học.

Chương 18: Là địch hay là bạn

"Rất đáng sợ, chẳng qua chỉ đến thế mà thôi." Trên mặt Trí Đa Tinh mỉm cười dần dần biến mất, "Chúng ta tiếp tục tiến lên, cái bóng nguyên rùa càng sớm giải trừ càng tốt, đi thôi, đi tìm đến thần mặt trắng đàn thờ!"

"Nếu như các người thật sự thông minh, hiện tại liền cần phải rời đi, trăm nghìn cay đắng thoát đi ánh trắng đuôi giết, nhưng tiếp tục tìm kiếm thần mặt trắng đàn thờ, lúc này là hành vi phi thường ngu xuẩn!" Giữa lúc bốn người dự định tiến lên thời điểm, viên kia đặc biệt cái đầu mở miệng.

Nàng không giống đồng loại của nàng, trong ánh mắt không có cuồng nhiệt cùng điên, trái lại có một loại tên là thương hại tình cảm.

Nàng nắm giữ lý trí!

"Chúng ta trúng nguyên rùa, cho dù rời đi cũng sẽ chết!" Tiền Thương Nhất đi tới cái đầu kia trước.

"Có lẽ, lúc này viên đầu người là nhân vật trong vở kịch, cùng Tê Chết không giống, Phương Nào bên trong gần như không có nhân vật trong vở kịch, cho dù là ta đóng vai năm tên học sinh, chúng ta cùng bọn họ cũng không cách nào bình thường đối thoại, chỉ có thể thông qua giao lưu với nhau phương thức phỏng đoán, chúng ta tin tức khởi nguồn quá hẹp hòi, ở chỗ này gia nhập vào một cái nhân vật trong vở kịch, đối với thúc đẩy cốt truyện tới nói có giúp đỡ cực lớn, theo trình độ nào đó tới nói, lúc này viên đầu người để lộ ra tin tức có lẽ liền là chúng ta thông qua cửa thứ nhất khen thưởng." Tiền Thương Nhất nghĩ, hẳn đối với phán đoán của chính mình rất tự tin, "Nhưng mà đối phương cũng chưa chắc là xuất phát từ ý tốt, lúc này một chút còn cần thiết phải chú ý."

"Các người tiếp tục hướng phía trước đi chỉ có thể bị chết càng thảm hại hơn, thậm chí ngay cả linh hồn đều không thuộc về mình." Cái đầu nói.

"Nếu như trong chúng ta nguyên rùa mà chết, linh hồn liền thuộc về chúng ta chính mình sao?" Tiền Thương Nhất hỏi ngược một câu.

Cái đầu không nói gì, Tiền Thương Nhất vấn đề làm cho nàng lặng im, trên thực tế, liên quan với thần mặt trắng, nàng biết đến không hẳn so với Tiền Thương Nhất bọn họ nhiều.

"Người biết giải thích như thế nào trừ ánh trắng nguyên rùa sao?" Ninh Tĩnh đi tới cái đầu khác hỏi.

Ánh trắng nguyên rùa vừa là cái bóng nguyên rùa, làm đầu người nói ra danh từ này thời điểm, bốn người tự động nhận rồi này một từ.

"Muốn giải trừ ánh trắng nguyên rùa, liền phải biết ánh trắng nguyên rùa nguồn gốc, chẳng qua ta tại sao phải nói cho người biết? Ta vừa vặn mới đối với người cảnh cáo đã là ta ý tốt biểu hiện, tại sao còn phải tiếp tục trợ giúp các người?" Cái đầu nói rồi một chút bốn người vô cùng quan tâm tin tức, nhưng càng quan trọng nội dung, nàng nhưng không có nói.

"Ninh Tĩnh vừa nãy nâng lên vấn đề giải trừ hai bên lúng túng, nhưng cũng đem chúng ta nhược điểm bại lộ đến trước mặt đối phương, dẫn đến đối phương lập tức cố định năng giá, chẳng qua điều này cũng không có thể trách móc Ninh Tĩnh, làm chúng ta trong tay không có thể đánh bạc thời điểm, lúc này một cái nhược điểm cuối cùng sẽ bại lộ ra, hiện tại vấn đề là ta có biện pháp gì làm cho đối phương nói ra giải trừ ánh trắng nguyên rùa biện pháp?" Tiền Thương Nhất tay phải nặn nặn cằm của chính mình, sau đó quay đầu nhìn về phía Trí Đa Tinh.

Tên này theo lên đảo bắt đầu liền vẫn nắm giữ cốt truyện nhịp điệu người, giờ khắc này lại đột nhiên yên tĩnh lại.

Ngay ở hai bên bắt đầu thảo luận thời điểm, xung quanh tiếng huyền não từ từ biến mất, vì lẽ đó cái đầu đều chậm chạp yên tĩnh lại.

Tiêu Thiên chú ý tới điểm này, hẳn sợ hãi nhìn xung quanh.

Khùng bố cái đầu bên trong truyền ra các loại máu cùng đau đớn kêu rên, cho dù chỉ là dùng lỗ tai tới nghe, đều có thể cảm nhận được đối phương chính đang gặp thể nào hành hạ.

"Không muốn nói cho bọn hần biết, ngươi con bitch này!" Đặc biệt cái đầu khác một cô gái mở miệng.

"Đừng, để bọn họ giống như chúng ta!" Sắc nhọn âm thanh từ phía sau lưng vang lên.

"Gia nhập vào chúng ta đi, hê hê hê hê!"

"Khà khà khà, ngược lại sẽ chết, không bằng để ta liếm một cái, liếm liếm một cái là được." Một tên vàng trán hèn mọn ông lão đem chính mình đầu lưỡi liếm mạng hướng ra ngoài đuôi, ánh mắt của hần liên tục nhìn chăm chăm vào Ninh Tĩnh nơi ngực.

Ô ngôn uế ngữ không dứt bên tai.

"Ngươi muốn cái gì?" Ninh Tĩnh rốt cục trả lời cái đầu vấn đề, "Nếu như ngươi không muốn giúp giúp chúng ta, trực tiếp từ chối là có thể, vì lẽ đó ngươi khẳng định cần muốn chúng ta, ngươi cần muốn cái gì? Thân thể sao?"

"Ha ha, đúng, ta muốn thân thể của các ngươi!" Đặc biệt cái đầu tròng lớn hai mắt.

"Thân thể giao cho ngươi, chúng ta hay là muốn cời trừ ánh trăng nguyên rủa, không có lời, ta từ chối." Ninh Tĩnh mặt như băng sương, không chút nào bất kỳ nhượng bộ.

"Vây các ngươi liền đi chết đi, ngược lại cuối cùng cũng sẽ trở nên như như chúng ta, vĩnh viễn bị vây ở chỗ này, vĩnh viễn! Vĩnh viễn!" Chỉ là, Ninh Tĩnh từ chối cũng không có làm cho nàng xúc động.

"Nếu như chúng ta để cho các ngươi chân chính chết chứ?" Tiễn Thương Nhất mở miệng lần nữa, "Vĩnh viễn bị vây ở chỗ này, lúc này liền là ngươi được hành hạ, nếu như ngươi nói cho chúng ta giải trừ ánh trăng nguyên rủa biện pháp, chúng ta liền để ngươi thu được giải thoát."

Nữ giới không hề bị lay động, hơn nữa còn nhắm hai mắt lại.

"Ngươi không có lựa chọn quyền lợi, từ vừa mới bắt đầu, liền là chúng ta đang lựa chọn ngươi." Tiễn Thương Nhất đi lên trước, đem đối phương hai mắt kéo ra, "Nhìn ta, nói cho ta, ngươi hiện tại đau khổ sao? Có muốn hay không thu được chân chính yên lòng?"

Lúc này cảnh tượng vô cùng quỷ dị, chỉ ít đối với Tiêu Thiên tới nói là như vậy.

Hần đồng đội Tiễn Thương Nhất tay trái cầm lấy tóc của đối phương, ngón trỏ tay phải cùng ngón giữa đem đối phương hai mắt kéo ra, nếu như đối phương là người bình thường, Tiêu Thiên chỉ có thể cảm giác Tiễn Thương Nhất làm việc phương pháp có chút thô bạo, nhưng hiện tại, đối phương căn bản không bình thường, thậm chí có hay không là người đều không rõ ràng, bởi vì đối phương chỉ có một viên đã chết đã lâu cái đầu.

Tiêu Thiên nuốt ngụm nước bọt.

Giờ khắc này biểu hiện Tiễn Thương Nhất để Ninh Tĩnh không tự giác lùi về sau một bước, "Thương Nhất hần. . . Không có chút nào sợ sao? Lẽ nào lúc trước hần từ chối làm đội trưởng là bởi vì hần biết mình cùng Trí Đa Tinh tương tự cho nên mới từ chối, mà không phải chính hần nói lý do sao?" Trong đầu xuất hiện ý nghĩ này thời điểm, Ninh Tĩnh theo bản năng nghĩ đến Nhu Quang.

Một người bề ngoài xem ra vô cùng thể lực nữ giới.

Nhưng là mãi cho đến nàng rời đi đội ngũ, Ninh Tĩnh cũng không có cảm giác Nhu Quang có bất kỳ điểm không tốt.

"Nàng theo lên đảo tới nay vẫn việc làm liền là ở biện giải cho mình, nhưng là hết thầy phát triển đối với nàng mà nói đều bất lợi, bởi vì nàng đóng vai nhân vật là Yến Nhượng Huyền, một tên có năng lực nhưng vô cùng làm người chán ghét nữ sinh, cùng đoàn đội quan hệ không hòa thuận, thường thường chửi bới đồng bạn, có lúc thậm chí đánh đập lẫn nhau." Ninh Tĩnh ở trong lòng nói chính mình, "Ồ nàng sinh mệnh thời khắc cuối cùng, nàng chết đều là bởi vì Yến Nhượng Huyền rời sân tạo thành, có thể nói, nàng hoàn toàn là chịu chính mình vai trò nhân vật giết hại. Kỳ thực, thay một góc mức độ, ta cũng là như vậy, vẫn làm đoàn đội điều hòa thuốc công tác, thậm chí ta bản thân cũng hòa vào tiến vào, hòa vào Đoạn Linh nhân vật, có thể là. . . Ta không phải Đoạn Linh, tại sao muốn đem chính mình biến thành nàng?"

Ninh Tĩnh suy nghĩ không có được đáp án.

Cái đầu đánh gãy tâm tư nàng, "Các ngươi có thể không? Các ngươi có thể làm được sao? Nếu như thất bại, các ngươi đối mặt tình cảnh thậm chí so với chúng ta còn đáng sợ hơn, có lẽ các ngươi đem đối mặt Địa ngục!"

Bốn người từ đầu đầu trong lời nói cảm nhận được tâm tình sợ hãi.

Phát ra từ sợ hãi tận đáy lòng.

Nàng đã biến thành như vậy, đều đang hãi sợ thất bại kết quả.

"Chúng ta có thể làm được hay không không phải ngươi cần lo lắng vấn đề, ngươi không có lựa chọn, bởi vì có thể vĩnh viễn sẽ không lại có người đi tới

nơi này. Muốn biết ta tại sao như thế hiểu rõ sao? Bởi vì ta thấy người trong lòng khát khao, làm chúng ta đứng ở nơi đó thời điểm, người cũng cảm giác được, người một mực chờ đợi, chờ chúng ta đến, chờ chúng ta đến giải cứu người!" Tiễn Thương Nhất nói.

Chương 19: Thương lượng vỡ tan

Tiến Thương Nhất mấy câu nói như một cái kiếm sắc đâm vào đôi phương trong lòng.

"Ta. . ." Nhưng mà nữ giới vẫn là rất do dự, trong lòng của nàng đang giãy dụa.

Phản ứng của đôi phương Tiễn Thương Nhất đều nhìn ở trong mắt, nhưng mà hắn không nói gì.

"Xem ra thần mặt trắng đối với nàng ảnh hưởng lớn vô cùng, có thể lý giải, có lẽ là trừng phạt, có lẽ chỉ là coi như con mồi, nàng chịu thần mặt trắng vây ở cây này gây máu trên, bắt sinh bắt tử, như chịu thể giới vứt bỏ, vừa bắt đầu có thể là không tin, theo thời gian trôi đi, nàng bắt đầu khẩn cầu, làm khăn cầu không có kết quả sau đó, sẽ trở nên tức giận, cuối cùng, lòng như tro nguội." Tiễn Thương Nhất hai mắt không hề rời đi gò má của đôi phương, hiện tại là quan trọng nhất thời khắc, đôi phương bất kỳ phản ứng nào đều cần ngay lập tức biết, để tại đúng lúc ứng đối.

"Xin lỗi, các người đi thôi, có lẽ biến thành ta như vậy trái lại là kết quả tốt nhất." Nữ giới nói xong lần thứ hai nhắm hai mắt lại, không muốn lại đối mặt Tiễn Thương Nhất.

Lần này, Tiễn Thương Nhất không có ở dùng cường ép cứng rắn phương pháp thúc ép nàng mở miệng.

"Lẽ nào có chỗ nào gặp sự cố sao?" Tiễn Thương Nhất ở trong lòng hỏi mình, không có được đáp án, sau đó, hắn đem đầu chuyển hướng phía sau Trí Đa Tinh, chỉ là đôi phương về mặt yên lặng, không có bất kỳ phản ứng nào.

"Chúng ta. . ." Ninh Tinh thấy Tiễn Thương Nhất không dự định tiếp tục câu hỏi, vội vã đi lên trước, thế nhưng là chịu Trí Đa Tinh kéo.

"Đi thôi, nếu đôi phương không muốn nói cho chúng ta, vậy liền không bắt buộc, chúng ta đi trên con đường này thời điểm, xưa nay cũng chưa hề nghĩ tới ai sẽ giúp đỡ chúng ta, cho đến bây giờ, nàng nói đều là lời nói nhảm, ngoại trừ làm chậm trễ thời gian của chúng ta ở ngoài, không có bất kỳ tác dụng gì. Trên thực tế, lập tức khiến cho chúng ta cho rằng nàng là thần mặt trắng đồng lõa cũng không có bất cứ quan hệ gì, bởi vì nàng bản thân liền là thần mặt trắng kẻ thù tội, trợ giúp thần mặt trắng kéo dài thời gian của chúng ta là nàng phạm sự việc." Trí Đa Tinh đối với cô gái trước mắt làm đánh giá.

"Có thể là. . ." Ninh Tinh còn muốn nói gì.

"Quên đi thôi." Tiêu Thiên vỗ vỗ bờ vai của nàng, "Muốn sống sót, chỉ có thể dựa vào chúng ta chính mình, còn lại trợ giúp đều là thêu hoa trên gấm đỏ vật."

Đặc biệt cái đầu vẫn không có mở mắt ra.

"Gặp lại." Tiễn Thương Nhất lưu lại hai chữ sau liền cùng còn lại ba người cùng tiếp tục hướng phía trước đi.

Trong tai bốn người không ngừng truyền đến quấy rối lời nói, Ninh Tinh rốt cục không nhịn được mở miệng để những đầu lâu này câm miệng, nhưng là ngoại trừ càng thêm mãnh liệt châm biếm ở ngoài, nàng không có bất kỳ tác dụng gì.

"Tại sao?" Nàng quay đầu hỏi Trí Đa Tinh.

"Bởi vì phái nam sĩ nhục càng làm cho người để ý, trên thực tế trong này cũng có thật nhiều phái nữ đang làm nhục chúng ta, chỉ có là cá nhân cảm giác không giống thôi." Trí Đa Tinh không có quay đầu, vẫn nhìn về phía trước.

"Ta hỏi chính là tại sao không tiếp tục truy hỏi? Cái đầu kia có thể cùng chúng ta trao đổi, hiển nhiên. . ." Ninh Tinh lời còn chưa nói hết liền bị cắt đứt.

"Bởi vì chúng ta hỏi lại cũng sẽ không có kết quả, vừa này Tiễn Thương Nhất đàm phán đã vô cùng xuất sắc, đôi phương y nguyên lựa chọn từ chối, lúc này giải thích rõ chúng ta lúc này thế đánh bạc căn bản không đủ để làm cho đôi phương nói ra nàng nhận làm trọng yếu tin tức, bởi vậy, chúng ta nên làm chuyện quan trọng nhất là tăng lên bản thân thế đánh bạc, mà không phải tiếp tục cùng nàng dây dưa." Nói tới chỗ này, Trí Đa Tinh đẩy một cái kính mắt, khóe miệng nở nụ cười, hình như nghĩ tới điều gì vấn đề thú vị.

"Đúng rồi, người biết nàng ở đây cuối cùng đợi bao lâu sao?" Trí Đa Tinh quay đầu hỏi Ninh Tinh.

"Không biết là." Ninh Tinh nghĩ đến một giây đồng hồ liền làm ra trả lời.

"Ta cũng không biết, nhưng mà ta có thể từ chung quanh những đầu lâu này phản ứng đến suy đoán, thông qua so sánh tìm ra không giống, do đó đến ra một cái kết luận, đầu tiên, tại sao chúng ta bằng lòng cùng nàng trò chuyện?" Trí Đa Tinh dừng lại, "Bởi vì nàng không có lỗi ra nhục máng chúng ta, người xem một chút xung quanh những này chịu cấm ở gây máu trên cái đầu, bọn họ chữ bới tất cả, bất kể là những người khác vẫn là chính mình, bất kể là có sinh mệnh, vẫn là không có sự sống, đều trốn tránh qua miệng của bọn họ."

"Là bởi vì. . . Oán hận sao?" Tiêu Thiên gia nhập vào thảo luận.

"Ta cho rằng bọn họ làm như vậy là vì gây nên chúng ta oán hận, vừa này ta cùng Trí Đa Tinh dùng chân đá mới bắt đầu cái kia hai cái đầu thời điểm, bọn họ biểu cảm trên mặt ngoại trừ đau đớn ở ngoài, hình như còn có. . . Hưởng thụ, vậy loại về mặt thậm chí dùng hạnh phúc để hình dung cũng không

quá đáng, nếu như đem về mặt của bọn họ dùng lời nói nói ra, có thể là như vậy, a, nếu như có thể vĩnh viễn như vậy là tốt rồi, lại tới một lần nữa, lại tới một lần nữa. . . , vì lẽ đó, tư tưởng của bọn họ đã bệnh trạng, dựa vào điên cuồng đến tê liệt chính mình." Tiễn Thương Nhất thay Trí Đa Tinh làm trả lời.

"Cũng có thể là nhầm chán." Trí Đa Tinh nhủ mảy, đối với Tiễn Thương Nhất đoạt lời của mình rất có hơi từ.

"Người nói chính là chính người đi!" Tiễn Thương Nhất kéo kéo khoe miệng, không muốn tiếp tục tranh luận.

Ngay ở bốn người không có phát hiện thời điểm, mặt trời đã dần dần biến mất, chỉ có không phải biến mất ở đường chân trời dưới, mà là biến mất ở giữa không trung, cùng chịu mây đen che chắn tình huống hoàn toàn khác nhau, tình huống lúc này càng như là buổi tối.

"Làm sao nhanh như vậy?" Ninh Tinh ngẩng đầu nhìn bầu trời.

"Tình huống như thế, tuy rằng ở ngoài dự liệu, nhưng cũng hợp tình hợp lý." Tiễn Thương Nhất nghĩ đến nguyên nhân.

"Là bởi vì chúng ta càng thêm tới gần thân mặt trăng đàn thờ duyên có sao?" Tiêu Thiên hỏi.

"Hẳn là, làm trăng máu xuất hiện thời điểm, chúng ta bất luận nhìn thế nào, đều có thể rất rõ ràng nhìn thấy trăng máu, lúc đó ta liền cảm giác kỳ quái, hiện tại cuối cùng đã rõ ràng rồi, trăng máu cũng không phải chúng ta thế giới hiện thực bên trong trăng sáng, nó không có quay chung quanh trái đất chuyển động, nó liền ở đảo Phương Nào, nó thống trị đảo Phương Nào. Ban ngày, bởi vì mặt trời tia sáng quá mạnh, nó không cách nào cùng với ngang hàng, nhưng đến buổi tối, chỉ dựa vào trăng sáng này điểm ánh sáng chiếu rọi, căn bản là không có cách xuyên thấu trăng máu không chế đảo Phương Nào." Tiễn Thương Nhất mới nói được một nửa, lời nói liền chịu Trí Đa Tinh đoạt đi.

"Chúng ta càng tiếp cận trăng máu, trăng máu đối với xung quanh ảnh hưởng liền càng mạnh, cho nên khi mặt trời tia sáng yếu đi thời điểm, yếu đến không thể xuyên thấu trăng máu sức mạnh đến đảo Phương Nào thời điểm, mặt trời sẽ biến mất. Chúng ta muốn chuẩn bị sẵn sàng, phải biết, phim ảnh cho điều kiện của chúng ta là trăng máu tồn tại trong lúc, hiển nhiên, theo chúng ta cùng trăng máu khoảng cách rút ngắn, khoảng thời gian này sẽ càng ngày càng dài, chúng ta chịu hạn chế thời gian cũng sẽ càng ngày càng dài." Trí Đa Tinh vừa vận nói xong, trăng máu liền xuất hiện ở giữa bầu trời.

Theo trăng máu đỏ tươi cùng xuất hiện còn có phía trước hang núi.

Đen thui cửa hang khiến lòng người sinh ra hoảng sợ, dường như bên trong ẩn giấu quái vật khủng bố.

Trăng máu xuất hiện sau đó, hai bên cái đầu đều khép quần rồi miệng mình, thậm chí ngay cả tiếng hít thở cũng không muốn phát ra, tuy rằng bọn họ lúc này căn bản không cần hít thở.

Đối với những đầu lâu này tới nói, trăng máu liền là bọn họ chúa tể.

Không cách nào đỡ nghịch, không cách nào trốn tránh.

"Mọi người đem đèn pin cầm tay lấy ra." Tiễn Thương Nhất mở miệng nói.

Hắn đóng vai nhân vật là Mạc An, lúc này Yến Nhược Huyền đã không ở, hiển nhiên Mạc An cần phải gánh lấy trách nhiệm.

Bốn cột sáng bắn vào cửa hang, rọi sáng tiến lên đường.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Tranh tường

Lấy Tiễn Thương Nhất dẫn đầu, bốn người đi vào hang núi. Hang núi độ rộng có lẽ có thể làm cho ba người song song thông qua, chẳng qua bốn người cũng không có chọn dùng song song phương thức, mà là một người theo một người phương thức.

"Mọi người theo sát, cẩn thận đừng tụt lại phía sau!" Đi ở người thứ hai Trí Đa Tinh lên tiếng nhắc nhở.

Phía sau hai người đáp một tiếng.

Bốn người đi vào hang núi có lẽ sau 20 phút, phía trước không gian đột nhiên lớn lên, mặt đất cũng đã biến thành do hòn đá tạo thành sàn nhà, bốn người biết, chính mình có thể là đi tới cung điện loại hình địa phương.

Tiền Thương Nhất cầm đèn pin cầm tay chung quanh chiếu, không gian lớn như vậy, vẫn đi về phía trước hiển nhiên không phải biện pháp tốt nhất.

"Trên tường giống như có món đồ gì?" Tiền Thương Nhất ngừng lại.

Cung điện sàn nhà cùng vách tường đều là chính tề hòn đá, mỗi một hòn đường kính đều ở khoảng hai mét, hai cái trong hòn đá khe hở gần như không nhìn thấy, thậm chí ngay cả một tờ giấy mảnh đều không chen vào lọt.

"Qua xem một chút." Trí Đa Tinh đi tới Tiền Thương Nhất phía trước.

Bốn người đi thẳng đến bên tường, đèn pin cầm tay đồng thời nhắm ngay một khối vách đá.

Chỉ thấy trên vách đá có đủ mọi màu sắc tranh tường, tranh tường phong cách vô cùng trừu tượng, nhưng biểu hiện nội dung nhưng vô cùng rõ ràng sáng tỏ.

"Có lẽ chúng ta có thể theo những này trong tranh vẽ trên tường tìm tới một chút giải trừ ánh trăng nguyên rủa mạnh mẽ." Tiền Thương Nhất bắt đầu xem lên.

Thứ nhất bức tranh vẽ trên tường vẽ hai người, nói đúng ra, hẳn là một loại nào đó sinh vật hình người, chúng nó cùng loài người có vô cùng lớn không giống, lúc này một điểm khác biệt liền là chúng nó đầu không phải là loài người đầu, mà là hai cái hình cầu vật thể, lúc này hai cái hình cầu vật thể trôi nổi ở chúng nó cái cổ mặt vỡ nơi, xem ra quý dị không gì sánh được.

Ngoài ra, hai người kia trên mình tô màu cũng có sự khác biệt, một cái là khiến người ta bình tĩnh hoà nhã thuần trắng, một cái khác nhưng là khiến người ta sống lưng lạnh cả người màu đỏ tươi.

"Hoàn toàn xem không hiểu. . ." Ninh Tinh xem xong thứ nhất bức, chẳng qua nàng cũng không có xem hiểu tranh tường muốn bày tỏ ý.

"Ta cũng không hiểu lắm, nhưng phía sau còn có, tiếp tục xem đi." Tiêu Thiên di chuyển đèn pin cầm tay, bắt đầu xem ra thứ hai bức tranh tường.

Cùng thứ nhất bức tranh tường không giống, thứ hai bức tranh vẽ trên tường sự vật tương đối tại thứ nhất bức tranh tường đến nói nhiều rồi rất nhiều, chẳng những có rừng rậm cùng dòng suối, thậm chí còn có một chút động vật nhỏ bóng người. Thứ nhất bức tranh vẽ trên tường hai người cũng xuất hiện ở này trong tranh vẽ trên tường, chúng nó chính xác bên cạnh dòng suối nhỏ rửa chân, tuy rằng chúng nó không lộ vẻ gì, nhưng theo trên tranh vẽ trên tường thân thể động tác đến xem, chúng nó lúc này tâm tình hẳn là vui vẻ phần lớn.

Bên trong vùng rừng rậm động vật nhỏ gần như đều vây quanh người sắc thái thuần trắng, mà ở người sắc thái đỏ tươi bên cạnh, gần như không có bất kỳ động vật, không chỉ như thế, trên tranh vẽ trên tường còn vẽ có một ít đang xem người sắc thái đỏ tươi động vật, chỉ là những động vật này trên mặt biểu hiện toàn bộ là hoảng sợ, phát ra từ sợ hãi tận đáy lòng.

"Lẽ nào?" Trong lòng bốn người đã có suy đoán.

Thứ hai bức tranh tường sau khi xem xong, bốn người hướng đi thứ ba bức tranh tường, lúc này một bức cùng với trước hai bức có sự không giống rất lớn, bởi là chân chính xuất hiện loài người.

Tuy rằng người bên trong này loại gần như đều là trần truồng **, hình dạng quái dị, nhưng trong tay bọn họ cầm giáo dài cùng cây côn điều này có thể sử dụng công cụ một chút, cho thấy thật là của bọn họ loài người không thể nghi ngờ. Bây giờ một bức tranh tường nội dung là thứ nhất trong tranh vẽ trên tường hai người với người loại gặp gỡ, lẫn nhau trong lúc đó hình như xảy ra mâu thuẫn, loài người đem vũ khí trong tay nhắm ngay hai người này, biểu cảm trên mặt là cảnh giác.

Thứ tư trong tranh vẽ trên tường, có một nửa loài người ngã quỵ ở mặt đất, mặt khác một nửa thì lại nằm trên đất, cái đầu cùng thân thể của chính mình tách ra, máu tươi đem mặt đất nhuộm đỏ, chết không thể chết lại. Giờ khắc này, loài người vũ khí trong tay đã thả ở trên mặt đất, đối mặt thứ nhất trong tranh vẽ trên tường hai người, bọn họ không có bất luận sự chống cự nào ý, đối với hai người hoàn toàn phục tùng.

Thứ năm bức tranh tường cùng thứ tư bức tranh tường trên căn bản như thế, chỉ là quý lạ ở sắc thái thuần trắng dưới loài người số lượng là trên một bức nhiều gấp mười, mà sắc thái đỏ tươi dưới loài người nhưng chỉ có một ít người chết, số lượng không nhiều cũng không ít.

"Chuyện này. . ." Xem tới đây, trong lòng bốn người đều cả kinh.

"Cái này cái đầu là màu đỏ tươi hình cầu, thân thể là loài người tên, liền là đảo Phương Nào thân mặt trắng a?" Tiêu Thiên nói ra cái nhìn của chính mình.

"Rất có thể." Tiền Thương Nhất không dám khẳng định.

"Ta cho rằng này nội dung bên trong chỉ có thể làm chuyện hoang đường đến xem. . ." Âm thanh Ninh Tinh đều có chút run rẩy.

"Mặt sau còn có." Trí Đa Tinh tạm thời không có phát biểu cái nhìn của chính mình.

Thứ sáu bức tranh tường bắt đầu phát sinh ra biến hóa, người sắc thái thuần trắng xung quanh tụ tập số lượng khổng lồ loài người, gần như chiếm cứ này tám tranh tường sắp tới 8 thành vị trí, mà người sắc thái đỏ tươi chỉ có thể đứng ở chỗ rất xa, lúc này một lần, chung quanh nó liền người chết đều không có, chỉ có một mảnh bị máu tươi nhuộm đỏ đất trống.

Thứ bảy trong tranh vẽ trên tường, người sắc thái thuần trắng đầu đã thoát ly thân thể nó, chậm chạp hướng về bầu trời bay đi, mặt đất y nguyên là quỳ lạy loài người, chỉ có lúc này loài người không còn là trần trướng **, mà là bắt đầu ăn mặc quần áo đồ vật, tuy rằng che chắn vị trí không nhiều, nhưng cùng với trước trần trướng ** so với, hiển nhiên văn minh tiến bộ rất nhiều.

Cùng với tương đối, sắc thái đỏ tươi "Người" nhưng vẫn là vừa bắt đầu đáng đáp, đầu nó nhưng lưu lại ở trên cổ lúc này, không có bất kỳ biến hóa nào.

Thứ tám bức tranh tường, giữa bầu trời xuất hiện sáng ngời trăng tròn, trăng tròn thuần trắng sắc điệu khiến trong lòng người ôn hòa, ở trăng tròn phía dưới, người sắc thái đỏ tươi ôm một bộ không có đầu thân thể, nó xung quanh là vô số loài người bị chết, ngoại trừ phía trên trăng tròn vị trí, lúc này bức tranh tường những nơi còn lại đều là màu đỏ tươi, đếm không hết cụt tay chân cùng cái đầu nằm trên đất.

Sau đó hòn đá chỉ là đơn thuần hòn đá, màu xanh đen mặt ngoài không có bất kỳ màu sắc tươi đẹp, hiển nhiên tranh tường chấm dứt ở đây đã kết thúc.

Bốn người ngẩng đầu nhìn hướng bầu trời, trăng máu đỏ tươi vẫn cứ treo ở trên trời, cho dù là ở trong sơn động đều có thể nhìn thấy sự tồn tại của nó.

"Là có thật không?" Tiêu điều hỏi.

"Mặt sau hình như lại xảy ra rất nhiều chuyện. . . Chẳng qua, đã không có tranh tường." Tiền Thương Nhất sờ sờ tranh tường, trên tay dính một tầng dày đặc bụi.

"Một bên khác đâu?" Ninh Tĩnh mở miệng hỏi.

"Qua xem một chút liền biết rồi." Tiền Thương Nhất xoay người, bốn người đồng loạt hướng một mặt khác vách tường đi đến.

Này một mặt vách tường không có bất kỳ đáng giá chú ý địa phương, ngoại trừ mặt trên của nó cái gì đều không có điểm này bản thân liền đáng giá chú ý ở ngoài.

"Nếu như đây chính là đảo Phương Nào nguyên nhân, vậy chúng ta sống sót tỷ lệ có thể nói là nhỏ bé không đáng kể." Nét mặt Trí Đa Tinh nghiêm túc dị thường, "Theo trên tranh vẽ trên tường biểu hiện nội dung đến xem, duy nhất có thể cùng với chống lại chỉ có vàng kia đã lên tới trên trời màu trắng tuyền trắng sáng, hiển nhiên lực lượng này chúng ta hiện rõ ở không có bất kỳ biện pháp nào có thể mượn dùng, chỉ ít hiện tại chúng ta không có phát hiện. Mặt khác, theo trên tranh vẽ trên tường biểu hiện ra sức mạnh giá trị đến xem, chúng ta liền một ít phần thắng đều không có."

"Không sai, ta nghĩ chúng ta cơ hội duy nhất liền là liền là khuyên nó. . . Vứt đi?" Tiền Thương Nhất nói xong chính mình cũng không nhịn được cười nhạo chính mình một phen.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Cầu thang xoay tròn

"Mọi người tiếp tục đi thôi, đồng thời chú ý một cái xung quanh có hay không chỗ đặc biệt nào." Trí Đa Tinh thúc giục.

Phía trước xuất hiện một cái cầu thang hướng phía dưới.

"Lại là hướng dưới đi sao?" Tiêu Thiên nhìn sâu không thấy đáy cầu thang nói.

"Mặc kệ là hướng dưới đi vẫn là đi lên, chúng ta đều phải đi vào. Nếu như đem chúng ta leo lên đảo Phương Nào thời gian xem là là khuya chủ nhật, như vậy ngày hôm nay liền là thứ ba buổi tối, chúng ta còn có năm ngày thời gian, bất quá chúng ta trên mình nguyên rùa chưa chắc sẽ lưu lại cho chúng ta nhiều thời gian như vậy." Trí Đa Tinh cái thứ nhất đi xuống.

Từ khi Nhu Quang chết rồi, Trí Đa Tinh thường thường đánh trận đầu, tựa hồ đang chứng minh cái gì, vừa giống như là đang phát tiết cái gì.

Ba người theo sát phía sau, muốn dựa vào chạy trốn đến diễn xong này bộ phận phim ảnh địa ngục, hoàn toàn là mơ hồ.

Tiếp tục đi mới phát hiện thang lầu này bậc thang cùng bên ngoài bọn họ lên núi bậc thang hoàn toàn khác nhau, lúc này là xoay quanh cầu thang, không ngừng xoắn ốc hướng dưới, đèn pin cầm tay ánh sáng chỉ có thể chiếu rọi đến phía trước quá ngắn khoảng cách, đối với sự giúp đỡ của bọn họ cực kỳ có hạn.

"Chúng ta đi sắp có 10 phút à? Còn chưa tới đấy sao?" Âm thanh Ninh Tĩnh ở cầu thang trong đường nói không ngừng vang vọng.

Bởi vì đen tối kiềm nén cùng đối với không biết hoảng sợ, Ninh Tĩnh cảm giác mình có chút bối rối.

Tiền Thương Nhất nhú nhú mày, không hề trả lời.

"thật có chút quá lâu, chúng ta như vậy vẫn hướng dưới đi chẳng lẽ muốn đi tới lòng đất đi sao?" Hắn ở trong lòng nghĩ.

Lại đi rồi đến gần một giờ, lấy bậc thang độ dài tới nói, lúc này độ dài đã có chút đáng sợ.

Trong lòng bốn người đồng thời có một loại theo nhà lớn cao chọc trời đỉnh chớp xuống tới lâu một cảm giác, đương nhiên, không phải thông qua thang máy, mà là thông qua tay vịn cầu thang.

"Tình huống không đúng, chúng ta thấp xuống tốc độ, tiết kiệm một chút thể lực." Tay phải Trí Đa Tinh bày lên, ra hiệu người phía sau dừng lại.

"Quả nhiên không đơn giản như vậy. . ." Tiêu Thiên nói.

"Các người nghe, giống như có tiếng gì đó." Tiền Thương Nhất để mọi người im lặng đi xuống.

"Là có, chẳng qua rất không rõ ràng." Ninh Tĩnh nói xong ngừng thở tiếp tục nghe.

Lúc này, Tiền Thương Nhất đem lỗ tai dán ở trên vách tường, "Giống như là tiếng bước chân, theo phía trên truyền đến, càng ngày càng gần."

Tiêu Thiên vội vã quay đầu, nếu như có món đồ gì theo phía trên lại đây, như vậy hắn sẽ cái thứ nhất gặp phải.

"Đến rồi!" Tiền Thương Nhất đứng thẳng người, hai mắt nhanh chóng nhìn chăm chăm phía trên.

Hắn dáng dấp nghiêm túc lấy nhiệm ở đây mỗi người.

Thịch thịch thịch!

Âm thanh càng ngày càng vang lên, hoàn toàn có thể rõ ràng nghe được, lúc này giải thích rõ đối phương chính xác đang không ngừng đến gần.

Rốt cục, bốn người thấy rõ âm thanh khởi nguồn bộ mặt thật, dĩ nhiên là một bộ không có cái đầu xác chết, càng đáng sợ chính là, thi thể này chính xác hướng về bọn họ vọt tới, sở dĩ dùng hướng cái từ này, là bởi vì xác chết lúc này động tác như phát điên giống như dã thú.

"Chạy!" Tiền Thương Nhất hô xong lập tức hành động lên.

Nhưng mà, cho dù như vậy, xác chết cùng bốn người trong lúc đó khoảng cách vẫn cứ ở rút ngắn, bởi vì hết sức lực chạy nhanh duyên cớ, vì lẽ đó Ninh Tĩnh rơi xuống phía sau cùng.

"Bắt được tay ta!" Tiêu Thiên duỗi ra tay của chính mình.

Trong bốn người, lấy Tiêu Thiên thể lực tốt nhất, cho dù lôi kéo Ninh Tĩnh, hắn cũng không có rõ ràng cảm giác cố hết sức.

"Làm sao bây giờ? Tiếp tục như vậy không được, hắn giống như hoàn toàn sẽ không cảm thấy mệt nhọc như thế." Ninh Tĩnh lúc nói chuyện thở hồng hộc.

Xác chết hình thể nếu như thêm vào đầu, có lẽ là cao đạt hai mét một tên to con, đang không có vũ khí tình huống, cho dù bốn người cùng tiến lên cũng chưa chắc là nó đối thủ, huống chi, lúc này là bộ thi thể à!

Lúc này, Tiền Thương Nhất đột nhiên ngừng lại, để Tiêu Thiên cùng Ninh Tĩnh chạy đến trước mặt mình.

"Người. . ." Tiêu Thiên cùng Ninh Tĩnh giật mình nhìn hắn.

Tiền Thương Nhất không hề trả lời, mà là cầm trong tay đèn pin cầm tay quăng phóng đi, ở giữa xác chết ngực.

Đèn pin cầm tay đánh vào xác chết ngực sau đó đạn rơi xuống đất, xác chết hơi dừng lại một giây, tốc độ giảm bớt một chút, nhưng mà rất nhanh lại đuổi theo.

Nhìn thấy tấn công của mình hoàn toàn không có bất kỳ tác dụng gì, Tiền Thương Nhất vội vã chạy đi, rất nhanh sẽ đuổi theo Ninh Tĩnh hai người.

"Ta đèn pin cầm tay ném ở trên người hắn hoàn toàn không tác dụng, xem ra chỉ có thể chạy."

Lúc này, Tiêu Thiên cùng Ninh Tĩnh mới hiểu Tiền Thương Nhất vừa nãy làm chuyện gì đi.

Bởi vì là kịch liệt chạy nhanh duyên cớ, vì lẽ đó bốn người kiên trì một phút tốc độ liền bắt đầu rõ ràng giảm xuống, thể này đi xuống, ba mươi giây sau đó, xác chết liền đem đuổi theo bọn họ.

"Không, ta không xong. . ." Ninh Tĩnh đột nhiên quỳ rạp xuống trên bậc thang.

"Đi mau, sắp bị đuổi theo." Tiêu Thiên chỉ có thể cổ vũ Ninh Tĩnh, hần cũng không nghĩ tới biện pháp tốt hơn.

"Trương Tư Ba, người có biện pháp gì không có?" Tiền Thương Nhất rốt cục không nhịn được mở miệng xin giúp đỡ Trí Đa Tinh.

Phải biết, Trí Đa Tinh ở lên núi thời điểm phát biểu một phen nói chuyện, nhưng là lúc này lại giống như chỉ lo chính mình chạy trốn.

"Hà Hồng Tín, đừng ném ta. . ." Ninh Tĩnh nhìn Tiêu Thiên, nàng thực sự không chạy nổi, nhưng mà lấy Tiêu Thiên thể lực, hoàn toàn có thể vác nàng chạy, đương nhiên, nếu như lấy tốc độ như vậy tiếp tục chạy xuống đi, cũng chống đỡ không được bao lâu.

Ngay ở Ninh Tĩnh đắm nước mắt đầm lệ mà nhìn Tiêu Thiên thời điểm, nàng phát hiện nét mặt Tiêu Thiên đột nhiên thay đổi.

Trở nên hơi xa lạ.

Đột nhiên, Ninh Tĩnh phản ứng lại, lúc này Hà Hồng Tín thật sự xuất hiện.

"Xin lỗi, Đoạn Linh. . ." Hà Hồng Tín buông ra bắt được tay Ninh Tĩnh, "Ta còn muốn giữ lại thể lực, có lẽ phía dưới này liền là lối ra, ta cũng ngại, tốc độ quá chậm, rất có thể còn chưa tới nơi lối ra sẽ chịu đuổi theo, ngại. . . Tự cầu phúc đi!"

"Không. . . Chờ đã. . ." Ninh Tĩnh không nghĩ tới chính mình cứ vậy đi chịu vứt bỏ, nàng vội vã hô to, "Mạc An, Trương Tư Ba, đến giúp giúp ta, ta không chạy nổi."

"Đáng ghét!" Tiền Thương Nhất dừng bước.

Hà Hồng Tín không có, không chỉ không có dừng bước, trái lại chạy trốn càng nhanh hơn.

Lúc này, Trí Đa Tinh theo bên người Hà Hồng Tín chạy qua, vẫn xa xa dẫn trước Trí Đa Tinh dĩ nhiên trở về chạy.

"Đến, ta cũng ngại!" Tiền Thương Nhất cầm lấy tay Ninh Tĩnh.

Lúc này, ở Ninh Tĩnh phía sau khoảng chừng mười mét nơi, không có cái đầu xác chết chính đang chạy nhanh đến.

"Mẹ kiếp, thật nặng!" Tiền Thương Nhất nhất thời cảm giác mình hiện tại chính đang vác nặng huấn luyện, nguyên bản có thể rất lưu loát cất bước hai chân, lúc này lại như đồ chì như thế, bước ra một bước đều vô cùng gian khổ.

"Coi vậy đi, ngại thì ta xuống đây đi. . . Không phải vậy hai người chúng ta đều sẽ chết." Ninh Tĩnh không phải một cái mềm yếu cô bé.

Tiền Thương Nhất cắn răng, không nói gì.

Đang lúc này, Tiền Thương Nhất xem thấy phía trước mình xuất hiện một người, "Có người đến giúp đỡ!" Hần vội vã hô.

"Ta nghĩ đến một cái biện pháp, không biết là có được hay không, nếu như thất bại, ba người chúng ta có thể đều sẽ chết." Trí Đa Tinh trợ giúp Tiền Thương Nhất đỡ Ninh Tĩnh.

"Nếu như không thử một lần, ba người chúng ta nhất định sẽ chết!" Tiền Thương Nhất lúc này liền nhỏ nước bọt tâm tình đều không có.

Ba người lần thứ hai chạy lên, Ninh Tĩnh cảm giác mình phía sau lưng mát lạnh, bộ thi thể kia ngón tay đụng tới lưng nàng, truyền đến lạnh lẽo cảm giác.

"Tóc gáy tất cả đều đứng lên rồi. . ." Ninh Tĩnh ở trong lòng nói, "Nguy hiểm thật, còn kém một giây đồng hồ, không biết là Trí Đa Tinh biện pháp cuối cùng là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Đảo ngược

"Biện pháp của ngươi cuối cùng là cái gì? Nói mau a!" Tiễn Thương Nhất hít sâu một hơi.

"Nói đến trắng sáng, ngươi sẽ nghĩ đến cái gì hiện tượng?" Trí Đa Tinh không có nói thẳng đáp án, trái lại hướng về Tiễn Thương Nhất nói ra một vấn đề.

"Ngươi cũng đừng thừa nước đục thả câu!" Nghe được Trí Đa Tinh, Ninh Tinh suýt chút nữa tức ngất đi.

"Hiện tượng?" Tiễn Thương Nhất lặp lại cái từ này, "Trắng sáng, thủy triều hiện tượng?" Giọng điệu của hắn không phải vô cùng xác định.

"Nguyên nhân là cái gì?" Trí Đa Tinh bình tĩnh cùng hiện tại ba người liều mạng chạy nhanh tình hình hoàn toàn không phục.

"Trọng lực." Tiễn Thương Nhất trả lời không có chút gì do dự, "Chờ đã, ý của ngươi là?"

"Này rất có thể là rời đi nơi này biện pháp duy nhất. Ta trước đem đèn pin cầm tay hướng lên trên ném ra ngoài, kết quả đèn pin cầm tay không có rơi xuống, mà ta lại nghe được đôi chút tiếng va chạm. . ." Trí Đa Tinh nói.

"Các ngươi đang nói cái gì?" Ninh Tinh còn không biết rõ.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất không có giúp Ninh Tinh giải thích nghi hoặc, bởi vì hắn đang suy tư, "Đây chính là đường ra duy nhất sao? Lẽ nào chúng ta đi thẳng đều đi không tới phần cuối, nguyên lai chúng ta đi nhầm phương hướng, nhưng là, nếu như đúng là như vậy, vậy chúng ta đối mặt thần mặt trắng cuối cùng có bao nhiêu đáng sợ?"

"Đúng rồi, nhớ tới mới vừa gia nhập thời điểm, ta có trải qua trên dưới đảo ngược tình huống, nguyên bản ngược nhìn trắng sáng kết quả nhưng đã biến thành cúi đầu nhìn xuống, lúc này liền là nhắc nhở sao? Cũng quá mật mờ. . ."

Nhưng mà, tình huống lúc này đã không cho phép Tiễn Thương Nhất tiếp tục do dự.

Thế lực của bọn họ gần như đã đến gần cực hạn.

"Thế nào?" Trí Đa Tinh xoay đầu lại nhìn Tiễn Thương Nhất.

"Thử xem đi, ngược lại không có biện pháp khác." Tiễn Thương Nhất liếc mắt một cái nhưng ở phía sau theo sát không nghĩ xác chết không đầu.

"Các ngươi cuối cùng phải làm gì?" Ninh Tinh càng ngày càng lo lắng.

"Đem ngươi ném lên đi." Tiễn Thương Nhất dùng rất nhanh tốc độ nói nói, không biết là không phải là muốn để Ninh Tinh cố ý nghe không rõ duyên cớ.

"Vứt? Đi tới?" Trên mặt Ninh Tinh tràn ngập kinh ngạc, tiếp theo, nàng gào thét một câu, "Các ngươi coi như muốn bỏ lại ta cũng không cần như vậy đi!"

Tiến Thương Nhất có chút chột dạ, không can đảm cùng Ninh Tinh đối diện.

"Đã chuẩn bị tốt hay chưa?" Trí Đa Tinh đột nhiên ngừng lại, hắn dừng lại hạ đến, Tiễn Thương Nhất cũng ngừng lại, nếu hai người này đều ngừng lại, Ninh Tinh cũng không có chạy nữa.

Bởi vì nàng thực sự không sức lực, tuy nói tham gia biểu diễn phim ảnh địa ngục sau đó, nàng có rèn luyện qua thân thể, chẳng qua loại cường độ này huấn luyện, ở sinh hoạt hàng ngày bên trong vẫn là quá khước trương.

"Các ngươi làm gì?" Ninh Tinh phát hiện bên cạnh hai người đột nhiên nhìn mình.

Hai người này cầm lấy vai Ninh Tinh, sau đó một người đứng ở một bên.

Không có người trả lời nàng vấn đề, đã không có thời gian, Tiễn Thương Nhất cùng Trí Đa Tinh hai người đem Ninh Tinh ngang thả, hai người bọn họ tay thì lại đảm nhiệm cái giá, may mà, Ninh Tinh trọng lượng cơ thể cũng chưa từng có trăm, đối với vận động dữ dội qua hai người tới nói có thể tính là một tin tức tốt.

Ninh Tinh nhất thời cảm giác đầu có chút thiếu oxy, hô hấp dồn dập, nhưng mà chưa kịp nàng khôi phục như cũ, nàng đột nhiên phát hiện mình phía dưới không có chống đỡ vật, nói cách khác, nàng hiện tại là tại bầu trời, nàng chịu ném ra ngoài.

"A!"

Trăm ngàn lời nói hóa thành hét thảm một tiếng.

Tạo thành cái giá hai người tình huống bây giờ cũng không ổn, bởi vì xác chết không đầu lúc này đã vọt tới trước mặt hai người.

Hiện tại lại bắt đầu chạy đã không kịp, lúc này sao gần khoảng cách, muốn tăng tốc đến cùng xác chết không đầu đồng dạng tốc độ căn bản không khả năng, chẳng qua, xác chết không đầu cuối cùng là người thân thể, mà không phải đá tảng, vì lẽ đó hai người còn có tránh né không gian.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đồng thời nhìn về phía hướng hướng mình xác chết không đầu.

Xác chết không đầu đến gần hai người sau đó, không có giảm tốc độ, nhưng nó duỗi ra nó thô chắc hai tay, hướng về hai người đầu chộp tới.

"Thật nhanh. . ." Tiễn Thương Nhất đem hai tay thả ở sau gáy, đồng thời chân trái dùng sức một đạp, nhẹ nhàng nhảy lên, đồng thời nâng lên chân phải, "Hi vọng chân ta so với tay hấn muốn lớn. . ." Hấn ở thâm nghĩ trong lòng.

Ở xác chết không đầu bắt được chính mình trước, Tiễn Thương Nhất chân đạp ở đối phương bụng dưới nơi, tuy rằng nắm bắt thời cơ đến không phải rất tốt, nhưng đầu hấn bộ phận thành công thoát ly sự công kích của đối phương phạm vi. Nếu như là ở trên đất bằng, Tiễn Thương Nhất làm như vậy có thể tính toán một lần tốt hơn phản ứng, vấn đề là hiện tại không phải đất bằng, mà là ở trên bậc thang, duy nhất đáng vui mừng sự việc có thể là này cầu thang là vòng tròn, mà không phải như rừng cây đất trồng lớn thẳng loại hình.

"Lẽ nào chân ta lực thậm chí không thể để cho hấn lùi về sau một bước sao?" Đây là Tiễn Thương Nhất ở rơi xuống đất trước cuối cùng ý nghĩ.

Phản lưng cùng bậc thang nhô ra nơi va đập, đau đớn để Tiễn Thương Nhất mắt tối sầm lại, suýt chút nữa hôn mê bất tỉnh, nếu như không phải gánh lên còn có túi đeo làm bước đệm, có thể hấn hiện tại đã ngất đi, phải biết, vền vẹn là xuống thang lâu thời điểm không có đạp tốt tạo thành hậu quả đều vô cùng nghiêm trọng, huống hồ là Tiễn Thương Nhất hiện tại loại này mượn phản xung lực té xuống thang lầu hành vi.

Cột sống không có té đứt cũng đã là vô cùng chuyện may mắn.

Tiến Thương Nhất ở cầu thang lại lăn bốn, năm vòng mới dừng lại, hấn mở hai mắt ra, sau đó hai tay chống đỡ muốn bò lên.

"A a a a!" Bắp thịt chịu xé rách cảm giác theo phản lưng truyền đến, đau đớn để Tiễn Thương Nhất kêu thảm thiết, hai tay của hấn lại thả ở trên mặt đất, lúc này Tiễn Thương Nhất đã không cách nào hành động, chỉ ít trong thời gian ngắn không cách nào hành động.

Chẳng qua, Tiễn Thương Nhất cũng không hề từ bỏ, chờ chết xưa nay không phải tính cách của hấn.

Mà khi ngay sau đó hấn đem sự chú ý đặt ở trên người Trí Đa Tinh, khi hấn nhìn thấy Trí Đa Tinh thời điểm, hấn kinh ngạc, bởi vì lúc này Trí Đa Tinh chính xác vòng vào xác chết không đầu trên cánh tay, cả tay chân tạo thành dây treo cổ chính xác giam ở xác chết không đầu cánh tay khuỷu tay khớp xương cùng vai khớp xương nơi, tiếp theo, Trí Đa Tinh dùng sức uốn một cái, xác chết không đầu thân thể đột nhiên chìm xuống, cánh tay phát ra răng rắc vang lên giòn giã.

Chẳng qua, chỉ đến thể mà thôi.

"Jujutsu?" Tiễn Thương Nhất trong đầu xuất hiện cái từ này.

"Mạc An, người không sao chứ?" Âm thanh Ninh Tinh theo phía trên truyền đến.

"Ninh Tinh? Nghe âm thanh nàng hấn không có vấn đề, xem ra thành công." Tiễn Thương Nhất không hề trả lời, không phải hấn không nghĩ, mà là không thể, há mồm phát ra tiếng chuyện như vậy đối với hấn bây giờ tới nói đều có vẻ quá tàn khốc.

Trí Đa Tinh tấn công đối với xác chết không đầu tạo thành nhất định ảnh hưởng, có thể chính hấn cũng hoàn toàn bại lộ ở xác chết không đầu trước mặt, nếu như ở khoảng cách gần như thể chịu xác chết không đầu tấn công, kết quả không hấn so với Tiễn Thương Nhất tốt hơn chỗ nào.

"Khớp xương là thân thể vô cùng yếu đuối vị trí không thành vấn đề, nhưng là đây là xác chết. . ." Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

Xác chết không đầu trước chộp vào Tiễn Thương Nhất cái tay kia nắm thành quyền hình dạng hướng về Trí Đa Tinh đánh tới, lúc này một quyền sức lực có thể đã đuổi tới nghiệp dư đánh quyền tay sức lực.

Trí Đa Tinh buông ra khóa lại khớp xương hai tay, ngăn ở trước ngực.

Xác chết không đầu nắm đầm toàn bộ nện ở trên người Trí Đa Tinh, đem hấn đập về phía vách tường.

Một tiếng rên theo trong miệng Trí Đa Tinh truyền ra, máu tươi từ khoe miệng chảy xuống.

"Xong, hai chúng ta tất cả đều sẽ chết ở chỗ này. . ." Tiễn Thương Nhất nói thâm không ổn.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Ngàn cân treo sợi tóc

Xác chết không đầu thu hồi quả đấm của chính mình, nhưng chuyện này cũng không hề biểu thị nó dự định chấm dứt tấn công, mà là đang nổi lên lần sau càng công kích mãnh liệt, nó duỗi ra hai cái tay chụp vào đầu Trí Đa Tinh.

Trong đó một cái tay ở chụp vào Trí Đa Tinh thời điểm, còn phát ra răng rắc tiếng vang.

Đối mặt sự uy hiếp của cái chết, Trí Đa Tinh không có buông tha bất luận cái nào cơ hội, đang bị nắm đấm đánh về vách tường thời điểm, hắn nỗ lực điều chỉnh chính mình thân dưới, làm xác chết không đầu thu hồi nắm đấm trong nháy mắt, Trí Đa Tinh hai chân liền đạp ở trên mặt đất, nhưng đầu gối của hắn không có dùng lực, mà là tiếp tục rơi xuống, vừa vận lúc này, xác chết không đầu hai tay chụp vào đầu hắn.

"Né tránh!" Trong lòng Tiễn Thương Nhất khâm phục, "Hắn là tham gia biểu diễn phim ảnh địa ngục sau đó tài học sao?"

Trí Đa Tinh né tránh một đòn trí mạng sau hai tay chống đỡ, lấy chân trái vì tâm, chân phải duỗi thẳng quét ra.

Toàn bộ động tác làm liền một mạch, không có chút gì do dự.

Vấn đề là, xác chết không đầu tuy rằng không có đầu, nhưng cũng không phải là không có đầu.

Nó chấp tay trước ngực hai tay dĩ nhiên trực tiếp hướng dưới bỏ tới.

May mắn chính là, Trí Đa Tinh quét ngang có một chút hiệu quả, xác chết không đầu ừ nhẹ nhàng một cái, tuy rằng không có đem vấp ngã, nhưng cũng đầy đủ, chỉ ít hai tay đánh xuống sức lực giảm bớt rất nhiều.

Chỉ là, lúc này Trí Đa Tinh biện pháp cũng dùng hết, tình huống thông thường, tranh đấu kết thúc đều rất nhanh.

Nói như vậy, trên thực tế đánh một giờ ầu đả cơ bản đều là 50 phút đồng hồ hai bên đang khiêu chiến, năm phút đồng hồ đánh xong, còn có năm phút đồng hồ từng người thu dọn đồ đạc về nhà.

Ngay sau đó, Trí Đa Tinh làm ra cùng Tiễn Thương Nhất như thế lựa chọn, hướng ra phía ngoài nhảy.

Chỉ là bất kể là nhảy ra động tác vẫn là chọn lựa địa điểm, đều so với Tiễn Thương Nhất cao siêu rất nhiều, chỉ ít mức độ lớn giảm bớt bản thân chịu đến thương tổn.

"Xong đời. . ." Tiễn Thương Nhất không biết là Trí Đa Tinh có còn hay không chạy trốn năng lực, nhưng là mình khẳng định không có.

Nhưng mà, Tiễn Thương Nhất không có chú ý tới chính là, ở Trí Đa Tinh nhảy ra thời điểm, hắn cũng ném ra một thứ.

Đó là một cái màu tím khối vuông nhỏ, độ dài có lẽ ở ba ly mét.

Cái này khối vuông nhỏ rơi vào bên người Tiễn Thương Nhất thời điểm, hắn mới phát hiện.

"Đây là cái gì? Từ đâu tới đây đồ vật? Có tác dụng gì?" Làm trong đầu của hắn chính xác đang suy tư những vấn đề này thời điểm.

Trí Đa Tinh đã ngã tại trước mặt hắn.

"Bóp nát nó!" Trí Đa Tinh gào thét.

"Xảy ra chuyện gì? Trả lời ta a!" Âm thanh Ninh Tinh lần thứ hai theo phía trên truyền đến.

Không đầu người khổng lồ xoay người, đối mặt Tiễn Thương Nhất hai người, lần thứ hai vọt tới.

Tiến Thương Nhất không do dự, hắn đưa tay phải ra, hắn hiện tại duy nhất có thể làm cũng chính là đưa tay.

Màu tím khối vuông nhỏ vỏ ngoài độ cứng cùng bóng bản độ cứng xấp xỉ, hơi dùng sức liền có thể bóp nát.

Bóp nát sau đó, theo màu tím khối vuông nhỏ bên trong bay ra một luồng màu tím sương mù, nhưng mà này sương mù vén vẹn duy trì ở độ dài 1m50 hình lập phương phạm vi bên trong.

"Xảy ra chuyện gì?" Tiễn Thương Nhất muốn hỏi, nhưng là phần lưng đau đớn truyền đến, ló ra lại đã biến thành gào lên đau đớn.

Trí Đa Tinh bò đến bên người Tiễn Thương Nhất, đem người thứ hai túi đeo ném ra ngoài, sau đó dùng tay phải che hắn miệng, tiếp tục tay trái cùng thân thể dùng sức đem Tiễn Thương Nhất hướng về bên tường đẩy, "Đi vào điếm!" Trí Đa Tinh vừa nói một bên hướng về bên tường dón.

Đau đớn chiếm cứ Tiễn Thương Nhất đại não, hàm răng cắn đến khanh khách vang lên.

Hai người liền dón ở đây dài rộng cao 1m50, do màu tím sương mù tạo thành hình lập phương bên trong.

Trí Đa Tinh vẫn cứ bùm Tiễn Thương Nhất miệng không cho hấn lên tiếng, chẳng qua có chú ý không có che mũi, không phải vậy che chết rồi liền lúng túng.

Xác chết không đầu vọt tới màu tím sương mù cái khác thời điểm chậm chạp giảm bớt tốc độ, đi tới hình lập phương biên giới thời điểm gần như ngừng lại, nhưng cuối cùng vẫn là đi tới, tiếp tục hướng dưới hướng, hướng về Hà Hồng Tín chạy trốn phương hướng vọt tới.

Chờ âm thanh đi xa sau đó, Trí Đa Tinh rốt cục buông lỏng tay ra.

"Khắc khắc." Trí Đa Tinh ho khan hai tiếng, phun một ngụm máu đàm.

"Đề. . . Mờ. . ." Tiễn Thương Nhất nỗ lực kìm nén ra hai chữ, hấn sờ dĩ không có gào lên đau đớn, không phải là bởi vì đau đớn biến mất rồi, mà là hấn cảm giác thân thể chính mình đã bỏ đi.

Trí Đa Tinh không có trả lời, hướng về bên cạnh di chuyển một chút.

"Ngươi bây giờ còn có thể đi sao?" Trí Đa Tinh lau lau khoé miệng máu.

". . ." Tiễn Thương Nhất muốn nói chuyện, nhưng cuối cùng chỉ có thể lựa chọn lặc đầu.

"Ê, các ngươi vẫn khỏe chứ?" Âm thanh Ninh Tĩnh có chút sốt ruột, nhưng không gặp nguy hiểm

"Không chết!" Trí Đa Tinh trở về hai chữ.

"Xảy ra cái gì?"

"Mạc An bị thương, cử động không được." Trí Đa Tinh dựa vào vách tường đứng lên.

Ninh Tĩnh không có trả lời.

Trong lòng Tiễn Thương Nhất có một ít không tốt ý nghĩ, nhưng hấn sẽ không nói, hiện tại cũng không có năng lực nói ra.

Đừng!

Một cái bình nhỏ theo phía trên rớt xuống, Trí Đa Tinh một bước nhỏ một bước nhỏ đi tới, nhặt lên bề ngoài như kính mắt hộ lý thuốc bình nhỏ, bình nhỏ mặt trên viết bình xịt cấp cứu bốn chữ.

"Có thể phun ba lần, đều dùng ở trên người một người thời điểm hiệu quả tốt nhất, không biết là Mạc An bị thương thể nào rồi?" Ninh Tĩnh mở miệng.

Những câu nói này, Tiễn Thương Nhất đều nghe ở trong lòng.

"Vừa nãy Trí Đa Tinh vút màu tím khối vuông nhỏ cũng là đạo cụ a? Nhớ tới ở Tế Chết bên trong, cuối cùng chạy trốn thời điểm, Ứng Nhãn cũng có rải từng ra hạt cát một loại đồ vật, vậy chút âm hồn dụng tới sau đó liền thoát ly đuôi đánh trạng thái, đến mặt sau mới một lần nữa đuôi đánh, Trí Đa Tinh đạo cụ có thể cũng là hiệu quả như thế này, có thể tạm thời tránh né đuôi đánh."

"Nhưng là khuyết điểm cũng khác thường rõ ràng, chỉ chỉ có thể duy trì 1m50 biên giới phạm vi, ta cùng Trí Đa Tinh chui vào đã vô cùng miễn cưỡng, tuy rằng Ninh Tĩnh thân thể so sánh nhỏ gầy, nhưng muốn chui vào vẫn là quá khó, nếu như lại thêm Tiêu Thiên, trừ khi đem thân thể chúng ta lượng nước rút khô còn tạm được."

"Xem ra ở phim ảnh địa ngục bên trong, đạo cụ tác dụng rất có hạn, chẳng qua vẫn cứ là vô cùng quan trọng đồ vật, tình huống vừa rồi liền là một cái ví dụ rất tốt, có thể mức độ lớn tăng lên diễn viên cho phép sai xác suất."

"Đau đớn. . . Chẳng qua, bình xịt cấp cứu có thể trị hết thương thể của ta sao? Nghiêm trọng như thế. . ." Tiễn Thương Nhất chau mày, "Không thể gọi lên tiếng, nếu như âm thanh đem xác chết không đầu dẫn lại đây, vậy liền đúng là cùng đường."

Tuy rằng có Ninh Tĩnh cùng Trí Đa Tinh đối thoại âm lượng làm tham khảo, nhưng Tiễn Thương Nhất vẫn là không dự định phiêu lưu.

Trí Đa Tinh đi tới bên người Tiễn Thương Nhất, đem bình xịt cấp cứu cái nắp mở ra, chẳng qua không có lập tức vì Trí Đa Tinh điều trị.

Chính hấn cũng bị thương.

"Bình xịt cấp cứu có thể dùng ba lần, hấn tổn thương dùng một lần, ta tổn thương dùng hai lần, lúc này là lựa chọn thích hợp nhất, nhưng mà tại sao hấn chậm chạp không ra tay?" Tiễn Thương Nhất tròn to hai mắt, "Nếu như không thể đi, coi như sống sót, cũng không khả năng trở lại bãi cát bên cạnh thuyền, trừ khi bọn họ vẫn mang theo ta, điều này có thể sao?"

Trí Đa Tinh vẫn không có động tác.

"Thế nào? Có ích không?" Âm thanh Ninh Tĩnh lại truyền tới.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất nghĩ đến bốn người lên núi trước Trí Đa Tinh đứng ở dưới bậc thang nói, "Sẽ sao? Hắn sẽ cứu ta sao? Trên người hắn bị thương khẳng định cũng rất nặng a? Tuy rằng trong lòng ta rất kỳ vọng chính mình đồng đội là người như vậy, nhưng trên thế giới không khả năng tồn tại tuyệt đối chủ nghĩa vị tha người, nguyên nhân rất đơn giản, lúc này loại người sẽ rất sớm liền chịu tư tưởng ích kỷ người chia cắt sạch sẽ. Chính xác cách làm hắn là ở bảo đảm chính mình sinh tồn tình huống trợ giúp người khác, lúc này mới là lý tưởng sinh tồn chuẩn tắc

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Cứu người

"Mạc An, người hiện tại đang suy nghĩ gì đấy?" Trí Đa Tinh nhìn Tiễn Thương Nhất, khóe miệng hình như có một nụ cười.

Tiến Thương Nhất không có trả lời, trong lòng có linh cảm không tốt.

Thấy Tiễn Thương Nhất không có trả lời, Trí Đa Tinh cũng không hỏi nữa, hắn đem thân thể Tiễn Thương Nhất lần tới, cầm quần áo nhấc lên, sau đó dùng bình xịt cấp cứu ở Tiễn Thương Nhất sau lưng văng ba lần.

"Chờ người khôi phục tốt sau đó, đập ta trên vai đi, ta đi cứu Hà Hồng Tín, khắc khắc!" Trí Đa Tinh hô khan hai tiếng, đồng thời cầm trong tay bình xịt cấp cứu ném xuống đất.

Một luồng mát mẻ cảm giác từ phía sau lưng truyền đến, Tiễn Thương Nhất cảm giác mình toàn thân đều vô cùng ngứa, chẳng qua đau đớn đã từ từ biến mất rồi, hắn trên đất nằm khoảng một phút, chưa ngứa cảm giác mới dần dần biến mất.

"Ây... Người..." Tiễn Thương Nhất đỡ vách tường chậm chạp đứng lên.

"Miễn cưỡng có thể một mình đi lại, phần lưng vẫn có một chút đau đớn, liên tục phun ba lần hiệu quả cũng mới như vậy sao?" Tiễn Thương Nhất hít một hơi thật sâu, ngực có một loại xé rách cảm giác.

"Tại sao muốn đi cứu Hà Hồng Tín? Hắn bỏ lại Đoạn Linh, cũng bỏ lại chúng ta!" Tiễn Thương Nhất thẳng tắp thân thể.

"Trương Tư Ba, người muốn đi cứu Hà Hồng Tín sao?" Ninh Tinh cũng nghe được Tiễn Thương Nhất.

"Ta nói rồi đi, chỉ cần có cơ hội, ta đều sẽ đi cứu..." Trương Tư Ba quay lưng với Tiễn Thương Nhất, hình như không dự định cùng hai người tranh luận, "Cùng với nói cái này, người trước tiên đi cùng Đoạn Linh hội họp càng quan trọng, năng bên kia cũng chưa chắc an toàn."

"Hắn là muốn xác nhận Tiêu Thiên chết sao? Vẫn là vì bỏ dao? Không đúng, không đúng... Có chỗ nào không đúng, Trí Đa Tinh mặc dù nói qua muốn cứu người, nhưng mà hắn cũng đã nói, nếu như muốn giết người, hắn cũng sẽ đường đường chính chính nói ra, sẽ không chơi ám chiêu, nếu hắn nói muốn đi cứu Hà Hồng Tín, như vậy liền sẽ không làm chuyện như vậy, hắn là thật sự dự định đi cứu người, theo vừa nãy đem bình xịt cấp cứu đều dùng ở trên người ta liền có thể thấy được... Như vậy, thì ra là như vậy."

Tiến Thương Nhất cuối cùng đã rõ ràng rồi Trí Đa Tinh ý nghĩ.

"Hiện tại vẫn là trắng máu tồn tại trong lúc, chúng ta thoát ly nhân vật thảo luận vẫn là sẽ phát động ngôi thứ nhất trạng thái, ở rừng cây đất trống bên trong chết đi chỉ có là đã sớm chết đi tổ năm người, theo thuyền tham quan lên bờ tổ năm người vẫn cứ tồn tại tại thân thể chúng ta bên trong. Lúc đó Tiêu Thiên khẳng định là trả lời Ninh Tinh, có thể nói nội dung là như vậy, yên tâm đi, Đoạn Linh, ta nhất định sẽ không bỏ lại người!, lúc này câu nói bằng vào chúng ta người đứng xem góc độ đến xem tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì, Tiêu Thiên cũng là nghĩ như vậy, nhưng mà hắn không nghĩ tới Hà Hồng Tín là một cái miệng cộp gan thô người, ở gặp phải nguy hiểm thời điểm dĩ nhiên vứt bỏ đồng bạn một mình chạy trốn."

"Ở trên thực tế có thể Hà Hồng Tín thật sự sẽ tiếp tục sống, có lẽ còn sống rất tốt, nhưng mà đây là phim ảnh địa ngục, ở diễn xong trước, lúc nào cũng có thể gặp nguy hiểm"

"Trí Đa Tinh là muốn đi cứu Tiêu Thiên!"

Nghĩ tới đây, Tiễn Thương Nhất không hỏi thêm nữa, "Ta hiểu, đưa ta lên đi."

Trí Đa Tinh nửa ngồi nửa quỳ, hai tay khoanh bàn tay hướng lên trên.

Tiền Thương Nhất hít một hơi, chân phải đạp bàn tay Trí Đa Tinh, sau đó chân trái đạp vai Trí Đa Tinh hướng lên phía trên nhảy xuống.

Nhảy lấy đà sau, làm Tiền Thương Nhất từ từ đến điểm cao nhất thời điểm, hần phát hiện phía dưới trọng lực cũng từ từ biến mất, chính mình bắt đầu hướng lên phía trên rơi đi, bởi vì ở giữa trọng lực quá độ khoảng cách tương đối dài, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất có thể điều chỉnh tốt rơi xuống một bên khác tư thế, mà không phải lấy đầu đập đất như thế.

Chân đạp mặt đất cảm giác truyền đến, hai tay Tiền Thương Nhất chống đỡ trên đất, giảm bớt đầu gối xung kích.

"Mạc An người tới? Trương Tư Ba thật sự đi cứu Hà Hồng Tín?" Ninh Tĩnh cầm đèn pin cầm tay hướng về Tiền Thương Nhất chạy tới.

"Ừm" Tiền Thương Nhất đứng lên, "Hắn có chính mình suy xét."

"Ta thật sự không thể nào hiểu được!" Ninh Tĩnh có chút tức giận, dù sao cứu Hà Hồng Tín bỏ lại người là nàng.

"Chuyện này trước tiên bỏ xuống, trừ khi chúng ta nhảy trở lại đi hỗ trợ, không phải vậy ở đây vẫn nói cũng vô dụng, mặt khác, lúc này một bên cũng chưa chắc an toàn, chúng ta vẫn là trước tiên tìm rõ một cái tình huống, hi vọng đừng gặp mặt đến xác chết không đầu." Tiền Thương Nhất nhìn chung quanh một chút.

"Lại nói, lúc này xoay quanh cầu thang cũng quá kỳ quái, chúng ta lại có thể không nhờ vả ngoại lực ngược lại đứng ở trên một song song cầu thang phần lưng, tình huống như thế ta chỉ ở trên vì từng nhìn thấy, không nghĩ tới chính mình lại cũng sẽ trải qua tình huống như thế, quá quý dị..." Ninh Tĩnh rốt cục phun ra ý nghĩ trong lòng, lâu dài tới nay không thể nào hiểu được thậm chí làm cho nàng đối với mình xuất hiện nghi ngờ.

"Song song cầu thang trong lúc đó vuông góc độ cao có lẽ ở khoảng sáu mét, trọng lực quá mức khu vực có lẽ có rộng hai mét, cho dù chỉ có một người, nếu như thông qua chạy lấy đà đâm đập vách tường cũng có nhất định khả năng một mình tiến lên cầu thang chuyển đổi, rất nhiều Parkour ưa thích người đều có thể làm được dễ dàng, nhưng chúng ta không được." Tiền Thương Nhất ngẩng đầu nói, "Vẫn là có thể nhìn thấy trăng máu, hi vọng Trương Tư Ba có thể bình an không việc gì, chúng ta đi trước đi."

"Hướng trên vẫn là hướng dưới đi?" Ninh Tĩnh hỏi.

"Ừm... Trước đem hai mặt lấy cái tên đi, chúng ta nguyên bản một mặt kêu mặt, hiện tại chúng ta đứng này một mặt liền gọi mặt. Mặt hướng dưới đi tương ứng chính là mặt đi lên, nhưng là chúng ta vừa nãy ở mặt đi thẳng rất lâu đều không có đến phần cuối, như vậy chúng ta có thể thử nghiệm phương hướng ngược đi, nói cách khác, ở mặt đi lên sẽ trở lại có tranh tường gian phòng, như vậy ở mặt hướng dưới đi đâu? Sẽ tới chỗ nào?" Tiền Thương Nhất cúi đầu, "Trước tiên thử một lần đi, tuy rằng không có thể xác định mặt cùng mặt có liên hệ... Dù sao theo chúng ta tiến vào đảo Phương Nào tới nay trải qua chuyện quý dị hơi nhiều."

Hai người hướng dưới lúc này đi đến.

Một bên khác, Trí Đa Tinh còn ở đi cứu trợ giúp Tiêu Thiên trên đường.

"Bởi vì Hà Hồng Tín miệng cộp gan thò, dẫn đến Tiêu Thiên cùng chúng ta phân tán, hần khẳng định không biết là chạy trốn biện pháp, vẫn đuổi tiếp..." Lúc này, ngực truyền đến một trận đau đớn, Trí Đa Tinh che ngực, vẻ mặt vô cùng khó chịu, "Hắn là được nội thương, hi vọng không nghiêm trọng lắm, có thể chống đỡ đến bộ phim kết thúc là tốt rồi..."

Tuy rằng Trí Đa Tinh đối với đi cứu Tiêu Thiên ý nghĩ kiên quyết không rời, nhưng mà đối với Tiêu Thiên có thể không theo xác chết không đầu đuổi giết bên trong sống sót nhưng cũng không ôm hi vọng quá lớn.

"Ta đạo cụ đã dùng hết, Ninh Tĩnh đạo cụ cũng dùng, Nhu Quang đã chết rồi, đạo cụ cũng không có sử dụng, cho tới Thương Nhất, nhìn hần về mặt kinh ngạc, phải là một quý nghèo, Tiêu Thiên, hi vọng có thể bảo toàn sinh mệnh đạo cụ có thể chống đỡ đến ta đến, không phải vậy, người liền thật sự chết ở bộ phim này bên trong." Thêm nhanh hơn một chút chấp nhận bước đi.

Sau đó, hần xem thấy phía trước xuất hiện đầu Tiêu Thiên, chỉ có con mắt là nhắm, lúc này Tiêu Thiên chính đang đi lên.

"Sao..." Nhưng mà, Trí Đa Tinh vừa vặn mở miệng, liền nhìn thấy Tiêu Thiên đầu phía dưới quá dị thân thể, thân thể to nhỏ cùng đầu hết sức không xứng đôi, phía trên đầu là Tiêu Thiên, nhưng mà phía dưới thân thể nhưng là trước đuổi giết bọn họ xác chết không đầu thân thể.

"Đáng chết!" Trí Đa Tinh thấp giọng chửi bới một câu, xoay người hướng lên phía trên chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 25: Đoạn Linh

Theo thân thể Tiễn Thương Nhất cùng thể lực từ từ khôi phục, hai người đi tới tốc độ cũng thêm sắp rồi.

Khoảng chừng sau một tiếng, hai người đi tới cầu thang phần cuối, lúc này bên trong cũng có một cánh cửa, cùng với trước khác biệt duy nhất có thể là cửa có ánh sáng sáng lên, chẳng qua không phải mặt trời ánh sáng loại kia nóng ánh sáng, mà là không có một tia ám áp hơi thở ánh sáng lạnh.

Hai người lẫn nhau nhìn đối phương một chút.

"Chúng ta hiện tại muốn đi vào sao?" Ninh Tĩnh mở miệng trước.

"Chúng ta hiện tại vị trí vô cùng khéo léo, ta đoán, vừa vặn ở chúng ta hướng dưới tiến vào cầu thang xoay tròn phía trên cửa, chúng ta trước quên đen tối." Tiễn Thương Nhất gõ gõ đầu của chính mình.

"Cũng không biết bọn họ thể nào rồi?" Ninh Tĩnh thờ dãi.

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Hà Hồng Tín có thể đã chết rồi, trừ khi hắn có. . . Như vậy đi, chúng ta chờ nửa giờ, một mặt là nghỉ ngơi, ở một phương diện khác cũng có thể thừa cơ hội này bỏ sung thể lực." Tiễn Thương Nhất lựa chọn một cái điều hoà biện pháp.

"Ừm." Ninh Tĩnh không có phản đối.

Hai người ngồi ở trên bậc thang, đem trong túi ba lô bánh mì lấy ra.

"Đoạn Linh, trên thế giới vì sao lại có nơi này tồn tại?" Tiễn Thương Nhất kéo xuống một căn bánh mì ném vào trong miệng, bởi vì trong miệng có đồ ăn quan hệ, vì lẽ đó vấn đề của hắn nghe có chút mồm miệng không rõ.

"Cái gì?" Ninh Tĩnh không hề nghe rõ.

"Đào Phương Nào a, vì sao lại tồn tại? Yến Nhượng Huyền thì tại sao biết đến nơi này con đường? Tất cả những thứ này đều quá kỳ quái." Tiễn Thương Nhất tiếp tục nói.

"Ta cũng không rõ ràng, ta hoàn toàn không nghĩ ra tại sao chị Nhượng Huyền muốn làm như vậy, nếu như nàng còn sống sót là tốt rồi, có thể là. . ." Ninh Tĩnh dùng Đoạn Linh giọng điệu trả lời, dù sao hiện tại vẫn cứ nằm ở hạn chế trong thời gian.

"Người cho là chúng ta có thể sống đi ra ngoài sao?" Tiễn Thương Nhất lần thứ hai ném một căn bánh mì đến miệng bên trong.

"Cần phải có thể chứ, Trương Tư Ba hắn. . . Hình như hiểu rất rõ nơi này. . ." Ninh Tĩnh không xác định trả lời như thế nào, ngay sau đó lựa chọn tuyệt đối sẽ không sai đáp án.

"Đoạn Linh mặc dù là xem ra vô cùng yên tĩnh cô bé, nhưng mà ở đối với sống chết chuyện này trên nàng thể nào đối xử, ta xác thực không hoàn toàn chắc chắn, dù sao, lúc này loại hướng nội người, cho dù trong lòng có cái gì khác với tất cả mọi người ý nghĩ, cũng sẽ không lớn tiếng tuyên dương, mà là chính mình lên lút giấu ở trong lòng, để ý nghĩ chậm chạp lên men, vì lẽ đó dù thế nào Đoạn Linh nhận không cho là mình có thể sống đi ra ngoài, nàng trả lời đều cần phải thiên về có thể! Đúng rồi, Tiễn Thương Nhất tại sao muốn hỏi như vậy?" Ninh Tĩnh ở trong lòng phân tích, mơ hồ cảm giác có việc không tốt xảy ra.

Đột nhiên, nàng phát hiện mình tiến vào ngôi thứ nhất hình thức.

"Làm sao có khả năng?" Ninh Tĩnh trong lòng khiếp sợ rồi, "Ta rõ ràng. . . Đoạn Linh lẽ nào không phải là người như thế? Hoặc là nói. . ."

Lúc này, Đoạn Linh mở miệng.

"Anh Mặc An, dọc theo con đường này cảm ơn người chăm sóc, người thật sự rất quan tâm ta, giúp ta rất nhiều, vì lẽ đó, ta muốn cùng người nói một tiếng xin lỗi." Cả người Đoạn Linh đều giống như bị kín một tầng bóng mờ, dường như ở vào vô tận bí thống ở trong.

"Tại sao?" Tiễn Thương Nhất tiếp tục ăn bánh mì, biểu cảm trên mặt không có bất cứ rung động gì.

"Kỳ thực. . . Đào Phương Nào sự việc là ta nói cho chị Nhượng Huyền." Đoạn Linh nhẹ giọng nói rằng, dường như đang nói một chuyện bé nhỏ không đáng kể.

"Cái gì?" Ninh Tĩnh khiếp sợ rồi, "Nguyên lai ta đóng vai Đoạn Linh mới là đầu tên sau màn? Có thể mục đích của nàng lại là cái gì?"

"Anh Mặc An người cũng biết, cha mẹ ta lúc còn trẻ gia nhập vào một cái không biết tên giáo hội, đồng thời trở thành trung thực tín đồ, đáng tiếc. . . Sau đó trong giáo hội không biết là chuyện gì xảy ra, hết thầy tín đồ gần như đều chết hết, cuối cùng chỉ sống sót mười người, mà cha mẹ ta ngay ở mười người này ở trong." Đoạn Linh đứng lên, ánh mắt có chút lơ mơ, hình như chìm đắm ở chuyện cũ ở trong, "Ta khoảng chừng 10 tuổi ở cha mẹ cất giữ trong rương phát hiện một quyển tên là thần mặt trắng lễ tang sách vở, lúc đó ta tuổi còn nhỏ, không hiểu hàm nghĩa trong đó, nhưng mà, từ khi một năm trước xảy ra sự kiện kia sau đó, ta đột nhiên hiểu, lại như trong Phật giáo nói tới tình ngộ như thế, tất cả sự việc trong lòng ta đều sáng tỏ."

"Một năm trước xảy ra chuyện gì?" Tiễn Thương Nhất trầm giọng hỏi, lúc này một lần, tiếng nói của hắn vô cùng vang dội.

"Ngớ ngẩn a người? Mạc An làm sao có khả năng không biết là một năm trước chuyện đã xảy ra?" Ninh Tĩnh ở trong lòng nhỏ nước bọt, "Thương Nhất như người vậy hỏi lại cũng bị Mạc An tiếp quản thân thể, may là hiện rõ đang không có nguy hiểm, bằng không chúng ta đều sẽ chết ở đây."

Nhưng mà, cùng Ninh Tĩnh suy đoán không giống, Tiễn Thương Nhất cũng không có chịu Mạc An tiếp quản thân thể, lúc này, nhưng vẫn là Tiễn Thương Nhất ở không chế thân thể của chính mình.

"Một năm trước. . . Một năm trước. . ." Đoạn Linh không ngừng lặp lại ba chữ này, "Đầu, đau quá."

Lúc này nét mặt Đoạn Linh thật giống như đột nhiên nhớ không nổi một cái mình tuyệt đối sẽ không quên sự việc như thế.

Liên giống chúng ta mỗi ngày cùng người trao đổi, nhưng là nhưng quên mất tên của chính mình như thế khó mà tin nổi.

"Một năm trước. . ." Tiễn Thương Nhất đứng lên, "Cuối cùng xảy ra chuyện gì?"

Ở sau cửa yếu ớt ánh sáng chiếu rọi xuống, mặt của hai người xem ra không có một chút hồng hào, giống như đã mất đi sức sống.

...

Mặt khác một cái cầu thang

Trí Đa Tinh vẫn cứ đang chạy trốn, bởi vì quá mức vận động duyên cớ, vết thương trên người hắn lại tăng thêm.

Chẳng qua, theo sát ở phía sau hắn xác chết tốc độ cũng chậm lại, không biết là là không phải là bởi vì đã tìm tới cái đầu duyên cớ.

"Quá cao, căn bản nhảy không lên đi, dứt khoát vẫn đi ra ngoài coi vậy đi." Trí Đa Tinh nhìn thấy phía trước xuất hiện lối ra, rất nhanh làm ra quyết định.

Hắn lần thứ hai đi tới có tranh tường gian phòng, chẳng qua lúc này hắn đã không có tâm tình lại kiểm tra những tranh tường.

"Không thể dừng lại, lấy hiện tại thân thể trạng thái, một khi dừng lại, có thể liền vĩnh viễn dừng lại." Trí Đa Tinh không có xem phía sau, bởi vì hắn có thể cảm giác được chính mình theo sát ở phía sau mình, có thể chỉ có hai mét, có lẽ chỉ có 1 mét khoảng cách.

Một đường chạy như điên, Trí Đa Tinh chạy ra khỏi hang núi, lại đi tới hai bên đều cắm đầy vô số đầu người con đường.

Những đầu lâu này nguyên bản đều vô cùng yên tĩnh, Trí Đa Tinh đến như ở trong chảo dầu nhỏ vào một giọt nước trong, trong nháy mắt làm nổ toàn bộ.

"Tuy rằng không quá chắc chắn, nhưng cũng chỉ có thể thử một chút, lấy phía sau thi thể này thể hiện ra nghị lực đến xem, có lẽ sẽ đuổi ta đến chân trời góc biển, mà ta. . . Đã đến cực hạn, khoảng cách chính đang từng điểm từng điểm rút ngắn. Cái đầu kia, đặc biệt cái đầu, khẳng định có vấn đề!" Trí Đa Tinh con mắt không ngừng tìm kiếm khi đến gặp phải viên kia có thể cùng bọn họ bình thường đối thoại cái đầu.

"Tìm tới!" Bởi vì có hình ảnh duyên cớ, vì lẽ đó Trí Đa Tinh rất nhanh sẽ tìm tới cái đầu kia.

Chỉ có, lúc này này viên đầu người chính xác nhắm mắt lại.

Tới gần sau đó, Trí Đa Tinh không có chút gì do dự, đôi tay nắm lấy gậy máu, sau đó dụng lực đem rút ra.

Chỉ thấy, ở gậy máu phía dưới, vẫn còn có một viên sọ đầu của đàn ông, lúc này này viên đầu người chính xác đang thét gào.

Nhìn thấy tình huống như thế, Trí Đa Tinh không có chút gì do dự, cầm trong tay gậy máu về phía sau ném tới, đồng thời cả người hướng về mặt bên nhào tới, nổ vang từ phía sau truyền đến.

"Hi hi, các người đều sẽ chết!" Nam giới âm thanh truyền vào Trí Đa Tinh trong tai.

"Ta không biết là ta có thể hay không chết, chẳng qua, người đã sớm chết rồi." Trí Đa Tinh từ dưới đất bò dậy, nhẹ nhàng vỗ vỗ trên quần áo tro bụi, ở trước mặt hắn, theo sát không nghi xác chết đã nằm ngã xuống đất, không có bất kỳ sức sống.

"Cảm giác ta cũng sắp rồi. . ." Trí Đa Tinh ở trong lòng bỏ sung một câu, sau đó cả người tê liệt ngã xuống đất, mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

Chương 26: 1 năm trước

Hai tay Đoạn Linh đè đầu của mình, dường như nhớ lại khiến nàng vô cùng đau khổ, nhưng là nàng nhưng không có bất kỳ dừng lại ý, trái lại bắt đầu dùng tay không ngừng gõ chính mình huyết thái dương, để nhìn mình có thể nhớ tới một năm trước xảy ra sự tình.

"Nếu như không nghĩ tới, liền đừng suy nghĩ." Tiễn Thương Nhất đi tới Đoạn Linh sau lưng, bắt được tay nàng.

"Mạc An, tại sao ta sẽ không nhớ ra được?" Lúc này, Đoạn Linh đối với Mạc An xưng hô cũng thay đổi.

Thấy Đoạn Linh từ từ hướng tới bình tĩnh, Tiễn Thương Nhất buông ra tay của chính mình, "Ta cũng không biết, có thể bên trong sẽ có đáp án." Nói xong, Tiễn Thương Nhất xoay người chỉ về phía sau toà ra yếu ớt ánh sáng cửa.

"Vậy chúng ta mau vào đi thôi. . ." Đoạn Linh bước đi gấp gáp, nhưng là đi tới trước cửa thời điểm, nàng nhưng ngừng lại.

"Tại sao, cảm giác thật sợ hãi, bên trong. . . Cuối cùng là cái gì?" Đoạn Linh tự lẩm bẩm.

Lúc này, ở vào ngôi thứ nhất Ninh Tĩnh hoàn toàn không tìm được manh mối, bộ phim này cùng lúc trước nàng tham đóng phim kén nhau quá nhiều, nhiều lúc đều chỉ có thể dựa vào đoán, nhưng là đoán sai trừng phạt rất có thể liền là tính mạng của chính mình.

"Ta cho rằng, bên trong rất có thể liền là sự thật, người sẽ đến đảo Phương Nào nguyên nhân có thể đang ở bên trong." Tiễn Thương Nhất đi tới phía sau Đoạn Linh, "Người sợ sệt sao?"

Đoạn Linh nuốt ngụm nước bọt, không hề trả lời.

Tiến Thương Nhất cũng không có hỏi lại, mà là đem hai tay của chính mình thả nằm ở Đoạn Linh sau lưng, nhẹ nhàng đưa nàng về phía trước đẩy.

"Ê, Thương Nhất người làm gì a?" Ninh Tĩnh ở trong lòng gào thét, đáng tiếc, nàng chỉ có mình có thể nghe được.

Theo hai người tiến vào, bên trong tia sáng càng ngày càng mạnh, hai người căn bản là không có cách mở hai mắt ra, thậm chí càng dùng cánh tay che chắn ánh mắt mới có thể giảm bớt tia sáng này mang cho con mắt mãnh liệt kích thích.

Đột nhiên, một tiếng oa tiếng kêu truyền vào hai trong tai người, tia sáng cũng biến mất không còn tăm hơi, bốn phía một vùng tăm tối.

Tiến Thương Nhất mở hai mắt ra, kinh ngạc phát hiện chính mình đang đứng ở trên mặt hồ, mà Đoạn Linh thì lại đứng ở bên cạnh hắn.

Bầu trời đêm sao lốm đốm đầy trời, trăng lưỡi liềm dường như một chiếc đi ở rộng rãi màu bạc sông dài bên trong thuyền nhỏ.

Tiến Thương Nhất cùng Ninh Tĩnh phát hiện mình đều không chế không được thân thể của chính mình, nhưng mà thân thể bọn họ bên trong tương ứng Mạc An cùng Đoạn Linh cũng chưa từng xuất hiện, hai người lại như một cái cố định ở trên mặt hồ máy quay phim.

Phương xa, một chiếc có chút cũ nát thuyền gỗ nhỏ chậm rãi hướng về hai người trôi đến, thuyền còn chưa tới, Tiễn Thương Nhất liền nghe thấy trên thuyền truyền ra chơi đùa âm thanh, nữ có nam có, theo thuyền gỗ nhỏ đến gần, hắn rốt cục thấy rõ người trên thuyền.

"Quả nhiên, là tổ năm người. . ." Tiễn Thương Nhất như người đứng xem như thế nhìn trên thuyền năm người.

Cho dù lúc này trên thuyền năm người dung mạo đều là lần này tham gia biểu diễn diễn viên dung mạo.

Ngoài ra, trên thuyền còn có một chút đơn giản câu cá công cụ, câu mồi cần câu các loại, theo hình thức nhìn lên, đẳng cấp vô cùng bình thường, bất quá đối với chỉ là vì giải trí học sinh cấp ba tới nói, đã thừa sức.

"Trương Tư Ba, người thật là được đó, chúng ta nhiều như vậy nghỉ hè bài tập, người ba ngày liền giải quyết." Yến Nhược Huyền ở gặm quả dưa khoảng cách khen ngợi Trương Tư Ba một câu.

"Hi hi." Trương Tư Ba cúi đầu, tay phải sờ sờ sau gáy của chính mình, rất thật ngại ngùng.

"Ngược lại ta là thật khâm phục người, một chút mở ra tính vấn đề, người lại còn viết ba loại không giống đáp án, thế này chúng ta quơ lên đến đều thuận tiện rất nhiều." Hà Hồng Tín vỗ vỗ vai Trương Tư Ba, cầm trong tay khoai chiên túi đưa tới.

Trương Tư Ba liếm môi một cái, đưa tay theo trong túi lấy ra một mảnh hoàn hảo khoai chiên, hắn cẩn thận liếc mắt nhìn, sau đó đem thả vào trong miệng, đồng thời trong miệng mơ hồ không rõ nói, "Chỉ có là ta tiêu vào học tập trên thời gian so với các người nhiều mà thôi, các người nỗ lực một chút cũng hoàn toàn có thể làm được."

Yến Nhược Huyền sau khi nghe, nhú nhú mày, không nói gì, chỉ có gặm quả dưa âm thanh càng lớn.

"Lại nói, nhất định phải buổi tối đi ra câu cá sao?" Mạc An nhìn một chút đặt ở bên cạnh hần câu cá công cụ, ngáp một cái.

"Làm sao? Người sợ sệt?" Yến Nhựt Huyền đá xoáy Mạc An một câu.

"Ta. . . Ta cũng cảm thấy buổi tối đi ra không tốt lắm." Đoạn Linh nhỏ giọng nói.

"Đến đâu đến rồi, không thể cứ vậy đi trở về đi thôi? Chỉ ít câu một cái thế nào?" Yến Nhựt Huyền thấy có hai người đều biểu hiện ra không vui tâm trạng, ngay sau đó động viên một câu.

"Được. . . Được rồi." Đoạn Linh rất nhanh sẽ đáp ứng rồi.

Mạc An thì lại không nói gì, mặt nghiêng về qua một bên, hình như không muốn tiếp tục cùng Yến Nhựt Huyền trò chuyện.

Yến Nhựt Huyền thấy Mạc An lén lút như vậy, trong lòng giận liên không đánh một chỗ đến, "Hừ, Trương Tư Ba nói nơi này buổi tối câu cá tốt nhất, người xem xung quanh, phong cảnh ưu mỹ hơn nữa không có ai quấy rầy, sớm biết như người vậy, liền không gọi người tới, mất hứng!"

"Nhanh lên một chút câu đi. . ." Mạc An trả lời một câu, liền mặt đều không có quay lại đến.

"Tốt rồi tốt rồi, chúng ta câu một cái liền trở về." Trương Tư Ba phát hiện sự việc Yến Nhựt Huyền cùng Mạc An hai người bầu không khí có chút sứt sảng, vội vã đứng ra làm người điều hòa, "Nơi này cá rất nhiều, lập tức liền có thể câu đến."

Nghe đến đó, trong lòng Tiền Thương Nhất đã có có lẽ suy đoán, "Hiện tại thời gian hần là lớp 11 nghỉ hè, Trương Tư Ba sớm đem nghỉ hè bài tập hoàn thành, có lẽ liền còn lại bốn người bài tập cùng cùng hoàn thành rồi. Bây giờ hàng câu cá thử trình rất có thể lĩnh cảm đến từ chính Trương Tư Ba, có lẽ là Yến Nhựt Huyền hỏi một câu, Trương Tư Ba, người biết nơi nào có chơi vui địa phương sao? , ngay sau đó Trương Tư Ba liền đề cử nơi này."

"Hiện nhiên những người khác cũng không biết chuyện này, rất có thể là Yến Nhựt Huyền lấy còn lại lý do đem bọn họ lừa gạt đi ra, theo phản ứng Mạc An có thể đoán ra, chỉ là, tiếp đó sẽ xảy ra chuyện gì?"

Trên thuyền, Trương Tư Ba rất nhanh móc tốt cần câu, "Ừ", thế này liền được rồi, tiếp theo chúng ta chỉ cần chờ cá mắc câu, sau đó liền có thể đi trở về."

"Như vậy là được?" Tay Yến Nhựt Huyền bên trong quả dưa đều rơi trên mặt đất, "Này cùng ta nghĩ giống hoàn toàn khác nhau, không hề có một chút nào ý thơ. Đúng rồi, Trương Tư Ba người quê nhà ở tại bên hồ, người kỹ thuật bơi lội khẳng định rất tốt? Dạy chúng ta thôi!"

"Ta. . . Kỳ thực không biết bơi. . ." Trương Tư Ba đem kính mắt lấy xuống, dụi dụi con mắt.

"Không thể nào?" Hà Hồng Tín há to miệng.

"Lẽ nào người là vịt lên cạn?" Mạc An rốt cục đem đầu quay lại.

". . . Ừ." Đối mặt mọi người ánh mắt kinh ngạc, Trương Tư Ba cảm giác mình giống như trần truồng ** đứng ở đèn pha dưới như thế xấu hổ.

"Kỳ thực, cũng không có gì, chúng ta cũng không biết bơi." Đoạn Linh giúp Trương Tư Ba giải trừ lúng túng.

Trương Tư Ba dùng cảm ơn ánh mắt nhìn Đoạn Linh, đồng thời trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Chính xác vào lúc này, cần câu phía trước đột nhiên hướng dưới cong, thậm chí ngay cả thuyền gỗ đều có một ít đôi chút nghiêng.

"Mắc câu!" Hà Hồng Tín hạ thấp giọng hô một câu.

"Ta đến ta tới." Trương Tư Ba vội vã cầm lấy cần câu, chuẩn bị thu hồi dây câu.

Chỉ là, hần không có phát hiện, có một nam một nữ đi tới phía sau hần, lúc này hai người là Hà Hồng Tín cùng Yến Nhựt Huyền.

Hai người đồng thời về phía trước đẩy một cái, đang tập trung tinh thần chuẩn bị đem cần câu thu hồi Trương Tư Ba liền tiếng kêu đều không phát ra liền rơi vào trong nước.

Rầm!

"Người tính lừa gạt ai a, ha ha ha ha!" Yến Nhựt Huyền đứng ở trên thuyền gỗ cười to.

Chương 27: Đánh đổi

"Chuyện này. . ." Tiền Thương Nhất không nghĩ tới Yến Nhượng Huyền lại thẳng thắn như vậy, trong giây lát này, trước mắt của hắn lại hiện ra ở tiền vào đảo Phương Nào trước cốt truyện đối thoại, lúc đó biểu hiện Yến Nhượng Huyền cũng cùng hiện tại gần như, ngoại trừ đem Trương Tư Ba thuyền ở ngoài, "Chỉ là, không nghĩ tới Hà Hồng Tín cũng là người như vậy, chẳng qua, tí mĩ nghĩ lại, hình như cũng không kỳ quái."

Ngay ở Tiền Thương Nhất suy nghĩ thời điểm, trên thuyền bốn người đã bắt đầu hoảng loạn loạn cả lên.

Trương Tư Ba ở bên trong nước nhảy nhào hai lần sau đó liền chìm vào mặt hồ.

"Hai người các người điên rồi?" Mạc An thét.

"Ta. . ." Yến Nhượng Huyền một lúc nghẹn lời, trên mặt xuất hiện xấu hổ về mặt, nhưng mà đột nhiên lại chuyển đã biến thành tức giận, "Ai biết hắn đúng là vịt lên cạn a? Ta còn tưởng rằng hắn là ở đùa giỡn chúng ta, có lẽ chỉ là không muốn dạy chúng ta bơi." Nói tới chỗ này, Yến Nhượng Huyền con mắt hơi chuyển động, "Nói không chắc Trương Tư Ba biết bơi đâu? Hắn chỉ là ở làm chúng ta sợ, đúng rồi, có loại khả năng này."

Nói xong, không đợi những người còn lại mở miệng, hai tay nàng làm kèn đồng hình dạng đặt ở bên mép kều, "Trương Tư Ba, người đi ra đi, chúng ta không cần người dạy bơi!"

Nhưng là, mặt hồ ngoại trừ trời nổi cần câu ở ngoài, không có bất cứ động tĩnh gì.

"Ê! Thật sự không cần." Kêu tới đây, âm thanh Yến Nhượng Huyền có chút bối rối.

"Người đi ra a. . ." Lúc này, âm thanh Yến Nhượng Huyền đã nghẹn ngào.

"Các người ai biết bơi?" Mạc An nhìn một chút trên thuyền ba người, "Ai sẽ?" Hắn lặp lại một câu.

Ba người đồng thời lắc đầu.

Đoạn Linh lắc lắc ngón tay, nhỏ giọng nói rằng: "Ta nghe người khác nói qua, chết chìm thời gian quý báu là 3 phút, trong vòng ba phút cứu tới làm tim phổi hồi phục sẽ không lưu lại di chứng về sau, một khi vượt qua thời gian này, rất có thể sẽ đối với đại não tạo thành không đảo ngược thương tổn, thậm chí chết đi."

"Hiện tại người ngay ở dưới chân, căn bản không phải cái gì 3 phút vấn đề!" Mạc An vô cùng thiếu kiên nhẫn.

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Hà Hồng Tín hỏi một câu lời nói nhảm.

"Làm sao bây giờ? Các người vừa nãy đẩy người thời điểm có nghĩ tới làm sao bây giờ sao?" Mạc An bắt đầu chỉ trích Yến Nhượng Huyền cùng Hà Hồng Tín.

"Vậy thì thế nào, người hiện rõ đang trách chúng ta có ích không? Hiện tại quan trọng nhất chính là đem người cứu tới!" Hà Hồng Tín lập tức bác bỏ.

"Tốt rồi, đừng âm ỉ, ta đi cứu hắn!" Yến Nhượng Huyền thành công ngăn cản hai người tranh cãi.

"Người làm sao cứu?" Mạc An ngược hỏi một câu.

"Ta, ta. . ." Yến Nhượng Huyền lần thứ hai á khẩu không trả lời được, bất quá lần này, nàng làm ra một chút thay đổi, nàng trực tiếp theo trên thuyền nhảy xuống.

Yến Nhượng Huyền nhảy xuống thuyền sau, hai tay lung tung đánh, liều mạng muốn tóm lấy món đồ gì.

Chẳng qua, nàng so với Trương Tư Ba muốn may mắn, bởi vì Hà Hồng Tín phản ứng rất nhanh, thành công bắt được nàng.

Chịu cứu tới sau, hai tay Yến Nhượng Huyền ôm ngực, ngồi ở trên thuyền không nói một lời.

Mạc An ở trên thuyền đi tới đi lui, Đoạn Linh thì lại cắn ngón tay đầu, hoàn toàn không biết nên làm thế nào cho phải.

Cùng còn lại ba người không giống, Hà Hồng Tín lúc này theo trong túi quần móc ra điện thoại di động của mình, liếc mắt nhìn màn hình điện thoại di động, "Đã 3 phút." Hắn nói rồi một câu nói như vậy.

Nghe được câu này sau, còn lại ba người đều lọt vào đồ đạc ở trong.

Cuối cùng, bốn người tuyển chọn rời đi.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất phát hiện rõ thân thể của chính mình cũng theo thuyền gỗ di chuyển mà bắt đầu di chuyển.

"Người khác hỏi, không cần nói là ta đây, cứ nói là chính hần rút xuống nước. . . Nếu để cho ta biết các người ai nói ra, đừng trách ta không khách sáo." Ở trở về phòng trên đường, Yến Nhượng Huyền gọi lại Mạc An cùng Đoạn Linh.

". . . Nha." Đoạn Linh nhỏ giọng đáp một tiếng.

Mạc An thì lại không có trả lời, hiển nhiên không quá muốn cùng Yến Nhượng Huyền trao đổi.

Lúc này, ánh sáng chói xuất hiện lần nữa, Tiễn Thương vừa nhắm mắt, làm ánh sáng chói biến mất thời điểm, đã đến ban ngày, cảnh tượng trước mắt cũng đã biến thành linh đường, trên linh đường lúc này mang theo Trương Tư Ba ánh trắng đen, bức ảnh phía dưới, cha mẹ Trương Tư Ba hai mắt sưng đỏ, nước mắt đã khô khô, ngoại trừ cha mẹ Trương Tư Ba ở ngoài.

Linh đường bên trong còn có mặt khác mấy người, lúc này bên trong đem gần một nửa là Trương Tư Ba họ hàng, mặt khác một nửa nhưng là Yến Nhượng Huyền bốn người cha mẹ người nhà.

Bọn họ chính đang thương lượng.

Mà Yến Nhượng Huyền bốn người thì lại mặt khác đơn độc chờ ở một cái phòng bên trong.

"Người đầu bạc tiền người đầu xanh. . ." Nhìn thấy cảnh tượng này, Tiễn Thương Nhất trong lòng không khỏi cảm than, "Có lúc bị kịch liền là làm đến như thế đột nhiên, Trương Tư Ba cha mẹ làm sao sẽ nghĩ tới con trai của chính mình cứ vậy đi rồi đi nhân gian." Lúc này, Tiễn Thương Nhất đột nhiên ở cha mẹ Trương Tư Ba trên mình nhìn thấy cha mẹ mình cái bóng, "Phim ảnh địa ngục sao. . . Nếu như ta chết ở bộ phim này bên trong, bọn họ cũng sẽ như vậy đi, lấy tính cách của mẹ, có lẽ sẽ một bệnh không dậy, cho tới cha. . ." Nghĩ đến cha mình, Tiễn Thương Nhất tự giấu cười cợt, "Không biết là hần. . . Có thể hay không. . . Vui mừng?"

Ngoại trừ Tiễn Thương Nhất ở ngoài, Ninh Tĩnh cũng đồng dạng nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, con mắt của nàng ở viền mắt đảo quanh, nhưng từ đầu đến cuối không có chảy xuống.

Này một trận cảnh kéo dài thời gian cũng không lâu, rất nhanh ánh sáng chói xuất hiện lần nữa, lúc này lần, hai người xuất hiện ở trong trường.

Hai bên đường lớn cây cối xanh biếc dạt dào, tỏa ra sức sống tràn trề.

Yến Nhượng Huyền đem quyển sách trên tay đưa cho Đoạn Linh.

"Chị Nhượng Huyền, người thật sự không đọc sao?" Giọng điệu Đoạn Linh sốt ruột.

"Ừm, cha mẹ ta đã giúp ta tìm kỹ đối tượng, hai nhà chúng ta đều đồng ý, người đàn ông kia đối với ta cũng rất tốt. . ." Nói tới chỗ này, Yến Nhượng Huyền tay trái xoa xoa mũi, "Người phải cố gắng đọc sách a, có người dám bắt nạt người liền gọi điện thoại cho ta, ta lập tức đến!" Nàng vỗ vỗ vai Đoạn Linh, "Tốt rồi, ta đi trước, rảnh rồi nhiều liên hệ ta."

Yến Nhượng Huyền xoay người, hai tay che miệng lại, ở trong mắt nàng, trước mắt con đường dường như đều nhiễm phải một tầng sương mù.

"Ta đi rồi." Yến Nhượng Huyền mũi dùng sức hút hai lần.

Cùng Đoạn Linh so với, trên người Yến Nhượng Huyền mặc quần áo nhiều hơn rất nhiều, nhưng là điều này cũng che chắn không được nàng sau cổ nơi vết thương.

Tất cả những thứ này, Đoạn Linh đều nhìn ở trong mắt, "Chị Nhượng Huyền!"

"Hả?" Yến Nhượng Huyền ngừng lại, nhưng mà không quay đầu lại.

"Nếu như. . . Nếu như không xảy ra sự kiện kia thật tốt. . ." Âm thanh Đoạn Linh vô cùng lạnh lạnh, có thể thanh âm này truyền tới Yến Nhượng Huyền trong tai, lại giống như một viên đạn hơi cay.

Yến Nhượng Huyền ngồi xổm xuống, hai tay che mặt, nhiều ngày oan ức cùng hối hận rốt cục theo nước mắt chảy ra, thân thể nàng liên tục run rẩy, "Ta. . . Tốt. . . Tốt. . . Hối hận. . . Mỗi lần. . . Tiễn vào. . . Nhà bếp. . . thời điểm. . . Ta đều. . . Nghĩ. . . Chém. . . Ta chuyện này. . . Hai tay. . . Ô ô. . ."

Ánh sáng chói xuất hiện lần nữa, lúc này một lần, hình ảnh đi tới cửa hàng bơi lội.

Lúc này cửa hàng bơi lội nhưng chỉ có một người ở.

"Ê, muốn đóng cửa, Mạc An người còn không đi?" Lúc này, một tên nam giới từ cửa hông đi vào.

"Ta lại bơi hai vòng liền đi." Mạc An theo bể bơi bên trong trôi nổi lên.

Tiền Thương Nhất phát hiện mặt Mạc An đặc biệt chán chường. "Thường thường vận động người cần phải rất có phần chán, nhưng là Mạc An . . Hình như huấn luyện quá mức. . . Hắn đem vận động xem là tiêu diệt chính mình công cụ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tâm nguyện

Ánh sáng chói lần thứ hai lóe qua , lúc này lần Tiền Thương Nhất cùng Ninh Tĩnh lưu lại địa phương là gian phòng Hà Hồng Tín.

Lúc này đã là bốn giờ sáng sớm, nhưng mà gian phòng đèn nhưng là mở ra, bên trong phòng vô cùng sáng ngời, Hà Hồng Tín nằm ở trên giường, nhắm mắt lại hô to, "Đừng tới đây, đừng tới đây, không phải ta, không phải ta!" Đột nhiên, hắn từ trên giường bật lên, mồ hôi đầm đìa.

Nhìn thấy là ở gian phòng mình sau, Hà Hồng Tín thở phào nhẹ nhõm, tay hướng về tủ đầu giường nơi chén trà duỗi đi.

Tiếp tục hắn quát to một tiếng, dường như nhìn thấy cái gì khủng bố đồ vật, đem chén trà ném đi.

"Nghiêm trọng như thế?" Tiền Thương Nhất có chút không ngờ, bởi vì trước Hà Hồng Tín câu kia 3 phút đã đến cho Tiền Thương Nhất lưu lại vô cùng sâu hình ảnh.

Lúc này ánh sáng chói lần thứ hai sáng lên.

"Cái cuối cùng xem ra là Đoạn Linh, một năm trước chuyện đã xảy ra đã hiểu rõ, chỉ là không nghĩ tới, Trương Tư Ba thật sự đã sớm chết rồi, nếu như Trí Đa Tinh biết tin tức này, có thể hay không trực tiếp chết đi?" Tiền Thương Nhất không xác định, "Vẫn là trước tiên gạt hắn tốt hơn, tốt nhất cùng Ninh Tĩnh thương lượng một chút, nếu như nàng lỡ miệng nói ra , vậy liền phiền phức."

Tia sáng từ từ trở tối, cuối cùng tụ tập ở hai người đỉnh đầu, ngoại trừ hai người đứng địa phương ở ngoài, xung quanh một vùng tăm tối.

Tiền Thương Nhất suy đoán không có sai, chỉ là, Đoạn Linh cũng không phải là xuất hiện ở trước mặt hắn, mà là vẫn luôn ở trước mặt hắn.

"Một năm trước. . . Theo một năm trước bắt đầu, hết thảy đều thay đổi, chúng ta năm người đi lên con đường khác, đã từng tình bạn cũng như ảo tưởng như thế chỉ có thể tình cờ ở trong mơ xuất hiện." Hai tay Đoạn Linh giao nhau ôm ngực, cúi đầu, "Ta mỗi ngày đều đang suy tư đáp án của vấn đề này, bất kể là đi học vẫn là tan học, bất kể là mở mắt vẫn là nhắm mắt, ta đều không muốn vứt đi một đoạn này cuộc đời, lại bắt đầu lại từ đầu."

Nói tới chỗ này, Đoạn Linh ngẩng đầu lên, "Mạc An, người đâu? Người bằng lòng sao? Người có thể mỗi ngày sáng sớm yên tâm tỉnh lại mặt đối với mình sau này cuộc đời sao? Người có thể mỗi đêm trước khi ngủ đối với thế giới nói một tiếng chúc ngủ ngon sao?"

"Ta. . ." Tiền Thương Nhất phát hiện mình có thể mở miệng nói chuyện.

Nhưng mà hắn chữ thứ nhất vừa ra khỏi miệng, liền chịu Đoạn Linh đánh gãy.

"Ta không làm được." Đoạn Linh hít sâu một hơi, "Ta muốn thay đổi quá khứ, thay đổi đã từng chuyện đã xảy ra, có thể là. . . Làm sao có khả năng? Ai có thể làm được? Loại người khẳng định không được, tại là. . . Ta tìm tới bản kia thần mặt trắng lễ tang, ta lần thứ hai mở ra nó , lúc này một lần, ta phát hiện ẩn giấu ở sách bên trong bí mật."

"Người tin tưởng?" Tiền Thương Nhất hỏi một câu.

"Ta. . . Không có biện pháp khác, ta. . ." Hai tay Đoạn Linh bắt đầu run rẩy, "Chỉ cần có một tia cơ hội, ta đều sẽ đi thử nghiệm, ta muốn thay đổi."

"Ngay sau đó người tìm tới thần mặt trắng đàn thờ, người hướng về thần mặt trắng ước nguyện đúng không?" Tiền Thương Nhất hỏi tới.

"Ừm." Đoạn Linh nhỏ giọng đáp một tiếng.

"Nhưng là chúng ta cũng chưa có trở lại quá khứ. . . Đã từng cũng không có thay đổi, trái lại còn bị vây ở nơi này!" Tiền Thương Nhất chất vấn Đoạn Linh.

Theo Mạc An góc độ đến phân tích, hắn chắc chắn sẽ không đồng ý Đoạn Linh cách làm, chỉ có, ở trải qua sự kiện kia sau đó, Mạc An không hẳn còn

có thể kiên trì đã từng ý nghĩ, người đều sẽ thay đổi.

Chẳng qua, lúc này tổ năm người hình như không có trải qua sự kiện kia, bởi vì Trương Tư Ba còn sống sót.

"Ha ha." Đoạn Linh cười khẽ một tiếng, dường như đang cười nhạo Tiễn Thương Nhất ý nghĩ, "Chúng ta đương nhiên chưa có trở lại quá khứ, ta chấp nhận nguyện vọng căn bản không phải cái này, Mạc An, người đoán xem là cái gì?"

Trong giây lát này, Tiễn Thương Nhất nghĩ đến Phương Nào mới đầu Yến Nhược Huyền cùng Mạc An ở tranh cãi tình hình.

"Xem ra hẳn là cái này, cho dù trở lại quá khứ, năm người vẫn là sẽ trưởng thành, thi đại học xong sau đó vẫn là sẽ tách ra, chỉ cần bánh xe thời gian còn ở chuyển động, như vậy điểm này thì sẽ không thay đổi, trừ khi. . ." Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nói chuyện giọng điệu.

"Ta biết rồi, người hướng về thần mặt trắng ước nguyện, người muốn cho chúng ta vĩnh viễn cùng nhau, vĩnh viễn không xa rời nhau, liền thời gian cũng không thể chia cách chúng ta. . ." Tiễn Thương Nhất bằng phẳng đem câu nói này nói ra, hẳn quan sát phản ứng Đoạn Linh.

"Ừm." Đoạn Linh khẳng định gật đầu một cái, đầu động tác phạm vi rất lớn.

Mà lúc này, nằm ở ngôi thứ nhất trạng thái Ninh Tĩnh chịu kinh ngạc đến ngây người, "Nếu như nói Đoạn Linh đi tìm thần mặt trắng ước nguyện là tìm đường chết, như vậy để năm người vĩnh viễn ở cùng một chỗ quả thực là đem tìm đường chết tiến hành tới cùng hành vi, ta thực sự là không thể nào hiểu được, lẽ nào cha mẹ bọn họ đều là người điên sao? Nha. . . Ta đã quên, cha mẹ Đoạn Linh cũng thật là tà giáo thành viên. . ."

Lúc này, duy nhất soi sáng hai người ánh sáng cũng biến mất rồi, bóng tối trở thành duy nhất chứa tẻ.

"Người sai rồi, sai đến mức rất hoàn toàn." Âm thanh Tiễn Thương Nhất ở trong bóng tối vang lên.

"Tại sao?" Âm thanh Đoạn Linh bên trong tràn ngập nghi ngờ.

"Bởi vì chỉ có người chết mới sẽ vĩnh viễn." Âm thanh Tiễn Thương Nhất càng ngày càng xa.

. . .

Cũng trong lúc đó, Trí Đa Tinh cuối cùng từ hôn mê tỉnh lại.

Ánh mặt trời chiếu ở trên người khác thường âm áp, Trí Đa Tinh cảm giác mình cái bụng ở ục ục kêu, hắn liếm liếm đầu lưỡi, phát hiện môi vô cùng khô ráo, "Qua mấy ngày? Ta còn chưa có chết sao?"

Xung quanh cái đầu tất cả đều dùng ánh mắt khác thường nhìn hắn.

"Người đã ngủ hơn một ngày." Lúc trước cùng Tiễn Thương Nhất bốn người thương lượng cái đầu nằm trên đất nói.

Trí Đa Tinh quay đầu, "Ồ" một tiếng, vẻ mặt không có bất cứ rung động gì, hắn từ dưới đất bò dậy, đi rồi hai bước suýt chút nữa ngã chổng vó, chẳng qua vẫn là ổn định thân thể.

"Người khi đó không chịu nói cho chúng ta như thế nào phá giải ánh trắng nguyên rủa, cũng là bởi vì có kẻ này ở người phía dưới a?" Trí Đa Tinh đi tới chịu rút ra gây máu bên, dùng chân đá đá đối với hắn trợn mắt nhìn nam giới cái đầu.

"Hi hi, ta vẫn là giết các người một người." Nam giới cái đầu một mặt cười bí ối.

"Tiêu Thiên." Trí Đa Tinh nhỏ giọng đọc đã người bị chết tên, lúc này tên này đồng đội cái đầu đang bị đặt ở bộ kia xác chết không đầu trên cổ.

"Ha ha, sợ chưa!" Nam giới cái đầu coi chính mình nắm giữ chủ động.

Trí Đa Tinh cười lạnh một tiếng, đi tới trước mặt hắn ngồi xổm xuống, "Kỳ thực, ta vẫn rất tò mò, nếu như đem bọn người rút ra sẽ như thế nào?"

Lúc này, nam giới cái đầu nụ cười đột nhiên cứng lại ở trên mặt.

Chẳng qua, lúc này cũng không có thay đổi Trí Đa Tinh ý nghĩ, hắn đứng lên đến, chân trái đạp gây máu, tay phải cầm lấy tên đàn ông này tóc, sau đó dụng lực hướng ra phía ngoài rút.

"A a a! Đừng a! Đàn bà thôi, người mau gọi hắn dừng tay, dừng tay a! Ta biết làm sao phá giải ánh trắng nguyên rủa, nhanh chóng ngừng tay!" Nam giới cái đầu liều mạng kêu to, xung quanh cái đầu truyền đến một trận vui cười, hình như vui mừng nhìn thấy thành quả.

Trí Đa Tinh dùng hết sức lực, nhưng mà chỉ rút ra một nửa, "Có lỗi, ta không ăn no, vì lẽ đó, xin cho phép ta lại tới một lần nữa." Nói câu nói này thời điểm, Trí Đa Tinh tay phải còn xoa xoa tóc của chính mình, trên mặt thậm chí còn có thật ngại ngùng biểu hiện.

Lần này, Trí Đa Tinh rốt cục đem nam giới cái đầu rút ra.

Chịu nhỏ ra sau, nam giới cái đầu về mặt cũng cứng ngắc, giống như đã sớm chết đã lâu xác chết

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Mê cục

"Ngủ hơn một ngày, hiện tại là ban ngày, thứ năm sao?" Trí Đa Tinh đem gây máu nhặt lên, mặt trên còn có nữ giới cái đầu, sau khi đi mấy bước, Trí Đa Tinh đem gây máu cầm trở về vị trí ban đầu.

"Cảm ơn. . . Cảm ơn. . ." Nữ giới cái đầu nhắm mắt lại, tựa hồ đối với chính mình trước hành vi cảm thấy vô cùng xấu hổ.

"Ta đối với người cảm ơn không có hứng thú." Trí Đa Tinh hí hóp.

"Ánh trăng nguyên rủa. . ." Nữ giới trong nháy mắt hiểu Trí Đa Tinh ý, nhưng là nàng vừa vặn mở miệng liền chịu người thứ hai đánh gãy.

"Kỳ thực ngủ lâu như vậy, ta đối với ánh trăng nguyên rủa cũng có một chút suy đoán." Trí Đa Tinh vừa vặn nói tới chỗ này, cả người liền ngã trên mặt đất, qua mười giây đồng hồ trái phải, hần mới lại từ dưới đất bò dậy đến, "Sự việc hay là muốn xưa nay đến đảo Phuong Nào buổi tối đầu tiên nói tới, hiện rõ đang nhớ tới đến, không thể không nói đêm đó thiết kế thực sự quá xảo diệu, làm ta phá giải thay đầu âm mưu sau đó, ta liền đem chuyện này cho quên, theo bản năng cho rằng ánh trăng nguyên rủa là theo đêm đó mới bắt đầu."

Ánh mặt trời chiếu ở trên người Trí Đa Tinh, cho hần nhiễm phải một tầng màu vàng vòng sáng.

Trên đất kéo dài cái bóng chậm chạp xảy ra thay đổi, cái đầu cùng thân thể vết rách trở nên càng thêm rõ ràng, chỉ là còn có một chút bé nhỏ tuyến đen đem hai người nối liền cùng nhau.

"Không sai, chỉ có hướng về thân mặt trăng ước nguyện sau, đồng thời chịu thân lực mặt trăng số lượng ảnh hưởng trên thân thể người mới sẽ có ánh trăng nguyên rủa." Nữ giới cái đầu nhìn Trí Đa Tinh nói, "Vi lẽ đó, muốn phải cỡi ra ánh trăng nguyên rủa chỉ có một cái biện pháp, để thân mặt trăng thu hồi sức mạnh của chính mình." Nữ giới cái đầu sau khi nói xong liền nhắm hai mắt lại.

"Như vậy sao. . . Người khẳng định không biết là thế nào để thân mặt trăng thu hồi sức mạnh của chính mình, bằng không cũng sẽ không vẫn đợi ở chỗ này." Trí Đa Tinh nhìn nữ giới cái đầu, nhưng kẻ sau hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng nào, giống như lọt vào ngủ say.

"Lại đem rừng cây đất trống bên trong tuần hoàn thêm đi vào, tất cả liền giải thích được, trong chúng ta người nào đó hướng về thân mặt trăng ước nguyện sau đó, tiến vào thời hạn bảy ngày tuần hoàn ở trong, mà mỗi một cái tuần hoàn bắt đầu, chúng ta ký ức đều sẽ lại bắt đầu lại từ đầu. . . Không, không hẳn là lại bắt đầu lại từ đầu, cũng có thể là dựa theo thiết lập ký ức bắt đầu, dù sao. . . Chúng ta không có tương ứng nhân vật ký ức, cũng không có kịch bản cho chúng ta tham khảo."

"Đón lấy, tiến vào đất trống, chịu nhốt ở bên trong, sau đó bởi vì nhìn thấy cái đầu mà chết. Thời gian sau khi đến, tuần hoàn sẽ lại một lần nữa mở. . . Khoan đã, không đúng, bởi vì phải thỏa mãn trắng máu tồn tại trong lúc bên trong sẽ xuất hiện hành vi, lấy thân thể chúng ta bên trong nhất định sẽ có Mạc An đám người linh hồn, bởi vậy trước ta suy đoán nguyên lai linh hồn vẫn cứ tồn tại, chính là vì thỏa mãn này một cái cái, nhưng mà nơi này thì có một vấn đề, ở nguyên lai tuần hoàn bên trong, năm người đều chết ở rừng cây đất trống, nói cách khác quan sát cái đầu chuyện này sẽ mang đến chết đi, mà không là. . ."

"Đem diễn viên thiết lập vì 1, đem tổ năm người thiết lập vì 1, như vậy chúng ta lúc này trạng thái liền là 0, cũng chính là nằm ở lẫn nhau trạng thái. Ở 0 trạng thái có một cái đặc điểm, vừa có thể bình thường tiến lên, lại có ánh trăng nguyên rủa. Như vậy, chúng ta thay đầu sau đó trạng thái, là có thể xưng là 1, bởi vì lại thêm tiến vào tới một cái tổ năm người, chỉ bất quá chúng ta không cách nào cất đến này một trạng thái, bọn họ cũng là 1."

"Chúng ta quan sát cái đầu hành vi, có thể xem thành đem ba cái tính bên trong hai cái tính tiến lên trung hoà, thế này vừa đến, chúng ta đã biến thành trạng thái 1, có thể bình thường tiến lên, có thể là. . . 1 trạng thái hẳn là không ánh trăng nguyên rủa, bởi vì ta, Thương Nhất bọn họ chưa từng có hướng về thân mặt trăng ước nguyện qua, nhưng mà chúng ta có ánh trăng nguyên rủa, lúc này giải thích rõ, chúng ta trong cơ thể vẫn cứ có tổ năm người tồn tại."

"Nhưng là hết thấy tổ năm người đều ở lại đất trống, bởi vì bọn họ đánh vỡ không được tuần hoàn, ngoại trừ. . . Ban đầu ước nguyện thành công tổ năm người ở ngoài, vì lẽ đó, chúng ta vẫn cứ duy trì ở 0 trạng thái, không đúng, có một chút nói không thông, bọn họ hẳn là không thân mặt trăng nguyên rủa, bởi vì bọn họ vẫn không có ước nguyện thành công, không đúng không đúng. . ."

Nghĩ tới đây, Trí Đa Tinh mắt tối sầm lại, lần thứ hai ngã trên mặt đất, may mà, hần cuối cùng hiếm hoi còn sót lại một ít ý chí chống đỡ lấy hần đứng lên, "Quá suy yếu rồi, phải đi tìm điểm ăn."

Kéo uể oải thân thể, Trí Đa Tinh hướng về có tranh tường gian phòng chậm chạp đi đến.

Hắn cảm giác mình giống như đi rồi một năm, rốt cục xuyên qua có tranh tường gian phòng, đi tới cầu thang xoay tròn, tìm tới chính mình trước vì tiết kiệm sức lực bỏ lại túi đeo.

Ngồi ở trên bậc thang, Trí Đa Tinh có một loại chính mình nằm tiến vào phần mộ cảm giác, hắn đem túi đeo mở ra, đầu tiên uống một chút nước.

"Không biết là có phải là đảo Phương Nào hoàn cảnh vẫn đề, ta hiện tại trạng thái như thế này, ở thế giới hiện thực có thể đã sớm chết rồi, hiện tại lại còn có thể tiến hành ăn uống. . ." Trí Đa Tinh ở trong lòng tự giễu cười cợt.

"Thương Nhất bọn họ thế nào rồi, dù sao thời gian đã qua lâu như vậy, có thể hay không đều chết rồi?" Trí Đa Tinh đột nhiên nghĩ đến chính mình ở trên đất trống nói tuyên bố, "Vậy liền chế nhạo."

Ăn uống no đủ sau đó, uể oải lần thứ hai kéo tới, Trí Đa Tinh còn muốn cứng rắn chống đỡ, nhưng mà thân thể cũng đã đến cực hạn, cần nghỉ ngơi, hắn cứ vậy đi ngồi ngủ.

. . .

Một bên khác, bóng tối dần dần biến mất, một vòng to lớn trắng tròn theo phía dưới dâng lên.

Theo này vàng trắng tròn dâng lên, tất cả xung quanh đều có thể thấy rõ.

Ở Tiễn Thương Nhất xa xa, thân mặt trăng đang đứng ở phương xa, quay lưng với mình, tuy rằng thân mặt trăng không có khuôn mặt, chỉ có một cái màu đỏ tươi hình cầu, nhưng mà Tiễn Thương Nhất có thể thông qua thân mặt trăng thân thể để phán đoán.

Mà ở thân mặt trăng phía sau, liền là vàng kia rọi sáng tất cả trắng tròn, ở trắng tròn trước mặt, thân mặt trăng thân thể to nhỏ không thể không đến trắng tròn một phần trăm, có thể thấy được này vàng trắng tròn to lớn.

Cúi đầu, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình cùng thân mặt trăng trong lúc đó có một cái to lớn hố sâu, lúc này cái hố sâu bao nhiêu Tiễn Thương Nhất cũng không biết, bởi vì bên trong lấp kín vô số không biết tên xác chết, những xác chết này đều có một cái đặc điểm, đó chính là bọn họ cái đầu cùng thân thể là tách ra.

"Vậy liền là. . . Thân mặt trăng sao? Đảo Phương Nào thần bí nhất tồn tại." Tiễn Thương Nhất tự lẩm bảm.

"Này là. . . Thân mặt trăng?" Ở Tiễn Thương Nhất cách đó không xa Đoạn Linh cũng mở miệng, đương nhiên, lúc này cần phải xưng là Ninh Tĩnh.

"Hắn là." Tiễn Thương Nhất gật đầu một cái.

"Vậy chúng ta phải làm gì? Để hắn vứt đi chúng ta đã từng ưng thuận nguyện vọng?" Ninh Tĩnh trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

"Không biết, ta không có cùng thân mặt trăng từng liên hệ." Tiễn Thương Nhất lắc lắc đầu.

"Nếu không trực tiếp để thân mặt trăng giúp chúng ta rời đi đảo Phương Nào?" Ninh Tĩnh lại nghĩ một ý kiến.

"Người coi hắn ước nguyện mấy sao?" Tiễn Thương Nhất ngược hỏi một câu.

"Híc, không. . . Không có ý này, ha ha." Ninh Tĩnh cười gượng hai tiếng.

Lúc này, thân mặt trăng xoay người lại, nhưng mà, hai người cũng không có phát hiện mặt có biến hóa gì đó.

Đồng thời, trong hố xác chết cũng bắt đầu hướng về hai người bên này bò, dường như bộ phim bên trong mất đi.

"Xảy ra chuyện gì?" Ninh Tĩnh đến gần rồi Tiễn Thương Nhất một chút.

"Có thể là người chọc hắn tức giận." Tiễn Thương Nhất bày ra hai tay.

"Vậy. . ."

"Chạy a!" Tiễn Thương Nhất hô to một tiếng.

Chương 30: Thần mặt trăng

"Cứ vậy đi chạy trốn sao? Nếu như có thể để thần mặt trăng thu hồi sức mạnh của hấn, như vậy chúng ta thì sẽ không lại lọt vào luân hồi, có phải là mang ý nghĩa có thể an toàn vượt qua thời gian còn lại?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

Lúc này hấn chính xác chạy hướng về cầu thang, cũng chính là phía sau hấn cách đó không xa cửa.

Vô số xác chết không đầu đang không ngừng theo trong hố hướng ra phía ngoài bờ, dường như không biết mệt mỏi, ở Tiền Thương Nhất cùng thần mặt trăng trong lúc đó cũng không phải chỉ có này một cái vòng tròn lớn hồ, ở hồ hai bên còn có chỉ cung cấp một người đi qua con đường.

"Gian phòng này. . . Không đúng, không thể gọi gian phòng, lúc này bên trong không gian tương đối lớn, ngẩng đầu căn bản không nhìn thấy phần cuối." Tiền Thương Nhất chậm chậm hãm lại tốc độ, hấn không phải không sợ trong hố xác chết không đầu, mà là muốn ném thử thử một lần.

"Thần mặt trăng, cuối cùng mạnh mẽ đến đâu?" Làm trong lòng hấn hiện ra ý nghĩ này thời điểm, hấn cảm giác đầu óc của chính mình toàn bộ chịu ý nghĩ này chiếm cứ.

"Đi a!" Đã chạy ở Tiền Thương Nhất phía trước Ninh Tĩnh phát hiện mình đồng đội dĩ nhiên ngừng lại, vô cùng kinh ngạc, "Người có phải là đầu óc đột bị hồ đồ rồi?"

"Ta muốn đi tìm thần mặt trăng. . ." Tiền Thương Nhất lùi về sau hai bước.

"Sẽ chết." Tranh tường nội dung hiện lên ở Ninh Tĩnh trước mắt.

"Người đi tìm Trương Tư Ba, đem chúng ta nhìn thấy nội dung nói cho hấn, có lẽ. . . Hấn sẽ biết đáp án." Nét mặt Tiền Thương Nhất nghiêm túc dị thường.

"Sự kiện kia cũng?" Ninh Tĩnh hỏi.

"Ừm." Tiền Thương Nhất nghiêm túc gật đầu một cái.

"Nhưng là ta không lên nổi. . ." Ninh Tĩnh lại hỏi một cái vấn đề rất thực tế.

"Ta trước tiên đưa người đi tới." Trên mặt Tiền Thương Nhất hiện ra vô cùng đau "bi" về mặt, lại bắt đầu chạy lên.

Hai người đi tới cầu thang xoay tròn, Tiền Thương Nhất trước đem túi đeo làm mất đi đi tới, sau đó tìm đúng một vị trí, nửa ngồi chồm hổm trên mặt đất, "Nhanh, thời gian không còn nhiều."

Ninh Tĩnh không có trả lời, bắt đầu vọt lên lên, làm đến gần Tiền Thương Nhất thời điểm, Ninh Tĩnh chân trái nhảy lấy đà, chân phải đạp ở bàn tay Tiền Thương Nhất trên.

"Đúng, liền là như vậy." Tiền Thương Nhất khen ngợi một câu.

Nhưng là hấn vừa mới dứt lời, Ninh Tĩnh lại đột nhiên mất đi cân bằng, đụng vào trên người hấn.

"Ta đi. . ." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu.

Hai người cùng một chỗ ngã trên mặt đất, bởi vì dựa lưng vách tường, vì lẽ đó cũng không có xảy ra lăn xuống tình huống, chẳng qua Tiền Thương Nhất tuy rằng trước trải qua đạo cụ bình xịt cấp cứu điều trị, nhưng vết thương trên người vẫn cứ không có khỏi hẳn, Ninh Tĩnh này va chạm để hấn tổn thương càng thêm nghiêm trọng.

"Người không sao chứ?" Ninh Tĩnh vội vã từ dưới đất bò dậy.

Tiền Thương Nhất giật giật thân thể, sau đó lại nằm ở trên mặt đất, hấn mở miệng muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

"Thế nào? Còn có thể đi thôi?" Ninh Tĩnh lại hỏi một câu.

"Cũng còn tốt. . ." Lần này, Tiền Thương Nhất nhìn đau từ trên mặt đất đứng lên, "Lại tới một lần nữa, đừng thất bại nữa."

Lần này Ninh Tĩnh thành công nhảy lên.

Tiền Thương Nhất đỡ bức tường, "Ta. . ."

Trải qua Ninh Tĩnh như thế giầy vò, Tiền Thương Nhất lúc này liền đổi mặt thần mặt trắng can đảm đều không có.

"Ta đến bên này." Âm thanh Ninh Tĩnh theo phía trên truyền đến.

"Được." Tiền Thương Nhất trở về một tiếng, quay đầu phát hiện trong hồ xác chết không đầu đã xuất hiện ở cửa, lúc này chính xác hướng mình xông lại.

"Xong đời!" Đây là trong lòng Tiền Thương Nhất cuối cùng 1 cái ý nghĩ, hiện tại hắn chạy cũng không chạy nổi, nhảy cũng nhảy không được, đánh nhau cũng căn bản không phải những này không biết đau đớn xác chết đối thủ.

Có thể tưởng tượng bên trong đau đớn cũng không có truyền đến, hắn không có chịu những xác chết này giết chết.

"Lẽ nào. . . Bọn họ căn bản sẽ không giết người sao?" Tiền Thương Nhất mở hai mắt ra, phát hiện những xác chết này chính xác đem chính mình mang hướng về thần mặt trắng vị trí, "Không đúng, ở một bên khác thời điểm, bộ thi thể kia là thật sự muốn giết ta."

Hắn chịu đưa đến thần mặt trắng trước mặt.

Ngẩng đầu nhìn trên tranh vẽ trên tường xuất hiện không biết sinh mệnh cùng phía sau hắn to lớn trắng sáng, Tiền Thương Nhất cảm giác mình như là đang nằm mơ, một trận không biết là có thể hay không tỉnh lại mộng.

"Loại người, người có hai cái linh hồn." Một thanh âm ở Tiền Thương Nhất trong đầu vang lên.

"Là thần mặt trắng sao? Trực tiếp cùng ta đối thoại? Theo Yến Nhượng Huyền trước nói đến xem, xác thực có loại khả năng này, thần mặt trắng có thể nghe được trong lòng người âm thanh, lúc này loại tồn tại nắm giữ độc tâm năng lực, hình như cũng không phải cái gì chuyện không thể nào, đương nhiên, lúc này giải thích rõ ta hiện tại suy nghĩ cũng có thể chịu thần mặt trắng biết được." Âm thanh âm vang lên sau đó, Tiền Thương Nhất trong đầu trong nháy mắt xuất hiện những này phân tích.

"Có một cái linh hồn đã thần phục với ta, một cái khác linh hồn. . . Trên mình hình như có đặc biệt sức mạnh?" Thần mặt trắng âm thanh vô cùng trầm thấp, có từ tính.

"Đặc biệt sức mạnh? Là phim ảnh địa ngục sao?" Tiền Thương Nhất không chắc chắn lắm, nhưng mà hắn hiểu rõ, mình tuyệt đối không có cái gì đặc biệt sức mạnh.

"Là cái gì?" Thần mặt trắng chậm chạp cúi đầu.

Tiền Thương Nhất nhìn thấy thần mặt trắng đầu màu đỏ tươi hình cầu chậm chạp nhích lại gần mình, tiếp theo, hắn phát hiện màu đỏ tươi hình cầu dường như đối với mình có to lớn sức hấp dẫn, chính mình hết thảy sự chú ý đều tập trung ở màu đỏ tươi hình cầu trên.

"Xảy ra chuyện gì, giống như ở hướng dưới rơi như thế. . ." Tiền Thương Nhất kinh ngạc phát hiện chính mình thật sự chính đang hướng về một cái hướng khác rơi xuống, phương hướng này chính là màu đỏ tươi hình cầu vị trí.

Không trọng lượng cảm giác đột nhiên truyền đến, Tiền Thương Nhất phát hiện trong mắt trắng máu đỏ tươi càng lúc càng lớn, lớn đến thậm chí không nhìn thấy phần cuối. Theo khoảng cách đến gần, trắng máu trên dĩ nhiên xuất hiện đủ loại to nhỏ viên hốc, trong giây lát này, Tiền Thương Nhất cảm giác mình đến mặt trắng, theo vệ tinh trong hình nhìn thấy mặt trắng, ngoại trừ màu sắc là màu đỏ tươi điểm này.

Oành!

Tiền Thương Nhất ngã tại trắng máu đỏ tươi mặt ngoài.

"Nơi này. . ." Nguyên bản đã quên mất đau xót Tiền Thương Nhất lần thứ hai nhớ lại thân thể của chính mình tình huống, "Là trắng máu đỏ tươi sao? Ta rơi ở phía trên?"

Hắn từ dưới đất bò dậy, đưa tay vỗ vỗ trên mình cũng không tồn tại tro bụi.

"Xung quanh, cái gì đều không có a." Tiền Thương Nhất nhìn chung quanh một lần, sau đó nhấc chân đi lên.

Nhưng là, chưa kịp hắn đi hai bước, hắn đột nhiên cảm giác mình giống như chịu sức mạnh nào bắt được như thế, thân thể bắt đầu thoát khỏi cách mặt đất, nhưng là, ở Tiền Thương Nhất trong tầm mắt, trắng máu đỏ tươi cũng không có xa cách mình, mà là nhưng duy trì cùng với trước như thế khoảng cách, trắng máu đỏ tươi chính đang truy đuổi chính mình.

"Làm cái gì, lẽ nào?" Một cái suy đoán xuất hiện ở trong lòng Tiền Thương Nhất, "Thần mặt trắng này ở truy đuổi phim ảnh địa ngục sức mạnh? Chuyện này. . . Lẽ nào thần mặt trắng cũng không bị phim ảnh địa ngục khống chế sao? Đây chứng minh cái gì? Chúng ta tham gia biểu diễn phim ảnh địa ngục kỳ thực. . ."

Ngay ở Tiền Thương Nhất suy nghĩ tới đây thời điểm, trước mắt trắng máu đỏ tươi cách mình càng ngày càng xa, cho đến biến mất không còn tăm hơi.

Tiền Thương Nhất chớp mắt nhìn, trước mắt thần mặt trắng thành trên tranh vẽ trên tường đáng đáp, màu đỏ tươi hình cầu còn đang trước mắt mình.

"Không thích." Thần mặt trắng âm thanh lại vang lên.

Ngay ở thanh âm này vang lên trong nháy mắt, một cái hào quang màu đỏ tươi theo thần mặt trắng đầu sáng lên, trong mắt Tiễn Thương Nhất ánh sáng đỏ biến mất thời điểm, hần từ giữa không trung nhìn thấy thần mặt trắng toàn cảnh, còn có. . . Chính mình mất đi cái đầu thân thể.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Càng sớm hơn trước đây

"Ta chết rồi?" Mang theo cái nghi vấn này, đầu Tiễn Thương Nhất rơi trong hố lớn, cùng vô số xác chết cùng cái đầu làm ăn cùng nhau.

"Nhưng mà ta còn có ý thức." Đây là Tiễn Thương Nhất nghĩ đến cái kế tiếp nội dung.

"Ta. . ." Lúc này, Tiễn Thương Nhất nhớ tới cái kia hai bên cấm đầy cái đầu con đường, cấm ở gây máu trên cái đầu bởi vì thời gian dài đau khổ mà tinh thần hỗn loạn, đã như vậy mất đi loài người cơ bản nhất suy nghĩ năng lực.

Đương nhiên, hần cũng nghĩ đến cái kia một cái không vội không nóng này nữ giới cái đầu.

"Chính mình sẽ biến thành nàng như vậy sao? Còn là. . ." Vào lúc này, xác chết rơi trong hố âm thanh âm vang lên, vô cùng nặng nề, cũng vô cùng để Tiễn Thương Nhất tuyệt vọng.

"Căn bản không có cách nào chống lại, hoàn toàn không phải một cái số lượng cấp đối thủ, chỉ có thể dựa vào. . ." Vừa nãy rơi xuống ở trắng máu đỏ tươi trên chuyện đã xảy ra Tiễn Thương Nhất có thể không có quên.

"Không không không, ta chỉ cần giải trừ ánh trắng nguyên rủa, sống quá bảy ngày lên thuyền liền có thể rời đi nơi này, căn bản không cần thiết cùng thần mặt trắng chống lại, không cần thiết. . . Đúng rồi, vừa nãy cũng không có hỏi thăm có thể hay không giải trừ Đoạn Linh ước nguyện, chẳng qua, tí mỉ nghĩ lại, hình như vừa nãy cũng không có cơ hội để ta nói chuyện này." Tiễn Thương Nhất tiếp tục suy nghĩ.

"Ai tới cứu cứu ta. . ." Đón lấy, hần rút cục hô lên vẫn ảm núp ở trong lòng.

. . .

Ninh Tĩnh nghe Tiễn Thương Nhất đề nghị, bắt đầu tìm kiếm Trí Đa Tinh.

Nàng vẫn hướng dưới đi, bởi vì lo lắng xác chết không đầu duyên cớ, tốc độ của nàng thả đến mức rất chậm, sự chú ý phần lớn đều đặt ở lỗ tai trên, có lẽ sau mười mấy phút, nàng tìm tới nghiêng người dựa vào ở trên vách tường Trí Đa Tinh.

"Trương Tư Ba, Trương Tư Ba, tỉnh lại đi." Ninh Tĩnh vỗ vỗ Trí Đa Tinh hai gò má.

Bởi vì Trương Tư Ba không có bất kỳ phản ứng nào, cho nên nàng lại tăng thêm sức lực, nếu như lúc này có những người khác nhìn thấy, có thể sẽ cho rằng nàng là ở tát Trí Đa Tinh bàn tay.

". . . Hà?" Trí Đa Tinh rốt cục tỉnh lại, ánh mắt của hần mơ hồ không rõ.

"Ngươi rốt cục tỉnh rồi, tại sao ngươi dám ngủ ở chỗ này? Bộ kia xác chết không đầu đâu?" Ninh Tĩnh hỏi.

"Chết rồi, đúng rồi, ta ngủ bao lâu?" Trí Đa Tinh liên đầu cũng không có nhúc nhích một cái, hình như còn vô cùng suy yếu.

"Không biết là. . . Ta không biết là thời gian, ta ở bên kia cùng Mạc An phát hiện một nơi đặc thù, vậy bên trong. . ." Ninh Tĩnh nói tới chỗ này liền chịu Trí Đa Tinh đánh gãy.

"Ẩn giấu đi một năm trước chuyện đã xảy ra?" Trí Đa Tinh theo Ninh Tĩnh cúi xuống nói nói.

"Ngươi. . . Làm sao ngươi biết?" Ninh Tĩnh nhìn chung quanh một chút.

"Xem nét mặt ngươi liền biết rồi." Trí Đa Tinh ngồi thẳng người, "Ta hiện tại rất suy yếu, phiền phức đem nước đưa cho ta một cái."

"Cho." Ninh Tĩnh ngoác miệng ra, nàng nóng nảy trong lòng đã chịu Trí Đa Tinh cho tưới tắt.

Ut ut ut ut ut!

Trí Đa Tinh một hơi đem bình nước khoáng bên trong nước uống hết.

"Người như thế khát?" Ninh Tĩnh đột nhiên cảm thấy được một vấn đề, "Ta cùng Mạc An ở bên trong qua bao lâu?"

"Căn cứ thân thể ta tình hình đến xem, hiện tại không phải thứ sáu liền là thứ bảy, cũng có thể là chủ nhật. . ." Trí Đa Tinh mở to hai mắt, "Đúng rồi, chúng ta có thể thông qua ánh trăng nguyên rùa để phán đoán thời gian, chúng ta cái bóng. . ."

Ninh Tĩnh dùng đèn pin cầm tay chiếu rọi Trí Đa Tinh, người thứ hai cái bóng xuất hiện ở trên vách tường, "A. . ." Ninh Tĩnh kêu một tiếng, bởi vì nàng nhìn thấy Trí Đa Tinh cái bóng đầu đã cùng thân thể tách ra, chỉ có hai cái dây nhỏ đem hai người nối liền cùng nhau, nhưng là, ở trong mắt Ninh Tĩnh, lúc này đầu Trí Đa Tinh cùng thân thể vẫn cứ là nối liền cùng nhau.

"Thời gian không hơn nhiều, chúng ta nhất định phải mau chóng hành động." Trí Đa Tinh dựa vào bức tường đứng lên.

"Hành động như thế nào? Ta tới được thời điểm, Mạc An đang bị xác chết không đầu đuổi, hơn nữa ta ở nhảy lầy đà thời điểm. . . À, không cần thận trọng tới hần, hiện tại tình huống của hần khẳng định rất nguy hiểm, chúng ta hiện tại đi cứu hần sao?" Ninh Tĩnh đang nói đến Mạc An thời điểm, tốc độ nói thả đến vô cùng chậm, tựa hồ đang cân nhắc chính mình dùng từ.

"Người tìm tới ta bỏ ra thời gian bao lâu?" Trí Đa Tinh hỏi ngược một câu, lúc này hần đã hoàn toàn đứng lên rồi.

"Có lẽ mười mấy phút đi. . ." Ninh Tĩnh không xác định nói rằng.

"Có thể cứu không được." Trí Đa Tinh nghĩ đến mấy giây, "Còn nhớ sao, ở cùng các người sau khi tách ra, ta đi tìm Hà Hồng Tín, hần. . . Đã chết rồi, ở ở tình huống kia đều chết rồi, ta nghĩ Mạc An, có lẽ cũng không có cơ hội."

"A!" Ninh Tĩnh biết Trí Đa Tinh ý.

"Đương nhiên, đang không có xác nhận trước, ta đều sẽ đi thăm dò xem, chỉ là, hiện tại chúng ta có chuyện quan trọng hơn muốn làm." Trí Đa Tinh bắt đầu đi lên.

Ninh Tĩnh theo sát ở phía sau Trí Đa Tinh, "Chuyện gì?" Nàng không nghĩ tới còn có chuyện gì muốn làm.

"Kỳ thực, theo lên đảo bắt đầu, mãi cho đến nơi này, bất kỳ bí ẩn, chúng ta cũng có thể thông qua một cái biện pháp tìm tới manh mối." Trí Đa Tinh vừa đi vừa nói.

"Biện pháp gì?" Ninh Tĩnh rất tò mò.

"Về phía trước ngược dòng trở lại." Trí Đa Tinh nói.

"Có ý gì?" Ninh Tĩnh cau mày, nỗ lực hiểu rõ Trí Đa Tinh.

"Người suy nghĩ một chút chúng ta là như thế nào phá giải rừng cây mê cục? Chúng ta bị vây ở cái kia, tại sao? Nguyên nhân là cái gì? Chúng ta có thể từ trước một đêm xảy ra sự kiện quý dị tìm tới đáp án, đúng rồi, có thể người còn không biết, ta đã theo nữ giới cái đầu trong miệng hỏi ra chúng ta vì sao lại đến ánh trăng nguyên rùa nguyên nhân, bởi vì chúng ta đã hướng về thân mặt trăng ước nguyện qua, chúng ta đều chịu lực lượng của thân mặt trăng ảnh hưởng."

"Ày. . ." Ninh Tĩnh đột nhiên nghĩ đến chính mình ở thân mặt trăng gian phòng nhìn thấy sự việc, "Ta cuối cùng có muốn hay không đem Trương Tư Ba đã chết đi sự việc nói ra? Tuy rằng Thương Nhất có nói cho ta muốn nói, nhưng là. . . Nếu như Trí Đa Tinh biết rồi sẽ chết làm sao bây giờ? Vậy ta chẳng phải là hại hần?"

"Vì lẽ đó, buổi chiều đầu tiên chuyện đã xảy ra không chỉ là muốn đem đầu chúng ta đầu trao đổi, hơn nữa là vì để cho chúng ta xuất hiện cho nên sẽ có cái bóng nguyên rùa là bởi vì chúng ta lên đảo mới sẽ bị nguyên rùa ý nghĩ, mà trên thực tế, chúng ta lên đảo trước cũng đã trúng nguyên rùa, chúng ta đã nằm ở luân hồi ở trong." Trí Đa Tinh không có phát hiện Ninh Tĩnh không đúng, tiếp tục giải thích.

"Hãy nói một chút xác chết không đầu vì sao lại chết, ha ha, người biết nữ giới cái đầu tại sao trước không nói cho chúng ta ánh trăng nguyên rùa sự thật sao? Bởi vì nguy hiểm liền giấu ở nàng phía dưới, cho nên nàng mới sẽ ú a ú ó, muốn nói lại không dám nói đáng về, mà này nguy hiểm, liền là xác chết không đầu xuất hiện nguyên nhân."

"Vậy sao, xác chết không đầu là từ nơi nào xuất hiện đâu? Chúng ta cùng nhau đi tới, không có phát hiện bất kỳ xác chết, dựa theo trước ý nghĩ, nếu chúng ta ở đây không tìm được đáp án, vậy liền đi càng sớm hơn trước đây tìm." Trí Đa Tinh nói tới chỗ này, ngừng lại, "Vì lẽ đó, chúng ta muốn đi đất trống."

"Đi nơi nào?" Ninh Tĩnh như hiểu mà không hiểu, chỉ là đối với Trí Đa Tinh câu nói sau cùng phản ứng vô cùng lớn, "Tại sao?"

"Có lẽ nơi đó sẽ có thu hoạch đặc biệt." Trí Đa Tinh đẩy một cái kính mắt của chính mình.

"Thu hoạch gì?" Ninh Tĩnh theo bản năng hỏi.

"Thần mặt trắng đàn thờ." Trí Đa Tinh để Ninh Tĩnh lòng càng lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Phát hiện mới

"Nhưng là, ta cùng Mạc An ở một bên khác. . ." Ninh Tĩnh theo bản năng cho rằng nàng nhìn thấy thần mặt trắng địa phương liền là thần mặt trắng đàn thờ, cho nên khi Trí Đa Tinh nói ra cái từ này thời điểm, nàng vô cùng kinh ngạc.

"Đúng rồi, một năm trước cuối cùng xảy ra chuyện gì? Người nói đơn giản dưới đi." Trí Đa Tinh không có tiếp tục giải thích chuyện này.

"Một năm trước năm người cùng một chỗ cào thuyền gỗ nhỏ đi giữa hồ câu cá, Yên Nhượng Huyền đem. . ." Nói tới chỗ này, Ninh Tĩnh ngừng lại, cho dù Tiền Thương Nhất phải bàn giao nàng, nhưng mà trong lòng của nàng vẫn cứ từ chối hướng về Trí Đa Tinh nói ra chuyện này.

"Do dự sao? Yên Nhượng Huyền đem Trương Tư Ba xuống hồ sao?" Nhưng là Trí Đa Tinh cũng không phải thật sự Trương Tư Ba, hắn nắm giữ Trương Tư Ba tuyệt đối không có can đảm cùng tự tin, lúc này hai điểm, chính là hắn khác nhau tại Trương Tư Ba lớn nhất địa phương, không, càng nói chuẩn xác là cùng ở đây tất cả mọi người khác nhau lớn nhất địa phương.

"Chuyện này. . ." Hiện tại, Ninh Tĩnh thừa nhận cũng không phải, không thừa nhận cũng không phải.

"Ta biết rồi, các người là lo lắng đem chuyện này nói cho ta sau đó, ta sẽ lập tức chết đi đúng không?" Trí Đa Tinh nhạy cảm thậm chí để Ninh Tĩnh xuất hiện cảm giác sợ hãi.

"Đây chính là chênh lệch sao?" Ninh Tĩnh ở trong lòng hỏi mình, "Mọi người đều là người, nhưng là, tại sao khác biệt lớn như vậy?"

"Kỳ thực không hẳn, nếu như các người là bởi vì rừng cây đất trống bên trong cạm bẫy mới lo lắng, như vậy căn bản không cần thiết, bởi vì lúc đó chúng ta là xác nhận chính mình chết đi, lúc đó đầu chúng ta đầu liền đặt tại tự chúng ta trước mặt, nói đúng ra đây là một loại xung kích, dùng để dao động ý chí của chúng ta, nói cách khác liền là, nếu như chúng ta nắm giữ cứng như sắt thép ý chí, tin chắc chính mình còn sống sót, có lẽ loại này xung kích đối với chúng ta căn bản không có tác dụng."

"Làm một ví dụ, giả thiết đem thần mặt trắng bố trí cạm bẫy xem là là đạn mìn, vậy nắm giữ cứng như sắt thép ý chí người liền là gỡ mìn xe, căn bản rung chuyển cử động không được người thứ hai, cho dù người cạm bẫy này lại khéo léo, cũng chỉ cần trực tiếp ép tới là có thể. Đương nhiên, chúng ta trong năm người không có ai có như vậy ý chí, chẳng qua, người lo lắng vấn đề cũng không tồn tại, bởi vì người cho rằng có thể đối với ta tạo thành xung kích tin tức ta đã sớm suy đoán qua, mặt khác, chúng ta đã biết là trao đổi cái đầu cạm bẫy, vì lẽ đó, bởi vì biết Trương Tư Ba đã chết rồi do đó dẫn đến ta chết đi khả năng tính nhỏ vô cùng." Trí Đa Tinh nói rồi rất nhiều, nhưng mà lời nói của hắn giống như là ở hướng về Ninh Tĩnh giải thích, mà không phải khuyên bảo Ninh Tĩnh.

"Có thể là. . . Ta vẫn là lo lắng, đồng thời, người đã biết là chuyện này, cho dù ta không nói cũng không sao chứ? Người coi như đây là một cái giả thiết điều kiện tốt, một cái không xác định một trong nguyên nhân." Ninh Tĩnh có ý nghĩ của chính mình, nàng đang lo lắng cái gì.

Lúc này, hai người lần thứ hai trở lại cầm đầu cái đầu con đường.

"Tiêu Thiên?" Ninh Tĩnh nhìn thấy nằm ở thi thể trên đất, cả kinh nói.

"Ừm, đã chết rồi." Trí Đa Tinh gạt đầu một cái.

"Nhưng là thân thể giống như rất quái lạ, lúc này là xác chết không đầu thân thể? Thật là đáng sợ!" Ninh Tĩnh khi đi ngang qua thời điểm tránh khỏi bộ thi thể kia.

Lần này, Trí Đa Tinh hai người lúc đi qua, nữ giới cái đầu không có mở mắt ra, nàng giống như ngủ, so với trước đây càng yên tĩnh.

"Nàng. . ." Ninh Tĩnh chú ý tới điểm này.

"Ta nghĩ, điều này là bởi vì nhiệm vụ của nàng đã hoàn thành, vì lẽ đó liền vĩnh viễn nghỉ ngơi." Trí Đa Tinh thậm chí không có quay đầu xem Ninh Tĩnh chỉ địa phương.

Nhưng là, làm hai người hoàn toàn đi qua sau đó, nữ giới cái đầu lại tỉnh lại.

"Đã ngày thứ bảy, nếu như hôm nay các ngươi vẫn không có giải trừ ánh trắng nguyên rửa, như vậy các ngươi đem vận kiếp bắt phục!" Nàng giọng chột cao chột thấp, âm thanh nghe tới phi thường chói tai.

"Đã ngày thứ bảy à. . ." Trí Đa Tinh đẩy một cái kính mắt.

"Chúng ta. . . Có thể sống sót sao?" Ninh Tinh nắm chặt quả đấm của chính mình.

Xuyên qua con đường này tiếp tục hướng dưới đi, hai người rốt cục đi tới Nhu Quang rồi đi đội ngũ đất trống. Lúc này đất trống có một chỗ không giống, cái chớp lều vải ngả trên mặt đất, lúc này cái lều vải nguyên lai lưu lại địa phương có một cái lỗ thủng to, lúc này cái hang vừa vặn có thể làm cho một người thông qua.

Đến nơi này, trắng máu đã biến mất.

Trí Đa Tinh đi lên trước kiểm tra, "Không sai rồi, lúc này liền là chúng ta quên địa phương. Nếu như chúng ta lúc này là ở chơi game, làm player chúng ta sẽ rất dễ dàng liền phá giải cái vấn đề khó khăn này, nhưng là lúc này chúng ta là nhân vật, điều khiển nhân vật."

Hang lớn nghiêng hướng dưới, Trí Đa Tinh đem đèn pin cầm tay nhắm ngay bên trong động, nhưng chiếu không tới phần cuối.

"Muốn đi vào sao?" Ninh Tinh có chút lo lắng, "Hang này chỉ có một người to nhỏ, nếu như xảy ra cái gì không ngờ, chúng ta liền chạy đều không địa phương chạy."

"Nếu như xác chết không đầu là từ nơi này bò lên, như vậy. . . Tại sao không có ở xác chết không đầu trên phát hiện bùn đất dấu vết dấu? Xem ra cần phải không phải, coi vậy đi, đi xuống trước đi." Lúc này, trong lòng Trí Đa Tinh có một nỗi nghi hoặc, chẳng qua nhưng không có được giải quyết.

"Nhất định phải đi vào sao?" Ninh Tinh đứng xa một chút.

"Chúng ta không có lựa chọn khác, chẳng qua, nếu như ngươi vô cùng không muốn đi vào, có thể đợi ở chỗ này, ta không có ý kiến." Trí Đa Tinh không muốn tiếp tục dây dưa đối với chuyện như thế này, hiện rõ ở tình huống bên trong không rõ ràng, nếu như hai người cùng một chỗ đi vào xảy ra không lường được sự việc, có thể bọn họ năm người liền đoàn bị diệt vong ở đảo Phương Nào.

"Ta. . . Ở lại chỗ này đi." Ninh Tinh làm ra sự lựa chọn của chính mình.

Trí Đa Tinh không nói gì, trực tiếp tiến vào trong động.

Nhưng là hần vẫn chưa đi bao lâu, mặt sau liền truyền đến âm thanh Ninh Tinh.

"Ta vẫn là theo ngươi tốt rồi, nếu như xảy ra cái gì không ngờ, có lẽ ta còn có thể giúp đỡ bạn." Ninh Tinh lúng túng cười cợt.

"Đúng rồi, nếu như nói Trương Tư Ba đã chết rồi, còn lại cũng chỉ có tổ bốn người, lúc này bốn người cuối cùng là ai hoặc là người nào hứa nguyện vọng? Nguyện vọng của bọn họ lại là cái gì?" Trí Đa Tinh đối với vấn đề này cảm thấy rất hứng thú.

Bởi vì đã không ở trắng máu phạm vi bên trong, vì lẽ đó Ninh Tinh trả lời cũng không nói tiếp cứu xưng hô dùng từ.

"Đoạn Linh muốn cho năm người vĩnh viễn cùng nhau, vĩnh viễn không xa rời nhau." Ninh Tinh nói xong thở dài, "Ngay sau đó thần mặt trắng liền để bọn họ vẫn cùng nhau đi chết. . . Thần mặt trắng thực hiện nguyện vọng phương pháp cũng quá trực tiếp."

"Làm đặc biệt tồn tại, hần xác thực không cần thiết dựa theo loài người kỳ vọng kết quả đến thực hiện nguyện vọng, trên thực tế, ta nghi ngờ thần mặt trắng căn bản là không phải ước nguyện, mà là ở giao dịch." Trí Đa Tinh tăng nhanh tốc độ, hần cảm giác phía trước có thứ gì trọng yếu, có thể làm cho bọn họ xin nhờ ánh trắng nguyên rửa đồ vật.

"Giao dịch?" Ninh Tinh cho là mình có chút hiểu rõ cái từ này ý, "Ý của ngươi là năm người. . . Không đúng, tổ bốn người dâng ra linh hồn của chính mình, lấy để thần mặt trắng đến thực hiện nguyện vọng của bọn họ, có thể là. . . Trương Tư Ba tại sao cũng?"

"Không biết, ta cũng không có học qua linh hồn học loại hình sách vở, dù sao ta cuộc sống thế giới không có chứng minh linh hồn tồn tại." Trí Đa Tinh lắc lắc đầu, "Vì lẽ đó, lúc này phương diện ta một chữ cũng không biết, cho dù ngươi hỏi ta, ta cũng chỉ có thể bằng ta tri thức cùng kinh nghiệm đến suy đoán, ta biết ngươi muốn nghe suy đoán, vậy ta cứ việc nói thẳng, sở dĩ Trương Tư Ba cũng bị ảnh hưởng, là bởi vì Trương Tư Ba cũng là nguyện vọng liên quan đến người."

Chương 33: Kết thúc nguyện vọng

"Bởi vậy, Trương Tư Ba cũng sẽ chịu ảnh hưởng, cũng sẽ lọt vào đảo Phương Nào trong luân hồi." Trí Đa Tinh nói tới chỗ này liền ngừng lại, hiển nhiên liên quan với linh hồn, hẳn không phải rất bằng lòng thảo luận.

"Ừm." Ninh Tĩnh đáp một tiếng, cho thấy chính mình nghe được Trí Đa Tinh suy đoán.

Tiếp tục hướng dưới, tiếp theo, sườn dốc chót vót trình độ đột nhiên tăng lên, Trí Đa Tinh tuy rằng phản ứng cực kỳ nhanh, nhưng vẫn không thể nào dừng lại thân thể của chính mình, mà phía sau hẳn Ninh Tĩnh liền càng không cần phải nói.

Hai người vẫn tuột xuống, không biết qua bao lâu, rốt cục cũng ngừng lại.

Trí Đa Tinh từ dưới đất đứng lên, ngắm nhìn bốn phía.

Nơi này là một cái to lớn lòng đất không gian, Trí Đa Tinh không thể phán đoán chuẩn xác nó to nhỏ, bởi vì hẳn không nhìn thấy không gian này ổng kính, tiếp theo, hẳn cúi đầu, kính ngạc phát hiện dưới chân đạp dĩ nhiên không phải mặt đất, mà là một đầu người.

"A!" Ninh Tĩnh rít gào một tiếng, hiển nhiên nàng cũng phát hiện chỗ này có chút kỳ quái.

Theo đèn pin cầm tay ánh sáng từ từ tập trung tại thân thể lân cận, Trí Đa Tinh kinh ngạc phát hiện, lúc này bên trong căn bản không có bùn đất hòn đá loại hình đồ vật, lúc này bên trong tất cả mọi thứ đều là do loài người thân thể tạo thành, chỉ có những này thân thể hình như trải qua một loại nào đó xử lý, không có mục nát.

"Tất cả đều là người chết!" Ninh Tĩnh vội vã chạy đến bên người Trí Đa Tinh.

"Không cần sợ, đều là người chết." Trí Đa Tinh trở về một câu như vậy.

"Chúng ta hướng bên kia đi?" Ninh Tĩnh không có nói trở lại loại hình ngược lời nói, dù sao coi như là một cái kẻ ngu si cũng biết mình không khả năng theo đi xuống đường một lần nữa đi tới.

Trí Đa Tinh ngẩng đầu nhìn sang ngày, "Trắng máu đỏ tươi ở bên kia, chúng ta liền hướng bên kia đi."

"Ừm."

Hai người một đường tiến lên, đi rồi một đoạn đường sau đó nhìn thấy một toà do xác người chất lên thành đồng tháp cao, ở tháp cao đỉnh đứng trong tranh vẽ trên tường thân mặt trắng, màu đỏ tươi hình cầu ở hẳn đỉnh đầu, mà trong tay hẳn ôm, là một bộ thuần trắng xác chết.

Này cảnh tượng hai người ở trong tranh vẽ trên tường xem qua, chính là cuối cùng một bức tranh tường cảnh tượng.

"Muốn qua đi sao?" Ninh Tĩnh chậm lại bước chân của chính mình, nhưng là Trí Đa Tinh không có.

"Nhất định phải tới, chúng ta nhất định phải giải trừ ánh trắng nguyên rủa, ta đã có thể cảm giác được nơi cổ không khỏe, ngươi nên cũng có cái cảm giác này a?"

"Ừm." Trải qua Trí Đa Tinh như thế vừa đề tỉnh, Ninh Tĩnh phát hiện mình nơi cổ xác thực có cảm giác khác thường.

Theo hai người đến gần, do xác chết tạo thành tháp cao cũng càng ngày càng rõ ràng, xác chết khuôn mặt sợ hãi khuôn mặt để cho hai người có một loại đi tới Địa ngục cảm giác, toàn bộ lòng đất không gian đều bao phủ một luồng màu xám đen băng giá mùi vị lạnh lạnh, khiến người ta vô cùng không thoải mái.

"Kết thúc nguyện vọng đi!" Trí Đa Tinh quay đầu đối với phía sau Ninh Tĩnh nói rằng.

"Cái gì?" Nét mặt Ninh Tĩnh phi thường kinh ngạc.

"Ta trước đã nói, cùng với nói là ước nguyện, chẳng bằng nói là giao dịch, kết thúc nguyện vọng cũng chính là kết thúc giao dịch. Nếu như ngươi không biết phải làm sao, liền nói ra đi, cứ nói 'Thần mặt trắng, ta không muốn vĩnh viễn cùng nhau, kết thúc tất cả những thứ này đi, ta thu hồi nguyện vọng của chính mình.' loại hình." Trên thực tế Trí Đa Tinh cũng không biết nên làm như thế nào, chuyện như vậy cũng không có giáo trình, cũng không có tay mới hướng dẫn, chỉ có thể dựa vào thử nghiệm.

"Ta. . ." Ninh Tĩnh do dự hai giây, cuối cùng đem Trí Đa Tinh nêu ví dụ nói ra.

Theo Ninh Tĩnh dứt lời, hai người nơi cổ truyền đến một trận mát mẻ, giống như có món đồ gì theo trên thân thể của chính mình rời đi.

Trí Đa Tinh dùng đèn pin cầm tay soi rọi Ninh Tinh, phát hiện đối phương cái bóng khôi phục bình thường.

"Lại thật sự có dùng!" Ninh Tinh vô cùng hưng phấn.

"Ừm, có lẽ là bởi vì thần mặt trắng không có bất kỳ tổn thất nào duyên cớ, cho dù kết thúc tất cả những thứ này, năm người. . . Hoặc là nói bốn người cũng trả giá đánh đổi, ta nghĩ này đánh đổi liền là tính mạng của chính mình." Trí Đa Tinh thờ dài.

"Chúng ta cũng trả giá ba. . . Không, có lẽ là hai người đánh đổi, hiện tại, yên tâm chờ đợi buổi tối buông xuống liền được rồi, đương nhiên, trước đó, ta sẽ đi tìm Thương Nhất, hi vọng hắn còn sống sót, chẳng qua hi vọng quá mơ hồ." Trí Đa Tinh ở trong lòng nghĩ.

Lúc này, Ninh Tinh dùng đèn pin cầm tay soi rọi Trí Đa Tinh.

"Nhưng là, người ánh trắng nguyên rủa còn giống như không có loại trừ. . ." Ninh Tinh chỉ vào Trí Đa Tinh sau lưng cái bóng nói rằng.

Lúc này, Trí Đa Tinh cái bóng đầu cùng thân thể trong lúc đó khoảng cách tuy rằng rất gần, nhưng mà hiện ra nhưng đã tách ra không ít, lúc này là bản thân bên trong ánh trắng nguyên rủa biểu hiện.

"Làm sao có khả năng?" Trí Đa Tinh cau mày, đang suy tư các loại khả năng.

"Trương Tư Ba là chịu Đoạn Linh nguyện vọng ảnh hưởng, vì lẽ đó Đoạn Linh nguyện vọng sau khi giải trừ, coi như còn lại ba người không giải trừ, chỉ ít Đoạn Linh cùng Trương Tư Ba ánh trắng nguyên rủa sẽ giải trừ, hiện rõ đang vẫn đề đúng, Đoạn Linh nguyên rủa giải trừ, nhưng là Trương Tư Ba nguyên rủa không có giải trừ, vì sao lại như vậy? Khoan đã. . ." Trí Đa Tinh nâng lên kính mắt của chính mình.

"Làm sao?" Ninh Tinh tròn to con mắt của chính mình.

Chưa kịp Trí Đa Tinh mở miệng, hai người trong đầu đồng thời hiện ra một câu nói.

(trắng máu thời gian đối thoại hạn chế đã giải trừ, không cần lại tuân thủ!)

"Coi vậy đi. . ." Trí Đa Tinh nói một câu, "Ta vốn là muốn cho người cắt đến thân phận của Đoạn Linh thử xem, cũng có thể tìm tới cái gì đầu mỗi có ích, hiện tại đã không cần thiết."

"Vậy chúng ta?" Ninh Tinh không biết mình bước kế tiếp nên làm như thế nào.

"Nếu đã giải trừ ánh trắng nguyên rủa, chúng ta chỉ cần đi bãi cát chờ đợi thuyền tham quan đến liền được rồi, đương nhiên, trên người ta ánh trắng nguyên rủa ta sẽ nghĩ biện pháp, chẳng qua hiện tại quan trọng nhất chính là thế nào rời đi thần mặt trắng đàn thờ, ta nghĩ nơi nào đó nhất định có lối ra, chúng ta tìm được trước." Trí Đa Tinh nói xong cũng bắt đầu tìm kiếm thần mặt trắng đàn thờ lối ra, cố ý quên Ninh Tinh sót ruột ánh mắt.

"Nàng là đang lo lắng ta sao?" Trí Đa Tinh ở trong lòng nghĩ, "Ta ánh trắng nguyên rủa không có loại trừ có thể có nguyên nhân khác, chỉ là. . . Sẽ là lý do này sao? Nếu như là, như vậy. . ." Nghĩ tới đây, Trí Đa Tinh không dám ở suy nghĩ xuống, lúc này một lần, hắn cưỡng ép kết thúc chính mình tiếp tục suy nghĩ đi xuống ý nghĩ.

Hai người tìm hồi lâu rốt cuộc tìm được một cánh cửa.

Nhìn thấy cánh cửa này sau, tay phải Ninh Tinh chỉ vào nói, "Cánh cửa này cùng ta ở khác một cái cầu thang nơi nhìn thấy cửa giống như đúc, ta cùng Thương Nhất liền là tiến vào cánh cửa này, nhìn thấy một năm trước chuyện đã xảy ra, còn có. . . Thần mặt trắng cùng trước mặt hắn hồ to."

"Thật không? Vào xem một chút đi, lúc này cánh cửa hắn là không chạm bẫy, bằng không bộ phim này độ khó cao đến cũng quá bất hợp lý, có lẽ chỉ có mở ra Thương Đế góc nhìn người hoặc là mấy một thiên tài cùng một chỗ tham gia biểu diễn mới có thể an toàn diễn xong." Trí Đa Tinh cho Ninh Tinh một cái an ủi mỉm cười.

"Ồ." Ninh Tinh đi theo phía sau Trí Đa Tinh.

Hai người đi vào cửa sau, Ninh Tinh phát hiện nàng lại trở về trước cầu thang xoay tròn, chỉ có là B cầu thang cửa, cũng chính là cùng Tiền Thương Nhất cùng một chỗ quan sát một năm trước sự việc cửa.

"Chúng ta lại đến nơi này." Ninh Tinh kinh ngạc nói.

"Nguyên lai hai người này lối ra là nối liền, chẳng qua hắn là đơn hướng nối liền đi, liền giống chúng ta ở rừng cây lạc đường gặp phải tình huống như thế." Trên mặt Trí Đa Tinh vẻ mặt không có quá to lớn chấn động.

"Đúng rồi, Thương Nhất. . ." Ninh Tinh nghĩ đến Tiền Thương Nhất.

"Người cho rằng hắn sẽ ở bên trong?" Trí Đa Tinh cau mày.

"Ta. . . Không rõ ràng." Ninh Tinh cúi đầu, đối với trong lòng tự mình ý nghĩ không phải rất khẳng định.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34: Ánh rạng đông

"Không biết? Tại sao người sẽ như vậy nói?" Nét mặt Trí Đa Tinh có chút tò mò.

"Bởi vì... Thương Nhất có từng nói muốn đi tìm thần mặt trăng, liền là loại kia khoảng cách gần tiếp xúc, nhưng mà ta rồi đi nơi này thời điểm, trong hồ lớn xác chết không đầu đã sắp muốn đuối tới, lấy Thương Nhất một người năng lực, là không có cách nào..." Âm thanh Ninh Tinh càng ngày càng nhỏ, nàng cho rằng lấy Trí Đa Tinh năng lực phân tích, phía trước những câu nói kia đã đầy đủ cho thấy ý của chính mình, mặt sau những câu nói kia nói ra cũng không tốt lắm.

"Ta hiểu, đã giải trừ ánh trăng nguyên rửa người không muốn mạo hiểm nữa đi cứu một cái có thể đã chết rồi người, thật sao?" Trí Đa Tinh xoay người lại, "Ta sẽ không ép buộc người khác, nhưng là Ninh Tinh, chính người cũng đã nói, người biết loại cảm giác đó, thân ở tuyệt vọng bên trong, mỗi giờ mỗi khắc đều ở kỳ vọng cùng tham gia biểu diễn diễn viên có thể cứu cảm giác của người."

Ninh Tinh cúi đầu, nàng đương nhiên biết mình vừa nảy ý nghĩ vô cùng bỉ ổi.

"Ta biết, có thể là... Ta không có người như vậy can đảm... Huống chi Thương Nhất còn sống sót khả năng tính thực sự quá nhỏ, nếu như đi cứu hẳn, có lẽ chúng ta đều sẽ bồi thường đi vào, lúc này bên trong thần mặt trăng không phải chúng ta ở đàn thờ gặp phải thần mặt trăng, cũng không chỉ chỉ là một cái dùng để ước nguyện công cụ." Ninh Tinh cũng xoay người lại, hai người cứ vậy đi dựa lưng vào nhau.

"Người còn có thể hồi ức từ bản thân bị vây ở trong giằng cấn cảm thụ sao?" Trí Đa Tinh nhẹ giọng hỏi một câu.

"Ta đương nhiên..." Ở Trí Đa Tinh vấn đề trước mặt, Ninh Tinh đột nhiên phát hiện mình trước lời nói hùng hồn lại như một chuyện cười, làm Nhu Quang bởi vì đối diện cái đầu chết đi sau đó, nàng còn một lần chất vấn Trí Đa Tinh, nhưng là hiện tại... Làm mình đã có thể an toàn sống sót thời điểm, nàng nhưng do dự không quyết định.

Có lẽ, sở dĩ sẽ do dự không quyết định, càng nguyên nhân chủ yếu là chính mình không muốn kéo xuống tấm màn che này.

Có nhân tố khách quan tấm màn che này, buổi tối ngủ sau đó, thì sẽ không bởi vì chính mình đã từng ích kỷ mà thức tỉnh.

"Kỳ thực người đã quên đến nhanh chóng gần đủ rồi a? Người còn có thể nhớ tới kéo người tới người hình dạng sao? Mấy người đó có mấy người? Mấy người đó danh hiệu đều là cái gì? Còn nhớ sao?" Trí Đa Tinh hỏi tới.

"Coi như không nhớ rõ thì thế nào! Ta hiện tại không phải là sống sót, hơn nữa cơ bản đã theo bên trong bộ phim này sống sót, ta đã quên thì thế nào? Có lẽ mấy người đó cũng đã quên cứu ta chuyện này đâu?" Chịu Trí Đa Tinh liên tục truy hỏi, Ninh Tinh thẹn quá thành giận, xoay người lại, đối với Trí Đa Tinh phản lưng thét.

Bởi vì quá mức tức giận, âm thanh Ninh Tinh ở cầu thang xoay tròn bên trong không ngừng vang vọng.

"Có lúc, ta cảm thấy thế giới này đối với ta người như thế tới nói, thực sự là quá không công bằng." Trí Đa Tinh cũng đem thân thể quay lại.

"Hả?" Ninh Tinh cảm thấy có chút kinh ngạc.

"Ta tổng cộng bị người đã cứu 7 lần, hình ảnh sâu nhất lần kia ta bây giờ còn có thể thoải mái nhớ lại, lúc đó chúng ta đóng vai chính là ba tên trộm mộ trộm, hai người khác danh hiệu phân biệt là Trường An cùng Tùng Bách, căn cứ kịch bản sắp xếp, chúng ta cần muốn đi vào phương bắc một chỗ không biết cổ mộ trộm lấy bên trong chuông biển chùa, thời gian tổng cộng là ba ngày. Mới vừa gia nhập cổ mộ không tới nửa ngày, chúng ta liền bởi vì bất cẩn phát động mộ bên trong máy móc, cửa vào chịu lấp, ta cùng Tùng Bách hai người bị thương thật nặng, hai chân chịu mấy con cung tên xuyên qua, chỉ có Trường An số may một chút, vền vẹn chịu phết tổn thương. Hai người chúng ta tuy rằng dựa vào điều trị loại hình đạo cụ tạm thời bảo vệ tính mạng, nhưng năng lực hoạt động gần như là số không, căn bản không có cách nào hành động, Trường An một người mang theo hai chúng ta tiếp tục tiến lên, người biết hẳn làm thế nào sao?" Trí Đa Tinh nói tới chỗ này ngừng lại.

"Một mình hẳn trước tiên ở mặt trước dò đường, xác nhận an toàn sau đó lại đem hai người chúng ta từng cái từng cái vác qua... Đó là cổ mộ a, vì phòng ngừa trộm mộ trộm lấy bên trong báu vật, cái nào cổ mộ chủ nhân không phải hao tổn tâm cơ, mà Trường An lại một người ở mặt trước dò đường, sau đó tới trở lại hai lần đem chúng ta vận chuyển qua."

"Trong thời gian này, hai người chúng ta vẫn ở khuyên hẳn vứt đi, a, làm sao có khả năng có người có thể ở trong mộ cổ mang theo hai tên tàn phế cùng

một chỗ hành động, chẳng qua, hấn vẫn không hề trả lời chúng ta. Sau đó, ở vận chuyển Tùng Bách thời điểm, một cái tri hoãn khởi động máy móc phát động, Tùng Bách chết ở máy móc mặt trên, mà Trường An tay trái cũng vết bóng."

Lúc này, Trí Đa Tinh đi về phía trước mấy bước.

"Coi hấn lần thứ hai đi tới bên cạnh ta thời điểm, ta nói với hấn: Một mình ngươi đi, nói không chắc ba người chúng ta người còn có thể sống sót một cái, hiện tại Tùng Bách đã chết rồi, ngươi cũng bị thương, nếu như ngươi cố ý phải tiếp tục mang theo ta, như vậy đoàn diệt vong là ta kết cục duy nhất, ngươi bỏ lại ta, ta sẽ không trách ngươi, bởi vì này không chỉ là sự lựa chọn của ngươi, cũng là sự lựa chọn của ta."

"Hấn sau khi nghe, ngồi ở bên cạnh ta, theo trên quần áo kéo xuống mảnh vải bố bắt đầu băng bó tay trái của chính mình, cặp xong sau đó, hấn mở miệng, ngươi biết hấn nói gì không?" Trí Đa Tinh nhìn chăm chăm con mắt Ninh Tĩnh hỏi.

". . ." Ninh Tĩnh lắc lắc đầu.

"Hấn nói: Có lúc, ta cảm thấy thế giới này đối với ta người như thế tới nói, thực sự là quá không công bằng." Trí Đa Tinh dừng lại một chút, "Ta rất hiểu kì vận may tốt như vậy hấn vì sao lại nói câu nói như thế này, ngay sau đó ta hỏi hấn: Nếu như đối với ngươi còn không công bằng, như vậy đối với ta người như thế tới nói lại tính là gì?"

"Hấn là như vậy trả lời ta. . ." Trí Đa Tinh lại sẽ thân thể xoay chuyển qua, quay lưng với Ninh Tĩnh.

"Ta có thể vừa bắt đầu liền bỏ lại các ngươi, lại như trong lòng các ngươi suy nghĩ tư tưởng ích kỷ người như thế, theo dựa vào đầu óc của chính mình cùng vận may duy nhất xông toà này cô mộ, sau đó sống sót, mà các ngươi thì sao? Chỉ có thể ngồi chờ chết ở đây, hoặc là cầu khẩn chết đi tới cũng nhanh một chút, hoặc là hi vọng cái chết của chính mình quá trình không muốn quá đau khổ."

"Sau đó thì sao? Tiếp tục như vậy tham gia biểu diễn phim ảnh địa ngục, mấp mé ở giữa bờ vực sinh tử giấy dựa, tiếp tục bởi vì nào đó lần bất cẩn cùng vận may không tốt lọt vào bên bờ tử vong, lập tức. . . Chịu đồng dạng tư tưởng ích kỷ người vứt bỏ."

"Đây chính là chúng ta muốn 'Sống sót' ?"

"Chúng ta chịu tuyển chọn trở thành phim ảnh địa ngục diễn viên bản thân liền là một loại xui xẻo, mà ở đây loại xui xẻo ở trong càng xui xẻo khả năng liền là. . . Mất đi lòng người. Ta có thể rõ ràng hiểu rõ điểm này, ta muốn thay đổi hiện trạng này, ta không muốn ở phim ảnh địa ngục bên trong, còn phải đề phòng thân là đồng loại loài người."

"Ta biết ta loại hành vi này cùng trên tin tức thường thường truyền phát sinh viên cứu người kết quả mình bị chết đuối rất tương tự, mọi người nhìn thấy loại này tin thời sự thời điểm càng nhiều chính là tiếc hận, đồng thời ở trong lòng nhắc nhở chính mình, sau đó gặp người rơi xuống nước, tuyệt đối không nên chính mình đi cứu, nhiều nhất kêu người hoặc là gọi điện thoại, thế này liền đã tận tình tận nghĩa."

"Đúng đấy, vì tại sao phải cứu người? Một mặt còn thương? Chưa chắc sẽ có; một câu cảm ơn? Nói không chắc còn có thể chịu người ngoài cùng người nhà mắng ngó ngán, thậm chí, chịu cứu người cũng sẽ không nói một tiếng cảm ơn; một cái. . . Chết đi chúng mình? Rất có thể."

"Nhưng mà, lúc này chút đều không phải ta cứu người lý do."

"Ta chỉ là muốn chứng minh một chuyện, người sở dĩ làm người, là bởi vì có thể không ngừng đột phá chính mình. Chúng ta không có cánh, nhưng là chúng ta có thể phát minh máy bay, chúng ta không có cá mang cá, nhưng là chúng ta có thể phát minh lặn dưới nước dụng cụ. . ."

"Nếu như loài người chúng ta có thể đột phá đối với sợ hãi tử vong đoàn kết một lòng, có lẽ có một ngày. . . Phim ảnh địa ngục cũng sẽ chịu chúng ta đạp ở dưới chân!"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Kế hoạch

"Vì lẽ đó, lúc này liền là không công bằng, có ta loại ý nghĩ này người nhất định sẽ đi cứu người, chỉ cần có một tia cơ hội, ta liền sẽ không bỏ qua, theo một góc độ khác đến xem, coi như nguy hiểm to lớn hơn nữa, ta cũng vẫn như cũ sẽ đi cứu, chỉ là, ta chỉ là một người, yếu đuối không gì sánh được người. Bình thường ở bờ sông đi, nào có không ẩm ướt giày, có lẽ một lần nào đó ta sẽ bởi vì cứu người chết ở phim ảnh địa ngục ở trong, nếu như có nguyên nhân cái chết, phỏng đoán tám chín phần mười là cứu người mà chết."

"Chẳng qua a, tuy rằng không công bằng, nhưng mà ta nhưng không hối hận, bởi vì ta vĩnh viễn ở đi về phía trước."

Trí Đa Tinh sau khi nói xong không có lại phát ra tiếng, mà là đứng bình tĩnh ở tại chỗ.

Ninh Tinh không có hỏi Trường An sau đó thế nào rồi, nhưng là theo Trí Đa Tinh tự thuật bên trong, nàng lại có thể mơ hồ đoán được kết cục.

"Nếu như ngươi có thể bảo đảm ta không gặp nguy hiểm, ta có thể giúp ngươi." Ninh Tinh rốt cục làm ra một ít thỏa hiệp.

"Dựa theo kế hoạch của ta đến, nguy hiểm vô cùng thấp, đương nhiên, ngươi cũng có thể đi trên bờ cát chờ thuyền tham quan đến." Trí Đa Tinh không có làm ra bảo đảm.

Ninh Tinh hiểu, ở phim ảnh địa ngục ở trong, không ai có thể làm ra bảo đảm, cho dù có, vậy cũng là giả, chẳng qua, nàng chỉ cần Trí Đa Tinh câu nói này đã đủ rồi, bởi vì người đàn ông trước mặt, đáng giá nàng tin tưởng!

"Ta đáp ứng ngươi, ta cũng muốn đem đến có một ngày, có thể nhìn thấy Trường An tinh thần ở phim ảnh địa ngục bên trong phát sáng!" Ninh Tinh nắm chặt quả đảm của chính mình.

"Được, chẳng qua trước đó, chúng ta muốn trước tiên xác nhận Tiễn Thương Nhất chết sống, như lời ngươi nói, các ngươi ở đi vào nhìn thấy thần mặt trắng sau đó, trong hồ lớn xác chết liền bắt đầu thức tỉnh, như trên thực tế mất đi trong phim ảnh mất đi như thế hướng về các ngươi vọt tới, như vậy, ngươi có hay không chú ý trong hồ lớn cái đầu, là chết hay sống?" Nếu Ninh Tinh đáp ứng trợ giúp chính mình, Trí Đa Tinh đương nhiên sẽ không để cho Ninh Tinh bởi vì chính mình sai lầm mà chết đi.

"Cái đầu?" Ninh Tinh chau mày, nỗ lực nhớ lại cảnh tượng lúc đó.

"Sống!" Nàng khẳng định gật đầu.

"Tại sao?" Trí Đa Tinh chớp mắt nhìn.

"Bởi vì lúc đó ta có cảm giác bị nhìn chăm chăm, tuy rằng cái cảm giác này vô cùng yếu ớt, nhưng nhất định tồn tại!" Ninh Tinh nói khẳng định, chẳng qua lúc này trong lòng nàng nhưng cũng không khẳng định.

"Vậy tạm thời liền cho là như vậy, hiện tại làm một chút cơ sở vốn chuẩn bị, chúng ta có thể tự do ở hai cái cầu thang trong lúc đó chuyển đổi, tuy rằng cần nhất định điều kiện, nhưng có thể thông qua một chút mảnh khoé đề đền bù, đầu tiên, ngươi đem ta đưa tới, sau đó ta đem Tiêu Thiên xác chết ném quá đến, lúc này Tiêu Thiên xác chết nhất định còn ở một mặt khác, tiếp tục ta đem gây máu cái đầu nơi xác chết không đầu chuyển tới cầu thang nơi, cũng chính là tới gần cửa vị trí."

"Như vậy, ta đầu tiên tiến vào bên trong đem trong hồ xác chết dẫn ra, sau 10 phút, ngươi theo một mặt khác cầu thang nhảy qua đến, tiến vào trong hồ lớn, tìm kiếm Thương Nhất, dù thế nào tìm không tìm được, ngươi đều chỉ có 20 phút, nhớ kỹ, ta nhiều nhất có thể kéo dài lâu như vậy, sau 20 phút, ngươi sử dụng Tiêu Thiên xác chết nhảy trở lại một mặt khác, sau đó đi tới bãi cát." Trí Đa Tinh vừa vặn nói xong, Ninh Tinh liền phát hiện có một chỗ không đúng.

"Vậy ngươi làm sao? Ngươi không có xác chết làm làm ván nhảy a?" Ninh Tinh hỏi một câu.

"Ngươi đừng quên, đuôi thi thể của ta bản thân liền là ván cầu, tuy rằng độ khó rất cao" Trí Đa Tinh nói đến một nửa liền chịu Ninh Tinh lên tiếng đánh gãy.

"Không thể dùng túi đeo loại hình sao?" Ninh Tinh đang cố gắng nghĩ biện pháp.

"Có thể chẳng qua, túi đeo để cho ngươi càng tốt hơn, Tiêu Thiên xác chết cuối cùng là trạng thái gì căn bản không thể xác định, nếu như là nằm thẳng, thân thể lại là xác chết cứng ngắc trạng thái, có thể độ cao căn bản không đủ ngươi đảo ngược đến một mặt khác. Chúng ta đem còn lại đồ ăn làm bộ cùng nhau, lúc này cái túi đeo lẽ ra có thể bảo đảm ngươi có thể đảo ngược đến một mặt khác." Trí Đa Tinh hình như có ý nghĩ của chính mình.

Thấy mình không cưỡng được Trí Đa Tinh, Ninh Tinh cũng không có kiên trì nữa.

"Tốt rồi, không lãng phí thời gian, đúng rồi, ngươi ở chỗ này an toàn sao?" Trí Đa Tinh đột nhiên phát hiện mình để sót một chút.

"An toàn, ta trước cùng Thương Nhất ở cửa đợi khoảng chừng một giờ, cũng không có vấn đề. Ngươi nhất định phải làm đến trình độ như thế này sao?" Ninh Tinh trả lời cái vấn đề sau hỏi một cái chính mình quan tâm nhất vấn đề.

Trí Đa Tinh nhìn mình cái bóng, há miệng, muốn nói cái gì, có thể không hề nói gì đi ra.

"Tốt rồi, ta đưa ngươi tới đi." Ninh Tinh thấy Trí Đa Tinh không muốn trả lời, cũng không có hỏi nhiều.

Sau đó sắp xếp, bỏ ra sắp tới thời gian ba tiếng, mà sắc trời, cũng đến gần hoàng hôn.

"Cái này ngươi cầm." Trí Đa Tinh đem một cái gây máu giao cho trên tay Ninh Tinh.

"Đây là?" Bởi vì nghĩ đến gây máu trên đã từng cầm quá mức đầu sự việc, Ninh Tinh suýt chút nữa đem gây máu ném ra.

"Gậy máu, có thể sẽ cần dùng, ta cũng không chắc chắn lắm, ta hãy đi trước." Trí Đa Tinh không có nói rõ ý nghĩ của chính mình, có lẽ là chính hắn cũng không biết có hữu dụng hay không.

Tiếp đó, âm thanh Trí Đa Tinh theo phía trên truyền đến, "Chuẩn bị tính giờ, gần như là được."

"Được!" Ninh Tĩnh xiết chặt trong tay gậy máu.

Cũng không lâu lắm, Ninh Tĩnh liền nghe đến đối diện truyền đến vô cùng thanh âm huyền ảo, nàng biết Trí Đa Tinh đã đem trong hồ lớn xác chết không đầu dẫn ra.

"10 giờ đồng hồ phải đợi lâu như vậy sao?" Ninh Tĩnh muốn cho mình sáng tạo nhiều thời gian hơn.

Nhưng là đối diện tiếng huyền ảo vẫn vang lên không ngừng, khoảng chừng sau 8 phút, âm thanh rốt cục mới chậm chạp đi xa.

"Còn chờ 1 phút liền qua!" Ninh Tĩnh ở trong lòng nói chính mình.

Đã đến giờ sau đó, Ninh Tĩnh trước tiên cầm trong tay gậy máu ném tới, tiếp tục mượn lấy trước đuổi giết chính mình xác chết không đầu làm làm ván nháy, nhảy đến một cái khác cầu thang.

Sau khi rơi xuống đất, Ninh Tĩnh cẩn thận nghe bốn phía âm thanh, vô cùng yên tĩnh.

"20 phút" Ninh Tĩnh trong đầu hiện lên Trí Đa Tinh sắp xếp thời gian, "Đến dành thời gian."

Nàng đem trên mặt đất gậy máu nhặt lên, sau đó tiến vào bên trong.

To lớn màu trắng tuyết sáng xuất hiện lần nữa ở trong mắt, trắng sáng dưới là thân mặt trắng bóng lưng.

Chẳng qua Ninh Tĩnh lần này không có đem sự chú ý đặt ở trên người chúng, mà là cúi đầu nhìn về phía dưới hồ to, lúc này lại nhìn hồ to thời điểm, Ninh Tĩnh hoàn toàn bị khiếp sợ rồi, trước bởi vì trong hồ lớn chịu xác chết lấp kín, vì lẽ đó cũng không biết sâu bao nhiêu, hiện tại lại nhìn, nàng mới chính thức cảm thấy được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

"Nhiều như vậy cái đầu, có lẽ hơn một nghìn a? Đừng nói 20 phút, cho ta hai giờ ta đều không nhất định có thể tìm tới Thương Nhất, huống hồ hắn không hẳn ở bên trong!" Ninh Tĩnh có chút muốn rút lui có trật tự, "Ngược lại Trí Đa Tinh không biết, ta chỉ cần nói chính mình không tìm được là được "

Lúc này, nàng phát hiện phía dưới cái đầu có một cái đặc điểm, những đầu lâu này đều dùng vô cùng sợ hãi ánh mắt nhìn tay nàng bên trong gậy máu.

"Như vậy phải không? Gậy máu tác dụng lại lớn như vậy?" Ninh Tĩnh có chút giật mình, đồng thời càng khâm phục Trí Đa Tinh.

"Đã như vậy, 20 phút nói không chắc cũng có thể tìm tới." Nghĩ tới đây, Ninh Tĩnh chậm chạp trượt xuống dưới.

Theo Ninh Tĩnh tới gần, những đầu lâu này đều liếc mắt muốn hướng hai bên lẫn.

"Dù thế nào bọn họ sợ sệt gậy máu nguyên nhân là cái gì, bọn họ đều nhất định sẽ chú ý tới ta, nếu như Thương Nhất cũng ở trong đó, khẳng định cũng sẽ chú ý tới ta, mặt khác, bọn họ sợ sệt nguyên nhân rất có thể là gậy máu thương tổn qua bọn họ, Thương Nhất không hẳn cảm thụ qua sự đau khổ này, nói không chắc biểu hiện của hắn sẽ khác với tất cả mọi người." Có gậy máu trợ giúp, Ninh Tĩnh một cách tự nhiên bước nhanh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Không ngờ trợ giúp

"Thương Nhất, người ở đâu?" Ninh Tĩnh đối với phía trước hô một câu, chẳng qua không có bất kỳ đáp lại.

Đối với Ninh Tĩnh tới nói, lúc này duy nhất được cho chuyện may mắn có thể liền là hồ ở ngoài thân mặt trắng không có bất luận động tác gì, chẳng qua cũng chính bởi vì như vậy, cho nên nàng mới dám tiếp tục ở trong hồ tìm kiếm đầu Thương Nhất đầu.

5 phút qua.

"Tại sao luôn như vậy? Nhất cần thời gian thời điểm, thời gian trôi qua cực kỳ nhanh, nhưng là làm ta hi vọng để thời gian trôi qua mau mau thời điểm, nhưng lại cảm thấy sống một ngày bằng một năm." Ninh Tĩnh càng ngày càng sốt ruột.

Nàng cũng muốn cứu Thương Nhất.

"Là viên kia sao? Cảm giác rất giống." Ninh Tĩnh phát hiện một viên giữ lại màu đen tóc ngắn cái đầu, chẳng qua, khi nàng đem cái đầu vượt qua đến sau đó mới phát hiện căn bản không phải Thương Nhất.

Này một cái đầu dùng ánh mắt sợ hãi nhìn tay Ninh Tĩnh bên trong gậy máu.

"Không phải sao" Ninh Tĩnh thất vọng ném trong tay cái đầu.

"Muốn nghĩ biện pháp, Ninh Tĩnh, ngươi có thể!" Ninh Tĩnh ở trong lòng cho mình cổ động, một mặt là có thể tăng cường niềm tin của chính mình, mặt khác nhưng là có thể loại bỏ sâu trong nội tâm cái kia ở khắp mọi nơi hoảng sợ.

Thời gian lại qua 5 phút.

5 phút, nghe tới có thể rất dài, nếu như chúng ta đem đổi thành giây, nó chỉ có 300 giây.

Mỗi đi một bước, mỗi chuyển một lần đầu, mỗi phán đoán một cái đầu lâu, đều cần thời gian.

"Đúng rồi, nếu như gậy máu có tác dụng như vậy, như vậy đem cái đầu cắm ở gậy máu mặt trên đầu?" Ninh Tĩnh nghĩ đến cái biện pháp này sau đó, mừng rỡ không thôi, vội vã bắt đầu thí nghiệm.

Nàng lựa chọn một viên bình thường sợi đầu của đàn ông, sau đó hoàn toàn không để ý tên đàn ông này sợ hãi ánh mắt, đem đầu của hắn cắm ở gậy máu mặt trên, bởi vì đơn độc đầu gối không chen vào lọt, vì lẽ đó lần thứ nhất Ninh Tĩnh dùng rất lớn sức lực. Gậy máu theo nơi cổ tiến vào, mũi nhọn cuối cùng lưu lại ở nam giới cái đầu não bộ.

"A! Thả ta, mau thả ta!" Chịu gậy máu xen vào sau, nam giới lập tức cầu xin Ninh Tĩnh, "Ngươi muốn cái gì cũng có thể, mau mau thả ra "

"Gần nhất có hay không mới cái đầu rơi cái này trong hố?" Ninh Tĩnh không nhìn nam giới kêu rên.

"Không không có!" Nam giới không có bất kỳ suy nghĩ, lập tức lắc đầu.

"Ta vừa nãy hỏi vấn đề là cái gì?" Ninh Tĩnh không phải ngờ ngẩn, đối phương ở qua loa chính mình nàng liếc mắt là đã nhìn ra đến rồi.

"A? Không không biết" nam giới cái đầu hai mắt lơ lửng không có định, dường như căn bản là không có cách tập trung sự chú ý.

"Nói mau, ta không còn thời gian lãng phí, nói cho ta, ta liền đem gậy máu nhỏ ra." Ninh Tĩnh nhìn chằm chằm nam giới, nàng hiện tại thời gian xác thực không hơn nhiều.

"Vậy bên kia, ngươi chín giờ phương hướng, ở bên kia" lúc này, trên tay Ninh Tĩnh cái đầu gần như muốn khóc lên, tuy rằng Ninh Tĩnh không có tự mình lĩnh hội sự đau khổ này, nhưng mà vèn vẹn chỉ xem về mặt đối phương, nàng liền có thể thấm thiết cảm nhận được sống không bằng chết cái từ này hàm nghĩa.

Giữa lúc Ninh Tĩnh dự định đem gậy máu nhỏ ra, thả nam giới cái đầu một bước thời điểm, nàng đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

"Đúng rồi, cái đầu kia có phải là tóc rất dài?" Lúc này, trên mặt Ninh Tĩnh vẽ mặt vô cùng vội vã, nàng hỏi vấn đề này giọng điệu dường như là ở nói cho người khác biết muốn khẳng định trả lời.

Nam giới cái đầu không có chút gì do dự, chớp mắt nói: "Ừ, đúng!"

"Nói láo!" Ninh Tĩnh dưới cơn nóng giận nổ tung một câu chửi bậy, hơn nữa nàng cũng không có cần thận muốn đối phương đã không cách nào nói láo chuyện như vậy.

"Ta ta thật sự không biết, ngươi thả bỏ qua cho ta đi" nam giới cái đầu tiếp tục cầu xin.

Ninh Tĩnh quay đầu chung quanh nhìn một vòng, phát hiện xung quanh cái đầu đều ở dùng sợ hãi ánh mắt nhìn mình, mỗi khi cùng mình đối diện thời điểm, những đầu lâu này đều sẽ nhắm mắt lại, tránh né chính mình nhìn chằm chú.

"Không không có cách nào sao?" Ninh Tĩnh cúi đầu, "Vẫn là nói Thương Nhất thật sự đã chết rồi? Đáng ghét a, đầu người hơi nhiều, từng cái từng cái xem căn bản xem không có đến đã không có thời gian, Trí Đa Tinh chẳng mấy chốc sẽ nhảy đến một bên khác, đến thời điểm đêm không hết xác chết không đầu sẽ theo cánh cửa kia tràn vào đến, ta lẽ nào hiện tại liền rời đi?"

Trong lòng Ninh Tĩnh hai người tí hon lại bắt đầu đánh nhau.

Hai loại ý nghĩ không ngừng ở trong đầu đối chọi gay gắt, như đối chọi hai quân.

Lúc này, Ninh Tĩnh cảm giác chân của mình chịu món đồ gì va vào một phát, cúi đầu phát hiện là một viên người phụ nữ bình thường cái đầu.

Tuy rằng người phụ nữ trong mắt cũng có hoảng sợ, nhưng Ninh Tĩnh cảm giác được đối phương hình như muốn tự nói với mình một ít chuyện, ngay sau đó nàng đem gây máu theo nam giới cái đầu trên rút ra cắm ở nữ giới cái đầu trên.

Chịu gây máu xen vào, nữ giới cái đầu trên mặt hiện ra đau đớn về mặt, khuôn mặt cũng bởi vì vận vẹo đến quá nghiêm trọng mà có vẻ khủng bố khác thường.

Không đợi Ninh Tĩnh mở miệng hỏi thăm, đối phương liền trước trả lời nàng muốn hỏi vấn đề.

"Người ba giờ phương hướng, có lẽ khoảng hai trăm mét, trước có một viên sọ đầu của đàn ông rơi vào, màu đen tóc ngắn còn lại ta liền không rõ ràng màu màu nhỏ ra "

"Cảm ơn!" Ninh Tĩnh nói cảm ơn đồng thời đem gây máu cho rút ra, không có đồ tặng đối phương đau khổ.

"Vô cùng cảm ơn!" Ở đem đối phương bỏ xuống trước, Ninh Tĩnh lại nói một câu, sau đó, nàng hướng ba giờ phương hướng chạy đi.

Thời gian, lại qua 5 phút.

"Khoảng cách Trí Đa Tinh quy định thời gian chỉ có 5 phút, nếu như còn không tìm được Thương Nhất , như vậy xin lỗi, không phải ta không cứu người, ta đã tận lực, ta không phải Trí Đa Tinh, không làm được cực hạn trình độ như thế này." Ninh Tĩnh ở chạy nhanh đồng thời cũng ở lưu ý xung quanh cái đầu.

"200 mét, có lẽ chính là chỗ này, ta trước tiên về phía trước tìm đi." Ninh Tĩnh hãm lại tốc độ, nàng đi về phía trước không tới hai mươi mét, liền phát hiện mình bên phải có tình huống dị thường.

Một cái đầu lâu không có như còn lại cái đầu như thế tránh né tay nàng bên trong gây máu.

Không chỉ như thế , lúc này viên đầu người xem Ninh Tĩnh thời điểm, trong mắt còn có thần sắc mừng rỡ.

Không nghi ngờ chút nào , lúc này liền là đầu Tiễn Thương Nhất đầu.

Thi thể chia lìa khoảng thời gian này, Tiễn Thương Nhất nghĩ đến rất nhiều, nhớ lại rất nhiều, chẳng qua, càng nhiều chính là đối với sợ hãi từ vong, đối với tương lai hoảng sợ.

Ở Tế Chết ở trong.

Tiến Thương Nhất tuy rằng mấy ngày trước cùng Ứng Nhân cùng một chỗ trải qua rất nhiều, nhưng mà ở phía sau hai ngày, hấn phần lớn thời gian đều nằm ở trạng thái hôn mê, không chỉ như thế, trái lại ở cuối cùng thời điểm trở thành Ứng Nhân phiên toái. Cho dù Ứng Nhân có từng giải thích, xuất hiện tình huống như thế nguyên nhân là bởi vì Tiễn Thương Nhất đóng vai nhân vật Thạch Hải Mẫn bản thân sẽ phải chịu thần bí bìa đá ảnh hưởng, lại tăng thêm hấn là tay mới, cho nên mới có vẻ không chịu được như thế.

Tham gia biểu diễn sau đó tiền phim cũng nói hấn ở Tế Chết bên trong biểu hiện thế nào.

Lần thứ nhất còn có thể dùng lấy cơ để qua loa lấy lệ, nhưng ở phương nào bên trong, tình huống y nguyên như một.

Hấn gần có mấy lần nổi bật biểu hiện ở Trí Đa Tinh so sánh dưới, cũng có vẻ lơ mơ tối tăm, thậm chí ngay cả trở thành cùng với cùng một chỗ hành động vai phụ đều sẽ khiến người ta cảm thấy không khỏe, tuy rằng không đến nỗi trở thành heo đồng đội, tuy nhiên như là phế vật như nhau tồn tại.

"Ta là chuyên gia phân tích" Tiễn Thương Nhất vẫn đang nhắc nhở chính mình.

Rõ ràng cần phải khống chế toàn cục, có thể vào phim ảnh địa ngục sau đó, hấn cảm giác mình lại như một cái run lấy bấy đứa nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Trôn đi nơi khác

"Tại sao ta không thể làm đến giống như bọn họ tốt? Là thiên phú chênh lệch còn chưa đủ nỗ lực?" Tiễn Thương Nhất ở trong lòng hỏi mình, "Mặc dù là nói thêm, nhưng đề tay lên ngực tự hỏi lòng, ta cuối cùng là không thể làm đến, vẫn không có làm được?"

Tuy rằng trong lòng Tiễn Thương Nhất sớm đã có đáp án, nhưng hắn vẫn không muốn thừa nhận.

Xuất hiện chênh lệch nguyên nhân căn bản không phải trí lực trình độ, mà là cho dù đối mặt chết đi, cũng có thể bình tĩnh ở trong bước đường cùng tìm kiếm sức sống mạnh mẽ ý chí lực!

Ở nhìn thấy Ninh Tĩnh một tích tắc đó, Tiễn Thương Nhất trong lòng ngoại trừ vui kinh ở ngoài, còn có lo lắng.

"Lẽ nào mỗi một bộ phim ta đều muốn như vậy phải không? Như phiên toái, như con ghê, rõ ràng tác dụng gần như là số không, nhưng còn muốn đồng đội liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng tới cứu mình."

"Ngươi không sao chứ?" Ninh Tĩnh hỏi một cái chính mình cũng cảm giác vô cùng ngốc vấn đề, chẳng qua nàng không dự định đem gây máu cảm ở đầu Tiễn Thương Nhất đầu trên.

Đầu tiên chuyện này đối với Tiễn Thương Nhất tới nói quá đau khổ, hắn không giống còn lại cái đầu, hắn không có trải qua sự đau khổ này

Thứ hai, hiện tại thời gian đã không hơn nhiều, mau chóng rời khỏi mới là lựa chọn tốt nhất.

Ngay sau đó, Ninh Tĩnh một cái tay ôm đầu Tiễn Thương Nhất, một cái tay khác thì lại cầm gây máu, tăng nhanh tốc độ hướng về cửa phóng đi.

Chẳng biết vì sao, ở nàng hành động trong quá trình, thần mặt trắng vẫn luôn không có can thiệp hành động của nàng, mà Ninh Tĩnh cũng không có cần thận lo lắng vấn đề này, đối với Ninh Tĩnh tới nói, hiện rõ đang chạy trốn tới trên bờ cát mới là chuyện quan trọng nhất.

"Ta cùng Trí Đa Tinh ở trống rỗng phát hiện một cái hướng dưới đường đi, có thể là ta sau khi rời đi mới xuất hiện, chúng ta sau khi tiến vào, tìm tới thần mặt trắng đàn thờ, vậy là một toà do xác chết tạo thành tháp cao, thần mặt trắng ngay ở trên tháp cao mặt, ta dùng ta đại biểu Đoạn Linh thân phận yêu cầu thần mặt trắng thu hồi sức mạnh của nó, tiếp theo, chúng ta thần mặt trắng nguyên rửa liền giải trừ." Đang chạy trốn thời điểm, Ninh Tĩnh thuận tiện giúp Tiễn Thương Nhất giải thích trước chuyện đã xảy ra.

"Ngươi nên cũng có hình ảnh, chúng ta trong đầu đều có nhận được không bị nhân vật cốt truyện ràng buộc thông báo." Ninh Tĩnh nói tới chỗ này, thờ một hồi, "Ta biết ngươi không thể nói chuyện, nếu như ngươi nghe hiểu ta lời nói mới rồi liền chớp một cái nhìn, nếu như nghe không hiểu, liền chớp ba lần nhìn."

Tiến Thương Nhất nháy một cái nhìn.

"Ừm, vậy ta coi như ngươi nghe hiểu, tuy rằng ngươi hiện tại chỉ có đầu, nhưng cần phải vẫn còn sống sót trạng thái, chỉ cần trở lại thuyền tham quan trên, đến bộ phim kết thúc một tích tắc đó, ngươi liền có thể khôi phục bình thường, lúc này một chút không cần lo lắng." Ninh Tĩnh nói rồi một cái Tiến Thương Nhất vô cùng quan tâm vấn đề.

Tiến Thương Nhất lại nháy một cái nhìn.

Lúc này, hắn sâu sắc cảm nhận được không thể nói chuyện đau khổ.

"Chẳng qua, có một vấn đề, Trí Đa Tinh ánh trắng nguyên rửa giống như không có loại trừ, chẳng qua giảm nhẹ đi nhiều, không biết tại sao? Tuy rằng hắn đóng vai Trương Tư Ba sớm đã chết, nhưng bản thân cũng là chịu thần lực mặt trắng số lượng ảnh hưởng linh hồn, nguyên rửa không nên sẽ lan tràn đến trên mình Trí Đa Tinh, lúc này một chút ta không có thể hiểu được. Đứng rồi, đợi lát nữa ta sẽ trực tiếp đưa ngươi ném tới một bên khác, ngươi muốn chuẩn bị sẵn sàng, hi vọng sẽ không ngã chết. . ." Ninh Tĩnh càng nói càng chột dạ, dù sao nàng cũng không rõ ràng hiện tại Tiến Thương Nhất xem như là trạng thái gì.

Lần này, Tiến Thương Nhất chớp hai lần nhìn.

"A. . . Ngươi là ở nhỏ nước bọt ta sao?" Ninh Tĩnh linh ngộ được Tiến Thương Nhất ý.

Rất nhanh, một người một cái liền đến đến Tiêu Thiên bên cạnh thi thể, Ninh Tĩnh đầu tiên đem gây máu ném tới, sau đó là đầu Tiến Thương Nhất đầu, tiếp tục chính mình lấy Tiêu Thiên làm ván nhảy, tiến lên cầu thang trong lúc đó đảo chuyển.

"Trí Đa Tinh ánh trắng nguyên rửa còn không loại trừ sao? Vậy. . . Ta đâu? Ta hiện rõ ở đầu cùng xác chết tách ra, cũng không thể thông qua cái bóng để phán đoán? Có lẽ ta ánh trắng nguyên rửa cũng không loại trừ? Coi vậy đi, hiện tại muốn những thứ này cũng vô dụng, ta chỉ có một cái đầu có thể làm cái gì đấy? Coi như nghĩ đến cái gì cũng vô dụng, liền lời nói đều không nói ra được, lẽ nào sử dụng Morse code tiến lên trao đổi sao?" Lúc này, Tiến Thương Nhất sâu sắc cảm giác được chính mình vô lực.

Lại như đối mặt tự nhiên loài người.

Ninh Tĩnh rơi vào bên người Tiến Thương Nhất, đem Tiến Thương Nhất ôm lấy.

"Căn cứ trước Trí Đa Tinh kế hoạch, ta tìm tới ngươi sau đó trực tiếp dẫn ngươi đi bãi cát chờ thuyền tham quan, nếu như thuyền tham quan đã đến rồi, như vậy liền trực tiếp lên thuyền, không cần chờ hắn." Ninh Tĩnh vừa nói vừa chạy, đương nhiên không có quên đầu Tiến Thương Nhất đầu cùng gây

máu.

Tiền Thương Nhất nháy một cái nhìn, nhưng mà hắn không xác định Ninh Tĩnh cuối cùng có hay không xem chính mình.

"Có lẽ nàng chỉ là ở tự mình nói với mình?" Suy đoán này hiện lên ở trong lòng Tiền Thương Nhất.

"Hi vọng Trí Đa Tinh có thể sống sót đi, hắn đúng là rất lợi hại một người, bất kể là năng lực vẫn là đức hạnh, đều so với chúng ta mạnh quá nhiều!" Ninh Tĩnh hình như tiến vào một loại nào đó trạng thái, một loại muốn hướng về người nói hết trạng thái.

"Lại như hắn nói tới, thế giới này đối với hắn người như thế tới nói quá không công bằng, bởi vì năng lực càng mạnh hơn, đức hạnh càng ưu tú, vì lẽ đó tất nhiên sẽ đem hết toàn lực đi cứu trợ giúp thân là đồng loại loài người, nhưng mà , lúc này loại trả giá cùng báo đáp căn bản không được tỉ lệ thuận, bởi vì bọn họ đánh bạc chính là tính mạng của chính mình, chỉ có một lần sinh mệnh." Ngay ở Ninh Tĩnh đang khi nói chuyện, nàng đã sắp muốn chạy ra có tranh tường gian phòng, nói đứng ra là đã chạy hai phần ba khoảng cách.

Lúc này, nhưng xảy ra một cái không tưởng tượng nổi sự việc.

Mặt khác không có tranh tường vách tường đột nhiên xuất hiện một cái chỉ cung cấp một người thông qua đường đi.

Này một trận nói ra hiện rõ đến quá đột ngột, Ninh Tĩnh nhìn thấy thời điểm thậm chí còn sợ hãi đến ngừng lại.

"Con đường này. . ." Ninh Tĩnh bắt đầu đi mau.

"Lẽ nào. . ." Trong lòng Tiền Thương Nhất có linh cảm không tốt.

Không đợi hai người nghĩ ra ý định gì, trong đường đi đột nhiên lao ra một bộ thi thể không đầu, xác chết không đầu nhìn thấy hai người sau không hề dừng lại một chút nào, trực tiếp hướng về hai người vọt tới.

Ninh Tĩnh nhìn thấy tình huống này, cuống quýt cầm trong tay gậy máu hướng về xác chết không đầu ném đi, nhưng là lại bị người thứ hai đánh tách ra, thấy thế, Ninh Tĩnh xoay người bắt đầu hướng ra phía ngoài chạy.

"Làm sao có khả năng. . . Tại sao nơi này cũng không an toàn?" Ninh Tĩnh bắt đầu luống cuống rồi, trước xác chết không đầu cho nàng mang đến khủng bố đến hiện tại hoàn toàn bắn phát ra.

Nếu như không có mạnh mẽ ý chí làm làm hậu thuẫn ủng hộ, can đảm cũng sẽ như vật phẩm tiêu hao như thế sử dụng xong.

Nguyên bản thể lực liền vô cùng như nhau Ninh Tĩnh, lúc này còn mang theo đầu Tiền Thương Nhất đầu, tốc độ dĩ nhiên là chậm lại, lại thêm Ninh Tĩnh trước tìm kiếm Tiền Thương Nhất cũng tiêu hao không ít thể lực, lúc này tinh thần vừa căng thẳng, thể lực tiêu hao thì càng lớn.

Xác chết không đầu chậm chạp đuổi theo.

"Nguy rồi , dựa theo tính cách Ninh Tĩnh. . ." Tuy rằng ở phim ảnh địa ngục bên trong, Tiền Thương Nhất đối với cốt truyện nắm còn không rõ ràng lắm, nhưng mà đối với người, hắn thường thường giao thiệp với đối tượng tới nói, phân tích ra sai xác suất còn phi thường nhỏ bé.

Đúng như dự đoán, vèn vèn vừa nghĩ đến loại khả năng này, Tiền Thương Nhất liền nghe đến Ninh Tĩnh nói chính mình một tiếng "Xin lỗi" .

Tiếp theo, Ninh Tĩnh lập tức liền đem đầu Tiền Thương Nhất nhưng hướng về phía mặt đất, lại như ra ngoài ném rác rưởi gia đình bà chủ cầm trong tay rác rưởi tùy ý ném tiến vào thùng rác như thế tự nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: May mắn

Đầu Tiền Thương Nhất rơi xuống đất, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn Ninh Tĩnh hướng về đường về nhà chạy đi.

"Cùng vẫn tuyệt vọng so với, như người vậy trước tiên làm cho người ta hi vọng, sau đó sẽ đem người đẩy hướng về tuyệt vọng, kỳ thực càng tàn nhẫn không phải sao?" Đối mặt đồng đội rời đi, Tiền Thương Nhất cũng chỉ có thể ở trong lòng phát biểu chính mình cảm than.

Cùng sự công kích của kẻ địch so với, bạn bè thờ ơ không động lòng thương thường bị thương càng sâu.

"Tuy rằng rất tức giận, nhưng mà muốn nói cảm hận, ta còn thực sự không có lý do gì đi hận nàng, nàng chỉ có làm ra đối với mình nhất lựa chọn chính xác, kỳ thực, nếu như đổi thành là ta, tình huống có thể cũng gần như a?" Tiễn Thương Nhất an ủi mình, chỉ ít ở tính mạng của mình thời khắc cuối cùng, hẳn hi vọng mình có thể thu được yên lòng.

Dù thế nào lúc nào, tiếp thu chính mình gần đến bỏ mạng đều là vô cùng khó khăn một chuyện.

Mấy ngày nay chuyện đã xảy ra đã đem ý chí của hắn làm hao mòn đến sạch sành sanh, thần mặt trắng cùng Trí Đa Tinh mang cho hắn đã kích gần như để hắn xuất hiện tự ti tâm trạng.

"Dựa theo qua lại thời gian, Trí Đa Tinh nhanh hơn nửa cũng cần sau 10 phút mới có thể đến hiểu rõ nơi này, lúc này vẫn là chính hắn còn an toàn sống sót tình huống, kỳ vọng hắn tới cứu ta xem ra là không khả năng..." Lúc này, Tiễn Thương Nhất cảm giác mình đầu chịu một hai bàn tay nhắc lên.

Hắn phát hiện mình cao cao đứng ở xác chết không đầu đỉnh đầu, lúc này đang bị xác chết không đầu hướng về cổ mình nơi thả đi s

Tốc độ tuy rằng không thoải mái, có thể động tác nhưng vô cùng trôi chảy, dường như động tác này đã làm vô số lần như thế.

Đột nhiên, Tiễn Thương Nhất phát hiện rõ sau gáy của chính mình đụng phải đòn nghiêm trọng, mình bị cái gì vật cứng cho đánh ra ngoài, rơi trên mặt đất sau đó, cái đầu như bowling như thế lần.

"Là gây máu sao?" Tiễn Thương Nhất đoán.

Không chờ hắn dừng lại, hắn liền phát hiện rõ tóc của chính mình chịu người nào bắt được cho nâng lên.

"Hơ, cũng còn tốt đuôi tới!" Âm thanh Trí Đa Tinh truyền vào trong tai.

"Làm sao có khả năng? Dựa theo chính hắn sắp xếp kế hoạch, hắn hiện tại cần phải còn ở cầu thang bên trong hướng bên này chạy a?" Vui kinh xông ngất đầu óc Tiễn Thương Nhất.

"A, dự để lại một chút thời gian, bởi vì vẫn không rõ ràng thứ nhất vốn đuôi đánh xác chúng ta cuối cùng đến từ đâu, vì lẽ đó để lại tâm tư, mặt khác... Ninh Tinh quả nhiên trực tiếp đưa người bỏ lại, chẳng qua cũng không trách nàng, không có nàng hỗ trợ, một mình ta cũng không có cách nào cứu người ra đến." Trí Đa Tinh bắt đầu vì Tiễn Thương Nhất giải thích.

Tiến Thương Nhất không thể nói chuyện, hắn cũng không có ý định nói chuyện.

"Không thể nói chuyện sao?" Trí Đa Tinh cúi đầu liếc mắt nhìn Tiễn Thương Nhất, sau đó hỏi một câu, "Không sao, nghe ta nói là được."

Lúc này, Trí Đa Tinh chạy ra có mang tranh tường gian phòng.

Phía sau hắn một bộ thi thể không đầu, mà ở bộ này xác chết không đầu chỗ không xa, còn có đếm không hết xác chết không đầu.

"... Không nghĩ tới những thứ này xác chết cũng sẽ quay ngược, chẳng qua may là chỉ số thông minh không cao, không phải vậy trực tiếp để cho bên trong một nửa đến một bên khác phá hỏng ta đường là có thể, lúc này tòa đảo thật là không có có bất kỳ địa phương nào an toàn a!" Đang khi nói chuyện, Trí Đa Tinh đã chạy qua tên kia bình tĩnh nữ giới cái đầu vị trí, nhưng mà hiện tại nhưng vẫn là trắng máu giữa trời, thời gian đã như vậy đến buổi tối.

Tiếp theo, là một cái cầu thang dài, chỉ cần thông qua cái này cầu thang dài liền có thể đến đất trống, lại xuyên qua rừng cây liền có thể đến bãi cát.

Trí Đa Tinh đang đến gần cầu thang sau vẫn là giảm tốc độ, lúc này loại cầu thang dài té xuống trên căn bản sẽ không có đứng lên khả năng tới, nhưng là phía sau hắn xác chết cũng không có giảm tốc độ, có lẽ lấy thân thể bọn họ cường độ căn bản không lo lắng cho mình sẽ bị thương, hoặc là chúng nói chúng nó căn bản không có bị thương cái này khái niệm.

"Hơ, Thương Nhất ta nghĩ ta cuối cùng đã rõ ràng rồi bộ phim này tại sao phải gọi Phương Nào." Trí Đa Tinh thở một hơi, lúc này loại thời gian dài vận động dữ dội, dù là ai đều không chịu nổi.

"Trước tiên theo tổ năm người nói tới đi, ngoại trừ Trương Tư Ba đã chết ở ngoài, còn lại bốn người ở đến tòa này đảo trước, trong lòng đều nằm ở mê man trạng thái, kỳ thực càng nói chuẩn xác là sợ sệt, là đối với mình chối bỏ. Đi tới nơi này tòa đảo sau đó, bọn họ trải qua một ít chuyện, cuối cùng trải qua cái gì, chúng ta cũng không rõ lắm, chẳng qua có thể khẳng định, cuối cùng Đoàn Linh tìm tới thần mặt trắng, đồng thời ưng thuận vĩnh viễn cùng nhau nguyện vọng. Đây chính là bọn họ tìm kiếm phương hướng, đối với đã từng hối hận, đối diện đi bồi thường, bọn họ tìm kiếm đáp án là một cái số vô nghĩa."

Cái này cầu thang, Trí Đa Tinh đã chạy một nửa.

"Người thật là nặng a, nếu như không phải lo lắng người sẽ ngã chết, ta thật muốn trực tiếp đưa người ném xuống, ha ha ha, nói đùa..."

"Tốt rồi, sau đó là thần mặt trắng, theo trong tranh vẽ trên tường có thể thấy được, thần mặt trắng đối với tại đồng bạn của chính mình khác thường hoài niệm, hoặc là thay một câu nói, nó chỉ có cái kia một người đồng bạn, đã từng cùng đồng bạn cùng nhau cuộc sống là tốt đẹp, nhưng là theo loài người

đến, đồng bạn của nó xuất hiện thay đổi, cuối cùng rồi nó mà đi, người cho rằng cô độc thần mặt trắng có muốn hay không nhớ nhưng đồng bạn của chính mình? Nếu như có thể trở lại loài người đến một ngày kia, người cho rằng nó sẽ làm thế nào?"

"Ta nghĩ, lấy lực lượng của thần mặt trắng, cũng không khả năng ngược dòng trở về đến loài người sinh ra thời gian lúc trước a? Vì lẽ đó về mặt thời gian trở lại quá khứ là không hiện thực, nếu như không có thể trở lại quá khứ, nó thế nào tìm kiếm đồng bạn của chính mình? Theo tranh vẽ trên tường, chúng ta có thể suy đoán ra thần mặt trắng đồng bạn là thế nào rồi đi, là bởi là loài người cung phụng, một loại tín ngưỡng."

"Ồ phim ảnh địa ngục bên trong có linh hồn tồn tại, dù thế nào tín ngưỡng sức mạnh là do cái gì tạo thành, ta nghĩ đều chạy trốn không được linh hồn này một ngọn nguồn, bởi vậy, thần mặt trắng hi vọng được đầy đủ tín ngưỡng, cũng nhất định cần loài người linh hồn, nhưng là nó không giống nhau, theo tranh vẽ trên tường, chúng ta là có thể biết, nó không có cách nào làm cho loài người chủ động tín ngưỡng nó."

"Vì lẽ đó, nó chỉ có thể giao dịch, loài người cống hiến ra linh hồn của chính mình, mà nó lấy năng lực của chính mình đến thực hiện loài người chấp nhận ra nguyện vọng, tuy nói thực hiện phương thức cũng không trọn vẹn phù hợp loài người yêu cầu."

Nói tới chỗ này, Trí Đa Tinh đã chạy đến trên đất trống, chẳng qua, phía sau hân xác chết không đầu là trực tiếp lăn xuống đến, hai bên một cái giảm tốc độ tăng tốc độ, khoảng cách nhanh chóng chịu rút ngắn.

"Không nghĩ tới Ninh Tinh có thể chạy nhanh như vậy." Trí Đa Tinh cười cợt, không có nói phá.

Tiền Thương Nhất cũng nhìn thấy, ở rừng cây đường nhỏ bên trong, một cô gái bóng người lấy tốc độ cực nhanh đi xa.

"Là đạo cụ sao? Vẫn là nàng vẫn ở ẩn giấu thực lực của chính mình?" Tiền Thương Nhất không biết.

"Vì lẽ đó, lấy thần mặt trắng ý nghĩ đến suy đoán, bất luận người nào đối với nó nâng lên bất kỳ nguyện vọng, nó đều sẽ không từ chối, chẳng qua khẳng định cần thỏa mãn một chút yêu cầu, bằng không thần mặt trắng đàn thờ cũng không có tồn tại ý nghĩa." Lúc này, Trí Đa Tinh đã chạy tiến vào rừng cây đường nhỏ, phía trước cách đó không xa, liền là bọn họ khi đến bước lên đảo bãi cát.

"Ta biết ta nói khá nhiều, chẳng qua hiếm thấy tìm tới một cái tốt như vậy người nghe, không nắm chặt cơ hội có thể sau đó đều không có thời gian." Nói tới chỗ này, Trí Đa Tinh tăng nhanh tốc độ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Gặp lại, bạn bè của ta

"Tại sao Trí Đa Tinh lời nói đột nhiên bắt đầu bắt đầu tăng lên cảm giác hân có gì đó không đúng, bình thường chỉ có ở thời điểm máu chốt, hân mới sẽ chậm rãi mà nói, hiện tại hân không chỉ nói chút không quan hệ sự tình quan trọng, trái lại còn có chút bối rối." Tiền Thương Nhất cảm giác mình mơ hồ phát hiện cái gì, hân liều mạng nhớ lại, rốt cục nghĩ đến Ninh Tinh trước đã nói.

"Trí Đa Tinh còn có ánh trắng nguyên rủa? Vậy hân làm sao rồi đi?" Tiền Thương Nhất nhanh chóng cảm thấy được vấn đề chỗ .

Đáng tiếc, lúc này Tiền Thương Nhất không cách nào nói chuyện, hân cũng không cách nào bày tỏ chính mình thắc mắc.

Trí Đa Tinh mang theo đầu Tiền Thương Nhất, ở rừng cây trên đường nhỏ chạy nhanh, phía sau, là có thể vì hai người mang đến chết đi xác chết không đầu, hơn nữa theo Trí Đa Tinh thể lực giảm xuống, hai người khoảng cách chính đang từ từ giảm không bao lâu nữa, Trí Đa Tinh sẽ chịu phía sau thủy triều xác chết đuổi tới, làm mất mạng.

"Vì lẽ đó, ta nghĩ trong lòng ta kỳ nguyện chịu thần mặt trắng nghe được." Trí Đa Tinh đột nhiên đến rồi một câu như vậy, "Khi đó ta còn sống sót, vì lẽ đó, thần mặt trắng còn thỏa mãn không được cùng ta giao dịch điều kiện."

Lúc này, Trí Đa Tinh đã lao ra rừng cây đi tới bãi cát, phía trước, thuyền tham quan yên tĩnh đứng ở bên bờ, Ninh Tinh còn kém vài bước liền có thể đi lên thuyền tham quan.

Nhưng mà, lẽ ra tăng tốc đi tới Trí Đa Tinh lại đột nhiên chậm lại bước đi, "Ngủ hơn một ngày? Lúc đó ta còn tưởng rằng là chính mình mạng lớn, hiện tại mới phát hiện, kỳ thực , vậy thời điểm ta cũng đã chết rồi, làm ta nằm ở cái kia cấm đầy gây máu trên đường thời điểm, tính mạng của ta cũng đã bắt đầu rồi đi thân thể của ta."

"Người cuối cùng đang nói cái gì a!" Tiền Thương Nhất muốn lớn tiếng hô lên câu nói này, chẳng qua, hân lúc này căn bản là không có cách nói chuyện.

"Người có phải là kỳ quái hay không ta tại sao muốn chậm lại bước đi? Kỳ thực không phải ta nghĩ chậm lại bước đi, mà là ánh trăng nguyên rủa tới đây đã là ta cực hạn. Nếu như sau đó người đồng đội hãm sâu đường cùng, ta hi vọng người có thể giúp hãm một tay, lúc này là ta cái cuối cùng thỉnh cầu nho nhỏ" lúc này, Trí Đa Tinh hoàn toàn ngừng lại, hãm chân trái ở trước, chân phải ở phía sau, bày ra một cái ném bóng tư thế, "Vậy sao, gấp lại, Thương Nhất!"

Ở khoảng cách thuyền tham quan có lẽ hai mươi mét địa phương, Trí Đa Tinh đem đầu Tiễn Thương Nhất ném ra ngoài.

Bay đến trên không Tiễn Thương Nhất chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, giống như toàn bộ thế giới đều đang xoay tròn.

Ninh Tinh nhìn thấy sau đó, tính chính xác Tiễn Thương Nhất rơi xuống đất điểm, đem tiếp được, chẳng qua lực đánh vào quá lớn, dẫn đến bản thân nàng đều té xuống đất.

"Ta còn tưởng rằng người chết rồi" Ninh Tinh nói một câu.

Nàng vừa vặn nói xong, liền chịu một luồng êm dịu sức lực cho đẩy lên một bên, thuyền tham quan trên đột nhiên dâng lên một luồng khói đen đem Tiễn Thương Nhất bao phủ ở bên trong, người bên ngoài căn bản không thấy rõ trong đó tình huống, khoảng chừng qua năm giây, khói đen từ từ biến mất, thân thể Tiễn Thương Nhất khôi phục nguyên dạng, không còn là một cái đơn độc cái đầu.

Chẳng qua Tiễn Thương Nhất không có ngay lập tức kiểm tra thân thể của chính mình, mà là lập tức vọt tới đầu thuyền.

Sau đó, hãm nhìn thấy Trí Đa Tinh ở hướng về thuyền tham quan vẫy tay, động tác vô cùng tùy ý, giống như ở trước mắt đưa bạn bè của chính mình về nhà như thế tự nhiên.

"Lên đây a!" Tiễn Thương Nhất vịn lan can hô to.

Hắn vừa vặn hô xong, liền nhìn thấy đầu Trí Đa Tinh đột nhiên rút xuống, giống như cái này đầu nguyên bản liền không ở trên thân thể như thế, không có bất kỳ dấu hiệu.

Phía sau Trí Đa Tinh xác chết không đầu hoàn toàn không thấy sự tồn tại của hắn, trực tiếp hướng về thuyền tham quan vọt tới.

Lúc này, thuyền tham quan động cơ nổ vang một tiếng, bắt đầu xa rời bờ.

Theo thuyền tham quan rời đi, lúc này chút xác chết không đầu chạy đến bên bờ liền ngừng lại, hoàn toàn không có bất kỳ phải tiếp tục truy đuổi ý.

"Thương Nhất." Ninh Tinh đi tới bên người Tiễn Thương Nhất, "Trí Đa Tinh hắn đã chết rồi."

"Đúng đấy, hắn chết rồi, chúng ta không chết!" Tiễn Thương Nhất đối với Ninh Tinh thét.

Ninh Tinh lùi về sau hai bước, "Vậy người muốn thế nào? Cùng hắn cùng đi chết sao? Nếu như người bằng lòng lưu lại ở đảo Phương Nào, ta tuyệt đối sẽ không cản người!"

Tiến Thương Nhất biết mình thất thố, hắn không có trả lời, mà là chính mình tìm một chỗ ngồi ngồi xuống.

Ninh Tinh cũng chọn cái chỗ ngồi ngồi xuống, "Ta biết người cảm thấy ta rất đáng ghê tởm, cùng Trí Đa Tinh so sánh, ta thật giống như hồ phân bên trong giỏ bộ khiến người ta chán ghét, ta sợ chết, ta ở thời điểm mấu chốt nhất đem người bỏ lại, nhưng mà ta làm sai lầm rồi sao? Mới vừa lên đảo thời điểm người không cũng phân tích đến một cái một cái sao? Người nói cho ta, ta làm sai lầm rồi sao?"

"Ta cũng muốn giống như hắn, nhưng là ta không làm được, ta không có hắn thông minh như vậy, ta không hãm như vậy dừng cảm, ta ở gặp phải nguy hiểm thời điểm nghĩ tới chuyện thứ nhất là chính mình sắp chết rồi, ta không muốn chết, ta muốn sống sót, người nói cho ta, ta làm sao mới có thể tiếp tục sống? Người nói cho ta!"

Nói xong lời cuối cùng, Ninh Tinh gần như là đang gào thét.

"Không cần lại nói, ta không trách người, ta trách móc chính mình." Âm thanh Tiễn Thương Nhất vô cùng yên lặng.

Đang lúc này, ngoài cửa sổ, truyền đến một chiếc thuyền motor âm thanh, Tiễn Thương Nhất cùng Ninh Tinh đứng lên đến phát hiện có một chiếc giống như đực thuyền tham quan chính xác về phía trước hướng về phương hướng đảo Phương Nào mở ra.

Trong lòng Tiễn Thương Nhất có một cái suy đoán, làm hai chiếc thuyền tới gần thời điểm, hắn dán vào cửa sổ nhìn kỹ, phát hiện đối diện trên thuyền cũng có năm người, hơn nữa là ba nam hai nữ, đồng thời quần áo mặc đều cùng mình năm người khi đến mặc giống như đực.

Nhưng là đối diện năm người nhưng thật giống như không nhìn thấy bên này như thế, giống như Tiễn Thương Nhất vị trí chiếc thuyền này căn bản không tồn tại.

Ngay ở hai người vẫn chưa hoàn toàn làm rõ đối phương cuối cùng là ai thời điểm, đột nhiên một luồng sóng lớn đánh tới, đem thuyền tham quan đánh đổ, hai người nỗ lực muốn hướng lên trên boi, nhưng là nhưng có một luồng không biết sức mạnh đem hai người kéo hướng biển đáy, theo chìm xuống khoảng cách càng ngày càng sâu, trước mắt lọt vào một vùng tăm tối, chỉ có trăng máu đỏ tươi y nguyên tồn tại tại trong mắt.

"Mau mau nhanh, đem hấn kéo lên!" Người đàn ông trung niên âm thanh truyền vào trong tai.

Tiền Thương Nhất mở hai mắt ra, phát hiện xung quanh một đám người nhìn mình, ở bên cạnh hấn cách đó không xa, là biểu diễn Phương Nào trước chính mình chuẩn bị một chút công cụ, chẳng qua căn bản là không có cách mang vào đến trong phim ảnh, vì lẽ đó không có thành công tác dụng gì cảnh tượng.

"Người anh em, người không sao chứ?" Một người tuổi tác lớn khoảng năm mươi tuổi ông cụ quan tâm hỏi.

"Không có chuyện gì." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, từ dưới đất bò dậy, sau đó mang theo túi đeo của mình hướng nhà phương hướng đi đến.

"Người anh em, đừng cậy mạnh a, nếu như thật sự có sự tình, nhất định phải đi xem bác sĩ." Phía sau ông cụ lại khuyên một câu.

"Không cần." Tiền Thương Nhất lắc lắc tay.

"Nơi này là hồ Thanh Vọng lân cận sao chọn dùng phương thức này trở lại thế giới hiện thực, Phương Nào bên trong chuyện đã xảy ra giống như là một giấc mộng, nhưng là" Tiền Thương Nhất biết rõ, vậy không phải là mộng.

Trở lại nhà trọ sau đó, Tiền Thương Nhất đem ba lô bỏ xuống, không có lập tức mở máy vi tính ra kiểm tra mail, mà là trước tiên tắm rửa sạch sẽ, tiếp tục hấn cầm ra điện thoại di động của mình gọi A Tiêu dãy số.

"Ê, anh Tiền, làm sao làm, lúc này ba ngày cũng không thấy người, người đi đâu? Cũng không lên tiếng chào hỏi." Âm thanh A Tiêu có chút tức giận.

"Có rảnh không?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Thế thế nào?" A Tiêu có chút do dự.

"Uống rượu không?"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Một ngày mới

Sáng sớm, Tiền Thương Nhất theo trong giấc mộng tỉnh lại, tối hôm qua uống đến say mềm, hấn thậm chí nhớ không nổi chính mình là thế nào về nhà, hấn ngẩng đầu liếc mắt nhìn đồng hồ, hiện tại thời gian là sáng sớm chín giờ rưỡi, một cái không tính sớm cũng không tính là muộn thời gian.

Rời giường đem rèm cửa sổ kéo xuống, ngoài phòng ánh nắng tươi sáng, một mảnh hài hoà cảnh tượng.

Nhưng là chỉ có Tiền Thương Nhất biết, chính mình trước đó vài ngày cuối cùng trải qua cái gì.

Mỗi lần nghĩ đến Trí Đa Tinh cuối cùng vẫy tay, hấn đều vô cùng lòng chua xót.

"Ai" rửa nhanh xong xuôi sau đó, Tiền Thương Nhất đánh tách ra hòm thư, trừ một chút thượng vàng hạ cám mail ở ngoài, bên trong còn nằm ba lá không có người gửi mail.

"Tại sao có thể có ba lá? Ủ, bảng đánh giá, tiền phim nơi hỏi đôiai, còn có thắng cấp thông cáo?" Tiền Thương Nhất có chút không rõ.

Hấn mở ra phần thứ nhất mail, bảng đánh giá ba chữ đập vào mi mắt.

Lần này cùng lần thứ nhất không giống, chữ không còn là theo vòng xoáy màu đỏ ngòm ở trong hiện lên, mà là theo trên monitor lúc này không nhìn thấy địa phương rơi xuống, chỉ có mỗi một chữ đều chịu một cái màu đen dày nhỏ mang theo, thật giống như mưa rơi.

Họ tên: Tiền Thương Nhất

Tham gia đóng phim: Phương Nào

Tiền phim: 40

Chính thức diễn viên: Tuyển năm diễn viên

Giá trị danh dự: 1/300

"Giá trị danh dự?" Cùng lần thứ nhất bảng đánh giá không giống, lúc này lần còn nhiều ra một hạng giá trị danh dự, chẳng qua Tiền Thương Nhất không có đầu tiên kiểm tra giá trị danh dự cuối cùng là cái gì, mà là đem chuột đặt ở tiền phim một cột, hẳn muốn biết tiêu chuẩn tiền phim cuối cùng là bao nhiêu.

(ở phim nhựa tiêu chuẩn tiền phim dưới, căn cứ diễn viên biểu hiện tiến hành thích hợp tăng giảm, phim này tiêu chuẩn tiền phim vì 70)

"Chỉ sợ ta có thể có 40 tiền phim là bởi vì sống sót duyên cớ, dù sao năm người chỉ sống sót hai người, coi như biểu hiện lại chênh lệch, có thể ở phim ảnh địa ngục bên trong sống đến bộ phim kết thúc diễn viên, người nào không có ở trên đường ranh sinh tử giây dựa quanh quần quạ." Tiền Thương Nhất ở trong lòng suy đoán, "Không biết nếu như Trí Đa Tinh sống sót, có thể bắt được bao nhiêu tiền phim? Đang nói rõ ở trong, cũng không có thiết lập trên dưới hạn, có lẽ sẽ là một cái vô cùng cao trị số."

Xem xong tiền phim sau đó, Tiền Thương Nhất trong lòng hoàn toàn không có bất cứ rung động gì.

Tiếp đó, hẳn đem chuột đặt ở giá trị danh dự vị trí.

(Nên có khán giả đối với diễn viên đóng vai nhân vật phim ảnh phát biểu bình luận thời điểm, diễn viên sẽ mở ra giá trị danh dự hệ thống. Khi danh dự giá trị thỏa mãn yêu cầu thời điểm, diễn viên có thể chủ động đăng ký tham dự diễn viên bình xét cấp bậc kiểm tra, thông qua diễn viên đem thăng cấp diễn viên bình xét cấp bậc, nắm giữ càng cao hơn bình xét cấp bậc diễn viên đem có thể thu được càng nhiều biểu diễn cơ hội.)

"Cái này giá trị danh dự rất dễ hiểu, tỷ như ta là tuyển năm diễn viên, làm ta giá trị danh dự đạt đến 300 thời điểm, ta liền có thể đăng ký tham gia bình xét cấp bậc kiểm tra, nếu như thông qua, như vậy ta bình xét cấp bậc liền là tuyển bốn diễn viên, ta đem thu được càng nhiều biểu diễn cơ hội, lúc này cái gọi là cơ hội cần phải liền là tiếp phim lớn cơ hội a? Tiền phim càng phong phú, càng dễ dàng tăng lên chính mình giá trị danh dự." Tiền Thương Nhất gõ gõ đầu của mình, "Cứ như vậy, cái hệ thống này trên căn bản tính toán bổ sung hoàn chỉnh."

Dùng chuột lần lượt từng cái tìm một phen sau, Tiền Thương Nhất xác định chính mình không có để sót cái gì tin tức trọng yếu.

Tiếp tục hẳn click tiền phim nơi hỏi đoán lá mail này.

Cùng lần thứ nhất không giống, lúc này một thứ tiền phim nơi hỏi đoán tiên tiến rất nhiều, mặt khung vân... vân đều giống như đôi môi như thế.

Đồ vật thông thường nơi hỏi đoán cùng đồ vật đặc biệt nơi hỏi đoán song song sắp xếp, đều ở cao nhất được, mỗi cái nơi hỏi đoán các chiếm một nửa vị trí.

Ở đồ vật thông thường nơi hỏi đoán phía dưới, là có thể hỏi đoán đồ vật giải thích rõ, cùng lần thứ nhất không giống, lúc này một thứ không chỉ là đơn giản chữ viết, còn có thích hợp kết hợp hình ảnh. Xếp hạng thứ nhất vẫn cứ là tiền phim cùng nước mình tiền hỏi đoán, nó kết hợp hình ảnh là một tờ giấy tiền, tỉ lệ y nguyên là 1: 1000 tỉ lệ, không có bất kỳ biến hóa nào.

Cùng lần thứ nhất không giống, lúc này một thứ đồ vật thông thường nơi hỏi đoán còn nhiều một thứ, nó kết hợp hình ảnh là một cái màu nâu chiếc lọ, chẳng qua hỏi đoán nó cần thiết tiền phim dĩ nhiên cao đến khác thường hai trăm, lấy nước mình tiền đến cân nhắc giá trị của nó, muốn 200 ngàn, cao như thế tăng lên giá cả gây nên Tiền Thương Nhất hứng thú.

Ngay sau đó Tiền Thương Nhất lập tức đem chuột di chuyển đến ý đồ trên.

(Chữa trị thuốc: Có thể chữa trị thân thể chia lìa, xúc tiến thân thể sinh lại, chỉ phim địa ngục diễn viên có thể sử dụng, không cách nào mang vào phim địa ngục trong. Bản thuốc cung cấp chữa trị thân thể cần phải thành phần cùng một số ít năng lượng, chữa trị thân thể cần thiết phần lớn năng lượng cần diễn viên tự mình thu được. Chữa trị thời gian khoảng 1~ 7 ngày, nhìn vết thương tổn hại trình độ mà quyết định.)

"Xem câu nói đầu tiên thời điểm, ta còn hơi kinh ngạc, nếu như có thể đổi được chai này thuốc, tương đương với nắm giữ cái mạng thứ hai, nhưng phía sau điều kiện nhưng đứt đoạn mất ta ý nghĩ này, có lẽ chai này thuốc chủ yếu tác dụng là để diễn viên có thể ở không phải bộ phim trong lúc duy trì thân thể mình hoàn chỉnh, lấy liền có thể bình thường tham gia đóng phim, tuy rằng cũng là đồ tốt, nhưng mà cao đạt 200 tiền phim, tính giá trị so với thực sự không tính là cao." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, không phải rất hài lòng.

Đồ vật thông thường nơi hỏi đoán có thể hỏi đoán đồ vật chấm dứt ở đây, bên phải đồ vật đặc biệt nơi hỏi đoán hàng ngũ như nhất vẫn cứ là kéo dài thời hạn 10 ngày tuyển chọn hạng, tương ứng biểu tượng nhưng là một cái dùng màu đỏ kiểu chữ viết 10 hình ảnh.

Hàng thứ hai nhưng là Tiền Thương Nhất luôn luôn ham muốn đồ vật, càng nói chuẩn xác là công năng.

(đạo cụ đặc biệt mang theo cột một ô, có thể hỏi đoán số lượng 1.)

(mua sau, có thể gửi đạo cụ đặc biệt, đạo cụ đặc biệt không cách nào ở không phải bộ phim thời gian sử dụng, đạo cụ đặc biệt có thể mang vào phim địa ngục, đạo cụ đặc biệt có thể theo túi áo vân vân bước đệm ống kính lấy ra.)

"10 tiền phim, đổi." Đối với này đạo cụ, Tiền Thương Nhất không có chút gì do dự, lựa chọn hỏi đoán.

Hồi đoái xong sau đó, hấn cảm giác trong đầu của chính mình xuất hiện một cái trong suốt ô vuông, lúc này cái ô vuông cũng không phải Tiền Thương Nhất thông qua sự tưởng tượng của chính mình lực nghĩ ra được, mà là trực tiếp xuất hiện ở ý thức hấn bên trong, chỉ cần hơi lưu ý, liền có thể rõ ràng cảm nhận được này một ô vuông tồn tại.

"Xem ra, đồ vật thông thường nơi hồi đoái bên trong đồ vật sử dụng phạm vi là ở không phải bộ phim thời gian, mà đồ vật đặc biệt nơi hồi đoái bên trong có thể hồi đoái đồ vật chủ yếu tác dụng tại bộ phim trong lúc, mặt khác, lúc này một mang theo cột xem ra chỉ có thể để vào một cái đặc biệt đạo cụ, bước đệm ống kính có phải là vì phòng ngừa đạo cụ đột nhiên xuất hiện chờ quý dị tình huống, cho nên mới muốn theo túi áo các nơi lấy ra." Tiền Thương Nhất chà xát tay, tiếp tục nhìn xuống phía dưới.

Một hạt màu nâu viên thuốc biểu tượng xuất hiện ở trong mắt hấn.

(tinh thần viên thuốc: Có thể tạm thời chống lại giấc ngủ, nhưng hiệu quả thuốc qua đi thân thể sẽ tiêu tốn gấp ba thời gian tiến hành nghỉ ngơi.)

"Cái này viên thuốc tác dụng hấn là có thể làm cho chính mình hai ngày một đêm không ngủ, ăn sau đó có di chứng về sau, ngày thứ hai lúc ngủ nhưng cần gấp ba thời gian đến chữa trị thân thể tổn hại, hấn là ở một số cực đoan tình huống mới sẽ sử dụng đặc biệt đạo cụ, tỷ như cùng cảnh trong mơ có quan hệ bộ phim." Tiền Thương Nhất nhìn một chút viên thuốc tiền phim, trong lòng cả kinh.

"Lại muốn một trăm?" Nhất thời, Tiền Thương Nhất phát hiện mình nghèo đến nát bét.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Quà tặng

Bởi vì đã hồi đoái đạo cụ đặc biệt mang theo cột một ô duyên cớ, vì lẽ đó lúc này Tiền Thương Nhất chỉ còn dư lại 30 tiền phim, ngoại trừ hồi đoái tiền cùng kéo dài khoảng cách thời kỳ ở ngoài, hấn vẫn cứ không cách nào mua đạo cụ đặc biệt, chẳng qua lúc này, hấn cũng mới biết, tại sao trừ khi đến vô cùng thời khắc then chốt, diễn viên đều sẽ không vận dụng đạo cụ đặc biệt nguyên nhân.

Bởi vì thực sự quá đắt giá.

"Tinh thần viên thuốc sử dụng hạn chế còn khá lớn, như bình xịt cấp cứu loại này gần như muôn vàn phối hợp đạo cụ đặc biệt, có lẽ phải 200 tiền phim, hoặc là 300 tiền phim mới có thể được, không biết có thể không theo phim ảnh địa ngục bên trong được một chút đạo cụ đặc biệt, nếu như có thể. . . Coi vậy đi, lúc này một điểm là ta ý nghĩ kỳ lạ." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

Tiền phim nơi hồi đoái tăng lên đồ vật cũng là một hai cái, lấy Tiền Thương Nhất lúc này tiền phim còn không cách nào tiến lên hồi đoái, mặt khác, hấn cũng không quá muốn tiến hành hồi đoái, tinh thần viên thuốc tác dụng vô cùng có hạn, tác dụng phụ còn vô cùng nghiêm trọng.

Vì lẽ đó, hấn đưa mắt tụ tập đến thứ ba lá mail, cũng chính là thăng cấp thông cáo trên.

Thông cáo bối cảnh y nguyên vô cùng quý dị, là một toà trong núi thăm chùa miếu, bầu trời mây đen nằm dày đặc, có một loại mây đen đè thành thành dục vọng phá hoại khí thế, chẳng qua Tiền Thương Nhất ánh mắt cũng không có sau lưng cảnh trên lưu lại quá lâu, bởi vì thông cáo nội dung đối với hấn sức hấp dẫn càng to lớn hơn, ở thông cáo hàng như nhất viết có.

(vì tăng lên diễn viên không phải bộ phim thời gian trao đổi, hiện rõ đối với hệ thống tiến hành thăng cấp.)

"Như vậy sao?" Tiền Thương Nhất đương nhiên biết câu nói này là có ý gì, "Ồ không phải bộ phim trong lúc, ngoại trừ số rất ít diễn viên ở ngoài, phần lớn diễn viên đều nằm ở một loại 'Máy rời' trạng thái, lúc này lần thăng cấp có lẽ không chỉ là cung cấp diễn viên trong lúc đó trao đổi mảnh khoé, rất có thể là vì sau đó loại cỡ lớn bộ phim làm giai đoạn trước chuẩn bị."

(thời hạn hai tuần lễ.)

"Lần này khoảng cách thời kỳ có ít nhất hai tuần lễ sao? Vậy ta có thể làm một chút kế hoạch, tỷ như rèn luyện thân thể, chí ít chạy bộ phương diện này nhất định phải tăng mạnh rèn luyện." Tiền Thương Nhất cảm nắm nắm, đảo Phương Nào trải qua ở trong đầu hiện lên.

Lúc này, đột nhiên có người gọi điện thoại lại đây.

"Ê, chuyện gì, A Tiêu." Tiền Thương Nhất nhú nhú mày.

"Anh Tiễn, người nói đùa à?" Giọng điệu A Tiêu dường như đang nói 'Người nhất định là tại chơi ta' .

Tiền Thương Nhất tạm thời không có trả lời, đầu tiên hắn đang suy nghĩ đối phương vì sao lại nói như vậy, thứ hai nhưng là hắn phát hiện mình lại nhận được một lá mail, lá mail này đồng dạng không có người gửi.

"Người nói thẳng đi." Tiền Thương Nhất trở về câu, đồng thời chuột trái vật click lá mail này.

Mail tiêu đề viết 'Một phần đến từ Fans quà tặng' .

"Fans quà tặng?" Tiền Thương Nhất thật lòng không nghĩ tới phim ảnh địa ngục khán giả còn có thể trở thành mình Fans.

Mở ra sau đó, Tiền Thương Nhất phát hiện trong thư lại là một cái video, đương nhiên, mail bối cảnh y nguyên là quý dị phong cách, lá mail này bối cảnh, Tiền Thương Nhất cũng biết, không chỉ biết, hơn nữa trải qua, chính là đảo Phương Nào cùng đảo Phương Nào trắng máu đỏ tươi.

"Anh Tiễn người còn nhớ người tối ngày hôm qua nói không?" A Tiêu cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Nói cái gì?" Tiền Thương Nhất bỏ ra không tới một giây đồng hồ đi nhớ lại, cuối cùng phát hiện mình không nhớ rõ lắm rồi chứ, "Giống như, là có từng nói."

Lúc này, tay trái Tiền Thương Nhất điểm một cái video phim truyền phát tin, du dương đàn violon âm thanh theo âm hưởng bên trong truyền ra.

Trong video đầu tiên xuất hiện hình ảnh là một cái kí hiệu chỉ tên sách, kí hiệu chỉ tên sách bên trong viết có gì lúc này hai chữ.

Tiếp đó, hình ảnh bắt đầu biến hóa, xuất hiện chính là đảo Phương Nào năm tên diễn viên chính bản vẽ thô, mỗi người hình dạng đều vẽ đến vô cùng tinh xảo, trong đó Trí Đa Tinh đứng ở chính giữa, cúi đầu, ngón trỏ tay phải chính đang đẩy kính mắt khung. Tiền Thương Nhất cùng Ninh Tĩnh thì lại hai bên trái phải, hai người ngẩng đầu, ánh mắt nhìn chăm chăm phía trước. Tiêu Thiên cùng Nhu Quang thì lại phân biệt đứng ở Tiền Thương Nhất cùng bên người Ninh Tĩnh, chẳng qua hai người đều là một bên mặt, mà cúi đầu, trong đó Tiêu Thiên nhìn về phía bên trái, mà Nhu Quang thì lại nhìn về phía bên phải.

"Này là. . ." Làm hình ảnh ở giữa Trí Đa Tinh xuất hiện thời điểm, Tiền Thương Nhất liền không khống chế được chính mình đi nhớ lại đêm đó tình cảnh.

Tiếp đó, vẽ bên trong bóng người bắt đầu dần dần trở thành nhạt, một chút màu đỏ tươi xuất hiện ở video góc trên bên phải. Đón lấy, một chiếc màu đen thuyền tham quan xuất hiện ở trong video, trên thuyền năm người thân thể chịu phóng to , lúc này cảnh tượng chính là năm người bước lên đảo trước cảnh tượng, chưa kịp Tiền Thương Nhất xem xét tỉ mỉ trong hình ảnh chi tiết nhỏ, hình ảnh lần thứ hai biến động.

Lần này xuất hiện chính là năm người nằm ở trong lều vải cảnh tượng, đương nhiên, vẽ bên trong lều vải vén vén về cái giá, ngoại trừ năm người ở ngoài, ở năm người bên cạnh, còn ngồi xổm một cái không có cái đầu cái bóng, những cái bóng này không có cái đầu nguyên nhân là bởi vì đầu của bọn họ ở trên tay mình.

"Được rồi được rồi, ta liền biết, anh Tiễn, tối hôm qua người uống say, nhưng mà người cũng không thể nói không đáng tin, người đáp ứng rồi ta." Âm thanh A Tiêu theo trong điện thoại đi động truyền đến.

Trong video hình ảnh lần thứ hai biến động , lúc này một thứ, năm người ngồi ở trên đất trống trò chuyện, ở năm người bên cạnh trong túi ba lô, đều có vẽ một cái đầu người, mà năm người con mắt cũng bị điểm trên một vệt màu đỏ tươi.

"Ừm, ta nói cái gì?" Tiền Thương Nhất theo bản năng trả lời A Tiêu.

Trong video, hình ảnh tiếp tục chuyển động, lúc này, đàn violon giọng đột nhiên trở nên nặng nề.

Năm người đứng ở đất trống hướng lên trên cầu thang trước, chỉ có Nhu Quang cũng không có cùng năm người dần hàng đứng chung một chỗ, mà là đứng ở năm người phía sau, quay lưng với năm người. Dưới một bức tranh xuất hiện, lúc này năm người đã biến thành bốn người , lúc này bức họa bên trong, bốn người đứng ở cấm có gây máu trên đường, vẽ mặt nghiêm túc.

Lúc này, trước kia hình ảnh bắt đầu trở thành nhạt, mới hình ảnh bắt đầu xuất hiện, đầu tiên xuất hiện chính là hai cái song song cầu thang, trong đó Ninh Tĩnh cùng Tiền Thương Nhất ngược lại đứng ở phía trên cầu thang phía dưới, Tiêu Thiên ở phía dưới cầu thang, chỉ có lúc này Tiêu Thiên chịu xác chết không đầu hai tay để lại đầu, mà Trí Đa Tinh chính xác hướng về Tiêu Thiên chạy đi.

Lúc này đàn violon âm thanh càng ngày càng nhỏ, giống như sắp biến mất rồi.

"Tốt rồi tốt rồi, ta lặp lại một lần tốt rồi, ta đầu tiên nói rõ a, ta cũng nhớ không rõ, nhưng có lẽ liền là như thế một ý nghĩa." A Tiêu nói xong bắt đầu tỏ chức ngôn ngữ.

Tiền Thương Nhất nhìn chăm chăm màn hình video, không có bất kỳ phản ứng nào.

Lần này hình ảnh chịu một cái dây nhỏ theo ở giữa cắt đứt ra ra, bên phải là Ninh Tĩnh cùng Tiền Thương Nhất chính xác đi tới phía trên cửa, sắc điệu tuy rằng mờ, nhưng vẫn cứ là màu sắc rực rỡ. Bên trái là Trí Đa Tinh một người, hẳn lúc này chính xác nằm trên đất, mà phía sau hắn cách đó không xa liền là có mang Tiêu Thiên cái đầu xác chết không đầu, ngoại trừ trên trời trắng máu đỏ tươi có màu sắc ở ngoài, hết thấy cảnh vật cùng người đều là

màu trắng đen hòa hợp.

Dưới một cái, hết thấy hình ảnh đều cho Trí Đa Tinh.

Cùng trên một bức tranh không giống, lúc này một bức ngoại trừ nằm trên đất Trí Đa Tinh ở ngoài, ở bên cạnh hần, còn đứng một cái cùng hần giống như đúc người, chỉ có người này nửa người dưới vô cùng mỏng lung, hơn nữa, lúc này cá nhân lúc này chính xác ngẩng đầu nhìn bầu trời trắng máu đỏ tươi, ánh mắt vô cùng yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Ta hiểu

"Người nói người lo lắng cho mình sẽ xảy ra vấn đề gì, vì lẽ đó chỉ cần là nhiều tiền ỷ thác đều giúp người tiếp, bất kể là giúp phú bà bất chồng lãng nhăng vẫn là giúp người giàu bắt vợ lãng nhăng cũng có thể, lúc đó ta rất giật mình, hỏi người có phải là nói giỡn, tuy rằng người lúc đó đã say rồi, nhưng mà ta cảm giác người ý thức còn rất tỉnh táo, vì lẽ đó, ta nghĩ người xác thực là dự định phải làm gì mới đúng." A Tiêu theo trong điện thoại di động truyền đến.

Chẳng qua lúc này, Tiễn Thương Nhất không để ý đến, bởi vì sự chú ý của hần hoàn toàn bị phần này 'Quà tặng' hấp dẫn.

Dưới một bức tranh lại bị một cái dây nhỏ theo ở giữa tách ra, bên trái Ninh Tinh đang cùng Trí Đa Tinh cùng nhau, hai người đang từ đất trống hang hướng dưới tiến vào thần mặt trắng đàn thờ, chỉ có, lúc này Ninh Tinh là màu sắc rực rỡ, khuôn mặt tràn ngập sức sống, mà một bên Trí Đa Tinh nhưng là màu trắng đen hòa hợp, ánh mắt cũng có một tia cứng nhắc. Bên phải nhưng là cùng thần mặt trắng đứng chung một chỗ Tiễn Thương Nhất, chỉ là lúc này cổ Tiễn Thương Nhất nơi có một sợi tơ hồng, ánh mắt cũng tràn đầy kinh ngạc.

"Ừm... Giống như là có từng nói..." Tiễn Thương Nhất trong đầu từ từ hiện lên tới hôm qua lời của mình đã nói.

Trong video, hai bức tranh bắt đầu nhanh chóng biến động, số tám đột nhiên tăng lên trên, bên trái, hai người đứng ở thần mặt trắng bên dưới tế đàn, hai bóng người phân biệt theo trên người hai người đi ra, nhưng là Trí Đa Tinh nguyên là màu trắng đen hòa hợp, sau đó hai người hướng đi thần mặt trắng đàn thờ lối ra. Bên phải đầu Tiễn Thương Nhất bay vào trong hố lớn, đưa ra khỏi một cái đường pa-ra-bôn.

"Ê, dường như gì a? Ta sẽ không lừa người!" A Tiêu nghe được Tiễn Thương Nhất thờ ơ không động lòng âm thanh, tâm tình có chút kích động, phải biết, bất lãng nhăng cái gì, tiền đến nhưng là tương đương nhanh chóng.

Tiếp đó, bên trái hai người tiến vào lối ra, hình ảnh đồng thời phải di chuyển, đem Tiễn Thương Nhất hình ảnh bao trùm, lúc này một lần xuất hiện hình ảnh là Ninh Tinh cùng Trí Đa Tinh ở tranh cãi, lúc này, đàn violon âm thanh hoàn toàn biến mất, nhưng mà âm hưởng nơi nhưng có tiếng người truyền ra.

(có lúc, ta cảm thấy thế giới này đối với ta người như thế tới nói, thực sự là quá không công bằng)

Âm thanh rất lớn, Tiễn Thương Nhất có thể rõ ràng nghe được, lúc này là âm thanh Trí Đa Tinh.

(chúng ta chịu tuyển chọn trở thành phim địa ngục diễn viên bản thân liền là một loại xui xẻo, mà ở đây loại xui xẻo ở trong càng xui xẻo khả năng liền là... Mất đi lòng người. Ta có thể rõ ràng hiểu rõ điểm này, ta muốn thay đổi hiện trạng này, ta không muốn ở phim địa ngục bên trong, còn phải đề phòng thân là đồng loại loài người.)

"Chuyện này... Bây giờ là..." Tiễn Thương Nhất há to miệng, "Đây chính là hần nhất định phải cứu người lý do sao? Nếu như hần đối với mình dùng một lần bình xịt cấp cứu có phải là sẽ không phải chết?"

"Người đang làm gì thế? Người bên kia là âm thanh gì?" A Tiêu thấy Tiễn Thương Nhất thời gian dài không hề trả lời chính mình, ngay sau đó lại hỏi một câu.

(ta chỉ là muốn chứng minh một chuyện, người sở dĩ làm người, là bởi vì có thể không ngừng đột phá chính mình. Chúng ta không có cánh, nhưng là chúng ta có thể phát minh máy bay, chúng ta không có cá mang cá, nhưng là chúng ta có thể phát minh lặn dưới nước dụng cụ... Nếu như loài người chúng ta có thể đột phá đối với sợ hãi từ vong đoàn kết một lòng, có lẽ có một ngày... Phim địa ngục cũng sẽ chịu chúng ta đập ở dưới chân!)

Ở câu nói này lúc kết thúc, đàn violon thanh âm du dương đột nhiên vang lên, đồng thời không ngừng cất cao, dường như muốn nhắm phía mây xanh, đồng thời đàn vi-ô-lông-xen chất phác đầy đặn bên trong âm trầm gia nhập vào trong đó, hai loại âm sắc đan xen vào nhau, để cho lòng người sục sôi.

Trong video, trước mắt hình ảnh bắt đầu chông chát, chậm chạp trôi về phương xa, mới hình ảnh là Trí Đa Tinh ôm đầu Tiễn Thương Nhất chính xác hướng về bãi cát thuyền tham quan chạy đi, sau đó Trí Đa Tinh ngừng lại, đem cái đầu Tiễn Thương Nhất ném về thuyền tham quan, cuối cùng hình ảnh là Trí Đa Tinh ở hướng về thuyền tham quan vẫy tay.

"Ê ê, người tại sao lại không nói lời nào?" A Tiêu lúc này chịu phản ứng Tiễn Thương Nhất tức giận đến không rõ.

Đừng!

A Tiêu nghe tới điện thoại di động bên trong thuyền đến vật nặng rơi xuống đất âm thanh, "Làm sao? Ta không chọc giận người a?" Hắn vô cùng không rõ.

"Có ở hay không a?" A Tiêu vẫn ở trong điện thoại di động kêu, "Thật là kỳ quái."

...

Hai ngày sau, Tiễn Thương Nhất hẹn A Tiêu ở một cái quán cà phê gấp mặt, hắn đến thời điểm, A Tiêu đã sớm ngồi tại chỗ.

"Muốn ăn chút gì không?" A Tiêu đem cà phê trên bàn danh sách đưa tới.

"Giống như người." Tiễn Thương Nhất xem đều không có xem.

"Anh Tiễn đem ta gọi ra cuối cùng có chuyện gì a?" A Tiêu nhỏ giọng hỏi.

"Ta. . . Muốn đem trong tay tài chính chuyển hóa thành bất động sản." Tiễn Thương Nhất nhẹ nhàng gõ gõ bàn, "Người phương pháp rộng rãi, có biện pháp gì hay không?"

"Mua nhà a. . ." A Tiêu bĩu môi, không thể nào cảm thấy hứng thú.

"Có thể, mua nơi nào?" Tiễn Thương Nhất không có để ý.

"Người có bao nhiêu tiền?" Loại này chuyện đầu tư, A Tiêu thường thường tiếp xúc, lấy hiện rõ ở trong nước kinh tế tình huống, muốn thông qua phương diện này đến kiếm lời, hoặc là là chính sách lập ra người hoặc cùng với có quan hệ người, hoặc là là có nhạy cảm đầu tư ánh mắt, mà trong tay có lượng lớn tiền nhàn rỗi người.

Ở trong mắt A Tiêu, lúc này hai điểm, Tiễn Thương Nhất đều không có. Điểm thứ nhất không cần phải nói, Tiễn Thương Nhất khẳng định không có, nguyên nhân rất đơn giản, nếu như hắn có loại năng lực này, hiện tại không khả năng ngồi ở đây cái quán cà phê cùng mình uống cà phê, điểm thứ hai, Tiễn Thương Nhất cũng không có, bởi vì lấy A Tiêu tầm mắt, trong tay lượng lớn tiền nhàn rỗi chỉ ít cũng là một triệu này một cấp bậc.

"Anh Tiễn có mấy lời ta nói ra người đừng nóng giận, trên thực tế năng lực của người cũng không có dùng ở kiếm lời trên, luận bàn kiếm lời, lúc này một chút người còn không bằng cha của người, đương nhiên, lúc này là cái nhìn của ta." A Tiêu sau khi nói xong, tay phải theo bản năng theo trong túi quần lấy thuốc lá, cầm sau khi đi ra mới phát hiện đây là khu cấm hút thuốc, ngay sau đó hắn lại thả trở lại.

"Mặt khác, coi như người muốn kiếm tiền, cũng cần thời gian tích lũy a? Lại không phải mua vé xổ số." Hai tay A Tiêu xoa xoa gò má của chính mình, hiển nhiên không quá thích bàn bạc chuyện này.

Tiến Thương Nhất không nói gì, hắn móc ra điện thoại di động của mình, mở ra ngày hôm qua nhận được tin tức, là ngân hàng phát tới, mặt trên nội dung là thẻ ngân hàng của mình nhận được 70 ngàn đồng gửi tiền, Tiễn Thương Nhất đương nhiên biết này 70 ngàn đồng là ai, huống chi mẹ của hắn mặt sau còn gọi điện thoại tới khuyên hắn, để hắn không muốn lo lắng.

"Trần Quang Tiêu người biết không? Trùng gà là không có cách nào đo lường tăng độ cứng." Tiễn Thương Nhất đưa điện thoại di động thả lại túi áo, hắn hai tay khoanh chống cằm của chính mình, "Ta nhớ tới năm ngoái người bỏ ra rất nhiều sức lực ở thành chủ nhà một cái ba sao cấp khách sạn, giống như kêu An Khang khách sạn lớn? Con người của ta tương đối hiểu kỳ, vì lẽ đó liền tra xét một cái cái này khách sạn tin tức, kết quả phát hiện một chút so sánh chuyện thú vị."

"Tuy rằng ta không biết người vì sao lại có nhà đó khách sạn 10% cổ phần, nhưng mà ta nghĩ, lúc này nhất định là một chút không nhỏ thu nhập, nếu như không còn, người có hay không đau lòng? Nói tới nhà này khách sạn đất xây quá trình, vậy lại là một chuyện khác, không biết người còn có hứng thú hay không nghe?" Tiễn Thương Nhất vác dựa vào ghế, yên lặng nhìn A Tiêu.

"Tiễn Thương Nhất! Người không muốn quá đáng!" A Tiêu nhỏ giọng.

"200 ngàn, lại thêm cái kia bệnh trầm cảm bé gái, thay 5 % cổ phần, ngày mai cho ta trả lời." Tiễn Thương Nhất đứng lên, "Há, đúng rồi, người không ngại lại uống một chén mình thích uống cà phê a?" Nói xong, Tiễn Thương Nhất đi ra quán cà phê.

Chương 1: Mềm yếu sẽ mang đến cái chết

Thứ 3 cuốn Trường xưa trăm năm phòng cổ quái dưới đất

"Hi vọng hần sẽ không như thế lần, không phải vậy sự việc liên phiền phức." Tiền Thương Nhất ngồi ở trung tâm thành phố trên quảng trường, hần rời đi quán cà phê sau đó liền đến nơi này, "Chẳng qua không có cách nào a, căn bản không biết mình có thể hay không sống quá dưới bộ phận phim ảnh địa ngục, không chuẩn bị tốt phía sau sự tình, ta làm sao có thể yên tâm?"

Lúc này, Tiền Thương Nhất trong túi quần điện thoại vang lên.

"Ê, Tiền Thương Nhất, người hiện tại ở đâu?" Âm thanh A Tiêu theo trong điện thoại truyền đến.

"Có chuyện gì không?" Tiền Thương Nhất đứng lên đến, hướng về một bên cửa hàng tiện lợi đi đến.

"Người cuối cùng ở phát cái gì thần kinh?" A Tiêu đối với điện thoại gào thét, "Ta không biết người mấy ngày nay xảy ra chuyện gì, nhưng mà ta tuyệt đối không khả năng đáp ứng người, vì lẽ đó, người bớt đi cái ý niệm này đi, nếu như người hướng về ta xin lỗi, ta có thể làm làm chẳng có chuyện gì đã xảy ra, vẫn là giống như trước đây, mọi người cùng nhau kiểm lời."

"Như vậy a. . . Vậy cũng tốt, ta xin lỗi." Tiền Thương Nhất đi tới cửa hàng tiện lợi mua một bình nước suối, "Như vậy có thể sao?" Tuy rằng trong miệng hần hỏi như vậy, thế nhưng là không có một tia thành tâm.

"Người. . ." A Tiêu tức giận phi thường, nhưng là không biết nên nói cái gì.

"Còn không tìm được ta người ở đâu bên trong sao?" Tiền Thương Nhất bốn phía nhìn một chút, không phát hiện nhân vật đáng ngờ, "Bởi vì phát hiện ta chuyên tiếp một chút kỳ quái mà đối với ủy thác giả cả cũng không quan tâm, vì lẽ đó người liền lấy một phần tư giả cả sắp xếp cho ta, thế này thì thôi, lại còn muốn ở đây một phần tư bên trong thu hoạch phí thù tạc, ta có phải là khen ngợi khen người làm việc tí mỉ đâu?"

"Không thể nào. . ." A Tiêu có chút chột dạ.

"Nếu không tìm được bản thân ta, như vậy các người sẽ làm thế nào đâu? Tìm cha mẹ ta? Người nên so với ta càng rõ ràng, lúc này sự kiện nếu như làm lớn, đối với người nào nhất bất lợi, lẽ nào người cho rằng bọn họ so với ta càng hiền lành sao? Bọn họ nhưng là xưa nay không biết cái gì gọi là ăn no!" Tiền Thương Nhất tiếp tục nói.

". . ." A Tiêu không có trả lời.

"Muốn biết ta tại sao như thế làm sao?" Tiền Thương Nhất ngáp một cái, "Ta gặp gỡ một chút vấn đề."

"Có vấn đề gì, người nói cho ta, nói không chắc ta có thể giúp người." A Tiêu giống như tìm tới nhánh cỏ cứu mạng.

"Người có thể trợ giúp vấn đề của ta, lẽ nào ta giải quyết không được sao?" Tiền Thương Nhất ngược hỏi một câu.

"Nhưng là 5 vậy. . ." A Tiêu còn là vô cùng không cam lòng.

"Nói thẳng ra vẫn là điều kiện không đủ, người nói đi, người còn muốn cái gì?" Tiền Thương Nhất biết hành vi của chính mình tương đương với đoạt đồ ăn trước miệng hổ, chẳng qua hiện tại thời gian cấp bách, hần chỉ có thể trước đem này bộ phận tài nguyên chiếm được, nếu như còn có sau đó, có lẽ hần căn bản không cần này 5 cổ phần, trên thực tế hần cũng căn bản không cần.

Này 5 cổ phần là hần dự định lưu lại cho cha mẹ mình di sản.

"Như vậy đi, Tiền Thương Nhất, ta trực tiếp nói cho người, lúc này 5 cổ phần là không khả năng đưa cho người, lúc này không chỉ là tiền cùng điều kiện vấn đề, lúc này bên trong còn có một ít chuyện, ta hi vọng người không có đi điều tra, cũng khuyên người tốt nhất không muốn đi điều tra. Ta nhớ tới người đã nói, người là muốn đem trong tay tài chính chuyển đổi thành bất động sản, ta có một cái biện pháp giải quyết, ta ở thành bắc có một cái phòng, giá trị có lẽ chừng 800 ngàn, vẫn là ban đầu điều kiện, ta trước hỏi người, thêm ra đến tiền coi như ta bồi thường, thế này có thể không? Này đã là ta lớn nhất nhượng bộ, ta nhớ tới thành bắc hình như có kế hoạch mới xây tàu cao tốc đứng, căn nhà chỉ có thể tăng giá trị không khả năng giảm." A Tiêu làm ra sự lựa chọn này hình như xuống vô cùng lớn quyết tâm, cả người đều giống như suy yếu rồi rất nhiều.

"Người này bồi thường cũng quá quý trọng." Tiền Thương Nhất cười cợt, "Đúng rồi, người hần phải biết đúng giờ gửi đi loại này công năng a? Đêm nay 12 giờ nếu như ta không có thao tác, ừ. . . Khi đó sẽ phát sinh cái gì ta cũng không biết."

"Ta biết." A Tiêu cúp điện thoại.

Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động thả lại túi áo, sau đó uống một hộp nước suối, "Cứ như vậy đi, cũng là thời điểm thay một loại phương thức sống."

...

Hai ngày trước.

Video dừng lại ở Trí Đa Tinh vẫy tay hình ảnh, Tiền Thương Nhất rút cục không khống chế được tâm trạng chính mình, đưa điện thoại di động dùng sức vỗ lên bàn, sau đó cả người xông hướng WC.

"Nếu như đối với mình dùng bình xịt cấp cứu người không sẽ không phải chết sao?" Tiền Thương Nhất đứng ở bồn rửa mặt trước, khom người, hai tay nâng vòi nước chảy ra nước hướng trên mặt chính mình chụp.

"Người theo đuổi tinh thần thì có ý nghĩa gì chứ? Đây là một cái vật chất quyết định tất cả thế giới, giữa người và người gặp mặt là chào hỏi mà không phải sống chết quyết đấu, cũng không phải là bởi vì hiện tại người cao cả đến mức nào, mà là bởi vì bọn họ không cần vì thức ăn vật mà lo lắng, lúc này mới là nguyên nhân căn bản."

"Nếu như mỗi người đều giống như người cao cả, như vậy kết quả cuối cùng không phải tốt đẹp thế giới, mà là tất cả mọi người cùng đi chết, toàn bộ chết xong sau đó, cũng lại không có bất kỳ người nào sẽ nhớ tới đã từng cao cả, lúc này liền là sàng lọc, lúc này liền là lựa chọn!" Tiền Thương Nhất ngẩng đầu nhìn mình trong kiếng, hai tay hấn chống bồn rửa mặt mặt bàn, bàn tay bởi vì quá mức dùng sức mà lộ ra gân xanh.

Trong lúc hoảng hốt, hấn dường như nhìn thấy Trí Đa Tinh đang đứng ở phía sau mình.

"Loại này tinh thần mặc dù bị xưng là cao cả, là bởi vì bọn họ là tự nguyện."

Tiền Thương Nhất đột nhiên quay đầu lại, nhưng chỉ nhìn thấy trắng nõn vách tường.

"Ta đáp ứng người." Tiền Thương Nhất quay đầu lại, nhìn mình trong kiếng, "Nếu như sau đó ta đồng đội hãm sâu đường cùng, ta sẽ trợ giúp hấn, đương nhiên là ở chính mình sẽ không chết tình huống, chẳng qua. . ." Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất ngừng lại, vẻ mặt lạnh lẽo, trong gương người dường như đổi một người, "Ồ phim ảnh địa ngục bên trong, ai có thể xác định chính mình sẽ không chết? Vì lẽ đó có cứu hay không toàn bộ dựa vào bản thân trực giác."

"Kỳ thực, bất kể là cao cả vẫn là ích kỷ, ở phim ảnh địa ngục bên trong đều có giá trị tồn tại, thứ nhất có thể bảo toàn người khác, người thứ hai có thể bảo toàn chính mình, duy nhất không có tồn tại giá trị chỉ có do dự không quyết định người, không ngừng ở trong lòng cân nhắc hai người được mất, không thể chịu đựng mình lựa chọn hậu quả, lúc này loại người, cuối cùng cũng sẽ chịu chính mình vứt bỏ."

"Vì lẽ đó, Tiền Thương Nhất. . . Cao cả cũng được, ích kỷ cũng được, lựa chọn người nào đều không sai, nhưng có một việc chỉ cần đi làm, liền nhất định là chính xác, vậy liền là không mềm yếu, thử nghiệm tất cả, cũng chịu đựng nó có thể mang đến hậu quả!" Tiền Thương Nhất nhìn chằm chằm mình trong kính nói rằng.

Một lúc lâu, Tiền Thương Nhất trở lại trước bàn máy vi tính.

Điện thoại di động thông báo lời đã cắt đứt, trong mail video cũng kết thúc truyền phát.

"Cảm ơn người Trí Đa Tinh, người cho ta lên một tiết học." Tiền Thương Nhất đem hòm thư đóng, "Nếu như không có người, ta đã chết ở (Phương Nào) trong rồi, bởi vì do dự không quyết định, bởi vì mềm yếu, ta phạm vào rất nhiều sai lầm, hiện rõ ở nhớ lại, ta thật đúng là ngu xuẩn cực độ, chẳng qua hiện tại ta nghĩ rõ ràng, cuộc đời đau khổ ngắn, rất nhiều chuyện làm phải làm, chỉ ít hiện tại. . ."

"Ta nhất định phải sắp xếp một cái, nếu như ta chết ở phim ảnh địa ngục bên trong, ta xảy ra 'Giả vờ bên ngoài' sau đó có món đồ gì có thể để cho cha mẹ ta!" Tiền Thương Nhất nhìn một chút phong cảnh ngoài cửa sổ, hừ lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Phương xa

"Ngài, xin lấy ra vé xe của người." Nhân viên tàu nói với Tiền Thương Nhất nói.

"Ừm." Tiền Thương Nhất theo trong túi quần móc ra tàu cao tốc cuộc.

Nhân viên tàu xác nhận sau đó, đem vé xe trả lại Tiền Thương Nhất, "Xin hỏi, người cần muốn cái gì đồ uống sao? Có Cola Sprite cam ép còn có nước suối."

"Nước suối là tốt rồi." Tiền Thương Nhất đem vé xe để tốt.

Đem nước suối đưa cho Tiền Thương Nhất sau đó, nhân viên tàu đẩy tay đẩy xe bắt đầu hỏi thăm phía sau đi xe nhân viên.

"Nếu theo trên người A Tiêu khoét một miếng thịt đi xuống, đương nhiên không thể tiếp tục ở tại nguyên lai thành thị, vừa vặn, ngược lại trong nhà cũng cho rằng ta không làm việc đang hoang, không ngại liền đi tới gần tìm một phần thoải mái công tác, thế này vừa đến, là có thể che giấu ta rồi đi lý do, lại có thể trước hết để cho bọn họ quen thuộc không có cảm giác của ta."

"Làm ta ra ngoài công tác, thời gian dài rời nhà, cho dù xảy ra không lường được không ngờ, bọn họ cũng không có con trai của chính mình đột nhiên không ở đột ngột cảm giác, đến thời điểm ta qua đời có lẽ đối với bọn họ ảnh hưởng sẽ khá nhỏ."

Nghĩ đến đây, Tiền Thương Nhất quay đầu liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ.

Một chút nhà trệt, một chút đồng ruộng, một ít cây gỗ, vô cùng bình thường nông thôn cảnh tượng.

Lúc này, hần tức thời thông tin phần mềm truyền đến một cái tin tức, mở ra sau đó, đối phương tin tức truyền đến trên viết ta muốn khóc ba chữ.

Tiền Thương Nhất ở trong lòng thờ dài, đem tai nghe đầu xen vào tai nghe vòm bên trong, đeo tốt tai nghe, sau đó trở về một cái tin tức, "Khóc đi, khóc lên là tốt rồi."

"Trần Tư Mẫn, xem như là A Tiêu bà con xa, chẳng trách hần nói mình thiếu nợ tình người." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

Tên này cô bé chính là A Tiêu giao cho Tiền Thương Nhất ủy thác, người kia bệnh trầm cảm cô bé.

Bệnh trầm cảm có nghiêm trọng không chủ yếu xem người bệnh bản thân trạng thái, cho nên khi A Tiêu cùng Tiền Thương Nhất hai người giao dịch hoàn thành sau đó, Tiền Thương Nhất làm chuyện thứ nhất liền là đi tới nhà Trần Tư Mẫn bên trong, cùng nàng tiến lên trực tiếp trao đổi.

Trần Tư Mẫn gia đình tình hình cũng không tệ lắm, chỉ ít áo cơm không lo, cho dù Trần Tư Mẫn nửa đời sau đều chờ ở trong nhà, cũng không cần lo lắng chính mình sẽ chết đói, chẳng qua, hiển nhiên đây là chuyện không thể nào, coi như Trần Tư Mẫn bằng lòng, cha mẹ nàng cũng sẽ không bằng lòng, huống chi nàng bây giờ còn có tự sát khuynh hướng.

Bởi vậy, đối với Tiền Thương Nhất đến, cha mẹ Trần Tư Mẫn vô cùng hoan nghênh.

Đương nhiên Tiền Thương Nhất liếc mắt là đã nhìn ra hai người ý nghĩ trong lòng, "Lấy ngựa chết làm ngựa sống đi. . ."

Ba người đồng loạt đi tới cửa phòng Trần Tư Mẫn trước, mẹ Trần Tư Mẫn xoay rồi xoay tay nắm cửa, phát hiện cửa chịu khoá trái, ngay sau đó nàng gõ gõ cửa, "Trần Tư Mẫn a, mở cửa, bác sĩ đến rồi."

Người bác sĩ này thân phận là A Tiêu cho Tiền Thương Nhất sắp xếp, mục đích chủ yếu là vì dễ dàng cho lấy tín nhiệm cha mẹ Trần Tư Mẫn, ngược lại đối phương cũng sẽ không kiểm tra liên quan giấy phép.

Dù thế nào mẹ Trần Tư Mẫn thế nào ở ngoài cửa kêu, lúc này cánh cửa từ đầu đến cuối không có đánh tách ra.

"Coi vậy đi, ta đi lấy chìa khoá đi!" Cha Trần Tư Mẫn một mặt khí đen, hiển nhiên chịu con gái của chính mình chọn giận đến không nhẹ. Có câu nói con gái là cha áo bông nhỏ, nhưng mà ở chỗ tạo phiền phức phương diện này, hiển nhiên cũng sẽ không để cha bớt lo.

"Thật ngại ngùng a. . ." Mẹ Trần Tư Mẫn quay đầu lại nói với Tiền Thương Nhất, "Nhà ta đưa nhỏ trước đây vốn là không phải như vậy dạng, không biết tại sao phải này cái gì. . . Bệnh trầm cảm? Ta nhìn nàng cũng không có vấn đề gì, ai cũng có tâm tình không tốt thời điểm, ngủ một giấc là tốt rồi, làm sao liền nghiêm trọng như vậy chứ? Chúng ta lúc còn trẻ đều chưa từng nghe nói loại bệnh này, ai, hiện tại thói đời thay đổi quá nhanh, bác gái ta cũng không biết làm sao tiếp thu."

Tiền Thương Nhất biết đối phương nói tới nghiêm trọng là Trần Tư Mẫn có tự tử khuynh hướng sự việc.

"Bác gái, trước đây cuộc sống điều kiện không được, chữa bệnh cũng không phát đạt, rất nhiều bệnh có thể còn không phát tác, nói không chắc người cũng đã chết rồi, mặt khác, coi như bệnh trầm cảm đặt ở các người thời đại kia, có thể cũng không bị xem là bệnh a? Nói không chắc còn có thể chịu các người cho rằng người này lập dị." Tiền Thương Nhất đơn giản trở về hai câu.

Lúc này, cha Trần Tư Mẫn đi tới, trong tay cầm một chuỗi chìa khoá, hần thử hai cái liền mở cửa ra.

Cửa đánh tách ra sau, Tiền Thương Nhất phát hiện trong phòng đen kịt một màu, vấn đề là hiện tại rõ ràng là mặt trời chói chang thời điểm. Cha Trần Tư Mẫn đi vào cửa đi đem đèn đánh tách ra, Tiền Thương Nhất theo sát phía sau, tiếp tục hần nhìn thấy một tên khoảng chừng 14 tuổi cô bé nằm ở trên giường, mền đem đầu lùa được kín, bên giường cửa sổ cũng bị rèm cửa sổ che lại, nhìn kỹ còn có thể phát hiện rèm cửa sổ biên giới có băng dán đem

rèm cửa sổ cùng vách tường dính chung một chỗ.

"Đối với một tên học sinh trung học tới nói, gian phòng to nhỏ vẫn tính thích hợp, trên bàn sách toàn bộ là tài liệu dạy học cùng luyện tập sách, bên trái chính tề thả một tờ bài thi, mặt trên trống rỗng, trên vách tường dán vào vài tờ phái nữ ngôi sao áp phích, đều là cùng một người. Tuy rằng có thể đem cửa khóa lại, nhưng mà cha mẹ chỉ muốn xuất ra chìa khoá, như vậy nàng xây dựng vòng phòng ngự đem hoàn toàn không có bất kỳ ý nghĩa gì." Tiền Thương Nhất y nguyên không nhúc nhích, bởi vì hắn cần phải tiếp tục quan sát 'Mục tiêu' tình hình.

"Mẹ cũng không là vô cùng văn minh người, nếu như ta suy đoán không sai, nàng cho tới nay ý nghĩ liền là đem con gái của chính mình bày ở một cái 'Lập gia đình' vị trí, mà cha, hiển nhiên đối với con gái bản thân cũng không quá quan tâm, chẳng qua, hai vị phụ huynh ý nghĩ cũng không có vấn đề lớn lao gì, hiện tại đứa nhỏ cha mẹ, phần lớn đều là loại ý nghĩ này, vì lẽ đó, mấu chốt của vấn đề hay là muốn theo Trần Tư Mẫn trên người bản thân tìm nguyên nhân."

Tiền Thương Nhất đi tới Trần Tư Mẫn trước bàn đọc sách.

Lúc này cha Trần Tư Mẫn đưa nàng mền vén ra một nửa, Tiền Thương Nhất quay đầu liền nhìn thấy mục tiêu của chính mình, dung mạo xem như là bậc trung nghiêng về trên, ngũ quan cân xứng, hơi hóa hoá trang, cũng có thể được xưng là là người đẹp, chỉ là hiện tại người này Trần Tư Mẫn hai mắt lim dim, cả người vô lực, đối với tại cha mình hắt mền hành vi không có bất kỳ phản ứng nào.

"Còn ngủ ngủ ngủ, đứng dậy!" Cha Trần Tư Mẫn nổi giận gầm lên một tiếng.

Tiền Thương Nhất nhú mày, phát hiện Trần Tư Mẫn không có bất cứ động tĩnh gì.

"Trư Mẫn a, ngươi liền đứng lên đi!" Mẹ Trần Tư Mẫn cũng đi vào, nàng nổi lên một chút tác dụng, nhưng là Trần Tư Mẫn cũng chỉ là cúi đầu nhìn một chút mẹ mình, không có bất kỳ muốn muốn rời giường ý.

Bởi vì Trần Tư Mẫn hành vi, lúc này trong phòng bầu không khí vô cùng lúng túng.

"Cái đó, nếu như có thể, có thể hay không để cho ta cùng nàng đơn độc nói chuyện?" Tiền Thương Nhất lộ ra một cái nụ cười nhả nhặn, cha Trần Tư Mẫn vẻ mặt rất không tình nguyện, hình như không quá bằng lòng, chẳng qua ở mẹ Trần Tư Mẫn lôi kéo dưới, vẫn là đi ra ngoài.

Cho tới Trần Tư Mẫn, không có đồng ý cũng không có phản đối, dường như đối với Tiền Thương Nhất đến hoàn toàn không có cảm giác nào.

Tiền Thương Nhất đi tới cửa, chậm chạp đóng cửa lại, sau đó đem cửa khóa kỹ.

Hắn đi tới Trần Tư Mẫn trước giường, "Tốt rồi, kỳ thực ta đối với ngươi bệnh trầm cảm cũng không có bất cứ hứng thú gì, chẳng qua, nếu ta đáp ứng rồi người khác, như vậy vẫn là sẽ giúp đỡ một tay."

Trần Tư Mẫn bĩu bĩu Tiền Thương Nhất, "Ngươi không phải bác sĩ."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Tính khí táo bạo

Tiền Thương Nhất không có trả lời ngay, hắn nghĩ tới rồi cùng Ứng Nhân tham gia biểu diễn (Tế Chết) thời điểm chuyện đã xảy ra, lúc đó hai người bọn họ chính xác đang thảo luận, đột nhiên Ứng Nhân liền thay đổi thảo luận đề tài, nguyên nhân là bởi vì Thạch Hưng Vận ở bên ngoài nghe trộm, mà hiện tại, Tiền Thương Nhất cũng có cảm giác giống nhau.

Ngay sau đó, hắn xoay người mở cửa ra, phát hiện mẹ Trần Tư Mẫn chính xác đứng ở ngoài cửa cong eo, chậm chạp đem lỗ tai dựa vào hướng về cạnh cửa.

"Khắc khắc!" Tay phải Tiền Thương Nhất nắm tay đặt ở miệng trước, ho khan hai tiếng.

"Cái kia. . ." Mẹ Trần Tư Mẫn vẻ mặt vô cùng lúng túng, "Ta. . ."

"Bác gái, tuy rằng ta như vậy nói không tốt lắm, nhưng mà tha thứ ta nói thẳng, ngươi làm như vậy rất có thể sẽ tăng thêm con gái yêu bệnh tình. . ." Tiền Thương Nhất nhìn chằm chằm ánh mắt của đối phương, lấy cho thấy chính mình mạnh mẽ.

"Bác sĩ Tiến, bệnh của con gái ta có thể hay không chữa khỏi?" Mẹ Trần Tư Mẫn nói sang chuyện khác.

"Bác gái, người bệnh của con gái cần phải có thật nhiều bác sĩ xem qua, cũng cho thuốc qua, nhưng mà kết quả người cũng biết, vì lẽ đó, vấn đề này ta tạm thời không cách nào trả lời người." Tiến Thương Nhất lắc lắc đầu.

"Há, bác sĩ kia người bạn đi, có chuyện gì trực tiếp gọi chúng ta là được." Mẹ Trần Tư Mẫn lúng túng nở nụ cười một tiếng, xoay người rời đi.

Tiến Thương Nhất đi ra khỏi phòng, nhìn theo mẹ Trần Tư Mẫn rời đi, xác nhận đối phương không có tiếp tục nghe trộm sau đó, hẩn vào nhà đóng kỹ cửa.

"Tốt rồi, ta xác thực không phải bác sĩ, mẹ người thường thường trộm nghe lời người nói chuyện sao?" Tiến Thương Nhất đem rèm cửa sổ kéo xuống một góc, để ánh mặt trời có thể chiếu vào trong phòng.

Trần Tư Mẫn không để ý đến Tiến Thương Nhất, đem vén ra một nửa mền đắp kín, tiếp tục ngủ.

"Tốt rồi, không nói những này, ý nghĩa không lớn, ta chuyện cần làm cũng không phải chữa khỏi người bệnh trầm cảm, mà là để cha mẹ người cho rằng người bệnh trầm cảm đã tốt rồi, vì lẽ đó, chúng ta vẫn là thảo luận một chút người cần muốn cái gì." Tiến Thương Nhất nói xong đem rèm cửa sổ hoàn toàn kéo xuống, sáng ngời ánh mặt trời đem trong phòng chiếu lên thuần túy.

"Người thật phiền a, cút ra ngoài!" Trần Tư Mẫn quát to một tiếng, hình như Tiến Thương Nhất nằng một câu đều không có nghe lọt, ngược lại là Tiến Thương Nhất hành vi gây nên sự phản cảm của nàng.

"Há? Có lỗi, mục đích của ta tới đây không phải là mình cút ra ngoài, mà là muốn cho người đi ra gian phòng này, vì lẽ đó, ta trước khi tới làm một chút điều tra, ta nói rồi, ta cũng không phải bác sĩ, chẳng qua, có có nhiều vấn đề, có lẽ chính là bởi vì không phải bác sĩ, mới có thể giải quyết." Đem rèm cửa sổ kéo xuống sau đó, Tiến Thương Nhất cũng đem cửa sổ đánh tách ra.

Ngoài cửa sổ gió nhẹ như nhảy nhót Tinh linh xông vào gian phòng, đem trên bàn sách sách mở ra.

"Gió rất lớn. . ." Tiến Thương Nhất cúi đầu nhìn thấy sách tờ thứ hai viết Trần Tư Mẫn tên của chính mình, kiểu chữ là chữ khải, viết đến vẫn tính ngay ngắn.

"Theo ta được biết, người lớp 7 thời điểm, thành tích vẫn là lớp năm vị trí đầu, lớp cũng có thể xếp tới ba mươi vị trí đầu, nhưng mà đến lớp 8 thời điểm, thành tích của người thẳng tắp giảm xuống, không, thế này hình dung còn chưa đủ chuẩn xác, nói đúng ra là dốc đứng kiểu giảm xuống, theo lúc này bắt đầu, cả người người liền không đứng, trạng thái càng ngày càng kém, thậm chí đến muốn tạm nghỉ học mức độ." Tiến Thương Nhất đem sách cầm lấy, đây là người dạy bản 8 lớp vật lý sách, hẩn tùy ý lật qua lật lại, sách bên trong then chốt địa điểm thi đều tràn ngập bản ghi ghép.

"Học tập rõ ràng nghiêm túc như vậy, tại sao thành tích nhưng hồng bét?" Tiến Thương Nhất đem sách bỏ xuống, thấy Trần Tư Mẫn vẫn cứ không có phản ứng chính mình, hẩn nhún vai một cái, nói tiếp: "Tại sao vậy chứ? Ta nghĩ, ta không thể đem nguyên nhân quy tội ghen, bởi vì như vậy, ta liền không bắt luận biện pháp gì, vì lẽ đó, ta đầu tiên đem ánh mắt tụ tập đến người hoàn cảnh chung quanh trên."

"Một tên bình thường học sinh trung học, hoàn cảnh đơn giản là nhà, trường học cùng còn lại rải rác nhân rồi thời gian, cái thứ nhất, nhà, theo ta vừa nãy hiểu rõ ràng tình huống, cha mẹ người đối với người có rất mạnh khống chế **, nhưng nhưng cũng không cùng người trao đổi, bọn họ làm tự nhận là bình thường nhất sự việc, mà người hiện tại lại là tuổi dậy thì, một cái phản nghịch thời kì, cho nên tới gia đình mình phương diện áp lực kỳ thực tương đối lớn."

"Tiếp tục là trường học, không nghỉ ngơi chút nào, dù thế nào một người tính cách thế nào, ở ngang nhau tình huống, thành tích tốt dù sao cũng hơn thành tích kém càng được hoan nghênh, mà người thành tích học tập dốc đứng kiểu giảm xuống, dù thế nào đi nữa đều sẽ đối với người quan hệ giữa người với người tạo thành ảnh hưởng rất lớn, ngoại trừ bạn học ở ngoài, nhất định còn có đến từ chính giáo viên cùng phụ huynh áp lực."

"Cuối cùng, rải rác thời gian, chủ yếu có trở xuống mấy cái đoạn thời gian, một cái là sau khi tan học đến về nhà thời gian, một cái khác là kỳ nghỉ thời gian, phần lớn học sinh ở đây chút thời gian đều sẽ chọn thả lỏng chính mình, có chút học sinh lựa chọn chơi đùa, có chút lựa chọn mua sắm, có chút lựa chọn xem ti vi kịch các loại, nhưng là, ở trường học cùng trong nhà đều gặp áp lực người tới nói, lúc này chút rải rác thời gian căn bản là không có cách để người thả lỏng. . ."

"Nếu như nói loài người là có thể tự động điều chỉnh hệ thống, như vậy người điều chỉnh hệ thống đã xảy ra vấn đề, một khi tình huống bắt đầu hướng về xấu phương hướng phát triển, kết quả cuối cùng chỉ có thể càng ngày càng tệ, lúc này liền là người tình huống bây giờ."

"Nếu như ta không đoán sai, có thể người bệnh trầm cảm lúc mới bắt đầu chỉ là hậm hực, thuộc về tâm tình không tốt, nhưng mà theo khắp mọi mặt một trong nguyên nhân ảnh hưởng, tâm tình của người không tốt từ từ đã biến thành bệnh tâm lý, mà này còn không phải kết quả xấu nhất, làm thân thể của người thời gian dài duy trì trạng thái như thế này, đừng nói là người, coi như là một tên vận động viên có lẽ cũng chống đỡ không được thời gian quá lâu."

"Có lẽ không nhất định đúng, nhưng tình huống gần như liền là như vậy." Tiến Thương Nhất hít một hơi thật sâu, vì chính mình làm tổng kết.

"Là thì thế nào?" Trần Tư Mẫn thiếu kiên nhẫn trả lời một câu.

"Ta đánh cược, bác sĩ đưa cho người thuốc người một viên đều không có ăn, ngẫm lại cũng biết, vậy chút đỡ hậm hực thuốc đều có vô cùng nghiêm trọng tác dụng phụ, có lẽ người ăn một viên sẽ không ăn, dù sao coi như là tự sát người, cũng không muốn chính mình thời điểm chết chịu đủ hành hạ." Tiến Thương Nhất lại mở miệng, dường như lời nói của hẩn vĩnh viễn nói không hết như thế.

"Cùng người không có quan hệ gì à? Người chỉ có là muốn lừa gạt tiền thôi, ta sẽ không để cho người thực hiện được, ta đề nghị người tốt nhất rời đi ta nhà, không phải vậy ta liền muốn kêu bị sấm sỡ!" Trần Tư Mẫn ngoài ý muốn nói rồi rất nhiều lời nói.

"Ai, được rồi, rõ ràng có thể là một cái song thất kết cục, người vì sao nghiêng về muốn tuyển chọn con đường này? Ta vẫn là tiếp tục ta lời nói mới rồi nói tiếp đi, người là một người có thể tự mình điều chỉnh hệ thống, ở tình huống trở nên xấu hơn thời điểm không chỉ không có khôi phục như cũ, trái lại càng nghiêm trọng, nhất định có một cái so với ta nói hai cái áp lực ngọn nguồn càng quan trọng nguyên nhân, vì lẽ đó, ta tiếp tục suy nghĩ, lúc này cái nguyên nhân sẽ là gì chứ? Ta nhìn người lớp 7 thành tích, vô cùng kỳ quái, người một người nữ sinh, toán học thành tích lại tương đối tốt, đương nhiên, chỉ có là lớp 7, nam nữ sinh sự chênh lệch vẫn không có kéo xuống, nhưng mà, ta lại chú ý người tiểu học thời điểm thành tích, lúc này dưới liền kỳ quái, lời nói tính ở ngoài ba môn bên trong, người toán học vẫn kém cỏi nhất, vì lẽ đó, ta chú ý dạy người lớp 7 toán học giáo viên. . ." Vừa vặn nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất liền chịu Trần Tư Mẫn đánh gãy.

"Cút ngay!" Trần Tư Mẫn từ trên giường bò lên, đem cái gối quăng về phía Tiền Thương Nhất.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Điều trị

"Tức giận sao?" Tiền Thương Nhất đem cái gối đánh ra, "Ta mới vừa nói chỉ có là suy đoán mà thôi, người tại sao phải tức giận? Người hoàn toàn có thể cười nhạo ta một phen, lúc này giải thích rõ cái gì?"

"Ta sự tình không cần người quan tâm. . ." Vừa nãy gào thét một câu sau đó, âm thanh Trần Tư Mẫn có vẻ ảm đạm.

Bởi thời gian dài bệnh kén ăn cùng khuyết thiếu rèn luyện, thân thể Trần Tư Mẫn tình hình cũng không tốt.

"Ta nhớ tới ta vừa nãy có từng nói, mẹ của người có rất mạnh ham muốn khống chế, ở tình huống như vậy, lấy ghi nhật ký loại hành vi này đến giảm bớt trong lòng tự mình lo lắng là vô cùng không hiện thực, đương nhiên, càng không thể phát biểu ở trên internet, bởi vì đây là ẩn nấp ở sâu trong nội tâm bí mật."

"Vậy người sẽ làm thế nào đâu? Vừa có kỷ niệm ý nghĩa, cũng sẽ không chịu người khác phát hiện, đáp án là sách giáo khoa. Đúng rồi, ta đã quên nói rồi, vậy tên số học giáo viên đi đâu? Hẳn bởi vì một số nguyên nhân rời đi thành phố này, cũng không có để lại bất cứ liên hệ gì phương thức cho học sinh." Nói tới chỗ này, tay Tiền Thương Nhất đặt ở Trần Tư Mẫn trên giá sách, tay bắt đầu ở sách mặt bên trượt.

"Ừm, lớp 7 toán học, trên sách vẫn là dưới sách đâu?" Tiền Thương Nhất cười cợt, "Nói thật, người tuổi tác thực sự là quá nhỏ, nếu như không phải còn lại khả năng đã sớm chịu trước tiên ta trước bác sĩ nghiệm chứng qua, không phải vậy ta còn thực sự không nhất định có thể phát hiện điểm này."

Tiếp đó, tay Tiền Thương Nhất ngừng lại, hần liếc mắt nhìn chính xác nhìn giận dữ chính mình Trần Tư Mẫn, đem quyển sách này rút ra.

"Bên trong viết cái gì?" Tiền Thương Nhất nhìn một chút ngoài cửa sổ, lúc này thời điểm, Trần Tư Mẫn đột nhiên lao xuống giường, muốn cướp giật tay Tiền Thương Nhất bên trong sách, chẳng qua lại bị Tiền Thương Nhất né tránh.

"Trả lại ta!" Trần Tư Mẫn lúc này ánh mắt như một con thú hoang, giống như Tiền Thương Nhất chính đang thương tổn trong lòng nàng quan trọng nhất đồ vật.

"Ta từ chối!" Tiền Thương Nhất đem sách giáo khoa thả ở phía sau.

"A a a!" Trần Tư Mẫn sau khi nghe, trực tiếp nhào vào trên người Tiền Thương Nhất, móng tay không ngừng tr抓 cầm lấy người thứ hai cánh tay.

Nhưng là, tuổi tác cùng giới tính sai biệt nhất định nàng chỉ có thể cuối cùng đều là thất bại. Bây giờ thời điểm ngoài cửa vang lên cha mẹ Trần Tư Mẫn âm thanh, "Làm sao rồi? Xảy ra chuyện gì?" Hai người bọn họ âm thanh vô cùng sốt ruột.

Tuy rằng hai người phương thức giáo dục có một vài vấn đề, chẳng qua bản thân vì cha mẹ, bọn họ đối với tại con gái mình yêu không một chút nào có thể so với còn lại cha mẹ muốn ít.

"Không cho phép nói cho bọn họ biết!" Ánh mắt Trần Tư Mẫn rốt cục khôi phục lý trí.

"Ta nói rồi vốn là có thể là song thất kết cục." Tiền Thương Nhất đem sách ném đến trên bàn sách, "Ta nghĩ hiện tại, chúng ta rốt cục có thể tiến lên trò chuyện, chỉ là, có lẽ lúc này cũng không thích hợp."

"Người có thể giúp ta cái gì?" Con người Trần Tư Mẫn quay một vòng, hiển nhiên đang suy nghĩ chuyện gì.

"Ừm .. Bây giờ đến xem người cần muốn cái gì." Tiền Thương Nhất không có chính diện trả lời.

Cột kẹt, cửa bị mở ra.

"Không có sao chứ?" Cha mẹ Trần Tư Mẫn vọt tới con gái của chính mình bên người.

"Chỉ ít nạng từ trên giường lên rồi." Tiền Thương Nhất trước tiên mở miệng.

". . . Không có chuyện gì!" Trần Tư Mẫn nhìn chăm chăm Tiền Thương Nhất.

"Ta ngày mai trở lại, đến thời điểm cho các người đáp án." Tiền Thương Nhất câu nói này tức là đối với Trần Tư Mẫn cũng là đối với cha mẹ nàng nói.

Sau khi nói xong, Tiền Thương Nhất liền rời đi Trần Tư Mẫn nhà.

Com tối trong lúc, Tiền Thương Nhất nhận được A Tiêu điện thoại.

"Thế nào rồi?" Cùng so với trước kia, giọng điệu A Tiêu quanh quẩn rất nhiều.

"Không thành vấn đề." Tiền Thương Nhất ăn một miếng bữa cơm.

"Thủ tục ta đã làm tốt, cũng dựa theo yêu cầu của người, viết lên cha mẹ người tên, Tiền Thương Nhất, người cuối cùng xảy ra chuyện gì?" A Tiêu đối với Tiền Thương Nhất thay đổi vẫn như cũ nhớ mãi không quên.

"Không chuyện gì, người tiếp tục người kiểm lời nghiệp lớn đi, ta liền không quấy rầy người." Tiền Thương Nhất nói xong không đợi A Tiêu đáp lời liền cúp điện thoại.

"Ngày mai, nếu như thuận lợi, chuyện này liền có thể có một kết thúc, tiếp tục ta là có thể tiến lên bước kế tiếp kế hoạch." Tiền Thương Nhất thu cẩn thận điện thoại di động, cúi đầu, nhanh chóng đem trong chén bữa cơm mọi sạch sẽ.

. . .

Ngày thứ hai rất sớm, Tiền Thương Nhất liền theo ngủ lại khách sạn xuất phát, nhưng mà hán đi tới nhà Trần Tư Mẫn lân cận thời điểm, cũng không có đi vào, mà là ở bên ngoài tìm nhà bữa sáng quán ngồi xuống.

Hắn ăn xong bữa sáng sau, nhìn đồng hồ, tính toán Trần Tư Mẫn gần như đã tỉnh sau khi đến, hắn bấm đối phương trong nhà điện thoại.

"Xin chào, ta là Tiền Thương Nhất. . ."

"Há, là bác sĩ Tiền a , lúc này sao sớm?"

Nghe điện thoại người là mẹ Trần Tư Mẫn, không hai người keo kiệt vài câu sau đó, Tiền Thương Nhất xin mời thỉnh cầu mẹ Trần Tư Mẫn để Trần Tư Mẫn đi tới cửa nhà bữa sáng quán.

"Chuyện này. . . Bác sĩ Tiền, nhà ta đứa nhỏ. . ." Mẹ Trần Tư Mẫn vô cùng khó xử, "Chỉ sợ ta kêu không được nàng a. . ."

"Người cứ nói là ta nói, nàng sẽ ra tới." Tiền Thương Nhất đương nhiên biết đối phương là có ý gì.

"Thật sự có thể không?" Mẹ Trần Tư Mẫn không quá tin tưởng, bởi vì ở trong mắt nàng, Tiền Thương Nhất ngày hôm qua cũng không có làm chuyện gì lớn lao, chỉ có cùng con gái của chính mình nói chuyện một phen, đồng thời nói chuyện quá trình cũng không vui.

"Có thể, tin tưởng ta." Tiền Thương Nhất không muốn lãng phí thời gian giải thích, đối với không tin mình người, Tiền Thương Nhất chỉ cần làm cho đối phương đi làm tự mình nghĩ để bọn họ làm những chuyện như vậy là có thể.

Mẹ Trần Tư Mẫn đáp ứng rồi, nàng cúp điện thoại.

Khoảng chừng sau mười phút, Tiền Thương Nhất nhận được mẹ Trần Tư Mẫn điện thoại, "Tiền. . . Bác sĩ Tiền, con gái của ta nàng. . . Thật sự bằng lòng đi ra cửa phòng. . ."

"Hiện tại ra ngoài sao?" Tiền Thương Nhất trong lòng không có bất cứ rung động gì.

"Ừ ừ, nhanh hơn, nàng lập tức tới ngay cửa." Mẹ Trần Tư Mẫn lúc này tâm tình vui mừng vô cùng.

"Ừm, vậy ta trước tiên tắt máy đây." Tiền Thương Nhất đem điện thoại cắt đứt.

Mấy phút sau, Trần Tư Mẫn đi tới Tiền Thương Nhất ngồi xuống trước bàn.

"Trước tiên ăn một chút gì." Tiền Thương Nhất đem lúc trước gọi một thể bánh bao nhỏ đẩy qua.

"Không cần, ta không thấy ngon miệng." Trần Tư Mẫn lắc đầu, vừa không hề ngồi xuống, cũng không có đưa tay ăn bánh bao nhỏ.

"Ta không cần quản ngại có không đói bụng." Giọng điệu Tiền Thương Nhất vô cùng cương quyết, "Hình như ngươi vẫn không có hiểu rõ ngày hôm qua lời của ta nói."

"Ta không phải cha mẹ ngươi, không cần chiều ý ngươi. Đương nhiên, ngươi có thể tiếp tục cứng rắn, chẳng qua, nếu như ta ủy thác thất bại, như vậy ta cũng không đề nghị đem sự kiện kia nói cho ngươi hết thấy hiểu biết người, thậm chí bao gồm người kia." Tiền Thương Nhất mặt lạnh, lúc này hắn xem ánh mắt Trần Tư Mẫn cùng loài người xem con kiến ánh mắt như thế.

Trần Tư Mẫn không nói gì, nàng chậm chạp ngồi xuống, sau đó duỗi ra tay phải của chính mình, cầm một cái bánh bao.

"Chủ quán, trở lại một phần." Tiền Thương Nhất quay đầu đối với chủ quán nói một câu.

Nghe được Tiền Thương Nhất, Trần Tư Mẫn nuốt chút nữa chịu sắc dưng, vội vã uống một hớp.

"Làm sao? Ít đi sao?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Không muốn." Trần Tư Mẫn liếc mắt lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Nhìn

"Ngươi so sánh may mắn, ngươi bệnh trầm cảm vẫn là thuộc về bệnh tâm lý phạm trù, mà bệnh tâm lý nặng nhất chính là muốn giải ra khúc mắc, đương nhiên, không giống biện pháp giải quyết sẽ có kết quả khác nhau, chẳng qua, hiện tại ta thời gian không nhiều, vì lẽ đó lựa chọn biện pháp nhanh nhất." Tiền Thương Nhất uống một hớp sữa đậu nành.

"Hà?" Trần Tư Mẫn ngừng lại, nàng cảm giác mình muốn nôn, nhưng mà, trên thực tế nàng vịn vịn ăn mấy cái bánh bao nhỏ.

"Ngươi biết, rất nhiều ảo tưởng ở tiếp xúc gần gũi sau đó sẽ vỡ tan, làm sinh sống ở trong ảo tưởng người không có dựa vào sau đó, sẽ có ba loại phản ứng. Đầu tiên đối mặt hiện thực, nỗ lực cuộc sống; thứ hai, tìm kiếm mới gỏi gấu; thứ ba, đối với hiện thực tuyệt vọng." Giọng điệu Tiền Thương Nhất vô cùng chậm chạp, đang nói khả năng thứ nhất thời điểm, hắn nhấn mạnh, đang nói loại thứ ba có thể thời điểm, hắn rất nhanh chóng mang qua.

Tới đây, Tiền Thương Nhất đã đem hắn chuyện muốn làm nói cho Trần Tư Mẫn, nhưng là người thứ hai bởi vì thời gian dài hậm hực, dẫn đến năng lực suy nghĩ giảm xuống, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không có hiểu rõ Tiền Thương Nhất trong lời nói hàm nghĩa.

Đương nhiên, còn có một khả năng khác, Trần Tư Mẫn tiềm thức đang chống cự loại khả năng này. Rất nhiều người ở đối mặt thay đổi thời điểm, bởi vì sợ tình huống sẽ hướng về xấu phương hướng phát triển, trong lòng bọn họ không thể nào tiếp thu được thay đổi sau có thể thất bại, vì lẽ đó từ chối thay đổi.

"Ngươi nói thẳng đi, ta không hiểu." Trần Tư Mẫn cúi đầu, tóc tai rối bời khoác ở sau gáy, con mắt phía dưới là dày đặc vành mắt đen.

"Ta dẫn ngươi đi tìm hắn." Tiền Thương Nhất nhìn Trần Tư Mẫn nói rằng.

Nghe được Tiền Thương Nhất, Trần Tư Mẫn suy nghĩ một chút, không có bất kỳ phản ứng nào, tay theo bản năng đi lấy trên bàn bánh bao nhỏ, khi nàng chuẩn bị đem bánh bao nhỏ để vào trong miệng thời điểm, biểu hiện trên mặt đột nhiên cứng ngắc, trong tay bánh bao nhỏ cũng rơi trên mặt đất.

"Ta ta ta. . ." Trần Tư Mẫn một mặt lúng túng, vô cùng hoảng loạn.

"Lẽ nào ngươi trước đây sẽ không có gặp lại một mặt là tốt rồi ý nghĩ?" Tiền Thương Nhất truy hỏi một câu.

"Lẽ nào trong lòng ngươi không có loại kia xuất phát từ đáy lòng khát khao?" Thấy Trần Tư Mẫn không phản ứng, Tiền Thương Nhất lại hỏi một câu.

"Đời người có phải hay không đều là gian nan như vậy, vẫn là chỉ có tuổi ấu thơ như vậy?" Tiền Thương Nhất quay đầu nhìn về phía đường cái, theo thời

gian trôi đi, lối đi bộ người cùng xe càng ngày càng nhiều.

Trần Tư Mẫn không nói gì, cúi đầu. Tiền Thương Nhất nhìn thấy có nước mắt theo trong mắt Trần Tư Mẫn rơi xuống.

"Đều là như vậy." Tiền Thương Nhất chính mình trả lời vấn đề này, "Được rồi, kỳ thực hai người các người tuổi tác chênh lệch không có lớn như vậy, huống hồ coi như có lớn như vậy cũng không liên quan, xã hội bây giờ chồng già vợ trẻ cũng rất nhiều thấy, đương nhiên, điều kiện trước tiên là hai bên gia đình có thể tiếp thu một đoạn này. . . À, đặc biệt. . . Tình yêu?"

Theo Tiền Thương Nhất càng ngày càng trực tiếp, đầu Trần Tư Mẫn chôn đến càng thấp hơn.

"Thử một chút? Thời gian không còn sớm, nếu như người không nói lời nào ta coi như người ngầm thừa nhận." Tiền Thương Nhất đứng lên. "Chủ quán tính tiền."

"Nàng bệnh trầm cảm do chướng ngại tâm lý gây nên, hi vọng còn chưa tới từ chối tất cả trình độ, có lẽ từng gặp mặt sau đó, có thể theo căn nguyên trên cây dùng trong lòng của nàng đối với hiện thực xã hội chống cự." Trong lòng Tiền Thương Nhất cũng không có hấn bễ ngoài biểu hiện bình tĩnh như vậy.

Đối với Trần Tư Mẫn bệnh trầm cảm, hấn là thông qua chính mình hiện có tri thức để phán đoán, theo lúc trước hấn có thể biết, hấn làm hết thấy phán đoán đều là ở thân thể Trần Tư Mẫn chưa từng xuất hiện biến cố lạ thường cơ sở trên.

May mà, phán đoán của hấn chính xác, Trần Tư Mẫn bệnh trầm cảm sở dĩ sẽ đạt tới muốn tự sát tình huống, chủ yếu vẫn là bệnh trầm cảm không có giải ra, mà không phải là bởi vì thân kinh xuất hiện biến đổi bệnh lý.

"Ta có thể đáp ứng người, nhưng là người lại muốn cái gì?" Trần Tư Mẫn từ từ bắt đầu suy nghĩ, nàng nghĩ tới rồi Tiền Thương Nhất lần thứ nhất gặp mặt thời điểm nói.

"Ta muốn rất đơn giản, ta cần người một lần nữa trở lại cha mẹ người cho rằng 'Bình thường' trạng thái." Tiền Thương Nhất cười cợt.

"Thế nào mới xem như là 'Bình thường' trạng thái?" Trần Tư Mẫn ngẩng đầu lên, trong ánh mắt tràn đầy mê man.

"Người đây không cần lo lắng, đến thời điểm ta sẽ giúp người sắp xếp." Tiền Thương Nhất trả tiền xong sau, lấy ra điện thoại di động của mình, lúc này một lần, hấn đánh chính là A Tiêu dãy số.

"Ê, chuyện gì?"

"Ta mang Trần Tư Mẫn đi một chỗ, có lẽ ngày mai trở lại, người giúp ta cùng ba mẹ nàng nói một chút, ta lo lắng bọn họ không đồng ý." Tiền Thương Nhất liếc mắt một cái phía sau Trần Tư Mẫn, phát hiện đối phương vẫn còn một loại nào đó mặt đần thối trạng thái bên trong.

"Ừm, có thể, đi đâu?"

"Bí mật." Cắt đứt sau, Tiền Thương Nhất đẩy Trần Tư Mẫn hướng về ven đường đi đến.

...

"Xuống xe đi, đến." Tiền Thương Nhất bắt chuyện Trần Tư Mẫn xuống xe.

Lúc này hai người chính đang tới thành phố thị trấn nào đó đứng trước đài. Ở đi tới nơi này trước, Tiền Thương Nhất giúp Trần Tư Mẫn đổi quần áo, còn cho nàng trang phục một phen, đương nhiên, lúc này chút chi phí, bao quát phí đi đường, hấn cũng có tính tới cha mẹ Trần Tư Mẫn trên đầu.

Dù sao, Tiền Thương Nhất không phải một cái nhà từ thiện.

"Tốt rồi, đừng do dự, ta đã tìm một cái cơ liên hệ người người muốn gặp, khiến người ta đợi lâu có thể không tốt." Tiền Thương Nhất đẩy một cái.

Hai người ngồi ở trên xe taxi, chẳng qua, hai người đều nhìn từng người ngoài cửa sổ, chỉ có, Trần Tư Mẫn nghĩ tới là sau đó có thể chuyện sẽ xảy ra, mà Tiền Thương Nhất nghĩ tới là phim ảnh địa ngục thăng cấp vấn đề cùng bước kế tiếp bộ phim vấn đề.

"Dù thế nào đi nữa, ta đều muốn bắt đầu rèn luyện thân thể, có lẽ sau đó sẽ gặp phải càng nguy hiểm tình huống, tuy rằng hiện tại thời gian không nhiều, hiệu quả cũng không nổi bật, chẳng qua chung quy phải làm một chút thay đổi, không phải vậy lần này kéo dài khi đến lần, có lẽ mãi đến tận chính mình chết ở phim ảnh địa ngục ở trong, cũng không có thể bắt đầu."

Dọc theo đường đi, tài xế xe taxi đều ở thử nghiệm cùng hai người tán gẫu, chẳng qua ngoại trừ Tiền Thương Nhất câu được câu không trở về vài câu, Trần Tư Mẫn một chữ đều không có nói.

"Hấn lại như một cái ác ma, đem ta hết thấy bảo vệ xé nát, sau đó đem trực tiếp nhất hiện thực bày ở trước mặt ta, dù thế nào ta là tiếp thu vẫn là không chấp nhận, có lẽ đối với hấn đều không có khác nhau, có lẽ, hấn liền là đang hưởng thụ loại này quá trình, hưởng thụ cái cảm giác này." Trần Tư Mẫn ở trong lòng nghĩ.

Đối với Tiền Thương Nhất, Trần Tư Mẫn có một cái trực quan nhất cảm thụ, ngay ở ngày hôm qua, nàng còn lao thẳng đến chính mình nhốt tại trong

nhà, liền mặt trời cũng không muốn thấy, nhưng mà hiện tại, chính mình cũng đã rời đi nguyên bản thành thị, đi tới một cái xa lạ trấn nhỏ, đi thấy sâu trong nội tâm mình nhất muốn biết người.

Tiền Thương Nhất ngáp một cái, sắp xếp những chuyện này cũng không thoải mái, ngược lại còn rất mệt, hắn còn nhớ chính mình vừa vận tiếp ủy thác thời điểm, thường thường một đến một ngủ liền là một ngày, bởi vì nhiều lúc, hắn muốn toàn bộ ngày theo dõi mục tiêu tình hình.

Cuối cùng, xe đứng ở một quán com trước, Tiền Thương Nhất trả tiền xong sau, xe taxi liền rời đi.

Nhìn quán com băng hiệu, Tiền Thương Nhất nhẹ nhàng thở ra một hơi, sau đó đem Trần Tư Mẫn về phía trước đẩy, nhưng là nhưng không đẩy được.

"Làm sao? Sợ sao?" Tình huống này, từ lúc Tiền Thương Nhất như đã đoán trước, hắn đã từng liên gặp qua rất nhiều người, vì tham gia nào đó hạng cuộc thi, không ngày không đêm học tập, kết quả ở tới trước khi thi nhưng bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Xa lạ gặp mặt

Bởi vì hiện tại là mùa ế hàng, vì lẽ đó cửa chính tiệm com cũng không có nhiều người, thậm chí có thể dùng trước cửa có thể giăng lưới bắt chim để hình dung, lúc này, đứng ở ngoài cửa, có thể xuyên thấu qua cửa sổ thấy rõ ràng có một người phái nam một thân một mình ngồi ở chỗ gần cửa sổ trên.

Người này tên là Vương An Lập, chính là Trần Tư Mẫn lớp 7 số học giáo viên, tuổi tác lớn khoảng hai mươi bảy hai bên, một cái màu đen tóc ngắn để khuôn mặt của hắn càng hiện ra khí khái hào hùng.

Vương An Lập hình dạng cũng không tính xinh đẹp tuyệt trần, nhưng mà phối hợp bản thân hắn khí chất nhưng có một luồng đặc biệt sức quyến rũ, nghĩ đến đây chính là hắn có thể hấp dẫn Trần Tư Mẫn lý do.

"Tất cả do người lựa chọn, ta có thể cung cấp phần lớn cha mẹ không thể cung cấp cho người đồ vật, bất kể là tốt xấu, ta đều có thể vì người cung cấp, chỉ cần không trái pháp luật, đương nhiên, nếu như chỉ là hơi cọ xát một chút một bên, ta cũng có biện pháp làm được. Chỉ là, người có thể vâng theo trong lòng người ý nghĩ sao? Người cuối cùng là thật sự muốn cùng với hắn, vẫn là vẹn vẹn đem hắn xem là người ảo tưởng đối tượng, lại như phòng người ngồi sao áp phích như thế." Tiền Thương Nhất khẽ thở dài một cái, trong lòng đang đợi Trần Tư Mẫn quyết định.

"Nếu như nàng từ chối, vậy nhưng là thật sự phiền phức, đem chuyện này nói cho cha mẹ của nàng? Tình huống chỉ có thể hướng càng tệ hơn phương hướng phát triển, chẳng qua, nàng cũng không có loại này quyết đoán." Tiền Thương Nhất bắt đầu suy xét sau khi thất bại tình huống.

"Ta. . ." Trần Tư Mẫn hít một hơi thật sâu.

Tiền Thương Nhất xuất hiện đối với nàng mà nói xem như là một bước ngoặt, có thể đi ra chướng ngại tâm lý thời cơ, tuy rằng chuyện này là ngọn nguồn, nhưng mà trên bản chất, gia đình áp lực cùng trường học áp lực cũng là thúc đẩy nàng hậm hực nguyên nhân, những yếu tố này tổng hợp lại đến mới tạo nên hiện tại Trần Tư Mẫn.

Có lẽ, hay bởi vì những yếu tố này xuất hiện, trong lòng của nàng xuất hiện một loại nào đó bên người không thể phát hiện thay đổi.

"Ta có thể không?" Trần Tư Mẫn nhỏ giọng hỏi, "Người là dùng lý do gì cùng hắn gặp mặt?"

"Ta? Thẳng lời nói nói thẳng, ta nói có một tên người năm ngoái đã dạy học sinh muốn nhìn một chút người, nàng rất nhớ người." Giọng nói Tiền Thương Nhất lạnh nhạt, dường như như ở chào hỏi.

Trần Tư Mẫn sau khi nghe, tâm trạng có chút kích động, chẳng qua chịu chính mình khắc chế đi.

"Hắn. . . Hắn đáp ứng rồi?" Trần Tư Mẫn quay đầu, con mắt đỏ ngầu.

"Ừm, đương nhiên, không phải vậy hắn vì sao lại ngồi ở chỗ này?" Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

"Hắn không có nói những khác lời nói?" Trần Tư Mẫn tiếp tục hỏi, nàng nghĩ, có lẽ chính mình ngày hôm nay nói so với lấy mấy tháng trước gộp lại còn nhiều.

"Hắn rất vui về a, giáo viên nào nghe được chính mình đã từng nghĩ tới học sinh rất nhớ nhưng chính mình không vui? Chỉ là, ta không biết hắn có hay

không đưa người nhớ nhưng xem là bình thường giáo viên cùng học sinh trong lúc đó tình thầy trò, vẫn là trong lòng người loại kia tình cảm." Tiền Thương Nhất trả lời Trần Tư Mẫn vấn đề, nhưng là hắn vẫn không có thả lỏng.

"Nàng ngưỡng cuối cùng ở nơi nào?" Đây là Tiền Thương Nhất muốn biết sự việc.

Chỉ cần biết rằng đối phương điểm mấu chốt, như vậy ở điểm mấu chốt bên trên, dù thế nào chính mình thao tác đều không có quan hệ, nhưng là vấn đề là, nếu như mới có thể xác định chính mình biết điểm mấu chốt là đối phương chân chính điểm mấu chốt.

"Người... Người cụ thể là như thế nào cùng hắn nói? Có hay không đem tình huống của ta nói cho hắn?" Trong mắt Trần Tư Mẫn hứng thú hình như càng ngày càng đậm.

"Người là nói người bệnh trầm cảm sao? Không có, lẽ nào người cho rằng một tên chính mình đã từng đã dạy học sinh mắc có bệnh trầm cảm, kết quả có người mang theo tên này bệnh trầm cảm người bệnh tìm đến mình, sẽ không xuất hiện hiểu lầm gì đó sao?" Tiền Thương Nhất nhún mày, lúc này sự kiện hắn xác thực không có hướng về Vương An Lập giải thích rõ.

Kỳ thực, hắn còn có một cái chuyện vô cùng trọng yếu không có hướng về Trần Tư Mẫn giải thích rõ, lúc này sự kiện liên là Vương An Lập đã kết hôn, đồng thời gia đình hạnh phúc mỹ mãn, người vợ cũng đã có ba tháng mang thai.

"Chuyện này vẫn chưa thể nói cho nàng, dù sao, ta cũng không biết tâm lý của nàng năng lực chịu đựng có bao nhiêu yếu đuối?" Tiền Thương Nhất bác bỏ ý nghĩ này.

"Cũng vậy." Trần Tư Mẫn đem đầu xoay chuyển trở lại.

"Thế nào? Quyết định sao?" Tiền Thương Nhất hỏi một câu.

"Vương An Lập một mực chờ đợi chính mình, tin tưởng không bao lâu nữa hắn sẽ gọi điện thoại cho mình, dù sao thời gian điểm là chính mình đặt." Trong lòng Tiền Thương Nhất tính toán.

Một hồi yên lặng, trong lòng Trần Tư Mẫn giãy dụa, đang do dự.

Dừng cảm hoặc nhu nhược, đối mặt hoặc chạy trốn.

Tiền Thương Nhất lúc này hành động cũng là ở áp bức Trần Tư Mẫn.

Thấy thời cơ gần đủ rồi, Tiền Thương Nhất ném ra một câu nói, "Nếu không trước tiên gấp gờ đi, ngược lại còn có thể cùng hắn làm bạn bè không phải sao? Xã hội bây giờ như thế phát đạt, chỉ cần bắt được đối phương xã giao phần mềm dây sỏ, còn không phải bất cứ lúc nào có thể tán gẫu, người nhất định sẽ nhớ ta cùng hắn có thể tán gẫu cái gì, kỳ thực tán gẫu cái gì cũng có thể, người học tập a, cuộc sống a, liền đem hắn coi như chính mình tri âm bạn tốt là được. Ngược lại, người là thất thường sinh vật, theo thời gian trôi đi, bất kể là thế non hẹn biển vẫn là luân hồi gần nhau, đều sẽ từ từ trở thành nhạt, cuối cùng biến mất, không thấy hình bóng."

"Ta dự định... Cùng hắn bày tỏ..." Trần Tư Mẫn nói ra câu nói này dường như xuống vô cùng lớn quyết tâm.

"Khắc khắc!" Tiền Thương Nhất nuốt chút nữa chịu sắc dừng, ho khan hai tiếng sau nói, "Người chắc chắn chứ?"

Tuy rằng Trần Tư Mẫn làm ra loại này lựa chọn xác suất nhỏ vô cùng, nhưng y nguyên ở Tiền Thương Nhất suy xét bên trong, mà quyết định của hắn là liền để nàng đi bày tỏ, sau đó để Vương An Lập lấy nàng ảo tưởng đối tượng thân phận dành cho nàng tăng tăng một đòn, làm cho nàng ảo tưởng tan vỡ.

Đương nhiên, kết quả y nguyên là phía trước nói tới ba trường hợp.

"Tuỳ người a, ngược lại ta lại không quen biết hắn." Tiền Thương Nhất vẫy vẫy tay, biểu thị chính mình không đáng kể.

"Vào đi thôi!" Cùng lúc trước so với, lúc này âm thanh Trần Tư Mẫn vô cùng có niềm tin.

Nàng đi ở phía trước, Tiền Thương Nhất đi theo phía sau Trần Tư Mẫn.

"Có trò hay nhìn." Tiền Thương Nhất đi rồi hai bước, hai tay khoanh thả ở sau gáy, "Chẳng qua, tuy rằng ta chỉ là một người đứng xem, nhưng mà lúc này nhưng là chân chính đứng ngoài quan sát, có thể sẽ gây nên hai vị phản ứng, vì lẽ đó, vẫn là không nên cười ra đến tốt hơn, ừ... Giống như có thể cũng không lớn."

Người phục vụ thấy hai người vào tiệm, tiến lên hỏi thăm, chẳng qua chịu Tiền Thương Nhất một câu nói đuổi rồi.

Hai người trực tiếp đi tới Vương An Lập ngồi xuống bàn, đây là một cái bốn người bàn, lúc này Vương An Lập chính xác nhìn điện thoại di động của mình, tựa hồ đang cùng ai tán gẫu, hai người đến mới đưa sự chú ý của hắn theo màn hình điện thoại di động bên trong di chuyển đi ra.

"Xin hỏi người... Là? Người không phải Trần Tư Mẫn sao? Làm sao hốc hác như vậy?" Vương An Lập đưa điện thoại di động thả lại trong túi quần, hắn ngẩng đầu lần đầu tiên nhìn thấy chính là Tiền Thương Nhất, bởi vì chưa từng thấy Tiền Thương Nhất, vì lẽ đó có chút mê hoặc, nhưng mà Trần Tư Mẫn là hắn đã dạy một năm học sinh, tuy rằng hình ảnh có chút phai nhạt, nhưng Trần Tư Mẫn dung mạo nhưng còn có thể hồi ức lên.

"Ta tên Tiễn Thương Nhất." Tiễn Thương Nhất nói đơn giản tên của chính mình, tiếp tục đem người phục vụ kêu lại đây, "Các người muốn ăn cái gì sao?" Hiện tại đã đến gần cơm tối thời gian, vì lẽ đó hiện tại gọi món ăn cũng sẽ không quá đột ngột.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Nói toạc

"Không cần, ta chờ một lát còn phải về nhà, không cần tốn kém." Vương An Lập lắc lắc tay, khỏe miệng mang theo vẻ mỉm cười.

"Vẫn là gọi mấy món ăn đi, chúng ta cũng đói bụng." Tiễn Thương Nhất cũng mặc kệ đối phương có phải là khách sáo, lúc này thời điểm vẫn là hiện rõ lấp đầy chính mình cái bụng trọng yếu.

"Vậy cũng tốt" Vương An Lập cũng không miễn cưỡng.

"Muốn uống chút gì không?" Tiễn Thương Nhất lại hỏi một câu.

"Không cần không cần." Vương An Lập nhẹ giọng nói rằng.

"Muốn uống rượu sao? Vẫn là đồ uống?" Tiễn Thương Nhất không để ý đến Vương An Lập, tiếp tục hỏi.

"Không tính nữa, đồ uống đi." Vương An Lập bỏ đi chống lại, lựa chọn đồ uống.

Ở trong quá trình này, Trần Tư Mẫn chẳng hề nói một câu, mà Tiễn Thương Nhất cũng không để ý đến nàng.

Bởi vì lúc này quán cơm bên trong chỉ có vẹn vẹn ba bàn người, vì lẽ đó cơm nước lên trên cực kỳ nhanh.

"Trần Tư Mẫn, người học tập thế nào rồi?" Tuy rằng Tiễn Thương Nhất thái độ làm cho Vương An Lập có chút không dễ chịu, nhưng Trần Tư Mẫn là hần dạy học sinh, mà hần lần này đến, cũng là vì người này nhớ nhưng học sinh của chính mình.

"Ừ" ta" Trần Tư Mẫn nghĩ đến chính mình dốc đứng kiểu giảm xuống thành tích, một lúc ghen hờn.

"Thành tích của nàng có chút giảm xuống, chẳng qua cũng còn tốt." Tiễn Thương Nhất giúp Trần Tư Mẫn trả lời Vương An Lập vấn đề.

"Thật sao? Ta nhớ tới người đặc biệt yêu học tập, đặc biệt toán học, vì sao lại giảm xuống đâu? Là bởi vì ham chơi sao? Hiện tại không phải là ham chơi thời gian, đương nhiên giáo viên ta cũng không phải không cho người chơi đùa, chỉ là, muốn khống chế tốt thời gian, bằng không rất có thể mê muội mất cả ý chí, giáo viên ta liên tiếp qua rất nhiều học sinh thành tích rất tốt, cũng rất có thiên phú, nhưng mà bởi vì ham chơi mà lãng phí việc học tập, chờ bọn họ phục hồi tinh thần lại, đã không có để bọn họ truy đuổi thời gian." Nghe được Trần Tư Mẫn thành tích giảm xuống, Vương An Lập lập tức tiến vào giáo dục hình thức.

Nghe đến mấy câu này, Trần Tư Mẫn thân thể giật giật, đứng ngồi không yên.

Tuy rằng Vương An Lập những câu nói này đối với chính đang đọc sách học sinh tới nói dễ dàng gây nên phiền chán, nhưng đã người trưởng thành Tiễn Thương Nhất lại sâu biết rõ nói hần lời nói chính xác tính.

Chẳng qua, cho dù là như vậy, Tiễn Thương Nhất cũng không thể không đem những câu nói này quy về lời nói nhảm.

Sở dĩ như vậy, chủ yếu là bởi vì hai điểm, điểm thứ nhất, lúc này chút lời nói không có đem hành vi cụ thể hoá, bởi vậy, nó đã biến thành một cái đơn thuần khẩu hiệu, khẩu hiệu ai cũng sẽ kêu, vì lẽ đó càng lộ vẻ trống rỗng điểm thứ hai, tuy rằng những này giảng đạo là vì học sinh suy xét, nhưng mà bản thân cũng không phải đứng ở học sinh lập trường, mà là đứng ở người từng trải lập trường, như vậy, theo trên căn bản liền xuất hiện một loại ngăn cách, lúc này loại ngăn cách lại như trong xe công cộng người cùng xe công cộng ở ngoài người như thế.

"Không phải là bởi vì ham chơi, là bởi vì còn lại một chút nguyên nhân." Tiễn Thương Nhất sờ sờ đầu Trần Tư Mẫn, một mặt là an ủi nàng, ở một phương diện khác nhưng là nhắc nhở bản thân nàng vừa nảy theo như lời nói.

"Ồ? Là nguyên nhân gì?" Âm thanh Vương An Lập rất nhẹ, nghe tới rất thoải mái.

"Bởi vì" Tiền Thương Nhất gấp hai cái đậu sừng đặt ở trong miệng, "Một chút đột nhiên xuất hiện, không cách nào chống cự một trong nguyên nhân." Những chuyện này, Tiền Thương Nhất không muốn nói đến quá rõ ràng, bằng không, đối phương nhất định sẽ truy hỏi tình huống cụ thể, mà những chuyện này, Tiền Thương Nhất cũng không muốn do chính mình tới nói rõ, hắn muốn để Trần Tư Mẫn chính mình tới nói rõ, chỉ có bản thân nàng, mới hiểu rõ nhất tình huống của chính mình.

"Hả?" Bởi vì Tiền Thương Nhất quá mặt mũi, vì lẽ đó Vương An Lập cũng không có nghe hiểu.

"Giáo viên Vương kỳ thực ta hiện tại thành tích rất kém cỏi." Trần Tư Mẫn dường như hạ quyết tâm, "Vô cùng chênh lệch, kém đến đã đến tạm nghỉ học mức độ."

Trần Tư Mẫn những câu nói này hấp dẫn ánh mắt Vương An Lập, chẳng qua Tiền Thương Nhất nhưng hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng nào, tiếp tục ăn chính mình gọi món ăn, hoàn toàn không có chính mình vừa này là ở qua loa cảm giác xấu hổ.

"Xảy ra chuyện gì?" Vương An Lập không có nói dạy, hắn là một tên hợp lệ giáo viên, đương nhiên biết học sinh một chút phản ứng, nếu như thành tích phạm vi nhỏ giảm xuống, vậy còn có thể là ham chơi gây nên, nếu như là mức độ lớn giảm xuống, như vậy ở học sinh trên mình khẳng định xảy ra một ít chuyện.

Có lẽ là sân trường bạo lực, có lẽ là bạo lực gia đình, hay hoặc là là còn lại chuyện gì.

"Ta bị bệnh trầm cảm, cuộc sống hoàn toàn không nhúc nhích lực, đối với học tập xong toàn bộ không làm sao có hứng nổi, cho dù ta nghĩ thúc ép chính mình đi học cũng vô dụng, ta cảm thấy vô cùng tuyệt vọng, rất tuyệt vọng, tất cả mọi chuyện đều hồng hết." Trần Tư Mẫn vừa vặn mở miệng thời điểm, tâm trạng vẫn tính bình thường, nói đến phần sau thời điểm, trong giọng nói mơ hồ chen lẫn nước mắt âm thanh.

"Thật tốt, vì sao lại đến bệnh trầm cảm?" Vương An Lập không có như rất nhiều cổ xưa tư tưởng giáo viên như thế đối với bệnh trầm cảm bày tỏ chính mình chế nhạo, mà là tỉ mỉ hỏi thăm nguyên nhân.

Đang hỏi câu nói này thời điểm, Vương An Lập cũng nhìn Tiền Thương Nhất một chút, trong lòng đối với thân phận của Tiền Thương Nhất có một chút suy đoán.

"Bởi vì bởi vì" Trần Tư Mẫn đến bên mép lại nuốt trở vào.

Vương An Lập lúc này đưa mắt đặt ở trên người Tiền Thương Nhất.

Tiền Thương Nhất để đĩa xuống, bày ra hai tay, lập tức cho thấy chuyện này không có quan hệ gì với chính mình, lại cho thấy chính mình cũng không tính thay Trần Tư Mẫn mở miệng.

"Bởi vì người thích ta?" Vương An Lập như sấm nổ như nhau ở Trần Tư Mẫn vang lên bên tai, tuy rằng tiếng nói của hắn rất nhẹ nhàng, chẳng qua ở Trần Tư Mẫn trong tai, xác thực có sấm nổ hiệu quả.

Mà Trần Tư Mẫn một bên Tiền Thương Nhất cũng tương đương kinh ngạc, bởi vì Vương An Lập lại nói rõ hắn biết một chút tình huống.

"Chờ đã, tuy rằng không biết hắn là giải thích như thế nào, nhưng mà có thể theo bên trong được một chút tin tức, đầu tiên ta chưa nói với những người khác, Trần Tư Mẫn bản thân cũng không khả năng liên hệ Vương An Lập, hai chuyện này có thể thành lập, đang không có những người còn lại nói cho Vương An Lập tình huống, như vậy rất có thể là Vương An Lập chính mình theo nơi nào đó hiểu rõ ràng." Tiền Thương Nhất cau mày, bắt đầu suy nghĩ.

"Ở tình huống như vậy, ta có thể làm ra loại này suy đoán, Vương An Lập ở Trần Tư Mẫn lớp 7 thời điểm liền biết rồi điểm này, sau đó hắn làm xảy ra điều gì lựa chọn? Hắn không có nói ra, lúc này một chút có thể xác định, thông qua phản ứng Trần Tư Mẫn là có thể biết, không chỉ như thế, Vương An Lập hắn còn rời đi trường học?" Nghĩ tới chỗ này, Tiền Thương Nhất không khỏi nhiều liếc mắt nhìn đối diện người này phái nam.

"Ta đây xác thực không ngờ rằng, chẳng qua, nếu như hắn đúng là bởi vì lý do này rời đi, đối với Trần Tư Mẫn tới nói, cuối cùng là tốt hay xấu đâu?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng cười cợt.

"Vương vương giáo viên Vương người" Trần Tư Mẫn con mắt nhìn chăm chăm Vương An Lập khuôn mặt, trong lòng đang cố gắng chịu đựng hiện rõ đang phát sinh tất cả.

Đến hiện tại tình huống như thế, Tiền Thương Nhất quả quyết nhắm lại miệng mình.

"Làm người đứng xem là tốt rồi, lúc này, chuyện như vậy, tuyệt đối không thích hợp nhúng tay." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhắc nhở chính mình.

"Ta ở người lớp 7 thời điểm liền biết rồi." Nụ cười Vương An Lập vô cùng dịu dàng, "Người sách toán, còn nhớ sao?"

"A" Trần Tư Mẫn há to miệng, nàng không nghĩ tới bí mật của chính mình dĩ nhiên đã sớm bị phát hiện.

Chương 8: Tan vỡ

"Đương nhiên, ta không có nói cho bất luận người nào, bởi vì ta cũng chỉ là có suy đoán như vậy, kỳ thực, ta vẫn cho rằng ta là suy nghĩ lung tung." Vương An Lập cười cợt.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất phát hiện dưới tay phải của hắn ý thức đang sờ tay trái ngón áp út.

"Cho tới hôm nay nói ra trước, ta đều không phải rất vững tin, không nghĩ tới đúng là như vậy, ta cảm thấy rất kinh ngạc. Trần Tư Mẫn người hiện tại vẫn là 14 tuổi, chính là cần phải ở trường học nỗ lực học tập thời điểm, lúc này chút tình cảm, người hiện tại còn trẻ, có lẽ chỉ là một loại nào đó thiện cảm, trên thực tế cũng không phải như người nghĩ, có lẽ chờ người tuổi tác lớn một chút, sẽ thay đổi những này cái nhìn." Vương An Lập câu nói này nhìn như là đang an ủi, trên thực tế cũng là ở từ chối Trần Tư Mẫn.

Rất nhiều lời nói đều không cần nói tới quá rõ.

Ngầm hiểu ý.

Tiến Thương Nhất nhìn một chút hai người, không có mở miệng.

"Không phải, ta. . ." Trần Tư Mẫn theo bản năng muốn từ chối, nhưng là, theo trong lời nói của nàng lại nghe không ra nàng cuối cùng muốn từ chối cái gì, cuối cùng là Vương An Lập sai rồi, vẫn là đối với Vương An Lập từ chối biểu thị từ chối.

"Tình huống thông thường, gạt đầu bày tỏ nhất định có thể làm cho người ta xác định trả lời, nhưng mà lắc đầu, ngoại trừ chối bỏ ở ngoài, còn có ý khác, vậy chính là mình không biết." Tiễn Thương Nhất đang lục lọi Trần Tư Mẫn suy nghĩ quỹ đạo, cũng chính là suy nghĩ thói quen.

Mỗi người đều có suy nghĩ thói quen, lúc này một chút không thể nghi ngờ, mà phần lớn người suy nghĩ thói quen đều cùng hắn vị trí hoàn cảnh cùng cá nhân năng lực có quan hệ.

Giả thiết một tên đứa nhỏ bởi vì học tập hoặc cuộc sống trên vấn đề mấy lần tìm cha mẹ chính mình tìm xin giúp đỡ, nhưng mà mỗi lần được kết quả đều là 'Quá bận không còn thời gian' hoặc là 'Chính người ngầm nghĩ thêm', như vậy, lâu dần, đứa nhỏ này lần sau gặp phải khó khăn nếu như yêu cầu cứu, như vậy đầu tiên sẽ đem cha mẹ chính mình loại bỏ.

Nói đúng ra, hắn là đem cha mẹ mình ưu tiên cấp giảm bớt, cho tới hạ thấp đến cái gì đẳng cấp, hoàn toàn quyết định bởi tại đứa nhỏ phán đoán trong lòng.

Như vậy, lại giả thiết đứa nhỏ này ở bạn bè cùng giáo viên thương lượng bên trong đều chịu đối phương dành cho chối bỏ, như vậy đứa nhỏ này cuối cùng sẽ lọt vào một thân một mình cảnh khốn khó, hay bởi vì thời gian dài nằm ở tình huống này bên trong, vì lẽ đó mỗi khi gặp phải thời điểm khó khăn, đứa nhỏ này tìm kiếm cái thứ nhất cầu cứu người sẽ là chính mình.

Nhưng chuyện này cũng không hề chẳng khác nào tự lập tự cường.

Bởi vì này dính đến một cái năng lực vấn đề, có một ít đứa nhỏ vấn đề năng lực xử lý mạnh, vì lẽ đó có thể giải quyết những này ngăn trở mình bình thường cuộc sống phiền phức, tỷ như sân trường bạo lực. Mặt khác một chút đứa nhỏ cũng không có như thế mạnh năng lực, coi hắn tìm xin giúp đỡ kết quả là không có hiệu quả hoặc là chịu đến càng to lớn hơn thương tổn thời điểm, hắn rất có thể việc làm liền là yên lặng chịu đựng, yên lặng tiếp thu mỗi ngày ức hiếp, hoặc là đang im lặng bên trong bùng nổ, hoặc là đang im lặng bên trong diệt vong.

"Ta trước đã trải qua phân tích bước đầu Trần Tư Mẫn hoàn cảnh áp lực, bất kể là ở trong nhà vẫn là ở trong trường học, nàng tình hình đều không thể lạc quan, lại tăng thêm thời gian dài bệnh trầm cảm, vì lẽ đó tâm lý của nàng năng lực chịu đựng nhất định vô cùng yếu đuối. Trải qua Vương An Lập vừa nói như thế, cho dù nguyên bản đã chuẩn bị kỹ càng chính mình lời nói, cũng nhất định bởi vì hoảng hốt lo sợ mà quên mất." Tiễn Thương nghĩ đến đây, quay đầu nhìn một chút Trần Tư Mẫn, hắn phát hiện đối phương cúi đầu.

"Cũng không có tìm ta tìm xin giúp đỡ sao? Ghét bỏ tâm lý vẫn là mạnh như vậy, chẳng qua cũng đúng, chỉ cần không nói lời nào, hết thấy lúng túng đều sẽ tới, coi như bị người xem nhẹ thì lại làm sao? Cuộc sống còn không phải như thế tiếp tục qua." Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nói một câu, thử nghiệm mô phỏng theo ý nghĩ Trần Tư Mẫn.

"Nếu là như vậy, như vậy nàng nhất có thể có thể làm ra phản ứng liền là. . . Thút thút. Bởi vì Vương An Lập là trong lòng nàng ẩn giấu đến sâu nhất bí mật, nhưng là ở ngăn ngăn hai ngày thời điểm, nàng bí mật này liền chịu hai người biết rồi, một cái, là người xa lạ, mà một người khác, chính là trong lòng nàng bí mật." Nghĩ tới đây, Tiễn Thương Nhất mím mím miệng, đổi một cái lời nói, "Xác thực nói, là nàng ở ngăn ngăn hai ngày bên trong liền biết rồi có hai người biết bí mật của nàng."

Có lẽ là vì phối hợp trong lòng Tiễn Thương Nhất ý nghĩ, nước mắt Trần Tư Mẫn rơi xuống trên đất.

Này một giọt nước mắt lại như mây đen che kín bầu trời rơi xuống như một giọt mưa.

Trần Tư Mẫn đầu gối lên cánh tay, nhỏ giọng khóc nức nở, tuy rằng âm thanh rất nhỏ, nhưng quán com rất yên tĩnh, vì lẽ đó tiếng khóc của nàng hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

"Tốt rồi, không khóc, ngoan. . ." Vương An Lập đứng lên, đi tới phía sau Trần Tư Mẫn, nhẹ nhàng vỗ bờ vai của nàng, "Cô gái khóc lên đến rất khó coi, đừng khóc a, nghe lời. . ."

Nhưng là âm thanh Vương An Lập không chỉ không để Trần Tư Mẫn yên tĩnh lại, trái lại tiếng khóc càng lớn.

"Xin hỏi. . . Có chuyện gì không?" Người phục vụ đi tới, biểu cảm trên mặt đang do dự chính mình có nên hay không hỏi.

"Không có, nàng nghĩ tới rồi một chút chuyện đau lòng, rất nhanh sẽ tốt a." Vương An Lập lúng túng cười cợt.

Nói xong, hắn tiếp tục an ủi Trần Tư Mẫn, nhưng là gần như nhưng không hề tác dụng.

Khoảng thời gian này, Tiền Thương Nhất vẫn ở quanh tay đứng nhìn, hoàn toàn không để ý Trần Tư Mẫn tiếng khóc, lúc này để Vương An Lập đối với hắn hình ảnh càng kém.

"Người. . . Người cũng giúp đỡ a." Vương An Lập nói với Tiền Thương Nhất nói.

"Ừm. . ." Tiền Thương Nhất gõ gõ bàn, "Kỳ thực, chỉ cần nàng nước mắt khóc khô, cổ họng khóc khàn giọng không thì sẽ không lại khóc sao?"

"Này tính toán biện pháp gì!" Vương An Lập có chút tức giận.

"Nhất định biện pháp có thể thành công." Tiền Thương Nhất đối với Vương An Lập liếc mắt ra hiệu, "Ta có một ít lời nói muốn nói cùng người, người đi ra ngoài trước đi, lúc này một bên ta xử lý xong sau đó, lập tức liền đi ra ngoài."

"Nói cái gì?" Vương An Lập đối với Tiền Thương Nhất cảnh giác vô cùng nghiêm trọng.

"Sau đó người liền biết rồi, đi ra ngoài trước đi." Tiền Thương Nhất đứng lên.

Vương An Lập do dự biết, vẫn là đi ra quán com.

"Tốt rồi." Tiền Thương Nhất đối với lỗi tai Trần Tư Mẫn nhỏ giọng nói, "Đừng quên ta ngày hôm qua đã nói, ta có thể để cho người khóc cái đủ, nhưng mà âm thanh không thể lớn, chỉ ít không thể ồn ào đến trong cửa hàng những người khách khác, hiểu không?" Dứt lời, Trần Tư Mẫn tiếng khóc rất nhanh nhỏ đi rất nhiều, hiển nhiên ngoại trừ Tiền Thương Nhất đe dọa ở ngoài, còn có Trần Tư Mẫn bản thân một chút nguyên nhân ở.

Đem người phục vụ gọi tới sau, Tiền Thương Nhất sắp xếp nói: "Ta đi ra ngoài biết, giúp ta nhìn nàng, chỉ cần nàng không ồn ào đến những người khách khác liền không cần phải để ý đến, làm cho nàng như vậy nằm úp sấp là được."

"Có thể là. . ." Người phục vụ muốn nói cái gì, có lẽ là không yên lòng.

"Ta rất mau trở lại đến, phiền phức người." Tiền Thương Nhất theo người phục vụ bên người đi qua.

Quán com ở ngoài, Vương An Lập lo lắng đứng ở ven đường, không ngừng qua lại đi tới.

"Này thật đúng là một cái chuyện phiền phức, không phải sao?" Tiền Thương Nhất câu nói đầu tiên liền đi thẳng vào vấn đề.

"Chắc." Tâm trạng Vương An Lập vô cùng không tốt, hắn không biết trả lời như thế nào vấn đề này.

Phiền phức hoặc là không phiền phức, toàn bộ xem hắn sự lựa chọn của chính mình, chỉ cần hắn có thể cứng rắn quyết tâm đến, hết thấy đều không là vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Vừa đấm vừa xoa

Thấy Vương An Lập không muốn trả lời, Tiền Thương Nhất cũng không có ép buộc, nhưng mà hắn cũng không có lựa chọn chờ đợi, mà là đổi một vấn đề, "Có một việc ta muốn hỏi hỏi ngươi, ngươi sờ đi rồi đi Trần Tư Mẫn học tập trung học, cùng nàng có quan hệ hay không?" Đây là hắn vô cùng muốn xác nhận một chuyện.

"Ây. . . Làm sao có khả năng?" Vương An Lập lại sờ sờ tay trái mình ngón áp út.

"Ừm." Tiền Thương Nhất gật gật đầu, "Được rồi, kỳ thực ta đây lần dẫn nàng đến, liền là muốn cho nàng kết thúc đoạn này. . . Không biết nên thế nào hình dung tình cảm, nói chung, ngươi làm một chuyện chính xác."

"Nàng bệnh trầm cảm đúng là bởi vì ta?" Trên mặt Vương An Lập lộ ra vẻ mặt khó mà tin được.

"Chỉ ta biết, hình thành nguyên nhân vô cùng phức tạp, nhưng mà nguyên nhân chính hắn là ngươi không sai." Tiền Thương Nhất quay đầu lại nhìn một chút quán cơm, Trần Tư Mẫn y nguyên nằm nhoài trên bàn.

"Như vậy là được sao? Có thể chữa khỏi nàng sao?" Vương An Lập có chút lo lắng.

"Người khác nhau có hiệu quả khác nhau, muốn xem nàng mình liệu có thể đi ra này một cảnh khôn khó." Tiền Thương Nhất chính mình cũng không quá chắc chắn.

"Ta. . . Có cái gì có thể giúp nàng sao?" Vương An Lập cũng lướt qua đầu Tiền Thương Nhất xem trong tiệm cơm cảnh tượng, hiển nhiên, hắn xem người cũng chỉ có thể là Trần Tư Mẫn.

"Ha , lúc này chính là ta nghĩ cùng ngươi trao đổi vấn đề." Tiền Thương Nhất nháy một cái nhìn.

"Thật sao?" Vương An Lập kéo kéo khóe miệng, "Không biết ta có thể giúp thế nào nàng đâu?"

"Ừm. . . Ta mới vừa nói qua, nguồn gốc vô cùng phức tạp, nếu như ở còn lại phương diện có thể trợ giúp nàng tái tạo xã hội nhân cách, hiển nhiên đối với nàng khôi phục vô cùng có trợ giúp." Tay Tiền Thương Nhất đặt ở trong túi quần.

"Hả?" Vương An Lập không hiểu rõ lắm.

"Rất đơn giản, ta nghĩ để ngươi giúp nàng học bỏ túc toán học." Tiền Thương Nhất tận lực để nét cười của chính mình có vẻ dịu dàng.

"Không được." Vương An Lập không hề nghĩ ngợi liền từ chối, "Chúng ta khoảng cách quá xa, không khả năng, hơn nữa, nếu như ta cùng nàng trải qua thường gặp mặt, không biết lại sẽ xuất hiện vấn đề gì." Đối với Trần Tư Mẫn, Vương An Lập cũng cảm thấy vô cùng vương tay chân, hắn tận lực để cho mình không bị đối phương ảnh hưởng.

"Không cần gặp mặt." Tiền Thương Nhất cũng không có ý định để cho hai người lại lần gặp gỡ, chỉ ít ở chuyện này xong xuôi trước.

"Hả?"

"Hiện tại khoa học kỹ thuật như thế phát đạt, chúng ta hoàn toàn có thể hưởng thụ nó mang đến tiện lợi, trí tuệ và năng lực trong điện thoại di động có một cái app phần mềm, hoàn toàn có thể để cho hai người không thấy mặt liền tiến lên học tập trao đổi, bởi vì trường học quản lý cùng học sinh tự kiểm chế năng lực vấn đề, vì lẽ đó cũng không có phạm vi lớn mở rộng, cũng chỉ có một số ít học sinh cùng giáo viên đang sử dụng." Tiền Thương Nhất đem điện thoại di động của mình lấy ra, hắn đánh ra điện thoại di động của mình bên trong một cái phần mềm.

"Hai người các ngươi chỉ cần đều đăng kí số tài khoản sau đó thêm bạn tốt liền được rồi, làm giáo viên, ngươi có thể bỏ trí chính mình bài tập, sau đó quy định đối phương hoàn thành thời gian, đương nhiên , đây là cơ bản nhất công năng, còn có thể tiến lên giọng nói tương tác với nhau, bài tập giảng giải, điện tử thanh toán cùng đối với nhiều hiện trường giảng bài, chính ngươi đi tìm tòi đi. Sau đó, ta sẽ tìm vài tên thành tích học tập cùng Trần Tư Mẫn hiện tại thành tích kém không nhiều nam nữ sinh tổng cộng năm người gia nhập vào ngươi dạy thêm lớp, ngươi chỉ cần bình thường dạy thêm là được." Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động hình ảnh đối với Vương An Lập.

"Ây. . ." Vương An Lập trong khoảng thời gian ngắn còn không thể nào tiếp thu được phương thức này, "Chỉ cần học giỏi là có thể sao?"

"Đương nhiên không phải, chẳng qua còn lại phương diện chính mình có thể sắp xếp." Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động thả lại túi áo.

"Vì lẽ đó ban đầu ta mới từ chối phần này ủy thác, bởi vì. . . Phiền phức." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt.

"Nhưng là , lúc này đối với ta có ích lợi gì?" Lâm Vương An Lập hỏi ra vấn đề này thời điểm, kỳ thực liền nói rõ hắn đã ở chiều hướng tại đồng ý, duy nhất giới hạn có thể liền là điều kiện.

"Ngươi đem chữa trị một tên bởi ngươi mà bệnh bệnh trầm cảm người bệnh, ngươi đem trợ giúp một tên ngươi đã từng học sinh lại nhất tự tin, ngươi đem trợ giúp người nhà của chính mình đình tránh bị phá nát." Tiền Thương Nhất chậm chậm mà trầm thấp.

"Có ý gì?" Vương An Lập chỉ chính là Tiền Thương Nhất nói tới câu nói sau cùng.

Tiền Thương Nhất đem tay trái mình nhấc lên, đặt ở trước mặt Vương An Lập, sau đó tay phải sờ sờ tay trái của chính mình ngón trỏ, "Đề ta ngẫm lại, nếu như người nhất định phải ta nói rõ tường tận, ta sẽ như vậy nói, người có gặp ở ngoài sự việc ta có thể giúp người giấu đi xuống."

"Chuyện như vậy, người không nên nói lung tung!" Vương An Lập chau mày.

"Được rồi, ta xác thực chỉ là suy đoán, chẳng qua, lúc này cũng không có nghĩa là ta sau đó sẽ không đi điều tra một phen, trên thực tế, phái nữ thường nói phái nam là dùng nửa người dưới suy nghĩ động vật, tự có lý do của nàng, đương nhiên, lúc này câu lời nói không thể đại biểu hết thấy phái nam, chẳng qua, đối với phần lớn phái nam, lúc này câu nói thông thường đều áp dụng, chỉ có chịu khuyếch đại mà thôi." Tiền Thương Nhất lùi về sau hai bước, "Theo ta được biết, ở người vợ mang thai trong lúc, chồng đều là nằm ở cấm dục thời kỳ a?"

"Này lại có thể nói rõ cái gì?" Vương An Lập lạnh hừ một tiếng, "Nói đến, người cuối cùng là thân phận gì? Không giống như là bác sĩ, không. . . Khẳng định không phải bác sĩ, ngược lại như là. . . Một người bệnh tâm thần?"

"Được rồi, người tức giận, ta thu hồi ta lời nói mới rồi, ta xin lỗi người." Tiền Thương Nhất sờ sờ chính mình sau gáy, trên mặt lộ ra thật ngại ngùng biểu hiện.

Vương An Lập không nói gì, hần hoàn toàn bối rối.

"Người sẽ trợ giúp Trần Tư Mẫn đúng không? Nàng rất đau khổ, đã có một lần tự tử chưa được ghi chép, bệnh trầm cảm là một cái vô cùng đau khổ sự việc, nó lại như tình ác mộng, vĩnh viễn quấn quít lấy bệnh nhân, che đậy hai mắt của bọn họ, để bọn họ không cảm giác được trên đời sinh mệnh cùng sức sống, bất cứ chuyện gì đối với bọn họ tới nói cũng không đáng kể, cho dù là đã từng không thể nào tưởng tượng được sự việc." Tiền Thương Nhất thở dài, trong giây lát này, Tiền Thương Nhất định vị đột nhiên theo đe dọa người đã biến thành khẩn cầu người.

"Nhưng là Trần Tư Mẫn nàng. . . Xem ra không có như thế nghiêm trọng a?" Vương An Lập vẫn là quan tâm Trần Tư Mẫn, không đúng vậy sẽ không cùng Tiền Thương Nhất hai người gặp mặt. Nếu như hần không quan tâm, hoàn toàn có thể trực tiếp từ chối, nếu như muốn uyển chuyển một chút, cũng có thể tùy ý tìm một cái cớ.

"Bởi vì nàng hiện tại bệnh tình còn không phải rất nghiêm trọng, nhà nàng đã dẫn nàng nhìn bác sĩ tâm lý, đáng tiếc tác dụng không lớn, có lẽ là trong nước bác sĩ trình độ chênh lệch không đồng đều duyên cớ đi, lại tăng thêm nàng hoàn toàn đóng kín đáy lòng mình, còn không ăn chống hãm hực thuốc, vì lẽ đó vẫn không thấy tốt hơn." Lúc này, nét mặt Tiền Thương Nhất vô cùng đau buồn, giống như những chuyện này là xảy ra ở trên người hần như thế.

"Ta. . . Có thể thử một lần, nhưng không bảo đảm cần dùng, cũng không bảo đảm chính mình sẽ kiên trì bao lâu." Cuối cùng, Vương An Lập làm một cái ba phải cái nào cũng được hứa hẹn.

"Ai. . . Thực sự là phiền phức, trực tiếp đáp ứng không là tốt rồi sao? Tại sao cần ta lừa người đâu?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

"Đã đầy đủ, cảm ơn người." Tiền Thương Nhất duỗi ra tay phải tự mình.

Vương An Lập do dự một chút, vẫn là nắm chặt tay Tiền Thương Nhất.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Chờ đợi

"Tốt rồi, chẳng qua, có thể hay không phiền phức người hơi ở bên ngoài nhiều chờ hai phút? Ta nghĩ đi vào trước cùng Trần Tư Mẫn nói một ít chuyện, à, nàng vô cùng đề ý sự việc." Tiền Thương Nhất cười cợt.

"Ừm, tốt." Trên mặt Vương An Lập không vẽ mặt gì.

Đi vào quán cơm, người phục vụ nhìn thấy Tiền Thương Nhất sau khi đi vào, thả lỏng không ít.

"Nàng không gây phiền phức gì chứ?" Tiền Thương Nhất dò hỏi.

"Không, rất yên tĩnh." Người phục vụ lắc lắc đầu.

"Cảm tạ." Tiền Thương Nhất nói xong đi tới phía sau Trần Tư Mẫn, hiện tại Trần Tư Mẫn y nguyên nằm nhoài trên bàn, hình như hoàn toàn không có

theo đau buồn bên trong khôi phục như cũ.

Lúc này, lại có hai nhóm người đi vào, bởi vì khoảng chừng khoảng hai mươi người, thêm vào này hai mươi người sau, toàn bộ quán com trong nháy mắt náo nhiệt lên, có một loại huyền não cảm giác.

"Ta không biết người có quan tâm hay không, Vương An Lập đáp ứng dạy thêm người toán học, chẳng qua là thông qua một cái điện thoại di động app phần mềm, mà không phải offline dạy thêm." Tiền Thương Nhất cho mình đồ chén cam ép, "Kỳ thực, cũng gần như, hiện tại wifi Internet đã phổ biến, video trò chuyện cũng tương đương đơn giản, cùng offline dạy thêm khác biệt không lớn."

Theo Tiền Thương Nhất dứt lời, Trần Tư Mẫn tiếng khóc hình như hoàn toàn biến mất.

"Được rồi, xem ra người không để ý." Tiền Thương Nhất đối với còn đang quán com ở ngoài hóng gió Vương An Lập vẫy vẫy tay.

Vương An Lập sau khi nhìn thấy liền hướng quán com đi tới.

"Xem ra nàng tốt hơn rất nhiều?" Vương An Lập sau khi ngồi xuống nhìn một chút Tiền Thương Nhất.

"Ừm . . Có lẽ đi." Tiền Thương Nhất tùy ý ăn một chút món ăn.

"Vây. . . Ta đi trước, còn có chút sự tình." Vương An Lập đứng dậy xin từ biệt, "Đúng rồi, Trần Tư Mẫn, đến thời điểm phải cố gắng lên nha!"

"Được." Tiền Thương Nhất trả lời chính là Vương An Lập câu nói đầu tiên.

. . .

Ở đường về trên đường, Tiền Thương Nhất cảm giác mình như ở kéo một kẻ đã chết.

"Thật phiền phức, thực hiện B kế hoạch đi, trước hết để cho nàng trải nghiệm một lần." Ở Trần Tư Mẫn không cách nào nhìn thấy góc độ, khoe miệng Tiền Thương Nhất lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

"Đi rồi một ngày cũng mệt mỏi, ngược lại người hiện tại ở tạm nghỉ học, cũng không cần đi trường học đi học, chúng ta hãy tìm một nhà khách sạn nghỉ ngơi một chút, dù sao sự tình đã xong xuôi không phải sao?" Tiền Thương Nhất quay đầu lại nói với Trần Tư Mẫn, đáng tiếc chỉ có thể nhìn thấy tóc của đối phương, hoàn toàn không nhìn thấy Trần Tư Mẫn lúc này về mặt.

Thu hồi nụ cười trên mặt, nét mặt Tiền Thương Nhất lạnh lẽo, không tiếp tục nói nữa.

Đi tới khách sạn, gian phòng đã sớm quyết định được, một người một nhà.

"Ta thì ở cách vách, có chuyện gì trực tiếp tìm ta là được." Ở đóng cửa trước, Tiền Thương Nhất nói với Trần Tư Mẫn.

Trần Tư Mẫn nhỏ giọng 'Ừ' một tiếng, liền đem chính mình cửa đóng lại.

Tiền Thương Nhất quyết định cái đồng hồ báo thức, sau đó nằm ở trên giường ngủ thiếp đi, sau hai giờ, hần chịu chuông báo thức tỉnh.

"Chỉ có ba tầng lầu, sân thượng không có đóng kín, thực sự là một cái cực kỳ tốt địa điểm a. . ." Tiền Thương Nhất kéo uể oải bước đi đi tới sân thượng, lúc này đã đến gần đêm khuya, bầu trời trắng bạc sáng ngời, nhưng là Tiền Thương Nhất cũng không dám xem, hần theo bản năng đang trốn tránh.

"Tiếp tục như vậy ta có thể sẽ đến trắng sáng hoảng sợ chứng bệnh a?" Tiền Thương Nhất cười nhạo mình.

Bởi vì chỉ là bình thường khách sạn, vì lẽ đó sân thượng có một ít dơ bẩn rối loạn, biên giới không có bất kỳ bảo vệ biện pháp, chẳng qua theo tình huống thực tế đến suy xét, xác thực cũng không cần, phỏng đoán cũng không bao nhiêu người sẽ chọn chỉ có tầng ba cao lầu tự tử, ngoại trừ để cho tiện ở ngoài.

Tiền Thương Nhất chọn một cái dễ dàng cho nghỉ ngơi địa phương, sau đó nhìn xuống buồn ngủ vẫn chờ đợi.

"Còn chưa tới sao?" Tiền Thương Nhất nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, nửa đêm hai điểm, "Nói không chắc nàng nằm nằm liền ngủ, nếu như đúng là như vậy, vậy ta đêm nay liền uống chờ đợi."

Bởi vì quá mức nhàm chán, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất lấy điện thoại di động ra sau, cũng không có lại trả về, mà là mở ra browser, xem ra gần nhất quốc tế tin thời sự.

Nhưng là, hần vừa vặn mở ra người gần nhất chiến tranh cục bộ tin thời sự, trong lòng liền mơ hồ có một ít không đúng.

"Hay là đi xem một chút đi." Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động thả lại túi áo, hướng về gian phòng Trần Tư Mẫn đi đến.

Hần gõ gõ cửa, không có bất kỳ đáp lại, chẳng qua cái này cũng là tình huống bình thường, đối với một tên uể oải người tới nói, ở hiện tại thời gian này điểm, không có đáp lại mới là bình thường nhất tình huống.

Xuất phát từ bảo hiểm, Tiền Thương Nhất hay là đi trước đài cầm dự phòng chìa khoá, hấn mở cửa, trong phòng đen kịt một màu.

"Ồ sao?" Tiền Thương Nhất hỏi một câu, đồng thời đem đèn đánh ra.

Trên giường có nhô ra, nhưng là Tiền Thương Nhất nhưng cảm giác vô cùng cứng ngắc, hấn đi vào đi sau hiện rõ Trần Tư Mẫn cũng không có ở trên giường, ngay sau đó hấn lập tức đi kiểm tra WC, kết quả WC cũng không có ai.

"Đi đâu?" Tiền Thương Nhất trở lại lầu một, "Xin hỏi, có thấy hay không một cái 14 tuổi cô bé đi ra ngoài?"

"Liên là cùng người cùng một chỗ tiến vào người kia?" Trước đài hỏi một câu.

"Vâng " Tiền Thương Nhất gật đầu.

"Không có, trong phòng không có sao?" Trước đài nhân viên rất tò mò.

"Ta vừa nãy xem qua." Tiền Thương Nhất vừa vắn nói xong, đột nhiên nghĩ đến một khả năng, ngay sau đó vội vàng hướng về sân thượng phóng đi.

Đi tới sân thượng, Tiền Thương Nhất nhìn thấy Trần Tư Mẫn đang ngồi ở nóc nhà, bóng lưng vô cùng cô đơn.

Thấy đối phương vẫn còn, trong lòng Tiền Thương Nhất thở phào nhẹ nhõm, hấn chậm lại bước đi, chậm chạp hướng Trần Tư Mẫn đi đến.

"Bác sĩ Tiền?" Trần Tư Mẫn mở miệng , đây là nàng theo quán com sau khi đi ra câu nói đầu tiên.

"Ha, thật không nghĩ tới người vì tự tử như thế liệu, sử dụng ta dưới lầu một đi lấy chìa khoá thời gian đi tới sân thượng, thành công tránh né ta." Nếu đã chịu đối phương phát hiện, Tiền Thương Nhất cũng không có ý định ẩn giấu.

"Nếu như ta thật muốn tự tử, cũng sớm đã nhảy xuống." Trần Tư Mẫn quay đầu lại, trên mặt âm u không ở, so với hôm qua trạng thái tốt hơn rất nhiều.

"Như vậy sao? Vậy ta liền yên tâm." Tiền Thương Nhất tiếp tục tới gần.

"Người nói, ta bắt đầu từ bây giờ thay đổi chính mình, vẫn tới kịp sao?" Đầu Trần Tư Mẫn lại xoay chuyển trở lại.

"Này không phải lời nói nhảm sao? Thay đổi xưa nay đều không có cái gì có kịp hay không nói chuyện, chỉ cần người bằng lòng, theo một giây sau bắt đầu thay đổi đều tới kịp." Tiền Thương Nhất đứng ở phía sau Trần Tư Mẫn, đem nàng kéo vào.

Trần Tư Mẫn không có chống lại, chính như bản thân nàng từng nói, nàng muốn tự sát, đã sớm nhảy.

"Tự tử chuyện như vậy, độ khả thi quá nhiều, hoàn toàn ở người trong một ý nghĩ, chỉ cần đối với chết nhu cầu lớn hơn đối sống khát khao , như vậy liền có thể tự tử, còn có mặt khác một chút, người ý nghĩ là sẽ không ngừng thay đổi, có lẽ trước một giây sẽ tự sát người, sau một giây liền sẽ hối hận." Tiền Thương Nhất ở trong lòng lau mồ hôi.

"Rất nhiều nhảy lầu tự tử chưa được người đều có từng nói, chính mình ở nhảy xuống lầu trong nháy mắt, trong lòng liền xuất hiện hối hận ý nghĩ, nhưng lúc này lại đã không cách nào cứu vãn." Tiền Thương Nhất sờ sờ chính mình ngực, "Mặc kệ thế nào, Trần Tư Mẫn tạm thời sẽ không lại tiến lên nguy hiểm việc làm, thực sự là phiền phức a. . ."

"Ừm, ta đi về trước ngủ." Trần Tư Mẫn đi xuống lầu.

"Nhớ tới ngày mai dậy sớm, muốn bắt xe." Tiền Thương Nhất nhắc nhở một câu.

Làm Trần Tư Mẫn đi xuống lầu sau, Tiền Thương Nhất rốt cục không nhịn được nhỏ giọng nhỏ nước bọt một câu, "Vẫn là mau chóng đưa trở về đi , lúc này chứng bệnh người quá không ổn định."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Sắp xếp

Nhà Trần Tư Mẫn.

Tiền Thương Nhất ngồi ở khách khứa vị trí, ở hán đối diện, là cha mẹ Trần Tư Mẫn.

"Nàng xem ra so với trước đây tốt lắm rồi, cảm ơn bác sĩ Tiền." Mẹ Trần Tư Mẫn mở miệng.

"Tuy rằng có một ít chuyển biến tốt, nhưng mà hay là muốn chú ý tái phát, các người không muốn cho nàng quá nhiều áp lực." Tiền Thương Nhất uống một hớp mẹ Trần Tư Mẫn pha trà.

"Được được được." Mẹ Trần Tư Mẫn tuy rằng lập tức gạt đầu, nhưng mà Tiền Thương Nhất biết, nàng chỉ có là ở qua loa thôi.

"Vậy sao, ta đi trước, chi phí. . . Trần Quang Tiêu sẽ xử lý." Tiền Thương Nhất rồi đi trước cười cợt.

Mãi cho đến Tiền Thương Nhất rời đi, Trần Tư Mẫn đều ở trong phòng của mình, mà trong tay nàng, nhưng là Tiền Thương Nhất cho nàng sắp xếp kế hoạch rõ, phần kế hoạch này rõ chủ yếu do hai bộ phận tạo thành, bộ phận thứ nhất là làm việc và nghỉ ngơi bằng giờ giấc, bộ phận thứ hai nhưng là tập thể hình kế hoạch rõ, lúc này hai phần rõ sắp xếp thời gian đều là 100 ngày, nội dung đều thuộc về co giãn sắp xếp.

Tỷ như làm việc và nghỉ ngơi bằng giờ giấc, nội dung bên trong không phải quy định nào đó một chút thời gian buồn ngủ, nào đó một chút thời gian muốn ăn bữa cơm, mà là một cái nào đó cái đoạn thời gian, đồng thời khoảng thời gian này cùng ngày thứ hai cùng ngày thứ ba đoạn thời gian sẽ có một cái co giãn điều chỉnh.

Tập thể hình kế hoạch rõ cùng lý thuyết, giả như ngày thứ nhất tiến hành rồi nửa giờ không oxi vận động cùng nửa giờ có oxi vận động, như vậy ngày thứ hai kế hoạch bên trong, lúc này chút bắp thịt đám đêm được nghỉ ngơi, mà nguyên lai bắp thịt đám đêm ở 48 giờ sau đó lại tiến lên rèn luyện.

Đương nhiên, tuy rằng kế hoạch sắp xếp vô cùng hoàn chỉnh, nhưng mà có thể không kiên trì thực hiện nhưng là một cái vấn đề lớn, mà vấn đề này, Tiền Thương Nhất cũng không hề để ý, bởi vì hán cũng không biết chính mình không sống đến 100 ngày sau đó.

Cha mẹ Trần Tư Mẫn đã chịu Tiền Thương Nhất dùng sự thực thuyết phục, bởi vì đã theo trong tay Trần Quang Tiêu lừa một cái bất động sản, vì lẽ đó phần này ủy thác chi phí hán cũng không phải rất để ý, mặt khác, chi phí vấn đề, xưa nay đều là do Trần Quang Tiêu phụ trách, không phải vậy hán cũng không khả năng ở trước đây tham ô đến Tiền Thương Nhất ủy thác phí.

...

Trở lại đoàn tàu trên, Tiền Thương Nhất trở lại xong cái kia cái tin tức sau đó, liền mở ra âm nhạc máy truyền tin.

Tuy rằng Trần Tư Mẫn lại phát ra mấy cái tin tức lại đây, nhưng Tiền Thương Nhất đều chưa hề trả lời, mà là tự mình tự nghỉ ngơi.

Mấy tiếng sau đó, hán liền đến đến mục đích của chính mình.

Một toà bình thường thành thị, một toà chờ mở rộng thành thị, sở dĩ lựa chọn thành phố này, đối với Tiền Thương Nhất tới nói cũng không có cái gì đặc biệt lý do, hán chỉ là đem mấy cái quốc tế tính thành phố lớn cùng một chút thành thị cấp một loại bỏ mà thôi, thể này vừa đến, có thể cung cấp lựa chọn thành thị liền như vậy mấy toà.

Khi tìm thấy thích hợp gian phòng mình trước, Tiền Thương Nhất vẫn ở tại trong nhà khách.

Sau đó, Tiền Thương Nhất mới chuyển tới chính mình thuê trong phòng, đồng thời bắt đầu mua một chút đồ dùng hàng ngày.

"Còn sót lại khoảng chừng bảy ngày, hệ thống liền thăng cấp hoàn thành rồi, khoảng chừng còn có thể làm ba lần rèn luyện, còn lại phương diện tạm thời cũng có thể bỏ xuống, yên tâm chuẩn bị lần bộ phim." Đây chính là Tiền Thương Nhất ngăn ngừa sắp xếp.

Chẳng qua, ở khoảng cách hệ thống thăng cấp ba ngày trước, Tiền Thương Nhất nhận được một lá tới từ địa ngục bộ phim mail, để hán cảm giác kỳ quái chính là, lá mail này tiêu đề dĩ nhiên là cấp thời kỳ lựa chọn.

Mở ra sau đó, Tiền Thương Nhất phát hiện mail nội dung là hai tấm tuyên truyền áp phích, bên trái một cái là một toà núi sâu chùa cổ, ở chùa cổ phía trên, có một con màu xám đen tay, chính xác ẩn về phía chùa cổ, lúc này một tay hiện bóng mờ trạng thái. Bên phải áp phích nội dung là một trường học, trường này kiến trúc lâu có mới có cũ, có thể thấy được nó đã có chút thời đại, mà ở trường học phía dưới, một cái màu đen bóng mờ chiếm cứ khoảng một phần ba trang báo.

Đem chuột thả ở bên trái áp phích trên, hiện ra (chùa Chân Ngọc) đồ như máu vẽ mặt chữ khai kiểu chữ, mà đem chuột thả ở bên phải áp phích trên, hiện ra nhưng là (trường THPT Tân Hải) bốn chữ.

"Nói như vậy, dưới một bộ phim ta có hai cái lựa chọn, ta có thể ở (chùa Chân Ngọc) cùng (trường THPT Tân Hải) hai bộ phim bên trong tuyển chọn một bộ biểu diễn, vì lẽ đó lá mail này tiêu đề mới viết cấp thời kỳ xác định bốn chữ." Tiền Thương Nhất không có tùy tiện lựa chọn, hán cho mình xông tới một chén cà phê hòa tan sau, lại ngồi trở lại trước máy vi tính.

"Nếu như ta vẫn không lựa chọn sẽ như thế nào? Không, chuyện như vậy vẫn là không muốn kiểm tra, có lẽ ta lại kéo dài thêm, lại sẽ phát sinh tham gia biểu diễn (Tế Chết) chuyện lúc trước, lần trước là một con mèo, lúc này lần có thể sẽ là một con chó hoặc là một con chim. Đã như vậy, vẫn là suy xét lựa chọn cái nào một bộ phim tốt hơn." Tiền Thương Nhất nhấp miệng cà phê.

"Chùa miếu cùng trường học. . . Lựa chọn trường học coi vậy đi, ngược lại mấy ngày trước mới xử lý cùng một cái cùng trường học có quan hệ ủy thác." Tiền Thương Nhất chỉ chính là Trần Tư Mẫn.

Xác định sau đó, Tiền Thương Nhất đem chuột di chuyển dùng đến bên phải áp phích, tiếp tục click một hồi chuột trái vật, trên màn ảnh máy vi tính bắn ra một cái xác định trước cửa sổ, Tiền Thương Nhất không có lập tức chọn xác định, mà là một hơi đem cà phê uống xong, sau đó liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ, mới chọn xuống xác định.

Làm Tiền Thương Nhất điểm dưới xác định sau đó, bên trái chùa miếu áp phích dường như chịu một luồng không biết tên sức mạnh phá tan thành từng mảnh, mà bên phải áp phích dần dần xuất hiện biến hóa, một tên chàng thanh niên bản vẽ phác thảo xuất hiện ở áp phích trên.

"Đây là ta sao?" Tiền Thương Nhất nhìn kỹ một chút, xác định này xác thực là chính mình bản vẽ phác thảo.

Giữa lúc Tiền Thương Nhất dự định đem lá mail này liên quan chết thời điểm, áp phích bên trong lại xuất hiện hai người bản vẽ phác thảo, một nam một nữ.

"Ba người. . . Còn nữa không?" Tiền Thương Nhất vô cùng hiếu kỳ, "Nói đi nói lại, tuy rằng hệ thống thăng cấp còn chưa kết thúc, nhưng mà phim ảnh địa ngục cùng diễn viên trong lúc đó tương tác với nhau so với trước sâu sắc thêm rất nhiều. Nếu như muốn so sánh giống như lời nói, cái cảm giác này lại như là công ty một cái không được coi trọng hạng mục, giai đoạn trước đầu tư rất ít, chẳng qua lấy được một ít thành tích, vì lẽ đó tăng quản lý quyết định tăng lên phương diện này tập trung vào như thế."

Lúc này, tiếng gõ cửa đột nhiên vang lên.

"Là ai? Ta vừa vận chuyển tới nơi này, không có bất kỳ bạn bè, không khả năng sẽ có người quen biết tìm ta, cho tới trả phí vận vận nguyên nhân, chủ nhà trọ bên kia ta đã sắp xếp qua, nếu như là hỏi đoán, ta còn có 30 tiền phim, không có hỏi đoán bất luận là đồ vật gì, dự định lưu giữ đến tiếp theo bộ phim, cũng sẽ không là hỏi đoán đồ vật. . . Chờ đã. . ." Tiền Thương Nhất đột nhiên nghĩ đến chính mình vừa nãy thao tác.

"Có lẽ. . ." Hắn theo lỗ trống nhìn một chút, không có bất kỳ người nào ở bên ngoài, "Có ai không?" Hắn hô to một tiếng, xác định người bên ngoài có thể nghe được, chẳng qua cũng không có bất kỳ đáp lại.

"Coi vậy đi, mở ra nhìn liền biết rồi." Tiền Thương Nhất mở cửa ra, phát hiện ngoài cửa thả một cái bình thường màu đen túi ni lông, "Này quen thuộc bao bì phương thức. . ." Hắn nhặt lên túi ni lông sau, đóng kỹ cửa.

"Đây là bản đồ?" Tiền Thương Nhất đem màu đen túi ni lông bên trong đồ vật lấy ra.

Túi ni lông bên trong là một phần bản đồ đơn giản, trên bản đồ biểu hiện khu vực đứng là mình chỗ ở, một cái chỉ dẫn mũi tên theo gian phòng mình bắt đầu, mãi cho đến một cái ngõ cụt kết thúc.

"Này là. . . Tiến vào (trường THPT Tân Hải) phương thức sao?" Tiền Thương Nhất đem bản đồ đặt lên bàn.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Thăng cấp hoàn thành

Ba ngày thời gian thoáng qua liền qua, (trường THPT Tân Hải) áp phích y nguyên chỉ có ba người, hơn nữa, theo áp phích đối với ba người vị trí sắp xếp đến xem, có thể tham gia biểu diễn nhân viên đã xác định.

Ở mấy ngày nay bên trong, Tiền Thương Nhất lại rèn luyện hai lần, hắn cảm giác sức mạnh của chính mình cùng tốc độ gia tăng rồi rất nhiều, bất quá trong lòng hắn hiểu, lúc này chỉ có là chính mình ảo giác thôi, vèn vèn không tới một tuần lễ, tổ chất thân thể căn bản thăng cấp không được quá nhiều.

Trên bản đồ con đường, Tiền Thương Nhất không có đi thử nghiệm, bởi vì phim địa ngục cũng không có nhắc nhở hắn tham gia biểu diễn thời gian, vì lẽ đó, hắn cũng không vội vã, hoặc là nói, hắn sốt ruột cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

"Ngày hôm nay, thăng cấp cần phải liền hoàn thành rồi à?" Tiền Thương Nhất nằm ở trên giường, hiện tại thời gian là sáng sớm 8 giờ.

Rời giường rửa nhanh xong xuôi sau, Tiền Thương Nhất mở máy vi tính ra, trong hòm thư có thêm một lá mail.

"Đến rồi. . ." Tiễn Thương Nhất nhẹ giọng nói một câu.

Hắn mở ra lá mail này, phát hiện bên trong chỉ có một cái QR Code, "Quét quét qua sao?" Tiễn Thương Nhất mở ra điện thoại di động tự mình mang quét quét qua công năng, nhắm ngay mail ngay chính giữa QR Code, một tiếng 'tích', Tiễn Thương Nhất phát hiện màn hình điện thoại di động bắn ra lại tải mặt biên.

"Phim địa ngục điện thoại di động bắt đầu?" Tiễn Thương Nhất click lại tải, sau đó lắp đặt.

Tất cả giải quyết sau đó, Tiễn Thương Nhất mở ra này một tên vì phần mềm điện thoại phim ảnh địa ngục.

Vòng xoáy màu đỏ ngòm xuất hiện ở màn hình điện thoại di động bên trong, nếu như là bình thường phần mềm, Tiễn Thương Nhất có thể còn có thể khen một phen chi tiết làm rất tốt, đáng tiếc này không phải.

Khoảng chừng qua năm giây, màn hình điện thoại di động trên hiện ra hắc số liệu.

"Tự động trói chặt sao?" Tiễn Thương Nhất sự chú ý hoàn toàn bị trong điện thoại di động nội dung hấp dẫn.

Rất nhanh, một cái bản Q hình tượng Tiễn Thương Nhất theo vòng xoáy bên trong chui ra, tiếp theo, vòng xoáy màu đỏ ngòm chậm chạp thu nhỏ lại đến một cái đầu ngón tay to nhỏ, đồng thời từ từ di chuyển đến màn hình dưới góc trái, lúc này, bản Q Tiễn Thương Nhất bối cảnh đã biến thành bầu trời sao, chỉ có lúc này cái này bầu trời sao chính xác đang không ngừng di chuyển, giống như đang tiến hành giữa các hành tinh du lịch như thế.

Mười giây đồng hồ sau, bối cảnh lưu lại ở một viên ngôi sao màu xanh dương trên, chẳng qua Tiễn Thương Nhất phát hiện trên ngôi sao này đại lục tảng khối cùng trái đất không giống nhau, chỉ ít cùng hắc cuộc sống trái đất không giống nhau. Chẳng qua, màn này vền vền lưu lại một giây, màn hình điện thoại di động trên ống kính lần thứ hai bắt đầu di chuyển, chẳng qua là hướng về ngôi sao mặt ngoài di chuyển.

Ống kính xuyên qua núi cao, lướt qua biển cả, đi tới một cái bình thường thôn trang nhỏ, giữa lúc Tiễn Thương Nhất tò mò dự định từ tế quan sát một cái thôn trang này, lúc này màn hình điện thoại di động đột nhiên tối sầm lại, sau đó trong hình ảnh xuất hiện một câu nói.

(một ngày mới, người mở hai mắt của chính mình, theo giấc ngủ trong tỉnh lại)

Tiếp theo, trong màn hình di động mặt xuất hiện ngôi thứ nhất hình ảnh, dưới góc trái nhưng vẫn là vòng xoáy màu đỏ ngòm, mà dưới góc phải nhưng là chính mình bản Q nhân vật.

"Trò chơi sao?" Tiễn Thương Nhất cho mình đổ chén nước là nóng, "Ta nhớ tới trước trong mail có nói lần này thăng cấp là vì tăng lên không phải bộ phim trong lúc các diễn viên trong lúc đó trao đổi, không nghĩ tới sẽ là một cái trò chơi, còn tưởng rằng sẽ là một cái xã giao phần mềm. . . Coi vậy đi, thao tác một cái nhìn."

Nghĩ tới đây, Tiễn Thương Nhất từng điểm một màn hình điện thoại di động, trong điện thoại di động góc nhìn bắt đầu chuyển động, là một người từ trên giường chống đỡ lên nửa người trên góc nhìn thay đổi.

(người cái bụng rất đói, cần ăn uống)

"Ăn uống? Sinh tồn loại trò chơi sao? Nếu như không ăn uống có phải là sẽ chết đói? Đói bụng sau khi chết đâu? Lại mở ra một nhân vật vẫn là trò chơi này liên kết thúc?" Tiễn Thương Nhất lúc này tâm lý rất phức tạp, "Dựa theo phim địa ngục đặc tính, nếu như ta ở trong trò chơi này chết đi, có thể hay không ta bản thân cũng sẽ ở trên thực tế chết đi?"

"Nếu như đúng là nếu như vậy, như vậy còn có diễn viên sẽ sử dụng phần mềm này sao?" Tiễn Thương Nhất lại click một cái màn hình điện thoại di động, trong màn ảnh góc nhìn lần thứ hai bắt đầu chuyển động, theo hình ảnh chuyển đổi trình độ có thể thấy được, lúc này hắn điều khiển nhân vật từ trên giường đứng lên.

Tiến Thương Nhất hai bên kéo kéo màn hình, điện thoại di động góc nhìn hình ảnh cũng hai bên chuyển động.

Trước mắt căn nhà là một nhà bình thường nhà gỗ nhỏ, trong phòng không gian vừa vặn đủ một người cuộc sống, chỉ có lúc này bên trong phòng, trừ một chút đồ dùng hàng ngày ở ngoài, thức ăn nước uống bảo lưu số lượng đều rất ít, thậm chí có thể nói gần như không có.

"Diễn viên không phải đưa ngọc, vì lẽ đó vì để cho diễn viên sử dụng phần mềm này, chỉ có hai loại biện pháp, một loại là sử dụng sức mạnh của bản thân ép buộc diễn viên sử dụng, mặt khác một loại biện pháp nhưng là ở đây trò chơi bên trong thiết lập đầy đủ khen thưởng, đương nhiên, cũng có thể là hai người đều có." Tiễn Thương Nhất điều khiển chính mình nhân vật đi lên.

Hắn đầu tiên ở trong nhà gỗ quay một vòng, đem hết thảy nhìn thấy đồ vật đều click một cái, chẳng qua trừ một chút đơn giản công năng giới thiệu ở ngoài, không có nhiều hơn nữa tin tức.

"Những đồ ăn này cùng nước đều thả ở balo sau lưng bên trong tốt rồi, cùng còn lại sinh tồn loại trò chơi như thế, nhân vật có tự mình mang ba lô thiết lập cùng vác nặng thiết lập, có lẽ những đồ ăn này còn có tác dụng nào khác." Tiễn Thương Nhất không có lập tức giải quyết trò chơi nhân vật đói bụng vấn đề, dù sao chính hắn không cảm giác được, hơn nữa hiện tại vừa không có phát hiện đói bụng cái loại hình đồ vật.

Tiếp đó, Tiễn Thương Nhất click một cái nhà gỗ cửa, hắn vốn tưởng rằng chính mình sẽ hình ảnh sẽ biến thành đen, tiến lên cảnh tượng chuyển đổi, nhưng là hắn không nghĩ tới nhà gỗ cửa trực tiếp mở ra, ngoài cửa phong cảnh hoàn toàn có thể một chút thấy rõ.

"Chuyện này. . ." Tiễn Thương Nhất hơi kinh ngạc, "Không nghĩ tới hoàn thành mức độ như thế cao."

Hắn click một cái ngoài cửa, nhân vật đi ra ngoài.

Ngoài phòng, ngoại trừ Tiễn Thương Nhất nhà gỗ ở ngoài, còn có mười mấy nhà gỗ, "Những này trong nhà gỗ người cũng là giống như ta phim địa ngục diễn viên sao?" Mang theo ý nghĩ này, Tiễn Thương Nhất điều khiển nhân vật đi tới cách mình gần nhất nhà gỗ trước, hắn đẩy cửa ra, nhưng là trong phòng không có bất kỳ ai.

"Không có sao? Như vậy. . . Đồ ăn. . ." Tiễn Thương Nhất bắt đầu ở bên trong nhà gỗ vợ vét, tìm tới một chút đồ ăn, "Cũng không tệ lắm, nếu như còn lại nhà gỗ đều không có ai, như vậy trò chơi này nhân vật mấy ngày gần đây đồ ăn liên không cần lo lắng."

Mười mấy nhà gỗ rất nhanh sẽ chịu vợ vét xong, Tiễn Thương Nhất không có phát hiện một người, không, nói chuẩn xác là liên một cái loại cỡ lớn sinh vật đều không có, nhiều nhất chỉ có một ít côn trùng loại hình.

"Thực sự là kỳ quái. . ." Tiễn Thương Nhất điều khiển nhân vật ăn một chút đồ ăn, hình ảnh trên xuất hiện một hàng chữ.

(người đã ăn no)

"Không có bất kỳ ai, cái kia có ý nghĩa gì?" Tiễn Thương Nhất click một cái dưới góc trái vòng xoáy, trên màn ảnh xuất hiện một cái thực đơn, tuyển chọn hạng phi thường ít ỏi, chỉ có lui ra trò chơi cùng xóa bỏ hai cái tuyển chọn hạng.

"Trước tiên lui ra đi. . ." Bởi vì không có bất kỳ giải thích rõ, vì lẽ đó Tiễn Thương Nhất cũng không tính tiếp tục đi thử nghiệm, hắn click lui ra trò chơi, hình ảnh nhảy chuyển, màn hình trở lại điện thoại di động desktop.

Nhưng mà, hắn vừa vặn lui ra, trên điện thoại di động lúc này thông báo cột liên xuất hiện phim địa ngục này một app thông báo.

"Cái gì quý?" Tiễn Thương Nhất điểm xuống thông báo, lại tiến vào phim địa ngục app ở trong.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Thông báo mới

"Chẳng lẽ nói sau đó thông báo đều do trò chơi này đến báo cho sao?" Tiễn Thương Nhất điểm tiến vào, hắn điều khiển nhân vật y nguyên đứng ở thôn xóm ở trong, xung quanh cũng không có bất kỳ biến hóa nào, không có bất kỳ người nào cùng động vật, thời gian cũng không có lưu động, "Làm sao cảm giác là game offline?"

Đây là trong đầu của hắn phản ứng đầu tiên.

Chẳng qua, hai giây đồng hồ qua đi, ở trong màn ảnh xuất hiện một cái to lớn màu vàng dấu (!), lúc này một dấu (!) khoảng cách Tiễn Thương Nhất vị trí tương đối gần, chỉ ít hắn cảm giác trực quan là như vậy.

Hắn điều khiển nhân vật đi tới dấu (!) vị trí lúc này.

Vòng qua mấy gian nhà gỗ sau đó, hắn xem thấy phía trước xuất hiện một cái loại nhỏ cát hố, cát hố là khác thường hình dáng, chẳng qua cùng hình bầu dục so sánh đến gần.

Màu vàng dấu (!) lưu lại địa phương ngay ở cát hố phía trên, Tiễn Thương Nhất không biết nên làm như thế nào, chẳng qua này không trở ngại hắn tiến lên thử nghiệm, hắn đưa tay click một cái màu vàng dấu (!), tiếp theo, màu vàng dấu (!) liên biến mất rồi, chẳng qua cát hố trên có thêm một hàng chữ.

(hai giờ chiều, đi theo bản đồ tiến vào chỉ định khu vực)

Những chữ này còn toả ra mông lung ánh sáng trắng, nhìn ra vô cùng rõ ràng, tuyệt đối sẽ không xuất hiện nhìn lầm tình huống, trừ khi người quan sát bản thân con mắt liên có vấn đề.

"Ta ở trong game không có thu được cái gì bản đồ, trên màn ảnh cũng không có cái gì nhỏ bản đồ, mà ta ở trên thực tế thu được một cái không biết tên tương tự với bản đồ vật thể, rất hiển nhiên, lúc này câu nói là để trên thực tế ta đi tới trong địa đồ khu vực, mặt khác. . ." Nghĩ tới đây, Tiễn Thương

Nhất phát hiện mình vẫn không có điểm dưới góc phải nhân vật bản Q.

Nếu như nói dưới góc trái máu vòng xoáy màu đỏ là menu chức năng, như vậy căn cứ loài người bình thường logic, phải phía dưới hình tượng bản Q liền hẳn là nhân vật thanh trạng thái.

Hắn mở ra sau đó, phát hiện trên màn ảnh xuất hiện tin tức của chính mình, bao quát họ tên cùng diễn viên đẳng cấp vân... vân.

"Coi vậy đi, trò chơi này còn có rất nhiều có thể thăm dò địa phương, nếu như nói buổi chiều liền muốn đi vào phim địa ngục, như vậy ta tốt nhất lui ra, lấy duy trì tình trạng của chính mình." Nghĩ tới đây, Tiễn Thương Nhất điều khiển chính mình nhân vật nhìn chung quanh một lần, không có phát hiện bất kỳ đáng giá tiêu tốn thời gian địa phương, liền click dưới góc trái máu vòng xoáy màu đỏ lui ra trò chơi.

"Hai giờ chiều, căn cứ ta tiến vào (Phương Nào) tình huống đến xem, không cần thiết chuẩn bị món đồ gì, bộ phim bên trong đều có sắp xếp, cho tới đạo cụ đặc biệt, bởi vì tiền phim không đủ nguyên nhân, vì lẽ đó cũng không có hồi đoái, hiện tại. . . Duy nhất có thể làm sự việc liền là. . ." Tiễn Thương Nhất mở ra điện thoại bộ, cha mẹ số điện thoại ở tờ thứ nhất.

Hắn do dự mấy giây, vẫn là ấn xuống điện thoại quay số phím.

...

Một giờ chiều nữa, Tiễn Thương Nhất căn cứ trên bản đồ chỉ thị đi tới ngõ cụt ở ngoài, nhưng mà hắn không có đi vào.

Thứ nhất là không rõ ràng hiện tại có hay không thỏa mãn thời gian yêu cầu, thứ hai nhưng là hắn muốn phải tốn mấy phút đến quan sát hoàn cảnh chung quanh. Bởi vì Tiễn Thương Nhất nơi ở khu vực này cũng không phải thành phố trung tâm, mà là so với góc vắng vẻ xung quanh, thậm chí có thể tính làm thị trấn, vì lẽ đó xung quanh cũng chẳng có bao nhiêu người, thậm chí ngay cả cư dân đều không có bao nhiêu, có một luồng âm u đầy tử khí cảm giác.

"Bởi vì người quá ít duyên cớ, vì lẽ đó nơi này duy nhất đáng giá khen ngợi địa phương chỉ sợ cũng chỉ có sạch sẽ điểm này." Tiễn Thương Nhất ngồi xổm xuống, dùng ngón trỏ tay phải sờ sờ mặt đất, tro bụi rất nhiều, chẳng qua xung quanh nhưng không có bao nhiêu màu trắng rác rưởi cùng đồ ăn vật tui rác.

"Coi vậy đi, vào đi thôi." Tiễn Thương Nhất hướng về ngõ cụt đi đến.

Bởi vì khí trời tốt, lại thêm hai bên không có nhà cao tầng che chắn, vì lẽ đó trong ngõ cụt tia sáng tốt hơn, lúc này ở ngõ vách tường hai mặt đều có (trường THPT Tân Hải) tuyên truyền áp phích, theo Tiễn Thương Nhất đi sâu, áp phích bên trong bản vẽ phác thảo hình như sống lại, có kỳ quái sức hấp dẫn.

"Đi mau đến cùng a. . ." Giữa lúc trong lòng Tiễn Thương Nhất đáng nghi thời điểm, phía trước tầm nhìn đột nhiên còi mở, giống như căn bản cũng không có vách tường như thế, hắn lại đi rồi mười mấy bước, phía trước đột nhiên xuất hiện cửa ra, không chỉ như thế, theo lối ra còn truyền đến rộn rộn ràng ràng huyền ảo loạn âm thanh, dường như đi tới trung tâm thành phố.

Tiến Thương Nhất tiếp tục hướng phía trước đi tới, bước đi thận trọng.

Đi ra ngõ, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình đi tới một nơi khác, tuy rằng hắn không biết mình là ở nơi nào, nhưng mà trong lòng hắn xác định chính mình không lại nguyên lai thành phố.

Ở Tiễn Thương Nhất phía trước, là đủ loại kiểu dáng quán ăn nhỏ, chủng loại vô cùng phong phú, trong quán bay ra hương vị để Tiễn Thương Nhất không nhìn được liếm môi một cái. Ở quán ăn nhỏ trước cửa, vây quanh một đám học sinh cấp ba, bọn họ chính đang xếp hàng chờ chủ quán ăn vật ra lò.

"Ừm. . . Những khả năng này liền là trường THPT Tân Hải học sinh." Tiễn Thương Nhất đi tới lượng người đi tương đối ít địa phương, sau đó bắt đầu ở trên người mình tìm tòi lên.

"Smartphone?" Tiễn Thương Nhất móc túi ra một cái điện thoại di động, chẳng qua này điện thoại không phải hắn bản thân nguyên bản điện thoại di động, bởi vì hắn nguyên lai điện thoại di động vỏ ngoài là màu trắng bạc, mà này điện thoại vỏ ngoài là đen tuyền.

Theo thợ chế tạo trên xem, lúc này điện thoại chất lượng thậm chí càng vượt qua chính hắn trước kia cái kia một điện thoại.

"Không có chìa khoá, không có ví tiền. . ." Trong lòng Tiễn Thương Nhất có chút tiếc nuối.

Ở trước hai bộ phim bên trong, bởi vì thoát ly xã hội loài người, vì lẽ đó những thứ đồ này không cần cũng không có ảnh hưởng quá lớn, nhưng là nơi này rõ ràng liền là xã hội loài người, thậm chí so với mình trước chỗ ở còn muốn phồn thịnh.

"Chờ đã, tại sao chỉ có một mình ta?" Tiễn Thương Nhất lúc này đột nhiên nhớ tới có một chỗ không đúng, trước hai bộ phim bên trong, mình cùng còn lại diễn viên đều có một cái nhận biết quá trình, đề đến nay sau hành động, nhưng là hiện tại hắn nhưng là một người ở đây.

Hắn nhìn chung quanh một lần không phát hiện cùng mình có giống nhau phản ứng người, tất cả mọi người có mục đích.

"Coi vậy đi, vẫn là nhìn này điện thoại đi." Tiễn Thương Nhất ấn xuống một cái phím power, trên màn hình điện thoại lập tức xuất hiện chín cung ô mặt mã, "Hắn là ngầm thừa nhận mặt mã đi. . . Nếu không, 4 cái ở trên con số đều có thể tạo thành mặt mã, ta nhớ tới ta có xem qua một phần văn Chương,

bên trong tính toán Android khách hàng quả thực hết thấy mặt mã tổ hợp là 389112 loại khả năng. . ."

Trong giây lát này, Tiền Thương Nhất lại nghĩ đến chính mình nên làm gì hiểu rõ mặt mã biện pháp, chẳng qua trước đó, hắn vẫn là lựa chọn thử một lần.

Đầu tiên, hắn đưa vào một cái z chữ loại hình mặt mã, kết quả trên màn ảnh biểu hiện mặt mã sai lầm.

"Chờ đã, hình như phim địa ngục không tất nhiên phải ở chỗ này thiết lập khó khăn cửa ải, thế này hoàn toàn không có cần thiết, lại như kịch truyền hình bên trong vai phản diện không lời nói nhằm mà trực tiếp một đao đem vai chính giết chết như thế, vì lẽ đó, mặt mã cần phải là. . ." Tiền Thương Nhất đưa vào chính mình chín cung ô mặt mã.

Điện thoại di động desktop xuất hiện, bên trong phần mềm không nhiều, chỉ có vền vền mấy cái, càng nói chuẩn xác là mấy cái phân loại.

Chia làm thanh toán, ghi chép, điện thoại cùng cái khác.

"Thanh toán? Đúng rồi, tuy rằng ở ta thành phố sử dụng không nhiều, nhưng mà theo trên internet ta hiểu rõ ràng ở còn lại thành phố có thể tới cửa không cần mang bóp tiền, hoàn toàn thông qua điện tử thanh toán cuộc sống, như vậy nơi này. . ." Tiền Thương Nhất đưa mắt nhìn sang quán ăn nhỏ cửa, phát hiện học sinh ở trả tiền thời điểm xác thực không có thanh toán giấy tiền, mà là sử dụng điện tử thanh toán.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Tiện lợi

"Chẳng qua ở trong thành phố cuộc sống, cũng chỉ có tiền còn không được, còn cần ID card. . ." Tiền Thương Nhất điểm mở tay ra mấy bên trong thanh toán phần mềm, bên trong gạch trống còn có thật nhiều, "Đã như vậy, như vậy thân phận cũng có thể ở trong điện thoại di động tìm tới đi, lúc này bên trong có ghi chép này một phân loại, ta coi như thành lời ghi chú loại hình đồ vật tốt rồi."

Mở ra sau, Tiền Thương Nhất quả nhiên ở bên trong phát hiện thân phận của chính mình, tuy rằng còn chưa đủ tỉ mỉ, nhưng đã đầy đủ.

"Ngao Khang Thành, lúc này liền là ta hiện tại tên sao?" Tiền Thương Nhất hít một hơi thật sâu.

Ngoại trừ họ tên ở ngoài, còn có thật nhiều tin tức, trong đó quan trọng nhất một cái liền là.

Chính mình tới nơi này là vì phỏng vấn, mà phỏng vấn chức vị, nhưng là trường THPT Tân Hải giáo viên lịch sử.

"Như vậy a? Ta còn coi chính mình lại là học sinh." Tiền Thương Nhất nhỏ nước bọt chính mình một câu, lấy chính mình tuổi tác, lại đi làm một học sinh trung học thực sự có chút miễn cưỡng, ở (Phương Nào) bên trong, bởi vì là ở đơn độc hòn đảo, xung quanh giao thiệp với người cũng đều là diễn viên, sẽ không xuất hiện cảm giác quái dị, nhưng mà lần này không giống nhau.

Ngoài ra, ghi chép bên trong còn có viết rõ ở lại địa điểm, bởi vì Ngao Khang Thành nâng lên mấy ngày trước cũng đã đi tới thị trấn Tân Hải duyên cớ, vì lẽ đó ngủ lại địa điểm cũng đã có, chẳng qua để Tiền Thương Nhất cảm giác kỳ quái chính là, Ngao Khang Thành chỗ ở lại không phải quán trọ, mà là thuê căn nhà.

Chẳng qua mặt trên cũng không có viết rõ Ngao Khang Thành sẽ cái gì sẽ ở tại phố ăn vặt, Tiền Thương Nhất suy đoán hắn mục đích tới nơi này có thể là vì thả lỏng chính mình, mà không phải có việc trọng yếu.

Xuất phát từ bảo hiểm, Tiền Thương Nhất vẫn là chờ đợi nửa giờ, xác định trừ mình ra ở ngoài không còn những người còn lại.

"Không đúng, chỉ ít còn có hai người, chỉ là, cùng trước hai lần không giống, chúng ta lần thứ nhất gặp mặt cũng không phải ở bộ phim ở ngoài, mà là ở trong phim ảnh, hay hoặc là, thân phận ở bên trong bộ phim này là vô cùng quan trọng một điều kiện, đương nhiên, còn có còn lại khả năng, tỷ như đây là 'Đạo diễn' sắp xếp." Tiền Thương Nhất trong đầu có một ý nghĩ, hắn kéo kéo khỏe miệng, ngăn lại chính mình tiếp tục đi suy nghĩ vấn đề này.

Thông báo quá điện thoại di động phần mềm bên trong bản đồ, Tiền Thương Nhất tìm tới Ngao Khang Thành chỗ ở, là đi một lần trường THPT Tân Hải gần vô cùng khu nhỏ. Lúc này vị trí của hắn tới gần trung tâm trấn, xem như là này một cái ép đường dành riêng cho người đi bộ.

Nếu như muốn đến Ngao Khang Thành chỗ ở, ắt phải ngồi xe.

"Cũng là dùng điện thoại di động thanh toán sao?" Tiền Thương Nhất không chắc chắn lắm, bởi vì ở trong hiện thực sinh hoạt, điện tử thanh toán vẫn

không có phổ biến đến hần sinh hoạt hàng ngày bên trong, phần lớn đều là tiến lên online mua sắm thời điểm mới sử dụng.

Thông qua quan sát đám người xung quanh hành vi, Tiền Thương Nhất rất nhanh nắm giữ ở sinh hoạt hàng ngày bên trong sử dụng điện tử thanh toán phương pháp.

"Là... Phim khoa học viễn tưởng sao? Nếu như là thị trấn, tại sao so với ta trước ở lại thành phố còn muốn phát đạt?" Tiền Thương Nhất đầu tiên dùng điện tử thanh toán nạp tiền lời nói phí, hần làm như vậy nguyên nhân là muốn phải thấu hiểu thanh toán mật mã.

Ở mật mã này một hạng, Tiền Thương Nhất đem chính mình thường thường sử dụng phần mềm thiết lập một cái phức tạp mật mã, mà còn lại phần mềm, thì lại sử dụng đồng nhất cái mật mã, lấy thuận tiện ký ức, cho dù xảy ra vấn đề gì, cũng có thể thông qua thường thường sử dụng phần mềm đến tìm trở lại còn lại phần mềm mật mã.

Hần đưa vào chính mình thanh toán mật mã, nhắc nhở thanh toán thành công.

"Rất tốt." Hai lần mật mã thử nghiệm thành công để Tiền Thương Nhất từ từ thích ứng hiện tại trạng thái.

Ở trạm xe buýt trước, hần thông qua tuần tra giao thông công cộng con đường phần mềm xác định chính mình đi xe con đường, cần đổi xe một lần xe, đợi sau ba phút, hần ngồi lên rồi xe công cộng, ở trước xe cửa nơi, hần thông qua một cái đi xe app đổi lên xe gọi QR Code tiến hành rồi quét hình, sau đó phần mềm bên trong liền xuất hiện đi xe thanh toán điểm ban đầu này một cái ghi chép.

"Ừm... Cùng giao thông công cộng thẻ công năng gần như, có thể theo bên trong xe trạm điểm rõ nhìn ra, lúc này hàng xe công cộng là đoạn đường thu phí, xem ra này một đi xe phần mềm công năng liền là ghi chép lên xe địa điểm cùng xuống xe địa điểm, sau đó tính toán tiền xe phần mềm." Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động thu cần thận.

Tuy rằng những người còn lại đối với hần cũng không hiểu kỳ, không có bất kỳ người nào chú ý hần, nhưng mà Tiền Thương Nhất vẫn là quyết định hành động cần thận, bởi vì hiện tại chuyện gì đều không rõ ràng.

"Ta hiện tại nên làm chuyện thứ nhất liền là trở lại Ngao Khang Thành ở lại địa điểm, tiếp theo, chuẩn bị ngày mai giáo viên lịch sử nhận lời mời. Còn hai gã khác diễn viên, đợi đến trường THPT Tân Hải lại nhìn, tình cảnh của bọn họ cần phải cùng ta cũng như thế, cho dù không giống nhau, vậy cũng nhất định sẽ ở trường THPT Tân Hải gặp gỡ." Tiền Thương Nhất đổi xe một chuyến xe.

"Tuy rằng trong lòng ta có diễn viên nằm ở không giống phe phái suy đoán, nhưng là... Ứng Nhân cùng Trí Đa Tinh đều có từng nói tương tự vấn đề, diễn viên trên bản chất đều thuộc về đồng nhất phe phái, lúc này một chút có thể xác định. Đương nhiên, cũng không thể hoàn toàn thả lỏng cảnh giác, dù sao, hiện tại hết thảy đều còn không rõ ràng lắm." Tiền Thương Nhất lần thứ hai xuống xe.

Lúc này hần đã đi tới Ngao Khang Thành ở lại khu nhỏ trước.

Cổng khu nhỏ có máy thu hình, còn có một người tuổi tác lớn khoảng 50 tuổi bảo an, lúc này chính đang nhìn chăm chú điện thoại di động xem kịch truyền hình, đối với ra vào khu nhỏ người hoàn toàn không có để ý.

Tiền Thương Nhất liếc mắt một cái liền đi thẳng vào.

Đi tới gian phòng mình trước, ở nguyên hần là ổ chìa khóa địa phương, xuất hiện một cái quét hình khu vực.

"Liền chìa khoá đều không cần sao?" Tiền Thương Nhất mở ra điện thoại di động, bắt đầu tìm kiếm lên liên quan phần mềm, rất nhanh, hần liền phát hiện một cái tên là nhà ở phần mềm, mở ra sau đó, bên trong xuất hiện rất nhiều hình dạng danh thiếp, mỗi một cái trên danh thiếp mặt đều là khu nhỏ tên gọi, mà cái thứ nhất trên danh thiếp liền là Tiền Thương Nhất hiện tại vị trí khu nhỏ.

Hần click danh thiếp một cái, lúc này một danh thiếp bắt đầu phóng to, bên trong có thật nhiều công năng ấn phím, trong đó cái thứ nhất công năng liền là mở cửa. Sử dụng chức năng này, Tiền Thương Nhất đối với tay nắm cửa phía trên quét hình khu vực quét hình, một giây đồng hồ sau, cửa một tiếng, liền mở ra, Tiền Thương Nhất đi vào trong nhà, sau đó đóng cửa lại.

"Tuy rằng hiện tại vẫn có một loại không thích ứng cảm giác, nhưng mà thật sự rất thuận tiện a, nếu như an toàn có thể có được hiệu quả bảo đảm, lúc này một tập trung hóa quản lý biện pháp, hiển nhiên có thể hiệu quả thuận tiện mọi người cuộc sống, tăng cao cuộc sống hiệu suất. Người bình thường ra ngoài, nhất định phải mang chìa khoá bóp tiền cùng điện thoại di động, cho dù là phái nam, đem nhiều như vậy đồ vật đặt ở trong túi quần cũng rất không tiện, hiện tại đem chìa khoá cùng bóp tiền đều đặt chung ở trong điện thoại di động, thế này vừa đến, bất kể là đi xa vẫn là công tác, đều cực kỳ thuận tiện, cũng không cần lo lắng bóp tiền mình quên mang, chìa khoá quên mang theo."

Tiền Thương Nhất đem đèn mở ra, chẳng qua cũng không phải thông qua tay dùng nhấn nút bấm, mà là thông qua nhà ở phần mềm bên trong công năng.

"Vật network sao?" Tiền Thương Nhất phát hiện mình trải nghiệm đồ vật ở trong hiện thực sinh hoạt đều có thể tìm tới một chút đường nét, chỉ có không có hiện rõ ở đây sao thuận tiện cùng phổ biến.

"Nếu như muốn nhận lời mời, Ngao Khang Thành cần phải có chuẩn bị liên quan tài liệu a? Ta tìm một chút lẽ ra có thể tìm tới." Tiền Thương Nhất không có tiếp tục lãng phí thời gian đi cảm than khoa học kỹ thuật phát đạt mang đến cuộc sống tiện lợi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Tìm kiếm

Tiền Thương Nhất nhìn một chút hiện tại thời gian, đã bốn giờ rưỡi chiều.

Đang tiến hành lục soát trước, Tiền Thương Nhất trước tiên ở mỗi cái gian phòng đều nhìn một chút, để hắn cảm thấy kinh ngạc chính là, bộ phòng này lại là hai phòng một phòng một nhà bếp riêng, tuy rằng đây chỉ là Ngao Khang Thành thuê căn nhà, Tiền Thương Nhất cũng cảm giác quá xa xỉ.

"Chuyện như vậy vẫn là trước tiên không muốn suy xét, dù sao ta đối với Ngao Khang Thành cũng không biết, cũng không biết hắn nguyên lai phương thức sống, may là cốt truyện sắp xếp là hắn đến nơi khác đến nhận lời mời giáo viên, bằng không, ta có thể còn muốn suy xét ứng phó như thế nào hắn người nhà, khoan đã, không hẳn a. . . Có lẽ hắn người nhà sẽ gọi điện thoại lại đây. . ." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, bắt đầu lục soát lên.

Cùng bình thường không giống, Tiền Thương Nhất hiện rõ tìm tòi bếp vệ hai cái này gian phòng, tuy nói là tìm tòi, trên thực tế cũng chính là đem hết thầy giảng từ loại hình địa phương mở ra nhìn một chút bên trong có món đồ gì.

"Nguyên liệu nấu ăn cũng chẳng có bao nhiêu, chẳng qua đồ gia vị chủng loại nhiều đến ra ngoài ta dự liệu." Tiền Thương Nhất đem tủ cửa đóng lại.

"Đáng tiếc, tài nấu nướng của ta thuộc về có thể lấp đầy bụng dạng trình độ, nếu không có thể vẫn có thể ở đây tàn khốc bộ phim bên trong thật tốt hưởng thụ một phen." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, hắn không có quên trước đó bộ phim chuyện đã xảy ra.

Tiếp đó, Tiền Thương Nhất bắt đầu tìm tòi nổi lên mặt khác hai gian phòng, một nhà là Ngao Khang Thành phòng ngủ, mặt khác một nhà lại là phòng sách của hắn, chẳng qua phòng sách giá sách bên trong cũng chẳng có bao nhiêu sách, căn bản không có bắt đầu bố trí, diện tích lớn nhất chính là một cái rộng lớn mấy tính bàn.

Trên bàn để mấy vi tính ngoại trừ máy tính âm hưởng vân vân điện tử sản phẩm ở ngoài, còn bày có vài phần do a4 giấy đóng sách thành sách tư liệu cùng một chút quyển sách dày cộp, làm Tiền Thương Nhất đến gần sau đó, hắn liếc mắt liền thấy sách vở tên, bìa ngoài viết toàn cầu thông sử bốn chữ.

"Vậy những thứ này là cái gì?" Tiền Thương Nhất lật qua lật lại tư liệu, phát hiện là Ngao Khang Thành viết một phần luận văn.

Luận văn tiêu đề viết, theo chế độ xã hội góc độ sơ cấp (toàn cầu thông sử) bên trong nói đối tính quan điểm cùng quan điểm đối với xã hội loài người tạo thành ảnh hưởng.

"Ha ha." Tiền Thương Nhất qua loa lật vài tờ, phát hiện bản này luận văn vẫn còn một bản thảo trạng thái, rất nhiều nơi đều chịu đánh tới ký hiệu, hiển nhiên còn cần mức độ lớn sửa chữa.

Trên bàn sách còn lại một ít sách vở đều là thông sử loại hình Tiền Thương Nhất cơ bản sẽ không trải qua sách vở, chỉ ít ở hắn tốt nghiệp sau đó, chưa bao giờ lại nhìn qua tương tự sách vở, cho dù nó lại nổi danh, trừ khi ủy thác có đối với phương diện này yêu cầu.

Nếu không hiểu, Tiền Thương Nhất cũng không có xem, chỉ là tùy ý lật qua lật lại sách vở tổng cộng có hay không có kẹp ẩn nấp món đồ gì.

"Cũng không có. . . Xem ra thứ ta muốn cần phải ở trong mấy vi tính." Tiền Thương Nhất đem máy tính mở ra, hệ thống nhưng vẫn là hắn hiểu biết hệ thống, mà mặt mã, lúc này lần Tiền Thương Nhất không có làm tiếp ngầm thừa nhận mặt mã thử nghiệm, mà là trực tiếp đưa vào chính mình máy tính mật mã.

"Đi vào." Tiền Thương Nhất nhanh chóng tra tìm lên, rất nhanh, hắn liền tìm đến có quan hệ Ngao Khang Thành tin tức.

Ở một cái tên là hồ sơ quản lý hệ thống máy tính phần mềm bên trong, Ngao Khang Thành một chút cơ bản tin tức toàn bộ ở phía trên.

Không có tiêu tốn bao nhiêu thời gian, hắn liền đem những này đơn giản tin tức cho nhớ kỹ, vì phòng ngừa điều bất trắc, hắn còn chụp một tấm hình, ở những tin tức này bên trong, có một cái vô cùng trọng yếu công tác ghi chép.

Mặt trên viết nội dung không nhiều, chẳng qua lại làm cho Tiền Thương Nhất cảm giác vô cùng hiếu kỳ, "Ngao Khang Thành là nghiên cứu sinh tốt nghiệp, đồng thời thu được ưu tú học sinh tốt nghiệp vinh dự, năm thứ nhất ở đại học dạy học, tại sao hiện tại muốn tới cấp 3 nhận lời mời? Có lẽ là ở đại học bên trong chuyện gì xảy ra a? Chỉ có thể suy đoán như vậy, không biết hắn có hay không làm nhật ký thói quen, không phải vậy còn có thể thông qua nhật ký hiểu rõ một, hai."

Lúc này, Tiền Thương Nhất phát hiện điện thoại di động mình đột nhiên vang lên.

Hắn vội vàng đưa điện thoại di động lấy ra, phát hiện dĩ nhiên là mẹ Ngao Khang Thành gọi tới.

"Làm sao bây giờ? Không khả năng không tiếp, tuy nói ta đã hiểu rõ Ngao Khang Thành cơ bản tin tức, nhưng mà sinh hoạt hàng ngày bên trong dùng từ, xưng hô loại hình nhưng hoàn toàn không rõ ràng, muốn mô phỏng theo Ngao Khang Thành. .. Khoan đã, ta tại sao muốn mô phỏng theo Ngao Khang Thành? Ở bộ phim bên trong, ta liền là Ngao Khang Thành, theo mặt mã điểm ấy có thể nhìn ra, những chuyện này, ta dùng phương pháp của chính mình đến ứng đối là có thể."

Tiền Thương Nhất ấn xuống nút nhận cuộc gọi sau, đối diện lập tức liền truyền đến thanh âm một người phụ nữ cùng. . . Về ngoài, lại trực tiếp là video trò chuyện.

"Ê, Khang Thành, người hiện tại đang làm gì?" Mẹ Ngao Khang Thành một mặt tò mò nhìn phía sau Tiền Thương Nhất, muốn theo dõi cảnh nhìn ra cái gì đến.

"Ồ. . . Viết luận văn, sau đó ăn cơm." Tiền Thương Nhất để cho mình trả lời tận lực đơn giản.

"Ồ nha, nhận lời mời thế nào rồi? Không biết người tại sao muốn đi cấp 3, không phải có rất nhiều đại học đều cho người phát tới thư mời sao?" Nói đến đây câu nói thời điểm, mẹ Ngao Khang Thành bĩu môi, tức giận phi thường.

Nghe được câu này, Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt nói: "Quả nhiên là như vậy. . . Tùy tiện trở lại một câu liền cắt đứt coi vậy đi, theo phỏng cho thuê xa xỉ cũng có thể thấy được, Ngao Khang Thành là một cái khá tùy tính người, đối mặt thường thường can thiệp mình lựa chọn cha mẹ, hán thái độ tuyệt đối như nhau, thậm chí còn có chút lạnh nhạt, bằng không, mẹ của hắn liền sẽ không như vậy hỏi."

"Ây. . ." Tiền Thương Nhất trước tiên dùng một cái do dự từ mở miệng, sau đó hỏi ngược lại: "Có chuyện gì không?"

"Người đưa nhò này làm sao hỏi như vậy? Ta đây không phải quan tâm người sao?" Mẹ Ngao Khang Thành tuy rằng vẻ mặt vô cùng không vui, thế nhưng là không có đáng nghi.

"Còn thật là. . ." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói một câu.

"Ta ngày mai nhận lời mời." Tiền Thương Nhất mở miệng trả lời, hắn không muốn nhiều lời, cũng không có cách nào nhiều lời.

"Tốt rồi tốt rồi, người nghỉ ngơi thật tốt đi, ta muốn đi tham gia bạn học tụ họp, đừng quên ta cho người đề cử cô bé nha!" Mẹ Ngao Khang Thành cười nói một câu liền cúp điện thoại.

Tiền Thương Nhất lau mồ hôi, "Xem ra phần lớn người đều giống nhau a."

Giải quyết sau chuyện này, Tiền Thương Nhất tiếp tục ở máy tính bên trong tìm kiếm, sau đó hắn tìm tới Ngao Khang Thành giấy chứng nhận tư cách, lúc này chút là điện tử cấp, ở phía dưới tìm đọc ghi chép bên trong viết có 'Đã được trường THPT Tân Hải tiếp thu' vài chữ.

"Giấy chứng nhận điện tử hóa cũng phổ biến mở đến rồi sao? Nếu như những này đều có, mà sắp xếp thỏa đáng, như vậy. . . Ngao Khang Thành. . . Đối mặt trường THPT Tân Hải năng lực kiểm tra, người thật sự cái gì đều không cần chuẩn bị sao?" Tiền Thương Nhất tay trái chống cằm của chính mình, biểu hiện trên mặt sống không luyến tiếc.

"Đúng rồi, còn có phòng ngủ không có xem." Tiền Thương Nhất đứng lên, đi vào phòng ngủ.

Hắn đem phòng ngủ lật một lần, phát hiện một cái để cho mình vô cùng để ý đồ vật, vậy là một cái đồng hồ cát, dáng vẻ rất khéo léo, đương nhiên màu vàng khung làm cho người ta một loại rất cao quý cảm giác, đương nhiên, lúc này chút đều không đáng giá chú ý, chân chính để Tiền Thương Nhất chú ý chính là, để tay hắn chạm được này một đồng hồ cát thời điểm, trong đầu của hắn lại có âm thanh nhắc nhở.

(có hay không thu lấy đạo cụ đặc biệt: Thời gian vỡ vụn)

(thuyết minh: Sử dụng sau, có thể làm cho bản thân nằm ở độc lập thời không ở trong hai giây.)

"Là đạo cụ đặc biệt?" Tiền Thương Nhất tròn to hai mắt.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Nhận lời mời

Đối với đạo cụ đặc biệt, Tiễn Thương Nhất đương nhiên không cách nào từ chối, huống hồ , lúc này cái đồng hồ cát như thế đồ vật, bày ra đến như thế rõ ràng, mà thu được quá trình không có bất kỳ khuyết điểm , như vậy nhất định là phim địa ngục bản thân biểu tưng đạo cụ đặc biệt.

Làm Tiễn Thương Nhất ở trong lòng chọn Yes sau đó , lúc này cái đạo cụ đặc biệt dường như chịu khí hoá, từ từ trôi về thân thể Tiễn Thương Nhất, sau đó chậm chạp biến mất không còn tăm hơi, mà ở Tiễn Thương Nhất trong đầu, có thêm một cái đạo cụ đặc biệt cột, mà này một cái đạo cụ đặc biệt cột công chính bày ra hẳn vừa này thu được đạo cụ đặc biệt Thời gian vỡ vụn.

(đạo cụ bản đặc biệt không chiếm cứ vốn có cột đạo cụ, thuộc về vật phẩm tiêu hao, sử dụng một lần lập tức biến mất)

"Như vậy sao? Nếu như đúng là như vậy , như vậy. .. Bây giờ cái đạo cụ đặc biệt có thể thuộc về có thể ở bên trong bộ phim này tiếp tục sống sót thứ cần thiết, bằng không, cũng sẽ không đơn độc dành cho một cái tạm thời cột đạo cụ." Tâm tình của Tiễn Thương Nhất càng nặng nề.

Trước đó bộ phim bên trong, thần mặt trắng năng lực quá mức đáng sợ, loài người hoàn toàn không có cách nào can thiệp, năm người gần như như là thần mặt trắng món đồ chơi, chỉ có thể ở gần đường chết trên tìm sống giây dựa.

"Không sao." Tiễn Thương Nhất nói chính mình một câu, "Tình huống như thế, sớm muộn đều muốn đối mặt."

Hắn nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, "Trước tiên đưa điện thoại di động tràn ngập điện, sau đó chuẩn bị ăn cơm tối."

Đi tới nhà bếp, Tiễn Thương Nhất đầu bắt đầu trước nấu bữa cơm, "Nguyên bản năm lạng gạo đều là có thể , lúc này lần vẫn là tám lạng đi, phòng tại nạn tại chưa xảy ra." Ấn xuống một cái nồi cơm điện nấu bữa cơm nút bấm sau đó, Tiễn Thương Nhất theo trong tủ lạnh lấy ra khoai tây cùng cà.

Ở gọt khoai tây da thời điểm, Tiễn Thương Nhất cũng không có lãng phí quá nhiều thời gian, đơn giản gọt mấy cái thuận tiện đi da địa phương sau đó, còn lại địa phương hẳn trực tiếp dùng dao bếp đem gọt đi, căn bản không để ý như vậy lãng phí hay không lãng phí.

"Ngày mai sẽ phải nhận lời mời, nếu như không có phim địa ngục trợ giúp, ta duy nhất có thể làm sự việc liền là tạm thời nước tới chân mới nhảy." Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nói chính mình.

Khoai tây da gọt tốt sau đó, Tiễn Thương Nhất đem cắt thành sợi, bởi vì không phải rất nhuần nhuyễn quan hệ, cắt ra đến sợi khoai tây to nhỏ cùng hình dạng vô cùng kì quặc. Cắt gọn sau đó, Tiễn Thương Nhất cầm một cái đĩa, đem cắt gọn sợi khoai tây thả ở bên trên, sau đó đem cà đặt ở trên thớt gỗ mặt.

Nửa giờ sau, Tiễn Thương Nhất một người ngồi ở trên bàn ăn, trước mặt bày ra món ăn cùng một bát bữa cơm.

Không để ý đến trong phòng quanh quẽ, Tiễn Thương Nhất tự mình tự bắt đầu ăn.

Sau khi ăn xong, hắn đem bát đĩa rửa sạch sẽ trả về chỗ cũ, tiếp tục đi tới Ngao Khang Thành phòng sách.

"Toàn cầu thông sử sao?" Tiễn Thương Nhất ngồi ở trước bàn máy vi tính xem lên.

Lần thứ nhất lật xem, hắn không có xem nội dung cụ thể, mà là ở nhìn kỹ mục lục.

"Loại này xuất bản sách vở, thông qua mục lục có thể nhanh chóng hiểu rõ tác giả toàn thể lối suy nghĩ, 1500 năm trước đây thế giới cùng 1500 năm thế giới sau này sao? Đúng rồi, nếu như những này sử thật cùng ta vị trí thế giới giống hết , như vậy địa danh đâu? Tên người đâu? Không giống vẫn là giống nhau? Nếu như những này toàn bộ giống nhau , như vậy vật lý tham số đâu? Những này có hay không cùng ta vị trí thế giới giống hết?" Tiễn Thương Nhất từ đầu đến cuối không có bỏ đi hiểu rõ phim địa ngục tạo thành.

Nhưng là coi hắn cẩn thận kiểm tra sách vở nội dung thời điểm, hắn mới phát hiện mình lo xa rồi, bởi vì rất nhiều mặt giấy đều chịu mờ nhạt hóa, bởi vì muốn xác nhận duyên cớ, Tiễn Thương Nhất còn đặc biệt dùng điện thoại di động kính phóng đại công năng đến xem, có thể kết quả vẫn như cũ là như thế, nội dung mờ nhạt không rõ.

Cho tới rõ ràng bộ phận nội dung, đều là một chút không quá quan trọng nghệ thuật văn hóa các loại, đối với hắn mà nói, căn cứ những nội dung này căn bản là không có cách suy đoán.

"Internet đâu? Thông qua hiểu rõ thời sự cũng có thể với cái thế giới này có giải thích a? Vẫn là thế giới bản đồ, địa lý phương diện cũng có thể. .." Tiễn Thương Nhất bắt đầu ở trên internet tìm tòi lên, chẳng qua kết quả nhưng vô cùng làm người thất vọng.

"Đều chịu mờ nhạt hóa. .." Tiễn Thương Nhất đóng màn hình máy tính, hắn tìm tòi khoảng chừng hai giờ, nhưng là trừ một chút không quá quan trọng không tưởng kịch truyền hình ở ngoài, căn bản không có quá nhiều đáng giá tham khảo nội dung.

"An bài như thế. .. Xem ra ta có khả năng đụng vào phạm vi cũng chính là thị trấn Tân Hải." Tiễn Thương Nhất không lãng phí thời gian nữa, lúc này thời gian đã đến gần chín giờ tối, hắn dứt khoát trực tiếp lên giường ngủ.

Ngày thứ hai, Tiễn Thương Nhất theo giấc ngủ bên trong tỉnh lại, hắn nhìn đồng hồ, lúc này là sáng sớm 8 giờ.

"Ta nhớ tới quần áo thụ bên trong có một ít quần áo đồ vật, thay một cái tốt rồi." Tiền Thương Nhất mở ra tủ quần áo, vì chính mình đổi một áo sơ mi trắng.

Ở trước gương soi rọi sau đó, hắn rất nhanh đi tới trường THPT Tân Hải trước.

Vẫn không có tiến vào trường THPT Tân Hải, Tiền Thương Nhất liếc mắt liền thấy thấy trường THPT Tân Hải thư viện, đặc biệt phong cách thiết kế làm cho người ta cảm giác như là một cái chính đang bay lượn hùng ưng, vô cùng phù hợp học sinh cấp ba tuổi trẻ có phần chán đặc điểm, mà ở thư viện đình chớp, một cái bóng xung quanh vây quanh mấy cái vòng cũng rất giống loài người tượng tượng nguyên tử kết cấu bên trong.

Hắn hướng về bảo an báo danh thân phận, đăng ký sau đó, liền hướng trường THPT Tân Hải tòa nhà văn phòng đi đến.

Tòa nhà văn phòng ở thư viện mặt bên, không có thư viện hiện đại cảm giác, nhưng mà lại có một loại dày nặng điểm tĩnh cảm giác, cho Tiền Thương Nhất một loại nổi lòng tôn kính cảm giác.

Hỏi thăm trước đài công nhân viên sau đó, Tiền Thương Nhất đi tới lầu hai nhận lời mời nơi, tiếp theo, hắn nhìn thấy chính mình bóng người quen thuộc.

"Ứng Nhân? Lại gặp mặt sao?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng hỏi mình một câu.

Ở bên người Ứng Nhân còn có một cô gái, chẳng qua cô gái này xem ra vô cùng chán chường, thậm chí so với thời gian dài hậm hực Trần Tư Mẫn còn chán chường, nhưng là làm cô gái này giương mắt xem Tiền Thương Nhất thời điểm, Tiền Thương Nhất nhưng khẳng định người này chán chường không phải trạng thái tinh thần có vấn đề, mà là. . . Cá nhân nếp sống vấn đề.

Làm Tiền Thương Nhất đến gần sau đó, Ứng Nhân hướng về hắn đưa tay ra, "Xin chào, ta tên Tô Nhạc Sinh. Đến trường THPT Tân Hải nhận lời mời giáo viên vật lý."

"Xin chào, ta tên Ngao Khang Thành, tới nơi này nhận lời mời giáo viên lịch sử." Tiền Thương Nhất nắm chặt Ứng Nhân tay phải, hai người ánh mắt giao nhau, ý rất rõ ràng, sau đó lại nói.

"Khâu Vũ Trúc, giáo viên toán học." Chán chường nữ giới duỗi ra tay phải của chính mình.

"Chào người." Tiền Thương Nhất bởi vì vừa nãy đã giới thiệu thân phận mình duyên cớ, vì lẽ đó không tiếp tục nói một lần.

Ba người đến đây, liền đến đủ, bọn họ gặp mặt dĩ nhiên trực tiếp ở trường THPT Tân Hải bên trong.

"Chúng ta đây là?" Tiền Thương Nhất nhìn một chút hai người.

"Đợi người, hình như còn chưa tới." Ứng Nhân, cũng chính là Tô Nhạc Sinh trở về Tiền Thương Nhất một câu.

Lúc này, giày cao gót âm thanh theo hành lang một bên khác truyền đến, "Thật ngại ngừng, để ba vị đợi lâu, vừa nãy hiệu trưởng mở ra một cái tạm thời hội nghị, vì lẽ đó trì hoãn, ta trước tiên hướng về ba vị tương lai đồng nghiệp xin lỗi." Đến người là một tên cao gầy người đẹp, buộc tóc đuôi ngựa, làm cho người ta cảm giác vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái.

"Không sao, chúng ta cũng vừa mới đến." Ứng Nhân cười cợt, đi về phía trước một bước.

"Ta tên Sài Văn, ba vị mời vào." Sài Văn mở cửa ra, ba người đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Thuận lợi

Bên trong gian phòng bố trí vô cùng tinh giản, Tiền Thương Nhất mới vừa vào đến liền nhìn thấy ngay phía trước phía trên mang theo một bức chữ thảo, nội dung là "Đức cao vi sư thân chính vi phạm". Ở chữ thảo phía dưới là một cái bàn dài, có thể ngồi ba người, ở trên bàn dài lúc này bày ra ba bình nước suối, mà ở ba người cách đó không xa, thả ba thanh lớn ghế tựa, hiển nhiên là theo nơi khác chuyển tới.

"Ba vị xin chờ một chút, hiệu trưởng lập tức liền tới đây." Sài Văn cười cợt, "Xin hỏi có muốn uống chút hay không cái gì?"

"Ta không cần." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

"Cho ta đến một bình đi." Ứng Nhân đóng vai Tô Nhạc Sinh không có từ chối.

"Không cần." Nét mặt Khâu Vũ Trúc không có bất kỳ biến hóa nào.

"Kẻ này, xem ra đặc biệt quái dị a, cuối cùng có phải là diễn viên? Danh hiệu của nàng là cái gì? Nếu như Ứng Nhân cũng là ở đây gặp phải nàng, có thể hẳn cũng không biết, xem ra còn phải hỏi bản thân." Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu.

Ba người đợi khoảng chừng mười phút, một người tuổi tác hơn năm mươi tuổi nam giới đi vào.

Người này khí vũ hiên ngang, tuy rằng hai bên tóc mai đã hơi có chút tóc bạc, nhưng mà một cái tóc ngắn để hẳn xem ra vô cùng tinh thần, hẳn sau khi đi vào đi tới ba người trước mặt, dùng trung khí đầy đủ âm thanh nói rằng: "Ta là trường THPT Tân Hải hiệu trưởng Đoạn Thiên Trạch, ba vị đều là tinh anh phần tử, kinh nghiệm không có bất cứ vấn đề gì, chẳng qua, ở thăm tra thời điểm, ta phát hiện một ít chuyện."

Nói tới chỗ này, Đoạn Thiên Trạch ra hiệu Sài Văn đóng cửa lại, "Theo trên bản chất tôi nói, ba vị trong hồ sơ điện tử đều có một ít 'Chỗ bần'." Đang nói 'Chỗ bần' hai chữ thời điểm, Đoạn Thiên Trạch nhấn mạnh, "Đương nhiên, bọn họ không có chịu ghi lại ở trong hồ sơ, ta là thông qua còn lại phương thức hiểu rõ ràng, chẳng qua, có thể vững tin chính là, lúc này chút chỗ bần là xác xác thực thực tồn tại sự việc."

Ứng Nhân cùng Tiễn Thương Nhất đối diện một chút, không muốn lại còn có này vừa ra.

"Chẳng qua ba vị không cần lo lắng, ta tuy rằng lớn tuổi, nhưng không phải một cái cổ hủ người, chỉ là có một ít chuyện vẫn là sớm giải thích rõ tốt hơn, đỡ phải lấy sau xảy ra chuyện gì mà xử phạt thời điểm trong lòng mọi người có lời oán hận." Đoạn Thiên Trạch ngồi ở giám khảo vị trí.

"Nguyên bản trường THPT Tân Hải không cần lại tuyển nhận giáo viên, nhưng là nguyên lai giáo viên bởi vì một vài vấn đề mà từ chức, đột nhiên có ba vị giáo viên từ chức, đối khoá trình sắp xếp xuất hiện vô cùng lớn ảnh hưởng, cho nên mới tuyển nhận giáo viên. Tốt rồi, ta liền nói đến đây, mọi người sau này thời gian chung đụng rất dài, ta cũng không lời nói nhảm, Sài Văn người sau đó dẫn bọn họ đi từng người văn phòng, để bọn họ trước tiên cùng từng người đồng nghiệp hiện rõ làm quen một chút." Sau khi nói xong, Đoạn Thiên Trạch đứng lên, hướng về ba người khẽ gật đầu sau, liền rời khỏi phòng.

Sài Văn có một ít lúng túng, chẳng qua nàng cũng không để ý, hình như thường thường xử lý chuyện như vậy, "Ba vị đi theo ta, chuyện công tác, các vị đồng nghiệp sẽ cùng các người nói rõ tường tận."

"Không cần kiểm tra sao? Không đúng. . . Lấy hiện tại khoa học kỹ thuật phổ biến hóa đến xem, có thể phỏng vấn thi viết cũng đã là phỏng vấn online a? Nói như vậy, khó trách chúng ta không cần hiểu rõ liên quan tri thức. . ." Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nghĩ, đồng thời theo kịp phía trước ba người bước đi.

Đi theo Sài Văn bước đi, ba người đi tới lớp học, theo phòng học ở ngoài đi qua, lờ mờ có thể nghe được bên trong phòng học truyền đến giáo viên đưa ra câu hỏi âm thanh cùng học sinh trả lời vấn đề âm thanh. Sở dĩ như vậy hình dung, là bởi vì phòng học cửa sổ cũng không phải cửa sổ lớn, mà là sắp xếp ở phía trên cửa sổ nhỏ, thế này thiết lập nguyên nhân chủ yếu là vì phòng giữa phòng học ở ngoài nhân viên đi lại sẽ ảnh hưởng bên trong phòng học giảng bài giáo viên cùng học tập học sinh.

Khuyết điểm cũng hết sức rõ ràng, học sinh cấp ba chính là cần nhất học tập thời điểm, bởi vì bọn họ ở lớp 12 đối mặt cuộc thi sẽ quyết định bọn họ sau này cuộc đời hướng đi, lúc này cũng là thi đại học chuẩn bị được xã hội chú ý một cái nguyên nhân.

Bởi vì phần lớn học sinh tự chủ đều không cao, vì lẽ đó nếu như chủ nhiệm lớp không thể ở phòng học ở ngoài trực tiếp nhìn thấy bên trong phòng học tình cảnh, như vậy lấy học sinh cấp ba năng lực phản ứng hoàn toàn có thể cả buổi đều đang chơi điện thoại đi động học tập máy văn văn điện tử sản phẩm mà không bị chủ nhiệm lớp phát hiện.

Rất nhanh, Ứng Nhân đóng vai Tô Nhạc Sinh cùng mặt khác một người không biết danh hiệu Khâu Vũ Trúc đều tiến vào từng người văn phòng, chỉ có Tiễn Thương Nhất tiếp tục theo Sài Văn đi tới.

"Liền là này, giáo viên Ngao Khang Thành." Sài Văn vươn tay trái ra làm một cái xin mời tư thế.

Tiến Thương Nhất ý tốt nở nụ cười, đi vào.

Bên trong phòng làm việc có thật nhiều bàn làm việc, mỗi một vị trí giáo viên đều có bàn làm việc, mà không giống bàn làm việc trong lúc đó đều chịu cao lớn thủy tinh mờ cho ngăn mờ đến rồi, lẫn nhau trong lúc đó không thể nhìn thấy.

"Người là mới tới giáo viên a?" Một tên mang kính mắt người đàn ông trung niên nhìn Tiễn Thương Nhất hỏi.

"Vâng" Tiễn Thương Nhất gật đầu một cái.

"Vị trí của người ở đây, Sài Văn đã cùng chúng ta chào hỏi, nghe nói mới tới ba vị giáo viên bằng cấp đều rất cao, hoan nghênh đi tới trường THPT Tân Hải, ta tên Triệu Nguyên, phụ trách lớp 11 học sinh địa lý." Triệu Nguyên duỗi tay của chính mình.

"Xin chào, Ngao Khang Thành, chuyên nghiệp là lịch sử phương hướng." Tiễn Thương Nhất nắm tay lại, theo Triệu Nguyên đi tới bàn làm việc của mình.

"Bàn làm việc bên trong đồ vật vẫn không có sửa sang, chính người dọn dẹp một chút đi, ta cũng không biết món đồ gì cần dùng, nếu như có vấn đề gì,

trực tiếp hỏi ta là tốt rồi, căn phòng làm việc này chủ yếu do ta phụ trách." Triệu Nguyên hiển nhiên còn có chuyện của chính mình muốn làm, không có quá nhiều hỏi thăm Tiền Thương Nhất sự việc.

"Há, tốt, cảm ơn." Tiền Thương Nhất dùng bàn giấy vệ sinh xoa xoa cái ghế, sau đó ngồi xuống.

Hít sâu một hơi sau, Tiền Thương Nhất bắt đầu rồi chính mình ở bộ phim bên trong dạy học cuộc sống.

...

"Dạy lớp 11 học kỳ sau lịch sử sao? Nguyên lai giáo viên có đem mình bản soạn bài lưu lại, lúc này phương diện ta không cần quá lo lắng, cho dù không có, ta cũng có thể lệ thuộc sách vở, nhiều nhất lại đem một chút ví dụ mẫu đáp án giải thích rõ một cái, độ khó không lớn." Tiền Thương Nhất ngồi ở một nhà lắp đặt thiết bị khá tinh xảo nhà hàng bên trong, lúc này hắn đang đợi Ứng Nhân còn có bề ngoài vô cùng chán chường cô gái kia.

Tuy rằng ở ngày thứ nhất, ba người tiến hành rồi ngắn gọn trao đổi, nhưng mà bởi vì hoàn toàn không có manh mối duyên cớ, vì lẽ đó cũng không có tiến lên đi sâu trao đổi, mà lúc này là chủ nhật, ở Ứng Nhân theo đề nghị, ba người chọn như thế một chỗ tiến lên gặp mặt, một mặt là lẫn nhau trong lúc đó tiến lên trao đổi, ở một phương diện khác nhưng là đối với tương lai sắp xếp.

Không bao lâu, Ứng Nhân cùng Khâu Vũ Trúc liền đến đến nhà này nhà hàng.

"Trước tiên gọi món ăn đi." Khâu Vũ Trúc còn không ngồi xuống cứ nói một câu nói như vậy.

"Ây. . . Người chọn đi, ta không có vấn đề." Tiền Thương Nhất đem thực đơn đẩy qua.

"Tùy tiện." Ứng Nhân chọn cái chỗ ngồi ngồi xuống.

Lúc này, người phục vụ đi tới, bắt đầu ghi chép món ăn tên.

Rất nhanh, Khâu Vũ Trúc liền điểm xong món ăn, hoàn toàn không có muốn hỏi hai người ý.

"Người thật sự không cần danh hiệu?" Tiền Thương Nhất mở miệng hỏi trước mặt chán chường nữ giới.

"Không đáng kể a, nếu như người nhất định phải một cái, liền gọi ta thực đơn tốt rồi." Chán chường nữ giới hình như căn bản không ngại chuyện như vậy.

"Người. . . Chắc chắn chứ?" Tiền Thương Nhất nhíu nhíu mày.

"Ốt xanh xào trứng cũng được." Chán chường nữ giới nhìn đều không nhảy mắt một cái.

"Vậy vẫn là gọi thực đơn đi." Tiền Thương Nhất cười khổ một cái.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Điểm khác biệt

"Chúng ta hiện tại vị trí đoạn thời gian cần phải vẫn là bộ phim vừa mới bắt đầu không lâu, vì lẽ đó. . . Có thể thảo luận không ra cái gì kết luận, chẳng qua, chỉ ít ta muốn hỏi hỏi các người liên quan với thăng cấp thông cáo vấn đề." Hai tay Tiền Thương Nhất ôm ngực dựa vào ghế.

"Người là nói. . . Cái kia điện thoại di động phần mềm sao?" Ứng Nhân lắc lắc điện thoại di động của mình.

"Không sai, ta cho rằng là một loại nào đó xã giao phần mềm, nhưng là sau khi đi vào ta phát hiện, trên thực tế nó là trò chơi, chỉ ít cho cảm giác đầu tiên của ta là như vậy." Tiền Thương Nhất đáp.

Thực Đơn không nói gì, ánh mắt của nàng hình như tất cả trên thực đơn.

"Thương Nhất, người nói rõ trước đi một cái người hiểu rõ ràng tin tức đi, chúng ta như vậy trao đổi hiệu suất quá thấp." Ứng Nhân đem chính mình kính râm mang theo.

"Chính xác có ý đó." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

"Ta tiến vào phần mềm này sau đó, hình ảnh trên biểu hiện nội dung là một cái vòng xoáy màu đỏ ngòm, sau đó, vòng xoáy bắt đầu thu nhỏ lại, sau đó đi động đến dưới góc trái, dưới góc phải nhưng là ta nhân vật bản Q, trò chơi góc nhìn là ngôi thứ nhất. Ta đơn giản thao tác sau đó phát hiện, ta nơi ở địa phương là một cái nhà gỗ nhỏ."

"Ta nhân vật sau khi rời giường, có gợi ý của hệ thống ta hiện tại là trạng thái đói bụng, tiếp tục ta ở trong nhà gỗ tìm được một chút thức ăn nước uống, chẳng qua ta không có lập tức dùng để uống, mà là đi ra nhà gỗ. Ta phát hiện ta nhân vật vị trí nhà gỗ ven ven là rất nhiều trong nhà gỗ một nhà, bởi vì ta ban đầu ý nghĩ là đây là một cái xã giao phần mềm, vì lẽ đó ta cho rằng còn lại nhà gỗ cũng sẽ có cùng ta cũng như thể diễn viên, như vậy, chúng ta ở trong game là có thể trao đổi."

"Chẳng qua, làm ta kiểm tra xong hết thấy nhà gỗ sau đó, ta phát hiện toàn bộ thôn xóm nhỏ chỉ có một mình ta, may là ở đây chút nhà gỗ ở trong đồng dạng phát hiện đồ ăn, ta tiêu hao một chút đồ ăn sau đó liền bắt đầu thử nghiệm dưới góc trái màu vòng xoáy màu đỏ, cũng chính là menu chức năng, lui ra trò chơi này."

"Vừa vặn, lúc này thời điểm trong game đến rồi một cái thông báo, ngay sau đó ta lại tiến vào trò chơi, ta phát hiện ta ở trong game trạng thái không có thay đổi, lúc đó ta suy đoán là một cái game offline. Thông báo rất nhanh sẽ biểu hiện ở trong màn ảnh, chẳng qua không phải trực tiếp tin tức, mà là một cái màu vàng dấu chấm than, ta hướng dấu chấm than phương hướng đi đến, sau đó phát hiện một cái hố cát."

"Tiếp theo, trong hố cát xuất hiện một chút chữ, lúc này chút chữ phát ra hào quang màu trắng, vô cùng rõ ràng, chữ nội dung là để ta đi theo bản đồ tiến vào bộ phim ở trong, sau đó, ta liền lui ra trò chơi. Ta trải nghiệm nội dung game liền chấm dứt ở đây, không biết các người nội dung game có hay không cùng ta cũng như thế? Nếu như không giống nhau, là nơi nào không giống nhau? Đối với những này, các người lại có gì suy đoán?"

Tiền Thương Nhất sau khi nói xong, nhấp ngụm trà, sau đó đưa ra vấn đề của chính mình.

"Người... Thay đổi một chút." Ung Nhân không có trực tiếp trả lời vấn đề, mà là nói một câu hán khá dễ ý sự việc, "Ồ (Té Chết) sau đó, người lại tham gia biểu diễn bộ phim? Cần phải có người chết rồi à?"

Tiền Thương Nhất lặng im mấy giây, gạt đầu một cái, "Vâng." Hán không có nhiều lời.

"Trước trả lời vấn đề của người đi. Cái thứ nhất, nội dung game có hay không như thế, ta trả lời là không giống nhau, ta sau khi đi vào, nhân vật tỉnh lại địa phương cũng không phải nhà gỗ, mà là một hang núi, hang núi trên vách tường có một ít nhỏ bé ánh nến, mà ta nhân vật, chính xác nằm trên đất."

"Ta điều khiển nhân vật bắt đầu ở bên trong hang núi bước đi, đứng rồi, hệ thống cũng có nhắc nhở ta lúc này nằm ở trạng thái đói bụng, chẳng qua ta không có phát hiện xung quanh có đồ ăn, nói trở lại đề tài chính, hang núi đường hình như như một cái mê cung, ta ở bên trong đi rồi hồi lâu đều không tìm được lối ra, bất đắc dĩ, đành phải lui ra trò chơi."

"Liên quan với người nói thông báo, ta cũng ở trong game phát hiện, chẳng qua không giống người là ở trong hố cát nhìn thấy thông báo, ta thông báo nội dung viết ở trên vách tường. Vấn đề thứ hai ta vừa nảy tiện cũng đã trả lời, cho tới vấn đề thứ ba, có cái gì suy đoán? Nếu phim địa ngục ra phần mềm này, còn đặc biệt phát ra mail thông báo, như vậy, nhất định có tác dụng của nó."

"Này tác dụng nhất định cùng chúng ta có quan hệ, nói cách khác, chúng ta có thể theo bên trong được lợi. Còn cuối cùng là cái gì lợi ích, có thể là đạo cụ đặc biệt, cũng có thể là tiền phim, nếu như thu được? Có thể đây chính là then chốt, hiển nhiên phim địa ngục không khả năng như trên thực tế tay giao du như thế, tổ chức đủ loại quà tặng hoạt động, vì lẽ đó... " Nói tới chỗ này, Ung Nhân dừng lại một chút, "Chúng ta trong game nhân vật nhất định sẽ gặp phải nguy hiểm, hơn nữa không phải tầm thường nguy hiểm!"

Tiền Thương Nhất gạt gạt đầu, Ung Nhân suy đoán cùng hán gần như, cho tới danh hiệu Thực Đơn - Khâu Vũ Trúc, Tiền Thương Nhất cũng không có kỳ vọng đối phương sẽ trả lời vấn đề của chính mình.

"Nói đến quà tặng, ở bên trong bộ phim này, các người có hay không thu được đạo cụ đặc biệt?" Thực Đơn liếm liếm chính mình ngón trỏ.

"Thời gian vớ vẩn?" Tiền Thương Nhất lập tức nói tiếp.

"Có." Ung Nhân gạt đầu một cái.

"Cái này đạo cụ đặc biệt công năng rất mạnh mẽ." Thực Đơn đem ngón trỏ đặt ở chính mình môi dưới trên, "Chuyện này ý nghĩa là chúng ta sắp sửa đối mặt kẻ địch vô cùng nguy hiểm, nguy hiểm đến chúng ta bằng sức mạnh của bản thân hoàn toàn không có cách nào chống lại. Vì lẽ đó, lúc này cái đạo cụ đặc biệt là vì để cho chúng ta cân bằng kẻ địch năng lực mà dành cho thứ cần thiết."

"Đứng rồi, vẫn không trả lời Thương Nhất vấn đề. Ta nhân vật thức tỉnh địa phương là một toà kiểu tây phương thành lũy cổ, tương tự không có bất kỳ ai, còn lại có lẽ đều không khác mấy, tạm thời còn chưa phát hiện cái gì đáng giá chú ý địa phương, có lẽ trong game nội dung vẫn không có truyền."

Thực Đơn chán chường ánh mắt để Tiền Thương Nhất cảm giác vô cùng kiềm nén.

"Được rồi, bộ phận thứ nhất thảo luận đến đây là kết thúc, tiếp tục là bộ phận thứ hai, chúng ta kế hoạch kế tiếp." Tiền Thương Nhất phát phát tay, ra hiệu vừa nảy thảo luận có một kết thúc.

Trên thực tế, bởi vì ba người hiểu biết nội dung không có xung đột, lại thêm ba người suy đoán không kém nhiều, vì lẽ đó điểm này không có thảo luận cần phải.

"Chờ một chút!" Thực Đơn sờ sờ chính mình cái bụng, "Tại sao món ăn còn chưa lên đến."

"Lại nói. . . Người cuối cùng chọn cái gì a?" Tiền Thương Nhất đem trên bàn ăn người phục vụ lưu lại thực đơn cầm tới, sau đó hần hít sâu một hơi, nỗ lực áp chế lại chính mình tức giận trong lòng, quay đầu hỏi Thực Đơn, "Ba người! Kêu 8! Món! Ăn! Người. . ." Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất lại hít sâu một cái, sau đó dùng thanh âm bình thản tiếp tục hỏi, "Thuộc về heo sao?"

"Không đáng kể đi, lẽ nào ở đây còn muốn cần kiệm tiết kiệm?" Thực Đơn chớp chớp con mắt của chính mình, hỏi ngược lại Tiền Thương Nhất một câu.

Tiền Thương Nhất muốn nói lại thôi, cuối cùng ho khan một tiếng, sau đó nói với Thực Đơn: "Người vui vẻ là được rồi."

"Ta vì sao lại vui vẻ? Người vừa nãy mắng ta." Giọng điệu Thực Đơn vẫn là loại kia thái độ thờ ơ, dường như trời sập xuống cũng có vóc dáng cao to chống đỡ như thế.

Tiền Thương Nhất sau khi nghe, tay phải gõ gõ bàn, "Ta. . . Xin lỗi người, vì lẽ đó hiện tại. . . Chúng ta có thể bắt đầu. . . Thảo luận. . . Cái tiếp theo chuyện sao?"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Đầu mối

"Ta có một ít phát hiện, không biết có phải là, cho nên nói đi ra để cho các người phân tích một chút. Chính như Thực Đơn từng nói, kẻ địch của chúng ta nhất định vô cùng nguy hiểm, đến nỗi cho chúng ta nhất định cần này một đạo cụ đặc biệt. Tốt rồi, nói sẽ đề tài chính, ta phát hiện quái dị điểm là cái này." Ưng Nhân đem điện thoại di động của mình móc đi ra.

Hắn thông thạo thao tác mấy lần sau, đưa điện thoại di động bày ra ở trước mặt hai người.

"Đây là bản học kỳ tháng kiểm tra thành tích, hiện tại đã là lớp 11 học kỳ sau, mà đã tiến lên hai lần tháng kiểm tra cùng một lần bên trong cuộc thi, còn sót lại hai lần tháng kiểm tra cùng một lần cuộc thi cuối kỳ." Ưng Nhân chỉ chỉ trên điện thoại di động người thứ nhất, "Lâm Chính, nam, lúc này lần bên trong cuộc thi thu được người thứ nhất, tổng cộng chín môn, ngoại trừ ngữ văn cùng toán học là 150 điểm max điểm ở ngoài, còn lại đều là 100 điểm max điểm, tổng điểm 1000 điểm, hắn thu được điểm là 992 điểm."

"Là. . . Thật không. . ." Tiền Thương Nhất kéo kéo khóe miệng, hắn tự nhận không ngốc, sở dĩ không cho là mình rất thông minh nguyên nhân, cũng là bởi vì ở lúc đọc sách chịu đã kích qua, không nghi ngờ chút nào, chịu đã kích nguyên nhân cũng là bởi vì thành tích cách biệt cách xa.

"Điểm rất cao. . . Vì lẽ đó?" Thực Đơn đột nhiên thay đổi vẻ chán chường, hai mắt trong nháy mắt tràn ngập tinh thần.

"Các người lại nhìn người thứ hai, Đinh Hạo, 986 điểm thành tích." Ưng Nhân chỉ chỉ người thứ hai, nhưng mà hắn không có để cho hai người trả lời, mà là nhanh chóng cắt hình ảnh, "Đây là lần trước tháng kiểm tra thành tích, Lâm Chính 990 điểm người thứ nhất, Đinh Hạo 984 điểm người thứ hai."

Lúc này, Tiền Thương Nhất nhìn một chút Đinh Hạo mặt sau xếp hạng, điểm cao nhất cũng không có đạt đến 900 điểm, vì lẽ đó Lâm Chính cùng Đinh Hạo hai người hoàn toàn là lãnh chạy thê đội thứ nhất, đem thê đội thứ hai vớt ra một cái chiều không gian.

"Chúng ta trở lại xem lần thứ nhất tháng kiểm tra thành tích, Đinh Hạo 988 điểm người thứ nhất, mà Lâm Chính đây. . ." Ưng Nhân đem bảng văn tuột xuống, "726 điểm, hai trăm tên trên, cùng Đinh Hạo kém không chỉ một cấp bậc mà thôi."

"Sao chép sao? Không có khả năng lắm. . ." Tiền Thương Nhất trong đầu mới ra hiện rõ ý nghĩ này liền chịu chính mình bác bỏ, "Như thế rõ ràng kinh ngạc, giáo viên không khả năng không ý thức được, Lâm Chính tình huống như thế quả thực lại như tiểu thuyết võ hiệp bên trong không cần thận roi vào hèm núi tình cờ gặp cao nhân vai chính, thực sự quá làm người khác chú ý."

"Mặt khác, lấy Đoạn Thiên Trạch hành vi xử sự, cũng tuyệt đối sẽ không để xảy ra chuyện như vậy đi, mặt khác, coi như là sao chép, Lâm Chính muốn thu được như thế cao điểm, duy nhất có thể sao chép người cũng chỉ có Đinh Hạo, có thể là. . ." Tiền Thương Nhất lắc đầu, hắn cho là mình loại ý nghĩ này, dù thế nào đi nữa đều giải thích không thông báo.

Được cái, Ưng Nhân vẫn chưa nói hết, "Bởi vì tò mò, vì lẽ đó ta đem hai người này ở cấp ba hết thầy thành tích đều tìm được, kết quả là Đinh Hạo vẫn là lớp hạng nhất gần như nằm ở bất bại địa vị, mà Lâm Chính, thành tích vẫn duy trì ở trung bình, không trên không dưới."

"Nếu như các người có Lâm Chính là sao chép ý nghĩ, cũng có thể bỏ ý niệm này đi, đầu tiên Đinh Hạo không khả năng có cho hắn sao chép cơ hội, bởi vì tháng kiểm tra chỗ ngồi là căn cứ lần trước thành tích đến sắp xếp, một nhà phòng học chẳng qua ngồi 30 người, mà Đinh Hạo cùng Lâm Chính đang thi thời điểm đều không có đi nhà cầu, vì lẽ đó, trừ khi là không tầm thường mảnh khoé, bằng không hai người này tuyệt đối không cách nào gian lận, cho tới lần thứ hai, giám thị giáo viên toàn bộ hành trình nhìn chăm chăm hai người, càng loại bỏ gian lận khả năng."

"Có lẽ các người sẽ nghĩ, Lâm Chính có thể trực tiếp sao chép tham khảo đáp án, vấn đề là, mỗi một lần cuộc thi đáp án đều gửi ở hiệu trưởng Đoạn Thiên Trạch quỹ bảo hiểm bên trong, nếu như có thể thu được toàn bộ chín môn đáp án, như vậy nắm giữ loại năng lực này người, căn bản không cần gian lận, bởi vì hắn có thể điều khiển quyền thế đã thoát ly trường THPT Tân Hải phạm trù."

Tiền Thương Nhất nói xong đưa điện thoại di động thả lại túi áo.

"Lần sau tháng kiểm tra còn bao lâu?" Thực Đơn hỏi.

"Một tuần." Tiền Thương Nhất hồi đáp.

"Các người có cái gì suy đoán sao?" Ứng Nhãn nhìn một chút hai người.

Lúc này, Thực Đơn gọi món ăn rót cục vào bàn, nhìn thấy chính mình gọi món ăn sau đó, nàng hoàn toàn không thấy Ứng Nhãn cùng Tiền Thương Nhất hai người, tự mình tự bắt đầu ăn, không chút nào thực nữ thận trọng, không, càng nói đúng ra, nàng lúc này hành vi, phải nói so với người đàn ông còn muốn càng phóng khoáng.

Một bàn sườn xào chua ngọt không tới một phút liền chịu nàng ăn được sạch sành sanh, còn kém liêm mồm.

Nhìn thấy tình cảnh thế này, Tiền Thương Nhất chỉ có thể lựa chọn quên Thực Đơn, mà cùng Ứng Nhãn tiếp tục thảo luận lên gian lận vấn đề.

"Người vừa nãy nói tới nghiệm chứng phương pháp không thành vấn đề, chỉ là, lúc này đều là ở 'Bình thường' hai chữ này cơ sở tới suy lý, nói cách khác, nếu như Lâm Chính cùng áp phích bên trong phía dưới bóng mờ có liên hệ gì, như vậy hắn rất có thể cũng không 'Bình thường', nếu không thì, chúng ta cũng không cần 'Thời gian vỡ vụn' cái này đạo cụ đặc biệt." Tiền Thương Nhất nói ra cái nhìn của chính mình.

"Người nói tiếp." Tay phải Ứng Nhãn làm một cái xin mời tư thế.

"Kết hợp cái này đạo cụ đặc biệt tên gọi đến xem, có lẽ Lâm Chính có thể theo trình độ nào đó trên chấm dứt thời gian đâu? Lại như rất nhiều bộ phim bên trong như vậy, hắn có thể thoải mái theo chính mình trường thi đi tới Đinh Hạo trường thi, xem xong hắn bài thi sau đó lại trở về chính mình trường thi, mà hắn những này hành vi đối với xung quanh thí sinh tới nói, có lẽ vẫn chưa tới 001 giây thời gian."

Tiền Thương Nhất nói cho tới khi nào xong, Thực Đơn đã bắt đầu ăn bàn thứ hai thức ăn, chẳng qua nàng nghe được Tiền Thương Nhất sau, hơi dừng lại một chút, vì chính mình khoang miệng vọt ra nói chuyện không gian.

"Như vậy sao chép quá dễ dàng chịu nghỉ ngơi, hơn nữa viết văn phương diện này nói như thế nào? Lẽ nào Lâm Chính căn cứ đề bài chính mình vào internet lục soát bài văn mẫu? Người suy đoán căn bản là không có cách chứng giả, hơn nữa miêu tả vô cùng mờ nhạt." Sau khi nói xong, Thực Đơn lại bắt đầu ăn.

"Xác thực, hơn nữa, cho dù Lâm Chính nắm giữ loại năng lực này, đối với chúng ta sinh tồn lại có ảnh hưởng gì? Hắn sẽ giết chúng ta sao? Hoàn toàn không có lý do gì." Ứng Nhãn lắc lắc đầu, "Có thể tình huống bên trong càng phức tạp một chút, chúng ta vẫn là trước tiên quan sát thăm dò sau đó lại tiến lên thảo luận đi, nói đến, ta cái bụng cũng đói bụng."

"Ai." Tiền Thương Nhất tay trái lấy tay đỡ trán, hắn cũng biết mình suy đoán có thật nhiều lỗ thủng.

Lúc này, hắn lại nghĩ tới một chuyện, "Đúng rồi Ứng Nhãn, người giá trị danh dự. . . Có bao nhiêu?"

Ứng Nhãn đem kính râm hái xuống, "78."

"Được. . . Đi." Tiền Thương Nhất lại nhìn một chút Thực Đơn, chẳng qua không hỏi ra miệng.

"Ta 52." Thực Đơn trả lời một câu, "Người bao nhiêu?"

"Ây. . . Rất ít, ăn đi, tám cái món ăn cần phải đủ chứ?" Tiền Thương Nhất không muốn tiếp tục thảo luận vấn đề này, vội vã nói sang chuyện khác.

"Đủ rồi, không đủ ta sẽ tặng thêm, yên tâm." Thực Đơn hoàn toàn không để ý Tiền Thương Nhất trong lời nói trước hai chữ.

Nghe được Thực Đơn, Tiền Thương Nhất một lúc nghẹn lời, đành phải cùng hai người cùng khởi động chiếc đĩa giải quyết chính mình vấn đề no ấm.

Trả tiền xong sau, Thực Đơn trực tiếp liền trở về, mà Ứng Nhãn cùng Tiền Thương Nhất hai người chỗ ở tương đối gần, vì lẽ đó cùng đi rồi một đường, thừa cơ hội này, Tiền Thương Nhất cũng hỏi thăm Ứng Nhãn một chút vấn đề riêng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Đáp ứng

Tiền Thương Nhất cùng Ứng Nhân dàn hàng trên đường đi về nhà, hai người chỗ ở cách nhau một ngàn mét.

"Ta nhớ tới người ở ta lần thứ nhất tiến vào vào phim địa ngục thời điểm nói với ta, nếu như lần sau gặp lại, sẽ nói cho ta chuyện còn lại." Tiền Thương Nhất mở miệng.

"Đây chính là người muốn hỏi chuyện của ta sao?" Lúc này, Ứng Nhân đã đem chính mình kính râm mang theo, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất không nhìn thấy ánh mắt của đối phương.

"Xem như là dùng vấn đề này đến mở ra đề tài đi, dù sao, ta đã thỏa mãn lúc trước người nói điều kiện." Tiền Thương Nhất trả lời.

"Như vậy a. . . Được rồi, người vừa nãy hỏi giá trị danh dự sự việc, nếu như người ở bộ phim đầu tiên bên trong mở ra giá trị danh dự, như vậy ở thứ hai bộ phim người nhất định sẽ hỏi thăm còn lại diễn viên, như vậy thứ ba bộ phim thì sẽ không hỏi thăm, nhưng là người hiện tại hay là hỏi ta, lúc này giải thích rõ người giá trị danh dự là ở thứ hai bộ phim mở ra." Ứng Nhân nghiêng đầu nhìn một chút Tiền Thương Nhất.

"Người có thể mang giá trị danh dự hiểu rõ vì thế giới hiện thực bên trong diễn viên được lòng người giá trị, hoặc là Fans giá trị, nói chung liên là ý này, lúc này cần phải rất dễ dàng hiểu, làm nổi tiếng đạt đến trình độ nhất định thời điểm, diễn viên đăng cấp sẽ tăng lên trên, liền có thể biểu diễn tiền phim càng phong phú, càng dễ dàng tăng lên nổi tiếng bộ phim."

"Nếu như là trên thực tế diễn viên, đương nhiên muốn làm như vậy, bởi vì có thể kiếm lời nhiều tiền hơn, cũng có thể để càng nhiều người nhận biết mình, do đó được danh dự, nhưng là đối với cho chúng ta những này dùng tính mạng xuất hiện ở đóng phim phim địa ngục diễn viên, những thứ đồ này lại có bao nhiêu lớn ý nghĩa? Chuyện như vậy lại như bán ma túy như thế, cho dù có nhiều hơn nữa tiền, người không có mạng đi hưởng thụ cũng là làm không."

Ứng Nhân thờ dài, tiếp tục nói: "Ta trước đây gặp được một người diễn viên, hẳn là tuyển bốn diễn viên. Theo trong miệng hắn, ta hiểu rõ ràng một cái tin, làm diễn viên đăng cấp tăng lên trên sau đó, bọn họ sẽ thu được càng nhiều 'Tự do' cùng sinh tồn bảo đảm, tỷ như thứ hai đạo cụ đặc biệt mang theo cột."

"Thứ hai?" Tiền Thương Nhất hơi kinh ngạc.

"Ừm, không chỉ như thế, theo trong miệng hắn ta còn nghe nói một chuyện, làm diễn viên đăng cấp đầy đủ cao thời điểm, sẽ xuất hiện một cái hồi đoái đồ vật gọi là 'Thoát ly phim địa ngục' đạo cụ, chính như nó mặt chữ trên ý, lúc này cái đạo cụ có thể thoát ly phim địa ngục, vĩnh viễn lưu lại ở thế giới hiện thực."

"Thật sao? Vậy này cái đạo cụ điều kiện nhất định rất khác nghiệt a?" Tiền Thương Nhất có chút hứng hờ.

Bởi vì vừa nãy Ứng Nhân để hắn nhớ tới một ít chuyện, lúc đó hắn không có chú ý, nhưng là hiện tại đột nhiên nhớ tới đến, hắn mới phát hiện có gì đó không đúng.

"Người sự chú ý không có tập trung, là đang suy nghĩ gì sự việc sao?" Ứng Nhân không có tiếp tục lời nói mới rồi tiếp tục nói đi xuống.

". . . Ừ." Tiền Thương Nhất có chút giật mình.

"Ứng Nhân sức quan sát. . . Vẫn là mạnh như vậy, vừa nãy phát hiện Lâm Chính không đúng cũng đúng, phát hiện ta ở không chú ý cũng đúng, hẳn ở trong hiện thực sinh hoạt cuối cùng là làm công việc gì? Công việc gì sẽ cần như thế mạnh sức quan sát?" Tiền Thương Nhất vừa vận nghĩ tới đây, đột nhiên phát hiện bên cạnh Ứng Nhân ngừng lại.

"Thứ hai? Người vừa nãy là nói với ta chuyện này biểu thị kinh ngạc, nhưng là, cho dù là người bình thường, cũng có thể rất nhanh tiếp thu điểm này, bởi vì bọn họ đang nhìn đến đạo cụ đặc biệt mang theo cột thời điểm đã nghĩ đến điểm này, người đương nhiên cũng không ngoại lệ, người so với người bình thường mạnh hơn rất nhiều, lúc này giải thích rõ người kinh ngạc không phải đến tuyển bốn diễn viên sau đó có thể mở ra thứ hai đạo cụ đặc biệt mang theo cột chuyện này, mà là. . . Ở người thứ hai bộ phim thời điểm, có người ở trước mặt người sử dụng lần thứ hai đạo cụ đặc biệt!"

Ứng Nhân mặt không hề cảm xúc xoay người lại, "Ta nói rất đúng sao?"

Tiền Thương Nhất vỗ tay, "Rất đúng, một tên danh hiệu Ninh Tĩnh nữ diễn viên, nàng đóng vai nhân vật kêu Đoạn Linh."

"Không sai, ở (Phương Nào) ngày cuối cùng chạy trốn thời điểm, Trí Đa Tinh có nói câu nào, 'Không nghĩ tới Ninh Tĩnh có thể chạy nhanh như vậy', lúc đó hẳn là nói như vậy, ta bởi vì chỉ còn dư lại một cái đầu người, lại thêm lúc đó tình thế gấp gáp, cho nên mới không có chú ý, bây giờ nghĩ lại, có lẽ

Ninh Tinh là tuyển bốn diễn viên, nắm giữ hai cái đạo cụ đặc biệt, chỉ là nàng vẫn không có nói." Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất cười một cái tự giễu.

"Độ khó cũng sẽ tăng lên trên a? Nếu như có tuyển bốn diễn viên tham dự, phim nhựa độ khó sẽ thế nào?" Tiền Thương Nhất tiếp tục hỏi thăm vấn đề của chính mình.

"Không rõ ràng, chẳng qua theo phim địa ngục trả giá cùng thu hoạch logic để phán đoán, hẳn là như vậy không sai." Ứng Nhân gật đầu một cái, "Kỳ thực, lúc này chút cũng đều chỉ là suy đoán, xưa nay liền không có nói rõ sở tay loại hình đồ vật cho chúng ta, mỗi một bộ phim bên trong, cũng có thể sẽ có sự khác biệt yêu cầu, lúc này hết thấy đều là ta kinh nghiệm của chính mình lời tuyên bố."

"Người hiểu rõ những này ý nghĩa trên thực tế cũng không lớn, còn nhớ lúc trước người hỏi thẳng cấp thông cáo sự việc sao? Phim địa ngục cũng không phải đã hình thành thì không thay đổi, nó sẽ không ngừng thay đổi một chút quy tắc, đã từng ta nói rồi diễn viên đều là đồng nhất trận tuyến, có lẽ ở sau này bộ phim bên trong, diễn viên cũng sẽ chia làm hai phái nội chiến cũng khó nói, chỉ là, hi vọng không muốn xảy ra chuyện như vậy đi. . ." Ứng Nhân tiếp tục hướng phía trước đi, nói đến phim địa ngục thay đổi, trong lòng hẳn cũng tuôn ra cảm giác không ổn.

"Tình huống xác thực không tốt lắm, chẳng qua. . . Vẫn là trước tiên không thảo luận chuyện sau này, trên thực tế, ta chân chính muốn hỏi vấn đề của người là quan điểm giá trị của người." Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi, vấn đề này quấy nhiễu hắn rất lâu.

"Quan điểm giá trị? Người là muốn hỏi làm đồng đội gặp phải nguy hiểm đến tính mạng thời điểm, ta sẽ đi hay không cứu hắn?" Ứng Nhân đắm chiêu.

"Trên căn bản là ý này." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

"Xem tình huống đi, nếu như cứu người có thể càng tốt hơn trợ giúp chính mình, như vậy cho dù bất chấp nguy hiểm đi cứu cũng không liên quan, nhưng mà nếu như mình bản thân tình huống liền rất nguy hiểm, như vậy đầu tiên suy xét khẳng định là chính mình an nguy, cho tới những người khác an nguy, có thể sống sót, có thể giúp đỡ liền giúp tay, không thể giúp thì thôi." Ứng Nhân trả lời rất đơn giản, "Đương nhiên, lúc này hết thấy đều là xây dựng ở ta phán đoán của chính mình bên trên, nói cho cùng vẫn là tùy theo từng người."

"Người đâu?" Ứng Nhân sau khi nói xong hỏi ngược một câu.

"Ta không biết, có thể cùng người không kém bao nhiêu đâu, dù sao đây mới là chính xác nhất cũng là nhất làm cho mọi người tiếp thu một loại biện pháp." Tiền Thương Nhất thờ dãi.

"Làm sao? Chẳng lẽ có người dùng hành động nói cho người mặt khác một loại phương pháp?" Ứng Nhân nhạy cảm nhận ra được Tiền Thương Nhất do dự.

"Là. . . Có một người, nếu như là một mình hắn, nhất định có thể sống sót, chỉ là. . . Cuối cùng hắn nhưng đã chết, mà ta cùng một cái khác chịu hắn cứu người nhưng không có biện pháp gì, chỉ có thể yên lặng tiếp thu tất cả những thứ này." Tiền Thương Nhất nói ra trong lòng ý nghĩ.

"Ta gặp được một người hình như cũng là lấy giúp người làm niềm vui, không biết người nói có đúng không là hắn? Danh hiệu của hắn là. . . Trí Đa Tinh." Ứng Nhân nhẹ giọng đáp.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Co lại phạm vi nhỏ

"Người. . . Người cũng gặp phải hắn sao?" Tiền Thương Nhất há to miệng, hoàn toàn không che giấu nổi chính mình kinh ngạc.

"Gặp được một lần." Ứng Nhân ngược đầu, tựa hồ đang nhớ lại cảnh tượng lúc đó, "Chẳng qua chung đụng được không phải rất vui vẻ, may mà, vậy lần bộ phim an toàn thông qua."

"Có thể nói một chút tại sao không?" Tiền Thương Nhất vô cùng hiếu kỳ, lúc này hai người xung đột sẽ là cái gì xung đột, xung đột nguyên nhân lại là bởi tại sao.

"Không quá nhớ tới, vậy bộ phim giống như là một bộ phim zombie, có vài tên diễn viên đang chống lại với zombie thời điểm trong rồi độc xác chết, ta cùng hai người bọn họ đi tìm thuốc giải, trên đường đối với kế hoạch sắp xếp xuất hiện một chút bất đồng, kỳ thực cũng không có gì." Ứng Nhân cũng không quá bằng lòng nói, "Đúng là hắn chết rồi?" Ứng Nhân cuối cùng còn xác nhận một câu.

"Vâng." Tiền Thương Nhất thờ dãi.

"Thời gian không còn sớm, ngày hôm nay liền cho tới này đi." Ứng Nhân kết cuộc lần nói chuyện này.

Trở lại Ngao Khang Thành nhà, trong lòng Tiền Thương Nhất sinh một luồng cô đơn cảm giác, lần thứ hai nhìn thấy Ứng Nhân vui mừng đã hoàn toàn tiêu tan, "Kỳ thực theo trình độ nào đó tới nói, ở phim địa ngục bên trong gặp nhau lần nữa bản thân cũng là một loại nào đó xui xẻo đi."

Hắn ngồi trước máy vi tính, sử dụng chính mình bộ phận giảng dạy và viên chức thân phận bước lên trường học trang web, hắn muốn đi sâu hiểu rõ Lâm Chính cùng Đinh Hạo, chủ yếu nhất người vẫn là Lâm Chính, bởi vì hắn biểu hiện ra tình huống đáng nghi nhất.

"Tiếp xúc vẫn là không tiếp xúc?" Tiền Thương Nhất không rõ ràng chính mình đến gần Lâm Chính sẽ sẽ không phát sinh nguy hiểm, dù sao phim địa ngục còn có ý cung cấp một cái đạo cụ đặc biệt, lúc này cái đạo cụ tác dụng chắc chắn không phải để cho mình dễ dàng diễn xong mà chuẩn bị.

Login trường THPT Tân Hải official net sau đó, Tiền Thương Nhất theo bộ phận giảng dạy và viên chức đường đi tiến vào quản lý hệ thống, sau đó chuyển ra hai người này tư liệu, hắn đem hai người tư liệu hai bên đặt, lấy thuận tiện chính mình đến so sánh.

"Lâm Chính 1m68, Đinh Hạo 1m8, xem mặt, Đinh Hạo cho dù chịu gọi là giáo thảo cũng không thành vấn đề, mà Lâm Chính, chỉ có thể nói rất bình thường, ngoài ra, Đinh Hạo còn có đủ loại skill, thu được rất nhiều giải thưởng, có một ít thậm chí còn là cấp tỉnh giải thưởng lớn, mà Lâm Chính liền có vẻ bình thường hơn nhiều, tiếp tục không có giải thưởng." Tiền Thương Nhất rất nhanh xác nhận mấy cái chỗ mấu chốt.

"Nếu như đem gần nhất hai lần thành tích cuộc thi cho loại bỏ ở bên ngoài, ngoại trừ đều là phái nam điểm này ở ngoài, Lâm Chính gần như không có bất kỳ địa phương nào có thể cùng Đinh Hạo sánh ngang, hai người sự chênh lệch có thể chỉ có ngoại ý muốn mới có thể san bằng, mà loại này điều bất trắc cũng chỉ có thể là Đinh Hạo xảy ra bất trắc, đối với Lâm Chính tới nói, hắn vĩnh viễn không khả năng đạt đến Đinh Hạo độ cao, trừ khi. . . Có không tầm thường sự việc xảy ra ở trên người hắn." Tiền Thương Nhất phát hiện mình có chút miệng khô, cho mình rót chén nước.

Trở lại chỗ ngồi, ánh mắt Tiền Thương Nhất tiếp tục lưu lại ở hai người trong hình.

"Nếu như muốn biết Lâm Chính xảy ra chuyện gì, như vậy. . . Hiểu rõ hắn biện pháp tốt nhất liền là theo dõi, bất kể là ban ngày vẫn là buổi tối, bất kể là học tập vẫn là ngủ, đều phải đem hắn nhất cử nhất động đến tận tầm mắt của chính mình bên trong, vì lẽ đó, ta hiện tại cần muốn mua một chút theo dõi dùng điện tử sản phẩm." Lúc này, Tiền Thương Nhất mở ra mua sắm trang web, Ngao Khang Thành tiền dư còn vô cùng giàu có, hắn tạm thời không cần lo lắng tiền vấn đề tiền.

Đặt máy nghe lén cùng lỗ kim máy quay phim hai thứ mỗi cái mua 20 cái, sở dĩ mua nhiều như vậy nguyên nhân, là vì toàn bộ phương hướng lập thể đối với Lâm Chính tiến lên theo dõi, chỉ có không để sót bất kỳ chi tiết, mới có thể làm ra chính xác phán đoán.

"Tiếp đó, liền là cùng Lâm Chính tiến lên tiếp xúc." Tiền Thương Nhất nhìn đồng hồ, phát hiện đã không còn sớm, buồn ngủ cũng mãnh liệt kéo tới, hắn tắt nhanh xong sau đó liền lên giường ngủ.

. . .

Ngày thứ hai, Tiền Thương Nhất kiểm tra chính mình mang theo lớp danh sách, cũng không có phát hiện Lâm Chính, nếu như vậy, hắn liền cần sử dụng còn lại phương pháp đối với Lâm Chính tiến hành tiếp cận.

"Nói đến, ta còn không biết hai người bọn họ dạy lớp, hỏi một chút đi. . ." Tiền Thương Nhất cầm ra điện thoại di động của mình, mở ra một cái xã giao phần mềm, lúc này một xã giao phần mềm số tài khoản cơ sở là số điện thoại di động, mà vì dễ dàng cho liên hệ nguyên nhân, ba người đều có đem số điện thoại di động của chính mình nói cho còn lại hai người.

Rất nhanh, hai người liền gia nhập vào Tiền Thương Nhất sáng tạo group.

"Ta chuẩn bị theo dõi Lâm Chính, sử dụng đặt máy nghe lén cùng lỗ kim máy thu hình." Tiền Thương Nhất đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp thấy ý nghĩ của chính mình nói ra.

"Có thể." Ứng Nhân đánh hai chữ đi ra.

"Người cẩn thận đừng bị phát hiện, nếu như người chịu cho tới đồn cảnh sát, vậy ba người chúng ta vừa bắt đầu liền giảm quân số một người." Thực Đơn chữ rất nhiều, chẳng qua bày tỏ ý cũng rất rõ ràng, chỉ cần Tiền Thương Nhất không bị phát hiện mà chịu khiêu nại là được.

Tình huống thông thường cũng sẽ không có vấn đề gì.

"Được, chẳng qua ta tạm thời không có lý do gì tiếp xúc với hắn, các người có người là hắn nhậm chức tiết học giáo viên sao?" Tiền Thương Nhất dò hỏi.

"Ta là." Ứng Nhân lại trở về hai chữ.

"Người thật đúng là một chữ quý như vàng." Thực Đơn nhỏ nước bọt Ứng Nhân một câu.

"Khâu Vũ Trúc người là Đinh Hạo nhậm chức tiết học giáo viên, hắn bên kia liền do người phụ trách." Ứng Nhân trở về Thực Đơn một câu, lúc này lần hắn không có lại một chữ quý như vàng.

"Như vậy cũng được, Đình Hạo bên kia xác thực cần." Tiền Thương Nhất suy nghĩ hai giây đồng hồ, liền tán đồng rồi ý nghĩ Ứng Nhân, "Ta mua khá nhiều, không cần lo lắng số lượng vấn đề." Tiền Thương Nhất đem tin tức của chính mình phát ra.

Như vậy, chỉ cần chờ online shopping hàng hóa sau khi đến, ba người liền có thể bắt đầu chính mình theo dõi hành động.

Chẳng qua lúc này, Thực Đơn phát ra một cái tin, "Các người có chưa từng nghe nói một cái 'Đối với Lâm Chính đặc biệt hành động tổ chức đối phó' . . . Sân trường tổ chức?"

"Không có, đây là cái gì?" Ứng Nhân lập tức trả lời.

"Nghe tên, hẳn là một cái chuyên môn nhằm vào Lâm Chính tổ chức đối phó chức. . ." Tiền Thương Nhất trong khoảng thời gian ngắn không biết trả lời như thế nào, nhưng là lúc này trong lòng hắn nhưng một cách tự nhiên nhận vì cái tổ chức này tồn tại là hiện tượng bình thường.

"Gần như liền là như vậy, thủ lĩnh hình như là Đình Hạo." Thực Đơn tiếp tục giải thích.

"Như vậy sao? Xem ra có thể loại bỏ Đình Hạo đem chính mình đáp án cho Lâm Chính sao chép này một trường hợp." Tay Tiền Thương Nhất tốc độ cũng không chậm.

"Đúng, đúng rồi, giống như Đình Hạo bản thân liền là Hội trưởng hội học sinh, ở cái kia đặc biệt hành động tổ chức đối phó ở trong, có thật nhiều hiệp hội Hội trưởng, theo trình độ nào đó tới nói, có thể cái này tổ chức đối phó là mạnh mẽ nhất tổ chức." Thực Đơn tin tức rất nhanh sẽ phát ra.

"Vậy sao càng cần phải theo dõi Đình Hạo, tốt nhất kể cả cái này tổ chức đối phó cùng một chỗ theo dõi." Ứng Nhân phát ra tin tức về chính mình.

"Quá nhiều người." Đối mặt nhiều người như vậy, Tiền Thương Nhất biết mình mua số lượng khẳng định không đủ, còn có một cái vấn đề khác, nhiều người như vậy, ba người cần bản nghe lên không có đến, vì lẽ đó nhất định phải thay một loại phương pháp.

"Bọn họ nhiều người như vậy, nhất định phải mở hội đi, nếu Đình Hạo là Hội trưởng hội học sinh, như vậy làm một nhà phòng học bỏ hoang coi như bọn họ mở hội nơi cũng không có vấn đề, chúng ta liền nghe trộm nơi đó tốt rồi." Tiền Thương Nhất nói ra chính mình đề nghị.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Gió nổi lên

Ba người thương lượng tốt sau đó liền bắt đầu từng người hành động, chỉ là, Lâm Chính bên kia do Ứng Nhân phụ trách, mà Đình Hạo bên này do Thực Đơn phụ trách, thế này vừa đến, Tiền Thương Nhất phát hiện cái này do chính mình một tay kéo kế hoạch lại không có chính mình chuyện gì làm, mua thiết bị điện tử cần bản không tính là chuyện gì.

"Không, tuy rằng hai người bọn họ phụ trách những chuyện này, nhưng ta hay là muốn đi thử nghiệm đến gần Lâm Chính cùng Đình Hạo, thế này mới có thể phát hiện huyền cơ trong đó." Quyết định sau đó, Tiền Thương Nhất hỏi thăm đồng nhất văn phòng nhân viên, hiểu rõ rằng Lâm Chính cùng Đình Hạo vị trí lớp.

Ở trong quá trình này, hắn cũng cảm thấy được một chút, lúc này hai người ở trường THPT Tân Hải đã là nổi danh nhân vật.

"Đình Hạo khẳng định là nổi danh nhân vật, bất kể là học tập vẫn là thể dục vẫn là nghệ thuật vẫn là thân thể điều kiện vẫn là dung mạo, hắn đều có thể được xưng là là vô cùng ưu tú, gần như có thể cùng toàn năng tìm tới ngang bằng. Lâm Chính trở thành nổi danh nhân vật thời gian liền là gần nhất hai tháng, mà hắn trở thành trường học nổi danh nhân vật nguyên nhân cũng rất đơn giản, thành tích của hắn so với Đình Hạo càng tốt hơn."

Ở trên liền là Triệu Nguyên nguyên văn, Triệu Nguyên là Tiền Thương Nhất ở văn phòng người phụ trách, cũng là Tiền Thương Nhất ở trường THPT Tân Hải gặp phải trừ bọn họ ra ba người chính mình ở ngoài người thứ nhất giáo viên.

"Trường THPT Tân Hải hàng năm đều có học sinh lợi hại như vậy sao?" Tiền Thương Nhất hỏi một cái chính mình rất quan tâm vấn đề.

"Làm sao có khả năng!" Triệu Nguyên lắc lắc đầu, "Tuy rằng những học sinh kia cũng rất lợi hại, thậm chí có thể được xưng là là thiên tài, chẳng qua cùng Đình Hạo so ra, vẫn là kém rất nhiều, thật giống như ngôi sao cùng trăng sáng khác nhau."

"Vậy Lâm Chính đâu?" Tiền Thương Nhất phát hiện Triệu Nguyên đối với Lâm Chính cái nhìn hình như không hề tốt.

"Này nói thật, Lâm Chính chỉ có thành tích có thể cướp Đình Hạo danh tiếng, nhưng mà thành tích này một hạng, Lâm Chính tiến bộ đến quá quý đi, lại như đột nhiên xuất hiện như thế, ta trước đây đã dạy hần, thành tích của hần, cũng không có làm người khác chú ý phẩm chất, cùng học sinh bình thường không có gì khác nhau." Triệu Nguyên chính mình cũng vô cùng không hiểu, chẳng qua Lâm Chính dùng hai lần cuộc thi để chứng minh chính mình, cho dù vẫn cứ còn có người nghi ngờ hần là sao chép, cũng sẽ không không có chứng cứ liền đi chỉ trích hần.

"Cảm ơn." Tiền Thương Nhất nói xong cảm ơn sau đó liền rời đi vào phòng.

Hần hướng về sân thể dục đi đến, buổi chiều tiết học còn ở sau một tiếng, hần muốn đi ra ngoài đi một chút, giải sầu.

Trường THPT Tân Hải sân thể dục vô cùng mới, giống như vừa mới xây được không lâu, màu nâu đỏ đường băng cùng ở giữa màu xanh lá mặt cỏ làm cho người ta một loại tràn ngập sức sống cảm giác.

"Cái này kêu Đình Hạo học sinh, quả thực liền là con nhà người ta, ở Lâm Chính ngang trời xuất hiện trước, hần gần như là mười phân vẹn mười, mà hiện tại, Lâm Chính thật giống như một cái sắc bén đao nhọn như thế, đem Đình Hạo khối này hoàn mỹ ngọc cho tạc một lỗ hổng lớn, dù sao, đối với một tên học sinh tới nói, thành tích mới là căn bản nhất phán xét tiêu chuẩn." Hai tay Tiền Thương Nhất cầm ở trong túi quần, tùy ý ở trên đường chạy đi lại.

Trước mắt phong cảnh, để Tiền Thương Nhất không khỏi hồi tưởng lại học sinh của chính mình thời đại.

"Rất nhiều người đều có nghĩ tới trở lại quá khứ, chẳng qua rất kỳ quái ta nhưng không có loại ý nghĩ này, bất cứ lúc nào đều không có, cũng không biết là tại sao?" Tiền Thương Nhất nhẹ giọng nói rằng, ở bên cạnh hần không có một người, hần câu nói này hoàn toàn là nói cho mình nghe.

"Có thể là bởi vì hoàn toàn mất đi hứng thú duyên cớ đi, bởi vì nhìn quá nhiều có chiều sâu sách vở, vì lẽ đó suy nghĩ mức độ vẫn lấy loài người làm toàn thể đến suy xét, kết quả nhưng lọt vào cảnh khốn khó ở trong, cho đến bây giờ, chính mình vẫn có loại ý nghĩ này, triết học vấn đề có thể thật là khiến người ta đau đầu đồ vật." Chẳng qua, Tiền Thương Nhất không cảm than bao lâu, tiếng chuông tan học liền vang lên.

"Tiếp theo là ta tiết học." Tiền Thương Nhất hướng về phòng làm việc của mình đi đến.

Ở trên lớp ba mươi giây đầu, Tiền Thương Nhất cầm sách giáo khoa cùng bản soạn bài đi tới phòng học, lúc này thời điểm, phần lớn học sinh đã đem này tiết học sách giáo khoa đặt ở trên mặt bàn.

"Chúng ta này tiết học nói nội dung là thời Trung cổ quốc gia, xin mọi người mở ra sách giáo khoa đến 78 trang." Tiền Thương Nhất ấn xuống một cái trong tay hộp điều khiển ti vi nút bấm, sau lưng của hần màn hình trên liền xuất hiện này thời kỳ tiết học dạy học nội dung, "Cùng mọi người nghĩ tới như thế, lúc này một tiết nội dung địa điểm thi không nhiều, có thể chỉ có 8 điểm khoảng chừng, hơn nữa cũng không nhất định xảy ra, vì lẽ đó mọi người nhớ kỹ này cái điểm mấu chốt là tốt rồi."

Theo học sinh tới được Tiền Thương Nhất đương nhiên hiểu bên dưới bục giảng học sinh chân chính cần muốn cái gì, lại thêm hần cũng không phải thật sự là Ngao Khang Thành, lúc này chút lời nói cho dù nói ra đối với hần cũng không có ảnh hưởng gì.

"Đơn giản liền là bản chất, khuyết điểm cùng hiện có một chút giả quốc gia vân vân, rất dễ hiểu, tốt rồi, bắt đầu lên lớp." Lúc này màn hình trên vẫn cứ biểu hiện chính là này một tiết khóa bìa ngoài, mấy cái chữ lớn ngay ngay ngắn ngắn nằm ở màn hình trung tâm.

Bởi vì sức nặng không hề cao duyên cớ, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất này tiết học cũng chẳng có bao nhiêu học sinh nghiêm túc nghe, hần nghiêm túc đếm, hơn bốn mươi người có thể vượt qua hai mươi lăm người đều ở làm chuyện của chính mình, những người còn lại dờ ra dờ ra, ngủ ngủ, vào giờ phút này, hần rốt cục sâu sắc lĩnh hội một đem mình thời điểm, giáo viên lên lớp cảm giác.

Chẳng qua Tiền Thương Nhất cũng không có khó khăn những học sinh này, đương nhiên, hần có thể tận cùng một cái giáo viên trách nhiệm, chẳng qua, nhưng không có cần thiết.

"Bởi vậy, ở đây loại dưới chế độ, tông giáo chắc chắn bị trở thành chính trị đấu tranh công cụ, mà mọi người đối với tông giáo nguyên thủy tinh thần thực chất nhận biết cũng đem lệch khỏi, cuối cùng toàn bộ xã hội tất phải sẽ hướng đi sụp đổ, như vậy, quốc gia tồn tại có nó ý nghĩa thực sự sao? Đương nhiên là có, bằng không kể trên nói tới quốc gia cũng không khả năng tồn tại, chẳng qua, theo sự phát triển của thời đại cùng khoa học kỹ thuật tiến bộ, hiển nhiên, nó đã không vừa lòng mọi người tinh thần cùng vật chất nhu cầu, bởi vậy" sau khi nói đến đây, Tiền Thương Nhất phát hiện dưới đài một tên nữ sinh cúi đầu không biết đang làm gì thế, hơn nữa trên mặt thỉnh thoảng xuất hiện đồ bưng vè mặt.

"Quốc gia chế độ nhất định sẽ xảy ra thay đổi, trừ khi có ngoại lực ép buộc quốc gia duy trì này một chính trị hình dáng" Tiền Thương Nhất đi tới tên kia nữ học sinh bên cạnh, mà tên này nữ học sinh còn chưa phát hiện Tiền Thương Nhất, còn chìm đắm ở bên trong thế giới của mình.

"Giáo giáo giáo viên!" Ở ngồi cùng bàn nhắc nhở dưới, lúc này tên là Lý Na nữ học sinh rốt cục phát hiện Tiền Thương Nhất, nhưng mà, khi nàng muốn đem trên bàn giấy viết thư thu vào lại sau đó, giấy viết thư đã chịu Tiền Thương Nhất cầm lên.

"Đây là cái gì?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò, nhanh chóng cầm trong tay giấy viết thư quét một lần, sau khi xem xong, mặt hần chìm xuống, "Người cùng ta đi ra một cái." Nói xong, Tiền Thương Nhất liền đi ra phòng học.

Lúc này, mặt Lý Na đã đỏ đến tận cái cổ, nàng vừa sợ sệt lại hoảng sợ, nhưng là lại không dám không nghe Tiền Thương Nhất, ở nằm trong loại trạng thái này, đầu của nàng ngơ ngác ngác, cho dù đã đi tới trước mặt Tiền Thương Nhất, cũng không có phát hiện, mà là tiếp tục đi về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Mây tuôn

"Đây là cái gì?" Tiền Thương Nhất cầm trong tay giấy viết thư ở trước mặt Lý Na vậy vậy, biết rõ còn hỏi.

Lý Na cúi đầu, không dám nói câu nào.

"Thư tình?" Tiền Thương Nhất chính mình trả lời vấn đề của chính mình.

"Giáo viên ta. . . Lần sau cũng không dám nữa." Lý Na không dám giải thích rõ, vội vã nhận sai, ở ở tình huống bình thường, nàng loại này lựa chọn đương nhiên là cách làm chính xác nhất, nhưng mà, nhiều lúc, cũng cũng sẽ không để cho mình tình cảnh thay đổi được, bởi vì phần lớn giáo viên sẽ chọn lấy học sinh làm trọng, do đó đem việc này nói cho phụ huynh hoặc là nghiêm trọng xử lý.

Chẳng qua, Lý Na rất may mắn, bởi vì Tiền Thương Nhất không hề là giáo viên, cho dù hẳn lúc này thân phận là giáo viên, cũng chỉ là ở đóng vai giáo viên.

"Câu nói như thế này có ích lợi gì? Lẽ nào ta còn có thể liên tục nhìn chăm chăm vào người hay sao?" Tiền Thương Nhất nhú mày, "Người rất thích Đinh Hạo sao?"

"Đương. . . Đương nhiên. . . Nữ sinh nào không thích hắn." Lý Na xấu hổ đỏ mặt, muốn tìm cái khe chui vào.

"Vậy người thành tích thế nào?" Tiền Thương Nhất cười khê một tiếng.

"Rất kém cỏi." Lý Na không quá muốn trả lời vấn đề này.

"Người cho rằng. . . Nếu như ta đem chuyện này nói cho người chủ nhiệm lớp còn có phụ huynh người, người tình cảnh sẽ như thế nào?" Tiền Thương Nhất từng bước ép sát, hẳn vấn đề này vừa vặn nói ra, mặt Lý Na nhất thời trắng bệch, nước mắt gần như không khống chế được, vẫn ở viền mắt bên trong đảo quanh, giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ chảy xuống.

Thấy Lý Na không hề trả lời, Tiền Thương Nhất cũng không có tiếp tục hỏi thăm, mà là yên tĩnh chờ.

Hắn đang đợi trong lòng Lý Na phòng tuyến sụp đổ một tích tắc đó.

Khoảng chừng ba giây đồng hồ sau, Tiền Thương Nhất nhìn thấy trên mặt đất có giọt nước mắt thấp, hẳn biết, trước mắt học sinh rốt cục không chịu nổi áp lực, tư tưởng đã kề bên sụp đổ.

"Tốt rồi tốt rồi, đừng khóc, ta không nói cho bọn họ biết liền là." Tiền Thương Nhất để vế mặt của chính mình tận lực dịu dàng, hẳn nói câu nói này thời điểm, trong giọng nói còn mang theo ý cười, thật giống như chính mình lời nói mới rồi là nói giỡn.

Lý Na sau khi nghe, nhẹ nhàng nức nở hai tiếng, chẳng qua nước mắt vẫn không có dừng lại.

Nhìn thấy tình huống như thế, Tiền Thương Nhất nửa ngồi chồm hổm xuống, nhẹ nhàng xoa xoa nước mắt Lý Na, "Không sao rồi, nếu như người lại khóc, ta có thể muốn đòi ý."

Câu nói này rốt cục có tác dụng, Lý Na dùng tay áo xoa xoa nước mắt của chính mình, nàng ngẩng đầu lên, không qua con mắt vẫn cứ là sưng đỏ, mũi cũng còn phát ra nức nở âm thanh.

"Nhưng mà. . ." Tiền Thương Nhất đứng lên, hai tay ôm ngực, "Ta có một điều kiện."

"Cái...Cái gì điều kiện?" Lý Na theo bản năng lùi về sau hai bước, trong đầu hiện ra chính mình xem một số tiểu thuyết.

Nhìn thấy trên mặt Lý Na hoảng sợ lại có chút kỳ vọng biểu hiện, Tiền Thương Nhất nuốt chút nữa cười ra tiếng, "Trong đầu của người cuối cùng đang suy nghĩ gì? Ta nói điều kiện không phải là như người nghĩ."

Cảm thấy được chính mình thất thố sau đó, Lý Na nặn nặn góc áo tự mình, để hóa giải lúng túng.

"Nếu người thích Đinh Hạo, như vậy đối với hắn nhất định có rất sâu hiểu rõ a?" Tiền Thương Nhất đâm chiêu.

"Biết một chút." Không có bị báo cho chủ nhiệm lớp cùng phụ huynh hoảng sợ, Lý Na nói chuyện cũng lưu loát rất nhiều.

"Ừm . . Chúng ta làm một cái giao dịch a?" Tay Tiền Thương Nhất chỉ nhẹ nhàng gõ gõ lan can.

"Giao dịch?" Trên mặt Lý Na hiện ra vẻ mặt khó mà tin được.

"Nếu như người đưa người biết đến Đình Hạo sự việc nói cho ta , như vậy ta liền không nói cho người chủ nhiệm lớp cùng phụ huynh người chuyện này, ngoài ra, ta còn có thể giúp người đem này lá thư tình giao cho Đình Hạo, người cho rằng như vậy thế nào?" Tiền Thương Nhất đến gần một bước.

"Chuyện này. . . Chuyện này. . . Bây giờ không hay lắm chứ. . ." Lý Na liền tiếp nói rồi ba cái 'Này' .

"Ta không có vấn đề, chẳng qua chuyện này người muốn giữ bí mật, bằng không, đối với mọi người cũng không tốt." Tiền Thương Nhất biết đối phương động lòng.

"Thật sự có thể không? Giáo viên Ngao." Lý Na con mắt tròn lên vô cùng lớn.

Nhìn thấy trước mặt mình người này nữ học sinh lập tức liền muốn mừng rỡ như điên, Tiền Thương Nhất vội vã rót một biếu nước lạnh, miễn cho nàng mất đi lý trí, "Này muốn xem biểu hiện của người."

"Biểu hiện gì?" Lý Na vô cùng hiếu kỳ.

"Hiện tại thời gian không còn sớm." Tiền Thương Nhất lấy điện thoại di động ra nhìn một chút, "Chờ chút người trở về phòng học sau đó, về mặt muốn hết sức lo âu, nếu như cô bạn học hỏi, người liền nói với bọn họ ta không trả người thư tình, đem người dạy bảo một trận, còn để người ở sau khi tan học đến tìm ta."

"Giáo viên. . . Người vốn là đem ta dạy bảo một trận." Lý Na bĩu môi.

"Câm miệng, trở về phòng học đi." Tiền Thương Nhất đem Lý Na cho Đình Hạo thư tình để vào chính mình túi áo ở trong.

"Ồ." Lý Na xoay người hướng về phòng học đi đến, Tiền Thương Nhất hãy cùng ở sau lưng nàng.

. . .

Sau khi tan học, phần lớn học sinh cùng giáo viên đều rời đi trường THPT Tân Hải.

Tiền Thương Nhất cùng Lý Na chạm mặt địa điểm là trường học lân cận một nhà trà sữa quán, ở Tiền Thương Nhất uống ba ly trà sữa sau đó, rốt cục nhìn thấy một đường nhảy nhảy nhót nhót hướng mình đi tới Lý Na.

"Cần phải như thế vui vẻ sao?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu.

"Chào thầy Ngao!" Lý Na đến gần sau đó còn hướng về Tiền Thương Nhất lên tiếng chào hỏi.

"Muốn uống chút gì không? Ta mời khách." Tiền Thương Nhất chỉ chỉ trà sữa quán thực đơn.

"Ồ mai dưa hấu cây đu đủ hương khoai môn trái chanh quả xoài cây thơm quả vải blueberry. . ." Lý Na đối với Thực Đơn đọc lên.

"Nhanh lên một chút được không?" Tiền Thương Nhất cầm trong tay cái chén không ném vào trong thùng rác.

Cuối cùng, Lý Na chọn chén blueberry.

"Mua xong liền đi." Tiền Thương Nhất thúc giục.

"Chúng ta không ở nơi này nói sao?" Lý Na hơi kinh ngạc.

"Người như thế hiểu rõ Đình Hạo, nhất định biết nhà hắn ở nơi nào a? Mang ta đi, người sự tình vừa đi vừa nói." Tiền Thương Nhất cũng không muốn lãng phí thời gian đối với chuyện như thế này.

"Người muốn đi nhà hắn?" Mặt Lý Na không biết tại sao lại đỏ lên.

Tiền Thương Nhất sau khi nghe hít sâu một hơi, "Đúng, có vấn đề gì không?"

"Không. . . Không có, đến nhà hắn có lẽ muốn nửa giờ." Thấy giọng điệu Tiền Thương Nhất không tốt, Lý Na vội vã đáp.

Ngay sau đó hai người đi lên đi nhà Đình Hạo đường.

"Đúng rồi, người phong thư khẳng định mang ở trên người, lấy ra, cũng không thể để ta đem một tờ giấy giao cho Đình Hạo a? Lại không phải chuyển tờ giấy." Tiền Thương Nhất đem trong túi quần giấy viết thư lấy ra, bởi vì đặt quá lâu duyên cớ, nếp hết sức rõ ràng.

Lý Na sau khi nhìn thấy, muốn mở miệng nhỏ nước bọt, chẳng qua chịu Tiễn Thương Nhất lờm một chút sau, liền không dám lăm miệng.

Nàng theo cặp sách bên trong lấy ra chính mình tỉ mỉ chuẩn bị phong thư, đem viên có mang hoa văn phong thư giao cho Tiễn Thương Nhất.

Thấy Tiễn Thương Nhất đem giấy viết thư đặt ở phong thư bên trong, trên mặt Lý Na vẻ mặt như hoa đào, nàng nhỏ hơi nhỏ giọng hỏi Tiễn Thương Nhất, "Giáo viên Ngao, người nói Đinh Hạo hẳn có thể hay không nhận lấy ta thư tình?"

"Không biết." Tiễn Thương Nhất trả lời ngay, gần như không có chút gì do dự.

"Tại sao?" Nhưng mà, Lý Na hỏi ra vấn đề này sau đó, liền hối hận rồi.

"Bởi vì người chiều cao không tới 1m6, trọng lượng cơ thể quá thừa, có bụng nhỏ, kiểu mặt bình thường, cũng không biết mỗi ngày ăn món đồ gì, nhai bắp thịt lại như thế phát đạt, càng không cần phải nói thành tích, hoàn toàn không ở một cái thứ nguyên, còn có. . ." Tiễn Thương Nhất còn chưa nói hết liền chịu Lý Na đánh gãy.

"Đủ rồi!" Lý Na mặt tối sầm lại.

"Đương nhiên, lúc này chút hấn đều sẽ không biết, bởi vì, có thể hấn. . . Đều chưa từng thấy người." Tiễn Thương Nhất bổ sung một câu.

"Này a, giận chết ta rồi!" Lý Na dùng sức dậm chân.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Ban đầu lần gặp gỡ

"Giáo viên Ngao, người tại sao muốn đi tìm Đinh Hạo a?" Lý Na không ngốc, đi tới hiện tại, nàng cũng có thể hiểu Ngao Khang Thành mục đích chủ yếu không hề là trợ giúp chính mình, mà là vì tìm một cái lý do đến gần Đinh Hạo.

"Chẳng qua, giúp mình đưa thơ tình chuyện này, nghĩ như thế nào đều là ta kiếm lời." Lý Na ở trong lòng lên vui vẻ.

"Tò mò mà thôi, không chỉ là Đinh Hạo, Lâm Chính ta cũng muốn biết một chút." Tiễn Thương Nhất nói, "Đúng rồi, người biết Đinh Hạo có cái gì chỗ đặc thù, có thể nói cho ta, chiều cao những này liền không cần."

"Ồ." Lý Na đáp một tiếng.

Tuy rằng Lý Na có đem chính mình đối với Đinh Hạo hiểu rõ nói ra, nhưng mà phần lớn đều là vô dụng tin tức, ví dụ như chòm sao là chòm sao bò cạp vân vân, cho tới cuộc sống làm việc và nghỉ ngơi quy luật, Lý Na hiểu rõ trình độ cùng Tiễn Thương Nhất hiểu rõ trình độ không kém nhiều, nàng tuy rằng thích Đinh Hạo, có thể cũng không thuộc về cuồng nhiệt theo dõi loại.

Nhưng vẫn là so với Tiễn Thương Nhất hiểu rõ nhiều một chút, tỷ như nàng biết Đinh Hạo mỗi ngày sớm tự học trước năm phút đồng hồ đến phòng học, tan học thì lại cơ bản đem trong tay hoàn thành công tác sau đó lại về nhà, bởi vì Đinh Hạo là Hội trưởng hội học sinh, vì lẽ đó sự việc muốn so với học sinh bình thường nhiều một chút.

Rất nhanh, hai người đều đi tới nhà Đinh Hạo vị trí quảng trường, Lý Na chỉ vào một cái duy nhất đồng hai tầng nhà lầu dạng nói, "Vậy liền là Đinh Hạo nhà."

"Vậy đi nhanh đi." Tiễn Thương Nhất bắt chuyện một tiếng, nhưng là Lý Na nhưng dừng bước.

"Ta. . . Ta liền không đi, giáo viên Ngao, chính người đi thôi." Đối với Lý Na tới nói, đưa thơ tình là một chuyện, gặp mặt lại là một chuyện.

"Vậy được, người đi về trước đi." Tiễn Thương Nhất suy xét hai giây đồng hồ, liền để Lý Na về nhà mình. "Chờ đã." Tiễn Thương Nhất nhớ ra cái gì đó, lại bổ sung một câu, "Chú ý an toàn."

"Ừm." Lý Na gật đầu ba cái, xoay người trở lại nhà mình.

Tiến Thương Nhất đi tới nhà Đinh Hạo trước cửa, hấn đưa tay ấn xuống một cái chuông cửa, tiếng vang 'ding ninh' theo trên cửa kèn đồng nơi phát ra.

Rất nhanh, bên trong liền truyền đến có người đi lại tiếng bước chân.

"Xin hỏi người là?" Thò ra cửa chính là một tên học sinh trung học cô bé, một cái xinh đẹp tuyệt trần tóc dài khoác ở một bên.

"Đây là nhà Đinh Hạo sao?" Tiền Thương Nhất đầu tiên bỏ ra một câu thời gian đến xác nhận.

Bất quá đối phương không có trực tiếp trả lời hắn, mà là đối với phía sau cửa hô một câu, "Anh, tìm người." Sau khi nói xong, lúc này cô bé sẽ không có lại đề ý tới Tiền Thương Nhất, mà là chính mình một thân một mình xoay người tiến vào trong phòng.

Rất nhanh, Tiền Thương Nhất lại nghe được tiếng bước chân, chẳng qua này tiếng bước chân so với vừa nãy tiếng bước chân thận trọng hơn nhiều, hơn nữa mỗi một bước trong lúc đó đều dường như đạp trái tim nhảy lên thời gian đặt chân.

"Đinh Hạo muốn xuất hiện sao?" Tiền Thương Nhất nhìn chằm chằm che đậy inox cửa, trong lòng có một ít kỳ vọng.

"Coi như không phải ở phim địa ngục ở trong, chỉ sợ ta cũng sẽ đối với người như vậy tò mò đi, lúc này loại 'Con nhà người ta' cuối cùng là một loại thế nào tồn tại?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

Lúc này, cửa mở ra, một tên nam giới xuất hiện ở trước mặt Tiền Thương Nhất, chính là hắn ở kiểm tra Đinh Hạo trong tài liệu nhìn thấy trong hình nam giới.

"Người là... Giáo viên Ngao Khang Thành? Xin hỏi tìm ta có chuyện gì?" Đinh Hạo đứng ở trước mặt Tiền Thương Nhất, chiều cao chỉ so với Tiền Thương Nhất lùn một hai cm, mà làm một tên học sinh, hắn đứng ở trước mặt Tiền Thương Nhất, dĩ nhiên trước khí thế trên vẫn có thể vượt trên Tiền Thương Nhất, lúc này loại tự tin căn nguyên ở chỗ thực lực của tự thân.

"Người lại nhận biết ta?" Tiền Thương Nhất không có ngay lập tức nâng lên thư tình sự việc, vốn là đưa thư tình cũng chỉ là hắn đến gần Đinh Hạo một cái có, gặp phải bản thân đương nhiên muốn hỏi càng quan trọng vấn đề.

Đinh Hạo lộ ra một cái nụ cười, "Giáo viên Ngao Khang Thành, người cùng Tô Nhạc Sinh giáo viên còn có giáo viên Khâu Vũ Trúc đều là này hai tuần lễ học sinh bàn tán đối tượng, ta đương nhiên nhận biết."

"Ta đến tìm người, là có một ít chuyện, chẳng qua chủ yếu nhất sự việc, vẫn là muốn hỏi thăm người liên quan với 'Đối với Lâm Chính đặc biệt hành động tổ chức đối phó' sự việc." Tiền Thương Nhất đi thẳng vào vấn đề, vẫn cứ đem Lý Na thư tình đề ép xuống, không có giao cho Đinh Hạo, bởi lo lắng cho hắn chính mình giao cho Đinh Hạo sau đó, đối phương ngược hỏi mình một câu 'Nếu như không có chuyện gì, ta muốn học tập' vậy hôm nay lần này coi như đến không.

Đinh Hạo nghe thấy Tiền Thương Nhất sau đó, trước tiên nhìn phía sau, xác định có người trong nhà không nghe thấy Tiền Thương Nhất, sau đó, sắc mặt hắn nghiêm túc nói với Tiền Thương Nhất nói: "Không nghĩ tới giáo viên Ngao đối với chuyện này cảm thấy hứng thú, người là giáo viên, nếu như muốn biết, ta làm học sinh đương nhiên có thể nói cho người, chỉ là, không phải ở đây, chúng ta đi ra ngoài nói."

"Được." Đề nghị của Đinh Hạo vô cùng phù hợp Tiền Thương Nhất yêu cầu.

Hai người đi trên đường, đây là nhà Đinh Hạo lân cận một cái khá yên lặng con đường, chỉ có một ít xe cộ chạy qua, gần như không có bao nhiêu người đi đường, chủ yếu là bởi vì xung quanh không có quá nhiều tiêu phí điểm.

"Giáo viên Ngao người trước đem chuyện nghiêm chỉnh làm đi, liên quan với tổ chức đối phó sự việc, ta sẽ nói." Hai tay Đinh Hạo cắm vào túi, đi ở Tiền Thương Nhất bên phải.

Nếu đối phương nói như vậy, Tiền Thương Nhất đương nhiên cũng sẽ không cố ý giấu giấu điểm điểm, hắn đem Lý Na thư tình móc đi ra, "Ày... Bây giờ là Lý Na đưa cho người thư tình."

Đinh Hạo liếc mắt một cái, không có tiếp nhận đi, "Ừm, ta biết rồi."

"Người không thèm nhìn sao?" Tiền Thương Nhất hỏi một câu, dù sao cũng là giúp người đưa thư tình, tốt xấu khuyên một đôi lời.

"Lãng phí thời gian." Đinh Hạo lắc lắc đầu.

"Được rồi." Tiền Thương Nhất đem thư tình thả lại túi áo, hắn nghĩ thầm vật này có lẽ muốn vật quy nguyên chủ.

"Lâm Chính thành tích của người này rất kỳ quái, quả thực lại như nhảy vọt như thế, coi như hắn có thể cho tới đáp án, cũng tuyệt đối sẽ không làm như vậy, chỉ cần một cái chỉ số thông minh hơi người bình thường, đều biết muốn từ từ tăng cao thành tích của chính mình, mới không sẽ khiến cho chính mình nghi ngờ, lúc này một chút ta vô cùng không hiểu." Đinh Hạo bắt đầu nói lên.

"Tuy nói có ba ngày không gặp kẻ sĩ làm thay đổi hoàn toàn cái nhìn mà đối đãi chủ trương, nhưng Lâm Chính nhất cử nhất động hoàn toàn ở giáo viên, bạn học cùng phụ huynh trong mắt, vì lẽ đó loại này nhảy thay đổi kiểu thành tích căn bản không khả năng, trừ khi hắn trước đây thì có thực lực như vậy, nhưng là ta có đã điều tra thành tích của hắn, cho tới nay đều nằm ở bình quân trình độ, thậm chí có một quãng thời gian ham chơi, còn thường thường thất bại."

"Kết hợp với Lâm Chính thành tích, ta chỉ có thể làm ra suy đoán như vậy, hắn thu được một loại nào đó gian lận mảnh khoé, bởi vì vững tin chính mình

gian lận mảnh khoé sẽ không bị người phát hiện, cho nên mới chọn dùng loại này một tiếng hót lên làm kinh người biện pháp."

"Nói cách khác." Đinh Hạo nói tới chỗ này ngừng lại, "Lâm Chính hành vi, không thể nghi ngờ là chỉ vào mũi của ta nói với ta, "Ta không chỉ muốn làm hại, còn muốn vượt qua ngươi, mà ngươi nhưng chỉ có thể đành phải ta bên dưới", ta không thể chịu đựng chuyện như vậy xảy ra, ta nhất định sẽ tìm tới hấn gian lận mảnh khoé, nếu hấn thành tích cuộc thi tốt hơn ta , như vậy, đối với còn lại trí tuệ vận động, hấn cũng nhất định vô cùng am hiểu."

"Bởi vậy , lúc này cái tổ chức đối phó tồn tại mục đích có hai cái, đầu tiên tìm ra Lâm Chính gian lận mảnh khoé; thứ hai, đem hấn theo thứ nhất trên ngai vàng kéo xuống, để chân chính người có đủ thực lực ngồi ở phía trên."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Cá cược

"Nhất định sẽ không là hấn thực lực của chính mình sao?" Tiền Thương Nhất mặc dù biết Đinh Hạo làm ra loại này phán đoán lý do, nhưng mà hấn vẫn là cảm giác Đinh Hạo làm ra loại này phán đoán có chút thiếu thỏa đáng, "Cũng có thể là ghen ghét hoặc là đầu óc đột nhiên thông suốt tình huống như thế đi, người tại sao chắc chắn như thế Lâm Chính là ở gian lận."

Tuy rằng Tiền Thương Nhất cũng nghi ngờ về loại này phán đoán, nhưng mà hấn vẫn là thử nghiệm đứng ở Lâm Chính không có gian lận cái này lập trường đến bác bỏ Đinh Hạo phán đoán.

"Hai người chúng ta lập trường không giống, cho dù lẫn nhau nói rõ lý lẽ do cũng không có quá to lớn ý nghĩa, giáo viên Ngao, không ngại chúng ta đến đánh một cái đánh bạc đi, nếu như ở đây cái học kỳ kết thúc trước, ta phát hiện Lâm Chính gian lận phương pháp , như vậy ta nhận được hết thầy thư tình đều do giáo viên Ngao người giúp ta trả lời." Đinh Hạo không muốn cùng Tiền Thương Nhất tranh luận.

"Cá cược sao?" Tiền Thương Nhất cười cợt, "Được rồi, ta đánh cược, ngươi vừa nãy chỉ nói người thắng tình huống, nếu như ngươi thua thì sao? Thì như thế nào? Hi vọng ngươi sẽ không nói ra ta nhất định sẽ không thua câu nói như thế này, nếu như là như vậy , như vậy vụ cá cược này căn bản không có ý nghĩa."

"Đương nhiên không biết." Đinh Hạo nhìn con mắt Tiền Thương Nhất nói rằng: "Nếu như ta thất bại, ta liền hướng Lâm Chính xin lỗi, đồng thời đem cái này tiền kỷ niệm hủy diệt." Hấn theo trong túi tiền của chính mình móc ra một viên tiền kỷ niệm, "Đây là ông nội ta để cho ta di vật."

Đinh Hạo không có quá nhiều giải thích cái này tiền kỷ niệm, nhưng mà lời từ hấn bên trong, Tiền Thương Nhất có thể nghe ra cái này tiền kỷ niệm đối với tầm quan trọng của hấn.

"Không, nếu như ngươi thua rồi , lúc này viên tiền kỷ niệm ngươi muốn tặng cho Lâm Chính." Tiền Thương Nhất chọn một cái điều hoà biện pháp.

"Có thể." Đinh Hạo gật đầu.

"Nếu ngươi tự tin như thế , như vậy ngươi bước kế tiếp kế hoạch là cái gì?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Lần sau kiểm tra tháng sau đó, chúng ta liền sẽ bắt đầu hành động, hướng về Lâm Chính khởi xướng khiêu chiến, cho dù hấn từ chối, chúng ta cũng có còn lại biện pháp khiến cho hấn tiếp thu, sau đó. . . Liền là thi đấu." Đinh Hạo không có để lộ ra kế hoạch cụ thể.

"Được, nếu như có thi đấu, nhớ tới kêu lên ta, Tô Nhạc Sinh giáo viên còn có giáo viên Khâu Vũ Trúc, ta nghĩ hai người bọn họ đều sẽ cảm thấy hứng thú."

"Ừm." Đinh Hạo duỗi ra tay phải của chính mình.

Tiền Thương Nhất nhìn Đinh Hạo một chút, cũng duỗi ra tay phải của chính mình.

. . .

Sau khi về nhà, Tiền Thương Nhất đem mua sắm online đặt máy nghe lén cùng lỗ kim máy quay phim theo trong gói hàng lấy ra, sau đó, hấn đem chính mình tan học chuyện sau đó trong group chat nói một lần, Ứng Nhân không có cái gì biểu thị, cho rằng không thành vấn đề, nhưng mà Thực Đơn nhưng vẫn ở nhỏ nước bọt Tiền Thương Nhất.

Bởi vì thời gian còn sớm, ngay sau đó hấn rút một chút thời gian đem vật cảm trong tay giao cho hai người, khi về đến nhà đã là nhanh chóng nửa đêm.

Mấy ngày sau đó, Tiền Thương Nhất không tìm được cơ hội gì đến gần Lâm Chính, hay bởi vì đã cùng Đinh Hạo có cá cược quan hệ, vì lẽ đó cũng không vội vã, "Chờ Đinh Hạo tổ chức đối phó hướng về Lâm Chính phát ra khiêu chiến sau đó, tự nhiên sẽ mời chính mình khán giả, đến thời điểm nhìn lại một chút cái này Lâm Chính cuối cùng là bản lĩnh thật sự hay là giả bản lĩnh."

"Khả năng này là cho tới bây giờ ta gặp phải bình tĩnh nhất bộ phim, chỉ là. . . Còn sẽ như vậy vẫn bình tĩnh lại sao?" Tiền Thương Nhất nhìn ngoài cửa sổ, lại hai ngày nữa liền muốn kiểm tra tháng, mà Ứng Nhân cùng Thực Đơn còn không có tìm được cơ hội thích hợp đem đặt máy nghe lén để vào Lâm Chính cùng Đinh Hạo phòng ngủ.

Hai ngày, thoáng qua liền qua.

Kiểm tra tháng ngày đó, ba người chỉ có Ứng Nhân có một môn thi thử là gác thi thử nhất trường thi, vì lẽ đó, còn lại hai người chỉ có thể đem sự phẫn nộ đặt ở trên người Ứng Nhân.

"Thật khó chịu a. . ." Tiền Thương Nhất ngồi đang bực giảng trên, dưới đài nhất cử nhất động hắn cũng nhìn thấy rõ ràng, hắn gác thi cái này trường thi là cả lớp kém cỏi nhất một cái trường thi.

Cuộc thi bắt đầu không tới mười phút, thi có khoảng chừng một nửa thí sinh nằm ở trên bàn, hiển nhiên là dự định cùng chu công thật tốt tâm sự lý tưởng của chính mình, cho tới còn lại một nửa, hoặc là chăm chú suy nghĩ nhưng chậm chạp không xuống bút, hoặc là nhìn ngoài cửa sổ dờ ra.

Suy xét đến cái môn thi này là tiếng Anh, Tiền Thương Nhất cũng không có cảm giác cái gì.

"Ứng Nhân gác thi cái kia một phòng là toán học, ngày hôm nay cuối cùng một môn, không biết lấy hấn sức quan sát sẽ có phát hiện gì." Hai tay Tiền Thương Nhất chống đầu, phía dưới thí sinh liền gian lận cũng không muốn làm, hay bởi vì trường THPT Tân Hải gác thi nghiêm ngặt, vì lẽ đó hắn cũng không có thể chơi điện thoại di động cũng không thể tán gẫu đi loạn.

Cuối cùng một môn thi xong sau đó, Tiền Thương Nhất cùng phía dưới học sinh như thế, đều có một loại cuối cùng kết thúc cảm giác.

Tiền Thương Nhất cầm trong tay bài thi đưa đến địa điểm chỉ định sau đó, liền lấy ra điện thoại di động của mình.

"Thế nào? Có phát hiện gì không có?" Tiền Thương Nhất lưu loát đánh ra mấy chữ này, sau đó ấn xuống một cái gửi đi phím.

"Chờ người tin tức." Thực Đơn cũng rất quan tâm chuyện này.

Ứng Nhân qua một phút, rốt cục trả lời một câu lời nói, "Lúc ăn cơm lại nói, tình huống có chút không ổn."

"Chỗ cũ?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Có thể." Thực Đơn trả lời.

. . .

Thực Đơn gọi món ăn tốc độ vẫn như cũ rất nhanh, đối với ăn, nàng nhìn chung là vô cùng nhiệt tình.

"Lâm Chính giống như biết đáp án." Ứng Nhân nói thẳng ra phán đoán của chính mình.

"Thật sao? Nói tường tận nói." Tiền Thương Nhất nói rằng.

"Bài thi phát xuống đến sau đó, Lâm Chính cùng Đinh Hạo cũng bắt đầu viết lộp của mình cùng họ tên, tiếp theo, chuyện kỳ quái liền xảy ra, bất kể là lựa chọn điền chỗ trống đề hay là hỏi đáp đề, Lâm Chính thời gian gần như đều tiêu vào viết đáp án mặt trên, gần như không có suy nghĩ quá trình." Ứng Nhân nhấp ngụm trà, "Ta cảm Đinh Hạo tốc độ so sánh một cái, tuy rằng Đinh Hạo tốc độ cũng cực kỳ nhanh, so với Lâm Chính chậm không được bao nhiêu, nhưng mà ta có thể theo trong ánh mắt của hắn nhìn ra xem xét đề đến ra đáp án, viết đáp án quá trình."

"Vậy Lâm Chính đâu?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Lâm Chính xem xét đề quá trình gần như không có, không, càng nói chuẩn xác, hắn là ở quét đề, nếu như nói Đinh Hạo là từng đề đáp đề, Lâm Chính có thể là. . . Từng tờ từng tờ ở đáp đề." Ứng Nhân nói ra cảm giác của chính mình.

"Chính xác xác suất đâu?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Còn không rõ ràng lắm, hai người đáp án gần như giống nhau, nếu như Đinh Hạo không sai, như vậy Lâm Chính chính xác xác suất có thể cùng Đinh Hạo như thế." Ứng Nhân đáp.

"Mạnh như thế sao? Chẳng trách Đinh Hạo như thế tin chắc Lâm Chính ở gian lận." Tiền Thương Nhất ở trong lòng tự nói.

Lúc này, Thực Đơn gọi món ăn đã tới.

"Ăn trước đi, vừa ăn vừa nói." Vừa nãy Ứng Nhân cùng Tiền Thương Nhất giữa hai người đối thoại, Thực Đơn chẳng hề nói một câu.

"Xem ra, chúng ta chỉ có thể chờ đợi thành tích sau khi ra ngoài, mới có thể làm ra phán đoán." Tiền Thương Nhất thở dài.

Gấp miếng thịt kho tàu đặt ở trong miệng, đột nhiên, Tiền Thương Nhất xuất hiện một loại ảo giác, giống như lúc này mình mới là thể giới hiện thực, mà trước đây trải qua sự việc, bao quát đảo Phuong Nào chặt đầu, cũng giống như là một giấc mộng như thế.

"Nếu như Lâm Chính lần thứ hai giành được hạng nhất, có lẽ trường THPT Tân Hải tiếp theo một quãng thời gian đêm sẽ không trật tự." Bởi vì Ứng Nhân biết tiền Thương Nhất cùng Đinh Hạo chuyện đánh cược, vì lẽ đó hẳn có thể khẳng định phán đoán của chính mình.

"Ta nghĩ, Lâm Chính nhất định sẽ bắt được thứ nhất." Tiền Thương Nhất thở dài, "Xem ra cần thiết cùng Lâm Chính cũng tiếp xúc một chút."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Lời mời chiến đấu

Kiểm tra tháng xong sau đó hai ngày, nhưng vẫn là tiếp tục lên lớp, các thầy giáo sử dụng tiết học dư thừa thời gian chấm bài thi.

Trong thời gian này, Lý Na lại tìm một lần Tiền Thương Nhất, nàng muốn cho Tiền Thương Nhất tiếp tục giúp nàng đưa thơ tình, chẳng qua chịu Tiền Thương Nhất từ chối, lý do cự tuyệt rất đơn giản, "Chờ người lần này kiểm tra tháng thành tích sau khi ra ngoài lại tìm ta đi."

Làm hết thầy thành tích đưa vào máy tính sau đó, ngày thứ hai, lớp phiếu điểm cùng phiếu điểm năm học liền đi ra.

Lâm Chính lấy 993 điểm thành tích thu được lần này kiểm tra tháng người thứ nhất, mà Đinh Hạo thì lại lấy 989 điểm thành tích thu được lớp thứ hai, lần này, hai người xếp hạng y nguyên không có thay đổi.

"Đáng sợ." Tiền Thương Nhất xem trong tay lớp xếp hạng, cái gọi là kiểm tra tháng, hoàn toàn là Lâm Chính cùng Đinh Hạo hai người chiến trường.

Bởi vì thành tích đã đi ra, vì lẽ đó Lý Na cũng không có can đảm lại tìm Tiền Thương Nhất, dù sao, đối với phần lớn học sinh tới nói, muốn thành tích tiến bộ, học tập không nỗ lực là không được.

Sau đó hai ngày là bài thi giảng giải, mà Tiền Thương Nhất thì lại đang suy tư cùng Lâm Chính đến gần biện pháp.

Chẳng qua, kết quả nhưng là Lâm Chính đến tìm Tiền Thương Nhất.

Lâm Chính hình dạng vô cùng bình thường, chiều cao so với Tiền Thương Nhất lùn nửa cái đầu, thân thể gầy trơ xương, cả người đều tỏa ra một loại chán chường hơi thở, nếu như không phải có thành tích học tập này một hạng nghịch thiên thêm điểm, sợ rằng cũng sẽ không đi chú ý này một tên học sinh.

"Người tìm ta là vì cái gì?" Tiền Thương Nhất có chút không rõ, càng nói chuẩn xác là đối với Lâm Chính có cảnh giác, cùng còn lại không quá quan trọng sự kiện so với, Lâm Chính thành tích học tập không thể nghi ngờ là từ trước đến nay, ba người phát hiện trường THPT Tân Hải kỳ quái nhất một chuyện.

"Giáo viên Ngao, ta nghe nói người cùng Đinh Hạo đánh cược." Âm thanh Lâm Chính rất nhỏ, nếu như không lắng nghe, rất khó nghe hiểu rõ.

"Ừm. . . Ai nói cho người?" Tuy nói chuyện đánh cược chỉ có Tiền Thương Nhất cùng Đinh Hạo biết, nhưng Tiền Thương Nhất cũng không ngại lại hỏi thăm.

"Đinh Hạo nói cho ta, ta đã tiếp thu sự khiêu chiến của hắn." Lâm Chính nở nụ cười, chẳng qua ở trong mắt Tiền Thương Nhất, cái nụ cười này trái lại có chút làm người ta sợ hãi.

"Là. . . Sao? Chẳng qua người hoàn toàn có thể không chấp nhận." Tiền Thương Nhất trở về cái nụ cười.

". . . Ngược lại tất cả mọi người cũng hoài nghi ta gian lận, không chấp nhận trái lại dễ dàng bị người mượn cớ, nếu như ta không có gian lận, tại sao không chấp nhận đâu?" Đối với cái này đánh cược, Lâm Chính trái lại không có Tiền Thương Nhất để ý, dường như hắn nhất định sẽ thắng như thế.

"Vậy ngược lại cũng đúng là." Tiền Thương Nhất gật gật đầu.

"Chỉ là, ta không nghĩ tới giáo viên Ngao người sẽ đứng ở bên ta." Lâm Chính hơi khẽ nâng lên đầu, trên mặt vô cùng vui vẻ.

Lúc này, Tiền Thương Nhất rốt cục hiểu rõ Lâm Chính vì sao lại tìm đến mình, trong lòng hắn có một cái suy đoán, "Nói vậy, Đinh Hạo hướng về Lâm Chính dưới khiêu chiến sau đó, Lâm Chính hỏi ngược lại Đinh Hạo thất bại sẽ có cái gì trừng phạt, Đinh Hạo liền đem cùng Tiền Thương Nhất chuyện đánh cuộc nói ra, một mặt giải thích rõ cái viên tiền xu tầm quan trọng, mặt khác giải thích rõ lần này khiêu chiến có giáo viên ngay thẳng, ở tính chất công bằng trên có nhất định bảo đảm."

"Giáo viên Ngao vừa tới trường học không bao lâu, có thể không hiểu cái đồng tiền kỷ niệm này đối với Đinh Hạo ý nghĩa, nếu như giáo viên người nắm giữ tiền kỷ niệm này, gần như có thể hướng về Đinh Hạo nâng lên ra bất kỳ cái gì bình thường yêu cầu, chỉ cần hắn có thể làm được sự việc, đều sẽ không từ chối. Lấy Đinh Hạo năng lực cùng tự hạn chế, sau đó tương lai căn bản không thể đo lường, ta nói như vậy, giáo viên người hiểu chưa?" Lâm Chính đang nói những này thời điểm, trong giọng nói tràn đầy ước ao.

"Ta thật hy vọng cùng Đinh Hạo đánh cược người là ta, đáng tiếc, hắn chỉ có một tấm tiền kỷ niệm." Lâm Chính thở dài.

"Vậy. . . Người sẽ không có nâng lên điều kiện khác?" Tiền Thương Nhất thử nghiệm tính hỏi một câu.

Tuy rằng vừa nãy Lâm Chính đem tiền kỷ niệm tác dụng nói tới vô cùng mê người, nhưng đối với Tiền Thương Nhất tới nói, cũng không có quá to lớn tác dụng, bởi vì đây là phim địa ngục, tiếp đó, hắn hoặc là sống sót trở lại, đem hết thầy đều ở lại chỗ này, hoặc là chết ở chỗ này, hóa thành mặt đất chất dinh dưỡng.

"Có, mỗi người bọn họ chỉ cho phép khiêu chiến ta một lần, đồng thời không thể là thuần khiết phong trào thể dục thể thao, tỷ như chạy cự li dài chạy cự ly ngắn loại hình thi đấu hạng mục, trong thời gian ngắn ta căn bản không thể vượt qua mỗi ngày rèn luyện học sinh thể dục, vì lẽ đó không có so với ý nghĩa, huống chi, thể dục tốt cùng thành tích học tập tốt không có quan hệ." Lâm Chính nói những câu nói này thời điểm, trong giọng nói mang theo châm biếm.

"Ừm. . . Lâm Chính, nếu người nói người không phải gian lận, như vậy người thành tích đột nhiên lên tới người thứ nhất nguyên nhân là cái gì?" Tiền Thương Nhất trực tiếp hỏi ra vấn đề này.

"Nỗ lực a giáo viên, kỳ thực chúng ta mỗi người cũng không biết chính mình cực hạn ở vị trí nào, chỉ cần nỗ lực, nhất định sẽ thành công!" Lâm Chính ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn về phía trước, trong giọng nói tràn ngập tự tin.

Tiền Thương Nhất chớp mắt nhìn, trong lúc nhất thời không biết nên làm gì nói tiếp.

"Giáo viên Ngao người không tin?" Lâm Chính trừng lớn hai mắt, "Nếu như giáo viên người không tin, tại sao muốn cùng Đinh Hạo đánh cái kia đánh bạc đâu?"

"Ngược lại chỉ là trả lời thư tình, không đáng kể đi. . ." Tiền Thương Nhất cau mày đáp.

Trên thực tế, trong lòng Tiền Thương Nhất nghĩ tới đúng, "Ai sẽ tin tưởng người? Cho nên ta đánh cược nguyên nhân là ta vững tin Đinh Hạo không thể tìm ra người gian lận biện pháp thôi."

Lúc này, vừa vặn có một chiếc nhỏ xe vận tải mở qua.

"Giáo viên, vậy chiếc xe người thấy không?" Lâm Chính chỉ chỉ vừa vặn lái qua nhỏ xe vận tải, "Đinh Hạo một học kỳ thư tình có thể chứa đầy toàn bộ xe hòm, tuy rằng ta nói tới khuếch trương một chút, nhưng tuyệt đối không phải người có thể trả lời đến tới được."

"Lâm Chính. . ." Tiền Thương Nhất không muốn lại tán gẫu cái đề tài này, "Làm người khác hỏi người có phải là gian lận thời điểm, người đều là dùng 'Nỗ lực' cái từ này qua lại đáp sao? của bọn họ"

"Vâng." Lâm Chính khẳng định gật đầu một cái, "Giống ta người như thế, vừa không có không có thiên phú, cũng không có có tiền cha mẹ, ngoại trừ nỗ lực ở ngoài còn có biện pháp gì? Oán trời oán đất sao? Ta không muốn trở thành như vậy một loại người vô dụng."

"Nếu Đinh Hạo cùng giáo viên Ngao người đánh cái đánh bạc, vậy ta cũng cùng giáo viên đánh một cái đánh bạc a?" Lâm Chính đột nhiên nghĩ tới điều gì.

"Há, làm sao cái đánh bạc phương pháp?" Tiền Thương Nhất rất tò mò.

"Nếu như cuối cùng ta thất bại, như vậy giáo viên do người thay trả lời thư tình liền do ta đến viết, nếu như ta thắng. . ."

"Nếu như cuối cùng người thắng, người liền muốn Đinh Hạo cái đồng tiền kỷ niệm này?" Tiền Thương Nhất đánh gãy Lâm Chính.

"Không, nếu như ta muốn tiền kỷ niệm, không phải thành ta cùng Đinh Hạo đánh cuộc sao? Ta muốn. . . Một bộ giá tiền bạc trung điện thoại di động." Lâm Chính sau khi nói xong cúi đầu.

Tiền Thương Nhất hơi kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Lâm Chính đưa ra dĩ nhiên là loại này vô cùng vật chất điều kiện, cùng Đinh Hạo hoàn toàn ngược lại, Đinh Hạo sở dĩ hướng về Lâm Chính phát ra khiêu chiến nguyên nhân, là hắn cho rằng Lâm Chính gian lận hành vi chạm tới hắn tự ái, vì lẽ đó, vì tính về mặt mũi, hắn nhất định phải tìm ra Lâm Chính gian lận phương pháp.

"Giá tiền cấp thấp cũng có thể." Lâm Chính thấy Tiền Thương Nhất chậm chạp không nói gì, bổ sung một câu.

"Có thể, ta tiếp thu cái này đánh cuộc." Tiền Thương Nhất đáp ứng rồi Lâm Chính điều kiện, "Chẳng qua. . ."

"Hả?" Lâm Chính tất cả kỳ vọng.

"Ta có thể. . . Trước tiên cho ngươi một điện thoại, nếu như ngươi thua rồi, liền trả lại ta." Hai tay Tiền Thương Nhất cầm ở trong túi, trong mắt mang theo ý cười.

"Tạ ơn giáo viên." Lâm Chính vui vẻ nở nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Hoàn toàn không giống 2 người

"Đây là một cơ hội, nếu như có thể đem đặt máy nghe lén chứa ở trong điện thoại di động, như vậy liền không cần phiền toái như vậy, tuy rằng sau đó còn cần an lắp máy nghe lén, nhưng mà có này một bộ nghe trộm điện thoại di động, chí ít có thể thông qua âm thanh này một tin tức lan truyền phương thức tiến hành theo dõi." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

"Ngươi cần một bộ ra sao điện thoại di động?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Ây... Tùy tiện đi, không cần quá tốt, vậy... Không muốn quá kém.. Ha ha." Nét mặt Lâm Chính có chút lúng túng.

"Được rồi, ta hai ngày nữa cho ngươi có thể không? Ngươi nên không phải rất gấp phải a?" Tiền Thương Nhất sờ sờ cằm của mình.

"Không vội không vội." Lâm Chính vội vã xua tay.

"Đúng rồi, nhà ngươi ở đâu? Nếu đã đi rồi xa như vậy, ta thuận tiện đi xem xem tốt rồi." Tiền Thương Nhất xác thực muốn đi xem Lâm Chính nhà.

"Cái này... Giáo viên... Ta..." Nói về nhà thời điểm, Lâm Chính đột nhiên liền lời nói đều nói không lưu loát.

"Làm sao?" Sắc mặt Tiền Thương Nhất nghi ngờ.

"Lần sau đi giáo viên, lần sau lại nhìn đi." Lâm Chính lúng túng cười cợt.

"Được rồi." Tiền Thương Nhất không có miễn cưỡng.

"Vậy... Giáo viên gặp lại." Lâm Chính phát phát tay, rất nhanh chạy đi.

"Gặp lại." Tiền Thương Nhất cũng vung tay xuống.

...

Về đến nhà, Tiền Thương Nhất y nguyên thông qua group chat đem chính mình hôm nay cùng Lâm Chính thương lượng sự việc nói cho hai người khác, đương nhiên, đưa điện thoại di động chuyện như vậy, Tiền Thương Nhất cũng cùng nhau nói ra.

"Rất tốt." Ứng Nhân trả lời y nguyên là phong cách của hắn, ngắn gọn ngắn gọn.

"Cũng đưa một bộ đưa Đinh Hạo thôi?" Thực Đơn tiếp theo trả lời.

"Đinh Hạo có tiền, cái nào cần người khác đưa..." Tiền Thương Nhất còn ở cuối cùng thêm một cái lau mồ hôi về mặt.

"Thật vô dụng." Thực Đơn trả lời một câu.

"Ngươi đồ vật lắp đặt tốt không có a?" Tiền Thương Nhất rốt cục không nhịn được.

"Không." Thực Đơn đánh cái chữ.

"Qua mấy ngày, Lâm Chính cùng Đinh Hạo tổ chức đối phó liền muốn thi đấu, các người có thể thừa dịp cơ hội đó làm chút gì, đúng rồi, Đinh Hạo cần phải cũng sẽ mời chào mời các người, ta cùng bọn họ nói rồi, các người đến thời điểm từ chối là tốt rồi." Tiền Thương Nhất giúp hai người nghĩ đến một cái biện pháp.

"Nghe trộm điện thoại di động liền do ta đến sắp xếp đi." Ứng Nhân đến rồi một câu như vậy.

"Được rồi, làm phiền." Đã có người đến giúp mình chia sẻ áp lực, mà người này lại là có thể tin nhiệm người, Tiền Thương Nhất đương nhiên sẽ không từ chối.

"Lúc trước người nói Lâm Chính trả lời là 'Cố gắng'?" Thực Đơn trong group chat nói rằng.

"Không sai." Tiền Thương Nhất trở lại.

"Người cho rằng dựa vào cố gắng có thể làm được trình độ như thế này sao?" Thực Đơn lúc này lại thường nghiêm túc.

"Không thể." Tiền Thương Nhất trả lời không có chút gì do dự.

"Nhưng là, tại sao hần vẫn nhấn mạnh điểm này đâu? Giống như hần thật sự trả giá rất nhiều như thế, nếu như là gian lận, hần tại sao không yên phận một chút?" Thực Đơn đem vấn đề của mình ném ra.

"Ý của người là?" Ứng Nhân mở miệng.

"Không biết." Thực Đơn nói ra chính mình đáp án.

"Coi vậy đi, thời gian không còn sớm, mọi người ngủ đi, suy đoán lung tung tác dụng không lớn." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, Thực Đơn vấn đề nói đến trọng điểm, tại sao Lâm Chính phải làm như vậy? Lý do của hần là cái gì.

Ba người lần nhau nói chúc ngủ ngon sau đó, từng người tiến vào mộng đẹp.

...

Sau ba ngày, Ứng Nhân đem cái trang tốt điện thoại di động giao cho Tiền Thương Nhất, tuy rằng Ứng Nhân không có nói, nhưng mà Tiền Thương Nhất có thể theo hần vành mắt đen nhìn ra ba ngày nay hần rốt cuộc có bao nhiêu mệt mỏi.

"Cảm ơn." Tiền Thương Nhất không có nhiều lời.

"Chỉ điện thoại di động cũng không an toàn, sau đó, chúng ta có thể phải tìm cơ hội tiến vào Lâm Chính trong nhà an lắp máy nghe lén cùng lỗ kim máy thu hình." Ứng Nhân gấp một cái.

"Ừm, ta biết, Đinh Hạo bên đó đây? Nên làm gì?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Đúng rồi, hai ngày nay, ta cùng Thực Đơn cũng điều tra Lâm Chính cùng gia đình Đinh Hạo, hai người này hoàn toàn là hai thái cực,

Gia đình Đinh Hạo hài hoà mỹ mãn, cha là ban quản trị doanh nghiệp nhà nước, mẹ tuy rằng ở nhà làm bà chủ gia đình, nhưng mà bản thân bằng cấp khá cao, công tác lý lịch cũng vô cùng xinh đẹp, càng chủ yếu chính là, ông ngoại Đinh Hạo là một nhà ra thị trường công ty hội đồng quản trị thành viên, vì lẽ đó, Đinh Hạo hoàn cảnh gia đình có thể nói là vô cùng ưu tú."

"Cho tới Lâm Chính, cha của hần ở hần năm tuổi thời điểm liền qua đời, hần vẫn theo mẹ hần cùng một chỗ cuộc sống, mẹ của hần... Nếu như ta không đoán sai, hần là phong trần phái nữ, cũng chính là tục xưng Ứng Nhân dùng một chút, "Ta nghĩ, có thể đây chính là Lâm Chính cùng người đánh cược thời điểm, lựa chọn điện thoại di động nguyên nhân. Đúng rồi, bổ sung một câu, theo cha mẹ Lâm Chính gia đình thái độ đối với bọn họ đến suy đoán, có thể Lâm Chính sinh ra cũng chỉ là hướng động đập kết quả."

"Như vậy phải không..." Tiền Thương Nhất nhớ tới mấy ngày trước hướng mình vẫy tay Lâm Chính, "Ta biết rồi, điện thoại di động ta sẽ giao cho hần."

"Vậy thì, Lâm Chính ta bằng lòng ta đi gia đình hần lý do cũng rất rõ ràng." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, tuy nói mình làm như vậy vô cùng dễ tiện, lợi dụng Lâm Chính tin cậy tâm lý, chẳng qua... . Bây giờ một lần, Tiền Thương Nhất sẽ không mềm lòng, hần tin chắc phán đoán của mình, Lâm Chính liền là bên trong bộ phim này cần nhất chú ý người.

"Nếu như không tìm ra Lâm Chính vượt thành tích biến hóa bí mật, có lẽ, cũng không còn một bộ phim tiếp theo." Tiền Thương Nhất đối với mình nói.

Ở sau khi tan học, Tiền Thương Nhất tìm tới Lâm Chính, UU đọc sách [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) đưa điện thoại di động cùng hần mới mua thẻ điện thoại cùng cho Lâm Chính.

"Giáo viên, chuyện này..." Nét mặt Lâm Chính vô cùng vui kinh.

"Người trước tiên cầm dùng đi." Tiền Thương Nhất cầm trong tay hộp đưa tới, "Người nên sẽ dùng a?"

"Biết." Lâm Chính gật đầu.

"Cảm ơn giáo viên." Hai tay Lâm Chính ôm hộp, dường như trong tay hộp sẽ chạy mất như thế.

"Nếu như người thua rồi, này điện thoại ta nhưng là phải thu hồi lại." Tiền Thương Nhất nhìn chăm chăm con mắt Lâm Chính nói rằng.

"Ta biết, yên tâm, nấu giáo viên, người không có cơ hội này." Nói đến đây sự kiện thời điểm, trong mắt Lâm Chính tràn ngập tự tin, loại này tự tin cùng bản thân của hắn khí chất hoàn toàn không hợp.

"Hi vọng người có thể nói được là làm được..." Hai tay Tiền Thương Nhất cắm vào túi, không có nhiều lời, "Tốt rồi, người trở về đi thôi."

Lâm Chính sau khi rời đi, Tiền Thương Nhất chuẩn bị về nhà, chẳng qua lại bị Đinh Hạo gọi lại.

"Nấu giáo viên vừa nãy là ở cùng Lâm Chính nói chuyện sao?" Đinh Hạo hướng về Tiền Thương Nhất đi tới.

"Ừm, ta cùng hắn cũng đánh một cái đánh bạc." Tiền Thương Nhất không có hướng về Đinh Hạo ẩn giấu chuyện này.

"Ồ? Cái gì đánh bạc?" Đinh Hạo rất tò mò.

"Liên là cùng người đánh cuộc, nếu như hắn thất bại, liền do hắn đến giúp người trở lại thư tình, nếu như ta thất bại, ta liền muốn đưa một điện thoại đưa hắn." Tiền Thương Nhất vuốt hai tay.

"Nấu giáo viên, ý của người là, nếu như ta thắng, người trừng phạt liền do hắn đến thay thế, nếu như ta thất bại, người liền muốn đưa hắn một điện thoại, mà ta đem cho người ta tiền kỷ niệm?" Đinh Hạo cười cợt.

"A... Cái đồng tiền kỷ niệm này người không cho ta cũng không liên quan." Tiền Thương Nhất nhún vai một cái, "Trọng điểm là người có thể hay không thắng."

"Đương nhiên có thể." Ánh mắt Đinh Hạo như đuốc, Tiền Thương Nhất cảm giác đáy lòng mình đều chịu hắn xem sạch như thế, "Ta nhất định sẽ thắng."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Mạt chược

"Hai ngày sau, hi vọng giáo viên có thể đến quan sát." Đinh Hạo mở miệng nói rằng.

"Là so cái gì?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò.

"Mạt chược." Đinh Hạo đáp.

"Mạt chược?" Tiền Thương Nhất rất kinh ngạc, "Thân là học sinh, các người có thể ở trường học chơi mạt chược sao? Ta còn nhớ được các người quyết định địa điểm liền là trường học không sai a?"

"Địa điểm ở mạt chược kỹ thuật hội nghiên cứu, chúng ta đã đem sân bãi bố trí kỹ càng, lúc này hội nghiên cứu là trải qua hiệu trưởng Đoạn Thiên Trạch tán thành, tuy rằng cùng mạt chược có quan hệ, nhưng không hề là đánh bạc, hơn nữa, tiến vào này hội nghiên cứu yêu cầu vô cùng khắc nghiệt, trong đó có một chút liền là thành tích học tập xếp hạng nhất định phải càng ngày càng cao, nói cách khác, cho dù duy trì chính mình xếp hạng không được cũng sẽ chịu mời ra." Hai tay Đinh Hạo cắm vào túi, về mặt không có một chút nào chần chừ.

"Hóa ra là như vậy, nếu không thành vấn đề, vậy ta liền đi xem xem đi." Tiền Thương Nhất đồng ý.

...

Về đến nhà, Tiền Thương Nhất đem thi đấu sự việc nói cho hai người.

"Một mình người đi thôi, nếu như ngày đó xác định hai người nhất định không ở nhà của chính mình bên trong, có lẽ liền là cơ hội của chúng ta." Ứng Nhân cũng không hề muốn đi, có lẽ trong lòng hắn cho rằng Tiền Thương Nhất một người đến liền đủ rồi.

"Ta cùng Ứng Nhãn muốn nhiều tìm cơ hội, ngại đi xem xem là tốt rồi." Thực Đơn trả lời cũng gần như.

"Ừm, được, có tin tức gì, ta sẽ mau chóng thông báo các ngại." Tiền Thương Nhất không có nói thêm nữa.

Lúc này, Ứng Nhãn trên truyền một phần audio file đến group chat bên trong.

"Đây là?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói một câu, đồng thời đem phần này audio file download xuống, sau đó, hấn click phím truyền phát tin, lập tức theo âm hưởng bên trong liền truyền ra âm thanh Lâm Chính.

"Mạt chược quy tắc?" Âm thanh Lâm Chính rất nghi ngờ, "Trước đây xưa nay không chơi đùa a. . ."

"Mặc kệ, còn có hai ngày, bắt đầu huấn luyện đi, cảm giác không phải rất khó, ta hiện tại thứ cần thiết nhất liền là kỹ xảo, hi vọng hai ngày thời gian có thể làm cho ta sơ cấp." Nói tới chỗ này, âm thanh Lâm Chính liền kết thúc, tiếp tục truyền ra chính là âm nhạc âm thanh, tình cờ vẫn có thể nghe được Lâm Chính theo ca khúc được yêu thích cùng một chỗ hát âm thanh.

Tiền Thương Nhất sau khi nghe xong, nhanh chóng đánh ra vài chữ, "Hiệu quả cũng không tệ lắm."

"Ừm, ta tiếp tục nghe lên, nếu như có phát hiện gì, sẽ nói cho các ngại." Ứng Nhãn trở về câu sau đó sẽ không có lại phát tin tức.

. . .

(làm tiếng chuông tung bay thời gian, ánh sáng cùng u ám đan xen vào nhau)

Làm kim đồng hồ chỉ về 12 giờ thời điểm, Tiền Thương Nhất trong đầu xuất hiện một câu nói như vậy.

"Rốt cục muốn bắt đầu rồi sao?" Tiền Thương Nhất đương nhiên biết điều này có hàm ý gì, trước hai tuần lễ an toàn thời kỳ đã qua, chuyện phát sinh kế tiếp, chính là (trường THPT Tân Hải) cốt truyện ** bộ phận.

Mà lúc này, buồn ngủ cũng như sóng biển như nhau kéo tới, Tiền Thương Nhất phát hiện mình căn bản chống lại không được, cho dù hấn đang định thử nghiệm mở hai mắt ra, cũng chưa kịp ngăn cản chính mình tiến vào mộng đẹp.

Hai ngày thời gian trôi qua rất nhanh , lúc này hai ngày, Tiền Thương Nhất ba người cũng không có phát hiện bất kỳ đáng giá chú ý đồ vật.

Bất quá hôm nay, liền là Đình Hạo đoàn đội khiêu chiến Lâm Chính thời gian.

9 giờ sáng, Tiền Thương Nhất đi tới Đình Hạo nói tới mạt chược kỹ thuật hội nghiên cứu, hấn tiến vào thời điểm, phát hiện trong sân đã đứng mười mấy người, đều là học sinh, mười mấy người này bên trong, Đình Hạo đứng ở ở chính giữa.

Tiền Thương Nhất đi rồi hai bước, tiếng bước chân của hấn gây nên những người còn lại chú ý, Đình Hạo phát hiện hấn đến.

"Giáo viên Ngao ngại đến rồi?" Đình Hạo quay đầu.

"Ừm."

"Mọi người cũng đã đến đông đủ, liền chờ Lâm Chính." Đình Hạo cười cợt.

"Hả?" Tiền Thương Nhất có chút bất ngờ, tại sao Đình Hạo sẽ nói 'Mọi người' ?

"Tuy nói là khiêu chiến, nhưng cũng không thể lãng phí mọi người thời gian, hiện tại chính là mạt chược kỹ thuật hội nghiên cứu Hội trường lựa chọn thời gian, mà lựa chọn phương thức nhưng là đơn giản nhất cũng dễ đoạt được nhất tán thành cuộc thi vòng loại , chờ Lâm Chính đến sau đó, chúng ta sẽ rút thăm đối với 12 người tiến lên phân tổ, lấy 4 người làm một tổ chức, đem này 12 người chia làm 3 tổ , lúc này 3 tổ người thắng trận lại thêm lần trước Hội trường, sẽ tiến lên cuối cùng trận chung kết." Đình Hạo bắt đầu vì Tiền Thương Nhất giải thích trình tự cuộc thi.

"Lần này chọn dùng mạt chược quy tắc là đấu pháp đơn giản, nhịp điệu nhanh chóng mà cực dễ sẽ bài ChangSha Mahjong, không biết giáo viên Ngao đối với những này không biết?" Đình Hạo hỏi một câu.

"Ây. . . Ta chỉ biết là đơn giản mạt chược quy tắc." Tiền Thương Nhất không thích đánh bạc, cho nên đối với những này không rõ ràng lắm.

"Không sao, tiếp theo ta sẽ vì giáo viên Ngao giảng giải, nha, đúng rồi , đây là lần trước mạt chược kỹ thuật hội nghiên cứu Hội trường Vương Lực." Đình Hạo đem đứng ở hấn cách đó không xa một tên nam giới đẩy lên trước mặt Tiền Thương Nhất.

Hai người lên tiếng chào hỏi, xem như là nhận biết.

Lúc này, Lâm Chính thở hổn hển theo ngoài cửa chạy vào, sự xuất hiện của hấn hấp dẫn ở đây chú ý của mọi người.

"Thật ngại ngừng. . . Ta tới chậm." Hai tay Lâm Chính chống đầu gối, hai gò má có chút đỏ lên, hiển nhiên vừa nãy là một đường chạy chậm tới được.

"Nếu chủ chính đến, chúng ta liền bắt đầu đi." Đình Hạo không có quở trách, cũng không có lãng phí mọi người thời gian.

Lúc này, Vương Lực đem rút thăm hòm lấy ra, "Tổng cộng 12 cái dây số, mọi người tuyển chọn đi."

Hắn sau khi nói xong, lần lượt có người đi lên phía trước cầm dây số, lúc này chút cầm dây số người đứng ở một bên, cùng bình thường quần chúng vây xem tách ra, Lâm Chính rút đến dây số là 9 số.

"9 số, vậy liền là thứ 3 tổ, đúng rồi, giáo viên Ngao, vẫn không có nói rõ với người, vì thi đấu tính chất công bằng, sau đó những này dự thi tuyển thủ sẽ đi mặt khác ba cái gian phòng, mà chúng ta đem thông qua một căn phòng khác tiến lên quan sát." Đinh Hạo vừa vặn nói xong, 12 tên tuyển thủ liền tiến vào từng người gian phòng, ba gian phòng này đều là gian phòng nhỏ, vì lẽ đó cũng sẽ không tạo thành lãng phí.

"Đinh Hạo, người không tham gia sao?" Tiền Thương Nhất đột nhiên phát hiện điểm này, nếu như 12 người trúng tuyển ra 3 người, lại thêm Vương Lực, như vậy lần này coi như so với xong, người thắng sắp trở thành mặt chược kỹ thuật hội nghiên cứu Hội trưởng.

"Ta không phù hợp quy tắc, tham gia không được." Đinh Hạo nói, "Bởi vì ta vẫn là người thứ nhất duyên cớ, vì lẽ đó tham gia tháng thứ hai liền chịu mời ra mặt chược kỹ thuật hội nghiên cứu, tuy rằng ta thu được quán quân."

"Được rồi." Tiền Thương Nhất theo Đinh Hạo đi tới một căn phòng khác, lúc này bên trong đứng mấy người, đều là vừa này người đứng xem.

"Những này cũng là hội nghiên cứu thành viên, chỉ có không có dự thi mà thôi." Đinh Hạo đơn giản giới thiệu một chút.

Sau đó, hai người liền đến đến có thật nhiều màn hình sofa trước, "Mỗi một tổ chức đều có bốn cái máy quay phim, chúng ta ở đây có thể rất dễ dàng nhìn rõ ràng bốn nhà thẻ bài, chẳng qua hiện tại, chúng ta chỉ cần xem tổ thứ ba thi đấu là có thể."

"Đúng rồi, tuy rằng không có nói rõ, nhưng mà ở thi đấu bên trong có một cái quy định bất thành văn, vậy liền là xuất thiên nếu như không có chịu tại chỗ bắt được, vậy coi như không có xuất thiên." Đinh Hạo bổ sung một câu.

"Lâm Chính cũng biết sao?" Tiền Thương Nhất phát hiện Lâm Chính tình cảnh vô cùng không ổn.

"Biết." Đinh Hạo đem tổ thứ ba thi đấu chuyển qua trước mặt hai người, mặt khác hai tổ giao cho những người còn lại quan sát.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Bắt đầu thể yếu

Theo mặt chược máy bốn phía ra bài cửa mở ra, đối với Lâm Chính đặc biệt tổ chức đối phó lần thứ nhất thử nghiệm cùng mặt chược kỹ thuật hội nghiên cứu Hội trưởng tranh cử chính thức tuyên cáo bắt đầu.

"Thi đấu chọn dùng chính là ghi điểm chế độ, mỗi người ban đầu điểm 1000 điểm, lấy 10 điểm làm căn bản đơn vị. Trong bốn người có nhà cái cùng nhà con phân chia, một người nhà cái, còn lại ba người nhà con, bắt đầu nhà cái căn cứ không giống quy tắc quyết định, chẳng qua lần thứ hai nhà cái thì có một cái cố định quy tắc. Trong đó, bất kể là thắng vẫn thua, nhà cái điểm đều sẽ nhiều 10 điểm." Đinh Hạo bắt đầu vì Tiền Thương Nhất giải thích thi đấu tình huống, "Tổng cộng 10 8 tám bài, chỉ có Văn, Sách cùng Vạn, trong đó Sách cũng có nhiều chỗ xưng là cái, không có đông, nam, tây, bắc Phong cùng Trung, Phát, Bạch."

"Vì tăng nhanh tốc độ, lúc này lần quy tắc quy định khoảng cách cửa gần nhất người vì nhà cái, Lâm Chính tổ này nhà cái liền là số 10, vậy cái có chút mập cô gái." Đinh Hạo chỉ chỉ ngồi ở Lâm Chính bên phải cô bé.

Lúc này, bốn người bài đã sờ xong, mà Lâm Chính nhà đối diện đem bốn cái Thất Văn xếp đặt đi ra.

Mà bảng ghi điểm trên con số bắt đầu biến động, Lâm Chính điểm do 1000 đã biến thành 990 điểm.

"Đây là?" Tiền Thương Nhất có chút không rõ, tại sao còn chưa bắt đầu đánh, điểm liền bắt đầu biến động.

"Ta trước có từng nói, lúc này loại quy tắc đặc điểm là ù bài nhanh, bắt bài có mấy cái bài loại hình có thể trực tiếp ù bài, điểm tương đương với ổn định sẽ tự mình sờ, nếu như bắt bài có bốn cái như thế bài, lúc này ở mặt chược trong thuật ngữ xưng là Đại Tứ Hí, tính toán ù nhỏ một loại. Còn có thiếu một màu, cũng chính là bắt bài ở trong, ba loại bài trong tay chỉ có hai loại, lúc này cũng thuộc về ù nhỏ một loại, cần đem hết thấy bài đều bày ra đến." Đinh Hạo bắt đầu đảm nhiệm Tiền Thương Nhất bình luận viên.

"Vậy còn tiếp tục đánh sao? Còn là. . ." Tiền Thương Nhất đột nhiên phát hiện mình đối với mặt chược một chữ cũng không biết.

"Hiện tại trên internet mặt chược đã không tiếp tục đánh, trực tiếp mở ván kế tiếp, nhưng mà chúng ta hiện tại cần cần nhân thủ dùng sờ bài, vì tiết kiệm thời gian, vì lẽ đó có thể tiếp tục." Đinh Hạo nhìn chằm chằm trong màn ảnh Lâm Chính, không biết đang suy tư cái gì.

"Vậy sao thắng thua quy tắc đâu?" Tiền Thương Nhất chỉ chính là toàn bộ thi đấu thắng thua quy tắc.

"3 giờ kỳ hạn, điểm người cao nhất thắng lợi, mặt khác, nếu như trên đường có người điểm thuộc về 0, như vậy người này coi như bị nốc ao, chẳng qua vì thi đấu thuận lợi tiến lên, hấn vẫn cứ có thể tiếp tục đánh." Đinh Hạo tốc độ nói cực kỳ nhanh.

Tiền Thương Nhất nhìn một chút Lâm Chính bài loại hình, phát hiện vô cùng không ổn.

(Văn: 2, 3, 3, 7, 9)

(Sách: 5, 6, 6)

(Vạn: 1, 4, 6, 7, 8)

"Lâm Chính chỉ có một cái Xuyên a. . ." Tiền Thương Nhất sờ sờ cằm của chính mình.

"Ừm, Vạn chữ Trung có sáu bảy, tám vạn, ngoài ra, không còn Xuyên, tuy rằng có một cái 2 Văn còn có một cái 8 Vạn, nhưng mà căn bản không thể giữ lại làm tướng, đúng rồi, người biết bài chủ sao? Ủ bài cơ bản bài loại hình Trung, tổng cộng mười bốn tám bài, lấy ba cái làm một tổ, Xuyên hoặc Phồng, như vậy còn sót lại hai tám, liền là bài chủ, nếu như muốn ù bài, lúc này hai tám bài chủ yêu cầu nhất định phải như thế, mà vào lần này mặt chược trong quy tắc, bài chủ có một yêu cầu, chỉ có thể là con số 2, 5, 8 này ba loại. Giáo viên Ngao, người xem Lâm Chính hiện rõ ở trên tay có cái nào bài có thể làm bài chủ." Đinh Hạo chỉ chỉ trong màn ảnh tay Lâm Chính bài.

"2, 5, 8 sao? 2 Văn, 5 Sách cùng 8 Vạn, lúc này ba tám bài lại tới một cái đồng dạng liền có thể làm bài chủ." Tiền Thương Nhất nhìn lướt qua, rất nhanh sẽ trả lời đi ra.

"Ừm." Đinh Hạo gật đầu một cái.

Lúc này trên sân tình huống là, Lâm Chính nhà dưới, cũng chính là nhà cái bắt đầu đánh bài.

(9 Văn)

Lâm Chính nhà dưới đánh ra quân bài thứ nhất.

Sau đó, là Lâm Chính nhà đối diện sờ bài, là một cái nam học sinh, hấn cũng đánh ra 9 Văn.

(1 Văn)

Lâm Chính nhà trên đánh ra không giống nhau bài.

"Ấn." Âm thanh Lâm Chính theo kèn đồng nơi truyền đến.

"Mặt chược trong quy tắc, 'Ấn' chỉ có thể 'Ấn' nhà trên đánh ra bài, mà 'Đụng' thì lại dù thế nào nhà trên, nhà dưới vẫn là đối với nhà ra bài, cũng có thể tổ hợp, 'Đụng' ưu tiên cấp so với 'Ấn' muốn cao." Không đợi Tiền Thương Nhất đưa ra câu hỏi, Đinh Hạo liền mở miệng giải thích.

Tiền Thương Nhất nhìn thấy trong màn ảnh Lâm Chính đem 1 Văn bắt được tay mình bài bên cạnh, sau đó đem 2 Văn cùng 3 Văn lấy ra, cùng 1 Văn bày ở cùng nhau, tạo thành 1, 2, 3 Văn, tiếp tục Lâm Chính đánh ra bài của mình, 3 Văn.

"Lâm Chính trước đây đánh qua mặt chược sao?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò.

"Dựa theo ta hiểu rõ tình huống đến xem, không có." Đinh Hạo lắc lắc đầu, "Hấn năng lực học tập rất mạnh, hai ngày cần phải đủ rồi."

Tiền Thương Nhất đáp một tiếng, tiếp tục quan điểm xem so tài.

Bốn vòng qua sau đó, tay Lâm Chính bài đã biến thành.

(Văn: 1, 2, 3(ấn), 7, 9)

(Sách: 6, 6, 6(đụng))

(Vạn: 4, 6, 7, 8, 8)

"Chỉ cần lại tới một cái 8 Văn, hấn liền có thể đoán bài." Tiền Thương Nhất nói rằng.

"Hả? Giáo viên Ngao biết đến còn rất nhiều." Đinh Hạo cười cợt.

"Híc, sau đó đánh 4 Vạn, sẽ 5, 8 Vạn, chẳng qua, người nói bài chủ có 2, 5, 8 quy tắc hạn chế, như vậy, 5, 8 Vạn có thể không có ai biết đánh, lúc này trên sân đã có một cái 8 Vạn, không biết người còn lại trên tay có mấy cái?" Tiền Thương Nhất nhìn một chút Đinh Hạo.

"Chúng ta nhìn liền biết rồi." Đinh Hạo chuyển ra mặt khác ba người hình ảnh.

"Người này có hai cái 5 Vạn cùng một cái 8 Vạn, Lâm Chính ù bài xác suất càng nhỏ hơn, khoan đã. . . Chuyện này. . ." Đinh Hạo chuyển ra Lâm Chính nhà dưới tay bài, phát hiện tên này nữ học sinh bài dĩ nhiên là cùng một màu Sách.

"Nàng đây là muốn?" Tiền Thương Nhất còn chưa mở miệng, liền nghe thấy tên nữ sinh này đem bài của mình xếp đặt đi ra.

"Tự mình sờ, cùng một màu." Đón lấy, tên nữ sinh này lại sờ soạng một cái bài, là 5 Văn, "Toàn Trung."

Lúc này, Tiền Thương Nhất nhìn thấy Lâm Chính bảng ghi điểm bắt đầu cử động, theo 990 điểm rơi xuống 850 điểm.

"Chuyện này. . . Mới vừa mới bắt đầu à?" Tiền Thương Nhất hơi kinh ngạc.

Chẳng qua, Đinh Hạo nhưng không có biểu thị cái gì, mà là cười lạnh một tiếng, "Thay dạng thôi, chỉ cần chuyển ra trước ghi chép là có thể phát hiện."

"Hóa ra là xuất thiên sao?" Tiền Thương Nhất nhú nhú mày.

"Ừm, nhưng Lâm Chính không có bắt được, vì lẽ đó, chúng ta cho dù nói rồi cũng vô dụng." Có lẽ là vẫn đang gắng gãi có chút khát, Đinh Hạo ngời xuống uống chén nước.

"Đúng rồi, nếu như bị tóm, xuất thiên người có cái gì trừng phạt?" Điểm này, Tiền Thương Nhất rất tò mò.

"Ở trong giới giang hồ, đương nhiên là chém tay, nhưng mà chúng ta không phải đánh bạc, vì lẽ đó. . . Xuất thiên người bị tóm, cần hướng về còn lại ba player mỗi người thanh toán 200 điểm." Đinh Hạo một hơi đem nước sôi uống một phần ba, "Loại này tương đương với phần mềm hack như thế mảnh khỏe, nếu lợi nhuận vô cùng lớn, như vậy trừng phạt nhất định cũng đến vô cùng lớn mới được, bằng không mỗi vị trí hội nghiên cứu thành viên liền đều luyện xuất thiên kỹ thuật đi."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Ngoài dự đoán mọi người

Ngay ở hai người nói chuyện khoảng cách, lúc này trong màn ảnh Lâm Chính cái kia một tổ, cũng chính là tổ thứ ba, đã bắt đầu ván thứ hai, theo Lâm Chính sờ bài động tác có thể thấy được, đối với sờ bài, hắn đã có một ít thông thạo, không giống như là vừa vận tiếp xúc mặt chược tay mới, mặt khác, Tiền Thương Nhất phát hiện, Lâm Chính đã bắt đầu tính toán bài.

Mặt chược, trên bản chất là một cái đánh cờ trò chơi.

Trong lần tranh tài này, mặt chược tổng cộng chỉ có 108 tấm bài, bởi vì phải tạo thành nhất định sắp xếp tổ hợp, vì lẽ đó xuất hiện ở bài phương diện tất phải có mang tính lựa chọn. Tỷ như, tương đối tại 3 Văn cùng 7 Văn tới nói, 1 Văn cùng 9 Văn sức nặng hiển nhiên muốn so với thứ nhất thấp, bởi vì thứ nhất có thể hai bên trái phải đều tạo thành Xuyên, nhưng người thứ hai cũng chỉ có một bên.

Muốn tạo thành ù bài loại hình, trừ khi có mục đích khác, vì lẽ đó trong tay có 3 Văn cùng 9 Văn, mà đều là bài đơn tình hướng, trên căn bản đều sẽ đem 9 Văn bài này 'Bài cạnh' đánh ra.

"Lại là bắt bài ừ? Hai cái Phồng cũng có thể không?" Tiền Thương Nhất kinh ngạc nhìn màn ảnh Trung Lâm Chính nhà đối diện.

Người này đã hai cục bắt bài ừ.

"Ừm, có thể. Chẳng qua không phải gian lận, đây là đơn thuần số may, bài tẩy là thông qua mặt chược máy, lúc này một chút không có cách nào gian lận, cho dù cầm bài thời điểm thay bài, bởi vì không phải tay số thành thực, căn bản không biết thay cái nào một cái bài, vì lẽ đó cho dù thay bài cũng không ý nghĩa." Hai tay Đinh Hạo ôm ở trước ngực.

Lúc này, Lâm Chính điểm đã do 850 điểm rơi xuống 840 điểm.

"Nếu như đem điểm đổi thành tiền, thua lên rất nhanh a. . . Vừa mới qua đi không tới mười phút." Tiền Thương Nhất thở dài, còn có một câu nói hán không có nói, nếu như Lâm Chính thua tiền nhanh chóng, như vậy người còn lại thắng tiền cũng nhanh chóng.

Vài vòng sau đó, Lâm Chính tìm thấy một cái 4 Vạn, cầm trong tay dư thừa 9 Văn đánh ra ngoài, chuẩn bị đoán bài.

"Ừ!" Lần này, là Lâm Chính nhà trên ù bài.

Lâm Chính nhà trên tiếp tục sờ một cái, sau đó xếp đặt đi ra, là 3 Sách.

"Quá trình này gọi là buộc chìm, là một loại khen thưởng cơ chế, loại hình không đáng kể, lấy ù bài sau dưới một cái bài con số vì chuẩn, liền lấy tình huống bây giờ đến nêu ví dụ, Lâm Chính lúc này thuộc về 'Điểm pháo' lúc này, mà Lâm Chính nhà trên thuộc về 'Năm bắt pháo' lúc này, mà sau đó là bài này, con số là 3, lấy nhà cái vì điểm xuất phát, cũng chính là Lâm Chính nhà dưới bắt đầu tính toán, nhà cái là 1, Lâm Chính nhà trên là 3, quy tắc quy định, 'Năm bắt pháo' thời điểm, 'Chìm' bài bắt kể là 'Buộc' đến 'Điểm pháo' lúc này vẫn là 'Năm bắt pháo' lúc này, chịu 'Điểm pháo' người đều cần ra gấp đôi điểm." Đinh Hạo vừa vận nói xong, bảng ghi điểm mặt trên con số liền bắt đầu biến động.

Lâm Chính điểm do 840 điểm rơi xuống 820 điểm.

"Tại sao ta cảm giác ba người khác ở nhằm vào Lâm Chính?" Tiền Thương Nhất nói ra trong lòng mình suy đoán.

"Thật sao?" Đinh Hạo cười cợt, "Người quen mất này một ván bắt đầu chuyện đã xảy ra? Lâm Chính nhà đối diện trên tay bắt đầu nhưng là có hai cái Phồng." Đón lấy, Đinh Hạo chuyển ra Lâm Chính đối với nhà tay bài.

"Này!" Tiền Thương Nhất có chút giật mình.

Nguyên lai, lúc này Lâm Chính nhà đối diện đã có 4 cái Phồng, cũng lập tức tay bài là 4 cái 3 tấm như thế bài, lại thêm một cái 6 Vạn.

"Cái này gọi là 'Đụng đụng ù', thuộc về ù lớn một loại, ghi điểm quy tắc là nhà con ù lớn tự mình sờ, còn lại nhà con ra 60 điểm, nhà cái ra 70 điểm, nếu như buộc chìm trong rồi chính mình, cũng chính là ù bài lúc này, toàn bộ tăng gấp đôi, thế này thì có 380 điểm, cho dù không trúng chính mình, chịu chìm buộc trúng nhà kia, cũng phải ra gấp đôi điểm." Đinh Hạo bắt đầu vì Tiền Thương Nhất giảng giải.

"Lúc này Lâm Chính chịu 'Năm bắt pháo', cũng là thất bại 20 điểm, nếu để cho hán nhà đối diện tự mình sờ, hoặc là chịu hán nhà đối diện 'Năm bắt pháo', người cho rằng Lâm Chính thất bại bao nhiêu điểm?" Đinh Hạo đem hình ảnh lần thứ hai cắt trở về tay Lâm Chính bài.

"Ừm .. Bây giờ dạng xem ra, vậy người trái lại còn giúp Lâm Chính một cái." Tiền Thương Nhất cũng uống một hớp.

"Gần như, chẳng qua càng nhiều vẫn là vì chính mình suy xét, coi như mình thắng điểm ít hơn nữa, vậy cũng so với thua điểm tốt." Đinh Hạo nhún vai một cái.

...

Lúc này, thời gian ba tiếng đã qua hai giờ, Lâm Chính điểm chỉ có không tới 100 điểm, nếu như thời gian còn lại hán không thể ngăn con sóng dữ, như vậy. . . Bây giờ một lần đầu vòng loại hán sẽ chịu đào thải.

Đương nhiên, cũng là thất bại cùng Tiền Thương Nhất đánh cuộc, mà Tiền Thương Nhất cùng Đinh Hạo đánh cuộc cũng cùng nhau kết thúc.

"Lẽ nào Lâm Chính cứ vậy đi. . ." Tuy rằng Tiền Thương Nhất rất muốn nhìn thấy Lâm Chính thua về mặt, nhưng cùng Lâm Chính tiếp xúc sau đó, hán đối với Lâm Chính cái nhìn không có như vậy cứng nhắc, người học sinh này ngoại trừ đột nhiên nhảy thay đổi thành tích ở ngoài, cũng không có còn lại làm người chán ghét địa phương, ngoại trừ không thừa nhận chính mình gian lận ở ngoài.

Tương đối tại Đinh Hạo loại này tập thiên phú cùng cố gắng cùng một thân học sinh, Lâm Chính loại này theo gần như không còn gì cả, cố gắng thông qua đến đỉnh cao học sinh trái lại càng làm cho người ta một loại tích cực hướng lên trên cảm giác.

"Muốn tới, liền là hiện tại." Đinh Hạo đột nhiên thu nhỏ lại trước mắt hình ảnh, đem trừ Lâm Chính ở ngoài, còn lại ba nhà hình ảnh hòa hợp đi ra.

"Nếu như Lâm Chính không có ý thức đến điểm này, này một ván, hán sẽ chịu đào thải!" Đinh Hạo nhìn chăm chăm màn hình.

"Hà?" Tiền Thương Nhất không có hỏi, mà là chính mình nhìn ra, tiếp theo, hán phát hiện, ba nhà khác đoán bài đều đang là đồng nhất bài, lúc này trong ba nhà còn có một cái ù lớn, càng chủ yếu chính là, trên tay Lâm Chính này một cái là phé bài, nếu như Lâm Chính tìm thấy đối với mình cần dùng bài, như vậy. . . Muốn đoán bài, này một cái nhất định sẽ đánh ra đi.

"Đến rồi, hán sờ một cái 5 Văn, lúc này mở 8 Vạn đánh ra đi, tất cả liền kết thúc." Âm thanh Đinh Hạo có chút sốt sắng.

Lâm Chính tìm thấy bài sau đó, không có lập tức đánh bài, cho dù hán đã đem 8 Vạn đặt ở cuối cùng bên phải con rơi nơi, nhưng hán vẫn cứ không có đánh bài.

"Hán cảm thấy được sao?" Tiền Thương Nhất liếm môi một cái.

"Có thể, chẳng qua, đánh bài thời gian nhất chỉ dài có 15 giây, 15 giây sau vẫn cứ không đánh, Lâm Chính nhà trên có thể tùy ý quất hấn một cái bài đánh ra, đương nhiên, ở trong sinh hoạt hàng ngày sẽ không như vậy, lúc này một quy tắc chỉ thích hợp với lần tranh tài này mà thôi." Đinh Hạo hít sâu một hơi.

"Vậy thì rất khó khăn, nếu như không đánh, như vậy tất nhiên muốn xoá sạch một cái cần dùng bài, mà nếu như đánh, lúc này một ván liền kết thúc. Đinh Hạo, nếu như ngươi là, ngươi sẽ làm sao?" Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn Đinh Hạo.

"Ta sẽ đem 8 Vạn thả ở chính giữa, sau đó không cần thận dụng ngã, đỡ sau khi thức dậy, đem 1 Vạn đánh ra." Đinh Hạo trả lời thời điểm gần như không có chút gì do dự.

"Ngươi lừa bọn họ?" Tiền Thương Nhất rất nhanh phản ứng lại.

"Ừm, nếu như ta thả ở chính giữa, bọn họ không biết những người còn lại bài, sẽ theo bản năng cho rằng ta lá bài này thuộc về Xuyên hoặc là Phổng, chỉ cần Lâm Chính nhà trên đánh ra 8 Vạn mà không ai sẽ thời điểm, lúc này một cái bài liền thuộc về an toàn bài, đánh ra đến liền tiến hành." Giọng điệu Đinh Hạo Trung có chút tiếu nuôi.

"Tại sao?" Tiền Thương Nhất có chút không rõ.

"Quy tắc một phần, lúc này gọi là 'Lộ ù', liền lấy cái này đến nêu ví dụ tốt rồi, nếu như Lâm Chính nhà trên đánh ra 8 Vạn, lúc này chứng minh chính hấn chắc chắn sẽ không sẽ lá bài này, bằng không hấn cũng đã là ù bài, vậy Lâm Chính nhà dưới cùng đối với nhà, nếu như lựa chọn không sẽ, như vậy Lâm Chính 8 Vạn, bọn họ liền không thể pháo ù. Chỉ có ở chính mình sờ bài sau, lộ ù mới lại bắt đầu lại từ đầu tính toán, đúng rồi, lộ ù bài chỉ tính một cái, giả thiết Lâm Chính bài cần sẽ 4, 7 Vạn, hấn nhà dưới cùng đối với nhà đánh hai cái 7 Vạn, mà nhà trên đánh 4 Vạn, Lâm Chính cũng là có thể pháo ù."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Thất bại

Tay Lâm Chính ở 8 Vạn trên do dự rất lâu, cuối cùng, rốt cục đem bài này kết thúc gambling đánh ra cây bài.

Còn lại ba người gần như cùng lúc đó tiếng hô "Ù".

Lúc này, bảng ghi điểm trên Lâm Chính điểm trong nháy mắt đã biến thành số âm, hấn đã chịu loại bỏ nóc ao.

"Như vậy liền thất bại?" Tiền Thương Nhất không biết nên làm gì hình dung lúc này cảm giác.

"Giáo viên Ngao." Nét mặt Đinh Hạo vô cùng nghiêm túc, "Ngươi thấy thế nào?"

"Hấn là thất bại, có thể chỉ có hai ngày thời gian quen thuộc, đối với hấn mà nói cũng không dễ dàng." Tiền Thương Nhất nghĩ bình thường lý do, nhưng mà hấn trong lòng là không tin.

"Không khả năng, nếu hấn thành tích học tập có thể trong vòng một tháng vượt qua ta bắt được lớp thứ nhất, như vậy hai ngày thời gian đối với hấn mà nói, chỉ có thể nhiều, sẽ không thiếu!" Đinh Hạo lúc này dường như không cho bất luận người nào chất vấn.

"Tại sao?" Tiền Thương Nhất rất tò mò.

"Bởi vì ta chỉ dùng hai ngày." Đinh Hạo đáp.

...

Nếu Lâm Chính điểm đã thuộc về 0, hai người lại tiếp tục xem cũng không có ý nghĩa, ngay sau đó hai người đi tới Lâm Chính gambling cửa gian phòng, chẳng qua không có đẩy cửa đi vào, bởi vì còn có nửa giờ gambling mới kết thúc.

Đã đến giờ sau đó, Lâm Chính từ trong phòng đi ra, chẳng qua, vừa không có ù rũ, cũng không có tiếu nuôi.

"Giáo viên Ngao, ta thất bại." Lâm Chính cười cợt.

"Ủm." Bởi vì đột nhiên nghĩ đến hai ngày trước Lâm Chính tự tin tràn đầy hứa hẹn sẽ không thua đáng về, Tiễn Thương Nhất muốn cười lại không cười nổi, hần cảm giác tình huống bây giờ quá số đen rồi.

"Điện thoại di động, có thể hay không ngày mai sẽ trả lại cho ngươi?" Lâm Chính nhỏ giọng hỏi.

"Không thành vấn đề." Tiễn Thương Nhất cũng không để ý điện thoại di động sự tình.

"Nếu như Lâm Chính thất bại, vậy chúng ta vừa bắt đầu không liên tìm sai rồi người? Ta nhớ tới áp phích trên, trường THPT Tân Hải phía dưới có một cái bóng mờ, không đúng, chỉ có Lâm Chính có giá trị cho chúng ta chú ý địa phương, nếu như là còn lại người bình thường, như vậy chỉ ít cũng có một chút chuyện quái dị cái a?" Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

Đinh Hạo đi tới trước mặt Lâm Chính, "Nếu ngươi thua rồi, không bằng nói một chút ngươi là thế nào gian lận a?"

"Ta nói rồi, ta là dựa vào cố gắng." Lâm Chính mở miệng trả lời.

"Ngươi không có thiên phú, coi như cố gắng nữa, thế nào trong khoảng thời gian ngắn vượt qua ta?" Đinh Hạo cũng không hề tức giận.

"Như vậy đi, ta ngày mai nói cho ngươi." Lâm Chính hiển nhiên không muốn tiếp tục tranh luận vấn đề này.

Nói xong câu đó sau đó, Lâm Chính liền hướng cửa đi đến, mà Tiễn Thương Nhất cùng Đinh Hạo cũng không có ngăn hần.

"Cứ vậy đi để hần đi rồi?" Lúc này Vương Lực đi tới.

"Nếu hần bảo ngày mai, vậy liền ngày mai." Đinh Hạo lúc nói chuyện mặt không hề cảm xúc, tựa hồ đang suy nghĩ chuyện gì.

"Ngày mai?" Tiễn Thương Nhất nhỏ giọng lặp lại này một cái từ.

...

Buổi tối, Tiễn Thương Nhất nằm ở trên giường, hai tay gối đầu ở sau gáy, "Ngày mai. . . Thời gian vớ vẩn. . . Đột nhiên nhảy thay đổi thành tích. . . Mơ hồ tự tin. . . Lẽ nào Lâm Chính. . ."

Lúc này, group chat truyền đến tin tức, là Ứng Nhân phát tới.

"Nghe trộm thiết bị cùng máy thu hình đã lắp đặt tốt rồi, ngươi bên kia thế nào?" Ứng Nhân truyền đến tin tức tốt, nếu như là ở ngày hôm qua, Tiễn Thương Nhất nhất định sẽ vui mừng vô cùng, nhưng là, lúc này Lâm Chính đã thất bại.

"Lâm Chính đấu vòng loại liền chịu đào thải." Tiễn Thương Nhất đem hôm nay kết quả của cuộc so tài phát ra.

"Thất bại?" Ứng Nhân cùng Thực Đơn gần như cùng lúc đó phát ra cái tin này.

"Ủm, gần như có thể nói là thất bại nặng nề đi." Tiễn Thương Nhất đột nhiên nghĩ đến chính mình vừa vặn mới suy nghĩ nội dung, "Chẳng qua, có một chút vô cùng kỳ quái, bất kể là đánh trả mấy vẫn là nói ra bản thân gian lận phương pháp, hần đều chỉ là dùng 'Ngày mai' đến qua loa, dường như tất cả mọi chuyện đến ngày mai sẽ có thể giải quyết như thế."

"Ý của ngươi là. . ." Ứng Nhân không có nói ra.

"Khả năng này xác thực rất cao." Thực Đơn cũng nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Ủm, ta nghĩ, có thể hần có thể vẫn lặp lại hôm nay, liền giống chúng ta chơi game offline quét thành tựu như thế, có thể không ngừng mà theo một cái save mở ra bắt đầu, mãi đến tận chính mình hài lòng mới thôi." Sắc mặt Tiễn Thương Nhất vô cùng lo âu.

"Vậy sao hần nhất định có thể bảo lưu ký ức, nếu như ngay cả ký ức cũng không thể bảo lưu, cho dù mỗi ngày đều là cùng một ngày, hần cũng không khả năng đạt đến chúng ta nhìn thấy hiệu quả." Ứng Nhân tin tức truyền tới.

"Có lẽ hần là 'Bị động' lặp lại một ngày nào đó." Thực Đơn phân tích theo sát ở phía sau Ứng Nhân, "Gây nên chúng ta chú ý nguyên nhân là cái gì? Hần thành tích nhảy thay đổi, vẫn là câu nói kia, chỉ cần hần là một người bình thường, thì sẽ không chọn dùng phương thức này đến khiêu khích những người khác tín nhiệm, cũng sẽ không gây nên Đinh Hạo bất mãn, càng sẽ không sinh ra chuyện còn lại."

"Còn có một chút, thân thể của hần khẳng định vẫn cứ là cùng ngày trạng thái, nếu không thì, hần cũng hoàn toàn có thể tiếp thu thể dục hạng mục khiêu chiến, chỉ ít chạy cự li dài không có vấn đề, chẳng qua, ký ức không phải là theo tích trữ ở vật chất tồn tại sao? Nói như vậy, trên thực tế là có thể giữ gìn thân thể, nhưng có thể giữ gìn số lượng phi thường ít ỏi. . . Đương nhiên, cũng có thể là 'Linh hồn' này một một trong nguyên nhân, dù sao, chúng ta hiện tại nơi ở không phải thế giới hiện thực." Lời của hai người để Tiễn Thương Nhất đại não khởi động lên.

"Chúng ta liền là theo thế giới hiện thực tiến vào phim địa ngục." Thực Đơn đột nhiên đến rồi một câu như vậy.

"Được rồi, giả thiết Lâm Chính quả thật có thể lặp lại một ngày nào đó, vậy chúng ta nên làm như thế nào?" Nếu đã có suy đoán, như vậy liền muốn đi nghiệm chứng.

"Giết hán sẽ không có dùng." Thực Đơn rất mau trở lại phục, "Bởi vì là 'Bị động', vì lẽ đó, ta nghĩ cho dù giết hán, hán vẫn như cũ có thể theo ngày đó tỉnh lại."

"Ta nghĩ chúng ta còn không biết Lâm Chính vì sao lại tiến vào tình huống này bên trong, mà hán tiến vào nguyên nhân, chỉ sợ cũng là (trường THPT Tân Hải) này bộ phận phim địa ngục đối với chúng ta lớn nhất đe dọa, mà nguyên nhân, ngoại trừ Lâm Chính, không có bất kỳ người nào biết, chuyện chúng ta muốn làm hán là để Lâm Chính nói ra. . . Nguyên nhân!" Ứng Nhân lập ra một cái mục tiêu.

"Đúng rồi, nếu như chúng ta vẫn như cũ lặp lại lời ngày hôm nay, vậy chúng ta hôm nay thảo luận nội dung cũng sẽ quên mất, nói cách khác, chúng ta vẫn đang làm cùng một chuyện, bằng vào chúng ta. . . Hiện tại liền muốn đi tìm Lâm Chính!" Tiền Thương Nhất đột nhiên phát hiện thời gian gấp vô cùng gấp.

"Chờ đã, chúng ta cuộc sống hôm nay đúng là 'Hôm nay' ?" Ứng Nhân hỏi.

Nhìn thấy vấn đề này, Tiền Thương Nhất trong nháy mắt nghĩ đến hôm nay Lâm Chính sờ bài cùng tháo gỡ bài thông thạo, thậm chí đã bắt đầu tính toán bài.

"Không phải." Tiền Thương Nhất đem đánh ra đến chữ phát ra.

"Bất kể như thế nào, trước tiên đi tìm Lâm Chính xem một chút đi." Thực Đơn tin tức theo sát phía sau.

"Được." Ứng Nhân ngắn gọn trả lời báo trước ba người tiếp theo hành động.

Tiền Thương Nhất phủ thêm áo khoác sau đó, liền hướng nhà Lâm Chính phóng đi, nhà Lâm Chính địa chỉ, Ứng Nhân đã phát ra, Tiền Thương Nhất chỉ cần sử dụng điện thoại di động bản đồ liền có thể tìm tới nhà Lâm Chính vị trí.

Ngồi ở trên xe taxi, Tiền Thương Nhất đột nhiên nhận được Đinh Hạo điện thoại.

"Giáo viên Ngao, tuy rằng ta không quá chắc chắn, chẳng qua, liên quan với Lâm Chính gian lận nguyên nhân, ta nghĩ ta có một cái suy đoán, không biết giáo viên Ngao có hay không xem qua tiểu thuyết khoa học viễn tưởng?" Âm thanh Đinh Hạo vô cùng bình tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Trốn

"Xem qua." Mặc dù mình trong lòng đã có suy đoán, nhưng Tiền Thương Nhất vẫn là muốn nghe một chút Đinh Hạo suy đoán.

"Trên thực tế, trải qua này ba lần cuộc thi, ta đã có một chút vô cùng mờ nhạt suy đoán, lúc này chút suy đoán cũng không quá hiện thực, sở dĩ nói như vậy nguyên nhân là bởi vì thông qua hiện thực mảnh khoé Lâm Chính căn bản không có cách nào làm được điểm này, nhưng vấn đề là Lâm Chính đã làm được." Đinh Hạo theo trong điện thoại di động truyền ra.

"Lâm Chính ở không tới thời gian một tháng bên trong, vượt qua ta thu được hạng nhất lớp. Ta đã nói hôm nay, không có thiên phú hán, là căn bản là không có cách trong khoảng thời gian ngắn vượt qua ta, huống chi, luận bàn chăm chỉ, ta so với hán còn thắng một bậc. Nếu ở hiện rõ có điều kiện dưới không cách nào được đáp án, như vậy, khả năng duy nhất liền là điều kiện xuất hiện vấn đề."

"Hán trong khoảng thời gian ngắn cần dùng thiên tài thiên phú sao? Nếu như là như vậy, hán cần gì vẫn cảm lấy 'Cố gắng' cái từ này không tha? Lẽ nào vèn vèn là vì cười nhạo còn lại học sinh? Ta nghĩ hoàn toàn không có cần thiết, nếu như hán thật sự có phần này thiên phú, cho dù như thế nào đi nữa cười nhạo những học sinh khác, những học sinh kia cũng sẽ không có cái gì phản ứng quá mức."

Tiền Thương Nhất đột nhiên đánh gãy Đinh Hạo, "Nhưng mà người có phản ứng."

"Ừm, nếu như là vì cười nhạo ta, xác thực có thể, nhưng mà, hán thu được ba lần hạng nhất lớp, nhưng không có một lần ở trước mặt ta biểu hiện ra châm biếm ý, hán hoàn toàn có thể cười nhạo ta, có thể nhưng vẫn cảm lấy 'Cố gắng' cái từ này không tha, vì lẽ đó, trong tiểu thuyết khoa học viễn tưởng nhân vật mở ra trong đầu Thượng Đế khu cấm tình huống như thế, có thể loại bỏ, đồng thời, hôm nay chúng ta cũng chứng minh điểm này, hán cái gọi là 'Thiên phú' không hề tồn tại."

"Vậy sao càng to lớn hơn khả năng liền là. . . Thời gian, nếu như hán không phải trong khoảng thời gian ngắn vượt qua ta, như vậy tất cả liền có thể nói

xuôi được, hẳn 'Thời gian' không hề ngắn, vì vượt qua ta, hẳn thậm chí bỏ ra thời gian rất dài, như vậy, hẳn mới sẽ vẫn nhấn mạnh 'Cố gắng' cái từ này, bởi vì hẳn xác thực trả giá rất nhiều cố gắng." Đinh Hạo dứt lời, suy luận kết quả cùng Tiền Thương Nhất ba người giống nhau.

"Ta lại suy xét còn lại tình huống, tỷ như có thể trực tiếp 'Xem' đến đáp án, nhưng là tình huống như thế trên thực tế cùng 'Thiên phú' tình huống như thế, nếu như thật sự có, Lâm Chính hôm nay thì sẽ không thất bại, hẳn có thể 'Xem' thấy tất cả mọi người tay bài."

Sau khi nói xong, Đinh Hạo lặng im ba giây đồng hồ, lúc này thời điểm, Tiền Thương Nhất nghe được Đinh Hạo đi lại tiếng bước chân.

"Giáo viên Ngao, ta hiện tại dự định đi nhà Lâm Chính." Âm thanh Đinh Hạo lần thứ hai truyền đến, "Ta muốn ở ngay trước mặt hẳn bóc trần hẳn gian lận phương pháp, ta hi vọng giáo viên Ngao người cũng có thể tới, cũng coi như là vì chúng ta đánh cuộc tìm tới một cái dấu chấm tròn."

"Ta chính đang đi nhà Lâm Chính trên đường." Tiền Thương Nhất không có lừa dối Đinh Hạo, "Ta suy đoán cùng người gần như."

"Ồ?" Đinh Hạo hơi kinh ngạc, "Như vậy phải không, vậy được, ta lập tức đến."

Sau mười phút, Tiền Thương Nhất, Ứng Nhãn cùng Thực Đơn ba người đều đi tới nhà Lâm Chính cửa.

Tiền Thương Nhất đơn giản hướng về hai người nói rồi một cái Lâm Chính sự việc, "Đinh Hạo cũng biết."

"Vậy người có muốn hay không chờ hẳn?" Thực Đơn hỏi một câu.

"Không cần." Tiền Thương Nhất đi lên trước gõ gõ cửa.

Lâm Chính nhà ở tương tự với xóm nghèo địa phương, đương nhiên, so với trong bộ phim nhìn thấy xóm nghèo tốt hơn rất nhiều, chẳng qua ở thị trấn Tân Hải vẫn cứ là dơ bẩn rối loạn chênh lệch đại diện, liền Tiền Thương Nhất gõ cánh cửa này, xem ra lại như là dùng hơn hai mươi năm đồng thời một lần đều không có làm sạch qua như thế, chỉ ít Tiền Thương Nhất đã không nhìn ra nó nguyên bản màu sắc.

"Ai vậy?" Cửa bị mở ra, lộ ra một cái khe.

Một tên sắp tới 40 tuổi nữ giới xuất hiện ở trong mắt Tiền Thương Nhất, tóc tai bù xù, quần áo xốc xếch, trên mặt trang điểm đậm, có thể ngay cả như vậy, Tiền Thương Nhất cũng nhìn thấy cô gái này khéo mắt vậy làm sao cũng che lấp không được nếp nhăn.

"Xin chào, ta là trường THPT Tân Hải giáo viên, ta là tới tìm Lâm Chính." Tiền Thương Nhất trầm giọng nói.

"Há, hóa ra là giáo viên a? Nhà ta Lâm Chính vẫn chưa về." Mẹ Lâm Chính trả lời.

"Thật sao?" Tiền Thương Nhất không quá tin tưởng, muốn đi vào, lại bị phía sau Ứng Nhãn kéo, hẳn quay đầu lại liếc mắt nhìn, phát hiện Ứng Nhãn đối với hẳn lắc lắc đầu.

"Thật sự không ở sao? Ta có chuyện quan trọng tìm hẳn." Tiền Thương Nhất lại hỏi một câu.

"Thật không ở giáo viên, ta lừa gạt người làm gì thế?" Mẹ Lâm Chính cười cợt, ngăn ở cửa, không có bất kỳ muốn mời Tiền Thương Nhất đi vào ngồi ý.

Lúc này, trong phòng truyền đến một tên nam giới âm thanh, "Nhanh lên một chút a!"

"Biết rồi!" Mẹ Lâm Chính quay đầu lại hô một câu, trong thanh âm tràn ngập thiếu kiên nhẫn.

"Vậy người biết Lâm Chính ở nơi nào sao?" Tiền Thương Nhất không hề từ bỏ.

"Không biết, ở nơi nào chơi a? Giáo viên người không chuyện khác hãy đi về trước đi." Mẹ Lâm Chính lúng túng cười cợt.

"Ta đem số điện thoại di động của ta để cho người, Lâm Chính trở về liền nói cho ta." Tiền Thương Nhất không có cách nào, đối phương ra lệnh tiễn khách, mà Lâm Chính xem ra cũng thật sự không ở trong nhà, xông vào cũng không có ý nghĩa.

"Tốt tốt." Mẹ Lâm Chính nói liên tục hai chữ "tốt" liền đóng cửa lại.

Ba người xoay người chuẩn bị lúc rời đi, đụng tới tới lúc gấp rút bận tới rồi Đinh Hạo.

"Giáo viên thế nào rồi?" Đinh Hạo vội vã chạy đến ba người trước mặt.

"Lâm Chính không ở nhà." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

"Vào xem qua sao?" Đinh Hạo tiếp tục hỏi.

"Không." Tiền Thương Nhất nhú nhú mày.

"Ta đi xem xem." Đinh Hạo lướt qua ba người, sau đó vang lên nhà Lâm Chính cửa.

Hắn tiếng gõ cửa rất lớn, càng nói chuẩn xác là đập cửa.

"Ai vậy!" Mẹ Lâm Chính tức giận âm thanh từ bên trong cửa truyền đến.

"Bác gái người được, ta là Lâm Chính bạn học, ta đến tìm hắn." Đinh Hạo mặt lạnh, giọng điệu nghiêm túc.

"Nói rồi không ở." Mẹ Lâm Chính nghiêm mặt, tựa hồ đang cố gắng kiềm nén chính mình tức giận trong lòng.

"Bác gái, đây là hai trăm, để ta vào xem xem, dù thế nào tìm không tìm được, lúc này hai trăm đều là người." Đinh Hạo theo trong túi quần móc ra hai trăm đồng tiền.

Ba người yên tĩnh nhìn tất cả những thứ này, không có ngăn cản.

Mẹ Lâm Chính do dự một chút, rất nhanh tiếp nhận tiền, sau đó để một cái chỉ để một người thông qua khe hở đem Đinh Hạo thả vào, khoảng chừng hai mươi giây sau, Đinh Hạo theo nhà Lâm Chính Trung đi ra, sau đó cửa bật một tiếng đóng lại.

Vừa vặn đóng lại, bên trong liền truyền đến tiếng ồn ào, chẳng qua rất nhanh sẽ yên tĩnh lại.

"Không ở." Đinh Hạo thở dài, "Hắn sẽ đi nơi nào?"

"Nếu như chúng ta không phải ngày thứ nhất, ta nghĩ... Hắn có thể đã biết chúng ta sẽ ở hắn thất bại sau đó đi tìm hắn, nói cách khác hắn đã sớm trốn đi." Tiền Thương Nhất cúi đầu trầm tư.

"Mọi người phân tán ra tìm đi, nhà Lâm Chính đình không giàu có, nhất định sẽ ở tại nơi công cộng, tỷ như công viên, cửa hàng thức ăn nhanh các nơi..."
." Ứng Nhẫn nói.

"Ba vị giáo viên... Hình như đã sớm biết chuyện này?" Âm thanh Đinh Hạo đột ngột vang lên.

"Vừa nãy mới biết." Ứng Nhẫn không để ý đến Đinh Hạo.

"Tốt rồi, có vấn đề gì, sau đó hỏi lại đi, chúng ta muốn đi tìm Lâm Chính." Tiền Thương Nhất bắt chuyện hai người khác phân công nhau tìm kiếm.

"Không thể để cho Đinh Hạo theo chúng ta, không phải vậy trao đổi là một cái vấn đề lớn, người như thế vẫn để cho chính hắn một người hành động đi." Tiền Thương Nhất có thể không có quên chính mình thân phận chân chính.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Vô số lần cơ hội

Lâm Chính nằm ở công viên trên băng ghế, thoải mái nhìn chính đang trong công viên vận động cụ già cùng đứa nhỏ, trong lòng vô cùng yên lặng.

"Bọn họ hiện tại cần phải đến nhà ta tìm ta, nếu như không tìm được ta, nhất định sẽ gọi điện thoại cho ta." Lâm Chính lẩm bầm lâu bầu, vừa vặn sau khi nói đến đây, chuông điện thoại di động quả nhiên vang lên, điện thoại đến biểu hiện trên viết chính là giáo viên Ngao ba chữ.

Nhìn thấy phán đoán của chính mình chính xác, Lâm Chính cười cợt, sau đó không có chút gì do dự, ấn xuống phím tắt.

"Các người tìm tới ta sau đó, nhất định sẽ sử dụng các loại mánh khoé khiến cho ta nói ra ta có thể gian lận nguyên nhân, các người so với ta tưởng tượng muốn thông minh, nhưng, lại thông minh cũng không sánh bằng ta 'Cố gắng', chỉ cần ta nắm giữ loại sức mạnh này, bất kể là nhiều khó vấn đề, chỉ cần hắn có tối ưu giải thích, ta đều có thể tìm tới." Lâm Chính cười trộm, bởi vì một mình hắn ngồi ở công viên trên băng ghế, phát ra thanh âm kỳ quái, vì lẽ đó một bên trải qua người đi đường đều dùng ánh mắt quái dị nhìn hắn.

Một chút mang đứa nhỏ phụ huynh vốn là bỏ mặc chính mình đứa bé ở bên cạnh mình chạy nhanh, nghe được Lâm Chính tiếng cười sau, vội vàng dắt chính mình đứa nhỏ tay, rời xa Lâm Chính vị trí.

"Ta có thể mỗi ngày đều xem không giống tiểu thuyết, nghe không giống âm nhạc, xem không giống bộ phim, chỉ cần ta bằng lòng, ta liền có thể ở một ngày hoặc là mấy ngày bên trong thử nghiệm tất cả mọi thứ, mà ta trải qua tất cả, đều sẽ ở lại trong trí nhớ của ta, biến thành kinh nghiệm của ta, biến thành đồ vật của mình." Lâm Chính nhìn một chút xung quanh.

Hắn nhìn mình xung quanh khách du lịch, một loại cảm giác ưu việt theo trong lòng dâng lên.

Nguyên bản chỉ là một cái bình thường đến không thể phổ thông hơn nữa chính mình, nhờ gặp may đúng dịp, có thể không ngừng lặp lại một cái nào đó, mãi đến tận đưa nó làm được tốt nhất.

Theo bắt đầu từ giờ khắc đó, Lâm Chính liền phát hiện mình xem những người khác ánh mắt thay đổi, mình trước kia, vô cùng quan tâm người khác cái nhìn, cho dù đối phương nói không phải là mình, nhưng nếu như có không tốt đánh giá, chính mình cũng sẽ chủ động đem mang vào đến chính mình đánh giá ở trong, đã từng chính mình, là tự ti cùng nhu nhược tốt nhất đại danh từ.

Hiện tại không giống nhau, cho dù có người chỉ vào mũi của chính mình chửi mình rác rưởi, trong lòng cũng sẽ không có bất cứ rung động gì, dù sao, có ai sẽ quan tâm con kiến là thế nào theo chính mình bên chân bò qua đâu?

Nghĩ tới đây, tâm tình của Lâm Chính thoải mái rất nhiều, hắn hai cái tay chống đỡ ở trên băng ghế, ngẩng đầu nhìn trên trời bầu trời sao.

"Hiện tại ta, lại như là trắng sáng, người còn lại đều là bé nhỏ không đáng kể ngôi sao, cùng trắng sáng so với, hiển nhiên ánh sáng căn bản bé nhỏ không đáng kể, đom đóm ánh sáng há có thể cùng trắng sáng tranh chiếu rọi!" Lâm Chính thở sâu một hơi, hài lòng lấy điện thoại di động ra.

Hắn mở ra điện thoại di động sau đó liền điểm tiến vào một cái game trung tâm, tiếp tục liên tục điểm mấy lần, liền tiến vào một cái Internet mạng chược đánh nhau trung tâm.

Trên màn ảnh xuất hiện rất nhiều mạng chược bàn, ở mạng chược bàn bốn phía đều có bốn cái màu trắng khung vuông, có một ít có ảnh chân dung, có một ít thì lại không có, Lâm Chính tùy ý điểm tiến vào một cái không vị trí, tiếp tục ấn xuống chuẩn bị nút bấm.

"Chỉ là, vẫn lặp lại một ngày hoặc là mấy ngày, cũng sẽ trống vắng a, có lúc chính mình lại sẽ muốn, thế này cần phải là có thể a? Ta đã làm được đầy đủ tốt, nhưng là ngày thứ hai tỉnh lại, phát hiện vẫn là cùng ngày ngày, loại tâm tình này, cho dù dùng tuyệt vọng để hình dung cũng không quá đáng." Lâm Chính thở dài.

Có được phải có mất.

"Ta nghĩ, ta tiếc nuôi lớn nhất, chính là không có hối hận. . ." Lâm Chính cười một cái tự giễu.

Trên màn hình điện thoại, hệ thống đã đem bắt bài sờ tốt.

Nhưng là, coi hắn đang định đánh ra quân bài thứ nhất thời điểm, hắn phát hiện xung quanh vô cùng yên tĩnh, không có đống nhỏ ồn ào, gần như chỉ còn dư lại tiếng hít thở.

Lâm Chính ngẩng đầu lên, phát hiện trước mắt bên cạnh mình đứng ba người, hai nam một nữ.

"Giáo viên Ngao?" Lâm Chính nhỏ giọng hô một câu.

"Người là không là. . . Có thể vẫn lặp lại làm một việc, mãi đến tận làm được tốt nhất?" Tiền Thương Nhất mở miệng.

Lâm Chính đưa điện thoại di động thả lại túi áo, tay phải hắn sờ sờ sau gáy, "Quả nhiên a, chỉ cần ta một thất bại, giáo viên các người lập tức liền có thể đoán đúng xảy ra ở trên người ta sự việc, lẽ nào ba vị giáo viên không đều là chủ nghĩa duy vật người sao?"

"Nói cho chúng ta, người tại sao nắm giữ loại năng lực này?" Tiền Thương Nhất đem Lâm Chính nâng lên.

"Ta có thể nói cho các người, nhưng mà không có tác dụng, các người trước đây đã từng thử, ta không muốn vẫn lặp lại trả lời nào đó một vấn đề." Lâm Chính tránh thoát tay Tiền Thương Nhất.

"Nói đi nói lại, các người làm sao nhanh như vậy liền tìm đến ta?" Lâm Chính có chút tò mò.

"Nếu người đã trả lời mấy lần, vậy liền trả lời nữa một lần." Ứng Nhân tiến tới, khí thế của hắn muốn so với Tiền Thương Nhất cứng rắn rất nhiều.

Lâm Chính nhìn thấy Ứng Nhân sau đó, thân thể hơi co lại, dường như vô cùng sợ sệt.

Tình cảnh này, chịu Tiền Thương Nhất nhìn ở trong mắt.

"Người chịu giáo viên Tô Nhạc Sinh đánh qua đúng không?" Tiền Thương Nhất hỏi một câu.

"Ừm. . . Ta nói là được rồi." Lâm Chính không muốn chính diện trả lời, "Chẳng qua, ta có một điều kiện, ta còn không ăn cơm tối, ta nghĩ đến nhà hàng sau đó lại nói."

"Có thể." Tiền Thương Nhất tiếp nhận rồi đề nghị của Lâm Chính.

. . .

Điểm mảy mún ăn sau, Lâm Chính bắt đầu gặm lấy gặm để, chẳng qua , lúc này thời điểm, Thực Đơn nhưng liền chiếc đĩa cũng không có nhúc nhích một cái, tự chủ trương đương mạnh.

"Nếu đã ăn được gần đủ rồi , vậy cứ nói đi." Tiền Thương Nhất mở miệng hỏi.

Tiền Thương Nhất vẫn cho rằng Lâm Chính là bọn họ chỗ đột phá, mà không phải kẻ địch, nếu như có thể thông qua bình thường mảnh khoẻ làm cho đối phương nói ra mình muốn tin tức , vậy cũng cũng không cần phải chọn dùng thủ đoạn đặc thù.

"Sự việc muốn theo học kỳ này lần thứ nhất kiểm tra tháng nói tới , vậy ngày là ra thành tích cuộc thi tháng ngày, thành tích sau khi đi ra, tâm trạng của ta vô cùng không tốt, bởi vì ta cho là mình đã vô cùng cố gắng, có thể vẫn là không cách nào tiến bộ, y nguyên là trước trình độ , vậy thời điểm, trong lòng ta thậm chí có một loại theo không kịp lớp tiến độ cảm giác." Lâm Chính nhấp một hớp đồ uống.

"Bởi vì không phải rất muốn về nhà , vậy ngày ta liền ở trong phòng học ở lại lâu một hồi , chờ bạn học đều đi được gần đủ rồi, ta mới chuẩn bị về nhà, làm ta đi tới lớp học thang gác chính tầng dưới nhất, lập tức muốn đi ra lớp học thời điểm, đột nhiên, ta phát hiện cầu thang mặt sau có thêm một cánh cửa gỗ."

"Vậy là một cánh vô cùng cũ nát cửa gỗ, giống như đã tồn tại rất dài thời gian, ta lúc đó cảm thấy rất kinh ngạc, dù sao , lúc này địa phương mỗi ngày đều có vô số học sinh đi ngang qua, không khả năng có một cánh cửa gỗ mà không ai biết."

"Ồ lòng hiếu kỳ điều động, ta chậm chạp hướng về cửa gỗ đi đến, đến gần sau đó, ta phát hiện trên cửa gỗ còn mang theo một cái khoá sắt, chỉ có , lúc này đem khoá sắt đã rỉ sét loang lổ, dường như chỉ cần hơi dùng sức sẽ tách ra."

"Ta hô hai tiếng 'Có ai không?', chẳng qua, không có bất kỳ người nào trả lời ta, lúc đó ta nghĩ chính là, không ai trả lời ta mới bình thường, nhưng là , lúc này thời điểm, ta cảm giác có một đôi mắt ở nhìn ta, ta nhìn chung quanh một chút, cái gì đều không có phát hiện, mãi đến tận ta tiếp tục tới gần cửa gỗ. ."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Phía sau hào quang

"Ta phát hiện, là trong cửa gỗ có mắt ở nhìn ta, nhưng là dù thế nào ta thế nào nhìn kỹ đều không có nhìn thấy con mắt, lúc đó, ta cho rằng là tâm trạng mình quá kém mà xuất hiện ảo giác, xuất phát từ nhiều một chuyện không bằng một chuyện nguyên tắc, ta dự định xoay người rời đi, giữa lúc ta quay đầu lại lúc đi, ta nghe được một câu nói." Lâm Chính nói đến đó bên trong dừng một chút, hình như là vì xem ba người phản ứng.

"Nói cái gì?" Tiền Thương Nhất phối hợp hỏi.

"Muốn trở thành chó mắt nhất tồn tại sao?" Lâm Chính sau khi nói xong lại uống một hớp đồ uống. "Ta lúc đó nghe được liền là câu nói này, nghe được rõ ràng ràng, chỉ có , vậy âm thanh giọng như hai mảnh gi sét tằm va đập xuất hiện âm thanh, ta không có nói bậy, lúc đó ta nghe được âm thanh sau xuất hiện cảm giác liền là như vậy."

"Nguyên bản ta không dự định để ý tới, nhưng là khi đó thành tích mới ra đến, ta cảm giác được chính mình tương lai xa vời, có lẽ, vẫn tiếp tục như vậy, ta liền một cái bình thường đại học đều kiểm tra không lên, đối với ta mà nói, nếu như không thể tiếp tục đến trường, ta cũng chỉ có thể đi ra ngoài làm công."

"Ngay sau đó người trả lời muốn?" Giọng điệu Ứng Nhân có chút không tốt.

"Ừm, ta nghĩ, thử một lần cũng không liên quan, ngay sau đó liền lớn tiếng trở về câu 'Muốn' ." Lâm Chính nói đến đó bên trong, cẩn thận nhìn chăm chăm ba người, hình như đang sợ cái gì.

"Sau đó thì sao?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Sau đó cái thanh âm kia lại vang lên, nó yêu cầu ta đem cửa trên khoá sắt tháo ra, ta nghĩ thầm, coi như là rỉ sắt khoá sắt, đang không có công cụ tình huống, ta cũng không có cách nào tháo ra. Ngay sau đó ta thử nghiệm tính đựng một cái khoá sắt, không nghĩ tới này khoá sắt lại như bọt biển như thế một đâm liền nát." Nói tới chỗ này, Lâm Chính thân thể theo bản năng hướng ngửa ra sau.

"Sau đó thì sao!" Tiền Thương Nhất đề thấp âm thanh chính mình, hẳn không biết trước mắt Lâm Chính những việc làm, cùng mình ở trong thế giới hiện thực xem ngu ngốc cốt truyện thúc đẩy người khác nhau ở chỗ nào.

"Cửa gỗ cột kẹt một tiếng mở ra, bên trong tối đen như mực, ta cái gì đều không nhìn thấy, nhưng là ta lại không dám đi vào, bởi vì lúc đó hai chân của ta đang run rẩy, giống như bên trong có quái vật gì như thế, có lẽ là một cái ăn thịt người con cộp, hay hoặc là là cái gì yêu ma quỷ quái, mặc kệ thế nào, ta đều không có đi vào, nhưng mà! Không biết từ nơi nào truyền đến một nguồn sức mạnh, đem ta kéo vào, sau đó. . ." Lâm Chính một hơi cầm trong tay đồ uống uống sạch.

"Sau đó?" Tiền Thương Nhất tận lực để trên mặt chính mình lộ ra nụ cười.

"Sau đó ta liền cái gì cũng không biết." Lâm Chính đáp, mở ra một chai khác đồ uống.

"Nói tiếp." Hai tay Thực Đơn chống cằm, con mắt liên tục nhìn chăm chăm vào Lâm Chính.

"Ta tỉnh lại thời điểm nằm trên đất, cửa gỗ đã không thấy, lúc đó ta cho rằng vừa nãy chuyện đã xảy ra là mình làm mộng xuất hiện ảo giác, mãi cho đến lần sau kiểm tra tháng, lúc này thời gian chuyện gì đều không có xảy ra, mãi đến tận cuộc thi xong ra thành tích ngày thứ hai, ta tỉnh lại phát hiện mình lại trở về kiểm tra tháng trước, nguyên bản ta cho rằng là chính mình ngày tính sai, hay hoặc là chính mình trước chỉ là mơ một giấc mơ, nhưng mà làm ta thấy một ít chuyện lại lần nữa xảy ra thời điểm, tỷ như ta đi trường học trên đường, có một đôi tình nhân ở cãi nhau, lúc này thời điểm ta bắt đầu tin tưởng, ta lại một lần trải qua kiểm tra tháng."

"Bởi vì cuộc thi sau đó ta có đối đáp đề án thói quen, vì lẽ đó, lần thứ hai cuộc thi, thành tích của ta so với lần thứ nhất cao rất nhiều, có thể nói là nhảy lên kiểu đi tới, nhưng là, ta vẫn như cũ lặp lại kiểm tra tháng, mãi đến tận. . . Ta vượt qua Đình Hạo, thu được người thứ nhất. Một ngày kia, ta rốt cục cảm nhận được cái gì muốn làm chối lợi, tất cả mọi người, bất kể là học sinh vẫn là giáo viên, đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn ta, đương nhiên, bọn họ sẽ nghi ngờ, liệu sẽ quyết định, nhưng kết quả, bọn họ thay đổi không được."

Lâm Chính đứng lên, giống như chính mình là trên sáu khẩu ngôi sao như thế, tụ tập hết thầy ánh sáng.

Hắn lúc này loại tâm tình này thật giống như trong lòng bí mật rốt cục có người có thể chia sẻ như thế, mọi người đều đến ước ao ta a, đều đến tôn sùng ta a, ta đây sao lợi hại loại hình.

"Nếu như vậy. . . Theo chúng ta cùng đi lớp học." Ứng Nhân nói rằng.

"Lại đi?" Lâm Chính muốn chạy, nhưng là Ứng Nhân đã bắt được hắn.

"Người không có lựa chọn!" Ứng Nhân không phải là cái gì người lương thiện.

. . .

Bốn người đi trước xe hướng về lớp học, bởi vì ba người đều là giáo viên duyên cớ, vì lẽ đó tùy tiện tìm một cái cớ, cửa bảo an liền thả được rồi, đi thẳng tới lớp học thang gác chính trước.

"Chính là chỗ này?" Tiền Thương Nhất hỏi.

Trước mắt chỉ có trắng lóa như tuyết vách tường, căn bản cũng không có cửa gỗ, cũng không có khoá sắt.

"Ta nói rồi, vô dụng." Hai tay Lâm Chính bày ra, lắc lắc đầu, đang cười nhạo ba người làm chuyện vô ích.

"Đúng là nơi này sao?" Ứng Nhân đi tới Lâm Chính trước người, ánh mắt không tốt.

"Là nơi này, ta không có lừa người." Nhìn thấy Ứng Nhân hướng chính mình đi tới, Lâm Chính khí thế lập tức liền héo rút.

"Có lẽ bên trong tồn tại cùng Lâm Chính đạt được một loại hiệp nghị nào đó, chỉ có thỏa mãn đặc biệt điều kiện, cửa gỗ mới phải xuất hiện." Thực Đơn nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Có thể, nhưng là cái điều kiện này là cái gì?" Tiền Thương Nhất cau mày.

"Theo biểu hiện Lâm Chính đến xem, chúng ta trước cũng đến nơi này, cũng đối mặt hiện tại như thế tình cảnh, chúng ta sẽ làm thế nào đâu?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng tự nói.

"Chúng ta trước là làm thế nào?" Ứng Nhân đang hỏi Lâm Chính.

Lâm Tiền Thương Nhất phát hiện Lâm đang sợ hãi Ứng Nhân thời điểm, lúc này loại hỏi thăm sự việc, Tiền Thương Nhất cảm giác vẫn để cho Ứng Nhân đi làm so sánh tốt.

"Các người. . . À, bỏ đi." Ánh mắt Lâm Chính lơ lửng, không dám nhìn thẳng ánh mắt Ứng Nhân.

"Người đang nói dối." Tay phải Ứng Nhân đã nắm thành quả đấm, hắn không để ý chút nào đưa trước mặt học sinh đến một quyền.

"Được rồi, các người đánh ta, nếu ta nói ra biện pháp, nhưng là ta căn bản không biết a! Còn có, tại sao các người muốn như vậy nhằm vào ta? Ta vừa không có hại người, lẽ nào ta giết ai sao? Trộm ai đồ vật sao? Mặc dù là gian lận, nhưng là ở nắm giữ loại năng lực này điều kiện tiên quyết, ta không thu

được thứ nhất liền không cách nào đi tới 'Ngày mai', lẽ nào đây là chính mình sai sao?" Lâm Chính khàn giọng hô, hiển nhiên trước Ứng Nhân đưa hấn dạy dỗ để hấn hình ảnh sâu sắc.

"Ta cũng muốn trở thành tích khá một chút là được, không để cho người khác gây nên nghi ngờ, nhưng là này không phải chính mình có thể khống chế, cửa gỗ xuất hiện hay không cũng không phải ta có thể khống chế, các người tại sao vẫn quần quít lấy ta không tha? Nếu như không phải các người, ta hiện tại cần phải ở nhà, mà là ẩn núp ở công viên chịu đối châm chọc, ngay ở vừa nãy, ta còn muốn rèn luyện chính mình mật chược kỹ thuật, còn phải hồi tưởng hôm nay đánh cái kia mấy cục bài, các người cho rằng ta rất dễ dàng sao?"

Ở khoe khoang sau đó, Lâm Chính rốt cục cũng nói ra trong lòng mình oan ức.

"Ta vẫn là theo dựa vào chính mình cố gắng a, tổng cộng chín môn, coi như ta muốn đánh điểm cao, ta cũng phải đem hết thầy đáp án học thuộc xuông, các người cho rằng này rất dễ dàng sao? Bất kỳ ghi chép đều không có dùng, ta duy nhất có thể dựa vào chỉ có trí nhớ của mình, nếu như một ngày kia ta trí nhớ không xong, có lẽ ta liền muốn vĩnh viễn sinh sống ở 'Hôm nay', mà không cách nào đến ngày mai." Âm thanh Lâm Chính càng lúc càng lớn, Tiền Thương Nhất thậm chí nghe được khóc nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Thương lượng võ tan

"Có lẽ không hẳn như chính người từng nói, lời nói của người cũng không giống nhau, theo người lời nói mới rồi trong phân tích, trên thực tế người là đang hưởng thụ loại năng lực này mang đến thành tựu, cái gọi là bị vây ở hôm nay, cũng chẳng qua là người tranh thủ lòng thông cảm lời giải thích thôi, người mỗi một ngày cũng có thể sống được không giống nhau, mãi đến tận. . . Người chân chính chết đi." Tiền Thương Nhất cúi đầu suy nghĩ một chút.

"Đã qua mấy tháng, này thời gian mấy tháng, người căn bản không có thử nghiệm coi trừ này một trạng thái, mà là yên lặng tiếp thu tất cả những thứ này, thậm chí đem đã biến thành chuyện đương nhiên, có lẽ lúc này ý nghĩ trong lòng người là, ngược lại ta có loại năng lực này, lúc này vốn là thuộc về ta."

"Còn có, người cái gọi là không có hại bất luận người nào, có lẽ chỉ là qua. Lẽ nào người không biết ác ma giao dịch sao? Ở rất nhiều phương tây câu chuyện ở trong, ác ma sẽ cùng loài người làm giao dịch, lúc mới bắt đầu, bọn họ sẽ thỏa mãn loài người nguyện vọng, nhưng mà không thu lấy báo đáp, nhưng là. . . Theo loài người ** càng lúc càng kịch liệt, cuối cùng, ác ma đưa ra giao dịch điều kiện, lúc mới bắt đầu có thể là một cái ngón tay cái gì, đến cuối cùng, có lẽ chính là sinh mạng, hoặc là linh hồn."

"Lâm Chính, phối hợp chúng ta, phá giải trong cửa gỗ bí mật." Tiền Thương Nhất duỗi ra tay phải của chính mình, làm ra bắt tay đáng vẽ, nhưng là Lâm Chính nhưng không có đưa tay, mà là đưa tay vác ở phía sau.

"Ta. . . Ta đem nó phóng ra, cho nên mới nắm giữ loại năng lực này, nó sẽ không lại tìm ta muốn cái gì." Lâm Chính lùi về sau hai bước.

"Có lỗi, theo ta được biết, hết thầy giao dịch đều là ở hai bên bình đẳng cơ sở trên tiến hành, coi như người đem trong cửa gỗ một loại nào đó tồn tại phóng ra, nhưng mà đối phương tại sao phải cho người loại năng lực này? Coi như không dành cho người thì thế nào? Người lẽ nào có thể đưa nó mới một lần nữa giam trở lại sao? Người có sức mạnh như vậy sao?" Tiền Thương Nhất đi về phía trước hai bước.

Lúc này thời gian đã đến buổi tối mười giờ rưỡi.

Ứng Nhân nhìn thấy Lâm Chính có muốn chạy trốn ý nghĩ, ngay sau đó tiến lên đem hấn tóm lấy.

"Thả ra ta!" Lâm đang không ngừng giãy dụa, nhưng là, hấn thân thể gầy yếu căn bản là không có cách chống lại Ứng Nhân sức mạnh.

Giữa hai người sức mạnh chênh lệch quá lớn.

"Hiện tại thời gian không còn sớm, chúng ta không biết cụ thể lập lại phương thức, phải nhanh một chút nghĩ biện pháp." Thực Đơn nhắc nhở một câu.

Chính như nàng từng nói, nếu như thời gian lần thứ hai trả lại đến sáng sớm hôm nay, như vậy hết thầy đều sẽ bị bố trí lại, mà bọn họ, y nguyên sẽ trở lại nghiệm chứng Lâm Chính thân phận trạng thái, mà theo Lâm Chính biểu hiện hôm nay đến xem, hấn bởi vì biết rồi ba người sẽ vào hôm nay tìm đến mình, vì lẽ đó trốn đến công viên.

Chỉ có, hấn không nghĩ tới Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động của hấn chịu động chân động tay, có thể định vị vị trí của hấn.

Nhắc lại một lần nữa, Lâm Chính chắc chắn sẽ không tiếp tục ẩn núp ở công viên, có lẽ sẽ ẩn núp ở địa phương nào khác, tuy rằng lần thứ hai hấn cũng

không nhất định sẽ phát hiện, nhưng mà vẫn chịu tìm tới đâu? Cuối cùng nhất định sẽ phát hiện.

Hay hoặc là, ở Lâm đang phát hiện trước, hần liền giành được thi đấu mặt chược, đánh bại Vương Lực, nhưng mà lúc này, ba người nhưng không có cách phán đoán Lâm Chính cuối cùng là dựa vào thiên phú, vẫn là hần cái gọi là 'Cổ gắng' đến thu được thành công. Cứ như vậy, ba người nhất định sẽ lần thứ hai thăm dò, ngay sau đó lại lặp lại thi đấu mặt chược quá trình, một lần lại một lần.

"Được, người nói bình đẳng, các người hiện tại có tư cách gì cùng ta thảo luận bình đẳng? Trí nhớ của ta có thể lưu giữ lại, nhưng mà các người không được, các người mỗi ngày đều là bắt đầu từ con số không. Các người đại nào lại như chỉ có thể gửi một ngày bộ nhớ ảo, mà ta không giống nhau, ta có thể gửi rất nhiều ngày, ta và các người trong lúc đó căn bản cũng không có bình đẳng nói chuyện." Lâm Chính bỏ đi giấy dựa.

"Còn có, các người cuối cùng là ai? Biểu hiện các người căn bản không giống như là bình thường giáo viên, các người quá kỳ quái, giống như là có ý nhắm vào ta mà tới." Lâm Chính lại vạch ra một chút.

Hần nói không sai, lấy hần góc độ đến xem, Tiền Thương Nhất ba người vai trò giáo viên vô cùng kỳ quái, dường như ở có ý định nhắm vào hần như thế, nhưng là, ba người lại này trước nhưng cùng Lâm Chính không có bất kỳ tiếp xúc.

"Không phải nhắm vào người, mà là giao cho người năng lực tồn tại." Con người Tiền Thương Nhất xoay một cái, theo Lâm Chính tiếp tục nói.

"Nếu như Lâm Chính có thể phối hợp chúng ta, như vậy, chỉ cần lấy hần làm 'Phần cứng', ba người chúng ta đem mỗi ngày phân tích kết quả nói cho hần, sau đó hần ở bố trí lại sau đó lại nói cho chúng ta, thế này vừa đến, tuy rằng chậm chạp, nhưng chúng ta cuối cùng là ở đi tới, đều sẽ nghĩ tới biện pháp giải quyết." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

"Ta trước cùng người nói rồi ác ma giao dịch, trên thực tế, chúng ta là một bí mật tổ chức thành viên, chuyên môn nhắm vào ác ma tổ chức!" Tiền Thương Nhất gia tăng chính mình âm lượng, tuy rằng còn lại hai người đều không có cười, nhưng Tiền Thương Nhất có thể nhìn ra, lúc này hai người hiện tại là ở kìm nén cười.

"Choáng a, có bản lĩnh liền chính mình đến a, dao động người sự việc làm sao đều là ta ở làm." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu, chẳng qua dòng suy nghĩ nhưng không có đứt.

"Người có chứng cứ gì sao?" Lâm Chính tựa hồ có hơi tin tưởng Tiền Thương Nhất lời giải thích, lúc này để Tiền Thương Nhất có chút kỳ quái.

"Hừ." Tiền Thương Nhất cười lạnh một tiếng, "Chúng ta hiện tại đến tìm người không phải là chứng cứ sao? Lễ nào người cho rằng những người còn lại sẽ quan tâm chuyện như vậy? Chính như lời người nói, người không ngừng lặp lại một cái nào đó sự kiện, có lẽ là một ngày, có lẽ là hai, ba ngày, nhưng mà đối với mỗi lần đều sẽ chịu bố trí lại người tới nói, lúc này cũng không có khác nhau a?"

"Không được, lúc này chút không thể làm thành chứng cứ, Đinh Hạo không phải là đang tìm bí mật của ta sao? Giống như hần cũng đoán được ta có thể lặp lại một ngày nào đó hoặc là hai, ba ngày sự việc, có lẽ các người giống như hần đâu?" Lâm Chính lắc lắc đầu.

"Ta cho người chứng cứ." Ứng Nhãn mở miệng.

Tiếp đó, Ứng Nhãn ra hiệu Tiền Thương Nhất qua tới bắt được Lâm Chính, chờ Tiền Thương Nhất tóm chặt sau đó, Ứng Nhãn buông tay ra, tiếp theo, Tiền Thương Nhất nhìn thấy Ứng Nhãn theo trong túi quần móc ra một cái vòng tròn nhỏ, tiếp tục đem mâm tròn hướng lên trên ném đi.

Mâm tròn chịu ném ra sau đó, từ từ lớn lên, cuối cùng biến thành một người to nhỏ, cũng lưu lại ở đỉnh đầu Ứng Nhãn, hơn nữa đang không ngừng xoay tròn.

"Ứng Nhãn lại dùng đạo cụ đặc biệt tới lấy căn cứ Lâm Chính? Đây đầu tư rất lớn a!" Tiền Thương Nhất sờ sờ chính mình túi áo, hần hiện tại cũng có thể hỏi đoán đạo cụ đặc biệt, nhưng mà bởi vì giá cao chót vót mà tác dụng không lớn duyên cớ, vì lẽ đó cũng không có hỏi đoán.

Mâm tròn xoay tròn 10 giây trong, sau đó rơi trên mặt đất, té nát tan.

Lâm Chính trừng lớn hai mắt, lúc này tất cả hần cũng nhìn thấy rõ ràng, lúc này, hần xem ba người ánh mắt, rốt cục có nghiêm túc tâm trạng.

"Xem ra trước Ứng Nhãn vẫn không có lấy tín nhiệm qua hần, nói như vậy, trên thực tế bố trí lại số lần cũng không nhiều sao? Nếu không thì, hần biểu cảm trên mặt hần là nhằm chán, mà không phải kinh ngạc. . ." Tiền Thương Nhất ở trong lòng suy tính.

"Các người. . . Hình như xác thực không phải người bình thường." Giọng điệu Lâm Chính trong có một tia kích động tâm trạng, như tìm tới đồng loại, chẳng qua, hần lời kể tiếp lập tức liền để ba người phần nộ.

"Chẳng qua ta từ chối cùng các người hợp tác." Lâm Chính kiên định nói.

Chương 36: Cảm giác của cái chết

"Người... Tại sao?" Tiền Thương Nhất gia tăng trong tay sức lực, Lâm Chính bị đau gãy dựa, đáng tiếc hắn thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ, phương diện lực lượng, ở đây trong bốn người, hắn chỉ có thể so với Thực Đơn đóng vai Khâu Vũ Trúc sức mạnh muốn mạnh hơn một chút, hơn nữa, chỉ là có thể, nếu như Thực Đơn rất nhiều mạnh sức mạnh của chính mình huấn luyện, Lâm Chính sức mạnh nói không chắc là ở đây bốn người ở trong yếu nhất một người.

"Các người lần trước không phải như vậy trả lời ta." Lâm Chính một bên gãy dựa một bên kêu.

"... Hắn là đang thăm dò chúng ta, hay là thật lần trước chúng ta dùng những khác lấy có?" Tiền Thương Nhất trong lúc nhất thời không cách nào phán đoán chính xác, chẳng qua, lấy hắn thời gian dài tích lũy xuống kinh nghiệm làm tham khảo, hắn cho rằng Lâm Chính không có nói dối, hắn nhanh trí vẫn không có để hắn nắm giữ trình độ như thế này năng lực phản ứng.

Chỉ ít ở trong lòng Tiền Thương Nhất, nếu như lấy trạng thái bình thường Lâm Chính trí lực tới làm tham khảo, sự thông minh của hắn cần phải ở 95 trở lên, nhưng mà không có đạt đến 100, không chỉ như thế, EQ cùng AQ cũng không cao, căn bản cũng không có cùng Đinh Hạo so sánh khả năng, Lâm Chính như vậy học sinh, có thể nói mỗi cái trường học một năm một đám lớn.

Đây là kém nhất đặc điểm, nhưng cũng là mỗi cái trường học nhiều nhất học sinh.

"Dựa theo ý của người, người có phải là còn muốn nói chúng ta trước còn quỳ xuống để van cầu qua người?" Ứng Nhân liếc mắt một cái trên đất vỡ vụn mâm tròn, về mặt không có bất cứ rung động gì.

Nhưng là Tiền Thương Nhất lại biết chuyện này đối với Ứng Nhân tới nói nghĩa là như thế nào.

Bọn họ ở phim địa ngục trong gãy dựa tìm sống, mỗi một bộ phim cũng giống như là ở trên mũi dao khiêu vũ, một khi hơi bất cẩn một chút, có thể tính mạng của chính mình liền muốn vĩnh viễn ở lại không biết tên bên trong thế giới.

Nếu như đạo cụ đặc biệt khá đắt giá, có thể hỏi đôi tiền phim, cần biểu diễn mấy bộ phim mới có thể thu được, mà này, mang ý nghĩa mấy lần cùng cái chết gặp thoáng qua.

Hiện tại, vì lấy tin nhiệm Lâm Chính, Ứng Nhân dùng mất rồi chính mình đạo cụ đặc biệt, kết quả, Lâm Chính vẫn là từ chối hợp tác.

"Chỉ cần không có thu được hạng nhất người không phải muốn vẫn lặp lại chuyện này sao? Nhìn dáng vẻ của người, ở thi đấu mật chước trong thu được quán quân cũng cũng không dễ dàng a? Nếu như vậy, chẳng phải là mang ý nghĩa ta mỗi ngày đều có thể đánh người một trận?" Ứng Nhân muốn chuyện cần làm, còn lại hai người không cần nghĩ cũng biết.

Mà Lâm Chính, bởi vì đã trải qua mấy lần, vì lẽ đó, hắn cũng đoán được chính mình sau đó phải đối mặt tình hình.

"Đừng đừng đừng." Lâm đang điên cuồng lắc đầu.

Đối mặt tình huống như thế, cho dù ở hiện thực ở trong, Tiền Thương Nhất cũng sẽ không dễ dàng buông tha đối phương, huống hồ hiện tại là ở phim địa ngục trong, mà đối phương lại là như thế đáng ghét một loại người.

Ngay sau đó, Tiền Thương Nhất đem Lâm Chính ôm chặt lấy.

Ứng Nhân xoa xoa nắm đấm, trực tiếp một cái phải câu quyền nện ở trên mặt Lâm Chính, một quyền này của hắn sức lực, là hoàn toàn mười phần sức lực.

Lâm Chính chịu đánh sau đó, đầu nghiêng qua một bên, cảm giác mình hai mắt biến thành màu đen, đồng thời trời đất quay cuồng, nếu như không phải thân thể bị người ôm chặt, có thể hiện tại đã nằm trên đất.

Chẳng qua Ứng Nhân cũng không có ngừng tay, hắn đem đầu Lâm Chính đỡ thẳng, sau đó lại đưa hắn đến rồi một quyền.

"Thời gian... Có thể không nhiều." Thực Đơn lấy điện thoại di động ra nhìn đồng hồ.

"Người làm sao mà biết lặp lại thời gian, nói cho chúng ta." Ứng Nhân lại đem đầu Lâm Chính đỡ thẳng, xem động tác của hắn, Tiền Thương Nhất suy đoán hắn cũng không có ý tưởng khác, nếu như tình huống cho phép, có thể Ứng Nhân sẽ rất phiền phức vẫn lặp lại vừa nãy đánh đập động tác.

Lúc này, Lâm Chính nước mắt nước mũi đã chảy ra, hắn không hề trả lời Ứng Nhân vấn đề, mà là nói rồi mặt khác một câu nói, "Các người liền là như vậy làm giáo viên sao?"

"Làm sao? Nếu như trên thực tế ràng buộc đối với người không đúng tác dụng, như vậy bảo vệ người quy tắc đương nhiên cũng sẽ không tạo tác dụng,

phàm là đều là tương đối không phải sao?" Tiền Thương Nhất ở Lâm Chính bên tai nói rằng.

"Trả lời vấn đề của ta." Ứng Nhân mặt lạnh.

"Hừ hừ, ta cũng không biết, ta sau khi tỉnh lại sẽ lặp lại, ta đã ném thử thức đêm, nhưng là đều sẽ không hiểu ra sao ngủ, ở sẽ không lặp lại thời điểm, ta thức đêm không có bất cứ vấn đề gì." Lâm Chính vẫn là nói ra, chỉ có, hắn trả lời đối với Tiền Thương Nhất ba người tác dụng không lớn.

"Nói như vậy, không có một điểm biện pháp nào sao?" Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi.

Thực Đơn cúi đầu trầm tư, không nghĩ tới tốt biện pháp giải quyết.

Ứng Nhân nhìn chăm chăm Lâm Chính nhìn ba giây đồng hồ, vậy ánh mắt, dường như thật sự như điều hầu xem con mồi thời điểm con mồi như thế, có mang sát ý.

"Thương Nhất người tránh ra dưới." Tay Ứng Nhân luôn vào túi áo.

"Hà?" Tiền Thương Nhất vô cùng nghi ngờ, nhưng mà hắn tín nhiệm Ứng Nhân, ngay sau đó lùi lại mấy bước.

Lâm Chính muốn chạy trốn, nhưng Ứng Nhân vừa nãy mấy nắm đấm để hắn không thể ra sức, chỉ có thể cố gắng duy trì chính mình không ném xuống đất, muốn chạy trốn nhưng là lo xa rồi.

Tiếp đó, Ứng Nhân theo trong túi quần móc ra một cái dao Balisong, ở dưới ánh trăng, lưỡi dao sáng lên lấp lánh.

"Người. . . Người muốn làm gì?" Lâm Chính nói chuyện đều có chút run rẩy, kết hợp vừa nãy Ứng Nhân đối với chuyện của mình làm, Lâm Chính không khó đoán ra Ứng Nhân lúc này muốn làm gì.

"Đánh người một trận là không có vấn đề gì, chẳng qua, không thể thay đổi chúng ta tình cảnh, nếu như giết người đâu? Có lẽ sẽ có không giống nhau kết quả, chẳng qua người cũng không cần phải lo lắng, ta nghĩ, có thể người cũng sẽ không chết, chỉ có, người nên sẽ trải nghiệm một cái cái chết mùi vị, như vậy, cũng không uổng phí ta vừa nãy biểu diễn sắc sỡ chi phí." Ứng Nhân bắt được cánh tay Lâm Chính.

"Giáo viên Ngao, cứu ta. . . Cứu cứu ta." Lâm Chính quay đầu nhìn về phía Tiền Thương Nhất, trong mắt tràn đầy khẩn cầu.

"Đề ta cứu người? Chẳng lẽ nói trước chúng ta vẫn không có giết qua người sao?" Tiền Thương Nhất không nhúc nhích, mà là trở về một câu nói như vậy.

Nghe được Tiền Thương Nhất, trên mặt Lâm Chính vẻ mặt vô cùng tuyệt vọng.

"Nếu như người không hợp tác với chúng ta, vậy chúng ta cũng không có biện pháp khác. Chỉ cần đối với người làm không giống sự việc, như vậy người đối xử với chúng ta thái độ nhất định sẽ thay đổi, từ nơi này, chúng ta liền có thể suy đoán ra trước cùng người chuyện gì xảy ra, dù sao, mỗi một lần lặp lại người đều có thể nhớ tới trước chuyện đã xảy ra không phải sao?" Khóe miệng Tiền Thương Nhất mang theo cười.

"Nếu như lần này người nắm giữ bị giết ký ức, như vậy, cùng với trước so với, người lần thứ hai nhìn thấy nét mặt chúng ta sẽ không còn là thần nhiên vênh vao cùng châm biếm, mà là hoảng sợ cùng tức giận, bởi vì người lập tức sẽ trải nghiệm cảm giác của cái chết, đối với người bây giờ tới nói, cái cảm giác này nhất định sẽ cả đời đều khó mà quên được." Theo Tiền Thương Nhất dứt lời, tay Ứng Nhân trong lưỡi dao cũng cắm vào Lâm Chính bụng.

Lâm Chính xác cảm giác mình cái bụng nơi có đau đớn truyền đến, chẳng qua không như trong tưởng tượng đau đớn, rất nhanh, hắn cảm giác mình cả người không còn chút sức lực nào, thân thể cũng hơi bị lạnh, nhìn cái gì cũng giống như là chịu bịt kín màu xanh tím khăn che mặt, sau đó, hắn ngã trên mặt đất.

"Thế nào? Cái cảm giác này là không phải là cho tới nay đều không có linh hội qua? Có thật nhiều người đều chỉ có thể linh hội một lần, nhưng người không giống, người càng đặc biệt. . ." Tiền Thương Nhất đi tới bên người Lâm Chính, ngồi xổm xuống.

"Ta nghĩ tới rồi một cái triết học vấn đề, nếu như giết một cái sẽ không chết người, như vậy có tính hay không giết người?" Tiền Thương Nhất dừng một chút, "Có lẽ người có thể trả lời vấn đề của ta."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Nhớ tới

Lúc này, trong lòng Lâm Chính.

Hắn chưa từng có cảm thấy Tiễn Thương Nhất như thế đáng ghét, lúc trước Tiễn Thương Nhất đóng vai Ngao Khang Thành cùng Đinh Hạo đánh cược thời điểm, Lâm Chính là ôm một loại người giáo viên này có thể hiểu rõ tâm trạng của ta đi, mà khi Tiễn Thương Nhất đóng vai Ngao Khang Thành đem hứa hẹn điện thoại di động giao cho Lâm Chính thời điểm, trong lòng Lâm Chính đã đem Ngao Khang Thành xem là nói hết đối tượng.

Nhưng là, Ngao Khang Thành trước tất cả hình tượng đều tan vỡ.

Đối với Lâm Chính tới nói, kỳ thực cũng không có gì, dù sao những này cảm giác, đều là hắn một mặt cảm giác.

Đối với hắn mà nói, Tiễn Thương Nhất đóng vai Ngao Khang Thành cũng chẳng qua là có thể một cái có thể thường thức hắn người đi đường mà thôi, đây chính là lúc này ý nghĩ Lâm Chính.

...

Lâm Chính nằm trên đất, tuy rằng trong lòng hắn hiểu rõ thời gian chỉ qua vài giây, nhưng mà hắn nhưng cảm giác qua mấy năm.

Ba người bao quát Thực Đơn đều đứng ở bên người Lâm Chính, yên tĩnh nhìn tính mạng của hắn chậm rãi từ trong thân thể trôi qua.

Cho tới nay nhẩn nại cùng tự ti đột nhiên ở trong lòng Lâm Chính nở bẻ ra đến, đã biến thành chất dinh dưỡng đúc ở tên là cảm hận hạt giống trên, rất nhanh, viên mầm mống này bắt đầu nảy mầm, sau đó nhanh chóng trưởng thành lên thành một gốc cây đại thụ che trời.

"Tại sao các ngươi muốn như vậy đối với ta?" Lâm Chính ở trong lòng gào thét, nhưng là cổ họng nhưng không phát ra thanh âm nào.

Hắn không biết mình sau khi chết có thể hay không sống lại.

Hắn chưa từng có chủ động đi thử qua.

Tuy rằng hắn biết mình nắm giữ không ngừng lặp lại một chuyện mãi đến tận thu được nhất thành tích cao năng lực, nhưng mà, hắn nhưng chưa bao giờ có cần thận phân tích qua chính mình loại năng lực này cực hạn.

Tỷ như , lúc này sự kiện có thể lặp lại mấy lần? 100 lần vẫn là 100 triệu lần? Chuyện này kỳ hạn dài nhất là bao nhiêu? Ba ngày vẫn là ba tháng? Thậm chí, hắn đều không có đi tìm hiểu về xổ số mở thưởng dãy số. . .

Tuy rằng hắn nắm giữ loại năng lực này, nhưng hắn suy nghĩ vẫn là Lâm Chính.

Trực tiếp thu được hạng nhất cũng là bức bách chuyện bất đắc dĩ.

Tâm thái của hắn vẫn còn vừa muốn bí mật của chính mình chịu người khác phát hiện, lại không muốn bí mật của chính mình chịu người khác phát hiện trạng thái.

...

Đang không có người chú ý trắng như tuyết trên vách tường, tàn tạ cửa gỗ đột nhiên xuất hiện, nó cùng vách tường toàn thể hình tượng hoàn toàn không hợp, thế nhưng là dường như cho tới nay đều tồn tại tại phía này trên vách tường như thế.

Theo cửa gỗ trong khe hở xuất hiện màu đỏ nâu rỉ sắt , lúc này chút rỉ sắt dường như giun như thế không ngừng hướng ra phía ngoài bò, khởi đầu, tốc độ vô cùng chậm, nhưng mà trong thời gian cực ngắn, liền bao trùm toàn bộ cửa gỗ, sau đó , lúc này chút rỉ sắt tốc độ lan tràn bắt đầu tăng vọt, dường như tăng nhanh gấp mười lần, cả bức tường trong nháy mắt đều chịu rỉ sắt bao trùm.

Tiếp tục là mặt đất, liền nhau vách tường, cầu thang tay vịn, toàn bộ cầu thang, cả tòa lớp học.

Tất cả những thứ này xảy ra thực sự quá mức nhanh chóng, sau đó, rỉ sắt bắt đầu hướng về toàn bộ trường THPT Tân Hải lan tràn, trên người Tiễn Thương Nhất bốn người cũng bao trùm rỉ sắt, mà bọn họ nhưng thật giống như căn bản không nhìn thấy màu đỏ nâu rỉ sắt.

Chịu rỉ sắt bao trùm dừng bọn họ, thân thể hình ảnh ngắt quãng ở tại chỗ, lại như ấn xuống tạm dừng phim bộ phim.

Màu đỏ nâu rỉ sắt không có dừng lại bước chân của chính mình, y nguyên lại lan tràn, nó bao trùm ở bãi cỏ, cũng bao trùm ở chính đang nhỏ xuống ngọc nước, tại bầu trời bay lượn côn trùng cũng không thể trốn qua rỉ sắt dấu chân, dừng lại tại bầu trời.

Rất nhanh, trường THPT Tân Hải toàn bộ chịu rỉ sắt bao trùm, xa xa nhìn tới, thật giống như nguyên bản nguyên ngôi trường đều là do màu đỏ nâu rỉ sắt tạo thành, trần ngập mục nát, lạnh lẽo cùng tuyệt vọng hơi thở.

Nhưng là rỉ sắt vẫn cứ không có dừng lại bước chân của nó, vẫn cứ tiếp tục hướng ra phía ngoài khuếch tán , lúc này lần, nó ở thị trấn Tân Hải trên đường bước đi.

Bất kể là động vật vẫn là cây cối, bất kể là nhà cao tầng vẫn là thấp bé nhà trệt, hết thấy tất cả, đều chịu rì sắt bao trùm ở. Toàn bộ thị trấn Tân Hải đều trở thành bức ảnh trong tồn tại, hết thấy đều quy về yên tĩnh.

Rì sắt bước đi, vẫn cứ. . . Tiếp tục tiến lên.

Không biết qua bao lâu, càng nói chuẩn xác, hiện tại đã không có khái niệm thời gian.

Làm rì sắt rốt cục bao trùm ở nó tất cả có thể bao trùm đồ vật sau đó, theo trong cửa gỗ truyền ra một tiếng chuông vang.

Tiếng chuông phảng phất từ vực sâu vô tận nơi truyền ra, vẫn xuyên thấu cửa gỗ đi tới nhân gian, tiếp theo, trong cửa gỗ truyền ra rì sắt bánh răng chuyển động âm thanh, răng rắc răng rắc, lúc mới bắt đầu, âm thanh hồi có hồi không, ở bánh răng chuyển động âm thanh ở trong, chịu rì sắt bao trùm dùng hết thấy tất cả, cũng bắt đầu 'Lùi lại' !

Ứng Nhân đem tay của chính mình một lần nữa đặt ở dao Balisong trên, sau đó dường như phối hợp bánh răng chuyển động âm thanh một trận một trận đem dao Balisong rút ra, mà vết thương Lâm Chính, cũng giống như căn bản không tồn tại như thế.

Theo 'Thời gian' chuyển dời, bánh răng chuyển động âm thanh không lại một trận một trận, mà là vô cùng trôi chảy.

Đồng dạng, hết thấy chịu rì sắt bao trùm dùng hết tất cả, đều tốc độ cực cao 'Lùi lại', thật giống như ngược lại truyền phát phim nhựa bộ phim như thế, đều ngay cả trên bầu trời mặt trời cùng trăng sáng đều không có may mắn thoát khỏi.

Tiền Thương Nhất ba người cùng Lâm Chính lùi lại lên xe taxi, sau đó lùi lại trở về ăn cơm nhà hàng, tiếp tục. . . Vẫn trở lại sáng sớm sáu giờ ngay ngắn thời gian điểm.

Bánh răng âm thanh cũng im bật đi.

Tiếp đó, rì sắt thật giống như băng tuyết như thế từ từ tan rã, cuối cùng hoàn toàn biến mất không còn tăm hơi.

Tất cả, lại lần nữa bắt đầu.

. . .

Lâm Chính nằm ở trên giường, thân thể lăn qua lộn lại, giống như ở làm ác mộng, mãi cho đến 9 giờ sáng, hần mới tỉnh lại từ trong mộng.

"Ngày hôm qua?" Lâm Chính xoa xoa chính mình huyết thái dương, "Ta đã chết rồi sao. . ."

Hần vén ra quần áo của chính mình, phát hiện mình cái bụng cũng không có vết đao, hoàn hảo như lúc ban đầu, không có bất kỳ tổn thương gì, "Hôm nay nếu là thi đấu mặt chược." Lâm Chính vội vã từ trên giường bò lên, hôm nay hần nhất định phải đến muộn.

Rửa mặt xong sau đó, Lâm Chính liền hướng trường THPT Tân Hải chạy đi.

Trên đường, hần gặp phải cùng 'Ngày hôm qua' như thế người, những người này làm cùng 'Ngày hôm qua' như thế sự tình, như thế lựa chọn.

Đèn giao thông cũng ở thời gian giống nhau thay đổi đèn, trên đường nhỏ xe vận tải cũng ở thời gian giống nhau tiếng kêu kèn đồng.

Tất cả tất cả, chỉ cần Lâm Chính không đi hết sức thay đổi, xảy ra hết thấy đều sẽ cùng ngày hôm qua như thế, mà ngoại trừ Lâm Chính ở ngoài, không có bất kỳ người nào sẽ nhớ tới.

Lâm Chính một đường chạy chậm đến giao ước địa điểm, cũng chính là mặt chược kỹ thuật hội nghiên cứu thi đấu tổ chức gian phòng.

"Thật ngại ngừng. . . Ta tới chậm." Lâm Chính khom người, hai tay chống đầu gối, gò má có chút đỏ lên.

"Nếu chủ chính đến, chúng ta liền bắt đầu đi." Đinh Hạo quay đầu nói với Vương Lực nói.

Vương Lực sau khi nghe, gạt đầu một cái, đem rút thăm hòm lấy ra, "Tổng cộng 12 cái dây số, mọi người tuyên chọn đi."

"Lần trước ta rút ra chính là 9 số, ta nhớ tới số 11, cũng chính là ta nhà đối diện, nắm giữ có thể lên tay ù bài đi, số 10 bởi vì tới gần cửa, vì lẽ đó thành là thứ nhất lần nhà cái, thế này vừa đến, xúc xúc điểm cũng sẽ không phát sinh đổi bản, hi vọng chính mình hôm nay số may, có thể rút trúng số 11 con số này." Lâm Chính rất nhanh liền nghĩ tới 'Ngày hôm qua' chuyện đã xảy ra.

Hần đi tới trước mặt Vương Lực, đưa tay luôn vào rút thăm hòm.

"Coi như không rút trúng cũng không liên quan, ta còn có thể làm lại, hơn nữa. . . Ta vẫn sẽ không chết." Trên mặt Lâm Chính lộ ra nụ cười kỳ dị, hần liếc mắt một cái phía sau cách đó không xa Tiền Thương Nhất, trong ánh mắt ẩn không giấu được trong lòng căm hận.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Rèn luyện

Phòng quản lí bên trong, Tiền Thương Nhất cùng Đinh Hạo nhìn chăm chăm màn ảnh trước mắt.

Trong màn ảnh Lâm Chính đem bốn cái 7 Ván xếp đặt đi ra, sau đó, bảng ghi điểm trên Lâm Chính điểm do 1000 tăng lên trên đến 1040 điểm (nhà con 10 điểm, nhà cái 20 điểm).

"Hắn vận may rất tốt a!" Đinh Hạo nhỏ nước bọt một câu.

"Chuyện này. . . Tình huống thế nào?" Tiền Thương Nhất lúc này còn không quá giải thích lần này thi đấu mặt chược sử dụng quy tắc.

Đinh Hạo hướng về Tiền Thương Nhất giải thích bất bài quy tắc , tiếp theo, hắn hỏi Tiền Thương Nhất, biểu cảm trên mặt vô cùng hiếu kỳ, "Giáo viên Ngao, tại sao vừa nãy rút thăm thời điểm, Lâm Chính có lờn người một chút? Ta nhớ tới người cùng hắn quan hệ cũng không tệ lắm ấy nhỉ."

"Ta cũng không biết." Sắc mặt Tiền Thương Nhất chăm chú lắc lắc đầu.

"Há, có lẽ là hắn tính cách quái lạ." Đinh Hạo cũng không có quá để ý.

...

Mặt chược mấy trước, Lâm Chính bình tĩnh nhìn chuyện phát sinh trước mắt, hắn đang cố gắng nhớ lại ngày hôm qua cảnh tượng, cùng ù bài người bài mặt.

Lần này, hắn lại thất bại, chỉ có so với lần trước tốt hơn nhiều, hắn là bởi vì điểm thấp nhất mà thua, nhưng mà gambling đánh đầy ba tiếng, so với lần thứ nhất điểm thuộc về 0, cũng có thể nói có tiến bộ.

"Không thể lại ần núp ở công viên, bọn họ nhất định sẽ tìm tới ta, sau đó. . . Lần thứ hai giết chết ta, ta muốn đi nơi nào đâu?" Lâm Chính một bên rời đi trường THPT Tân Hải, một bên suy nghĩ chính mình trốn nơi đi.

"Không bằng, đi quán Internet tốt rồi, xem người khác chơi cũng có thể a, vượt qua mấy tiếng là tốt rồi." Lâm Chính cười cợt, chỉ có , lúc này nụ cười có chút cay đắng.

Sau đó, hắn vẫn cứ không có tránh thoát Tiền Thương Nhất ba người, hắn lần thứ hai bị bắt được trường THPT Tân Hải lớp học.

Chuyện xảy ra tới hôm qua lại một lần nữa trình diễn, Lâm Chính vô cùng không rõ, cùng tiếp theo đem chuyện sắp xảy ra so với, Lâm Chính càng để ý chính là ba người như thế nào tìm đến chính mình.

"Xảy ra chuyện gì? Tại sao?" Lâm Chính nghĩ đến chuyện phát sinh ngày hôm qua.

Ứng Nhãn để chứng minh chính mình là đặc biệt tổ chức thành viên mà sử dụng đạo cụ đặc biệt, nhưng Lâm Chính nhưng cũng không biết Ứng Nhãn thân phận thực sự.

"Chẳng lẽ nói, bọn họ đúng là thần bí gì tổ chức thành viên? Có còn lại biện pháp có thể tìm tới ta?" Lâm Chính bắt đầu có chút tin tưởng suy đoán này.

Lần này, Lâm Chính chậm chạp phản ứng để Tiền Thương Nhất ba người ra tay càng nhanh hơn, không chỉ như thế, ở 'Cái chết' trước, Lâm Chính còn chịu không ít khổ sở , lúc này lần, ngoại trừ chịu đựng không chịu được đau đớn ở ngoài, đối mặt còn lại ngược đãi, Lâm Chính đều cắn răng chống đỡ lấy.

...

Thời gian lần thứ hai quay ngược, lại là ngày đó.

Lâm Chính từ trên giường bật lên, hai tay bụm cổ của chính mình, "Thật. . . Thật là đáng sợ. . . Giáo viên Tô Nhạc Sinh thật là dọa người."

'Tối hôm qua', Ứng Nhãn đóng vai Tô Nhạc Sinh lần thứ hai đem Lâm Chính sinh mệnh cướp đoạt.

Hồi tưởng lại hôm qua cảnh tượng, hai tay Lâm Chính chống đỡ ở chính mình dùng đến mấy năm trên bàn sách, cả người run không ngừng.

"Không thể lại để bọn họ tìm tới ta, nếu như chịu bọn họ đoán được ta đã trải qua trình độ như thế này hành hạ vẫn không có thỏa hiệp, bọn họ nhất định sẽ dùng càn tàn nhẫn mãnh khoẻ tới đối phó ta." Lâm Chính nhìn ngoài cửa sổ trên đường rộn rộn ràng ràng đám người, nhưng trong lòng không có mây may thuộc về cảm giác, dường như cửa sổ bên trong ngoài cửa sổ hoàn toàn là hai cái thế giới như thế.

Lúc này, Tiền Thương Nhất đã sắp đến mặt chược kỹ thuật hội nghiên cứu thi đấu địa điểm.

Lâm Chính theo trong nhà xuất phát, trong lòng đủ mùi vị lẫn lộn.

Lập lại đối thoại, lập lại cuộc sống.

"... Ta tới chậm." Lâm Chính tinh lược mới đầu 'Thật ngại ngừng' bốn chữ.

...

...

...

9 giờ sáng, Tiền Thương Nhất đi tới Đình Hạo nói tới mặt chược kỹ thuật hội nghiên cứu, coi hẳn đi vào thời điểm, bên trong đã đứng mười mấy người, đều là học sinh, mà Đình Hạo, liền đứng ở những học sinh này ở giữa.

"Giáo viên Ngao người đến rồi?" Tiền Thương Nhất tiếng bước chân đã kinh động Đình Hạo.

"Ừm." Tiền Thương Nhất gạt đầu một cái.

Giữa hai người tiến hành rồi ngắn gọn đối thoại, Đình Hạo hướng về Tiền Thương Nhất giới thiệu lần này thi đấu mặt chược quy tắc, mà những quy tắc này, Lâm Chính đã sớm biết được.

Qua mấy phút, Lâm Chính theo cửa xuất hiện.

Nguyên bản vẻ mặt của hắn còn rất bình tĩnh, nhưng mà Tiền Thương Nhất lại phát hiện một nơi kỳ quái, Lâm Chính xem trong ánh mắt của chính mình tràn ngập căm hận, giống như Tiền Thương Nhất là hắn kẻ thù giết cha.

"Giáo viên Ngao, Lâm Chính giống như đối với người có rất lớn thành kiến." Đình Hạo đương nhiên sẽ không quên này một hiện tượng kỳ quái.

"Ta không có chỗ nào trên chọc qua hắn." Tiền Thương Nhất tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng nhưng có một cái suy đoán, hẳn cho rằng có thể là chính mình ở trong điện thoại di động sắp đặt đặt máy nghe lén sự việc chịu Lâm đang phát hiện.

"Nhưng là, coi như phát hiện, cũng vậy tức giận, mà không có đến căm hận mức độ, tức giận đại diện cho giữa hai người còn có khả năng đàm phán hoà bình, nhưng mà căm hận, chỉ ít theo ánh mắt Lâm Chính đến xem, ta. . . Có lẽ là hắn kẻ thù giết cha a?" Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu.

"Bắt đầu đi." Lâm Chính nói với Đình Hạo nói.

Rút ra sau khi ký xong, Tiền Thương Nhất theo Đình Hạo tiến vào phòng quản lý, mà Lâm Chính thì lại tiến vào số hai bài bàn.

Phòng quản lý bên trong, Tiền Thương Nhất kinh ngạc nhìn màn ảnh trong Lâm Chính, bất kể là sờ bài vẫn là đánh bài, đều trôi chảy đến đáng sợ, giống như là ở trên bàn bài kiểm soát mười mấy năm con bạc kinh nghiệm, khắp toàn thân không có một chút nào dấu hiệu biểu hiện hắn hai ngày trước mới bắt đầu tiếp xúc mặt chược.

"Lâm Chính, rất lợi hại." Hai tay Đình Hạo ôm ngực, biểu cảm trên mặt vô cùng nghiêm túc.

Cho dù là Tiền Thương Nhất này một tên người ngoài nghề, chỉ nhìn bảng ghi điểm điểm, cũng có thể biết Lâm Chính lúc này đại diện trình độ, lúc này, Lâm Chính một người xa xa dẫn trước, điểm đã cao đạt 2000 điểm rồi.

"Cùng người so với thế nào?" Tiền Thương Nhất hỏi một câu.

"Không có cách nào phán đoán, có thể muốn trực tiếp quyết đấu mới biết, chẳng qua, có một chút ta tạm thời còn không có cách nào cùng Lâm Chính so với." Đình Hạo lắc lắc đầu.

"Điểm nào?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò.

"Vận may." Đình Hạo nhẹ nhàng phun ra hai chữ, "Mặt chược sở dĩ ở quần chúng trong rộng rãi vì lưu hành, vận may tuyệt đối là một cái không cho lơ là một trong nguyên nhân, có lẽ giáo viên người thường thường nghe thân bằng bạn tốt nói cái gì 'Vận may' rất tốt loại hình, đây chính là vận may, có lẽ ở trong sinh hoạt hàng ngày, vận may có chút không tốt cân nhắc, nhưng mà ở trên bàn mặt chược, vận may nhưng trực tiếp, vậy liền là. . . Muốn cái gì bài liền đến bài gì." Đình Hạo vừa vận nói xong, trong màn ảnh Lâm Chính đã ù bài.

"Tự mình sờ cùng một màu, sang trọng bấy nhỏ đúng, đánh trên nở hoa!" Âm thanh Lâm Chính trầm thấp mà tràn ngập uy hiếp.

Tiền Thương Nhất kinh ngạc nhìn bảng ghi điểm trên điểm lần, chỉ này một bàn, Lâm Chính gần như liền đem ba nhà khác dồn ép đến cùng đường, trừ khi tiếp theo Lâm Chính một lần bài đều không sẽ, bằng không, bàn thứ hai chọn lựa người thắng trận là Lâm Chính không thể nghi ngờ.

"Có gì đó không đúng. . ." Đinh Hạo cau mày nói rằng.

"Là có gì đó không đúng." Tay Tiền Thương Nhất cầm ở trong túi quần.

"Lâm Chính về mặt của hắn gần như không có bất cứ rung động gì, giống như hắn đã sớm biết kết quả, đương nhiên, cũng không thể loại trừ hắn tâm lý tổ chất vững vàng tình huống, ta liền gặp qua mấy người, tổ chất tâm lý của bọn họ hoàn toàn có thể được xưng là núi Thái sơn sụp ở phía trước mà về mặt không biến." Đang nói câu nói này thời điểm, ánh mắt Đinh Hạo không chỉ không có gặp phải khó khăn thời điểm lo âu, trái lại càng ngày càng tăng hưng phấn, giống như Độc cô cầu bại võ giả rốt cục gặp phải có thể đánh với chính mình một trận đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tiến lên trước một bước

"Chọn ứng cử viên cùng trước đây như thế, không có vấn đề, tiếp theo là Vương Lực, ta ở trên tay hắn đã thất bại mười mấy lần, thực lực của hắn xác thực rất mạnh, chẳng qua, lần trước cũng đã là cực hạn a? Ta đã suy tính qua, vậy một ván hắn khẳng định sẽ không được bài, vì lẽ đó, khả năng duy nhất, liền là hắn gian lận." Lâm Chính ở trong lòng nói rằng.

Tuy rằng chọn ứng cử viên đã kết thúc, nhưng Lâm Chính thi đấu nhưng đang tiến hành.

Wang Lực có thể được tuyển Hội trưởng, mà gia nhập vào đối với Lâm Chính đặc biệt hành động tổ chức đối phó, hiển nhiên có hắn bản lãnh của chính mình.

Suy xét đến dự thi tuyển thủ trí tuệ cùng thể lực, mặt chược kỹ thuật hội nghiên cứu Hội trưởng chọn lựa lại buổi chiều mới tiến lên, để cho dự thi tuyển thủ có thể có được đầy đủ nghỉ ngơi.

Cho tới buổi trưa thức ăn, lúc này phương diện, hội nghiên cứu đã có sắp xếp, bởi vì Lâm Chính cùng Đinh Hạo đều lưu lại ăn cơm nguyên nhân, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất cũng lưu lại, dù sao hiện tại Ứng Nhãn cùng Thực Đơn còn đang nghĩ biện pháp đem máy giám sát cùng đặt máy nghe lén lắp đặt ở hai người trong nhà, để có đầy đủ con đường đến theo dõi hai người này.

"Người không thích ăn thịt mỡ?" Tiền Thương Nhất ngồi ở Đinh Hạo đối diện, mà Lâm Chính một người ngồi ở cạnh tin bàn ăn một góc, không có bất kỳ người nào cùng hắn ngồi cùng một chỗ.

"Ừm, từ nhỏ đã không thích." Đinh Hạo gật đầu một cái, đem thịt mỡ theo trong chén lấy ra.

"Người cho rằng buổi chiều Vương Lực có thể đánh bại Lâm Chính sao?" Tiền Thương Nhất hỏi mình quan tâm vấn đề.

Lâm Chính thất bại có thể giải thích rõ rất nhiều vấn đề, quan trọng nhất chính là, có thể nghiệm chứng hắn thành tích nhảy thay đổi cuối cùng là thiên phú, vẫn là thông qua còn lại thủ đoạn nào đó.

Nhưng lúc này, càng làm cho Tiền Thương Nhất lo lắng sự việc cũng không phải kết quả của cuộc so tài, mà là bộ phim này ẩn giấu ý định giết người. Phim địa ngục sẽ không để cho người thoải mái thông qua, lúc này một chút không thể nghi ngờ, cho dù nắm giữ đạo cụ đặc biệt, ở không biết tồn tại trước mặt, hoàn toàn không đỡ nổi một đòn, chỉ có chạy trốn cơ hội.

Tỷ như (Phương Nào) trong thân mặt trăng cùng (Tế Chết) trong thân bí bìa đá.

Nhưng là cho đến bây giờ, ba người đều thu được vô cùng thoải mái, không chỉ không có gặp phải trước hai bộ phim trong nguy hiểm, hơn nữa không có cốt truyện trên khó xử. Nhận lời mời trường THPT Tân Hải chỉ có là đi rồi một cái cảnh nổi, trên thực tế thi viết cùng phỏng vấn đã sớm ở trên internet hoàn thành, cho tới dạy học, cho dù Tiền Thương Nhất không có liên quan tri thức, nhưng chỉ cần có người đảm nhiệm trước giáo viên lưu lại bản soạn bài, lúc này học kỳ tiết học bình thường trên xong vẫn không có bất cứ vấn đề gì.

Ngoài ra, giáo viên sát hạch vân vân, những khả năng này sẽ làm ba người thoát ly trường THPT Tân Hải sự việc đều không có xảy ra.

"Lâm Chính vẫn thu được hạng nhất đồng thời đánh bại Đinh Hạo sau đó, cuối cùng sẽ xảy ra chuyện gì?" Tiền Thương Nhất không nhịn được bắt đầu suy nghĩ xảy ra chuyện như vậy khả năng tính cùng xảy ra sau đó xuất hiện hậu quả.

"Ta cho rằng Lâm Chính có thể sẽ thắng." Đinh Hạo gấp một cái đầu sừng đặt ở chính mình trong miệng.

"Tại sao?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò.

"Thực giác." Đinh Hạo đưa ra lý do của chính mình.

Ở đây đủ nghỉ ngơi sau đó, hai giờ rưỡi xế chiều, cuối cùng một trận thi đấu mặt chược bắt đầu rồi, ba vị đầu vòng loại người thắng trận thêm vào này một đời Hội trưởng, đem ở số một gian phòng quyết ra lần này quán quân.

Tiền Thương Nhất cùng Đinh Hạo y nguyên ở tại phòng quản lý ở trong, đương nhiên, ngoại trừ hai người này ở ngoài, xung quanh còn có thật nhiều học sinh, bọn họ có chút là đầu vòng loại chịu đào thải đi xuống tuyển thủ, có một ít là tham gia náo nhiệt đến quan điểm xem so tài học sinh bình thường, còn có một chút nhưng là Đinh Hạo tổ chức đối với Lâm Chính đặc biệt hành động tổ chức đối phó thành viên.

Bốn người ngồi xuống, Vương Lực làm Hội trưởng, vì lẽ đó ngầm thừa nhận là thứ nhất cục nhà cái, mà Lâm Chính, thì lại ngồi ở Vương Lực đối diện, là Vương Lực nhà đối diện.

"Tiếp đó, hần sẽ vút xúc xúc, điểm là... Chín điểm." Lâm Chính ở trong lòng nói rằng.

Vương Lực cầm trong tay hai hạt xúc xúc còn đang trên mặt bàn, một viên là 4 điểm, một viên là 5 điểm, tổng cộng 9 giờ.

Lâm Chính sờ tốt bài sau, liếc mắt nhìn chính mình bắt bài, không tốt cũng không kém.

"9 Vần!" Vương Lực đánh ra quân bài thứ nhất, tuyên cáo thi đấu chính thức bắt đầu.

Lâm Chính liếc mắt nhìn Vương Lực, phát hiện đối phương cũng ở nhìn mình, hai người ánh mắt ở trên bàn bài giao nhau, còn lại hai người cho dù đối với quan hệ của hai người việc này hoàn toàn không biết, cũng có thể cảm nhận được giữa hai người cái kia mùi thuốc súng nồng nặc.

...

"3 Vạn." Vương Lực đánh ra bài của mình.

"Ừ." Lâm Chính đem 3 vạn bắt được tay của chính mình bài noi.

Xác nhận đối phương không có lừa đảo sẽ sau đó, Vương Lực liếc mắt nhìn bài của mình mặt, vừa vận đoán bài, dự định tự mình sờ cùng một màu, chẳng qua, theo Lâm Chính ù bài, dù thế nào bài mặt như thế nào đi nữa tốt cũng vô dụng, bởi vì đã không có ù bài khả năng.

"4 Vần." Lâm Chính đánh vỗ trong phé bài, tay bài cũng tiến vào đoán bài trạng thái.

"Ừ." Vương Lực liếc mắt nhìn Lâm Chính, trong ánh mắt tràn đầy khiêu khích.

...

Phòng quản lý trong Tiền Thương Nhất bình tĩnh nhìn màn ảnh trong hai người, tuy rằng hai người lẫn nhau ù bài, nhưng mà căn cứ bảng ghi điểm trên điểm, Vương Lực hiển nhiên đang chậm chậm kéo xuống điểm, chẳng qua, ở mặt chược trong, lúc này điểm muốn đạt đến cũng không phải cái gì chuyện rất khó, có thể chỉ cần một cái ù lớn liền có thể chiếu tướng điểm truy đuổi chạy về.

Cùng Tiền Thương Nhất không giống, sắc mặt Đinh Hạo chăm chú, bởi vì biết rõ quy tắc trò chơi duyên cớ, vì lẽ đó Đinh Hạo suy xét vấn đề phương diện cùng Tiền Thương Nhất có một số khác biệt.

"Nếu như Vương Lực có thể thoải mái giải quyết Lâm Chính, ta sắp xếp dự phòng kế hoạch liền không cần khởi động, chẳng qua, hiện tại thời gian đã qua nửa, Lâm Chính nhưng vẫn cứ theo sát không nghĩ, không chút nào bỏ đi ý." Đinh Hạo nhìn một chút một bên Tiền Thương Nhất, phát hiện đối phương đang tập trung tinh thần nhìn màn ảnh.

"Giáo viên Ngao Khang Thành đối với Lâm Chính sự việc đặc biệt để bụng, có phải là có mục đích khác? Luôn cảm giác hần không giống một cái bình thường giáo viên, lại còn giúp bạn học nữ đưa thơ tình, cũng không biết dụng ý ở đâu." Đinh Hạo đối với Tiền Thương Nhất tín nhiệm chủ yếu ở chỗ đối phương giáo viên thân phận, nếu như Lâm Chính không phục, hần hoàn toàn có thể bày ra Ngao Khang Thành vẫn đang quan sát thi đấu chứng cứ đến bác bỏ Lâm Chính.

"Muốn bắt đầu rồi..." Đinh Hạo nhìn đồng hồ.

Lúc này, điện thoại Tiền Thương Nhất cũng nhận được tin tức, hần mở ra điện thoại di động, phát hiện là Ứng Nhãn phát tới tin tức, mặt trên nói nhà Lâm Chính đã lấp đặt được, nhưng mà nhà Đinh Hạo nhưng vô cùng nghiêm mật, không có cách nào tiến vào.

"Làm sao, giáo viên Ngao?" Đinh Hạo quay đầu hỏi.

"Không có chuyện gì, quảng cáo." Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động thả lại túi áo.

Lúc này, Vương Lực lại ù bài, hơn nữa là một cái ù lớn, có thể hiện ra kéo xuống cùng Lâm Chính điểm ù lớn.

"Xem ra Lâm Chính tình huống không ổn." Đinh Hạo cười cợt.

"Không hẳn." Tiền Thương Nhất nhưng bất ngờ nói ra ngược lại kết luận.

"Há, giáo viên Ngao có ý kiến hay gì?" Đinh Hạo hơi kinh ngạc.

"Thực giác đi, Vương Lực thất bại." Tiền Thương Nhất sờ sờ cằm của chính mình, cho một cái căn bản không thể tính toán lý do lý do.

Lúc này, vòng kế tiếp bắt đầu rồi, tuy rằng điểm kéo lớn hơn, nhưng là trên mặt Lâm Chính nhưng không chút nào ủ rũ tâm trạng, trái lại còn có một tia hưng phấn.

"Các người thêm ở trên người ta sỉ nhục, ta nhất định sẽ gấp bội hoàn trả!" Lâm Chính ở trong lòng nói.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thắng lợi con đường

Trên bàn bài, Vương Lực nhà trên tên là Lý Tuấn Hồ, cùng Vương Lực trời vừa sáng liền nói rõ thân phận không giống, hắn vẫn đóng vai thân phận là mặt chược kỹ thuật hội nghiên cứu một cái bình thường hội viên, trên thực tế hắn cùng Vương Lực cá nhân đưa rất tốt, làm Vương Lực đem Đinh Hạo cùng ý nghĩ của chính mình nói cho hắn sau đó, hắn đáp ứng rồi yêu cầu.

Ý nghĩ này liền là dự phòng kế hoạch, nếu như thông qua bình thường mảnh khoé không có thể đánh bại Lâm Chính, như vậy liền... Xuất thiên.

Gambling lúc mới bắt đầu, Lý Tuấn Hồ vẫn là đánh bài của mình, đánh ra mỗi một mớ bài bỏ đều vô cùng bình thường, bởi vì lúc này, hắn đóng vai nhân vật là dự định cạnh tranh mặt chược kỹ thuật hội nghiên cứu Hội trưởng tranh cử người.

Chẳng qua, ở Vương Lực tự mình sờ ù lớn cái kia một ván, Lý Tuấn Hồ bắt đầu ra tay, hắn đem trên tay mình bài cùng Vương Lực sắp sửa tìm thấy cái kia bài đổi. Ở đem mặt chược đánh ra đi trong nháy mắt, Lý Tuấn Hồ sử dụng tay của chính mình tốc độ đem hai tám bài đổi, trực tiếp đánh ra Vương Lực sắp sửa lấy ra cái kia bài.

Đáng nhắc tới chính là, tuy rằng quy định xuất thiên bị tóm có trừng phạt, nhưng bị tóm định nghĩa nhưng là ở trên bàn bài, nói cách khác, Lâm Chính cần chính mình bắt được xuất thiên người, hơn nữa nhất định phải là xuất thiên thời điểm, bằng không, không thể tính toán bắt được. Còn có một chút, cho dù Tiền Thương Nhất cùng Đinh Hạo hai người ở phòng quản lý xong nhìn thấy cả rồi xuất thiên phương pháp, cũng không thể tính toán bắt được, bởi vì bọn họ không thuộc về trên bàn bài người.

"Lâm Chính, người có biện pháp sao?" Vương Lực ở trong lòng nói rằng.

Nếu có ý quyết định ra này một quy tắc, ở cần dùng đến thời điểm, đương nhiên sẽ không đem lãng phí, lúc này vừa là Đinh Hạo kế hoạch, cũng là Vương Lực kế hoạch.

"Người có thể làm tới trình độ nào? Người 'Cố gắng' có thể vượt qua Đinh Hạo thiên phú sao?" Vương Lực có chút tò mò, nhưng cán cân trong lòng vẫn là hướng về Đinh Hạo lúc này nghiêng.

Tuy rằng Lâm Chính đã ba lần ở thành tích học tập trên đánh bại Đinh Hạo, nhưng mà đối với Vương Lực tới nói, Đinh Hạo vẫn cứ là mạnh nhất, vẫn cứ là trường THPT Tân Hải có giá trị nhất học sinh.

Vương Lực sờ đi sẽ như vậy nghĩ, không chỉ là bởi vì Đinh Hạo thành tích, càng quan trọng một điểm là Đinh Hạo cá nhân sức quyền rũ.

Mới một ván bắt đầu rồi, Vương Lực đánh ra trong tay bài.

"Y theo tình huống như thế tiếp tục phát triển, có lẽ còn có ba cục, liền có thể làm cho Lâm Chính bị nốc ao." Đinh Hạo ở trong lòng phân tích, "Chỉ là, hi vọng không muốn xảy ra cái gì bất ngờ mới được, nếu như Lý Tuấn Hồ xuất thiên bị bắt được, không chỉ muốn mỗi một nhà bồi thường 200 điểm, hơn nữa sẽ làm Lâm Chính làm ra thay vị trí động tác, nếu như vậy, dự phòng kế hoạch cũng không có tác dụng."

Này một ván, Lý Tuấn Hồ vẫn như cũ chuẩn bị xuất thiên.

Theo lý mà nói, liên tục xuất thiên vô cùng dễ dàng gây nên nghi ngờ, nhưng mà , đây là mặt chược, chỉ cần dùng vận may lấy có này liền được rồi, lại như Lâm Chính vẫn ở dùng cố gắng lấy có này như thế.

Dù sao, tuy rằng ngầm thừa nhận ở trên bàn bài vận may là chỉ sờ bài vận may tốt hơn, thế nhưng là không có bất kỳ người nào quy định, số may không phải chỉ số may xuất thiên không có bị bắt được.

Bởi vì Đinh Hạo cắt ra đến hình ảnh vẫn là tay Lâm Chính bài, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất cũng không thể phát hiện Lý Tuấn Hồ xuất thiên, chỉ là mơ hồ có những suy đoán này, bất quá đối với còn lại ở tại phòng quản lý người tới nói, bọn họ có một ít người phát hiện, nhưng là đều ngầm miệng không nói chuyện, lý do rất đơn giản.

Nếu như hai người hợp tác để hai người khác bị nốc ao , như vậy, cuối cùng hợp tác hai người vẫn như cũ muốn tiến hành thi đấu, điểm cao người mới có thể thu được lần tiếp theo Hội trưởng vị trí.

"8 Ván." Lý Tuấn Hồ hô lên chính mình đánh ra đến bài, dưới một cái, sẽ là Vương Lực sờ bài, mà hần, đem lại một lần nữa tự mình sờ.

"Đụng." Lâm Chính nháy một cái nhìn, "1 Ván."

"Đáng ghét. . ." Lý Tuấn Hồ ở trong lòng nhổ nước bọt một câu, hần là Vương Lực nhà trên, đương nhiên cũng là Lâm Chính nhà dưới, vì lẽ đó Lâm Chính đụng xong bài sau đó, sờ bài người khẳng định là chính mình, có thể vấn đề là, dưới một cái bài liền là hần thay đi tới bài, nói cách khác, hần bài lại trở về.

Đem bài của mình sờ sau khi trở về, Lý Tuấn Hồ liếc Vương Lực một chút, phát hiện người thứ hai không có bất kỳ phản ứng nào.

Nhìn thấy tình huống như thế, Lý Tuấn Hồ đánh một cái nghiêng về mở muốn làm qua đi.

"9 Ván."

"Đụng." Lâm Chính đem 9 Ván cầm tới, "4 Ván."

Lý Tuấn Hồ nhú nhú mày, nói cái gì đều không có nói, tiếp tục sờ bài của mình, "Đụng đụng đụng, đụng chết người, lúc này một cái xem người đụng hay không đụng?" Nghĩ tới đây, Lý Tuấn Hồ tháo rời chính mình Phồng, "3 Sách."

"Ừ." Lâm Chính đem tay của chính mình bài xếp đặt đi ra.

"Đệt!" Lý Tuấn Hồ ở trong lòng mắng một câu, hần bởi vì vẫn đang suy nghĩ khi nào xuất thiên vấn đề, vì lẽ đó quên trên bàn bài thế cuộc, một lúc bất cẩn để Lâm Chính ủ bài.

Vì không đưa tới nghi ngờ, Lý Tuấn Hồ không có xem Vương Lực, Vương Lực cũng chỉ là mặt lộ vẻ tiếc nuối, bài chủ thúc đẩy bài tẩy nơi.

Cứ vậy đi đánh mấy cục, Lâm Chính lại vẫn đem so với điểm chuyển về đến một chút.

"Người này. . ." Lý Tuấn Hồ cảm giác được đe dọa.

"Hần là biết ta xuất thiên sao? Vậy tại sao không bắt ta? Trực tiếp bắt được ta, ta liền muốn trả giá 600 điểm đánh đổi, đối với ta lúc này điểm tới nói, trên căn bản đã tuyên cáo bị nốc ao. Tuy rằng có vì gambling tiếp tục tiến lên mà nhượng ra cục người tiếp tục đánh bài quy tắc, nhưng mà ở trận chung kết giai đoạn, đối với xuất thiên tuyên thủ, trên bàn bài người nhưng có tư cách yêu cầu thay đổi ứng cử viên, ngược lại chỉ là gom góp nhân số, chỉ cần biết đánh bài, ai trên đều giống nhau."

Lý Tuấn Hồ ở trong lòng nghĩ, lúc này, mới bài thành thực đã theo mặt chược máy trong nâng lên.

"Lâm Chính là đang lo lắng sao? Lo lắng đối đến ứng cử viên y nguyên cùng Vương Lực là một nhóm, nếu như vậy, đem ta thay đổi sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì, mà không bắt được ta trái lại có thể giải trừ ta đây một cái đe dọa. . ." Lý Tuấn Hồ suy nghĩ trước mắt tình thế.

"Nếu như ta hoàn toàn là trợ giúp Vương Lực tồn tại , như vậy bản thân ủ bài khả năng không lớn, cho dù có thể sẽ, cũng không sẽ chọn ủ bài, trừ khi trên tay Vương Lực có Lâm Chính muốn ủ bài, còn đối với Vương Lực tới nói, lúc này tẩm bài là bài bỏ, ở tình huống như vậy, ta mới sẽ chọn đi ủ bài. Chẳng trách không có vạch trần ta, thật sâu tính kế. . . Trước nghe nói Lâm Chính không hề thông minh, nhưng mà bây giờ nhìn lại, Lâm Chính không phải không thông minh, mà là quá thông minh, chính là bởi vì có quá nhiều suy nghĩ, cho nên mới có vẻ đại trí giả ngu."

Suy xét tới đây, Lý Tuấn Hồ cảm giác mình lòng bàn tay bắt đầu đổ mồ hôi, nguyên bản bình tĩnh bình tĩnh về mặt lúc này cũng có vẻ hơi căng thẳng.

Vài vòng đi xuống, Vương Lực lại làm một cái ủ lớn.

Nhưng là, Lý Tuấn Hồ nhưng chậm chạp không hề ra tay, tuy rằng Vương Lực đã đưa Lý Tuấn Hồ liếc mấy cái ánh mắt.

Những tình huống này, Đinh Hạo đều nhìn ở trong mắt, "Tại sao Lý Tuấn Hồ còn chưa ra tay?"

Cùng Đình Hạo như thế, mấy tên khác nhìn chăm chăm tay Lý Tuấn Hồ bài người cũng mặt lộ vẻ nghi vẻ mặt, theo lý mà nói, nếu Lý Tuấn Hồ vừa này đã giúp Vương Lực, không lý lẽ này một ván không bang. Huống chi Lý Tuấn Hồ xuất thiên phương pháp cũng không cao siêu, đối với hắn mà nói, trình độ như thế này phương pháp chỉ so với ăn cơm khó không được bao nhiêu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Thắng lợi

Rõ ràng trừng phạt chỉ là đơn giản trừ điểm, nhưng là đối với Lý Tuấn Hồ tới nói, lúc này bài mặt mang đến cho hắn một cảm giác lại như là ở xã hội đen quản lý sòng bạc trong xuất thiên như thế, nếu như bị bắt được, đánh một trận vẫn tính là nhẹ nhàng, nghiêm trọng khả năng sẽ bị đánh gãy gân tay gãy chân.

"Tại sao ta cảm giác mình khắp nơi bị quản chế?" Lý Tuấn Hồ vô cùng không hiểu.

Mỗi khi hắn dự định giờ trò thời điểm, Lâm Chính bên này chung quy phải xảy ra một chút thay đổi đến quấy nhiễu hắn.

Do dự mãi, Lý Tuấn Hồ đang chuẩn bị ra tay, hắn đầu tiên đem Vương Lực xin đến bài để ở một bên, sờ xong bài sau, cầm lấy Vương Lực cái kia bài hướng về bàn bài trung tâm thả đi, "Liên là như vậy, ngón út nhẹ nhàng chuyển động, sau đó tay cổ tay tận lực uốn lượn, che chắn Lâm Chính ánh mắt... Thành công." Lý Tuấn Hồ đem không biết là bài gì mặt đánh ra cây bài.

"7... Vạn." Lý Tuấn Hồ niệm ra.

"Ừ." Một thanh âm vang lên.

Lý Tuấn Hồ theo bản năng liếc nhìn Lâm Chính, nhưng là âm thanh nhưng là Lý Tuấn Hồ chính mình nhà đối diện phát ra.

"Làm sao? Ta liền không thể ù bài?" Đối mặt Lý Tuấn Hồ ánh mắt kinh ngạc, Lý Tuấn Hồ nhà đối diện càng thêm kinh ngạc.

Nghe được đối phương nói như vậy, trong lòng Lý Tuấn Hồ vô cùng cảm giác khó chịu, lúc này thời điểm, hắn cũng cảm thấy được một chuyện, vậy chính là mình đã rất lâu đều không có ù bài, điểm chính đang vững bước giảm xuống, lúc này đã đến biên giới nguy hiểm.

...

"Thời gian, chỉ còn không tới nửa giờ." Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn trên điện thoại di động biểu hiện thời gian.

Bảng ghi điểm trên, Vương Lực lấy mỉm cười ưu thế dẫn trước Lâm Chính, chẳng qua lúc nào cũng có thể chịu Lâm Chính vượt qua, cho tới còn lại hai nhà, Lý Tuấn Hồ lúc này lóe ý, một người khác tuy rằng điểm so với Lý Tuấn Hồ cao không ít, nhưng muốn đuổi tới Vương Lực cùng Lâm Chính, trừ khi kỳ tích xảy ra, bằng không ở đã đến giờ trước là không khả năng.

Bởi vì tư tưởng Lý Tuấn Hồ đã nứt, vì lẽ đó Đình Hạo cũng không gửi hy vọng vào trên người hắn, mà là đem hi vọng đều đặt ở trên người Vương Lực, nếu như Vương Lực có thể thắng được Lâm Chính, như vậy... Cho dù hiện tại không thể xác định Lâm Chính cuối cùng có phải là thông qua gian lận đến để cho mình thành tích cuộc thi tăng lên trên diện rộng, nhưng kết thúc ba người đánh cuộc cũng đầy đủ.

Nhưng là, Đình Hạo càng nghĩ như vậy, trên bàn bài cục diện lại càng bất lợi, lúc này Lâm Chính điểm đã vượt qua Vương Lực, trở thành hạng nhất.

"Xong đời..." Đình Hạo thờ dãi.

Theo Đình Hạo dứt lời, Lâm Chính điểm lần thứ hai cùng ba người kéo xuống, vững vàng chiếm cứ hạng nhất.

Lúc đó đến tiếng chuông reo lên, bốn người tay gần như cùng lúc đó rời đi bàn bài, trong đó Lý Tuấn Hồ cùng Vương Lực mặt lộ vẻ vẻ mệt mỏi, hiển nhiên buổi chiều cuộc tranh tài này đối với trí tuệ của bọn họ có vô cùng lớn tiêu hao, có lẽ phải một hai ngày thời gian mới có thể khôi phục như cũ. Một người khác thì lại một mặt tiếc nuối, chẳng qua cũng không phải rất dễ ý.

"Hắn thắng..." Tiền Thương Nhất nói ra được kết cục.

"Ta biết." Đình Hạo đi ra phòng quản lý, Tiền Thương Nhất theo sát phía sau.

Lúc này, Lâm Chính cũng theo thi đấu trong phòng đi ra, vừa vận cùng hai người gấp gờ.

"Ta thắng." Lâm Chính nói với Đinh Hạo.

"Vẫn là dựa vào 'Cố gắng' sao?" Tâm trạng Đinh Hạo không phải rất tốt.

"Không, là thiên phú." Lâm Chính mặt lạnh trả lời.

Đinh Hạo không có nói tiếp, hắn đang suy tư Lâm Chính thay đổi cách nói nguyên nhân là cái gì.

"Ta đã đánh bại ngươi ba lần, tiếp đó, ta sẽ vẫn đánh bại ngươi, mãi đến tận ngươi tiếp thu hiện thực này." Âm thanh Lâm Chính trầm thấp, dường như ở kiềm nén cái gì.

Tiền Thương Nhất vẫn đứng ở Đinh Hạo cách đó không xa, hắn không có xen mồm.

"Cái này Lâm Chính, không biết tại sao đột nhiên liền thay đổi cách nói? Lẽ nào hắn không muốn lại trở thành 'Cố gắng' đại danh từ?" Tiền Thương Nhất cười khẽ một tiếng.

"Ngươi sẽ không thành công." Đinh Hạo trả lời vô cùng ngắn gọn.

Lúc này, Lâm Chính hướng về Tiền Thương Nhất đi tới, đứng ở trước mặt Tiền Thương Nhất thời điểm, cả người Lâm Chính giống như đều thay đổi cái dạng, ánh mắt hắn nhô lên, chết nhìn chòng chọc Tiền Thương Nhất, tay phải nắm chặt thành hình quả đấm, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ một quyền hướng về trên mặt Tiền Thương Nhất đập tới.

"Có chuyện gì không? Lâm Chính." Tiền Thương Nhất rất kỳ quái, lùi về sau hai bước.

"Ta muốn gia tăng tiền đặt cược." Lâm Chính lạnh hừ một tiếng.

"Cái gì tiền đặt cược?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Nếu như cuối cùng ta thắng, ta muốn ngươi... Hướng về ta quỳ xuống!" Nói xong lời cuối cùng bốn chữ thời điểm, nét mặt Lâm Chính có thể nói là nghiêng răng nghiêng lợi.

"Ồ?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò, "Vậy cùng với xứng đôi tiền đặt cược là cái gì? Ta có thể không tiếp thu ta tuyệt đối sẽ không thua cách nói này."

"Ngươi có thể giết ta." Lâm Chính lạnh mặt nói.

"Ta tại sao muốn giết ngươi? Huống chi ta giết ngươi còn muốn chịu pháp luật trừng phạt." Tiền Thương Nhất cảm giác thấy hơi buồn cười.

"Vậy ngươi nói ngươi muốn cái gì tiền đặt cược?" Nét mặt Lâm Chính vô cùng nghiêm túc.

"Ta từ chối." Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động móc ra, liếc mắt nhìn trên điện thoại di động thời gian, "Thời gian không còn sớm, ta phải đi. Đúng rồi, lúc trước ngươi vẫn nói mình là thông qua 'Cố gắng' mới có thể thu được đến hiện tại thành tích, nhưng là vừa nãy, ngươi lại nói mình là dựa vào 'Thiên phú', lúc này thay đổi không khỏi cũng quá nhanh."

"Ta nghĩ, ngươi hai ngày nay cần phải xảy ra cái gì, không phải vậy, một người không khả năng đột nhiên có lớn như vậy thay đổi, đương nhiên không loại bỏ đầu óc ngươi đột nhiên xảy ra vấn đề tình huống như thế, nói chung... Ngươi cuối cùng có phải là gian lận, chúng ta còn có hai lần cuộc thi thời gian, trong đoạn thời gian này, Đinh Hạo sẽ vẫn tìm kiếm ngươi gian lận phương pháp, ngươi cũng phải cẩn thận không bị phát hiện, bằng không, cũng không ai biết sẽ xảy ra chuyện gì."

Đối mặt đột nhiên đối với mình ác ngôn đối mặt Lâm Chính, Tiền Thương Nhất không có nói quá nhiều, hắn đem Lâm Chính đẩy ra sau đó, liền đi ra ngoài cửa.

"Nhất định là có chuyện gì xảy ra, Lâm Chính ác ý... Rất mãnh liệt." Đi ra khỏi phòng Tiền Thương Nhất không có vừa nãy thoải mái, hắn hiện tại muốn lập tức tìm tới Ứng Nhân hai người, nói cho bọn họ biết chuyện đã xảy ra hôm nay.

...

Y nguyên là bình thường liên hoan nhà hàng.

Ba người ngồi ở bình thường làm vị trí, Thực Đơn thông thạo chọn chính mình trước chưa từng ăn món ăn.

"Chính là như vậy, tuy rằng Lâm Chính thu được thắng lợi, nhưng là không biết tại sao đối với ta vô cùng căm hận, giống như ta giết cả nhà của hắn, đoạt vợ hắn như thế." Tiền Thương Nhất chỉ phải hồi tưởng nét mặt Lâm Chính, trong lòng thì có một loại mơ hồ nằm trúng đạn cảm giác.

"Ừm... Vừa nãy nhà Lâm Chính máy giám sát đã lắp đặt tốt rồi, buổi tối chúng ta liền bắt đầu nghe trộm." Bởi vì không có ở đây duyên cớ, vì lẽ đó hai người đối với Tiền Thương Nhất miêu tả không có một cái đi thẳng coi ẩn tượng.

"Nhà Đinh Hạo quản lý quá nghiêm ngặt, hơn nữa... Còn giống như có lớp bảo vệ, xem ra góc gác của hắn không bình thường." Thực Đơn mím môi, trên mặt vô cùng không vui.

Lúc này, người phục vụ đem món ăn đã bùng lên.

Ứng Nhân đang định đĩa rau, tay trái đột nhiên che ngực, trên mặt hiện ra vẻ mặt đau khổ.

"Người làm sao?" Tiền Thương Nhất đứng lên.

Qua có lẽ hai giây đồng hồ, Ứng Nhân phát phát tay, "Không có chuyện gì, không biết vì sao lại tim đau thắt." Hắn sâu hút vài hơi gấp.

"Người có hay không qua liên quan bệnh án?" Tiền Thương Nhất hỏi tới.

"Hoàn toàn không có." Lúc này, Ứng Nhân đã hoàn toàn khôi phục như cũ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Thời gian vỡ vụn

Ở thị trấn Tân Hải, không ngừng Ứng Nhân một người xuất hiện tim đau thắt bệnh trạng, có ít nhất mười mấy người đều có như vậy bệnh trạng, mà những người này, đều cùng trường THPT Tân Hải có quan hệ, càng sâu người, đều cùng Lâm Chính có quan hệ.

Nhưng mà gần như tất cả mọi người đều không có đem chuyện này để ở trong lòng, dù sao, đau đớn tới cũng nhanh đi cũng nhanh, lại thêm không có liên quan bệnh án, vì lẽ đó cũng không có ai thật sự để ý.

"Ta trở lại tiếp tục nghe lên Lâm Chính, một có phát hiện sẽ nói cho các người." Ứng Nhân đối với hai người nói rằng.

Tuy rằng hôm nay biểu hiện Lâm Chính vô cùng kỳ quái, sâu sắc thêm ba người nghi ngờ, thế nhưng là cũng không đủ chứng cứ có thể kết luận Lâm Chính không phải theo dựa vào năng lực của chính mình lấy được thắng lợi.

"Nếu như có thể theo hắn đòi câu vài lời trong phát hiện cái gì là tốt rồi." Tiền Thương Nhất thở dài, trong điện thoại di động lắp đặt đặt máy nghe lén đến nay đều không có thành công công dụng, lúc này để hắn có chút nhụt chí.

"Một mình người trở lại không có chuyện gì sao?" Thực Đơn hỏi.

Ứng Nhân biết Thực Đơn hỏi chính là chính mình vừa nãy xuất hiện tim đau thắt bệnh trạng chuyện này, hắn suy nghĩ một giây đồng hồ, mặt không biến sắc đáp: "Không có chuyện gì."

"Nếu không đi bệnh viện kiểm tra tìm một chút?" Tiền Thương Nhất vẫn cứ không yên lòng, đặc biệt ở đây loại thời điểm máu chốt.

"Không cần, nghe lên càng quan trọng, nếu như chúng ta có thể ở Lâm Chính không biết chuyện tình huống tìm tới hắn gian lận chứng cứ, có lẽ liền có thể tăng nhanh bộ phim tiến trình, sớm diễn xong. Bộ phim càng nhanh kết thúc đối với chúng ta tới nói càng có lợi." Ứng Nhân lắc lắc đầu.

"Được rồi, có tình huống thế nào liền cho chúng ta biết, lập tức chạy tới." Tiền Thương Nhất làm một cái gọi điện thoại động tác tay.

"Ừm."

...

Tiền Thương Nhất trở lại Ngao Khang Thành nhà, dự định nằm ở trên giường nghỉ ngơi, tuy rằng hôm nay hắn không có dự thi, nhưng quan sát một ngày thi đấu cũng tâm thần uể oải, hướng chỉ còn muốn suy nghĩ Lâm Chính ở trong vòng một ngày thái độ biến đổi nguyên nhân.

"Chỉ cần Lâm Chính thất bại một lần, chỉ cần một lần, hắn sẽ theo hạng nhất trên ngai vàng rơi xuống, hắn tuyên dương 'Cố gắng' đem hóa thành bọt nước. Có Đinh Hạo làm vật tham chiếu, một khi biểu hiện Lâm Chính không có được Đinh Hạo tán thành, cũng chính là có cùng Đinh Hạo ngang nhau trí lực trình độ, như vậy, Lâm Chính gian lận khả năng tính chỉ ít ở 90% trở lên."

"Ba lần thành tích cuộc thi hạng nhất có thể loại bỏ chó ngáp phải ruồi tình huống, không có ai phát hiện Lâm Chính gian lận có thể loại bỏ roi thường quy gian lận phương pháp, hôm nay thi đấu mặt chược có thể chứng minh thiên phú của hắn, vèn vèn hai ngày liền có thể đạt đến trình độ như thế, chẳng qua. . . Có lẽ là hắn gian lận mảnh khoé quá cao siêu, liền loại này thi đấu đều có thể gian lận, có thể trong khoảng thời gian ngắn làm được trình độ như thế này, lại thêm cái này đạo cụ đặc biệt tên gọi. . . Cùng, hôm nay biểu hiện Lâm Chính. . ."

Theo suy lý đi sâu, Tiền Thương Nhất cảm giác trước mắt rộng rãi sáng sủa.

"Nếu như là gian lận, chỉ có thể là tình huống như thế, nhưng đầu tiên phải đem thiên phú loại bỏ. . ." Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất nguyên bản vui mừng biểu hiện nhất thời không thấy hình bóng.

"Hi vọng Ứng Nhân có thể có thu hoạch." Tiền Thương Nhất mở ra group chat, nội dung bên trong vẫn là xê chiều hôm nay Ứng Nhân phát tin tức.

"Có phát hiện gì không có?" Tiền Thương Nhất phát ra cái tin tức.

Qua có lẽ ba giây đồng hồ, Ứng Nhân trả lời, "Không có, đúng là nghe được mặt khác một chút âm thanh, có quan hệ mẹ Lâm Chính, ta tin tưởng các người đều không có hứng thú."

Tiền Thương Nhất rất nhanh sẽ phản ứng lại, Ứng Nhân nói cuối cùng là cái gì.

"Là không có hứng thú." Tiền Thương Nhất cũng không muốn nghe thứ đó.

. . .

Nhà Ứng Nhân.

Hắn ngồi trước máy vi tính, tập trung tinh thần nhìn trên màn ảnh mấy hình ảnh, đồng thời còn ở nghe lên đặt máy nghe lên truyền về âm thanh, mua những thiết bị này tài chính là hắn theo Tô Nhạc Sinh trong tài khoản lấy dùng, cùng Tiền Thương Nhất đóng vai Ngao Khang Thành không giống chính là, Tô Nhạc Sinh tiền dư so với Ngao Khang Thành phải thiếu rất nhiều, một cái trọng yếu nguyên nhân là hắn mỗi tháng đều sẽ hướng về trong nhà gửi tiền.

"Lâm Chính có hay không cảm hận qua mẹ của hắn?" Đôi mắt Ứng Nhân chớp chớp, "Nói đi nói lại, hình như chưa thấy mẹ Lâm Chính đối với thành tích của hắn có cái gì biểu thị, giống như bất kể là đến hạng nhất vẫn là đến ngược hạng nhất cũng không đáng kể đáng về."

Đang lúc này, Ứng Nhân nghe được một tiếng chuông vang, hắn đội ở trên đầu nghe lên tai nghe lúc này căn bản không có lên đến bất kỳ tác dụng gì, lúc này âm thanh chuông vang dường như liền là ghé vào lỗ tai hắn vang lên, trừ hắn ra, còn có mặt khác mấy người cũng nghe được tiếng chuông, lúc này những người này đều có một cái điểm giống nhau, ở lúc ăn cơm tối, trong cùng một lúc có tìm đầu thất phản ứng.

Ứng Nhân đem tai nghe lấy xuống, đầu chuyển hướng tiếng chuông truyền đến phương hướng, chính là trường THPT Tân Hải vị trí.

"Giống như có tiếng chuông, các người đã nghe chưa?" Ứng Nhân cảm lấy đặt ở desktop điện thoại di động, ở ba người group chat trong phát ra một cái tin tức.

Không đợi được hai người khác trả lời, Ứng Nhân phát hiện trước mắt xuất hiện quái dị cảnh tượng, ngoài cửa sổ chỗ không xa hình như có món đồ gì chính xác hướng chính mình chạy tới, hắn không có nhìn rõ ràng cuối cùng là cái gì, chỉ nhìn thấy một mảnh màu đỏ nâu.

Trong chớp mắt, màu đỏ nâu liền đến đến Ứng Nhân trước giường, tuy rằng Ứng Nhân không biết mình đối mặt cuối cùng là cái gì, nhưng sợ hãi tận đáy lòng để hắn không dám khinh thường.

"Hoàn toàn không biết là cái gì. . . Chẳng qua, có lẽ có biện pháp ứng đối, Thời gian vỡ vụn, ở bộ phim này mới đầu liền thu được đạo cụ đặc biệt, lúc này mới có thể phát huy được tác dụng." Hắn lập tức móc ra đạo cụ đặc biệt, một cái khéo léo viền vàng đồng hồ cát.

Đồng hồ cát xuất hiện sau đó, nhanh chóng đi tới Ứng Nhân đỉnh đầu, đồng thời, đồng hồ cát bên trong cát mịn cũng bắt đầu lưu động.

Làm cát mịn lưu động xong, viền vàng đồng hồ cát cũng từ từ biến thành bóng mờ, cuối cùng biến mất ở trong không khí.

Rất nhanh, gian phòng Ứng Nhân liền chịu màu đỏ nâu rỉ sắt bao trùm, ngoại trừ đang đứng ở phía trước cửa sổ phóng tầm mắt tới ngoài cửa sổ Ứng Nhân, lúc này Ứng Nhân như một cái người vàng, khắp toàn thân phát ra chói lọi ánh vàng. Ánh vàng tuy rằng chói lọi, nhưng là xung quanh toàn bộ che kín màu đỏ nâu rỉ sắt, hai thứ so sánh nhau, ánh vàng ở màu đỏ nâu rỉ sắt trước mặt trái lại có vẻ bé nhỏ không đáng kể.

Lúc này, trường THPT Tân Hải lớp học thang gác chính phía sau, cửa gỗ chịu một đôi gậy gò tay đẩy ra.

Một cái cúi xuống sinh vật hình người theo trong cửa gỗ bò ra, lúc này sinh vật khắp toàn thân đều là màu đỏ nâu, con mắt không có mí mắt, hơn nữa lẽ ra là miệng địa phương dĩ nhiên là mỏ loài chim, ngoài ra, lúc này không biết sinh vật hai tay hai chân nơi đều mang còng sắt, còng sắt một bên khác là gậy vỡ xích sắt.

Này sinh vật theo cửa gỗ bò ra sau đó, một đôi trứng lớn con mắt chết nhìn chòng chọc phương xa tuy rằng yếu ớt nhưng cũng cực kỳ rõ ràng ánh vàng, trong ánh mắt tràn ngập khiến người ta sợ hãi nham hiểm.

Tiếp đó, này sinh vật kéo lấy xích sắt, lấy không nhanh không chậm tốc độ hướng về ánh vàng nơi bò tới.

Khoảng chừng 'Hai giây' đồng hồ sau.

Ứng Nhân theo ánh vàng trong khôi phục lại, hần nhìn một chút xung quanh, hết thấy tất cả đều chịu màu đỏ nâu rỉ sắt che lại, như đặt rất nhiều năm

"Này là. . ." Ứng Nhân đi rồi hai bước, nhưng phát hiện rõ chân phải của chính mình cổ tay nơi cũng bị màu đỏ nâu rỉ sắt bao trùm, tuy rằng chân phải của hần cổ tay không có cảm nhận được bất kỳ khó chịu nào, thế nhưng là đối với hành động của hần có ảnh hưởng rất lớn.

"Rốt cục ra tay rồi sao?" Ứng Nhân đem chính mình kính râm mang theo, nhìn về phía ngoài cửa sổ, cảm thụ trước mắt quái dị phong cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Quái vật

"Bất kể như thế nào, khẳng định không thể ở tại tại chỗ." Ứng Nhân nhìn một chút chính mình đặt lên bàn điện thoại di động, đã hoàn toàn bị rỉ sắt bao trùm, căn bản là không có cách sử dụng. Hần kéo chân phải của chính mình đi về phía cửa, bởi vì chân phải cổ chân nơi không cách nào cong, cho nên đối với hành động của hần tạo thành vô cùng lớn ảnh hưởng.

"Đi nơi nào? Những này màu đỏ nâu rỉ sắt hình như là theo trường THPT Tân Hải bên kia kéo dài tới được, ta có muốn hay không qua bên kia nhìn?" Nhưng là, cẩn thận trong có ý nghĩ này thời điểm, hần sinh tồn bản năng vẫn đang nhắc nhở làm như vậy là chuyện vô cùng nguy hiểm, "Ngoại trừ trường THPT Tân Hải ở ngoài, ta còn có hai cái lựa chọn, một cái là đi tìm Lâm Chính, một cái khác lựa chọn là đi tìm Tiền Thương Nhất bọn họ, nếu như bọn họ cũng nhìn thấy rỉ sắt, nhất định có thể liên tưởng đến sử dụng ở (trường THPT Tân Hải) thu được đạo cụ đặc biệt."

Tuy rằng thăm nghĩ nhiều như vậy, nhưng mà Ứng Nhân lúc này mới đi ra bản thân cửa phòng ngủ.

Kẹt kẹt âm thanh theo trên cửa truyền đến, dường như cánh cửa này đã hồi lâu chưa từng mở ra.

Cùng lúc đó, trên người Ứng Nhân ánh vàng biến mất sau đó, theo cửa gỗ bò ra quái vật sẽ không có lúc trước cố chấp, theo nó nguyên bản con đường đến xem, hình như dự định trực tiếp đi tới Ứng Nhân xuất hiện địa phương, nhưng ánh vàng biến mất sau đó, hành động của nó con đường thay đổi một chút, đi tới khác một đồng khoảng cách trường THPT Tân Hải càng thêm gần nhà dân.

Lý Tuấn Hồ chính xác ở tại nơi này tòa nhà trong.

Khi nghe đến tiếng chuông thời điểm, Lý Tuấn Hồ đang ngồi ở trong phòng của chính mình suy nghĩ chuyện đã xảy ra hôm nay, càng nói chuẩn xác, là đang suy tư Lâm Chính trình độ chơi bài.

"Luôn cảm giác mạnh đến nỗi có chút quá mức, nếu như lúc đó ta là ở cùng Đinh Hạo đánh, chắc chắn sẽ không có cảm giác khiếp sợ, nhưng là. . . Hai ngày, nếu như Vương Lực không có gạt ta, Lâm Chính chỉ bỏ ra hai ngày liền đạt đến hiện tại trình độ, lúc này tốc độ tiến bộ đã không thể đơn giản dụng thần tốc độ để hình dung, quả thực lại như là. . . Hoạt hình hoặc là trong tiểu thuyết vai chính như thế, hơn nữa là đột kích ngược cái kia một loại."

Nghĩ đến mặt sau thời điểm, Lý Tuấn Hồ chính mình cũng không thể tin được chính mình suy đoán.

Làm màu đỏ nâu rỉ sắt đi tới hần phía trước cửa sổ thời điểm, hần sốt sắng mà đứng lên, ngoài cửa sổ toàn bộ là rỉ sắt, lúc này cảnh tượng, nếu như là ở bình thường nhìn thấy, Lý Tuấn Hồ nhất định không sẽ nghĩ tới mình có thể sống sót nhìn thấy tình cảnh này, hần cho rằng cảnh tượng như thế này chỉ sẽ phát sinh ở ngày tận thế cảnh tượng trong.

Chẳng qua, rỉ sắt cũng không có theo Lý Tuấn Hồ thán phục mà chấm dứt bước chân của chính mình, không tới một vài giây, rỉ sắt liền đem Lý Tuấn Hồ hoàn toàn bao trùm, mà người sau ngoại trừ lộ ra một cái thân phục về mặt ở ngoài, hoàn toàn làm không được bất cứ chuyện gì.

Quái vật tốc độ bò so với loài người tiến hành tốc độ chạy phải nhanh, nhưng mà không có loài người chạy nhanh tốc độ nhanh, nhưng là, đối với Lý Tuấn Hồ tới nói, quái vật tốc độ căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì, bởi vì ý thức hần còn lưu lại đang bị rỉ sắt bao trùm trước trong nháy mắt suy nghĩ sự việc trên.

Quái vật rất nhanh sẽ đi tới Lý Tuấn Hồ cửa nhà, nó dùng màu đỏ nâu gầy gò bàn tay đẩy cửa một cái, lúc này cánh nguyên bản có thể chống trộm để phòng cướp inox cửa, trong nháy mắt liền bị mở ra, nếu như có những người khác ở đây, có lẽ sẽ nghi ngờ là cánh cửa này chính mình đang vì quái vật nhường đường, bởi vì này cánh inox cửa mở ra đang quái vật tay chạm được nó trước.

Phòng khách, cha mẹ Lý Tuấn Hồ đang ngồi ở trên ghế sofa xem ti vi, mà em trai của Lý Tuấn Hồ thì lại cầm một cái máy tính bảng ở chơi game, ba người lúc này đều cùng Lý Tuấn Hồ như thế, chịu rĩ sắt bao trùm, khác biệt duy nhất là , lúc này ba người về mặt không có bất kỳ biến hóa nào, giống như cái gì đều không có xảy ra như thế.

Bọn họ vừa không nghe thấy tiếng chuông, cũng không có nhìn thấy màu đỏ nâu rĩ sắt.

Quái vật bò qua phòng khách, đi tới Lý Tuấn Hồ phòng ngủ, Lý Tuấn Hồ đang đứng ở phía trước cửa sổ, biểu hiện trên mặt kinh ngạc.

Nhìn thấy mục tiêu của chính mình sau, quái vật không có bất luận biểu thị gì, y nguyên lấy trước kia tốc độ bò qua , tiếp theo, quái vật dùng chính mình chân phải xích sắt trói chặt Lý Tuấn Hồ chân , tiếp theo, quái vật rời đi phòng ngủ, mà Lý Tuấn Hồ cứ vậy đi chịu hấn kéo trên đất, chẳng qua, đối với hấn lúc này tới nói cũng đã không đáng kể, bởi vì hấn căn bản đối với mình thay đổi không có cảm giác nào.

Cho dù trên mình gia tăng rồi Lý Tuấn Hồ trọng lượng cơ thể, quái vật tốc độ tiến lên cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

Cứ vậy đi, quái vật hai tay hai chân mỗi cái trói lại một người sau đó, liền không nữa su rầm, mà là trở về trường THPT Tân Hải, ở trường học trên đường chính, quái vật ở phía trước không ngừng bò đi, mà phía sau hấn, thì lại kéo bốn tên học sinh, tình cảnh quái dị không gì sánh được.

Quái vật kéo bốn tên học sinh tiến vào cửa gỗ sau đó, rất nhanh sẽ đi ra , lúc này thời điểm, bốn tên học sinh đã chịu theo xích sắt trên tháo ra, đi ra cửa gỗ sau đó, quái vật lần thứ hai hướng về trường THPT Tân Hải ở ngoài bò tới.

...

Bởi vì công cụ giao thông không có bất kỳ tác dụng gì, vì lẽ đó Ứng Nhân đành phải theo dựa vào lực chân của mình đi tới Tiền Thương Nhất chỗ ở, may mắn chính là, hai người chỗ ở cũng không xa.

Trước mắt vẫn là màu đỏ nâu cảnh tượng , lúc này để con mắt Ứng Nhân vô cùng không khỏe, hấn mang theo kính râm.

Thời gian vỡ vụn tạo tác dụng phạm vi cũng không giới hạn tại thân thể Ứng Nhân, còn có hấn bên người mang theo quần áo đồ vật cùng kính râm, chỉ có, hấn không rõ ràng điều kiện gì vật thể mới có thể thỏa mãn cái này đạo cụ đặc biệt yêu cầu, mà hiện tại, hấn cũng không khả năng tiến lên kiểm tra, đồng thời, ở trước mắt dưới tình huống này, kiểm tra cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Ứng Nhân đi tới Tiền Thương Nhất nơi ở cửa, bởi vì chân phải cổ tay chịu màu đỏ nâu rĩ sắt bao trùm duyên cớ, Ứng Nhân đi tới tốc độ có lẽ chỉ có người đi đường bình thường tốc độ một phần ba , lúc này hay là bởi vì hấn thể năng không sai.

"Hoàn toàn bị rĩ sắt bao trùm, đừng nói điện thoại di động vô dụng, cho dù cần dùng, tình huống như thế cũng không có cách nào quét số, chìa khoá, cho dù có lỗ chìa khoá, có lẽ cắm vào sau đó, cũng không cách nào để lỗ khoá chuyển động." Ứng Nhân thử nghiệm đẩy một cái cửa, kinh ngạc phát hiện dĩ nhiên mở ra.

"Không đúng, lấy tính cách Thương Nhất, không khả năng không khóa cửa , như vậy. . . Là bởi vì màu đỏ nâu rĩ sắt sao? Tại sao bị che kín sau đó cửa có thể thoải mái bị mở ra? Đặc biệt vì khiến người ta đi vào?" Trong lòng Ứng Nhân có một ít suy đoán, chẳng qua hiện tại còn không cách nào chứng thực.

Không có cửa trở ngại, Ứng Nhân rất nhanh đi tới Tiền Thương Nhất phòng ngủ, Tiền Thương Nhất chính xác ngồi ở trên giường, trong tay còn cầm điện thoại di động, ngón cái tay phải hình như đang định theo màn hình điện thoại di động, dự định đưa vào tin tức.

"Chịu rĩ sắt bao trùm sao? Không thể phán đoán có nghe hay không đến tiếng chuông, chẳng qua có thể kết luận Thương Nhất nhất định không có nhìn thấy rĩ sắt, không, hoặc là nói hấn không nhìn thấy rĩ sắt." Ứng Nhân trầm giọng nói.

"Cứ như vậy liền nói xuôi được, tuy rằng không rõ ràng nguyên lý, nhưng mà rất có thể chỉ có nghe nhìn thấy tiếng chuông người mới có thể nhìn thấy này màu đỏ nâu rĩ sắt, đối với những người còn lại tới nói , lúc này chút rĩ sắt lại như không tồn tại như thế, đối với không có nghe thấy tiếng chuông người tới nói, hết thấy đều chưa từng xảy ra." Ứng Nhân đi ra gian phòng Tiền Thương Nhất.

"Đối với những người này tới nói, thời gian chịu 'Cố định' ở, ở cảnh vật chung quanh không có rõ ràng thay đổi tình huống, bọn họ căn bản 'Phát hiện' thay đổi điều kiện. Như vậy Lâm Chính đâu? Gian lận phương pháp liền là như vậy sao? Không đúng, hấn đã không cần thiết gian lận, hấn đã là quán quân, vì lẽ đó, lớn nhất khả năng là. . . Săn bắn." Chẳng biết vì sao, Ứng Nhân nghĩ đến này một cái từ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Quên mất

"Có thể theo sự tất yếu phương diện này đến phân tích, nếu như có thể không cho ta nghe được tiếng chuông, hoặc là không cho ta nhìn thấy màu đỏ nâu rỉ sắt, như vậy bên trong bộ phim này chân chính kẻ địch, cũng chính là ban tặng Lâm Chính sức mạnh tồn tại, hoàn toàn không cần thiết để ta nhìn thấy, nếu như ta không nhìn thấy, cũng sẽ không vận dụng đạo cụ đặc biệt."

"Nếu như ta không có sử dụng đạo cụ đặc biệt, như vậy ta tình huống bây giờ cần phải cùng Thương Nhất bọn họ như thế, hoàn toàn sẽ không biết hiện rõ đang phát sinh chính là chuyện gì, hết thấy đều sẽ là chưa từng xảy ra như thế, vì lẽ đó, lúc này một lần nhất định có thay đổi."

"Nếu đã như vậy, Lâm Chính thu được quán quân mảnh khoẻ cũng là vô cùng sống động, đối với Thương Nhất bọn họ tới nói, lúc này hết thấy đều xảy ra trong nháy mắt, tỷ như ta theo nhà ta trong đi tới Thương Nhất trong nhà, đối với ta mà nói, có thể đi rồi thời gian rất dài, nhưng mà đối với Thương Nhất tới nói, liền chớp mắt thời gian đều không có." Nghĩ tới đây, Ứng Nhân nhìn một chút chịu chính mình đánh mở cửa.

"Không đúng... Cho dù Lâm Chính có thể nhìn lên Đinh Hạo hoặc là tất cả mọi người thành tích cuộc thi, nhưng mà hắn thì lại làm sao thu được số một? Ở ngữ văn cùng tiếng Anh này hai môn cuộc thi ở trong, có viết văn này một đề bài, coi như xem nhẹ tiếng Anh viết văn, nhưng là ngữ văn viết văn thể nào sao chép? Đem còn lại người viết văn lộn xộn sao? Hoặc là sao chép viết văn sách?" Ứng Nhân lắc đầu.

"Thất bại khả năng tính quá to lớn, Lâm Chính thể nào có thể bảo đảm chính mình thu được ba lần hạng nhất đâu? Như vậy thay một góc mức độ dễ suy nghĩ đâu? Thể nào bảo đảm mình nhất định thu được số một?" Nghĩ tới đây một tầng thời điểm, Ứng Nhân đã xác định Lâm Chính gian lận phương pháp, đương nhiên, lúc này hết thấy đều xảy dựng ở Lâm Chính không có 'Thiên phú' về điểm này.

"Hiện tại không phải là đi nghiệm chứng Lâm Chính cơ hội tốt nhất sao? Ta vừa nãy nghe lên thời điểm, Lâm Chính chính xác ở trong nhà, nếu như hắn không thể tự do hành động, mà là cùng Thương Nhất như thế, như vậy là có thể ra kết luận, chỉ là..." Chịu thoải mái đánh mở cửa giải thích rõ Ứng Nhân lúc này cũng không an toàn.

"Nếu như thất bại... Vẫn là lưu lại một ít đồ đưa Thương Nhất bọn họ tốt rồi." Nghĩ tới đây, Ứng Nhân lại đi vào Tiễn Thương Nhất phòng ngủ, đem chính mình áo khoác kéo đi, đặt ở Tiễn Thương Nhất tủ đầu giường trên, ngoại trừ áo khoác ở ngoài, Ứng Nhân cũng đem chính mình kính râm đem hái xuống.

"Có hai thứ đồ này, mới có thể chứng minh ta đã tới nơi này..." Ứng Nhân lưu lại chính mình đồ vật sau đó, liền hướng Lâm Chính nhà đi đến.

Cùng đi tới Tiễn Thương Nhất chỗ ở không giống, đi Lâm Chính nhà chặng đường là thứ nhất mấy lần.

Làm Ứng Nhân đi trên đường thời điểm, một đầu khác quái vật lại chờ một nhóm học sinh tiến vào cửa gỗ.

...

Đi tới Lâm Chính trước cửa nhà, Ứng Nhân trực tiếp đẩy cửa ra, sau đó hướng về Lâm Chính phòng ngủ đi đến, đi tới cửa phòng ngủ, Ứng Nhân đưa tay đem đẩy ra, trước mắt, trên người Lâm Chính đã chịu màu đỏ nâu rỉ sắt bao trùm, lúc này đang ngồi ở trước bàn đọc sách, trong lỗ tai nhét pittông kiểu tai nghe, hiển nhiên chính đang nghe ca.

"Quả nhiên." Ứng Nhân thấp giọng nói một câu.

Đang định đi vào Lâm Chính phòng ngủ, hắn đột nhiên có món đồ gì khóa lại chính mình chân phải cổ tay, cúi đầu phát hiện là cùng cảnh vật chung quanh màu sắc gần gũi màu đỏ nâu xích sắt.

Không chờ hắn quay đầu lại xác nhận, dưới chân đột nhiên một nguồn sức mạnh truyền đến, thân thể không khống chế được về phía trước ngã chổng vó.

"Là cái gì?" Hai tay chống đỡ, Ứng Nhân xoay người nhìn mình phía sau, phát hiện theo trong cửa gỗ bò ra quái vật.

Cùng cảnh vật chung quanh gần như giống nhau màu da, khiến người ta rất khó phát hiện sự tồn tại của nó.

Đối phương không để ý đến phản ứng Ứng Nhân, đem xích sắt gỡ lên sau đó, liền bắt đầu hướng về phương hướng trường THPT Tân Hải bò tới.

"Món đồ quý quái gì vậy?" Hai tay Ứng Nhân nhanh nhẹn đem xích sắt đưa tháo ra, vừa đem xích sắt tháo ra, phía trước quái vật thật giống như cảm ứng được như thế, đem đầu chuyển qua đến.

Chịu quái vật liếc mắt nhìn, Ứng Nhân cảm giác trái tim của chính mình đều muốn nhảy ra như thế, "Rất nguy hiểm, nhất định phải rời đi nơi này, nhưng là ta tình huống bây giờ, đứng rồi, nếu như đối với Lâm Chính ra tay đâu?" Nghĩ tới đây, Ứng Nhân quay đầu đơn độc chân hướng về Lâm Chính phòng ngủ phương hướng nhảy xuống.

Quái vật hú lên quái dị, mở chim mờ ra, sau đó hướng về Ứng Nhân bò đến.

Tới gần Lâm Chính sau đó, Ứng Nhân trực tiếp một quyền nện ở trên mặt Lâm Chính, nắm đấm nơi truyền đến cảm giác không giống như là nện ở sắt trên, mà là nện ở thịt trên.

"Nói như vậy. . ." Ứng Nhân còn chuẩn bị tiếp tục, nhưng là một nguồn sức mạnh đem hấn nhào tới trên đất.

Quái vật đem Ứng Nhân đặt tại dưới thân, mò chim như kiếm sắc như thế không ngừng đâm về phía Ứng Nhân.

Tuy rằng Ứng Nhân né tránh mấy lần trọng yếu vị trí tấn công, nhưng trên tay cùng trên bả vai đều bị thương, quái vật mò chim so với xem ra muốn sắc bén nhiều lắm.

Thừa dịp quái vật lực cũ đã hết, lực mới chưa sinh thời khắc, Ứng Nhân đem đẩy ra.

"Chạy nhanh định không chạy nổi, ta tấn công Lâm Chính sẽ đối với hấn xuất hiện ảnh hưởng lớn như vậy, lúc này giải thích rõ ta đối phó, kẻ địch càng tức đến nổi phẫn, giải thích rõ ta làm sự tình liên càng đúng." Ứng Nhân kiên định hơn ý nghĩ của chính mình.

Lại là một quyền.

Tuy rằng chịu đánh hai quyền, nhưng mà Lâm Chính vẫn cứ duy trì nguyên bản tư thế.

Nhưng là, lúc này một quyền sau đó, Ứng Nhân phía sau lưng cũng hoàn toàn bại lộ ở quái vật trước mặt, hay bởi vì Ứng Nhân hành động làm tức giận quái vật, vì lẽ đó quái vật lần thứ hai nhào tới trên người Ứng Nhân thời điểm, cùng lần thứ nhất hoàn toàn khác nhau, lúc này một lần sức lực phải lớn hơn rất nhiều, Ứng Nhân gần như hoàn toàn không có năng lực chống đỡ.

Đang quái vật xích sát không ngừng vung đánh xuống, Ứng Nhân rút cục mất đi năng lực phản kích cùng năng lực hoạt động.

Mà hết thấy này, chịu Ứng Nhân đánh hai quyền Lâm Chính hoàn toàn không biết.

Thấy Ứng Nhân đã không có nhúc nhích, quái vật đem lần thứ hai đem xích sắt quán vào Ứng Nhân chân phải cổ tay trên, sau đó đem hấn kéo hướng về trường THPT Tân Hải.

Theo Ứng Nhân chịu quái vật kéo vào cửa gỗ, màu đỏ nâu rỉ sắt từ bắt đầu tiêu tan.

. . .

"Cái gì tiếng chuông?" Tiền Thương Nhất thông thạo đem tin tức phát ra, nhưng là, cái tin này phát sau khi đi ra ngoài, hấn đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, "Ứng Nhân là ai?"

"Tại sao hấn sẽ gia nhập vào ta cùng Thực Đơn group chat trong? Vâng vâng, nếu như cái này đảm chỉ có ta cùng Thực Đơn hai người, vậy ta tại sao muốn tạo nhóm?" Tiền Thương Nhất đối với ý nghĩ của chính mình vô cùng không hiểu, "Coi vậy đi, có thể là sai lầm đi."

Tuy rằng trong lòng có rất sâu thắc mắc, nhưng mà Tiền Thương Nhất nhưng không có bất kỳ muốn tra cứu ý nghĩ.

Hấn nằm ở trên giường, sau đó tay về phía sau duỗi, đưa điện thoại di động thả trên tủ đầu giường, chẳng qua nhưng đụng tới món đồ gì, rơi trên mặt đất phát ra tiếng vang.

"Hả?" Tiền Thương Nhất lại ngồi dậy đến, hấn nhìn về phía tủ đầu giường, không biết nơi này vì sao lại thêm ra một cái áo khoác, tiếp tục hấn nhìn một chút mặt đất, phát hiện mặt đất có một cặp kính mát.

"Ta không đeo kính râm a? Cái này áo khoác, ta nhớ tới. . . Ngao Khang Thành hình như cũng không có. . ." Tay Tiền Thương Nhất trong cầm kính râm, nhưng là nhưng lại không biết này cặp kính mát nguồn gốc.

"Không hiểu ra sao. . ." Tiền Thương vừa nhắm mắt chăm chú suy nghĩ, nhưng là nhưng không nghĩ tới bất kỳ liên quan liên kết sự tình cùng người, "Trước tiên ngủ đi, thời gian cũng không muộn."

Hấn đem kính râm thả trên tủ đầu giường, sau đó rời giường tắt đèn, "Hả? Ta trước không đóng cửa sao? Lúc nào trí nhớ như thế kém?"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Không người phát hiện

Nhà Ưng Nhân.

Theo dõi phần mềm y nguyên ở vận hành, tai nghe trong ngoai trừ tiếng thờ dốc ở ngoai còn truyền đến Lâm Chính tiếng gào đau đớn, desktop điện thoại di động biểu hiện group chat truyền đến Tiễn Thương Nhất tin tức, nhưng là trên ghế người đã biến mất không còn tăm hơi.

Bên trong gian phòng hoàn toàn yên tĩnh, âm u đầy tử khí.

Ngày thứ hai.

Lâm Chính mang theo trên mặt màu xanh tím vết sẹo đi tới trường học.

"Rốt cuộc là ai đánh ta? Rõ ràng không có bất kỳ ai." Tuy rằng có một ít hiển nhiên, nhưng mà cũng không có người nào tới hỏi thăm tình huống của hắn, thứ nhất là bởi vì hắn quan hệ giữa người với người nguyên bản liền không tốt, thứ hai nhưng là hắn ngày hôm qua lời nói hùng hồn, lại kéo không ít thù hận.

Ngồi ở chỗ ngồi của mình, Lâm Chính đem vật lý sách lấy ra, "Tiết học tiếp theo là giáo viên Tô Nhạc Sinh tiết học, người như thế làm sao có thể làm giáo viên? Hắn tàn nhẫn quả thực làm người giận sôi, căn bản là không xứng!" Lâm Chính oán thầm một câu, chẳng qua vì không đưa tới đối phương chú ý, Lâm Chính vẫn là ngồi đàng hoàng ở vị trí.

Tiếng chuông reo lên, hết thầy học sinh đều yên lặng ngồi ở chỗ ngồi thượng hạng Ưng Nhân đóng vai giáo viên Tô Nhạc Sinh đi vào.

Nhưng là, năm phút đồng hồ qua, vẫn là nhậm chức tiết học giáo viên đi vào.

"Xảy ra chuyện gì?" Lâm Chính rất tò mò, nhưng mà hắn cũng không là tiết học đại diện cũng không phải lớp trưởng, vì lẽ đó cũng không có cướp người khác gánh chịu tới phòng làm việc kêu giáo viên trách nhiệm.

Lại qua năm phút đồng hồ, Lâm Chính rốt cục không nhịn được.

Bởi vì hắn phát hiện trừ hắn ra, xung quanh học sinh gần như không có ý thức đến giáo viên không có đến lên lớp, giống như Tô Nhạc Sinh sớm đã xin nghỉ nói xong rồi không đến như thế, nhưng là Lâm Chính biết rõ căn bản không có chuyện này.

"Cái kia. . . Giáo viên Tô Nhạc Sinh làm sao không có tới lên lớp?" Bất đắc dĩ, Lâm Chính đành phải hỏi thăm mình ngồi cùng bàn.

"Giáo viên Tô Nhạc Sinh? Là ai vậy? Người sẽ không là bị người đánh ngốc hả? Chúng ta lúc nào từng có người giáo viên này?" Lâm Chính ngồi cùng bàn là một tên nữ sinh, vô cùng say đắm một cái thần tượng đoàn thể.

"Liền là trên này phòng vật lý tiết học giáo viên a?" Lâm Chính đè thấp âm thanh chính mình.

"Không đúng, quá rõ ràng, ta không thể làm ra quá khác người hành vi, có lẽ sẽ chịu xem là bệnh tâm thần người." Lâm Chính ở trong lòng đối với mình nói.

"Không phải a, giống như là một cái khác giáo viên, ta cũng không quá nhớ tới là ai rồi, nhưng mà khẳng định không phải cái gì giáo viên Tô Nhạc Sinh, ta nghe đều chưa từng nghe qua tên này." Lâm Chính ngồi cùng bàn lắc lắc đầu, tự giác xem ra vật lý sách đến.

Phát hiện mình hỏi thăm không có hiệu quả sau đó, Lâm Chính không có chuyện nhỏ xé to, hắn lại hỏi thăm phía trước mình bạn học cùng phía sau bạn học, lúc này hai người biểu hiện cùng Lâm Chính ngồi cùng bàn như thế.

"Ta nói Lâm Chính, người có phải là nhân nhả nhảm chán đang đùa chúng ta a? Bịa ra như thế một cái lời nói dối khắp nơi hỏi, tuy rằng có tam sao thất bản lời giải thích, nhưng mà một mình người vẫn nói như vậy cũng lừa gạt không tới người a, tốt xấu cũng nhiều tìm mấy cái đồng bạn a?" Nói chuyện chính là Lâm Chính mặt sau một người đeo mắt kính học sinh.

Thành tích của hắn ở lớp đứng hàng đầu, chẳng qua cùng Đinh Hạo so ra vẫn là chênh lệch quá nhiều, có thể thuộc về đến thế đội thứ hai.

Nghe được đối phương nói như vậy, Lâm Chính nào dám bác bỏ, lập tức cảm miệng không nói.

"Xem ra bọn họ không có hợp lại đến gạt ta, mà là thật sự không biết có giáo viên Tô Nhạc Sinh tồn tại, chẳng lẽ nói, giáo viên Tô Nhạc Sinh cứ vậy đi biến mất rồi? Liền tồn tại dấu vết đều chịu xóa đi?" Chẳng biết vì sao, Lâm chính xác phát hiện mình trong lòng cảm hận giảm nhẹ đi nhiều.

Vừa vận lúc này, Lâm Chính nhìn thấy chính mình ngồi cùng bàn vật lý sách tờ thứ nhất trên viết giáo viên Tô Nhạc Sinh năm chữ.

"Chờ đã, người đây là viết cái gì?" Lâm Chính tiếp tục hạ thấp giọng, hắn không muốn để cho sự việc làm lớn.

Lâm Chính ngồi cùng bàn liếc mắt nhìn vật lý sách trên xuất hiện chữ, không quan tâm chút nào Lâm Chính vấn đề, "Không biết, người khác trò đùa dai a?"

"Đây là bút tích của người." Lâm Chính bác bỏ.

"Ai, không đáng kể, người thành tích tốt như vậy liền không muốn làm lỡ ta học tập được không?" Lâm Chính ngồi cùng bàn đối với chuyện này hoàn

toàn không có hứng thú.

Lâm Chính tiếp nhận rồi hiện thực, không có lại tiếp tục hỏi thăm.

"Có phải là chỉ có giáo viên Tô Nhạc Sinh một người biến mất rồi? Có lẽ còn có những người còn lại cũng biến mất rồi, nhưng mà chung quanh bọn họ người không có đề ý? Nhưng là, nếu như là như vậy, tại sao ta có thể nhớ tới?" Lâm Chính bỗng nhiên tỉnh ngộ, "Đúng rồi, nhớ tới, chỉ có một mình ta nhớ tới tình huống không phải cùng trước xảy ra ở trên người ta sự việc như thế sao? Người còn lại đều không nhớ rõ đã từng đã từng xảy ra sự tình, chỉ có một mình ta nhớ tới."

Nghĩ tới đây, trong lòng Lâm Chính còn có chút vui vẻ, đặc biệt mang đến cảm giác ưu việt ở đáy lòng tự nhiên mà sinh ra.

Vật lý tiết học cứ vậy đi lạnh nhạt quá khứ, ngoại trừ Lâm Chính, không có bất kỳ người nào phát hiện không đúng, bao quát Tiền Thương Nhất cùng Thực Đơn hai tên diễn viên, toàn bộ trường THPT Tân Hải, chỉ có Lâm Chính còn nhớ Ứng Nhân tồn tại.

Biến mất người ngoại trừ Ứng Nhân ở ngoài, còn có Lý Tuấn Hồ, Vương Lực vân... vân học sinh.

...

Hết thầy đều bình thường tiến lên, dường như những người này rời đi không có đối với trường THPT Tân Hải xuất hiện bất luận ảnh hưởng gì.

Đối với Lâm Chính đặc biệt hành động tổ chức đối phó.

Đình Hạo một người đứng đang bực giảng trên, "Lần thứ nhất khiêu chiến đã thất bại, các vị còn có cái gì tốt đề nghị cũng có thể nói ra, cần muốn cái gì thù lao cũng có thể nói ra, chỉ cần có thể theo trí lực mức độ trên đánh bại Lâm Chính, hết thầy đều có thể thương lượng."

"Sếp, liền người đều không làm gì được hấn, chúng ta thì có biện pháp gì?" Phía dưới một tên nam sinh nói rằng.

"Đầu óc bão táp sao, không muốn tại sao có thể có biện pháp giải quyết?" Đình Hạo cười cợt, nói một câu nghe tới như lời nói nhảm, nhưng mà câu nói này theo trong miệng hấn nói ra nhưng hoàn toàn thay đổi một phen mùi vị.

"Tiếp theo hạng mục có cờ vây, cờ tướng, cờ vua, ar trò chơi trinh thám giải câu đố, khoa học kỹ thuật tài liệu lịch sử đồng thanh phiên dịch vân vân, nếu như người nếu mà muốn, năm ngoài đề Olympic cũng có thể thêm đi vào, có lẽ còn có thể tăng lên văn học sáng tác. . ." Phía dưới chỗ ngồi, một tên tóc dài nữ sinh ghi nhớ notebook trên nội dung.

"Ừm, nếu như vậy, vậy liền từng cái từng cái so sánh đi!" Đình Hạo tay trái nặn nặn ấn đường của mình.

"Không có vấn đề liền tan hợp." Thấy phía dưới than thở, Đình Hạo cũng không tiếp tục lời nói nhảm, trực tiếp tuyên bố tan hợp.

...

Những người này hoàn toàn không có chú ý tới Vương Lực biến mất, dường như Vương Lực chưa từng có đã tham gia thảo luận như thế.

Cùng Lâm Chính quyết đấu đang không ngừng tiến hành, mỗi tiến hành một lần, liền có một ít học sinh biến mất, nhưng là, người còn lại nhưng căn bản không có ý thức đã có người mất tích, thậm chí là mỗi ngày cùng những học sinh này ở chung cha mẹ cũng vẫn như cũ qua cuộc sống bình thường.

Trường THPT Tân Hải nhân số đang nhanh chóng giảm bớt, nguyên bản đều là ngồi đầy phòng học, lúc này học sinh nhân số nhiều cũng chỉ có nguyên bản một nửa, mà học sinh nhân số ít phòng học, bên trong học sinh thậm chí chỉ có nguyên bản một phần ba.

Một lần cuối cùng kiểm tra tháng, Lâm Chính lần thứ hai thu được hạng nhất, lúc này, trên căn bản đã không có học sinh cùng giáo viên đối với thành tích của hấn nghi ngờ, chỉ cần Lâm Chính có thể vẫn duy trì thành tích của chính mình, như vậy, không có ai sẽ tiếp tục truy xét hấn thành tích đột nhiên thay đổi.

Ngoại trừ Đình Hạo.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Mạch nước ngầm mãnh liệt

"Thực Đơn, người có phát hiện hay không chúng ta trải qua quá an nhàn?" Tiền Thương Nhất nằm ở trên giường, "Cho đến bây giờ, hai người chúng ta đều không có từng chịu đựng bất kỳ không phải bình thường tấn công, cũng không có nhân viên thương vong, ngoại trừ có một vài chỗ có chút kỳ quái ở ngoài, trên căn bản có thể nói không có gặp mặt đến bất kỳ nguy hiểm nào."

"Ừm, xác thực là như vậy." Thực Đơn trả lời, "Chẳng qua, người nói kỳ quái địa phương, bản thân liền đáng giá chú ý a?"

"Đột nhiên xuất hiện áo khoác cùng kính râm, còn có Lâm Chính ngày thứ hai trên mặt vết thương, đáng tiếc, lúc này hai điểm thật sự không cái gì liên hệ, coi như có cũng là vô cùng lý kỳ liên hệ." Tiền Thương Nhất phát ra cái thắc mắc về mặt.

"Đúng rồi, có một chút ta vô cùng không rõ, lẽ nào chúng ta chuyện gì đều không có làm sao? Dù thế nào có hay không nguy hiểm, lấy thân phận của chúng ta, đều sẽ đi làm chút gì a?" Thực Đơn vấn đề cũng là trong lòng Tiền Thương Nhất ý nghĩ.

"Theo trên logic tôi nói là như vậy, nhưng là chúng ta xác thực không có làm chuyện gì, tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng chúng ta xác thực là đang lười biếng." Tiền Thương Nhất cẩn thận suy nghĩ một ngày, theo tiến vào thị trấn Tân Hải ngày thứ nhất bắt đầu suy nghĩ, nhưng là dù thế nào hần nghĩ như thế nào, đều không nhớ ra được chính mình trước làm chuyện gì.

"Nói chung, chúng ta vẫn là nhìn kỹ Lâm Chính, từ trên người hần nhất định có thể tìm tới chỗ đột phá, chỉ cần biểu hiện của hần có một lần vô cùng chênh lệch, kém đến không phù hợp hần thành tích cuộc thi, chúng ta liền có thể xác định." Tiền Thương Nhất không phải rất gấp.

"Tạm thời chỉ có thể như vậy." Thực Đơn trả lời một câu.

Hai bên nói một câu chúc ngủ ngon sau đó, Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động đặt ở tủ đầu giường trên, kính râm cùng áo khoác lúc này vẫn cứ bày ở đây, nhưng là hần không biết là ai thả, hần chỉ có thể xác định hai thứ đồ này nhất định không phải đồ vật của chính mình.

"Đúng rồi, Lâm Chính lần thứ nhất là làm sao thắng?" Tiền Thương Nhất gãi gãi sau gáy, "Thua người nhất định là Đinh Hạo người, chẳng qua tên gì ấy nhỉ? Có thể là tên gì à có lẽ là một cái cái tên rất bình thường."

Trường THPT Tân Hải y nguyên gió êm sóng lặng, Lâm Chính tổn thương cũng rất nhanh sẽ khôi phục.

Ở thi đấu mạo chược sau đó, Đinh Hạo còn đối với Lâm Chính xuống năm lần khiêu chiến, mỗi một lần đều là Lâm Chính thắng được.

Kiểm tra tháng lần thứ hai đến, Lâm Chính lấy 995 điểm thành tích cao ở đầu bảng.

Đối với Lâm Chính đặc biệt hành động tổ chức đối phó.

Đinh Hạo một người đứng đang bực giảng trên, phía dưới không có bất kỳ ai, hai tay hần chống đỡ đang bực giảng trên, sắc mặt tái nhợt.

"Nếu như chỉ có một mình ta, tại sao phải có cái này tổ chức đối phó? Lẽ nào là vì làm người đi vào sao? Cái kia trước ta thì tại sao có thể hướng về Lâm Chính dưới thư khiêu chiến?" Bởi vì tức giận, Đinh Hạo cầm trong tay màu trắng phấn viết bóp đứt, "Nhất định có xảy ra vấn đề ở đâu!"

Trong lớp, Tiền Thương vừa nhìn xuống lúc này không tới mười người học sinh, trong lúc nhất thời xuất hiện dường như cách thế giới cảm giác.

"Trường THPT Tân Hải chỉ có ngần ấy học sinh sao? Dù thế nào từ góc độ nào xem cũng không trả lời, nhưng là, tại sao ta còn bình tĩnh dạy học?" Tiền Thương Nhất dừng lại chính mình giảng giải, phía dưới học sinh tuy rằng kỳ quái, nhưng cũng không nói gì.

Lâm Chính ngồi ở vị trí của mình, hần xung quanh đã không có một bóng người, chỉ có cách đó không xa ghé ngồi có một hai người, toàn bộ lớp lại chỉ có năm người.

Này tiết học là Ứng Nhân đóng vai Tô Nhạc Sinh tiết học, nhưng mà, trên bực giảng nhưng không có giáo viên, mà ngoại trừ Lâm Chính ở ngoài, cũng không có bất kỳ người nào đáng nghĩ.

"Trường học người đều đi nơi nào? Hôm nay độ ẩm rõ ràng có 28, nhưng là tại sao ta sẽ cảm thấy lạnh? Theo đây lòng phát ra lãnh ý, cho dù cao đến đâu độ ẩm cũng xua tan không được." Lâm Chính không có như còn lại học sinh như thế mở sách, hần còn nhớ tất cả, nhưng là cũng không dám nói với bất kỳ ai.

"Muốn không cần nói cho giáo viên Ngao Khang Thành?" Trong lòng Lâm Chính vô số lần hiện ra ý nghĩ này, "Không được, quá nguy hiểm, tuy rằng giáo viên Tô Nhạc Sinh đã biến mất không còn tăm hơi, nhưng mà giáo viên Ngao Khang Thành ở biết sự thật sau đồng dạng sẽ ra tay với ta." Lâm Chính lắc lắc đầu, bác bỏ ý nghĩ của chính mình.

Sau khi tan học, Lâm Chính trên đường đi về nhà.

Ở cái trước tháng, trên con đường này cần phải toàn bộ là học sinh, mà hiện tại, mấy trăm mét mới có thể nhìn thấy một tên học sinh, nhưng mà càng làm cho Lâm Chính không cách nào nhìn được chính là, gần như không có bất kỳ người nào chú ý loại biến hóa này, cho dù hần có ý nhắc nhở hoặc là ám chỉ, đối phương cũng căn bản không thèm để ý, hình như những thứ này đều là hiện tượng bình thường như thế.

Về đến nhà, Lâm Chính dùng nắm đấm đập một cái bàn học, để phát tiết chính mình tức giận trong lòng.

"Đáng chết! Tiếp tục như vậy, chờ đến cuộc thi cuối kỳ thời điểm, có thể chỉ có một cái một mình ta cũng khó nói!" Vào giờ phút này, Lâm Chính rất

cực cảm thấy được tình huống tính chất nghiêm trọng, nếu như hắn không làm chút gì, như vậy hắn đem hoàn toàn tạm biệt đã từng cuộc sống, càng có thể xảy ra tình huống là hắn cũng sẽ như những người còn lại như thế, theo phía trên thế giới này biến mất.

Dường như hoàn toàn không có tồn tại qua như thế.

Mà đến lúc đó, đem không có bất kỳ người nào nhớ tới hắn, bởi vì không có thứ hai Lâm Chính.

"Thực Đơn, chúng ta tiếp tục như vậy không phải biện pháp, nói thật, ta có một loại chúng ta đều là mất mù mờ cảm giác, nhưng là nhưng không cảm giác được bất kỳ địa phương nào có không đúng, ngoại trừ đột nhiên xuất hiện kính râm cùng áo khoác" Tiền Thương Nhất rốt cục nói ra chính mình nghi ngờ, tuy rằng Lâm Chính vẫn cứ vô cùng đáng ngờ, nhưng hiện tại một chuyện khác tầm quan trọng đã từ từ cao hơn tìm tới Lâm Chính gian lận phương pháp.

"Ừm, ta cũng có ý tưởng giống nhau, ngày mai, ta muốn hướng về Lâm Chính gửi chiến thư." Thực Đơn chuẩn bị chủ động ra quân.

"So cái gì? Cho dù người không ra tay, lại hai ngày nữa, có thể ta cũng sẽ chủ động hướng về Lâm Chính ra chiến thuật, ta luôn cảm giác chúng ta hiện tại đã không thể lại kéo dài xuống, cuộc thi cuối kỳ có thể liền là chúng ta cuối cùng kỳ hạn." Tiền Thương Nhất không có hỏi nguyên nhân, mà là hỏi thăm cụ thể phương pháp.

"Ta sẽ ra một bài thi, nếu như Lâm Chính có thể làm được, như vậy hắn liền thắng." Thực Đơn chữ xuất hiện ở màn hình trên.

"Này không phải chắc chắn bại sao?" Tiền Thương Nhất trả lời một câu.

"Cũng không nhất định, lúc này đeo đề thi độ khó đã vượt qua cấp 3 học tập nội dung, là hàm một biến phức."

"Này tại chỗ giải ra sao? Này độ khó cũng quá cao, ta cho rằng Lâm Chính có thể sẽ không tiếp thu." Tiền Thương Nhất nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Hắn có thể, lúc này một cái bài thi kỳ thực liền là các loại định lý suy luận quá trình, thay một câu nói, hắn cần trong khoảng thời gian ngắn sử dụng ta cung cấp điều kiện, đem hết thấy liên quan định lý đều chứng minh đi ra."

"Cảm giác rất khó đáng về" Tiền Thương Nhất không biết phát cái vẻ mặt gì đi ra ngoài.

"Chẳng qua ta cho rằng Lâm Chính vẫn là có thể làm được, nguyên nhân, trực giác đi!" Thực Đơn bổ sung một câu.

"Chờ tin tức tốt của người." Vào giờ phút này, Tiền Thương Nhất chỉ có thể chúc phúc.

Gian phòng Khâu Vũ Trúc, Thực Đơn ngồi ở trước bàn đọc sách, "Bài thi ta cũng sớm đã ra được, chỉ là trong lòng ta tin tưởng Lâm Chính sẽ giải ra, cho nên mới vẫn đề lên, sợ đi ta sẽ tới hiện tại mức độ này, có lẽ là vừa bắt đầu liền đi nhằm phương hướng, có lẽ ta chuyện cần làm cần bản không phải tìm tới Lâm Chính gian lận phương pháp!" Thực Đơn chán chường hai mắt chết nhìn chòng chọc trên bàn sách bài thi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Đặt bẫy

Lúc này, khoảng cách cuối cùng cuộc thi cuối kỳ đã chỉ có hai tuần lễ thời gian, Lâm Chính ngồi ở phòng học trong, một người ngơ ngác nhìn xung quanh còn lại bốn tên mất mù mờ bạn học, trong lòng tuôn ra một luồng bất đắc dĩ.

"Bất kể là cái chết vẫn là mất tích, bọn họ đều không hẳn là không bất kỳ phản ứng nào, coi như là dễ quên, làm ta nâng lên sau khi đi ra, bọn họ cũng có thể chú ý tới điểm này, coi như không có chú ý, lẽ nào bọn họ sẽ không có bất kỳ tư duy lô-gích sao? Rõ ràng sách vở trên viết nhậm chức tiết học tên giáo viên, nhưng còn ngốc không sót phun lác đầu nói không quen biết." Lâm Chính có chút tức giận.

"Vi sao lại như vậy?" Lâm Chính cũng đang suy tư nguyên nhân, "Sự tình ra khác thường tất nhiên có yêu quái, lẽ nào thật sự như Ngao Khang Thành nói tới, đây là ta cùng ác ma giao dịch kết quả, lúc này những người này sẽ biến mất, là ta không ngừng lặp lại lấy đạt được thắng lợi đánh đổi?"

Tiếng chuông tan học vang lên, nhìn trống rỗng bực giảng, Lâm Chính hoài nghi mình có phải là đang nằm mơ.

Hắn gục xuống bàn, đối với tương lai vô cùng mê man.

Lúc này, một tên bạn học đi tới bên người Lâm Chính, "Lâm Chính, giáo viên Khâu Vũ Trúc muốn gặp ngươi."

"Giáo viên Khâu Vũ Trúc?" Lâm Chính trong đầu hiện ra đối phương hình dạng.

"Ừm, ngươi mau đi đi."

"Giáo viên Khâu Vũ Trúc không phải là cùng Ngao Khang Thành giáo viên còn có giáo viên Tô Nhạc Sinh cùng một chỗ tên kia cô giáo sao? Tuy rằng so với sau hai vị, nàng không có đối với ta tiến lên thân thể ngược đãi, nhưng mà theo nàng nói trong có thể thấy được, nàng cũng không phải cái gì người hiền lành, như vậy, nàng tìm ta cuối cùng là vì cái gì? Lẽ nào nàng cũng phát hiện trường THPT Tân Hải không đúng?" Lâm Chính đứng lên, hướng về văn phòng đi đến.

Cùng phòng học như thế, văn phòng giáo viên cũng biến mất rồi hơn nửa, có vẻ vô cùng quanh quẩn.

"Giáo viên Khâu Vũ Trúc, ngươi tìm ta có chuyện gì?" Lâm Chính đứng ở trước mặt Thực Đơn, đứng mực.

"Kỳ thực, cũng không phải chuyện quan trọng gì." Thực Đơn giả dối nhìn nói, "Ngươi ngồi xuống trước đã, ngược lại có thừa vị trí."

"Vẫn là nói thẳng đi giáo viên." Lâm Chính không mò ra ý nghĩ của đối phương.

"Ngươi biết đối với Lâm Chính đặc biệt hành động tổ chức đối phó sao?" Thực Đơn mười ngón giao nhau đặt lên bàn.

"A." Lâm Chính cười khẽ một tiếng, "Đương nhiên biết, là Đinh Hạo tổ chức hiệp hội, mục đích là vì đem ta theo vị trí thứ nhất kéo xuống, nếu như biểu hiện của ta quá chênh lệch hoặc là không có đạt đến Đinh Hạo yêu cầu, như vậy, ta cuộc thi gian lận chuyện này cũng là ngồi vững."

"Ngươi biết được rất nhiều." Thực Đơn câu nói này không biết là khen ngợi vẫn là chế nhạo.

"Nói đi nói lại, vậy chút khiêu chiến người của ta hình như toàn bộ đều biến mất. . ." Lâm Chính không hề trả lời, mà là nghĩ đến một chuyện khác.

"Kỳ thực, ta cũng không tin ngươi là theo dựa vào thực lực của chính mình thu được hạng nhất lớp, vì lẽ đó, ta cũng tưởng tượng Đinh Hạo như thế, hướng về ngươi phát ra khiêu chiến." Thực Đơn kéo xuống ngăn kéo, đem chính mình chuẩn bị bài thi lấy ra.

"Đầu tiên nói rõ, ngươi có thể không chấp nhận, nhưng mà nếu như ngươi tiếp thu hơn nữa có thể đối phó bộ này bài thi, như vậy ta liền tin tưởng ngươi không phải gian lận. Bây giờ đeo bài thi có thể có chút độ khó, theo lý mà nói, ta cần phải đưa nó giao cho ngươi, ngươi sau khi hoàn thành lại cho ta, nhưng là, tình huống của ngươi cùng học sinh bình thường không giống nhau, vì lẽ đó ta nghĩ để ngươi hiện tại liền ở ngay đây đem bộ này bài thi làm được." Thực Đơn cầm trong tay bài thi đưa tới, tổng cộng năm tấm.

Lâm Chính không có trả lời ngay, hắn tiếp nhận tay Thực Đơn trong bài thi, tùy ý liếc mắt nhìn.

"Cần phải không phải thế giới cấp toán học vấn đề khó, chẳng qua. . . Mỗi một cái đơn giản bộ phận ta đều có thể xem hiểu, nhưng mà tụ lại cùng nhau sau đó. . . Bây giờ là cái gì quỷ bài thi a?" Lâm Chính ở trong lòng nhỏ nước bọt.

"Thế nào? Có vấn đề sao?" Trên mặt Thực Đơn mang theo nụ cười, chẳng qua phối hợp nàng chán chường khí chất, cái nụ cười này trái lại có vẻ hơi khủng bố.

"Giáo viên. . . Bây giờ cái có chính xác đáp án sao?" Đây là Lâm Chính nhất định phải xác nhận một chuyện.

Đối với Lâm Chính tới nói, hắn có thể không tiếp thu khiêu chiến có hai cái điều kiện: Điều kiện thứ nhất, nhất định phải không phải đơn thuần dựa vào thể lực liền có thể thắng lợi thi đấu, tỷ như chạy cự ly ngắn cùng chạy cự ly dài, lấy hắn hiện tại thân thể điều kiện, dù thế nào lặp lại bao nhiêu lần cũng không thể chạy thắng những thứ kia mỗi ngày rèn luyện học sinh thể dục, đây là trên thân thể chênh lệch, không cách nào bù đắp.

Điều kiện thứ hai là khiêu chiến điều kiện thắng lợi nhất định phải có một cái rõ ràng yêu cầu, mà người khiêu chiến bản thân cũng có thể làm được yêu cầu này. Tỷ như thi đấu mật chược trong thắng lợi điều kiện là ở trong thời gian quy định điểm hạng nhất trên bàn mật chược bốn người mỗi người đều có thể làm được, nhưng mà nếu như thắng lợi điều kiện là trong khoảng thời gian ngắn mở ra một cái mới toán học ngành học, lúc này loại khiêu chiến sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì.

"Có." Thực Đơn nhẹ nhàng gõ bàn một cái, "Điểm này ngươi yên tâm."

"Nhưng là, ta còn có lớp." Sắc mặt Lâm Chính do dự, trong lòng hắn không quá muốn tiếp thu này hất một cái chiến đấu.

"Không sao, điểm này ngươi có thể yên tâm, ta sẽ cùng ngươi chủ nhiệm lớp giải thích rõ tình huống." Thực Đơn nói.

Lâm đang cúi đầu suy nghĩ, "Mặc dù coi như rất khó, nhưng mà cần phải không có vấn đề gì. Hiện rõ ở nhớ lại, vẫn là rất hận ba vị này không biết có tính hay không giáo viên giáo viên, nhưng là đối với ta mà nói, thời gian đã qua lâu như vậy, trên thân thể lại không có để lại bất kỳ vết thương, ngoại trừ ta còn nhớ những chuyện này ở ngoài, cũng không thể căm hận ba người này lý do, huống chi, Tô Nhạc Sinh đã biến mất rồi."

"Thế nào? Tiếp thu sao?" Thực Đơn lại hỏi một câu, "Nếu như ngươi còn muốn gia tăng điều kiện có thể cứ việc nói, tỷ như ngươi cùng giáo viên Ngao Khang Thành đánh cược sớm thu được smartphone."

Lâm Thực Đon hỏi điểm này thời điểm, hai tay Lâm Chính nắm chặt nắm đấm, cố gắng kiềm nén tức giận trong lòng.

"Hừ, các người còn tưởng rằng ta không biết? Giáo viên Ngao Khang Thành sở dĩ sớm đem smartphone cho ta, chính là vì đem này một nghe trộm công cụ sắp đặt ở trên người ta, lẽ nào thi đầu mạt chược thất bại sau đó, dù thế nào ta làm sao trốn, các người ba người đều có thể tìm tới ta, thực sự là đề tiện!" Lâm Chính ở trong lòng phỉ nhổ Tiền Thương Nhất.

"Không cần, ta tiếp thu." Lâm Chính khoát tay áo một cái, vừa nãy Thực Đon theo trình độ nào đó tới nói, làm tức giận hẳn.

...

...

"Này là. . . Thứ mấy ngày?" Lâm Chính đã bắt đầu nghi ngờ trí nhớ của mình, "Tại sao như thế khó?"

Lúc này, Lâm Chính lại hoàn thành rồi đề thứ nhất, đang suy tư thời gian rảnh rỗi, Lâm Chính ngẩng đầu liếc lườm phía trước nhìn mình chăm chăm thực đơn, "Nếu không, ta trước tiên chịu thua làm cho nàng làm một lần, sau đó học thuộc xuống?"

Nghĩ tới đây, Lâm Chính mở miệng, "Giáo viên Khâu Vũ Trúc, ta. . . Thực sự làm không được, quá khó khăn, không biết loại này đề bài cuối cùng có hay không đáp án? Có thể hay không cho ta nhìn một chút?"

"A. . . Đã rất lợi hại, đề thứ nhất giải thích đến mức rất nhanh chóng a, nếu không người lại thử một lần? Thời gian còn sớm." Thực Đon nhìn chăm chăm Lâm Chính nói rằng.

"Không, ta hoàn toàn không có dòng suy nghĩ, vẫn là coi vậy đi, là giáo viên người thẳng." Lâm Chính xoa xoa chính mình huyết thái dương, phát hiện có một ít trường đau đớn.

"Vậy. . . Được rồi, cho người xem xem cũng không sao." Trên mặt Thực Đon lộ ra kỳ quái nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Hỏi đáp

"Tuy rằng rất khó thuộc, nhưng là. . . Cùng mình suy nghĩ đáp án so với, độ khó hoàn toàn không cùng đẳng cấp!" Bởi vì tâm tình thoải mái, Lâm Chính không tự giác lộ ra nụ cười, "Không được, vừa nghĩ tới giáo viên Khâu Vũ Trúc tiếp đó sẽ lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, ta liền không kiềm chế được chính mình."

"Làm sao, nghĩ tới điều gì vui về sự tình sao?" Hai tay Thực Đon chống hai gò má của chính mình, nói với Lâm Chính.

"Ừm." Lâm Chính gật đầu một cái.

"Giáo viên Khâu Vũ Trúc, tuy rằng người đề bài rất khó, nhưng đối với mỗi lần đều là bắt đầu từ con số không các người tới nói, muốn ở cái gì đều không có xác nhận tình huống đến phòng bị ta, thực sự là quá khó khăn." Lâm Chính viết xong cái cuối cùng hàm số, sau đó đem bài thi đưa tới.

"Viết xong?" Thực Đon tiếp nhận bài thi.

"Ừm, không biết có đúng hay không, lúc này loại độ khó đề vẫn là lần thứ nhất làm." Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng là trên mặt Lâm Chính vẻ mặt nhưng là tràn đầy tự tin.

"Không hổ là người thứ nhất." Thực Đon khen ngợi một câu, "Người ngồi trước một hồi đi, ta hiện tại liền xem."

"Được." Lâm Chính gật đầu một cái, căn bản không thêm đề ý.

"Xem đi xem đi, lúc này nhưng là chính người đáp án, làm sao có khả năng sẽ sai?" Lâm Chính ở trong lòng cười nhạo.

Bởi vì vững tin chính mình đáp án không có vấn đề, vì lẽ đó Lâm Chính bắt đầu quan sát văn phòng hoàn cảnh, bởi vì theo lớp học ở ngoài tiến vào chỗ ở mình phòng học không cần đi qua văn phòng, bởi vậy Lâm Chính gần như không có nhìn kỹ văn phòng đáng đáp.

Ở tình huống bình thường còn có chút náo nhiệt văn phòng, lúc này có vẻ vô cùng quạnh quẽ, giống như hai người độc chiếm toàn bộ văn phòng như thế.

Thực Đơn tiếp nhận Lâm Chính bài thi, nhìn kỹ lên.

"Xem ra ta trước làm chuẩn bị tạo tác dụng, tuy rằng bài thi chỉ có một phần, nhưng mà đáp án ta nhưng chuẩn bị năm phần, năm phần đáp án đều là sai lầm đáp án, chỉ có sai nội dung hơi có chút không giống, vì bảo đảm không phải viết nhầm, lúc này chút sai lầm đều sắp xếp đến đặc biệt ly kỳ, ở tình huống bình thường căn bản không khả năng xuất hiện sai lầm như vậy."

"Theo Lâm Chính trả lời đến xem, lúc này hẳn là ta chuẩn bị phần thứ nhất sai lầm đáp án. Cứ như vậy, có thể loại bỏ đọc tâm cùng nhìn xuyên này hai trường hợp, hiển nhiên, nếu như Lâm Chính nắm giữ này hai loại năng lực, như vậy trả lời đáp án hẳn là chân chính chính xác đáp án cùng thứ năm phần sai lầm đáp án."

"Vậy sao, có không có khả năng là Lâm Chính biết chính xác đáp án, nhưng mà bởi vì biết ta ý nghĩ trong lòng, vì lẽ đó y nguyên dựa theo thứ một cái sai lầm đáp án trả lời, mục đích là vì nói dối phán đoán của ta?"

"Kết hợp Lâm Chính trước biểu hiện, khả năng này cần phải nhỏ vô cùng, bởi vì loại năng lực này cùng cố gắng không có nửa đồng quan hệ."

Nghĩ tới đây, Thực Đơn ngẩng đầu lên nhìn Lâm Chính một chút.

"Làm sao? Giáo viên." Lâm Chính chú ý tới phản ứng Thực Đơn.

"Lâm Chính, người rất lợi hại, toàn bộ đối phó." Thực Đơn lộ ra một cái nụ cười, "Chẳng qua cũng không nên buông lỏng, giáo viên trước đây gặp qua rất nhiều thông minh học sinh, tuy rằng bọn họ không có người thông minh, nhưng cũng rất tốt, nhưng là bởi vì ham chơi, bọn họ thành tích học tập cấp tốc giảm xuống, cuối cùng thậm chí đến thất bại mức độ."

"Ừm, giáo viên, ta biết rồi. Nếu như không chuyện khác, ta đi về trước." Lâm Chính trả lời đúng quy đúng củ.

"Người trở về đi thôi." Thực Đơn không có vạch trần Lâm Chính đáp án sai lầm sự thực, bởi vì là nàng ra bài thi, vì lẽ đó đáp án chính xác hay không do nàng mà quyết định.

"Vậy ta đi trước, giáo viên người về sớm một chút đi, thời gian không còn sớm." Lâm Chính xoay người rồi đi văn phòng.

Làm Lâm Chính sau khi đi ra, Tiền Thương Nhất theo ngoài cửa đi vào.

"Tình huống thế nào?" Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn trên bàn bài thi, hẳn cảm giác mình có chút hoa mắt.

"Cùng tương tượng tình huống gần như." Thực Đơn đem bài thi ném vào thùng rác.

"Nói cách khác. . . Hẳn có thể. . ." Tiền Thương Nhất muốn nói lại thôi.

"Tái tạo thời gian." Thực Đơn giúp Tiền Thương Nhất nói ra, "Đã đến một bước này, chuyện này ngược lại đã không phải chuyện quan trọng nhất, chúng ta trước khẳng định cũng phát hiện Lâm Chính năng lực, trọng yếu chính là chúng ta trước làm cái gì."

"Nếu như ta phát hiện năng lực của hắn, như vậy nhất định sẽ đi chất vấn hắn tại sao lại thu được loại năng lực này, bản học kỳ lần thứ nhất kiểm tra tháng cuối cùng chuyện gì xảy ra." Tiền Thương Nhất đáp.

"Lâm Chính sẽ không có trả lời? Trả lời sẽ như thế nào, không trả lời lại thì như thế nào?" Thực Đơn lại nâng lên xảy ra vấn đề.

"Y theo tính cách Lâm Chính, nhất định không có trả lời, nếu như hắn không trả lời, chúng ta nhất định sẽ tra hỏi, lúc này một chút không thể nghi ngờ, kết hợp lúc trước hắn đối với ta mơ hồ cảm hận, lúc này một chút có thể xác định." Tiền Thương Nhất ngồi ở trước Lâm Chính chỗ ngồi trên.

"Đồng thời cũng có thể chứng minh một chuyện, Lâm Chính mình không thể chủ động quay ngược thời gian, không phải vậy, hắn căn bản không cần thiết chịu đựng hành hạ." Thực Đơn bổ sung một câu.

"Vậy sao, chúng ta có hay không thông qua tra hỏi được mình muốn tin tức?" Lần này, thay Tiền Thương Nhất đưa ra câu hỏi.

"Giả thiết có, vậy chúng ta liền không lại ở chỗ này, nhưng là chúng ta suy đoán y nguyên là bắt đầu từ con số không, vì lẽ đó, đáp án là không có được, nếu như chúng ta không có được chúng ta muốn tin tức, suy xét đến đối với mới có thể quay ngược thời gian, chúng ta sẽ làm ra một lựa chọn. . ." Thực Đơn nói tới chỗ này ngừng lại.

"Giết Lâm Chính." Tiền Thương Nhất theo Thực Đơn lại nói nói.

"Nhưng mà, giết Lâm Chính sau đó, cái gì đều không có thay đổi." Thực Đơn nói.

"Không đúng, có thay đổi." Tiền Thương Nhất nghĩ đến gian phòng của mình đột nhiên xuất hiện kính râm cùng áo khoác, "Những chi tiết này không thể xem nhẹ, nhất định có thay đổi, chỉ có loại này thay đổi chỉ có Lâm Chính biết, không. . . Không nhất định, có lẽ Lâm Chính chính mình cũng không biết."

"Vậy chúng ta bây giờ nên làm gì?" Thực Đơn hỏi một cái vấn đề trọng yếu nhất.

"Ta cho rằng, bộ phim này chỉ có hai người chúng ta tham gia biểu diễn, độ khó sẽ hơi thấp một chút, bây giờ nhìn lại, nhân số cùng độ khó thật không có quan hệ." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

"Vốn là không liên quan." Thực Đơn trả lời không có chút gì do dự.

"Cơ hội duy nhất liên là chúng ta tiến vào bộ phim sau đó thu được đạo cụ đặc biệt, hiển nhiên, chỉ cần tìm được sử dụng nó thời cơ, chúng ta liền có thể mở ra chỗ đột phá." Tiền Thương Nhất có thể không có quên đạo cụ đặc biệt, lúc này có thể là có thể cứu mạng đồ vật.

"Xác thực, người nói, Lâm Chính có không có khả năng phối hợp chúng ta, mỗi lần quay ngược thời gian sau đó đều đem trước chuyện đã xảy ra nói cho chúng ta?" Thực Đơn hỏi một cái chính mình cũng cho rằng có chút ngốc vấn đề.

"Không khả năng, nếu như không phải là bởi vì đây là bộ phim, sợ là chúng ta đều sẽ ước ao Lâm Chính nắm giữ năng lực, còn có cái gì so sánh có thể làm lại càng khiến người ta an nhàn?" Tiền Thương Nhất thờ dãi.

"Nói cũng là, hiện tại thời gian không còn sớm, ngày mai lại tán gẫu đi." Thực Đơn hình như nghĩ tới điều gì, chẳng qua nguyên bản khí chất của nàng liền vô cùng chán chường, cho dù đột nhiên không còn tinh thần, cũng không để Tiền Thương Nhất cảm thấy kỳ quái.

"Vậy được, ngày mai gặp." Tiền Thương Nhất đi ra văn phòng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Nhấn lại

Dưới ánh đèn, Thực Đơn thân thể ngồi thẳng tắp, nàng đã theo trường THPT Tân Hải về nhà.

Ở trước người của nàng trên bàn sách, bày ra phong thư, giấy viết thư cùng viết ký tên, ở chỗ xa hơn, còn có một cây dao găm cùng một nhánh ghi âm bút.

Nhìn trên bàn đồ vật, Thực Đơn nhắm hai mắt lại, hít sâu một hơi sau đó, sau đó đứng lên, đem hết thấy đồ vật đều đặt ở trên người chính mình.

"Nếu như ta không đoán sai, hẳn là sắp đến lúc rồi. ." Thực Đơn ở trong lòng nói một câu.

Tiếng chuông vang lên, màu đỏ nâu rỉ sắt theo cửa gỗ chui ra.

"Đến rồi!" Một mực chờ đợi chờ Thực Đơn đương nhiên sẽ không xem nhẹ này một rõ ràng nhắc nhở.

Nàng đưa tay theo trong túi quần lấy ra Thời gian vỡ vụn, đạo cụ đặc biệt xuất hiện sau đó, ánh vàng sáng lên, ở màu đỏ nâu bên trong thế giới có vẻ vô cùng bắt mắt.

Lần thứ hai khôi phục ý thức, Thực Đơn phát hiện toàn bộ thế giới đều không giống nhau.

"Tất cả, nhớ lại rồi!"

Trong suy nghĩ sương mù rời đi, chịu phủ đầy bụi ký ức tất cả hiện lên, Thực Đơn sáng mắt lên.

Nàng lấy ra ghi âm bút, ấn xuống ghi âm công tắc sau để ở một bên, tiếp tục nàng lấy ra viết ký tên ở giấy viết thư trên viết lên, vừa viết vừa nói.

"Thương Nhất, lời nói nhảm ta liền không nói nhiều, trực tiếp tiến vào đề tài chính."

"Ta hiện rõ đang nhớ tới tất cả mọi chuyện, ngoại trừ Lâm Chính không ngừng tái tạo thời gian ở ngoài, chúng ta không phải hai người tham gia biểu diễn, mà là ba người, còn có một người danh hiệu gọi là Ứng Nhãn, ở bên trong bộ phim này đóng vai nhân vật là Tô Nhạc Sinh, một tên giáo viên vật lý, đáng nhắc tới chính là hai người các người ở bộ phim này trước liền nhận biết."

"Xem tới đây, nói vậy người cũng đã đoán được ta tại sao muốn chọn dùng phương thức này nhấn lại, bởi vì chỉ có chọn dùng phương thức này mới có thể để người 'Nhìn thấy' ta nhấn lại, dù thế nào người có tin hay không, có nhớ hay không ta, lúc này đều là sự thật."

"Ta hiện tại vị trí 'Thế giới' đầu đầu cũng có màu đỏ nâu rỉ sắt, gần như tất cả mọi thứ đều chịu rỉ sắt bao trùm, mà toàn bộ thế giới cũng nằm ở một loại 'Đứng im' trạng thái, ta nghĩ, có thể trạng thái như thế này có thể xưng là thời gian tạm dừng. Ở tiền vào trạng thái như thế này trước, ta nghe được một tiếng chuông vang, sau đó liền nhìn thấy màu đỏ nâu rỉ sắt theo trường THPT Tân Hải nơi lan tràn tới, tốc độ cực kỳ nhanh."

"Trường THPT Tân Hải học sinh biến mất nhưng không có người cảm thấy được, tuyệt đối không phải đơn giản thời gian tạm dừng hoặc tái tạo có thể làm được sự việc, bởi vậy, chúng ta ở bên trong bộ phim này đối mặt kẻ địch, có thể là duy tâm tồn tại."

"Ta hiện tại có một cái suy đoán, Lâm Chính tác dụng xa so với chúng ta tưởng tượng muốn phức tạp, hẳn là tất cả bắt đầu, cần phải cũng là tất cả kết cuộc, giết hẳn, hết thảy tất cả đều sẽ khôi phục bình thường."

"Thái Đan - Khâu Vũ Trúc lưu lại."

Viết xong sau đó, Thực Đơn liền đem giấy viết thư gấp tốt chứa ở phong thư ở trong, sau đó đem phong thư cùng ghi âm bút đều đặt ở trên mình.

"Lên đường đi, trước tiên đi Thương Nhất nhà." Thực Đơn so sánh Ứng Nhân muốn may mắn, trên người nàng không có bất kỳ địa phương nào chịu màu đỏ nâu rỉ sắt bao trùm, năng lực hoạt động không có được đến bất luận ảnh hưởng gì.

Đi tới nhà Tiền Thương Nhất trong, Thực Đơn nhìn thấy chịu màu đỏ nâu rỉ sắt bao trùm Tiền Thương Nhất, nàng không có lãng phí thời gian, ngoại trừ dao găm ở ngoài, đem hết thảy đồ vật đều đặt ở Tiền Thương Nhất tủ đầu giường trên.

"Hi vọng người có thể có phát hiện." Thực Đơn nói một câu an ủi mình sau đó liền xoay người rời đi Tiền Thương Nhất nhà, hướng về Lâm Chính nhà chạy đi.

Ở Thực Đơn hành động đồng thời, theo trong cửa gỗ bỏ ra quái vật cũng đã hành động, nó đã kéo một nhóm học sinh tiến vào cửa gỗ, lúc này chính đang vận chuyển còn lại mục tiêu.

Tuy rằng Thực Đơn tốc độ so sánh chân phải cổ tay không cách nào cong Ứng Nhân tới nói phải nhanh rất nhiều, nhưng mặt khác, năng lực so với Ứng Nhân tới nói cũng còn kém hơn rất nhiều.

Đi tới Lâm Chính nhà bỏ ra nàng không ít thời gian, đẩy ra Lâm Chính cửa sau đó, Thực Đơn nhìn thấy Lâm Chính ngồi ngay ngắn ở trước bàn đọc sách.

Thực Đơn đem trên mình dao găm lấy ra, "Nhớ tới Thương Nhất phát hiện kính râm cùng áo khoác ngày thứ hai, trên mặt Lâm Chính có chịu đánh vết thương, nếu như ta đoán được không sai, vậy chút vết thương hẳn là Ứng Nhân lưu lại, chuyện này ý nghĩa là chúng ta có thể ở nằm trong loại trạng thái này đối với Lâm Chính tạo thành thương tổn."

Lúc này, chính đang vận chuyển học sinh quái vật đột nhiên hú lên quái dị, ngẩng đầu nhìn hướng về nhà Lâm Chính vị trí.

Tiếp đó, quái vật thân thể chậm chạp chìm xuống, tan vào mặt đất.

Một bên khác, Thực Đơn vài bước liền đến đến phía sau Lâm Chính, "Cứ vậy đi, đem dao găm đâm vào đi, Lâm Chính sẽ chết đi, hẳn có thể tái tạo thời gian năng lực, nhưng là nhưng ngay cả mình là thế nào chết cũng không biết, nghĩ đến cũng là một loại chế nhạo, lẽ nào đây chính là cốt truyện sở dĩ như vậy sắp xếp nguyên nhân?"

"Chúng ta không cách nào nhớ kỹ chịu Lâm Chính tái tạo thời gian, nhưng Lâm Chính cũng không cách nào biết ở hẳn thắng lợi sau đó đoạn này chịu tạm dừng trong thời gian cuối cùng xảy ra cái gì, nghĩ như vậy, chúng ta diễn viên nắm giữ đạo cụ đặc biệt không phải vừa vận có thể cùng Lâm Chính năng lực bổ sung sao? Đáng tiếc Lâm Chính không phối hợp chúng ta, thực sự quá tiếc nuối."

Nghĩ tới đây, Thực Đơn nhắc lên dao găm, sau đó dụng lực đem dao găm đâm vào thân thể Lâm Chính trong.

Nhưng là không biết từ đâu truyền đến một nguồn sức mạnh đem Thực Đơn đưa dụng phải đi ra ngoài, dao găm cũng rải rác một bên, làm hai tay Thực Đơn chống đỡ xoay người nhìn mình phía sau thời điểm, nàng kinh ngạc.

Quái vật cũng không có dừng lại bước chân của chính mình, nó lấy tốc độ bình thường bỏ hướng về Thực Đơn.

Nhìn thấy khuôn mặt xấu xí quái vật hướng mình bỏ đến, Thực Đơn vội vàng đưa tay nắm chặt dao găm, đang quái vật nhích lại gần mình thời điểm, hai tay dùng sức đem dao găm hướng về quái vật đầu đâm tới.

Khanh!

Cho dù dụng hết toàn lực, Thực Đơn cũng không thể đâm thủng quái vật màu đỏ nâu da dẻ, chỉ có vũ khí lạnh nàng, hoàn toàn không có cách nào cùng quái vật này chống lại. Ra chiều xong xuôi Thực Đơn chịu quái vật bàn tay lớn chụp bay ra ngoài.

"Vừa nãy liền không nên do dự!" Thực Đơn có một ít hối hận, "Nếu như nhìn thấy Lâm Chính sau đó lập tức chạy vào đi đem dao găm đâm vào thân thể của hắn ở trong, hẳn hiện tại đã chết rồi. Đáng tiếc, ta cũng không có Lâm Chính năng lực, hối hận cũng không thể thay đổi ta tình cảnh bây giờ, cùng với lãng phí thời gian ăn năn hối hận, còn không bằng ngừng lại nếu như từ quái vật này bảo vệ cho giết chết Lâm Chính."

Thực Đơn một bên lùi về sau, một bên để tự mình đứng lên đến, vừa vận dao găm liền rơi vào cách đó không xa vị trí, mà quái vật tạm thời vừa không có đối với Thực Đơn phát động tấn công, ngay sau đó nàng chậm chạp tới gần dao găm, nhặt lên.

"Hiện tại hoàn toàn có thể xác định, chỉ cần giết Lâm Chính, lúc này tất cả sẽ kết thúc." Thực Đơn cắn răng.

Ở trước kia phim địa ngục trong, nàng cũng trải qua cùng quý dị quái vật kinh nghiệm chiến đấu, nhưng mà nàng gặp phải phần lớn tình huống đều là loài người chết thảm quái vật tay, số may một chút khả năng sẽ lưu lại toàn thân hoặc là chịu phân thân, vận may thiếu một chút có lẽ liền xác chết đều không có.

"Nó vẫn không có ra tay, thật sự chỉ là đang bảo vệ Lâm Chính sao?" Thực Đơn y nguyên ở chờ cơ hội, "Nếu như nó chỉ có thể bảo vệ Lâm Chính, như vậy Ưng Nhân tại sao cũng biến mất không còn tăm hơi?"

Ngay ở Thực Đơn suy nghĩ thời khắc, quái vật rốt cục ra tay, nó hướng về Thực Đơn đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Cạm bẫy

"Nếu không có năng lực đối địch, vậy cũng chỉ có thể dùng trí." Thực Đơn hướng về một bên né tránh.

"Tuy rằng vô cùng cứng chắc, sức lực cũng rất lớn, nhưng mà phương diện tốc độ nhưng, còn có cơ hội." Thực Đơn trên đất lăn lộn một vòng sau đó đứng lên, chẳng qua, nàng không có hướng về phương hướng Lâm Chính chạy đi, mà là rời xa phương hướng Lâm Chính, cũng chính là ngoài phòng ngủ.

"Nếu như quái vật theo ta, như vậy ta chỉ cần sử dụng tốc độ ưu thế bỏ qua nó sau đó sẽ trở lại Lâm Chính trong nhà là được, nếu như quái vật lựa chọn lưu lại ở trong phòng bảo vệ Lâm Chính, ta liền chờ ở ngoài phòng, tiếp tục lại nhìn quái vật có rời hay không, nếu như rời đi, ta lần thứ hai tiến vào Lâm Chính nhà là được, nếu như quái vật không rời đi, như vậy vẫn đợi đến thời gian tạm dừng trạng thái là có thể." Thực Đơn dòng suy nghĩ rất rõ ràng.

Mấy cái quẹo, Thực Đơn liền rời đi Lâm Chính nhà.

Nàng giấu ở nhà Lâm Chính đối diện trong ngõ hẻm, chờ đợi quái vật phản ứng.

Như Thực Đơn suy đoán tình huống như thế, quái vật theo nhà Lâm Chính bỏ đi ra, động tác vô cùng quái dị, lại thêm chân tay nơi bốn sọc xích sắt, rất giống một cái chậu lưu vong vô số thời gian tội phạm.

"Có thể, may là trước lắp đặt máy giám sát thời điểm có đã điều tra nhà Lâm Chính tình huống xung quanh, con đường còn nhớ một chút, sẽ không xuất hiện bị ép vào đường cùng tình huống." Thực Đơn bắt đầu bắt đầu chạy.

Quái vật theo sát ở phía sau Thực Đơn, nhưng mà khoảng cách nhưng từ từ chịu kéo xuống, hơn nữa, quái vật hành động con đường gần như cùng Thực Đơn không có sự khác biệt, chuyện này ý nghĩa là, lại không lâu nữa, quái vật sẽ bị Thực Đơn bỏ qua.

Một lần nữa chạy đến Lâm Chính cửa nhà, trong lòng Thực Đơn thở phào nhẹ nhõm.

"Cũng còn tốt rất ngu." Nhỏ nước bọt một câu sau đó, Thực Đơn lần thứ hai bước vào Lâm Chính trong nhà.

"Ngay ở vừa nãy, con quái vật này đột nhiên xuất hiện ở ta lân cận, không có bất kỳ dấu hiệu, theo nó vừa nãy biểu hiện đến xem, trí lực không cao, bởi vậy cũng sẽ không lên đi, đúng là ở đây màu đỏ nâu bên trong thế giới, da dẻ tự mình mang nguy trạng hiệu quả khiến người ta khó lòng phòng bị, ở đây cơ sở trên, có thể làm một cái suy đoán, làm Lâm Chính gặp phải thời điểm khó khăn, con quái vật này sẽ sử dụng thủ đoạn đặc thù đến bảo vệ Lâm Chính, tỷ như di chuyển đến Lâm Chính lân cận, dù sao, bên trong thế giới này tất cả đối với ta mà nói đều là ẩn số."

Thực Đơn đi tới cửa phòng ngủ, "Tiếp đó, ta sau khi tiến vào, đem sẽ không do dự nữa, ta sẽ trực tiếp đem dao găm đâm vào thân thể Lâm Chính ở trong."

Chuẩn bị kỹ càng sau đó, Thực Đơn trực tiếp vọt vào, mà quái vật, vẫn không có ở trong phòng.

Dao găm đâm vào thân thể Lâm Chính, Lâm Chính không có bất kỳ chống lại, hẳn vừa không biết cũng không cách nào chống lại.

Thực Đơn không có buông ra tay của chính mình, trình độ như thế này tổn thương, nếu như cứu giúp đúng lúc, vẫn cứ có thể trị liệu trở về, bởi vậy, Thực Đơn rút ra dao găm, lại đâm tiến vào, liên tục đâm ba dao, Thực Đơn mới buông ra tay của chính mình, đem dao găm ở lại trên người Lâm Chính, nhưng

là lúc này, quái vật y nguyên chưa từng xuất hiện.

"Thoải mái như vậy?" Thực Đơn sâu hít hai cái giận, "Bởi vì lo lắng quái vật lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện, vì lẽ đó không có lựa chọn cắt yết hầu cùng đâm trái tim, bây giờ nhìn lại, là chính mình lo xa rồi, chẳng qua cũng không cần thiết cố ý bỏ dao, sau lưng ba dao đầy đủ lấy đi Lâm Chính tính mạng."

"Bất kể như thế nào, Lâm Chính, người chết chắc rồi." Bởi vì mục tiêu đã hoàn thành, vì lẽ đó Thực Đơn đi tới trước bàn đọc sách, nàng muốn nhìn một chút Lâm Chính cuối cùng ở làm chuyện gì, sau đó, nàng nhìn thấy Lâm Chính trên bàn notebook, mặt trên rõ ràng là Thực Đơn hôm nay ra đề bài.

"Ta không phải đã nói cho hần đối phó sao? Tại sao hần còn phải xem? Đơn thuần yêu quý học tập?" Thực Đơn có chút không hiểu, "Lấy hần tái tạo thời gian năng lực, căn bản không cần thiết làm đến một bước này, lẽ nào hần có tự ngược khuynh hướng?" Bởi vì đều là theo thời đại học sinh tới được người, vì lẽ đó Thực Đơn biết rõ chính mình ra đề bài đối với một cái chỉ là lớp 11 học sinh tới nói cuối cùng có bao nhiêu khó.

"Trong này chênh lệch mấy ngày vẫn là mấy tháng cũng không có thể bù đắp, trừ khi Lâm Chính đúng là thiên tài, bằng không chỉ ít cần còn cao cường hơn mức độ học tập chừng một năm, mới có thể chân chính bước vào này một nội dung ngưỡng cửa. Chẳng qua, hiện tại hoàn toàn có thể chứng minh, không đem tái tạo thời gian năng lực này tính toán thành Lâm Chính thực lực của bản thân, hần căn bản không xưng được là thiên tài, thậm chí. . . Cũng không đáng xưng là là ưu tú." Thực Đơn lắc lắc đầu.

"Nếu đã giết Lâm Chính, vậy ta làm sao trở lại ta nguyên lai thời gian?" Thực Đơn nhìn về phía ngoài cửa sổ, hết thấy đều là âm u đầy từ khí đáng ghét, cho dù không có quái vật tồn tại, người bình thường ở tình huống này dưới chờ lâu, tinh thần cũng sẽ xảy ra vấn đề.

Lặng lẽ không sức sống, quái vật theo cửa bò tiến vào Lâm Chính phòng ngủ, có lẽ là mục đích của chính mình đã đạt đến duyên cớ, Thực Đơn thả lỏng cảnh giác, trong lúc nhất thời không có lập tức nhận ra được quái vật tiến vào, chờ nàng cảm thấy được nguy hiểm thời điểm, quái vật đã đem xích sắt quấn vào Thực Đơn cổ chân trên.

"Tại sao? Con quái vật này giống như không đáng kể như thế?" Thực Đơn chịu kéo đến trên đất trong nháy mắt nghĩ đến vấn đề này.

"Lẽ nào Lâm Chính sống chết đối với nó tới nói căn bản không trọng yếu? Nếu như vậy, tại sao nó lần thứ nhất phải cứu Lâm Chính? Này hoàn toàn nói không thông!" Kết hợp vừa nảy xảy ra tất cả, Thực Đơn rốt cục cảm thấy được vấn đề tính chất nghiêm trọng.

Nhưng là quái vật sẽ không dừng lại bước chân của chính mình, nó lôi kéo Thực Đơn hướng về trường THPT Tân Hải bò tới.

"Giết Lâm Chính căn bản sẽ không để hết thấy đều khôi phục bình thường! Vậy ta vừa nảy những việc làm. . ." Tuy rằng thân thể bị bắt kéo, nhưng mà cùng khiếp sợ trong lòng so với, lúc này không đáng kể chút nào.

Thực Đơn cố gắng muốn đem trên chân xích sắt tháo ra, nhưng là căng thẳng, mãi cho đến nhà Lâm Chính cửa, nàng mới đưa xích sắt thành công tháo ra, tháo ra xích sắt sau đó, Thực Đơn đem hết toàn lực hướng về Lâm Chính chạy đi, mà lúc này, quái vật cũng phát hiện Thực Đơn chạy trốn hành vi.

Đi tới Lâm Chính phòng ngủ, Lâm Chính vẫn cứ ngồi ở trước bàn, hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng nào, mà dao găm, cũng y nguyên cắm ở Lâm Chính sau lưng, ngoài ra, Lâm Chính gánh lên còn có mặt khác hai cái vết thương.

"Cũng còn tốt dùng không có cắt yết hầu, cũng không có đâm trái tim loại này chỗ yếu, còn có cơ hội, còn có thể bỏ cứu!" Thực Đơn vội vàng đem dao găm rút ra, lúc này thời điểm, quái vật đã đi tới Lâm Chính phòng ngủ.

Chuông đồng to bằng ánh mắt chết nhìn chòng chọc Thực Đơn, giống như nhìn chăm chú con mồi thú dữ.

Giữa lúc Thực Đơn dự định theo trong túi quần móc ra cái gì thời điểm, quái vật đã đem năng nhào tới trên đất, tiếp theo, quái vật hai tay mãnh liệt nện gõ đầu Thực Đơn bộ phận, hiển nhiên là muốn phải đem dưới thân loài người không an phận đánh choáng á.

Đang không ngừng nện gõ khoảng cách ở trong, theo quái vật dưới thân duỗi ra một cái tay, trên cánh tay này còn nắm một cái đồ vật, nếu như Tiền Thương Nhất nhìn thấy, nhất định sẽ nhận ra, trên cánh tay này nắm chính là đã cứu chính mình mạng đạo cụ đặc biệt bình xịt cấp cứu.

Bởi vì góc độ xảo quyết, ngón trỏ không tốt phát lực, vì lẽ đó Thực Đơn dùng ngón cái xoa bóp ba lần, tiếp theo, tay nàng rơi tại mặt đất, ở hôn mê trước, Thực Đơn cái cuối cùng ý nghĩ là, "Thương Nhất, tuyệt đối đừng bị lừa á!"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 51: Gần chết

Tiền Thương Nhất chớp mắt nhìn, "Ta vừa nãy phải làm gì ấy nhỉ?"

Hắn đứng lên, "Trí nhớ của ta cần phải vẫn không có kém đến mức độ này, tuy rằng không sánh được Trí Đa Tinh, nhưng cũng tương đương ưu tú, tại sao lại xuất hiện loại này mất trí nhớ cảm giác? Vãn vãn, ta tại sao muốn nói 'Lại' ?" Vấn đề không ngừng theo đầu óc tuôn ra, nhưng là nhưng không có cách nào trả lời.

Trong lúc hoảng hốt, Tiền Thương Nhất phát hiện chính mình từ đầu giường trên nhiều hơn một chút đồ vật.

"Một cây bút, một phong thư còn có. . . Bút ghi âm?" Tiền Thương Nhất đem những này đột nhiên thêm ra đến đồ vật cầm lên, "Phong thư trên cái gì đều không viết, không phải gửi tới được, như vậy. . ."

Tiền Thương Nhất đem phong thư mở ra, lấy ra bên trong căn cứ, đồng thời ấn xuống bút ghi âm phim truyền phát tin.

"Thương Nhất, lời nói nhảm ta liền không nói nhiều, trực tiếp tiến vào đề tài chính."

Bút ghi âm trong, một tên phái nữ âm thanh theo kèn đồng noi truyền ra.

"Người kia là ai? Vì sao lại biết danh hiệu của ta? Bộ phim này không phải chỉ có ta một cái diễn viên sao? Lẽ nào trừ ta ra, còn có cái khác diễn viên?" Trong lòng Tiền Thương Nhất vô cùng kinh ngạc.

Giấy viết thư trên nội dung cùng bút ghi âm trong nội dung như thế.

Rõ ràng giấy viết thư trên chỉ có ngắn gọn mấy dòng chữ, nhưng là Tiền Thương Nhất nhưng đầy đủ nhìn một giờ.

"Hoi. . ." Tiền Thương Nhất đem giấy viết thư đặt ở từ đầu giường trên, sau đó đi tới nhà bếp cho mình rót một chén nước nóng, tiếp theo, hắn đi tới sân thượng, vịn lan can, ngẩng đầu nhìn khắp trời đầy sao, "Nếu như tin trên giấy nói tới nội dung là thật, như vậy, trừ ta ra, còn có hai tên diễn viên cũng tham dự đến bộ phim này ở trong, tuy rằng ta không có bất kỳ hình ảnh, cũng không có bất kỳ trí nhớ gì, nghĩ đến, có lẽ, lúc này hai tên diễn viên không chỉ là thân thể biến mất rồi, liền bọn họ trên logic tồn tại đều biến mất."

"Đã từng ta nghe cùng đường đã nói một cái ủy thác, nói chính là một cái con độc nhất gia đình, bởi vì xảy ra tai nạn xe cộ, hơn hai mươi tuổi con trai xui xẻo qua đời, vợ chồng hai người theo bị thống trong đi ra, dự định sinh lại một cái, nhưng mà người vợ cũng đã không có năng lực sinh sản. Một mực chuyện này đối với vợ chồng tư tưởng vô cùng bảo thủ, vừa không chấp nhận bên ngoài cơ thể thụ tinh, cũng không chấp nhận nhận nuôi một đứa bé."

"Cùng đường vừa vặn sau khi nói đến đây, ta còn tưởng rằng chuyện này đối với vợ chồng y nguyên nhận vì chính mình đứa bé vẫn còn, đồng thời cùng hai người bọn họ cùng một chỗ cuộc sống, nhưng mà không nghĩ tới, lúc này đối với vợ chồng đang không ngừng bị thương sau đó, dĩ nhiên thành công thuyết phục chính mình, hai người bọn họ xưa nay đều không có đứa nhỏ."

"Khi này đối với vợ chồng bạn bè gia đình cảm thấy được điểm này thời điểm, vội vã lấy ra vợ chồng một nhà ba người chụp ảnh chung đưa chuyện này đối với nâng dậy xem, nhưng là không nghĩ tới chuyện này đối với vợ chồng dĩ nhiên nói trong hình không có đứa nhỏ."

"Rõ ràng giá giấy trên còn có đứa nhỏ giấy, rõ ràng còn vì chính mình đứa bé bảo lưu gian phòng, hết thầy tất cả đều đặt tại chuyện này đối với vợ chồng trước mặt, nhưng là hai người này vẫn cứ tin chắc chính mình không có đứa nhỏ, chưa từng có, cho dù có tính quyết định chứng cứ, vẫn cứ không cách nào thay đổi chuyện này đối với vợ chồng ý nghĩ."

"Bởi vì lo lắng tinh thần của hai người trạng thái gấp sự cố, vì lẽ đó hai người họ hàng mang theo chuyện này đối với vợ chồng đi làm tinh thần giám định, thu được kết luận lại là ngoại trừ tin chắc chính mình không có đứa nhỏ điểm này có vấn đề ở ngoài, còn lại phương diện, không có bất cứ vấn đề gì."

"Bởi vì thuyết phục không có hiệu quả, lại tăng thêm hai người cuộc sống không có chịu đến trí mạng tính ảnh hưởng, vì lẽ đó hai người họ hàng từ từ bỏ đi, mỗi khi ngày lễ tết tụ họp thời điểm, cũng sẽ ngậm miệng không nói chuyện hai người đứa nhỏ sự việc." Tiền Thương Nhất đem trong chén nước ấm uống một hơi cạn sạch.

"Ta hiện tại gặp phải tình huống cùng chuyện này đối với vợ chồng gần như, chỉ có, tạo thành loại hiện tượng này nguyên nhân không phải là bởi vì đau xót, mà là này bộ phận ẩn giấu ở trường THPT Tân Hải hậu trường bàn tay gây tội ác. Cùng chính mình mới vừa nói ví dụ so với, lớn nhất khác biệt ở chỗ, nhân số do hai người tăng lên trên đến toàn bộ thị trấn Tân Hải."

Lúc này, chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, Tiền Thương Nhất trở lại phòng ngủ, cầm điện thoại di động lên phát hiện là Đinh Hạo đánh tới.

"Lâm Chính bị thương!"

Tiền Thương Nhất vừa vặn ấn xuống nút nhận cuộc gọi, âm thanh Đinh Hạo liền truyền ra.

"Hắn hiện tại ở đâu?" Tiền Thương Nhất vội vàng hỏi.

Ở Tiền Thương Nhất hỏi ra vấn đề này đồng thời, Đinh Hạo cũng nói ra địa chỉ, "Thị trấn Tân Hải hai bệnh viện nhân dân."

"Ta lập tức tới ngay!" Tiền Thương Nhất mặc vào áo khoác, đem bút ghi âm những đồ vật này đều mang ở trên mình, đang đi ra phòng ngủ thời điểm, ánh mắt của hắn liếc về kính râm, do dự hai giây sau đó, Tiền Thương Nhất đem kính râm cũng mang ở trên mình.

Xe chạy tới thị trấn Tân Hải hai bệnh viện nhân dân, vừa đi vào bệnh viện cửa chính, Tiền Thương Nhất liền nhìn thấy Đinh Hạo.

"Lâm Chính chính đang làm giải phẫu, đi theo ta." Theo Đinh Hạo, Tiền Thương Nhất đi tới năm tầng phòng giải phẫu ở ngoài, ở đây, hắn nhìn thấy mẹ Lâm Chính.

Lúc này mẹ Lâm Chính chính xác sốt ruột đứng ở thủ thuật bên ngoài chờ đợi bắt tay thuật kết quả.

"Người tại sao nhanh như vậy liền biết Lâm Chính bị thương sự việc?" Tiền Thương Nhất đứng ở Đinh Hạo mặt sau hỏi.

"Ta có biện pháp của chính mình." Đinh Hạo không có chính diện trả lời, cũng không có kiểm cố, hiển nhiên hắn cũng không muốn lừa dối Tiền Thương Nhất, nhưng cũng không muốn nói cho Tiền Thương Nhất.

Hai giờ chờ, cửa phòng giải phẫu mở ra.

"Người bệnh tình hướng đã ổn định, không cần lo lắng, rất nhanh sẽ có thể khôi phục." Bác sĩ mổ chính sắc mặt rất dễ dàng, hiển nhiên Lâm Chính tổn thương cũng không có quá đáng lo.

Mẹ Lâm Chính hướng về bác sĩ nói cảm ơn.

Ở bác sĩ mổ chính nhanh chóng muốn lúc rời đi, hắn hình như nghĩ tới chuyện gì, quay đầu đối với ba người nói rằng: "Chẳng qua, có một chút rất kỳ quái, căn cứ vết thương chiều sâu để phán đoán, người bệnh cần phải đang bị đưa đi bệnh viện trên đường cũng sẽ bị chết, nhưng là, giống như người bệnh tự mình khép lại năng lực mạnh phi thường, ta cũng không biết hình dung như thế nào."

Nghe được bác sĩ mổ chính, mẹ Lâm Chính sắc mặt vô cùng chệnh lếch, "Bác sĩ, nhà ta Lâm Chính. . ."

Nhìn thấy mẹ Lâm Chính mặt lộ vẻ vẻ lo lắng, bác sĩ mổ chính cười cợt, sắc mặt có chút lúng túng, hình như cho rằng vừa nãy chính mình lảm nhảm, ngay sau đó hắn bổ sung một câu, "Yên tâm đi, con trai của người đã không sao rồi."

Lâm Chính chịu đưa đến phòng bệnh, thuốc mê hiệu quả thuốc hiện tại vẫn không có đánh tan, Lâm Chính vẫn cứ mơ mơ màng màng.

"Ta là Lâm Chính giáo viên, ta tên Ngao Khang Thành." Tiền Thương Nhất giới thiệu sơ lược chính mình.

"Chào bác gái, ta là bạn học Lâm Chính, ta nghe nói Lâm Chính bị thương, cho nên tới nhìn, may là hắn không có chuyện gì." Đinh Hạo đi theo Tiền Thương Nhất mặt sau nói rằng.

Mẹ Lâm Chính đáp một tiếng, đối với thân phận của hai người cùng mục đích đều không có hoài nghi.

"Người bệnh hiện tại cần nghỉ ngơi, không phải người nhà, liền ngày mai lại tới vấn an đi." Y tá đem bình thuốc treo tốt sau đối với hai người nói một câu.

"Ừm." Tiền Thương Nhất nhìn Đinh Hạo một chút, "Đi thôi."

Hai người đi trên đường, Tiền Thương Nhất trước tiên mở miệng, "Người. . . Nghe lên nhà Lâm Chính tình huống?"

"Vâng." Đinh Hạo không có bất kỳ thật ngại ngùng.

"Có có phát hiện gì không?" Tiền Thương Nhất tiếp tục hỏi.

"Ta cũng là tuần trước mới có loại ý nghĩ này, không phát hiện chỗ đặc biệt nào. . . Ngoại trừ, nhà Lâm Chính đã có đặt máy nghe lén điểm này ở ngoài. . ." Đinh Hạo quay đầu nhìn Tiền Thương Nhất.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Điểm đột phá

"Ta không biết." Tiền Thương Nhất mặt lộ vẻ nghi về mặt.

"Ừm. . . Ta còn tưởng rằng giáo viên người biết cái gì, dù sao, chân chính đối với Lâm Chính cảm thấy hứng thú người, cũng chỉ có hai chúng ta mà thôi."

Hai tay Đinh Hạo cắm ở trong túi quần.

"Khoảng cách cuộc thi cuối kỳ chỉ có không tới hai tuần lễ thời gian, nếu như một lần cuối cùng người Lâm Chính vẫn như cũ vượt qua người, người cũng là thất bại." Tiền Thương Nhất nói ra Đinh Hạo để ý nhất sự việc.

"Giáo viên Ngao, người không cũng thất bại sao?" Đinh Hạo đem đầu xoay chuyển trở lại, tiếp tục nhìn về phía trước.

"Nói đi nói lại, người cho rằng Lâm Chính đúng là theo dựa vào thiên phú của chính mình cùng cố gắng sao?" Bởi vì suy xét đến Lâm Chính mặt sau thay đổi chính mình thành tích đột nhiên tăng lên trên lý do, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất đem dùng từ đổi thành 'Thiên phú cùng cố gắng'.

"Không, lúc này khác biệt hẳn đều không có, nhất định là gian lận." Đinh Hạo ngáp một cái, "Chẳng qua, nếu như gian lận phương pháp không có bất kỳ người nào có thể phát hiện, như vậy dùng 'Thiên phú cùng cố gắng' nguy trang cũng hoàn toàn thỏa đáng."

"Lấy thành bại luận bàn anh hùng sao?" Tiền Thương Nhất nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Đương nhiên, lẽ nào giáo viên người không phải như vậy nghĩ tới sao?" Đinh Hạo có chút tò mò.

"Trước đây là, chẳng qua ở trải qua một cái nào đó sau đó, ta phát hiện, có lẽ trước đây trong mắt ta thành bại ở trong mắt đối phương căn bản không đáng nhắc tới." Tiền Thương Nhất cười khẽ một tiếng, cũng không biết có phải là đang cười nhạo mình.

"Người không hề giống một cái giáo viên." Đinh Hạo đột nhiên đến rồi một câu như vậy.

"Ồ? Vậy ta như cái gì? Thanh niên lêu lổng sao?" Bởi vì không lo lắng chút nào thân phận chân thật của mình sẽ bị nhìn thấu, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất cũng không có quá để ý Đinh Hạo.

"Như... Nguy trang người." Đinh Hạo đang nói mặt sau cái từ này thời điểm, giọng điệu không chắc chắn lắm.

"Ta nghe qua cái từ này, chẳng qua không chắc chắn lắm đây là cái gì, có thể giải thích sao?" Tiền Thương Nhất cau mày hỏi.

"Ta trước đây xem qua một bộ kịch truyền hình, nói nội dung là một thiên tài có thể thông qua trong thời gian ngắn học tập biến hóa thân phận để hoàn thành các loại nhiệm vụ." Đinh Hạo lại ngáp một cái.

"Trên thực tế diễn viên đều có kịch bản sắp xếp lời kịch, nhưng là làm phim địa ngục diễn viên, phần lớn thời điểm đều không có cố định lời kịch, chỉ có thể theo dựa vào chính mình nơi thi ứng biến, lại thêm mỗi bộ phim cốt truyện cùng thời đại đều có khả năng không giống, theo một loại nào đó góc độ tới nói, phim địa ngục diễn viên thân phận xác thực cùng Đinh Hạo nói nguy trang người rất giống." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ đến.

"Chẳng qua, theo một góc độ khác tới nói, nếu như ta chịu Đinh Hạo cho rằng là nguy trang người, há không phải nói rõ ta nguy trang năng lực rất kém cỏi?" Tiền Thương Nhất sờ sờ mũi của chính mình, gãi bốt trong lòng không khô.

"Đinh Hạo, người cũng rất hài hước." Tiền Thương Nhất cười cợt, "Hiện tại thời gian không còn sớm, ta xem người cũng rất mệt, ngày mai lại tán gẫu đi."

"Được." Đinh Hạo gật đầu.

...

Ngày thứ hai, Tiền Thương một buổi sáng sớm liền xuất phát đi tới thị trấn Tân Hải hai bệnh viện nhân dân, đương nhiên, ở đi hướng về phòng bệnh trên đường, hẳn không có quên nâng lên một cái giỏ trái cây.

Tiến vào phòng bệnh thời điểm, mẹ Lâm Chính vẫn cứ đang ngủ, nhưng Lâm Chính đã tỉnh rồi.

"Người đến rồi." Giọng điệu Lâm Chính nghe tới đặc biệt kỳ quái, cũng không như bạn bè chào hỏi, cũng không giống kẻ thù nghiêng răng nghiêng lợi, bên trong hình như hỗn tạp rất nhiều tâm trạng.

"Nghe nói người bị thương, tới thăm người một chút." Tiền Thương Nhất tiện tay đem giỏ trái cây đặt ở ngăn tủ trên.

"Người muốn hỏi ta là làm sao bị thương sao? Ta cũng không biết." Nét mặt Lâm Chính vừa có mê hoặc, cũng có sợ hãi.

"Người không biết?" Tiền Thương Nhất lặp lại vấn đề này.

"Ừm, cùng lần trước không hiểu ra sao chịu đánh như thế, ta căn bản liền không biết xảy ra cái gì, tất cả thật giống như trong nháy mắt xảy ra như thế, không có bắt đầu, cũng không có kết thúc, chỉ có... Ta bị thương kết quả này." Lâm Chính tự giễu cười cợt, kết quả kéo tới vết thương, ngay sau đó nụ cười trên mặt trở nên cực kỳ... Buồn cười.

Lúc này, mẹ Lâm Chính tỉnh rồi, "Giáo viên, người như thế đã sớm đến rồi?"

"Cần phải." Tiền Thương Nhất phát hiện trên mặt đối phương vô cùng uể oải, thậm chí có rõ ràng vành mắt đen.

"Đứng rồi Lâm Chính, ta có một vấn đề muốn hỏi một chút người." Tiền Thương Nhất đi tới bên người Lâm Chính, nhưng mà hẳn không có lập tức mở

miệng, mà là nhìn một chút một bên mẹ Lâm Chính.

Lâm Chính cũng quay đầu xem hướng về mẹ mình.

Loại ánh mắt này, mẹ Lâm Chính gặp qua rất nhiều, "Ta ra đi mua một ít bữa sáng, các người chậm chạp tán gẫu."

Chờ mẹ Lâm Chính rời đi sau đó, Tiền Thương Nhất rót cục mở miệng, "Giữa chúng ta, cuối cùng. . . Là quan hệ gì?"

Nghe được vấn đề này, Lâm Chính há miệng, chẳng qua trên mặt do dự về mặt giải thích rõ hắn lại nghĩ tới điều gì, đem lời nói mới rồi đưa nuốt trở vào, "Giáo viên, người đây là vấn đề gì?"

"Ở đánh cuộc lúc mới bắt đầu, ta sớm đưa điện thoại di động cho người, là như vậy a?" Tiền Thương Nhất mở ra giỏ trái cây, đưa cho một cái quýt đưa Lâm Chính.

Lâm Chính tiếp nhận quýt, chẳng qua cũng không có xé ra, mà phải thả ở một bên.

"Giáo viên, ta biết rồi, người là đến cùng ta tính sổ." Lâm Chính liếm môi một cái, "Nếu giáo viên người nói ra, ta liền nói thật cho người biết tốt rồi, người vừa bắt đầu đưa điện thoại di động cho ta thời điểm, ta làm giáo viên người là ta duy nhất bạn bè, nhưng là. . . Ta thật sự không nghĩ tới, giáo viên người đưa điện thoại di động cho ta mục đích cũng không phải là bởi vì người lòng dạ

hiền lành, mà là bởi vì người muốn nghe lén ta, người đưa trong điện thoại di động của ta chịu lắp đặt máy nghe lén cùng định vị hệ thống."

"Đã biết là à. . ." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói, "Là lúc nào phát hiện? Nếu như suy luận thành lập, Lâm đang phát hiện trong điện thoại di động đặt máy nghe lén là chuyện sớm hay muộn, lúc này sao vừa nghĩ cũng không kỳ quái."

"Liền bởi vì chuyện này, vì lẽ đó người ở thi đấu mặt chược qua đi, nói với ta câu nói như thế kia? Đây không phải một tên học sinh cùng giáo viên nói." Nếu nắm giữ giáo viên này một thân phận, Tiền Thương Nhất đương nhiên sẽ không thả không dùng.

Lâm Chính cắn răng, hồi tưởng lại đoạn thời gian kia, hắn thật lâu không hề trả lời, mãi đến tận phát hiện rõ hành vi của chính mình sẽ khiến cho Tiền Thương Nhất nghi ngờ sau đó, hắn mới cảm lấy bên cạnh quýt lột ra.

"Giáo viên ta. . . Quên mất rất nhiều chuyện." Tiền Thương Nhất không có từng bước ép sát, "Thậm chí rất nhiều căn bản không khả năng quên mất sự việc, ta cũng quên mất, theo lý mà nói, nếu như ta trí nhớ đặc biệt chênh lệch, như vậy căn bản không khả năng bình thường cuộc sống, nhưng là ngoại trừ một số đặc biệt sự việc ở ngoài, còn lại ký ức căn bản không có bất luận ảnh hưởng gì."

"Vì lẽ đó ta nghĩ, Lâm Chính trí nhớ của người mạnh như vậy, nói không chắc biết cái gì?" Tiền Thương Nhất chính mình cũng lột một cái quýt.

"Giáo viên. . . Ta là nhớ tới một chút các người quên mất sự việc, nhưng mà, cho dù ta nói cho người, người cũng sẽ không nhớ tới đến, ta đã từng thử." Lâm Chính rót cục mở miệng.

"Từng thử?" Phát hiện chỗ đột phá sau đó, Tiền Thương Nhất tiếp tục đưa ra câu hỏi.

"Ừm, kỳ thực, giáo viên, nếu như người có thể nhớ tới, thì sẽ biết các người quên mất sự việc vô cùng kỳ quái." Lâm Chính đem một mảnh quýt thả vào trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Thỏa hiệp

"Nói thế nào?" Tiền Thương Nhất dừng lại xuống động tác trong tay.

"Không biết giáo viên còn nhớ giáo viên Tô Nhạc Sinh sao?" Lâm Chính tiếp tục ăn quýt.

"Hắn là ai?" Tiền Thương Nhất thoáng suy tư một chút phải trả lời vấn đề này.

"Tô Nhạc Sinh? Ta ở ngày hôm qua phong thư trong xem thấy tên của người này, nhưng là, ta nhưng không có bất kỳ ấn tượng." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

"Tô Nhạc Sinh giáo viên là cùng giáo viên Ngao Khang Thành người đồng thời đến trường THPT Tân Hải nhận lời mời giáo viên, hán nhận lời mời chức vị là giáo viên vật lý, ngoài ra, có học sinh nhìn thấy người cùng hán còn có Khâu Vũ Trúc giáo viên bình thường kết bạn cùng đi." Lâm Chính không nhanh không chậm nói.

"Khâu Vũ Trúc. . . Ngày hôm qua trong thư nhấn lại có tên này, tổng cộng ba tên diễn viên sao?" Tiền Thương Nhất lập tức trở về nhớ tới nội dung trong bức thư, tối hôm qua đột nhiên xuất hiện là thư đó, lúc này chính đang trên người hán.

Lâm Chính nhìn thấy Tiền Thương Nhất chính xác đang hồi tưởng, ngay sau đó không chờ hán trả lời liền tiếp tục tiếp tục chính mình lời nói mới rồi nói: "Giáo viên người xem, người căn bản cũng không có bất kỳ ấn tượng, lẽ nào giáo viên trong điện thoại di động của người không có số điện thoại của hán?"

"Ta xem một chút." Tiền Thương Nhất không có lập tức có kết luận, hán móc ra điện thoại di động của mình, kiểm tra lên sổ điện thoại.

Một lần hai lần ba lần, vì bảo đảm chính mình không có để sót, Tiền Thương Nhất nhìn kỹ ba lần sổ điện thoại, nhưng là dù thế nào hán từ góc độ nào xem, đều không có nhìn thấy Tô Nhạc Sinh ba chữ, cũng không có nhìn thấy Ứng Nhân.

"Trò chuyện ghi chép đâu? Ta không có cất bỏ trò chuyện ghi chép thói quen, nói không chắc sẽ có." Tiền Thương Nhất nghĩ đến một nơi khác, ngay sau đó hán lại kiểm tra nổi lên trò chuyện ghi chép, vẫn lật đến mấy tháng trước, kết quả vẫn cứ như thế.

"Không có, trong điện thoại di động không có." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, có chút ừ ừ.

"Cho ta nhìn một chút." Lâm Chính không tin Tiền Thương Nhất.

Thấy Tiền Thương Nhất không quá bằng lòng, Lâm Chính lại lập lại một câu, "Giáo viên, cho ta nhìn một chút, nếu không hai chúng ta cùng một chỗ xem."

"Được rồi." Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động đưa tới.

Lâm Chính vừa vặn lật hai trang, liền chỉ màn hình điện thoại di động nói rằng: "Tại sao không có , lúc này không phải là?"

Tiền Thương Nhất đem đầu đi tới, nhưng là hán nhưng không nhìn thấy Lâm Chính chỉ về địa phương có 'Tô Nhạc Sinh' ba chữ, "Ta không thấy."

"Vậy ta chỉ chính là cái gì?" Lâm Chính có chút tức giận.

"Lý Hướnɡ Vãn." Tiền Thương Nhất nói ra một cái tên.

"Lý Hướnɡ Vãn rõ ràng ở phía trên!" Lâm Chính nhấn mạnh.

Tiền Thương Nhất cau mày, hán nghĩ tới rồi tới hôm qua chính mình đứng ở sân thượng nghĩ đến ví dụ , lúc này tất cả thực sự quá mức quý dị, làm người đứng xem thời điểm vẫn không cảm giác được nhất định có vấn đề lớn lao gì, nhưng là làm chính mình lọt vào đến trạng thái như thế này trong thời điểm, Tiền Thương Nhất có một loại hết thảy sự vật đều không phải chân thực cảm giác.

"Vậy được, màn hình điện thoại di động độ dài là cố định , như vậy mỗi một trang tên cũng là cố định, người có thể nhìn thấy vài hàng tên, ta có thể sớm nói cho người , lúc này bên trong có bảy hàng tên." Lâm Chính thử nghiệm theo một góc độ khác chứng minh mình mà nói.

"Sáu hàng." Tiền Thương Nhất nói ra chính mình nhìn thấy nội dung.

"Lẽ nào giáo viên người liền không kỳ quái sao? Vì cái gì có thể biểu hiện bảy hàng màn hình nhưng chỉ biểu hiện sáu hàng tên, lẽ nào này điện thoại nhằm vào giáo viên người sao?" Lâm Chính đưa điện thoại di động trả lại Tiền Thương Nhất.

"Theo logic góc độ để suy nghĩ, Lâm Chính nói không sai, tên người liên lạc xác thực cần phải có bảy hàng, có thể là. . . Trong mắt ta nhưng chỉ nhìn thấy sáu hàng , như vậy. . . Vấn đề là xuất hiện ở trên người ta. . ." Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất đứng lên.

"Ta đi ra ngoài một chút." Tiền Thương Nhất cầm điện thoại di động đi tới phòng bệnh ở ngoài, vừa vặn có một người thân nhân bệnh nhân đi ngang qua cửa.

"Thật ngại ngừng, phiền phức người nhìn một chút này cái màn ảnh trong có mấy cái người liên lạc?" Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động đặt ở đối phương trước mắt.

"Sáu hàng, làm sao?"

"Không có gì, hỏi một chút." Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động thu lại rồi.

Trở lại phòng bệnh, Tiền Thương Nhất nói với Lâm Chính, "Những người còn lại cũng là sáu hàng, lẽ nào chỉ có người có thể nhìn thấy bảy hàng?"

"Ta hỏi qua rất nhiều người, chỉ có ta có thể nhìn thấy 'Bảy hàng' ." Lâm Chính nhìn chăm chăm ánh mắt Tiền Thương Nhất, ánh mắt không có bất kỳ lấp lánh.

"Có thể lại đưa một cái ví dụ sao?" Tiền Thương Nhất không có tiếp tục tranh luận vấn đề này, mà là ngồi ở một bên trên băng ghế dài.

"Có thể, trường THPT Tân Hải một cái lớp học cần phải có bao nhiêu người?" Lâm Chính nâng lên vấn đề này thời điểm, tiếp tục không có bất kỳ suy nghĩ, hình như vấn đề này hắn đã hỏi vô số lần.

"Không cố định, có thể là 5 người, cũng có thể là 15 người, nhìn tình huống cụ thể mà quyết định." Tiền Thương Nhất nghiêm túc trả lời.

"Giáo viên ngại phiền rồi sao? Dùng đầu óc của ngại ngẫm lại!" Tay phải Lâm Chính ngón trỏ chỉ chỉ chính mình huyết thái dương, "Lớn như vậy một cái cấp 3, mỗi cái lớp chỉ có 5 đến 15 người, lẽ nào chúng ta sinh sống ở cộng sản xã hội? Coi như là cộng sản xã hội, cũng sẽ không như thế lãng phí được rồi!"

Đối với Lâm Chính tới nói, Tiền Thương Nhất trả lời cũng không kỳ quái, nhưng là hắn dù thế nào nghe được bao nhiêu lần, cũng không nhịn được mở miệng châm biếm.

Chính mình học sinh châm biếm cũng không có để Tiền Thương Nhất cảm giác được nhục nhã, bởi vì lúc này hắn càng để ý trong đầu của chính mình chân thực cùng giả tạo trong lúc đó tranh luận.

"Nếu như ta tình huống bây giờ cùng cái kia vợ chồng như thế, như vậy Lâm Chính tình cảnh lại là cái gì, mọi người đều say ta duy nhất tỉnh sao? Lúc này là cần phải tin tưởng người này tỉnh người, vẫn là phần lớn người 'Nhìn thấy' chân thực? Tin tưởng đa số vẫn là số ít? Cái nào một bên là chính xác?" Tiền Thương Nhất cảm giác trong lòng chính mình cân cân đang không ngừng trên dưới đung đưa, căn bản là không có cách đến ra một cái xác định kết luận.

"Người tại sao phải nói cho ta đây chút? Theo trước ngại đối với ta oán hận đến xem, hình như không nên nói cho ta nhiều như vậy." Tiền Thương Nhất tạm thời bỏ xuống trong đầu tranh luận.

"Bởi vì... Ta sợ chết!" Hai tay Lâm Chính ôm ngực, "Tối hôm qua... Nếu như không phải số may, có thể thật sự sẽ chết..."

"Người 'Chết' qua rất nhiều lần sao?" Tiền Thương Nhất chú ý tới Lâm Chính dùng từ.

"Kỳ thực, còn có một ít chuyện ta cũng không ngại nói cho giáo viên, nhưng là... Lúc trước ngại việc làm hơi quá mức, mặt khác, còn có cuộc thi cuối kỳ, vì lẽ đó, ta nghĩ, nếu như có cơ hội, chờ cuộc thi cuối kỳ sau đó lại nói cho giáo viên." Lâm Chính đang nói những câu nói này thời điểm, âm thanh có chút run rẩy, hình như nhớ lại việc không tốt.

"Người nói chính là ngại có thể tái tạo thời gian sự việc sao?" Hai tay Tiền Thương Nhất cắm ở túi áo, dễ dàng nói rằng.

"Giáo viên... Người!" Lâm Chính vô cùng kinh ngạc.

"Đây chính là hán gian lận phương pháp sao?" Trùng hợp, Đinh Hạo lúc này theo phòng bệnh ở ngoài đi vào.

Lâm Chính cắn răng, không nói gì.

"Tái tạo thời gian? Không phải hiểu lầm, chẳng qua kết hợp tình huống của ngại, ta liền hiểu rõ vì có thể không ngừng lặp lại đi hoàn thành một cái nào đó sự tình tốt rồi, lúc này sự kiện vừa có thể là mấy tiếng thi đấu, cũng có thể là dài đến mấy ngày kiểm tra tháng." Đinh Hạo khẽ cười một tiếng, theo gió trái cây trong cầm cái quả táo.

"Còn nhớ thi đấu mặt chược trong ngại đã nói sao? Ngồi ở trên bàn bài người, chỉ cần xuất thiên không có chịu trên bàn bài mặt khác người bắt được, vậy liền không tính xuất thiên." Lâm Chính không thối lui chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Mệt mõi nhắc nhở

Nghe thấy Lâm Chính, Đinh Hạo không chỉ không hề tức giận, hắn đem quả táo bỏ xuống, vỗ tay.

"Nói được lắm, xác thực, chỉ cần ta không có cách nào ngăn lại ngại gian lận, như vậy cho dù phát hiện ngại gian lận phương pháp cũng vô dụng, chẳng qua, lẽ nào ngại cho rằng chỉ cần gian lận liền có thể thu được hạng nhất sao?"

"Kỳ thực, người nói như vậy không đúng." Lâm Chính thở dài, "Ta không phải chỉ cần gian lận liền có thể thu được hạng nhất mà là nếu như ta không có thu được hạng nhất, như vậy, hết thấy đều sẽ lặp lại, ngoại trừ trí nhớ của ta."

Tiếng vỗ tay chấm dứt, Đinh Hạo cầm lấy quả táo cắn một cái.

"Không phải ta nghĩ, mà là ta chỉ có thể..." Lâm Chính bỏ sung một câu.

"Đây là ta lần đầu tiên nghe được đem gian lận nói tới như thế miễn cưỡng." Đinh Hạo đem quả táo ném vào thùng rác, "Đã như vậy, vậy ta liền để người trải nghiệm cái gì gọi là tuyệt vọng!"

Bỏ lại câu nói này sau, Đinh Hạo liền đi ra phòng bệnh.

Chờ Đinh Hạo đi ra khỏi phòng, Tiền Thương Nhất mới mở miệng, "Ừm... Bây giờ có thể nói cho ta người không ngại nói cho chuyện của ta sao? Đứng rồi, ta muốn sớm giải thích rõ một cái, ta cũng không biết Đinh Hạo ở bên ngoài phòng, hoàn toàn là trùng hợp."

"Người!" Lâm Chính trong lúc nhất thời cũng không cách nào phán đoán cuối cùng có phải là trùng hợp.

"Hôm nay không có cuộc thi, cũng không có khiêu chiến cùng thi đấu, nếu như muốn tái tạo thời gian, có thể ngoại trừ bị giết ở ngoài cũng chỉ có thể tự tử, nhưng mà chuyện xảy ra tới hôm qua... Lần thứ nhất là chịu đánh hai quyền, lần thứ hai là sau lưng trong rồi mấy đao, lần thứ ba đâu? Có thể hay không đầu chịu chặt bỏ đến? Khi đó ta còn có thể được cứu trợ sao?" Lâm Chính vô cùng sợ sệt.

"Tối hôm qua nằm ở trên xe cứu thương tình cảnh còn rõ ràng trước mắt." Hắn hít sâu một hơi, tựa hồ đang làm vô cùng trọng yếu lựa chọn.

"Được rồi, ta cho người biết." Lâm Chính nói.

Đã từng nói rồi vô số lần, lần thứ hai theo trong miệng Lâm Chính nói ra.

...

"Liền là như vậy, lúc này liền là ta bản thân biết sự việc, đối với người... Có cái gì trợ giúp sao?" Đem tất cả nói sau khi đi ra, tư tưởng Lâm Chính cũng thả lỏng rất nhiều, hân lúc này, lại như một cái rốt cục thừa nhận chính mình sai lầm đưa nhỏ.

Theo lần thứ nhất kiểm tra tháng thời điểm hưng phấn, đến chiến thắng đối thủ vui sướng, lại tới phát hiện mình chịu lừa dối thời điểm tức giận, tư tưởng Lâm Chính đang chậm chậm thay đổi, bây giờ cách đánh cuộc kết thúc chỉ có khoảng chừng một tuần lễ, mà Lâm Chính, đối với những này cũng có chút phiền chán.

"Tạm thời còn không biết, chẳng qua có dù sao cũng hơn không có tốt." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

"Ngao... Giáo viên Ngao, hiện tại người... Lẽ nào liền không nghĩ tới dùng một chút cực đoan phương pháp hành hạ ta? Để ta nói ra ta căn bản không biết sự thật." Lâm Chính tìm đập nhanh hơn.

"Người không phải nói vô dụng sao?" Tiền Thương Nhất rất tò mò Lâm Chính tại sao hỏi như vậy.

"Lẽ nào người thích chịu hành hạ cảm giác?" Tiền Thương Nhất chau mày, xem ánh mắt Lâm Chính cũng hơi nhiều tò mò.

"Làm sao có khả năng!" Lâm Chính lập tức bác bỏ.

"Người nghỉ ngơi trước đi, ta có chút việc." Tiền Thương Nhất xoa người rồi đi phòng bệnh.

Lúc này, mẹ Lâm Chính vừa vặn mua xong bữa sáng trở về.

Tiền Thương Nhất lên tiếng chào hỏi, không có nhiều lời.

Hắn đi xe đi tới trường THPT Tân Hải, sau đó đi tới Lâm Chính nói tới thang gác chính nơi, lúc này bên trong, mỗi ngày đều có vô số học sinh cùng giáo viên phải trải qua, nếu như có một cánh cửa gỗ không khả năng không có ai phát hiện, Tiền Thương Nhất đứng ở chỗ trống vách tường trước, hân dùng tay sờ sờ vách tường, trên tay dính một chút bụi, tiếp theo, hân gõ gõ vách tường, âm thanh vô cùng nặng nề.

"Quả nhiên không có, xem ra chỉ có thỏa mãn điều kiện, lúc này cánh cửa mới phải xuất hiện." Tiền Thương Nhất thở dài, sau đó hướng về sân thượng đi đến.

Vì phòng ngừa xảy ra bất trắc, lớp học sân thượng bốn phía đều có khá cao lan can, hơn nữa cách một quãng thời gian thì có giữ gìn nhân viên tiến lên kiểm tra, có thể nói có thể hoàn toàn ngăn chặn bất ngờ xảy ra.

Tiền Thương Nhất đứng ở lan can trước, phương xa là trời xanh mây trắng, toàn bộ thị trấn Tân Hải một mảnh an lành cảnh tượng.

"Nếu như nơi này không phải bộ phim thế giới, nói không chắc là một cái tốt nơi đi." Tiền Thương Nhất nghĩ đến mình lúc này nơi ở, cuộc đời không quen, hết thấy đều vô cùng xa lạ.

"Nếu ký ức xuất hiện không trọn vẹn, vậy liền dựa vào logic tốt rồi." Tiền Thương Nhất về phía trước đuổi ra bàn tay phải của chính mình, nắm một cái không khí.

Tiếp đó, hắn đi xuống lầu, chuyển một nhỏ hòm màu trắng phấn viết đến sân thượng.

"Theo tiến vào bộ phim này thời điểm bắt đầu phân tích tốt rồi." Tiền Thương Nhất vừa nói vừa dùng phấn viết trên đất viết lên.

"Theo tiến vào bắt đầu, ta thì có cảm giác khác thường, bởi vì ta là một người tiến vào bộ phim, không có cùng còn lại diễn viên tiến lên bất kỳ trao đổi, điều này có hàm ý gì?" Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất trên đất viết.

(1. Ta không biết kết quả có vài tên diễn viên tham dự (trường THPT Tân Hải) bộ phim này.)

"Tuy sau đó tới gặp phải Ứng Nhân hai người, nếu như hai người này chân thực từng tồn tại, nhưng đây là ở bộ phim ở trong chuyện đã xảy ra, nói cách khác, không có bất kỳ quyền uy có thể bảo đảm bộ phim này chỉ có ba người tham gia."

(2. Diễn viên có thể không ngừng ba người.)

"Sau đó, đầy đủ cuộc sống điều kiện cùng an ổn cuộc sống hoàn cảnh, đến trước mắt vì đó, chỉ ít ta không có gặp mặt đến bất kỳ có thể được xưng là là nguy hiểm gặp phải. Thậm chí nhận lời mời đều chỉ là đi một cái cảnh nổi, ngoại trừ Đoạn Thiên Trạch một câu không hiểu ra sao ở ngoài, chỉ cần mình không tìm đường chết, gần như không có khả năng không được trúng tuyển." Tiền Thương Nhất tiếp tục viết.

(3. Hoàn cảnh không có nguy hiểm)

"Nhưng mà có một vấn đề, ta ở trong phòng tìm tới Thời gian vỡ vụn này một đạo cụ đặc biệt, đây là ta lần thứ nhất ở trong bộ phim thu được đạo cụ đặc biệt, bất kể là ta trải nghiệm của chính mình vẫn là còn lại diễn viên miêu tả, phim địa ngục cũng không thể xuất hiện để một học sinh trung học đi làm tiểu học đề bài sự việc, vì lẽ đó, lúc này cái đạo cụ nhất định có tác dụng của nó."

(4. Đạo cụ đặc biệt nhất định có tác dụng.)

Chẳng qua, ở viết tới đây thời điểm, Tiền Thương Nhất do dự một chút, sau đó đem trên một câu lau, tiếp tục theo thứ 3 gọi phía dưới tiếp tục bắt đầu viết.

(3. 1 tuy rằng hoàn cảnh không có nguy hiểm, thế nhưng là cung cấp miễn phí đạo cụ đặc biệt, cố ý nhắc nhở chúng ta hiện tại cũng không an toàn.)

"Tiếp theo hai tuần lễ vô cùng bình tĩnh, thật giống như chính mình đổi thân phận khác đổi một chỗ cuộc sống như thế, vô cùng thoải mái, nhưng mà ở diễn viên thân phận cùng đạo cụ đặc biệt nhắc nhở dưới, ta vẫn đang tìm kiếm, nếu như còn lại hai tên diễn viên cùng ta cũng như thế, bọn họ cũng nhất định đang tìm kiếm, tìm kiếm bộ phim này chỗ quái dị."

Nơi này, Tiền Thương Nhất đổi đổi phấn viết, tiếp tục viết.

(3. 2 ở bộ phim thân phận cùng đạo cụ đặc biệt nhắc nhở dưới, ta, còn có còn lại diễn viên, chủ động tìm kiếm trong bộ phim không nơi tầm thường.)

"Vậy sao, bộ phim này cuối cùng có cái gì không nơi tầm thường? Hiển nhiên, Lâm Chính thành tích đột nhiên thăng cấp là lớn nhất không tầm thường, thậm chí đã vượt qua người bình thường phạm trù."

(4. Lâm Chính xuất hiện ở tầm nhìn trong đó)

"Lấy sau chuyện đã xảy ra gần như đều cùng Lâm Chính liên quan, hẳn là bộ phim này nhân vật trọng yếu, vì lẽ đó..." Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Nửa đoạn phấn viết

(4. 1 nhằm vào Lâm Chính tiến hành các loại kế hoạch)

(4. 2 phát hiện Lâm Chính bí mật)

(4. 3 hỏi thăm Lâm Chính tất cả bắt đầu)

(4. 4 thử ngăn cản tái tạo thời gian)

(4. 5 giết Lâm Chính)

(4. 6 thất bại, cùng Lâm Chính trở mặt)

Tiền Thương Nhất đem chính mình suy nghĩ nội dung tất cả viết đi, gần như không có chút gì do dự, "Chỉ ta trải qua nội dung tôi nói, toàn bộ (trường THPT Tân Hải) trải qua mấy tháng, khoảng thời gian này, sắp tới 80 % đều là đang tìm kiếm Lâm Chính có thể tái tạo thời gian chứng cứ, mà sở dĩ như thế làm nguyên nhân. . ."

"Là bởi vì mỗi lần sau khi tìm được đầu tay trắng trở về, ta còn có hai gã khác diễn viên đều không thể ngăn cản thời gian tái tạo, lại trở về bắt đầu thời gian, mãi đến tận Lâm Chính cuối cùng thu được hạng nhất giành được thi đấu, nhưng là lúc này, chúng ta lại lâm vào cũng không đủ điều kiện để phán đoán Lâm Chính có hay không nắm giữ tái tạo thời gian năng lực, đáng giá ở học tập thiên phú cùng năng lực đặc thù trong lúc đó đem đưa, mãi đến tận. . ."

"Lâm Chính giành được thi đấu mạo hiểm sau đó, bắt đầu có người biến mất. . ."

Cầm trong tay chỉ còn dư lại nửa đoạn phấn viết ném qua một bên, Tiền Thương Nhất lại cầm một cái.

"Lâm Chính gặp mơ hồ đánh quyền, mà hắn không có bất kỳ ấn tượng, mà gian phòng ta cũng thêm ra một cặp kính mắt cùng áo khoác." Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất đem bên người mang theo kính râm lấy ra nhìn một chút, tiếp tục đeo ở trên mũi.

"Hiển nhiên, kính râm cùng áo khoác là danh hiệu tên là Ứng Nhân diễn viên hoá trang, giả thiết hắn làm ra trở xuống vài món sự tình, đem kính râm cùng áo khoác đặt ở gian phòng ta, sau đó đi tìm Lâm Chính, tiếp tục đánh hắn hai quyền, sau đó, đem làm những chuyện này thời gian áp súc đến cực hạn, có lẽ 0 giờ vài giây khoảng chừng."

"Tiến vào thời gian tạm dừng trạng thái sao? Kết hợp Thời gian vỡ vụn này một đạo cụ đặc biệt, hoàn toàn có như vậy suy đoán lý do. Đúng rồi, ta còn nhớ buổi tối ngày hôm ấy cửa đột nhiên mở ra. . ."

(5. Có người bắt đầu biến mất)

"Hiển nhiên, căn cứ Thời gian vỡ vụn bản thân miêu tả, không khả năng tiến vào thời gian tạm dừng mà có thể tự do bước đi trạng thái, nói như vậy, Ứng Nhân là ở một loại nào đó rõ ràng nhắc nhở dưới, sử dụng này một đạo cụ đặc biệt. Tốt rồi, theo Ứng Nhân lưu lại đồ vật cùng phản ứng Lâm Chính, có thể suy đoán ra, ở loại kia trạng thái, có thể đối với Lâm Chính tạo thành thương tổn. . . Nói cách khác Ứng Nhân vẫn cứ ở thử nghiệm giết chết Lâm Chính, chỉ là. . . Thất bại?"

"Vì sao lại thất bại? Theo phản ứng Lâm Chính đến xem, hắn căn bản không khả năng ở nằm trong loại trạng thái này hành động, hắn cùng ta cũng như thế, không cách nào ở cái kia một giây đồng hồ hành động, cũng không cách nào 'Nhìn thấy' cái kia một giây đồng hồ bên trong chuyện đã xảy ra, chúng ta chỉ có thể được kết quả."

(5. 1 cùng thời gian tái tạo không giống, còn có một loại thời gian tạm dừng trạng thái)

(5. 2 thời gian tạm dừng trạng thái trong, sử dụng đạo cụ đặc biệt có thể ở đây trạng thái trong tự do hành động, nhưng mà ở nằm trong loại trạng thái này cũng không an toàn, rõ ràng có rất lớn nguy hiểm, chỉ là không biết này nguy hiểm là đến từ chính hoàn cảnh vẫn là cái gì cụ thể đối tượng.)

(5. 3 ở nằm trong loại trạng thái này có thể giết chết Lâm Chính.)

(5. 4 tiến vào trạng thái như thế này điều kiện là Lâm Chính thu được giai đoạn tính thắng lợi?)

"Mặc dù không cách nào biết này một trạng thái là thế nào biến mất, nhưng hiển nhiên, lúc đó tạm dừng trạng thái kết thúc, thì có người theo trên logic biến mất rồi, người còn lại đều không có ý thức đến những người này mất tích, mà chỉ có thể thông qua lưu lại các loại manh mối tiến lên suy đoán, nhưng là cho dù suy đoán rất rõ ràng, đại não cũng sẽ tự động xem nhẹ kết quả này." Tiền Thương Nhất xoa xoa mồ hôi trán.

"Duy nhất nhớ tới tất cả người chỉ có Lâm Chính, hiển nhiên, nếu như ngoại trừ Lâm Chính còn có những người còn lại phát hiện điểm này, như vậy người kia rất có thể sẽ chịu xem là bệnh tâm thần xử lý, chẳng qua ta còn chưa phát hiện tương tự người."

(5. 5 cùng còn lại người không giống, Lâm Chính có thể nhớ kỹ biến mất người)

"Đúng rồi, đóng vai Tô Nhạc Sinh - Ứng Nhân cùng đóng vai Khâu Vũ Trúc - Thực Đơn đều có thể lưu lại một chút đồ vật, chẳng qua theo những món đồ này đặc tính đến xem, tựa hồ cũng là một chút thiếp thân quần áo đồ vật cùng có thể bên người mang theo đồ vật."

(5. 6 Thời gian vỡ vụn có thể đem thiếp thân quần áo đồ vật cùng một chút món đồ mang bên mình cùng mang vào 'Thời gian tạm dừng' trạng thái.)

"Ứng Nhân bên này phân tích xong, tiếp theo là Thực Đơn, cũng chính là đóng vai Khâu Vũ Trúc diễn viên, hình như là. . . Phái nữ, tốt rồi, lúc này không trọng yếu. Nàng có lẽ phát hiện cái gì, hoặc là, là hai người chúng ta đều phát hiện cái gì, mặc kệ thế nào, nàng bài thi chịu Lâm Chính làm được ,

khoan đã. . . Cũng có thể là cô ý để Lâm Chính làm được, mục đích là vì tiến vào 'Thời gian tạm dừng' trạng thái, bởi vì chỉ có ở trạng thái như thế này trong mới có thể chân chính giết chết Lâm Chính."

"Đoán được điểm này nàng, còn đặc thù mà chuẩn bị giấy viết thư cùng bút ghi âm những đồ vật này, ở tiến vào 'Thời gian tạm dừng' trạng thái sau, nàng ngay lập tức cho ta để lại nói, tại sao lựa chọn ngay lập tức, mà không phải giết chết Lâm Chính sau? Hiển nhiên, Thực Đơn có sự lo lắng của chính mình, 'Thời gian tạm dừng' trạng thái trong nguy hiểm có thể sẽ làm cho nàng không có thời gian nhấn lại."

"Bất kể như thế nào, ngày hôm qua, Lâm Chính nằm viện, càng nói chuẩn xác là theo cái chết đường trên chịu kéo trở lại, nói như vậy, Thực Đơn thiếu một chút liên thành công? Căn cứ nàng nhấn lại trong từng nói, hiển nhiên nàng là dự định đi giết chết Lâm Chính. . ."

"Không đúng, có chỗ nào không đúng." Tiễn Thương nghĩ đến đây thời điểm, trong tay phấn viết đột nhiên tách ra, bởi vì quá dụng lực lớn, tay hấn đụng tới xi măng, cọ xát phá hỏng một chút da.

"Phong thư này xuất hiện thời gian có lẽ là ở 8 giờ khoảng chừng, khoảng thời gian này, Lâm Chính nói hấn bị thương thời điểm đang ngồi ở trên ghế xem đề, nói như vậy, Thực Đơn giết Lâm Chính phương thức là vọt thẳng tiến vào gian phòng Lâm Chính, sau đó đem dao đâm vào Lâm Chính sau lưng, nhưng là, nếu như để bảo đảm Lâm Chính nhất định sẽ chết, trực tiếp cắt yết hầu không phải càng an ổn? Nếu như tình huống gấp vô cùng gấp, như vậy tại sao có thời gian đâm ba lần?"

Lúc này, Tiễn Thương Nhất trong đầu vàng sáng lóe lên, đột nhiên nghĩ đến ngày hôm qua tối hôm qua giải phẫu sau đó, bác sĩ mổ chính nói.

"Đúng rồi, vậy thời điểm, bác sĩ mổ chính cũng cảm giác kỳ quái, rõ ràng là có thể dẫn đến tử vong tình trạng vết thương, nhưng là Lâm Chính nhưng còn sống, mà bác sĩ mổ chính đưa ra nguyên nhân dĩ nhiên là Lâm Chính bản thân khép lại năng lực mạnh, Lâm Chính khép lại năng lực hiển nhiên không mạnh, không chỉ như thế, cùng trí tuệ thi đấu so với, thể lực chiếm so sánh lớn thi đấu, Lâm Chính toàn bộ từ chối."

(5. 7 Lâm Chính dẫn đến tử vong tình trạng vết thương lý kỳ khép lại, theo cái chết đường trên chịu kéo về)

"Không khả năng là 'Thời gian tạm dừng' trạng thái trong 'Nguy hiểm' làm, lấy năng lực của nó, không khả năng vẹn vẹn là để vết thương khép lại, hoàn toàn có thể để cho Lâm Chính khôi phục bình thường, nói như vậy. . . Chỉ có một cái giải thích."

(5. 8 Thực Đơn đâm Lâm Chính ba đao sau đó, đối với Lâm Chính tiến hành rồi điều trị)

"Hấn là đao cụ đặc biệt a? Tương tự với bình xịt cấp cứu loại hình đao cụ đặc biệt có thể hiệu quả điều trị loại thương thế này. . ." Tiễn Thương Nhất hít sâu một hơi, "Nhưng là, Thực Đơn tại sao muốn trị liệu Lâm Chính? Giết hấn không được sao?"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Diễn viên

"Chẳng lẽ nói là biến hóa gì đó gây nên nàng nghi ngờ, nàng phát hiện cái gì?" Tiễn Thương Nhất tay trái ngón cái thả ở dưới cằm, ngón trỏ cong nghiêng đặt ở chính mình trên môi nơi, chau mày, hai mắt nhìn chăm chăm trên mặt đất phấn viết chữ.

"Giả như ta là Thực Đơn, ta dùng dao đâm đưa Lâm Chính chế tạo vết thương trí mệnh sau đó, ta sẽ làm gì?" Trong lúc hoảng hốt, Tiễn Thương Nhất trước mắt xuất hiện gian phòng Lâm Chính, mà phía trước, chính là chịu đối với mình Lâm Chính.

Cả phòng đều chịu màu đỏ nâu rỉ sắt bao trùm, mặt đất, trần nhà, giường, bàn học còn có Lâm Chính, trước mắt tất cả là màu đỏ nâu.

"Ta tới nơi này là vì giết Lâm Chính, trên người ta có dao đâm, vì lẽ đó. . ." Tiễn Thương Nhất làm ra cầm dao đâm động tác, sau đó tay phải hấn nắm cái này cán bản không tồn tại dao đâm hướng về trên người Lâm Chính đâm tới, "Không đúng, ta như vậy do trên hướng dưới đâm tới, vết thương cần phải ở Lâm Chính phải phía sau, hiển nhiên không phải như vậy, phải nữ. . . Coi như có mục đích rèn luyện qua, cùng phái nam thể lực cũng vẫn có khác biệt, càng không cần phải nói thói quen, bởi vậy, Thực Đơn hấn là như vậy. . ."

Tay phải Tiễn Thương Nhất nắm hờ lại, tay trái bao vây lại tay phải, tiếp tục chạy vọt về phía trước chạy, sau đó hai tay về phía trước đẩy ra.

"Vết thương vị trí cùng sức lực đủ rồi. . . Nhưng mà lấy phương thức này đâm vào phía sau lưng dao đâm, trong thời gian ngắn rất khó nhổ ra, nói như vậy, Thực Đơn giết Lâm Chính thời điểm, nhất định cho rằng tình thế gấp vô cùng gấp, bằng không cũng sẽ không chọn dùng loại này thất bại xác suất rất cao, nhưng rất tiêu hao tổn sức cách làm."

"Chẳng qua sự việc phát triển nhưng cũng không có cùng năng lượng trước giống hết, bởi vì năng lại bù đắp hai đao, nếu như ta đoán được không sai, lúc này hai đao chiều sâu đều không thể cùng đao thứ nhất so với, chẳng qua đầy đủ để Lâm Chính chết đi."

Tiền Thương Nhất đi tới lan can một bên, mà hấn tướng tượng trong chính mình, cũng đi tới Lâm Chính phòng ngủ bên cửa sổ.

"Thì ra là như vậy, nếu như Lâm Chính là tất cả những thứ này ngọn nguồn, như vậy đem dao đâm đâm vào thân thể Lâm Chính sau đó, không phải hấn là không thay đổi, mà là cần phải xuất hiện một loại nào đó thay đổi, nếu như không có thay đổi, như vậy, Thực Đơn lại nên làm gì thoát ly 'Thời gian tạm dừng' trạng thái đâu? Nhưng là, chỉ dựa vào điểm này, sẽ không có biện pháp được cần cứu giúp Lâm Chính hành động

này, có lẽ, thoát ly 'Thời gian tạm dừng' sau đó, cũng chính là Lâm Chính cái chết sau đó, tất cả mới sẽ trở về bình thường."

"Duy nhất biến số cũng chỉ có ta không rõ ràng, nhưng nhất định tồn tại 'Nguyên nhân'. Kết hợp vừa này suy luận, sở dĩ Thực Đơn lựa chọn trực tiếp đem dao đâm đâm vào Lâm Chính phía sau lưng, là không phải là bởi vì lúc mới bắt đầu chịu sức mạnh nào đưa ngăn cản? Ở đây loại ám chỉ dưới, làm Thực Đơn nghĩ biện pháp lần thứ hai đi tới Lâm Chính phòng ngủ thời điểm, liền không có chút gì do dự."

"Bởi vậy, Thực Đơn xuất hiện điều trị ý nghĩ Lâm Chính nguyên nhân liền là, 'Nguyên nhân' vẫn như cũ tồn tại, đối phương căn bản không cần bảo vệ Lâm Chính, từ vừa mới bắt đầu, đối phương không có ý định bảo vệ Lâm Chính, hoặc là nói, lúc này loại bảo vệ chỉ có một lần, nhưng mà dù thế nào từ góc độ nào để suy nghĩ, loại hành vi này đều là một loại lừa dối."

"Để chúng ta xuất hiện chỉ có giết chết Lâm Chính, hết thảy đều có thể khôi phục bình thường lời nói dối!"

Tiền Thương Nhất lấy xuống kính râm

(5. 8 đối phương muốn cho Lâm Chính chết.)

"Ho!" Tiền Thương Nhất thở dài một cái, "Cảm ơn các người nhắc nhở, kết hợp này năm điểm, thân phận của Lâm Chính đã rõ ràng ràng, nói vậy, hấn liền là bộ phim này vẫn ẩn núp người thứ bốn diễn viên a!"

"Chẳng qua, ta quên rồi Ưng Nhân bọn họ, có Lâm Chính có thể nói cho ta sự tồn tại của bọn họ, nhưng mà Lâm Chính chính mình quên mất chính mình diễn viên thân phận, ta nhưng không có cách nào để chứng minh, có lẽ, vậy cánh trong cửa gỗ ẩn giấu có thể chứng minh Lâm Chính diễn viên thân phận chứng cứ." Tiền Thương Nhất chân phải lùi về sau một bước, sau đó cầm trong tay phấn viết hướng phương xa ném ra ngoài.

Tiếp đó, Tiền Thương Nhất xoa xoa bờ vai của chính mình, đi xuống lầu.

Hai ngày sau, Lâm Chính khôi phục đến gần như, đã có thể xuất viện.

Lúc này, Tiền Thương Nhất đi tới trước mặt Lâm Chính, "Ta nhớ tới lúc trước người nói muốn tăng lên tiền đặt cược ấy nhỉ?"

"Hả?" Lâm Chính hơi kinh ngạc, hấn nhớ tới Tiền Thương Nhất đã sớm từ chối chuyện này, hơn nữa, lúc đó hấn tăng lên tiền đặt cược cũng chỉ là bởi vì nhiều lần chịu Tiền Thương Nhất ba người hành hạ, lại thêm phát hiện Tiền Thương Nhất đưa đưa trong điện thoại di động của chính mình có nghe trộm cùng định vị công năng, ngay sau đó trong cơn tức giận, cứ nói ra câu nói như thế kia.

"Chẳng qua, lúc này cuộc đánh cá, không hề là chỉ người là có hay không có thể vẫn duy trì hạng nhất mãi cho đến học kỳ này kết thúc, mà là ta muốn cùng người đơn độc đánh bạc một ván." Khóe miệng Tiền Thương Nhất mỉm cười.

Hai người đứng ở ven đường, người đi đường theo bên cạnh hai người vội vã đi qua, tựa hồ cũng có chuyện rất trọng yếu chưa hoàn thành.

"Đánh cược gì?" Lâm Chính không có từ chối, càng nói chuẩn xác, hấn vẫn luôn kỳ vọng cùng Tiền Thương Nhất đến một ván thi đấu.

"Vậy chút các loại quy tắc đánh cược quá phiền phức, ta cũng lười đi muốn những quy tắc này, không bằng liền đánh cược một keo vận may a?" Tiền Thương Nhất duỗi ra tay của chính mình, "Oán tù tì thế nào? Tăng đá kéo vải bố, ba cục hai thắng chế độ."

"Giáo viên Ngao, ta nhớ tới ta đã nói với người, nếu như là đơn thuần so sánh vận may mà nói, người vĩnh viễn không khả năng thắng ta." Nét mặt Lâm Chính vô cùng nghiêm túc, hấn đã thừa nhận mình có thể tái tạo thời gian sự thực, vì lẽ đó, Tiền Thương Nhất đánh cược đối với hấn mà nói liền là một chuyện cười.

"Vì lẽ đó, ta gia tăng rồi một điều kiện, ở mỗi lần bắt đầu trước, người đều phải nói cho ta đây là lần thứ mấy, ta tin tưởng này đối với người mà nói không khó a?" Tiền Thương Nhất làm một cái một động tác tay.

"Cái gì?" Lâm Chính một lúc chưa kịp phản ứng.

"Chỉ có là điều kiện thắng lợi mà thôi, nếu như ta thắng rồi người 100 lần, như vậy coi như ta thắng, nếu như người ở 100 lần bên trong thắng ta, như vậy coi như người thắng, thế nào?" Tiền Thương Nhất tiếp tục nói.

"Ta chỉ cần vĩnh viễn nói chín mươi chín lần không là được? Có ý nghĩa gì sao?" Lâm Chính lần này nghe hiểu, chẳng qua, hấn vẫn là đoán không ra trong lòng Tiền Thương Nhất ý nghĩ.

"Nếu như người nói 100 lần, sau đó lại thất bại thì như thế nào?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Ta. . ." Lâm Chính một lúc nghẹn lời, "Ta nghĩ, vẫn là sẽ lặp lại cùng người tiến lên oằn tù tù, nói đi nói lại, người dựa vào cái gì xác định ta ở 100 lần bên trong thắng không được người?"

"Nếu như vậy, vậy chúng ta liền không thêm vào điều kiện gì, tới một lần thuần túy đánh cuộc thế nào? Chỉ luận bàn thắng thua." Hai tay Tiễn Thương Nhất cắm ở trong túi quần.

Lâm Chính cúi đầu trầm tư, "Hắn là muốn cố ý thua sao? Sau đó. . . Giết chết ta?"

"Theo ta được biết, Tô Nhạc Sinh cũng không có tham gia thi đấu mạo chước, vì lẽ đó sự lo lắng của người căn bản không thành lập." Tiễn Thương Nhất lạnh lùng nhìn Lâm Chính.

"Vậy cũng tốt." Lâm Chính gật đầu, xem như là đồng ý Tiễn Thương Nhất đánh cuộc.

"Ta tiếp đó sẽ ra. . . Tăng đá!" Tiễn Thương Nhất đem tay phải của chính mình nhắc lên.

"Vậy ta liền ra bố trí xong." Lâm Chính cũng nâng lên tay phải của chính mình.

"Đúng rồi, đây là lần thứ mấy?" Tiễn Thương Nhất hỏi.

"Lần thứ nhất."

(ván đầu tiên: Tiễn Thương Nhất đá, Lâm Chính kéo, Tiễn Thương Nhất thắng lợi.)

"Xem ra người không tin ta a." Tiễn Thương Nhất đưa tay thu hồi, cười cợt.

"Ba cục hai thắng." Lâm Chính trả lời một câu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Oằn tù tù

"Vậy không lời nói nhảm, trực tiếp bắt đầu đi." Tiễn Thương Nhất lần thứ hai duỗi ra tay phải của chính mình.

(ván thứ hai: Tiễn Thương Nhất đá, Lâm Chính kéo, Tiễn Thương Nhất thắng lợi.)

"Xem ra người lại thất bại, hơn nữa hai lần thua ở một chỗ." Tiễn Thương Nhất lắc lắc đầu, hai cục ba thắng, hắn đã thu được thắng lợi.

Lâm Chính không có đáp lại Tiễn Thương Nhất khiêu khích, hắn cau mày, lặng im không nói.

"Lần sau cố gắng lên!" Tiễn Thương Nhất lắc lắc đầu, đầy mặt thất vọng.

Hai người từng người về nhà, ngày thứ hai, đương nhiên, đây là đối với Lâm Chính tới nói, hắn khi tỉnh lại phát hiện mình vẫn cứ nằm ở bệnh viện.

Hết thấy đều như thường lệ phát triển, không có bất kỳ bất ngờ, ngoại trừ...

"Đây là lần thứ mấy?" Tiễn Thương Nhất vấn đề truyền vào Lâm Chính trong tai.

"Lần thứ hai." Lâm Chính không có nói dối, hắn hiện tại không cần thiết nói dối, hơn nữa, hắn cũng không có muốn đùa bỡn ý Tiễn Thương Nhất.

Nhưng là, từ một phương diện khác để suy nghĩ, từ lâu dự liệu được Lâm Chính sẽ nói láo Tiễn Thương Nhất, cũng căn bản không để ý Lâm Chính nói tới số lần cuối cùng là bao nhiêu, hắn cần chính là Lâm Chính thừa nhận chính mình thất bại, cũng chính là làm Lâm Chính nói ra thứ 101 lần thời điểm.

"Theo Lâm Chính vừa nãy trả lời có thể thấy được, trên thực tế Lâm Chính cũng không xác định chính mình thừa nhận thất bại có tính hay không thất bại, nếu như thi đấu nội dung đem Lâm Chính có thể không ngừng lặp lại tiến lên cũng suy xét tiến vào, như vậy, theo trên lý thuyết nói, chỉ cần có thể để Lâm Chính 'Thừa nhận' chính mình thất bại, như vậy hắn liền là thật sự thất bại, mà hắn, cũng là bị đánh bại." Tiễn Thương Nhất chớp mắt nhìn.

"Tuy rằng khả năng không lớn, nhưng mà... Thử một lần cũng không có quan hệ gì." Tiền Thương Nhất duỗi ra tay phải của chính mình.

Lại là hai lần toàn thắng.

"Chà chà, người lại thất bại." Tiền Thương Nhất duỗi ra bản thân ngón trỏ vẫy vẫy.

Lâm Chính y nguyên không hề trả lời, hần xem thường tại trả lời.

Thử hỏi, bất kỳ một người bình thường, ở có thể vô hạn lặp lại ba cục hai thắng oằn tù ti trong, sẽ quan tâm bắt đầu một hai lần thắng thua sao? Lâm Chính hiển nhiên là một người bình thường, hần đương nhiên không sẽ quan tâm.

Bất kể như thế nào, thời gian lần thứ hai tái tạo.

"Lần thứ ba!" Lâm Chính không đợi Tiền Thương Nhất mở miệng, chính mình liền trước tiên nói ra.

Tiền Thương Nhất sau khi nghe không có bất kỳ vẻ mặt kinh ngạc, dường như tất cả những thứ này đều ở trong dự liệu của hần, "Vậy bắt đầu đi, quy tắc y nguyên không biến."

"Người liền đối với mình tự tin như thế? Lần này ta không nhất định thất bại, chỉ có là oằn tù ti mà thôi." Lâm Chính duỗi ra tay phải của chính mình, "Ta sẽ ở năm mươi lần bên trong đánh bại người, nếu như không có, liền trực tiếp nhảy đến chín mươi chín lần!"

"Đối với ta mà nói đều giống nhau, ngược lại mỗi lần đều là lần thứ nhất, đối với người mà nói cũng như thế." Tiền Thương Nhất nhún vai một cái, lần thứ hai duỗi ra tay phải của chính mình.

(ván đầu tiên: Tiền Thương Nhất kéo, Lâm Chính bao, Tiền Thương Nhất thắng.)

(ván thứ hai: Tiền Thương Nhất đá, Lâm Chính đá, thế hoà; Tiền Thương Nhất kéo, Lâm Chính đá, Lâm Chính thắng.)

(ván thứ ba: Tiền Thương Nhất kéo, Lâm Chính bao, Tiền Thương Nhất thắng.)

"Xem ra, ta lại thắng." Tay phải Tiền Thương Nhất cắm ở trong túi quần, "Người hiện tại có phải là đang nghĩ, ta chỉ có là vận may tốt hơn? Lần thứ bốn nhất định có thể thắng ta?"

Lâm Chính không hề trả lời, bởi vì Tiền Thương Nhất nói xác thực liền là hần hiện rõ đang nghĩ tới nội dung.

"Có lẽ ta thắng cơ chứ?" Lâm Chính không hề là rất lo lắng.

...

Tuy rằng trong lòng Lâm Chính hiểu rõ, mình nhất định lại sẽ ở trong bệnh viện tĩnh lại, nhưng mà coi hần mở mắt ra phát hiện mình lại tại bệnh viện thời điểm, trong lòng hần thật sự có một loại cảm giác tuyệt vọng.

"Trước thi đấu lặp lại số lần so sánh lần này nhiều hơn, nhưng mà, tình huống hoàn toàn khác nhau, thứ nhất là không biết quy tắc cùng kỹ xảo, tuy rằng mỗi lần đều sẽ thất bại, cũng sẽ chịu cười nhạo, cũng sẽ có đủ loại vấn đề, nhưng mà ta vẫn cứ đang không ngừng tiến bộ, chỉ cần đi tìm hiểu, chỉ cần đi ký ức, đều sẽ có thành công một ngày."

"Nhưng là, cùng giáo viên Ngao Khang Thành thi đấu nhưng hoàn toàn khác nhau, quy tắc là mọi người đều biết quy tắc, ngoại trừ ta cần muốn nói cho hần biết đây là lần thứ mấy thi đấu này một cái kèm theo quy tắc ở ngoài, không có bất kỳ khó khăn địa phương."

"Cho dù là thuận khiết dựa vào vận may, ta cũng không khả năng liên tục ba mươi lần đều thất bại, chẳng lẽ nói trong này có cái gì kỹ xảo hay sao?" Nghĩ tới đây, Lâm Chính mở ra điện thoại di động đến online tìm tòi oằn tù ti kỹ xảo.

"Tổng thể mà nói, bên thắng nhìn chung nghiêng về làm ra cùng trên một ván như thế quyết sách, mà thua nhà đều là kỳ vọng thay đổi... Oằn tù ti không có ất thắng biện pháp, nếu như muốn càng nhiều hiểu rõ phương diện này nội dung, có thể đi nhìn đánh cờ luận bàn sách vở... . Bây giờ nói rồi cùng không nói như thế a..." Lâm Chính lui ra website.

Hần giặt sạch cái quả táo, cắn một cái.

"Bất kể như thế nào, thi đấu vẫn phải là tiếp tục, nếu lần thứ nhất đã đáp ứng đánh cuộc, cho dù hiện tại từ chối nữa cũng vô dụng, đều sẽ làm lại." Lâm Chính đột nhiên có chút hồi hận rồi.

Hai người gặp nhau lần nữa.

"Thứ ba mươi mốt lần." Động tác Lâm Chính vô cùng thông thạo, nói chuyện đồng thời đã đem vron tay phải ra đến rồi.

"Giáo viên Ngao, ở thi đấu trước, ta có thể hỏi người một chuyện không?" Lâm Chính nhìn Tiền Thương Nhất tay phải, muốn tìm ra huyền cơ trong đó.

"Người muốn hỏi ta tại sao có thể thắng nhiều lần như vậy?" Tiền Thương Nhất cũng duỗi ra tay phải của chính mình.

"Đúng." Lâm Chính đã từng dùng cái phương pháp này được Thực Đơn ra bài thi đáp án, tuy rằng hắn cũng không biết chính mình thu được đáp án cũng ở Thực Đơn tính kế ở trong.

"Lúc trước ngươi không phải vẫn muốn để cho người khác tìm kiếm bí mật của ngươi sao? Làm người khác hỏi ngươi thành tích thắng cấp nguyên nhân thời điểm, ta nhớ tới ngươi trả lời là cố gắng, chỉ là sau đó mới đổi giọng thiên phú, đã như vậy, ta cũng tốt như vậy, bởi vì ta rất cố gắng đang luyện tập oản tù tì, vẫn luyện a luyện..." Tiền Thương Nhất nói những câu nói này thời điểm vẻ mặt vô cùng khuếch trương, hiển nhiên là ở qua loa Lâm Chính.

"Đủ rồi." Lâm Chính trầm giọng nói, "Không muốn nói thì thôi, bắt đầu đi, lúc này lần ngươi chưa chắc sẽ thắng."

Sau đó, hai lần oản tù tì sau khi kết thúc, Lâm Chính lần thứ hai thất bại, hắn không thể tin tưởng mà nhìn nắm thành quả nắm tay phải, vào giờ phút này, hắn thậm chí xuất hiện chém đứt tay phải tự mình ý nghĩ.

"Ngươi vẫn thua." Nét mặt Tiền Thương Nhất lạnh nhạt, "Còn có bao nhiêu lần? Hoặc là nói, đã tiến hành rồi bao nhiêu lần?"

Lâm Chính cúi đầu, thở dài, một thân một mình về nhà.

"Lần thứ sáu mươi!"

...

"Lần thứ tám mươi!"

...

"Lần thứ chín mươi chín!"

"Lần thứ chín mươi chín!"

"Lần thứ chín mươi chín!"

"Ta cũng không tin, không phải là một cái oản tù tì sao?" Hai tay Lâm Chính dùng sức đập ở trên bàn sách, theo lần thứ hai kiểm tra tháng bắt đầu, "Ta một đường quá quan trọng, ra sao vấn đề khó chưa bao giờ gặp, tuy rằng người không phải rất thông minh, nhưng mà ta lại có thể thử nghiệm vô số lần, cho tới bây giờ, ta duy nhất chân chính có qua lo lắng thời điểm cũng chính là giáo viên Khâu Vũ Trúc cái kia phân bài thi, chẳng qua cuối cùng vẫn là bị ta chiếm được đáp án!"

"Hiện tại, ta lại chịu oản tù tì có thể khóa lại, chỉ có... Là oản tù tì mà thôi." Lâm Chính lại đập một cái bàn học.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Thỏa hiệp

"Làm sao có khả năng?" Tư tưởng Lâm Chính quả thực muốn sụp đổ, "Hắn nhất định gian lận, giống như ta, hắn nhất định gian lận, bằng không không khả năng mỗi lần đều có thể thắng ta, đã 136 lần, ai có thể thắng 136 lần?"

Tất cả những thứ này đều chịu Tiền Thương Nhất đặt ở trong mắt.

"Ngươi vừa nãy nói cho ta là bảy mươi lần, hắn là nói dối à?" Tiền Thương Nhất nhìn chăm chăm con mắt Lâm Chính.

"Không có!" Lâm Chính gia tăng chính mình âm lượng.

"Không đáng kể, ngược lại ta đều sẽ thắng." Tiền Thương Nhất cười cợt.

Lúc này, Lâm đang cảm giác người trước mắt càng thêm đáng ghét.

"Muốn biết ta ắt thắng bí quyết sao?" Tiền Thương Nhất hỏi.

Lâm Chính không hề trả lời, nhưng hắn nghiêng răng nghiêng lợi về mặt bại lộ nội tâm của hắn.

"Là thiên phú!" Tiền Thương Nhất nghiêm túc nói.

"Rầm!" Lâm Chính rốt cục không nhịn được.

"Kỳ thực, có mấy lời ta nghĩ nói với ngươi." Tiền Thương Nhất thờ dãi.

"Cái gì?" Đối với Tiền Thương Nhất thay đổi, Lâm Chính trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng.

"Nếu như thông thả, rồi cùng ta cùng đi đi thôi, ngược lại ngươi ngày mai vẫn là sẽ làm lại không phải sao? Tối hôm nay ta mời ngươi ăn cơm." Tiền Thương Nhất lúc này hình tượng hoàn toàn thay đổi, hình như đã biến thành một tên ôn hòa giáo viên, cùng hắn ở phim nhựa trong thân phận chồng chất vào nhau.

"Ta. . ." Lòng Lâm Chính chính lý đề phòng bắt đầu tạo tác dụng, "Giáo viên, ta xem hay là thôi đi."

"Vậy cũng tốt, ngày mai ta sẽ lại mời ngươi một lần." Tiền Thương Nhất nói.

"Ngày mai? Giáo viên, ngươi không có cái này khái niệm, chỉ có ta có." Lâm Chính bác bỏ.

"Ta biết, là ngươi nói cho ta." Tiền Thương Nhất chỉ chỉ con mắt Lâm Chính, "Con mắt là cửa sổ của linh hồn, ngươi hết thấy ý nghĩ đều có thể từ nơi này nhìn thấy, tỷ như, ngươi vừa nãy từ chối ta mời, không phải là bởi vì ngươi có việc gấp, mà là bởi vì ngươi không tín nhiệm ta, ngươi đang hải sợ, ngươi sợ sệt nguyên nhân là ta đã từng thương tổn qua ngươi!"

"Không, ta chỉ là đối với ngươi không có thiện cảm mà thôi." Lâm Chính đem đầu nghiêng về ở một bên.

"Dù thế nào ta trước đối với ngươi làm cái gì, ta đều xin lỗi ngươi." Tiền Thương Nhất đi tới bên người Lâm Chính, "Cõi đời này không có vô duyên vô cớ yêu, cũng không có vô duyên vô cớ căm hận, lẽ nào ngươi không muốn biết ta, Tô Nhạc Sinh, Khâu Vũ Trúc tại sao như thế chú ý ngươi sao? Đối với chúng ta tới nói, dù thế nào ngươi là thiên phú cũng được, vẫn là gian lận cũng được, khác nhau ở chỗ nào sao?"

"Ta không cần ngươi xin lỗi." Lâm Chính đem Tiền Thương Nhất đẩy ra.

"Ngươi có thật tốt nghĩ tới, tại sao mình sẽ là Lâm Chính, chính mình từ đâu tới đây, thì tại sao sẽ đến đến thị trấn Tân Hải sao?" Tiền Thương Nhất giọng điệu bằng phẳng mà trầm thấp.

"Chuyện như vậy ta không cần muốn liền biết!" Lâm Chính không chút do dự trả lời.

"Ta biết, ta hiện tại ở trong lòng ngươi vẫn cứ chỉ là một người bình thường, vẫn không có đạt đến có thể cùng ngươi nói chuyện ngang hàng trình độ, chẳng qua, hiện rõ đang chủ động tạm thời ở trong tay ta, ngươi cuối cùng sẽ cảm thấy được điểm này." Tiền Thương Nhất sau khi nói xong liền rời đi.

Lâm Chính nhìn Tiền Thương Nhất rời đi bóng lưng, cảm giác trước mắt người này vô cùng xa lạ.

Về đến nhà, Tiền Thương Nhất đóng kỹ cửa sau, đi thẳng tới phòng sách.

Lúc này, Tiền Thương Nhất trong thư phòng, hết thấy vách tường đều dán đầy sticky note, mà ở phòng sách ngay chính giữa, lại có một khối lớn 15m, rộng 09m bảng trắng, ở bảng trắng ngay chính giữa, viết Lâm Chính hai chữ, đồng thời dùng đỏ bút ở hai chữ này trên vẽ một vòng tròn.

Ở Lâm Chính hai chữ xung quanh thì lại viết độc thân gia đình, nghèo khổ, khuyết thiếu rèn luyện, không có bạn bè vân... vân cá nhân nhãn mác, những người này nhãn mác cùng ngay chính giữa 'Lâm Chính' hai chữ chịu màu sắc khác nhau đường nối liền cùng nhau, tạo thành một cái nhỏ Internet, ở đây chút hoa văn đường trên, còn viết những này nhãn mác đối với Lâm Chính tạo thành ảnh hưởng cùng Lâm Chính thu được tái tạo thời gian năng lực sau đó tâm tình thay đổi.

Đây là một cái Thinking Map.

Bảng trắng phía dưới, rải rác bốn mươi, năm mươi bản sách vở, liếc qua loa một cái, sẽ phát hiện những sách vở này bìa ngoài khác nhau, nhưng mà cơ bản đều là đồng nhất loại sách vở.

(ngôn ngữ hành vi) (học tập khoa học cùng giáo dục nghệ thuật) (trong lòng chúng ta xung đột) (ký ức) (tâm lý học nguyên lý) (tâm lý học điểm chính) (giáo dục tâm lý học) (tự ti cùng vượt qua) (tuổi ấu thơ thời kỳ cùng xã hội) vân... vân. . .

Tiền Thương Nhất đi qua vách tường, lúc này chút sticky note trên nội dung dĩ nhiên là oản tù tì ba cái động tác tay phân giải động tác, mỗi một mở sticky note trên đều đem mỗi cái phân giải động tác đặc điểm, cùng khác nhau điểm ký hiệu đi ra.

"Vẫn là ở chống cự, xem ra số lần vẫn cứ không đủ, nhất định phải lấy được Lâm Chính tín nhiệm, đây là cơ hội duy nhất, chỉ có để hắn cảm thấy được thân phận của chính mình, tất cả mới có bước ngoặt." Nói xong câu đó sau, Tiền Thương Nhất đột nhiên thẳng tắp ngã trên mặt đất, bắt đầu ngủ.

...

"Lại . . Thất bại sao?" Lâm Chính muốn cười lại không cười nổi.

"Đây là thứ bốn mươi hai lần?" Tiền Thương Nhất hỏi một câu.

"Ừm." Lâm Chính gật đầu một cái.

"Ngược lại người cũng không biết, ta đến chín mươi chín lần lại ngược tính tốt rồi, căn bản không cần toàn bộ nhớ kỹ, chỉ cần biết rằng lần trước là bao nhiêu là được." Lâm Chính ở trong lòng nói.

"Có lẽ, đã vượt qua chín mươi chín lần a?" Tiền Thương Nhất hỏi ngược một câu.

"Không có, bốn mươi hai lần." Lâm Chính đáp.

"Nếu như ta mời người ăn cơm làm bồi tội, người có thể tiếp thu sao?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Tại sao còn nói chuyện như vậy? Mấy lần trước hẳn không nói đến. . . Lẽ nào hẳn cũng nắm giữ kỷ ức?" Lâm Chính cắn răng, theo bản năng muốn từ chối.

"Ta đã hướng về người đề cập tới rất nhiều lần sao?" Tiền Thương Nhất ở Lâm Chính mở miệng trước lại hỏi một câu.

"Đúng!" Lâm Chính thừa nhận.

"Vẫn không được sao?" Tiền Thương Nhất âm điệu lần thứ hai giảm bớt, càng ngày càng ung dung.

"Được rồi, nếu như người nhất định phải, ta tiếp thu người xin lỗi, chẳng qua bữa cơm liền miễn." Lâm Chính nói câu nói này thời điểm, không có xem Tiền Thương Nhất.

"Kỳ thực vẫn là không chấp nhận đi, chỉ có là vì ứng phó ta mà thôi, đợi đến 'Ngày mai', người là có thể nói với ta, ta đã tiếp thu người xin lỗi." Không đợi Lâm Chính trả lời, Tiền Thương Nhất nói tiếp: "Ta rất hiếu kì, người tại sao không gạt ta đâu? Trực tiếp nói với ta ta tiếp thu người xin lỗi không liền có thể lấy sao?"

"Ta. . ." Lâm Chính vừa định trả lời, rồi lại chịu Tiền Thương Nhất đánh gãy.

"Há, người đã lừa gạt ta, nhưng mà chịu ta nhìn thấu, đúng không?" Tiền Thương Nhất như một cái kim cắm vào trong lòng Lâm Chính.

"Người có thể hay không không muốn giả dạng làm một bộ biết tất cả mọi chuyện đáng về!" Lâm Chính tức giận.

"Ta là thật nghĩ thầm xin lỗi." Tiền Thương Nhất khí thế đột nhiên mềm nhũn ra, giống như Lâm Chính tức giận tạo tác dụng, "Ta biết thị trấn Tân Hải có một nhà mới mở phòng ăn cơm kiểu Tây, nghe nói hương vị không sai, người muốn đi thử xem sao?"

"Tốt, lúc này lần ta đáp ứng người, nhưng mà sau đó đều sẽ không." Lâm Chính rút cục thỏa hiệp.

Hai người đi xe đi tới Tiền Thương Nhất nói tới phòng ăn cơm kiểu Tây, bởi vì khoảng cách bữa cơm điểm còn sớm, vì lẽ đó căn bản không có người nào.

"Muốn ăn cái gì cứ tùy ý chọn." Tiền Thương Nhất đem Thực Đơn đẩy lên trước mặt Lâm Chính.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Áy náy

Lâm Chính cảm trạng sức tình xảo đẹp để thực đơn dờ ra, trên thực đơn mặt mỗi cái chữ hẳn đều biết, nhưng mà nhưng lại không biết những thức ăn này tên cuối cùng đại diện món đồ gì.

"Đừng xem phía trên này món ăn tên đều là một chuỗi lớn, kỳ thực rất dễ hiểu, tỷ như cái này, Bouse Wine & Fois Gras, kỳ thực liền là. . ." Tiền Thương Nhất chịu Lâm Chính đánh gãy.

"Người phục vụ, phiền phức cái này, lúc này cái còn có cái này cho ta đến một phần." Lâm Chính tùy ý chọn 3 thứ.

"Ta giống như hần." Tiền Thương Nhất thì lại xem đều không có xem thực đơn.

Tiếp đó, người phục vụ hỏi khẩu vị vân vân yêu cầu sau, liền rời đi hai người bàn ăn.

"Kỳ thực ta cũng chưa từng ăn." Tiền Thương Nhất vầy vầy tay, đầy mặt bất đắc dĩ, "Đúng rồi, com Tây dao nữa cầm phương pháp là trái nữa phải đao."

"Ừm." Lâm Chính ngồi tại chỗ, có chút không biết làm sao.

Nghèo khổ để hần đối với những chỗ này chùn bước, lúc này chút cấp cao phòng ăn trang sức đến càng cao to hơn trên, chúng nó cùng Lâm Chính khoảng cách liền càng xa xôi, thậm chí như trên trời ngôi sao, tuy rằng gần trong gang tấc, nhưng làm thế nào cũng không đụng tới.

"Lâm Chính ngươi sau khi tốt nghiệp, muốn trở thành cái gì? Nhà khoa học? Kỹ sư? Vẫn là công chức?" Tiền Thương Nhất thấy Lâm Chính không hề trả lời, tiếp tục nói: "Giáo viên ta trước đây kỳ thực cũng muốn trở thành một tên nhà khoa học, chẳng qua. . . Sau đó xảy ra một chút sự tình, vì lẽ đó liền từ bỏ, cũng không có ý tưởng gì."

"Tại sao vậy chứ?" Lâm Chính biểu hiện ra tò mò.

"Nói như thế nào đây, cũng không có đặc biệt gì lý do chứ, liền là cảm giác. . . Tạo phúc loài người chuyện như vậy, không hần cần chính mình tới làm, nói thẳng ra chính là mình không có nghị lực, dễ dàng bỏ đi. Đương nhiên, ta cũng tìm rất nhiều lý do, tỷ như hiện tại nghiên cứu khoa học điều kiện yêu cầu càng ngày càng cao, không khả năng như cách mạng công nghiệp thời kì, chính mình chờ ở một cái thí nghiệm nhỏ nhỏ trong phòng liền có thể có to lớn phát hiện." Tiền Thương Nhất cười khổ một cái.

"Giáo viên lòng hiếu kỳ nặng như vậy, không làm nhà khoa học đáng tiếc." Lâm Chính mở ra một câu chuyện cười.

"Ta liền đem ngươi câu nói này xem là khen ngợi tốt rồi." Tiền Thương Nhất cười cợt.

Trùng hợp lúc này, người phục vụ đem Lâm Chính gọi com Tây đã bung lên, bởi vì Tiền Thương Nhất xa rời nhà bếp càng gần hơn duyên cớ, lại tăng thêm hai người gọi com Tây hoàn toàn tương tự, vì lẽ đó người phục vụ liền dự định trực tiếp đem com Tây đặt ở Tiền Thương Nhất trước bàn.

"Trước tiên thả bên kia đi." Tiền Thương Nhất nói một câu.

"Tốt a." Người phục vụ gật đầu một cái.

Đem hết thấy đều đặt tốt sau đó, người phục vụ rời đi bàn ăn.

"Ăn đi, dù thế nào cái gì đồ ăn, trừ khi có đặc biệt yêu cầu, như nhau đều là trên món ăn lập tức ăn." Tay phải Tiền Thương Nhất làm một cái xin mời tư thế.

Tay phải Lâm Chính cầm dao nhỏ, tay trái cầm cái nĩa, nhìn mình trước mắt còn bốc hơi nóng bỏ bít tết, trong lúc nhất thời không biết làm sao ra tay.

"Kỳ thực, chính mình thử nghiệm dưới là tốt rồi, căn bản không ai để ý chúng ta." Tiền Thương Nhất nhẹ giọng nói một câu.

Lâm Chính sau khi nghe, cũng không do dự nữa, tay trái dao nĩa đè bỏ bít tết, tay phải dao nhỏ chậm chậm cắt lên, hần cắt đến mức rất chậm, sợ sệt bởi vì quá dùng sức mà dẫn đến dao nhỏ cùng đĩa sứ va chạm phát ra âm thanh.

Lúc này, Tiền Thương Nhất không nói gì, cũng không có xem tay Lâm Chính trong động tác, mà là quay đầu nhìn ngoài cửa sổ rộn rộn ràng ràng đám người, trong lòng không biết đang suy tư cái gì.

Cắt ra một khối nhỏ sau đó, Lâm Chính dùng cái nĩa đem bỏ bít tết đưa vào trong miệng tự mình.

Bỏ bít tết cửa vào mềm yếu, non nớt nhiều nước, Lâm Chính ăn một khối nhỏ sau đó, không có chút gì do dự, lại cắt một khối nhỏ.

Trong lúc vô tình, Lâm Chính liền đem một bàn bỏ bít tết ăn xong.

"Trở lại một phần đi." Tiền Thương Nhất nói.

"Không dùng." Lâm Chính khoát tay áo một cái, dùng trên bàn khăn giấy lau lau khoé miệng nước quả.

"Không sao không phải sao?" Tiền Thương Nhất ý sâu xa nói, "Cho dù ngươi như thế nào đi nữa ăn, ngày mai số tiền này vẫn là sẽ ở trên người ta, căn bản không cần lo lắng lãng phí. Lẽ nào Lâm Chính ngươi còn đang đợi tương lai hưởng thụ? Làm người từng trải, giáo viên có thể mang chính mình chân thực ý nghĩ nói cho ngươi, nếu như ngươi là ô mị loại tư tưởng này, ngươi một đời đem chỉ có cố gắng học tập cùng cố gắng công tác hai việc!"

"Ngươi cuộc thi thu được hạng nhất mẹ của ngươi có cho ngươi thưởng gì sao? Có hay không khen ngươi, ngoại trừ ngoài miệng khen thưởng ở ngoài, có hay không vật chất khen thưởng? Có hay không mua cho ngươi người thích đồ vật? Có hay không làm một lần bữa tiệc lớn?" Âm thanh Tiền Thương Nhất không lớn, nhưng mỗi một vấn đề cũng làm cho Lâm Chính khó có thể trả lời.

"Người đâu? Có hay không hướng về mẹ mình đề cập tới những chuyện này?" Tuy rằng Lâm Chính không hề trả lời, nhưng Tiền Thương Nhất y nguyên lựa chọn tiếp tục đưa ra câu hỏi.

"Người cho rằng nàng nhất định sẽ cự tuyệt sao?" Tiền Thương Nhất lại hỏi một câu, hỏi xong câu nói này sau đó, hắn liền không nữa nói rồi, bởi vì hắn nhìn thấy Lâm Chính cúi đầu, vai liên tục run run.

Cuối cùng, Lâm Chính rốt cục không chịu đựng được, đứng lên đến chạy ra phòng ăn.

Lúc này, Tiền Thương Nhất com Tây cũng bùng lên, nhìn thấy Lâm Chính không ở, người phục vụ có chút kỳ quái, chẳng qua cũng không có nhiều lời.

"Lâm Chính không hề là một cái hoàn toàn đóng kín hệ thống, lúc trước hắn biểu hiện cùng trải qua đều để lại dấu vết, nếu như hắn có thể vô số lần trải qua đồng nhất cái thi đấu, chỉ vì đạt được thắng lợi, như vậy chỉ cần ta nghĩ biện pháp kẹp lại hắn đi về thắng lợi con đường, liền có vô số lần cơ hội tới cạy dòi tâm lý của hắn phòng tuyến." Tiền Thương Nhất cất miệng bỏ bút tét thả vào trong miệng.

"Chỉ là, không biết hắn lúc nào mới sẽ phát hiện ta kỹ xảo, nếu như động tác hắn đặc trưng thay đổi vượt qua 30 %, ta dự đoán chuẩn xác xác suất sẽ thắng tập giảm xuống." Tiền Thương Nhất nhấp một hớp nước trái cây, "Chẳng qua, lấy Lâm Chính thực lực, có thể còn cần một chút thời gian đi, dù sao, giải quyết vấn đề điều kiện trước tiên là phát hiện trước vấn đề. Nếu như ngay cả chính mình gặp phải vấn đề cuối cùng là cái gì đều không rõ ràng, làm sao thảo luận giải quyết nói chuyện."

...

Lại là một ngày mới, Lâm Chính theo trên giường bệnh lên, tuy rằng hắn biết là ảo giác, nhưng ngày hôm qua bỏ bít tét mùi vị dường như còn lưu lại ở trong miệng.

"Nếu như giáo viên Ngao không nói những câu nói kia là tốt rồi. . ." Cùng bỏ bít tét như thế, ngày hôm qua Tiền Thương Nhất nói những câu nói kia, cũng đối với Lâm Chính tạo thành ảnh hưởng.

"Giả thiết hôm nay giáo viên Ngao cũng xin lỗi, như vậy ta thì đồng ý hắn tốt rồi, chỉ có, địa điểm do ta tự mình tới quyết định." Nghĩ tới câu nói này đồng thời, trong lòng Lâm Chính trong nháy mắt hiện ra mấy cái địa điểm, những thứ này đều là hắn trước đây muốn đi nhưng mà bởi do nhiều nguyên nhân không có đi hoặc là không thể đi địa phương.

"Hôm nay liền tuyên chọn cái kia phổ ăn vặt coi vậy đi, tình cờ đi ngang qua, đều sẽ chịu bên trong tỏa ra hương vị hấp dẫn." Nghĩ đến tiếp theo có thể ăn được đồ vật, Lâm Chính trước lo lắng hình như đột nhiên biến mất rồi, lúc này, hắn cảm giác, cho dù không có thể đạt được thắng lợi cũng không có quan hệ gì.

Hai người gặp nhau lần nữa, lúc này lần, Lâm Chính tùy ý báo số lượng chữ, đối với hắn mà nói, chỉ cần nhỏ hơn chín mươi chín liền được rồi, ngược lại ngoại trừ hắn cũng không ai có thể nhớ tới.

Nhưng là, ở bắt đầu thi đấu trước, Tiền Thương Nhất một câu nói lại làm cho Lâm Chính vô cùng giật mình, "Người đã tiếp thu qua ta xin lỗi sao?"

"Sao. . . Làm sao có khả năng?" Lâm Chính vẫn ẩn núp ở trong lòng kinh ngạc rốt cục toàn bộ bạo phát ra, "Tại sao hắn sẽ biết? Tại sao hắn sẽ biết?"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Ngang nhau

"Lần sau, lần sau đi nơi nào ăn?" Lâm Chính ở trong lòng suy nghĩ, hắn phát hiện mình đối với thắng bại đã không thêm đề ý, cùng với một gần chết suy nghĩ biện pháp giải quyết, không bằng thật tốt hưởng thụ lập tức cuộc sống, ngược lại có vô cùng vô tận thời gian, coi như sau đó chơi chán rồi phiền, cũng hoàn toàn có thể lại bắt đầu lại từ đầu.

"Đã. . . Đã gần đủ rồi, theo hắn tư tưởng thay đổi đến xem, ta trước lời đã bắt đầu xuất hiện tác dụng, tuy rằng không biết này cuối cùng là lần thứ mấy, nhưng mà không đáng kể, chỉ cần đem những này số lần chia làm mấy cái giai đoạn liền được rồi, chẳng qua có một chút có thể xác định, vậy chính là mình đã sớm thắng 100 lần." Tiền Thương Nhất tay trái cầm kẹo đường, đi ở bên người Lâm Chính.

Hai người lúc này vị trí địa điểm là sân chơi, vừa nãy hai người đã chơi thuyền hải tặc, lúc này chính xác hướng về tàu lượn siêu tốc địa phương đi đến, bởi vì chỉ là một thị trấn, tuy rằng khá phát đạt, nhưng dù sao chỉ là một thị trấn, tàu lượn siêu tốc độ dài rất bình thường.

Nhưng là đối với Lâm Chính tới nói, đã đầy đủ.

Theo tàu lượn siêu tốc sau khi xuống tới, hai người đều đổi cái kiểu tóc , tiếp theo, hai người ngồi ở một nhà trà sữa trong tiệm.

"Lâm Chính, ngươi muốn vẫn như vậy phải không?" Tiền Thương Nhất gọi trà sữa là dưa Ha-Mi vị.

"Giáo viên Ngao, đối với ngươi mà nói không có khác nhau a?" Lâm Chính đối với ông hút mạnh mẽ hút một ngụm, một hơi uống một phần ba.

"Lâm Chính, ta nghĩ là thời điểm nói cho ngươi một chút việc khác." Tiền Thương Nhất cũng hút một cái.

"Hả?" Lâm Chính không để ý chút nào.

"Kỳ thực, ta không phải người của thế giới này." Tiền Thương Nhất đang nói câu nói này thời điểm nhìn chăm chăm mặt Lâm Chính, hẳn không hy vọng chính mình để sót bất kỳ chi tiết.

Lâm Chính nghe được sau đó, đầu tiên là nhú nhú mày, sau đó vẻ mặt thả lỏng, một mặt không đáng kể đáng vẻ, nhưng mà qua không hai giây, sắc mặt lại đột nhiên trở nên nghiêm túc, tựa hồ đang cẩn thận suy nghĩ Tiền Thương Nhất, tiếp tục Lâm Chính khẽ hừ một tiếng, như là nghe được cười nhạo, nhưng là lúc này, nguyên bản thả lỏng lông mày lại nhú lên, giống như nhớ ra cái gì đó sự việc.

"Ngươi có phải là nghĩ tới điều gì có thể chứng minh thân phận ta ký ức?" Tiền Thương Nhất thăm dò tính hỏi một câu.

". . . Xác thực có một lần, các ngươi hướng về ta chứng minh. . . Không đúng, cũng không nhất định, có thể là ta ký ức gặp sự cố, cũng có thể trong các ngươi người nào đó học được ma thuật ảo thuật." Lâm Chính lắc đầu.

"Ngươi liền chưa hề nghĩ tới, đây là thật sự?" Tiền Thương Nhất theo Lâm Chính tiếp tục hỏi.

"Làm sao có khả năng. . ." Lâm Chính tăng cao âm lượng, nhưng mà hẳn cảm thấy được xung quanh còn có thật nhiều người, ngay sau đó lại đè ép xuống, "Không khả năng!"

"Không thể nào sao? Ngươi chuyện của chính mình lại giải thích như thế nào?" Tiền Thương Nhất bèn nhảy chỉ xảy ra vấn đề, "Ngươi giúp ta giải thích một chút, ngươi vì cái gì có thể tái tạo thời gian?"

Lâm Chính á khẩu không trả lời được, "Đúng đấy, đối với người khác mà nói, ta bản thân liền là cái không khả năng. . ." Hắn ở trong lòng nghĩ đến.

"Lâm Chính, ngươi phải biết, mới cũ tư tưởng thay đổi, xưa nay đều không phải là bởi vì mọi người bằng lòng đi tiếp thu mới tư tưởng, mà là bởi vì mới tư tưởng mang theo sức mạnh của nó đem cũ tư tưởng đập ở dưới chân, thúc ép mọi người đi tin tưởng, không tin, vậy hãy cùng theo cũ tư tưởng cùng một chỗ tiêu vong đi!" Tiền Thương Nhất bắt đầu khuyên bảo.

"Nếu như ngươi lấy học kỳ này lần thứ nhất kiểm tra tháng thành tích đi cùng Đinh Hạo nói, ngươi có thể tái tạo thời gian, ngươi cho rằng hẳn sẽ tin tưởng ngươi sao? Chỉ sợ hẳn liền đem ngươi làm cười nhạo ý đều không có, có thể căn bản xem đều sẽ không xem ngươi một chút, nhưng mà ngay ở mấy ngày trước, đối với ta mà nói mấy ngày trước, Đinh Hạo nghe được ngươi có thể tái tạo thời gian thời điểm là về mặt gì, lẽ nào ngươi không biết sao?"

"Vậy ta thay một cái ví dụ, tại sao điện xoay chiều có thể thay thế được dòng điện một chiều? Ngươi học được lịch sử, cũng học được vật lý, ngươi nói tại sao?" Tiền Thương Nhất từng bước từng bước thúc ép Lâm Chính đi tiếp thu lời của mình, "Là bởi vì điện xoay chiều càng dễ dàng bị người hiểu rõ, hay là bởi vì điện xoay chiều ở khoảng cách xa truyền phương diện so sánh dòng điện một chiều càng tiết có thể?"

"Lẽ nào ngươi liền không suy nghĩ qua, ta đối với lòng hiếu kỳ của ngươi tại sao nặng như vậy? Là ngươi cá nhân sức quyền rũ phi thường mạnh mẽ sao? Hay là bởi vì nguyên nhân khác? Nếu như chỉ là ta đơn thuần lòng hiếu kỳ nặng, tại sao liền nhìn chăm chăm một mình ngươi?" Tiền Thương Nhất nói tiếp.

"Ngươi. . . Ta. . ." Lâm Chính trước bàn trà sữa còn sót lại một phần ba, nhưng mà hẳn hiện tại đã không có tâm tình đi uống.

"Ngươi hiện tại đang lo lắng ta lừa ngươi, có thể là. . . Ngươi quên mất một chuyện, ngay ở mấy ngày trước, ngươi theo cửa âm phủ đi rồi một vòng, ngươi cho rằng là ngươi vận may không tốt, vẫn có cái gì khác nguyên nhân? Ta nói thật với ngươi tốt rồi, ngươi lần thứ nhất trên mặt đột nhiên chịu đánh, có rõ ràng vết thương thời điểm, vậy ngày trước một ngày buổi tối, trong phòng của ta đột nhiên thêm ra này cặp kính mát." Tiền Thương Nhất đem bên người mang theo kính râm lấy ra.

"Vừa nãy ngồi tàu lượn siêu tốc thời điểm ngươi nên liền sẽ phát hiện, ở đồ vật kho chứa đồ, có một cái đơn độc ô vuông thả này cặp kính mát, nhưng mà ngươi không để ý chút nào, hiện tại ngươi cẩn thận ngắm lại, lúc này cặp kính mát có phải là hết sức quen thuộc?" Tiền Thương Nhất đem kính râm đưa tới.

"Đây là. . . Giáo viên Tô Nhạc Sinh kính râm?" Lâm Chính nhớ lại, ở trải qua loại chuyện kia sau đó, trừ khi hẳn hết sức đi lãng quên, bằng không không khả năng quên mất.

"Không sai, đây chính là hẳn để cho ta manh mối." Tiền Thương Nhất gạt đầu, đem kính râm thu lại rồi.

Lâm Chính tuy rằng không có bác bỏ, nhưng mà về mặt hẳn nhưng rõ ràng nói cho Tiền Thương Nhất, hẳn không tin tất cả những thứ này.

"Còn có cái này, lần thứ hai, người bị thương buổi tối ngày hôm ấy, gian phòng ta đột nhiên thêm ra phong thư này, người xem một chút nội dung bên trong!" Tiền Thương Nhất đem căn cứ đưa tới.

"Đây là ta một lần nữa sao chép một phong thư, đem danh hiệu ẩn giấu, tin tưởng Lâm Chính phát hiện không được." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

Lâm Chính tiếp nhận căn cứ thời điểm, ngón tay khẽ run.

"Người nhìn mặt trên nội dung, liền biết người không hề là tuyệt đối an toàn, người cũng sẽ chết." Tiền Thương Nhất trầm giọng nói.

Lâm Chính rất nhanh sẽ xem xong nội dung trong thư, rõ ràng chỉ là một chút xem ra vô cùng điên, nhưng là đối với trải qua tất cả Lâm Chính tới nói, lúc này chút lời nói cũng không chỉ chỉ là người điên ni non, mà là trí mạng dao găm.

"Là các người! Ta liền biết, khẳng định là các người!" Ánh mắt Lâm Chính có chút lơ lửng, trong lòng vô cùng hoảng sợ.

"Đúng, vết thương của người liền là giáo viên Khâu Vũ Trúc chế tạo ra, chẳng qua. . . Người có thể sống sót cũng nhờ có nàng." Tiền Thương Nhất đem căn cứ cầm lại.

"Tại sao?" Lâm Chính vô cùng nghi ngờ.

"Bởi vì là nàng ở thời khắc cuối cùng cứu người, không phải vậy, người ở bị đưa đi bệnh viện trên đường liền sẽ tử vong, không có loại thứ hai có thể." Tiền Thương Nhất nói đến mấy chữ cuối cùng thời điểm, gần như là từng chữ từng chữ phun ra.

"Vậy còn người?" Lâm Chính nhìn Tiền Thương Nhất, lúc này, Tiền Thương Nhất ở trong lòng hấn địa vị bắt đầu thay đổi.

"Ta nắm giữ năng lực giết được người, người đã quên sao? Chúng ta còn ở đánh cuộc ở trong, ta tin tưởng, chỉ cần người thắng lợi, ta liền có thể tiến vào trong thư nói tới trạng thái, mà ở loại kia trạng thái, ta giết người dễ như trở bàn tay, mà người chỉ có thể kỳ vọng ta lòng tốt đột nhiên phát tác!" Tiền Thương Nhất nhỏ giọng, nhưng mà những câu nói này ở Lâm Chính trong tai vẫn như cũ gây nên nổ tung giống như hiệu quả.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Ác ma biểu tặc

"Hiện tại, người còn cho là mình là vô địch sao?" Tiền Thương Nhất nói xong cười cợt.

Lâm Chính đột nhiên cảm giác mình lúc này giống như ngâm mình ở bắc băng dương trong nước biển, bốn phía trắng xóa một mảnh, nhưng là nhưng không có bất kỳ chống đỡ vật có thể làm cho mình theo trong nước đá bỏ ra.

"Không, không, người đang lừa ta!" Lâm đang điên cuồng lắc đầu.

"Sau lưng người vết thương hoàn toàn khép lại sao?" Tiền Thương Nhất không hề tức giận, lạnh nhạt nói một câu.

Dù thế nào Lâm Chính thế nào không thừa nhận, thân thể của hắn sẽ không nói khoác, sau lưng vết thương còn mơ hồ đau ngầm ngầm, bởi vì hôm nay oằn tù tì đã thất bại duyên cớ, vì lẽ đó Lâm Chính cũng không để ý, coi như chết rồi cũng có thể làm lại, mang theo tổn thương chơi tàu lượn siêu tốc cũng không phải chuyện lớn gì.

"Ta hiện tại, cần phải có ngang nhau tư cách cùng người bàn điều kiện." Hai tay Tiền Thương Nhất giao nhau đặt ở trước bàn.

"Người. . . Người muốn cái gì?" Lâm Chính dường như mất đi lớn nhất lá bài tẩy dân cờ bạc, thất bại hoàn toàn.

"Vật của ta muốn rất đơn giản, ta muốn người tin tưởng ta." Tiền Thương Nhất mở miệng, "Tin tưởng lời của ta nói, đồng thời đi thực hiện, lúc này liền là thứ ta muốn, ta xưa nay không phải kẻ thù của người, nhưng mà bởi vì một chút hiểu lầm, chúng ta từng một lần trở thành kẻ địch, nhưng là, hiểu lầm dù sao chỉ là hiểu lầm."

"Tại sao?" Lâm Chính rất nghi ngờ, "Ta đối với người mà nói rất trọng yếu sao?"

"Vô cùng trọng yếu, chỉ ít ở trường THPT Tân Hải, ở thị trấn Tân Hải, người vô cùng trọng yếu, thậm chí so sánh ba người chúng ta gộp lại còn trọng yếu

hơn, bởi vì người là tất cả căn nguyên, cũng chỉ có người, có thể làm cho chúng ta tiếp tục sống tiếp, lúc này cũng là ta hao tổn tâm sức để mình có thể nắm giữ cùng người nói chuyện tư cách nguyên nhân." Tiền Thương Nhất nói ra chính mình chân thực ý nghĩ.

Hiện rõ vào lúc này, nếu như nói một chút lời khoắc lác suông cùng lời nói suông, đối với nghe quen rồi diễn thuyết Lâm Chính tới nói, sẽ chỉ làm hắn theo bản năng xuất hiện phản chán cảm giác.

"Không có ai là hoàn toàn thuần túy, ích kỷ cùng kính dăng cũng không phải là không thể tồn tại tại trên người một người, ta đối với người làm những này, là muốn cho người trợ giúp ta, tương tự, lúc này cũng là đang trợ giúp chính người, bởi vì... Người cũng lãng quên một ít chuyện." Tiền Thương Nhất hút ngụm trà sữa.

"Chuyện gì?"

"Còn nhớ lúc trước người đối với lời ta từng nói sao? Người hướng về ta giải thích ta còn có hai tên đồng bạn, tuy rằng ta hoàn toàn tin tưởng người, nhưng mà ở trong đầu của ta." Tiền Thương Nhất chỉ chỉ chính mình huyết thái dương. "Vẫn là đang hoài nghi, không ngừng ở đưa ra câu hỏi, có lẽ hai người kia không hề tồn tại đâu? Có lẽ hai người kia chỉ là người ảo tưởng đâu?"

"Một lần lại một lần, may mắn chính là có trải nghiệm của người làm bằng chứng, có thể làm cho ta tham khảo, nhưng mà chính người nhưng không có cảm thấy được điểm này, người đặc biệt không chỉ biểu hiện ở người thu được cái gì, cũng biểu hiện ở người mất đi cái gì, người mất đi, là người thân phận thực sự." Tiền Thương Nhất đem trống rỗng trà sữa chén ném vào thùng rác.

"Ta tạm thời có thể đối với lời người nói liền là những này, nếu như người không hiểu, ta có thể dùng càng đơn giản tới nói một lần, cho nên ta không nói cho người người lãng quên nội dung, là bởi vì người căn bản sẽ không tin tưởng, cùng tình huống của ta không giống, giả thiết đem tình huống của ta thí dụ thành một cái dây xích, như vậy ta lãng quên nội dung là dây xích ở giữa bộ phận, vẫn có thể thông báo qua chi tiết cùng suy lý đến trả nguyên, nhưng mà người lãng quên nội dung là dây xích hai đầu, chỉ dựa vào một mặt là không cách nào đẩy lên cái kết luận này." Đến đó, Tiền Thương Nhất cứ nói xong.

Phản ứng Lâm Chính cũng như hấn dự liệu, không nói một lời.

Liền nhanh trí phương diện tới nói, Lâm Chính cũng không xuất sắc, vì lẽ đó, làm gặp phải vấn đề khó hoặc là không hiểu sự việc thời điểm, Lâm Chính thông thường sẽ dùng lặng im thay, lặng im vừa có thể biểu thị chính mình không hiểu, cũng có thể biểu thị chính mình không biết.

"Tốt rồi, thời gian cũng không còn sớm, ngược lại chúng ta còn có cơ hội, chờ người tin tưởng ta sau đó, ta sẽ nói cho người biết một ít chuyện, đến lúc đó, người có lẽ đã không nhìn thấy ta." Giọng điệu Tiền Thương Nhất đột nhiên có chút đau buồn.

"Ta tin tưởng người." Lâm Chính mở miệng, ánh mắt kiên định lạ thường. "Bất kể như thế nào, người làm nhiều như vậy, khẳng định không phải đơn thuần vì thú vị, hiển nhiên có người mục đích thực sự, ta cũng không cho là mình là trời giáng vận may đụng tới chuyện tốt như thế, có lẽ chính như lúc trước người cùng ta nói, đây là ác ma biểu tượng, nhìn như xinh đẹp, trên thực tế nhưng là mục nát u ác tính."

"Nếu như người thật sự tin tưởng ta, liền không muốn dùng miệng đi nói, mà là dùng hành động của chính mình đi biểu thị, ta chờ người lựa chọn." Tiền Thương Nhất lộ ra một cái nụ cười nhả nhận.

"Ta đi về trước, ta hiểu ý của người." Lâm Chính đứng lên, "Gặp lại, ngày mai gặp."

Lâm Chính bóng lưng tuy rằng gầy gò, thể nhưng là khác thường kiên nghị.

Tiền Thương Nhất ngáp một cái, đột nhiên nhớ tới một chuyện, ngay sau đó hấn hô: "Chờ đã, ta còn có câu nói không có nói."

Lâm Chính xoay đầu lại, sắc mặt chăm chú, hấn cho rằng là chuyện rất trọng yếu.

"Cảm ơn người, kỳ thực hôm nay ta cũng chơi đến rất vui vẻ." Tiền Thương Nhất giờ tay phải, xem như là tạm biệt.

Hoàng hôn, về đến nhà, Tiền Thương Nhất nằm ở trên giường, "Hi vọng suy đoán của ta không sai."

...

Ngày thứ hai, hai người lần thứ hai ở cùng một nơi gặp gỡ, tương tự bộ mặt người đi đường lần thứ hai đi ngang qua hai người bên cạnh, mà hôm nay, về mặt Lâm Chính xem ra so sánh trước kia tốt hơn rất nhiều, không có trước kia khó mùi, giống như trong lòng mây mù bị đuổi tản ra.

Vấn đề giống như vậy lần thứ hai theo trong miệng Tiền Thương Nhất hỏi ra.

"Lần thứ 100." Lâm Chính duỗi ra tay phải của chính mình, "Nếu là thi đấu, không bằng bắt đầu trước trước tiên bắt tay đi, thể này càng văn minh một chút."

Tiền Thương Nhất hơi kinh ngạc, chẳng qua vẫn là duỗi ra tay phải của chính mình.

Tay của hai người nắm lại cùng nhau.

Thi đấu tiếp tục tiến lên, lúc này lần, vẫn cứ là Tiền Thương Nhất thắng lợi, chẳng qua, so sánh đầy ba cục.

"Người thắng ta, lần thứ 100." Lâm Chính thở một hơi, dường như trong lòng gánh nặng rốt cục bỏ xuống.

Trong giây lát này, Lâm Chính cảm giác chính mình trọng lượng cơ thể giảm nhẹ đi nhiều, vẫn đề ở trong lòng lo lắng toàn bộ tiêu tan, "Có thể đây chính là rất nhiều vấn đề trong nói rộng rãi a? Cái cảm giác này, lúc này loại bản thân cùng mọi vật đều dung hợp lại cùng nhau cảm giác, biết mình phải làm gì, biết mình nên làm cái gì, biết phương hướng của chính mình, không lại mê man, cũng không lại bồn chồn."

"Hợp tác vui vẻ." Tiền Thương Nhất lần thứ hai duỗi ra tay mình, hắn cũng dự định bắt tay.

"Nói cho ta đi, ta lắng quên nội dung." Tay Lâm Chính lần thứ hai cùng Tiền Thương Nhất nắm lại ở cùng nhau.

"Thời cơ đến người tự nhiên sẽ biết đến, tất cả liền xem ngày mai." Khóe miệng Tiền Thương Nhất mỉm cười.

Hôm nay, có trước kia có một số khác biệt, chỉ ít đối với Lâm Chính tới nói là như vậy, bởi vì hôm nay hắn dự định làm một chút không giống nhau sự việc, "Người trước đây xin mời qua ta rất nhiều lần, hôm nay không ngại để ta mời người tốt rồi, chẳng qua trên người ta không tiền gì, chỉ có thể cùng người nói một chút thị trấn Tân Hải chuyện lý thú."

"Ta rất vui lòng." Tiền Thương Nhất buông ra tay của chính mình.

Từng cơn gió nhẹ thổi qua hai người, cuốn lên từng mảnh lá rụng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Chịu xem nhẹ tên còn lại

"Đây là thứ 101 lần, cùng ta suy đoán như thế, ta thừa nhận thất bại, hoặc là thi đấu trong quy tắc suy xét ta có thể tái tạo thời gian năng lực đều vô dụng, ta nhất định phải lấy được thắng lợi." Lâm Chính đối diện trước Tiền Thương Nhất nói.

"Có đúng không. . . Đã thứ 101 lần a?" Hai tay Tiền Thương Nhất cầm ở trong túi quần, mặt lộ vẻ tiếu nhố, "Chẳng qua cũng ở dự liệu của ta bên trong, thi đấu vẫn phải là tiến lên không phải sao?"

Hai cục sau đó, Tiền Thương Nhất cùng Lâm Chính một thắng một thua.

"Cuộc thi cuối kỳ sắp đến rồi, hi vọng người còn có thể lấy được hạng nhất." Một vòng cuối cùng trong, Tiền Thương Nhất đột nhiên đến rồi một câu nói như vậy.

"Ta hiểu rồi." Lâm Chính tuy rằng không quá hiểu rõ, nhưng vẫn là trả lời Tiền Thương Nhất.

Cuối cùng một ván.

Tiền Thương Nhất vãi bố, Lâm Chính kéo, Lâm Chính thắng lợi.

"Người thắng, ở thứ 101 lần." Tiền Thương Nhất thu hồi tay của chính mình.

"Tốt rồi, ta còn có việc muốn làm, người trước tiên thi cử đi." Nói xong câu đó sau đó, Tiền Thương Nhất liền rời đi, chỉ để lại một cái bóng lưng đưa Lâm Chính.

Thời gian đến gần bảy giờ tối thời điểm, Lâm Chính nhận được Tiền Thương Nhất điện thoại.

"Ở người nói địa phương chờ ta, liền là thang gác chính nơi, người nói có cửa gỗ địa phương." Âm thanh Tiền Thương Nhất rất vui vẻ.

"Có chuyện gì không?" Lâm Chính không có trực tiếp từ chối, cũng không có trực tiếp đáp ứng.

"Chuyện rất trọng yếu."

"Vây tốt." Lâm Chính thu cẩn thận điện thoại di động sau liền theo trong nhà xuất phát.

Mãi cho đến 8 giờ, Lâm Chính đều không có đợi đến Tiễn Thương Nhất người, ngay sau đó hắn gọi điện thoại, "Người ở đâu?"

"Người đã tới chưa?" Tiễn Thương Nhất hỏi.

"Đến." Lâm Chính nhìn một chút xung quanh, vô cùng yên tĩnh, ngoại trừ xa xa thỉnh thoảng truyền đến một chút tiếng kêu ở ngoài, không còn âm thanh nào khác.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất không có đi đến hẹn, mà là ở chạy đi nhà Đinh Hạo trên đường.

"Khăng định có rất rõ ràng nhắc nhở, không cần quá lo lắng." Tiễn Thương Nhất đi tới nhà Đinh Hạo lân cận, cho tới bây giờ, hắn đều không có đi tiến vào nhà Đinh Hạo trong, đối với trong nhà Đinh Hạo tình huống cũng không phải hiểu rất rõ, mà Đinh Hạo đối với mình tin tức cá nhân cũng bảo vệ rất khá.

Một tiếng chuông vang, dường như gõ vang toàn bộ thị trấn Tân Hải.

Màu đỏ nâu rỉ sắt theo cửa gỗ ra lan tràn, Lâm Chính đứng mũi chịu sào, chịu màu đỏ nâu rỉ sắt bao trùm, vẻ mặt của hắn cùng động tác y nguyên cùng với trước như thế, không có bất kỳ thay đổi, hắn không nghe thấy tiếng chuông.

"Đến rồi!" Tiễn Thương Nhất trước mắt xuất hiện màu đỏ nâu rỉ sắt, "Liên là thứ này, ta hiện tại. . ."

Thời gian vỡ vụn khỏi động.

Ánh vàng ở trên người Tiễn Thương Nhất lấp lánh, ở màu đỏ nâu rỉ sắt trong hạc đứng trong bầy gà, lúc này, quái vật chậm chạp theo trong cửa gỗ bò ra, bắt đầu rồi nó sẵn sàng lữ trình.

Ánh vàng tiêu tan qua đi, Tiễn Thương Nhất ánh mắt một mảnh đỏ.

Lúc này, trong đầu ký ức như thủy triều hiện lên, bởi vì quá mức khổng lồ, Tiễn Thương Nhất nhắm hai mắt lại.

"Hơ, nhớ tới." Tiễn Thương Nhất mở hai mắt ra.

Hắn đem Ứng Nhân kính râm mang theo.

"Đinh Hạo, cho tới nay đều là làm Lâm Chính khiêu chiến đối tượng, tuy rằng Lâm Chính đã thắng Đinh Hạo mấy lần, nhưng mà ở sức ảnh hưởng phương diện này, Lâm Chính vẫn là không cách nào cùng Đinh Hạo sánh vai, nếu như dùng ngôi sao đến so sánh, Đinh Hạo lại như một cái có bối cảnh có thực lực ngôi sao lớn, muốn chất lượng có chất lượng, muốn số lượng có số lượng, không chỉ như thế, còn cùng đồng nghiệp trong lúc đó quan hệ vô cùng hoà thuận, mà Lâm Chính, thì lại như là đột nhiên vùng dậy ngôi sao mới, theo mấy lần chém xuống Đinh Hạo thu được hạng nhất rốt cục có thể cùng Đinh Hạo đối thoại tư cách."

"Nhưng mà, ở bên trong bộ phim này, Đinh Hạo tác dụng tuyệt không chỉ là như vậy, bên trong nhất định cất giấu trọng yếu manh mối." Tiễn Thương Nhất đẩy ra Đinh Hạo gia tộc.

Tiếp đó, hắn một gian phòng một gian phòng tìm tòi, WC cùng nhà bếp đều chỉ là qua loa nhìn một chút, hắn trọng điểm tìm tòi đối tượng là đối tượng là Đinh Hạo phòng ngủ.

Ở Đinh Hạo bàn học thứ hai ô trong ngăn kéo, Tiễn Thương Nhất phát hiện một cái quen thuộc đồ vật.

Đạo cụ đặc biệt, Thời gian vỡ vụn.

Ở một mảnh màu đỏ nâu rỉ sắt ở trong, ngoại trừ Tiễn Thương Nhất ở ngoài, chỉ có cái này đồng hồ cát khác với tất cả mọi người.

"Tìm tới." Khóe miệng Tiễn Thương Nhất nâng lên, "Còn nhớ lấp máy nghe lén thời điểm, Ứng Nhân cùng Thực Đơn hai người đồng thời ra tay, cũng không có thể làm được Đinh Hạo bên này, sau đó Lâm Chính bên kia xảy ra việc trọng yếu, vì lẽ đó liền từ bỏ. Lấy Đinh Hạo thể lực cùng trí lực, muốn thành công lên vào hắn trong nhà, đồng thời tìm kiếm ra cái này đạo cụ đặc biệt, gần như không khả năng, hơn nữa, hiện tại ta cũng không xác định cái này đạo cụ đặc biệt là vẫn tồn tại tại Đinh Hạo trong ngăn kéo, vẫn là chỉ ở nằm trong loại trạng thái này tồn tại."

Chẳng qua, Tiễn Thương Nhất phát hiện một chuyện, vậy liền là cái này đạo cụ đặc biệt hắn không thể nhận vào của chính mình vốn cột trong, mà trước đặc biệt vì Thời gian vỡ vụn mà mở ra đạo cụ đặc biệt cột cũng theo chính mình sử dụng mà biến mất rồi.

"Này không phải cho ta dùng, là đưa Lâm Chính dùng." Tiễn Thương Nhất đem đồng hồ cát thu cẩn thận.

"Tiếp theo liền cần tiến vào chỗ đó, vậy cánh sau cửa gỗ lúc này, cuối cùng ẩn giấu đi cái gì?" Tiễn Thương Nhất chạy ra Đinh Hạo nhà, hướng về trường THPT Tân Hải chạy đi.

Cũng trong lúc đó, quái vật y nguyên ở vận chuyển vốn là không nhiều học sinh.

Đi tới chịu rỉ sắt bao trùm trước mặt Lâm Chính, Tiễn Thương Nhất hơi thờ dốc, nhưng mà coi hắn tới gần Lâm Chính thời điểm, đột nhiên chịu quái vật đột kích, rõ ràng chính đang làm sự tình của mình quái vật, đột nhiên xuất hiện ở Lâm Chính lân cận.

"Thật xấu a!" Tiễn Thương Nhất trên đất lộn mấy vòng, sau đó bò lên.

"Nó liền là trạng thái như thế này nguy hiểm sao? Theo Thực Đơn trải qua sự việc có thể phân tích đến ra, con quái vật này ờ ta đến gần Lâm Chính càng nhiều lúc, mới có thể lấy nào đó loại phương thức teleport đến Lâm Chính lân cận, chẳng qua, hình như chuyện như vậy chỉ có thể làm một lần, như vậy. . . Hẳn khẳng định có thiếu hụt, vừa nảy sức mạnh vô cùng lớn, thế này vừa đến, thiếu hụt liền rõ ràng, là tốc độ!" Nghĩ tới đây, Tiễn Thương Nhất bắt đầu bắt đầu chạy.

Chạy, từ khi tiến vào vào phim địa ngục sau đó, trên căn bản đều muốn chạy.

Bất kể là truy đuổi người vẫn là chạy trốn, đều không thể rồi bỏ chạy, tuy rằng logic suy lý cùng năng lực phân tích vô cùng trọng yếu, nhưng mà thể lực cũng không thể thiếu.

"Quanh quần một vòng tròn lớn trở về tốt rồi, trường THPT Tân Hải ta tương đối quen thuộc, theo con quái vật này đi tới quỹ đạo đến xem, chỉ số thông minh cần phải chẳng ra gì, như một cái đơn giản người máy." Tiễn Thương Nhất hòa hợp chính mình hít thở, tiến vào chạy bộ trạng thái ở trong.

Trong thời gian này, chưa từng xuất hiện bất kỳ biến số, Tiễn Thương Nhất lại đi tới bên người Lâm Chính.

"Thời gian vớ vẩn, còn có. . . Bây giờ thư để lại, có hai thứ đồ này ở, nếu như Lâm Chính vẫn chưa thể kết cuộc tất cả những thứ này, vậy. . . Thật sự có thể đi chết rồi." Lúc này, quái vật đã từ từ đuổi theo Tiễn Thương Nhất.

Đem đồ vật đều đặt ở trên người Lâm Chính sau đó, Tiễn Thương Nhất hướng về dạy học chạy đi.

Quái vật không nhìn Lâm Chính cùng hán món đồ trên người, tiếp tục theo dõi Tiễn Thương Nhất.

Thang gác chính sau, cũ nát cửa gỗ đã mở ra, bên trong đen nhánh một mảnh.

"Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, từ đâu tới nhiều như vậy thàn mặt trắng!" Tiễn Thương Nhất chạy vài bước sau đó, liền nhảy vào cửa gỗ ở trong.

Vẫn đuổi theo Tiễn Thương Nhất quái vật thấy Tiễn Thương Nhất chạy vào cửa gỗ, ngay sau đó bỏ đi đuổi đánh, tiếp tục dùng mình chân tay xiềng xích đi vận chuyển học sinh đi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Phòng dưới đất

Trong cửa gỗ một vùng tăm tối, Tiễn Thương Nhất đi về phía trước hai bước, phát hiện mình đang đứng ở một cái cầu thang hướng phía dưới ở trong, tay phải hần sờ sờ, đụng tới vách tường, ngay sau đó, ở đưa tay không thấy được năm ngón tình huống, Tiễn Thương Nhất cứ vậy đi vẫn hướng dưới đi.

Rất nhanh, phía trước xuất hiện một chút ánh sáng, theo khoảng cách đến gần, ánh sáng càng lúc càng lớn.

"Hai người bọn họ hẳn là chịu bắt tới đây, lúc này bên trong cuối cùng là cái gì?" Trong lòng mang theo tò mò, Tiễn Thương Nhất cẩn thận từng li từng tí đi vào ánh sáng bên trong.

Bởi vì ánh sáng chiếu cường độ kịch liệt thay đổi, Tiễn Thương Nhất dùng tay ngăn ở con mắt trước, lấy thích ứng loại biến hóa này.

Chờ đến trước mắt tím bóng dáng từ từ biến mất sau đó, Tiễn Thương Nhất mở hai mắt ra, đồng thời đưa tay để xuống.

"Đây là. . ." Tiễn Thương Nhất phát hiện mình là ở một cái phòng ở trong, chẳng qua cùng truyền thống phòng không giống, lúc này bên trong tia sáng vô cùng dồi dào, bởi vì vách tường cùng trần nhà đều toả ra mông lung ánh sáng trắng.

Vô số học sinh pho tượng chính xác bày ra ở Tiễn Thương Nhất cách đó không xa, hần tùy ý nhìn lướt qua, phát hiện ánh sáng gian phòng này trong liền xếp đặt có lẽ một ngàn tên khoảng chừng học sinh.

"Ừm, những người này lại như vật kỷ niệm như thế chịu bày để ở chỗ này." Tiễn Thương Nhất đi về phía trước, "Nếu là như vậy, Ưng Nhãn cùng Thực Đơn cần phải đều không có tiến vào trạng thái như thế này mới đúng, như vậy bọn họ. . . Tìm tới. . ."

Phía trước, Ung Nhân cùng Thực Đơn đều chịu xích sắt treo ở trên vách tường, ở đây cái phòng ở trong có vẻ vô cùng đột ngột, nhưng mà, theo Tiền Thương Nhất đến gần, hắn phát hiện hai người này trạng thái hình như cũng không thể nào tốt.

Hai người trên mặt cùng trên mình đều có vết sẹo rõ ràng vết thương, nếu như đi làm thương thế giám định, hai người cần phải cũng có thể chịu giám định vì vết thương nhẹ cấp hai, nếu như không phải hai người ngược vẫn cứ có chập trùng, chỉ nhìn hai người lúc này bề ngoài, nói không chắc có thể cho rằng hai người này đã chết rồi.

Tiền Thương Nhất đi tới trước mặt Thực Đơn, "Tĩnh lại đi." Hắn nhẹ nhàng đỡ một cái vai, lại phát hiện đối phương không có bất kỳ phản ứng nào, chuyện giống vậy hắn cũng đối với Ung Nhân thử, kết quả y nguyên như thế.

"Vậy thì phiền phức. . ." Tiền Thương Nhất thử nghiệm đem xích sắt cời xuống đến, nhưng mà xích sắt dường như là theo vách tường cùng trên sàn nhà mọc ra như thế, hắn đơn độc dựa vào sức mạnh của chính mình căn bản là không có cách tháo ra.

Xích sắt buộc chặt phương thức vô cùng đặc biệt, có thể nói là quán ở chân tay cùng thân thể trên, mà không phải dùng còng tay cùm chặt thủ đoạn, nếu như là người thứ hai, Tiền Thương Nhất nói không chắc còn có thể muốn nghĩ biện pháp.

"Một tin tức tốt cùng một cái tin tức xấu, tin tức tốt là bọn họ còn chưa có chết, tin tức xấu là bọn họ hiện tại không thể cung cấp bất kỳ sự giúp đỡ gì." Tiền Thương Nhất lắc đầu, không lãng phí thời gian nữa.

"Ta nhất định phải ở bên ngoài quái vật làm xong nó chuyện của chính mình trước tìm tới Lâm Chính ký ức, bằng không, chỉ sợ ta cũng sẽ cùng Ung Nhân bọn họ như thế." Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất từ từ tăng nhanh tốc độ.

Xuyên qua vô số học sinh vẫn đi về phía trước, Tiền Thương Nhất phát hiện phía trước đột nhiên thêm ra một cánh cửa đá, mặc dù coi như vô cùng dày nặng, nhưng mà làm hai tay Tiền Thương Nhất thả ở trên cửa dùng sức đẩy thời điểm, lại phát hiện rất dễ dàng liền đem cửa đá đẩy ra.

Cảnh tượng trước mắt không lại đơn điệu, trên đất xanh cỏ xanh mượt, tình cờ có gió nhẹ thổi qua cửa đá, để Tiền Thương Nhất cảm giác một trận mát mẻ, đi vào cửa đá, Tiền Thương Nhất rốt cục hoàn toàn thấy rõ xung quanh cảnh tượng.

Hắn phát hiện mình đang đứng ở bên hồ, sau lưng là hắn vừa nãy đẩy ra cửa đá, trên trời mặt trời chói chang, mặt đất xanh cỏ óng ánh, một bức hài hoà tự nhiên cảnh tượng.

Cảnh tượng đột nhiên thay đổi để thân thể Tiền Thương Nhất cảm giác thấy hơi không thích ứng, hắn đè nén xuống chính mình loại này cảm giác khó chịu, bắt đầu ở bên hồ suy tư tâm lên, rất nhanh, hắn ở khoảng cách bên hồ cách đó không xa tìm tới một chỗ nhà gỗ, theo nhà gỗ chất liệu có thể thấy được, lúc này chỗ nhà gỗ chủ nhân giá trị bản thân phi thường.

Tiền Thương Nhất đẩy ra nhà gỗ cửa, đi vào trong đó.

"Những hình này. . ." Tiền Thương Nhất phát hiện trên vách tường đều treo đầy ảnh tốt nghiệp, tuy rằng trong hình học sinh quần áo đồ vật giải thích rõ bọn họ nằm ở thời kỳ khác nhau, nhưng mà bức ảnh nhưng tất cả vô cùng hoàn toàn mới.

Đem khung ảnh gỡ xuống, Tiền Thương Nhất nhìn một chút mặt trái, hàng như nhất thành linh viết.

(cảm ơn các người thời gian! 1986)

Ở câu nói này phía dưới, viết trong hình tương ứng học sinh tên.

Tiền Thương Nhất nhíu nhíu mày, đem bức ảnh treo trả lại trên tường, sau đó lại gỡ xuống bên cạnh khung ảnh, sau lưng cũng viết lời nói tương tự, chỉ có, sau lưng con số cùng phía dưới học sinh tên nhưng thay đổi.

Đem khung ảnh thả sau khi trở về, Tiền Thương Nhất vẫn đi về phía trước, từ bên ngoài đến xem, nhà gỗ cũng không lớn, nhưng mà tiến vào bên trong sau đó, Tiền Thương Nhất mới phát hiện nhà gỗ lớn đến mức đáng sợ.

Đến phần cuối, hắn phát hiện có một cái khung ảnh là không, ngay sau đó Tiền Thương Nhất đem này khung ảnh lấy xuống, "Mặt sau này. . ."

Sau lưng vẫn như cũ là lời nói tương tự, nhưng mà con số nhưng đã biến thành 2028 bốn cái con số.

"Nếu như vậy, phía dưới học sinh tên. . ." Nhưng Tiền Thương Nhất trong đầu hiện ra cái ý niệm này đồng thời, phía dưới tên cũng đồng dạng xuất hiện ở trong mắt hắn.

"Lý Na. . . Còn có. . ." Tiền Thương Nhất phát hiện này sau lưng tên chính mình dĩ nhiên nhận biết một phần ba, đều là trường THPT Tân Hải học sinh.

"Chẳng lẽ nói. . ." Tiền Thương Nhất đem khung ảnh thả lại trên tường.

Phía trước là một cái chỗ rẽ, bởi vì phía trước ánh mặt trời rất khó chiếu vào, cho nên đối với so với lúc này chỗ đứng, có vẻ hơi âm lãnh.

Hai tay Tiền Thương Nhất chà xát, cho mình thêm can đảm.

Đi qua chỗ rẽ, một luồng âm lạnh cảm giác kéo tới, thân thể Tiền Thương Nhất không tự giác run lên.

Trước mắt là một nhà bình thường gian phòng, ở gian phòng ngay chính giữa, thả hai tấm bình thường giường đơn, một chiếc giường đơn trên ngai một tên sáu tuổi đứa nhỏ, khác một chiếc giường đơn trên thì lại nằm một người khoảng chừng bảy mươi, tám mươi tuổi cụ già.

"Kéo dài tính mạng sao?" Tiền Thương Nhất tập trung sự chú ý của mình, hướng về bên giường đi đến, hần đầu tiên đi tới đứa nhỏ bên giường, "Tuy rằng có một ít kinh ngạc, nhưng mà khuôn mặt là Lâm Chính điểm này không thể nghi ngờ, nếu như nói bài này người trên giường là Lâm Chính, như vậy, mặt khác trên một cái giường nằm người là ai?"

Thời khắc thể này, Tiền Thương Nhất cũng sốt sáng lên, hần đi tới cụ già bên giường.

"Đoạn Thiên Trạch?" Tiền Thương Nhất không nghĩ tới sẽ là người này, "Trường THPT Tân Hải hiệu trưởng, ngoại trừ nhận lời mời thời điểm đơn độc từng gặp mặt ở ngoài, còn lại thời điểm đều chỉ ở nơi công cộng từng thấy, thông thường đều là hần ở phát biểu một chút trọng yếu nói chuyện, không nghĩ tới hần lại là hậu trường bàn tay gây tội ác. . ."

Giữa lúc Tiền Thương Nhất không biết nên làm như thế nào thời điểm, Đoạn Thiên Trạch già nua đầu gật gật, hình như có chuyển tình xu thế.

Tiền Thương Nhất ngừng lại tâm thần, hần không muốn để cho đối phương hiện tại liên tỉnh lại.

Nhưng là, thường thường có lúc, càng không muốn chuyện gì xảy ra, nó liền càng sẽ phát sinh.

Đoạn Thiên Trạch mở con mắt của hần, nguyên bản là trong trắng mắt địa phương toàn bộ đã biến thành màu đỏ nâu, xem ra vô cùng đáng sợ.

Qua có lẽ một giây đồng hồ, Đoạn Thiên Trạch phát hiện trong phòng nhiều hơn một người, bình tĩnh về mặt biến thành tức giận, gầm lên giận dữ vang tận mây xanh.

Theo Đoạn Thiên Trạch tiếng gào, tất cả xung quanh cũng bắt đầu thay đổi, nhà gỗ bắt đầu mục nát, xanh cỏ bắt đầu khô héo, mặt hồ cũng từ từ khô héo, khung ảnh trong bức ảnh cũng đã biến thành màu sắc vàng nghệ.

"Hả?" Lúc này, đứa nhỏ cũng tỉnh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Ngàn cân treo sợi tóc

"Đây là cái nào?" Lâm Chính nhỏ dụi dụi con mắt, còn buồn ngủ hần còn không rõ lúc này tình hình.

Mà một bên khác, theo tất cả xung quanh bắt đầu mục nát, nguyên bản còn vô cùng già nua Đoạn Thiên Trạch, trong nháy mắt lại trở về 27 tuổi, hơn nữa nhìn lên hình như so sánh Tiền Thương Nhất càng cường tráng.

"Hần cần phải. . ." Trong lòng Tiền Thương Nhất còn kỳ vọng đối phương chỉ có người bình thường thủ đoạn công kích, nhưng là ý nghĩ của hần theo mặt đất đột nhiên chui ra xích sắt mà chung kết.

Tiền Thương Nhất né tránh xích sắt tấn công, "Được cái những này xích sắt cũng sẽ không lần theo dấu vết, nếu như như một số manga trong quái vật, ta có lẽ không có bất cứ cơ hội nào." Hần này trốn một chút, vừa vịn đi tới bên người Lâm Chính nhỏ.

"Mặc kệ, khẳng định liền là kẻ này!" Tiền Thương Nhất ôm lấy Lâm Chính nhỏ hướng về tường gỗ đánh tới, bởi vì cơ bản đã mục nát duyên cớ, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất cảm giác mình thật giống như đánh vỡ một tảng tờ giấy như thế, căn bản không gặp phải cái gì lực cản.

Đương nhiên, Tiền Thương Nhất hành vi càng gây nên Đoạn Thiên Trạch tức giận.

Cỏ xanh khô vàng sau đó, liền đất đai cũng từ từ đã biến thành màu đỏ nâu, dường như mất đi sinh mệnh sức sống, hình như hết thấy chất dinh dưỡng đều trôi đi như thế.

Xích sắt theo mặt đất thẳng tắp chui ra, tạo thành một cái lưới chụp xuống, muốn đem Tiền Thương Nhất nhốt ở bên trong.

"Giao ra đây!" Tay phải Đoạn Thiên Trạch ngón trỏ chỉ vào tay Tiền Thương Nhất trong Lâm Chính nhỏ.

"Tha ta không chết?" Tiễn Thương Nhất hỏi một câu như vậy.

Không đợi Đoạn Thiên Trạch trả lời, Tiễn Thương Nhất liền đem hai tay kẹt ở cổ Lâm Chính nhỏ trên, "Trong tình huống bình thường ta sẽ không giết đứa nhỏ, nhưng... Phàm là luôn có ngoại lệ, tin tưởng đối với người loại này không biết sống bao nhiêu năm tháng quái vật tới nói, hiểu rõ điểm này hẳn là không bất cứ vấn đề gì."

"Người giết đi, ta lại biến thành người khác là được rồi." Nét mặt Đoạn Thiên Trạch không có bất kỳ biến hóa nào.

"Vậy ta ra tay." Tiễn Thương Nhất lúc này ánh mắt so sánh Đoạn Thiên Trạch rất vô tình, theo lời nói của hắn xuống, đôi mắt Lâm Chính nhỏ bắt đầu trắng dã, hai chân không ngừng rối loạn đá, hai tay dùng sức ban hai tay Tiễn Thương Nhất, nhưng là giữa hai người sức lực cách biệt quá lớn, Lâm Chính nhỏ động tác gần như không có lên đến bất kỳ tác dụng gì, thậm chí ngay cả đề cái chết của chính mình đến chậm một giây đồng hồ cũng không làm được.

Xích sắt tạo thành lưới chụp xuống trong nháy mắt tan rã, Tiễn Thương Nhất buông ra tay của chính mình, ôm Lâm Chính nhỏ hướng về cửa đá phóng đi.

"Đệt!" Tiễn Thương Nhất mắng một câu, chút nào không dám dừng lại, cũng không dám lãng phí thời gian xác nhận trong tay đứa nhỏ có hay không còn sống sót.

Vọt vào cửa đá sau đó, Tiễn Thương Nhất nghe được đứa nhỏ truyền ra tiếng khóc.

Nhưng là lúc này, căn bản không có bất kỳ thời gian cho phép Tiễn Thương Nhất lãng phí, vì lẽ đó hắn chỉ có thể mang theo cái này di chuyển kèn đồng trên đất trong phòng một đường chạy như điên.

Theo ánh sáng phòng tiến vào bóng tối cầu thang trước, Tiễn Thương Nhất trước tiên nhắm hai mắt lại, sau đó dựa vào chính mình trong ấn tượng khoảng cách tìm tới thứ một nấc thang, tiếp tục hắn ôm không ngừng khóc náo động đến đứa nhỏ hướng về trên lầu chạy đi.

Theo cửa gỗ chạy đến trong nháy mắt, Tiễn Thương Nhất cảm giác mình giống như theo trong địa ngục bò ra ngoài như thế, bởi vì ở trong bóng tối vẫn là nhắm mắt lại, vì lẽ đó ánh sáng thay đổi khôi phục đến mức rất nhanh chóng.

Lúc này, Lâm Chính ngay ở phía trước, y nguyên chờ đợi Tiễn Thương Nhất đến.

"Tốt rồi, không khóc, lập tức tới ngay." Lúc này, Tiễn Thương Nhất rút cục để trống một vài giây đến an ủi mình trong tay đứa nhỏ, nhưng là, phía trước, đáng ghê tởm quái vật xuất hiện ở phía sau Lâm Chính, chính xác hướng phương hướng Tiễn Thương Nhất bò đến.

Quái vật nhìn thấy Tiễn Thương Nhất sau, hai mắt trợn lên giận dữ nhìn, liều mạng hướng về Tiễn Thương Nhất vị trí bò đến, đáng tiếc chính là, tốc độ của nó nhưng không có bất kỳ biến hóa nào, cùng nó bình thường tốc độ giống như ốc.

"Vọt thẳng qua hiển nhiên không khả năng... Như vậy cũng chỉ có..." Tiễn Thương Nhất đổi phương hướng, hướng mặt trên chạy đi, "Lấy quái vật này trước biểu hiện hành động quỷ đạo, hiển nhiên sẽ đuổi theo ta lên lầu, sau đó ta liền..."

Đi tới lầu hai Tiễn Thương Nhất không có lại tiếp tục hướng lên trên chạy, mà là theo trong hành lang nhảy xuống, bởi vì trong tay ôm một đứa bé, vì lẽ đó hắn căn bản không thể chọn dùng trước tiên hai tay treo ở trên lan can, sau đó sẽ hướng dưới nhảy phương thức, chỉ có thể trực tiếp nhảy xuống.

Đến gần ba mét độ cao, nếu như xuống là phương thức không làm, có thể sẽ tạo thành hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Vậy mà lúc này, Tiễn Thương Nhất đã không lo được những này.

Nguyên bản thêm trên một đứa bé trọng lượng liền càng dễ dàng bị thương, hay bởi vì mang theo đứa trẻ này, Tiễn Thương Nhất rất khó làm ra hiệu quả bước đệm động tác, tỷ như trước lần tháo dỡ lực vãn vãn. Sau khi rơi xuống đất, Tiễn Thương Nhất liền cảm giác chân trái của chính mình sưng lên, chẳng qua lúc này khoảng cách Lâm Chính đã gần vô cùng.

"Đi... Đụng cái kia..." Tiễn Thương Nhất đem Lâm Chính nhỏ hướng chịu màu đỏ nâu rỉ sắt bao trùm Lâm Chính chuyển đi.

Nhưng là Lâm Chính nhỏ nhưng vô cùng sợ sệt, lúc này loại sợ sệt thậm chí để hắn liền khóc can đảm đều không có, Lâm Chính nhỏ hai chân chống đất, cực lực muốn né tránh, tuy rằng Tiễn Thương Nhất chân trái bị thương, mà đã kiệt sức, nhưng hai người hình thể cùng sức mạnh chênh lệch vẫn cứ khó có thể cứu vãn.

"Không muốn... Ta không muốn..." Lâm Chính nhỏ dùng nó thanh âm non nớt hô.

"Nghe lời... Ngoan..." Tiễn Thương Nhất thử nghiệm càng tới gần một chút, nhưng là chân trái sưng đau đớn nhưng vô cùng kịch liệt, nếu như không phải hắn cố nén, có thể hiện tại đã nằm trên mặt đất.

Quái vật cũng không có bởi vì hai người cọ xát mà chấm dứt bước chân của chính mình, nó không có đi theo Tiễn Thương Nhất hành động con đường, mà là từ thang lầu bò đi, lấy quái vật tốc độ, đi tới bên người Tiễn Thương Nhất chỉ cần bảy, tám giây thời gian.

Thời gian càng là gấp gáp, gấp phải phiên phức liền càng nhiều.

Tiền Thương Nhất rốt cục chịu đựng không chịu được lãng phí thời gian khuyên bảo, hắn trực tiếp cho Lâm Chính nhỏ hai tát tai, "Quản người có muốn hay không, sớm biết trước tiên đem người ném đến là tốt rồi!" Sự phẫn nộ của hắn đem Lâm Chính nhỏ dọa mê man, thế nhưng là cũng không thể giải quyết trước mắt cảnh khôn khéo, ngay sau đó Tiền Thương Nhất cắn răng một cái, chân phải dùng sức giẫm một cái, đem Lâm Chính nhỏ trực tiếp ném ra ngoài.

Lâm nằm ở đó dần ở trong Lâm Chính nhỏ cùng chịu màu đỏ nâu rỉ sắt bao trùm Lâm chính xác đụng vào nhau thời điểm, hai người va chạm địa phương phát ra kịch liệt ánh sáng trắng, thậm chí so sánh bạch lân bốc cháy ánh sáng còn cường liệt hơn.

Chẳng qua mãnh liệt đến đâu, đối với Tiền Thương Nhất tới nói cũng không khác nhau, bước chân đau đớn để hắn nằm ở trên mặt đất.

Đôi mắt hắn đóng chặt, mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng, thân thể run không ngừng.

Ánh sáng trắng trong, quái vật hai tay cầm lấy Tiền Thương Nhất hai chân, hướng về cửa gỗ phương hướng kéo đi.

...

Tiền Thương Nhất tỉnh lại thời điểm phát hiện mình cùng hai người khác như thế, chịu xích sắt quấn vào trên vách tường, nhưng mà hắn so sánh còn lại hai người muốn may mắn một chút, trên mình không có quá nhiều vết thương, chỉ là bước chân đau đớn vẫn như cũ từng trận truyền đến.

Đoạn Thiên Trạch đi tới trước mặt Tiền Thương Nhất.

"Lúc trước, ta liền không nên tuyển nhận các người ba người." Theo giọng điệu Đoạn Thiên Trạch trong có thể nghe ra một ít chán nản tâm trạng, nhưng mà về mặt của hắn nhưng nói rõ này đối với hắn mà nói cũng không có ảnh hưởng gì.

"Tại sao?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò.

"Bởi vì các người vô cùng kỳ quái, trình độ học vấn cao thêm vào tuổi trẻ, trừ khi tính cách đặc biệt tồi tệ, bằng không, dù thế nào đi nữa đều sẽ không tới trường THPT Tân Hải, theo các người mấy tháng này biểu hiện đến xem, tính cách các người ngoại trừ quái dị một chút ở ngoài, cũng không có đạt đến đặc biệt tồi tệ trình độ, chẳng qua. . . Khi đó, ta đuổi các người, chỉ sẽ khiến cho các người nghi ngờ, vì lẽ đó, ta chỉ có thể chờ thời cơ hành động, thời kỳ chờ chính các người phạm sai lầm." Đoạn Thiên Trạch tốc độ nói vô cùng chậm chậm, Tiền Thương Nhất nghe được một nửa liền không nhịn được muốn đem còn lại nội dung theo trong miệng hắn moi đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Dòng sông lịch sử

"Phạm sai lầm? Ý của người là chúng ta giết chết Lâm Chính?" Tiền Thương Nhất lặp lại lời của đối phương.

"Ha ha." Đoạn Thiên Trạch giống như nghe được một cái tốt vô cùng cười cười nhạo, "Các người rất thông minh, không có phạm sai lầm như vậy, nếu như Lâm Chính chết rồi, các người, bao quát những học sinh này, toàn bộ đều sẽ biến mất, chân chính biến mất, sẽ theo tồn tại biến thành không tồn tại, thật giống như chưa từng có xuất hiện ở trên thế giới này như thế."

"Sẽ theo tồn tại biến thành không tồn tại?" Tiền Thương Nhất cố gắng tiếp thu Đoạn Thiên Trạch lý thuyết.

"Ta cũng đã lâu không có cùng người bình thường tán gẫu qua, nếu người còn tỉnh, ta liền đơn giản cùng người nói một chút tốt rồi. Người biết vĩ đại Thần hư vô Thaur sao?" Ngay ở cùng Tiền Thương Nhất nói chuyện đồng thời, thân thể Đoạn Thiên Trạch đang chậm chậm già yếu.

"Hoàn toàn chưa từng nghe tới." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, bước chân đau đớn đối với hắn suy nghĩ ảnh hưởng rất lớn.

"Tuy rằng ta cùng còn lại đồng bạn đem xưng là Thaur, nhưng mà, Thần hư vô bản thân không có bất kỳ tên, ở trước kia lịch sử trong, chỉ có số ít nhà tiên tri dò xét đến sự tồn tại của nó, chẳng qua, cũng chính vì như thế, lúc này chút nhà tiên tri cũng đều tuổi trẻ mất sớm, chỉ kịp lưu lại đôi câu vài lời."

"Thaur, là ta vũ trụ này ở ngoài tồn tại, nó bản chất cuối cùng là cái gì, không người biết được, nhưng mà không nghi ngờ chút nào, nó là một cái có 'sinh mệnh' tồn tại, lúc này bên trong chỉ về sinh mệnh, không phải giống loài người như thế như giun dế giống như yếu đuối nhỏ bé sinh mệnh, mà là một loại nào đó ý thức, người hiểu chưa?" Đoạn Thiên Trạch dung mạo bắt đầu chậm chậm già nua, trên mặt xung quanh càng ngày càng nhiều, năm tháng đường như vô cùng thích ở trên người hắn lưu lại dấu vết.

"Ây. . ." Tiền Thương Nhất không biết chính mình là gạt đầu hay là nên lắc đầu.

Trong lòng hần nghĩ, "Mặc kệ là nhân vật gì, đều không ăn thua gì đến ta, ta chỉ cần có thể bảo đảm chính mình sống quá bộ phim này là có thể." Đương nhiên, nghĩ thì nghĩ, Tiền Thương Nhất có thể không dám nói thế với.

"Ai, ta còn tưởng rằng ngươi có thể nghe hiểu một chút, ngươi có phải là cho rằng ta là người điên?" Nét mặt Đoạn Thiên Trạch biểu thị hần đối với Tiền Thương Nhất vô cùng thất vọng.

"Ngươi nói ngươi còn có đồng bạn, bọn họ, cũng làm giống như ngươi sự việc sao?" Tiền Thương Nhất đành phải nói sang chuyện khác.

"Không giống nhau, hừ, bọn họ làm sao có thể cùng ta đánh đồng với nhau, ta vì Thần hư vô cung cấp nhưng là phía trên thế giới này thời gian, cũng chỉ có ta mới có thể làm chuyện như vậy, đổi thành bất luận người nào đến cũng không được." Đoạn Thiên Trạch đang nói chuyện này thời điểm vô cùng tự hào.

"Thần hư vô Thaur mục đích là cái gì? Nuốt chửng vũ trụ này?" Nếu đối phương tạm thời không có giết mình dự định, Tiền Thương Nhất cũng không lại câu nệ, đem hết thấy suy đoán đều một mạch ném ra ngoài.

"Theo trong lời nói của ngươi có thể thấy được, Thần hư vô không thể trực tiếp tiến vào chúng ta vị trí vũ trụ, nếu như có thể, hần căn bản không cần các ngươi những này tin đồn, hoặc là thay một câu nói nói, đối với loại này tồn tại mà nói, lãng phí tinh lực của chính mình cưỡng ép tiến vào vũ trụ này không có ý nghĩa, vì lẽ đó nó chọn dùng càng tiết kiệm năng lượng biện pháp, cũng chính là các ngươi những này tin đồn, các ngươi sử dụng Thần hư vô một chút bé nhỏ sức mạnh, ở trong vũ trụ này vì nó buông xuống chế tạo điều kiện."

"Để ta đoán xem, ngươi chiếm cứ chính là thời gian, có lẽ đồng bạn của ngươi chiếm cứ chính là thân thể? Hoặc là nói, là không gian? Vẫn là nói tinh thần hoặc là linh hồn? Nói chung là một loại nào đó đại diện vật chất a? Ngươi cùng đồng bạn của ngươi đều là duy nhất, gần như không ai có thể ảnh hưởng đến các ngươi. . . Khoan đã, ngươi nói một số nhà tiên tri, nếu như trong miệng ngươi Thần hư vô tồn tại lời nói, có phải là cũng tồn tại mặt khác một loại sinh mệnh, vũ trụ bên trong sinh mệnh, hoặc là vũ trụ này bản thân."

"Có bóng tối tất nhiên có ánh sáng, lúc này thời điểm tương đối, nếu như Thần hư vô tồn tại, như vậy vũ trụ này tập thể ý thức nói không chắc cũng tồn tại, lại như che lấy lý thuyết như thế, nói như vậy, những thứ kia nhà tiên tri sức mạnh nói không chắc liền là những này ý thức cung cấp, lấy đề bọn họ cảm thấy được chính mình nguy hiểm, tuy rằng chỉ để lại đôi câu vài lời, nhưng mà ta tin tưởng, lúc này chút đôi câu vài lời nhất định sáng tạo món đồ gì đi ra."

"Sẽ là cái gì? Một tổ chức, theo ngươi trốn ở đây cái đặc biệt trong phòng có thể suy đoán, cái tổ chức này nhất định có tương đương sức mạnh to lớn, cho tới ngươi muốn ẩn nấp ở nơi quỷ quái này, lấy loại này câu thả phương thức đến vì ngươi Thần hư vô hiệu lực, đương nhiên, ngươi ở ngươi Thần hư vô trong mắt chẳng là cái thả gì."

"Đừng nóng giận, ta còn chưa nói hết, ta muốn nói chính là tín ngưỡng của ngươi, nói như thế nào đây, không có chút ý nghĩa nào. Cho nên ta nói như vậy, như loại người như ngươi, tinh thần đã xuất hiện vấn đề, nếu như nói đùa không người biết, còn tưởng rằng Thần hư vô tín đồ vô cùng cao cả, nhưng mà trên thực tế, ngươi tham luyện chỉ là thời gian cùng sức mạnh thôi."

"Ngươi hoảng sợ cái chết, sợ sệt cái chết, vì lẽ đó liều lĩnh theo đuổi bất tử, từ một phương diện khác đến xem, cũng là đang đeo đuổi **, ngươi ** đến từ chính thân thể bản năng, mà không phải tinh thần của ngươi, nhân cách của ngươi. Đừng nói Thần hư vô, coi như chỉ là dùng ma túy hoặc là cái gì khác đồ vật, chỉ cần có thể để ngươi hưng phấn, ngươi đều sẽ không chút do dự dán thân vào trong đó."

"Chẳng qua ngươi rất may mắn, gặp phải lời ngươi nói Thần hư vô, nhưng là lẽ nào ngươi không cảm thấy buồn cười không? Gần như hết thảy thần đều đại diện cho loài người đặc thù chất, nếu như ngươi Thần hư vô cũng đại diện loài người đặc thù chất, như vậy nó lại cùng còn lại tỷ như nữ thần may mắn khác nhau ở chỗ nào? Nói như vậy, ngươi cũng chẳng qua là một tên bình thường tín đồ thôi, cũng không có chỗ đặc biệt."

"Ta nói gần đủ rồi, nếu như ngươi không vui, có thể quên mất lời của ta nói." Ở Tiền Thương Nhất hàng loạt pháo ném bom dưới, mặt Đoạn Thiên Trạch đen lại trắng, hiện ra nhưng đã đến bùng nổ viên.

"Hừ!" Đoạn Thiên Trạch hừ lạnh một tiếng, "Ngươi căn bản không biết, ngươi tư tưởng cùng những thứ kia người bị chết không khác biệt gì."

"Ta nghĩ, cần phải vẫn có một chút không giống, ta hiện tại còn chưa có chết." Tiền Thương Nhất giật giạt tay của chính mình, để bày tỏ bày tỏ chính mình còn sống sót, hần không biết Đoạn Thiên Trạch tại sao không giết mình ba người, nhưng mà ở hần không ngừng làm tức giận đối phương tình huống, Đoạn Thiên Trạch vẫn cứ không hề ra tay, giải thích rõ chính mình ba người còn có tác dụng.

"Chẳng mấy chốc sẽ chết rồi, cuộc thi cuối kỳ lập tức liền muốn đến, chỉ cần Lâm Chính lần thứ hai lấy được thắng lợi, hết thảy đều sẽ kết thúc, các ngươi thời gian, cũng đem không thuộc về chính các ngươi." Lúc này, tóc Đoạn Thiên Trạch chân tóc nơi đã hơi trắng bệch.

"Có lẽ Lâm Chính vẫn thất bại đâu?" Tiền Thương Nhất bác bỏ.

"Đối với ta mà nói không có khác nhau, chỉ có thắng lợi lần đó mới sẽ chân thực tồn tại, còn lại đều sẽ quy về hư vô, ta có nhiều thời gian có thể chờ đợi." Tóc Đoạn Thiên Trạch đã trợn một tầng lớn.

"Nhưng mà ta cho rằng thời gian của ngươi đã không nhiều." Tiền Thương Nhất nhìn từ từ già yếu Đoạn Thiên Trạch, nói ra tiếng lòng của chính mình.

Đoạn Thiên Trạch không hề trả lời, mà là hướng về cửa đá vị trí đi đến, đối với Tiền Thương Nhất không để ý lắm.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Tới gần cuộc thi cuối kỳ

Cùng với trước như thế, Tiền Thương Nhất biến mất cũng không có gây nên bất luận rung động gì, duy nhất nhớ tới hân người chỉ có Lâm Chính mà thôi.

Bởi vì tới gần cuộc thi cuối kỳ, hết thầy Chương trình học dạy học nội dung cũng đã trên xong, thời gian còn lại trên căn bản đều là nhậm chức tiết học giáo viên nhằm vào cuộc thi trọng điểm bộ phận tiến lên giảng giải cùng giải quyết học sinh nghi nan vấn đề.

Trong đó, Đinh Hạo lấy chính mình ở trong nhà ôn tập vì do, xin nghỉ mấy ngày, mãi đến tận cuộc thi hợp lý ngày mới phải xuất hiện.

Cùng Đinh Hạo như thế, Lâm Chính cũng xin nghỉ mấy ngày, chẳng qua lý do không phải ôn tập, mà là thân thể không thoải mái.

"Nơi nào không thoải mái?" Chủ nhiệm lớp nghe được Lâm Chính nói thân thể mình không thoải mái, có một ít lo lắng. Một phần là giáo viên đối với học sinh lo lắng, một phần khác là đối với Lâm Chính thành tích học tập lo lắng.

Cho dù là đặc biệt ưu tú trường học, cũng sẽ đối với lớp dành cho không giống tài nguyên nghiêng, thành tích tốt học sinh có thể sẽ chịu điểm đến một lớp, mà thành tích kém một chút khả năng sẽ chịu điểm đến mặt khác một chút không tốt như vậy lớp.

Lâm Chính ở một cái tài nguyên không nhiều, học tập hoàn cảnh như nhau lớp lấy được hạng nhất lớp, lại thêm mấy lần cuộc thi loại bỏ hân gian lận hiềm nghi, lúc này Lâm Chính ở chủ nhiệm lớp trong lòng không nghi ngờ chút nào chiếm cứ vô cùng địa vị trọng yếu.

"Có thể là cảm cúm a, nghỉ ngơi mấy ngày là khỏe, sẽ không làm lỡ cuộc thi cuối kỳ." Lâm Chính cười cợt, nhưng mà hân lúc này vẻ mặt nhưng so với khóc còn khó coi hơn.

Chủ nhiệm lớp còn muốn nói gì, nhưng là nghe được Lâm Chính trả lời vô cùng kiên quyết, dường như không có bất kỳ chỗ thương lượng, cũng liền từ bỏ.

"Vậy người nghỉ ngơi thật tốt." Chủ nhiệm lớp gật đầu, đồng ý Lâm Chính yêu cầu.

Lâm Chính nhìn lướt qua văn phòng, cho dù là tan học thời gian, trong phòng làm việc giáo viên cũng chỉ có bốn người, nhưng mà, căn phòng làm việc này to nhỏ nhưng đủ khiến mười lăm người tiến lên bình thường làm việc.

"Cảm ơn giáo viên." Lâm Chính nói tiếng cảm ơn, đi ra văn phòng.

...

Về đến nhà, Lâm Chính cũng không có ôn tập cũng không có đi bệnh viện xem bệnh, mà là một thân một mình ngồi ở trên giường.

"Chính mình. . . Thân phận?" Lâm Chính cảm giác trong đầu có một ít ký ức chính đang hiện lên.

Hắn bắt đầu nhớ lại trước tất cả, theo hiện tại thời gian mở ra bắt đầu nhớ lại, tiếp theo, hân nghĩ tới rồi chính mình ở trường học xin nghỉ sự việc, sau đó, nghĩ đến ngày hôm qua đang dạy học lâu trước đợi người sự việc, tiếp tục hướng phía trước đây, hân nghĩ tới rồi oản tù tì sự việc. . .

Những này xảy ra ở trên người Lâm Chính sự việc từng cái từng cái hiện lên, giống như sự tình thương lượng trước tốt rồi như thế.

"Mãi cho đến nhìn thấy cửa gỗ ngày thứ nhất. . ." Lâm Chính trước mắt dường như thật sự xuất hiện cái kia cánh cửa nát cửa gỗ, tiếp theo, chặn cửa gỗ xích sắt tách ra, cửa gỗ đột nhiên mở ra, bên trong một vùng tăm tối.

Tuy rằng chỉ là sự tưởng tượng của chính mình, nhưng mà Lâm Chính nhưng cảm giác mình bản thân ở trong đó.

Ở từ mò cùng hoảng sợ điều động, Lâm Chính ánh mắt chậm chạp hướng về trong cửa gỗ di chuyển, tiếp theo, thân thể giống như chịu một nguồn sức mạnh kéo vào, ở tiến vào cửa gỗ trong nháy mắt, Lâm Chính cảm giác có món đồ gì cùng mình dung hợp lại cùng nhau.

Tiếp theo, vô số ký ức bắt đầu hiện lên, chính mình thế nào tiến vào bộ phim này, trước lại trải qua cái gì, hết thấy tất cả còn giống như là biển gầm trùng

kịch Lâm Chính nguyên bản ý nghĩ.

"Giống như muốn nổ tung. . ." Hai tay Lâm Chính ôm đầu, nghiêng nằm ở trên giường, muốn giâm bót chính mình đau đớn.

(xin lỗi Lâm Chính, ngươi vốn nên có một cái hạnh phúc gia đình, nhưng mà... Ngươi sinh ra nhất định phải thỏa mãn tiên đoán điều kiện, vì lẽ đó ngươi nhất định sẽ không bình thường, số phận ngươi... Đã sớm không thuộc về mình...)

Trong lúc hoảng hốt, Lâm Chính giống như trở lại khi còn bé, thanh âm trầm ổn truyền vào chính mình trong tai, vô cùng dịu dàng, cũng hết sức quen thuộc.

(đứa nhỏ, không muốn đau buồn, phía trên thế giới này có thật nhiều giống như ngươi người tồn tại.)

(ta muốn rời khỏi một quãng thời gian, chờ thời cơ đến, ta sẽ tìm đến ngươi.)

(nhớ tới dựa theo lời của ta nói làm.)

(quyết định của ngươi không chỉ là ngươi một người vận mệnh, cũng là thế giới này vận mệnh.)

(gấp lại...)

Đến lúc cuối cùng gấp lại sau khi nói xong, Lâm Chính liền ngủ thiếp đi.

Ngày thứ hai, Lâm Chính tỉnh lại đã mười một giờ trưa, hần tỉnh lại thời điểm, con mắt vô cùng khô khốc.

"Lâm Chính sao? Còn là. . . Phá Quân?" Phá Quân rời giường mặc vào giày, "Thật không nghĩ tới sẽ đến mất trí nhớ lỗi cũ, sớm biết như vậy, ta liền không tiếp bộ phim này, cũng khó trách căn bản không có bối cảnh gì giải thích rõ, thực sự là phiền phức. . ."

Phá Quân lắc lắc đầu, "Ngao Khang Thành, Khâu Vũ Trúc còn có. . . Tô Nhạc Sinh, các ngươi ba người không nghĩ ngờ chút nào liền là diễn viên, cảm ơn các ngươi trước làm tất cả, chuyện kể tiếp liền giao cho ta đi! Dù sao nếu như không có các ngươi, ta hiện tại có lẽ đã cùng ông nội chơi cờ đi."

Chải xong tóc sau đó, Phá Quân đưa tay đặt ở viền vàng đồng hồ cát trên.

Tiếp đó, viền vàng đồng hồ cát hóa thành cát mịn chảy vào thân thể Phá Quân trong.

"Sau đó, lúc này phong thư. . . Là Ngao Khang Thành để cho ta, bên trong sẽ viết gì đó?" Phá Quân đem phong thư mở ra, bên trong là Tiền Thương Nhất đưa Lâm Chính nhắn lại.

Phá Quân cười cợt, tiếp tục nhìn xuống phía dưới.

"Nói đến manh mối, xác thực có một ít manh mối, cùng Lâm Chính tính mạng liên quan manh mối." Phá Quân đem giấy viết thư lỗ lên đặt ở trên mình, "Tuy rằng không rõ lắm Lâm chính là vận mệnh là cái gì, nhưng không nghĩ ngờ chút nào cùng hiện tại chính xác xảy ra ở trường THPT Tân Hải sự việc có quan hệ, có lẽ chờ tất cả sau khi kết thúc, có thể theo còn lại trên thân thể ba người biết được, hiện tại. . . Đi lấy đồ vật quan trọng nhất."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Đại sảnh quản lí

"Từ lúc mới vừa lên cấp 3 thời điểm, thì có một cái người xa lạ nói cho Lâm Chính, ngân hàng chứa đồ tù có đồ vật của hần, lấy kiểu mật mã là một chuỗi 32 con số, chỉ có, làm Lâm Chính đi tới ngân hàng thời điểm, lại bị ngân hàng báo cho thời gian chưa tới không thể lấy ra, sau đó, Lâm Chính liền đem chuyện này ném ra sau đầu." Phá Quân ở Lâm Chính sách cũ trong tìm kiếm

"Căn cứ Lâm Chính ký ức, hần cần phải đem này chuỗi mật mã ghi vào toán học bên trong sách, dù sao cũng là một chuỗi 32 số mà không có quy luật chút nào con số, lấy Lâm Chính năng lực, không khả năng chỉ bằng vào ký ức nhớ kỹ." Sau khi nói đến đây, tay Phá Quân bắt được sách cũ đến một góc, đem mình muốn sách vở lấy ra.

"Tìm tới, hiện tại có thể đi ngân hàng." Phá Quân không có lãng phí thời gian, đem viết có mật mã một tờ xé xuống, nhớ kỹ hai con số cuối cùng sau đó, đem hai vị này con số vị trí bộ phận cũng xé xuống, sau đó hần mang theo viết có mật mã trang giấy hướng về ngân hàng đi đến.

Đi tới ngân hàng, đại sảnh ngồi đầy xếp hàng ngang bằng người, trên ti vi thì lại truyền phát mấy ngày gần đây thời sự nóng điểm.

Phá Quân trực tiếp tìm tới đại sảnh quản lí, giải thích rõ chính mình ý đồ đến.

"Có cái gì có thể chứng minh thân phận người sao?" Đại sảnh quản lí suy nghĩ một chút, hỏi.

Phá Quân đem thân phận của chính mình chứng lấy ra, Lâm Chính đã tuổi tròn 16 tuổi, vừa vặn lớp 10 học kỳ sau có nhân viên liên quan đến trường học thống nhất công việc thẻ căn cước, Lâm Chính liền đi làm.

Đại sảnh quản lí nhìn một chút thẻ căn cước, sau đó nói với Phá Quân, "Đi theo ta."

"Hiện tại cần phải có thể lãnh a?" Rồi đi đại sảnh sau đó, Phá Quân hỏi một câu.

"Người cho rằng đã đến giờ sao?" Đại sảnh quản lí không có trực tiếp trả lời, mà là hỏi ngược một câu.

"Nếu như hiện tại thời gian không đến, có lẽ sau đó liền không có cơ hội." Phá Quân đáp.

Đại sảnh quản lí "Ừ" một tiếng, không nói gì.

Tiếp đó, hai người liền đến đến một nhà bảo vệ nghiêm mật gian phòng, ở tiến vào gian phòng này trước, hai người còn trải qua ba đường lắp bảo vệ vướng trính, nếu như không phải có đại sảnh quản lí mang theo, Phá Quân trên căn bản không thể nào chính mình một mình vào đây.

"Số 69 ô vuông bên trong liền là thứ người muốn, chẳng qua muốn nhập password, người có sao?" Đại sảnh quản lí đem số 69 ô vuông trong đồ vật lấy ra, là một cái màu đen rurong nhỏ, cái rurong vô cùng sắc có lịch sử cảm giác, cùng cái rurong không xứng đôi nhưng là cái cái rurong này khóa là vô cùng hiện đại khóa điện tử.

"Nếu như cưỡng ép phá hoại cái rurong, hệ thống tự hủy sẽ khởi động, ai cũng không chiếm được đồ vật bên trong." Đại sảnh quản lí nhắc nhở một câu.

"Trong này cuối cùng là cái gì?" Phá Quân có chút tò mò.

"Ta không biết, ta chưa từng mở ra, chỉ có người biết mật mã." Đại sảnh quản lí lắc lắc đầu.

"Vậy. . . Mời người tránh một chút." Phá Quân cười cợt, đưa ra yêu cầu của chính mình.

"Không được, ta muốn phòng ngừa tình huống ngoài ý muốn xảy ra, tỷ như, người phá hoại cái cái rurong này." Đại sảnh quản lí từ chối Phá Quân yêu cầu.

"Vậy cũng tốt." Phá Quân sờ sờ cằm của chính mình, "Đúng rồi, mật mã chuyển sai rồi sẽ không có ảnh hưởng a?"

"Ta đây không được rõ lắm, chẳng qua theo lý mà nói, nếu như phá hoại cái rurong sẽ khởi động tự hủyChương trình, như vậy chuyển sai mật mã cũng rất có thể." Đại sảnh quản lí nói ra phân tích của chính mình.

"Ta có thể thử xem sao?" Phá Quân hỏi một câu.

"Này vốn là người đồ vật." Đại sảnh quản lí không có chính diện trả lời.

"Vậy cũng tốt." Phá Quân đem viết có mật mã giấy lấy ra, tiếp tục bắt đầu ở khóa điện tử trên nhập password, "Nói thật, ta lần đầu tiên nghe nói vị khách lấy đồ vật thời điểm, đại sảnh quản lí không cần lãng tránh. . ."

Hắn một bên nhập password, vừa nói.

"Tình huống của người khá đặc biệt." Đại sảnh quản lí biết ý của đối phương, thế nhưng là không có bất kỳ phải về tránh ý nghĩ, trên mặt cũng không có một chút nào khó xử về mặt.

"Mật mã tổng cộng 32 vị con số, nhưng là. . . Người xem." Phá Quân đem trang giấy trong tay đặt ở đại sảnh quản lí trước mặt, "Phía trên này chỉ có 30 vị trí, vậy phải làm sao bây giờ?" Trên mặt Phá Quân lộ ra khó xử về mặt.

"Ta. . . Làm sao biết?" Đại sảnh quản lí nghiêm mặt trả lời.

"Người không muốn biết mật mã sao?" Phá Quân chớp mắt nhìn.

"Không. . . Không muốn." Đại sảnh quản lí lắc lắc đầu.

"Người cuối cùng là ai?" Phá Quân nói thẳng ra ý nghĩ của chính mình, "Mục đích của người là này đồ vật bên trong đúng không?"

"Nếu như mục đích của người là tiền, ta có thể cho người." Phá Quân vỗ vỗ chính mình túi áo.

Đại sảnh quản lí con người chuyển động, tựa hồ đang cân nhắc hơn thiệt.

"Hơn nữa tuyệt đối sẽ không là tiền ăn cướp, người thậm chí không cần rửa tiền." Phá Quân cười cợt.

"Có ý gì?" Đại sảnh quản lí lộ ra cảm thấy hứng thú về mặt.

"Không có ý gì, người không làm khó dễ ta, ta cho người đầy đủ tiền, cứ vậy đi, hoặc là liền chia tay, lúc này đồ vật ta cũng không muốn, hủy diệt coi vậy đi." Phá Quân nhún vai một cái.

Đại sảnh quản lí chau mày.

"Là có người hay không mua được người? Để ta đoán xem. . . Sẽ là ai chứ?" Phá Quân lọt vào trầm tư.

Đại sảnh quản lí kinh ngạc nhìn trước mắt tên này chẳng qua mười sáu, bảy tuổi thiếu niên, hần xử sự phương thức cùng hần tuổi tác căn bản không phù hợp, theo một loại nào đó góc độ tới nói, thậm chí cương quyết hơn hần.

"Nếu như là một người bình thường đến mua được người, vậy người chắc chắn sẽ không đáp ứng, cho dù đối phương ra đầy đủ tiền, vì lẽ đó thân phận của người kia, hần là không giàu sang thì cũng cao quý, ừ. . . Ta suy nghĩ thêm. . . Nha, có, trường THPT Tân Hải hiệu trưởng Đoàn Thiên Trạch đứng không? Có phải là hần hay không?" Giọng điệu Phá Quân tuy rằng tùy ý, nhưng mà bày tỏ ra đến ý nghĩ nhưng vô cùng khẳng định.

Đại sảnh quản lí trong lòng cả kinh.

"Há, nguyên lai thực sự là hần." Phá Quân lộ ra bỗng nhiên tỉnh ngộ biểu hiện.

"Thật là không có nghĩ đến a, chẳng qua ta rất hiếu kì, hần cho người nói ra điều kiện gì? Người có phải là có đứa nhỏ ở trường THPT Tân Hải đến trường?" Phá Quân vấn đề từng cái từng cái.

Đại sảnh quản lí trên mặt biến ảo không ngừng, hần không thể tin được chính mình lại chịu một cái còn đi vào xã hội học sinh cấp ba đưa lừa đảo.

"Được rồi." Hai tay Phá Quân vỗ một cái, "Ta trước tiên đưa ra ta điều kiện của chính mình, ta có thể nói cho người ừ. . . Dưới một thời kỳ, a không đứng, dưới dưới thời kỳ về số từ thiện dãy số, người có thể nhiều mua mấy khoản."

"Người đang đùa đùa nhỏ sao?" Đại sảnh quản lí có chút tức giận.

"Vậy người muốn như thế nào?" Phá Quân hỏi ngược một câu.

"Ta. . ." Cho dù đại sảnh quản lí kiến thức rộng rãi, có thể đôi mắt không theo lối cũ ra bài Phá Quân, trong khoảng thời gian ngắn cũng không có biện pháp gì tốt.

"Lẽ nào người thật sự không muốn thử một chút trong hạng nhất thưởng cảm giác?" Phá Quân đến gần một bước, "Một cái hiệu trưởng lại muốn thu mua người tới làm chuyện như vậy, lẽ nào người cho rằng ta chỉ là một người bình thường sao?"

"Ta tên Lâm Chính, người xem qua thẻ căn cước của ta, ta liền ở tại thị trấn Tân Hải, người bất cứ lúc nào có thể tới tìm ta." Phá Quân lại đến gần rồi một chút.

"Cùng về số từ thiện so với, Đoàn Thiên Trạch đưa điều kiện xác thực không tính là gì, có thể là. . . Lâm Chính thật sự tin được không?" Đại sảnh quản lí rất do dự.

"Nếu không như vậy, ta biết một người kêu Đinh Hạo, hần có thể vì ta làm chứng, nhà Đinh người hần phải biết a?" Phá Quân lần thứ hai thêm một điều kiện.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Đầu bạc

Mấy ngày trong chớp mắt, cuộc thi cuối kỳ trận đầu là thi ngữ văn, Đinh Hạo sớm mười phút đi tới trường thi, hần ngồi tại chỗ, tuy rằng lúc này trường thi trong chỉ có vài tên học sinh, nhưng mà Đinh Hạo không chút nào cảm thấy kỳ quái.

"Lâm Chính còn chưa tới sao? Ngày đó hắn đột nhiên gọi điện thoại cho ta, để ta giúp hắn, không nghĩ tới lại là vé số từ thiện sự việc, qua lâu như vậy, hắn mới nghĩ đến đem gian lận phương pháp dùng đối với chuyện như thế này sao? Rốt cuộc ta là khen hắn thành thật đây, hay là nên nói hắn đàn?" Đinh Hạo ngồi ở thứ hai vị trí, hắn phía trước không vị trí là Lâm Chính vị trí.

Chẳng qua, Đinh Hạo cũng không lo lắng Lâm Chính sẽ gặp phải vấn đề gì, ngay sau đó hắn đem cuộc thi công cụ chuẩn bị kỹ càng, đồng thời kiểm tra một lần có hay không vấn đề.

Ở mở trước khi thi năm phút đồng hồ, gác thi giáo viên cầm bài thi đi vào trường thi.

Bài thi gửi ở phong kín trong túi, hiển nhiên trải qua nghiêm ngặt giữ bí mật, gác thi giáo viên ngồi đang bực giảng trên , chờ đợi mở kiểm tra tiếng chuông vang lên.

Ở khoảng cách cách cuộc thi bắt đầu chỉ có một phút thời điểm, Phá Quân từ trước cửa đi vào.

"Chào buổi sáng a." Phá Quân hướng về Đinh Hạo lên tiếng chào hỏi, "Ngày đó nhờ có người."

"Lâm Chính, người. . . Tóc?" Đinh Hạo chỉ chỉ đầu Phá Quân, lúc này, Phá Quân đóng vai Lâm Chính tóc đã trắng phau, nếu như không phải sắc mặt còn rất bình thường, Đinh Hạo thậm chí cho rằng Lâm Chính trong một đêm bị chứng bạch tạng.

"Vừa vận nhuộm, thế nào? Đúng rồi, mấy ngày trước cảm ơn người giúp ta." Phá Quân nhưng không có bất kỳ lúng túng tâm trạng, hắn thậm chí dùng tay sờ một cái tóc của chính mình.

Đinh Hạo còn muốn nói gì, chẳng qua lúc này cuộc thi đã bắt đầu rồi.

"Lần này, người gian lận phương pháp không có bất kỳ tác dụng gì." Lâm Chính ngồi xuống sau đó, Đinh Hạo nói rồi câu cuối cùng.

"Cuộc thi bắt đầu rồi, thí sinh không muốn châu đầu ghé tai." Gác thi giáo viên đang bực giảng trên nói một câu, sau đó đem bài thi phân phát đi xuống.

Phá Quân quay đầu liếc mắt nhìn trống rỗng giáo viên, tình cảnh này, để hắn xuất hiện hoang đường cảm giác.

"Tuy nói như vậy hình dung không thỏa đáng, nhưng mà, xác thực có một loại hoang đế bộ đồ mới cảm giác, chính mình thật giống như tên kia đứa nhỏ, đáng tiếc, Lâm Chính đã từng thử, cho dù nói cho những người này, cũng sẽ chịu theo bản năng xem nhẹ, hiện tại, chỉ còn dư lại ta một tên diễn viên còn có thể tự do hành động, ta nghĩ còn lại ba người khẳng định không chết, bọn họ lọt vào trong cảnh khốn cùng theo phương diện nào đó tới nói là tất nhiên tình huống, vì lẽ đó chắc chắn sẽ không chết, không phải vậy cũng quá. . . Uất ức."

Bài thi phân phát đi xuống sau đó, Đinh Hạo liền bắt đầu đáp đề, lúc này Đinh Hạo hết sức chăm chú, tất cả xung quanh giống như đều không có quan hệ gì với hắn, hắn hết thấy sự chú ý đều ở trước mắt bài thi trên.

Phá Quân cũng bắt đầu làm bài, chẳng qua trường THPT Tân Hải cuộc thi độ khó không một chút nào đơn giản, cho dù nắm giữ Lâm Chính ký ức, hắn cũng chỉ có thể làm ra có lẽ 80 % cơ sở đề bài, còn lại một chút đề bài đều rất nghiêng môn, cho tới còn lại hiện đại văn xem loại hình, hoàn toàn cũng chỉ có thể dựa vào vỗ vắn mê man.

"Hiện tại đến xem, Đinh Hạo thành tích học tập thực sự là biến thái a. . ." Phá Quân cảm thán một câu, tuy rằng hắn trí nhớ không sai, nhưng đối với học bằng cách nhớ đồ vật, nhưng gần như không có bất cứ hứng thú gì, vì lẽ đó thành tích của hắn cũng chỉ có thể coi là ưu tú, xa xa không đạt tới Đinh Hạo loại này học bá đẳng cấp.

Chẳng qua, Phá Quân không quan tâm chút nào, hắn căn bản là không nghĩ thông suốt qua chính mình cố gắng cùng Đinh Hạo cạnh tranh.

. . .

"Lâm Chính, người thành tích như thế, cần phải còn chỉ là lần thứ nhất a?" Thành tích đi ra sau đó, Đinh Hạo tìm tới Phá Quân, "Người có biện pháp sao?"

Thành tích xếp hạng trên danh sách, Đinh Hạo vững vàng chiếm cứ vị trí thứ nhất, max điểm 1000 điểm, không ai bằng.

"Không sao, ta còn có cơ hội." Phá Quân không phải rất để ý.

"Cơ hội của người ở nơi nào? Người nhiều nhất cũng là cùng ta bằng điểm, coi như là hạng nhất người cũng không phải duy nhất một cái." Hai tay Đinh Hạo cắm vào túi, hình như nắm chắc phần thắng, "Trước thi đấu trong bởi vì nhất định phải quy định điều kiện thắng lợi, vì lẽ đó sẽ không xuất hiện thế hoà tình huống, cuối cùng đều sẽ so với một cái cao điểm, nhưng cuộc thi cuối kỳ không giống , đây là người làm học sinh không cách nào lảng tránh khiêu chiến, mà cuộc thi cuối kỳ quy tắc cũng sẽ không bởi vì ý niệm của người mà thay đổi, thế hoà tình huống không cách nào tránh khỏi, ta xác suất trước một bước đứng ở đỉnh cao, người nhiều nhất cũng là đạt đến giống như ta vị trí."

"A, quả nhiên chịu đóng vai Ngao Khang Thành diễn viên nói trúng rồi, ở biết rồi Lâm Chính có thể tái tạo thời gian sau đó, hắn lập tức nghĩ tới một cái không thua biện pháp, tuy rằng không thể nói thắng rồi Lâm Chính, nhưng mà cũng thành công đem Lâm Chính thế đưa dè ép xuống." Phá Quân cúi đầu suy nghĩ, đối với Đinh Hạo mắt diếc tai ngơ, "Nhớ lại oản tù tì thời điểm tình cảnh sao? Tuy rằng còn không rõ ràng lắm tại sao Lâm Chính oản tù tì đều có thể thua nhiều lần như vậy, nhưng. . . Nhắc nhở, xác thực có rất nhiều."

"Cái thứ nhất nhắc nhở là người vì quy định thắng thua điều kiện, đem Lâm Chính có thể tái tạo thời gian này một cái cái cũng tăng thêm vào, chẳng qua đã chứng minh, biện pháp như thế không có hiệu quả, vì lẽ đó biện pháp giải quyết không phải cái này." Phá Quân hướng ngoài trường học đi đến.

"Như vậy thứ hai nhắc nhở liền rất rõ ràng, nếu chọn dùng hòa bình biện pháp không có cách nào giải quyết, như vậy cũng chỉ có thể chọn dùng bạo lực biện pháp, làm nhằm vào chính là người loại sinh vật này thời điểm, đe dọa dụ dỗ không thể nghi ngờ là biện pháp tốt nhất, nhưng là. . . Đình Hạo, ta hình như không có năng lực gì đối với hắn làm chuyện như vậy, hơn nữa, giết hắn để hắn không cách nào cuộc thi, hình như cũng không cách nào thỏa mãn điều kiện thắng lợi, thời gian vẫn là sẽ tái tạo, như vậy. . ." Nghĩ tới đây, Phá Quân nở nụ cười.

"Nói như vậy, trừ khi đáp án vô cùng cố định, bằng không bình thường đều sẽ không cho max điểm, sẽ tính chất trọng trưng trừ một phần, xem như là một loại uyên chuyển thúc giục, theo mấy lần trước kiểm tra tháng thành tích liền có thể nhìn ra, hiện tại Đình Hạo toàn bộ môn max điểm, không nghi ngờ chút nào là đối với đối bài thi giáo viên động chân động tay, nếu hắn có thể từ hướng này ra tay, như vậy ta cũng có thể!"

. . .

Thời gian tái tạo.

Phá Quân mở hai mắt ra, thời gian lần thứ hai trở lại cuộc thi cuối kỳ ngày thứ nhất.

Lần này, Phá Quân rất sớm liền đến trường học, hắn canh giữ ở nam WC bên, chờ đợi có thể sẽ xuất hiện giáo viên, "Tuy rằng bên trong phòng làm việc không bao nhiêu giáo viên, nhưng mà ta vọt thẳng đi vào nâng lên ra điều kiện của chính mình, không nghi ngờ chút nào sẽ bị đuổi ra ngoài, mà nơi này, dơ bẩn là ô uế điểm, chẳng qua vốn là dơ bẩn giao dịch, cũng không đáng kể."

Tiếp đó, hắn nhìn thấy một tên thầy giáo hướng mình đi tới.

Người này là Ngao Khang Thành ở văn phòng người phụ trách, cũng là Tiền Thương Nhất nhận biết người thứ nhất giáo viên.

"Giáo viên Triệu Nguyên, ta có một số việc muốn cùng ngài nói chuyện." Phá Quân đột nhiên ngăn ở Triệu Nguyên đi tới trên đường.

"Há, Lâm Chính a, có chuyện gì?" Triệu Nguyên đẩy một cái kính mắt của chính mình, bởi vì phát hiện trước mắt học sinh là Lâm Chính, vì lẽ đó Triệu Nguyên đem trong lòng không thoải mái kiềm nén đi xuống.

"Không biết giáo viên nghe qua vé số từ thiện không có?" Phá Quân lộ ra một cái tà mị nụ cười.

"Lâm Chính, ngươi một học sinh liền không muốn nhìn chăm chăm cái này, học tập càng quan trọng, hơn nữa, vé số từ thiện bản thân liền là một vòng tiền âm mưu, ngươi thông minh như vậy, chỉ cần đi tìm hiểu, nhất định sẽ phát hiện điểm này." Triệu Nguyên tận tình khuyên nhủ khuyên bảo.

"Giáo viên, âm mưu thì lại làm sao, coi như là truyền tin, chỉ cần bắt được tiền sau có thể đúng lúc thu tay lại, vậy cũng là một phen phát tài." Phá Quân cầm trong tay tờ giấy đưa tới, trên tờ giấy viết bảy cái con số.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Kết cuộc

Thành tích xếp hạng sau khi ra ngoài, Đình Hạo giật đến cả người run.

"Làm sao có khả năng? Ta rõ ràng cho bọn hắn phong phú điều kiện, hơn nữa là ta nói ra điều kiện, ta điểm trên căn bản cùng max điểm không khác biệt, thậm chí không cần bọn họ hỗ trợ, chỉ cần không trừ điểm khuyến khích là được." Đình Hạo chau mày, rõ ràng đang suy tư xảy ra chuyện như vậy nguyên nhân.

"Từ khi. . . Có người quấy nhiễu." Đình Hạo trực giác trong nháy mắt liền đã xác định nghi ngờ ứng cử viên, "Hắn là Lâm Chính, ngoại trừ hắn cũng không có người khác, đương nhiên, nếu như không chú ý, nhất định sẽ để sót điểm này, nhưng mà kết hợp mấy ngày trước hắn gọi điện thoại tới để ta trợ giúp chuyện của hắn, tất cả ngay ở cực kỳ rõ ràng."

"Ừm. . . Ngươi nên đã nghĩ đến." Phá Quân đi tới phía sau Đình Hạo, hắn mái đầu bạc trắng ở học sinh ở trong vô cùng rõ ràng, khiến người ta muốn không chú ý cũng khó khăn.

"Là vé số từ thiện a?" Đinh Hạo nói ra chính mình đáp án.

"Chính xác." Phá Quân vì Đinh Hạo dựng thẳng cái ngón tay cái.

"Người không phải Lâm Chính, người cuối cùng là ai?" Lúc này, Đinh Hạo đã nghĩ đến càng sâu địa phương, "Bất kể là nói chuyện thói quen, phương thức tư duy còn là một người thói quen động tác, người đầu cùng Lâm Chính có khác biệt một trời một vực, ngoại trừ dung mạo ở ngoài, người không có bất kỳ địa phương nào cùng Lâm Chính giống nhau."

"Cũng không nhất định, còn có DNA, vân tay cùng trùng mắt, lúc này chút đều cùng Lâm Chính giống nhau." Phá Quân không để ý chút nào đối phương phát hiện rõ thân phận của chính mình, đến trình độ này, hẳn cũng không cần thiết để ý.

"Hai nhân cách?" Đinh Hạo hơi chớp nhìn, đưa ra chính mình suy đoán.

"Từ từ suy nghĩ đi thiên tài, ta còn có chuyện của chính mình muốn làm, liền không tiếp người." Phá Quân khoát tay áo một cái, cuộc thi cuối kỳ hẳn đã thắng lợi, không cần thiết lại cùng Đinh Hạo dây dưa.

Cuối cùng thành tích xếp hạng kết quả là Lâm Chính lấy 1 điểm chênh lệch vượt qua Đinh Hạo 99 9 điểm.

Buổi chiều, Phá Quân ngủ vừa cảm giác, nghỉ ngơi tốt sau đó, liền đến đến lớp học thang gác chính trước, lúc này, ngoại trừ số ít còn có một ít chuyện phải xử lý giáo viên ở ngoài, trên căn bản đều lộ ra.

"Ai, thời gian quá ngắn, không có cách nào cho tới sủng ông, phỏng đoán đợt lát nữa muốn liều mạng." Phá Quân ngẩng đầu nhìn bầu trời, một mảnh mờ mịt cảnh tượng.

Xa lạ tiếng chuông truyền vào trong tai, tuyên cáo thời khắc cuối cùng đến.

"Đến rồi!" Phá Quân trước mắt bắt đầu xuất hiện màu đỏ nâu rỉ sắt, mà hắn, cũng không do dự, trực tiếp sử dụng đạo cụ đặc biệt Thời gian vỡ vụn, để ánh vàng bày kín toàn thân, ẩn núp ở độc lập thời không ở trong.

Ánh vàng tản đi, Phá Quân phát hiện trước mắt hết thảy đều là màu đỏ nâu, uyển như đi đến một thế giới khác.

Cửa nát cửa gỗ xuất hiện ở thang gác chính sau, hình như chính đang mở ra.

"Liền là hiện tại!" Phá Quân hướng về cửa gỗ phóng đi, lúc này, quái vật đang từ trong cửa gỗ chậm chậm bò ra, đang quái vật còn có phản ứng lại thời điểm, Phá Quân liền lấy quái vật đầu làm ván nhảy, nhảy vào trong bóng tối.

"Tốt đen a. . ." Đỡ vách tường, Phá Quân nhanh chóng hướng dưới đi, gần như không có chút gì do dự, giống như phía trước sẽ không xuất hiện bất kỳ nguy hiểm nào, hắn hít mất theo bóng tối tiến vào ánh sáng bên trong, thoáng đợi hai giây đồng hồ sau, chịu ánh sáng trắng rọi sáng phòng xuất hiện ở trong mắt Phá Quân.

"Toàn bộ ở đây sao?" Phá Quân đi tới một tên chịu màu đỏ nâu rỉ sắt bao trùm học sinh trước, hắn nhẹ nhàng đụng một cái, đối phương không có bất kỳ phản ứng nào, "Mặt khác ba tên diễn viên hẳn là không chịu rỉ sắt bao trùm, bọn họ sẽ ở cái nào?"

Tiếp tục tiến lên, Phá Quân nhìn thấy mục tiêu của chính mình, coi hắn đi tới ba người trước mặt thời điểm, ngoại trừ Tiền Thương Nhất tỉnh, còn lại hai người đều là hôn mê bất tỉnh trạng thái.

"Lâm Chính?" Tiền Thương Nhất hơi kinh ngạc, "Người tóc làm sao trắng rồi?"

"Cốt truyện sắp xếp." Phá Quân không có lãng phí thời gian giải thích, "Có cái gì muốn nói với ta?"

"Nhớ tới sao?" Khóe miệng Tiền Thương Nhất khẽ mỉm cười, "Tiếp tục hướng bên trong đi, Đoạn Thiên Trạch ở bên trong, hẳn liền là tất cả những thứ này kẻ đầu sỏ, chẳng qua, người có biện pháp đánh bại hắn sao?"

"Ta có cái này." Phá Quân lấy ra một cái cuộn da dê, "Căn cứ mặt trên ghi chép, ta có thể thông qua này quyền sách kêu gọi 'Trật tự' sức mạnh, lấy để tất cả trở về đến quỹ đạo ở trong."

"Hắn là không chuyện tốt như vậy a? Chung quy phải có chút tổn thất." Tiền Thương Nhất có chút lo lắng.

"Người đã thấy tổn thất." Phá Quân chỉ chỉ tóc của chính mình, "Tốt rồi, không lãng phí thời gian, ta đi rồi, chúc ta thành công, nếu như ta thất bại, mọi người cùng nhau chơi xong."

"Chúc người thành công." Tiền Thương Nhất nói.

Đẩy ra cửa đá sau đó, Phá Quân liền đến đến trước Tiền Thương Nhất đi tới hồ nhỏ một bên, lúc này bên trong, cũng chính là Đoạn Thiên Trạch chân chính chỗ ẩn thân, nhưng mà, cùng với trước không giống chính là, bên hồ phong cảnh không lại xinh đẹp tuyệt trần, Đoạn Thiên Trạch cũng không có nằm ở hẳn trong nhà gỗ nhỏ, mà là lấy đứng tuổi đáng vẻ đứng ở trước cửa đá, chờ đợi Lâm Chính đến.

"Nguyên lai đang đợi. . ." Phá Quân lời còn chưa nói hết, Đoạn Thiên Trạch tấn công liền khởi động.

Bốn, năm cây xích sắt đột nhiên theo mặt đất lao ra, muốn đem Phá Quân khóa trên đất, nhưng là lại bị người sau né tránh.

"Coi vậy đi, vốn còn muốn nói vài câu soái khí lời kịch, bây giờ nhìn lại, đối phương căn bản không cho ta bất cứ cơ hội nào a!" Phá Quân ở trong lòng nhỏ nước bọt, đồng thời nhanh chóng cầm trong tay cuộn da dê kéo xuống đề xuống đất, sau đó dùng cái tay còn lại theo trên mình móc ra một bao máu túi.

"May là đã sớm chuẩn bị, không đến nỗi muốn tạm thời lấy máu!" Bởi vì đã sớm chuẩn bị, vì lẽ đó Phá Quân dùng tay nhẹ nhàng lôi kéo liền đem máu túi xé ra, dòng máu rơi vào cuộn da dê trên, phát ra một trận ánh sáng chói lòa.

Đoạn Thiên Trạch nhìn thấy động tác Phá Quân sau, cảm thấy được vấn đề tính chất nghiêm trọng, không lại suy nghĩ làm sao không thương tới Phá Quân tính mạng, mà là dùng toàn bộ công kích về phía Phá Quân khởi động tiến công.

Mấy trăm cây màu đỏ nâu xích sắt trực tiếp xông hướng Phá Quân, hình như muốn đem người sau trực tiếp xuyên qua.

Nhưng là, lúc này cuộn da dê toả ra ánh sáng trắng giống như có thực chất, đem những này có thể cướp đoạt tính mạng người xích sắt toàn bộ ngăn ở bên ngoài, đồng thời, bầu trời mây đen nằm dày đặc, mưa xối xả mưa tầm tã mà xuống, trong lúc nhất thời dường như đi tới ngày tận thế.

Tiếp đó, ánh sáng trắng trong nháy mắt mở rộng, vẫn kéo dài tới vô hạn địa phương xa.

"Liên là hiện tại." Phá Quân theo trên mình móc ra một cây dao găm, sau đó hướng về đang đứng ở khiếp sợ ở trong Đoạn Thiên Trạch phóng đi.

Dao găm đâm vào Đoạn Thiên Trạch ngực sau, Phá Quân không có thu tay lại, mà là theo chính mình sức lực đem Đoạn Thiên Trạch ấn về phía mặt đất. Đoạn Thiên Trạch ném xuống đất, tay phải muốn đem ngực dao găm nhổ ra, nhưng bàn tay đến một nửa liền bỏ xuống, con mắt cũng mất đi ánh sáng long lanh, sinh mệnh đã cách hẳn mà đi.

Làm xong tất cả những thứ này Phá Quân cũng giống như mất đi toàn bộ sức lực, nằm ở trên mặt đất, hẩn nhìn chung quanh một chút, giữa giữa muốn đứng lên đến, nhưng không thể ra sức, buồn ngủ kéo tới, hoàn toàn không có cách nào ngăn cản.

Cuộn da dê phát ra ánh sáng trắng bao phủ thị trấn Tân Hải tất cả mọi người, theo Đoạn Thiên Trạch bỏ mạng, hết thảy màu đỏ nâu rỉ sắt cũng giống như hơi nước như nhau tiêu tan ở trong không khí, tiếp theo, cuộn da dê dưới góc trái chẳng biết vì sao đột nhiên xuất hiện ngọn lửa, ngọn lửa càng đốt càng lớn, rất nhanh nguyên cái cuộn da dê cũng bắt đầu bốc cháy lên, không lâu lắm, liền biến thành một chỗ đen bụi.

Ánh sáng trắng dần dần trở thành nhạt, cuối cùng biến mất không còn tăm hơi, toàn bộ thị trấn Tân Hải lại trả lời đến bình thường đáng đáp.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Cuối cùng thời gian

Tân Hải khách sạn.

Tiền Thương Nhất bốn người chính đang này liên hoan, tuy rằng này bộ phim địa ngục đã đến gần phần kết, nhưng cũng không trở ngại bốn người sử dụng này còn lại một chút thời gian thật tốt hưởng thụ một phen, bởi vì tất cả mọi người đều tồn tại duyên cớ, vì lẽ đó lần này liên hoan lấy vui mừng bầu không khí làm chủ, chỉ là. . .

"Tại sao vẫn là tóc bạc?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò.

Phá Quân vô vô chính mình tóc mái, suy nghĩ một chút, đáp: "Không biết, có thể. . . Ta sắp chết rồi đi." Nơi này Phá Quân nói 'Ta' chỉ chính là Lâm Chính.

"Liên ta biết tình huống đến xem, Lâm Chính sinh ra bản thân liền là thiết kế tốt, hẩn sinh ra chính là vì hoàn thành một cái nhiệm vụ, không nghi ngờ chút nào, hiện tại nhiệm vụ này đã hoàn thành rồi, như vậy Lâm Chính. . . Tuy rằng không biết hậu trường đuổi tay là ai, chẳng qua khẳng định cùng Đoạn Thiên Trạch tin phụng Thần hư vô không phải một nhóm."

Ở tất cả trở về bình thường sau đó, thị trấn Tân Hải cư dân cùng trường THPT Tân Hải học sinh y nguyên cuộc sống bình thường, trước chuyện đã xảy ra giống như là một giấc mộng, những người này tuy rằng có ký ức, nhưng mà đều không có nghiên cứu tỉ mỉ ý.

Mà Tiền Thương Nhất cũng đem chính mình theo trong miệng Đoạn Thiên Trạch thu được tin tức nói cho ba người khác, ba người ngoại trừ hơi cảm thấy hứng thú ở ngoài, cũng không có quá nhiều hỏi thăm, rõ ràng, Đoạn Thiên Trạch đồng bọn còn sinh sống ở thế giới này cái khác góc, chẳng qua này đã không phải bọn họ cần quan tâm sự việc.

"Như vậy phải không. . ." Tiền Thương Nhất nhẹ nhàng nhấp một miếng trong chén trà, dăm chiêu.

"Ngày mai chúng ta liền có thể rời đi, theo lý mà nói, kỳ thực hôm nay chúng ta liền có thể trở lại thế giới hiện thực, chẳng qua xem ra, hình như bộ phim này còn có cuối cùng bộ phận không có quay xong, chẳng qua này bộ phận cùng ba người chúng ta đều không có quan hệ gì." Phá Quân chỉ chỉ Ứng Nhân cùng Thực Đơn, "Cuối cùng này bộ phận cần phải thuộc về người chuyên môn cốt truyện." Phá Quân cuối cùng nhìn về phía Tiền Thương Nhất.

"Chuyên môn cốt truyện?" Tiền Thương Nhất đem chén trà bỏ xuống.

"Ừm. . . Kỳ thực xem như là một loại nào đó trúng màu đi." Hai tay Phá Quân giao nhau đặt ở ngực, "Tuy nói ta là bộ phim này vai chính, nhưng là. . ." Phá Quân ở 'Ta' chữ càng thêm nặng âm đọc, "Nhưng càng chuẩn xác tới nói, vai chính hẳn là Lâm Chính mới đúng, ai, ta cũng không rõ lắm ta cùng Lâm Chính cuối cùng là một loại trạng thái gì, có lẽ dùng 'Đỉnh Hạo' hai nhân cách để giải thích tương đối dễ dàng hiểu rõ."

Tiền Thương Nhất nhìn một chút chân trái của chính mình, lúc này đã khôi phục nguyên dạng, hình như chưa từng có được qua tổn thương như thế.

"Phá Quân, người. . . Bây giờ trở về nhớ tới mất đi ký ức đoạn thời gian đó, có hay không cái gì cảm tưởng?" Ứng Nhân mở miệng hỏi.

"Giống như nằm mơ như thế, một loại hoảng hốt trạng thái." Phá Quân suy nghĩ một chút, trả lời Ứng Nhân vấn đề.

"Cảm giác người cùng Lâm Chính hoàn toàn là hai cái người khác nhau." Thực Đơn sử dụng đĩa rau khoảng cách nhỏ nước bọt một câu.

"Có lẽ, vốn là hai cái người khác nhau, thế giới hiện thực bên trong, người bình thường biến thành kẻ ngu si sự tình cũng không ít, bọn họ trước sau chênh lệch so với ta cùng Lâm Chính trước sau chênh lệch càng to lớn hơn." Phá Quân nhún vai một cái, không muốn nhiều tán gẫu cái đề tài này.

Mấy người tùy ý tán gẫu vài câu sau đó, trở về đến từng người nhà.

Trên đường, Tiền Thương Nhất nhận được Đỉnh Hạo gọi điện thoại tới.

"Giáo viên Ngao, nếu như có rảnh rồi, có thể hay không tâm sự?" Âm thanh Đỉnh Hạo nghe tới vô cùng chán chường.

"Có thể." Không còn nguy hiểm, Tiền Thương Nhất đương nhiên đáp ứng rất thoải mái.

"Người ở đâu, ta đi tìm người."

Tiền Thương Nhất thấy chính mình vị trí nói cho Đỉnh Hạo, không tới mười phút, Đỉnh Hạo liền đến đến Tiền Thương Nhất vị trí.

"Lấy tính cách của người, nếu như không có chuyện gì chắc chắn sẽ không đến tìm ta, là vì đánh cuộc sao?" Tiền Thương Nhất đi thẳng vào vấn đề.

"Ừm." Đỉnh Hạo gật đầu một cái, đưa tay theo trong túi quần lấy ra gia gia hắc đề cho hắc kỷ niệm tiền xu, "Tuy rằng ta biết rồi Lâm Chính gian lận phương pháp, nhưng cuối cùng hay là đã thất bại, mặc dù có chút không rõ ràng, chẳng qua thất bại liền là thất bại, lúc trước ta nếu lựa chọn dùng cái này tiền xu làm tiền đặt cược, như vậy. . ."

"Không cần." Tiền Thương Nhất khoát tay áo một cái, "Nếu như cái này kỷ niệm tiền xu đối với người rất quan trọng, như vậy người liền giữ đi, ngược lại, hắc đại biểu ý nghĩa là có thể hướng về người đưa ra một điều kiện, lấy tính cách của người, chắc chắn sẽ không làm ra lật lọng sự việc, mà nếu như sau đó tính cách thay đổi, như vậy ta cảm cái này tiền xu cũng không cái gì trọng yếu, bởi vì người đã không phải nguyên lai Đỉnh Hạo, vì lẽ đó, người giữ lại là tốt rồi, dù sao cũng là ông nội người đưa cho người."

"Giáo viên, có lẽ cái này tiền xu, đối với người cần dùng." Đỉnh Hạo cười cợt.

"Hả?" Tiền Thương Nhất tiếp nhận Đỉnh Hạo kỷ niệm tiền xu, tiếp theo, trong đầu đột nhiên có một thanh âm niệm ra.

(Collaru tiền xu kim loại: Viễn cổ vương quốc Collaru đã từng sáng tạo huy hoàng văn minh, nhưng mà một ngày nào đó, này một thần kỳ quốc gia đột nhiên theo trên thế giới biến mất rồi, có lẽ, cái này theo Collaru chảy ra tiền xu có thể trợ giúp người tìm tới này một thần kỳ quốc gia, tháo ra nó thần bí biến mất nguyên do.)

"Cái này tiền xu không hề là bình thường tiền xu, giáo viên Ngao chủ tu lịch sử, có lẽ nghe nói qua Collaru này một cái từ." Hai tay Đỉnh Hạo cắm vào túi, chờ đợi Tiền Thương Nhất trả lời.

"Ừm. . . Đã từng sáng tạo qua huy hoàng văn minh quốc gia, chỉ là chẳng biết vì sao đột nhiên biến mất rồi, phảng phất từ đến đều không có tồn tại qua như thế." Tiền Thương Nhất dùng chính mình vừa vận nghe được tin tức trả lời.

"Khi còn bé, ở che kín ngôi sao buổi tối, ông nội ta thường xuyên cùng ta nói cái này vương quốc câu chuyện, tuy rằng hiện rõ đang nhớ tới đến có chút buồn cười, chẳng qua ta khi còn bé xác thực có suy xét sau đó trở thành thám hiểm nhà, ta hy vọng có thể tìm tới tin tức này quốc gia, nói không chắc bên trong cất giấu một cái bí mật lớn động trời." Nói xong, nói xong, Đỉnh Hạo liền nở nụ cười.

"Tốt rồi, giáo viên, kỳ thực ta tìm người chính là vì chuyện này, đúng rồi, kỳ thực còn có một việc, nếu như có thể, phiền phức người giúp ta chuyển lời Lâm Chính, lớp 12 còn có một năm, ta sẽ đánh bại hắn, cho dù hắn gian lận!" Nói đến đây sự kiện thời điểm, ánh mắt Đinh Hạo trong nháy mắt sắc bén lên.

"Đinh Hạo, ta nghĩ, sau đó Lâm Chính đều sẽ không cùng người tranh hạng nhất." Tiền Thương Nhất nghĩ đến vừa nãy Phá Quân nói.

"Tại sao?" Đinh Hạo chau mày.

"Thân thể hắn không tốt." Tiền Thương Nhất nói.

"Ta nhớ tới hắn không có bệnh nặng gì, chẳng lẽ nói. . . Là đánh đổi sao?" Đinh Hạo nghĩ đến một khả năng.

"Ài." Tiền Thương Nhất thở dài, "Ta sẽ giúp người chuyển lời."

Về đến nhà, Tiền Thương Nhất thưởng thức trong tay Collaru tiền xu.

Tiền xu chính diện là một cái Ouroboros, mặt trái nhưng là một cái chói lọi mặt trời, tiền xu xem ra không nặng, nhưng mà Tiền Thương Nhất cầm ở trong tay nhưng cảm giác nặng trĩu, vô cùng có cảm nhận.

"Cái này tiền xu có thể hay không là một tấm chìa khoá, có lẽ sau đó ta xảy ra diễn liên quan bộ phim, sẽ đi Collaru vương quốc tìm kiếm nó mất tích bí ẩn nguyên nhân." Tiền Thương Nhất đem tiền xu ném trên không, chờ tiền xu rơi xuống sau, hắn dùng tay đem tiền xu đặt tại trên bàn, "Ouroboros." Nói xong câu đó tay, Tiền Thương Nhất đem bỏ tay ra, tiền xu Ouroboros mặt hướng phía trên.

https://img0.etsystatic.com/039/0/8989328/il_fullxfull.659600668_nc6m.jpg

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Nguyên vọng

Ngày thứ hai, Tiền Thương Nhất ngủ cái giấc ngủ lười nhát, kỳ thực cũng không tính quá muộn, có lẽ mười giờ khoảng chừng liền rời giường, hắn tắm nhanh xong sau đó mở điện thoại, bên trong có mấy cái tin tức, là Ứng Nhãn phát tới.

Tin tức mặt trên viết hắn còn có hai người khác cũng đã rời đi bộ phim này, vì lẽ đó không cần sẽ liên lạc lại bọn họ, ngoài ra, còn nhắc nhở Tiền Thương Nhất chụp xong chuyên môn cốt truyện sau mau chóng rời khỏi bộ phim này, phòng ngừa xảy ra cái gì bất ngờ, dù sao liên quan với phim địa ngục tất cả, đều không có tí mĩ điều quy định.

"Bọn họ rời đi sau đó, Ngao Khang Thành cùng Tô Nhạc Sinh còn có Khâu Vũ Trúc quan hệ có thể sẽ nhanh chóng lạnh nhạt hóa, có lẽ ba người trong lúc đó vẫn là bạn bè quan hệ, nhưng khẳng định không có trước quan hệ như vậy chặt chẽ. Chẳng qua Phá Quân tình huống không giống nhau, nói đúng ra, ta giao thiệp với nhiều nhất người là Lâm Chính." Tiền Thương Nhất vừa vận nghĩ tới đây, chuông điện thoại di động liền vang lên lên rồi.

Trên màn ảnh viết Lâm Chính hai chữ.

"Alo." Tiền Thương Nhất nhận nghe điện thoại.

"Giáo viên Ngao, ta. . . Có một số việc muốn cùng người nói, có thể thấy một mặt sao?" Âm thanh Lâm Chính cực kỳ nhỏ bé, giống như đặc biệt sợ Tiền Thương Nhất từ chối hắn như vậy.

"Đương nhiên có thể." Tiền Thương Nhất trả lời.

Lâm Chính đem hai người gặp mặt địa điểm tuyển chọn ở hai người tiến lên oản tù tì thi đấu địa phương, làm Tiền Thương Nhất đến thời điểm, Lâm Chính đã sớm chờ ở nơi đó.

Ấm áp mặt trời dưới, Lâm Chính mái đầu bạc trắng có vẻ cực kỳ đặc biệt.

"Giáo viên Ngao." Lâm Chính chạy tới.

"Hả?" Tiền Thương Nhất không có nhiều lời.

"Kỳ thực lần này để giáo viên ngại đi ra, là muốn cùng ngại nói một tiếng cảm ơn." Lâm Chính sờ sờ tóc của chính mình, có chút thật ngại ngại.

"Há, kỳ thực không cần cảm ơn, ta phải làm." Tiền Thương Nhất đáp.

"Ngoài ra, ta còn muốn mời giáo viên theo ta đi du lịch, hiện tại đã được nghỉ hè, giáo viên cần phải thông thả a?" Lâm Chính theo trong túi quần móc ra hai tấm vé xổ số, "Cho tôi tiền, giáo viên không cần lo lắng, tuy rằng không biết tại sao ta sẽ đi mua hai tấm vé xổ số, chẳng qua tiền thưởng đầy đủ hai người chúng ta dùng."

"Cái này Phá Quân, biết được Lâm Chính năng lực sau đó, quả thực là thắng đến vé xổ số a. . ." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu, phải biết, mãi cho đến Phá Quân xuất hiện trước, Lâm Chính gần như đều không có tương tự ý nghĩ, hắn gần như không cân nhắc qua sử dụng chính mình tái tạo thời gian năng lực đến kiểm soát lại kẻ thù.

Ở Đoạn Thiên Trạch chết rồi, Phá Quân cũng đem hành động của chính mình nói cho Tiền Thương Nhất ba người, ở hết thầy đều tìm rõ sau đó, Phá Quân hành động trực tiếp mà nhanh chóng, gần như không có quá nhiều cần thiết phải chú ý địa phương.

"Đi nơi nào đâu? Không phải là muốn đi đâu liền đi đó a?" Tiền Thương Nhất mở ra câu chuyện cười, hắn biết Lâm Chính thời gian không nhiều, bởi vậy đi ra ngoài du lịch cũng xác thực là một cái lựa chọn tốt.

"Ta nghĩ đến xem tuyết, thị trấn Tân Hải khí hậu ẩm áp, ta từ nhỏ đến lớn gần như chưa từng thấy mấy cảnh tượng tuyết, ta muốn nhìn một chút cảnh tuyết." Ánh mắt Lâm Chính tràn ngập kỳ vọng.

"Tốt, ngược lại có người mời khách, không đi uống không đi." Tiền Thương Nhất đáp ứng rồi.

"Vậy lúc nào thì xuất phát?" Lâm Chính hỏi.

"Liên ngày mai đi, buổi chiều nhìn có địa điểm nào thích hợp." Tiền Thương Nhất cười cợt.

"Được." Lâm Chính gật đầu một cái.

...

Ngày thứ hai, Tiền Thương Nhất mang theo Lâm Chính đi tới sân bay, hai người đều chỉ mang theo vài món tắm rửa quần áo đồ vật.

Bởi vì thời tiết nguyên nhân, vì lẽ đó chỉ có thể đến xem núi tuyết, mà những chỗ này cao hơn mặt biển đều tương đối cao.

Đi tới sân bay, hết thầy đăng ký thủ tục đều công việc sau khi xong, hai người chuẩn bị đăng ký.

"Lần thứ nhất đi máy bay, hơi khẩn trương." Lâm Chính nhỏ giọng nói một câu.

"Rất bình thường, không cần lo lắng." Tiền Thương Nhất đi theo phía sau Lâm Chính.

Lúc này, phía sau hai người truyền đến tiếng ồn ào, Tiền Thương Nhất quay đầu lại liếc mắt nhìn, là hai người bởi vì một chút khóe miệng vấn đề xảy ra tranh cãi, rõ ràng hai người đều là có lý không tha người chủ, mà tính khí đều khá lớn, nếu như không có người khuyên ngăn trở, có thể sẽ gọi ra thân thể xung đột.

Chẳng qua những này, đều cùng Tiền Thương Nhất không có quan hệ gì, vì lẽ đó hắn cũng không để ý.

Coi hắn đầu chuyển lúc trở lại, kinh ngạc phát hiện Lâm Chính đã nằm ở trên mặt đất, còn lại hành khách cũng phát hiện điểm này, có một ít phản ứng khá quá mức hành khách phát ra tiếng thét chói tai, sân bay công nhân viên nghe được âm thanh sau vội vàng tới rồi.

Tiền Thương Nhất đem Lâm Chính nâng dậy, thăm dò hơi thở, phát hiện Lâm Chính hít thở cực kỳ yếu ớt.

"Ngươi không sao chứ?" Tuy rằng trong miệng hỏi như vậy, nhưng mà Tiền Thương Nhất biết, Lâm Chính có lẽ lành ít dữ nhiều.

"Giáo viên. . ." Lâm Chính chậm rãi mở mắt ra, "Ta có lẽ. . . Đã không xong, có lẽ, lúc này liền là giáo viên ngại đã từng nói ác ma giao dịch a? Tôi ngày hôm qua ta nghĩ rất nhiều, tuy rằng ta rất đáng tiếc, nhưng mà cũng không hối hận, lúc này một cái học kỳ ta trải qua sự việc so sánh trước kia gộp lại đều nhiều hơn, hơn nữa. . ."

"Từ xưa tới nay chưa từng có ai đưa qua ta đồ vật, tuy rằng giáo viên là bởi vì có đặc biệt mục đích mới sớm cho ta, nhưng nó vẫn như cũ là ta nhận được quý trọng nhất đồ vật. . . Ta nhớ tới. . . Mặt trên còn có độc lập định vị. . . Công năng, nói cách khác giáo viên ngại có thể vẫn biết vị trí của ta đi, nếu như có thể, giáo viên ngại có thể hay không. . ." Lâm Chính giãy giụa đem trong túi quần smartphone móc đi ra, đây là chịu Ứng Nhân cài trang qua điện thoại di động.

"Giúp. . . Ta đem nó mang tới. . . Núi tuyết? Liên. . . Coi như. . . Là ta. . . Đi nơi nào. . ." Lâm Chính vừa vặn nói xong, điện thoại di động liền rơi trên mặt đất, mà Lâm Chính, cũng nhắm hai mắt lại.

"Phiền phức nhường một chút." Cấp cứu nhân viên đã đi tới phía sau Tiền Thương Nhất.

Tiền Thương Nhất chậm chạp đem Lâm Chính bỏ xuống, hắn muốn nói cái gì, nhưng là bất kỳ lời chưa kịp ra khỏi miệng đều chịu một lần nữa nuốt xuống.

...

Lâm Chính chịu đưa đi bệnh viện sau đó, Tiền Thương Nhất liền chọn rời đi (trường THPT Tân Hải) bộ phim này.

Hắn đi tới tiến vào thời điểm phố ăn vặt, sau đó đi vào hẻm nhỏ.

Phía sau tiếng huyền não dần dần đi xa, hai bên vách tường cũng xuất hiện một chút tranh tuyên truyền cùng cá nhân áp phích.

Trong đó có một cái tranh tuyên truyền trên vẽ núi tuyết phong cảnh, Tiền Thương Nhất phát hiện rõ bóng lưng của chính mình xuất hiện ở này tấm tranh tuyên truyền trên, mà theo vẽ trong động tác có thể thấy được, chính mình chính xác cầm điện thoại di động quay chụp núi tuyết cảnh đẹp, chỉ là , vậy điện thoại không hề là điện thoại Ngao Khang Thành, mà là Tiền Thương Nhất vì nghe trộm cùng định vị đưa cho Lâm Chính smartphone.

Tiền Thương Nhất theo ngõ cụt đi ra, hắn theo trong túi quần móc ra điện thoại di động của mình, phim địa ngục truyền đến rất nhiều thông báo, nhưng mà hắn lúc này không có tâm tình xem.

"Ồ trong bộ phim chờ đợi có lẽ có ba tháng a? Trên thực tế dĩ nhiên vèn vèn chỉ qua ba ngày. . ." Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn ngày, tuy rằng rất quý giá, nhưng trải qua (trường THPT Tân Hải) thời gian tái tạo sau đó, đã vô cùng dễ dàng tiếp nhận rồi.

Trở lại thuê căn nhà trong, Tiền Thương Nhất đem cửa sổ mở ra, để cho thông gió, sau đó kiểm tra trong điện thoại di động chưa nghe điện thoại cùng tán gẫu phần mềm mặt trên nhấn lại, trong đó, trong nhà đánh tới ba bốn điện thoại, đều là mẹ Tiền Thương Nhất Ti Oanh đánh tới, mà tán gẫu phần mềm trên nhấn lại liền tương đối nhiều, chẳng qua Tiền Thương Nhất không có phát hiện đặc biệt gì cần thiết phải chú ý nhấn lại.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Biến hóa mới

Tỉnh lại sau giấc ngủ sau đó, Tiền Thương Nhất mở ra máy tính, đồng thời cũng mở điện thoại trên phim địa ngục khách hàng bắt đầu.

Tuy rằng hắn ở tỉnh táo trong nháy mắt có nghĩ tới trước xảy ra tất cả chỉ là mộng chuyện như vậy, nhưng mà lý trí lập tức nhắc nhở tình huống chân thực, vì lẽ đó hắn chỉ phải tiếp tục thấy sự chú ý của mình chăm chú ở phim địa ngục mặt trên.

Trong hòm thư xác thực có một lá mail, cũng cùng thường ngày, không có người gửi, chẳng qua nội dung bên trong vô cùng bình thường.

(bản hòm thư tạm thời ngừng sử dụng, chỉ làm phim địa ngục điện thoại di động Client dự phòng liên hệ công cụ, mời các vị diễn viên mau chóng quen thuộc mới bản Client phương pháp sử dụng, để càng tốt hơn thích ứng diễn xuất.)

"Người người gửi một cột căn bản cái gì sẽ không có được rồi!" Hai tay Tiền Thương Nhất che mắt, đã vô lực nhỏ nước bọt, "Coi vậy đi, nếu cũng đã phát mail giải thích rõ, xem ra ta sau đó có thể mang chú ý hoàn toàn đặt ở này điện thoại phần mềm mặt trên."

Tiền Thương Nhất cầm điện thoại di động nằm ở trên giường.

Vòng xoáy màu đỏ ngòm xuất hiện ở trên màn hình điện thoại, vẫn như cũ tràn ngập mùi vị quái dị, cho dù ngoài cửa sổ ban đầu tầng mặt trời mới mọc cũng không cách nào đối với nó tạo thành một ít ảnh hưởng.

Rất nhanh, vòng xoáy từ từ nhỏ đi, đi tới điện thoại di động dưới góc trái, mà dưới góc phải xuất hiện Tiền Thương Nhất ảnh chân dung của chính mình, mà màn hình điện thoại di động lúc này vẫn là đen nhánh , tiếp theo, màn hình xuất hiện biến hóa, mặt trên nội dung thật giống như hạng nhất góc nhìn ở chớp mắt như thế, đầu tiên hình ảnh vô cùng mờ nhạt, mấy lần ngăn ngui bóng tối sau đó, tất cả mới từ từ rõ ràng lên.

Phía trước là khác thường hình dáng nhỏ hỏ cát , đây là Tiền Thương Nhất ở tiến vào (trường THPT Tân Hải) trước thu được thông báo địa phương, lúc này , lúc này bên trong chẳng có cái gì cả.

Tiền Thương Nhất mở ra dưới góc phải ảnh chân dung của chính mình, tin tức cá nhân xuất hiện ở điện thoại di động mặt biên trong, chẳng qua hết thảy đều cùng tiến vào (trường THPT Tân Hải) trước giống như đục, tiền phim một cột nhưng vẫn là 30 hai cái con số.

"Làm sao như vậy?" Tiền Thương Nhất nhíu nhíu mày, "Chẳng qua, hoàn toàn không cần lo lắng đối phương giết tiền lẫn trốn tình huống, lại thêm vừa này gặp phải cái kia lá mail, có thể ta bằng đánh giá muốn ở trò chơi này trong thông qua nào đó loại phương thức thu được."

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất xoay người hướng phía sau nhà gỗ đi đến , tiếp theo, hắn phát hiện mình bên cạnh nguyên bản không có một bóng người nhà gỗ nhỏ phát sinh ra biến hóa, đã biến thành một cái nhỏ cửa hàng đáng đáp.

Này một nhà gỗ phía trên mang theo Cửa hàng địa ngục bốn chữ, phía dưới nhưng là cửa hàng quầy hàng, ở sau quầy lúc này, có một cái mặc áo bào đen bộ xương đang ngồi ở trên ghế, bộ xương nhìn thấy Tiền Thương Nhất sau đó, hình như rất vui vẻ, trên dưới hàm va chạm mấy lần.

"Ây. . ." Tiền Thương Nhất đang do dự có muốn hay không điều khiển chính mình nhân vật hướng về Cửa hàng địa ngục đi đến.

(diễn viên Tiền Thương Nhất, ta là phim địa ngục sai khiến đưa cho người người bán hàng Tiểu Thái, có nghi vấn gì có thể hướng về ta tư vấn.)

Lúc này, điện thoại Tiền Thương Nhất phía dưới màn hình xuất hiện một khối nhỏ màu đen bối cảnh, ở màu đen bối cảnh trên viết phía trên như thế hai hàng màu trắng chữ, có lẽ là vì phối hợp phụ đề, ở chữ trắng xuất hiện thời điểm, bộ xương trên dưới hàm thỉnh thoảng đung đung một cái.

"Ta làm sao trả lời đâu? Lại nói. . ." Tiền Thương Nhất ở trong đầu nghĩ.

"Tiểu Thái?" Hắn nhẹ giọng đọc một câu, không nghĩ tới màu đen bối cảnh trên chữ đổi mới, đã biến thành hắn mới vừa nói, cũng chính là "Tiểu Thái" hai chữ.

(người có thể xưng hô như vậy ta, đúng rồi, ta chỗ này có người bằng đánh giá.)

Tiểu Thái gật đầu một cái, tiếp tục đuổi ra xương tay của nó từ phía sau một vùng tăm tối trong lấy ra một cái chính xác đang chảy máu giấy trắng, Tiểu Thái đem vụn tay ra Cửa hàng địa ngục ở ngoài, ra hiệu Tiền Thương Nhất tới lấy.

Tiền Thương Nhất đưa tay điểm xuống trên màn ảnh bằng đánh giá, chính mình nhân vật liền đi lên trước đem bằng đánh giá cầm ở trong tay, sau đó, ánh mắt rút ngắn, bằng đánh giá trên hết thấy tin tức đều xuất hiện ở trên màn hình điện thoại.

(họ tên: Tiền Thương Nhất)

(tham gia đóng phim: Trường THPT Tân Hải)

(tiền phim: 60(tiền chuẩn tiền phim: 60))

(giá trị danh dự: 15)

(thu được đồ vật: Collaru tiền xu kim loại×1)

(chính thức diễn viên: Tuyển năm diễn viên)

Theo bằng đánh giá xuất hiện, màn hình dưới góc phải nhân vật ảnh chân dung phát ra hào quang màu đỏ máu, khoảng chừng hai giây đồng hồ sau, ánh sáng từ từ ảm đạm xuống, sau đó biến mất.

Tiền Thương Nhất click một cái ảnh chân dung của chính mình, tin tức cá nhân xuất hiện ở trên màn ảnh.

(họ tên: Tiền Thương Nhất)

(tiền phim: 90)

(giá trị danh dự: 16/300)

(đạo cụ đặc biệt mang theo cột số lượng: 1)

(đồ vật: Collaru tiền xu kim loại×1)

(chính thức diễn viên: Tuyển năm diễn viên)

"Hơ, hóa ra là như vậy phải không? Cùng với trước so với, xác thực tron nhãn rất nhiều, cũng càng dễ dàng khiến người ta thích ứng, có lẽ là vì đề cho mới diễn viên càng tốt hơn tiếp thu?" Tiền Thương Nhất cũng sẽ không quên chính mình lần thứ nhất tham gia biểu diễn phim địa ngục tình cảnh, bởi vì cho rằng đây là một lá ác ý buồn cười mail, vì lẽ đó cũng không để ý tới, kết quả ngày thứ hai tỉnh lại phát hiện nhà hàng xóm mèo treo cổ ở trước mặt mình.

"Chỉ là như vậy cần phải còn chưa đủ, nếu là Cửa hàng địa ngục , như vậy. . ." Tiền Thương Nhất nhìn về phía con mắt Tiểu Thái.

Trước bởi vì khoảng cách khá xa, Tiền Thương Nhất cho rằng Tiểu Thái không có mắt, nhưng là lúc này lại nhìn, lại phát hiện Tiểu Thái viền mắt trong có hai đóa màu xanh lá nhỏ ngọn lửa, tuy rằng vô cùng yếu ớt, nhưng cũng hết sức rõ ràng.

"Tiền phim nơi hồi đoái ở đâu?" Tiền Thương Nhất đối với trong màn ảnh Tiểu Thái nói rằng.

(chờ.)

Qua không tới một giây đồng hồ, một cái mua sắm danh sách liền xuất hiện ở Tiền Thương Nhất trong tầm mắt.

Danh sách ở ngoài khung là gỗ chất liệu, mặt trên còn có vòng tuổi bộ phận, toàn bộ danh sách y nguyên chia làm hai cái lớn loại, đồ vật thông thường nơi hồi đoái cùng đồ vật đặc biệt nơi hồi đoái.

Lúc này đồ vật thông thường nơi hồi đoái y nguyên là nguyên bản khác biệt đồ vật, như thế là hồi đoái nước mình tiền phim đồ vật, một kiểu khác là có thể ở không phải bộ phim trạng thái chữa trị thân thể chữa trị thuốc.

Cho tới đồ vật đặc biệt nơi hồi đoái, thì lại so với trước có thêm khác biệt có thể hồi đoái đạo cụ đặc biệt.

Hai thứ này đạo cụ đặc biệt, Tiền Thương Nhất đều mắt thấy qua, cũng sử dụng tới, phân biệt là Bình xịt cấp cứu cùng Thời gian vỡ vụn.

"Thật không nghĩ tới sẽ là hai thứ này đạo cụ." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, trong lòng cảm than muôn vàn.

Chẳng qua, hẳn vẫn là click một cái Thời gian vỡ vụn, tiếp theo, toàn bộ danh sách thu nhỏ lại di chuyển đến dưới góc phải ảnh chân dung phía trên.

(xin chờ một chút.)

Tiểu Thái từ phía sau trong bóng tối lấy ra một cái viền vàng đồng hồ cát, tiếp theo, màn hình điện thoại di động góc nhìn tập trung ở viền vàng đồng hồ cát trên.

Tiếp đó, một chút tương tự thuộc tính giải thích rõ chữ viết xuất hiện.

Trên màn hình điện thoại, viền vàng đồng hồ cát chiếm cứ trái nửa bộ phận, mà bên phải nhưng là đối với này một đạo cụ đặc biệt giải thích rõ.

(đạo cụ tên gọi: Thời gian vỡ vụn)

(loại hình: Bảo vệ)

(chức năng: Sử dụng sau, có thể làm cho bản thân nằm ở độc lập thời không hai giây)

(sử dụng đối tượng: Bản thân)

(có thể mua số lần: 1 lần)

(có hay không chiếm dụng đạo cụ đặc biệt mang theo cột : Có)

(hồi đoái cần thiết tiền phim: 500)

(có hay không có thể thu về: Không thể thu về)

Sau khi xem xong, Tiền Thương Nhất thấy ánh mắt đặt ở bên trái viền vàng đồng hồ cát trên, lúc này, viền vàng đồng hồ cát chính xác đang không ngừng xoay tròn, "Vừa bắt đầu chỉ là cảm giác này đạo cụ đặc biệt rất lợi hại, không nghĩ tới. . ." Lúc này, ở trong mắt Tiền Thương Nhất, Thời gian vỡ vụn trong nháy mắt cao lớn lên.

Cuốn thứ 4: Thần bí vùng biển Thuyền âm hồn

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Kiểm lời tiền phim

"Rõ ràng, Thời gian vỡ vụn không hề là có thể bình thường hồi đoái đạo cụ đặc biệt, theo nó chức năng đến xem, có thể ở một chút đặc biệt trong bộ

phim tác dụng rất lớn, so ra, trước tình thần viên thuốc hình như tạo tác dụng khả năng tính còn lớn một chút, chỉ là. . . Cái sau hồi đoái tiền phim cũng cần 100 a, mà ta hiện tại cũng chỉ có 90 tiền phim." Tiền Thương Nhất nhất thời cảm giác thấy hơi lúng túng.

"Chẳng qua, so với Bình xịt cấp cứu, hai thứ này tính giá trị so sánh đều không cao." Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất từng điểm một phải phía dưới hồi đoái danh sách, tiếp tục ở đồ vật đặc biệt nơi hồi đoái điểm xuống Bình xịt cấp cứu, rất nhanh, Tiểu Thái liền thu hồi Thời gian vỡ vụn, ngược lại từ phía sau trong bóng tối lấy ra Bình xịt cấp cứu.

(đạo cụ tên gọi: Bình xịt cấp cứu)

(loại hình: Điều trị)

(chức năng: Có thể sử dụng ba lần, đối với không phải cụt tay chân thương tích cùng lập tức chết tính thương tích có tốt hiệu quả trị liệu, chú thích: Liên tục sử dụng ba lần liệu hiệu quả vì 100%, liên tục sử dụng hai lần liệu hiệu quả vì 60 %, sử dụng một lần liệu hiệu quả chỉ là 30 %)

(sử dụng đối tượng: Bất luận người nào)

(có thể mua số lần: 1 lần)

(có hay không chiếm dụng đạo cụ đặc biệt mang theo cột : Có)

(hồi đoái cần thiết tiền phim: 200)

(có hay không có thể thu về: Không thể thu về)

"Vẫn là đồ không được a!" Tiền Thương Nhất cúi đầu ủ rũ, hiện tại hắn muốn nhất hồi đoái đạo cụ đặc biệt liền là Bình xịt cấp cứu, nhưng mà lúc này lại bởi vì tiền phim không đủ không cách nào hồi đoái, hơn nữa cho dù đem ba lần tham gia biểu diễn thu được tiền phim toàn bộ gộp lại cũng vẫn là hoàn toàn không đủ, đúng là nếu như lần thứ nhất tiền phim không hồi đoái nước mình tiền, toàn bộ gộp lại có thể hồi đoái một viên tinh thần viên thuốc.

"Có biện pháp gì có thể rất nhanh tốc độ thu được tiền phim?" Tiền Thương Nhất mở miệng hỏi chính mình người đại diện Tiểu Thái.

(ngoại trừ phim địa ngục sắp xếp bộ phim ở ngoài, người còn có thể sử dụng thời gian nghỉ ngơi cùng trên ngôi sao này tài nguyên quay chụp một chút đầu tư khá là nhỏ nhưng tiền phim hơi cao bộ phim, chỉ có, nếu như những này bộ phim người quay chụp quá nhiều, có lẽ người giá trị danh dự sẽ giảm bớt.)

Tiểu Thái dùng ngón tay của nó xương chỉ chỉ phương xa.

(ở phía trước người có thể phát hiện một chút chuyện thú vị.)

"Như vậy phải không? Tiền phim hơi cao nguyên nhân là có thể giảm bớt chính mình giá trị danh dự, có được phải có mất." Tiền Thương Nhất suy nghĩ hai giây đồng hồ, hướng về Tiểu Thái chỉ phương hướng đi đến.

"Đúng rồi, ta nhớ tới cái điện thoại di động này khách hàng quả thực là vì diễn viên trong lúc đó càng thuận tiện trao đổi mới xuất hiện, nhưng là, cho tới bây giờ ta cũng không phát hiện cái gì có thể cùng với những cái khác diễn viên trao đổi mảnh khoé , đây là tại sao?" Tiền Thương Nhất đối với điện thoại di động nói rằng.

Trên màn ảnh, lời nói Tiểu Thái xuất hiện lần nữa.

(lập tức liền có, hiện tại tạm thời còn chưa mở ra liên quan chức năng.)

"Được rồi." Tiền Thương Nhất lật lại trông trắng mắt, tiếp tục điều khiển chính mình nhân vật đi về phía trước.

(chúc ngài may mắn!)

Đây là Tiền Thương Nhất đi ra thôn xóm trước Tiểu Thái nói câu nói sau cùng.

"Cái bụng giống như có chút đói bụng." Tiền Thương Nhất đến nhà bếp cầm cái quả táo bắt đầu ăn.

Trong màn ảnh, mình đã rời đi Cửa hàng địa ngục vị trí thôn xóm nhỏ, đi tới không biết phương xa.

Dưới chân, cỏ xanh như tấm đệm, nhưng theo đi chặng đường càng ngày càng xa, dưới chân bãi cỏ càng ngày càng vàng , tiếp theo, từ từ chết héo, tuy rằng chỉ là ở ngoài màn hình nhìn tất cả những thứ này, nhưng Tiền Thương Nhất vẫn như cũ có một loại cảm giác kinh hãi.

Phía trước đột nhiên xuất hiện một mảnh rừng cây khô, ngoại trừ tình cờ có vài con quạ đen tiếng kêu truyền ra ở ngoài, hoàn toàn tĩnh mịch.

(phía trước xuất hiện rừng cây khô, muốn vào xem một chút sao?)

Trên màn ảnh lúc này xuất hiện một loạt đỏ chữ, sau đó xuất hiện hai cái tuyến chọn hạng, phân biệt là vào xem xem cùng không đi vào.

"Vậy thì là. . . Người đại diện Tiểu Thái nói đầu tư nhỏ bộ phim?" Tiểu Thương Nhất nhìn một chút ngoài cửa sổ, điểm vào xem xem này một cái tuyến chọn hạng.

Lập tức, trong màn ảnh nhân vật bắt đầu hướng về rừng cây khô trong đi đến, đồng thời dưới góc trái máu vòng xoáy màu đỏ bắt đầu lớn lên.

"Hà?" Tiểu Thương Nhất có chút không rõ.

Nhưng là, nguyên bản cần phải lớn lên đến màn hình kích thước liền cần phải chấm dứt vòng xoáy, cũng không có chấm dứt chiều hướng, mà là vẫn lớn lên, mãi đến tận. . . Đi tới màn hình điện thoại di động ở ngoài.

Trong phòng cảnh tượng, Tiểu Thương Nhất tay cầm điện thoại di động ngồi ở trên giường, lấy tay máy làm trung tâm, một cái vòng xoáy màu đỏ ngừng liên tục xoay tròn, lúc này vòng xoáy to nhỏ đã vượt qua mặt Tiểu Thương Nhất bộ phận, hơn nữa, càng quan trọng chính là, vòng xoáy y nguyên không có bất kỳ dừng lại ý.

Tiểu Thương Nhất muốn đưa điện thoại di động ném xuống, nhưng là điện thoại di động giống như dính ở trên tay như thế.

Tất cả những thứ này tuy rằng viết nhiều như vậy chữ, nhưng mà xảy ra thời gian nhưng vô cùng ngắn, nhưng là nói là trong nháy mắt.

Rất nhanh, máu vòng xoáy màu đỏ đem cả người Tiểu Thương Nhất đều bao trùm.

Trước mắt một mảnh màu máu, chờ màu máu biến mất sau đó, Tiểu Thương Nhất phát hiện mình nằm trên đất, mà phía trước, là trước ở trên màn ảnh nhìn thấy rừng cây khô.

"Ta. . . Tiến vào điện thoại di động?" Tiểu Thương Nhất chớp mắt nhìn, tuy rằng tình huống vô cùng lúng túng, nhưng trải qua ba bộ phim hắn cũng đã tiếp nhận rồi mình lúc này tình cảnh.

"Được rồi. . . Sớm nghĩ đến sẽ không thật giống chơi điện thoại di động trò chơi như thế." Tiểu Thương Nhất lắc lắc đầu, cười nhạo mình không biết gì.

Có một chút gây nên Tiểu Thương Nhất chú ý, tuy rằng hắn ở trong thế giới hiện thực xem chính mình là bản hình tượng, nhưng mà làm chính mình sau khi tiến vào, chính mình y nguyên là người lớn hình tượng.

Hắn hơi sửa sang lại quần áo của chính mình, hướng về rừng cây khô đi đến.

Răng rắc.

Dưới chân cành khô chịu Tiểu Thương Nhất đập đứt, phát ra tiếng vang lạnh lạnh, này vừa vang âm thanh đã kinh động cây khô trên quạ đen, a một tiếng, một đám quạ đen theo bầu trời phân tán bốn phía bay qua, tiếp theo, rừng cây khô lần thứ hai trở về yên tĩnh.

Cảnh tượng này để Tiểu Thương Nhất nhớ tới chính mình trước đây chơi khủng bố trò chơi, cảnh tượng lúc đó hình như cùng lúc này giống như đúc, cho đến ngày nay, hắn đã không quá nhớ tới lúc trước cốt truyện, nhưng khi đó lưu lại khủng bố hình ảnh vẫn cứ ở lại trong đầu của hắn.

Tiểu Thương Nhất nuốt ngụm nước bọt, tiếp tục hướng phía trước đi.

Bầu trời âm u, tăng thêm trong lòng Tiểu Thương Nhất lo lắng.

Rất nhanh, phía trước xuất hiện một cô bé bóng lưng, bé gái này trên người mặc màu đỏ váy ngắn, mảnh mai thân thể giải thích rõ vóc người rất tốt, chiều cao có lẽ ở 1 mét hai khoảng chừng, tuổi tác lớn khoảng 8 tuổi khoảng chừng, bé gái này trong tay còn nhắc theo một cái lăng hoa, chỉ có trong gió thả không phải đóa hoa trái cây những thứ đồ này, mà là một cái đứt rời bàn tay.

Tiểu Thương Nhất rất xa quan sát, bởi vì chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng, lại thêm lăng hoa trong thả chính là người bàn tay, vì lẽ đó Tiểu Thương Nhất quyết định lại từ tế quan sát một phen.

"Hoàn toàn không mò ra bộ phim này nghĩ đến làm cái gì, cần phải không khả năng cùng trường THPT Tân Hải như thế, có thể sau đó sẽ có cốt truyện giải thích rõ hoặc là nhắc nhở a?" Tiểu Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

Bé gái tiếp tục hướng phía trước đi, hình như không có phát hiện Tiểu Thương Nhất.

Tiểu Thương Nhất cố gắng không đập trên đất cành khô, để ngửa bé gái phát hiện mình.

Đang lúc này, rừng cây khô trong thần bí bé gái đem đầu quay lại, trong giây lát này, Tiểu Thương Nhất nhìn thấy một cái mục nát mặt, càng đáng sợ chính là, cô bé da mặt còn có một nửa treo ở trên mặt, theo cô bé quay đầu cùng đồng đưa.

Chương 74: Xinh đẹp tay

Tiền Thương Nhất ẩn núp ở một viên khá lớn cây khô mặt sau, tập trung tư tưởng nín thở.

"Cũng còn tốt ta phản ứng nhanh chóng." Thấy mình không có bị phát hiện, Tiền Thương Nhất thở phào nhẹ nhõm.

Làm bé gái tiếp tục hướng phía trước sau khi đi, Tiền Thương Nhất lau một cái mồ hôi lạnh trên trán, hít sâu một hơi, tiếp tục theo kịp.

Không lâu lắm, bé gái liền đến đến một ngôi mộ trước, tiếp tục Tiền Thương Nhất nhìn thấy bé gái đưa tay đem lẵng hoa trong tay đứt bầy ra ở trên mặt đất.

"Đây là. . ." Tiền Thương Nhất chau mày, sự tiến triển của tình hình càng ngày càng ly kỳ.

Tiếp đó, hắn nghe được thanh âm của tiểu cô nương.

"Mẹ, bàn tay này nhưng là mới mẻ nhất bàn tay, người nhất định có thể sống tới được." Giọng cô gái dường như tràn ngập kỳ vọng.

"Sống lại? Mẹ nàng đã chết rồi sao?" Tiền Thương Nhất hơi nhô ra xảy ra chút thân thể, hắn nhìn thấy cô bé áo đỏ chính xác quỳ trên mặt đất, lẵng hoa trong bàn tay chính xác bày ra ở cô bé áo đỏ trước mặt.

Cô bé áo đỏ hai tay chắp tay trước ngực, đầu 45° giương lên, vô cùng thành kính.

"Làm sao có khả năng? Như vậy liền có thể sống lại, vậy không phải cười chết người." Tiền Thương Nhất ở trong lòng lạnh hừ một tiếng, hắn chờ đợi cô bé áo đỏ trên mặt lập tức sẽ xuất hiện ủ rũ vẻ mặt.

Lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện.

Giữa bầu trời chẳng biết vì sao có một cái ánh sáng thiêng liêng buông xuống ở cô bé áo đỏ trên mình, này nói thuần khiết ánh sáng thiêng liêng dường như đem rừng cây khô hết thấy âm u đều xua tan, tuy rằng bản thân dựa vào cứng chắc cây khô, nhưng là ở đây ánh sáng thiêng liêng chiếu rọi xuống, Tiền Thương Nhất có một loại chính mình đang nằm ở ghế sa lon bằng da thật cảm giác.

Ấm áp đi khắp toàn thân, loại bỏ hết thấy khí lạnh.

"Trời ạ, nhanh như vậy liền xuất hiện?" Tiền Thương Nhất đã như vậy quên mất chính mình vừa nảy ý nghĩ.

"Chúa vĩ đại, ngài có thể hay không để cho mẹ sống lại, nàng là như vậy hiền lành, như vậy dịu dàng, mẹ không ở sau đó, cha mỗi ngày đều uống đến say khướt, trong nhà cũng không lại tràn ngập tiếng cười nói nói, van cầu người." Cô bé áo đỏ hướng trời cao thần khẩn cầu, khẩn cầu chỉ có thần mới có thể làm được sự việc.

Theo cô bé áo đỏ bắt đầu quỳ lạy, trước người của nàng bàn tay chậm rãi lên cao, thật giống như lông chim như thế.

Bàn tay vẫn lên cao đến khoảng chừng ba mét địa phương, tiếp theo, đột nhiên rơi tại mặt đất.

Ánh sáng thiêng liêng lập tức biến mất, rừng cây khô quỷ dị âm u lần thứ hai như sóng biển như nhau bao trùm tới.

(bàn tay còn chưa đủ mới mẻ, nếu như người thật sự muốn sống lại mẹ người, nhất định phải tìm mới mẻ nhất bàn tay mới được, biết không?)

Uy nghiêm nghiêm túc âm thanh theo bầu trời truyền đến, này thanh âm êm dịu mà xinh đẹp, lại như chim sơn ca ca hát.

"Nhưng là, chúa vĩ đại, này đã là ta có thể tìm tới mới mẻ nhất bàn tay, ta tới chỗ nào tìm càng mới mẻ bàn tay đâu?" Cô bé áo đỏ ánh mắt thành kính.

(ở bên cạnh người, thì có càng mới mẻ bàn tay.)

Giữa bầu trời âm thanh vừa vặn nói xong, Tiền Thương Nhất liền cảm giác một luồng hơi lạnh bao phủ toàn thân, lúc này hắn cảm giác mình lại như chịu thợ săn nhìn chăm chăm con mồi, nếu như không lập tức chạy trốn, cái chết lưỡi liềm sẽ bất cứ lúc nào cắt vỡ cổ họng của hắn.

"Vừa nảy liền là người vẫn ở theo ta sao? Chú?" Chẳng biết lúc nào, cô bé áo đỏ xuất hiện ở bên người Tiền Thương Nhất.

"Làm sao có khả năng. . . Ta rõ ràng không nghe thấy bất kỳ thanh âm gì, hơn nữa, liền vừa nảy như vậy chút thời gian, làm sao có khả năng nhanh như vậy? Mặt khác. . . Chú. . ." Tiền Thương Nhất kéo lại khóe miệng.

Tiền Thương Nhất cúi đầu nhìn bé gái đáng sợ khuôn mặt, cố gắng không để cho mình nôn mửa.

"Không có, ta chỉ là đi ngang qua." Tiền Thương Nhất để cho mình khuôn mặt duy trì mỉm cười, tiếp tục hần lắc lắc đầu.

"Tay chú thật xinh đẹp a!" Cô bé áo đỏ hai mắt nhìn chăm chăm tay Tiền Thương Nhất, viên mắt trong con ngươi giống như muốn trợn đi ra như thế, càng đáng sợ chính là, cô bé áo đỏ đồng thời còn lè lưỡi liếm liếm môi mình.

Tiền Thương Nhất không có trả lời, mà là vô cùng tự nhiên đưa tay cầm ở túi quần trong.

Không nhìn thấy tay Tiền Thương Nhất sau đó, cô bé áo đỏ cũng khôi phục lại bình thường trạng thái, không có vừa nảy cuồng nhiệt về mặt.

"Ngươi muốn sống lại mẹ ngươi sao?" Tiền Thương Nhất mở miệng hỏi thăm.

"Ừm!" Cô bé áo đỏ khẳng định gật gật đầu, giống như có người biết ý nghĩ của nàng chuyện này làm cho nàng vô cùng vui vẻ.

"Cha ngươi tại sao không giúp ngươi đâu? Lẽ nào hần không muốn sống lại mẹ ngươi?" Tiền Thương Nhất tiếp tục hỏi, hần lúc này tận lực đem đề tài theo bàn tay này một từ trên dẫn ra.

"Trời mới biết lúc này nằm ở phần mộ trước bàn tay kia chủ nhân còn có thể hay không thể hít thở, này rừng cây khô trong hết thấy đều có vẻ vô cùng quý dị, vẫn là cẩn thận mới là tốt tốt hơn, hơn nữa hiện tại ta là người thật ở đây a!" Tiền Thương Nhất vai trái tựa ở cây khô trên, biểu cảm trên mặt vô cùng tùy ý.

"Ừm!" Cô bé áo đỏ lắc lắc đầu, "Chuyện này không thể nói cho cha, chúa vĩ đại nói nếu như ta nói cho cha, như vậy cái phương pháp này liền không có tác dụng, ta liền không thể sống lại mẹ."

Nhìn thấy như thế khủng bố mặt hướng mình làm nũng, Tiền Thương Nhất nổi da gà nổi lên một thân.

"Ngươi rất tin tưởng chúa vĩ đại sao?" Tiền Thương Nhất nghĩ đến vừa nảy ánh sáng thiêng liêng, nếu như là tín ngưỡng cuồng nhiệt phản tử, nói không chắc làm ánh sáng thiêng liêng xuất hiện trong nháy mắt, bọn họ liền bằng lòng kính dâng ra tính mạng của chính mình.

"Theo trên bản chất tôi nói, hết thấy tôn giáo tôn sùng đối tượng đều bắt nguồn từ tại tự nhiên.

Nhìn chung xưa nay, tôn giáo không một không chịu người đang nắm quyền sử dụng, hoặc lôi kéo người ta hướng lên trên hoặc lôi kéo người ta sa đọa, đối với không tin tôn giáo người tôi nói, tín đồ logic có vẻ tương đương buồn cười, đây là bởi vì không có đầy đủ suy xét tín đồ nhu cầu.

Nhiều lúc, người cần vên vẹn là một loại tin cậy, một loại dựa vào cảm giác, cái này cũng là dù thế nào giàu sang đều có khả năng trở thành tôn giáo tín đồ nguyên nhân.

Lúc này cô bé áo đỏ liền cần loại này dựa vào cảm giác, mẹ qua đời đưa gia đình nàng mang đến to lớn ảnh hưởng, cha cả ngày say rượu, bởi vì cô bé áo đỏ không có lao động năng lực, vì lẽ đó trong nhà điều kiện khẳng định càng ngày càng kém."

Những ý niệm này trong nháy mắt xuất hiện ở Tiền Thương Nhất trong đầu.

Gặp người nói tiếng người, gặp quỷ nói tiếng quỷ, chỉ cần có thể truyền đạt, ngôn ngữ cũng là một loại vũ khí.

"Ta tin tưởng." Cô bé áo đỏ ánh mắt kiên định thậm chí để rừng cây khô âm u đều ít một chút.

"Ngươi nhất định rất yêu mẹ ngươi." Tiền Thương Nhất nhìn chung quanh một chút, hần ở trừ tính chính mình đường chạy trốn.

"Đương nhiên, ta yêu mẹ ta nhất, liền cha đều không có ta yêu!" Cô bé áo đỏ khua tay múa chân, hình như nghĩ thông suốt qua loại động tác này chứng minh mình mà nói.

"Như vậy, ngươi có thể. . . À, mang chú đi gặp thấy cha ngươi sao?" Tiền Thương Nhất hơi chớp nhìn.

"Cũng còn tốt cái này cô bé áo đỏ không có xem rất nhiều suy nghĩ đột nhiên thay đổi, không biết 'Chúa vĩ đại' ý, còn có cái gì bàn tay so sánh đưa bàn tay theo sống trên thân thể người chặt bỏ đến càng mới mẽ?" Khóe miệng Tiền Thương Nhất mỉm cười, trong lòng đã có một cái suy đoán.

"Ừm. . . Cha đã nói không cho ta mang người xa lạ về nhà. . ." Cô bé áo đỏ có chút khó khăn.

"Chúng ta tán gẫu lâu như vậy, đã sớm không phải người xa lạ." Tiền Thương Nhất nhìn cô bé áo đỏ nói rằng.

"Ừm." Nghe được Tiền Thương Nhất, cô bé áo đỏ cũng tháo ra trong lòng vấn đề khó.

"Đúng rồi, ngươi tên là gì?" Tiền Thương Nhất nhẹ giọng hỏi.

"Anna, gọi ta Anna là có thể, Anna Tate." Cô bé áo đỏ báo ra tên của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Nhà nấm

"Chú tên gọi là gì vậy?" Anna mặt lộ vẻ tò mò.

"Jack, Jack Spack." Tiễn Thương Nhất nghĩ đến một cái tên.

"Chú Jack theo ta về nhà đi, ta dẫn người đi thấy cha ta." Anna duỗi ra bàn thân nửa mục nát tay, bắt được Tiễn Thương Nhất tay trái bấp tay nhỏ.

"Được." Tiễn Thương Nhất y nguyên đem bàn tay của chính mình đặt ở trong túi quần.

Đi theo phía sau Anna, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình đi tới phương hướng đúng là mình lúc đi vào phương hướng.

"Cảm giác không khả năng đi ra ngoài, cần phải vẫn là ở rừng cây khô trong." Tiễn Thương Nhất không có ôm hi vọng quá lớn.

Hai người ở rừng cây khô trong đi rồi nửa giờ, y nguyên vẫn là ở rừng cây khô trong, Tiễn Thương Nhất suy đoán không có sai.

(một ngày, người như thường ngày ở rừng cây khô trong dạo mát, quan sát cây khô đặc điểm, chuẩn bị nhờ vào đó viết một phần có thể leo lên tập san trang đầu vănChương, nhưng mà hôm nay, người nhưng có không giống nhau phát hiện.)

Trong tai truyền đến chín chấn thộn giọng nam

"Đây là bối cảnh sao?" Tiễn Thương Nhất nhíu nhíu mày, hẳn lúc này vẫn cứ đi theo phía sau Anna.

Dọc theo đường đi, Anna nhảy nhảy nhót nhót, dường như nhặt được năm đồng tiền như thế.

(người phát hiện một cái đáng yêu bé gái, nàng ăn mặc màu đỏ áo váy, trong tay còn nhắc theo một cái xinh đẹp đóa hoa lam.)

". . . Nơi nào đáng yêu, lẽ nào là ta quan điểm thẩm mỹ có vấn đề?" Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu.

(chỉ là, lẵng hoa trong còn có một con đã bàn tay lạnh như băng, người sợ bé gái sẽ gặp phải nguy hiểm, muốn mở miệng gọi lại bé gái, hai người kết bạn ở rừng cây khô trong tiến lên, nhưng mà bé gái hình như có tâm sự, không nghe thấy âm thanh người.)

"Cái quỷ gì. . ." Tiễn Thương Nhất nguyền một cái.

(ngay sau đó người đi theo phía sau bé gái, muốn phải bảo vệ nàng.)

"Không thể nào. . . Bây giờ lời bực bực là đến chọc cười sao? Người bình thường đều sẽ không đi bảo vệ được không?" Nếu như không phải lo lắng cho mình phản ứng quá mức sẽ có đầu một nơi thân một nẻo nguy hiểm, trong lòng hẳn những câu nói này, có lẽ lúc này đã hô lên.

(bé gái đi tới một ngôi mộ trước, thành kính quỳ trên mặt đất, tựa hồ đang vì nàng chết đi mẹ cầu khẩn, a, cỡ nào đáng tiếc tụy khuôn mặt, thậm chí ngay cả trên trời thần đều cảm động, rơi xuống nghiêm túc trang nghiêm ánh sáng thiêng liêng.)

"Ta có thể cười sao?" Tiễn Thương Nhất đầy mặt bất đắc dĩ.

(bàn tay lạnh như băng ở ánh sáng thiêng liêng chiếu rọi xuống từ từ bay lên trời, a, nguyên lai đây là trên trời thần rơi rớt ở thế gian bàn tay, ai tìm tới bàn tay, thần sẽ thực hiện hẳn một cái nguyện vọng, bé gái này nguyện vọng là cái gì đâu? Nàng muốn sống lại mẹ mình, người nghe đến mấy câu này sau, chảy xuống rung động nước mắt.)

"Haizz." Nghe đến đó, Tiễn Thương Nhất liền nhỏ nước bọt suy nghĩ đều không có.

"Chú Jack, phía trước liền là ta nhà, cha nhìn thấy người nhất định sẽ vô cùng vui vẻ." Anna quay đầu lại liếc mắt nhìn Tiễn Thương Nhất.

Ở Tiễn Thương Nhất trước mắt, có một cái quái dị hình dạng gian phòng, sở dĩ nói nó quái dị, là bởi vì nó toàn thể hình tượng liền là một cây nấm.

"Liền gọi nó nhà nấm tốt rồi." Tiễn Thương Nhất nghĩ đến cái xưng hô.

Ở nhà nấm xung quanh, có một vòng thấp bé hàng rào, chỉ là, ở hàng rào mặt trên mang theo đã mục nát loài người nội tạng cùng thân thể.

Tuy rằng vẫn không có tới gần, nhưng tanh tươi đã truyền vào trong mũi, bởi vì mùi vị quá nặng, Tiễn Thương Nhất nuốt chút nữa chịu sặc, liên tục ho khan vài tiếng, sắc mặt mới khôi phục bình thường.

(nhưng là, bé gái tìm tới bàn tay giống như không phải thần lưu lại xuống bàn tay, thần từ chối bé gái này nguyện vọng, bàn tay từ không trung rút xuống)

(tiếp tục cố gắng đi, chỉ cần người đầy đủ cố gắng, mẹ của người liền có thể sống lại. Thần như vậy nói với bé gái.)

"Này âm thanh lời bộc bạch nghe được ta đều nhanh chóng tuyệt vọng." Tiễn Thương Nhất thở dài.

Anna y nguyên lôi kéo Tiễn Thương Nhất bấp tay nhỏ, hướng về nhà nắm đi đến.

Xuyên qua trần ngập tanh tươi hàng rào, hai người đi tới nhà nắm trước cửa.

"Cha, mở cửa!" Anna tay trái nhẹ nhàng gõ gõ cửa.

Qua khoảng chừng năm giây, bên trong vẫn không có bất kỳ đáp lại.

"Chú Jack, có thể cha ta lại uống say." Anna giải thích một câu.

Tiến Thương Nhất cười cợt, không có trả lời.

Tiếp đó, Anna theo trên mình móc ra một cây xương ngón tay, sau đó dùng này cây xương ngón tay mở cửa ra.

(nghe được tất cả người, quyết định tiêu tốn một chút thời gian trợ giúp bé gái, thực hiện nguyện vọng của nàng)

Lúc này, nhà nắm cửa mở ra, bởi vì cửa độ cao không đủ, vì lẽ đó Tiễn Thương Nhất tiến vào thời điểm cần hơi khom lưng.

Vừa đi vào nhà nắm, dày đặc mùi máu tanh liền điên cuồng xé rách Tiễn Thương Nhất khứu giác, vền vền qua mấy giây, hần thì có một loại ờ lờ sát sinh đi lại nửa giờ cảm giác.

Trước mắt, một cái không lồ ao máu nằm ngang ở trước mặt Tiễn Thương Nhất.

Bên trong ao máu gần như lấp kín xác chết, theo những xác chết này mục nát trình độ đến xem, có chết đi từ lâu đã lâu, có hình như mấy ngày gần đây mới cái chết.

"Cha!" Anna hướng về nhà nắm phía bên phải đi đến, đương nhiên, nàng không có quên kéo Tiễn Thương Nhất.

Tiến Thương Nhất quay đầu phát hiện phía bên phải có một cái bồn tắm lớn như thể vật chứa, một bộ xương khô nằm ở bên trong, cho dù xa rồi có gần hai mét xa, Tiễn Thương Nhất cũng có thể nghe thấy được bồn tắm lớn trong toà ra mùi rượu, hơn nữa số ghi còn rất cao, Tiễn Thương Nhất thậm chí nghi ngờ này bồn tắm lớn trong chất lỏng căn bản là thuần khiết cồn.

"Cha, người tại sao không mở cửa!" Anna đỡ bồn tắm lớn viên, quả trách căn bản sẽ không nói chuyện bộ xương.

"Cha người có thể mở rộng cửa thì có quý!" Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nói.

"Chú Jack, cha giống như không muốn để ý đến chúng ta, là không phải chúng ta chọc hần tức giận?" Anna quay đầu lại nhìn Tiễn Thương Nhất.

"Anna, cha người uống say, cho nên mới không có để ý đến chúng ta." Tiễn Thương Nhất nói một cách đầy ý vị sâu xa nói.

(người theo bé gái đi tới trong nhà nàng , đây là một chỗ nhà nắm, vô cùng đáng yêu rung động lòng người, hơn nữa ngoài phòng hàng rào trên còn có thật nhiều mùi thơm nức mũi đoá hoa, người ngửi một cái, ý định lĩnh hội hương vị mang cho người ta tươi đẹp hưởng thụ.)

"Có thể hay không cảm miệng!" Tiễn Thương Nhất lúc này vô cùng muốn nếm người.

"Ừm, được rồi." Anna bĩu môi, "Ta trước hết mời chú Jack uống đồ uống tốt rồi, đồ uống tốt vô cùng uống, Anna tuyệt đối sẽ không lừa gạt chú."

"Anna, chú Jack không khát, không cần làm phiền." Cho dù là đoán, Tiễn Thương Nhất cũng có thể đoán ra Anna nói tới đồ uống cuối cùng là cái gì, hần dựa vào vốn không muốn thưởng thức loại này mùi vị.

"Chú Jack không thích Anna sao?" Anna buông ra cầm lấy Tiễn Thương Nhất cánh tay tay phải, cúi đầu, như phạm vào vô cùng nghiêm trọng sai lầm đùa nhỏ.

"Không phải, chú Jack không có không thích Anna." Tiễn Thương Nhất ngồi xổm xuống, "Nếu Anna đã nói là uống , như vậy chú Jack coi như không khát cũng nhất định phải uống một chén."

"Được!" Anna tại chỗ nhảy một cái, còn vỗ xuống mục nát tay nhỏ, "Chú chờ ta, ta lập tức đi ngay lấy thức uống."

(đi tới nhà nắm trước cửa, bé gái dịu dàng gõ gõ cửa, nhưng là bên trong không có người trả lời, bất đắc dĩ, bé gái đành phải lấy ra chìa khoá chính mình mở cửa, tiến vào nhà nắm, người nhìn thấy nhà nắm bên trong có một ao xinh đẹp nước trong.)

Âm thanh lời bộc bạch trầm thấp mà ung dung, vẫn ở hành hạ Tiễn Thương Nhất.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Dững sĩ

Tuy rằng Tiễn Thương Nhất đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi hắn nhìn thấy Anna cầm một cái chén nhỏ theo lấp kín mùi hôi xác chết ao trong trực tiếp mức nước thời điểm, hắn vẫn là cảm thấy tuyệt vọng loại tâm tình này ở trong lòng lan tràn.

Anna cầm cái ly đi tới một cái bàn dài bên, nàng nhìn trên bàn số lượng đông đảo trông mắt, trong lòng một lúc không quyết định chắc chắn được, ngay sau đó Anna quay đầu hỏi Tiễn Thương Nhất, "Chú Jack, người muốn cái gì khẩu vị?"

Tiến Thương Nhất đến gần hai bước, thấy rõ trên bàn đồ vật.

Toàn bộ là trông mắt, tuy rằng có to nhỏ sai biệt, nhưng không nghi ngờ chút nào, tất cả là loài người trông mắt.

(vì chiều dài người, bé gái quyết định mời người uống một chén ngon miệng đồ uống, hình như còn có vài loại không giống khẩu vị, tuy rằng người đều muốn thưởng thức một phen, nhưng thân là vị khách, vẫn là bỏ đi ý nghĩ này, chọn người thích nhất ô mai vị.)

"Đều có cái gì khẩu vị?" Tiễn Thương Nhất đã bắt đầu lơ là lời bộc bạch.

"Có quá táo, cây đu đủ còn có ô mai, rất nhiều rất nhiều khẩu vị nha." Anna lớn tiếng nói.

"Quá táo đi." Tiễn Thương Nhất cố ý chọn một cái cùng lời bộc bạch không giống khẩu vị.

"Được." Anna nặng nề gật đầu một cái.

Rất nhanh, Anna liền đem 'Ngon miệng' đồ uống bùng đến trước mặt Tiễn Thương Nhất.

Nhìn thấy trong chén không ngừng lăn lộn thương lòng trắng mắt, Tiễn Thương Nhất do dự hai giây, vẫn là đưa tay phải ra đem cái ly nhận lấy.

"Chờ Anna quay đầu ta liền đổ đi." Tiếp nhận đồ uống sau, Tiễn Thương Nhất không có uống.

Nhưng mà, hiện thực thường thường cùng lý tưởng có chênh lệch rất lớn.

Anna hai con khùng bỏ con mắt trừng mắt Tiễn Thương Nhất, hình như vô cùng mong đợi hắn ở ngay trước mặt chính mình đem trong chén chất lỏng uống vào.

"Thật muốn uống?" Tiễn Thương Nhất chậm chạp đem cái ly đặt ở miệng trước.

(người uống một hơi cạn sạch, ô mai mùi thơm ở người vị giác trên quanh quẩn, người nhắm mắt lại cẩn thận cảm thụ này chén đồ uống món ăn ngon, mãi cho đến bé gái lên tiếng hỏi thăm, người mới mở hai mắt ra.)

"Không thể nào. . ." Tiễn Thương Nhất dù thế nào thế nào đều không thể đem trước mắt đồ uống cùng lời bộc bạch nói tới ô mai vị đồ uống liên hệ tới, hắn tin chắc này hoàn toàn là hai loại không giống đồ uống, hơn nữa trong tay hắn cầm này một chén khẳng định thuộc về hệ bóng tối.

Trùng hợp lúc này, nhà nắm truyền ra ngoài đến một tiếng vang thật lớn.

Anna sau khi nghe, lập tức chạy đến vừa nãy cảm trông mắt dưới bàn, đem một thanh không lồ lưỡi búa lấy ra, khiến cho người giật mình chính là, cái này lưỡi búa dựng thẳng thả trên mặt đất độ cao so sánh Tiễn Thương Nhất chiều cao còn cao hơn.

"Chú Jack, người xấu lại tới nữa rồi." Anna một tay nhấc theo búa to, hướng về nhà nắm đi ra ngoài.

"Kết quả ai là người xấu a ê!" Tiễn Thương Nhất nhìn lưng Anna bóng dáng, không chỉ có vì nhà nằm ở ngoài người xấu lo lắng, chẳng qua lúc này, hẳn vẫn là trước tiên làm một cái đối với mình chuyện quan trọng nhất, đem trong ly đồ uống ngã vào mũi hôi bên trong ao máu.

Đem cái ly thả lại trên bàn sau, Tiễn Thương Nhất đi ra nhà nằm.

Ngoài phòng, có ba tên thanh niên, chẳng qua, này ba tên thanh niên mặc vô cùng kỳ quái, cùng với nói là kỳ quái, không bằng nói là Fantasy, bởi vì có hai tên nam giới đều ăn mặc ma pháp sư áo choàng, một người khác thì lại trên người mặc màu trắng bạc giáp trụ.

Hai tên mặc áo choàng nam giới, một người có màu nâu tóc ngắn, trên mình áo choàng là màu xanh biển, khắp toàn thân toả ra một loại Ninh Tĩnh hơi thở, mà một người khác mặc áo choàng nam giới có màu đỏ tóc ngắn, trên người hẳn áo choàng màu sắc là thuần khiết màu trắng, ngoài ra, này hai tên thanh niên trong tay đều cầm giống như pháp trượng vũ khí.

Trên người mặc màu trắng bạc giáp trụ nam giới có một cái xinh đẹp tóc vàng, tay phải kiếm dài bạc trắng cắm trên mặt đất, tay trái màu trắng hình thoi tấm khiên ngăn ở trước ngực.

"A. . ." Tiễn Thương Nhất hí mắt, nhìn thấy ba người này hoá trang sau, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

"Các người muốn làm gì?" Anna một tay đem búa to nằm ngang ở trước ngực.

"Ma nữ, người thẩm phán ngày đã đến." Bản thân xuyên áo choàng màu trắng nam giới trầm giọng nói, tiếng nói của hắn trong có một luồng ám áp lòng người sức mạnh.

"Lại là các người những người xấu này, nếu như mẹ còn sống sót, nhất định sẽ không để cho các người xằng bậy." Anna có chút tức giận.

"Ánh sáng thiêng liêng buông xuống!" Áo dài trắng nam giới hô to một tiếng, trong tay pháp trượng dùng sức đâm vào mặt đất.

Êm dịu ánh sáng trắng lấy áo dài trắng nam giới làm trung tâm rồi đi, đến mức, hết thấy ô uest đều chịu quét sạch.

Khi này ánh sáng trắng tiếp xúc được Tiễn Thương Nhất thời điểm, Tiễn Thương Nhất xuất hiện một loại gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt cảm giác, vẫn quá nhiều hẳn khứu giác tanh tươi cũng như bột biển như nhau biến mất.

"Cố lên a!" Tiễn Thương Nhất ở trong lòng vì ba tên thanh niên cổ động.

(lúc này, nhà nằm truyền ra ngoài đến một tiếng vang thật lớn, người cùng bé gái đi ra nhà nằm, phát hiện hàng rào bên ngoài đứng ba tên khuôn mặt xấu xí quái vật, tay bọn họ cầm vũ khí, hình như đang chuẩn bị hướng về nhà nằm khởi động tiến công.)

"Màn nước lưới che!" Áo dài xanh dương nam giới pháp trượng chỉ về phía trước, ba tên thanh niên trên mình đều nhiều hơn một cái nửa trong suốt màu xanh dương tấm khiên.

"Lửa thần!" Mũ sắt bạc nam giới đem kiếm dài trong tay nâng hướng bầu trời, nguyên bản trắng bạc kiếm dài đột nhiên bao trùm lên một tầng ngọn lửa màu đỏ trắng.

"Nghênh tiếp thẩm phán đi!" Mũ sắt bạc nam giới xông hướng Anna.

"Người xấu! Người xấu! Người xấu!" Anna hô to ba tiếng, sau đó nhắc theo búa to xông hướng mũ sắt bạc nam giới.

(cỡ nào đáng thương bé gái a, người không đành lòng, ngăn ở bé gái trước người, có lúc trở thành anh hùng, vèn vèn chỉ cần một cái nhỏ bé động tác.)

Anna chạy lấy đà vài bước sau, nhắc theo búa to nhảy lên, nàng này nhảy một cái, có tới cao ba mét, mũ sắt bạc nam giới thấy thế tay trái nâng lên tấm khiên, tay phải kiếm dài chuẩn bị thừa dịp Anna hết lực thời điểm phát động công kích, đến thẳng Anna tính mạng.

Nhưng là, búa to đánh tới mũ sắt bạc nam giới trên khiên thời điểm, cũng không có dừng lại, mà là bỏ ra tấm khiên, tiếp theo, đem mũ sắt bạc nam giới đánh vì khoảng chừng hai bộ phận.

"Không!" Hai tên bản thân mặc áo choàng nam giới la lớn.

"Có lộn hay không. . ." Tiễn Thương Nhất không nhịn được nhỏ giọng nhỏ nước bọt một câu, "Trực tiếp một phát chết luôn?"

"Thánh ân!" Áo dài trắng nam giới pháp trượng chỉ vào mũ sắt bạc nam giới xác chết, một chùm sáng màu trắng theo pháp trượng đỉnh bắn về phía mũ sắt bạc nam giới xác chết, tiếp theo, mũ sắt bạc nam giới xuất hiện lần nữa, chỉ có, lúc này mũ sắt bạc nam giới trên đầu còn đây một cái vàng vàng sáng màu trắng, vô cùng thánh khiết.

"Là ta đánh giá thấp sức mạnh của người, Ma nữ, chẳng qua ta cũng trả giá cái giá bằng cả mạng sống, hiện tại, ta sẽ không lại cho người cơ hội, xuống địa ngục đi thôi!" Mũ sắt bạc nam giới, về phía trước nhảy một cái, kiếm dài trong tay quét ngang mà ra.

Toàn bộ động tác làm liền một mạch, dường như huấn luyện vô số lần.

Hai tay Anna cầm búa to về phía trước quét ngang, lần thứ hai đem mũ sắt bạc nam giới chia làm hai bộ phận, chỉ bất quá lần này là trên dưới hai bộ

phần.

"Không!" Áo dài xanh dương thanh niên vút ra bản thân pháp tượng, trong miệng ni non ghi nhớ thần chú, tiếp theo, pháp tượng tại bầu trời vỡ vụn, biến thành từng khối từng khối vụn gỗ, đồng thời, áo dài xanh dương thanh niên cũng nôn một ngụm máu tươi, chẳng qua thần chú cũng không có vì vậy chấm dứt.

"Băng tuyết nữ thần mâu!" Áo dài xanh dương thanh niên tay phải chỉ về Anna.

Bầu trời, một thanh khổng lồ màu xanh dương giáo dài xuất hiện, vền vền chỉ là phóng tầm mắt nhìn, đều có thể cảm nhận được nó tinh xảo, dường như chỉ có trên thế giới hết thảy vĩ đại thợ điêu khắc cùng tham dự, mới có thể chế tạo ra một thanh này tinh xảo giáo dài.

Đồng thời, Anna cũng ném ra chính mình búa to.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Một mũi tên trúng hai con chim

Búa to cùng giáo dài gặp gỡ trong nháy mắt, xung quanh thời gian dường như đều chấm dứt, tiếp theo, giáo dài hóa thành vô số mảnh băng theo bầu trời rơi xuống, búa to quay một vòng sau đó trở lại trong tay Anna.

Giáo dài vỡ vụn sau đó, áo dài xanh dương thanh niên trực tiếp ném xuống đất, hôn mê bất tỉnh.

"Tại sao?" Áo dài trắng thanh niên đầy mặt kinh ngạc, Anna thực lực hoàn toàn vượt qua dự tính của bọn họ, có thể nói cách biệt không phải một cái đẳng cấp.

"Người xấu, đều nên đi chết!" Anna cầm lưỡi búa áp sát áo dài trắng thanh niên.

Áo dài trắng thanh niên thấy thế hai đầu gối quỳ xuống đất, hai tay chắp tay trước ngực, đáng vóc tiêu tụy nhìn bầu trời.

"Thần a, cảm thụ ta kêu gọi đi!" Theo áo dài trắng thanh niên dứt lời, một cái thiên sứ hình tượng bóng mờ xuất hiện ở áo dài trắng thanh niên phía sau, thiên sứ xuất hiện sau đó, không nói lời nào, vền vền giờ giờ kiếm, một luồng mạnh mẽ mà không gì địch nổi sức mạnh liên trùng kích ở đây tất cả mọi người, ngoại trừ. . . Anna.

Anna lần thứ hai nhảy lên, lưỡi búa đánh xuống sau, áo dài trắng thanh niên phía sau bóng mờ trong nháy mắt tiêu tan, đương nhiên, áo dài trắng thanh niên cũng đầu một nơi thân một nẻo, đi đi gặp thượng đế.

(người đánh bại quái vật, cứu bé gái, người là anh hùng!)

Âm thanh lời bộc bạch truyền vào trong tai Tiền Thương Nhất, nhưng mà Tiền Thương Nhất lúc này căn bản không tâm tình để ý tới những thứ này.

"Chuyện này. . . Chênh lệch có chút lớn a, theo loại này thiết lập đến xem, coi như Anna đứng không cử động nhường ta chém, ta có lẽ đều giết không được nàng, không biết còn sẽ có hay không có người xuất hiện?" Tiền Thương Nhất vừa vận nghĩ tới đây, một mũi tên lặng yên không một tiếng động bay tới, dường như đột nhiên xuất hiện.

Này đuổi bình thường mũi tên bắn trúng vai Anna, ở nguồn sức mạnh này ảnh hưởng, Anna bay ngược ra ngoài.

Tiền Thương Nhất vô cùng hiếu kỳ, kết quả là ai đối với Anna tạo thành thương tổn.

Không lâu lắm, một vóc người cao gầy Tinh linh xuất hiện ở trong mắt Tiền Thương Nhất, màu xanh biếc hoá trang cùng xung quanh mực nát hơi thở hoàn toàn không hợp.

"Ma nữ, vừa nãy cái kia một mũi tên, là những thứ kia chết dưới tay người sinh linh bắn ra ý niệm tên!" Tinh linh âm thanh vô cùng ngọt ngào, như tiếng trời.

Anna từ dưới đất bò dậy, dùng không bị thương tay cầm búa to.

"Người cũng là người xấu!" Nét mặt Anna càng ngày càng dữ tợn, phối hợp năng vốn là khuôn bố khuôn mặt, lúc này thật giống như theo địa ngục đến

ác ma.

Tinh linh cũng không tính trực tiếp cùng Anna cứng đối cứng, nàng mấy cái lắc mình liền rời đi Anna ánh mắt, không biết trốn đến nơi đâu đi, một nhánh tên bắn lên ép sát mặt đất bay về phía Anna, đối mặt này trái với định luật vật lý mũi tên, Anna nhẹ nhàng nhảy lên, né tránh Tinh linh đòn đánh này.

Tiếp đó, không đợi Tiễn Thương Nhất nhìn rõ ràng động tác Anna, Tinh linh đột nhiên ngã chổng vó ở trước mặt Tiễn Thương Nhất, xuất hiện đến vô cùng đột ngột, lúc này, Anna đã nhấc theo búa to bỏ tới.

"Chờ đã, Anna. . ." Tiễn Thương Nhất nói một tiếng.

Nghe được Tiễn Thương Nhất, Anna thu hồi vũ khí của chính mình, "Làm sao, chú Jack?"

"Ta nghĩ, ta tìm tới mới mẻ nhất bàn tay." Tiễn Thương Nhất nhìn Tinh linh tinh khắc hẹp dài đeo gọt khuôn mặt, trong lòng đã có kế hoạch.

"Có thật không?" Anna hai mắt tỏa ánh sáng.

"Đúng, chẳng qua, chỉ có Anna dựa theo chú Jack làm, mới mẻ nhất bàn tay mới phải xuất hiện." Tiễn Thương Nhất cười cợt.

. . .

Rừng cây khô trong, Anna đi lên, Tinh linh hai tay bị trói đi ở phía sau Anna, Tiễn Thương Nhất cuối cùng.

"Người lại trợ giúp Ma nữ!" Tinh linh quay đầu lờm một chút Tiễn Thương Nhất, tức giận hết sức.

"Câm miệng đi người." Tiễn Thương Nhất chẳng muốn giải thích.

(đánh bại quái vật sau đó, các người phát hiện thần roi rút ở thế gian bàn tay, bé gái rất vui vẻ, ma ma nàng rốt cục có thể sống lại)

Không lâu lắm, ba người liền đến đến phần mộ trước.

"Chú Jack, người nói mới mẻ nhất bàn tay ở chỗ nào?" Anna quay đầu hỏi, lúc này, trên người Anna tổn thương đã khỏi hẳn, tuy rằng theo bề ngoài không nhìn ra cái gì, nhưng theo Anna hành động trên có thể phán đoán ra.

"Ngay ở đây a." Tiễn Thương Nhất chỉ chỉ bị trói lại hai tay Tinh linh.

"Hả?" Anna không hiểu.

"Còn có cái gì so sánh theo cơ thể sống trên mình trực tiếp chém ra tay nắm càng mới mẻ đâu?" Tiễn Thương Nhất cười cợt.

"Jack chú ý của người là?" Anna hình như rõ ràng tái một chút.

"Anna, người chỉ cần đem tên này Tinh linh tay chặt bỏ đến, sau đó khăn cầu chúa vĩ đại đáp lại là có thể." Tiễn Thương Nhất tiếp tục giải thích.

"Ừm, được!" Anna gật đầu một cái.

"Người cái này vô liêm sỉ kẻ bỉ ổi!" Tinh linh mắng.

Chẳng qua, lời mắng chửi của nàng cũng không thể thay đổi nàng lúc này tình cảnh.

Anna búa to đánh xuống, Tinh linh phát ra tiếng kêu thảm, bàn tay rơi rơi trên mặt đất, Anna đưa bàn tay bày ra được, quỳ trên mặt đất.

Ánh sáng thiêng liêng xuất hiện lần nữa.

Tinh linh bàn tay từ từ lên cao, tiếp tục hóa thành một trận mưa máu rơi xuống phần mộ trên.

(ma ma người lập tức liền có thể sống lại!)

Giữa bầu trời có âm thanh vang lên , tiếp theo, trước mặt Anna phần mộ bắt đầu chấn động lên, giống như bên trong có món đồ gì muốn đi ra như thế.

Tinh linh kinh ngạc nhìn tất cả những thứ này, thậm chí quên mất trên tay đau đớn.

Anna đem búa to để dưới đất, không hề đề phòng hương phần mộ đi đến.

Đột nhiên, vô số cây mây theo phần mộ trong chui ra, đem Anna trôi lên.

"Ha ha ha ha ha ha ha ha ha!" Phần mộ trong truyền ra khùng bỏ tiếng cười.

Tiễn Thương Nhất phát hiện thanh âm này liền là trước chúa vĩ đại âm thanh, chỉ có lúc này không lại thánh khiết, mà là vô cùng âm lãnh.

"Thật đàn a! Làm sao có khả năng sẽ sống lại, bé gái người thực sự là quá ngốc, ngốc đến đáng yêu!" Một cái to lớn người cây theo phần mộ trong bỏ ra, chỉ có này người cây vô cùng quý dị, ngoại trừ chói trật lại Anna cây mây ở ngoài, còn lại chặc cây đều là cây khô.

"Quả nhiên." Tiễn Thương Nhất đem cột Tinh linh cánh tay dây thừng tháo ra, "Chỉ là một cái âm mưu mà thôi."

Chỉ thấy Tinh linh nhẹ nhàng vung tay lên, bị thương tay liền không chảy máu nữa, chẳng qua lúc này Tinh linh sắc mặt cũng vô cùng trắng bệch, nàng đã vô cùng suy yếu.

"Loài người, ta cần người trợ giúp ta!" Tinh linh mở miệng.

"Ta giúp người ra sao?" Chiến đấu mới vừa rồi Tiễn Thương Nhất toàn bộ đều nhìn thấy, hắn không cho là mình có thể tham dự đến cấp độ này chiến đấu trong đền.

"Ta một bàn tay đứt đoạn mất, không có cách nào giương cung, người giúp ta đỡ cây cung." Vừa mới dứt lời, Tinh linh trên tay liền xuất hiện một cái chất gỗ cung dài, cung dài trên điêu khắc thần bí hoa văn, những này hoa văn hình như là cổ xưa thần chú, đều có sức mạnh thần bí.

"Được." Hai tay Tiễn Thương Nhất một trên một dưới cầm cung.

Tinh linh kéo xuống dây cung, vô số điểm sáng màu xanh lá theo bốn phương tám hướng tụ tập, một nhánh màu xanh biếc mũi tên xuất hiện ở Tinh linh trên tay.

"Ồ? Còn có những người khác?" Người cây đem ánh mắt chuyển tới Tinh linh bên này.

Lúc này, Tinh linh trong tay mũi tên bắn ra ngoài, mục tiêu là Anna, còn có càng xa xăm người cây.

Một mũi tên trúng hai con chim.

Anna cùng người cây không có phát ra bất kỳ thanh âm gì liền theo phía trên thể giới này biến mất rồi.

Điểm sáng màu xanh lá ở rừng cây khô trong rải rác, màu xám đen trên đất bắt đầu có xanh nha xuất hiện, rừng cây khô lần nữa khôi phục cơ hội sống.

"Cảm ơn sự giúp đỡ của người, loài người!" Tinh linh đem chất gỗ cung dài vác trên vai trên.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78 : Được mất

"Vén vén là cảm ơn sao?" Tiễn Thương Nhất cau mày, không quá muốn để ý tới Tinh linh cảm ơn, cùng hắn biểu diễn ba vị trí đầu bộ phim không giống, bộ phim này nhân vật ở bên trong muốn hư ảo rất nhiều.

(bé gái lần thứ hai đi tới mẹ nàng phần mộ trước, hướng về chủa vĩ đại khấn cầu, người đứng ở phía sau bé gái, trên mặt mang theo ý cười, theo ánh sáng thiêng liêng xuất hiện, bé gái này mẹ rốt cục sống lại, bé gái xông lên trước ôm lấy mẹ nàng, hai mẹ con người để tỏ lòng cảm ơn, mời người cùng đi ăn tối.)

"Này?" Tiễn Thương Nhất ngẩng đầu nhìn.

Lời bộc bạch nói tới nội dung cùng hắn chứng kiến sự thực hoàn toàn khác nhau, càng như là bịa chuyện.

(có lỗi, ngài, người bản này... Tiểu thuyết, là không khả năng leo lên tạp chí của chúng ta.)

(tại sao?)

Tiến Thương Nhất nghe được âm thanh chính mình hỏi câu "Tại sao" .

(bởi vì... Ta cảm giác nó không giống như là tiểu thuyết, càng như là... Một chuyện cười, người hiểu được, xen vào bình thường cười nhạo cùng cười lạnh lời nói trong lúc đó loại kia cười nhạo, nói thật, vén vén chỉ là xem một lần cũng làm cho ta cảm thấy vô cùng lúng túng, huống hồ ta mới vừa rồi còn

qua loa đọc một lần.)

(nhưng là...)

Tiền Thương Nhất âm thanh chính mình lại vang lên, hình như còn muốn cuối cùng giãy dựa một phen.

(hiện tại, lập tức đi ra ngoài cho ta!)

Lời bộc bạch nổi giận gầm lên một tiếng, Tiền Thương Nhất nhất thời cảm giác trời đất quay cuồng, coi hán lần thứ hai khôi phục lúc bình thường, hán phát hiện mình trở lại gian phòng mình, tay phải còn cầm điện thoại di động của mình.

Trên màn ảnh, nhân vật của hán y nguyên đứng ở rừng cây khô trước, chẳng qua ngay ở hán xem thời điểm, rừng cây khô trong dần dần có một chút màu xanh lá chập chày, hình như mùa xuân một lần nữa trả lại đến khu này trong rừng cây.

Dưới góc phải ảnh chân dung tránh mấy lần ánh sáng đỏ.

Tiền Thương Nhất click một cái, phát hiện mình tiền phim gia tăng rồi 40, nhưng mà tương đối, giá trị danh dự nhưng giảm bớt 1.

"Tiền phim vô cùng phong phú, nhưng là. . . Giá trị danh dự giảm bớt chỉ sợ là bởi vì bộ phim này là 'Phim nát' a? Dù thế nào theo mỗi cái góc độ đến xem, ta vừa này ra đóng phim đều vô cùng qua loa, huống chi còn có cái kia không hiểu ra sao lời bộc bạch, lời bộc bạch nói tới câu chuyện cùng trải nghiệm của ta không giống nguyên nhân căn bản chỉ sợ là bởi vì. . . Vốn là hai cái không giống câu chuyện, sở dĩ đặt ở cùng một chỗ là vì lẫn lộn phán đoán của ta, cho rằng Anna là một cái 'Cô bé tốt' ."

Sau khi đi ra, Tiền Thương Nhất rất nhanh sẽ hiểu bộ phim bắt đầu nguồn.

Lúc này, trên màn hình điện thoại xuất hiện một phần bảng đánh giá.

Tiền Thương Nhất mở ra, phát hiện mặt trên nội dung liền là vừa này chính mình biểu diễn giá thành nhỏ bộ phim tin tức.

(rừng cây khô câu chuyện)

(tiền phim: 40)

(giá trị danh dự: -1)

(giới thiệu tóm tắt : Có tin tưởng tận mắt nhìn thấy sự vật, vẫn là nghe căn cứ người khác cái nhìn? Không giống lựa chọn sẽ làm thành khác nhau hậu quả, vì lẽ đó ở không biết tình huống, nhất định phải thận trọng lựa chọn.)

"Ha ha." Tiền Thương Nhất nở nụ cười một tiếng, đem bảng đánh giá đóng.

Ngoài cửa sổ ánh mặt trời y nguyên, Tiền Thương Nhất nhìn đồng hồ, "Ủm, chỉ qua một giờ, xem ra loại này giá thành nhỏ bộ phim tác dụng liền là sử dụng chính mình giá trị danh dự đến nhanh chóng kiếm lấy tiền phim, chỉ là không biết sẽ có hay không có ngoại lệ, tỷ như vừa đến đến lượng lớn tiền phim, lại có thể tăng lên giá trị danh dự."

"Nói đi nói lại, nếu như vừa này phán đoán của chính mình sai lầm, chịu Anna đưa chém, có lẽ thật sự sẽ chết a? Tuy rằng chỉ là giá thành nhỏ bộ phim, nhưng mà cũng sẽ đối với sinh mạng gặp nguy hiểm, sau đó cũng không thể khinh thường." Tiền Thương Nhất không có thao túng chính mình nhân vật tiếp tục tiến lên, mà là lựa chọn trở về.

Một lần nữa trở lại Cửa hàng địa ngục cửa.

(nhanh như vậy sẽ trở lại? Cần phải có rất lớn thu hoạch a?)

Trên màn hình điện thoại xuất hiện như thế một hàng chữ , đây là Tiền Thương Nhất người đại diện Tiểu Thái ở cùng hán chào hỏi.

"Ta hỏi ngươi, nếu như ở giá thành nhỏ trong bộ phim chết đi, có phải là cùng ta trước tham đóng phim như thế? Trên thực tế ta cũng sẽ chết đi." Tiền Thương Nhất đối với điện thoại di động nói.

(cho dù là giá thành nhỏ bộ phim cũng phải toàn lực ứng phó không phải sao? Đây là một cái diễn viên tự mình thái độ đúng mực.)

Tiểu Thái hồi đáp.

"Không hán." Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

(nói đến, nếu như ngươi còn muốn tiếp tục kiếm lời tiền phim, ta chỗ này vừa lấy được một phần thư mời.)

Tiểu Thái từ phía sau lấy ra một cái nhỏ máu giấy trắng.

Giấy trắng từ từ phóng to, cuối cùng lấp kín màn hình điện thoại di động.

(Thủ đô âm phủ)

(truyền ra Thủ đô âm phủ ẩn giấu đi người chết chốn trở về bí mật, người chết kết quả đi nơi nào?)

(vì tìm kiếm đã chết đi người vợ, người trải qua trăm nghìn cay đắng đi tới Thủ đô âm phủ, nhưng mà nơi này, thật có thể tìm tới thứ người muốn sao?)

"Lại tới?" Tiểu Thương Nhất nhìn thấy trên màn hình điện thoại xuất hiện có hay không tiến vào tuyển chọn hạng.

(bởi vì trong lúc nhất thời gia tăng rồi rất nhiều bộ phim, dẫn đến diễn viên số lượng không đủ, lí do sẽ xuất hiện cướp diễn viên tình huống, có lẽ mấy ngày nữa, toàn bộ hệ thống hoàn thiện sau đó, sẽ đối với những này nhẹ vốn bộ phim tiến hành thống nhất quản lý, đến thời điểm người liên có thể thông qua liên quan menu tiến hành tìm đọc.)

Lời nói Tiểu Thái xuất hiện ở trên màn ảnh, hình như là ở đối với Tiểu Thương Nhất giảng giải liên quan quy tắc.

Tiểu Thương Nhất đưa điện thoại đi động bỏ xuống, chạy đến nhà bếp uống một hớp, sau đó sẽ lần trở lại trên giường.

Lần thứ hai nhìn một chút ngoài cửa sổ, Tiểu Thương Nhất ấn xuống xác định phím.

Vòng xoay màu đỏ ngòm lần thứ hai theo trong điện thoại đi động xuất hiện, Tiểu Thương Nhất nhắm mắt mở mắt sau phát hiện mình đứng ở một cái lối nhỏ trên.

Phía trước, có một cái tạo hình quái dị thủ đô, một cái to lớn con người màu đen xoay quanh ở bầu trời thủ đô.

"Đây chính là Thủ đô âm phủ?" Tiểu Thương Nhất nhìn một chút xung quanh, cùng (rừng cây khô câu chuyện) không giống, lần này, chung quanh hẳn có rất nhiều loài người, những người này cùng hẳn cũng không có gì khác biệt.

"Có lẽ có khoảng năm mươi người, đều là dự định đi Thủ đô âm phủ sao?" Tiểu Thương Nhất vị trí ở đội ngũ phía sau.

Không lâu lắm, đoàn người đi tới Thủ đô âm phủ tường che dưới, phía trước là một cái rộng rộng sông đào bảo vệ thành, vào thành cầu treo lúc này vẫn không có bỏ xuống.

Lúc này, một tên to con nói với mọi người: "Mọi người thấy bầu trời cái kia con mắt sao? Đó là Con mắt âm phủ, khi nó mở thời điểm, sẽ đối với còn ở động dậy người phát động công kích, không ai có thể né tránh, các người nhất định phải chú ý điểm này."

"Có thật không?" Một tên ông lão lưng còng hỏi.

"Đúng, khi nó mở mắt thời điểm, chúng ta chỉ cần đứng không được không nói lời nào là không sao." Tên to con gật đầu một cái.

"Con mắt âm phủ lúc nào sẽ mở?" Một tên thanh niên hỏi.

"Ta không biết." Tên to con lắc lắc đầu.

Không đợi những người còn lại đặt câu hỏi, cầu treo lúc này để xuống, Thủ đô âm phủ cửa thành mở ra.

Một trận gió lạnh theo Thủ đô âm phủ bên trong thổi ra, tuyên cáo bộ phim này chính thức bắt đầu.

"Này không phải 123 không cho phép nhúc nhích sao?" Tiểu Thương Nhất nhú nhú mày, không nghi ngờ chút nào, vừa này tên to con đã đem quy tắc trò chơi nói rõ ràng, tuy rằng không phải rất tỉ mỉ, nhưng cũng đầy đủ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Thủ đô âm phủ

Tiểu Thương Nhất đi theo đại bộ đội cùng một chỗ tiến vào Thủ đô âm phủ.

Ở Thủ đô âm phủ cửa thành, có thể cung cấp lựa chọn con đường tổng cộng có ba cái, trái phải cùng ở giữa, này ba con đường đi về nơi nào không ai

biết, vì lẽ đó lúc này bất kể như thế nào tuyển chọn đều giống nhau.

Lúc này, Con mắt âm phủ đột nhiên mở.

Mắt màu tím đen xuất hiện thời điểm, toàn bộ bầu trời đều mờ đi, dường như hết thảy ánh sáng đều chịu Con mắt âm phủ hấp thu như thế.

Vẫn chú ý Con mắt âm phủ Tiễn Thương Nhất lập tức chấm dứt tất cả động tác, nếu như không phải còn có hít thở cùng tim đập nhanh ở ngoài, Tiễn Thương Nhất lúc này cùng đầu gỗ không khác.

Chẳng qua, một nhóm năm mươi người trong, không hề là tất cả mọi người cũng giống như Tiễn Thương Nhất như thế sự chú ý tập trung hết sức.

Chùm sáng màu tím đen theo Con mắt âm phủ bắn ra, chịu này chùm sáng chiếu đến người trong nháy mắt biến thành tro bụi, ngoại trừ mặt đất ngoài độ ẩm, gần như không có để lại bất cứ dấu vết gì.

Con mắt âm phủ rất nhanh sẽ nhắm lại, bầu trời lần thứ hai khôi phục bình thường.

Tiến Thương Nhất chớp mắt nhìn, "Rất nguy hiểm a" hần nhìn sạch sẽ phiến đá mặt đất, ngay ở mấy giây trước, nơi này còn đứng đầy người, vậy mà lúc này, ngoại trừ không khí, cái gì đều không có để lại.

"Haizz, những người này, ta đã nhắc nhở qua bọn họ." Tên to con thở dài.

Trước đưa ra câu hỏi ông lão lưng còng cũng còn sống.

"Kỳ quái, nếu như ta là vì sống lại vợ mình mà lựa chọn đi tới Thủ đô âm phủ, như vậy người này ông lão lưng còng lại là vì cái gì đâu? Năm mươi tuổi liền cần phải biết mệnh trời a?" Tiễn Thương Nhất có chút tò mò.

Trừ bỏ mới vừa rồi bị Con mắt âm phủ tiêu diệt người, lúc này còn người sống chỉ có mười người không tới.

"Mọi người lên đường đi, Thủ đô âm phủ bên trong nhất định có vật chúng ta muốn tìm." Tên to con lựa chọn ở giữa con đường, ngoại trừ ông lão lưng còng cùng Tiễn Thương Nhất ở ngoài, những người còn lại đều đi theo tên to con phía sau.

Ông lão lưng còng lựa chọn bên trái con đường, Tiễn Thương Nhất cũng làm ra đồng dạng lựa chọn.

"Chú em, người tại sao muốn theo ta?" Ông lão lưng còng vừa đi vừa hỏi.

"Chỉ là chúng ta lựa chọn giống nhau mà thôi, này ba cái đường dù thế nào đi cái nào một cái đều giống nhau." Tiễn Thương Nhất nhìn một chút trên trời nhưng nhắm hai mắt Con mắt âm phủ, đối với mình phải tìm đồ vật tràn ngập thắc mắc.

"Chú em, người tại sao muốn tới Thủ đô âm phủ?" Ông lão lưng còng lại hỏi.

"Nghe giọng điệu của hần, hình như không tin lời của ta, chẳng qua giống như cũng không chút nào để ý, không có tiếp tục truy hỏi." Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nghĩ.

"Vì tìm vợ của ta." Tiễn Thương Nhất mặt lộ vẻ lo lắng.

"Há, vợ của người nhất định rất hạnh phúc." Ông lão lưng còng cười cợt.

"Như vậy ông cụ người đâu? Người tại sao muốn tới Thủ đô âm phủ?" Tiễn Thương Nhất hỏi ra chính mình vẫn muốn hỏi vấn đề.

"Vì con của ta." Ông lão lưng còng ngừng lại, chẳng qua, không phải là bởi vì Con mắt âm phủ mở, mà là bởi vì hần phát hiện cái gì.

Phía trước nói trên đường, một cái màu đỏ khăn quàng cổ tán loạn nằm trên mặt đất trên.

Ông lão lưng còng nhìn thấy cái này khăn quàng cổ sau, tâm tình vô cùng kích động, tăng nhanh bước chân tiến tới.

Nhưng là, đang lúc này, Con mắt âm phủ mở, bầu trời trong nháy mắt trở tối.

"Có lẽ cái này ông lão lưng còng liền muốn chết rồi, không nghi ngờ chút nào, trên đường đột nhiên xuất hiện màu đỏ khăn quàng cổ khẳng định cùng ông lão đưa nhỏ có quan hệ, vốn là vì tìm kiếm chính mình đứa bé, hiện tại đột nhiên xem thấy mình đứa nhỏ món đồ mang bên mình, nhất định sẽ không khờ dại được tâm trạng chính mình, do đó" tuy rằng trong lòng có muốn cứu tên này ông lão lưng còng ý nghĩ, nhưng mà Tiễn Thương Nhất nhưng không có làm bất luận động tác gì, cũng không có mở miệng nhắc nhở.

Bởi vì Con mắt âm phủ lúc này chính xác nhìn chăm chú Thủ đô âm phủ.

Đây là người chết nơi quy tụ, sẽ không cho phép người sống ở hành động này.

Hai đường chùm sáng màu tím đen theo Con mắt âm phủ trong bắn ra, chẳng qua đều trong triều con đường kia đi, ông lão lưng còng ở thời khắc mấu chốt không chế chính mình.

Con mắt âm phủ nhắm lại.

Tiền Thương Nhất thở ra một hơi dài, "Ông cụ rất lợi hại a, này đều có thể nhìn." Hắn khen ngợi một câu.

Ông lão lưng còng không hề trả lời, mà là đi lên trước đem trên mặt đất màu đỏ khăn quàng cổ nhặt lên, "Nàng rất thích cái này khăn quàng cổ, đây là mẹ nàng ở nàng 16 tuổi sinh nhật thời điểm cho nàng dệt."

"Nhìn như vậy đến, nguy hiểm cũng không chỉ đến từ chính Con mắt âm phủ, có lúc sẽ xuất hiện một chút có thể gây nên tâm tình người ta chấn động đồ vật, do đó khiến người ta xem nhẹ vẫn không khả năng lên đỉnh đầu nguy hiểm, chẳng qua ta rất hiếu kì, tuy rằng ta nhân vật bối cảnh là vì tìm kiếm vợ mình, nhưng mà trên thực tế ta vẫn còn độc thân" sắc mặt Tiền Thương Nhất nghiêm túc.

Lúc này, ông lão lưng còng đã tiếp tục xuất phát.

Hai bên đường lớn có rất nhiều cũ kỹ nghiêng đẩy căn nhà, căn nhà cửa sổ đều là đóng chặt trạng thái.

"Những này trong phòng cuối cùng là cái gì? Cùng một chỗ xem một chút đi, nói không chắc có thể phát hiện cái gì." Tiền Thương Nhất la lớn.

"Không cần." Ông lão lưng còng khoát tay áo một cái, hắn trả lời trung khí đầy đủ.

"Không đúng, theo hắn động tác đến xem, khẳng định không phải người bình thường, ta vẫn là theo hắn tốt hơn." Tiền Thương Nhất chạy vài bước, theo sát ở ông lão lưng còng phía sau.

"Chú em người muốn xem liền xem, tại sao lại cùng ta." Ông lão lưng còng hỏi.

"Ông cụ, ta cảm giác người tựa hồ đối với Thủ đô âm phủ rất quen thuộc." Tiền Thương Nhất gãi gãi đầu.

"Ha ha, làm sao có khả năng sẽ có người đối với Thủ đô âm phủ rất quen thuộc?" Ông lão lưng còng ngược hỏi một câu.

"Vừa nãy người kia không cũng rất quen thuộc? Hắn còn nhắc nhở chúng ta chú ý Con mắt âm phủ, nếu như không phải hắn, chúng ta có thể đã chết ở Thủ đô âm phủ cửa thành." Tiền Thương Nhất bác bỏ.

"Hắn vậy cũng là theo thầy tướng số trong miệng nghe nói, căn bản không tính là quen thuộc." Ông lão lưng còng lắc lắc đầu, tựa hồ có hơi lời nói muốn nói với Tiền Thương Nhất, thế nhưng là lại nhìn xuống.

"Ông cụ, người đến Thủ đô âm phủ tìm chính mình đứa bé là vì cái gì?" Tiền Thương Nhất đổi cái đề tài.

"Muốn cùng nàng nói một câu." Ông lão lưng còng không phải rất muốn trả lời vấn đề này.

"Ta hỏi như vậy ngài có thể không quá vui mừng, nhưng mà, người muốn cùng con của người nói cái gì đó? Câu nói này thậm chí cần ngài một thân một mình đến Thủ đô âm phủ đến sao?" Tiền Thương Nhất lúc này đi tới cùng ông lão lưng còng ổn định chính tề vị trí.

"Chú em, người không muốn vẫn hỏi ta, chính người đến tìm vợ của người lại là vì cái gì? Đến người tới chỗ này, không có chỗ nào mà không phải là muốn từ trên người người chết được cái gì, an ủi cũng được, thông cảm cũng được, hay hoặc là là càng dung tục đồ vật, nói chung a, người chết đèn tắt, người bị chết là không khả năng lại sống lại." Nói tới chỗ này, ông lão lưng còng thở dài.

"Không nghĩ tới hắn đột nhiên liền đem đề tài lên cao đến lòng người độ cao, vậy thì dường như khó trả lời, lại hỏi kỹ đi xuống, liền đã biến thành quan điểm giá trị tranh luận, này đối với ta mà nói không có ý nghĩa, ta muốn chính là" vừa vận nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất phát hiện hoàn cảnh chung quanh có thay đổi.

Càng nói chuẩn xác là hai bên đường lớn căn nhà cửa sổ đều mở ra.

Vô số bóng mờ theo trong phòng đi ra, những này bóng mờ dáng vẻ đều là loài người không thể nghi ngờ, chỉ là có một ít gãy tay chân, có một ít ruột kéo trên đất, còn có một chút vừa vặn tròn tuổi trẻ sơ sinh trên đất tập tễnh bò đi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Tường che

Những này bóng mờ phân tán đi ở trên đường, trong mắt hình như không có Tiễn Thương Nhất hai người.

"Bọn họ là không nhìn thấy ta sao?" Tiễn Thương Nhất đối với một tên trên nửa người dưới xé rách hình người bóng mờ phát phát tay, muốn nghiệm chứng một phen.

Chẳng qua, bóng mờ trực tiếp xuyên qua tay Tiễn Thương Nhất, không có bất kỳ phản ứng nào.

"Thật sự không nhìn thấy." Tiễn Thương Nhất đưa tay bỏ xuống, "Vậy những thứ này người đi ra có ý nghĩa gì đâu?" Nghĩ tới đây, hắn liếc mắt nhìn ông lão lưng còng, cái sau tựa hồ đối với những này theo căn nhà trong đi ra bóng mờ cảm thấy rất hứng thú, chẳng qua cũng không có làm cái gì động tác đến nghiệm chứng chính mình suy đoán.

Lúc này, một cái thanh âm của cô gái nhỏ đột nhiên theo phía sau Tiễn Thương Nhất truyền đến.

"Anh, bọn họ cũng không nhìn thấy người sao?"

Tiến Thương Nhất quay đầu phát hiện phía sau là một cái buộc song đuôi ngựa bé gái, tuổi chừng ở khoảng chừng 10 tuổi.

"Người có thể nhìn thấy ta?" Để ngửa lơ như, Tiễn Thương Nhất y nguyên trước tiên xác nhận một lần.

"Ừm." Bé gái dùng sức gật đầu một cái, vô cùng khẳng định.

Tiến Thương Nhất ngồi xổm xuống, dùng thanh âm ôn nhu hỏi: "Người đến Thủ đô âm phủ tới làm cái gì? Chỉ có một mình người sao?"

"Ừm. . ." Bé gái ngón trỏ tay phải đặt ở cằm của chính mình trên, con mắt nhìn trái phía trên, "Ta đến tìm cha ta, chỉ có một mình ta."

Nghe được bé gái này trả lời sau đó, Tiễn Thương Nhất không có trả lời ngay, "Rõ ràng, nàng khẳng định không phải là cùng chúng ta cùng một chỗ tiến vào, có lẽ năm mươi người cùng đi có thể xuất hiện để soát tình huống, nhưng mà ở Con mắt âm phủ mở mắt một lần sau đó, những người còn lại tính cũng chỉ có không tới mười người, rõ ràng không khả năng sẽ để sót."

"Nói như vậy, nàng là lần trước hoặc là. . . Càng sớm hơn trước đi tới Thủ đô âm phủ? Ở đây không cần ăn uống cùng nghỉ ngơi sao? Trong lúc này, nàng đều làm cái gì, vẫn ẩn núp ở cửa sổ đóng chặt căn nhà trong? Tình huống càng ngày càng khó bề phân biệt."

"Anh người đến đây là phải làm gì đâu?" Bé gái thấy Tiễn Thương Nhất không hề trả lời, ngay sau đó mở miệng hỏi.

"Tìm một người." Tiễn Thương Nhất đứng lên, "Đúng rồi, người ở Thủ đô âm phủ chờ đợi bao lâu?"

"Ta cũng không rõ ràng." Bé gái suy nghĩ một chút sau, lắc lắc đầu.

"Vậy. . . Người là một người tiến vào Thủ đô âm phủ sao? Ở sau khi đi vào làm cái gì? Trong thời gian này có hay không gặp phải người còn lại?" Tiễn Thương Nhất tiếp tục hỏi thăm.

Ông lão lưng còng nhìn thấy bé gái sau đó, cũng mặt lộ vẻ tò mò, hướng hai người đi tới.

"Đúng là một mình ta." Bé gái lớn tiếng trả lời, có chút tức giận, "Ở gặp phải anh trước, ta vẫn ở đây đi dạo lung tung, nhưng mà cái gì đều không có phát hiện, đúng rồi, trên trời cái kia con mắt thật là dọa người, nó mở thời điểm ta cũng không dám cử động, cũng không dám nói lời nào."

Tiến Thương Nhất nhìn một chút xung quanh hình thù kỳ quái bóng mờ, lại nhìn một chút trước mặt mình bé gái.

"Được rồi, anh tin tưởng người, chẳng qua, người có biết hay không Thủ đô âm phủ có chỗ đặc biệt nào?" Tiễn Thương Nhất ngẩng đầu nhìn Con mắt âm phủ, lúc này vẫn cứ không có mở.

"Chú em, các người đang nói chuyện gì?" Ông lão lưng còng tuy rằng đã sớm đi tới bên cạnh hai người, nhưng mà hắn vẫn đứng ở một bên nghe, mãi đến tận hiện tại mới mở miệng đưa ra câu hỏi.

"Bé gái này có thể giống như chúng ta." Tiễn Thương Nhất đưa tay chỉ.

"Ông chào người." Bé gái hướng về ông lão lưng còng lên tiếng chào hỏi.

"A, chào người a." Ông lão lưng còng đầy mặt ý cười.

"Hết thầy địa phương ta đều xem qua, ngoại trừ nơi đó!" Bé gái tiếp tục trả lời Tiễn Thương Nhất vấn đề, tay nàng chỉ phương hướng hình như chính là Con mắt âm phủ phía dưới, "Nơi đó bị vây bức tường bao vây lên rồi, ta không vào được."

"Vậy chúng ta đi nhanh đi." Tiễn Thương Nhất thúc giục.

"Tình huống không đúng, giống như ở đây trong ba người, chỉ có ta có một loại cảm giác gấp gáp, quá kỳ quái." Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

"Anh các người muốn đi nơi đó sao? Có thể hay không mang tôi ta." Bé gái dùng chính mình lóe sáng mắt to nhìn Tiền Thương Nhất.

"Mang khẳng định là muốn mang, theo nàng lời nói mới rồi trong có thể biết, không cần lo lắng nàng sẽ bị Con mắt âm phủ gạt bỏ, chẳng qua, ta vẫn là muốn nghe một chút ông lão lưng còng ý kiến, hẳn vừa nảy động tác cũng không đơn giản." Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn ông lão lưng còng, hỏi: "Ông cụ, người xem . . ."

"Nếu như nàng là hỏi ta, ta nhất định sẽ mang, chẳng qua nàng hỏi người là chú em người, hay là muốn chính người làm quyết định." Ông lão lưng còng một cái thái cực lại đem vấn đề đẩy về.

Tiền Thương Nhất không dây dưa nữa, mà là cúi đầu đối với bé gái nói, "Được rồi, chẳng qua không cho phép khóc quấy nha."

"Ừm." Bé gái nặng nề gật đầu.

Một nhóm ba người hướng về bé gái trước chỉ vào phương hướng xuất phát, trong thời gian này, Con mắt âm phủ không có mở qua.

Cao hơn hai mét màu tím đen tường che xuất hiện ở trước mặt Tiền Thương Nhất.

Tiền Thương Nhất vây quanh tường che đi rồi một vòng, phát hiện không có bất kỳ cửa vào.

"Lại thật không có cửa. . ." Tiền Thương Nhất sờ vách tường, phát hiện vô cùng cứng chắc, "Hơn hai mét độ cao rất bình thường, ta chiều cao liền đến gần 1m8, đến bên trong đi rất đơn giản, có thể là. . ." Hắn ngẩng đầu nhìn trên trời Con mắt âm phủ, "Nếu như ở ta leo lên thời điểm, Con mắt âm phủ vừa vận mở, vậy tình huống liền rất nguy hiểm."

Hồi tường lại vừa nảy ông lão lưng còng nhất khẩn trương cổ tình cảnh, Tiền Thương Nhất cho là mình đoán muốn biến thành sự thật khả năng tính vẫn là rất lớn.

"Mặt khác, còn có một điểm, nếu như bên trong là rất nguy hiểm tình huống, ta như vậy tùy tiện nhảy vào đi, có lẽ mạng nhỏ liền nói rõ ở đây." Tiền Thương Nhất nhìn một chút bên cạnh hai người, "Một người là ông lão lưng còng, chiều cao có lẽ ở khoảng 1 mét sáu mươi, một người khác là cái khoảng chừng 10 tuổi bé gái, chiều cao ở 1 mét bốn khoảng chừng, hai người này cũng không thể dựa vào sức mạnh của chính mình tiến vào, trừ khi ta hỗ trợ."

"Lại nói, nếu như cùng ta cùng tiến vào người còn lại còn ở đây, là có thể sử dụng bọn họ dò đường." Tiền Thương Nhất hừ một tiếng, "Chẳng qua cũng chưa chắc, lấy tính cách của bọn họ nói không chắc sẽ trước đem bên cạnh ta hai người này trước tiến vào xem xem tình huống."

Trùng hợp, tên to con cùng còn lại bảy người xuất hiện ở ba người tầm nhìn ở trong.

"Các người cũng đến à? Lại nói, bé gái này là ai?" Tên to con ngừng lại.

"Là ta trên đường gặp phải." Tiền Thương Nhất nói.

"Trên đường gặp phải?" Tên to con phía sau một tên thanh niên không tin Tiền Thương Nhất nói.

"Không phải vậy người cho rằng đâu?" Tiền Thương Nhất bày ra hai tay, một bộ yêu có tin hay không đáng về.

"Tốt rồi, không àm ỉ, chẳng qua là một cô bé mà thôi." Tên to con lên tiếng ngăn lại gần bùng nổ mâu thuẫn.

"Anh, ta sợ!" Bé gái ả núp ở phía sau Tiền Thương Nhất.

"Không nghi ngờ chút nào, vật chúng ta muốn tìm liền ở ngay đây mặt." Tiền Thương Nhất chỉ chỉ tường che, "Ta vừa nảy đã xem qua, không có bình thường cửa ra vào."

"Người là nói chúng ta chỉ có thể leo tường đi vào?" Tên to con nhìn một chút tường che, đối với bọn hắn tới nói, không hề cao.

"Theo tình huống trước mắt đến xem, là như vậy." Tiền Thương Nhất không có nhiều lời.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Lòng người

Tên to con không có hỏi lại, mà là cùng theo hấn người cùng một chỗ thảo luận một cái.

Tuy rằng lúc mới bắt đầu, âm thanh bọn họ rất nhỏ, Tiễn Thương Nhất không nghe được cái gì, nhưng mà sau đó, mấy người tranh luận âm thanh càng lúc càng lớn, đã đến không cần nghe trộm đều có thể rất dễ dàng nghe được mức độ.

"Sếp, vừa nãy người cũng nhìn thấy, trước chúng ta ở trên đường lúc đi, đột nhiên xuất hiện một chút vàng, có hai cái cái khá yêu tiền anh em lập tức liền xông lên trên, nhưng là không nghĩ tới cái kia cái gì Con mắt âm phủ lại thật là đúng dịp không khéo mở mắt." Một cái hèn mọn âm thanh theo tên to con nơi truyền đến.

"Nhưng mà vàng chúng ta vẫn là tới tay." Một tên thanh niên khác nói rằng.

"Đương nhiên a, không phải vậy chúng ta tới đây bên trong làm gì? Du sơn ngoạn thủy?" Hèn mọn âm thanh bác bỏ.

"Vậy chúng ta?" Tên to con mở miệng.

"Sếp, ta có một cái kế hoạch. . ." Sau khi nói đến đây, hèn mọn âm thanh đột nhiên nhỏ đi, rõ ràng đang giảng lễ lẽ nói.

Trong thời gian này, Tiễn Thương Nhất nói khề với bé gái nói một câu, "Chờ sẽ nếu như người xem tình huống không đúng, tỷ như những người kia muốn tới bắt người, người liền chạy, đã nghe chưa?"

"Ừm." Bé gái đáp một tiếng.

Hấn vừa vặn nói xong, một bên khác cũng đã bàn bạc xong xuôi.

"Vị anh em này, không biết xưng hô như thế nào?" Tên to con đi lên trước hỏi Tiễn Thương Nhất.

"Không cần khách sáo như vậy, có chuyện gì nói thẳng đi." Tiễn Thương Nhất nhìn một chút tên to con, so sánh một cái hai người sức mạnh giá trị.

"Ồ Thủ đô âm phủ, bất cứ lúc nào cũng có thể gặp phải nguy hiểm, trong này cũng không biết là tình huống thế nào, vì lẽ đó. . ." Tên to con liếc mắt nhìn phía sau Tiễn Thương Nhất bé gái, "Cô bé này lai lịch không rõ, có lẽ không hẳn là người sống, nói không chắc là cái gì ác quỷ, không ngại chúng ta trước hết để cho nàng đi thăm dò đường?"

"Người là muốn?" Tiễn Thương Nhất làm bộ không hiểu dáng vẻ.

"Chúng ta trước hết để cho bé gái vào xem xem, yên tâm, sẽ không gặp nguy hiểm." Tên to con y nguyên ở khuyên bảo.

"Mấy người các người đám người lớn lại để một cô bé giúp các người dò đường!" Ông lão lưng còng ở một cái sai lầm thời gian nói một câu sai lầm.

"Trở tài anh hùng không phải như vậy trở tài a. . ." Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu, nếu như không phải xung quanh có người ở đây, hấn thật muốn làm ra lấy tay đỡ trán động tác.

"Nếu không. . ." Hèn mọn âm thanh xuất hiện lần nữa.

Tiến Thương Nhất liếc mắt nhìn lên tiếng người, xác thực cùng tiếng nói của hấn vô cùng xứng đôi.

"Cụ già thấy người đi vào trước?" Già bô ỏi đi tới ông lão lưng còng trước người, trên mặt biểu hiện điều vô dương oai.

Tên to con không có mở miệng, rõ ràng ngầm thừa nhận chính mình đồng bạn.

Thấy thời điểm gần đủ rồi, Tiễn Thương Nhất nhẹ nhàng vỗ vỗ bé gái này vai, ra hiệu nàng mau chóng rời đi.

Bởi vì tất cả mọi người đều đem sự chú ý đều đặt ở ông lão lưng còng trên mình, vì lẽ đó trong lúc nhất thời lại không có ai nhận ra được bé gái đã chạy đi.

"Ha, người người này thật không biết phân biệt!" Tên to con phía sau một tên bình thường nam giới rốt cục phát hiện, hấn chỉ vào Tiễn Thương Nhất, rõ ràng muốn đem người sau phê phán một phen.

Tiến Thương Nhất cười cợt, "Ta cùng nàng vốn là người qua đường, nàng muốn chạy ta còn ngăn nàng hay sao? Nói đi nói lại, chỉ có là một cô bé mà thôi, các người có thời gian chỉ trích ta, không bằng hiện tại liền đuổi theo, có lẽ còn có thể bắt được nàng đâu?"

Tuy rằng Tiễn Thương Nhất đề nghị vô cùng hợp lý, nhưng chỉ có Tiễn Thương Nhất biết, chuyện này rất khó, hạng nhất bé gái đối với Thủ đô âm phủ tình huống rất quen thuộc, thứ hai, trên trời còn có lúc nào cũng có thể sẽ lấy tính mạng người ta Con mắt âm phủ, có hai điểm này ở, không trả giá chút đánh đổi, trên căn bản không khả năng bắt được bé gái.

"Chúng ta đem người cùng ông lão này ném vào đi cũng giống như vậy!" Nam giới vô cùng tức giận.

"Ừm . . ." Tiễn Thương Nhất nhìn chung quanh một chút, "Mặc dù đối phương có vây quanh ta khuynh hướng, nhưng bằng vào ta thể lực, theo cái này trong vòng vây đi ra ngoài không có bất cứ vấn đề gì, chỉ là, người này ông lão lưng còng, có thể cũng chỉ có thể hi sinh một cái chính mình. . . Lôi kéo hẳn chạy rõ ràng không khả năng, hai kẻ như vậy đều chạy không thoát, là một vấn đề khó khăn a."

"Không sao, không cần phải để ý đến ta!" Ông lão lưng còng rõ ràng cũng cảm thấy được Tiễn Thương Nhất tình cảnh.

"Nói là không liên quan, nhưng mà ta vẫn luôn cảm thấy người rất đáng ngờ, dựa theo tình huống bây giờ phát triển, có lẽ Thủ đô âm phủ ý nghĩa chính là người tốt có báo đáp tốt cũng khó nói, nếu như là tình huống như thế, ta bỏ đi người chẳng khác nào bỏ đi chính mình cơ hội sống," Tiễn Thương Nhất nghĩ thầm.

"Người sẽ không lại muốn làm anh hùng a?" Tên to con ngăn ở Tiễn Thương Nhất trước người, "Vừa nãy người thả chạy bé gái, hiện tại lại muốn cứu cụ già này?"

"Làm sao có khả năng, ha ha." Tiễn Thương Nhất nở nụ cười một tiếng, "Ta chỉ là cũng đối với bên trong cảm thấy rất hứng thú, có lẽ, nói không chắc chúng ta đều có thể ở bên trong tìm tới nơi trở về của chính mình đâu?"

Nghe được Tiễn Thương Nhất, ông lão lưng còng ý sâu xa liếc mắt nhìn hẳn.

Chẳng qua, mãi cho đến cuối cùng, Tiễn Thương Nhất đều không có ra tay, không chỉ như thế, hẳn còn vẫn duy trì cùng tên to con đoàn người đủ xa khoảng cách, lấy chuẩn bị bất cứ lúc nào chạy trốn.

Ở đem ông lão lưng còng đưa vào tường che bên trong trước, Con mắt âm phủ lại mở một lần.

Đối mặt Con mắt âm phủ, tất cả mọi người cũng không dám xem thường, chẳng qua, có một số việc không hề là không xem thường liền có thể tránh khỏi.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất đột nhiên cảm giác mình mũi có chút ngứa, hẳn khác chế mình muốn đưa tay sờ mũi kích động, nhưng là, phần cổ họng cũng đột nhiên bắt đầu ngứa lên.

"Không phải chứ? Hiện tại nhảy mũi?" Tuyệt vọng ở trong lòng lan tràn, lúc này, Tiễn Thương Nhất rốt cuộc biết cái gì gọi là lật thuyền trong mương.

Hắn cực lực muốn nhịn xuống, có thể là. . .

Lúc này, một cái hắt xì tiếng vang lên, đồng thời, một cái chùm sáng màu tím đen theo Con mắt âm phủ trong bắn đi ra, mục tiêu là vừa nãy chỉ trích Tiễn Thương Nhất bình thường nam giới.

Nhưng là Con mắt âm phủ vẫn cứ không có nhắm lại, nó vẫn cứ nhìn Thủ đô âm phủ trong tất cả.

Lại có hai tiếng hắt xì tiếng vang lên, hai đường chùm sáng màu tím đen lần thứ hai bốc hơi rồi hai người.

"Xong đời. . ." Tiễn Thương Nhất rốt cuộc không nhịn được, dù sao, nhảy mũi là niêm mạc mũi hoặc phần mũi họng bị kích thích dẫn dắt lên một loại phản xạ tự nhiên hít thở phản xạ.

Hắt xì!

Nhảy mũi để Tiễn Thương Nhất nhắm lại con mắt của chính mình, sinh ra mạng thời khắc cuối cùng, hẳn cũng không có mở mắt dự định, "Có lẽ, liền chết đi như thế cũng không sai. . ." Cái ý niệm này xuất hiện ở trong đầu của hẳn.

"Chờ đã, tại sao ta còn có thể suy nghĩ." Tiễn Thương Nhất nghĩ tới chỗ này thời điểm, đem con mắt mở.

Bầu trời, Con mắt âm phủ đã nhắm lại.

"Ha ha ha ha ha." Tiễn Thương Nhất không nhịn được nở nụ cười.

"Đây cũng quá kích thích, nếu như trở lại hai lần, chỉ sợ ta trái tim đều không chịu được." Nụ cười trên mặt hẳn trong nháy mắt biến mất, tay phải đặt ở ngực trái mình nơi, trái tim lúc này chính xác nhanh chóng nhảy lên.

"Chú em vận may không tệ." Ông lão lưng còng nhìn Tiễn Thương Nhất một chút.

Lúc này tên to con thêm vào theo hẳn người tổng cộng chỉ có bốn người, bất quá đối với Tiễn Thương Nhất hai người mà nói, ưu thế vẫn như cũ vô cùng to lớn, vẫn cứ vô lực chống lại ngay mặt.

"Sếp, thế này đi xuống, chúng ta có thể sẽ toàn bộ chết ở chỗ này." Gã bỏ ỷ nguyên sống sót.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Thần bí

"Sếp, chúng ta không thể kéo dài nữa!" Gã bí ỏi thúc giục một câu.

"Ra tay!" Tên to con đối với những người còn lại nói một tiếng, trong lúc này, ông lão lưng còng vẫn không nhúc nhích, vừa không có thử chạy trốn cũng không có thử chống lại.

Rất nhanh, ba người đem ông lão lưng còng nhấc lên, mà ông lão lưng còng cũng giống như cam chịu số phận như thế, bò lên trên tường che.

"Bên trong là cái gì?" Tên to con hỏi.

"Thấy không rõ lắm" Ông lão lưng còng nửa ngồi nửa quỳ ở trên tường rào, lắc lắc đầu.

"Ông già, người là người mù vẫn là đang đùa chúng ta?" Gã bí ỏi tức đến nổi phôi.

"Bên trong một mảnh đen, thật sự, không tin thì chính các người nhìn lên." Ông lão lưng còng không có tranh luận.

"Nếu không, . ." Gã bí ỏi lại tại đưa tên to con nghĩ kế.

Tên to con nghe xong gật gật đầu, sau đó đối với trên tường rào ông lão lưng còng nói rằng: "Người đi xuống xem một chút có hay không nguy hiểm."

"Nhanh lên một chút! Không phải vậy chúng ta đem người đẩy xuống!" Gã bí ỏi đe dọa một câu.

Nghe được gã bí ỏi, ông lão lưng còng thân thể run lên, nhưng mà hắn không để ý đến người phía dưới, mà là quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Tiền Thương Nhất, trong ánh mắt vừa có khẩn cầu cũng có tuyệt vọng.

"Nhìn hắn làm gì, hắn có thể cứu người sao?" Gã bí ỏi vỗ xuống vách tường.

Tiền Thương Nhất vẫn duy trì mỉm cười, vừa không có chạy trốn, cũng không hề trả lời.

Ông lão lưng còng đem đầu xoay chuyển trở lại, sau đó thả người nhảy xuống tường che, rơi xuống đất âm thanh rất nhanh truyền đến, gần như có thể phán định trong tường vây mật cùng bên ngoài độ cao như thế.

"Ông già, bên trong thế nào?" Tên to con mở miệng, trong thanh âm giận đầy đủ.

"Chân ta bị thương, bên trong một mảnh đen, không, có một chút ánh sáng, chẳng qua thấy không rõ lắm." Ông lão lưng còng âm thanh theo tường che bên trong truyền ra.

"Cái gì bị thương không bị thương, chỉ có ngần ấy cao, còn có thể té hay sao? Mau đi xem một chút ánh sáng là cái gì!" Gã bí ỏi âm thanh càng ngày càng sắc nhọn.

Trong tường vây mật truyền ra tiếng bước chân, chẳng qua thanh âm này lúc nặng lúc nhẹ.

"Xác thực là bị thương, ta cùng hắn cùng đi qua một đoạn đường, tiếng bước chân của hắn không phải như vậy, chẳng qua cũng không thể loại trừ hắn cố ý bắt nạt lừa gạt tình huống của chúng ta." Tiền Thương Nhất trầm nghĩ.

"Là một gian nhà, cùng bên ngoài căn nhà như thế." Ông lão lưng còng âm thanh có chút khàn giọng.

"Vào xem xem!" Tên to con vội vã thúc giục.

Cột kẹt một tiếng, cửa chịu đẩy ra.

Cho dù là đứng ở bên ngoài tường rào, cũng có thể nhìn thấy tường che bên trong tia sáng, vậy là màu vàng tia sáng, vô cùng lấp lánh, vền vền chỉ là liếc mắt nhìn, liền có thể cảm nhận được của cái mùi phả vào mặt.

"Thật nhiều vàng!" Ông lão lưng còng âm thanh lần thứ hai truyền ra.

Tên to con chà xát tay, hiện ra nhưng đã không kiềm chế nổi.

"Sếp, bên trong đều là vàng." Gã bí ỏi dùng cực kỳ giàu có đặc sắc tiếng cười bày tỏ tâm tình của hắn lúc này.

Cùng tên to con bốn người không giống, Tiền Thương Nhất nghe thấy bên trong là vàng sau, trên mặt không có bất kỳ vui sướng về mặt, mà là sâu sắc lo lắng, "Thủ đô âm phủ không phải ẩn giấu đi người chết bí mật sao? Vì sao lại có vàng? Kết hợp ông lão lưng còng gặp phải màu đỏ khăn quàng cổ sự việc cùng gã bí ỏi trước nói, có lẽ, những này vàng là bọn họ tìm kiếm người thứ năm giữ?"

Chẳng qua, đầu đi vào trước không phải tên to con cùng gã bí ỏi, đương nhiên cũng sẽ không là Tiền Thương Nhất, mà là hai gã khác không nói như thế nào, có chút chất phác người.

Hai người này rất nhanh sẽ đứng ở trên tường rào.

"Ngoại trừ ánh vàng ở ngoài, bên trong xác thực một mảnh đen." Một người trong đó đối với phía dưới tên to con nói.

"Sếp, ta lường trước ông già kia không dám gạt chúng ta!" Gã bí ỏi 'Hi hi' nở nụ cười một tiếng.

Chẳng qua, tên to con cũng không có lập tức ra lệnh để trên tường rào hai người đi vào, mà là quay đầu nhìn về phía Tiền Thương Nhất, "Anh bạn này, thấy người có phần!"

"Không cần, ta tới nơi này không phải vì vàng." Tiền Thương Nhất từ chối ý tốt của đối phương.

"Ha, người này làm bộ cái gì thanh cao!" Gã bí ỏi chỉ vào Tiền Thương Nhất mắng.

"Coi vậy đi!" Tên to con đề lại gã bí ỏi tay, "Nếu anh bạn này không thích vật ngoại thân, chúng ta cần gì phải áp đặt cho hắn." Hắn nói với Tiền Thương Nhất xong câu nói này sau, tiếp tục đối với trên tường rào hai người phát phát tay, "Đi xuống đi!"

"Vâng!" Trên tường rào hai người đáp một tiếng, nhảy xuống tường che.

Hai người này vừa xuống đất, tường che bên trong liền truyền ra khủng bố đến cực điểm tiếng hô, hơn nữa âm thanh càng lúc càng lớn, tiếp theo, căn xé âm thanh cùng xương vỡ vụn âm thanh theo tường che bên trong truyền ra, đồng thời truyền ra còn có hai người kêu thảm thiết.

Tiếng kêu thảm thiết kéo dài vô cùng lâu, lâu đến gần như khiến người ta nghẹt thở.

Nguyên bản vui sướng bầu không khí trong nháy mắt biến mất, nặng nề cảm giác ngọt ngào bao phủ tên to con cùng gã bí ỏi.

"Già. . . Sếp. . ." Gã bí ỏi lúc này âm thanh có chút run rẩy.

"Các người thế nào rồi?" Tên to con hỏi một cái cùng lời nói nhảm cũng không có quá nhiều khác nhau vấn đề.

Tường che bên trong không có bất kỳ thanh âm gì truyền ra.

"Ông già, người mau nói chuyện!" Gã bí ỏi nghĩ đến tường che trong còn có một người.

Chẳng qua, ông lão lưng còng cũng không có mở miệng, ngoại trừ y nguyên lấp lánh ánh vàng, bên trong hét thây đều phủ thêm thần bí khăn che mặt.

"Anh. . ." Đầu bé gái này theo tường che chỗ rẽ dò xét đi ra, âm thanh rất nhỏ, chẳng qua vẫn bị Tiền Thương Nhất nghe thấy.

Tiền Thương Nhất lập tức đối với bé gái lắc lắc đầu.

"Hai người này đều là không tới Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định tính cách, nếu như nhìn thấy bé gái, nhất định sẽ như đối xử ông lão lưng còng như thế đưa nàng đưa vào đi, sau đó, sẽ là ta, ở đem tất cả người sống đều cảm thăm dò sau đó, bọn họ mới sẽ lọt vào tranh chấp nội bộ." Tiền Thương nghĩ đến đây đồng thời, cũng từ từ bắt đầu rời xa tên to con hai người.

"Sếp, hắn muốn chạy!" Gã bí ỏi lần thứ hai đem mục tiêu nhắm ngay Tiền Thương Nhất.

Nghe được gã bí ỏi câu nói này sau đó, Tiền Thương Nhất nguyên bản chậm chậm di chuyển đã biến thành chạy như điên, "Bao vây bức tường tình huống bên trong không rõ ràng, hiện tại vẫn chưa thể chịu bọn họ bắt được, mặt khác, cũng phải chú ý Con mắt âm phủ, vừa nảy suất chút nữa ở trên mặt này ngã xuống té ngã, tương tự sai lầm không thể phạm lần thứ hai."

Bé gái thấy Tiền Thương Nhất chạy ra, lại trực tiếp đứng dậy.

Gã bí ỏi cùng tên to con theo sát ở phía sau Tiền Thương Nhất.

"Sếp, là bé gái kia." Gã bí ỏi chỉ chỉ tường che nơi khúc quanh.

"Chạy mau!" Tiền Thương Nhất chỉ kịp nói một câu như vậy.

Bé gái nhìn thấy phía sau Tiền Thương Nhất hai người, chịu đến kinh hãi, trong lúc nhất thời dĩ nhiên không có động tác.

"Càng là thời khắc nguy cấp, càng là tuyệt đỉnh xích?" Tiễn Thương Nhất chau mày, "Bằng vào ta hiện tại thể lực, tuy rằng không thể bỏ qua phía sau hai người, nhưng hai người này muốn muốn đuổi tới ta, độ khả thi cũng không lớn, dù sao còn phải đề phòng trên trời Con mắt âm phủ, chỉ là, nếu như ta lại ôm một cô bé, tình huống liền không giống "

Lúc này, Tiễn Thương Nhất hồi tưởng lại chính mình ở (trường THPT Tân Hải) bộ phim này ôm Lâm Chính nhỏ tình cảnh.

Lúc đó cũng là như thế một trường hợp, trên tay ôm một đứa bé, tốc độ làm sao cũng không nhanh được, hơn nữa còn gia tăng thể lực tiêu hao.

"Chẳng qua, vẫn có một số khác biệt." Đi ngang qua bé gái này thời điểm, Tiễn Thương Nhất ôm lấy tên này vẫn còn kinh hãi ở trong đứa nhỏ.

Nhưng mà hắn không có tiếp tục vây quanh tường che chạy, mà là rời xa tường che.

Thủ đô âm phủ có thật nhiều căn nhà, hắn hoàn toàn có thể sử dụng điểm này.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Phong thủy luân chuyển

"Người đừng chạy! Người đứng lại đó cho ta!" Gã bô ôi thở hổn hển, nói ra cực kỳ làm người lúng túng lời kịch.

Bé gái ôm chặt lấy Tiễn Thương Nhất, hô hấp dồn dập, giống như lọt vào đến trong hoảng sợ.

"Ê, người không sao chứ?" Tiễn Thương Nhất hỏi một câu, đồng thời liếc mắt một cái trên trời Con mắt âm phủ.

"Cha. . . Cha biến mất thời điểm cũng là như thế ôm ta, mặt sau cũng có người ở truy đuổi hắn!" Đôi mắt bé gái trống rỗng.

"Hoàn toàn khác nhau được rồi! Ta đoán truy đuổi cha người chính là đòi nợ người!" Tiễn Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu.

Rời xa tường che sau đó, xung quanh bóng mờ dần dần bắt đầu tăng lên, chỉ là những này đầu rơi tay đứt người đối với Tiễn Thương Nhất vài tên người sống cũng không có bất cứ hứng thú gì.

"Có chỗ nào có thể trốn?" Tiễn Thương Nhất ôm thử xem tâm tình hướng về bé gái hỏi vấn đề này.

Bé gái 'Ừ' một tiếng, sau đó chỉ về đằng trước chỗ ngoặt nói, "Bên kia thứ hai có thể."

"Mặc kệ, không chịu được nữa. . ." Tiễn Thương Nhất cảm giác mình thể lực sắp không chống đỡ được nữa.

Vẫn chạy đến bé gái nói căn nhà trước, Tiễn Thương Nhất mới có thời gian hít sâu một hơi, nhưng mà hắn cũng không có thật lãng phí một giây đồng hồ , chờ con thờ dốc này tới sau đó, hắn lập tức ôm bé gái chạy vào trước mắt căn nhà.

Sau khi tiến vào, Tiễn Thương Nhất phát hiện bên trong bố trí cùng hắn ở rất nhiều cổ trang kịch truyền hình trong nhìn thấy phòng ngủ rất tương tự, trong phòng chỉ có giường, bàn cùng ngăn tủ, tuy rằng còn có một chút vật trang sức, chẳng qua toàn thể phong cách y nguyên vô cùng gọn gàng.

"Nơi nào có thể trốn? Đừng nói là trong ngăn kéo." Tiễn Thương Nhất đầu lưỡi liếm môi dưới.

"Dưới giường mặt." Bé gái chỉ chỉ giường gỗ.

Đem bé gái bỏ xuống sau, Tiễn Thương Nhất nằm nhoài mặt đất, phát hiện dưới giường có một mảnh đất gạch cùng xung quanh màu sắc có một ít không giống nhau, hắn đưa tay khêu một cái, gạch có chút buong lỏng, hắn dùng sức đem gạch gỡ lên, phía dưới có có thể cung cấp chỗ nấp, tuy rằng vị trí không lớn, nhưng mà trốn hai người trưởng thành đi vào vẫn như cũ thừa sức.

"Mau vào đi!" Tiễn Thương Nhất kêu bé gái tiến vào căn phòng bí mật.

Bé gái rất nghe lời bò tiến vào.

Tiến Thương Nhất chuẩn bị đem gạch bỏ xuống thời điểm, lại bị bé gái một cái chặn lại rồi, "Anh người không trốn ở chỗ này sao?"

"Nhất định sẽ bị phát hiện, nhất định phải có người phân tán lực chú ý của bọn họ." Tiễn Thương Nhất đáp.

"Anh nguoi tại sao phải giúp ta?" Bé gái rất tò mò.

Tiến Thương Nhất cười khẽ một tiếng, "Không còn thời gian." Đón lấy, liền đem gạch để xuống.

Hắn đi ra căn nhà, trước mặt đứng tới chính xác truy đuổi mà đến hai người.

"Hừ hừ, không địa phương chạy đi!" Gã bí ỏi thờ không ra hơi, nhìn thấy Tiễn Thương Nhất theo trong phòng đi ra, lập tức chăm biếm một câu.

"Đừng ngăn chặn ta!" Tiễn Thương Nhất vọt thẳng tới đối với gã bí ỏi đá một chân, sau đó thừa dịp hai người không phản ứng lại thời điểm, chạy ra ngoài.

"Ồi ề, sếp, này này thẳng nhóc này tạo phản!" Gã bí ỏi bùm chính mình cái bụng, đầy mặt oan ức.

"Ta đuổi theo hắn, nguoi kiểm tra nhà dưới." Tên to con giọng điệu vô cùng bình tĩnh.

"Hi hi, không hổ là sếp, sáng suốt!" Gã bí ỏi lập tức hiểu rõ tên to con ý, dựng thẳng lên tay phải ngón tay cái khen ngợi một câu.

Một bên khác, đã chạy đến trên đường phố Tiễn Thương Nhất vẫn đang suy nghĩ một chuyện khác.

"Bọn họ cũng có hai người, nhất định sẽ lựa chọn tách ra, tuy rằng ta kéo một cái thù hận, nhưng là... Hiệu quả phỏng đoán không lớn. Nói đi nói lại, ta làm đến một bước này, cần phải đã đủ chưa? Tiếp đó, trốn ở một bên nhìn là được. Mặt khác, còn có một chút phải chú ý, cho dù ở bên trong phòng, cũng có thể nhìn thấy trên trời Con mắt âm phủ, điểm này đúng là cùng trắng máu rất giống." Tiễn Thương Nhất quay đầu lại liếc mắt nhìn, vẻ mặt rất bình tĩnh.

Tên to con đuổi tới, chẳng qua lúc này, Con mắt âm phủ đột nhiên mở.

Ngoại trừ xung quanh không ngừng đi lại chơi đùa bóng mờ ở ngoài, hết thảy người sống đều dừng lại tất cả động tác.

Bởi vì Con mắt âm phủ vẫn không có bắn ra chùm sáng màu tím đen.

Tiến Thương Nhất cùng tên to con cứ vậy đi một trước một sau duy trì cứng ngắc chạy nhanh động tác.

Thời gian từng điểm từng điểm trôi qua, nhưng là Con mắt âm phủ vẫn không có nhắm lại, cùng mấy lần trước so với, lần này nó mở thời gian thực sự quá dài quá dài.

"Không động đậy cùng không nói lời nào hai phương diện này còn có thể kiên trì, cũng không có nhảy mũi dấu hiệu, nhưng là chớp mắt... Tuy rằng trên thực tế có một cái cô bé có liên tục hai giờ không nháy mắt ghi chép, nhưng mình có thể kiên trì bao lâu vẫn là ẩn số." Tuy rằng thân thể không thể nhúc nhích, nhưng mà suy nghĩ nhưng không có chấm dứt.

"Biến mất rồi... " Đang lúc này, chịu Con mắt âm phủ nhìn chăm chăm âm lãnh cảm giác biến mất rồi, "Chẳng qua, lấy mấy lần trước kinh nghiệm đến xem, Con mắt âm phủ rất có thể... " Tiễn Thương Nhất y nguyên duy trì nguyên bản tư thế, nhưng mà tên to con nhưng không có, hắn về phía trước chạy vài bước.

Trong lúc hoảng hốt, Con mắt âm phủ dĩ nhiên lại mở, nó vừa nãy dĩ nhiên chỉ là ở chớp mắt!

Một cái chùm sáng màu tím đen bắn về phía Tiễn Thương Nhất phía sau cách đó không xa, chính là tên to con đứng thẳng vị trí.

Ở cái chết thời khắc cuối cùng, tên to con thậm chí ngay cả lưu lại lời trăng trối thời gian đều không có.

"Chỉ có... Một cái sao? Không biết xem như là tin tức tốt vẫn là tin tức xấu, này vừa giải thích rõ gã bí ỏi không chết, cũng nói bé gái không chết." Tiễn Thương Nhất phát hiện Con mắt âm phủ rất nhanh lại nhắm lại, chẳng qua để cho an toàn, Tiễn Thương Nhất y nguyên không nhúc nhích.

Chờ xác nhận Con mắt âm phủ tạm thời sẽ không mở sau đó, Tiễn Thương Nhất mới ngồi chồm hổm trên mặt đất, hai tay chống đất.

Trước mắt hắn có chút biến thành màu đen, liên tục chạy nhanh sau đó thân thể lại duy trì thời gian dài cứng ngắc trạng thái, loại này dùng cùng yên tĩnh cấp tốc thay đổi để thân thể hắn có chút không chịu nổi.

Khôi phục như cũ sau, Tiễn Thương Nhất xoa xoa bờ vai của chính mình, hướng về trước chạy ra căn nhà bước nhanh tới.

"Chỉ có một mình hắn, ta liền không khách sáo!" Ở đi vào trong phòng trước, Tiễn Thương Nhất vò vò nắm đấm.

Sau khi vào nhà, dưới giường gạch đã bị mở ra, bên trong không có bất kỳ ai.

"Nhanh như vậy?" Tiễn Thương Nhất cúi đầu nghĩ đến hai giấy đồng hồ, đánh tiếp mở ra ngăn tủ, phát hiện gã bí ỏi cùng bé gái đều ở ngăn tủ trong.

Gã bi ỏi tay lúc này chính xác gắt gao che miệng bé gái.

Nhìn thấy tình huống như thế, Tiễn Thương Nhất trực tiếp một cái thẳng quyền đánh tới, gã bi ỏi trong lỗ mũi gọi, gào lên đau đớn một tiếng, hai tay che mũi của chính mình, máu mũi theo hai tay khoảng cách chảy xuống.

Bé gái thoát ly kiềm chế sau, lập tức chạy đến phía sau Tiễn Thương Nhất.

"Anh!" Nàng vui mừng hô một tiếng.

"Không sao rồi." Tiễn Thương Nhất sờ sờ đầu nàng, vẻ mặt gần như không có biến hoá quá lớn.

"Vì sao lại là người người này sống sót!" Gã bi ỏi bùm mũi của chính mình nói.

"Cùng với hỏi ta vấn đề này, chẳng bằng lo lắng lo lắng chính người." Tiễn Thương Nhất hừ lạnh một tiếng.

Một lần nữa trở lại tường che một bên, lúc này tình huống đã đảo ngược.

Gã bi ỏi đối mặt vách tường, vô cùng không tình nguyện.

"Nhanh lên một chút!" Tiễn Thương Nhất đưa gã bi ỏi cái mõng đến rồi một chân.

"Hừ, đáng đời!" Bé gái cũng bày tỏ tiếng lòng của chính mình.

"Anh. . . Anh hai. . . Đừng như vậy, ta. . . Ta. . ." Gã bi ỏi có thể sẽ không quên chính mình vừa nãy nghe được âm thanh khủng bố, "Ta có thể so với bé gái này cần dùng hơn nhiều, không bằng hai người chúng ta. . ."

"Ta để người đi vào nguyên nhân không phải là cái này, mà là bởi vì người thích vàng a, người xem cái kia chói lọi ánh vàng, cỡ nào mê người, này không phải các người tới Thủ đô âm phủ mục đích sao?" Tiễn Thương Nhất nhú mày.

"Ta. . ." Gã bi ỏi cúi đầu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Một con đường khác

Cuối cùng, gã bi ỏi vẫn là đứng ở trên tường rào.

"Như thế nào, thấy rõ bên trong là cái gì không?" Hai tay Tiễn Thương Nhất mười ngón giao nhau thả ở sau gáy, biểu hiện có chút thoải mái.

"Một. . . Một mảnh đen, cùng. . . Bọn họ. . . Nói như thế. . ." Gã bi ỏi lúc nói chuyện thân thể liên tục run, biểu hiện trên mặt vô cùng sợ hãi.

"Ừm. . . Vậy người cũng đi xuống xem một chút." Tiễn Thương Nhất dăm chiêu.

"Anh. . . Anh hai. . . Không muốn. . . Đi. . ." Nguyên bản nhanh mồm nhanh miệng gã bi ỏi nhất thời ngay cả nói chuyện cũng không lưu loát.

"Đi xuống." Tiễn Thương Nhất lặp lại một câu.

Nghe được Tiễn Thương Nhất sau, gã bi ỏi ngồi ở trên tường rào, hình như đang chuẩn bị nhảy xuống.

"Bỏ qua cho ta đi! Ta sai rồi, thỉnh cầu người!" Gã bi ỏi theo trên tường rào nhảy xuống, chỉ có không phải hướng bên trong, mà là hướng ra phía ngoài, hần quỳ gối trước mặt Tiễn Thương Nhất, nước mắt nước mũi lan tràn, "Không muốn, ta không muốn vàng, ta sai rồi, ta không muốn chết!" Nói xong, gã bi ỏi ôm lấy Tiễn Thương Nhất chân.

Cho dù Tiễn Thương Nhất để gã bi ỏi lúc này liếm giày của chính mình, tin tưởng người sau cũng sẽ không chút do dự.

"Có lỗi, ta xưa nay không phải một cái người hiền lành." Tiễn Thương Nhất một chân đem gã bi ỏi đá văng ra, "Không bằng, người đi hỏi một chút chịu người đưa vào đi cụ già, nhìn hắn có nguyên ý hay không tha thứ người? Hiện tại người có hai cái lựa chọn, hoặc là đi vào, hoặc là chết!"

Nói những câu nói này thời điểm, nét mặt Tiền Thương Nhất cực kỳ sự lạnh lùng, giống như trong nháy mắt này, hắn đã biến thành không có tình cảm máy móc.

Ở dùng Lâm Chính nhỏ uy hiếp tính mạng Đoạn Thiên Trạch thời điểm, Tiền Thương Nhất cũng là loại vẻ mặt này.

Nghe được Tiền Thương Nhất, gã bi ổi mắng một câu, nói: "Chó gấp cũng sẽ nhảy tường, ngươi không muốn khinh người quá đáng!" Tiếp tục bò lên xông hướng Tiền Thương Nhất.

...

"Nói đi, có lời trắng trời gì? Tuy rằng ta nhất định sẽ không giúp ngươi chuyển đạt liền là." Tiền Thương Nhất ngẩng đầu nói.

"Ngươi nhất định sẽ gặp báo ứng!" Gã bi ổi đứng ở trên tường rào, tay phải chỉ vào Tiền Thương Nhất, trên mặt xanh một khối tím một khối, nói xong, thả người nhảy xuống tường che.

Khủng bố đến cực điểm tiếng gào thét lại vang lên, lần này so sánh lần trước càng thêm âm u, tiếp theo, xương vỡ vụn âm thanh cùng gã bi ổi tiếng kêu thảm thiết theo tường che bên trong truyền ra.

Bé gái ôm chặt lấy Tiền Thương Nhất, mặt cũng chôn ở Tiền Thương Nhất trên đùi.

Chờ tiếng kêu thảm thiết dừng lại sau đó, Tiền Thương Nhất hô một câu, "Ông cụ, ngươi có ở bên trong không?"

"Ông ở trong tường che?" Bé gái vô cùng kinh ngạc.

"Ừm." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái, thấy bên trong không ai trả lời, hắn cúi đầu hỏi: "Ngươi vì sao lại biết căn nhà kia có căn phòng bí mật? Còn lại căn nhà có hay không?"

"Ta trùng hợp phát hiện, chỉ có cái kia một gian nhà có." Bé gái cúi đầu suy nghĩ một chút.

Tiền Thương Nhất mang theo bé gái đi tới có căn phòng bí mật căn nhà, đem giường gỗ dời, gạch lấy ra sau đó, Tiền Thương Nhất tiến vào này một căn phòng bí mật, không gian bên trong không lớn, cũng không có thứ đặc biệt gì, hình như cũng chỉ là một cái tạm thời trốn điểm.

"Cần phải có phát hiện mới đúng." Tiền Thương Nhất bình tĩnh lại tâm tình, tìm tòi tỉ mỉ.

Không lâu lắm, một cái cơ quan nhỏ liền chịu hắn phát hiện, một khối gạch đá có thể rút ra, đem khối này gạch đá rút ra sau, có thể nhìn thấy bên trong là một cái đen thui đường đi, Tiền Thương Nhất đưa tay luôn vào gạch đá để trống vị trí, ở bên trong phát hiện một cái có thể xoay gãy sắt.

Dùng sức đem gãy sắt vặn bung ra đồng thời, phía này có cơ quan vách tường cũng từ từ mở ra.

Một cái đen nhánh đường đi xuất hiện ở Tiền Thương Nhất trước người.

"Xuống đây đi." Tiền Thương Nhất nói với bé gái một tiếng.

Bé gái phát hiện căn phòng bí mật đường đi sau đó vô cùng kinh ngạc, "Anh, nơi này. . . Dẫn tới nơi nào?"

"Còn có thể dẫn tới nơi nào?" Tiền Thương Nhất hỏi ngược một câu, tiếp tục bò tiến vào trong đường đi.

Cái lối đi này độ rộng không tính quá hẹp, hai người có thể đi song song.

"Quá đen, không nhìn rõ bất cứ thứ gì, trên người ta vừa không có cái gì có thể phát sáng đồ vật, chỉ có thể dựa vào trong lòng bản đồ để phán đoán, theo phương hướng này đến xem, cuối cùng đi về địa phương cần phải cùng ta suy đoán như thế, là tường che bên trong!" Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Bò một lúc sau, Con mắt âm phủ đột nhiên mở.

Cảm giác bị nhìn chăm chăm trong nháy mắt tràn ngập toàn thân, bởi vì vẫn luôn có chú ý, vì lẽ đó hai người đều ngừng lại.

Chỉ là, chẳng biết vì sao, đường đi phía trước nhưng có ánh sáng xanh lá tối tăm sáng lên, không chỉ như thế, còn có âm, âm, âm âm thanh truyền đến, vô cùng có đủ cảm giác tiết tấu.

"Sẽ là cái gì?" Trong lòng Tiền Thương Nhất cảm thấy không lạnh.

Đột nhiên, gương mặt xuất hiện ở trước mặt hai người, vậy là gã bi ổi mặt, chỉ có lúc này khuôn mặt này trên tất cả đều là ánh xanh lá, mà gã bi ổi vẻ mặt cũng đặc biệt quái dị, hai mắt cùng môi đều cong thành khung bố độ cong, lại như là hoạt hình trong nhân vật như thế, xem ra cực kỳ sự khủng bố.

Ầm!

Gã bi ổi thân thể trên đất gãy một cái, lại như rời đi nước cá.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất mới phát hiện, gã bi ỏi hai tay hai chân đã không thấy, lúc này liền là một người gậy.

"Lại đến gần rồi một chút." Cái trán Tiễn Thương Nhất mồ hôi lạnh chảy xuống, "Là ảo giác sao?"

Hoạ vô đơn chí, đã từng chỉ ở bên ngoài tường rào nghe thấy tiếng gào thét, hiện tại nhưng từ gã bi ỏi phía sau truyền đến, hơn nữa càng ngày càng gần, cùng đỉnh đầu Con mắt âm phủ so với, loại này không biết nguy hiểm trái lại càng thêm nguy hiểm.

"Không được, dù thế nào xảy ra cái gì cũng không thể cử động, đây là quy tắc!" Tuy rằng trong lòng cũng đã đem chạy trốn quá trình tưởng tượng một lần, nhưng Tiễn Thương Nhất y nguyên duy trì về phía trước bò đi tư thế, không dám có bất luận động tác gì.

Tiếng gào thét ở bên tai nổ vang, gã bi ỏi bật lên tần suất càng nhanh hơn, mặt hắn cũng càng ngày càng đến gần.

Ở ánh sáng xanh lá tối tăm làm nổi bật dưới, lúc này gã bi ỏi lại như là theo địa phủ trốn ra được ác quỷ.

Trong phút chốc, gã bi ỏi thân thể đột nhiên nhưng không động đậy, khủng bố quỷ dị về mặt cũng cứng lại ở trên mặt, sau đó, chịu một nguồn sức mạnh lôi kéo tốc độ cực cao lùi về sau, đồng thời, Con mắt âm phủ cũng nhắm lại.

Chờ một lát sau, Tiễn Thương Nhất rút cục thở phào nhẹ nhõm, "Hoi. . ."

"Ngươi vẫn tốt chứ?" Hắn quay đầu nhìn về phía bên cạnh, lại phát hiện bé gái đã không ở bên cạnh mình.

"Cũng là, vừa nãy cảnh tượng đó, nếu như nàng ở đây, có thể đã sớm chết ở Con mắt âm phủ trên tay." Tiễn Thương Nhất cười một cái tự giễu, tiếp tục hướng phía trước bò.

Không lâu lắm, Tiễn Thương Nhất liền phát hiện mình bò đến phần cuối, phía trước đã không có đường.

"Anh, ngươi ở đâu?" Thanh âm của cô gái nhỏ đột nhiên từ phía sau truyền đến.

"Ồ." Tiễn Thương Nhất nhẹ giọng nói một câu.

"Ồ ô, ngươi vừa nãy chạy chạy đi đâu, ta thật sợ hãi." Bé gái suýt chút nữa khóc lên.

Tiến Thương Nhất không hề trả lời, mà là đưa tay ở đỉnh đầu của mình sờ sờ, sau đó dụng lực đẩy một cái, tia sáng chiếu vào trong đường đi.

"Đến, ta đưa ngươi đi tới." Đem phía trên gạch dời đi sau, Tiễn Thương Nhất đem bé gái đưa đi tới, tiếp theo, Tiễn Thương Nhất cũng chui ra ngoài.

Mới từ trong đường đi đi ra, Tiễn Thương Nhất liền phát hiện xung quanh lấp lánh ánh vàng, ánh vàng này cùng hắn ở bên ngoài tường rào nhìn thấy ánh vàng giống như đúc, duy nhất không giống chính là, hắn lúc này đã đứng ở tường che bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Rời đi

"Ngươi cùng bọn họ không giống nhau." Ông lão lưng còng âm thanh từ phía sau truyền đến.

Tiến Thương Nhất quay đầu lại, phát hiện ông lão lưng còng không lại lưng còng, đứng thẳng sau đó, ông lão lưng còng chiều cao chỉ so với Tiến Thương Nhất lùn một chút.

"Làm sao cái không giống nhau dạng thức?" Tiễn Thương Nhất nắm chặt tay của bé gái.

Ngay ở Tiễn Thương Nhất hỏi ra vấn đề này đồng thời, xung quanh ánh vàng dần dần biến mất, lộ ra diện mạo như trước.

Lúc này đứng địa phương dĩ nhiên là một cái đình, trước ánh vàng đều là theo bốn cái trên cây cột phát ra, này bốn cái màu đỏ thắm cây cột ở tất cả đều là tím đen phối màu Thủ đô âm phủ trong có vẻ đặc biệt phá lệ.

"Ngươi rất hiền lành, coi như là gặp phải nguy hiểm, ngươi cũng sẽ cứu bên cạnh ngươi tên này tìm kiếm mình cha bé gái, nhưng mà, ngươi cũng rất nhẫn

tâm, thấy ta gặp phải nguy hiểm, người cũng không có ra tay cứu giúp, mà là lạnh lùng nhìn về ta nhảy vào trong tường che. Bây giờ giải thích rõ người có chính mình nguyên tắc." Ông lão lưng còng vây quanh Tiễn Thương Nhất đi rồi một vòng.

Bé gái không nói gì, chặt chẽ ôm Tiễn Thương Nhất bắp đùi, hình như ông lão lưng còng đã biến thành người xa lạ.

"Vị lễ đó. . . Người cuối cùng là. . ." Tiễn Thương Nhất trực tiếp hỏi ra tự mình nghĩ hỏi vấn đề.

"Ta liền là Thủ đô âm phủ chủ nhân." Ông lão lưng còng nói câu nói này thời điểm vô cùng tùy ý, hình như trả lời vô số lần.

"Người có thể không chế Con mắt âm phủ?" Tiễn Thương Nhất ngẩng đầu nhìn.

"Đương nhiên có thể, chẳng qua, này không có quan hệ gì với người." Ông lão lưng còng sờ sờ cằm của chính mình, tựa hồ đang suy nghĩ vấn đề, tiếp theo, hắn đem chính mình trước mặt được màu đỏ khăn quàng cổ lấy ra, sau đó trở về trước mặt bé gái, "Cái này khăn quàng cổ đưa cho người có được hay không?"

Bé gái núp ở phía sau Tiễn Thương Nhất, nhìn ông lão lưng còng lắc lắc đầu.

"Ông đưa người khăn quàng cổ, người liền đón lấy đi." Tiễn Thương Nhất sờ sờ đầu bé gái này, "Nhớ tới nói tiếng cảm ơn."

"Ông giúp người mang theo." Ông lão lưng còng ngồi xổm xuống, đem màu đỏ khăn quàng cổ đeo ở bé gái trên cổ, "Rất đẹp." Hắn thoả mãn gật gật đầu.

"Cảm ơn ông." Bé gái dùng muỗi kích cỡ tương đương âm thanh nói tiếng cảm ơn.

"Thủ đô âm phủ liền là người chết chốn trở về sao?" Tiễn Thương Nhất hỏi ra giới thiệu tóm tắt trên vấn đề, hắn cũng không nhớ chính mình đóng vai thân phận, hắn y nguyên tới đây Thủ đô âm phủ tìm kiếm mình chết đi người vợ chồng.

"Ừ, cũng không phải." Ông lão lưng còng nhìn chung quanh tường che, "Chẳng qua, có một chút có thể xác định, Thủ đô âm phủ không phải người sống ở địa phương, vì lẽ đó, hoặc là người sống rồi đi Thủ đô âm phủ, hoặc là. . . Chết ở Thủ đô âm phủ."

"Không biết theo khi nào thì bắt đầu, bên ngoài những thứ kia thầy bói liền truyền ra loại này lời đồn, chỉ cần đi tới Thủ đô âm phủ, liền có thể tìm tới người bị chết, đương nhiên, cũng là có thể thu được người chết bí mật. Người cũng biết, có thật nhiều bí mật đều chịu người chết mang vào quan tài?" Ông lão lưng còng quay đầu nhìn Tiễn Thương Nhất.

"Người nói chính là? Lấy tên to con cầm đầu đoàn người kỳ thực là đến tìm kiếm bí mật?" Tiễn Thương Nhất giả vờ kinh ngạc.

"Ta nhớ tới người đã nói 'Hắn vậy cũng là theo thầy bói trong miệng nghe nói' câu nói này, lúc đó ta liền nổi lên lòng nghi ngờ, bây giờ nghe người vừa nói như thế, kỳ thực người là ở hướng về ta than phiền a! Thủ đô âm phủ chủ nhân xem ra cũng có rất nhiều buồn phiền." Tiễn Thương Nhất trầm nghĩ, đồng thời cúi đầu liếc mắt nhìn bé gái, "Đã như vậy, bé gái này nói vậy cũng là có người này Thủ đô âm phủ chủ nhân bảo vệ mới có thể sống đến hiện tại, bằng không, nàng một cô bé tuy rằng thông minh, nhưng mà vẫn sống đến hiện tại, đồng thời vẫn có thể phát hiện căn nhà kia dưới căn phòng bí mật, nghĩ như thế nào cũng không quá bình thường."

"Chính là, vừa nảy những thứ kia ánh vàng người cũng nhìn thấy, bọn họ thật đang muốn tìm không hề là người chết, mà là người chết nắm giữ tiền của, chính vì như thế, bọn họ mới sẽ chôn thầy Thủ đô âm phủ." Nói tới chuyện này, ông lão lưng còng đã như vậy có chút tức giận.

"Thật không? Nhưng mà ta cho rằng nếu như không phải ta số may một chút, có thể chết người sẽ phải là ta." Tiễn Thương Nhất nghĩ đến chính mình trải qua Con mắt âm phủ chớp mắt thời điểm, nếu như không phải nhanh trí để lại cái tâm tư, có thể hắn cũng cùng tên to con như thế chết ở Thủ đô âm phủ.

"Đây là Thủ đô âm phủ quy tắc." Ông lão lưng còng hai tay chấp ở sau lưng.

"Cái gọi là Thủ đô âm phủ, chỉ có là lời đồn chế tạo ra hi vọng nơi, nói như vậy, người bình thường đều không sẽ chọn tới nơi này, chỉ có bị ma quỷ ám ảnh người và nản lòng thoái chí người mới sẽ lựa chọn đi tới Thủ đô âm phủ thử vận may." Trong lòng hiểu rõ sau đó, Tiễn Thương Nhất lập tức làm ra quyết định.

"Haizz, đã như vậy, ta có thể rời đi Thủ đô âm phủ sao?" Tiễn Thương Nhất thở dài.

"Đương nhiên có thể, ta sẽ vì các người mở ra Thủ đô âm phủ cửa thành, các người đi ra ngoài là có thể." Ông lão lưng còng vừa không có đi vòng, cũng không có khó khăn, đáp ứng vô cùng coi mở.

"Chúng ta?" Tiễn Thương Nhất lặp lại cái từ này.

"Đương nhiên, không phải vậy người cho rằng ta tại sao phải nhường người sống sót?" Ông lão lưng còng cười lạnh một tiếng, "Người mang theo bé gái này đi ra ngoài, ta liền để người rời đi Thủ đô âm phủ."

"Giao kèo xong." Trên mặt Tiễn Thương Nhất vô cùng bình tĩnh, nhưng mà trong lòng suy nghĩ chút nữa thì cười ra tiếng.

. . .

Đi tới nơi cửa thành, nhìn gần hoàn toàn mở ra cửa thành, Tiễn Thương Nhất nắm tay của bé gái hướng về ngoài cửa thành đi ra ngoài.

"Anh, chúng ta đi cái nào?" Nét mặt bé gái có chút nghi hoặc.

"Cha ngươi không ở nơi này, ta dẫn ngươi đi chỗ khác tìm." Tiễn Thương Nhất câu nói đầu tiên để bé gái nở nụ cười.

"Tốt!" Bé gái vui mừng nhảy một cái, sau đó hướng về Thủ đô âm phủ ở ngoài chạy đi, Tiễn Thương Nhất cũng không có ngăn cản.

"Chỉ phải đi ra ngoài, bộ phim này liền kết thúc, hơi. . ." Tiễn Thương Nhất thầm nghĩ.

Ở khoảng cách cửa thành viên chỉ có 1 mét địa phương, đột nhiên, âm lãnh nhìn chăm chú cảm giác lần thứ hai bao phủ toàn thân, ở thời khắc máu chốt nhất này, Con mắt âm phủ dĩ nhiên lại mở.

Tiến Thương Nhất cứng ngắc đứng tại chỗ, "Quá. . . Nguy hiểm. . . Đâu đâu cũng có hổ a. . ."

Tiếng vỗ tay từ phía sau truyền đến, "Ừm, không sai, xem như là đối với ngươi vẫn theo ta trừng phạt đi!"

Ông lão lưng còng nói xong câu đó sau đó, Con mắt âm phủ lại nhắm lại.

Chẳng qua Tiễn Thương Nhất không nhúc nhích, cùng hần suy đoán như thế, Con mắt âm phủ nhắm lại thời gian cũng chỉ có nháy mắt, nó lập tức lại mở, âm u nhìn chăm chú cảm giác lại trở về trên người Tiễn Thương Nhất.

"Rất cẩn thận." Ông lão lưng còng vừa nói vừa đi hướng về Tiễn Thương Nhất, "Chẳng qua, nếu như ta di chuyển thân thể của ngươi đâu? Con mắt âm phủ sẽ phát hiện ngươi sao?"

"Đáng chết!" Tiễn Thương Nhất ở trong lòng mắng một câu.

Nhưng mà, chưa kịp hần nghĩ tới biện pháp giải quyết, ông lão lưng còng liền một chân đá vào phía sau hần, đem hần đá ra Thủ đô âm phủ.

Tiến Thương Nhất từ dưới đất bò dậy đến, hần hừ vài tiếng, sau đó dùng tay lau miệng.

Lúc này, Thủ đô âm phủ cửa từ từ đóng lại.

"Rảnh rồi, nhớ tới thường tới chơi a!" Ở cửa bị đóng trên thời khắc cuối cùng, ông lão lưng còng nói rồi một câu nói như vậy.

"Ai sẽ nhầm chán chạy nơi này tới chơi. . ." Tiễn Thương Nhất lắc lắc đầu, xoay người rời đi Thủ đô âm phủ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Tập hợp

Trên đường, bé gái đã chạy xa, mà Tiễn Thương Nhất đi tới đi tới trước mắt xuất hiện vòng xoáy màu đỏ ngòm, bộ phim này cũng theo đó tuyên cáo kết thúc.

Mở mắt ra sau, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình y nguyên duy trì tiến vào thời điểm trạng thái.

"Hơ, Thủ đô âm phủ cũng quá nguy hiểm, chỉ cần hơi không cẩn thận, nói không chắc liền muốn chết ở đây bộ nhẹ vốn trong phim ảnh, loại này giả thành nhỏ bộ phim vẫn là chờ sau này thống nhất quản lý sau đó, lại tiến lên lựa chọn đi." Tiễn Thương Nhất lắc lắc đầu, cho dù hiện tại đã còn sống, nhưng cẩn thận nhớ lại, y nguyên cảm thấy nghĩ mà sợ.

Sau khi tắm xong, lúc này đã đến đến trưa.

Tiến Thương Nhất mở ra phim địa ngục, nhìn một chút chính mình thu được tiền phim.

(Thủ đô âm phủ)

(tiền phim: 70)

(giá trị danh dự: -1)

Nhìn thấy chính mình thu được tiền phim, Tiền Thương Nhất kinh ngạc.

"Nhiều như vậy sao? Ta nhớ tới Phương Nào cùng trường THPT Tân Hải tiêu chuẩn tiền phim đều là 70, bộ phim này chẳng qua, vừa nghĩ tới chính mình gặp phải nguy hiểm, còn có giảm đi giá trị danh dự, lại thêm bộ phim này thuộc về đặc biệt bộ phim, như thế cao tiền phim cũng không kỳ quái."

Lúc này, Tiền Thương Nhất nhìn chung tiền phim đã có 200, có thể mua trong lòng đạo cụ đặc biệt.

Đến đến Cửa hàng địa ngục.

(a, sống sót trở về sao? Hoan nghênh đến dự.)

Trong mắt Tiểu Thái ngọn lửa màu xanh lá lấp loé lại.

"Ta nghĩ hồi đó ai Bình xịt cấp cứu." Lần này, Tiền Thương Nhất không nói gì, mà là ở điện thoại di động phía dưới tấm màn đen trên trực tiếp đánh chữ.

Người bán hàng gồm cả chủ cửa hàng Tiểu Thái đưa tay luôn vào phía sau khối đen ở trong, lấy ra Bình xịt cấp cứu.

(xác định hồi đó ai? Có/không.)

Tiền Thương Nhất đi xuống có, nhất thời, phía dưới phải ảnh chân dung lấp loé mấy lần, mở ra sau đó, tiền phim con số theo 200 rơi đến 0, hấn tích góp lâu như vậy tiền phim trong nháy mắt tiêu hết.

"Chẳng qua nhưng rất giá trị." Nhìn mình đạo cụ đặc biệt cột bảo toàn sinh mệnh đạo cụ, Tiền Thương Nhất rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

"Tuy rằng vật này ở Con mắt âm phủ loại này bộ phim không có quá to lớn tác dụng, chẳng qua ở phim địa ngục sắp xếp chính thức trong bộ phim nhưng bình thường đưa đến tác dụng trọng yếu."

"Đúng rồi, ta nhớ tới lúc trước người đã nói, có vấn đề gì đều có thể hỏi người, người cũng sẽ giải thích, như vậy, ta muốn hỏi, phim địa ngục cuối cùng là cái gì?" Bình tĩnh lại tâm tình sau, Tiền Thương Nhất lại đi lên thăm dò phim địa ngục sự thật chặng đường.

(có lỗi, cấp bậc của người không đủ, ta không thể trả lời người.)

Tiểu Thái từ chối Tiền Thương Nhất cái vấn đề này.

"Cấp bậc không đủ sao? Muốn cấp bậc gì mới có thể hiểu?" Tiền Thương Nhất tiếp tục hỏi.

Trên thực tế, loại này có thể có được chối bỏ trả lời trả lời, bản thân liền là một loại trả lời.

Chỉ cần biết rằng đối phương cho mình lập ra phạm vi cuối cùng ở nơi nào, như vậy, căn cứ những phạm vi này điều kiện, nói không chắc có thể phân tích ra một chút tin tức hữu dụng.

(đừng hỏi những này, hỏi chút cần dùng!)

Trong mắt Tiểu Thái ngọn lửa màu xanh lá đột nhiên gia tăng, tuy rằng chỉ là ở màn hình điện thoại di động trong, nhưng mà Tiền Thương Nhất vẫn như cũ cảm giác được hoảng sợ, loại này đến từ sợ hãi tận đáy lòng cùng ở bộ phim bên trong thế giới đựng tới hậu trường bàn tay gây tội ác hoảng sợ không kém nhiều.

"Đe dọa sao? Cái kia, người có cái gì có thể nói?" Tiền Thương Nhất cười cợt, nếu đối phương nói ra yêu cầu, vậy giải thích rõ có thể chủ động giảng giải những tin tức này.

(ta chỉ là người người bán hàng, không phải người người hướng dẫn, cùng với suy nghĩ những vấn đề này, không bằng giấu lại thế nào ở bộ phim bên trong thế giới sinh tồn, hiện tại các người tham gia biểu diễn phim đều cung cấp cơ bản nhất tham gia biểu diễn điều kiện, nhưng mà sau đó, chưa chắc sẽ cho các người cung cấp tương tự điều kiện, dù sao khi đó các người đã không phải người mới.)

"Có ý gì?" Tiền Thương Nhất hỏi.

(người cẩn thận giấu lại, biểu hiện của người ta đều có xem, cần phải rất dễ dàng hiểu.)

"Thời gian vớ vẩn sao? Trường THPT Tân Hải có trực tiếp cung cấp này một đạo cụ đặc biệt, người là nói, sau đó coi như gặp phải loại này bộ phim, cũng sẽ không lại cung cấp đạo cụ đặc biệt sao? Vậy này không phải chịu chết?"

(chính xác, chẳng qua nói là chịu chết, vậy cũng chưa chắc, càng nhiều ta liền không nói.)

Trên màn ảnh cho thấy hàng chữ này sau đó, người bán hàng đôi mắt Tiểu Thái ngọn lửa màu xanh lá liền biến mất rồi, giống như mất đi linh hồn như thế.

"Ồ?" Tiền Thương Nhất đánh cái chữ.

(thật ngại ngùng, vừa nãy bận đi, ta giống như nhận được người bộ phim tiếp theo thông báo, người muốn bây giờ nhìn sao?)

Mặc dù là hỏi thăm, nhưng mà Tiểu Thái đã đem trên tay tham gia biểu diễn giấy thông báo giao cho trên tay Tiền Thương Nhất.

Rất nhanh, điện thoại Tiền Thương Nhất trên màn ảnh liền xuất hiện một cái cực kỳ rõ ràng áp phích.

Một chiếc 18 thế kỷ trung kỳ ba cột buồm ngang cánh buồm thuyền buôn xuất hiện ở trước mặt Tiền Thương Nhất, ở thuyền buôn phía dưới, bốc cháy ngọn lửa hùng lực, ở ngọn lửa mãnh liệt trong có vô số linh hồn ở kêu rên, theo áp phích trên về về mặt đến xem, những này linh hồn đều chịu đủ hành hạ. Trên thuyền buôn, có thật nhiều người đều đứng ở trên boong thuyền, chẳng qua tuyệt đại đa số người đã là người chết, ngoài ra, còn có một chút thủy thủ đang chuẩn bị theo rào chắn trên nhảy xuống, giống như đang trốn tránh cái gì khủng bố đồ vật.

Áp phích trên góc trái, một cái tia sáng le lói xuyên thấu trên thuyền buôn lúc này khói mù, ở đây trong tia sáng le lói, hình như còn có thể nhìn thấy một ít bóng người.

Áp phích dưới góc phải, còn đặc biệt ở trong ngọn lửa lưu lại ra một khối màu đen bối cảnh đến đặt một bên mặt Tiền Thương Nhất, ở ngọn lửa vây quanh dưới, Tiền Thương Nhất tay phải mu bàn tay chống cằm của chính mình, tựa hồ đang suy nghĩ một cái có thể quyết định tương lai vận mệnh vấn đề, vô cùng nghiêm túc.

"Kho Báu Biển Đốt?" Tiền Thương Nhất nhìn một chút áp phích trên bộ phim tên.

(khoảng cách bắt đầu diễn còn có hai tuần lễ thời gian, hi vọng người có thể chuẩn bị cẩn thận, đúng rồi, bộ phim này chỉ có một mình người tham gia biểu diễn, yên tâm, sẽ không có người lại cướp người danh tiếng.)

Lúc này, người bán hàng lời nói Tiểu Thái xuất hiện trên điện thoại di động.

"Một thân một mình." Tiền Thương Nhất hít một hơi thật sâu, "Cũng tốt."

"Đúng rồi, ta có một vấn đề, ở rất nhiều trong bộ phim, loài người ** đều có vẻ cực kỳ yếu đuối, lẽ nào, ngoại trừ đạo cụ đặc biệt ở ngoài, không có còn lại đồ vật có thể tăng cường chúng ta những này diễn viên sinh tồn năng lực sao? Ta đã từng gặp được rất nhiều ưu tú diễn viên, nếu như nắm giữ tương tự đồ vật, bọn họ hoàn toàn có thể sống sót." Tiền Thương Nhất sờ dĩ hồi vấn đề này, là bởi vì trong lòng hắn có một chút suy đoán.

Phim địa ngục tiến lên lớn như vậy bản thay đổi, nhất định không chỉ chỉ là vì thay đổi thông báo phương thức.

Giả thành nhỏ bộ phim tuy rằng cốt truyện quái đản, độ khó không giống nhau, nhưng mà có thể cung cấp tiền phim vô cùng cao, chuyện này đối với diễn viên địa ngục tới nói làm sao không phải là một loại tăng mạnh, tỷ như một số ở chính thức trong bộ phim thu được lượng lớn giá trị danh dự diễn viên, ở có năng lực có danh dự giá trị tinh huởng, hoàn toàn có thể thông qua thực lực của chính mình ở trống rỗng thời kỳ nhiều lần tham gia biểu diễn giả thành nhỏ bộ phim, lấy thu được đầy đủ tiền phim đến duy trì chính mình lần sau chính thức bộ phim tiêu hao.

"Nói cách khác, nếu như sau đó xóa bỏ vì diễn viên cơ bản nhất tham gia biểu diễn điều kiện, mục đích đơn giản có hai, thứ nhất đối với diễn viên địa ngục tiến lên đơn thuần hành hạ đến chết, rõ ràng không phù hợp, điểm thứ hai, tăng lớn diễn viên địa ngục trong lúc đó khác biệt, cũng chính là không xuất hiện nữa thật giả lẫn lộn tình huởng."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Cường thân kiện thể

"Nói cách khác, vì đem diễn viên địa ngục phân biệt ra, mỗi người đều càng thêm có chính mình đặc điểm cùng đặc sắc, thậm chí trở thành series bộ phim người phát ngôn. Bây giờ liền là ta đối với này phim địa ngục lần này thay đổi cái nhìn, đương nhiên, những thứ này đều là ta suy đoán, chẳng qua cơ bản phương hướng sẽ không sai." Tiền Thương Nhất nói xong sờ sờ mũi.

"Kỳ thực, ở có đạo cụ đặc biệt tình huởng tiếp tục suy đoán, lại thêm rừng cây khô câu chuyện bộ phim này, hoàn toàn có thể làm ra như sau hợp lý suy đoán, sau đó phim địa ngục sẽ tăng lên skill cùng trang bị này hai hạng thuộc tính, nếu như dùng trò chơi đến so sánh giống như lời nói, sẽ không là Dynasty Warriors này loại, nên càng như Dark Souls cùng Resident Evil này loại trò chơi." Tiền Thương Nhất nói xong thở dài.

Tiếp đó, Tiền Thương Nhất nhìn thấy màn hình điện thoại di động trong Tiểu Thái bắt đầu vỗ tay.

(ừ, xác thực có loại này ý đồ, chẳng qua ta chỉ là cái người bán hàng, không rõ lắm, nói đi nói lại, dù thế nào đi nữa, người trước tiên cần phải sống qua bộ phim này.)

Tuy rằng chỉ là chữ viết, nhưng mà Tiễn Thương Nhất y nguyên cảm nhận được đối phương châm biếm.

"Đối với người cái này người bán hàng tôi nói, ta có sống hay không có cái gì khác biệt đâu?" Tiễn Thương Nhất lạnh lùng một tiếng.

(bởi vì, ta rất nhàm chán.)

Sau đó tháng ngày, Tiễn Thương Nhất cũng không có đem thời gian lại tiêu tốn ở phim địa ngục này một quái dị trong game.

Hắn dựa theo kế hoạch của chính mình bắt đầu rèn luyện thân thể, ngoại trừ chạy bộ ở ngoài, sức mạnh huấn luyện cũng là Tiễn Thương Nhất coi trọng tiến hành hạng mục, có lúc một che giấu chạy trốn cũng không nhất định có lối thoát, đương nhiên, đây chỉ là một trường hợp, trên thực tế, Tiễn Thương Nhất là nghĩ đến điểm này.

"Nếu như mình ở vách núi một bên bắt được tay đồng đội, nhưng cũng bởi vì vô lực đem đối phương kéo lên mà không thể không lựa chọn bỏ đi, thật gặp phải tình huống như thế, liền tương đương lúng túng."

Bởi vì sớm có rèn luyện thân thể kế hoạch, vì lẽ đó đang lựa chọn nhà ở thời điểm, Tiễn Thương Nhất liền hạn chế này một yêu cầu.

Xung quanh có một cái rừng rậm công viên, bên trong đối với xe cộ có nghiêm ngặt hạn chế, càng quan trọng chính là, này một rừng rậm công viên không cần vé vào cửa, hoàn toàn miễn phí.

"Tìm việc sự việc trước tiên tạm thời thả thả, nếu như là vì tiền, ta trước đây công tác cũng đầy đủ chống đỡ chính mình chi tiêu, còn có thể còn lại không ít, chỉ là phần này nghề nghiệp không quá trong sáng mà thôi. Nếu như là vì vuron lên, ta trở thành phim địa ngục diễn viên sau đã vô cùng vuron lên, dù sao lấy trước chưa từng có, cũng chưa từng có dự định tiến hành lớn như vậy lượng vận động rèn luyện."

Tiến Thương Nhất xoa xoa mồ hôi trán, chuẩn bị bắt đầu tiếp theo kéo duỗi động tác.

Ở đây hai tuần lễ thời gian trong.

Mẹ của hắn Ti Oanh nói chuyện điện thoại mấy lần, Tiễn Thương Nhất đều dùng đơn giản lấy cớ qua loa qua, bởi vì suy xét đến mẹ mình sẽ rất tò mò, vì lẽ đó hắn còn đặc biệt mua mấy quyển viên chức sách vở, lấy chứng minh mình coi như không có đi tìm việc, cũng có ở chuẩn bị chiến công kiểm tra.

"Cha, hắn vẫn tốt chứ?" Vừa nghĩ tới chính mình hiện tại tình huống này, Tiễn Thương Nhất liền không thể không nghĩ tới đây một người đối với mình ảnh hưởng lớn nhất người.

"Hiếm thấy người sẽ hỏi cha người." Giọng điệu Ti Oanh trong tuy rằng có ý trách cứ, nhưng mà nhưng trong lòng vô cùng vui vẻ.

Cái nào người mẹ không muốn gia đình tự mình vui mừng ấm áp, nhưng mà, Tiễn Hưng Đức tính cách cùng tính cách Tiễn Thương Nhất ở phương diện nào đó nhưng cực kỳ đối mặt, càng nói chuẩn xác là tính cách Tiễn Hưng Đức rất lớn ảnh hưởng Tiễn Thương Nhất.

"Hỏi một chút mà thôi." Tiễn Thương Nhất đáp, hắn câu nói này để điện thoại di động người của hai bên đều rơi vào trầm mặc.

"Đã gần như khôi phục, không có chuyện gì, người không cần lo lắng." Ti Oanh mở miệng đánh vỡ lặng im.

"Vậy thì tốt." Giọng điệu Tiễn Thương Nhất cực kỳ cứng ngắc.

Rất nhiều người đang đối mặt người xa lạ thời điểm đều vô cùng gấp gáp, một câu bình thường đều nói không lưu loát, nhưng ở người quen thuộc trước mặt nhưng thật giống như lắp lờ như thế.

Nhưng là Tiễn Thương Nhất không giống, bất kể là người xa lạ vẫn là người quen đều có thể cùng với trôi chảy trò chuyện, coi như cuối cùng nói chuyện kết quả sẽ không vui, Tiễn Thương Nhất cũng sẽ không để ý, hắn sẽ cố gắng tìm kiếm đối phương ở trong lời nói không cẩn thận cung cấp đưa tin tức của chính mình.

Ngoại trừ một người.

Thậm chí ngay cả cơ bản trao đổi đều có khó khăn.

Nhiều lúc, liền Tiễn Thương Nhất chính mình cũng không hiểu nổi vì sao lại như vậy, càng không cần phải nói người khác.

"Người không có chuyện gì người gọi điện thoại cho cha người, hắn cũng rất nhớ người" âm thanh Ti Oanh nói đến phần sau càng ngày càng tốt như sợ xung quanh có người nghe được như thế.

"Coi vậy đi, ta liền không gọi." Nếu như là người còn lại, Tiễn Thương Nhất khẳng định trực tiếp liền đồng ý.

"Tốt rồi tốt rồi, chính mình một người ở bên ngoài nhớ tới chăm sóc tốt chính mình, đừng cảm cúm, ta trước tiên tắt máy đây." Tuy rằng Ti Oanh có cố

gắng giải trừ hai cha con trong lúc đó cứng ngắc quan hệ, nhưng mà chính như Tiễn Thương Nhất từng nói, hắn chính mình cũng không biết vì sao lại như vậy, rõ ràng chỉ cần đổi một người liền có thể thoải mái giải quyết vấn đề, vừa đến người này trước mặt, hết thấy biện pháp giải quyết tựa hồ cũng không có hiệu quả.

Còn lại chỉ có tranh cãi tranh cãi cùng tranh cãi.

Tiến Thương Nhất không thích tranh cãi, hắn thích giải quyết vấn đề.

Chẳng qua, chính như chính hắn đối với Lâm Chính từng nói, nếu như hắn đều phát hiện không được vấn đề, thì lại làm sao đi giải quyết vấn đề.

"Ủm." Tiễn Thương Nhất cúp điện thoại.

Đưa điện thoại di động thu vào sau, Tiễn Thương Nhất ngửa đầu nhìn bầu trời, bất tri bất giác, hắn cảm giác mình cùng thế giới này khoảng cách càng thêm xa xôi, tất cả xung quanh đều trở nên như vậy hư ảo.

Hai tuần lễ thời gian trôi qua.

Tiến Thương Nhất đứng ở trước gương, hai tuần lễ thời gian rèn luyện đối với thân thể thay đổi không lớn, càng nhiều chính là trong lòng cảm giác, nhưng mà tinh thần nhưng hoàn toàn khác nhau, cùng so với trước kia, hắn xem ra càng thêm có phần chán.

"Lần này tiến vào phương thức lại là thông qua tàu cao tốc" Tiễn Thương Nhất cầm trong tay mình vé tàu cao tốc, tâm tình có chút phức tạp.

Theo vé thật giả đến xem, tấm vé tàu cao tốc này không có bất cứ vấn đề gì, nhưng mà nhìn kỹ sẽ phát hiện, số toa hành khách không đúng, tàu cao tốc tính cả đầu xe, nhiều nhất cũng là 16 toa, nhưng là mặt trên số toa hành khách nhưng là 23, dù thế nào đi nữa cũng không cách nào xứng đôi.

"Coi vậy đi, luôn không khả năng nhưng tìm cục đường sắt đôi a?" Tiễn Thương Nhất mở ra cái chuyện cười.

Nhờ vào lần này đi xa nhà cùng trước kia không giống, vì lẽ đó Tiễn Thương Nhất không có mang dư thừa đồ vật, lựa chọn hành trang gọn nhẹ xuất phát, rất sớm đi tới đội xe phòng, Tiễn Thương Nhất phát hiện căn bản không có bao nhiêu người, hắn nhìn đồng hồ, còn sớm, vì lẽ đó ngồi vào chỗ ở một nhà cửa hàng thức ăn nhanh điểm phần khoai xan bắt đầu ăn.

Ở tàu cao tốc đến trước, Tiễn Thương Nhất đứng ở đội xe trên đài, hắn theo tiêu chí đi tìm xe của mình phía, lại phát hiện không có tìm được số 23 toa xe tiêu chí, nhưng mà hắn vẫn cứ lựa chọn trên đất tiêu chí lớn nhất con số bên cạnh chờ, làm tàu cao tốc đến đứng thời điểm, Tiễn Thương Nhất phát hiện có một toa chính xác đứng ở phía trước mình, cửa số toa hành khách thỉnh thoảng viết 23 hai cái con số.

Cửa xe mở ra, Tiễn Thương Nhất đi vào.

Bên trong bố trí phong cách cùng bên ngoài hoàn toàn khác nhau, nơi này càng như một nhà cá nhân phòng nghỉ ngơi, hơn nữa còn có tủ quần áo sofa vân.. vân.. Đồ dùng trong nhà.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Bến Molof

Kèn đồng trong truyền đến âm thanh tới trạm, bến Molof, một cái cho tới bây giờ chưa từng nghe qua tên.

Tiến Thương Nhất nhẹ nhàng vỗ vỗ chính mình cổ áo, nhắc theo một cái tinh xảo màu đen vali xách tay theo trong buồng xe đi ra. Ngoài xe, nắng gắt như lửa, rộn rộn ràng ràng đám người lui tới, nơi này liền là hắn tiến vào bộ phim thế giới địa phương.

Hắn quay đầu lại nhìn phía sau xe lửa, đây là một chiếc hoàn toàn mới máy chạy bằng hơi nước xe, có thuộc về tại tên của chính mình —— số tương lai. Tuy rằng nó ở bến Molof vẹn vẹn chỉ là ngăn ngòi lưu lại, nhưng cũng hấp dẫn phần lớn đứa nhỏ ánh mắt, thậm chí, còn có một chút tao nhã thân sĩ cùng bọn họ kêu ngao phụ nhân.

Quần áo khác thường sạch sẽ đứa nhỏ chẳng biết lúc nào đi tới bên người Tiễn Thương Nhất, hắn khôn khéo con mắt nhìn chăm chăm trên người Tiễn Thương Nhất quần áo trang sức, tựa hồ đang cùng trí nhớ của chính mình so với. Đứa nhỏ có một cái tên gọi bình thường —— Bian.

"Xin hỏi, là mục sư Machel sao?"

Bian nhẹ giọng hỏi một câu. Hắn màu da nghiêng về đen, vóc người nhỏ gầy, trên đầu mang một cái màu xám đen mũ lưỡi trai, theo về mặt hắn cùng động tác đến xem, bên Molof trạm xe lửa rõ ràng thuộc về hắn hoạt động phạm vi.

"Mục sư Machel là ta ở (Kho Báu Biển Đốt) trong đóng vai nhân vật, đứa nhỏ này ở ta xuống xe lửa sau đó tới ngay tìm ta, nhất định là cốt truyện sắp xếp, ở sự việc sáng tỏ trước, ta không ngại trước tiên theo hắn."

Tâm tư đã quyết định, Tiễn Thương Nhất, hoặc là nói là Machel, liền cúi đầu hỏi thăm.

"Người là?"

"Gọi ta Bian là tốt rồi, là mục sư Hore để ta ở chỗ này chờ ngài." Bian đưa tay muốn tiếp nhận trong tay Machel cái rượu.

"Cái rượu này có thể không nhẹ." Machel không có ngăn cản Bian, buông ra tay phải của chính mình.

"Ngài mục sư, không phải ta khoe khoang, ngài cái rượu có thể không có chút nào nặng." Để chứng minh lời của mình, Bian cầm trong tay màu đen cái rượu giơ lên đỉnh đầu của mình, trên mặt thậm chí còn có khoe khoang về mặt.

Ô —— ô —— ô ——

Chờ bên Molof hành khách toàn bộ sau khi xuống xe, số tương lai lần thứ hai bước lên nó đã sớm bị loài người dự định tốt hành trình.

"Mời đi theo ta, chúng ta vì ngài chuẩn bị xe ngựa, người lái xe Heil nhưng là nắm giữ bên Molof tốt nhất kỹ năng xe, ngài biết không? Nếu như hắn bằng lòng, thậm chí có thể ở trong vòng mười phút chạy tới nhà thờ Thần Tinh." Hai tay Bian nhắc theo cái rượu, cố gắng ở trong đám người vì Machel mở đường.

"Vây ta thật đúng là vận may." Machel đi theo phía sau Bian, bước đi không nhanh không chậm.

Đồng ——

Nặng nề tiếng chuông theo gác chuông trên truyền đến, chấn động tới vài con trắng cấp.

Sạch sẽ trên đường phố, xe ngựa chỉnh tề ngừng ở ven đường, như xếp thành hàng quân nhân.

Người lái xe ngựa sốt ruột chờ đợi mỗi một vị tiềm ẩn khách hàng, chẳng qua chỉ có một người xe ngựa khác với tất cả mọi người, hắn không có việc gì, người này chính là chờ đợi Machel Heil. Hắn là có mái tóc màu đỏ thanh niên, khỏe miệng thường xuyên tràn trề tự tin mỉm cười, ngoài ra, phần gáy nơi còn có một cái dấu vết sẹo.

"Heil, người này liền là mục sư Machel." Bian đem màu đen cái rượu để dưới đất, sau đó đưa tay lau một cái trán mình mồ hôi.

"Ừ, lên đây đi!" Heil giương lên roi ngựa, bất cứ lúc nào chuẩn bị xuất phát.

"Ngài mục sư, Heil sẽ an toàn đem ngài đưa đến nhà thờ Thần Tinh, xin mời không cần lo lắng." Bian hướng về phía Machel nở nụ cười, "Ta liền không cùng ngài."

"Cảm tạ Bian." Machel theo trong túi quần móc ra hai viên đồng bạc đưa cho Bian.

Này một động tác chịu Heil nhìn ở trong mắt, nhìn thấy hai viên đồng bạc thời điểm, hắn sáng mắt lên, trước lười biếng quét một cái sạch sành sanh, khắp toàn thân đều tràn ngập sức sống.

"Ngài mục sư, chúng ta xuất phát, mục sư Hore có lẽ đang đợi ngài cùng một chỗ cùng đi ăn tối." Heil thúc giục.

"Tốt a." Machel nhắc theo chính mình cái rượu, ngồi ở trên xe ngựa.

Ở người cùng nghề ánh mắt hâm mộ trong, Heil giương lên roi ngựa trong tay, dùng sức vung xuống dưới.

Machel đem màu đen cái rượu đặt ở bên chân, yên tĩnh ngồi ở trên xe ngựa.

"Người mục sư này ra tay cũng thật hào phóng, không biết sau đó đến nhà thờ Thần Tinh sau đó, hắn sẽ cho ta bao nhiêu tiền boa? Không biết có hay không năm viên đồng bạc, ta nghĩ nên có, hay là, hôm nay có thể trước thời gian hoàn thành mục tiêu, Rida , chờ ta." Heil tâm tư bay tuôn, lần thứ hai giương lên roi ngựa.

"Heil, không cần gấp gáp như vậy." Âm thanh Machel theo phía sau truyền đến.

"Có thể là. . ." Heil có chút do dự.

"Vừa nãy đường phố kia, người suýt chút nữa đụng vào hai vị không tới mười tuổi đứa nhỏ còn có ba vị đang định xuyên qua đường phố cụ già. Muốn thương người như mình. Ta có thể đáp ứng người, nếu như người dựa theo yêu cầu của ta đi làm, đến nhà thờ Thần Tinh, ta sẽ đưa ra để người thoải mái

tiền boa." Âm thanh Machel không nhanh không chậm

"Được rồi, mục sư." Heil sẽ không cùng tiền gây khó dễ , đây là hấn vẫn thủ vững chuẩn tắc.

Ở người qua đường tiếng chuông rửa trong, xe ngựa rớt cục an toàn đến nhà thờ Thần Tinh.

Machel đem đáp ứng đồng bạc đặt ở trong tay Heil, ở đối phương cảm ơn lời lẽ trong, Machel đi vào chuyến này trạm thứ nhất —— nhà thờ Thần Tinh.

Nhà thờ Thần Tinh có trường phái Gothic kiến trúc đặc điểm, tháp nhọn cao vót, cổng vòm hình mũi nhọn, cửa sổ hình hoa hồng vẽ có kính thánh câu chuyện tranh kính. Pointed Arch (cuốn nhọn), Flying buttresses (tường chống trên cao) cùng thon dài dựng thẳng cột tạo nên mềm mại thon dài bay lên trời cảm giác, thẳng tắp đường nét cùng lớn hình dáng thủy tinh làm cho người ta trang nghiêm nghiêm túc cảm giác, dường như đi tới chủ cung điện. Theo phía trên quan sát, nhà thờ Thần Tinh mặt bằng hiện hình chữ thập Latin, ở thập tự ngăn mép trên cửa nơi còn đối xứng phân bố hai toà tháp cao nhọn thẳng.

Bước vào nhà thờ Thần Tinh, tảng đá cùng đá cẩm thạch ở tinh xảo thể công dưới tinh xảo sắp xếp cùng nhau.

Phía trước, một người bản thân mặc màu đen mục sư áo dài nam giới một tay ôm kính thánh tại trước ngực, ở không người quấy rầy thời gian trong, hấn ngựa đầu nhìn phía trên lớn hình dáng hoa thủy tinh, say mê ở tín ngưỡng ở trong.

Bước chân Machel âm thanh làm tĩnh lại.

"Hore, người già đi rất nhiều." Machel dừng bước lại.

"Ừ, bạn cũ của ta, người rớt cục đến rồi." Hore duỗi ra hai tay, cho Machel một cái ôm áp.

"Cuối cùng là chuyện gì để người như vậy lo lắng? Xây ra cái gì?" Machel chau mày.

"Ồ!" Hore thở dài, cái trán nếp nhăn lại nhiều một cái, "Nơi này không tiện, người đi theo ta đi."

Nói xong, Hore hướng về cửa hông đi đến, Machel theo sát ở phía sau hấn.

Xuyên qua nhà thờ, hai người đi tới Hore phòng ngủ , chờ Machel sau khi tiến vào, Hore duỗi đầu nhìn một chút ngoài cửa, xác định không có ai sau đó, đem cửa nhẹ nhàng đóng lại.

Hấn đem kính thánh để nhẹ ở trên bàn sách, sau đó khom lưng theo trong ngăn kéo lấy ra một quyển mỏng manh màu đen sách nhỏ.

"Machel, người xem một chút đây là cái gì?" Hore đưa tay mời Machel.

Machel đến gần bàn học, cho dù Hore không có đem này màu đen sách nhỏ đơn độc để ở một bên, hấn cũng không thể dời đi tầm mắt của chính mình, dưới ánh đèn mờ, màu đen sách nhỏ trên viết (bản thảo của Vildro) sáu cái chữ.

"Đây là?" Machel đưa tay muốn mở ra (bản thảo của Vildro), lại bị Hore dùng kính thánh đánh ra.

"Không thể nhìn!" Hore dường như lọt vào hoảng sợ bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Thần Tinh hoảng sợ

"Không thể mở ra nó!" Hore đi tới bên người Machel đem hấn đẩy ra một chút, "Machel, đáp ứng ta, không muốn mở ra nó! Bản thảo này không nên tồn tại tại nhân gian, nó là bản chép tay của ác ma, chỉ cần liếc mắt nhìn sẽ khiến người ta rơi vào địa ngục

Machel lùi về sau hai bước, trên nét mặt tràn ngập đề phòng.

"Hore, người nhìn sao? Người nhìn (Bản thảo của Vildro) sao?" Machel chất vấn Hore.

Nghe được Machel, Hore quỳ trên mặt đất, hai tay che mắt, khóc nức nở lên.

"Ta nhìn, Machel, ta nhìn. Tuy rằng ta chỉ nhìn hai trang, nhưng nội dung bên trong ta mãi mãi cũng không cách nào quên mất, chúng nó đóng dấu ở trên đầu óc của ta, coi như là lúc ngủ, cũng không ngừng lặp lại, ta không chịu được! Ta gỡ đầu của mình, muốn đánh đuổi chúng nó, nhưng là không làm nên chuyện gì, ta khẩn cầu chúa khoan dung, nhưng là chúa nhưng không có đáp lại ta, ta chịu chúa vứt bỏ, bởi vì ta nhìn bản chép tay của ác ma, ta đã. . . Sa đọa."

Hore không một tiếng động khóc nức nở, hồi hận để hấn chứng cuồng loạn.

Machel nhẹ nhàng xoa xoa lưng Hore, "Không sao rồi, bạn bè của ta, ta đến rồi, người không còn là một người, coi như đây là bản chép tay của ác ma, chúng ta cũng sẽ kể vai chiến đấu. Ta tin tưởng chúa sẽ không vứt bỏ người, chúa không có đáp lại nhất định là bởi làm ác ma ẩn giấu hơi thở của người."

Ở Machel an ủi dưới, Hore khóc nức nở âm thanh dần dần nhỏ đi.

"Không khả năng, chúng ta chống lại không được." Hore liều mạng lắc đầu.

"Hore, chúng ta có thể phá hủy nó, (Bản thảo của Vildro) do bình thường trang giấy tạo thành, chúng ta có thể dùng lửa, ở ngọn lửa thiêu đốt dưới, nó chẳng mấy chốc sẽ hóa thành tro tàn, người cũng tới một lần nữa trở lại chúa ôm ấp." Machel đứng lên.

"Machel, người cho rằng ta không có làm như vậy sao? Bất kể là dùng lửa hay là dùng nước, cũng không có cách nào hủy diệt (Bản thảo của Vildro), nó chịu ác ma sức mạnh bảo vệ, căn bản không có cách nào phá hoại nó!" Hore giọng chột cao chột thấp.

"Vậy chúng ta có thể đem nó ném vào biển cả, ném tới sa mạc!"

"Vô dụng! Vô dụng. . . Vô dụng." Hore lắc đầu.

"Hore, ta có thể giúp người, chúng ta là bạn cũ, nhưng mà, nếu như người cái gì đều không nói cho ta, ta không có cách nào trợ giúp người. . . Ta cần người nói cho ta, nói cho ta nên làm cái gì." Machel đem Hore từ trên mặt đất nâng dậy.

"Machel, này chính là ta tìm mục đích của người tới." Hore đỡ bàn sách, ngồi ở trên ghế dài.

Ngoài cửa sổ, dày nặng tiếng chuông xuyên qua nhà thờ Thần Tinh, mặc qua hành lang dài dằng dặc, xuyên qua cửa sổ, đi tới hai trong tai người.

Trên bàn sách, (Bản thảo của Vildro) như chịu ác ma nguyên rửa đồ vật, ở dưới ánh đèn lơ mơ, tỏa ra âm lãnh, cùng mùi chết chóc.

"Đáp ứng ta, Machel, ta muốn người đáp ứng trước ta!" Hore tụ tập trong lòng can đảm nói rằng.

"Hore. . ." Machel có chút do dự.

"Đáp ứng ta, nhất định không thể mở ra, cho dù mộng du cũng không thể mở ra, dù thế nào phát sinh bất cứ chuyện gì cũng không thể mở ra (Bản thảo của Vildro), đáp ứng ta, bạn cũ của ta." Này cùng với nói là Hore yêu cầu, chẳng bằng nói là khẩn cầu càng thích hợp.

Machel thành trong lòng Hore hy vọng duy nhất.

"Ta đáp ứng người." Machel thanh âm trầm ổn để Hore thở phào nhẹ nhõm.

"Có lỗi, Machel, ta tìm người tới là muốn cho người trợ giúp ta, ta không muốn ở trên người người cũng phát sinh cùng ta cũng như thế sự việc." Trên mặt Hore biểu hiện thoải mái rất nhiều.

"Hiện tại có thể nói sao? Hore." Machel đến gần rồi chút.

"Machel, ngồi ở ta bên cạnh, thế này ta đang giảng giải thời điểm mới sẽ không cảm thấy lạnh giá." Hore cười khổ.

Machel dựa theo Hore làm.

"Bạn bè của ta, người có nghe hay không qua Biển Đốt truyền thuyết? Đó là một mảnh bốc cháy thiêu đốt biển lửa diệt thế gian, có thể đốt sạch thế gian tất cả, thậm chí ngay cả ác ma cũng không dám dính dáng tới Biển Đốt ngọn lửa. Nhưng là, nhưng có một chiếc Thuyền âm hồn có thể ở Biển Đốt trong an toàn đi, cũng không ai biết này chiếc Thuyền âm hồn từ đâu tới đây, đi hướng về nơi nào. Machel, người thông minh như vậy, nhất định biết ta muốn nói điều gì?" Hore nhìn con mắt Machel, chờ đợi đối phương trả lời.

"Biển Đốt có thể đốt sạch (Bản thảo của Vildro) sao?" Hai tay Machel nắm tay Hore nói.

"Đúng, Machel, cùng người tán gẫu vĩnh viễn như vậy thoải mái." Hore đem bàn sách kinh thánh ôm ở trước ngực.

"Hore, không phải ta không muốn giúp trợ giúp người, nhưng mà ta đi đâu mà tìm Thuyền âm hồn?" Machel lắc đầu.

"Truyền thuyết ở ánh trăng lặng im đêm, Thuyền âm hồn sẽ xuất hiện ở sóng lớn mãnh liệt trên biển. Vừa vặn, ở bến Molof, có một chiếc ba cột buồm thuyền buôn đang định khởi hành đi tới Nalan, ta cùng vị thuyền trưởng này nhận biết, có sự giúp đỡ của hấn, người lên thuyền không có bất cứ vấn đề gì. Machel, có thể không thể giúp một chút ta?" Hore rút về tay của mình, thờ dài.

"Hore. . ." Machel vừa vặn mở miệng, ánh mắt Hore liền biến thành đến mức dị thường kinh hoàng.

Nguyên bản đã yên tĩnh lại Hore, đột nhiên rơi xuống đất, "Đừng tới đây! Đừng tới đây!" Hore hô to, đồng thời thân thể không ngừng lùi lại, cho dù sau lưng đã là vách tường, hắn cũng không có chấm dứt, "Đi ra!" Hore cầm trong tay ôm chặt kinh thánh hướng trước người ném đi, kinh thánh tán loạn trên mặt đất.

"Hore, ngươi làm sao?" Machel vội vã đứng lên.

Hore bắt đầu kêu thảm thiết, biểu cảm trên mặt bởi vì hoảng sợ mà hết sức vặn vẹo, hai mắt trở nên trắng dã, trong miệng ra 'À à à à' âm thanh, giống như có món đồ gì bóp lấy cổ của hắn. Ở tình huống như vậy, Hore y nguyên đang liều mạng lùi về sau, hai tay lung tung đánh, xua đuổi không nhìn thấy hoảng sợ.

Machel muốn cho Hore dừng lại, nhưng là Hore nhưng như điên như thế.

"Người đến, người mau tới!" Machel chạy tới cửa hô to.

. . .

"Bác sĩ Hatre, mục sư Hore thế nào rồi?" Machel quan tâm hỏi.

Bác sĩ Hatre trên người mặc màu đỏ áo may-ô, bên ngoài trùm vào một cái xanh dương áo khoác xám. Hắn đem ống nghe theo trên cổ lấy xuống, đặt ở chính mình hòm y tế trong, tiếp tục hắn khom lưng đem trắng trong mạng bụi cái rương buộc tốt.

"Mục sư Machel, mục sư Hore hẳn thuộc về kinh hãi quá mức, chỉ cần nghỉ ngơi thật tốt là được." Bác sĩ Hatre lời nói vô cùng chậm, không vội không nóng nảy.

"Không có những khác vấn đề sao?"

"Không có, trên tay đều là một chút vết thương nhỏ, sẽ không sao, điểm này ngươi có thể yên tâm, mục sư Machel, ngươi không cần quá lo lắng, kỳ thực, mục sư Hore phát sinh chuyện như vậy cũng không phải một lần hai lần, mọi người đều đã quen rồi." Bác sĩ Hatre nói xong hơi cúi chào, "Nếu như không có chuyện gì khác, ta trước tiên xin từ biệt."

Chờ bác sĩ Hatre sau khi rời đi, Machel ngồi ở mục sư Hore bên giường.

Cho dù ở trong hôn mê, mục sư Hore cũng là chau mày, tựa hồ đang tránh né nguy hiểm gì.

"Không, không, không muốn!" Mục sư Hore đột nhiên hai tay hướng lên trên đuổi ra, hai chân rối loạn đá.

Không đợi Machel có phản ứng, hắn lại đột nhiên đưa tay bỏ xuống, yên tĩnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Thuyền Blue Pear

(bản thảo của Vildro) yên tĩnh nằm ở Machel lòng bàn tay.

"Hủy diệt nó sao?" Machel đưa tay bản thảo đặt ở vali xách tay của chính mình bên trong, "Nếu Hore để ta không nên nhìn, ta không cần thiết phiêu lưu, hiện tại quan trọng nhất chính là tìm tới Hore thuyền trưởng bạn bè." Nghĩ đến đây, Machel rút chén nước, sau đó trở về bên người Hore.

Hắn nhẹ nhàng vỗ vỗ vai Hore.

"Tĩnh lại đi Hore." Machel nhẹ giọng hô.

Hore chậm chạp mở hai mắt ra, màu nâu trong ánh mắt tràn ngập mê man, tay phải hắn khuỷu tay chống mép giường, muốn ngồi dậy đến, chẳng qua lại bị Machel ngăn lại.

"Người ngất đi, trước tiên nghỉ ngơi thật tốt." Machel cầm trong tay chén nước đưa tới.

Thánh vịnh tiếng ngâm nga xuyên qua mỏng manh vách tường, truyền vào hai trong tai người, vền vện cách nhau một bức tường, thiên đường cùng địa ngục chênh lệch.

"Machel, đầu óc của ta như chịu gậy quấy quả như thế." Hore tiếp nhận chén nước, đem trong chén nước trong uống một hơi cạn sạch.

Hắn đem chén nước để ở một bên, không để ý Machel ngăn cản, muốn từ trên giường đứng lên đến.

"Ta nhớ tới, Machel, người bằng lòng trợ giúp ta làm chuyện này sao? Chuyện này. . . Rất có thể sẽ làm người lọt vào nguy hiểm đến tính mạng ở trong." Trên mặt Hore u buồn thậm chí so sánh không một tiếng động người ngâm thơ rong cang nghiêm trọng.

"Hore, ta đã cân nhắc qua, ta sẽ trợ giúp hủy diệt (bản thảo của Vildro), lấy chúa danh nghĩa tuyên thệ." Nét mặt mục sư Machel khác thường bình tĩnh.

"Há, Machel, ta thật may mắn, có người người bạn này." Hore muốn đưa Machel một cái nhiệt tình ôm ấp.

"Người thuyền trưởng bạn bè tên gì? Ta đi đâu mà tìm hắn? Tình trạng của người bây giờ càng ngày càng không tốt, mau chóng hủy diệt (bản thảo của Vildro) mới có thể làm cho người khôi phục tinh thần, trở lại chúa ôm ấp." Machel nhìn hai mắt Hore.

"Davy, Davy Mose. Hắn hiện tại cần phải chính đang nhà của chính mình bên trong nghỉ ngơi, Bellir nguyên bản đã không làm công việc này, nhưng mà hắn có một cái phá sản con trai, vì không để cho mình cùng lang thang hắn ngủ cùng nhau, hắn chỉ lại phải nắm chặt bánh lái. Ta viết một phong thư, người mang theo phong thư này đi tìm hắn, hắn nhất định sẽ trợ giúp người."

Hore đỡ vách tường, hướng về gỗ lim bàn sách đi đến.

Cầm Hore thư, Machel vang lên vô số người gia tộc.

"Người là ai?" Một người hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi mở cửa.

"Ta tìm Davy Mose, ta là mục sư Hore bạn bè." Machel lộ ra một cái mỉm cười.

...

Davy Mose râu quai nón đã trọc, nhiều năm trên biển cuộc đời để thân thể hắn y nguyên vô cùng cường tráng, nhưng cũng ở trên mặt hắn lưu lại rất nhiều dấu vết, trăm lằn nếp nhăn như một cái rãnh biển nằm ở trên trán của hắn.

Hắn đem Hore thư bỏ xuống, nhẹ nhàng run lên thuốc lá của mình đầu.

"Không nghĩ tới thời gian mấy tháng không thấy, mục sư Hore liền bị như vậy phiền phức." Davy hút một hơi thuốc đầu, nhẹ nhàng phun ra một luồng sương mù.

Machel nhẹ nhàng sờ sờ cái rương, "Cũng không ai biết chính mình bước kế tiếp sẽ đạp trong cái gì."

"Nếu là mục sư Hore yêu cầu, ta đương nhiên sẽ đáp ứng, chỉ là, mục sư Machel, ta có một cái thỉnh cầu nho nhỏ, không biết người có nguyện ý hay không nghe một chút?" Davy nhìn ngoài cửa, lúc này, con trai của hắn chính xác chìm đắm ở đánh bạc ngựa trong.

"Mời nói." Machel đáp.

"Đi Nalan hành trình dài đằng đẵng, ở như vậy lớn trong thời gian, trên thuyền đắm thủy thủ có thể sẽ gặp phải một chút tin ngưỡng phương diện vấn đề, bọn họ có thể sẽ mất đi cuộc sống động lực, mỗi ngày đều như đầu gỗ như thế bước đi, có lẽ, người có thể giúp bọn họ, để bọn họ đối với trong sáng tương lai càng thêm nóng trông."

"Tinh nguyện đến cực điểm." Machel đồng ý.

...

Trở lại nhà thờ Thần Tinh, Machel phát hiện nhà thờ cùng thường ngày không giống nhau, vô cùng ồn ào.

"Xin hỏi, xảy ra chuyện gì?" Machel tùy ý tìm một người người qua đường hỏi thăm.

"Nghe nói mục sư Hore giết người." Người qua đường về mặt vô cùng kinh ngạc, hình như chính hắn cũng không tin điểm này.

Machel không hề trả lời, trực tiếp đi vào nhà thờ.

Nhà thờ Thần Tinh cùng hôm qua cũng không quá to lớn khác nhau, nhưng Machel cũng đã không có hôm qua cảm giác xa lạ.

Dọc theo đường đi gặp phải nhân viên thần chức đều cúi đầu, biểu hiện lo lắng, vô cùng bận rộn, hình như có chuyện vô cùng trọng yếu muốn làm.

Đi tới Hore phòng nghỉ ngơi, trong phòng có thêm hai người, hai người này bản thân mặc áo cảnh sát, chính xác đang an ủi hoảng sợ Hore.

"Hore, người thế nào rồi?" Machel mở miệng hỏi thăm.

"Vị này chính là?" Một người cảnh sát ngăn ở Machel trước người.

"Hắn là bạn bè của ta, mục sư Machel, đặc biệt đi tới bến Molof trợ giúp ta." Hore lên tiếng nói.

Cảnh sát lùi về sau hai bước.

"Machel, ta. . . Ta thương tổn Bian." Hore căng thẳng thần kinh bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp đổ.

"Không có chuyện gì, từ từ nói." Machel an ủi.

"Bian đã đưa đi bệnh viện, không có nguy hiểm tính mạng, nhưng. . . Hôm nay xảy ra sự tình có thể sẽ đối với tinh thần của hắn tạo thành ảnh hưởng rất lớn." Cảnh sát lên tiếng giải thích.

"Ta hiểu, cảm ơn các người trợ giúp mục sư Hore." Machel gật đầu.

"Phải làm, mục sư Hore cũng trợ giúp qua chúng ta." Cảnh sát trả lại lấy mỉm cười.

"Ta đã đem thư giao cho Davy, hắn đáp ứng giúp đỡ chúng ta." Machel nói với Hore nói.

Hore cười cợt, "Machel, người không có xem (bản thảo của Vildro) a?"

"Không có, Hore, ta đưa nó đặt ở vali xách tay của ta trong."

"Cũng không nên để cho những người khác xem" Hore bắt được tay Machel, trong ánh mắt tràn ngập khẩn cầu.

"Ta sẽ không cho những người khác xem." Machel lộ ra tự tin mỉm cười.

...

"Thuyền Blue Pear ngày kia khởi hành."

Machel nhận được Davy thông báo, "Hore, người phải chăm sóc kỹ lưỡng chính mình."

Cùng Machel vừa tới bến Molof so với, Hore biểu hiện càng thêm tiêu tụy, "Ta có thể, Machel, ta sẽ chờ người trở về, ta tin tưởng người nhất định sẽ thành công."

Chiều tà từ từ chìm vào đường chân trời, gác chuông tiếng chuông ở bến Molof vang vọng.

Ánh sáng mặt trăng chịu mây đen che chắn.

Bóng tối từ từ bao phủ toàn bộ bến Molof, đang không có ánh sáng hẻm nhỏ, hai tên bản thân mặc áo choàng màu đen người gấp gờ.

"Tìm tới (bản thảo của Vildro) sao?" Khàn giọng mà thanh âm trầm thấp ở hẻm nhỏ trong vang vọng.

Con chuột tốc độ cực cao xuyên qua đường phố, trốn ở đen nhánh trong góc.

"Tìm tới, ở mục sư Machel trong tay." Tên còn lại trả lời, âm thanh muốn lạnh lạnh rất nhiều.

"Mục sư Machel là ai?"

"Mục sư Hore bạn bè, mấy ngày gần đây vừa mới đến bến Molof, hình như là vì trợ giúp mục sư Hore."

"Mau chóng bắt được (bản thảo của Vildro), lưu lại đưa thời gian của chúng ta không nhiều." Thanh âm khàn khàn nói xong xoay người rồi đi hẻm nhỏ.

"Vâng." Một người khác cũng rời đi.

Con chuột lần thứ hai bò qua, ở trong thùng rác sưu tầm đồ ăn.

Machel ngồi ở trong phòng của chính mình, trước mặt hắn bày ra (bản thảo của Vildro), tuy rằng chỉ là một quyển màu đen sách nhỏ, nhưng mà Machel cũng không dám mở ra.

Trong này cuối cùng ẩn giấu cái gì ác ma?

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Lễ Weilfo

Machel đem (bản thảo của Vildro) giấu ở dưới gối.

Nhà thờ Thần Tinh buổi tối yên tĩnh dị thường, giống như tất cả mọi người đều chịu xuống đứng lên tiếng rủa.

Một cái bóng người màu đen lên vào nhà thờ Thần Tinh, hần dụ dàng tiếng bước chân hoàn mỹ hòa vào trong màn đêm, trừ khi đem lỗ tai dán trên mặt đất, bằng không rất khó nghe thanh lọc.

Cột kẹt.

Cửa phòng chịu nhẹ nhàng đánh ra, bóng đen rón ra rón rén, hần đi tới Machel trước giường, cẩn thận lắng nghe Machel giàu có quy luật tiếng hít thở , tiếp theo, hần híp mắt, dựa vào cực kỳ yếu ớt ánh sáng tìm kiếm Machel cái rương.

Đang ngủ trước, Machel đem chính mình cái rương đặt ở bàn sách một bên.

Bóng đen rất nhanh sẽ tìm tới Machel cái rương, hần chậm chậm nhấc lên cái rương, lùi lại đi ra khỏi phòng.

Ánh nắng sáng sớm đâm thủng bóng tối, vì này lạnh lẽo thế giới mang đến ánh sáng cùng ấm mềm mại.

Machel đi tới trước bàn đọc sách, hần ngồi chồm hổm xuống, đưa tay ra sờ sờ nguyên bản thả rương đen địa phương, đá cẩm thạch lạnh lẽo cảm xúc truyền vào trong tay, để tinh thần hần càng thêm tập trung.

"Chịu trộm đi, rõ ràng là vì (bản thảo của Vildro), thuyền Blue Pear ngày mai xuất phát, đêm nay đối phương nhất định còn biết được, bắt được hần cũng có thể phát hiện cái gì."

Trở lại bên giường, Machel đem (bản thảo của Vildro) đặt ở trên mình.

"Bạn bè của ta, người ngày mai sẽ phải xuất phát, hôm nay ta tiếp người đi dạo bến Molof a?" Hore sáng sớm liền đến tìm Machel.

Machel không có đem cái rương chịu trộm sự việc nói cho Hore.

Bến Molof là một người loại cỡ lớn cảng, có chính mình lịch sử cùng văn hóa, thuyền Blue Pear sở dĩ lựa chọn vào ngày mai xuất phát, cũng là suy xét đến điểm này.

Hôm nay là thủy thủ hướng thần biển khẩn cầu chúc phúc tháng ngày, kêu lễ Weilfo.

Weilfo là vùng biển này tên.

Nàng là hai bờ sông nhân dân áo com cha mẹ, nàng dường dực đếm không hết con dân.

Người đánh cá thắng lợi trở về sẽ cảm ơn nàng, thủy thủ an toàn đến sẽ cảm ơn nàng. Nàng dành cho bến Molof nhân dân khoan dung cùng nhẫn nại, cũng dành cho bến Molof nhân dân cứng cỏi cùng can đảm.

"Quán rượu Mộ Quang, hôm nay rượu, toàn bộ nửa giá." Hore cười cợt, "Tiếp theo nửa tháng, người muốn cùng những này có đặc biệt văn hóa thủy thủ cùng một chỗ cuộc sống, có lẽ, hiện tại sớm trải nghiệm một phen sẽ làm người càng dễ dàng thích ứng."

Hore cùng Machel đối bình thường hoá trang, cùng quán rượu Mộ Quang ra vào đám người không hề khác gì nhau.

Hai người đi vào quán rượu Mộ Quang, rượu Rum mềm mại mùi vị thơm ngát chui vào hơi thở.

Machel xoa xoa mũi của chính mình, hần đi theo Hore đi tới quầy bar.

"Một chén Martini cocktail, cảm ơn!" Tiến vào quán rượu Mộ Quang sau, Hore tinh thần tốt hơn rất nhiều, người cũng tuổi trẻ không ít.

"Người muốn cái gì, Machel?" Hore quay đầu hỏi thăm.

"Cho ta cũng tới một chén Martini cocktail." Machel điếm một chén cùng Hore như thể rượu.

Phía sau trên bàn rượu, trên người mặc quần áo thủy thủ tên to con chính đang thoả thích chơi so tay trò chơi.

Rất nhanh, hai người cocktail liền đặt tại trước mặt hai người.

Machel bung chén rượu lên, nhưng không có đi uống, hấn liếc mắt một cái vừa vắn tiến vào thanh niên.

Tên này thanh niên cùng còn lại thủy thủ không giống, thậm chí cùng hai người bọn họ cũng không giống, hấn không có tiêu phí **, hình như chỉ là đang tìm người, làm Machel nhìn tên này thanh niên thời điểm, tên này thanh niên vừa vắn cũng nhìn thấy Machel. Nhìn thấy Machel nhìn mình, tên này thanh niên vội vã dời ánh mắt.

"Là hấn sao? Tôi hôm qua kẻ trộm? Bởi vì phát hiện (bản thảo của Vildro) không ở vali xách tay trong, vì lẽ đó lựa chọn tới ban ngày theo dõi ta? Tại sao gấp gáp như vậy? Là bởi vì biết ta ngày mai sẽ ngồi thuyền Blue Pear rời đi bên Molof sao?" Machel đem chén rượu bỏ xuống.

"Làm sao? Không tốt uống sao?" Hore không có ý thức đến chính mình tình cảnh.

"Không phải, đột nhiên nghĩ đến một chuyện." Machel đem chén rượu nhấc lên, cùng Hore chén rượu đụng vào nhau.

Cocktail ở đầu lưỡi quay lại, chua cay cùng trong veo hai loại mùi vị đưa hòa vào nhau, dung hợp thành một luồng đặc biệt mùi vị.

Machel đem chén rượu trong tay bỏ xuống.

"Hore, chờ ta một chút."

"Hả?" Hore chớp mắt nhìn, không hiểu Machel hành vi.

Machel xoay người hướng mới vừa gia nhập quán rượu Mộ Quang người thanh niên đi đến, đối với mới ngẩng đầu lên, nhìn thấy Machel hướng chính mình đi tới sau, ánh mắt có chút bối rối.

Hấn ngồi ở đây tên thanh niên đối diện, trên bàn rượu không có thứ gì, tên này thanh niên chỉ là đơn giản ngồi, không có điếm bất kỳ đồ ăn cùng rượu.

"Người đang theo dõi ta?" Machel nói thẳng ra vấn đề của chính mình, không có quanh co lòng vòng.

"Không có." Thanh niên lắc lắc đầu.

"Người động tác vô cùng đáng ngờ, ta khuyên người nhất tốt lập tức rời đi nơi này, bằng không ta liền không khách sáo." Machel híp mắt, đe dọa ý hàm xúc hết sức rõ ràng.

"Tại sao? Nhà này quán rượu chủ nhân hình như không phải người." Thanh niên hỏi ngược lại.

"Machel, người sẽ không là ở say khướt a?" Hore lúc này đi tới bên người Machel.

Hôm nay, là hấn mang Machel đến trải nghiệm cuộc sống bên Molof, hấn cũng không muốn Machel xảy ra chuyện gì, cũng không muốn Machel bởi vì chuyện ngày hôm nay mà gặp giáng chức trừng phạt.

"Hore, chúng ta đổi một nhà đi." Machel đứng lên đến nói với Hore nói.

Tiếp đó, hấn quay đầu, đối với thanh niên nói: "Hi vọng người đi chơi vui vẻ."

Thanh niên không nói gì, trên mặt biển ảo không ngừng.

"Được rồi, tuy rằng rất kỳ quái, nhưng này xác thực là một ý kiến hay." Hore không có hỏi thăm nguyên nhân, bởi vì lúc này hấn cũng muốn cho Machel rời đi quán rượu Mộ Quang.

Hore trả tiền xong sau, hai người liền rời đi quán rượu Mộ Quang.

"Muốn đi xem vua dạ dày thi đấu sao?" Hore nói ra một ý kiến.

"Ừm." Machel mất tập trung đáp.

Chẳng qua Hore nhưng không có để ý, hấn cho rằng Machel còn hăm ở chuyện vừa rồi trong không có khôi phục như cũ.

Vua dạ dày thi đấu không cần báo danh, bất kỳ bên Molof người đều có thể tham gia, thế nhưng là có một điều quy định, nhất định phải ăn đủ đầy đủ đồ ăn mới có thể miễn phí, bằng không, những đồ ăn này đều cần thanh toán nguyên bản giá cả đưa bên tổ chức.

Cùng quán rượu Mộ Quang so với, vua dạ dày tổ chức địa điểm phải lớn hơn nhiều, cũng phải náo nhiệt rất nhiều.

"Lần tranh tài này hình như là ăn đùi gà." Hore lúi kúi Machel ở trong đám người chen chúc, "Người biết không? Machel, lần trước quán quân lại là một cái gầy gò nữ giới, quả thực khó mà tin nổi, hơn nữa, trải qua trọng tài kiểm tra, năng hoàn toàn không có gian lận, đúng là đối thủ nặng có một ít động tác mờ ám."

"Thật sao?" Machel hỏi một câu, sự chú ý hoàn toàn không ở trên mặt này.

"Vừa này thanh niên theo tới rồi, nhưng mà hắn theo dõi kỹ xảo quá thấp kém, có lẽ là có người để hắn theo dõi ta, nói như vậy, chân chính người theo dõi vẫn ẩn núp ở xung quanh, nếu như không tìm ra hắn, có thể hôm nay lễ Weiffo liền muốn sớm kết thúc." Machel nhìn chung quanh một chút.

"Đối với mới biết ta đem (bản thảo của Vildro) bên người mang theo sao? Hắn có thể hay không đã tìm kiếm qua gian phòng ta?"

Vua dạ dày thi đấu lúc này đã chuẩn bị bắt đầu, ở khán giả tiếng hoan hô trong, người chủ trì tuyên bố thi đấu chính thức tiến hành.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Mời

"Machel, thật tiếc nuối, người có thể không cách nào nhìn thấy lần trước quán quân. Bởi vì vua dạ dày thi đấu có một cái quy tắc, lần trước quán quân không thể tham gia lần tranh tài này, bởi vì là chúc mừng lễ Weiffo, vì đưa người mới cơ hội, vì lễ đó lập ra này một quy tắc. Đương nhiên, quán quân cũng mới có lợi, bọn họ có thể ở vua dạ dày thi đấu thời gian tùy ý lấp đầy bụng dạ, mà không cần chịu nhất định phải ăn bao nhiêu quy tắc hạn chế."

Hore vì Machel giải thích.

Hai người lúc này đã đẩy ra đoàn người phía trước.

Nơi so tài, có bốn tấm lớn hình dáng bàn gỗ cao su, bàn gỗ cao su trên xếp đầy toả ra mê người mùi đùi gà, này bốn cái bàn làm thành một cái hình vuông, người chủ trì đứng ở trung tâm, tuyên thủ dự thi mặt hướng người chủ trì phân tán ngồi ở bốn cái trên băng ghế dài.

Theo người chủ trì vang lên chuông thi đấu, hết thấy tuyên thủ đồng thời duỗi ra tay của chính mình.

Những này tuyên thủ dự thi cao thấp mập ốm các loại hình thể đều có, ngoại trừ cụ già cùng đứa nhỏ, còn lại độ tuổi đều có thể tìm tới dự thi người.

Bởi vì dự thi người phần lớn đều là bên Molof cư dân cùng theo thuyền thủy thủ, vì lễ đó phía sau bọn họ đều có từng người người thân hoặc bạn bè vì bọn họ gào thét cổ lên.

Rất nhanh, cái thứ nhất đùi gà đã bị tiêu diệt, nhưng mà, làm còn lại tuyên thủ lần thứ hai hướng về khay ăn duỗi thời điểm ra tay, nhưng có bốn tên tuyên thủ dự thi bởi vì gà trên xương đùi thịt quá nhiều mà bị yêu cầu ăn lại.

Bến Molof vua dạ dày thi đấu không cho phép lãng phí.

Ở rung trời trợ oai trong tiếng, Machel cảm giác được có người nhẹ nhàng vỗ chính mình.

"Ngài Machel, ngài Hore, các người khỏe a!" Trên mặt Heil tràn trẻ nụ cười, bên cạnh hắn còn có một người cô gái tóc vàng, tuổi tác ở mười sáu tuổi khoảng chừng, khuôn mặt không tính là xinh đẹp, nhưng cẩn thận trang phục sau đó, nhưng cũng thoải mái.

Cô gái này liền là Heil bạn gái Rida.

"Hóa ra là Heil, thật là khéo, không nghĩ tới ở đây sẽ đụng phải các người." Machel trả lời.

Hore quay đầu lại, nhìn thấy Heil cùng Rida.

"Heil, Rida, các người cũng là đến xem vua dạ dày thi đấu sao?" Theo giọng điệu Hore trong có thể nghe ra, hắn cùng hai người vô cùng quen thuộc.

"Ừm, bởi vì rất lâu không có xem qua, lần này lễ Weiffo muốn nhìn một chút." Heil gật đầu.

Trên thực tế, Heil xác thực là trùng hợp mới nhìn thấy Machel hai người, nhưng hắn hướng hai người chào hỏi, nhưng có mục đích của chính mình. Đối với hắn mà nói, lễ Weiffo là một lễ hội vô cùng long trọng, đôi một câu nói nói, bến Molof người sẽ rất nhiều, đương nhiên, cũng là có thật nhiều người

cần xe ngựa làm vì chính mình công cụ thay đi bộ.

Hôm nay trong tay Heil vốn nên cầm roi ngựa, nhưng bởi vì mấy ngày trước Machel xa hoa, hẳn mới có thể đem roi ngựa trong tay biến thành chính mình Rida dịu dàng tay nhỏ.

Nhiều lúc, chỉ cần kết bạn một người hào phóng bạn bè, có lẽ một nhọc khô khan cuộc sống sẽ được rất lớn cải tiến.

"Ngày mai ngài Machel liền muốn rời khỏi bến Molof, vì lẽ đó hôm nay ta dẫn hẳn đi ra trải nghiệm một cái bến Molof phong thổ nhân tình." Hore cười cợt.

"Ngài Machel ngày mai sẽ phải rời đi sao?" Heil mặt lộ vẻ kinh ngạc.

"Ừm, có một ít chuyện muốn làm." Machel gật đầu một cái, không có nhiều lời.

"Ta còn tưởng rằng ngài Machel sẽ ở bến Molof nhiều đợi một thời gian ngắn." Heil trong nụ cười hơi có chút cay đắng.

Lúc này, Rida rút ra tay của chính mình, nàng quờ trách liếc mắt nhìn Heil, nhưng là đôi mắt Heil tràn ngập áy náy ánh mắt, Rida vì mình bạn trai tự ái, cuối cùng không có mở miệng.

Rida công tác là vì xã hội thượng lưu nhân sĩ rửa sạch bọn họ quần áo đồ vật.

"Sự việc rất gấp, không thể không lập tức khởi hành." Giọng điệu Machel không nhanh không chậm.

"Ừm." Heil gật đầu một cái, "Ta cùng Rida muốn qua bên kia nhìn, liền không quấy rầy hai vị, hi vọng hai vị chơi đến vui vẻ."

Nói xong, Heil lôi kéo tay Rida dự định rời đi.

"Chờ đã, Heil." Machel lên tiếng gọi hẳn lại.

"Có chuyện gì, ngài Machel?" Heil tóc đỏ dưới ánh mặt trời vô cùng chói lọi.

"Không ngại, có thể không phiền phức người làm ta ở bến Molof người dẫn đường, một ngày là có thể." Machel sau khi nói xong nhìn về phía Hore, "Ngài Hore thân thể không tốt lắm, ta nghĩ để hẳn đi nghỉ ngơi tốt hơn."

"Ha, Machel, thân thể của ta cũng không có người muốn như vậy chênh lệch." Hore không vui.

"Ngài Machel, người cũng đừng trêu chọc ta." Heil lắc lắc đầu.

"Ngài Machel. . ." Rida cũng muốn mở miệng nói một câu, chẳng qua chịu Heil ngăn lại.

"Ta không phải một cái thích nói đùa người, ta sẽ trả cho người thù lao." Machel hơi chớp nhìn.

Heil nghĩ đến Machel vừa tới bến Molof thời điểm, vậy thời điểm, Machel cũng là dùng loại này giọng điệu hướng mình nâng lên yêu cầu, đối với còn lại người giàu có tới nói, những này yêu cầu hẳn không nên thu lấy bất kỳ ngoài định mức chi phí, nhưng mà Machel vẫn như cũ cho một chút vô cùng cao thù lao.

Hắn có chút động lòng.

Nhưng là, hôm nay, hẳn đáp ứng rồi bạn gái của chính mình, muốn cùng nàng cùng một chỗ qua lễ Weillfö.

Một mặt là tiền bạc mê hoặc, ở một phương diện khác là bạn gái hứa hẹn.

Heil lọt vào trong hai cái khó này.

"Không cần vô cùng chính thức, Heil, người cùng Rida có thể cùng chúng ta cùng một chỗ, ta làm như vậy chỉ là không muốn xảy ra. . . Bất ngờ." Machel một câu nói giải trừ Heil lúng túng.

Trong thời gian này, Hore vẫn muốn nói cái gì, nhưng là nhưng đều chịu Machel ngăn cản.

Heil nhìn Rida một chút, trung cầu bạn gái mình ý kiến, sau đó nói với Machel: "Ta tiếp thu người ủy thác, ngài Machel."

"Cảm ơn." Machel nói.

. . .

Vua dạ dày thi đấu đã tiến vào đặc sắc nhất bộ phận.

Trên sân, chỉ có ba tên tuyển thủ còn ở kiên trì, ba người này đều là phái nam mà thể trạng cường tráng.

Hore nói tới gầy gò nữ giới nhất định chỉ là hắc mã, không khả năng hàng năm đều nhìn thấy.

"Người cho rằng ai sẽ thắng lợi?" Hore quay đầu hỏi Machel.

"Ở giữa mái tóc màu nâu nam giới." Machel nói.

"Ta đoán là bên trái người kia, tinh thần hẳn rất tốt, cần phải còn có thể ăn hai con, không, ba con." Hore duỗi ra ngón tay của chính mình.

"Tinh thần rất tốt?" Machel nhìn một chút bên trái nam giới.

Tên đàn ông này trong miệng nhồi vào đùi gà, vẫn cứ đang ra sức ăn uống. Hắn nuốt mấy lần đều không có nuốt xuống, bắt đắ dĩ, đành phải đứng dậy đi lấy bên cạnh nước, nhưng mà hắn vừa vận đứng lên đến, liền không không chế được đem trong miệng thịt gà toàn bộ phun ra ngoài.

Căn cứ thi đấu quy tắc, hẳn lúc này đã chịu loại bỏ.

Đang bị thi đấu nhân viên quản lý tranh cãi đi xuống thời điểm, trong miệng hắn vẫn còn đang không ngừng mà phun ra đùi gà thịt.

Có thể người này sau đó đều sẽ không ăn đùi gà.

Có lẽ là phản ứng dây chuyền, lại như ngập sẽ truyền nhiễm như thế, nôn mửa cũng sẽ truyền nhiễm. Ở bên trái nam giới chịu tranh cãi đi xuống sau đó, bên phải nam giới phun ra chính mình trong miệng đùi gà thịt, hắn nằm nhoài trên bàn, sắc mặt cũng đã biến thành màu đỏ tía, thân thể đã không chống đỡ nổi.

Chỉ có ở giữa đàn ông tóc nâu y nguyên ở ăn.

"Được rồi, người thắng, Machel, may là ta còn chưa kịp đánh cược." Hore lắc lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Vây quanh

Làm người chủ trì đem thi đấu khen thưởng phân phát quán quân người thắng trận sau đó, bốn người cùng rời đi.

Căn cứ Hore lời giải thích, bọn họ sau đó phải đến xem Molof gác chuông, vang vọng toàn bộ bên Molof tiếng chuông liền đến từ chính Molof gác chuông. Molof gác chuông thuộc về bên Molof mang tính tiêu chí biểu trưng kiến trúc, trường phái Gothic đỉnh nhọn phong cách để Molof gác chuông xem ra như một thanh nhảm ngay bầu trời sắc bén giáo dãi.

Dọc theo đường đi, Hore đều đang vì Machel giới thiệu bên Molof chuyện lý thú.

Heil hai người phần lớn thời điểm đều lựa chọn lặng im không nói, bởi vì cùng Hore nói chuyện lý thú so với, cuộc sống của bọn họ ngoại trừ công tác ở ngoài, vẫn vô cùng cần cỗi.

Nhưng mà, Machel nhưng mất tập trung.

Bên Molof đặc biệt phong cảnh đối với hắn mà nói rất có sức hấp dẫn, nhưng mà, loại lực hấp dẫn như thế này cùng có thể đe dọa sinh mệnh không biết so với, hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Ở bốn người ánh mắt góc chết, có ba tên quần áo binh thường nam giới chính đang lặng lẽ theo bốn người.

Cùng với trước theo dõi Machel thanh niên so với, ba người này theo dõi mảnh khoé muốn thông thạo rất nhiều, bọn họ có thể khéo léo mượn dùng bên cạnh người đi đường vì chính mình che chở, cũng có thể ở không tiện trực tiếp theo dõi thời điểm nhanh chóng tìm tới tiếp theo theo dõi điểm.

Chẳng qua, ở hết sức tìm kiếm tình huống, ba người tung tích cũng cũng không khó phát hiện.

Machel ngay ở hết sức tìm kiếm, làm phát hiện vali xách tay của mình chịu trộm sau khi đi, hắn liền vẫn ở chú ý phương diện này.

Theo bốn người càng thêm tới gần gác chuông, xung quanh người đi đường càng ngày càng ít, dù sao Molof gác chuông đã có chút niên đại, mà khoảng cách lễ Weillô tổ chức lễ mừng hoạt động có rất dài một khoảng cách, vì lẽ đó đến đây ngắm cảnh cũng không có nhiều người.

"Bọn họ ở vali xách tay trong không có phát hiện (bản thảo của Vildro), ở tình huống như vậy, bọn họ sẽ trước tiên lục soát gian phòng ta, nói vậy, ta ở gian phòng nhà thờ Thần Tinh đã chịu lật qua, nhưng mà, bọn họ không khả năng tìm tới (bản thảo của Vildro), bởi vì bản thảo này chịu ta mang theo bên mình."

"Rõ ràng, bọn họ cũng nghĩ đến điểm này, ngay sau đó, trước tiên thuê một người bình thường thanh niên theo dõi ta, muốn từ trên người ta thu được bản thảo, nhưng mà lại không nghĩ rằng tên này thanh niên còn không có ra tay liền chịu ta phát hiện. Bởi vậy, lần này bọn họ phải ra càng người chuyên nghiệp sĩ, có thể nguyên bản ăn cắp kế hoạch cũng sẽ biến thành cướp đoạt."

Machel ở Hore giới thiệu trong tiếng suy nghĩ vấn đề của chính mình.

"Hore bởi vì xem qua (bản thảo của Vildro) duyên cớ, thân thể vô cùng không tốt, trạng thái tinh thần cũng là gần nhất mới có một chút chuyển biến tốt, không thể làm sức chiến đấu. Rida là một người phái nữ, cũng không thể để cho nàng tham dự đến trong đó . Bây giờ dạng, có thể trợ giúp người của ta cũng chỉ có Heil một người."

Cái này cũng là Machel tình nguyện dùng giá cao để Heil ở lại bên cạnh mình nguyên nhân.

Hắn muốn nên làm không chỉ là để cho mình an toàn đăng ký thuyền Blue Pear, hắn muốn tìm được trộm đi tay mình vali kẻ trộm, cũng chính là muốn (bản thảo của Vildro) hậu trường bàn tay gây tội ác.

Mục sư Hore bởi vì xem qua (bản thảo của Vildro) do đó dẫn đến tâm thần không yên, tinh thần nản lòng.

Có này một cái ví dụ, những người còn lại đối với (bản thảo của Vildro) cần phải như đối xử qua đường con chuột như thế, cho dù không có như thế kịch liệt phản ứng, cũng sẽ không đi chủ động thu được nó, cùng hướng hồ là thông qua phương thức này.

"Có lẽ, (bản thảo của Vildro) còn có những tác dụng khác." Machel thăm nghĩ.

Cho dù xem qua bản thảo người liền ở bên người, Machel cũng không có thể mở cửa hỏi thăm, bởi vì ở phòng sách chuyện đã xảy ra y nguyên lưu lại ở trong đầu của hắn, mục sư Hore vẹn vẹn là nhớ lại đều sẽ lọt vào một loại điên mà không cách nào tự kiểm chế trạng thái, thậm chí sau đó còn thương tổn trước tới thăm Bian.

May mà, mục sư Hore ở bên Molof vô cùng có danh vọng, hơn nữa Bian cũng không có được thương nặng, chuyện này cuối cùng lấy mục sư Hore bồi thường Bian một chút cao tiền chữa bệnh mà kết thúc. Tuy rằng rất may mắn, nhưng Bian đang đối mặt mục sư Hore thời điểm, đã không có trước kia thoải mái.

Đi vào mặt khác một lối đi sau đó, Machel phát hiện xung quanh người đi đường càng thiếu.

Hơn nữa những người đi đường này nhịp chân đều vô cùng sốt ruột, tựa hồ đang liều mạng chạy khỏi nơi này.

Ở một chút góc tối trong, Machel phát hiện phía trước cũng xuất hiện cùng theo dõi người của mình ăn mặc đồng dạng quần áo người đàn ông trung niên, hơn nữa, những người này trong tay còn cầm vũ khí, chẳng qua đều là một chút côn đồ cùng gậy gỗ, không có dễ dàng đưa người cái chết đao kiếm.

Bởi vì bên Molof lực lượng cảnh sát phi thường mạnh mẽ, vì lẽ đó những người này không dám trắng trợn mang theo nguy hiểm dụng cụ.

Hai bên đường phố căn nhà cửa sổ đóng chặt, thậm chí ngay cả chó mèo hoang đều ở rồi xa con đường này.

Heil nhạy cảm khứu giác phát hiện được sự tình không đúng, hắn đem bạn gái của chính mình kéo ra phía sau mình.

Machel ngừng lại, Hore y nguyên ở cuộn cuộn không ngớt giới thiệu bên Molof tin đồn thú vị cùng mình gặp phải chuyện lý thú, hắn rất thích nói những thứ này. Nếu như không phải tình huống bây giờ không thích hợp nói những này, Machel cũng sẽ vô cùng tình nguyện nghe một chút những này có thể thả lỏng tâm tình nội dung.

"Làm sao?" Hore không có bởi vì chính mình bị cắt đứt nói chuyện mà tức giận.

"Bọn họ hẳn là đến tìm ta." Machel nhìn từ từ nhích lại gần mình ác ôn nói rằng.

"Vị . . . Tại sao. . ." Hore hơi kinh ngạc, Machel vừa tới bên Molof không mấy ngày, không khả năng xúc phạm người, "Lẽ nào là quán rượu Mộ Quang tên thanh niên kia."

"Không, tên thanh niên kia chỉ là một người bình thường, bọn họ tới là muốn từ trên người ta thu được một thứ." Machel giải thích một câu.

Hắn không có đem (bản thảo của Vildro) nói ra, là bởi vì sợ Hore sẽ lọt vào tinh thần điên trạng thái.

"Hore, có một việc ta nghĩ mời người hỗ trợ." Machel nói với Hore.

"Chuyện gì? Bạn bè của ta." Trên mặt Hore biểu hiện không lại thoải mái.

"Người ở bên Molof có danh vọng rất cao, ta nghĩ cho người đi đồn cảnh sát cầu viện."

"Nhưng là, chúng ta đã chịu vây quanh." Hore vô cùng khó xử.

"Ta sẽ cùng Heil trợ giúp người, Rida, người cũng cùng Hore cùng đi đồn cảnh sát, người không nên tham dự đến chuyện như vậy ở trong đền, này đối với người mà nói quá nguy hiểm." Machel bắt đầu sắp xếp kế hoạch.

"Ta nghĩ cùng Heil cùng nhau." Rida ôm chặt lấy bạn trai cánh tay.

"Rida, nghe ngài Machel, ta sẽ không sao." Heil sờ sờ Rida tóc vàng, trong lòng biết rồi ý nghĩ mục sư Machel.

Đây chính là mục sư Machel bằng lòng thuê ta làm hướng dẫn du lịch nguyên nhân. Heil ở trong lòng nghĩ.

"Người phía trước đã sớm chuẩn bị kỹ càng, bằng vào chúng ta không thể từ phía trước phá vòng vây, phía sau theo dõi người bởi vì phải theo dõi chúng ta, cần phải không ngừng di chuyển, vì lẽ đó cũng không thể hình thành một cái hoàn mỹ vòng vây, chúng ta theo phía sau phá vòng vây." Machel đối với ba người khác nói.

"Há, ta không biết Machel người như thế có lãnh đạo mới có thể?" Hore đang sốt sáng sau khi mở ra một câu chuyện cười.

Machel cười cợt, "Người ở cùng Rida chạy sau khi đi ra ngoài, tận lực hướng về nhiều người địa phương chạy."

"Biết rồi." Hore gật đầu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Tách ra

Làm theo dõi người phát hiện Machel bốn người muốn chạy trốn thời điểm, nguyên bản từ từ căng lại vòng vây chịu nhanh chóng kéo căng.

Bởi vì tiền bạc cùng bạn gái quan hệ, Heil đặc biệt nghiêm túc, hần từ trên mặt đất nhặt lên một khối tảng đá cứng rắn, bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay.

"Đội lát nữa, thời cơ còn chưa tới." Machel nói rằng.

Động tác Heil đều chịu hần nhìn ở trong mắt, hiện tại còn không phải phá vòng vây thời điểm.

"Bất bọn hần lại!" Một người người già trung niên nam giới chỉ vào Machel bốn người nói rằng.

Người còn lại lập tức xông tới.

"Bên trái đằng trước có cửa ra, hơn nữa chỉ có một người trông coi, liền theo bên kia phá vòng vây." Machel thầm nghĩ.

Hần để cho dư thừa ba người chuẩn bị kỹ càng, tiếp tục nói với Heil: "Đội lát nữa người ngay lập tức mang theo bọn họ đi, còn lại sự tình ta sẽ giải quyết."

"Mục sư Machel, người. . . Một mình người có thể được không?" Heil trên dưới đánh giá một chút.

"Machel, người đừng cậy mạnh." Hore vô cùng lo lắng.

"Yên tâm, không có chuyện gì."

Mấy câu nói khoảng cách, bốn người đã càng ngày càng tới gần bên trái một cái hẻm nhỏ.

"Tiến lên!" Ra lệnh một tiếng, tất cả mọi người hướng về bốn người đánh tới.

"Liền là hiện tại!" Machel hô.

Heil nghe thấy sau đó, một người vọt tới phía trước nhất, tay phải tảng đá nện ở ngăn cản hẳn đầu người trên. Bởi vì sức lực quá nặng, lần này dĩ nhiên trực tiếp đem đối phương đầu đập phá, mà đối phương cũng trực tiếp ném xuống đất, hôn mê.

"Đi, lập tức." Machel thúc giục.

Bốn người đồng loạt chạy vào hẻm nhỏ.

Phía trước, đã từ từ xuất hiện người đi đường, chỉ là, trình độ như thế này người đi đường còn chưa đủ lấy ngăn cản người sau lưng lần theo dấu vết, trên thực tế, những người đi đường này nhìn thấy phía sau Machel lần theo dấu vết người thời điểm, thông thường đều sẽ chọn né tránh, không để cho mình cuốn vào phiền phức bên trong.

"Tách ra chạy!" Chạy ra hẻm nhỏ sau, Machel đối với nó dư thừa ba người nói, "Một mình ta một bên, ba người các người người một bên."

"Nhưng là, người. . ." Hore vô cùng lo lắng Machel an nguy.

"Không còn thời gian giải thích." Machel nói xong xoay người hướng về bên trái chạy đi, vậy một bên vừa vặn là Molof gác chuông vị trí.

Còn lại ba người nhìn thấy Machel như thế quyết tuyệt, lại thêm đội ngũ truy đuổi bọn họ trên liền theo tới, vì lẽ đó không có lãng phí thời gian tranh luận, bọn họ hướng về bên phải chạy đi, lại bắt qua mấy cửa ngõ, bọn họ liền có thể đi đến một cái quảng trường, quảng trường này bình thường có cảnh sát tuần tra.

"Nếu như bọn họ là đơn thuần hướng về phía ta mà đến, như vậy liền nhất định sẽ chỉ truy đuổi một mình ta, nếu như là vì (bản thảo của Vildro), như vậy nhất định sẽ phải một nhóm người đuổi theo Hore bọn họ." Machel ở trong lòng nghĩ, đồng thời, hẳn theo trên mình mọc ra một cây dao găm.

Đi tới bên Molof không lâu, hẳn liền vì chính mình kết hợp như thế một cái bên người vũ khí, để ngừa xảy ra bất trắc tình huống.

Lần thứ hai xông vào một cái hẻm nhỏ, Machel đến đem hẻm nhỏ trong mèo hoang sợ đến chạy loạn khắp nơi.

Phía trước, đột nhiên có một người chặn ở lối ra nơi, người này trong tay cầm gậy gỗ, chính là trước truy đuổi Machel người, ở đồng bạn của hắn trực tiếp truy đuổi thời điểm, hắn nhưng lựa chọn đi tắt đến ngăn cản Machel.

Sắc bén trên dao găm lấp lánh từng điểm rét lạnh mang.

Đối phương nhìn thấy dao găm thời điểm, không tự nhiên lùi về sau một bước, rõ ràng ở lo lắng cho mình tiếp theo có thể sẽ gặp phải tình huống. Tỷ như: Chịu dao găm đâm trúng mà chết.

"Cút ngay!" Machel thấp giọng hô một câu, sau đó vọt thẳng hướng về tên này ngăn trở mình người.

Đối phương đang do dự, ở Machel tới gần sau đó, hắn lựa chọn tránh né.

Mà Machel đang đến gần lối ra thời điểm, đột nhiên ngừng lại, tiếp theo, một cây gậy gỗ theo trước mặt hắn vung qua, nhưng đánh hụt, thừa dịp đối phương kiệt lực thời điểm, Machel dao găm không chút lưu tình hướng về cánh tay của đối phương đâm tới.

Một cái vết thương thật lớn xuất hiện ở cánh tay của đối phương trên, máu tươi dâng trào ra.

"Chế tạo vết thương liền đủ rồi, bọn họ nhất định sẽ phân người đi chăm sóc hắn, như vậy, chỉ ít lại làm cho đối phương giảm quân số một người." Rút ra dao găm, Machel không có hiếu chiến, hắn chạy ra hẻm nhỏ, phát hiện bên phải lại có người vây quanh.

Ở tình huống như vậy, hắn chỉ có thể lựa chọn hướng về bên trái chạy trốn.

"May là trước có rèn luyện, nếu như là trước đây, thể lực có thể đã không đủ xu thế, nhưng mà hiện tại, ta vẫn cứ cảm giác sức lực vô cùng dồi dào." Hai bên đường phố người đi đường nhìn thấy trên người Machel máu tươi đều lựa chọn né tránh.

Một cái tay cầm dao găm mà trên mình mang máu nam giới hướng mình chạy tới, trừ khi có đặc biệt mục đích, bằng không bất kể là ai cũng sẽ chọn né tránh, điểm này, bên Molof người cũng không ngoại lệ.

Thừa dịp cái này khoảng cách, Machel quay đầu lại liếc mắt nhìn.

"Nhân số thiếu rất nhiều, xem ra là vì (bản thảo của Vildro), chẳng qua, cho dù nhân số thiếu mất một nửa, cũng không phải ta có thể thoải mái ứng phó, đang đối mặt số lượng đông đảo kẻ địch thời điểm, có một cái biện pháp so sánh đơn thuần đánh giết càng có tác dụng, cái biện pháp này liền là bắt được thủ lĩnh của đối phương, sau đó. . . Đe dọa." Tâm tư Machel không có bởi vì chạy trốn mà chấm dứt.

"Chẳng qua, thể này làm tình huống có một cái điều kiện trước tiên, vậy chính là ta thực lực muốn so sánh thủ lĩnh của đối phương muốn mạnh lên, mà thủ lĩnh của đối phương cũng tham dự đến đuổi bắt hành động của ta trong, vậy chút, hiện tại ta nên làm chuyện thứ nhất liền là tìm tới đối phương thủ lĩnh vị trí." Nghĩ tới đây, Machel lần thứ hai chuyển tiến vào một cái hẻm nhỏ.

Bên Molof bốn phương thông suốt đường phố vì hắn chạy trốn cung cấp vô cùng tiện lợi điều kiện.

Mấy ngày nay hắn cũng có chú ý bên Molof giao thông tình huống.

Lao ra hẻm nhỏ sau đó, Machel nghe được một đứa bé đang rao hàng âm thanh.

"Có người muốn nón sao? Thuần tay dệt nón, vô cùng tiện nghi, chỉ cần hai mươi tiền đồng." Một người cậu bé đứng ở rìa đường rao hàng.

Machel lúc này phát hiện, trên con đường này dĩ nhiên tất cả đều là rao hàng thương nhân.

"Cho ta cái chóp màu nâu nón." Machel đi tới đứa nhỏ trước mặt, đưa cho một tấm đồng bạc qua.

"Có lỗi ngài, ngài là ngày hôm nay ta vị khách thứ nhất, ta. . . Không có tiền lẻ thôi cho ngài." Đứa nhỏ trong mắt tràn đầy khát khao, thế nhưng là kèm chế trong lòng tự mình kích động.

"Cái kia cho ta bốn cái tốt rồi." Machel cười cợt, đem tiền đặt ở đứa nhỏ trong tay sau đó, chính mình cầm bốn cái nón, "Há, đúng rồi, nếu như đợi lát nữa có người hỏi ta đi nơi nào, người liền chỉ bên kia."

"Được rồi, ngài." Đứa nhỏ thu xuống Machel đồng bạc, đồng thời gật gật đầu.

Đem màu nâu mũ tròn đeo lên đỉnh đầu, Machel hướng về dòng người đông đảo lưu động thương nhân nơi đi đến.

Rất nhanh, truy đuổi ở hắn người phía sau cũng tới đến con đường này.

"Người nhìn thấy một cái tóc đen mắt đen người tới nơi này sao?" Người này không tìm được tung tích Machel, ngay sau đó hỏi thăm đầu hẻm cậu bé.

"Hướng bên kia đi." Cậu bé chỉ chỉ Machel chạy trốn phương hướng, mà không phải Machel để cậu bé chỉ phương hướng.

"Đi! Nếu như người gạt chúng ta, người liền không nên nghĩ ở trên con phố này bán nón." Bốn, năm tên nam giới từ trên ngựa hướng đứa nhỏ chỉ về phương hướng chạy tới.

"Yên tâm đi." Cậu bé nhìn một chút trong tay đồng bạc, dùng răng cắn cắn, cười trộm vài tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Cảnh cáo

Làm mấy người này ở khổ sở tìm kiếm Machel thời điểm, một người giữ lại râu ria rậm rạp nam giới đi tới đứa nhỏ trước mặt.

"Xin chào, xin hỏi nón bán thế nào?" Thanh âm đàn ông trầm thấp, giống như có món đồ gì kẹt ở trong cổ họng.

"Ngài, hai mươi tiền đồng một cái, muốn tới một cái sao?" Cậu bé đem đồng bạc thu cẩn thận.

"Ừm. . . Đến một cái đi, này cái màu đen nón không sai." Nam giới đem màu đen mũ tròn cầm lên, "Đúng rồi, trên người ta chỉ có một tấm đồng bạc, người có thể thối lại sao?"

"Há, có lỗi ngài, quá to lớn, nếu không ngài ngài nhiều mua mấy cái nón?" Cậu bé nghĩ đến vừa nãy đi ngang qua đàn ông tóc đen.

Râu ria rậm rạp nam giới không nói gì, mà là đem nón đeo ở chính mình tóc đen trên.

Lúc này, cậu bé đột nhiên phát hiện trước mặt mình người có một loại cảm giác quen thuộc.

"Này một cái nón tiền, ta vừa nãy đã giao qua." Machel khẽ cười một tiếng, sửa lại một chút ống tay áo của chính mình, hướng về một hướng khác đi đến.

Cậu bé đứng ngây ra ở đầu hẻm, hắn muốn phải nói xin lỗi, nhưng là lúc này, Machel đã đi xa.

Lúc này, vừa nãy đuổi ở phía sau Machel người một lần nữa trở lại đầu hẻm.

"Nguy rồi. . ." Cậu bé vội vàng xông vào hẻm nhỏ trong, vì bảo vệ cái mạng nhỏ của chính mình, hắt một cái nón cũng không cảm.

"Thủ lĩnh bọn họ đáng về ta còn nhớ, là một người tuổi chừng năm mươi nam giới, vừa nãy truy đuổi người của ta ở trong, không có người này, xem ra hắt đi một mặt khác." Lấy tiền bạc mở đường, thay đổi mấy bộ trang phục sau đó, Machel hoàn toàn bỏ qua rồi theo dõi người của mình.

Machel đổi một phương hướng sau đó, liền hướng Hore ba người phương hướng đi đến.

Phương hướng này cũng là Molof gác chuông phương hướng.

Ở trên đường, Machel nhìn thấy Heil, chẳng qua lúc này, chỉ có Heil một người, hắt tựa hồ đang tìm tìm cái gì.

"Xem ra Hore cùng Rida bị tóm, bằng không Heil không khả năng một thân một mình xuất hiện ở đây, vì lẽ đó, tình huống rất có thể là ba người bị vây, chỉ có Heil may mắn chạy trốn, nhưng mà kẻ địch nhưng đe dọa Heil, không cho phép hắt báo cảnh sát, bằng không, hắt lúc này cần phải đã ở bót cảnh sát." Machel không có tùy tiện trên đi gặp mặt.

"Nhưng mà, còn có một khả năng, liền là truy đuổi người của ta không có tung tích của ta sau đó, hướng đi thủ lĩnh của bọn họ báo cáo, mà thủ lĩnh vừa không có ở ba người bọn họ trên mình tìm tới (bản thảo của Vildro), bởi vậy, bọn họ đem Heil thả ra tìm ta, đem còn lại hai người lưu lại làm con tin. Sở dĩ làm như vậy, một là bởi vì Hore cùng Rida tốt hơn không chế, hai là Heil bản thân cũng có đủ đánh lén năng lực của ta, cho dù không cách nào đem ta lừa gạt đến địa điểm chỉ định, cũng hoàn toàn có thể thông qua thủ đoạn bạo lực cưỡng bức ta."

Lúc này, Machel từ từ lùi về sau, chậm chạp rời xa Heil.

"Gặp phải tình huống như thế hay là đi nói cho bên Molof cảnh sát tốt hơn, mục sư Hore ở bên Molof có danh vọng rất cao, mà bởi vì trước Hore thương tổn Bian sự việc, cũng có vài tên cảnh sát biết thân phận của ta, không đến nỗi xảy ra ta không ai tin tưởng tình huống." Nghĩ đến đây, Machel xoay người rời đi.

Nhưng mà, ở hắt mới vừa đi ra không tới 100 mét xa thời điểm, trong đầu của hắt xuất hiện một cái tin tức.

(cảnh cáo: Mục sư Hore cái chết đem dẫn đến bản bộ phim sớm kết thúc, diễn viên tiền phim vì 0, giá trị danh dự đem căn cứ diễn viên cụ thể biểu hiện giảm bớt.)

"Cái gì. . ." Machel dừng lại bước chân của chính mình, "Đột nhiên gia tăng rồi như thế một cái lời thuyết minh. . . Ta đi tìm cảnh sát nhất định sẽ dẫn đến mục sư Hore cái chết sao? Hoặc là nói là có rất lớn khả năng cái chết?"

Tuy rằng trong đầu tin tức không là vô cùng tỉ mỉ, nhưng mà Machel y nguyên không dự định phiêu lưu.

"Thì ra là như vậy. . ." Machel xoay người, trong nháy mắt liền nghĩ rõ ràng nguyên nhân, "Cảnh sát bên trong có gián điệp, chỉ cần ta đi báo cảnh sát, liền không thể tránh khỏi sẽ đem tin tức tiết lộ cho đồn cảnh sát trong gián điệp, cho nên mới phải có như thế một cái cảnh cáo."

"Nếu như vậy, ta cũng chỉ có thể thông qua biện pháp khác đi tìm xin giúp đỡ, Molof gác chuông lân cận. . . Molof trạm xe lửa, ta chỗ xuống xe, Bian. . . Hắt, nên trợ giúp ta." Nghĩ tới đây, Machel chuyển hướng hướng về Molof trạm xe lửa đi đến.

Bởi vì hai nơi cách nhau cũng không xa, vì lẽ đó Machel rất nhanh sẽ đi tới Molof trạm xe lửa.

"Bọn họ là vì (bản thảo của Vildro), bởi vậy, ở vừa không có tìm được ta cũng không có nhận được chính mình đồng bạn thông báo tình huống, nhất định sẽ không đối với mục sư Hore ra tay." Machel ở trạm xe lửa rất nhanh sẽ tìm tới Bian, hắt lúc này y nguyên ở làm giúp người xách rương hành lý công tác.

"Hiện tại vấn đề là, nếu như ta báo cảnh sát, đồn cảnh sát gián điệp liền sẽ thông báo cho thủ lĩnh của bọn họ, mà căn cứ trong đầu cảnh cáo tin tức, thủ lĩnh nhất định sẽ làm ra giết hại mục sư Hore lựa chọn, sau đó lại tìm cơ hội xuống tay với ta, đương nhiên, đối với ta mà nói, lúc này đã không đáng kể, bộ phim đã kết thúc."

"Chẳng qua, đối phương cuối cùng là dùng phương thức gì lan truyền tin tức đâu? Lúc này điện tín cùng điện thoại vẫn không có phổ biến, hơn nữa ở bót cảnh sát sử dụng những công cụ này cũng quá rõ ràng, trừ khi đối phương là quản lý những công cụ này nhân viên, cho dù là như vậy, nếu như sử dụng cùng mình đồng bạn đối thoại, ở trong sinh hoạt hàng ngày cũng rất dễ dàng bị phát hiện."

"Lan truyền. . . Lan truyền. . . Bỏ câu đưa thư sao?" Machel nghĩ tới chỗ này sau, liền lên trước tìm Bian.

"Mục sư Machel, thật là khéo, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp phải người." Tuy rằng cùng mục sư Hore trong lúc đó xảy ra chuyện không vui, nhưng mà Bian y nguyên không có quên Machel xa hoa.

"Ta nghĩ mời người giúp ta một chuyện, có vô cùng phong phú thù lao." Machel cười cợt.

"Chuyện gì?" Bian hầu kết giật giật.

. . .

Một lần nữa trở lại Molof gác chuông nơi, Machel phát hiện Heil y nguyên đang tìm chính mình, lúc này Heil đã không có ban đầu gặp mặt thời điểm tùy

ý, cái trán hấn che kín mồ hôi, ở mỗi cái hèm nhỏ trong tìm kiếm

Machel rút đi chính mình nguy trang, hấn đứng ở trước mặt Heil, chẳng qua duy trì đầy đủ khoảng cách.

"Hore cùng Rida đâu?" Machel hỏi.

"Bọn họ. . ." Heil trong lúc nhất thời không hề trả lời tới, có lẽ hấn có suy nghĩ qua nhìn thấy Machel sau đó lời giải thích, nhưng mà coi là thật gặp phải thời điểm, tất cả rồi lại không giống nhau.

"Bọn họ bị tóm, đúng không?" Sắc mặt Machel nghiêm túc.

"Ừ, bọn họ bị tóm, chỉ có một mình ta may mắn trốn thoát." Heil thờ dãi.

"Không đúng, người cũng bị bắt được." Machel dùng tay chỉ vào Heil.

Heil nghe được Machel sau, vô cùng kinh ngạc, "Người. . . Làm sao người biết?"

"Đây không trọng yếu, nếu bọn họ thả người đi ra, khẳng định không phải là bởi vì người có cái gì chỗ đặc thù, mà là bọn họ cần người tìm tới ta đúng không? Bọn họ đưa ra điều kiện là cái gì?" Machel tiếp tục hỏi.

"Bọn họ muốn một cái tên là cái gì (bản thảo của Vildro) đồ vật, mục sư Machel, bọn họ nói vật này ở trên người người, người thật sự có bản thảo này sao? Nếu như người có, liền giao cho bọn họ đi, bằng không. . . Bằng không bọn họ liền muốn giết mục sư Hore cùng Rida." Heil lúc này vô cùng ừ rừ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Khu ổ chuột

"Heil, người vì sao lại cho rằng ta đem (bản thảo của Vildro) giao cho bọn họ sau đó, bọn họ sẽ bỏ qua cho mục sư Hore cùng bạn gái của người Rida?" Machel không có chính diện trả lời Heil vấn đề.

"Có thể... Nếu như không giao cho bọn họ , vậy..." Bởi vì quan hệ việc Rida an nguy, Heil vô cùng kích động.

"Theo giặc cướp trong tay cứu người biện pháp xưa nay không phải thỏa hiệp." Machel nói một câu , tiếp theo, hấn tiếp tục hỏi, "Người ở bên Molof cuộc sống bao lâu?"

"Mục sư Machel, người nói cái gì đó? Ta sinh ra ở bên Molof, chưa bao giờ từng rời đi nơi này." Heil vô cùng mê man, hấn không biết Machel hỏi vấn đề này cuối cùng là có ý gì.

"Như vậy, người có biện pháp tìm tới một chút vô công rồi nhờ người hỗ trợ sao?" Khóe miệng Machel mang theo mỉm cười.

"Ta đã hiểu, mục sư Machel, nhưng là... Bây giờ có tác dụng đâu? Cho dù ta có thể tìm tới mấy người, nhưng mà bọn họ nhưng cũng không có thể cứu ra Rida bọn họ." Heil nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Người nghe ta sắp xếp là được." Machel lúc này theo trên mình lấy ra một đồng tiền vàng.

Cái này nặng trình trịch tiền vàng trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt Heil.

"Người biết bọn họ Hore cùng Rida bị giam giữ ở nơi nào sao? Người tìm tới ta sau đó, bọn họ khoảng người ở đâu gặp mặt?" Machel đem tiền vàng nắm tại trong tay, tiếp tục hỏi vấn đề của chính mình.

"Nhốt tại Molof gác chuông phương Bắc trong khu ổ chuột , vậy bên trong vô cùng rối loạn, cho dù có cảnh sát vây quét, bọn họ cũng có thể nghĩ biện pháp chạy trốn . Bây giờ cũng là ta đến tìm ngài Machel người muốn (bản thảo của Vildro) nguyên nhân, bởi vì cho dù ta đi đồn cảnh sát, cũng không nhất định có thể cứu ra Rida." Heil thờ dãi.

"Như vậy sao... Người trước tiên đi theo ta!" Machel nhìn chung quanh một chút, tiếp tục đi vào một cái không người hèm nhỏ.

...

Ở Molof gác chuông mặt phía bắc trong khu ổ chuột, có hai đám người thân thể cường tráng tên to cao đột nhiên tranh cãi lên, tuy rằng lý do vên vẹn chỉ là bởi vì đôi phương cản con đường của chính mình, nhưng hai bên đều không muốn nói xin lỗi.

Rất nhanh, bình thường tranh cãi diễn biến thành tranh đấu, chẳng qua... . Bây giờ cảnh tượng tranh đấu gần như đều là ở ném đồ vật, chân chính hướng về đối phương ra tay nhưng gần như không có.

Bất kể như thế nào, trận này tranh đấu đều hấp dẫn xung quanh người sự chú ý, đương nhiên, cũng bao quát chờ đợi Heil mấy tên lần theo dấu vết nhân viên, chỉ là, bọn họ cũng không hề ra tay can thiệp.

"Thời gian gần đủ rồi, Bian, để bạn bè của ngươi đi vào báo cảnh sát đi." Machel đối với bên cạnh Bian nói rằng.

Một người tuổi tác 14 tuổi khoảng chừng cậu bé theo đường phố một bên khác đi vào đồn cảnh sát.

Đối với những này còn nhỏ tuổi ngay ở bến Molof sờ sờ sờ lần lộn đưa nhỏ tới nói, cùng cảnh sát giao thiệp với tháng ngày cũng không ít.

"Bất kể là tiến vào gian phòng ta trộm vali xách tay vẫn là phái người theo dõi ta, nhất định không phải đột nhiên làm ra quyết định, có thể là biết rồi ngày mai ta muốn leo lên thuyền Blue Pear chuyện này, cho nên mới theo ăn cắp chuyển đã biến thành cướp đoạt. Dựa theo loại này dòng suy nghĩ, đối phương cũng có thể sẽ nhận biết Bian, bởi vì hẳn là ta ở bến Molof cái thứ nhất tiếp xúc người, bởi vậy, để Bian phái bạn bè của chính mình đi đồn cảnh sát báo cáo phương bắc khu ổ chuột tranh đấu sự kiện càng không dễ dàng bại lộ."

Machel tựa ở trên tường, trên người hắn còn có một chút tiền vàng, đầy đủ thanh toán lần này ủy thác chi phí.

"Không thể không nói, giáo hội người thật sự có tiền." Machel cười khê một tiếng.

"Tuy rằng ở bến Molof có tuần tra cảnh sát, nhưng là vượt qua mười người ở trên tranh đấu, dựa vào hai, ba tên cảnh sát rõ ràng rất khó duy trì trật tự, bởi vậy đồn cảnh sát nhất định sẽ phái đầy đủ người đi ngăn cản, đồng thời, gián điệp cũng sẽ được biết chuyện này, nhưng mà chỉ là bình thường tranh đấu sự kiện, này đối với kế hoạch của bọn họ tuy rằng có ảnh hưởng, nhưng người đều có may mắn tâm lý, hẳn có lẽ sẽ nghĩ, cho dù cảnh sát đi hướng về khu ổ chuột cũng không đáng kể, ngược lại không phải nhằm vào mình đoàn đội mà đi."

"Ở tình huống như vậy, đối phương có hai cái lựa chọn, báo tin hoặc là không báo tin. Nếu như lựa chọn báo tin, có thể sẽ để đoàn đội cho là mình chuyện nhỏ xé to; lựa chọn không báo tin, nếu như xảy ra bất trắc tình huống, hẳn sẽ gánh chịu gần như toàn bộ trách nhiệm. Bởi vậy, nếu như ta là gián điệp, ta sẽ chọn... Tự mình đi khu ổ chuột!"

Lúc này, báo cảnh sát đưa nhỏ đã theo đồn cảnh sát đi ra.

Sờ sờ đưa nhỏ này thả ra là bởi vì bến Molof lại lớn như vậy, nếu như đưa nhỏ này sau đó còn muốn ở bến Molof tiếp tục tiếp tục sống, liền tuyệt đối không khả năng làm ra chơi cảnh sát loại chuyện ngu này.

Rất nhanh, khoảng chừng mười tên cảnh sát theo đồn cảnh sát đi ra, bọn họ vỗ trang đầy đủ.

"Xác thực có một con bò câu đưa thư, giống như là cảnh sát Has, hẳn rất thích bò câu." Đưa nhỏ nói với Machel.

"Cảnh sát Has có hay không đi khu ổ chuột?" Machel hỏi.

"Có, hẳn cũng đi." Đưa nhỏ gật đầu.

"Ngươi làm ra rất tốt." Machel đem hai viên đồng bạc đặt ở đưa nhỏ trong tay.

"Cảm ơn!" Đưa nhỏ vui mừng vô cùng.

Chờ đưa nhỏ sau khi rời đi, Machel nhìn đồn cảnh sát nói rằng: "Tiếp đó, ta ra tay rồi." Hắn chà xát tay, đối bàn tay a giọng điệu.

...

Heil cùng còn lại vài tên cảnh sát cùng xuất hiện ở khu ổ chuột, đối với người đứng xem tới nói là như vậy, nhưng mà trên thực tế, Heil chỉ là 'Trùng hợp' cùng vài tên cảnh sát đi cùng nhau.

Bất cóc Hore cùng Rida người rất nhanh sẽ phát hiện Heil, nhưng mà bọn họ nhưng không dám xuất hiện.

Có tật giật mình chỉ liền là tình huống như thế.

"Heil..." Một tiếng thờ nhẹ truyền vào Heil trong tai.

Heil quay đầu nhìn thấy bất cóc Hore cùng Rida đoàn đội, bọn họ lúc này đang đứng ở một cái hẻm nhỏ trong.

Hắn quay đầu liếc mắt nhìn từ từ đi xa cảnh sát, sau đó hướng về hẻm nhỏ đi đến.

"Đồ vật bắt được không có?" Nam giới nhỏ giọng.

Heil không có đi được quá gần, hắn ngừng lại, "Bắt được, chẳng qua, các người muốn thả Rida cùng Hore."

"Lấy ra nhìn." Nam giới không hề trả lời Heil vấn đề.

Heil theo trong túi quần lộ ra một chút màu đen, "Có thể sao?"

"Người đang đùa chúng ta sao?" Nam giới có chút tức giận, "Toàn bộ lấy ra."

"Ta cũng không biết Rida có phải là còn sống sót, ta muốn nhìn thấy nàng mới sẽ cho các người xem!" Âm thanh Heil kiên cường lên.

"Người..." Nam giới đang muốn đe dọa, nhưng là lại bị bên cạnh đồng bọn kéo.

Nam giới đồng bọn nói với Heil: "Người theo chúng ta đến đây đi, chẳng qua, nếu như người dám đùa chúng ta, các người đêm nay đều sẽ chịu để tiến vào biển Weiffo nuôi cá."

"... Yên tâm đi." Heil hít sâu một hơi.

Tiếp đó, Heil liền theo này hai tên nam giới ở khu ổ chuột quanh quần, cuối cùng đi tới một đồng thấp bé rách nát căn nhà trước.

"Bạn gái của người ở ngay trong này." Nam giới chỉ chỉ trong phòng.

Heil nhìn một chút đen kịt một màu trong phòng, hắn hô một tiếng, "Rida, người có ở bên trong không?"

"Bọn họ chịu chặn miệng, không khả năng trả lời người." Nam giới giải thích.

"Hi vọng các người không nên gạt ta." Heil đối với hai người nói một câu.

"Đừng nói nhảm, đi vào liền biết rồi." Nam giới trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Molof gác chuông

Heil đi vào trong phòng, trong phòng tia sáng vô cùng mờ mờ, tiếp tục này mờ mờ tia sáng, hắn bắt đầu tìm kiếm lên bạn gái của chính mình còn có mục sư Hore, nhưng là, hắn vừa vặn đi vài bước, sau lưng liền truyền đến một nguồn sức mạnh để hắn ném xuống đất.

"Một mình người người lái xe ngựa còn muốn cùng chúng ta nói điều kiện?" Phía sau nam giới tàn bạo nói nói.

Tiếp đó, bốn, năm cái xông lên đối với Heil quyền đấm cước đá, tiếp tục ở trên người hắn tìm tòi, Heil muốn ngăn cản, nhưng là ở bốn năm người vây đánh dưới, hắn căn bản không có bất kỳ sức phản kháng.

Trên mình bản thảo chịu lấy ra, nhưng là rất nhanh sẽ chịu ngã tại trên mặt Heil.

"Này không phải (bản thảo của Vildro), người ở gạt chúng ta?" Nam giới rất tức giận.

Lúc này, ngoài phòng truyền đến tiếng bước chân.

Chưa kịp này đám nam giới phản ứng lại, một đám cảnh sát liền hướng vào trong nhà.

"Không cho phép nhúc nhích!" Cảnh sát đem người đè xuống đất.

...

Machel đem hai đồng tiền vàng giao cho trong tay Bian, "Đây là người cùng người đồng bọn tiền thuê."

"Cảm ơn mục sư Machel." Bian đem tiền vàng đặt ở trong túi tiền của chính mình.

Qua năm phút đồng hồ, một người đưa nhỏ đi tới, hắn nói với Machel: "Bên trong không có phát hiện tiểu thư Rida cùng mục sư Hore."

"Ừm, ta biết rồi." Machel gật đầu một cái, "Vào lúc này, chúng ta liền cần sự giúp đỡ của nó."

Hắn đem lồng chim trên miếng vải đen lấy ra, vẫn bỏ câu trắng xuất hiện ở Bian trong tầm mắt.

Tiếp đó, Machel đánh ra cái lồng, đem bỏ câu trắng lấy ra, "Bỏ câu trắng, đi tìm chủ nhân của ngươi đi!" Hắn buông ra tay của chính mình, để bỏ câu trắng bay về phía trên không.

"Cái hướng kia. . . Là Molof gác chuông?" Machel nhìn bỏ câu trắng bay lên phương hướng, trong lòng có chủ ý.

Hắn hướng về Molof gác chuông chạy đi.

Rất nhanh, hắn liền đến đến Molof gác chuông dưới.

Đây là một cái Goth gác chuông, cho dù vách tường u ám, không hề ánh sáng, đi vẫn cứ không che giấu nổi nó đã từng huy hoàng.

Bian đoàn người cũng tới đến Molof gác chuông lân cận, nhưng mà Machel nhưng không cho bọn họ đi vào.

Machel một thân một mình đi vào Molof gác chuông bên trong.

"Sở dĩ tuyển chọn ở đây, là bởi vì có thể nhìn thấy khu ổ chuột tình hình a? Yên tĩnh như vậy, lẽ nào đã chạy trốn sao?" Chân hắn đạp ở chất gỗ trên thang lầu, phát ra cọt kẹt âm thanh.

Không ngừng hướng lên trên, Machel rất nhanh sẽ đi tới gác chuông đỉnh chóp.

Nơi này trừ một cái chuông lớn ở ngoài, còn có hai tên con tin, chính là mục sư Hore cùng Heil bạn gái Rida.

Hai người này lúc này đều chịu lấp nung miệng lại, không cách nào nói chuyện, nhưng mà lúc này bọn họ nhưng đang liều mạng lặc đầu, rõ ràng muốn nói cho Machel chuyện gì.

Đột nhiên, sau đầu đột nhiên thổi qua một con gió, Machel phản ứng nhanh chóng, động tác cực kỳ nhanh nhẹn, hắn lập tức khom lưng, tránh thoát này một đòn trí mạng, sau đó về phía trước chạy đi.

Quay đầu lại, hắn phát hiện một người người già trung niên nam giới, chính là bất cóc mục sư Hore cùng Rida đoàn thể thủ lĩnh.

"Ngươi là ai?" Machel rốt cục hỏi ra hắn luôn luôn ham muốn hỏi vấn đề, "Ngươi muốn (bản thảo của Vildro) làm cái gì?"

"Hi hi, đối với ngươi mà nói có khác nhau sao? Ngược lại ngươi lập tức liền muốn chết rồi, ta cần gì phải lãng phí thời gian nói cho ngươi những này đâu? Mục sư Machel." Nam giới rõ ràng không muốn lãng phí thời gian giải thích thêm.

"Có lẽ không hẳn." Machel móc ra chính mình bên người mang theo dao găm.

Nam giới lạnh hừ một tiếng, vỗ tay một cái, nhất thời, hai tên tên to cao theo trong góc đi ra.

"Hiện tại đâu?" Nam giới chậm biếm một câu.

Nhìn từ từ tới gần mình hô to, Machel đem (bản thảo của Vildro) lấy ra.

"Ngươi là muốn bản thảo này sao?" Nụ cười Machel trong tiết lộ thoải mái.

"Cho ta, ta thả các ngươi." Nam giới duỗi ra tay của chính mình.

"Ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng ngươi sao?" Machel lặc lặc đầu.

"Vậy ngươi muốn thế nào?" Nam giới hỏi.

"Ngươi trước tiên thả bọn họ, chúng ta lại bàn điều kiện." Machel nhìn một chút mục sư Hore, nếu như không phải mục sư Hore bỏ mạng sẽ kết cuộc bộ phim này, Machel căn bản sẽ không lựa chọn như thế phiền phức mà hiệu suất thấp biện pháp.

"Có thể." Nam giới vỗ tay một cái, bên cạnh tên to con liền đem hai người lồng ra trói buộc.

"Đừng nói chuyện, các ngươi đi xuống trước." Ở mục sư Hore mở miệng trước, Machel liền sớm ngắt lời hắn.

Chờ hai người đi xuống Molof gác chuông sau đó, Machel rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

"Đem (bản thảo của Vildro) cho ta!" Người đàn ông trung niên đưa tay ra.

"Đi xuống nhặt đi." Machel cười cợt, đưa tay bản thảo từ nhỏ trước cửa sổ nơi ném xuống.

"Giết hắn." Nam giới không có nhiều lời, xuống chỉ lệnh sau đó, liền đi xuống lầu.

Nhìn hướng mình đi tới tên to con, Machel lùi về sau hai bước, tựa ở trên vách tường.

"Có lẽ, các người tính sai một chuyện, ta xưa nay liền không phải một cái người hiền lành." Machel nhẹ giọng nói rằng.

Hắn nghĩ tới rồi chính mình khi còn bé.

Bởi vì thành tích ưu tú, hắn vẫn là lớp lớp trưởng, trở thành lớp trưởng rất đơn giản, thu được thứ nhất là được.

Đồng dạng, bởi vì thành tích ưu tú, hắn chịu đến bạn học đồ kị.

Làm mâu thuẫn tồn tại vừa không có chịu giải quyết thời điểm, liền sẽ bắt đầu tích lũy, tích lũy tới trình độ nhất định sau đó, mâu thuẫn sẽ bộc phát ra, lại như thổi nổ bong bóng.

Đó là một tiết thể dục, hắn chịu năm tên bạn học nam vây nhốt.

Không có tùy ý nguyên nhân gì, đương nhiên, ở loại kia thời điểm, nguyên nhân cũng đã không trọng yếu.

Hắn đối mặt năm người đầu sỏ, hỏi một câu tại sao.

Nhưng mà đối phương không hề trả lời, mà là trực tiếp một chân đá vào trên bụng của hắn.

Tiền Thương Nhất ôm bụng, nhìn một chút cách đó không xa bạn học, những thứ này đều là hắn đã từng đã giúp đỡ bạn học, nhưng là, bọn họ không có một người đi nói cho giáo viên, mà là làm bộ làm chuyện gì đều chưa từng xảy ra.

"Chịu đã làm sao bây giờ?" Lúc đó, Tiền Thương Nhất trong đầu xuất hiện vấn đề này.

"Đương nhiên là đá trở lại." Đây là chính hắn trả lời, mà hắn, cũng làm ra hành động của chính mình.

Mãi cho đến cuối cùng, trận này đánh có tới hai mươi phút ầu đã đều không ai ngăn cản.

Bởi vì đối phương sợ sệt.

Tổng cộng sáu người, trên người Tiền Thương Nhất tổn thương chỉ có thể tính toán bình thường.

Có một người đầu chịu đập phá, còn có một người chịu đập nát một cái răng cửa, còn lại mấy người tổn thương đều không thể so Tiền Thương Nhất nhẹ nhàng.

Ngày thứ hai, Tiền Thương Nhất cùng mặt khác năm người tách ra đứng ở chủ nhiệm lớp trước mặt, hắn chủ nhiệm lớp là một cái giáo viên toán học, tuổi tác lớn khoảng chừng bốn mươi tuổi, là một cô giáo.

"Tiền Thương Nhất, cho bọn họ xin lỗi." Chủ nhiệm lớp là như thế nói với Tiền Thương Nhất.

Tiền Thương Nhất liền hỏi một câu, "Dựa vào cái gì, bọn họ ra tay trước."

"Cho bọn họ xin lỗi." Chủ nhiệm lớp lặp lại một câu.

"Không." Tiền Thương Nhất trả lời càng đơn giản.

Cuối cùng, chuyện này sống chết mặc bay, đương nhiên, xảy ra chuyện lớn như vậy, kêu phụ huynh là khẳng định miễn không được.

Cha mẹ hắn không hề hỏi gì, tất cả thật giống như chưa từng xảy ra như thế.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Herzeroch

Nhưng mà, tất cả cũng không có kết thúc, bắt đầu từ ngày đó, hết thầy tất cả đều thay đổi, hoặc là nói, bắt đầu từ ngày đó, Tiễn Thương Nhất rốt cục cảm thấy được chính mình tình cảnh.

Nguyên bản lớp số học là hấn thích nhất tiết học, gần như hết thầy vấn đề, hấn đều là cái thứ nhất nhắc tay trả lời vấn đề người.

Theo một ngày kia sau đó, hấn nhớ rõ, có một cái vô cùng khó đề, chỉ có hấn một người có thể tháo ra, nhưng mà tay hấn giờ đầy đủ năm phút đồng hồ, chủ nhiệm lớp đều không có để hấn trả lời, mà là vẫn ở nơi đó hỏi.

"Có người biết đề này làm sao giải sao?"

"Có người biết đề này làm sao giải sao?"

"Có người biết đề này làm sao giải sao?"

Một lần lại một lần.

Rốt cục, Tiễn Thương Nhất đem tay của chính mình để xuống, mà chủ nhiệm lớp cũng không có hỏi lại, tự mình nói ra đáp án.

Từ nay về sau, ở lớp số học, Tiễn Thương Nhất không trả lời nữa bất cứ vấn đề gì.

Cho dù là bị điểm danh.

Nhưng mà đây chỉ là một phần, ngay ở mấy ngày sau, hấn chịu lớp lớn người vây chặt.

Về đến nhà sau đó, hấn nói cho cha mẹ chính mình mình bị đánh, nhưng mà, ngoại trừ mẹ mình quan tâm hỏi một cái ở ngoài, cha của hấn vền vền chỉ là xem ti vi trên truyền phát cổ trang kịch truyền hình, một câu nói cũng không có nói.

Ngày thứ hai, hấn mang theo chính mình tích trữ tiền đi trường học.

Lần này, hai bên đối lại đây.

Khác biệt duy nhất liền là đối phương đem Tiễn Thương Nhất kêu người sự việc nói cho chủ nhiệm lớp, sau đó. . . Hấn chịu phê bình.

"Người thật sự rất phiền, có thể hay không đừng tìm ta, ta cũng không làm lớp trưởng." Tiễn Thương Nhất tìm một cái thời gian cùng vẫn tìm chính mình phiền phức người tán gẫu, càng nói chuẩn xác kêu thương lượng.

"Ta liền là xem người khó chịu, làm sao!" Đây là đối phương trả lời.

"Cuộc thi cuối kỳ, ta cho người sao chép." Tiễn Thương Nhất rất tùy ý nói một câu.

"Được." Đối phương đáp ứng vô cùng thoải mái.

Ngay sau đó, lần này cuộc thi cuối kỳ, tên này gần như không đạt tiêu chuẩn người thu được hấn từ trước tới nay cao nhất điểm.

Sau đó. . . Chịu giáo viên hẹn nói chuyện, hấn cha mình, cũng không tin thành tích của hấn.

Tiến Thương Nhất đem tiền đặt ở trong túi quần, đây là hấn cuộc thi cuối kỳ giúp người gian lận kiểm lấy chi phí, thu hoạch giá trị không cao, vền vền chỉ là một phần bữa sáng tiền.

Đương nhiên, chuyện như vậy cũng không có kéo dài bao lâu, bởi vì có người cãi nhau.

Có một tên nữ sinh sao chép Tiễn Thương Nhất đáp án, điểm vượt qua một người khác nữ sinh, mà này hai tên nữ sinh bình thường vẫn không hợp mắt, gần như chuyện gì đều muốn giành giật một hồi, vì lẽ đó chuyện này, cuối cùng cũng ồn ào lên, cuối cùng cả lớp đều biết Tiễn Thương Nhất hỗ trợ gian lận sự việc, chẳng qua may là không có truyền tới chủ nhiệm lớp trong tai.

Đến cấp 2, khai giảng thứ hai cuối tuần.

Tiến Thương Nhất lớp một người bạn học chịu chém chết ở cửa trường học, chém người chính là xã hội lưu manh, nguyên nhân đương nhiên là bạn học mâu thuẫn.

Cho dù không có nghiêm túc học tập, thành tích của hấn cũng đứng hàng đầu.

Bởi vậy, có một ít thành tích học tập, nhưng là hết sức chăm chú học sinh bắt đầu hỏi thăm hấn vấn đề.

"Cái này, hàm số lượng giác, rất đơn giản a, người xem dưới sách liền được rồi, 76 trang." Tiễn Thương Nhất liếc mắt một cái đối phương bài thi.

Sau một phút, người học sinh này đem toán học sách cũng cầm tới, đồng thời lật đến 76 trang.

"Dùng hai cái này công thức là được." Tiễn Thương Nhất chỉ chỉ sách trên công thức.

Tiếp đó, hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy đối phương ánh mắt nghi hoặc.

"Haizz, ta thật sự không biết làm sao cùng người giải thích, rõ ràng. . ." Tiễn Thương Nhất hơi không kiên nhẫn, nhưng là lúc này, hắn nghĩ tới rồi đã từng nhắm vào mình người, ngay sau đó hắn ngẩng đầu lên, nhìn thấy đối phương trong ánh mắt si nục cùng. . . Tức giận!

"Há, thật ngại ngùng, kỳ thực là như vậy giải." Tiễn Thương Nhất đem chính mình bản thảo giấy lấy ra, sau đó một cái tính toán kiểu một cái tính toán kiểu viết ở bản thảo trên giấy.

Đối phương hài lòng cầm bản thảo giấy trở lại chính mình chỗ ngồi, mà trên mặt Tiễn Thương Nhất nụ cười cũng lập tức biến mất.

Từ từ, Tiễn Thương Nhất chẳng biết vì sao cũng bắt đầu biến thành 'Ngốc'.

"Người nói đề này? Ta cũng sẽ không, ta chọn bậy." Tiễn Thương Nhất lắc lắc đầu, khóc miệng mang theo mỉm cười.

Sau đó, Tiễn Thương Nhất liền càng ngày càng 'Bình thường', trở nên không hề đặc điểm.

. . .

(bản thảo của Vildro) tại bầu trời bay lượn, như rơi xuống đều như nhau hướng về mặt đất phóng đi.

Mục sư Hore cùng Rida vừa vặn chạy tới cửa, bản thảo liền rơi xuống ở trước mặt hai người, mục sư Hore nhìn thấy bản thảo sau đó, khí lực cả người đều giống như chịu hút ra thân thể như thế, liền bước đi đều không thể duy trì, tinh thần bắt đầu hoảng hốt, trước mắt xuất hiện rất nhiều ảo giác.

"Mục sư Hore, người. . . Người làm sao?" Rida khó khăn đỡ mục sư.

"Rida, kệ đi ta, người đi mau." Mục sư Hore đem Rida đẩy ra, chính mình ném xuống đất, tiếp theo, hắn giống như nhìn thấy quái vật, liều mạng hướng về một bên trốn.

Rida liếc mắt nhìn (bản thảo của Vildro), vừa nãy Machel cùng thần bí nam giới đối thoại nàng cũng nghe được, nàng biết thần bí nam giới bắt cóc nàng cùng mục sư Hore mất liền là vì bản thảo này, ngay sau đó nàng đưa tay đưa tay bản thảo nhặt lên.

"Bản thảo này, bên trong cuối cùng viết cái gì?" Rida vô cùng hiếu kỳ.

Giữa lúc nàng dự định mở ra (bản thảo của Vildro) thời điểm, thần bí nam giới theo gác chuông trong vọt ra.

Hắn đưa tay bản thảo cầm ở trong tay, Rida chịu hắn va bay ra ngoài.

"Khà khà khà, rốt cục bắt được, chỉ cần nắm giữ (bản thảo của Vildro), liền có thể cho gọi ra Herzeroch, đến thời điểm, vĩ đại Herzeroch sẽ buông xuống bên Molof, đem thế giới này ô uế toàn bộ quét sạch." Thần bí nam giới không che giấu nổi trong lòng hắn sung sướng, cười to lên.

Nhưng mà, hắn còn chưa mở lòng mấy giây, hắn phát hiện mình đã bị cảnh sát vây quanh.

"Đồ vật để dưới đất, hai tay ôm đầu thả ở sau gáy, sau đó quỳ trên mặt đất." Cảnh sát đem nòng súng nhắm ngay thần bí nam giới, chỉ cần hắn có bất kỳ không tầm thường động tác, đạn sẽ xuyên qua thân thể của hắn.

Bian đi tới bên người Rida, đem Rida đỡ lên, mà mục sư Hore cũng bị còn lại cảnh sát đưa đỡ lên.

"Ngài Machel đâu?" Bian hỏi.

"Ồ. . . Ở gác chuông trên, bọn họ muốn. . . Muốn giết chết hắn." Rida chỉ chỉ Molof gác chuông sân thượng.

Nghe được Rida, vài tên cảnh sát đi vào gác chuông.

Một đường chạy đến gác chuông cái, nhưng là, trước mắt chuyện đã xảy ra nhưng ra ngoài dự liệu của bọn họ.

Bọn họ nhìn thấy gác chuông cái tất cả đều là máu tươi, mà Machel chính xác đem dao găm theo trên người thanh niên lực lưỡng rút ra, theo động tác Machel đến xem, hắn hình như không có bị thương gì.

"Mục sư Machel?" Cảnh sát cẩn thận một chút hỏi.

"Bọn họ còn chưa có chết, nếu như kêu lời của bác sĩ, cần phải có thể cứu sống." Machel quay đầu đối với cảnh sát nói, giống như vừa nãy hắn chỉ là

giết hai con gà như thế.

"Người, người không sao chứ?" Cảnh sát trên dưới đánh giá một phen.

Machel nhìn một chút tay trái của chính mình cánh tay, có một cái rất vết thương lớn, "Cũng còn tốt, tạm thời sẽ không chết. Đúng rồi, có một người chạy xuống, không biết bắt được không có? Hẳn là này một nhóm người thủ lĩnh."

"Trình độ như thế này tổn thương cũng không cần phải dùng khổ cực kiếm lấy Bình xịt cấp cứu, chờ chờ bác sĩ điều trị là tốt rồi." Machel trầm nghĩ.

"Bắt được, mục sư Machel." Cảnh sát nhìn về mặt khác thường bình tĩnh Machel, trong lòng có một loại xa cách cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Thẩm vấn

"Không phải rất nghiêm trọng ngoại thương, chỉ cần hơi nghỉ ngơi liền có thể khỏi hẳn, khoảng thời gian này không muốn vận động." Bác sĩ Hatre đứng lên, "Nếu như xảy ra cái gì bất ngờ, có thể bất cứ lúc nào đến tìm ta." Hẳn nói xong câu đó sau, liền rời khỏi phòng.

Machel nhìn một chút mình bị băng bó cẩn thận cánh tay trái, cũng không để ý tới bác sĩ Hatre mới vừa nói.

"Thời gian không còn sớm, ta vẫn là mau chóng đi đồn cảnh sát nhìn, có lẽ còn có thể có cá lọt lưới. Hore trạng thái tinh thần trở nên càng kém, vèn vèn chỉ là nhìn thấy (Bán thảo của Vildro) đều sẽ dễ hấn nằm ở hoảng hốt cùng ngừng này bên trong trạng thái, vẫn để cho hấn ở nhà thờ Thần Tinh nghỉ ngơi thật tốt rồi, nguyên vốn còn muốn cẩn thận hỏi thăm tay này bán thảo đến từ đâu." Ở xác nhận bác sĩ Hatre đã rời đi sau đó, Machel cũng đi ra ngoài.

"Trước bởi vì Hore trạng thái không tốt, hay bởi vì đã biết là Biển Đốt tác dụng, vì lẽ đó không có đi cẩn thận hỏi thăm phương diện này vấn đề, bây giờ nhìn lại, (Bán thảo của Vildro) khởi nguồn hình như cũng có thể cẩn thận thăm dò một phen."

Machel đi ra nhà thờ Thần Tinh, ngồi ở trên xe ngựa.

Này không hề là Heil xe ngựa, hẳn bởi vì Rida chịu đến kinh hãi, vì lẽ đó ở cùng bạn gái của chính mình.

Rất nhanh sẽ đi tới đồn cảnh sát, nhìn thấy Machel sau đó, đứng ở cửa cảnh sát hướng về Machel khẽ gật đầu. Bây giờ tên cảnh sát chính là lên lầu tìm kiếm Machel cảnh sát trong một thành viên.

"Cho tôi ta thương tổn hai người sự việc, cuối cùng chịu coi như tự vệ xử lý, điểm này đúng là bớt đi ta rất nhiều phiền phức." Nghĩ tới đây, Machel cười khẽ một tiếng, "Cho dù qua lâu như vậy, ta ở thương tổn người khác thời điểm, trong lòng y nguyên bình tĩnh không gì sánh được, không quan hệ thiện ác, có thể đây là vẫn tồn tại tại thân thể ta trong bản năng."

Nhìn thấy trưởng cục cảnh sát Bahrton sau, Machel đưa ra yêu cầu của chính mình.

"Mục sư Machel, dựa theo quy định, chúng ta không thể hướng về người tiết lộ phương diện này tình huống, nhưng mà tình huống bây giờ đặc biệt, vì lẽ đó. . . Eiber, mang mục sư Machel đi xem xem tên kia quật cường tội phạm." Cục trưởng Bahrton đối với đứng ở cách đó không xa cao gầy cảnh sát nói rằng.

"Được rồi, cục trưởng Bahrton." Eiber mang theo Machel hướng đi phòng thẩm vấn.

Đi tới phòng thẩm vấn trước, Eiber để Machel đang thẩm vấn tra hỏi bên ngoài chờ, chính mình đi vào trước.

Tiếp đó, từ bên trong đi ra một người lùn cường tráng cảnh sát, "Người chính là mục sư Machel? Người cũng thật là lợi hại. Đúng rồi, ta tên Kybte." Hẳn sau khi ra ngoài, khen ngợi Machel một câu, trong ánh mắt tràn ngập kính nể.

Machel cười cợt, "Xin hỏi, thẩm vấn kết quả thế nào rồi?"

"Chúng ta xác nhận thân phận của hấn, không nghĩ tới còn có một chút bối cảnh, hấn kêu Lef Webon, cha của hấn là một người tử tước, nhưng mà ở một lần chuyện làm ăn thất bại sau đó, cả người liền bắt đầu thất bại hoàn toàn, ngay ở năm trước, cha của hấn vừa vận chôn cất, mà ở cha của hấn chết đi sau đó, Lef hành tung bắt đầu trở nên càng quý dị hơn, bạn bè của hấn đều không làm sao gặp lại qua hấn." Kybte nói tới chỗ này lắc lắc đầu.

"Chẳng qua, chúng ta hiểu rõ rằng nội dung cũng chỉ có những này, càng nhiều chuyện hơn, Lef cũng không mở miệng, lập tức khiến cho chúng ta. . . Dừng một chút 'Đặc biệt' biện pháp, cũng không có quá to lớn tác dụng." Kybte thờ dài.

"Cảnh sát Kybte , có thể hay không để cho ta gặp gỡ Lef?" Machel hỏi.

"Nhưng là, người. . ." Kybte nhìn Machel tay trái băng vải, trong lòng cân nhắc sẽ xảy ra bất trắc khả năng.

"Xin nhờ người, cảnh sát Kybte , ta sẽ không tùy tiện cùng Lef tiếp xúc." Nói chuyện đồng thời, Machel lặng lẽ đưa cho một đồng tiền vàng qua.

Kybte không chút thay đổi sắc mặt thu xuống Machel tiền vàng, hần nhìn chung quanh một chút, "Được rồi, chẳng qua, mục sư Machel, người ngăn cản không thể làm ra một chút khác người sự việc. Nếu như xảy ra bất trắc, chúng ta có thể cũng không thể nhất định bảo đảm tay người cánh tay an toàn."

"Ta hiểu rồi." Machel nghiêm túc gật đầu một cái.

Tiến vào phòng thẩm vấn sau, Eiber đang thẩm vấn Lef, hần quay đầu lại nhìn thấy Machel đi vào phòng thẩm vấn, vừa muốn nói gì, liền chịu Kybte đánh gãy.

"Mục sư Machel cũng muốn hỏi một chút tên này phần từ tội phạm." Kybte đối với Eiber nháy mắt, Eiber lập tức hiểu người cùng nghề ý.

Machel ngồi ở Lef đối diện.

"Nguyên lai người mới hơn ba mươi tuổi, nhưng là người xem ra chỉ ít bốn mươi, cho dù nói năm mươi cũng sẽ có người tin tưởng." Machel mở miệng.

Hai tay Lef bị trói ở trên ghế, trên mặt vô cùng uể oải, hần nhìn trống rỗng, không để ý đến Machel.

"Người tại sao muốn (Bản thảo của Vildro)?" Machel không có lãng phí thời gian, trực tiếp tiến vào đề tài chính.

Lef nhắm hai mắt lại, nhìn thấy đối phương lớn lối như vậy, Kybte tức giận vỗ bàn một cái.

"Mục sư Machel, lòng hiếu kỳ của người vô cùng nặng, nhưng là người cũng không dám mở ra (Bản thảo của Vildro) nhìn một chút, chuyện này thực sự là quá kỳ quái." Lef rốt cục mở miệng.

"Không kỳ quái, bởi vì mục sư Hore cảnh cáo ta không nên nhìn nội dung bên trong." Machel cười cợt, "So với chuyện này, các người cái này đoàn thể, ta cũng không biết xưng hô người như thế nào, có thể nói cho ta biết không?"

"Tagusla, tín ngưỡng Herzeroch người mở đường đều tự xưng vì Tagusla." Lef đang nói xưng hô thời điểm, trên mặt tràn ngập vinh quang cảm giác.

"Herzeroch? Là cái gì?" Machel nhíu nhíu mày.

Nghe được Machel, Lef đột nhiên trở nên vô cùng kích động, "Nó là loài người không có thể hiểu được tồn tại, nó là thế giới này kết cuộc, chỉ cần nó có thể xuất hiện, không chỉ là bản Molof, hết thấy dơ bẩn văn minh, hết thấy dơ bẩn loài người đều đem chịu vĩ đại Herzeroch hủy diệt."

"(Bản thảo của Vildro) trong ghi chép Herzeroch sao?" Tuy rằng bên cạnh hần hai tên cảnh sát trên mặt đều lộ ra cười nhạo vẻ mặt, nhưng mà Machel không có, hần y nguyên duy trì nghiêm túc.

"Hi hi, người xem một chút chẳng phải sẽ biết sao? (Bản thảo của Vildro) không phải ở trên thân thể người sao?" Lef quý dị cười cợt, trong mắt tràn ngập trào phúng.

"Người muốn như thế muốn ta xem (Bản thảo của Vildro), là bởi vì chỉ cần ta xem qua sau đó, sẽ chịu Herzeroch cảm ứng được đúng không? Dù thế nào có nguyện ý hay không, đều đem sẽ trở thành Tagusla." Mục sư Machel đem chính mình bên người mang theo (Bản thảo của Vildro) lấy ra để lên bàn.

Hần đưa tay đặt ở bản thảo dưới góc phải, làm ra muốn mở ra động tác.

"Ta không phải một cái dễ dàng chịu làm tức giận người, nhưng mà, trong này có lẽ ẩn giấu có thể trợ giúp mục sư Hore tin tức, vì lẽ đó, nếu người nói như vậy, ta liền mở ra nhìn." Machel đem Bản thảo của Vildro vén ra một góc , tiếp theo, tay liền buông ra.

"Người tại sao như thế chú ý? Người không có xem qua (Bản thảo của Vildro) đúng không? Lef." Machel gia tăng chính mình tốt âm thanh.

"Ta. . ." Đối mặt mục sư Machel đột nhiên làm khó dễ, Lef trong lúc nhất thời không nghĩ tới biện pháp ứng đối.

"Đúng, người không có xem qua (Bản thảo của Vildro), điểm này không thể nghi ngờ." Machel đưa tay bản thảo thả lại trên mình.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Nhà Lef

Nghe thấy Machel, Lef giống như xì hơi bong bóng như thể yếu đuối ngồi phịch ở thảm ván trên ghế.

"Nếu người chưa từng có xem qua Bản thảo của Vildro, như vậy người là theo làm sao biết bản thảo này có thể kêu gọi Herzeroch đâu? Là người từ đâu bản cũ kỹ sách cổ trên nhìn thấy? Vẫn có mặt khác người nói cho người? Ta nghĩ, người này nhất định nói với người, chỉ cần thu được Bản thảo của Vildro, người liền có thể trở thành Tagusla thủ lĩnh đúng không?"

Đôi mắt Lef tan rã, không hề trả lời Machel vấn đề.

"Đề ta đoán xem người này là ai? Dưới cái nhìn của ta, người là một cái không tin nhiệm người khác người, bởi vì người ở bất cóc mục sư Hore cùng Rida thời điểm, bên người chỉ mang theo hai người, người còn lại thì lại để bọn họ ở tại mặt khác địa phương, đây chính là người không tin nhiệm biểu hiện. Mặt khác, ở phát hiện mình đồng bọn bị cảnh sát vây quanh sau đó, người không có lựa chọn chạy trốn, ở thu hoạch đã tới chưa bất kỳ tin tức gì bỏ câu đưa thư sau đó, người cũng không có chạy trốn, tại sao?"

"Bởi vì... Chấn chỉnh thủ lĩnh đã rời đi đúng không?" Machel nhẹ giọng hỏi một câu.

Lef y nguyên không hề trả lời, hần ở dùng lặng im chống lại.

"Biết hần nhà ở nơi nào sao?" Machel suy nghĩ một chút, tiếp tục quay đầu hỏi Kybte.

"Đương nhiên biết." Kybte nói, "Nhưng mà, mục sư Machel, người muốn làm cái gì đây?"

"Đi nhà hần nhìn, nhất định có thể phát hiện cái gì." Đang nói câu nói này thời điểm, Machel vẫn nhìn Lef.

"Nhưng là, chúng ta không có quyền, người cần phải đi tìm cục trưởng Bahrton." Kybte lắc lắc đầu.

"Ta đây liền đi tìm cục trưởng Bahrton." Machel đứng lên, đi ra phòng thẩm vấn.

...

Một phen không thể nói rõ trao đổi sau đó, cục trưởng Bahrton đáp ứng rồi đề nghị của Machel.

Chẳng qua lúc này mặt trời đã đến gần đường chân trời, chẳng mấy chốc sẽ theo trong mắt mọi người biến mất.

Nhà Lef khoảng cách bến Molof có một khoảng cách nhỏ, nhưng mà Bahrton vẫn như cũ phái ra bốn tên cảnh sát cùng Machel cùng đi Lef trong nhà, tuy rằng này bốn tên cảnh sát trong lòng có một ít khó chịu, nhưng mà ở Machel cùng bọn họ trò chuyện qua đi, lẫn nhau trong lúc đó ngăn cách giảm nhẹ đi nhiều.

Rất nhanh, một nhóm năm người liền đến đến Nhà Lef.

Đây là một cái bậc trung trình độ trang viên, chẳng qua trang viên trước mặt cỏ vô cùng lộn xộn, hình như rất lâu đều không ai quét dọn.

Đây ra trang viên cửa chính, năm người tiến vào trang viên ở trong.

"Nơi này cần phải rất lâu đều không người đến qua, mục sư Machel, chúng ta còn phải xem sao?" Một người cảnh sát hỏi.

Machel ngồi xổm xuống, hần sờ sờ hơi hơi ướt át bùn đất, "Chỉ là không ai quét dọn mà thôi, các người xem mặt đất dấu vết, cần phải bình thường có người ra vào."

"Người đứng là một người mục sư sao?" Cảnh sát nhìn Machel thông thạo động tác, hỏi một câu nói như vậy.

Đi tới trước cửa chính, cầm đầu cảnh sát đẩy một cái cửa, phát hiện không mở ra sau, tên này cảnh sát dự định cường ép phá cửa, chẳng qua lại bị Machel ngăn cản.

"Cửa sổ kia nhà không có đóng kỹ, chúng ta có thể để cho một người đi vào từ bên trong mở cửa." Theo tay Machel nhìn lại, xác thực có một cánh cửa sổ không có đóng chặt, một người cảnh sát theo cửa sổ bò vào, không tới một phút, trước mặt Machel cửa chính liền mở ra, một luồng mục nát mùi từ bên trong cửa truyền ra.

Đoàn người đi vào Lef trong nhà.

Dựa vào đèn dầu ánh sáng, năm người thấy rõ bên trong phòng tình huống, toàn bộ phòng khách che kín tro bụi, ở trần nhà góc vẫn có thể phát hiện mạng nhện.

Machel duỗi tay sờ sờ cái bàn, trên tay dính một lớp bụi.

"Cái này trang viên không lớn, hai người một tổ, tách ra tìm đi, ngài Machel hãy cùng ta một tổ tốt rồi." Một người thể trạng cường tráng cảnh sát nói rằng.

"Ừm." Machel gật đầu một cái, không có ý kiến.

Khoảng chừng sau một tiếng, năm người lần thứ hai trả lại đến đại sảnh ở trong.

"Cái gì đều không có phát hiện." Hai bên trao đổi từng người tình huống.

"Lẽ nào chúng ta một chuyển tay không?" Một người cảnh sát trong lòng có chút không vui.

Machel không hề trả lời, mà là đối với bên cạnh cảnh sát nói, "Đèn dầu cho ta mượn một cái."

Hắn tiếp nhận đèn dầu sau, chậm chạp đi tới chính giữa đại sảnh ương treo tranh phong cảnh trước, tranh phong cảnh nội dung là dưới ánh mặt trời thảo nguyên, làm cho người ta một loại tích cực ánh mặt trời cảm giác.

"Bức họa này ta khi còn bé từng thấy, tên là sinh mệnh sức sống, nhưng mà ta không nhớ rõ họa sĩ tên." Cường tráng cảnh sát đi tới phía sau Tiễn Thương Nhất, nói ra cái nhìn của chính mình.

Bức họa này trên đồng dạng che kín tro bụi.

"Nơi này có một chút không giống nhau." Machel chỉ vào khung tranh bên phải, tiếp tục hắn đưa tay đưa tới, ở về mặt sau sờ sờ, sau đó ấn xuống một cái nút bấm.

Rất nhanh về bên liền xuất hiện một cái chỉ cho phép một người thông qua đường hẹp.

Bốn tên cảnh sát liếc nhìn nhau, "Ta trước tiên vào xem xem." Một người cảnh sát đi vào đường hẹp trong, còn lại cảnh sát theo sát phía sau, Machel cũng đi vào theo.

Sau khi đi vào, là một đoạn cầu thang hướng phía dưới.

Đi ở trên thang lầu thời điểm, năm người đều nghe thấy được dày đặc mùi máu tanh, dường như đi tới lò sát sinh.

"Trong này cuối cùng là cái gì?" Một người cảnh sát rốt cục không nhịn được lên tiếng, tiếp theo, hắn đỡ vách tường nôn khan.

Cầm đầu cảnh sát đi đến cuối con đường, đây là một cánh bình thường cửa sắt, cảnh sát đưa tay đem cửa kéo xuống, sau đó đi vào.

Còn lại bốn người theo sát phía sau.

Ở đèn dầu ánh lửa chiếu rọi xuống, Machel xem thấy phía trước mặt đất có một cái ma pháp trận hình thức đàn thờ, ở đàn thờ ngay chính giữa bày ra một cái không đủ tháng trẻ sơ sinh, đương nhiên, lúc này trẻ sơ sinh đã sớm chết đi, không có hít thở. Trẻ sơ sinh bốn phía bày ra sáu viên trái qua xử lý trái tim, càng xa một chút, loài người tay chân lộn xộn chịu tùy ý bày ra.

Lúc này, vừa vặn mới nôn khan cảnh sát không chịu được trong phòng mùi xông ra ngoài.

"Chúng ta có việc muốn làm, đi thông báo cục trưởng." Cường tráng cảnh sát đối với người bên cạnh nói rằng.

Machel không để ý đến những này, hắn tuy rằng không nhúc nhích, nhưng cũng đang quan sát cả phòng, ngoại trừ trước mắt đàn thờ ở ngoài, ở một bên còn có một cái thí nghiệm bàn, ở thí nghiệm trên bàn có rất nhiều quái dị đồ vật, tỷ như mèo vuốt, chó răng, loài người móng tay vân... vân.

"Cái kia là... ." Machel phát hiện cái gì, hướng về thí nghiệm bàn đi đến.

"Mục sư Machel, xin đừng nên đụng loạn." Cường tráng cảnh sát dự định ngăn cản hắn.

"Ta sẽ không đụng loạn." Machel nói một câu.

Đi tới thí nghiệm trước bàn, Machel cúi người xuống, nhìn kỹ trên bàn vết máu.

"Nơi này có tách ra dấu hiệu, trước có món đồ gì để ở chỗ này ngăn cản vết máu, là món đồ gì? Sách vở sao? Vẫn là thí nghiệm nhật ký?" Machel đứng thẳng sau tiếp tục hướng phía trước đi rồi một bước, tiếp theo, hắn nhìn thấy một người cái đầu.

"Đây là... Lef Webon?" Machel phát hiện người này đầu bù mặt tím cùng Lef vô cùng như, "Không, tuổi tác trên không xứng đôi, chẳng lẽ nói đây là cha Lef?"

"Xem ra, Tagusla thủ lĩnh đến nơi này, mang đi đồ vật của chính mình, cuối cùng là ai?" Machel nhìn mở rộng cửa sắt, một luồng cảm giác nguy hiểm xông lên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Chuẩn bị khởi hành

Cảnh sát thông báo cục trưởng Bahrton sau đó, Nhà Lef không quanh quẩn nữa, nhất thời trở nên nhiệt huyết náo náo.

"Báo cáo cục trưởng, ở sân vườn sau nhà phát hiện rất nhiều xác chết." Một người cảnh sát hướng về vừa tới cục trưởng Bahrton chào.

Bahrton theo màu trắng bạc ánh trăng hướng về sân vườn sau nhà đi đến.

"Cục trưởng Bahrton, chào ngài." Machel nhìn thấy cục trưởng Bahrton sau đó, lên tiếng chào hỏi.

"Mục sư Machel, lần này, ngài có thể phát hiện khủng khiếp sự tình." Bahrton trong giọng nói vừa có kinh ngạc, cũng có vui sướng.

"Ừm, không nghĩ tới Lef giết nhiều người như vậy, thực sự là ngoài dự đoán mọi người." Machel không có chính diện trả lời.

Đêm đó từng góc từng cạnh tìm tòi hành động, Machel toàn bộ hành trình tham gia, cho dù trên người hắn có vết thương, nhưng mà, ngoại trừ phát hiện càng nhiều người chết ở ngoài, không còn những khác thu hoạch.

Trải qua điều tra, những này người chết phần lớn đều là kẻ lang thang cùng kỹ nữ, trẻ sơ sinh có thật nhiều đều là trẻ bị bỏ rơi, cái này cũng là tại sao Lef giết nhiều như vậy người đều không có bị phát hiện nguyên nhân. Bởi vì hắn giết hại người phần lớn đều là độ nguy hiểm cao đoàn người, những người này không có cố định chỗ ở, cho dù một ngày nào đó đột nhiên biến mất cũng không có ai sẽ để ý.

Một buổi sáng sớm, Machel thăm hỏi Hore sau đó, liền rời đi nhà thờ Thần Tinh, hướng về cục cảnh sát phương hướng đi đến.

"Hore tinh thần càng ngày càng kém, chẳng qua, theo trước nhắc nhở đến xem, đang không có ngoại lực dẫn đến tử vong tình huống, sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng, dù sao, thuyền Blue Pear lúc nào lái thuyền, không phải ta một câu nói hoặc là tùy ý hỏi lộ một phen thuyền trưởng liền có thể chuyển quyết định. Mặt khác, nếu như ở thuyền Blue Pear trên, Hore chết rồi, ta có thể hay không là 0 tiền phim? Rõ ràng sẽ không, kết hợp điểm này, ta nghĩ ta không cần lo lắng Hore lại đột nhiên cái chết sự việc xảy ra."

Machel ngồi ở trên xe ngựa suy nghĩ, "Chẳng qua, Hore trạng thái tinh thần không tốt cũng đối với ta xuất hiện ảnh hưởng, thế này vừa đến, ta liền không cách nào thông qua Hore biết được hiểu rõ một chút tin tức. Tỷ như, hắn là thể nào thu được bản này Bản thảo của Vildro, Vildro là ai? Tại sao bản thảo của hắn có tác dụng như vậy? Bản thảo của Vildro trong kết quả ghi chép cái gì? Còn có, có hay không có người còn lại biết Bản thảo của Vildro tồn tại vẫn.. vẫn..."

Đi tới đồn cảnh sát sau đó, Machel đi thẳng vào.

Hắn đã cùng đồn cảnh sát người tương đương quen thuộc.

Nhìn thấy cục trưởng Bahrton sau, Machel đầu tiên hỏi Lef vấn đề, "Cục trưởng Bahrton, Lef có hay không...?"

"Mục sư Machel, chúng ta suốt đêm thăm vấn Lef, tuy rằng miệng hắn rất cứng, nhưng mà chúng ta vẫn là theo miệng hắn trong cạy ra một chút thứ hữu dụng. Nguyên lai, hắn tham dự tất cả những thứ này đều là chịu cha hắn ảnh hưởng, cũng chính là đã chết đi Webon từ trước. Ở mười năm trước, cha con bọn họ liền bắt đầu làm loại này xuống địa ngục sự việc, chỉ bất quá bọn họ ra tay đối tượng đều là một chút kỹ nữ cùng kẻ lang thang, vì lẽ đó mãi đến tận hiện tại mới bị phát hiện."

Nói đến chỗ này, cục trưởng Bahrton dừng lại một chút, hắn cúi đầu nghĩ đến một hồi, nói tiếp: "Cũng nhờ có mục sư Machel ngài, chuyện này mới sẽ bị bại lộ ở ánh mặt trời bên trong, chỉ là... Mục sư Machel cần phải cũng không muốn cùng loại này chuyện phiền toái dính líu quan hệ a? Nếu như bị mọi người biết, có lẽ mục sư Machel gần một tháng đều sẽ chịu vô cùng vô tận nhà báo phiền nhiễu."

Machel đương nhiên biết cục trưởng Bahrton là có ý gì, hắn nhẹ nhàng phát phát tay, nói với cục trưởng Bahrton: "Cục trưởng Bahrton, chuyện như vậy

chính người sắp xếp là có thể, không cần nói cho ta."

Cục trưởng Bahrton cười cợt, "Mục sư Machel, người muốn đi xem Lef sao?"

Xuyên qua hành lang, Machel đi tới một nhà đặc biệt phòng thẩm vấn, không nghi ngờ chút nào, trong này đang bị thẩm vấn người liên là Lef. Đứng ở ngoài cửa, Machel liền nghe đến trong phòng truyền ra đánh đập âm thanh cùng tiếng kêu thảm thiết, nhưng mà hắn không có tùy tiện đẩy cửa đi vào, hắn đang đợi đi theo cảnh sát tiến phòng thẩm vấn.

Rất nhanh, bên trong liền yên tĩnh lại.

Machel đẩy cửa ra đi vào, hắn nhìn thấy hai tay Lef chịu xích sắt treo, áo đã chịu cởi sạch, trên mình tất cả đều là chịu quất dấu vết.

"Còn có một người, hắn ở đâu?" Machel đem đầu Lef đỡ lên.

Lef mắt phải sưng đã chịu đánh sưng, không cách nào mở, hắn chỉ có thể híp mắt trái xem người.

"Ta ở đàn thờ bên cạnh phát hiện một cái bàn gỗ, mặt trên nguyên bản còn có một thứ đồ vật, nhưng mà bị người lấy đi, là gì?" Machel lại hỏi một câu.

"Không biết." Âm thanh Lef rất yếu ớt, giống như lập tức liền muốn tắt thở như thế.

"Ý của người là người từ trước tới nay chưa từng gặp qua người này mặt?" Machel chau mày, cảm giác sự việc cũng không đơn thuần.

"Không biết. . ." Lef lặp lại một câu.

Nhưng vào lúc này, Machel lại đột nhiên cảm giác được theo trên người đối phương truyền đến cảm giác nguy hiểm, thật giống như chính mình đang đứng ở tầng ba mươi cao sân thượng viên, mà lâu này cái vẫn không có vòng bảo hộ, chỉ cần một cơn gió thổi tới, chính mình sẽ vạn kiếp bất phục.

Hắn liền vội vàng buông tay ra, lùi lại mấy bước.

Tiếp đó, hắn nhìn thấy cả người Lef cũng bắt đầu vận vẹo lên, máu tươi từ trong cơ thể hắn phun ra, xương vỡ vụn âm thanh không ngừng ở trong phòng vang vọng.

Vài tên cảnh sát đồng thời lùi lại mấy bước, bọn họ từ trước tới nay chưa từng gặp qua một người như vậy.

Rất nhanh, thân thể Lef chịu vận vẹo thành hình méo mó, lúc này Lef, hoàn toàn biến thành không thể miêu tả xác chết, cho dù hắn còn có người thân còn sống, phỏng đoán cũng không nhận ra đây là thi thể của hắn.

Nôn!

Một người cảnh sát không chịu đựng được, trực tiếp phun ra ngoài, dịch dạ dày hỗn hợp còn chưa chịu tiêu hóa đồ ăn toả ra mùi chua thối.

"Cho dù sử dụng máy móc sức mạnh cũng không thể chế tạo ra hiệu quả như thế này, ở loại lực lượng này dưới, người thân thể sẽ chịu xé rách, căn bản không khả năng sẽ bị cuốn thành hình méo mó, lẽ nào Lef không phải người?" Machel nhìn một chút Lef, "Là người. . . Như vậy lực lượng này kết quả Herzeroch sức mạnh vẫn là không biết người bí ẩn nắm giữ sức mạnh?"

Đi ra phòng thẩm vấn sau, Machel cau mày, "Lef đã chết rồi, người còn lại đều nói chỉ có Lef mới cùng người bí ẩn từng gặp mặt, đầu mối duy nhất đã đứt đoạn mất."

Chính xác vào lúc này, Bian tìm tới Machel.

"Mục sư Machel, ngài Davy để ta thông báo người, xế chiều hôm nay thuyền Blue Pear sẽ xuất phát, để ngài mau chóng lên thuyền." Bian lần thứ hai đảm nhiệm người đưa tin.

"Ta biết rồi." Machel gật đầu một cái, hướng về nhà thờ Thần Tinh đi đến.

Ở bất được Lef sau đó, vali xách tay của Machel cũng tìm tới, đồ vật bên trong gần như không nhúc nhích, chẳng qua tiền nhưng cũng không thấy. Vali xách tay của hắn thả đều là một chút món đồ riêng tư, tỷ như quần áo đồ vật, huân chương vân... vân.

Đem đồ vật đều thu thập xong sau đó, Machel đi tới gian phòng Hore.

"Hore, ta muốn xuất phát."

Hore lúc này chính xác nằm ở trên giường nghỉ ngơi, sắc mặt hắn trắng bệch, cùng ngày hôm qua mang Machel đi dạo bến Molof so với, giống như hoàn toàn là hai người.

"Machel, nhớ kỹ ta, không nên nhìn Bản thảo của Vildro. Ta giống như cảm giác có món đồ gì xa rồi ta càng ngày càng gần, mà ta căn bản là không có cách thoát đi, chỉ có thể yên lặng lĩnh hội loại này hoảng sợ cùng lo lắng. . ." Hore nói xong, tuyệt vọng.

"Yên tâm đi Hore, ta nhất định sẽ hủy diệt nó." Hai tay Machel cầm tay Hore, sau đó rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Lên thuyền

Đi tới bến tàu, Machel rất nhanh sẽ tìm tới thuyền Blue Pear, đồng thời, hắn cũng nhìn thấy thuyền trưởng Davy.

"Mục sư Machel, người đến rồi." Thuyền trưởng Davy tiến lên cùng Machel bắt tay.

"Ủm, hi vọng không có đề người đợi lâu." Machel nhìn một chút phía sau Davy thuyền Blue Pear, rất nhanh, hắn liền muốn bước lên cái này chứa đầy hàng hoá thuyền hàng, đi tới không biết Biển Đốt.

Đi tới boong tàu, một người trên người mặc quần áo thủy thủ phái nam đi lên, người này vóc người kiên cường, sống mũi cao, có một đôi thâm thúy con mắt màu xanh dương.

"Xin chào, mục sư Machel, ta tên Pamond, rất hân hạnh được biết người, ta là thuyền Blue Pear lái chính." Pamond duỗi ra tay phải của chính mình.

"Xin chào, xin hỏi, trừ ta ra, còn có còn lại hành khách sao?" Machel hỏi.

"Còn có, chẳng qua cụ thể còn có bao nhiêu hành khách, ta cũng không rõ ràng lắm." Pamond buông ra tay của chính mình.

"Gian phòng ta ở đâu? Ta nghĩ trước tiên nghỉ ngơi một chút, tối hôm qua ngủ không ngon." Machel đưa ra đưa ra yêu cầu của chính mình.

"Ta để Dagros dẫn người đi." Trên mặt Pamond mang theo thông thạo nụ cười.

Rất nhanh, một người mười tám tuổi không tới chàng trai liền đến bên cạnh Machel, hắn ăn mặc quần áo thủy thủ.

"Xin chào, ngài Machel, mời đi theo ta." Dagros không có nói quá nói nhảm nhiều.

Đi tới ở lại khoang, Dagros mở ra một cánh cửa, "Ngài Machel, đây là phòng của ngài."

Machel sau khi đi vào, phát hiện gian phòng còn khá rộng rãi, ngoại trừ một chiếc giường đơn ở ngoài, còn có một cái bàn, ngoài ra, xuyên thấu qua hình tròn cửa sổ còn có thể nhìn thấy thuyền ở ngoài phong cảnh.

"Đây là ngài chia khoá, ngài Machel, nếu như có vấn đề gì, tìm ta là có thể, ở trên thuyền Blue Pear, ta chủ yếu phụ trách cuộc sống phương diện." Dagros đem chìa khoá giao cho Machel sau đó liền rời đi.

Machel đem cửa cửa sổ khóa kỹ, sau đó nằm ở trên giường.

Trên tay hắn tổn thương vẫn chưa hoàn toàn khép lại, tối hôm qua lại vẫn ở nhà Lef tìm tòi, thân thể vô cùng uể oải, vừa vặn nằm ở trên giường không lâu, liền ngủ thiếp đi.

Đang ngủ, thuyền Blue Pear khởi hành.

(thành công phá hoại Herzeroch kêu gọi đàn thờ, khen thưởng thêm tiền phim 10.)

Lúc này, trong đầu đột nhiên xuất hiện như thế một cái tin tức.

Tay phải Machel chống giường ngồi dậy đến, "Có ý gì? Khen thưởng thêm.. Cái gọi là Herzeroch kêu gọi đàn thờ liền là ta ở nhà Lef phòng dưới đất phát hiện đàn thờ sao? Phá hoại sau đó lại còn có khen thưởng thêm, nhưng là, ở phát hiện thời điểm không có bất kỳ nhắc nhở, ở leo lên thuyền Blue Pear sau mới có nhắc nhở, lẽ nào..."

Lúc này, Machel vén chăn lên, đứng lên.

"Kết hợp hệ thống thăng cấp vân.. vân.. Sự việc, có thể là bởi vì tri hoãn quá cao đi..." Machel giật giật khóe miệng, trong lòng có một có loại cảm giác không thật.

"Ngài Machel, người đã tỉnh chưa?" Âm thanh Dagros theo ngoài cửa truyền đến.

"Chờ." Machel đem cửa phòng mở ra, "Có chuyện gì?"

"Đã đến giờ cơm tối, ngài Machel." Dagros hơi cúi chào.

"Được rồi, ta lập tức đi ngay." Lúc này, Machel cũng cảm giác mình cái bụng có một ít đói bụng.

"Ngài Machel ngài biết phòng ăn ở nơi nào sao?" Dagros rồi đi trước hỏi một câu.

"Biết." Machel chớp mắt nhìn, hắn ở đi tới ở lại khoảng thời điểm qua phòng ăn, dọc theo đường đi hắn đều có ở còn nhớ thuyền Blue Pear khoang.

...

Đi tới phòng ăn, lúc này ngoại trừ sắp xếp nhiệm vụ thủy thủ ở ngoài, còn lại công nhân viên cùng hành khách đều ở dùng cơm.

"Căn cứ quần áo trang sức để phán đoán, trừ ta ra, lên thuyền hành khách khoảng chừng ở khoảng mười ba, mười bốn người, có lẽ, trong này liền cất giấu Lef không quen biết người bí ẩn." Machel nhìn chung quanh một chút, ở tìm kiếm mình chỗ ngồi đồng thời, cũng đang suy tư chính mình có thể sẽ gặp phải tiềm ẩn nguy hiểm.

"Mục sư Machel, nơi này." Davy hướng về Machel phát phát tay.

"Chào buổi tối, thuyền trưởng Davy." Machel nhìn một chút trước mặt mình đồ ăn, một phần nướng ruột thêm một phần trứng sản phẩm.

Davy dùng com khăn vải bỏ xoa xoa chính mình ngoài miệng dầu, sau đó nói với Machel nói: "Xế chiều hôm nay ngẫu nhiên nghe được mục sư Machel anh hùng sự tích, xin hãy cho ta vì người dâng lên một chén!" Hắn đem chính mình tay khác ly để cao nâng lên, bên trong đựng thuần hương rượu vang.

Machel không có nhiều lời, cũng cầm lên chén rượu của chính mình cùng Davy chạm cốc.

"Thật không nghĩ tới ta ở lâu như vậy bên Molof lại sẽ xảy ra chuyện như vậy, thực sự quá khó mà tin nổi, ai có thể nghĩ tới có một cái người mang tội giết người vẫn ở gây án mà không có bị mọi người phát hiện? Càng đáng sợ chính là tên này người mang tội giết người cha vẫn là tử tước, hơn nữa, ta nghe nói, hình như tên này tử tước cũng tham dự đến những việc này cái ở trong." Davy nói xong cảm than một tiếng.

"Cuối cùng cục trưởng Bahrton vẫn là cho ta một chút vinh dự sao? Đây xác thực là biện pháp tốt nhất, ta ở trong vụ án này kết quả chiếm phần lớn tỉ trọng vô cùng mờ nhạt, có thể ở hướng cấp trên báo cáo thời điểm, ta chỉ có là một người bình thường báo án người, mà ở dân gian, ta nhưng là một loại nào đó anh hùng, phát hiện hung thủ giết người anh hùng."

"Ở nói rõ với ta tình huống sau đó, cũng đoạn tuyệt ta sẽ bởi vì chuyện này mà tìm hắn để gây sự tình huống, không hổ là ngồi ở trường cục cảnh sát vị trí người, xem ra không phải một cái não đầy ruột già tên." Machel ở trong lòng khẽ cười một tiếng.

"Đúng rồi, thuyền trưởng Davy, ta nhớ tới ở lên thuyền trước, người xin nhờ ta một chuyện." Machel cầm trong tay ly để cao bỏ xuống, hỏi một cái chính hắn vô cùng quan tâm vấn đề.

"Ừm, xác thực." Davy cười một cái, khóe mắt liền có thể nhìn thấy rất sâu nếp nhăn, "Ta vì mục sư Machel người đơn độc sắp xếp một nhà công tác dùng gian phòng, chờ sau bữa ăn tối, ta liền dẫn người đi."

"Được rồi, cảm ơn thuyền trưởng Davy." Machel lộ ra một cái nụ cười nhả nhặn.

"Có lỗi, ngài Machel, ta muốn tạm thời xin lỗi không tiếp được một thoáng." Davy hơi cúi chào, tiếp tục đứng lên, đi tới phòng ăn ngay phía trước một cái chuyện môn phát biểu diễn thuyết địa phương.

"Các quý ngài, quý cô, hoan nghênh đi tới thuyền Blue Pear, ta là thuyền Blue Pear thuyền trưởng Davy Mose, đang đi tới Nalan đường đi trong, hi vọng mọi người chơi đến vui vẻ." Nói xong, Davy cúi xuống một cái, tiếp theo, hắn vươn tay trái ra giới thiệu, "Vị này chính là lái chính, ngài Pamond, trên thuyền Blue Pear bất cứ vấn đề gì, mọi người cũng có thể tìm hắn."

Pamond đứng lên, hướng về trên thuyền Blue Pear hành khách khẽ gật đầu.

"Vị này chính là phó nhì Kenan, mọi người gặp phải vấn đề cũng có thể hỏi thăm hắn."

Cùng Pamond so với, có thể Kenan vóc người thuộc về mập lùn loại, hắn đứng lên đến bái mọi người hơi cúi chào, trên mặt lộ ra có chút nịnh nọt nụ cười.

"Vị này chính là Dagros, mọi người đừng xem hắn còn rất trẻ, nhưng mà cuộc sống trên thuyền Blue Pear phương diện, gần như toàn bộ đưa do hắn phụ trách."

Dagros đứng lên, lộ ra ngai ngừng nụ cười, rõ ràng không phải rất thích ứng bầu không khí như thế này.

"Cuối cùng, xin cho phép ta giới thiệu mục sư Machel." Davy hướng về Machel bàn ăn phụng dưỡng đưa tay ra.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Vứt bỏ

Nghe được thuyền trưởng Davy, lúc này, ở đây tất cả mọi người không kìm lòng được vỗ tay.

"Cũng được, có loại này vinh dự, ta ở trên thuyền Blue Pear hành động cũng càng thêm thuận tiện." Trong lòng Machel cân nhắc một cái, tiếp tục đứng lên, hơi cúi chào, xem như là đáp lại.

"Nói vậy xé chiều hôm nay mọi người đều nghe nói, bến Molof ác ma giết người chính là chịu mục sư Machel phát hiện, nếu như không phải hắn, có lẽ tên này ác ma hiện tại còn ở bến Molof sát hại người vô tội, để chúng ta vì mục sư Machel kính một chén." Davy nói xong, từ một bên cầm lấy ly để cao, sau đó đổ đầy rượu vang.

Phòng ăn trong những người còn lại cũng làm động tác giống nhau.

Lại một chén rượu vang vào bụng, Machel uống xong sau ngời xuống.

"Đúng rồi, mục sư Machel vẫn là thuyền Blue Pear theo thuyền mục sư. Hi vọng mọi người hành trình vui vẻ!" Davy giới thiệu tới đây, liền đi xuống, một lần nữa ngồi vào vị trí của mình.

Hắn cầm lấy dao nĩa, ở đối với mình khay ăn trong lạp xưởng ra tay trước, trêu chọc Machel một câu.

"Mục sư Machel, người không quá yêu nói chuyện a." Davy cười nói.

"Đúng rồi, ngài Davy, xin hỏi, thêm vào ta, tổng cộng có bao nhiêu tên theo thuyền hành khách?" Machel nhảy qua Davy vấn đề, trực tiếp hỏi chính mình chuyện quan tâm nhất.

"Mười lăm người." Davy suy nghĩ một chút đáp.

"Mười lăm người sao?" Machel thăm ngẫm: "Vừa nãy lúc đứng dậy, ta tính qua, thêm vào ta chỉ có 14 tên hành khách, nói cách khác còn có một người không có đến phòng ăn?"

"Thật ngại ngùng, ngài Davy, có phải là còn có một người hành khách không có đến phòng ăn?" Machel bỏ xuống đĩa ăn trong tay.

"Ừm... Ta cũng không rõ lắm, có lẽ là vậy." Davy suy nghĩ một chút, đưa ra một cái không xác định đáp án, "Trên thực tế, cũng chưa chắc nhất định phải đến phòng ăn đến, nếu như có yêu cầu, Dagros cũng có thể hỗ trợ đưa đến gian phòng."

"Nói như vậy, Dagros rõ ràng nhất phụng dưỡng diện này sự việc?"

"Ừm. Chẳng qua, ngài Machel vì sao như thế quan tâm còn lại hành khách đâu?" Davy có chút tò mò.

"Không có gì, chỉ là đột nhiên muốn biết mà thôi." Machel dùng một cái có qua loa qua.

"Dù thế nào đi nữa, trước tiên biết rõ những hành khách thân phận quan trọng nhất, sau đó là thủy thủ thân phận. Ta tuyệt đối sẽ không tin tưởng thuyền Blue Pear là một cái chỗ an toàn." Machel tự nói.

Sau bữa ăn tối, thuyền trưởng Davy liền mang theo Machel đi tới chuyên môn vì hắn chuẩn bị phòng thám hỏi.

Cùng bình thường phòng thám hỏi không giống, Davy vì Machel chuẩn bị phòng thám hỏi là do bình thường gian phòng cải tạo. Nói tóm lại, liền là Machel ngồi ở hoặc là đứng ở hẳn hiện tại vị trí trong phòng, mà muốn thám hỏi người hoặc là tán gẫu người, sẽ tiến vào một gian khác gian phòng, này hai gian phòng đều không thể xem thấy đối phương, nhưng mà trên tường có một ít hẹp dài vòm, âm thanh có thể truyền đưa tới.

"Hi vọng sẽ không để cho người cảm thấy kiềm nén." Davy sờ sờ chính mình râu mép.

"Sẽ không, chỉ là ngài Davy, lẽ nào ta mỗi ngày đều muốn ở tại này sao?" Machel nhìn một chút có chút trống rỗng rộng lớn gian phòng.

"Ừm . . Ta đi tới mục sư Machel người chính là vì chuyện này, người đương nhiên không cần mỗi ngày đều ở tại trong phòng sám hối, nhưng mà ta nghĩ chúng ta cần thiết thương lượng một cái xác định thời gian, làm cho mọi người sẽ không chạy uống công." Thuyền trưởng Davy đi vào trong phòng sám hối.

"Thuyền trưởng nhận vì lúc nào thích hợp nhất?" Machel dự định làm cho đối phương trước tiên nói.

"Lần này hành trình có lẽ cần một tháng, nếu như có thể, ta hi vọng mục sư có thể ở mỗi ngày hai giờ chiều đến bốn giờ trong lúc đó rút ra một chút thời gian." Davy nói ra yêu cầu của chính mình.

"Ừm . . Ta có thể trước tiên thử xem." Machel không có trực tiếp đáp ứng, "Trước hết quyết định như vậy, nếu như có thay đổi, ta sẽ nói cho ngài Davy người."

"Ừm, có thể." Davy lộ ra cười mờ nhạt, "Đây là phòng sám hối chia khoá."

Machel tiếp nhận chìa khoá, "Nếu như không có chuyện còn lại, ta liền về phòng trước."

...

Trở lại gian phòng mình, Machel nằm ở trên giường, tuy rằng buổi chiều đã nghỉ ngơi qua, nhưng lúc này hắn vẫn cứ cảm giác thân thể vô cùng uể oải, cũng không lâu lắm liền tiến vào mộng đẹp.

Tỉnh lại sau giấc ngủ, Machel nhìn đồng hồ, lại là bốn giờ sáng sớm.

Ngoài cửa sổ cũng là đen nhánh một mảnh, gần như không nhìn thấy bất kỳ ánh sáng.

"Hiện tại ngủ khăng định là ngủ không được, không bằng đi boong tàu nhìn một chút." Machel mở cửa đi ra ngoài.

Hắn đi tới boong tàu, buổi tối bầu trời sao chỉ có mấy viên nhỏ nhất ngôi sao đang lấp lánh.

Lúc này, một trận đôi chút tiếng va chạm truyền vào Machel trong tai, hắn theo tiếng va chạm truyền đến phương hướng nhìn sang, phát hiện có một người đang hướng biển trong vút bỏ món đồ gì. Đối phương ở đem đồ vật ném xuống sau đó, phát hiện đang hướng chính mình đi tới Machel, tiếp theo, hắn lấy thi chạy trăm mét tốc độ hướng một hướng khác phóng đi.

"Chờ. . ." Machel gần có một ít nghi ngờ trong nháy mắt biến mất rồi, "Dù thế nào hắn vút chính là cái gì, nếu lựa chọn chạy trốn, khăng định là không thể gặp người đồ vật, bắt được hắn!"

Machel cũng đi theo, nhưng là đối phương đã theo một cái khác cửa ra vào tiến vào trong khoang thuyền.

"Kỳ quái, lẽ nào này chiếc thuyền hàng buổi tối không ai có nghĩa vụ trông coi sao?" Machel chau mày, theo vào trong khoang thuyền.

Vừa vặn đi xuống khoang thuyền, Machel liền phát hiện mình đã mất đi tung ảnh của đối phương, hắn tùy ý chọn một phương hướng, vừa vặn đi qua chỗ rẽ liền đụng tới thuyền Blue Pear lái chính Pamond.

"Hả? Mục sư Machel, muộn như vậy người vẫn chưa ngủ sao?" Pamond con người màu xanh dương trong trần ngập tò mò.

"Không phải hắn, cái trán không có mồ hôi, nhịp tim rất chính tề, không phải vận động dữ dội qua đi dấu hiệu."

Machel nhìn một chút trán Pamond, tiếp tục nói với Pamond nói: "Pamond, người có nhìn thấy hay không một người chạy xuống? Hắn là một người phải nam." Machel hít sâu mấy cái.

"Không có? Làm sao, mục sư Machel?" Pamond có chút tò mò.

"Ta bởi vì ngủ đến quá sớm, vì lẽ đó hiện tại ngủ không được, muốn đi boong tàu nhìn, thế nhưng là nhìn thấy có người đem món đồ gì ném thuyền, giữa lúc ta dự định đi vào hỏi thăm thời điểm, người kia nhanh chóng chạy, ta nghi ngờ trong đó có vấn đề, vì lẽ đó theo hắn chạy đến nơi này đến." Machel sau khi nói xong, nhịp tim cũng khôi phục bình thường.

"Có thật không? Mục sư Machel." Nghe thấy Machel sau, nét mặt Pamond trở nên vô cùng nghiêm túc.

"Thật sự." Machel gật gật đầu.

"Ta không có nhìn thấy bất luận người nào chạy qua, chẳng qua, ta có thể giúp người, mục sư Machel, mời đi theo ta." Pamond hướng về thủy thủ khoang đi đến, nơi đó là thủy thủ chỗ ở.

"Các người không trực ban đợi ở chỗ này làm cái gì!" Pamond đẩy cửa ra, bên trong có vài tên thủy thủ đang đánh bài pu-kho.

Bọn họ nhìn thấy Pamond sau khi đi vào, sắc mặt trở nên trắng bệch trong nháy mắt, trong tay bài pu-kho cũng rơi trên mặt đất.

"Hóa ra là như vậy. . ." Machel lắc lắc đầu, nếu như không phải những thuyền này viên bỏ rơi nhiệm vụ, đối phương cũng không khả năng có cơ hội đem đồ vật ném ra thuyền Blue Pear.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Hành trình ngày thứ nhất

Tuy rằng Pamond mang theo Machel người tới bắt sẽ làm người có Machel ở mặt báo cảm giác, nhưng mà có thuyền trưởng ở phòng ăn nói, những này thủy thủ không khả năng sẽ đối với Machel có cái gì địch ý, này hoàn toàn là thân phận và địa vị nghiền ép, nếu như bọn họ lên lút đối với Machel giờ trò, từ khi nhất định không chịu Machel phát hiện, bằng không cuối cùng xui xẻo nhất định là bọn họ.

Tổng cộng năm tên thủy thủ, bọn họ đứng ở một loạt, cúi đầu, chuẩn bị tiếp thu Pamond trừng phạt.

"Vừa này, mục sư Machel nói cho ta có người đem món đồ gì theo boong tàu vứt xuống dưới, càng quan trọng chính là, người này vứt xong đồ vật sau đó còn chạy trốn, các ngươi kiểm lại một chút hàng hóa có không có giảm bớt, rương hàng có hay không bị mở ra dấu vết." Pamond không có lãng phí thời gian quở trách, mà là trực tiếp đem yêu cầu của chính mình nói ra.

Này năm tên thủy thủ vừa nghe Pamond không có nói trừng phạt sự việc, trong lòng có chút vui mừng, toàn bộ chạy đi kiểm kê hàng hóa đi.

"Mục sư Machel, người thấy rõ đối phương là đem món đồ gì ném thuyền sao?" Pamond dò hỏi.

"Quá đen, thấy không rõ lắm, chẳng qua ta nghe được tiếng vang, có thể là ở vứt trong quá trình đụng tới cái gì." Machel nói.

"Có lẽ là đối phương đang muốn vứt bỏ đồ vật trên trời lại vật nặng, thế này thì sẽ không nổi lên lên rồi." Pamond nói ra cái nhìn của chính mình, "Bất kể như thế nào, mục sư Machel người nghi ngại trước đi, chờ có phát hiện gì, ta sẽ nói cho người biết."

"Ừm, tốt." Machel không có từ chối.

Hiện tại giờ giấc này, không tốt bởi vì chuyện như vậy mà đem tất cả mọi người đánh thức, dù sao hiện tại vẫn chưa thể xác định là vô cùng nghiêm trọng sự việc.

Sau khi trở lại phòng của mình, Machel ngồi xuống ghế.

"Có thể dùng loại bỏ phương pháp, tuy rằng rất đen, nhưng mà vẫn là có thể cơ bản thấy rõ một chút đường nét, hơn nữa đối với lúc này hơn nửa đêm đến vứt, nhất định không phải bé nhỏ đồ vật, bởi vì nếu như là có thể thả ở món đồ bên trong túi tiền, hoàn toàn không cần làm thành hiện tại bộ dáng này, thế này vừa đến, có thể phỏng đoán thất lạc đồ vật to nhỏ."

"Có thể vứt bỏ đồ vật đơn giản mấy thứ, thứ nhất khoang thuyền trên hàng hóa, chẳng qua ta cho rằng ý nghĩa không lớn, thậm chí hoàn toàn không có cần thiết, điểm này khả năng tính cần phải rất nhỏ thứ hai, thủy thủ món đồ mang bên mình, điểm này khả năng tính cũng rất dù sao thủy thủ đồ vật của chính mình bất cứ lúc nào cũng có thể tìm có nghĩa vụ trông coi cơ hội ném, hoàn toàn không cần thiết ở tối hôm nay thứ ba, người, hành khách cùng thủy thủ, có lẽ ở ta lúc ngủ chuyện gì xảy ra, dẫn đến có người bị giết, vì lẽ đó hung thủ giết người chọn dùng biện pháp như thế, để người chết biến mất, chỉ là, chịu ta phát hiện sau đó, biện pháp như thế tác dụng liền là số không."

Machel nhìn một chút ngoài cửa sổ, sáng sớm tia sáng le lói xuyên thấu qua cửa sổ truyền vào, thời gian đã đến sáng sớm sáu giờ.

"Nhớ tới Dagros đã nói, sáng sớm sáu giờ đến tám giờ rưỡi có bữa sáng, vì để cho cánh tay của chính mình nhanh lên một chút khôi phục, ta vẫn là ăn nhiều một chút tốt hơn." Machel nhìn một chút tay trái của chính mình, vết thương đã khép lại gần đủ rồi, lúc này đã không ảnh hưởng bình thường hành động, lại hai ngày nữa liền có thể hoàn toàn khép lại.

Đi tới phòng ăn, Machel phát hiện bữa sáng là tiệc đứng hình thức, vô cùng thuận tiện.

Hắn lấp đầy cái bụng sau đó, lần thứ hai đi tới boong tàu, hắn đi tới trước nhìn thấy người bí ẩn địa phương, tiếp tục nhớ lại một cái hơn bốn giờ sáng nhìn thấy tình huống, sau đó, hắn đi tới người bí ẩn đứng địa phương.

"Hắn là phái nam." Machel nhìn một chút vòng bảo hộ, mặt trên có va chạm dấu vết, rõ ràng là hơn bốn giờ sáng mới đập vết.

"Vật cứng, có một ít sắc bén, tảng đá sao?" Hắn ngồi chồm hổm xuống sờ sờ đập vết, sau đó đứng lên, nhìn về phía vòng bảo hộ ở ngoài, mặt biển gió

êm sóng lặng, tình cờ còn có thể nhìn thấy bầy cá theo thuyền một bên bơi qua. "Có lẽ thật sự như Pamond từng nói, đối phương đang bị vớt bỏ đồ vật mặt trời lại vật nặng, để phòng ngừa chịu vớt bỏ đồ vật trôi nổi ở trên mặt biển bị người phát hiện."

Tiếp đó, Machel vừa nặng đi một lượt chính mình truy đuổi người thời điểm chạy qua đường.

Đi tới gặp phải Pamond địa phương sau đó, Machel cũng không có dừng bước lại, y nguyên tiếp tục hướng phía trước đi.

"Ừ nơi này còn có cầu thang hướng phía dưới? Phía dưới là khoang chứa hàng sao?" Machel đang định tiếp tục đi thời điểm, đi bị người gọi lại.

"Mục sư Machel, phía dưới là khoang chứa hàng, xin đừng nên tùy ý tiến vào." Phó nhĩ âm thanh Kenan từ phía sau truyền đến, "Có lỗi, mục sư Machel, đây là quy định, vô cùng có lỗi."

"Không sao." Machel khoát tay áo một cái.

"Đúng rồi, thuyền trưởng Davy đang tại phòng ăn chờ người." Kenan nói rằng.

"Tốt a." Machel rời đi trước nhìn một chút cầu thang.

Đi tới phòng ăn, Machel nhìn thấy thuyền trưởng Davy y nguyên ngồi ở tối hôm qua làm vị trí, trước mặt hắn là vừa vặn cầm bữa sáng cùng điểm tâm ngọt.

"Người tìm ta có chuyện gì, thuyền trưởng Davy." Machel ngồi ở thuyền trưởng đối diện.

"Sáng sớm sự việc ta đã nghe Pamond nói rồi, nhưng mà chúng ta kiểm kê hàng hóa cùng nhân số, không có phát hiện có bất luận là đồ vật gì thất lạc, có lẽ, mục sư Machel người nhìn thấy chính là" Davy câu nói phía sau không có nói ra, nhưng hắn tin tưởng Machel có thể nghe hiểu mình mà nói.

"Có lỗi, thuyền trưởng Davy, chuyện này có lẽ không có đơn giản như vậy, chẳng qua, ta đáp ứng người, tạm thời sẽ không đi truy xét chuyện này." Machel cho Davy một cái hứa hẹn, làm cho đối phương yên tâm.

"Đúng rồi, ngày hôm qua có nghĩa vụ trông coi thủy thủ, ta đã cho bọn hắn một chút trừng phạt nho nhỏ, hi vọng bọn họ có thể nhớ kỹ lần này dạy dỗ." Davy nói xong vì Machel rót một chén rượu, "Hành trình ngày thứ nhất liền để mục sư Machel cảm thấy không vui, ta làm vì thuyền Blue Pear thuyền trưởng, hướng về mục sư Machel xin lỗi."

"Thuyền trưởng không cần tự trách." Machel bưng chén rượu lên.

Thời gian còn lại, Machel vẫn ở trên thuyền đi, hắn ở quen thuộc thuyền Blue Pear hoàn cảnh, lúc này trong đầu của hắn đã bắt đầu xây dựng thuyền Blue Pear không gian kết cấu, đem người cùng gian phòng tương ứng, dọc theo đường đi hắn gặp phải rất nhiều không cho phép hành khách tiến vào khu vực, những này khu vực hình như chỉ có phó nhĩ ở trên cấp bậc mới có thể tiến vào.

Buổi chiều, Machel ngồi ở trong phòng sám hối, lúc này khoảng cách hai giờ còn có 5 phút.

Suy xét đến chính mình có thể sẽ nhầm chán ngồi đầy hai giờ, hắn liền không nhịn được bắt đầu tính nhầm chính xác số nguyên bậc hai, đang tính toán đến 31 bậc hai thời điểm, theo khe hở hẹp dài trong truyền đến cửa mở ra âm thanh, sau đó đi một mình vào.

"Mục sư Machel, người ở đây sao?" Một người thanh âm của cô gái nhỏ theo khe hở hẹp dài trong truyền đến.

Machel ở phòng ăn trên gặp qua này cô bé, càng nói chuẩn xác từng thấy người một nhà này.

"Chào người." Machel chấm dứt tính nhầm của mình, bắt đầu đem sự chú ý tập trung ở trước mắt bé gái trên.

"Ta tên Jeny." Bé gái đáp.

"Jeny người được, có cái gì muốn nói đâu?" Machel không nghĩ tới đối phương sẽ tự mình báo họ tên, nhưng mà hắn cũng không cần thiết vạch ra đến điểm này.

"Mục sư Machel, ta cảm giác trên chiếc thuyền này có ma!" Jeny hạ thấp giọng nói, đang nói câu nói này thời điểm, Jeny gần như đem miệng dán ở khe hở hẹp dài trên.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Khoang chứa hàng

"Jeny, có thể tí mi cùng ta nói một chút sao?" Machel đề âm thanh chính mình tận lực dịu dàng, lại như lúc này là khi theo ý nghĩ tán gẫu.

"Tôi ngày hôm qua, ta lúc ngủ, nghe thấy có người đang gọi 'Cứu cứu ta, cứu cứu ta', ta nghe được vô cùng rõ ràng, nhưng là ta mở mắt ra, ngoại trừ ba ba ma ma ta ở ngoài, không có nhìn thấy bất luận người nào." Giọng điệu Jeny vô cùng chăm chú, dường như đang nói một cái vô cùng chuyện không bình thường.

"Ồ? Cái kia ba ba ma ma của ngươi có nghe hay không đến?" Machel hỏi.

"Không có, bọn họ nói ta xuất hiện ảo giác, có thể là lần thứ nhất rời nhà quá sợ sệt." Jeny cúi đầu ủ rũ, không có vừa nảy cảm xúc mãnh liệt.

"Có còn hay không xảy ra chuyện khác đâu?" Machel không có lập tức có kết luận.

"Ừm. . . Để ta ngẫm lại, không có." Jeny lắc lắc đầu, "Mục sư Machel, ngài có phải là cũng không tin ta? Cho rằng Jeny ở lừa người?"

"Jeny, nếu như ngươi tin tưởng chính mình xác thực nghe được âm thanh, liền không muốn nghi ngờ." Machel nói, "Phía trên thế giới này có thật nhiều âm thanh không hề là tất cả mọi người đều có thể nghe thấy, có lẽ ngươi là nhất đặc biệt một người. Jeny, ta không muốn nói một chút không có ý nghĩa, ta có thể nói chính mình tin tưởng ngươi, sau đó an ủi ngươi, nhưng là. . . Ngươi nhất định sẽ không thỏa mãn. Bởi vậy, ta nghĩ xin nhờ ngươi một chuyện, nếu như ngươi lần sau được nghe lại loại thanh âm này, liền lên tới đến tìm ta, có thể không?"

Nghe xong Machel sau đó, Jeny không có trả lời ngay, tựa hồ đang cẩn thận suy nghĩ Machel trong lời nói ẩn chứa ý.

"Mục sư Machel, ngài là nói thanh âm này chỉ có ta có thể nghe thấy sao?" Giọng điệu Jeny trong đề lộ ra vui mừng.

"Rất có thể." Machel cho một cái mờ nhạt trả lời.

Nhưng mà hần câu nói này nghe vào Jeny trong tai, đi cùng khẳng định trả lời không khác.

"Quá tốt rồi, ta còn tưởng rằng mục sư Machel sẽ như cha mẹ như thế cười nhạo ta nhất gan." Jeny tiếp tục kể ra ý nghĩ của chính mình.

"Jeny." Machel nhẹ giọng hô một câu.

"Hả?"

"Không muốn đem chuyện này nói cho cha mẹ ngươi, chỉ ít tạm thời không muốn." Machel đưa ra yêu cầu của chính mình.

"Có thể là. . . Tại sao?" Giọng điệu Jeny trong tiết lộ cảm thấy lẩn lộn.

"Bởi vì đây là chúng ta trong lúc đó bí mật, bí mật là không thể nói cho người khác biết." Machel không có nói nguyên nhân.

"Được rồi." Jeny suy nghĩ một chút, đồng ý, "Ta đi về trước, cảm ơn mục sư Machel."

"Không cần cảm ơn." Machel ngồi ở trên ghế suy nghĩ lên.

Sau đó thời gian, không còn người còn lại tiến vào phòng sám hối, Machel cũng là trở lại gian phòng mình. Hần sau khi vào phòng làm chuyện thứ nhất liền là đem cửa khoá trái, sau đó kiểm tra đồ vật của chính mình có hay không có bị người chuyển động dấu vết, xác định không có sau đó, hần mới nằm ở trên giường.

"Thuyền Blue Pear nhất định ẩn giấu đi bí mật, có lẽ. . . Ở trong khoang chứa hàng? Đêm nay nghĩ biện pháp đi xem xem tốt rồi." Machel vẫn như cũ không quên được mình muốn đi khoang chứa hàng, nhưng mà chịu Kenan cản lại tình hình, cùng còn lại địa phương so với, chỉ có khi đó đối phương biểu hiện kỳ quái nhất.

Không phải phiền chán, càng như là hoảng sợ.

Giải quyết bữa tối sau đó, Machel đi tới boong tàu, ở đây, hần cũng nhìn thấy cùng cha mẹ cùng nhau Jeny, Jeny nhìn thấy Machel sau đó, còn hướng về hần phát phát tay, Machel cũng vẫy tay đáp lại.

Tình huống tối nay cùng tối hôm qua không giống, một vòng to lớn trăng bạc treo ở bầu trời sao, ngân hà như nhỏ vụn lưu sa giường trên bầu trời, vô cùng sáng ngời.

"Đã qua lâu như vậy sao?" Machel cảm giác bầu trời trăng bạc hình như phủ thêm một tầng màu đỏ khăn che mặt, "Tuy rằng mục tiêu của ngươi rất chính xác, nhưng mà ngươi lựa chọn phương pháp nhưng vô cùng làm người tiếc hận. Dưới cái nhìn của ta, có thể kiên trì chính mình lý tưởng người xưa nay đều chỉ có chính mình, không tồn tại cái gọi là truyền thừa, người khác nhau có sự khác biệt trải qua, không giống trải qua miêu tả không giống tính cách, hết thảy đều sẽ thay đổi."

"Hiện rõ ở phim địa ngục thay đổi càng lúc càng lớn, nếu như ta suy đoán không sai, chờ có skill cùng trang bị khác biệt sau đó, người mục tiêu theo đuổi càng thêm xa xôi, cũng càng thêm hư ảo. Bất kể như thế nào, ta hay là muốn cảm ơn người cứu ta, đem ta theo ở bờ địa ngục kéo trở về, chẳng qua, ta nhưng cũng không tính đi con đường của người, ta có ta ý nghĩ của chính mình."

Lúc này, Machel cảm giác có người ở lời kéo quần áo của chính mình, hắn quay đầu lại phát hiện Jeny chẳng biết lúc nào đi tới bên cạnh mình.

"Mục sư Machel, ngài đang suy nghĩ gì? Ngài đi Nalan dự định làm cái gì?" Jeny đối với Machel tràn ngập thiện cảm.

"Ừm... Đi giúp bạn bè làm một việc." Machel cười trả lời.

"Thật sao? Ba ba ma ma ta nói chúng ta ở Nalan có một người vô cùng giàu có người thân, ngay sau đó dự định đi nhờ vả hắn." Jeny vịn lan can, "Nhưng mà ta nhưng không nghĩ rồi đi bến Molof, ta còn có rất nhiều bạn bè ở nơi đó, không biết Nalan là một cái thể nào địa phương?"

Những câu nói này cùng với nói là nói cho Machel nghe, không bằng nói là nói cho Jeny chính mình nghe.

"Đừng suy nghĩ nhiều, người sẽ tìm được bạn bè mới, bọn họ sẽ cùng người trước đây bạn bè như thế tốt." Machel sờ sờ tóc Jeny.

Trở lại gian phòng mình, Machel thiết lập một cái giản đơn đồng hồ báo thức sau đó tiến vào mộng đẹp.

Nửa đêm hai giờ, Machel từ trên giường bò lên, hắn nhìn một chút ngoài cửa sổ, đen nhánh một mảnh.

Đóng kỹ cửa sau đó, Machel dựa vào trí nhớ của chính mình hướng về khoang chứa hàng vị trí đi đến. Bởi vì trước Pamond bắt được trách nhiệm thủy thủ bỏ rơi nhiệm vụ, vì lẽ đó đêm nay thủy thủ vô cùng nghiêm túc, chỉ ít sẽ không lại xuất hiện cùng ngày hôm qua như thế tụ tập cùng một chỗ đánh bài tình huống.

Dựa vào bóng đêm tránh thoát vài tên thủy thủ sau đó, Machel thành công đi tới khoang chứa hàng trước, cùng tuần tra thủy thủ không giống, cửa khoang chứa hàng có hai tên thủy thủ phụ trách trông coi.

"Đến nghĩ một biện pháp." Machel vừa vặn có ý nghĩ này, liền nghe thấy phía sau mình cách đó không xa có tiếng vang truyền đến.

"Không đúng, âm thanh rất nhẹ, không phải thủy thủ." Machel tìm tới một cái âm u góc, hắn cuộn tròn ở trong góc, này một góc xuống là ánh sáng chiếu góc chết, trừ khi cố ý đi thăm dò xem, bằng không rất khó phát hiện bên trong có người.

Vừa vặn trốn vào đi không lâu, Machel liền thoáng nhìn một người cong lưng thân thể hướng về hai tên trông coi khoang chứa hàng thủy thủ đi đến.

Hai tiếng kêu đau đớn vang lên, tiếp theo, vật nặng rơi xuống đất âm thanh truyền đến.

"Trực tiếp giải quyết hai người sao?" Machel không có tùy tiện xuất hiện, hắn muốn đợi thêm một chút.

Khoang chứa hàng cửa mở ra âm thanh truyền đến, có người tiến vào khoang chứa hàng.

Chờ đến thời gian gần đủ rồi sau, Machel đi ra ngoài, hắn nhìn thấy hai tên thủy thủ nằm trên đất, đưa tay thăm dò hơi thở, hai người này còn sống sót, chỉ là ngất đi.

Machel đem giày của chính mình cởi, để trần chân đi vào khoang chứa hàng.

Trong khoang chứa hàng tia sáng vô cùng yếu, nhưng mà vẫn có thể thấy rõ. Bây giờ bên trong có thật nhiều rương gỗ, rương gỗ bày ra vô cùng chính tề, mà xếp tầng ba, mỗi cái rương gỗ đều chịu đóng lên.

"Kỳ quái, người đâu rồi?" Machel đi rồi hai bước liền cảm giác tình huống không đúng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Tù nhân

Phát hiện tình huống không đúng, Machel lập tức xa xa rời mình lúc này chỗ đứng, cho dù chính mình loại này phạm vi động tác sẽ phát ra tiếng vang

cũng không để ý.

Ồ hần rồi đi trong nháy mắt, tiếng xé gió ngay ở vang lên bên tai.

Chờ thân thể ổn định lại sau đó, Machel phát hiện rõ người chính mình theo dõi đang đứng ở chính mình trước đứng địa phương.

Đây là một cường tráng phái nam, khuôn mặt góc cạnh rõ ràng.

"Ồ phòng ăn thời điểm gặp qua người này, tên của hần kêu Robte, dựa theo chính hần nói là một tay đàn violon." Machel trong đầu trong nháy mắt hiện ra này một tin tức.

Đối phương lần thứ hai vọt tới, động tác vô cùng mau lẹ.

Robte một quyền nện ở cánh tay Machel trên, thấy thể công của chính mình bị ngăn cản chặn, hần không có chút gì do dự, một chân ngang đá đập vào trên mình Machel, nhưng mà Machel cũng đối với hần làm ra động tác giống nhau, hai người gần như cùng lúc đó ném xuống đất.

Sau khi rơi xuống, hai người đều lấy tốc độ cực nhanh bò lên.

"Robte, ngươi bắt đầu làm nữa ta liền muốn kêu ngươi." Sắc mặt Machel nghiêm túc, ánh mắt ác liệt.

"Ta có thể ở ngươi lên tiếng trước vận gãy cổ họng của ngươi, mục sư Machel." Robte nhẹ giọng đáp.

"Nếu như ngươi là người như thế, bên ngoài thủy thủ thì sẽ không sống sót." Machel hoàn toàn không để ý đối phương đe dọa.

"Được rồi." Robte vỗ vỗ quần của chính mình, "Không nghĩ tới mục sư Machel cũng có theo dõi người hứng thú."

"Ta cũng không có." Machel lắc lắc đầu, "Ngươi kết quả là ai?"

"Ta là cái trinh thám" Robte sau khi nói xong, không có lại để ý tới Machel, mà là một thân một mình hướng khoang chứa hàng bên trong đi đến, "Nói đến, ta cũng nghe qua mục sư Machel sự tích về ngươi, tuy rằng ở bề ngoài là cục trưởng Bahrton phá án và bắt giam Lef Webon giết người vụ án, nhưng mà theo ta hiểu rõ tình huống đến xem, phần vinh dự này càng cần phải do ngươi thu được mới đúng."

Machel mặc vào giày của chính mình, nếu đã chịu đối phương phát hiện, cũng cũng không cần phải lại dùng phương pháp này ẩn giấu tiếng bước chân của chính mình.

"Ngươi đến thuyền Blue Pear mục đích là cái gì?" Machel đi theo.

"Bởi vì ta nhận được một phần ủy thác, có người một nhà làm mất đi một thứ, ta theo chính mình phát hiện manh mối cuối cùng tìm tới thuyền Blue Pear." Robte ngồi chồm hổm xuống ở trên sàn nhà gỗ gỗ.

"Món đồ gì?" Machel hỏi.

"Con trai của bọn họ." Robte đứng lên, tiếp tục hướng phía trước đi.

"Trẻ em mất tích à?" Machel nhìn một chút xung quanh, "Ngươi là nói mất tích đứa nhỏ chịu giấu ở mặt trên thuyền Blue Pear sao? Mục đích là cái gì?" Tuy rằng trong lòng hỏi như vậy, nhưng mà Machel đã bắt đầu cẩn thận coi khoang chứa hàng có hay không có ẩn nấp gian phòng, tương tự với căn phòng bí mật như thế đồ vật.

"Có thể là muốn bán cái giá tiền cao." Robte không quá muốn để ý Machel.

"Nếu như là vì bán người sống, như vậy ắt phải cung cấp thức ăn nước uống, những thứ đồ này ắt không thể thiếu. Bởi vì nếu như không cẩn thận chết rồi lời nói, hàng hoá giá trị liền không còn tồn tại nữa, hơn nữa vì xử lý xác chết. . ." Nói tới chỗ này, Machel nghĩ đến chính mình tối hôm qua gặp phải sự việc.

"Đúng rồi, không có so sánh này càng thuận tiện biện pháp, chỉ có vừa vận chịu ta phát hiện." Machel trầm nghĩ.

Tiếp đó, hần cảm giác mình dưới chân có gì đó không đúng, ngay sau đó ngồi xổm xuống.

"Làm sao?" Robte đối với phản ứng Machel có chút tò mò.

Machel gõ gõ, "Âm thanh không đúng."

Robte sau khi nghe, cũng gõ gõ sàn nhà, chẳng qua nhưng không có phát hiện khác thường.

"Là nơi này." Machel chỉ chỉ chính mình gõ vị trí.

"Xác thực có vấn đề." Robte gật gật đầu, hần nhìn Machel nói, "Không biết tại sao, ta ở trên thân thể ngươi nhìn thấy mục sư Brone cái bóng."

Machel không hề trả lời, mà là thử mở ra dưới chân tấm ván gỗ, nhưng là khối này tấm ván gỗ cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

"Công tác có thể ở còn lại địa phương." Hấn nói rằng, cần phải ở ngay gần.

Đang bị rương hàng ngăn trở trên vách tường, Machel phát hiện ẩn giấu đi công tác, hấn xoay sau đó, trước có vấn đề sàn nhà lún xuống dưới, một cái thẳng góc thang dài xuất hiện ở trước mặt hai người.

"Ta trước tiên đi xuống xem một chút." Robte xung phong nhận việc, bò tiến vào.

Rất nhanh, phía dưới liền truyền đến rối loạn âm thanh, tiếp tục âm thanh Robte theo phía dưới truyền ra, "Vào đi."

Machel vừa vịn leo xuống thang dài, mũi đã nghe đến một luồng tanh tươi.

Đạp ở khoảng đáy trong, Machel trước mắt xuất hiện hơn mười người đứa nhỏ bóng người, những đứa bé này tuổi tác đều là mười tuổi không tới, bọn họ nhìn Machel cùng ánh mắt Robte trong tràn ngập hoảng sợ.

Robte đi về phía trước mấy bước, những đứa bé này toàn bộ như nhìn thấy quái vật hướng phía sau chất đầy bài tiết vật địa phương dồn.

"Đừng sợ, ta sẽ không làm thương tổn các người." Robte ngừng lại, "Antoni có ở đây không?" Hấn hỏi một câu.

Này đám đứa nhỏ y nguyên sợ sệt mà nhìn Robte, chẳng qua nhưng không có người trả lời.

"Antoni có ở đây không?" Robte lại hỏi một câu.

"Hấn tôi hôm qua chịu mang đi." Một tuổi tác khá lớn bé gái nói rằng.

Tuy rằng Machel tới hôm qua nhìn thấy sự việc cũng không có chịu phạm vi lớn truyền bá, nhưng mà Robte vẫn là thông qua biện pháp của chính mình biết được lúc này, khi nghe đến bé gái này lời nói sau đó, Robte thở dài một hơi.

"Các người biết là ai đem bọn người giam cầm ở đây sao? Tên hoặc là dung mạo." Machel đi lên trước hỏi.

Bọn họ hiện tại đều ở trên thuyền Blue Pear, là một cái hoàn toàn đóng kín không gian, không có bất kỳ biện pháp nào cùng liên lạc với bên ngoài, nếu như không thể phân rõ ràng địch bạn, cho dù chính mình phát hiện chuyện này, cũng có thể chịu 'Phần lớn' bịt miệng.

"Không biết, bọn họ đều che mặt, lẫn nhau trong lúc đó cũng xưng hô đối phương vì thỏ, con chuột." Trước trả lời Robte vấn đề bé gái nói rằng.

Machel nghe được bé gái này lời nói sau đó, không có lại hỏi thăm, mà là nhẹ giọng nói với Robte.

"Ở tình huống bình thường, làm người nói ra câu nói kia sau đó, bọn họ nên làm cái thứ nhất hấn là vây lên đến, nhưng là tình huống nhưng hoàn toàn ngược lại, điều này nói rõ giam cầm bọn họ người đã từng làm rồi những chuyện tương tự." Âm thanh Machel rất nhẹ.

"Người là nói?" Robte rất nhanh liền hiểu ý nghĩ Machel.

"Không sai, giam cầm bọn họ người có thể cũng đóng vai qua cứu vãn bọn họ người, thế này vừa đến, là có thể hoàn toàn đoạn tuyệt này đám đứa nhỏ chạy trốn **", bởi vì bọn họ không có bất kỳ biện pháp nào phán đoán cứu bọn họ người kết quả có phải là người xấu đóng vai, nhưng mà vì phòng ngừa chính mình gặp bị thương tổn, chỉ muốn từ chối bất kỳ đến cứu bọn họ người là có thể."

"Ở phương pháp này dưới, chỉ có số ít khá thông minh đứa nhỏ sẽ theo dựa vào kinh nghiệm của chính mình để phán đoán thân phận, rõ ràng, khi còn bé, trí lực trình độ cùng tuổi tác có quan hệ rất lớn." Ý Machel rất rõ ràng, muốn lấy trả lời vấn đề bé gái vì chỗ đột phá đến hỏi thăm.

"Xác thực là một cái biện pháp." Robte gật gù đầu, sau đó nhắm nhin tanh tươi đi lên trước.

"Người tên là gì?" Hấn cúi người xuống, nhẹ giọng hỏi bé gái.

Bé gái lắc lắc đầu, cũng không nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Nguy cơ

"Là không biết sao? Ta xưng hô người như thế nào?" Robte đòi một cái phương thức bày tỏ.

"Không muốn hỏi lại, các người rời đi đi, nếu như không nhanh chóng đi, chịu bọn họ phát hiện, các người cũng sẽ chết." Bé gái lắc lắc đầu, không dự định nói tiếp.

Robte đứng lên, hần nhìn Machel một chút, ở trung cầu hần ý kiến.

"Làm chúng ta phát hiện bí mật này thời điểm, chúng ta liền không ở là bình thường hành khách. Hiện rõ đang vấn đề đã đặt tại trước mặt của chúng ta, nếu như chúng ta công bố chuyện này, thuyền Blue Pear cũng biết đi ngược lại lấy cứu những đứa trẻ này, vẫn là sẽ bỏ xuống một chút xác chết, tiếp tục hướng về Nalan tiến lên?"

Machel nói xong, đã bắt đầu hướng về lối ra bỏ tới.

"Người là mục sư, lẽ nào cứ vậy đi ném đám đứa trẻ này mặc kệ?" Robte có chút tức giận.

"Mục sư cũng là người, hơn nữa trên thuyền này nguy hiểm không hần chỉ có này một cái." Machel nhú nhú mày, Jeny còn ở trong đầu của hần vang vọng, khi nhìn thấy những đứa bé này thời điểm, Machel có đem Jeny nghe được âm thanh thuộc về ở những đứa bé này trên mình, nhưng mà hần tỉ mỉ nghĩ lại, đi phát hiện đây là chuyện không thể nào.

Bởi vì nơi này cách âm hoàn cảnh tương đối tốt, cùng ngoài cửa sổ nước biển phồng ra xuống âm thanh so ra, người sau âm thanh trái lại càng to lớn hơn.

Đương nhiên, cũng có thể liền giống như người bình thường đem Jeny nghe được âm thanh coi như ảo giác, nhưng mà, trải qua nhiều chuyện như vậy sau đó, Machel vẫn là quyết định thà rằng căn cứ có.

Robte chửi bới một tiếng, chẳng qua Machel không coi là chuyện to tát, hần bỏ sau khi đi ra ngoài, liền ẩn núp ở góc tối trong.

Cũng không lâu lắm, Robte cũng bỏ lên trên.

"Xem ra người cũng làm như thế lựa chọn." Machel nhẹ giọng nói một câu.

"Người còn chưa đi sao?" Robte nhỏ giọng, "Ta chỉ là cái trinh thám."

"Ta hi vọng người sẽ không có ngồi thuyền cứu nạn rồi đi ý nghĩ thuyền Blue Pear, như vậy không khác nào nói cho người còn lại chiếc thuyền này có vấn đề, người nhất định sẽ bị giết chết." Machel nhắc nhở một câu.

"Vậy làm sao bây giờ? Cứ vậy đi làm bộ làm cái gì đều không có xảy ra?" Giọng điệu Robte không tốt.

"Theo cứu người này một góc mức độ đến xem, này xác thực là một cái biện pháp không tệ, đương nhiên, điều kiện trước tiên là những đứa bé này có thể thành công sống sót đến Nalan." Machel từ trong bóng tối đi ra, "Nếu như người nhất định phải ở trên thuyền Blue Pear cứu ra những đứa bé này, đầu tiên nên làm chuyện thứ nhất liền là biết rõ thuyền Blue Pear thủy thủ kết quả có bao nhiêu người không biết chuyện này, có bao nhiêu người ở biết rồi sau chuyện này sẽ giúp đỡ chúng ta."

"Làm sao lấy hiểu rõ?" Robte nhìn một chút cửa khoang chứa hàng.

"Trước về phòng ta, ta lại chậm chạp nói cho người." Machel nhẹ giọng hướng về khoang chứa hàng cửa đi đến, Robte theo sát ở phía sau hần, rõ ràng định nghe một chút ý nghĩ Machel.

Đi ra khoang chứa hàng, chịu Robte đánh ngất hai tên thủy thủ vẫn cứ nằm trên đất hôn mê.

"Đứng rồi, ta ở lúc đi ra, từng căn dặn bên trong đứa nhỏ không muốn đem chúng ta phát hiện chuyện của bọn họ nói ra." Robte nhẹ giọng nói với Machel nói.

"Không đáng kể, bọn họ nhất định sẽ không nói." Machel không quay đầu lại.

"Cái kia hai người này?" Robte chỉ chính là vẫn cứ nằm ở cửa khoang chứa hàng hai tên thủy thủ.

"Bọn họ nên nói cho lái chính, nhưng mà có người xông khoang chứa hàng sự việc sẽ không trắng trợn tuyên dương, bọn họ sẽ trước tiên kiểm tra hàng hóa có hay không có thất lạc hoặc là hư hao." Machel đáp.

Tránh thoát tuần tra thủy thủ sau đó, hai người đi tới gian phòng Machel.

Vừa vặn tiến vào phòng, một luồng mùi máu tanh phả vào mặt, đem đèn dầu thấp sáng sau đó, hai người nhìn thấy trên giường nằm hai bộ thi thể, mặc dù có thể một chút liền biết là xác chết, là bởi vì bọn họ đều hết sức vận vẹo, như hai cái chịu vận cùng nhau khăn mặt. Dựa vào ánh đèn, Machel thấy rõ hai người này là ai.

Bọn họ là cha mẹ Jeny.

Ngoại trừ này hai bộ thi thể cùng đầy giường máu tươi ở ngoài, trên tường còn có dùng máu vẽ một vòng, vòng ở giữa đánh một cái X.

"Giải thích giải thích, nếu như ta vẫn ở gian phòng, người khác nhất định sẽ hỏi ta kết quả xảy ra cái gì, nhưng mà ta không biết, chuyện như vậy cũng không có cách nào muốn một cái rất tốt lấy có, dù thế nào thật giả, ta đều không tránh khỏi có quan hệ. Nếu như ta không lại gian phòng, như vậy sẽ ở nơi nào? Dọc theo đường đi ta đều có tránh né thủy thủ, không có ai có thể giúp ta chứng minh, bao quát Robte."

"Chờ đã, Jeny hiện tại thế nào rồi?" Machel xoay người hướng gian phòng Jeny đi đến.

Hắn đi tới Jeny cửa gian phòng, phát hiện gian phòng Jeny khép hờ, hắn nhẹ nhàng đẩy cửa ra, đèn dầu toả ra yếu ớt ánh sáng, Jeny y nguyên nằm ở trên giường.

"Chúng ta không như vậy được rồi?" Robte theo Machel đi vào.

Nhưng là, làm Machel đến gần sau đó, hắn mới phát hiện Jeny tình huống không đúng, lúc này, Jeny hai mắt trống rỗng không có tinh thần, không có bất kỳ sức sống.

Machel đưa tay ra thăm dò Jeny hơi thở, xác nhận Jeny không chết, nhưng mà cảm giác quái dị y nguyên không có biến mất.

Nghĩ tới đây, Machel đem trên người Jeny nắn vén ra, tiếp theo, hắn nhìn thấy hai tay hai chân Jeny đều đã biến thành đen nhánh than cốc, giống như chịu bỏ vào lò lửa trong nung nấu tiếng như thế, chân tay trên thân kinh đã sớm chịu thiếu chết.

Hai tay Robte che miệng lại, cố gắng không để cho mình la sợ hãi.

"Mục sư Machel, chúng ta vẫn là thông báo mọi người đi." Robte tinh thần nằm ở sụp đổ ranh giới.

"Không, chúng ta đi gian phòng người." Nét mặt Machel nghiêm túc.

Cho dù Robte không hiểu, nhưng hắn y nguyên không có lựa chọn một mình đi nói cho những người còn lại chính mình phát hiện.

Hai người đi tới gian phòng Robte, bên trong gian phòng trừ một chút món đồ mang bên mình ở ngoài, không có chỗ đặc biệt nào.

"Chờ những người còn lại phát hiện sau đó, cứ nói ta ở trong phòng của người, đúng rồi, người có cái gì chống lại tính hứng thú ưa thích." Machel ánh mắt không ngừng ở trong phòng di chuyển, "Tỷ như chơi cò."

"Không có, ta lúc không có chuyện gì làm đều thích kéo đàn violon." Robte đem chính mình đàn violon lấy ra, nhìn từ ngoài, cái này đàn violon sử dụng đã có một quãng thời gian.

"Không được, ta không khả năng hơn nửa đêm tìm người hỏi tới đàn violon vấn đề, đã như vậy, cũng chỉ tốt thảo luận siêu hình học vấn đề, tỷ như, chúa có tồn tại hay không." Tay phải Machel thả ở dưới cằm nơi, cúi đầu nói rằng.

"Mục sư Machel ta vừa này không nghe làm sao?" Robte trừng lớn hai mắt.

"Lại tỷ như bay mũi tên vấn đề vân vân, nói chung, tiếp theo ta sẽ hướng về người giảng giải những vấn đề này, nếu là thảo luận, rõ ràng hai người chúng ta cần đứng ở đối lập luận điểm trên, sau đó không ngừng dùng ví dụ đến bác bỏ đối phương luận điểm, đồng thời chứng minh chính mình luận điểm là chính xác, trí nhớ của người thế nào?" Machel ngồi xuống ghế, "Nếu là trình thám, hẳn là sẽ không quá kém a?"

"Vẫn được." Robte sờ sờ sau gáy, "Nhưng là "

"Thời gian đã không nhiều, chúng ta không có lựa chọn khác, hoặc là liền trực tiếp đem chúng ta ở khoang chứa hàng phát hiện sự việc nói ra, sau đó cầu khẩn nữ thần may mắn đứng ở phía bên mình." Machel nhìn con mắt Robte nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Ác mộng bắt đầu

"Bọn họ cũng sẽ không tí mĩ hỏi thăm, người chỉ cần có thể không xuất hiện rất nghiêm trọng kẻ hở là có thể, có một vài vấn đề người có thể còn nhớ một cái, ví dụ như hôm nay ta cùng ngày hôm qua ta có phải là đồng nhất cái ta, nếu như là , như vậy là nơi nào giống nhau, là ** vẫn là linh hồn, nếu như không phải đồng nhất cái , như vậy khác nhau lại ở nơi nào."

Machel nói tiếp, hai tay Robte ngón tay cái đè chính mình huyết thái dương, tận lực để cho mình đi nhớ kỹ Machel, nhưng mà hiệu quả thực sự không nổi bật.

"Coi vậy đi, tùy tiện, người chỉ muốn bớt nói một tí là được." Machel khoát tay áo một cái, chấm dứt truyền vào những này dễ dàng mê hoặc người vấn đề.

Robte thở một cái, ngón tay cái cuối cùng từ huyết thái dương rời đi.

"Áy. . . Cái kia. . . Ta giống như quên đến xấp xỉ." Robte nhắm mắt lại suy nghĩ một chút.

"Mục sư Machel?" Hần phát hiện Machel không có đáp lại, ngẩng đầu lên , đi phát hiện tay Machel khuỷu tay chống đỡ ở trên bàn, cứ vậy đi ngủ.

Robte thấy thế, cũng nằm ở trên giường ngủ thiếp đi.

. . .

" Tỉnh lại đi." Robte cảm giác mình mặt bị người vỗ hai lần, hần mở mắt ra phát hiện Machel chính xác đứng ở trước mặt mình.

Đã trời đã sáng, chúng ta đi phòng ăn.

Robte ngáp một cái, chẳng qua không có nhiều lời, đi theo phía sau Machel.

A!

Tiếng thét chói tai theo lân cận truyền đến, nữ có nam có, không nghi ngờ chút nào , đây là cha mẹ Jeny xác chết bị người phát hiện.

Hai người đi tới, nhìn thấy vài tên hành khách còn có Dagros đang đứng ở gian phòng Machel cửa, những người này sắc mặt vô cùng khó coi, hình như một giây sau liền muốn nôn mửa, cũng may là bọn họ hiện tại vẫn không có ăn điểm tâm.

"Mục sư Machel, này không phải gian phòng người sao?" Dagros nhìn thấy Machel sau đó, mặt lộ vẻ nghi về mặt.

"Xảy ra chuyện gì?" Machel biểu hiện nghiêm túc, hần đi tới cửa phòng của mình, tiếp tục che miệng lại, "Vì. . . Vì sao lại như vậy? Ta ngày hôm qua vẫn ở tại ngài Robte trong phòng, ta cùng hần thảo luận cả đêm nhớ phân biệt vấn đề."

Robte lúc này ngáp một cái, "Đúng, mục sư Machel cùng ta vẫn cùng nhau, chúng ta dự định ăn xong bữa sáng sau đó nghỉ ngơi nữa, đúng rồi, kết quả xảy ra chuyện gì?"

"Không nên nhìn." Dagros muốn ngăn cản, nhưng mà Robte ý vào chính mình tối hôm qua đã xem qua, ngay sau đó hần lại một lần nữa đem tầm mắt của chính mình chuyển qua Machel trên giường , tiếp theo, hần phun ra ngoài.

Tối hôm qua ánh đèn dù sao quá u ám, hiện tại Robte một lần nữa lại nhìn cha mẹ Jeny hai xác người, mới chính thức cảm nhận được loại kia khủng bố, thật tốt hai người, lại chịu vận ở cùng nhau.

Bởi vì Robte đi đầu, còn lại đem nôn chưa nôn người rốt cục cũng không nhịn được.

Trong nháy mắt, ghê tởm cùng mùi máu tanh hỗn hợp lại cùng nhau, khiến người ta kinh sợ rợn tóc gáy.

"Xảy ra chuyện gì?" Thuyền trưởng Davy chạy tới, phía sau hần còn theo lái chính Pamond.

Hai người nhìn thấy gian phòng Machel trong phát hiện chuyện như vậy, đều không tự giác đưa mắt nhìn sang Machel, nhưng nhìn thấy Machel vẻ mặt vô tội sau đó, hai người đều lựa chọn lặng im.

"Đúng rồi, Jeny đâu?" Lúc này, rốt cục có người cảm thấy được Jeny, ngay sau đó đoàn người hướng về gian phòng Jeny đi đến, lại là hét thảm một tiếng.

Cuối cùng, gian phòng Machel bị đóng kín lên, Jeny thì lại do còn lại hành khách chăm sóc, lúc này Jeny y nguyên duy trì mất hồn trạng thái, giống như mất linh hồn.

Đoàn người đều tụ tập ở phòng ăn.

Tuy rằng sáng sớm hôm nay đầu bếp làm rất nhiều ngon miệng, nhưng mà phần lớn người đều không đói bụng, xem qua cha mẹ Jeny xác chết người ở trong, chỉ có Machel một người có thể ăn đi.

"Tại sao người còn có thể ăn đi?" Robte nhìn mình vòng vèo trong đồ ăn, hần đã từng thử mười mấy lần, mỗi lần đem đồ ăn đặt ở bên mép thời điểm,

trong đầu của hắn liền hiện ra cha mẹ Jeny tình trạng bi thảm, dạ dày bộ phận cũng bắt đầu cuộn cuộn.

"Không ăn làm sao duy trì thể lực?" Machel hỏi ngược một câu.

Lúc này, Davy đơn giản giải một cái trưa hôm nay chuyện đã xảy ra, vì không gọi ra náo loạn, Davy tình lược cha mẹ Jeny cùng Jeny ba người tình trạng bi thảm, đồng thời đưa ra chính mình đề nghị.

"Khi tìm thấy hung thủ trước, ta hi vọng mọi người có thể kết bạn cùng đi, chỉ ít cần ba người, buổi tối lúc ngủ đem cửa phòng khóa kỹ, đồng thời dùng cái ghế chống đỡ cửa phòng, trừ khi là đặc biệt người quen thuộc, bằng không cho dù có người gõ cửa, cũng không muốn tùy ý mở ra, bởi vì người không biết người ngoài cửa sẽ đưa người một cái ôm vẫn là sẽ cướp đi tính mạng của người." Thuyền trưởng Davy sau khi nói xong, liền hướng Pamond sắp xếp liên quan công việc.

Tuy rằng trong miệng nói như vậy, nhưng mà thuyền trưởng Davy hiểu, hung thủ rất có thể không phải người bình thường.

Cha mẹ Jeny cái chết vẫn là tay chân Jeny, đều không giống như là người bình thường có thể làm được sự việc, trong này nhất định liên lụy đến càng thần bí đồ vật.

Như Machel dự liệu, Davy cùng Pamond đến tìm hắn cùng Robte.

"Mục sư Machel, có thể tranh thủ nhờ một chút sao?"

Đối mặt Davy mời, Machel đương nhiên sẽ không từ chối.

"Nói như vậy, mục sư Machel người tối hôm qua vẫn ở gian phòng Robte trong, một bước cũng không hề rời đi qua?" Davy cái đầu hút đến mức dữ dội, rõ ràng hắn lúc này vô cùng lo lắng.

"Chính là như vậy, nếu như đêm đó ta ở gian phòng mình, có lẽ cũng đã giống như bọn họ a?" Machel biểu hiện có chút mất mát.

"Số người cũng may." Pamond nói một câu.

"Cảm ơn." Machel cười khổ một cái.

"Có thể nói một chút các người tối hôm qua tán gẫu nội dung sao?" Davy run lên cái đầu bên trong khói bụi.

"Tối hôm qua chúng ta tán gẫu rất nhiều, kỳ thực, ta cũng không biết ngài Robte đối với phương diện này như vậy cảm thấy hứng thú, coi hắn đến tìm ta thời điểm, ta còn rất kinh ngạc, tuy rằng hắn giải đến không nhiều, nhưng mà chúng ta tối hôm qua tán gẫu đến rất vui vẻ." Machel nói rằng.

Robte gật gật đầu, "Mục sư Machel tháo ra ta rất nhiều mê hoặc."

Nghe được lời của hai người, Davy cùng Pamond đều lộ ra ánh mắt quái dị, chẳng qua cũng không nói gì.

"Chúng ta tối hôm qua thảo luận vấn đề trong có một cái là tên bay không được nghịch lý. Bay mũi tên ở bất kỳ trong nháy mắt đều là vừa không phải đứng im lại không phải vận động. Nếu như trong nháy mắt là không thể phân biệt, mũi tên liền không khả năng vận động, bởi vì nếu như nó cử động, trong nháy mắt liền lập tức là có thể phân biệt. Nhưng mà thời gian là do trong nháy mắt tạo thành, nếu như mũi tên ở bất kỳ trong nháy mắt đều là không động đây, thì lại mũi tên đều là duy trì đứng im. Vì lẽ đó bay ra mũi tên không thể nơi cho vận động trạng thái."

Machel mở miệng đánh vỡ lặng im.

Davy chớp mắt nhìn, "Xác thực a, thế này vừa đến đã rất kỳ quái, rõ ràng mũi tên là vận động, nhưng là ở mỗi trong nháy mắt đều là đứng im, vô số đứng im trong nháy mắt cần phải vẫn là đứng im, nhưng là mũi tên nhưng ở vận động."

Hình như Machel vấn đề này nâng lên Davy hứng thú.

Pamond thì lại không có phát biểu chính mình ý kiến, chẳng qua, hắn nhưng muốn cho Robte phát biểu ý kiến.

"Ngài Robte, đối với vấn đề này người thấy thế nào?" Pamond con người màu xanh dương nhìn Robte kinh ngạc khuôn mặt, chờ đợi người sau đáp án.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Tên bay

Robte chớp mắt nhìn, cố gắng khắc chế không để cho mình quay đầu xem Machel, bởi vì loại động tác này không khác nào nói cho trước mặt hai người bọn họ là đang nói láo, "Híc, ý nghĩ của ta là. . . Ở mỗi trong nháy mắt cùng dưới trong nháy mắt trong lúc đó còn có vô số cái trong nháy mắt, mà vô số trong nháy mắt là không thể lẫn nhau. . . Vì lẽ đó là vừa bắt đầu liền xuất hiện vấn đề, bởi vì căn bản không thể như thế phân cách."

Sau khi nói xong, Robte xoa xoa mồ hôi trán, hẳn nhớ mang máng Machel có từng nói lời tương tự.

"Thật sao? Như thế giải thích xác thực nói xuôi được." Davy gật gật đầu.

"Nhưng mà tại sao? Vô số 0 lẫn nhau không phải là 0 sao?" Pamond nhíu nhíu mày.

Hắn vấn đề này vừa là đang hỏi Robte, cũng là đang hỏi Machel.

"Cái này nghịch lý có một cái điều kiện tiên quyết. Tên bay trong nháy mắt có đủ xác định vị trí, lại chiếm cứ cùng bản thân thể tích cùng kích cỡ không gian, vì lẽ đó tên bay trong nháy mắt này là không động đây, này một cái căn bản không thành lập." Hai tay Machel giao nhau thả ở trước người, "Ta đơn giản giải thích một chút tốt rồi, Davy thuyền trưởng cùng lái chính Pamond cần phải đều có làm rồi toán học đề, ở phép chia giải toán trong, có một điều quy định, 0 không thể làm số chia, các người biết tại sao không?"

Davy suy nghĩ một chút, sau đó lắc lắc đầu, biểu thị chính mình không rõ lắm.

"Bởi vì phép chia là đi phương pháp phép tính ngược." Pamond không có nói quá nhiều, nhưng đã trả lời Machel vấn đề.

"Đúng, đúng là như thế, vì lẽ đó ở phép chia giải toán trong gia tăng rồi một điều quy định, lấy bảo đảm phép chia chính xác sử dụng. Chúng ta có thể mang dùng đến chúng ta hiện rõ đang thảo luận vấn đề tới, giả thiết tên bay bay 1 mét, hiện tại chúng ta đem mỗi trong nháy mắt thời gian còn nhớ là số không, thế này vừa đến, nếu như tên bay muốn bay xa một mét, như vậy tên bay ở mỗi trong nháy mắt vận động khoảng cách sẽ là. . ."

Nói tới chỗ này, Machel ngừng lại, hẳn chờ đợi Pamond trả lời.

Pamond há miệng, muốn theo ý Machel nói tiếp, nhưng mà lời chưa kịp ra khỏi miệng rồi lại ngừng lại.

"Xin mời tiếp tục đi, mục sư Machel." Davy ho nhẹ một tiếng.

"Vì lẽ đó, chúng ta thế giới đang ở nhất định cũng xác định ra một cái quy định, có lẽ là chứa chuyện cười, nói chung, đây là một cái vô cùng thú vị ý nghĩ." Machel nói tới chỗ này dừng một chút, "Nếu không thể ban bố một cái pháp lệnh đến không cho phép loại này phép chia, như vậy, sẽ không ngại như vậy quy định tốt rồi, thời gian. . . Không thể vô hạn phân cách, cùng loài người như thế, thời gian cũng có nhỏ nhất đơn vị, chỉ có này một đơn vị muốn so với chúng ta hết thấy đo lường máy móc có thể đo lường chừng mực đều thì nhỏ hơn nhiều!"

"Đã như thế, tên bay không động đây nghịch lý cũng là tự động giải trừ, bởi vì giả thiết điều kiện căn bản không tồn tại, trên lý thuyết ở trong nháy mắt đó trong, căn bản cũng không có động đây khái niệm, bởi vì thời gian đều không tồn tại, động cùng không động đây khái niệm là tương đối, nếu không có động, cũng không có không được nói chuyện, bởi vậy, vô số không động lẫn nhau trở thành động cũng căn bản không có thành lập điều kiện."

Lúc này, loảng xoảng một tiếng, Davy ngã rầm trên mặt đất, sắc mặt hẳn sợ hãi nhìn Machel.

Pamond cùng về mặt Robte muốn khá một chút, nhưng mà lúc này xem ánh mắt Machel vẫn như cũ vô cùng quý dị, dường như ở như nhìn quái vật.

"Có thể. . . Nhưng vì cái gì. . ." Hai tay Pamond dùng sức nắm tay, trên mặt nghiêng răng nghiêng lợi về mặt khiến người ta nghi ngờ hẳn một giây sau sẽ đem nắm đấm nện ở trên mặt Machel.

"Ha ha." Machel cười cợt, "Chỉ có là chỉ suy đoán mà thôi, Pamond người không cần để bụng như thế, coi như làm là ta cái người điên này đoán mò đi." Vào giờ phút này, Machel cũng không muốn cùng người xảy ra tranh chấp, hiện tại trên thuyền Blue Pear nguy hiểm đã nhiều lắm rồi, hẳn không muốn lại tăng thêm chính mình mạo hiểm.

Ở tình huống như vậy, nếu như thân thể bị thương, có thể sẽ đối với tiếp theo hành động xuất hiện không thể dự tính ảnh hưởng.

"Không, người tiếp tục." Nghe được Machel, Pamond cũng cảm thấy được mình lúc này có chút thất thố, ngay sau đó hẳn buông ra nắm chặt quả đấm, hít sâu mấy cái, "Kỳ thực, nghe một chút mục sư Machel người suy đoán cũng rất thú vị."

Thuyền trưởng Davy cũng ngồi trở lại vị trí của mình, bởi vì Machel quá mức đột ngột, hẳn một lúc tiếp nhận không có đến, rõ ràng, theo hẳn lúc này có chút dằn dặt về mặt có thể thấy được, hẳn lúc này cũng không có tiếp thu.

"Tuổi sau khi lớn lên, ta cảm giác thế giới này càng ngày càng điên cuồng." Davy lắc lắc đầu, muốn đem Machel mới vừa nói theo trong đầu vẩy đi ra.

"Ta xem, chúng ta vẫn là không muốn tán gẫu cái đề tài này." Robte lúng túng nói một câu.

"Mời người tiếp tục, mục sư Machel, người mới vừa nói ta thật sự cảm thấy rất hứng thú." Đôi mắt Pamond toả sáng, hình như mở ra Thế giới mới cửa chính.

Machel suy nghĩ một chút, tiếp tục nói: "Nếu như nói thời gian có nhỏ nhất đơn vị, có phải là cũng nói một vấn đề khác?"

"Vấn đề gì?" Robte cũng có chút tò mò.

"Liên giống chúng ta người như thế, người muốn sống sót, như vậy liền muốn ăn cơm, liền muốn hít thở, có những công năng này mới có thể nói là một người, thế này vừa đến, người khẳng định thì có dạ dày bộ phận cùng lá phổi những này bộ phận, vì lẽ đó. . . Thời gian nắm giữ nhỏ nhất đơn vị, có phải là mang ý nghĩa thời gian cũng cần dựa vào vật gì đó mới có thể tồn tại? Thời gian không hề là cô lập. . . Nó cũng có thứ cần thiết. . ."

Machel cảnh giác nhìn ba người, bất cứ lúc nào chuẩn bị thoát đi.

"Ha ha ha, làm sao có khả năng!" Davy cười mở miệng cười ở trong phòng vang vọng.

Còn lại hai người cũng nở miệng cười, Machel nhìn thấy ba người vẻ mặt đều có gì đó không đúng, cũng không có nói tiếp, mà là lựa chọn theo ba người cùng một chỗ cười.

Trong đó, Robte bởi vì nôn mửa vừa không có ăn điểm tâm, lúc này cười to lại để hấn cái bụng bắt đầu đau lên.

Ba người thấy thế, liền vội vàng đem hấn đưa đến phòng nghỉ ngơi.

Thuyền Blue Pear cũng có bác sĩ theo thuyền, kêu Edward, chỉ bất quá hấn y thuật trình độ, cùng điều trị Hore mục sư bác sĩ Hatre so với, còn kém hơn rất nhiều, bất quá đối với Robte loại này nhỏ bệnh, đến cũng không cần cái gì y thuật.

"Nghỉ ngơi một hồi là tốt rồi, chú ý ăn uống thói quen." Edward tuổi hơi lớn, nếp tóc đường có chút hơi cao.

Nhìn rời đi Edward còn có Davy cùng Pamond, trong lòng Machel thở phào nhẹ nhõm.

"Cũng còn tốt sử dụng một chút vượt mức quy định tư tưởng đem chính mình tới hôm qua hành động đưa giấu đi, chỉ có. . ." Machel nghĩ đến cha mẹ Jeny cùng Jeny, "Khoang đấy trẻ em còn thuộc về bình thường phạm trù, Jeny trên thân thể ba người chuyện xảy ra mới thật sự là nguy hiểm. Cha mẹ Jeny cái chết cùng Lef cái chết giống như đúc, nhưng mà cùng Lef không giống, cha mẹ Jeny căn bản cái gì cũng không biết, bị miệng khả năng tính rất nhỏ, vì lẽ đó hấn là nguyên nhân khác."

"Người thế nào?" Machel hỏi chính xác nằm ở trên giường nghỉ ngơi Robte.

"Không có chuyện gì." Robte lắc lắc đầu, thân thể của hấn vô cùng khỏe mạnh, loại bệnh này có thể hơi nghỉ ngơi vừa đến hai giờ liền khôi phục.

"Ta trước tiên đi Jeny bên kia nhìn." Machel nói.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Tỉnh lại

Lúc này Jeny chịu mặt khác hành khách chăm sóc, đối với Jeny gặp phải, bọn họ đều vô cùng thông cảm.

Đi tới Jeny trước phòng bệnh, Machel dừng lại một chút, hấn điều chỉnh tâm thái của chính mình, kỳ vọng mình có thể lấy bình thường lòng đối xử Jeny lúc này tình cảnh.

"Mục sư Machel, người đến rồi?" Mở miệng nữ giới là Mora, mục đích của nàng không phải Nalan, nhưng mà cũng ở đi Nalan đường biển trên, nàng biết được Jeny tình cảnh sau đó, xưng phong nhận việc trợ giúp Jeny.

"Ừm, Jeny thế nào rồi?" Machel nhìn trên giường Jeny, nếu như không phải đã biết chân tay Jeny đã không ở, ngoại trừ trống rỗng ánh mắt ở ngoài, gần như không nhìn ra Jeny cùng bình thường có cái gì khác biệt.

"Vẫn là như vậy." Mora lắc lắc đầu, "Cũng không biết là tốt hay xấu, chờ nàng tỉnh lại, cũng không biết có thể hay không tiếp thu tất cả những thứ này." Đối với Jeny tình cảnh, Mora vô cùng lo lắng, một cái nguyên bản cần phải cuộc sống vui vẻ bé gái, đột nhiên trong một đêm liền đã biến thành bây giờ đáng dấp.

Lúc này, bác sĩ Edward đi vào, trong tay hắn còn bưng một chén canh thuốc, mặc dù coi như cùng nước trong không khác, thế nhưng là toả ra mùi vị kỳ quái.

"Để Jeny uống vào." Edward đem chén thuốc đưa cho Mora, chính mình thì lại đem đầu Jeny nâng dậy.

"Đây là cái gì?" Machel nửa đường ngăn cản Edward chén thuốc, "Jeny hiện tại kết quả là tình huống thế nào?"

Edward nhìn một chút Machel, tiếp tục đem Jeny bỏ xuống, "Jeny có thể là chịu đến kinh hải, tình thần tình hình xảy ra vấn đề. Mấy năm trước ta ở một cái cổ xưa trong bộ lạc học được một cái bí thuật, đem thường ngày có thể thấy được đồ ăn theo nhất định tỉ lệ phối hợp, sau đó đọc một đoạn thần chú, liền có thể đưa đến đặc biệt tác dụng."

"Có thể tạo được tác dụng gì? Phối hợp tỉ lệ là cái gì? Còn có, lời người nói bộ lạc lại là cái gì bộ lạc?" Machel liên tục hỏi ba cái vấn đề, này ba cái vấn đề phi thường sắc bén.

"Có thể ta cũng không rõ ràng lắm, cũng có thể để Jeny linh hồn tìm tới thân thể của chính mình" Edward chỉ trả lời vấn đề thứ nhất, chẳng qua cho dù là vấn đề này, hắn đang trả lời thời điểm cũng không có bất kỳ tự tin.

"Không bằng liền để bác sĩ Edward thử một lần, Jeny như bây giờ, ta có lẽ nàng không sống nổi mấy ngày." Mora lo âu nhìn Jeny một chút, nàng đuổi tay sờ sờ Jeny hai gò má, lạnh lẽo cảm xúc để đầu ngón tay có chút không thích ứng.

Machel do dự mấy giây, cuối cùng vẫn là buông lỏng tay ra.

Ở đem thuốc dứt xong sau đó, Edward liền cầm bát trống rỗng đi Jeny phòng bệnh.

Ngay ở Edward sau khi rời đi không lâu, Dagros cũng tới, hắn ngoại trừ đưa Mora đưa cơm trưa ở ngoài, cũng là vì đến tìm Machel.

"Mục sư Machel, người phòng mới ta đã an bài xong, dựa theo thuyền trưởng Davy sắp xếp, người nguyên lai gian phòng sẽ bị đóng kín, nếu như mục sư người còn có món đồ gì cần muốn lấy đi ra, xin mời hiện tại cùng ta cùng đi tới, bởi vì ta muốn mau sớm đem lúc trước người gian phòng hoàn toàn đóng kín." Dagros nói.

Lúc này, tên là Lilice nữ sinh đi vào, nàng cũng là đến giúp đỡ chăm sóc Jeny hành khách.

"Há, mục sư Machel người cũng ở nơi đây, chào người a." Lilice lên tiếng chào hỏi.

"Xin chào, ta còn có việc, rời đi trước." Machel cười cợt.

Dagros cùng Machel dàn hàng đi ở trên hành lang, hai người rất nhanh sẽ đi tới cha mẹ Jeny cái chết gian phòng, cũng là Machel trước ở lại gian phòng.

"Mục sư Machel, đồ vật của người nhiều sao? Nếu như nhiều, có thể lại kêu một người lại đây." Dagros ở mở cửa trước hỏi một câu.

"Không nhiều." Machel lắc lắc đầu, hắn duy nhất muốn cầm đồ vật chỉ có vali xách tay của chính mình.

Cho tới Bàn thảo của Vildro, ở bên Molof xảy ra ăn cắp sự kiện sau đó, hắn liền vẫn mang theo bên người.

Tuy rằng lúc này xảy ra rất nhiều chuyện, nhưng mà Machel vẫn không có quên mất chính mình leo lên thuyền Blue Pear nguyên nhân, hắn là vì phá hủy Bàn thảo của Vildro mà đến, mục đích của hắn là đem bàn thảo ném vào Biển Đốt ở trong.

Dagros mở cửa ra, trên giường xác chết vẫn như cũ chói mắt.

Machel nhanh chóng đi tới bàn sách một bên, đem vali xách tay của chính mình cầm ở trên tay.

Tối hôm qua bởi vì phải phối hợp hôm nay lời nói dối, vì lẽ đó không khả năng bên người mang theo vali xách tay, sáng sớm thời điểm hay bởi vì quá nhiều người, chính mình giống như chẳng có chuyện gì đã xảy ra đem vali xách tay từ trong phòng lấy ra cũng có vẻ rất kỳ quái, cũng chỉ có hiện rõ vào lúc này mới có thể lấy đi.

Chẳng qua, hắn cũng không có lập tức rời đi, mà là đem vali xách tay mở ra nhìn bên trong có hay không có ít đồ vật.

"Thế nào rồi? Mục sư Machel." Dagros đứng ở cửa hỏi, hắn không có đi vào.

"Đồ vật đều ở, chẳng lẽ nói tên kia thần bí Tagusla không có theo kịp thuyền? Không, càng có thể là đối phương vững tin ta không có đem Bàn thảo của Vildro giấu ở vali xách tay trong, bất kể như thế nào, cẩn thận là trên hết, dù sao thân phận của đối phương ta còn không rõ ràng lắm, chỉ có thể ở hắn tiếp tục ra tay tình huống, ta mới có thể nắm lấy cơ hội đánh trả."

Machel đem vali xách tay buộc tốt, sau đó hắn liếc mắt nhìn trên giường vụn vặt cùng nhau hai người.

Đối với cùng thịt rữa không hề khác gì nhau vợ chồng Jeny, căn bản không người nào nguyện ý tiến hành thi thể kiểm tra, bằng không cũng sẽ không ở Machel đem đồ vật của chính mình cầm sau khi đi ra hoàn toàn đóng kín gian phòng.

"Tốt rồi." Machel lui ra này tràn ngập mùi máu tanh gian phòng.

Hắn đi tới chính mình phòng mới, cùng gian phòng Robte khá đến gần, ngoài ra, không có đặc biệt làm người khác chú ý địa phương.

Đem đồ vật để tốt sau đó, Machel đi tới phòng ăn, lúc này đã là trưa thời gian ăn cơm.

Nhưng mà, vừa đem trứng chiên để vào trong miệng, Mora liền đến đến phòng ăn, "Jeny tỉnh rồi!" Trên mặt của nàng vừa có vui vẻ cũng có lo lắng. Machel nghe được sau đó, hai cái ăn xong trứng chiên, sau đó lập tức hướng về Jeny vị trí gian phòng đi đến.

Đi tới trong phòng, lúc này trong phòng đã đứng đầy người, tất cả mọi người ở hỏi thăm Jeny xảy ra chuyện gì, may là có Lilice ngăn những người này, bằng không những người này phỏng đoán đã bắt đầu ép buộc Jeny mở miệng.

"Lilice lưu lại, người còn lại đi ra ngoài trước." Thuyền trưởng Davy cũng tới đến ngoài cửa.

Thuyền trưởng mở miệng sau đó, trong phòng nhất thời thanh tĩnh không ít, Davy đi tới Jeny bên giường, nhẹ nhàng vỗ vỗ bên giường mềm, "Jeny đừng sợ, không ai có thể thương tổn người."

Jeny quay đầu nhìn thuyền trưởng Davy, trong mắt tràn ngập hoảng sợ.

"Làm sao?" Thuyền trưởng Davy nhìn một chút cửa, "Jeny, tối hôm qua xảy ra chuyện gì, có thể cùng bọn ông nói một chút không?"

"Tối hôm qua ta không biết chân tay đau quá ô ô" Jeny nói rồi hai câu sau đó bắt đầu thút thít.

Lilice cùng Davy chỉ có thể không ngừng an ủi cái này đứa trẻ đáng thương.

Machel thấy thế đi vào, tiếp theo, không tưởng tượng nổi sự việc xảy ra.

Nhìn thấy Machel đi vào, Jeny phát rồ tựa như rít gào, cho dù dùng chứng cuồng loạn để hình dung cũng không quá đáng, đầu nàng liều mạng lay động, nếu như không phải chân tay cũng đã không ở, có thể Jeny hiện tại đã ẩn núp ở góc tường.

Trong giây lát này, tất cả mọi người đều nhìn về Machel.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Không nhìn thấy đồ vật

"Mục sư Machel?" Thuyền trưởng Davy cái thứ nhất mở miệng, hắn là thuyền Blue Pear thuyền trưởng, ở đây, cũng chỉ có thân phận của hắn mới có thể thích hợp nhất hỏi thăm Machel.

Machel vô cùng bình tĩnh, cho dù ở tình huống như vậy, hắn cũng không có hoảng loạn.

"Mời người đi ra ngoài trước, mục sư Machel." Thuyền trưởng Davy thấy Machel không có mở miệng, ngay sau đó lặp lại một câu.

"Nàng không phải ở xem ta." Âm thanh Machel vô cùng lớn, bởi vì hắn muốn bảo đảm tự mình nói chịu tất cả mọi người đều nghe thấy, "Nàng không phải là bởi vì nhìn thấy ta mà rít gào, Jeny ánh mắt căn bản không có ở trên người ta, Mora, phiền phức người dời qua đến một chút, ngăn ở ta cùng Jeny ở giữa, vừa vặn ngăn trở ta là được."

Nghe được Machel, ngoại trừ Jeny, ở đây tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc.

"Nhưng là, mục sư Machel" Mora cũng cho rằng Machel là ở biện giải cho mình, nàng không tin mục sư Machel.

"Dựa theo lời của ta nói làm tốt sao?" Machel nhấn mạnh.

Mora lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, thân thể hướng về bên phải di chuyển một chút, vừa vặn ngăn ở Jeny cùng Machel giữa hai người, bảo đảm Jeny không nhìn thấy Machel khuôn mặt.

Nhưng là lúc này, Jeny tiếng kêu vẫn còn đang vang vọng, có một ít hành khách bởi vì không chịu được loại này tiếng kêu ta lựa chọn tạm thời rời đi.

"Hiện tại, phiền phức ngăn trở Jeny hết thấy ánh mắt." Machel trầm giọng nói rằng.

Mora nghe theo, ngoài dự đoán mọi người sự việc xảy ra, Jeny dĩ nhiên chấm dứt, lúc này nàng yên tĩnh như một cái nghe lời thỏ.

"Thật sự rõ ràng mục sư Machel còn đứng ở trong phòng, nhưng là Jeny, lẽ nào" Mora vô cùng kinh ngạc.

"Jeny đang nhìn địa phương hẳn là đỉnh đầu của ta." Machel nói tới chỗ này, đem đầu nhấc lên, đi chỉ nhìn thấy trần nhà, "Ngay ở chiều hôm qua, Jeny đến phòng sám hối tìm ta tán gẫu, nàng nói nàng buổi tối nghe thấy thanh âm kỳ quái, ta nghĩ, Jeny rất có thể có cùng ngoại cảm năng lực giống nhau."

"Tuy rằng Jeny không hề là nhìn thấy ta mới rít gào lên, nhưng mà rõ ràng nàng rít gào nguyên nhân cùng ta có liên quan, tiếp đó, chỉ cần nghiệm chứng ta rời phòng sau đó, Jeny có thể hay không rít gào liền được rồi, chỉ là như vậy vừa đến, ta liền nằm ở chịu cô lập tình cảnh ở trong, này đối với ta mà nói không hề là chuyện tốt." Machel ở trong lòng nói rằng.

Lời nói của hắn đối với người ở chỗ này xuất hiện to lớn ảnh hưởng.

Nếu tin tưởng thần tồn tại, như vậy liền nhất định không cách nào lảng tránh ác ma, hai thứ ở trên logic là cộng sinh quan hệ.

Đã như thế, đối với phần lớn người đến nói, ngoại cảm tồn tại cũng là tiện lẽ ra nên làm sự việc.

"Ngoại cảm?" Mora xem ánh mắt Jeny có một chút thay đổi, không còn là trước đơn thuần thương hại, trở nên càng thêm phức tạp.

"Ta nghĩ, có lẽ trên thuyền Blue Pear, có chúng ta không nhìn thấy đồ vật, nó vẫn ở nhìn chúng ta, chờ đợi thời cơ, một khi có cơ hội, nó sẽ không chút do dự mà cướp đi sinh mạng của chúng ta." Machel nhẹ giọng nói, lúc này Jeny đã chấm dứt rít gào, hắn cũng không cần thiết gia tăng âm lượng.

"Đủ rồi, mục sư Machel, ta ở trên thuyền Blue Pear chờ đợi hơn hai mươi năm, xưa nay liền chưa bao giờ gặp chuyện như vậy!" Thuyền trưởng Davy đứng lên, hắn tức giận phi thường, xem ánh mắt Machel cũng vô cùng không tốt.

"Thuyền trưởng Davy, ta không có ý gì khác, có lẽ ở trước đây, này chiếc thuyền Blue Pear vẫn là một chiếc tốt đẹp ôn hòa thuyền buôn, nhưng mà nếu như ta nhớ tới không sai, thuyền trưởng Davy người ở mấy năm trước cũng đã về hưu, ở thời gian mấy năm qua trong, thuyền Blue Pear kết quả xảy ra chuyện gì, có lẽ thuyền trưởng cũng chưa chắc rất rõ ràng a?"

Machel cũng không lui lại nửa bước, lời nói của hắn như sét đánh như nhau bỏ vào trong lòng Davy.

Đã từng, thuyền Blue Pear đối với Davy tới nói, lại như là chính mình đứa bé, nếu như không phải nhiều năm đi biển cuộc đời để thân thể của hắn càng ngày càng không khỏe mạnh, hẳn nhất định sẽ lựa chọn vẫn làm bạn thuyền Blue Pear, đi thẳng xong chính mình một đời.

Ở hắn nghĩ ngơi mấy năm trong, thuyền Blue Pear vẫn do Pamond phụ trách, theo phương diện nào đó tới nói, Pamond kỳ thực mới là thuyền Blue Pear thuyền trưởng.

Mấy năm qua thuyền Blue Pear xảy ra cái gì, Davy cũng không rõ ràng, hắn có đã nếm thử đi tìm rõ, nhưng là, thuyền Blue Pear nhưng trở nên xa lạ lên, cùng với trước có rất lớn không giống, nhưng là kết quả nơi nào không giống, hắn nhưng không nói ra được. Ngoài ra, thuyền Blue Pear thủy thủ cũng thay đổi phần lớn, rất nhiều thủy thủ Davy căn bản không gọi ra tên.

"Mục sư Machel, ta tôn trọng người, chẳng qua hiện tại, mời người rời đi trước." Thuyền trưởng Davy áp chế lại tức giận trong lòng.

Nghe thấy Davy sau, Machel không có bất kỳ thần tình lúng túng, "Tốt a." Hắn hơi cúi chào, sau đó xoay người rời đi Jeny phòng bệnh, ngoài cửa hành khách tự động vì Machel nhường ra một con đường, bọn họ đẩy mặt kính ngạc nhìn theo Machel rời đi.

"Không có tiếng hét chói tai quả nhiên" Machel sờ sờ trên mình Bản thảo của Vildro, "Nếu như nhất định có thể muốn tìm căn nguyên tổ ngọn nguồn, không nghi ngờ chút nào trên người ta bản thảo có thể thỏa mãn này một yêu cầu, lẽ nào Jeny nhìn thấy đồ vật liền là bản thảo mang đến sao? Vẫn là nói có nguyên nhân khác? Bản thảo của Vildro có thể làm cho căn bản không nhìn thấy đồ vật biến thành có thể chịu Jeny bắt lấy tồn tại?"

Rất nhanh, Machel trở lại chính mình phòng mới.

Hắn nằm ở trên giường, tối hôm qua ở khoang đáy điều tra, sau khi trở về lại gặp phải cha mẹ Jeny chết thảm, sau đó cùng Robte suy nghĩ phương pháp ứng đối, tiếp tục nghỉ ngơi không tới hai giờ, sáng sớm phát hiện cha mẹ Jeny xác chết, ăn xong bữa sáng sau lại ứng đối Davy cùng Pamond hỏi thăm.

Mãi cho đến hiện tại, Machel gần như đều không có thời gian nghỉ ngơi.

"Định vị đồng hồ báo thức, hôm nay phòng sám hối nhất định có thật nhiều người sẽ đến, hiện tại phải nhanh một chút đối với thuyền Blue Pear nội bộ nhân viên tiến hành rồi giải thích, nếu như linh cảm không sai, tối hôm nay cần phải cũng sẽ không bình yên." Nghĩ tới đây, Machel nhìn một chút cửa, đã khóa lại, nhưng mà vì bảo hiểm, hắn y nguyên rời giường dùng cái ghế chống đỡ tay nắm cửa.

"An toàn là số một." Machel tự nói một câu, tiếp tục tiếp tục nằm ở trên giường.

Tĩnh lại thời điểm, thời gian đã đến gần hai giờ chiều, Machel lập tức bò lên, hướng về phòng sám hối đi đến.

Tiến vào phòng sám hồi sau, Machel ngồi xuống ghế, hần dụi dụi con mắt, xua đuổi chính mình buồn ngủ.

Cửa mở ra âm thanh theo khe hở hẹp dài trong truyền đến, Machel ngáp một cái.

"Mục sư Machel, người ở đâu?" Đây là một phái nam âm thanh.

"Đưa nhỏ, sám hồi đi, thần đang nghe người" Machel không có hỏi thăm tên họ của đối phương, bởi vì ngoại trừ Jeny loại này đơn thuần đưa nhỏ ở ngoài, cơ bản sẽ không có người đem tên của chính mình nói cho mục sư.

"Không, mục sư Machel, ta tới nơi này chỉ là muốn cùng người tâm sự chuyện đã xảy ra hôm nay." Đối phương giọng điệu vô cùng thoải mái.

"Chuyện này ta cũng không rõ lắm." Machel đem tự thuật quyền lợi đưa cùng đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Lại một người

"Mục sư Machel, ta như vậy nói mời người không nên tức giận. Ta cho rằng cha mẹ Jeny chết là người tạo thành, Jeny sẽ phát sinh chuyện như vậy cũng là bởi vì người." Đối phương đề tài thay đổi đột ngột, trực tiếp đem Machel xem là tất cả kẻ cầm đầu.

"Vì sao lại nói như vậy?" Machel không hề tức giận.

"Rất đơn giản, Jeny đến phòng sám hồi đi tìm người, mà cha mẹ Jeny lại chết ở trên giường của người, tuy rằng người làm giải thích rõ, nhưng mà dù thế nào đi nữa, chuyện này đều cùng mục sư Machel người có quan hệ rất lớn, điểm này, mục sư Machel người hẳn là sẽ không không thừa nhận a?" Khe hở hẹp dài một bên khác người hình như hứng thú.

"Nếu như ta là một chủ cửa hàng, một khách hàng ở ta cửa hàng trong mua đồ dùng hàng ngày, sau đó ở trên đường gặp phải giặc cướp bị giết hại, dựa theo người logic, khách hàng chết trái lại là chủ cửa hàng tạo thành, mà không phải giặc cướp, không biết ta như vậy nói đúng sao?" Machel giờ một cái ví dụ.

"Nếu như chủ cửa hàng cấu kết giặc cướp đâu?" Đối phương bác bỏ.

"Ngài, người có chứng cứ sao? Ta có thể cáo người phi báng." Machel chờ đợi đối phương trả lời.

"Nếu như ta có chứng cứ, Machel, người hiện tại liền không lại ở chỗ này!" Đối phương vỗ mạnh vách tường, lúc này biểu hiện ra tức giận lại như là núi lửa phun trào, cấu kinh mà không cách nào khống chế.

"Người thích Jeny?" Machel nghĩ đến một giấy đồng hồ, sau đó hỏi ra vấn đề này.

Đối diện không có âm thanh.

"Jeny là một cái rất đáng yêu cô bé, nàng thông minh mà hiểu chuyện, có trẻ con ngây thơ cùng tò mò, nhưng là, nguy hiểm xưa nay sẽ không sớm thông báo, lẽ ra tự do chạy nhanh nàng lúc này lại chỉ có thể như đầu gối như thế nằm ở trên giường. Bây giờ tất cả kết quả là bởi tại sao vậy chứ?" Machel tiếp tục hỏi thăm.

"Người. . ." Người đối diện hình như muốn nổ tung to cửa, nhưng vẫn là không chế chính mình.

"Người là trên thuyền Blue Pear thủy thủ a?" Machel thờ dãi, "Tuy rằng ta tạm thời vẫn chưa thể xác định thân phận của người, nhưng mà người đối với ta lên án, ta nhớ kỹ. Người chân chính cảm thấy tức giận nguyên nhân không phải là bởi vì người có một viên trần ngập chính nghĩa lòng, mà là bởi vì sự vật tốt đẹp bị phá hủy ở trước mặt người, điều này làm cho vẫn nằm ở nửa ảo tưởng trạng thái người khó có thể chịu đựng."

"Vén vén thời gian một ngày, tất cả vẻ đẹp đều biến mất không còn tăm hơi, nếu như ta nói không sai, lúc này người ở phòng bệnh nhìn thấy Jeny thời điểm, trong lòng có phải là xuất hiện một loại cảm giác chán ghét? Lại như một cái tinh xảo đẹp đẽ vô cùng đồ sù chịu ngã nát ở trước mặt người, đồ sù đẹp cùng mảnh vỡ xấu hình thành sự chênh lệch rõ ràng, vì lẽ đó người mới sẽ tức giận như thế, cho tới chạy đến phòng sám hồi đến chỉ trích lỗi lầm của ta."

"Ta hỏi người, kết quả ra sao sức mạnh mới có thể đem hai người vụn cùng nhau?" Cuối cùng, mục sư Machel hỏi ra cực kì trọng yếu một vấn đề.

Nếu như không phải cha mẹ Jeny đáng chết đã vượt quá loài người khiến thức thông thường, hiện tại Machel rất có thể đã chịu người trên thuyền đã khổng chế lên, nhưng mà, chính là bởi vì điểm này, Machel y nguyên có thể ở trên thuyền Blue Pear tự do hành động.

"Người nói vậy!" Người đối diện gia tăng âm lượng, chỉ có cùng với trước so với, lúc này hẳn là thẹn quá thành giận.

"Đáng thương!" Machel trầm giọng trả lời.

"Machel, người sẽ phải gánh chịu trừng phạt!" Bởi vì vô lực bác bỏ Machel, đối phương cũng chỉ có thể đối với nó tiến hành nguyên rủa.

Machel cười cợt, không tiếp tục đề ý.

Nhưng mà, chuyện quái dị xảy ra, đối diện truyền đến xương gãy xương tiếng vang, hơn nữa âm thanh càng lúc càng lớn, một giọt máu tươi theo khe hở hẹp dài trong phun tung toé mà ra, bay đến trên mình Machel.

"Ê, người thế nào rồi?" Machel hô một tiếng, đối diện không có bất kỳ đáp lại.

Lúc này, phòng thám hỏi cửa bị mở ra, Mora xuất hiện ở cửa, "Mục sư Machel, Jeny để cho ta tới tìm người, nàng nói người có thể sẽ gặp phải nguy hiểm!"

"Jeny?" Machel ở hỏi thăm thời điểm đi ra ngoài cửa, "Mora, ta không có gặp phải nguy hiểm, nhưng mà ta thấy nguy hiểm, đi theo ta."

Mora đầy mặt mê hoặc, chẳng qua không có lên tiếng bác bỏ.

Hai người rất nhanh đi tới đối diện gian phòng, trên cửa mang theo đang sử dụng bảng, bảng này có thể xoay chuyển, mặt khác viết chưa sử dụng.

Machel mở cửa ra, màu đỏ tươi chiếu đầy hai mắt, bên trong gian phòng gần như tất cả đều là vết máu, mà trước còn cùng Machel đối thoại thủy thủ, lúc này chính xác nằm trên đất, có lẽ đã không thể dùng nằm cái chữ này để hình dung, bởi vì căn bản không nhận rõ người này chính diện cùng mặt trái, hẳn lại như một cái chịu vận đến cực hạn khăn mặt.

Mora dùng tiếng hét chói tai đem chính mình nhìn thấy hoảng sợ truyền phát ra ngoài.

...

"Không sao rồi, không sao rồi." Robte chính xác đang an ủi Mora, hẳn đưa Mora rót một chén nước lạnh.

Tuy rằng thân phận của hẳn là trinh thám, nhưng mà chỉ có Machel một người biết, vì lẽ đó hẳn hiện tại còn không thể đi vào thăm dò hiện trường, trên thực tế, hẳn cũng không nghĩ tiến vào ý nghĩ, bên trong khắp nơi bừa bộn, người chết khắp toàn thân không có một chỗ hoàn hảo, quần áo đồ vật cùng bấp thập đều xoa lình lình ở cùng nhau, căn bản không có cách nào kiểm tra.

"Mora, ta hỏi người một chuyện, là Jeny kêu người tìm đến ta sao?" Tay phải Machel vò vò mũi của chính mình, "Nàng là nói thế nào? Nguyên văn là cái gì?"

"Machel, người. . . Chú ý một cái trường hợp, hiện tại Mora tâm trạng rất không ổn định, người vẫn là trước tiên không nên hỏi." Robte đem cái ly trong tay đặt ở trong tay Mora.

Mora nói tiếng cảm ơn, sau đó uống một hớp.

"Robte, người chú ý một cái trường hợp, nếu như tiếp theo lần thứ hai xảy ra chuyện như vậy thì như thế nào?" Machel lờm Robte một chút.

"Ta. . ." Robte há miệng, lúc này hẳn cũng hiểu rõ Machel, nếu như không nhanh chóng tìm tới tất cả những thứ này nguyên nhân, có lẽ cuối cùng, nguyên thuyền người cuối cùng đều sẽ biến thành như vậy.

"Nguyên bản Jeny chỉ là tâm trạng sa sút, ta cùng Lilice vẫn đang an ủi nàng, hi vọng nàng có thể một lần nữa tìm về hi vọng. Tuy rằng nàng gặp phải chuyện như vậy, nhưng mà ta cùng Lilice vẫn là hi vọng Jeny có thể tiếp tục sống tiếp, chỉ cần còn sống sót, liền có thể có thể có phục hồi như cũ cơ hội." Nói đến phần sau thời điểm, âm thanh Mora càng ngày càng nhỏ, hình như chính mình cũng không tin, "Đón lấy, nét mặt Jeny đột nhiên vô cùng sợ hãi, chúng ta hỏi nàng, nàng cũng cái gì cũng không nói, chỉ là vẫn ni non, không biết đang nói cái gì, mãi đến tận vừa nãy, nàng mới đối với chúng ta nói: Đi tìm mục sư Machel, hẳn ở phòng thám hỏi, gặp phải nguy hiểm, nhanh chóng để hẳn rồi đi!"

"Như vậy sao?" Machel than nhẹ một tiếng.

Lần lượt tới rồi nhân viên đã đem phòng thám hỏi toàn bộ đóng kín, liền Machel chờ gian phòng cũng bị đóng kín.

Trong khoảng thời gian này trong, tất cả mọi người xem ánh mắt Machel đều tràn ngập sợ hãi, thuyền trưởng Davy luôn luôn muốn nói với Machel gì đó, nhưng là mỗi lần đều chỉ là muốn nói lại thôi.

"Người có ý kiến gì?" Robte hỏi Machel.

"Có lẽ Jeny có thể nói cho chúng ta một chút tình huống, chẳng qua, ta cần sự giúp đỡ của người Robte, ta nghĩ, Jeny lần thứ hai nhìn thấy ta vẫn như cũ sẽ rít gào lên, ở tình huống như vậy, ta cần bản là không có cách cùng Jeny đối thoại, ta hi vọng người trở thành ta ổng loa, giúp ta hỏi thăm Jeny." Machel hướng về Robte đưa ra yêu cầu của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Sắp xếp

Robte suy nghĩ lại, hắn nhìn một chút Mora, gật gật đầu.

"Được rồi, mục sư Machel, cũng chỉ có biện pháp như thế. Chúng ta lúc nào đi?" Robte đứng lên, rõ ràng hắn cũng muốn mau chóng giải quyết chuyện này, bởi vì trên thuyền Blue Pear tình hình đã vượt qua hắn có thể hiểu được phạm trù.

"Hiện tại." Machel chớp mắt nhìn.

Ở tình huống bình thường, thuyền trưởng Davy y nguyên sẽ đến hỏi thăm tình huống của hắn, nếu như nói cha mẹ Jeny sự tình hắn vẫn có thể lấy chính mình không biết chuyện mà thoát khỏi cùng người chết quan hệ, như vậy, ở phòng thám hỏi cái chết thủy thủ, dù thế nào đi nữa hắn cũng thoát khỏi không được.

Trừ khi hắn có thể tìm tới nguyên nhân chân chính.

Đi tới Jeny trước phòng bệnh, Machel dừng lại bước chân của chính mình, Robte cũng theo ngừng lại.

"Đang hỏi Jeny vấn đề trước, người cần xác định một chút, tuy rằng vừa nãy Jeny có chính mình mở miệng xưng hô tên của ta, nhưng mà người phải chú ý, tên của ta là không sẽ đối với nàng xuất hiện kích thích. Cá nhân ta suy đoán là khả năng không lớn." Machel liếc lờm cửa, "Tiếp đó, người còn muốn hỏi Jeny tới hôm qua tình huống, cụ thể muốn hỏi gì vấn đề, người làm trình thám chính mình cần phải rất rõ ràng."

Robte không nói gì, "Mục sư Machel, người có thể hay không nói đơn giản nói cụ thể nên hỏi vấn đề gì?"

Đang nói những câu nói này thời điểm, Robte có chút thật ngại ngùng.

Machel lộ ra một cái mỉm cười thân thiện, nói rằng: "Không ngại ngùng chút nào, đối với một cô bé tới nói, người nên dựa theo thời gian trình tự đến hỏi thăm. Tỷ như, người có thể trước tiên hỏi thăm nàng tới hôm qua là lúc nào ăn bữa món ăn, vì để cho nàng càng có hình ảnh, càng có thể tiếp thu người cùng tiến hành nhớ lại, người còn có thể hỏi thăm nàng bữa tối nội dung là cái gì."

"Ồ." Robte lộ ra bỗng nhiên tỉnh ngộ biểu hiện.

Machel nhìn Robte một chút, nói tiếp, "Ta nghĩ, bọn họ ăn xong bữa tối sau đó liền đi boong tàu, chẳng qua vì dòng suy nghĩ liên tục, phương diện này người cũng có thể hỏi thăm một phen, tỷ như bọn họ ở boong tàu làm cái gì, tiếp theo liền tương đối trọng yếu, bọn họ trở lại khoang thuyền thời gian cùng chân chính ngủ thời gian."

"Những này, Jeny sẽ biết sao?" Robte có chút băn khoăn.

"Có biết hay không là Jeny sự việc, này không phải chúng ta cần phải lo lắng vấn đề. Nếu như người thật sự muốn trợ giúp Jeny, như vậy, bắt được tất cả những thứ này kẻ cầm đầu mới thật sự là có thể trợ giúp Jeny biện pháp, mà không phải để Jeny chạy trốn những thứ này." Machel lắc lắc đầu.

Có lẽ đối với Jeny tới nói, quên mất tất cả những thứ này, một lần nữa thích ứng thân phận của chính mình, bắt đầu cuộc sống mới là một cái lựa chọn tốt, nhưng mà, lại như vết thương như thế, theo chuyên dỗi, tuy rằng sẽ không lại đau đớn, nhưng mà vết tích nhưng vẫn ở lại nơi đó.

Ở một ngày nào đó, Jeny có thể sẽ nghĩ, kết quả là cái gì dẫn đến tất cả những thứ này.

Nếu như không có gặp phải chuyện như vậy, là không phải cuộc sống của chính mình sẽ hoàn toàn khác nhau, là không phải là mình sẽ như người còn lại như thế, tự do tự tại chạy nhanh, mỗi ngày đổi một cái quần áo đẹp để.

"Robte, lẽ nào người liền không tức giận sao?" Machel đánh vỡ lặng im, "Nhìn thấy Jeny biến thành như bây giờ, ngoại trừ thương hại ở ngoài, lẽ nào người sẽ không có muốn phá hủy cái gì **? Ta có thể nói cho người, ta đối với phạm vào tất cả những thứ này hung thủ vô cùng tức giận, nếu để cho ta bắt được hắn, ta sẽ để hắn hiểu cái gì gọi là tàn nhẫn."

"Ta đương nhiên tức giận, nhưng là. . . Haizz. . ." Robte thờ dài, "Ta sẽ dựa theo người nói làm."

"Người ngoại trừ cần còn muốn hỏi ngủ thời gian ở ngoài, còn còn muốn hỏi Jeny có nghe hay không đến cái gì thanh âm kỳ quái? Bởi vì ở chiều hôm qua, Jeny nói với ta những chuyện tương tự, có lẽ trong lúc này sẽ có liên hệ. Nếu như có thể, Jeny đối với bản thân tình cảnh cảm giác cũng còn muốn hỏi, nói không chắc sẽ có phát hiện gì, đương nhiên, người cũng có thể không hỏi, dù sao. . ."

Machel vỗ vỗ vai Robte.

"Cuối cùng, người muốn hỏi một cái vấn đề trọng yếu nhất, tại sao nàng sẽ biết ta buổi chiều gặp nguy hiểm? Nàng nhìn thấy cái gì, hoặc là nghe được cái gì, hoặc là có cái gì linh cảm? Những này nhất định muốn hỏi rõ ràng, có lẽ, lần sau chúng ta liền có thể dựa vào nàng linh cảm sớm tiến hành bố trí, thậm chí cứu những người còn lại tính mạng cũng khó nói."

"Ta hiểu, ta đi vào trước." Robte không có xem Machel.

Hắn đi vào Jeny phòng bệnh, lúc này, ngoại trừ Lilice ở ngoài, bác sĩ Edward cũng ở.

"Thật cùng mục sư Machel không có quan hệ sao? Vẫn là nói, hắn đã đoán được ta đang hoài nghi hắn, cho nên mới dùng câu nói như thế kia đến an ủi ta, ta đối với Jeny gặp phải ngoại trừ thương hại ở ngoài, nhất định cũng sẽ lên án tạo thành tất cả những thứ này hung thủ. Bây giờ là bất luận cái nào có lương tri người đều sẽ xuất hiện tình cảm." Robte đi tới Jeny bên giường.

Hắn cùng chính xác đang chăm sóc Jeny hai người lên tiếng chào hỏi.

"Robte, Mora có sao không?" Lilice lo lắng hỏi một câu, nàng đã biết phỏng đoán chuyện đã xảy ra.

"Nàng không có chuyện gì, chỉ có cần nghỉ ngơi, Lilice, người có thể yên tâm." Robte cười cợt.

"Người tới đây là dự định làm cái gì? Là dự định vì Jeny kéo một đầu ung dung đàn violon khúc sao? Nhưng là người cũng không có mang tới người đàn violon." Edward nhìn mặt Robte nói rằng.

"Ta. . . Ta là muốn hỏi thăm Jeny. . . Một ít chuyện." Robte nhìn một chút ngoài cửa, lúc này Machel y nguyên đứng ở ngoài cửa, đương nhiên, theo trong phòng bệnh không nhìn thấy Machel, "Là mục sư Machel xin nhờ ta đến đây, hắn lo lắng sự xuất hiện của chính mình sẽ làm cảm xúc của Jeny xuất hiện chấn động."

"Há, hóa ra là mục sư Machel, hắn thật đúng là một cái người lập dị." Edward lắc đầu, trong lòng đối với Machel khuyết thiếu thừa nhận cảm giác, "Trước ta ở đưa Jeny mớm thuốc thời điểm, mục sư Machel làm chuyện thứ nhất liền là ngăn cản ta, hình như đối với ta không một chút nào tín nhiệm, phải biết, ta ở trên thuyền Blue Pear đã chờ đợi mấy năm, làm sao có khả năng làm ra đối với hành khách không chuyện lợi."

Edward bắt đầu than phiền lên.

"Bác sĩ Edward, chính người cũng đã nói, người thuốc không biết có phải là đối với Jeny tổn thương bệnh có hiệu quả, Jeny uống người thuốc tỉnh lại sau đó, người chuyển miệng lại trách móc mục sư Machel ra tay ngăn cản người, không tin y thuật của người, người này không phải cố ý nhằm vào mục sư Machel sao?" Lilice mở miệng vì mục sư Machel bất bình.

"Bác sĩ Edward, người nói không sai, mục sư Machel xác thực là một cái người lập dị, đặc biệt hắn. . . Tư tưởng, thiên mã hành không, dường như không có hạn chế." Chẳng qua Robte nhưng nhận rồi Edward lời giải thích.

Đôi mắt Jeny đóng chặt nằm ở trên giường, trước nàng vẫn đang ngủ, hiện tại ba người tiếng thảo luận đưa nàng đánh thức.

Nàng tròn to hai mắt nhìn trước mắt ba người.

"Người là chú Robte?" Tuy rằng Jeny lên thuyền thời điểm chưa được mấy ngày, nhưng phần lớn hành khách nàng đều biết, cùng Machel không giống, nàng chỉ là một cô bé, trên mình không có người nhàn rỗi không bàn nữa vàng sáng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Đầu mỗi

"Là ta, Jeny, người có sao không?" Trên mặt Robte mang theo nụ cười nhả nhai, nếu như không phải Machel đề nghị, hẳn có thể vĩnh viễn sẽ không tới hỏi thăm những khả năng đó sẽ lần thứ hai xúc phạm tới Jeny vấn đề, "Yên tâm đi, hết thầy đều sẽ không có chuyện gì."

"Cảm ơn chú." Jeny lễ phép đáp lại, chẳng qua theo trong giọng nói của nàng, nghe không ra bất kỳ vui mừng.

Trong lúc nhất thời, ba người khác đều lặng im.

"Chú lần này đến, là muốn hỏi Jeny một vài vấn đề, Jeny có thể không thể giúp một chút chú, nếu như Jeny không muốn trả lời, trực tiếp nói cho chú không muốn trả lời cũng có thể." Robte yêu cầu vô cùng mềm yếu, gần như là ở dấn dặt Jeny từ chối trả lời vấn đề của chính mình.

"Mục sư Machel đâu? Hẳn không có đến không?" Jeny nhìn một chút cửa, bên ngoài không có một bóng người, "Ta rất nhớ mục sư Machel tới xem một chút Jeny, hẳn tại sao không đến xem Jeny. . ." Nói đến chỗ này, đôi mắt Jeny bắt đầu ướt át, nước mắt không tự giác chảy ra.

Lilice thấy thế, vội vã chen tách Robte, dùng khăn tay lau chùi nước mắt Jeny.

"Jeny không khóc, mục sư Machel hẳn. . ." Lilice trong lúc nhất thời càng không có cách nào mở miệng, nàng không biết nên làm gì hướng về Jeny lời thuyết minh, Machel đã đã tới, hơn nữa theo một loại nào đó góc độ tới nói, Jeny cũng đã nhìn thấy mục sư Machel, chỉ là hai thứ gặp gỡ thời điểm tình cảnh không hề làm người cảm thấy vui vẻ.

"Jeny, trả lời chú Robte vấn đề được không?" Âm thanh Machel theo ngoài cửa truyền đến, "Bởi vì một chút đặc biệt nguyên nhân, ta hiện tại không thể thấy người, vì lẽ đó ta xin nhờ chú Robte giúp ta. Các người ở bên trong phòng nói ta rất khó nghe rõ ràng, trừ khi các người vẫn dùng thanh âm rất lớn nói chuyện. Jeny, ta vẫn ở bên cạnh người."

"Mục sư Machel!" Jeny hướng về phía cửa hô to một tiếng.

"Jeny, ta sẽ tìm được hung thủ." Machel thanh âm trầm ổn truyền vào Jeny trong tai.

"Jeny, người còn nhớ người tới hôm qua bữa tối là lúc nào ăn sao? Còn nhớ chính mình bữa tối ăn cái gì sao?" Robte dựa theo Machel yêu cầu bắt đầu đưa ra câu hỏi, hai vấn đề này chỉ có là để Jeny bắt đầu quen thuộc nhớ lại trạng thái, ở nằm trong loại trạng thái này, có lẽ bình thường không dễ dàng nhớ tới đến sự việc cũng có thể có một tia ấn tượng.

"Giống như là sáu giờ." Jeny con mắt nhìn trên góc trái, "Bữa tối không nhớ rõ lắm rồi chứ, có bánh mì, khoai tây còn có thịt bò. . ." Sau khi nói xong, Jeny nhìn Robte, tựa hồ đang chờ đợi đối phương hỏi dưới một vấn đề.

"Dưới một vấn đề, Jeny, người ăn xong bữa tối sau đó làm cái gì? Người còn nhớ à Jeny? Người có phải là đi boong tàu?" Robte nhớ lại Machel mới vừa nói.

"Ừm, ta cùng ta. . . Cha mẹ. . . Cùng đi boong tàu, ở nơi đó, ta còn nhìn thấy mục sư Machel, hẳn lúc đó giống như đang suy nghĩ chuyện gì, ở boong tàu chơi một lát sau, ta rồi cùng cha mẹ trở lại gian phòng mình, bọn họ để ta đi ngủ sớm một chút." Jeny đã biết mình cha mẹ cái chết sự việc, chẳng qua Lilice cùng Mora không có tí mỉa mai tả cha mẹ Jeny cái chết tình trạng bi thảm, đương nhiên, mặt khác, hai người bọn họ chính mình cũng không muốn đi nhớ lại chính mình lúc đó nhìn thấy cảnh tượng.

"Như vậy sao? Người trở về phòng thời gian là mấy giờ đâu?" Robte tỉ mỉ hỏi thăm thời gian.

"Chín giờ." Jeny đáp.

"Trong khoảng thời gian này trong, Jeny người có phát hiện hay không cái gì chuyện kỳ quái?" Robte từng cái từng cái vấn đề cũng hấp dẫn Edward cùng Lilice sự chú ý.

Hai người lúc này ngồi ở một bên, cẩn thận nghe Robte cùng Jeny hỏi đáp.

"Kỳ quái sự tình?" Jeny lúc này về mặt nói cho những người còn lại, chính mình đang tại chăm chú suy nghĩ, tiếp theo, nàng giống như phát hiện cái gì, "Ồ trở về phòng sau đó, vốn là cha cần phải nói ngủ trước câu chuyện cho ta nghe, nhưng mà, lúc này đột nhiên có người gõ cửa, mẹ thả tay xuống trong sự tỉnh, mở cửa ra một cái khe, ta không nhìn thấy đứng ở ngoài cửa người là ai."

"Sau đó thì sao?" Robte thúc giục một câu.

"Sau đó mẹ kêu một tiếng cha, cha để ta đi ngủ sớm một chút, hẳn nói mình có chút việc muốn đi ra ngoài một chút, tiếp theo, cha cùng mẹ liền đi ra ngoài, một mình ta nằm ở trên giường có chút sợ sệt, chẳng qua cha mẹ nói Jeny là một cái thùng cảm đưa nhỏ, vì lẽ đó, Jeny không có khóc, một người nằm ở trên giường ngủ."

"Ừm, Jeny rất dũng cảm." Robte khen một câu, "Ba ba ma ma của người trở về rồi sao?"

Jeny nghe được vấn đề này, cả người đều choáng váng, nàng duy trì dờ dẩn trạng thái.

"Jeny?" Robte có chút bận tâm.

Lilice cùng Edward cũng cảm giác Jeny tình huống không đúng lắm.

"Jeny, người không sao chứ?" Robte nhẹ nhàng đung một cái Jeny.

"Jeny. . . Jeny. . ." Lilice nhẹ giọng kêu gọi, chẳng qua Jeny nhưng không có bất kỳ phản ứng nào.

"Bác sĩ Edward, xin hỏi người còn có thuốc sao?" Lilice quay đầu hỏi.

"Loại này thuốc không thể giữ gìn, chẳng qua trên thuyền còn có một chút nguyên liệu, nếu như người cần, ta có thể hiện rõ đang giúp người chịu." Edward giải thích.

"Phiền phức người, bác sĩ Edward." Lilice nói tiếng cảm ơn.

"Không cần, cần phải." Edward sau khi nói xong đi ra ngoài.

Machel nhìn thấy sắc mặt Edward lo âu đi ra, vội vàng hỏi thăm, "Bác sĩ Edward, bên trong tình huống thế nào?"

"Không biết tại sao, Jeny đột nhiên lại đã biến thành vừa vặn phát hiện thời điểm tình huống, Lilice cho rằng ta thuốc có trợ giúp, vì lẽ đó ta hiện tại đang định đi chịu thuốc." Edward thở dài một hơi, không có nhiều lời.

"Chờ đã, bác sĩ Edward, nếu như không phiền phức, có thể hay không để cho ta cùng người cùng đi?" Machel kéo chính xác muốn rời khỏi Edward.

"Mục sư Machel, người vẫn là không yên lòng ta sao?" Sắc mặt Edward không tốt.

"Không có, ta chỉ là muốn nhìn bác sĩ Edward chế độ thuốc quá trình, nếu như có thể, ta cũng muốn học, có lẽ sau đó sẽ dùng đến đến." Machel cười cợt, "Nếu như bác sĩ Edward lo lắng ta sẽ để lộ bí mật, nói cho người cùng đi, ta có thể hướng về chúa vĩ đại tuyên thệ."

"Ta tại sao phải tin tưởng người." Edward bĩu môi, rất không vui.

"Bác sĩ Edward, tha thứ ta nói thẳng, người có thể chán ghét ta, nhưng mà tình huống bây giờ cùng bình thường không giống nhau, trên thuyền Blue Pear tất cả mọi người cũng có thể sẽ gặp phải nguy hiểm đến tính mạng, thậm chí bao gồm người. Có lẽ bác sĩ Edward người cho là mình xưa nay chưa từng làm việc xấu, không có ai sẽ hại người, nhưng mà người có thể đánh giá thấp loài người nguyên tội, sức mạnh của nó quá mạnh mẽ, thậm chí chỉ có chúa vĩ đại có thể chống lại."

Machel đến gần một bước, "Có lẽ, chúa vĩ đại để ta hướng về người học tập kiến thức về phương diện này, chính là đối với người ban ân, làm người gặp phải cùng Jeny như thế tình huống thời điểm, nói không chắc ta có thể có thể đến giúp người."

"Làm sao có khả năng!" Edward lắc lắc đầu, tiếp tục hướng phía trước đi.

Machel đi theo phía sau hắn, bắt quá đối phương nhưng không có xua đuổi hắn, hình như ngầm thừa nhận hành vi của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Trở về điểm xuất phát

Làm Edward mở ra hần gian phòng mình thời điểm, các loại mùi hỗn hợp mùi vị từ bên trong cửa nhẹ nhàng đi ra. Gian phòng hần xem như là nửa cái nhà thuốc, chính vì như thế, chung quanh hần gian phòng đều không ai dừng, bởi vì chiết có rất ít thủy thủ có thể vẫn chịu đựng loại mùi này hun đúc.

"Vào đi." Edward đối với phía sau Machel nói một câu.

Machel đi vào, phát hiện gian phòng Edward do hai gian bình thường gian phòng mở ra sáp nhập mà thành, ngoại trừ giường đệm cùng bàn sách ở ngoài, còn lại địa phương xếp đầy đủ loại dược liệu.

"Ta cần thời gian chuẩn bị, chính người ngồi đi." Edward cầm một cái chén nhỏ ở không giống dược liệu chất đồng nơi bắt đầu tìm kiếm lên.

"Không được, ta nghĩ nhìn kỹ một chút." Machel đi theo phía sau Edward, "Đây là cái gì? Nhộng sao? Xem ra rất bản."

"Mục sư Machel, người có thể hay không không muốn nói chuyện!" Edward nhấn mạnh, sau đó hướng về một cái khác tủ bắt đi đến.

"Đây là con chuột đuôi? Xem ra rất giống, bác sĩ Edward, này thật sự có thể không?" Machel đưa tay đem trong hộp con chuột đuôi cầm lên, "Đã mất đi lượng nước, cần phải chịu mặt trời phơi qua."

"Người nói nữa liền đi ra ngoài!" Edward trợn lên giận dữ nhìn Machel một chút.

Khoảng chừng qua nửa giờ, Edward rốt cục tìm đủ tài liệu cần, khoảng thời gian này trong, Machel vẫn đi theo phía sau Edward, chẳng qua không nói gì thêm.

"Ta tuy rằng cơ bản nhớ kỹ Edward cảm được liệu, nhưng cũng không xác định đối phương là không phải cố ý nhiều cảm, lượng dùng cũng không rõ ràng lắm." Machel trầm nghĩ.

Lúc này Edward đã nhen lửa chịu thuốc cần thiết lửa.

"Mời người lánh tránh, mục sư Machel." Edward nhìn bình trong nước, nguyên bản làm sáng tỏ nước theo độ ẩm lên cao từ từ bắt đầu lăn lộn. Hắn đưa tay đem con chuột đuôi thả vào, tổng cộng thả ba cái.

"Bác sĩ Edward, người kết quả là thế nào thu được loại này phương pháp phối chế đâu? Còn nhớ người lúc đó ở dứt Jeny thuốc thời điểm, ta hỏi thăm qua người một vài vấn đề, người chỉ trả lời một cái trong đó, hiện tại những vấn đề kia ta vẫn cứ muốn còn muốn hỏi, người thu được phương pháp phối chế bộ lạc kết quả là cái gì bộ lạc?" Machel càng thêm hùng hổ dọa người.

Edward mím môi, không hề trả lời Machel, cũng không có lần thứ hai lên tiếng đề Machel rời đi, hắn cứ vậy đi làm chuyện của chính mình, giống như xung quanh xảy ra hết thảy đều không có quan hệ gì với hắn như thế.

"Không tốt, mục sư Machel" ngoài cửa, âm thanh Dagros truyền đến, "Ta đã đoán người sẽ cùng bác sĩ Edward cùng nhau, chẳng qua hiện tại, thuyền trưởng Davy bọn họ chính là đang tìm người, hi vọng người có thể nói rõ một cái xế chiều hôm nay chuyện đã xảy ra, có thể nói chung, mục sư Machel, chính người phải chú ý."

"Tuy rằng người là lần đầu tiên tới thuyền Blue Pear, nhưng mà ở người lên thuyền ngày thứ nhất, người liền vẫn là thuyền Blue Pear bên trong chói mắt nhất tồn tại, chỉ là, bây giờ nhìn lại, có lúc chói lọi cũng sẽ biến thành chói mắt." Edward lên tiếng chế nhạo một câu.

"Nhất định phải hiện tại đi không?" Machel hỏi Dagros.

"Đứng, mục sư Machel." Dagros gật gật đầu.

"Không thể chậm lại một hồi sao?" Machel chau mày, hắn hiện tại chính xác đang quan sát Edward chế ra thuốc, nếu như bây giờ rời đi, có thể sau đó không nhất định còn có cơ hội.

Nghe được Machel, Dagros khẽ sát vào một chút, nhỏ giọng nói rằng: "Mục sư Machel, nguyên bản lấy thân phận của ta không nên nói cho người những này, nhưng mà, thuyền trưởng Davy nói với ta, nếu như người không đến, liền để ta cưỡng ép đưa người mang tới, nếu như ta không có cách nào, liền tìm còn lại thủy thủ đồng loạt ra tay. Hi vọng ta không có xúc phạm đến ngài."

"Tốt rồi, ta hiểu." Machel gật đầu một cái.

"Thuyền trưởng Davy bọn họ ở phòng ăn chờ người." Dagros nói.

"Đi thôi." Machel thở dài, hắn liếc mắt nhìn Edward, một chút dự định lời nói ra cũng dè dặt xuống, không có nói ra.

Dagros đi theo phía sau Machel, hắn đi ra khỏi phòng thời điểm, xoay người đóng cửa lại, ở đóng cửa thời điểm, Dagros nhìn Edward ở hướng về thuốc bình trong tầng thêm được liệu bóng lưng, trong lòng dâng lên một luồng cảm giác kỳ quái, hắn muốn nói với Edward một chút nói lời từ biệt, nhưng là lý trí rồi lại đang nhắc nhở hắn, hết thảy đều rất bình thường.

Đi tới phòng ăn, Machel mới ra hiện rõ liền bị một đám người vây nhốt.

"Các người muốn làm gì! Đừng ngồi trở lại vị trí của mình." Thuyền trưởng Davy sức lực đầy đủ âm thanh vì Machel giải vây.

"Machel, lần này để người tới là có một ít chuyện cũng muốn hỏi người." Davy đề Machel ngồi ở vì hắn chuẩn bị vị trí.

"Không cần, ta biết các người đang suy nghĩ gì, các người cho rằng tất cả những thứ này đều cùng ta có quan hệ." Machel khoát tay áo một cái, từ chối Davy yêu cầu, "Nếu như vậy, vậy thì trở về điểm xuất phát đi!"

Hắn câu nói sau cùng làm cho cả phòng ăn đều sôi trào lên, thanh âm lưu ra lưu riu liên tục truyền vào trong tai, có mấy người ủng hộ Machel, có mấy người thì lại cho rằng không có cần thiết.

Như nhau chỉ có ở dỡ hàng sau khi hoàn thành, thuyền hàng mới sẽ trở về điểm xuất phát, hiện tại trở về điểm xuất phát, lãng phí không chỉ là mọi người thời gian, còn có lợi ích.

Đối với mấy người tới nói, chỉ có là chết rồi ba người mà thôi.

Đối với mặt khác mấy người tới nói, đã chết rồi ba người.

Hai loại không giống ý nghĩ ở phòng ăn giao chiến, cái nào một bên đều không có chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

"Yên lặng!" Davy đi tới trước phát biểu nói chuyện trên bậc thang, hấn lấy thuyền trưởng uy nghiêm đem mâu thuẫn tạm thời đè ép xuống.

Hiện tại tình huống như thế, bất kể là trở về điểm xuất phát vẫn là không trở về điểm xuất phát, đều vô cùng khó xử chính lý. Nhưng là cũng chỉ có Davy có thể xử lý, hấn là trên thuyền Blue Pear sự tình người, hấn là thuyền Blue Pear thuyền trưởng.

"Mục sư Machel, ta hi vọng người không nên kích động, chúng ta cũng không có ý trách người." Davy bắt đầu nói chuyện, hấn chẳng thể nghĩ tới này một chuyện sẽ xảy ra chuyện như vậy, cũng không nghĩ tới luôn luôn dịu dàng mục sư Hore sẽ có như vậy cương quyết bạn bè, lúc đó Machel đến tìm hấn thời điểm, hấn chỉ là mơ hồ có cái cảm giác này, lúc này hấn mới phát hiện, Machel cương quyết thậm chí vượt qua sự tưởng tượng của hấn.

"Không nghĩ ngờ chút nào, gần nhất hai ngày chuyện đã xảy ra đối với mọi người xuất hiện to lớn ảnh hưởng, mỗi người đều sinh sống ở trong hoảng sợ, mọi người đều đang hoài nghi, thuyền Blue Pear có phải là chọc giận thần biển, ta hướng về mọi người bảo đảm, thuyền Blue Pear không có bất cứ vấn đề gì, nó chỉ là một chiếc bình thường thuyền hàng." Davy y nguyên làm hấn an ủi nhất sự việc, ổn định thủy thủ cùng hành khách tâm trạng.

Bởi vì cho dù có biện pháp giải quyết, nếu như thủy thủ cùng hành khách tâm trạng quá kích động, có thể cũng không có tác dụng, hơn nữa, còn có thể gọi ra cuộc nổi loạn.

Ở một cái đóng kín trong môi trường, mọi người lẫn nhau trong lúc đó đều không tín nhiệm, cuối cùng nguyên chiếc thuyền Blue Pear sẽ biến thành thành cái gì nữa đây dạng, không có ai biết, cũng không người nào dám nghĩ.

"Thần biển sao? Cũng là, xuất hiện ở hàng trước, còn có lẽ Weillô, chính là vì cung phụng biển Weillô. Nhưng là thuyền trưởng Davy, người nói thuyền Blue Pear không có bất cứ vấn đề gì, có phải là nói còn sớm?" Machel khẽ cười một tiếng, ở trong lòng mình nói rằng, hiện tại còn không phải công bố khoang đáy đưa nhỏ sự việc thời cơ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Chỉ trích

"Thuyền trưởng Davy, chúng ta tin tưởng người, nhưng là" một phái nam hành khách nâng lên tay phải của chính mình, "Có thể hay không cho chúng ta một cái xác định lời giải thích? Nếu như lại người chết, người có phải là còn muốn dùng những lời như vậy lừa dối chúng ta?"

Tên này hành khách gây nên một đám người cộng hưởng, hấn nói tới nội dung cũng chính là không tín nhiệm khởi nguồn.

"Sẽ không lại người chết, nếu như còn có người nguyên nhân của cái chết cùng cha mẹ Jeny còn có Howard như thế, như vậy, thuyền Blue Pear liền trở về điểm xuất phát, trở lại bến Molof!" Thuyền trưởng Davy không biết còn có thể hay không người chết, nhưng mà hiện tại, hấn chỉ có thể thông qua biện pháp như thế ổn định thủy thủ cùng hành khách tâm trạng.

"Có lẽ hết thảy đều là mục sư Machel mang đến, bất kể như thế nào muốn đều cùng mục sư Machel không tránh khỏi có quan hệ, Jeny nhìn thấy mục sư Machel thời điểm cũng rít gào, không phải là người bị hại nhìn thấy người xấu nhích lại gần mình thời điểm hoảng sợ sao?" Một người trung niên phái nữ âm thanh từ trong đám người truyền ra.

Ánh mắt của mọi người đều tụ tập ở trên người Machel.

"Không theo kẻ ác mưu kế, không đứng tội nhân con đường, không ngồi khinh nhờn người chỗ ngồi." Giọng điệu Machel lạnh nhạt, hấn ở phòng ăn trong đi lên, "Chúng ta chán ghét ác ma, sợ sệt ác ma, căm hận ác ma, không chính là bởi vì ác ma giáo quyết cùng tàn nhẫn? Chúng nó xưa nay đều là như vậy, ẩn núp ở âm u trong góc, dò xét một hừ."

"Chúng ta lại như theo khuôn phép cũ quân cờ, qua chính mình thoả mãn hoặc không hài lòng cuộc sống. Ác ma theo trong tìm kiếm kẻ hờ, bọn họ nhẹ nhàng kéo kéo trên người chúng ta dây nhỏ, để chúng ta bắt đầu hoảng loạn, bắt đầu sợ sệt. Xem thấy chúng ta lẫn nhau ngờ vực, ác ma phát ra không hề có một tiếng động cười nhạo."

"Chúng ta tin tưởng thuyền trưởng Davy, đi đe dọa thuyền trưởng Davy, để hấn lập xuống lời thề chúng ta tín ngưỡng chúa, đi nghi ngờ cùng là tín ngưỡng chúa đồng bạn, chỉ trích hấn căn bản không có phạm sai lầm sai."

Nói tới chỗ này, Machel ngừng lại, trước mặt hắn có chút hơi mập trung niên phải nữ chính là vừa nãy mở miệng nói chuyện người.

"Quý bà này, lấy sự thực làm cơ sở chuẩn, bất cứ chuyện gì đều chú ý chứng cứ. Ta hiện tại có một vài vấn đề cũng muốn hỏi người, không biết người có thể không thể trả lời?" Machel cười cợt, hắn cái nụ cười này để người trước mặt không tự giác lùi về sau một bước.

"Xin hỏi người tên là gì." Machel đề thấp âm thanh chính mình.

"Sozanna." Quý bà nhỏ giọng trả lời.

"Xin hỏi, ta có biện pháp gì có thể làm cho xác người như chịu vận đến cực hạn khăn mặt như thế?" Machel chớp mắt nhìn.

Vấn đề thứ nhất tức là hắn ném ra vấn đề mấu chốt nhất, vấn đề này như một ngọn núi lớn ngăn ở tất cả mọi người trước mặt, nếu như không thể tháo ra điểm này, trừ khi hung thủ chính mình thừa nhận, bằng không hết thấy suy đoán đều chỉ là suy đoán.

"Ta đây người" Sozanna nhìn một chút người bên cạnh, nhưng là nàng trái liếc mắt nhìn, bên trái người liền bắt đầu lùi về sau, phải liếc mắt nhìn, người bên phải cũng lùi về sau hai bước.

"Xin hỏi đáp vấn đề của ta, quý bà Sozanna." Machel đi về phía trước hai bước, càng đến gần rồi Sozanna.

"Bối bối vì" Sozanna có chút bối rối, "Bối bối vì người chính là ác ma!"

Ở hết sức căng thẳng bên dưới, tay phải Sozanna chỉ vào Machel, thấy Machel không hề trả lời, Sozanna giống như người rơi xuống nước bắt được nhánh cỏ cứu mạng. "Nhất định là như vậy, người là ác ma ngụy trang mục sư, người "

Sozanna lời còn chưa nói hết liền chịu Machel bắt được tay phải.

"Quý bà Sozanna, có lỗi, câu nói như thế này ta cũng có thể dùng ở trên người người, hơn nữa ta so sánh người càng có tín phục lực, nhưng mà ta sẽ không như vậy làm, ở cũng không đủ chứng cứ trước, ta sẽ không tùy ý chỉ chứng ai là ác ma, bối bối không có ý nghĩa." Nói tới chỗ này, Machel buông ra bắt được tay Sozanna, hắn nhìn một chút chính mình người chung quanh.

"Sozanna lời nói mới rồi cũng có thể sử dụng ở trên người các người, muốn nói ác ma, các người hiện tại những việc làm không phải là ác ma muốn các người phải việc làm sao?" Machel thờ dãi, "Tại sao không thể tin tưởng chúa đâu?"

Toàn bộ phòng ăn đều lọt vào vắng lặng ở trong.

"Tốt rồi, mọi người bình tĩnh một chút." Pamond đánh vỡ lặng im, hắn là lái chính, ngoại trừ thuyền trưởng Davy ở ngoài trên thuyền Blue Pear quyền lực lớn nhất người.

"Các người nghi ngờ mục sư Machel có các người lý do, nhưng mà mục sư Machel cũng có đạo lý của hắn, chúng ta như vậy tranh luận tiếp, không có bất kỳ ý nghĩa gì." Pamond đi tới bên người Machel, "Vừa nãy thuyền trưởng Davy đã đáp ứng mọi người, nếu như lại người chết, thuyền Blue Pear liền trở về điểm xuất phát. Ta làm vì thuyền Blue Pear lái chính cũng muốn nói một câu, ta ủng hộ vô điều kiện thuyền trưởng Davy."

"Ta cũng vậy." Một thủy thủ nói ra tiếng lòng của chính mình.

Theo câu này âm thanh âm vang lên, càng nhiều thủy thủ cũng biểu thị ủng hộ.

Nhưng mà lúc này, rít lên một tiếng xuyên phá thủy thủ ủng hộ âm thanh.

"Là âm thanh Mora." Ngay hôm nay buổi chiều, Machel còn nghe qua đồng dạng rít gào.

"Đi xem xem" Pamond cái thứ nhất hướng về tiếng thét chói tai truyền đến phương hướng đi đến.

Machel càng chạy càng cảm giác không đúng, "Lẽ nào là đi gian phòng Edward?" Đi theo phía sau Pamond, hắn càng ngày càng đến gần gian phòng Edward, rất nhanh, hắn đã nghe đến kỳ quái mùi thuốc, ngoại trừ loại này mùi vị ở ngoài, còn nghe đạo quen thuộc mùi máu tanh, quẹo góc, Mora nằm trên đất, tựa hồ bị dọa hôn mê bất tỉnh.

Pamond đem Mora nâng dậy, sau đó quay đầu nhìn về phía bên trong gian phòng.

Xác Edward đang nằm ở giữa phòng, hắn đáng chết cùng Howard, cũng chính là xế chiều hôm nay ở phòng sám hối cái chết thủy thủ như thế, nói cho đúng đến, muốn càng thảm hại hơn một chút, ngoại trừ chính hắn ở ngoài, còn có vô số dược liệu cũng xoa tiến vào Edward cái kia vận vẹo đến cực hạn trong thân thể, căn bản không nhận rõ lúc này Edward là cái gì kỳ quái hỗn hợp vật.

Mùi máu tanh cùng mùi thuốc hỗn hợp lại cùng nhau mùi vị kích thích Machel xoang mũi.

Hắn tay trái bịt mũi miệng của chính mình đi vào gian phòng Edward.

"Edward đã chết rồi sao?" Machel phát hiện mình không thể dựa vào Edward đặc trưng đến so với bên chân cách đó không xa xác chết, "Không biết

hắn nấu thuốc còn có ở hay không, nếu như ta có quan sát toàn bộ chịu thuốc quá trình, nói không chắc chính mình cũng có thể không đúng, nếu như ta quan sát toàn bộ chịu thuốc quá trình, có lẽ ta hiện tại cũng cùng Edward như thế."

Ở Pamond ánh mắt kinh ngạc trong, Machel tìm tới Edward thuốc bình, đáng tiếc lúc này thuốc bình đã té xuống đất, chẳng qua bên trong còn có một chút lưu lại thuốc nước, tuy rằng số lượng không nhiều, đi vẫn có một chút lưu lại.

Bắt được thuốc bình sau đó, Machel lập tức đi ra Edward gian phòng, sau đó hắn miệng lớn hít thở, giảm bớt để trong lòng chính mình không khỏe khó thở ngực.

"Đó là cái gì?" Pamond lên tiếng hỏi thăm.

"Thuốc, có thể để cho Jeny thần trí khôi phục bình thường." Machel đơn giản trả lời một câu.

Lúc này, người còn lại cũng chạy tới, sau đó, vốn là tràn ngập mùi lạ trong hành lang lại tăng thêm một chút làm người buồn nôn mùi.

"Mora, người tỉnh lại đi." Machel vỗ vỗ vai Mora.

"Xem ra tạm thời là tỉnh không được." Pamond lắc lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Davy quyết định

Davy thuyền trưởng chen tách đoàn người đi tới bác sĩ Edward trước cửa phòng, ngay ở vừa nãy, hắn còn lập xuống lời thề, nếu như phát sinh nửa án mạng, thuyền Blue Pear liền trở về điểm xuất phát. Hiện tại án mạng đã xảy ra, ngay ở hắn nói xong sau đó mười mấy phút, đối với hắn mà nói, tất cả những thứ này dường như như là diễn kịch như thế.

"Thuyền trưởng Davy, hi vọng người mới vừa nói chắc chắn." Một hành khách cổ nén ngực không khỏe nói với Davy.

Ánh mắt của mọi người đều tụ tập ở thuyền trưởng Davy trên mình.

Ở lợi ích cùng một người vinh dự trong lúc đó, hắn sẽ làm ra thế nào lựa chọn.

"Kenan, chuẩn bị trở về điểm xuất phát!" Thuyền trưởng Davy cũng không có suy nghĩ bao lâu.

"Có thể là. . ." Kenan muốn nói cái gì.

"Trở về điểm xuất phát!" Davy nổi giận gầm lên một tiếng, đem trong lòng hết thảy không thoải mái đều phát tiết đi ra.

"Ta biết rồi." Kenan dẫn dắt một chút thủy thủ hướng về buồng lái đi đến.

Đem hành lang quét dọn sạch sẽ sau đó, gian phòng Edward chịu dán lên giấy niêm phong, may mà bởi vì thuốc mùi vị vấn đề, gian phòng hắn xung quanh cũng không có dừng người, vì lẽ đó Dagros không cần như đối xử Machel như thế vì bọn họ chuẩn bị mặt khác gian phòng.

"Xem ra tạm thời ổn định, nếu như có thể thành công trở lại bến Molof, có cảnh sát tham gia, khoang đáy đưa nhỏ mới có thể được cứu vớt, mặt khác, cũng có thể thoát ly thuyền Blue Pear, tuy rằng không biết ẩn nấp trong bóng tối kẻ địch kết quả có kẻ hoạch gì, bất quá đối phương có thể không chế phạm vi nhất định có hạn, bởi vậy, rời đi thuyền Blue Pear khẳng định có thể giảm bớt nguy hiểm." Machel bắt đầu trong tay chén thuốc hướng về gian phòng Jeny đi đến.

"Cho tới Hore. . . Hiện tại ta vẫn cứ là ở biển Weillfo, vẫn không có nhìn thấy Biển Đỏ, cũng không có nhìn thấy áp phích trên chiếc thuyền kia, có lẽ, chẳng mấy chốc sẽ gặp phải. Tuy rằng trở lại bến Molof sau đó ta có thể mặt khác tìm một chiếc thuyền xuất phát, nhưng mà căn cứ bộ phim này thường xuyên cùng có thể xuất hiện cốt truyện hướng đi đến xem, thuyền Blue Pear trở về điểm xuất phát trên đường nhất định sẽ xảy ra vấn đề."

Bởi vì Jeny lúc này lọt vào dờ dẩn trạng thái, vì lẽ đó Machel cũng không có cầm ky, đi thẳng vào.

Lilice cùng Robte còn đang chăm nom Jeny, bọn họ không có đi tới gian phòng Edward.

"Có lẽ là Mora đi tới nơi này sau đó bị báo cho Edward đi chịu thuốc, ngay sau đó Mora xung phong nhận việc đi vào tìm bác sĩ Edward, kết quả không nghĩ tới chính mình sẽ lần thứ hai gặp phải chuyện như vậy, trong khoảng thời gian ngắn không chịu đựng được, hôn mê bất tỉnh." Machel ở trong lòng nói.

"Kết quả xảy ra chuyện gì?" Robte đầu mở miệng trước.

"Bác sĩ Edward chết rồi." Giọng điệu Machel vô cùng đau buồn, "Mora đi tìm hắn, nhìn thấy bên trong gian phòng cảnh tượng chịu dọa hôn mê bất tỉnh, hiện tại lái chính Pamond chính xác đang chăm sóc nàng."

"Mục sư Machel, người không phải là cùng bác sĩ Edward cùng một chỗ sao?" Lilice hỏi.

Machel nhìn Lilice một chút, suy đoán đối phương có thể là nghe được trước mình cùng Edward ở cửa đối thoại, "Trên đường Dagros đi tới gian phòng Edward, nói thuyền trưởng Davy ở phòng ăn chờ ta, ngay sau đó ta rời đi, mãi đến tận nghe được Mora tiếng hét chói tai, ta mới theo phòng ăn rời đi."

"Vậy. . . Jeny. . ." Lilice liếc mắt nhìn nhưng nằm ở đờ đẫn trạng thái Jeny.

"Haizz, không nghĩ tới ta chỉ là tùy ý hỏi một vấn đề, Jeny nàng liền biến thành như vậy." Robte vô cùng chán nản.

"Ta đoán bác sĩ Edward trước khi chết có thể đã hoàn thành rồi hắn chuyện cần làm." Machel cầm trong tay thuốc bình đưa tới, "Tuy rằng chỉ có một chút, nhưng có lẽ cần dùng."

"Không có người khác biết nên làm gì chế ra sao?" Robte nhìn một chút trong tay Machel thuốc bình.

"Ta nghĩ hắn là không, trừ khi trên thuyền Blue Pear có thủy thủ hướng về hắn đã học, nhưng mà theo ta được biết, vẫn không có loại này thủy thủ, có lẽ các người biết?" Machel đem thuốc bình đặt ở trên tay Lilice.

"Ta cũng không biết." Robte lắc lắc đầu.

Lilice dùng cái thìa đem thuốc đút vào Jeny trong miệng, sau đó đem trống rỗng thuốc bình để ở một bên trên bàn.

"Cũng không biết có ích hay không, ngoại trừ cha mẹ Jeny ở ngoài, lại chết mất hai người, lẽ nào thuyền trưởng Davy không có bất luận biểu thị gì sao? Nếu như còn tiếp tục như vậy, nói không chắc chúng ta đều sẽ chết ở trên thuyền Blue Pear, thậm chí chúng ta cũng không biết chính mình là chết như thế nào." Lilice thở dài, nàng đối với hiện nay tình cảnh vô cùng không lạc quan.

"Thuyền trưởng Davy đã đáp ứng trở về điểm xuất phát, phó nhĩ Kenan đã mang theo thủy thủ đi buồm lái, tin tưởng nếu không mấy ngày, chúng ta liền có thể trở lại bên Molof." Machel đem chính mình hiểu biết đến tin tức nói cho hai người, hắn sau khi nói xong, còn liếc mắt nhìn Robte.

Nhìn thấy ánh mắt Machel, Robte nhất thời hiểu rõ thứ nhất ý.

"Lilice, liền phiền phức người trước tiên chăm nom Jeny, nếu như hắn tỉnh rồi, liền đến gian phòng ta đến tìm ta, ta cùng mục sư Machel có một ít lời muốn nói." Robte áy náy cười cợt.

"Tốt a." Lilice gật đầu một cái.

Hai người đi tới gian phòng, đem cửa khóa kỹ.

"Jeny vì sao lại lọt vào trạng thái như thế này, người hỏi nàng một vấn đề cuối cùng là cái gì?" Machel ngồi ở trên ghế, nhưng chính mình hơi nghi ngại một chút.

"Để ta bắt đầu lại từ đầu nói xong rồi." Robte suy nghĩ một chút, "Vừa bắt đầu, ta dựa theo yêu cầu của người, để Jeny tiến vào nhớ lại trạng thái, theo bữa tối hỏi, lúc này còn không có vấn đề, sau đó là bữa tối chuyện sau đó, cùng người nói như thế, Jeny ở trên boong thuyền chơi đùa, mãi cho đến chín giờ thời điểm, nàng cùng cha mẹ nàng trở lại gian phòng mình."

Robte uống một hớp, tiếp tục nói: "Sau đó, cha Jeny đang vì Jeny đọc ngữ trước sách báo, lúc này, tiếng gõ cửa vang lên, mẹ Jeny mở cửa ra một chút, Jeny nói nàng không nhìn thấy ngoài cửa là ai, sau đó cha mẹ Jeny nói với Jeny một tiếng sau đó liền đi ra ngoài. Bây giờ thời điểm, ta hỏi Jeny một vấn đề: Ba ba mẹ mẹ của người trở về rồi sao? Ngay sau đó Jeny liền đã biến thành người vừa nãy nhìn thấy đáng về."

"Khô cực người." Machel nói tiếng cảm ơn.

"Mục sư Machel, người hiện tại có ý kiến gì?" Robte nhìn Machel con mắt màu đen, "Giả thiết người cảm về thuốc cần dùng, Jeny lại khôi phục bình thường, chúng ta còn phải tiếp tục hỏi sao? Nếu như lại gặp phải tình huống như thế làm sao bây giờ? Bác sĩ Edward đã chết rồi, không còn có người có thể làm cho Jeny khôi phục."

"Tôi hôm qua chín giờ, ta còn ở gian phòng, Jeny cha mẹ không khả năng ở tại gian phòng ta, vì lẽ đó bọn họ ở chín giờ còn chưa chết, sau đó phát sinh cái gì, chúng ta cũng không rõ ràng, chẳng qua ta nhưng có một cái suy đoán, tối hôm qua cha mẹ Jeny đi ra ngoài sau đó, có một người tiến vào gian phòng Jeny, người này, liền là chế tạo tất cả những thứ này kẻ cầm đầu." Machel nhìn một chút ngoài cửa sổ bình tĩnh biển cả.

"Là ai?" Robte hỏi một cái chính mình cũng cho rằng có một ít ngây thơ vấn đề.

"Còn không biết, nếu như biết đến lời nói, ta hiện tại có thể đã giết hắn." Giọng điệu Machel vô cùng thoải mái, hình như giết người đối với hắn mà nói căn bản không đáng kể như thế.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Giường phía dưới

"Mục sư Machel, ta trước tiên xin lỗi người, chẳng qua, người mới vừa nói không có bất kỳ ý nghĩa gì, ta cho rằng nó là một câu lời nói nhảm. Liền coi như chúng ta biết có người tiến vào thì đã có sao? Ở chín giờ thời điểm, khoang thuyền cần phải có rất nhiều người ra vào, chúng ta căn bản không có cách nào biết là ai đến tìm cha mẹ Jeny." Hai tay Robte ôm ngực, bắt đầu bác bỏ Machel ngôn luận.

"Không sai, chúng ta thậm chí không thể xác định có phải là đem Jeny cha mẹ gọi ra đi người tiến vào gian phòng Jeny, chẳng qua đây căn bản không trọng yếu, hắn sở dĩ phiền toái như vậy, nhất định là dự định làm chuyện gì, vì lẽ đó, chúng ta cần phải đi gian phòng Jeny nhìn, có lẽ sẽ có ngoài dự liệu phát hiện." Machel sau khi nói xong đứng lên.

"Cái gì? Người còn muốn đi cái loại địa phương đó?" Robte có chút do dự.

Trên thực tế, cùng còn lại mấy gian xảy ra án mạng gian phòng như thế, gian phòng Jeny cũng cũng không có người tìm tòi gian phòng, cho dù là Dagros, cũng chỉ là trước tiên đóng kín, chờ những việc này bình tĩnh lại sau đó, có thể mới sẽ tiến vào những gian phòng, hoặc là, vĩnh viễn sẽ không tiến vào.

Cùng cha mẹ Jeny đáng chết làm cho người ta cảm giác không giống, Jeny chịu đốt thành than cốt chân tay ngoại trừ khiến người ta buồn nôn ở ngoài, còn có một loại làm người cảm giác tuyệt vọng.

Đi tới gian phòng Jeny trước, mặt trên chịu dán vài tờ giấy niêm phong, cửa cũng bị khoá lên.

"Dagros cần phải có chìa khoá." Robte ở phía sau Machel nói rằng.

"Người giúp ta đi tìm Dagros tốt rồi, thân phận của ta bây giờ không tiện lắm, phần lớn thủy thủ cùng hành khách cũng hoài nghi ta cùng người chết có không giống bình thường liên hệ, ta chỉ sợ bọn họ lúc này đã bắt đầu ghét bỏ ta." Machel đẩy một cái, phát hiện cửa không mở ra.

"Mục sư Machel, để cho ta tới đi." Robte nhẹ nhàng đẩy một cái Machel.

Machel quay đầu lại nhìn xuống, trên tay Robte có thêm một cái nhỏ mảnh sắt cùng một cái sợi nhỏ, hắn lập tức hiểu ý nghĩ Robte, ngay sau đó nhường ra vị trí.

Rất nhanh, cửa liền bị mở ra.

Hai người đi vào trong phòng, mùi khét ở trước mũi vờn quanh, khiến người ta cảm thấy hít thở đều có chút khó khăn.

"Chúng ta từ nơi nào tìm lên?" Robte bịt mũi của chính mình nói rằng.

"Đương nhiên là giường." Machel nhìn góc một cái bình thường giường hai người, loại này gian phòng lớn chuyên môn vì vợ chồng chuẩn bị, đương nhiên, cũng có thể thỏa mãn một chút hành khách đặc biệt yêu cầu.

"A" Robte lùi về sau một bước.

Machel đi tới bên giường, lúc này mền đã chịu vén ra, còn có thể nhìn thấy chân tay Jeny, giống như chịu đốt cháy khét cù sen chịu tùy ý vứt bỏ ở trên giường.

Do dự hai giây trong, Machel tìm một cây gậy ngắn, nhẹ nhàng đụng một cái đã rời đi Jeny thân thể cánh tay.

Phát hiện không có phản ứng gì sau đó, Machel duỗi ra tay phải của chính mình, lần này, hắn da trực tiếp cùng chịu đốt cháy khét chân tay tiếp xúc, cứng chắc cảm giác theo ngón tay truyền đến, cùng tảng đá cứng chắc không giống, cái cảm giác này càng như là thạch cao.

"Đến, giúp ta đem ga trải giường lấy ra." Machel đối với phía sau Robte nói một câu.

"Hả? Người đâu rồi?" Nhưng là phía sau hần nhưng không có một bóng người, mà ngoài cửa, truyền đến nồn mưa âm thanh.

Đem Robte một lần nữa kéo về gian phòng Jeny sau, hai người đem ga trải giường dời.

"Một mình người không được sao?" Robte nhỏ nước bọt một câu.

"Người đúng là trình thám sao?" Machel trả lời.

"Ngược lại người khẳng định không phải mục su!" Robte cũng không muốn ở phương diện này yếu thế.

"Đừng nói những này, để dưới đất đi." Machel ngồi xổm xuống, chậm chạp đem ga trải giường để dưới đất.

Đem ga trải giường lấy ra sau đó, hần bắt đầu kiểm tra ga trải giường phía dưới nệm, "Đây là?"

Machel đưa tay đặt ở nệm trên, cùng ga trải giường không giống, nệm trên không có bất kỳ màu đen dấu vết, dường như chân tay Jeny là tự cháy, không chỉ như thế, vẫn không có đốt đến phía dưới nệm.

Chẳng qua để Machel cảm thấy kỳ quái chính là, rõ ràng chỉ là bình thường nệm, đi cảm giác có rõ ràng lỗi lổm cảm giác, cái cảm giác này chỉ có ở trực tiếp xoa xoa nệm thời điểm mới dễ dàng phát hiện, nếu như mặt trên còn giường ga trải giường, trừ khi là đặc biệt nhạy cảm người, bằng không bình thường rất khó phát hiện.

"Cái này quỷ đạo là?" Machel theo lổm đi xuống hình vẽ di chuyển.

"Là cái gì?" Robte mặt lộ vẻ tò mò, con mắt nhìn chăm chú ga trải giường.

"Người biết ta ở bến Molof phát hiện Lef Webon lượng lớn tàn sát kỹ nữ cùng lang thang đứa nhỏ sự việc sao?" Machel hỏi Robte một câu.

"Biết, ta nhưng là trình thám, loại này tin tức làm sao sẽ bỏ qua." Robte gật đầu một cái.

"Sở dĩ sẽ phát hiện, là bởi vì ta ở Lef trong nhà phát hiện một nhà căn phòng bí mật, trong mật thất tất cả đều là rải rác xương cùng **, mà những thứ đồ này chính xác bày ở một cái tương tự với đàn thờ sáu mạng tinh đồ án mặt trên." Machel thu tay về, "Nệm lổm đi xuống quỷ đạo cùng ta lúc đó nhìn thấy hình vẽ rất tương tự."

"Người là nói?" Robte muốn nói lại thôi.

"Ừm, ta đoán, tạo thành tay Jeny chân nguyên nhân trực tiếp liền là nệm trên này kỳ quái hình vẽ, chỉ là, không biết đang ở tình huống nào, cái này hình vẽ mới sẽ tạo tác dụng." Machel nhìn một chút mặt đất ga trải giường, "Nếu như Jeny ga trải giường có loại này hình vẽ, chúng ta ga trải giường không biết có hay không?"

"Nếu không chúng ta đi về trước nhìn?" Robte đột nhiên cảm giác xung quanh không an toàn lên.

"Chờ đã, trước đem nệm lấy xuống, nhìn phía dưới có hay không món đồ gì?" Machel ngăn cản Robte.

"Ồ" Robte vô cùng không tình nguyện, chẳng qua vẫn là phối hợp Machel.

Đem nệm cầm sau khi thức dậy, mùi hôi thối phá vào mặt, bởi vì quá mức đột nhiên, hơn nữa mùi vị vô cùng nặng, hai người đồng thời buông lỏng tay ra trong nệm, lùi lại mấy bước.

Nệm rơi trên mặt đất, đồ vật bên trong cũng bị mang ra đến rồi một chút.

Là một cái bàn tay màu xanh, chẳng qua này một bàn tay đã khô héo, lại như là da bọc xương như thế.

Một cái màu đen sâu bọ theo bàn tay phía dưới bò đi ra, trên đất nhúc nhích mấy lần sau đó liền không cử động rồi. Hai người đến gần rồi một chút, phát hiện nệm phía dưới trên tấm ván gỗ có rất nhiều màu đen sâu bọ, không chỉ có như vậy, tấm ván gỗ cũng có rất nhiều nơi đã hư hao.

"Chúng ta đem tấm ván gỗ lấy ra, nhìn phía dưới kết quả là món đồ gì!" Machel đối với bên cạnh Robte nói rằng.

"Này này sâu bọ sẽ có hay không có độc." Robte nói ra chính mình lo lắng sự việc.

"Nếu như là tấm ván gỗ, chúng ta không nhất định phải dùng tay đi đụng vào, nơi này còn có hai cây gậy ngăn, hơi nhấc lên đến một chút là có thể. Nói đi nói lại, người sẽ không là sợ chưa?" Machel dùng phép khích tướng châm biếm một câu.

"Làm sao có khả năng" Robte mắt trống rỗng nhìn trên đất bàn tay màu xanh, có chút chột dạ.

Machel đem gậy ngăn đặt ở tay Robte trên, "Sau đó cùng một chỗ, chúng ta có thể xem trước một chút bên trong kết quả là cái gì, sau đó lại nghĩ cách an toàn đem tấm ván gỗ vén ra."

"Được rồi." Robte thở dài.

Hai người đem gậy ngắn luồn vào tấm ván gỗ trống rỗng trong hang.

"Chuẩn bị." Machel nói với Robte.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Côn trùng đen

Ván giường chịu vén ra, màu đen sâu bọ khắp nơi bay loạn, hai người thấy tình huống không đúng, lập tức buông tay. Tuy rằng Machel khoảng cách ván giường càng gần hơn, thế nhưng là so sánh Robte trước tiên buông tay, thế này vừa đến, Robte trái lại chịu màu đen sâu bọ đụng tới.

"A!" Robte gào lên đau đớn một tiếng, đem màu đen sâu bọ theo trên mu bàn tay vỗ mất.

Machel lùi về sau hai bước, ánh mắt chuyển qua tay Robte gánh lên, trước sâu bọ cắn qua địa phương xuất hiện một cái chấm đỏ nhỏ, mà Robte lúc này cũng đưa tay đi đụng màu đỏ điểm nhỏ, ngón tay của hắn vừa vặn chạm được, chịu màu đen sâu bọ cắn qua bàn tay liền bắt đầu run rẩy, dường như không bị chính mình khống chế.

"Ngươi thế nào?" Machel vội kéo Robte cổ áo đem hắn kéo xa rồi ván giường.

"Đau quá." Cùng vừa nãy so với, vẻ mặt Robte càng kém.

Bất quá đối với hai người tới nói, có một tin tức tốt, vậy thì là côn trùng đen cũng không có chung quanh tán loạn, mà là tụ tập ở tấm ván gỗ lân cận, hình như khối này tấm ván gỗ đối với chúng nó tới nói có sức hấp dẫn rất mạnh như thế.

"Giống như chịu kim đâm như thế, hơn nữa có một loại thiêu đốt cảm giác." Robte tiếp tục nói.

"Nhanh đi xả nước."

"Vậy này bên trong?" Robte nhìn một chút ván giường.

"Để ta giải quyết, ngươi tốt nhất xử lý một chút vết thương, này màu đen sâu bọ thực sự quá quái lạ, tất cả cẩn thận."

"Ừm." Robte gật đầu một cái, đi ra ngoài cửa.

Chờ Robte rời đi sau đó, Machel cũng rời khỏi phòng, đóng kỹ cửa sau đó, hắn hướng về gian phòng Jeny đi đến, đi tới gian phòng Jeny, Lilice cùng Mora đang tại bên giường nhỏ giọng tán gẫu, Jeny còn đang ngủ, cũng không có tỉnh lại.

"Thuốc không có tác dụng sao?" Machel nhẹ giọng nói một câu.

"Không biết." Lilice lắc lắc đầu, "Jeny uống xong thuốc sau đó rất nhanh sẽ ngủ, hiện tại vẫn không có tỉnh. Mục sư Machel, ngươi thật giống như đang tìm cái gì đồ vật, ta có thể giúp ngươi sao?"

"Ta nghĩ tìm một cái bình thủy tinh rỗng, không biết có hay không? Tốt nhất còn có cái kẹp, chỉ cần có thể dùng để kẹp đồ vật, cái gì công cụ cũng có thể." Machel hỏi Lilice, đồng thời cũng nhìn một chút Mora.

"Gian phòng ta có một cái bình thủy tinh rỗng." Lilice trả lời ngay, "Ta đi lấy ngay bây giờ."

"Cái này có thể không?" Mora đem phía sau mình cái kẹp lấy ra, sắc mặt của nàng không phải rất tốt, dù sao gặp hai lần kinh hãi, theo lý mà nói, nàng cần phải nằm ở trên giường nghỉ ngơi thật tốt, nhưng mà lúc này lại lại trở về Jeny phòng bệnh. Một mặt có thể là bởi vì nàng là một cái kiên cường người, mặt khác cũng có sợ hãi một trong nguyên nhân.

Không ai có thể bảo đảm gian phòng mình sẽ không phát sinh chuyện giống vậy.

"So với ta tưởng tượng càng tốt hơn." Machel liền vội vàng đem cái kẹp nhận lấy.

"Mục sư Machel, người muốn làm gì đâu?" Mora vô cùng hiếu kỳ.

"Ta phát hiện một loại chưa từng thấy côn trùng, có lẽ có giá trị nghiên cứu." Machel cười cợt, không có nhiều lời.

Lúc này, Lilice cũng cầm bình thủy tinh trở lại Jeny phòng bệnh, "Cho người, mục sư Machel."

"Cảm ơn." Machel nhìn thấy trong bình thủy tinh mặt còn có một chút lá xanh cùng vệt nước, nhưng mà hắn không có nhiều lời.

Một lần nữa trở lại Jeny nguyên lai gian phòng, Machel mở cửa, phát hiện ván giường trên côn trùng đen đều tụ tập ở cùng nhau, tựa hồ đang tranh đoạt cái gì. Hắn đi tới bên giường, dùng trong tay cái kẹp gấp một cái côn trùng đen đặt ở bình thủy tinh trong, côn trùng đen nằm ngoài bình thủy tinh trong không nhúc nhích, giống như đã chết rồi như thế.

Vì phòng ngửi một cái số lượng không đủ, Machel lại gấp vài con côn trùng đen, chờ số lượng đầy đủ sau đó, Machel liền đem bình thủy tinh che lại, chỉ chừa hai cái bé nhỏ không khí vòm.

Đem bình thủy tinh để ở một bên, Machel dùng trong tay cái kẹp đem ván giường trên côn trùng đen xua đuổi ra, đáng tiếc tác dụng không lớn.

"Xem ra chỉ có thể dùng lửa." Machel đem bình thủy tinh cầm ở trên tay, sau đó sẽ lần đi ra gian phòng Jeny.

"Mục sư Machel, tình huống thế nào rồi?" Robte vừa vặn đi tới trước cửa.

Machel cúi đầu nhìn một chút tay trái Robte, đây là hắn chịu côn trùng đen cắn được tay, mu bàn tay nơi đã chịu băng vải trói chặt, "Tay người thế nào rồi? Rất nghiêm trọng sao?"

Robte thở dài, "Mục sư Machel, những này côn trùng đen quá độc, nguyên bản bị cắn đến địa phương đã bắt đầu biến thành màu đen, đồng thời từ từ bắt đầu khuếch tán, ta xông tới rất lâu nước lạnh, còn dùng cồn khử trùng, mới khống chế." Đang nói chuyện này thời điểm, sắc mặt Robte trắng bệch, hình như trong lòng còn đang nghĩ mà sợ.

"Ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua loại này sâu bọ, coi như có sâu bọ độc tính lợi hại như vậy, nhưng là vì sao lại ở giường nghiêm túc phía dưới, tại sao trên thuyền Blue Pear sẽ có nhiều như vậy côn trùng đen?" Robte nói ra chính mình nghi ngờ trong lòng.

"Ta cũng không biết, chẳng qua hiện tại chúng ta cần phải đem những này côn trùng đen xua đuổi đi, nhìn ván giường phía dưới kết quả ẩn giấu đi món đồ gì?" Machel xoay người nói rằng.

Bởi vì trước vẫn là nghiêng thân thể, vì lẽ đó Robte không có nhìn rõ ràng Machel bình thủy tinh trong kết quả chứa cái gì, hiện tại Machel xoay người lại, bên trong kết quả chứa cái gì đồ vật, Robte nhìn ra rõ ràng ràng.

"Mục sư Machel, người... Người làm cái gì vậy?" Nhìn thấy bình thủy tinh trong côn trùng đen sau, Robte lập tức kéo xuống cùng Machel khoảng cách.

"Ta nghĩ có thể sẽ cần dùng, ngay sau đó liền đựng nửa vài con, dùng để nghiên cứu." Machel nháy mắt một cái.

"Tại sao? Loại này màu đen sâu bọ quá nguy hiểm, mục sư Machel, người vẫn là đưa nó ném." Giọng điệu Robte vô cùng cương quyết.

"Ta sẽ cân nhắc đề nghị của người, bất quá dưới mắt chúng ta còn có chuyện quan trọng hơn muốn làm, vừa nãy ta dùng trong tay cái kẹp thử một chút, căn bản không có cách nào khiến cho những thứ kia màu đen sâu bọ theo ván giường trên dôi, ta nghĩ, có lẽ cần ngọn lửa loại này thuần túy đồ vật mới có thể đạt đến mục đích của ta." Machel nhìn Robte nói.

"Như vậy sao...?" Robte muốn nói cái gì, chẳng qua vẫn là không có nói ra.

"Tại sao mục sư Machel đối với chuyện nguy hiểm vật cảm thấy hứng thú như vậy? Giống như căn bản không sợ như thế, hắn tại sao không giống còn lại hành khách như thế lựa chọn trốn ở trong phòng? Lễ nào mục sư Machel trên mình có bí mật gì? Chính vì như thế, hắn mới vẫn biểu hiện như vậy đặc biệt." Robte ở trong lòng nghĩ.

"Vừa nãy ta quan sát qua, những này màu đen sâu bọ cũng sẽ không chính mình rời đi ván giường, đối với những này màu đen sâu bọ tới nói, ván giường hình như có không gì sánh kịp sức mê hoặc, bởi vậy, chúng ta chỉ cần đóng kỹ cửa, liền không cần lo lắng những này màu đen sâu bọ sẽ chạy loạn khắp nơi hại người." Machel đem chính mình phát hiện nói ra.

"Ừm." Robte gật đầu một cái, "Ta đi lấy cây đuốc."

"Phân công nhau hành động." Machel không có nhiều lời, bình thủy tinh tuy rằng không lớn, nhưng mà đối với hành động của hắn vẫn có nhất định ảnh hưởng, bởi vậy hắn dự định trước đem bình thủy tinh thả trở về phòng của mình.

Đi tới gian phòng mình trước, Machel không có tùy tiện đi vào, hắn trước tiên mở cửa ra, sau đó ở ngoài cửa nhìn một chút.

"Không có phát hiện vật kỳ quái...?" Hắn hít hít nhìn, đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Mục đích

"Đúng rồi, ta nhớ tới trước có từng nói muốn kiểm tra tra tìm một chút chính mình giường." Machel đem bình thủy tinh để lên bàn, sau đó đi tới bên giường.

Hắn lấy mền vén ra, tiếp tục đem ga trải giường lấy ra, màu đậm nệm xuất hiện ở trước mắt mình.

"Ồ bề ngoài không nhìn ra, cần lấy tay sờ mới có thể biết." Machel đưa bàn tay đặt lên giường, "Không có, chỉ là bình thường nệm mà thôi, đúng rồi, phía dưới đâu?"

Lúc này, thuyền Blue Pear đột nhiên lay động một chút, giống như chịu cái gì vật nặng va đập như thế.

"Ta nhớ tới thuyền Blue Pear hiện tại cần phải ở trở về điểm xuất phát, vì tiết kiệm nguồn năng lượng, cho dù là trở về điểm xuất phát, cũng là thông qua quanh quẩn một vòng tròn lớn đến chuyển hướng, mà không phải thông qua tăng lên sức lửa đốt đến cường ép chuyển hướng, bởi vì như vậy quá nguy hiểm." Machel nhìn về phía ngoài cửa sổ, nguyên bản bình tĩnh mặt biển đột nhiên bắt đầu lặn lội.

Đây là bão táp đến khúc nhạc dạo.

"Ta nhớ tới Hore đã nói, ở ánh trăng lặng im đêm, thuyền âm hồn sẽ xuất hiện ở sóng lớn mãnh liệt trên biển, hiện tại tình huống này... Trong truyền thuyết thuyền âm hồn rốt cục muốn xuất hiện sao?" Machel đem nệm lấy ra, lần này, xuất hiện ở trước mắt hắn không còn là bình thường ván giường, ở đây ván giường trên còn có một cái kỳ quái hình vẽ, đáng lưu ý chính là, vẽ ra này một hình vẽ sử dụng nguyên liệu là máu tươi.

"Không tốt, mục sư Machel, lại..." Robte đi tới Machel cửa phòng, trong tay hắn còn cầm đèn dầu cùng một cái chưa nhen lửa cây đuốc, hiện ra nhưng đã đem đồ vật chuẩn bị kỹ càng, đang định dùng lửa đi thiêu Jeny trong phòng màu đen sâu bọ.

"Làm sao?" Machel quay đầu hỏi.

"Lại người chết, mục sư Machel, người đang làm gì? Nha, đúng rồi, ta nhớ tới người đã nói muốn kiểm tra chúng ta giường có phải là cũng có vấn đề." Trên mặt Robte vẽ mặt do kinh ngạc đã biến thành bỗng nhiên tỉnh ngộ.

"Người nhìn sao?"

"Không có." Robte lắc lắc đầu, "Đúng rồi, lại có một hành khách chết rồi, là Chaeri..."

"Chaeri? Ta nhớ tới nàng không có chỗ đặc biệt nào, cũng không có cùng ta tiếp xúc qua." Machel nhớ lại một cái Chaeri nơi ở.

Hắn ở leo lên thuyền Blue Pear sau đó, có kế hoạch còn nhớ toàn bộ thuyền Blue Pear cấu tạo, trừ một chút không cho vào địa phương ở ngoài, phần lớn gian phòng bộ dáng đúng vị trí đều nhớ rất rõ ràng.

"Cái chết đâu?" Machel nhíu nhíu mày.

"Như thế." Robte nói.

"Trước tiên mặc kệ những này, chúng ta xem trước một chút phòng người giường có vấn đề hay không." Machel trực tiếp đi ra ngoài, không có như Robte như thế chuẩn bị chính mình chuẩn bị đồ vật.

Robte theo sát ở phía sau Machel.

Đem cửa phòng mở ra sau, Machel nhanh chóng đi tới Robte bên giường, hắn thông thạo lấy mền cùng ga trải giường lấy ra, tiếp tục...

"Cũng có." Machel nói một câu, sau đó hắn quay đầu lại nói với Robte: "Ta nhớ tới người sẽ mở khóa, bên kia có hai cái trống rỗng gian phòng, cũng vào xem xem."

"Ây... Ta mở khóa không phải vì làm chuyện như vậy a." Robte đối với Machel dưới sự sai sử người giọng điệu có chút bất mãn.

"Lẽ nào là vì lên vào thiếu phụ gian phòng sao?" Machel không có xem Robte, trực tiếp đi ra ngoài.

"Mục sư Machel, người không nên nói lung tung, ta có thể không phải là người như thế." Rõ ràng, Robte giải thích rõ không có được bất kỳ đáp lại.

Rất nhanh, hai gian phòng trống đều kiểm tra xong.

"Sẽ là ai? Davy, Pamond vẫn là Kenan... Hoặc là Dagros?" Machel tựa ở bên tường.

"Như thế nào, mục sư Machel, người có ý kiến gì?" Làm Robte nhìn thấy những này giường đều chịu động tay động chân sau đó, cũng rơi vào trầm tư bên trong, "Ở trên chiếc thuyền này có thể làm được điểm này chỉ có mấy người, chỉ là, bọn họ mục đích làm như vậy là cái gì? Vì tiền? Vẫn là chỉ là vì đơn thuần giết hại chúng ta?"

"Hung thủ động cơ cùng Lef như thế, dù thế nào đi nữa, chúng ta nhất định phải ngăn cản hắn." Ngón tay Machel đang không ngừng gõ vách tường, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh, tiếp theo, gõ âm thanh đột nhiên chấm dứt, "Thì ra là như vậy, nếu như là người ngoài cuộc, có lẽ liếc mắt liền thấy mục vào mục đích của đối phương, đáng tiếc..."

"Làm sao? Mục sư Machel." Robte nhìn thấy nét mặt Machel có biến hóa rất lớn, ngay sau đó lên tiếng hỏi thăm.

"Không có gì, chỉ là ta nghĩ ta rốt cuộc biết vẫn ẩn nấp ở trong bóng tối ác ma muốn làm gì, hắn không hề chỉ là nhắm vào một mình ta, mục tiêu của hắn là nguyên chiếc trên thuyền Blue Pear người, tất cả mọi người là nó con mồi." Machel thở dài, bắt đầu đi lên.

"Ta không biết rõ." Robte đi theo phía sau Machel.

"Người còn nhớ vừa nãy nhìn thấy ngôi sao sáu cánh hình vẽ sao?" Machel nhận nhặt hỏi một câu.

"Đương nhiên nhớ tới, ta trí nhớ không có như thế chênh lệch!" Robte nói sau một câu nói thời điểm nhấn mạnh.

"Nếu như cái này ngôi sao sáu cánh hình vẽ có thể ở bất kỳ địa phương nào tạo tác dụng, vậy đối phương tại sao muốn thiết lập nhiều như vậy? Cho tới gần như muốn ở hết thấy gian phòng đều thiết lập một cái. Có cái này điều kiện trước tiên, chúng ta có thể xác định một chút, ngôi sao sáu cánh tạo thành ma pháp trận, tạm thời xưng hô như vậy, có thể tác dụng phạm vi ven ven chỉ ở ma pháp trận này bên trong cùng lân cận. Nếu như chúng ta muốn đem ma pháp trận này tác dụng phạm vi gia tăng đâu?" Machel đem vấn đề vớt cho đi theo phía sau mình Robte.

"Đương nhiên là đem cái này ngôi sao sáu cánh ma pháp trận vẽ đến lớn một chút, dùng một cái biện pháp khác cũng được, liền là nhiều thiết lập mấy cái loại nhỏ ngôi sao sáu cánh ma pháp trận." Robte suy nghĩ một chút.

"Tại sao không có thể kết hợp lên đâu?" Machel tiếp nhận Robte, "Nếu như ở mấy cái then chốt điểm thiết lập ngôi sao sáu cánh ma pháp trận..."

"Nhưng là như vậy cũng không thể tạo thành loại cỡ lớn ngôi sao sáu cánh ma pháp trận a? Lại không phải trên trời chòm sao, có thể ở trong đầu tăng lên liền tuyển." Robte bác bỏ.

"Vì lẽ đó mỗi cái gian phòng mới biết... Người có thể hồi ức một cái, cha mẹ Jery cái chết gian phòng, cũng chính là ta nguyên lai ở gian phòng vị trí, tiếp tục là phòng thám hỏi vị trí, sau đó là Edward gian phòng vị trí, cuối cùng... Chaeri gian phòng vị trí." Machel không có cùng Robte tranh luận.

"Chuyện này..."

"Người có phải là muốn hỏi tại sao không tính cả Jery?" Machel hít sâu một hơi, "Ta nghĩ, Jery sở dĩ không chết, có thể là bởi vì năng bản thân tính đặc thù, cùng năng vị trí gian phòng không quan hệ, nếu như ta đoán nghĩ không sai, đối phương làm hết thấy tất cả, quan trọng nhất mắt liền là vừa nãy ta nói có thể bao quát toàn bộ thuyền Blue Pear ngôi sao sáu cánh ma pháp trận."

"Chẳng lẽ còn có còn lại mục đích?" Robte hơi kinh ngạc.

"Đương nhiên là có, ta có thể khẳng định, giết ta nhất định là mục đích của đối phương một trong, điểm này không thể nghi ngờ." Lúc này, phía trước xuất hiện một người bóng người, hai người nhìn kỹ, dĩ nhiên là thuyền trưởng Davy.

Chỉ là, lúc này thuyền trưởng Davy phần lưng cắm vào một cái cây đinh ba, máu tươi từ phần lưng chảy xuống, không ngừng nhỏ rơi trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Người cá

"Thuyền trưởng Davy, người làm sao?" Robte muốn tiến lên, nhưng mà chịu Machel kéo, hấn quay đầu lại nhìn một chút Machel, không hiểu đối phương tại sao kéo hấn.

"Người không nghe thấy vừa nãy tiếng va chạm sao?" Machel buông lỏng tay ra.

"Ta nghe được, có thể là. . ." Robte chịu âm thanh Davy đánh gãy.

"Nhanh chóng. . . Chạy mau. . ." Davy vừa vắn nói xong, liền ngã trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

Lúc này, ở phía sau Davy xuất hiện một con quái vật, hai người một chút nhìn lại, giống như nhìn thấy một con cá ở trên hành lang bước đi, con cá này hình dạng cùng bình thường nhìn thấy không giống nhau, phần đầu của nó muốn so với bình thường cá phải lớn hơn, thân thể như bị bệnh gù người, chân như con vịt màng chân, toàn thể hình tượng xem ra là một cái Người cá.

Tuy rằng khoảng cách khá xa, nhưng mà hai người vẫn là có thể nhìn thấy, có vô số chất lỏng sền sệt không ngừng theo Người cá bên ngoài thân chảy ra, sau đó nhỏ rơi trên mặt đất, hình thành một bãi không biết tên sền sệt chất lỏng.

"Đi!" Machel không có lãng phí thời gian, lập tức xoay người rời đi.

"Chờ đã, lẽ nào. . ." Robte có chút do dự.

"Người liên sự sống chết của chính mình đều quản không được, còn có lòng dạ cứu người?" Machel cũng không quay đầu lại.

"Haizz. . ." Robte thở dài, theo kịp bước chân Machel, "Vậy chúng ta bây giờ đi đâu?"

"Đi khoảng đấy, còn nhớ chúng ta hiện rõ dấu nhỏ địa phương sao? Nơi đó cần phải tương đối an toàn." Machel tăng nhanh dưới chân mức độ.

"Nhưng là lối ra?" Robte còn không thích ứng hiện tại tình hình.

"Dùng hàng hóa ngăn trở là có thể, đem hết thủy hàng hóa đều làm lộn xộn, thế này liền không ai sẽ nghi ngờ chúng ta dùng hàng hóa chặn lại rồi lối ra, lại như. . . Lại như giết chết cha mẹ Jenny hung thủ làm như vậy, vừa nãy ngôi sao sáu cánh, nếu như thêm vào Jenny gian phòng mình, căn bản không có cách nào tạo thành." Bởi vì đã đi qua một lần, vì lẽ đó Machel lần này lựa chọn con đường vô cùng rõ ràng.

Coi hấn quẹo góc, đi hiện rõ trước mặt có hai cổ cá xác người.

"Chết rồi?" Robte cũng đi tới.

"Theo vết thương để phán đoán, hấn là súng kíp tạo thành." Machel ngồi xổm xuống, "Xem ra thủy thủ bắt đầu tổ chức đánh trả, vấn đề là đây chỉ là một chiếc bình thường thuyền buôn, căn bản không có cái gì vũ khí, bị phá hỏng một cái sẽ ít một cái."

"Những người cá này cũng có thể bị giết chết sao?" Robte đưa tay muốn chạm đến nằm trên đất Người cá, trắng dã cái bụng đã không có bất cứ rung động gì.

"Chớ đụng lung tung, người xem trên đất, có một ít ăn mòn dấu vết, tuy rằng rất nhỏ, nhưng không nghi ngờ chút nào, những người cá này dòng máu rất có thể là axit yếu tính. Coi như đối với chúng ta ảnh hưởng không lớn, cũng không cần thiết tăng lên chính mình phiền phức." Machel bắt được tay Robte.

"Ta cho là chúng ta hiện tại cần phải đi tìm tụ tập lên thủy thủ, bọn họ có vũ khí, chúng ta có thể giúp bọn họ. Huống hồ, Jenny không cách nào bước đi, Mora cùng Lilice cùng là phái nữ, mấy người đó căn bản là không có cách chống lại Người cá." Robte thu hồi tay của chính mình.

"Chúng ta không biết đối phương kết quả có bao nhiêu người?" Machel đứng lên, "Chẳng qua ta sẽ không ép buộc người, nếu như người muốn đi tìm tụ tập cùng nhau thủy thủ, người có thể chính mình đi."

"Mục sư Machel, người cùng ta nghĩ tới không giống nhau, tại sao. . . Máu lạnh như vậy?" Robte lùi về sau một bước.

"Không còn thời gian ở đây tán gẫu, đứng rồi, trên đất này hai cái cây đinh ba người có thể cầm một cái, tuy rằng tác dụng không lớn, nhưng dù sao cũng hơn tay không tốt." Machel không có chính diện trả lời Robte vấn đề.

"Ta không cần. . ." Robte muốn từ chối, nhưng là Machel trực tiếp đem cây đinh ba đặt ở trong tay hấn.

"Bọn họ có lẽ ở buồng lái." Machel nhìn con mắt Robte nói.

"Mục sư Machel, loài người mặc dù có thể theo động vật trong bộc lộ tài năng, dựa vào không phải là đoàn kết sao?" Robte còn muốn khuyên bảo.

"Không, dựa vào chính là công cụ." Machel không nói nhằm, lựa chọn xoay người rời đi.

Robte đưa tay ra, cuối cùng chỉ có thể lắc đầu một cái, hướng về buồng lái phương hướng đi đến.

Hai người tách ra sau đó không lâu, một tia chớp bỏ ra bầu trời, mưa xối xả mưa tầm tã mà xuống, giống như ngày tận thế đến phút cuối cùng như thế.

Vừa vặn, Machel vừa vặn đi ngang qua một cánh cửa bị mở ra gian phòng, xuyên thấu qua cửa sổ, hắn nhìn thấy một chiếc củ nát màu đen thuyền gỗ lưu lại ở ngoài cửa sổ cách đó không xa, này chiếc trên thuyền gỗ còn có thật nhiều tảo biển cùng rong biển, những này hải sinh thực vật giống như là trực tiếp theo trên thuyền gỗ mọc ra.

"Vậy thì là. . . Thuyền âm hồn sao?" Machel xuất hiện một loại trái tim băng giá cảm giác.

Lúc trước Hore nói thời điểm, hắn cho rằng thuyền âm hồn cũng chỉ là một chiếc bình thường thuyền, chỉ có mặt trên không có bất kỳ người nào, bây giờ nhìn lại, phía trên này chẳng những có sinh vật, hơn nữa vô cùng nguy hiểm, nguy hiểm đến trên thuyền Blue Pear đi viên có thể sẽ toàn bộ cái chết.

Vừa muốn quẹo góc đi tới khoang chứa hàng cửa thời điểm, Machel trái tim đột nhiên dừng lại một chút, trong giây lát này, hắn cảm giác tất cả xung quanh đều giống như biến thành chậm, đương nhiên, càng to lớn hơn khả năng là phản ứng của hắn mức độ biến nhanh rồi.

Xanh dương màu xanh lá vậy cả xuất hiện ở trước mắt, tiếp theo, một đôi tròn xoe con người gắt gao trùm mắt Machel.

Theo đôi mắt này hạt trong, Machel nhìn thấy lạnh lẽo cùng trống vắng.

Cùng lúc đó, hai tay hắn cầm trong tay cây đinh ba, trực tiếp hướng về đột nhiên xuất hiện Người cá đâm tới. Tuy rằng trước đây chưa từng có sử dụng tới loại vũ khí này, nhưng mà nếu cây đinh ba là giáo dài loại vũ khí, không nghi ngờ chút nào, đâm thẳng là đơn giản nhất hiệu quả phương thức công kích.

Hắn mục tiêu công kích là đối phương con người.

Keng!

Hai thanh cây đinh ba đụng vào nhau, ra sắc bén âm thanh.

"Sức lực thật lớn. . ." Machel cảm giác gan bàn tay có chút đau cảm giác đau, hắn cố gắng ổn định cây đinh ba, để vũ khí nhắm ngay phía trước, không để cho mình kẻ hở mở ra, nếu không thì, một hiệp liền có thể phân ra thắng bại, cũng chôn vùi rơi tính mạng của chính mình.

Cùng Machel so với, thân thể người cá đông đưa động tác muốn đôi chút rất nhiều, dù sao bất kể là thể lực trên vẫn là thông thạo trình độ trên, hắn nếu so với Machel mạnh.

Tiếp đó, Người cá dùng tiến công, hắn tấn công phương thức cùng Machel như thế, đều là đâm thẳng.

Chẳng qua, cùng Người cá phản ứng, không giống, Machel không có lựa chọn dùng trong tay mình cây đinh ba ngăn cản, mà là về phía sau nhảy một bước, kéo xuống cùng Người cá khoảng cách.

"Không thể xoay người chạy trốn, thuyền trưởng Davy cái chết có thể cũng là bởi vì chạy trốn mà bị Người cá ném ra cây đinh ba đâm trúng, đã như vậy, chỉ có thể nghĩ biện pháp giết nó, có thể là. . . Trên mình vũ khí chỉ có cây đinh ba cùng dao găm, thứ nhất không cách nào chống lại, thứ hai, có thể còn không đến gần, chính mình liền chịu chọc vào lạnh thấu tim." Machel nhíu nhíu mày.

Tuy rằng chạy trốn không được, nhưng mà tránh né nhưng hoàn toàn có thể.

Machel trốn vào vừa nãy đi ngang qua trong phòng, hắn sau khi vào phòng, lập tức đem cửa khoá lên, sau đó đem bàn di chuyển đến cửa, ngăn chặn cửa.

Hắn vừa vặn làm xong tất cả những thứ này, cửa liền chịu cây đinh ba đâm một vết thương.

Này tà vẹt cửa căn bản ngăn cản không được bao lâu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 122: Người trốn

"Chặn không được bao lâu." Machel chung quanh tìm tòi, muốn tìm được một chút thứ có ích, "Chẳng qua, coi như có, cũng là cứu sống đồ vật a? Vũ khí loại hình đồ vật độ khả thi cần phải rất nhỏ. Nếu như thật đang không có, như vậy nhìn có thể hay không thông qua ga trải giường theo cửa sổ đi ra

ngoài, treo đến phía dưới trong khoang thuyền, phương pháp này quá nguy hiểm, trừ khi vận bất đắc dĩ, bằng không "

Chẳng qua, cuối cùng Machel cũng không có sử dụng loại sau biện pháp, bởi vì hắn vận may không tệ, tìm tới một cái súng kíp, còn có một chút viên đạn cùng thuốc nổ, cây súng này nhìn từ ngoài, hình thức rất mới, sử dụng hẳn là không bất cứ vấn đề gì.

Đem súng kíp cầm trong tay sau đó, Machel nhìn một chút khe thuốc súng, bên trong đã nhét vào thuốc nổ.

"Trước đây chỉ đơn giản biết một chút, chẳng qua súng kíp nguyên lý ta vẫn là biết một chút, sử dụng đá lửa cùng trừ lưỡi gà va đập xuất hiện tia lửa, sau đó tia lửa nhen lửa thuốc nổ, do đó thúc đẩy viên đạn bắn ra." Machel đem nòng súng nhắm ngay cửa, "Rõ ràng, cùng hiện đại súng ống không giống, súng kíp thay đạn thời gian tương đương lâu, hiện tại ta căn bản không có thời gian nghiệm chứng ý nghĩ của chính mình."

Rất nhanh, cửa liền bị mở ra, Người cá hướng về Machel lộ ra sắc nhọn hàm răng, có lẽ hẳn cho rằng Machel đã là cua trong rọ, căn bản là không có cách chạy trốn.

Àm!

Tiếng súng vang lên, Machel cảm giác mình vai phải đụng phải đòn nghiêm trọng, lỗ tai cũng giống như chịu đến xung kích, có đôi chút ù tai, thuốc nổ bốc cháy xuất hiện sương mù chịu hút vào xoang mũi, có một loại muốn ho khan cảm giác.

Người cá hướng về Machel đuổi ra nó cây đinh ba, rõ ràng chỉ có không tới 1 mét khoảng cách, nhưng là đối với nó tới nói, đi giống như cách một thế giới, cuối cùng, Người cá không cam lòng bỏ ở trên mặt đất, tròn xoe con người cũng đã biến thành mất cá chết.

"Khắc khắc!" Machel ho khan hai tiếng.

Hắn không có lập tức nhét vào đạn dược, mà là đem súng kíp bỏ xuống, sau đó dùng cây đinh ba nhiều đâm mấy lần, xác nhận cá người đã ngộp rồi sau đó, mới đưa đạn dược bao xé ra, đem một phần thuốc nổ đổ vào khe thuốc súng, còn lại toàn bộ theo nòng súng đổ vào, làm phóng ra thuốc nổ, cuối cùng, hắn đem hình tròn đầu đạn theo nòng súng đổ vào, sau đó dùng đồng bộ que còi đánh, bảo đảm đầu đạn sẽ không lẫn lộn.

"Còn sót lại 4 bao, thêm vào này 1 phát, tổng cộng 5 phát, cần phải đầy đủ." Machel vượt qua cá xác người, đi ra khỏi phòng.

Đã có súng kíp, hẳn sẽ không có sử dụng nữa cây đinh ba, dù sao cũng là giáo dài loại vũ khí, trọng lượng không hề nhẹ nhàng.

"Vừa nãy thay đạn dùng mười mấy giây thời gian, xem ra ở bình thường đánh nhau trong, trừ khi có người hỗ trợ, hoặc là kẻ địch không thể di chuyển, bằng không ta căn bản không có cơ hội bắn ra thứ hai phát. Mặt khác, vì có thể hiệu quả ứng đối tình huống bây giờ, ta vẫn là không vác ở trên lưng, nếu như gặp phải tập kích bất ngờ, có thể căn bản không có thời gian để ta cầm súng."

Machel đi tới cửa khoang chứa hàng, lúc này đã không có ai trông coi, khoang chứa hàng cửa cũng hoàn toàn mở ra, tựa hồ đang hoan nghênh người còn lại tiến vào.

Đi vào khoang chứa hàng, Machel phát hiện phần lớn hàng hóa đều chịu lật đổ trên đất, nguyên bản khác thường chỉnh tề khoang chứa hàng trở nên dơ bẩn rối loạn không thể tả.

"Này không phải là cùng ý nghĩ của ta như thế sao? Chẳng lẽ có người còn lại ẩn núp ở giam giữ trẻ con khoang đáy trong?" Machel tăng cao chính mình cảnh giác, hắn đi tới mấy móc vị trí, phát hiện mấy móc đã bị người mở ra.

"Ta nhớ tới cửa vào ở nơi này" hắn ở vốn là là cửa vào địa phương nhìn thấy một cái rương hàng, "Xem ra thật sự có người nghĩ đến cái biện pháp này, chẳng cần biết người này là ai, trừ khi là Robte, bằng không có thể khẳng định cùng khoang đáy những này trẻ em có quan hệ, nói cách khác, ta vẫn như cũ nằm ở nguy hiểm ở trong."

Nặng nề đẩy một cái rương hàng, Machel phát hiện này một kẻ trong rương hàng hóa đã chịu lấy xuống hơn nửa, còn lại trọng lượng cho dù ở phía dưới cũng có thể dựa vào một người sức mạnh dời đi.

"Trên đất không có chất nhầy, hẳn là không Người cá đi qua nơi này, vì lẽ đó, bất kể là vì bắt người vẫn là vì hàng hóa, Người cá đều không có lý do gì sẽ không tìm tới nơi này, chỉ là vẫn không có lực soát tới đây mà thôi." Machel suy nghĩ một chút, sau đó đem hàng hòm đẩy ra, tiếp tục hắn đem nòng súng nhắm ngay lại lúc này.

"Ai ở bên trong?" Hắn giả tăng âm lượng.

Chờ năm giây, bên trong không có bất kỳ thanh âm gì truyền đến.

"Nếu như không một người nói chuyện, ta liền thấy ta có thể di chuyển bất luận là đồ vật gì đều ném vào đi." Machel đối với cửa vào nói một câu.

"Chờ đã!" Lần này, rất nhanh sẽ có người nói chuyện, là âm thanh Pamond.

Tiếp đó, mặt Pamond xuất hiện ở Machel trong tầm mắt.

"Hóa ra là người, lái chính." Machel cười cợt.

Nghe được Machel sau, về mặt Pamond biến ảo không ngừng, giống như bị tóm lấy kẻ trộm như thế.

"Bên trong đĩa nhỏ là người bắt sao?" Machel liếc lờm cửa, tạm thời vẫn không có Người cá xuất hiện.

"Không phải, ta chỉ phụ trách đem những đĩa bé này vận đến Nalan, không phải ta bắt." Pamond bò đi ra, chẳng qua Machel vẫn dùng súng chỉ vào hắn, vì lẽ đó Pamond cũng không có cơ hội tới gần.

"Nói như vậy, người chỉ là toàn bộ giao dịch dây xích trong một vòng?" Machel lùi về sau hai bước, kéo dài khoảng cách, nếu như áp sát quá gần, rất có thể chịu Pamond nắm lấy cơ hội.

Đối với Pamond tới nói, một khi có cơ hội chống lại Machel, hắn nhất định sẽ không nương tay.

Càng to lớn hơn khả năng là trực tiếp giết chết Machel.

"Bên trong ngoại trừ bị tóm đĩa nhỏ ở ngoài, còn có người sao?" Machel hơi di chuyển lại nòng súng, ra hiệu chính mình chỉ chính là phía dưới điều này có thể khiến người ta trốn khoang đấy.

"Không còn." Pamond đến gần một bước.

"Đứng yên đừng nhúc nhích, hai tay nâng lên đến, lái chính Pamond, xin người chú ý hành vi của chính mình, nếu như người quá mức tới gần ta, ta nghĩ ta vẫn là lựa chọn trực tiếp nổ súng tốt rồi, tuy rằng ta có một vài vấn đề cũng muốn hỏi người, nhưng mà ta càng đề ý tính mạng của chính mình." Machel phát hiện Pamond nhỏ nhất động tác.

Sắc mặt Pamond vô cùng khó coi, chẳng qua vẫn là đưa tay nhấc lên.

"Đêm đó ném xác chết người là ai? Nhất định là người đồng bọn, nói đi." Machel vừa liếc nhìn cửa.

Lúc này, Pamond quay lưng với khoang chứa hàng cửa, mà Machel là chính diện đối với khoang chứa hàng cửa, vì lẽ đó hắn mới có thể đồng thời theo dõi hai địa phương này.

Pamond không phải rất muốn nói.

"Nói mau." Ánh mắt Machel bắt đầu ác liệt.

"Dagros mục sư Machel, xin cho phép ta nhắc nhở người một câu, hiện tại không hề là lãng phí thời gian thảo luận những chuyện này thời điểm, bên ngoài cái nào Người cá, chúng nó số lượng hơi nhiều, chúng ta căn bản không có cách nào cùng chúng nó chống lại, hiện tại Kenan chính xác dẫn dắt thủy thủ phòng thủ buồng lái, đương nhiên, bọn họ nhất định sẽ thất bại, cuối cùng, cả chiếc thuyền có thể sống sót người chỉ có người cùng ta." Pamond nói ra ý nghĩ của chính mình.

"Dagros sao? Chỉ sợ hắn không chỉ là trợ thủ của người đơn giản như vậy." Machel cười cợt.

"Người có ý gì?" Pamond đem tay của chính mình để xuống.

"Ta nghĩ, nếu như ta không đoán sai, cha mẹ Jeny, thủy thủ Howard cùng bác sĩ Edward còn có Chaeri quý bà, năm người này chết đều cùng Dagros có quan hệ." Machel nói rằng.

"Cái gì?" Pamond cúi đầu nhìn một chút chính mình vừa vận bò ra địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Cạm bẫy

"Hắn cũng ở phía dưới sao?" Pamond theo bản năng về mặt chịu Machel chú ý tới.

"Không có." Pamond cắn răng.

"Để hắn đi ra." Machel hình như căn bản không nghe thấy Pamond trả lời, nói thẳng ra yêu cầu của chính mình.

Nghe được Machel, Pamond cười cợt, "Tuy rằng ta không biết người tại sao đem hết thầy vụ án giết người đều tính toán ở Dagros trên đầu, nhưng mà hẳn thật sự không tại hạ mặt, hẳn cùng Kenan đều ở tại buồng lái."

"Ta không muốn lập lại một lần nữa." Giọng điệu Machel vô cùng cương quyết.

"Nếu như người không tin ta, liền nổ súng đi. Ta không có cách nào để một cái không ở khoang đáy người theo khoang đáy đi ra." Pamond tức giận phi thường.

Àm!

Machel bóp cò, tiếng súng ở trong khoang chứa hàng vang vọng.

"Ta không tin người." Machel trả lời, đồng thời lùi lại mấy bước, kéo xuống mình cùng cửa vào khoảng cách, phòng ngừa có người thừa dịp chính mình thay đạn thời gian đột nhiên bò ra ngoài.

Pamond nằm trên đất, trên mặt là khó có thể tin về mặt, lúc này hẳn ngực máu thịt be bét, căn bản không thể nào cứu sống.

Hắn muốn mở miệng nói chuyện, nhưng là cổ họng tất cả đều là máu, căn bản không có cách nào phát ra tiếng.

Qua hai giây, Pamond liền tắt thở rồi, tương lai

thênh thang lái chính cứ vậy đi chịu Machel một súng đưa đánh chết.

"Tiếng súng rất có thể sẽ đưa tới Người cá, chẳng qua hiện tại, chỉ ít ta đã giải quyết ba cái trong lúc nguy hiểm một cái, theo vừa nãy Pamond trả lời có thể biết, Dagros cùng Pamond một nhóm, cũng tham dự buôn bán bán trẻ con chuyện này, đồng thời, như kết quả nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn cũng là này một phe trong nòng cốt nhân vật."

"Cho tới thuyền trưởng Davy, ta nghĩ hẳn cũng không biết chuyện, tương tự, phó nhì Kenan bởi vì còn ở buồng lái chống đỡ Người cá, cần phải cũng không rõ ràng này một nơi. Cứ như vậy, chức vị quyền hạn nhỏ nhất Dagros trái lại là nhân vật nguy hiểm nhất, hẳn không chỉ có tham dự buôn bán bán trẻ con, hơn nữa còn là Tagusla, Herzeroch tín đồ, xác trong trang viên nhà Lef có lẽ có không ít cũng xuất từ tay hắn."

"Nguyên lai, không hề là đối phương theo dõi ta đi tới thuyền Blue Pear, chẳng trách đang cùng ta cũng như thể hành khách trong không có phát hiện đặc biệt đáng giá nghi ngờ người." Nghĩ tới đây, Machel đã đem đạn được lắp tốt rồi.

Hắn đi tới lối vào nơi, đem nòng súng đối với phía dưới, cũng chính là tiến vào khoang đáy lối vào.

"Dagros, đi ra đi, ta sẽ không giết người." Machel giả tăng âm lượng, "Người cùng Pamond không giống, hẳn đã không có bất kỳ giá trị lợi dụng, nhưng mà người không giống nhau, trên người người ẩn giấu bí mật so với hắn muốn nhiều, vì lẽ đó, ở giải thích những bí mật này trước, ta sẽ không nổ súng giết người."

Thấy bên trong không có bất kỳ người nào âm thanh truyền ra, Machel đem một bên ly để cao đá ra.

"Nếu cái ly vô dụng, cái kia đưa người một chút rượu tốt rồi." Machel tiếp tục làm chuyện của chính mình.

Bởi vì khoang đáy trong còn có đứa trẻ vô tội, vì lẽ đó Machel cũng không có làm ra hướng về khoang đáy nổ súng hành vi, nguyên nhân trọng yếu hơn là, theo hành lang tiến vào khoang chứa hàng, cũng theo khoang chứa hàng tiến vào khoang đáy là hoàn toàn khác nhau hai việc.

Thứ nhất chính mình có thể duy trì súng kịp vẫn nằm ở trạng thái chờ, chỉ cần gặp phải nguy hiểm, bất cứ lúc nào cũng có thể phóng ra, nhưng mà theo khoang chứa hàng đến khoang đáy, đi rất khó duy trì trạng thái như thế này, một tay nổ súng kết quả rất có thể là tay phải của chính mình đứt đoạn mất, mà kẻ địch nhưng không có chịu đánh trúng.

Hắn đem rượu bình nắp bình mở ra, sau đó đem rượu cũng tiến vào.

"Theo lý mà nói, bên trong cần phải có đứa nhỏ tiếng khóc mới đúng, tại sao cho đến bây giờ vẫn không có bất kỳ đáp lại?" Machel cảm giác sự việc có gì đó không đúng, ngay sau đó đem chiếc lọ ném qua một bên.

Giữa lúc hắn dự định làm những gì thời điểm, cửa khoang chứa hàng đột nhiên xuất hiện Người cá, chỉ có lúc này, Người cá vẫn chưa hoàn toàn tiến vào khoang chứa hàng, chúng nó cũng căn bản không có nhìn thấy Machel.

Dưới tình thế cấp bách, Machel tùy ý tìm một cái rương làm che chở.

"Phân tán đến quá mờ ra, một súng đánh chết hai con Người cá khả năng không lớn, trước tiên chờ cơ hội. May là hiện tại khoang đáy lối vào đã mở ra, Người cá nhất định có thể phát hiện, liền để bọn họ đi xuống trước thăm dò tốt rồi, cho tới những thứ kia đứa nhỏ, chỉ có thể hi vọng bọn họ mạng lớn." Machel dán vào khoang chứa hàng vách tường, ẩn núp ở góc ở trong.

Xác Pamond chịu Người cá phát hiện, đồng thời bị phát hiện còn có khoang đáy lối vào.

Tiếp đó, Machel nghe được Người cá vị trí phát ra một chút thanh âm kỳ quái, hình như là Người cá trong lúc đó ở đối thoại, đang thương lượng một ít chuyện.

Cuối cùng hai con Người cá đều bò xuống dưới, đối với bọn hắn tới nói, ngoại trừ có súng giới loại vũ khí này loài người ở ngoài, loài người còn lại đều rất khó cùng bọn họ chống lại, huống chi là hai con Người cá đồng thời tiến vào khoang đáy.

Cũng không lâu lắm, phía dưới liên truyền đến mồn đồ gè xé rách âm thanh, sau đó là sột sột soạt soạt tiếng vang, tiếp theo, hết thảy đều quy về yên tĩnh.

Machel ngừng thở, "Tuy rằng không biết khoang đáy xảy ra cái gì, nhưng mà nhất định sẽ không là chuyện tốt đẹp gì."

"Ta hiện tại đối mặt nguy hiểm vẫn là hai cái, một cái là Dagros tên này Herzeroch tin đồ mang đến nguy hiểm, dù thế nào hắn đang mưu đồ cái gì, trên người ta Bản thảo của Vildro nhất định là hắn thứ cần thiết, mà cho nên ta ngồi thuyền Blue Pear chính là vì hủy diệt này một tay bản thảo, vì lẽ đó ta cùng Dagros trong lúc đó căn bản không có điều hòa khả năng."

"Một cái khác nguy hiểm là thuyền âm hồn mang đến nguy hiểm, những người cá này tuy rằng trí lực không hề cao, nhưng mà liên từng binh sĩ năng lực tác chiến mà nói, ngoại trừ sử dụng súng ống ở ngoài, vũ khí lạnh rất khó cùng bọn họ chống lại, mấu chốt nhất chính là, ta căn bản không biết kết quả có bao nhiêu Người cá, cũng không rõ ràng có phải là hết thảy Người cá đều sử dụng đồng nhất loại phương thức công kích, có lẽ, còn sẽ xuất hiện tương tự với trong game Người cá thuật sĩ tồn tại, sẽ sử dụng những khác tấn công, tỷ như phóng độc chờ"

"Vấn đề là, muốn hủy diệt Bản thảo của Vildro nhất định phải đi tới Biển Đốt, mà muốn đi tới Biển Đốt, nhất định phải leo lên thuyền âm hồn, mà muốn leo lên thuyền âm hồn, trước hết giải quyết những người cá này, hoặc là, nếu như có tù binh một nói, ta cũng có thể thông qua bị bắt làm tù binh phương thức leo lên thuyền âm hồn, chỉ có phương pháp này quá nguy hiểm"

"Hay là, ta có thể sử dụng Dagros đến tiêu diệt những người cá này, chỉ ít, hắn tri thức chuyển hóa đi ra sức mạnh, ở tình huống đặc thù dưới, vượt xa súng ống."

Nghĩ tới đây, Machel đi tới khoang đáy ló vào nơi, mùi máu tanh theo cửa vào toả ra, vô cùng dày đặc.

"Chết hết sao? Vẫn là"

Đang lúc này, Dagros theo khoang đáy bò đi ra, hắn nhìn thấy Machel sau, thân thể run lên, rõ ràng là chịu hù dọa rồi.

"Tại sao ngươi không có chết?" Dagros vô cùng kinh ngạc.

"Ta vì sao lại chết?" Machel cau mày hỏi.

"Cái kia vừa nãy đi xuống chính là" Dagros nháy mắt một cái.

"Người cá." Machel cười khẽ một tiếng, "Lên đây đi, như ngươi vậy bò tới cây thang trên cũng rất mệt không phải?"

Dagros mặt tối sầm lại theo khoang đáy bò đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Lý do

"Chúng ta rốt cục gặp mặt, không tự giới thiệu mình một chút sao? Ngài Dagros, hoặc là, ta xưng hô ngươi vì bên Molof ác ma giết người, Tagusla thủ lĩnh, Herzeroch trung thực tin đồ cùng kẻ cận kề?" Machel nòng súng vẫn đối với đầu Dagros, chỉ cần thứ hai có bất kỳ không tầm thường động tác, hắn sẽ kéo cò súng.

"Mục sư Machel, không muốn khiêu khích, ngươi tình huống bây giờ cũng sẽ không tốt hơn ta bao nhiêu." Dagros hơi cúi đầu, hình như đang suy nghĩ gì sự việc.

"Khoang đáy đưa nhò đâu?" Machel mở miệng hỏi.

"Đều chết rồi." Dagros không có ngược châm biếm, cũng không có che lấp, nói thẳng ra rồi kết quả.

"Người giết?"

"Là ta giết." Dagros đem tay của chính mình đặt tại trước mặt Machel, mặt trên tất cả đều là mới mẻ vết máu.

"Làm đồ cúng sao?" Machel cảm thấy được sự việc cũng không đơn thuần.

"Bản thảo của Vildro ở trên thân thể người đi, mục sư Machel, nói thật, ở lúc mới bắt đầu, ta còn rất do dự muốn không nên rời đi thuyền Blue Pear, dù sao đi ngang qua ăn cắp cùng cướp giết hai chuyện này sau đó, người so sánh trước đây muốn càng thêm cảnh giác, lại thêm Lef bị tóm, ta căn bản không có niềm tin quá lớn theo trong tay người thu được bản thảo."

"Làm ta ở thuyền Blue Pear hành khách trong danh sách nhìn thấy tên người thời điểm, ta liền biết ta không cần lại lo lắng lựa chọn vấn đề, liền độ khó mà nói, ần núp ở nhà thờ Thần Tinh người cùng ở trên thuyền Blue Pear người, chênh lệch vô cùng lớn, lại như ở tại bảo vệ tốt nhà giàu tụ tập cùng khu ổ chuột trong lúc đó khác biệt như thế."

Dagros nói tới chỗ này, ánh mắt đột nhiên trở nên tàn nhẫn lên.

"Lùi về sau, đứng cách ta ba mét tác dụng địa phương." Tuy rằng Machel đối với Dagros nói tới nội dung cảm thấy rất hứng thú, nhưng mà hần nhưng không có thả lỏng chính mình cảnh giác.

Nghe được Machel, Dagros hừ một tiếng, không tình nguyện lùi lại mấy bước.

"Nói tiếp đi, thuyết phục ta, không phải vậy, kết quả người cũng biết." Machel dùng ánh mắt hướng về Dagros ra hiệu, để hần xem chính xác nằm trên đất xác Pamond, theo cái chết thời gian để tính, hiện tại xác chết cần phải còn có nhiệt lượng.

"Tuy rằng ta không biết người leo lên thuyền Blue Pear mục đích là cái gì, nhưng mà nhất định cùng Bản thảo của Vildro có quan hệ, ta nghĩ, là mục sư Hore xin nhờ người làm chuyện gì mới đúng, chuyện này nhất định cùng chính hần có quan hệ, mà mục sư Hore nguyên bản cuộc sống yên tĩnh lại bị Bản thảo của Vildro làm hỏng, vì lẽ đó, ta suy đoán người leo lên thuyền Blue Pear mất liền là mang đi bản thảo, hoặc là hủy diệt bản thảo."

Dagros mở miệng, hần ở hướng về Machel nói ý nghĩ của chính mình.

"Dù thế nào đi nữa, ta cũng không thể để người hủy diệt bản thảo, bằng không, Herzeroch không biết khi nào mới có thể xuất hiện, ở tháng năm dài đằng đẳng ở trong, cơ hội như thế có rất nhiều, nhưng là đối với ta mà nói, đi chỉ có một lần." Dagros thờ dãi, "Nếu người muốn biết những này, ta sẽ nói cho người biết tốt rồi."

"Có lẽ là trước đây, trên thực tế cũng không phải rất lâu, có lẽ năm, sáu năm trước, thuyền Blue Pear gặp phải bão táp, chịu đến hư hao, không thể không ngừng ở một hòn đảo trên, hòn đảo này chúng ta trước chưa từng thấy, trên bản đồ cũng không có ghi chép, vì lẽ đó cũng không rõ ràng hòn đảo này mặt trên kết quả có món đồ gì."

"Ngay sau đó, một phần thủy thủ lưu lại trông coi thuyền Blue Pear, mặt khác một chút thủy thủ đi tới hòn đảo bên trong, hy vọng có thể tìm tới thứ có ích, đồ ăn nước hoặc là cần dùng gỗ cũng có thể. Không lâu, chúng ta phát hiện một cái bộ lạc, vô cùng nguyên thủy loại kia, trên người bọn họ thậm chí đều không có quần áo đồ vật, chỉ có một ít đơn giản che chắn vật chặn lại rồi ** vị trí."

"Chúng ta tiến lên hỏi thăm bên trong bộ lạc người, ngoài dự đoán mọi người chính là, tuy rằng tiếng nói của bọn họ cùng chúng ta có khác nhau, nhưng mà vẫn có thể tiến hành đơn giản truyền đạt, bọn họ xưng hô chính mình vì Tagusla "

Dagros nói tới chỗ này ngừng lại, hần nhìn Machel, trên mặt lộ ra ý cười.

"Tagusla? Đây không phải Herzeroch tín đồ tự xưng sao?" Machel nói rằng.

"Không sai." Dagros gật gật đầu, "Có lẽ người đã hiểu, Tagusla cũng không phải là loài người chính mình lấy tên, nếu như là loài người chính mình lấy tên, như vậy dù thế nào đi nữa đều sẽ không truyền tới cái kia bộ lạc ở trong, hoặc là theo bộ lạc ở trong truyền ra, bởi vậy, Herzeroch tín đồ sở dĩ xưng là Tagusla, là bởi vì bọn họ nghe được Herzeroch kêu gọi."

"Nói tiếp." Machel nháy mắt một cái.

"Tagusla cho chúng ta thức ăn nước uống, tuy rằng không phải rất nhiều, chẳng qua nhưng đầy đủ tạm thời lấp đầy chúng ta cái bụng, ở Tagusla lời thuyết minh dưới, chúng ta biết cả hòn đảo vô cùng lớn, bọn họ cũng không có thăm dò bao nhiêu địa phương, cũng không biết trên hòn đảo có phải là có người còn lại."

"May mắn chính là, chúng ta ở trên hòn đảo phát hiện rất nhiều động vật, đồng thời số lượng rất dồi dào, chúng ta đối với những động vật này loại thịt tiến hành rồi ướp muối, lấy thuận tiện giữ gìn, đồng thời, chúng ta cũng tìm tới có thể chữa trị thuyền Blue Pear gỗ, chẳng qua bởi vì công cụ không phải rất dồi dào, vì lẽ đó chặt cây cần thiết thời gian rất dài, có một ít thủy thủ ở trong quá trình này được "

"Ta không phải tới nghe người thế nào giảng giải thoát hiểm câu chuyện, mời người nhanh chóng tiến vào trọng điểm, Dagros." Machel đánh gãy Dagros.

"Được rồi." Dagros bày ra hai tay, biểu cảm trên mặt cực kỳ không tình nguyện.

Chẳng qua Machel có thể thấy được, theo vừa nãy nét mặt Dagros đến xem, hần tựa hồ đối với giảng giải chính mình ở trên hòn đảo trải qua cảm thấy

hứng thú vô cùng.

"Đúng rồi, bác sĩ Edward có phải là cũng ở bên trong?" Machel đột nhiên nghĩ đến đã cái chết Edward.

"Không sai." Dagros hừ lạnh một tiếng.

"Hắn nói hắn phương pháp phối chế là theo một cái trong bộ lạc được, liền là người nói cái kia bộ lạc a?" Machel nâng lên khóe miệng, "Bởi vì hắn để Jeny khôi phục thần trí, vì lẽ đó người liền giết hắn?"

"Không, ta đã sớm muốn giết hắn, lẽ nào người quên mất, hết thấy trong phòng, chỉ có bác sĩ Edward nhà ở gian phòng là sớm nhất nhất cố định gian phòng? Còn lại cái chết người vị trí gian phòng đều là ta sau đó sắp xếp, bao quát người công tác dùng phòng sám hỏi, mục sư Machel, người thông minh như vậy, cần phải đã sớm nghĩ đến a?" Dagros châm biếm một câu.

"Nói cách khác, người bố trí ngôi sao sáu cánh, là lấy bác sĩ Edward gian phòng làm một cái đỉnh điểm đến thiết lập?" Machel cau mày hỏi, tay phải hắn dính sát cò súng.

"Đúng thế." Dagros gọn gàng dứt khoát trả lời Machel vấn đề.

"Vì sao người muốn đối với Jeny làm loại chuyện kia?" Machel tiếp tục hỏi thăm, cho tới hòn đảo sự việc, hắn muốn trước tiên chậm một chút.

"Bởi vì nàng đặc biệt, ta nhớ tới Jeny đi tìm người a? Mục sư Machel, nàng là tỷ người chưa chắc có được một ngoại cảm thể chất, có nàng, lần này kêu gọi nghi thức tỷ lệ thành công đem đề cao thật lớn." Dagros vô cùng hưng phấn, "Nhưng là nàng tìm người, mục sư Machel, đều là người hại nàng, nếu như người từ chối thuyền trưởng Davy yêu cầu, liền sẽ không phát sinh chuyện như vậy."

"Có ý gì?" Machel cảm giác mình toàn thân dòng máu đều muốn bốc cháy lên.

"Bởi vì nàng có tác dụng đặc biệt, vì lẽ đó ta không thể giết chết nàng, nhưng mà phòng sám hỏi lại là nghi thức tất yếu địa điểm, bởi vậy, ta không thể làm gì khác hơn là đối với thân thể của nàng trước tiên tiến hành giai đoạn trước xử lý, thuận tiện làm cho nàng mất đi chân tay, thể này nàng thì sẽ không chạy loạn khắp nơi, cũng sẽ không đi nhầm vào phòng sám hỏi mà chết."

"Người!" Ngón tay Machel gắt gao đề lên cò súng, hắn chỉ cần lại hơi thêm lớn một chút sức lực, trước mặt Dagros liền sẽ tử vong.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Câu chuyện

"Xem ra, ta hình như đánh giá thấp người tàn nhẫn trình độ." Machel cuối cùng khắc chế chính mình kích động, "Lẽ nào người tính chính xác ta sẽ không đối với người nổ súng? Phải biết, Pamond trước cũng là nghĩ như vậy, hắn hiện tại kết quả người cùng nhìn thấy."

"Người cùng người bình thường không giống nhau, mục sư Machel, đây là ta ở trên thân thể người nhìn thấy phẩm chất riêng, thông thường tới nói, một khi xác nhận ta cùng Lef là đồng bọn, người bình thường đều sẽ trực tiếp để ta cái chết, nhưng là người không có, mà là cực kỳ có đủ kiên nhẫn hỏi thăm ta, tuy rằng trong lời nói vô cùng cương quyết, nhưng là, biểu hiện của người lại làm cho ta hiểu, ta đối với người còn có giá trị lợi dụng. Lại như Jeny đối với ta cũng như thế, cái này cũng là ta không có giết lý do của nàng." Dagros vẫn còn đang làm tức giận Machel, hắn tựa hồ đối với làm chuyện như vậy nổi lên hứng thú.

"Mời người nói tiếp nói người ở trên hòn đảo trải qua, Dagros, ta cũng không có quá nhiều thời gian lãng phí ở trên thân thể người." Machel cười cợt.

Dagros hơi kinh ngạc, hắn không nghĩ tới lời của mình lại nổi lên ngược hiệu quả. Tương đối tại bình tĩnh Machel mà nói, hắn càng muốn đối mặt tức giận Machel, đối phương nếu như vẫn duy trì hiện tại loại này tư thế, chính mình gần như không có bất kỳ cơ hội chạy thoát thân.

Hắn nhưng cho tới bây giờ sẽ không cho là Machel sẽ bỏ qua cho chính mình.

Về tình về lý đều sẽ không.

"Được rồi, này quyết định bởi cho người." Dagros hít sâu một hơi, "Vật tư phương diện sự việc ta trước tiên bỏ xuống, nói chung, trong lúc này xảy ra rất nhiều chuyện, người nói bác sĩ Edward liền là một điều trong đó, ở trên hòn đảo, có một ít thủy thủ mắc bệnh lạ, tuy rằng bộ lạc người đối với loại bệnh này có một loại xưng hô, nhưng mà cũng không có quá to lớn ý nghĩa."

"Nói đến, loại bệnh này phát bệnh tình hình mục sư Machel người nên rất quen thuộc, phát bệnh người sẽ lọt vào đến một loại đồ dẫn trạng thái trong, bọn họ sẽ nghe được rất nhiều thanh âm kỳ quái, hoặc là sẽ xuất hiện một chút không hiểu ra sao ảo giác, bởi vì bày tỏ năng lực thiếu thốn, bọn họ cần bản không thể miêu tả bọn họ bản thân nhìn thấy sự vật, đúng rồi, câu nói này là bị bệnh thủy thủ ở sau khi khỏi bệnh nói cho mọi người, nhưng mà, ở một hai ngày sau, những này đã từng đối qua bệnh người bắt đầu làm một chút chuyện kỳ quái." Dagros nhìn một chút phía sau mình, khoang chứa hàng cửa còn có lưu lại cá trên thân thể người rơi xuống chất nhầy.

"Không cần lo lắng, ta sẽ ở Người cá giết chết người thời điểm sẽ nổ súng, thể này thì sẽ không lãng phí đạn." Machel nhìn thấy động tác Dagros, ngay sau đó lên tiếng nhắc nhở.

"Như người biết, những thủy thủ này mặc dù có thể chữa khỏi bệnh là bởi vì có bên trong bộ lạc một đặc biệt người trợ giúp, bọn họ có một cái chuyên môn tên, chẳng qua ta càng muốn gọi hẳn là Người lắng nghe. Người lắng nghe nói cho bị bệnh thủy thủ, bọn họ làm ra kỳ quái hành vi nguyên nhân là bọn họ chịu đến Herzeroch kêu gọi, đó là vượt qua thời gian cùng không gian kêu gọi."

"Sau đó thì sao?" Machel thúc giục.

"Thủy thủ nghe sau khi đến đều xem thường, nhưng là lại như thủy thủ đều đối với biển cả có mang kính ý như thế, bị bệnh thủy thủ tuy rằng ở bề ngoài biểu thị không tin, nhưng vẫn là hỏi thăm biện pháp giải quyết. Người lắng nghe nói cho những thủy thủ này, nếu như các người chịu đến Herzeroch kêu gọi, như vậy các người cần phải đi tìm nó, cần phải đi theo tiếng kêu tiến vào đảo bên trong, tiến vào cái kia một mảnh chịu trong bộ lạc nhân xưng vì khu cấm địa phương."

"Mặc dù mọi người đối với Người lắng nghe nửa tin nửa ngờ, chẳng qua nhưng cũng không tính đi sâu hòn đảo bên trong, theo bọn họ thăm dò bề mặt đến xem, hòn đảo này to nhỏ muốn vượt xa thủy thủ đoàn tưởng tượng, ở tình huống như vậy, rất dễ dàng xảy ra bắt trắc, mà một khi xảy ra bắt trắc, lấy trên hòn đảo chữa bệnh điều kiện, cần bản là không có cách điều trị. Tốt rồi tốt rồi, ta đơn giản một chút, những thủy thủ này sợ chết, vì lẽ đó không có đi, cho rằng chỉ cần chịu đựng là tốt rồi." Hai tay Dagros lòng bàn tay hướng lên trên, biểu thị thỏa hiệp.

Làm Dagros sau khi nói đến đây, Machel cũng đã có một cách sơ lược suy đoán.

"Đơn giản sắp xếp liền là, Dagros đoàn người tiến vào một cái thần bí hòn đảo, trên hòn đảo có một ít thổ dân, những thổ dân này văn minh vô cùng rốt lại phía sau. Tuy rằng văn minh trong lúc đó kinh ngạc sẽ mang đến cạnh tranh, nhưng mà bởi vì thủy thủ đoàn chỉ có là đi ngang qua, mà thổ dân đối với thủy thủ tiến hành đồ ăn dự trữ còn có gỗ chặt cây đều không có ý kiến gì, ngay sau đó hai bên y nguyên sống chung hòa bình."

"Đương nhiên, có lẽ trong thời gian này còn xảy ra một khác một ít chuyện, tỷ như lâu ngày sinh tình văn văn, dù sao thủy thủ cùng thổ dân trong lúc đó truyền đạt cũng không phải là không có chướng ngại, hai thứ ngôn ngữ cũng không giống nhau, thể này vừa đến, có lẽ thân thể phản ứng tự nhiên ngược mà trở thành tăng cường hai bên truyền đạt nguyện vọng một loại mảnh khảnh."

"Nói trở lại đề tài chính, vốn là đối với thổ dân tới nói, trên thuyền Blue Pear thủy thủ chỉ có là một chút khá đặc biệt khách qua đường, bọn họ cuối cùng sẽ rời đi, nhưng mà lúc này, xảy ra một chút chuyện kỳ quái, vậy thì là rất nhiều thủy thủ đều phát bệnh, loại bệnh này biểu hiện tình hình liền là đồ dẫn, cùng Jeny bị thương tổn sau tình huống như thế."

"Tuy rằng thủy thủ đoàn không có cách nào, nhưng mà địa phương thổ dân trong từng người vì Người lắng nghe người nhưng thông qua thuốc mảnh khỏe chữa khỏi những thủy thủ này, ta nghĩ, bác sĩ Edward phương pháp phối chế liền là theo trong tay Người lắng nghe thu được. Sau đó, tuy rằng những thủy thủ này cơ bản khôi phục bình thường, nhưng mà vẫn là có thể nhìn thấy một chút vật kỳ quái, hoặc là làm một chút kỳ quái hành vi."

"Xuất phát từ đối với bản thân an toàn suy xét, những thủy thủ này lần thứ hai tìm tới Người lắng nghe. Người lắng nghe nói cho thủy thủ, đây là Herzeroch kêu gọi, chỉ có đi theo loại này tiếng kêu, cũng chính là tiếp thu chính mình là thân phận của Tagusla, mới có thể có được. . . Yên nghỉ? Những thủy thủ này biểu hiện cùng mục sư Hore có một ít như, chỉ có mục sư Hore cũng không có lọt vào đến đồ dẫn ở trong, nhưng mà hẳn cũng chịu sâu sắc ảo giác quấy nhiễu."

Nghĩ tới đây, Machel lấy lại bình tĩnh, "Nói tiếp."

Nghe được Machel, nét mặt Dagros càng kém, như là ở lo lắng cái gì như thế.

"Chẳng qua những thủy thủ này trạng thái tinh thần càng ngày càng kém, như là ở hết sức điên cuồng cùng hết sức trong bình tĩnh chuyển đổi, loại tâm tình này thay đổi đột ngột gần như đề một chút thủy thủ xuất hiện tự sát ý nghĩ. Đương nhiên, ở còn lại thủy thủ ngăn cản dưới, bọn họ chưa thành công, chỉ là, thể này đi xuống cũng không phải biện pháp, cuối cùng, bọn họ vẫn là lựa chọn tiếp thu Herzeroch kêu gọi, đi tới hòn đảo bên trong, mà ta, cũng là một thành viên trong đó." Nói xong lời cuối cùng, Dagros cười cợt, sau đó cái nụ cười này trong ẩn chứa ý không phải tự giễu, mà là tự hào, có thể nghe được Herzeroch kêu gọi đối với Dagros tới nói là một loại vinh quang.

"Bị bệnh thủy thủ có lẽ ở một phần tư khoảng chừng, người không nhiều cũng không ít, đối với thuyền Blue Pear tới nói, ít đi những người này cũng sẽ không ảnh hưởng bình thường đi. Đáng lưu ý chính là, có một ít cũng không nghe thấy Herzeroch kêu gọi người cũng gia nhập vào đi tới hòn đảo bên trong trong đội ngũ, ta nghĩ, bọn họ làm như vậy nguyên nhân có thể cùng mục sư Machel người leo lên thuyền Blue Pear nguyên nhân như thế." Dagros đột nhiên đem đề tài dẫn tới trên người Machel.

Chương 126: Kim cương biển cả

"Đón lấy, những thủy thủ này liền hướng hòn đảo bên trong xuất phát, tuy rằng không rõ ràng cụ thể muốn đi chỗ nào, nhưng mà Herzeroch kêu gọi sẽ chỉ dẫn bọn họ đi tới chính xác địa phương, lại như về mặt tâm linh cảm ứng như thế, chúng ta xuyên qua dòng suối, vượt qua núi cao, ở vừa vặn lúc mới bắt đầu, bởi vì mấy người phát bệnh hoặc là bị thương, mà lựa chọn trở lại bộ lạc, nhưng mà những người còn lại y nguyên ở đi tới, đi đến một bước này, bọn họ bắt đầu từ từ tiếp thu Herzeroch kêu gọi, thật giống như loại này kêu gọi đã chịu viết ở trong mạch máu, bất kể đi đến nơi nào, đều sẽ không biến mất" ánh mắt Dagros trong lúc kỳ vọng tia sáng.

"Cuối cùng, những thủy thủ này đi tới trước một hang núi, dùng hang núi để hình dung cần phải không quá thỏa đáng, chẳng qua, ta chỉ có thể như vậy hình dung, bởi vì ta cũng không nghĩ ra một cái cảng tốt hơn từ . Bây giờ là một hình tam giác hang núi, cảng nói chuẩn xác, là một cái tam giác đều hang núi, vô cùng hoàn mỹ, tuy rằng thủy thủ trên tay không có tính chuẩn công cụ đo lường, nhưng mà không có một thủy thủ nghi ngờ điểm này."

"Ở chúng ta dưới chân, một cái che kín thần bí ký hiệu đường từ từ kéo dài tới hang núi nơi sâu xa. Lúc này, thủy thủ đoàn cũng không có lập tức vào hang núi ở trong, bọn họ lựa chọn ở hang núi cửa nghỉ ngơi , đây là một mặt, mặt khác, những thủy thủ này cũng đang suy tư chính mình tới nơi này ý nghĩa."

"Herzeroch kết quả là cái gì? Thủy thủ đoàn thảo luận vấn đề này, bọn họ cũng hỏi thăm qua Người lắng nghe, chẳng qua , đi không có được một cái xác định đáp án, cuối cùng, thủy thủ đoàn thương lượng ra một cái mọi người đều có thể tiếp thu đáp án, Herzeroch là chịu trực xuất thần, đương nhiên, này vô cùng buồn cười."

"Ngày thứ hai tỉnh lại, có một ít thủy thủ mất tích, liền là đột nhiên mất tích, không có bất kỳ dấu hiệu. Còn lại thủy thủ lấy vì bọn họ nửa đêm trở về bộ lạc, nhưng là điểm này nhưng nói không thông, những thủy thủ này căn bản không có cần thiết làm như vậy, bởi vì đã rất nhiều thủy thủ lựa chọn trở về bộ lạc, còn lại thủy thủ căn bản không khả năng ngăn cản bọn họ. Vì nghiệm chứng điểm này, một chút thủy thủ dự định trở lại đi tìm mất tích thủy thủ, nhưng là, bọn họ đi rồi nửa ngày cũng không có đường trên có người rồi đi dấu vết."

"Sau đó, còn lại thủy thủ quyết định mặc kệ mất tích thủy thủ, ngoại trừ lưu lại hai tên thủy thủ trông coi ở ngoài, còn lại thủy thủ toàn bộ tiến vào hang núi. Hang núi rất đen, không có một tia sáng, chẳng qua thủy thủ mang theo đèn dầu, theo khoảng cách đi sâu, thủy thủ phát hiện xung quanh hang núi xuất hiện biến hóa, thủy thủ nhìn thấy" Dagros nói tới chỗ này ngừng lại, tựa hồ đang chờ đợi Machel hỏi thăm mình.

Machel mặt lạnh, lúc này hắn đã kéo xuống cùng Dagros khoảng cách, bởi vì thời gian dài nhắm vào tư thế đối với hai tay tới nói gánh nặng quá lớn, vì lẽ đó hắn đổi dùng cảng thoải mái cầm phương pháp, chỉ cần bảo đảm có thể ở Dagros nhích lại gần mình trước nỗ lực là được.

Thấy Machel vẫn chưa hề trả lời, Dagros cũng hơi không kiên nhẫn, hắn co rúm hai lần khoe miệng, tiếp tục nói: "Chúng ta nhìn thấy kim cương, vô số kim cương, dường như toàn bộ hang núi đều là do kim cương tạo thành như thế. Ở đèn đuốc chiếu rọi xuống, những này kim cương khúc xạ ra chói lọi hào quang bảy màu."

"Hết thảy thủy thủ đều giống như điên rồi như thế, bọn họ dùng trong tay có thể phát hiện tất cả công cụ đi gõ do kim cương tạo thành vách đá, không có mang công cụ sử dụng hàm răng đi cắn. Nhưng là đây là kim cương a, thiên nhiên cứng rắn nhất vật chất, làm sao có khả năng sẽ bị đồ sắt đập ra, cảng không cần phải nói loài người hàm răng. Nhìn trước mắt vô tận nhưng không thể thu được đến của cái, thủy thủ đoàn đều cúi đầu ủ rũ, hình như quên mất bọn họ vào hang núi mục đích, mãi đến tận có một thủy thủ nhắc lên tiếp tục tiến lên."

"Nếu như các người có một cái kim cương đao, cần phải có thể cắt xuống, hoặc là dùng lửa đốt nhô lên bộ phận , thế này vừa đến, tuy rằng bộ phận kia kim cương sẽ bị chưng khô, nhưng mà sự tổn thất này hoàn toàn có thể chịu đựng." Machel nói một câu, tựa hồ đối với Dagros nói tới nội dung nhắc lên hứng thú.

Dagros cười cợt, nói rằng: "Mục sư Machel rất rõ ràng a, nếu như lúc đó mục sư ở đây, có lẽ chuyện sau này liền sẽ không phát sinh."

"Nói tiếp." Machel nghiêm mặt trả lời.

"Thủy thủ đoàn tiếp tục tiến lên, đi rồi không biết bao lâu, chẳng qua cái bụng không có đói bụng, cần phải không quá lâu đi. Rất nhanh, thủy thủ liền đến đến lối ra, bọn họ không do dự, trực tiếp đi ra ngoài, sau đó, bọn họ liền nhìn thấy một mảnh do kim cương tạo thành biển cả, trạng thái lỏng kim cương ở phía dưới, trạng thái rắn kim cương như tầng băng như thế ở trạng thái lỏng kim cương phía trên." Dagros còn muốn nói, nhưng là lại bị Machel đánh gãy.

"Các người không chết?" Machel hỏi.

"Mục sư Machel, tại sao người sẽ như vậy hỏi?" Dagros có chút tò mò.

"Không có gì, người nói tiếp đi." Machel khoát tay áo một cái.

Lúc này, thuyền Blue Pear lại kịch liệt chấn động một chút, lần này chấn động so với lần trước càng kịch liệt, Machel cùng Dagros hai người đều không đứng thẳng được, ngã trên mặt đất, nhưng mà chấn động cũng không có chấm dứt, hơn nữa càng ngày càng kịch liệt, hai người bắt đầu ở trên sàn nhà hướng về đồng nhất phương hướng trượt.

"Nguy rồi!" Machel nghĩ bắn súng kết thúc Dagros sinh mệnh, nhưng là theo trên thân thể tới nói, hắn vẫn cứ chỉ là một người bình thường, căn bản không có cách nào cãi lời định luật vật lý.

Tiếp đó, hai người đụng vào nhau, Machel muốn may mắn một chút, đánh vào trên người Dagros.

Phản ứng lại Dagros lập tức hai tay siết lại cổ Machel, bởi vì từ lâu dự phân định đến đối phương sẽ như vậy, vì lẽ đó Machel sớm đưa tay ngăn ở nơi cổ, ra sức tránh ra sau đó, tay phải Machel khuỷu tay một cái đòn nghiêm trọng, đánh vào Dagros bụng, chẳng qua Dagros cũng đập Machel một chân.

Lúc này, thuyền Blue Pear đột nhiên hướng về một mặt khác nghiêng, hai người đồng thời hướng về một mặt khác vách tường đi vòng quanh.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Bão táp ở bên ngoài hình như cũng không có lớn đến trình độ như thế này, lẽ nào là cái khác cùng Người cá như thế sinh vật biển?" Machel vô cùng nghi ngờ.

Ở trượt trong quá trình, Machel một chân đem Dagros đá văng, lúc này, tiếng súng đột nhiên vang lên.

Bởi vì thân tàu lộn lộn trình độ quá mức kịch liệt, súng kíp có súng không biết chịu món đồ gì đánh tới mà phóng ra đạn.

Hai tay Machel ngăn ở phía trước, hiện tại cảm giác của hắn là trời đất quay cuồng, căn bản không biết súng kíp ở vị trí nào, cũng không biết nòng súng hướng bên kia, hắn chỉ có thể cầu khẩn chính mình may mắn giá trị không muốn qua thấp.

Mấy hơi thở qua đi, Machel phát hiện mình trên mình không có rõ ràng quá mức đau đớn cùng cảm giác mất đi, rốt cục yên lòng, đồng thời hắn cũng nhìn thấy Dagros, đối phương vận khí cũng không tệ, không có chịu đạn lạc đánh trúng.

Hai người hai mắt nhìn nhau, trong ánh mắt đều để lộ ra sát ý.

Lúc này, thân tàu lần thứ hai đong đưa, hai người lại hướng về mặt khác vách tường đi vòng quanh, chỉ là, lần này là hướng về khoang chứa hàng cửa đi vòng quanh, cũng cũng không đủ lớn vách tường ngăn cản hai người trượt ra khoang chứa hàng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Nguyên do

"Bất được." Machel đuổi tay nắm lấy khoang chứa hàng cửa, đồng thời bàn tay truyền đến một nguồn sức mạnh, "Dagros nói tới kim cương biển cả, nếu như suy xét đến ta ở thế giới tình huống, nhà khoa học suy đoán ở mặt trời hệ trong, cũng chỉ có ở Hải vương tinh cùng thiên vương tinh này hai viên nắm giữ nhiệt độ cao nhiệt độ cao cùng lớn hơn trái đất 11 triệu lần áp lực hành tinh dưới mới có thể tồn tại, dưới tình huống này, trừ khi là manga trong siêu nhân, bằng không, người bình thường dù thế nào đi nữa cũng không thể tiếp tục sống sót."

Trong đầu của hắn hiện ra như thế một đoạn văn, chẳng qua cái này dòng suy nghĩ rất nhanh sẽ chịu càng chuyện khẩn cấp đè xuống.

Thân tàu trọng tâm lần thứ hai di chuyển, bởi vì cánh tay vẫn nằm ở lôi kéo trạng thái, hiện tại trọng tâm nhanh chóng thay đổi, cánh tay nhất định phải do sức kéo biến thành lực đẩy mới có thể duy trì thân thể cân bằng, nhưng là ngoài ra, còn có bản thân trọng lượng ảnh hưởng, trừ khi lực cánh tay hơn người, bằng không căn bản là không có cách để thân thể trong thời gian ngắn lần thứ hai cân bằng.

Trọng tâm hai lần nhanh chóng đong đưa sau đó, Machel rơi ra khoang chứa hàng, chẳng qua vận may của hắn không sai, vèn vèn rơi tại trên hành lang, mà không phải trực tiếp bay ra thuyền Blue Pear.

"Ta tình huống bây giờ là chân thực bản thuyền hải tặc sao? Sân chơi xóc nảy trình độ cùng ta bây giờ căn bản không cách nào so sánh được." Hai tay Machel ôm đầu, bảo vệ chính mình trọng yếu vị trí, "Tuy rằng không có trải nghiệm qua xông ngang đâm thẳng cảm giác, chẳng qua khi còn bé đúng là xem qua không có ở thi đấu trên đường chạy bốn đi xe món đồ chơi, mô-tơ toàn lực khởi động tình huống, hướng phát triển bánh xe cùng vách tường trực tiếp va đập, nếu không mấy lần, này chiếc bốn đi xe là có thể chuẩn bị đổi bộ phận."

"Nếu như ở trong hành lang chính mình cũng là lấy tư thế này chung quanh va đập, tin tưởng không bao lâu nữa, trên người ta bộ phận cũng có thể đổi.

Càng chuyện kinh khủng hẳn là thân tàu hiện ra dựng thẳng thẳng hướng dưới trạng thái, dưới tình huống này, nếu như ta không có bất được có thể làm cho mình giảm tốc độ cửa mép loại hình đồ vật, cùng theo năm tầng sản thượng tế ngã mặt đất cũng không hề khác gì nhau!"

Lúc này, Machel vai phải truyền đến một luồng đau nhức, hình như đụng vào bén nhọn gì đồ vật.

"Vẫn còn may không phải là nội tạng. . ." Machel híp mắt, đã thích ứng hiện tại tình hình.

Hắn nhìn thấy Dagros, đối phương so sánh tình huống của hắn càng thảm hại hơn, trên mình đã bị thương.

Lúc này, xóc nảy ngừng lại, tuy rằng thân tàu đã vững vàng, nhưng mà Machel cũng không có buông lỏng, hắn lập tức nửa bò nửa đi tới đến cửa mép bên cạnh, để phòng ngừa xóc nảy lần thứ hai xảy ra.

Dagros nằm trên đất, biểu cảm trên mặt vừa hưng phấn lại điên cuồng.

"Mục sư Machel, nếu như ngươi không giúp ta, ngươi cũng nhất định sẽ chết." Dagros ngồi dậy đến, hắn dựa lưng chất gỗ vách tường.

"Tại sao?" Machel sâu hít hai cái giận.

"Những người cá này, nhất định không phải người lương thiện, bọn họ giết người không chớp mắt, ta trước đây thật lâu nghe qua một cái truyền ra, ở biển Weiflo có một chiếc kỳ quái Thuyền âm hồn, chiếc Thuyền âm hồn mặt trên vừa không phải là loài người cũng không phải quỷ hồn, mà là mỗi ngày mỗi đêm đều chịu ngư dân bắt giết biển cả động vật, trong bọn họ có loại cá, động vật nhuyễn thể, sò hến vân vân, càng kỳ quái chính là, những đại dương này sinh vật hình tượng là nửa người nửa động vật, mục sư Machel ngươi nhìn thấy Người cá liền là loại này." Dagros bùm vết thương của chính mình, nếu như không xử lý, rõ ràng không sống được lâu nữa đâu.

"Ta tại sao phải tin tưởng ngươi, có lẽ ngươi đang nói láo." Machel không có trực tiếp từ chối, tuy rằng không rõ ràng đối phương nói kết quả là thật hay giả, nhưng mà nghe một chút cũng sẽ không có tổn thất gì.

"Ha ha, ta còn chưa nói hết, mục sư Machel." Dagros lớn tiếng nói, hai người lúc này khoảng cách có lẽ có xa bốn mét, "Thuyền âm hồn trên Người cá không phải là người lương thiện, phàm là có bọn họ xuất hiện địa phương, đều là sóng lớn mãnh liệt, hơn nữa mục đích của bọn họ cùng ngư dân như thế, chỉ có có một chút khác nhau, ngư dân là đi săn cá, những người cá này nhưng là đi săn loài người."

"Đi săn loài người?" Machel lặp lại bốn chữ này.

"Không sai, những người cá này sẽ đem loài người mang tới Thuyền âm hồn trên, sau đó chạy về phía một mảnh kêu Biển Đốt khu vực, tiếp theo, những người cá này sẽ đem bọn họ bắt được người sống hoặc là người chết ném tới Biển Đốt ở trong, tiếp xúc Biển Đốt loài người bất kể là sống hay chết, đều sẽ phát ra tuyệt vọng kêu thảm thiết, bởi vì bọn họ sẽ vĩnh viễn chịu đựng Biển Đốt đau khổ, đây là loài người vì mình đồng bạn mà chịu đựng trừng phạt." Âm thanh Dagros càng ngày càng suy yếu.

"Như vậy phải không?" Machel nhẹ giọng nói một câu, "Xem ra, ta nhất định phải leo lên Thuyền âm hồn mới có thể đi tới Biển Đốt, cùng suy luận tương xứng, hiện tại vấn đề duy nhất liên là. . . Ta nên làm gì sống sót leo lên Thuyền âm hồn, thì lại làm sao bảo đảm chính mình sống sót rời đi Biển Đốt."

"Mục sư Machel, ngươi khẳng định không nghĩ tới những người cá này còn có năng lực gì, nghe nói, bọn họ có thể điều khiển biển cả, tuy rằng chỉ là một mảnh nhỏ vùng biển, nhưng đối với loài người tới nói cũng đã rất đáng sợ, vì lẽ đó, chúng ta cần bản không có cách nào đối mặt Thuyền âm hồn cùng trên thuyền Người cá, kết quả của chúng ta chỉ có chịu ném vào Biển Đốt này một kết quả." Dagros nói tới chỗ này cười cợt, "Chẳng qua, mục sư Machel, ngươi rất may mắn, gặp phải ta, chỉ cần ta thành công hoàn thành rồi mà pháp trận, chúng ta đều có thể sống sót."

"Giúp ngươi ra sao hoàn thành? Giúp ngươi giết người sao? Sau đó đem Jeny cũng làm đồ cúng dâng cúng tế rồi?" Machel nhìn chung quanh, không có phát hiện súng kíp tung tích, hắn suy đoán có thể còn ở trong khoang chứa hàng.

"Tại sao không được chứ? Mục sư Machel, lẽ nào nghề nghiệp của ngươi liền như vậy sạch sẽ? Nếu như nói ta làm sự tình là giết người, cái kia làm mục sư, các ngươi làm chuyện này đâu? Liền rất thần thánh sao? Tuy rằng giáo hội che giấu đi, nhưng là chỉ cần sự việc thật sự xảy ra, cái kia dù thế nào đi nữa cũng sẽ có tin tức truyền tới. Các ngươi đều sẽ sử dụng các loại lý do cùng đưa nhỏ một chỗ không phải sao? Kết quả là vì cái gì?" Dagros vô cùng tức giận.

"Ý của ngươi là?" Tuy rằng hiểu rõ Dagros, nhưng mà Machel trong lòng nhưng vô cùng bình tĩnh, dù sao, thân phận chân thật của hắn không hề là một mục sư.

"Đừng nghĩ giải thích rõ, mục sư Machel, các ngươi đối với trẻ em làm chuyện này không hề so với ta việc làm tốt hơn bao nhiêu, ta tốt xấu cho bọn hắn một cái chết thống khoái vong, mà các ngươi, thì lại trực tiếp phá hủy bọn họ tinh thần, phá hủy bọn họ tất cả, để bọn họ ở vớ tận hoảng sợ trong câu khăn, cầu khăn chưa từng có cứu qua bọn họ thần!" Dagros rống lên.

"Các ngươi liền là tên lừa đảo! Liền là khoác da người cầm thú! Các ngươi mượn dùng thần danh nghĩa đến thỏa mãn các ngươi dơ bẩn xấu xa tư tưởng! Cùng ta làm tất cả so với, các ngươi mới là ác ma! Các ngươi cầm cố tín đồ tư tưởng, phá hủy lý trí của bọn họ, mà ta, sẽ mang cho bọn họ giải thoát, để bọn họ hiểu, cái gọi là thần. . . Chỉ có là hư cấu đi ra đồ vật, chân chính thần, tuyệt đối sẽ không để ý loài người tín ngưỡng!"

Nhìn Dagros tức giận đến cực hạn về mặt, Machel cuối cùng đã rõ ràng rồi Dagros ý chân chính.

"Lẽ nào ngươi khi còn bé, chịu mục sư. . ." Âm thanh Machel không lớn, nhưng có thể truyền tới Dagros trong tai.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Hủy diệt

Nếu như nói Dagros lúc này tức giận như bong bóng như thể căng phồng lên đến , như vậy Machel, lại như là một cái kim đâm ở bong bóng trên, Dagros tức giận chịu làm nô, hấn gầm rú, căn bản mặc kệ cô hòng có thể không chịu đựng.

Một tia chớp xẹt qua mây đen nằm dày đặc bầu trời, lập tức, nổ vang tiếng sấm truyền vào trong tai.

Tiếng sấm tiêu tan sau đó, Dagros gầm rú cũng ngừng lại, hấn hai mắt đỏ đậm, chết nhìn chòng chọc Machel, hình như đem hấn xem thành mặt khác người.

"Chắc, không nói gì." Machel đem mang theo bên người dao găm lấy ra.

Dagros đứng lên, từ từ hướng về Machel đi tới.

"Mục sư Machel, nếu như ngươi trải qua cùng ta cũng như thế sự việc, thì sẽ không vẫn như cũ thờ ơ không động lòng." Dagros vừa đi vừa nói, "Ta sinh ra ở một cái bình thường trần nhỏ, vô cùng bình thường, trong trần nhỏ duy nhất hoa lệ kiến trúc cũng chỉ có nhà thờ, đương nhiên, không cách nào cùng nhà thờ Thần Tinh so với, chẳng qua toà này nhà thờ ở trong trần nhỏ địa vị so sánh nhà thờ Thần Tinh ở bên Molof địa vị còn cao hơn, gần như thành đất thánh như thế tồn tại."

"Mỗi tuần, ta mong đợi nhất liền là chủ nhật, có thể đi nhà thờ thánh ngày, mãi đến tận ngày đó hết thấy đều thay đổi, ta bị đơn độc lưu lại, mục sư Jimi để ta buổi tối không phải đi về, liền chờ ở bên trong giáo đường, cùng hấn cùng một chỗ. Ta còn nhớ, năm đó ta mới chín tuổi, đêm đó, hết thấy đều phá huỷ."

"Ta không nhớ rõ chính mình là thế nào về đến nhà, kết quả là mục sư Jimi đem ta đưa về nhà, vẫn là cha mẹ ta đến nhà thờ tìm ta, ta đều không nhớ rõ." Dagros cũng từ trên người chính mình móc ra một cây dao găm, "Mấy lần trước đều không có giết chết ngươi, mục sư Machel, nếu như không phải trên người ngươi có Bản thảo của Vildro, ngươi hiện tại có thể đã trở thành một bộ thi thể. Không thể không nói, mục sư Machel, ngươi xác thực chịu đến thân quan tâm, chẳng qua, ta làm tất cả, chính là vì đánh vỡ thần thống trị, nếu như mọi người gặp phải chân chính thần, bọn họ chỉ có thể sợ hãi thoát đi, trong lòng bọn họ trong đối với thần ước mơ sẽ tan vỡ."

"Mặt sau xảy ra cái gì?" Machel hỏi một câu.

"Xảy ra cái gì? A." Dagros khẽ cười một tiếng, "Một cái chín tuổi đứa nhỏ có thể làm cái gì? Có thể lật đổ quyền uy sao? Ăn ngay nói thật kết quả cũng chẳng qua là đôi lấy vết thương đây người, còn gặp toàn bộ trần nhỏ người trông trắng mắt . Còn cha mẹ ta, bọn họ tin chắc mục sư Jimi hoàn toàn không tội, là ta đang nói láo . Bây giờ không phải chuyện càng đáng sợ, càng đáng sợ chính là, có lẽ là vì trừng phạt, hay hoặc là là để chứng minh, ta lại bị đưa đến nhà thờ, ngươi có thể tưởng tượng ta nhìn thấy mục sư Jimi trên mặt tươi cười tâm tình sao? Mục sư Machel."

Sau khi nói xong, Dagros trực tiếp vọt lên, hấn một cái đâm thẳng đâm hướng về trái tim Machel vị trí, mưu cầu một đòn mất mạng.

Xem trên tay Dagros sức lực, Machel vững tin đối phương là quyết tâm muốn giết chết chính mình, không chỉ có như vậy, rất có thể còn có thể tiến hành quát xác.

Hai người dao găm đụng vào nhau. Dagros phát hiện rõ thể công của chính mình bị ngăn cản sau đó, tay phải kéo ngang, muốn đối với cánh tay Machel ra tay, chẳng qua lại bị né tránh, chỉ cắt ra Machel tay áo, không có làm bị thương cánh tay Machel. Động tác giống nhau, Machel cũng làm đi ra, cùng Dagros không giống, ở vừa nảy đánh trúng, thân thể của hấn không có chịu đến rất lớn tổn hại, đồng thời, hấn là nằm ở phòng thủ lúc này, lúc này phát động công kích, liền trên tốc độ tới nói, Dagros dù thế nào đi nữa cũng không khả năng đuổi theo, trừ khi giữa hai người sức mạnh cùng tốc độ chênh lệch quá lớn.

Cánh tay Dagros chịu đưa ra khỏi một cái lỗ hổng, hấn lùi về sau hai bước, máu tươi chảy vào bàn tay sau đó theo lưỡi dao nhỏ rơi trên mặt đất.

"Mục sư Machel, nếu như tin ngưỡng của ngươi sụp đổ, ngươi sẽ làm thế nào?" Dagros không có tiếp tục ra tay.

"Tự tử." Machel không chút do dự mà trả lời.

"Thật là làm cho ta bất ngờ, mục sư Machel, ngươi cách làm chẳng lẽ không là đem hết thấy không phù hợp ngươi tín ngưỡng đồ vật hủy diệt sao? Như vậy, ngươi là có thể tiếp tục bình thường sống sót, không có bất kỳ gánh nặng trong lòng, mỗi ngày tỉnh lại đều là tốt đẹp một ngày." Dagros cười đến vô

cùng khuếch trương, bởi vì động tác phạm vi qua lớn, liên lụy đến vết thương trên người hấn cửa.

"Ta lừa ngươi." Machel chân trái dùng sức một đạp, hướng về Dagros phóng đi, dao găm đâm thật sâu vào Dagros vai phải.

Hai người lẫn lộn cùng nhau, Dagros liều mạng đem Machel đá văng ra, sau đó hướng về hành lang một bên khác chạy đi, lúc này Dagros, trên mình tựa hồ bị một luồng khí đen quán quanh.

Machel theo kịp, chẳng qua, thuyền Blue Pear lần thứ hai lay động lên, vô cùng kịch liệt.

"Lấy tính cách Dagros, như thế liều mạng tình huống khẳng định không phải vì chạy trốn, như vậy đáp án liền rất đơn giản, hẳn là vì đi hoàn thành nghị thức, cho dù ném mất tính mạng của chính mình cũng muốn đi hoàn thành." Thân thể va ở trên vách tường sau, Machel tiếp tục hướng về Dagros chạy trốn địa phương chạy đi.

rrprssn

Kỳ quái âm tiết từ phía trước vang lên, tuy rằng thanh âm không lớn, đi khác thường rõ ràng, này âm tiết hình như không phải thông qua âm thanh dao động lan truyền, mà là trực tiếp ở trong đầu vang lên.

"Đứng rồi, ta hiện tại ở địa phương, lại đi tới một chút liền là ngôi sao sáu cánh không có chết người một cái đỉnh điểm, nhưng là, gian phòng kia là phòng trống, cần phải suy tính chút nữa đã quên, Dagros cũng là người." Machel thở dài, "Nếu như vừa này đâm chết hẳn là tốt rồi."

"Vén vẹn là Thuyền âm hồn trên Người cá cũng đã đủ phiền phức, nếu như Dagros lại cho gọi ra cái gì ác thần đi ra, ta căn bản không có cách nào sống, cho dù hai cổ thể lực này xảy ra tranh đấu, ta sống sót khả năng tới tính cũng cũng không lớn. Bất kể như thế nào, trước tiên truy đuổi đi lên xem một chút kết quả, có lẽ còn có bước ngoặt."

Ở thuyền Blue Pear lay động trong, Machel hướng về Dagros chạy trốn phương hướng chạy đi.

Chuyển qua một cái chỗ rẽ qua đi, Machel vừa vặn nhìn thấy Dagros tiến vào một gian phòng, hấn vội vàng chạy tới, nhưng mà cửa đã chịu khoá lên, ngay sau đó Machel trực tiếp dùng chân đạp, không ngừng mà đạp.

"Mục sư Machel, buông tha đi, nghị thức đã bắt đầu rồi" Dagros suy yếu âm thanh từ bên trong cửa truyền ra.

Sau đó là tiếng kêu thảm thiết đau đớn, nghe được thanh âm này sau, Machel dừng lại đạp cửa.

"Đã bắt đầu rồi? Thêm vào trước mấy người, cũng mới chung quanh địa điểm, nơi này cũng mới năm nơi, thế này vừa đến, nhiều nhất cũng là tạo thành ngôi sao năm cánh, hơn nữa, Jeny đâu? Không phải có thể tăng cao kêu gọi nghị thức tỷ lệ thành công sao?" Giữa lúc Machel nghi ngờ thời điểm, hấn phát hiện cách đó không xa độ âm tụ tập lên cao, rõ ràng ở tất cả đều là nước biển cả ở trong, nhưng là độ âm nhưng càng ngày càng cao.

Vì tránh né nhiệt độ cao, Machel hướng về khoang thuyền ở ngoài chạy đi, tuy rằng loại hành vi này rất nguy hiểm, nhưng là, coi hấn dẫu tay đến tới gần nhiệt độ cao một bên thân thể thời điểm, hấn mới biết, cùng rơi xuống nước so với, nhiệt độ cao muốn tăng thêm sự kinh khủng, bởi vì thân thể của hấn đã xuất hiện bị phỏng dấu hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Gặp lại

"Nhất định phải rời đi thuyền Blue Pear, loại này nhiệt độ cao căn bản không phải là loài người có thể chịu đựng độ ẩm." Machel hướng về khoang thuyền ở ngoài chạy đi, có lẽ là đột nhiên xuất hiện nhiệt độ cao để xóc này chấm dứt, nói chung, lúc này thuyền Blue Pear như là chạy ở bình tĩnh trên mặt biển như thế.

Đi tới boong tàu, nơi này đứng mấy tên Người cá, chỉ là, hiện tại những người cá này đối với Machel căn bản không có bất cứ hứng thú gì.

Bọn họ cũng đang chạy trốn, hơn nữa so sánh Machel càng thêm hoảng sợ đột nhiên xuất hiện nhiệt độ cao.

Chỉ có hai giây thời gian, Machel liền cảm giác mình cả người đều chịu mưa xối xả ướt nhẹp. Thuyền Blue Pear bên cạnh, Thuyền âm hồn đang tại rời xa thuyền Blue Pear, chiếc thuyền này tuy rằng không có thuyền Blue Pear tinh xảo, nhưng mà hình thể nhưng còn muốn so sánh thuyền Blue Pear lớn hơn một chút, toàn thể tạo hình cũng càng to cường.

Nếu như nói thuyền Blue Pear như tinh khắc hẹp dài đều gọt tác phẩm nghệ thuật, như vậy chiếc Thuyền âm hồn liền là chạy nhanh ở cánh đồng hoang vu thú hoang.

Một tia chớp soi sáng toàn bộ bầu trời.

Machel nhìn thấy Thuyền âm hồn trên boong thuyền đứng một cái bạch tuộc, càng làm Machel chú ý sự việc là con này bạch tuộc là đứng thẳng đứng ở trên boong thuyền, hơn nữa đầu hân bộ phận còn có một cái vương miện, ở vương miện trung tâm có một viên màu xanh dương hình thoi đá quý.

Tuy rằng ở tình huống như vậy, Machel cũng không thể thấy rất rõ ràng, nhưng mà vương miện trên đá quý lại có một loại đặc biệt sức hấp dẫn hấp dẫn Machel ánh mắt, tình huống như thế lại như ở đảo Phương Nào ngẩng đầu nhìn trăng máu như thế, chỉ là không có rõ ràng như vậy mà thôi.

Chớp giật ngừng lại, ở tiếng sấm đến trước, Machel đã lướt qua lan can, nhảy đến biển Weiffo ở trong.

Lạnh lẽo nước biển đem Machel vây quanh, thân thể xuống biển một mặt có chút đau đau đón, chẳng qua rất nhanh sẽ khôi phục, Machel chui ra mặt biển, xung quanh không thể mượn lực đồ vật, Machel đành phải dùng hai tay chậm chậm chuyển động, để cho mình không đến nỗi chìm xuống.

"Tiếp tục như vậy coi như không chịu Ngươi cá giết chết, ta cũng sẽ đóng băng chết ở trên biển, nhất định phải đến Thuyền âm hồn đi tới." Sau khi nghĩ thông suốt, Machel chậm chạp hướng về Thuyền âm hồn bơi đi.

Rất nhanh, một cái bóng mờ xuất hiện ở Machel lân cận.

"Là Ngươi cá?" Machel ngừng lại, hít sâu một hơi, lấy ứng đối bóng đen đánh lên.

Làm bóng đen đến gần chính mình sau đó, Machel một chân đạp đi ra ngoài.

"Ồi!"

Âm thanh quen thuộc truyền vào trong tai Machel, "Mục sư Machel, là ta, Robte."

Robte theo biển bên trong chui ra, tay phải liên tục xoa mới vừa rồi bị Machel đạp đến địa phương.

"Ngươi lên lên lút lút làm gì?" Machel hỏi.

"Nhìn thấy mục sư Machel ngươi còn sống sót, ta rất vui mừng, vì lẽ đó mở ra cái chuyện cười" âm thanh Robte càng ngày càng "Không nghĩ tới ngươi ra tay như thế hung mãnh."

"Ngươi vận may tốt hơn, trên người ta không có vũ khí, bằng không ngươi hiện tại có thể đã chết rồi." Machel nói tới chỗ này dừng lại một chút, "Ngươi không sao chứ? Những người còn lại đâu?"

"Ở trên đường ta gặp phải một chút thủy thủ, bọn họ có súng, vì lẽ đó ta liền cùng bọn họ cùng một chỗ, bất quá chúng ta không có đến buồm lái, bởi vì quá nhiều người cá, hơn nữa còn không ngừng theo Thuyền âm hồn trải qua đến, sở dĩ cuối cùng chúng ta lựa chọn phòng thủ kiên cố một chỗ. Đón lấy, không biết là xảy ra chuyện gì, Ngươi cá bỏ đi tiến công, mà là xoay người chạy trốn, rất nhanh, chúng ta cũng hiểu, Ngươi cá là vì tránh né đột nhiên xuất hiện nhiệt độ cao, cuối cùng, chúng ta cũng cùng Ngươi cá như thế, nhảy xuống thuyền Blue Pear." Robte trả lời Machel vấn đề.

"Ngươi không có gặp phải Jeny bọn họ? Kenan đâu?" Machel tiếp tục hỏi.

"Không có." Robte lắc lắc đầu.

"Chúng ta trước tiên đi Thuyền âm hồn, tuy rằng cũng rất nguy hiểm, nhưng dù sao cũng hơn vẫn ngâm mình trong biển mạnh." Machel nói với Robte.

"Được, chỉ là chúng ta làm sao đi tới đâu? Cũng không thể chịu Ngươi cá cứu lên a?" Robte rất tò mò.

"Điểm này cần phải không cần lo lắng, Thuyền âm hồn thân tàu trên có thật nhiều hải sinh thực vật, ví dụ như rong biển, mượn những thực vật này, chúng ta có lẽ có thể ở không chịu Ngươi cá phát hiện tình huống lên thuyền." Machel chỉ chỉ cách đó không xa Thuyền âm hồn.

Lúc này Thuyền âm hồn đã ngừng lại, tựa hồ đang quan sát thuyền Blue Pear đến tiếp sau phát triển.

Hai người dàn hàng bơi hướng Thuyền âm hồn.

"Nhiệt độ cao để ta liên tưởng đến bàn tay Jeny còn có ở Jeny dưới giường phát hiện côn trùng đen, có lẽ giữa hai người này có liên hệ gì, chẳng qua hiện tại Dagros đã hiến tế chính mình, chỉ ít, theo trên người hân đã không tìm được nguyên nhân, nếu như nhất định phải tiếp tục truy tìm sự thật, cũng chỉ có thể đi tới Dagros nói tới hòn đảo, tìm tới cái kia bộ lạc, tìm tới cái kia hình tam giác hang núi, sau đó xuyên qua do kim cương tạo thành hang núi, đi hướng về kim cương biển, đi tìm bên trong ẩn giấu sự thật."

"Ở kim cương trên biển, thủy thủ đoàn kết quả nhìn thấy cái gì, trải qua cái gì, hoàn toàn không rõ ràng, hiện tại đến xem, cơ hội duy nhất có thể liền là tìm tới Kenan hoặc là còn lại thủy thủ cũ, theo trong miệng bọn họ biết được sự thật khả năng tính cũng không lớn, nhưng mà bọn họ mới có thể đưa ra khỏi một cái phạm vi."

Ngay ở Machel suy nghĩ thời điểm, thuyền Blue Pear thân tàu bắt đầu thay đổi, màu lam trắng phối màu từ từ biến thành đen, không phải đêm tối như mực nước giống như đen nhánh, mà là chịu đốt cháy khét màu vàng đen, chỉ có từ đằng xa đến xem, loại biến hóa này không hề nhanh, thậm chí có thể nói có một ít chậm.

Dọc theo đường đi, liên tục có thủy thủ chịu dưới nước Người cá tấn công, nhưng mà Machel hai người nhưng vô cùng may mắn, mãi cho đến Thuyền âm hồn thuyền một bên, cũng không có gặp phải Người cá đánh lên.

Hai người leo lên rong biển, tuy rằng mặt ngoài vô cùng trượt, nhưng mà bởi vì số lượng đồng đảo, vì lẽ đó bám vào không phải rất mất công sức.

Cuối cùng, hai người tìm tới một cái bị tổn hại địa phương, chui vào Thuyền âm hồn ở trong.

"Mệt chết." Robte nằm trên đất, không một chút nào muốn dùng.

Machel tình huống cũng không khá hơn bao nhiêu, nhưng mà hắn vẫn là quan sát gian phòng này.

Này hình như là một cái chiến lợi phẩm trưng bày phòng, càng chuẩn xác tới nói là loài người vũ khí trưng bày phòng, rất nhiều đao kiếm như rác rưởi như thế chịu đựng ở trong góc, có một ít thậm chí còn bị gỉ, đã không còn nữa phong thái của ngày xưa. Bất quá đối với những này, Machel không phải cảm thấy rất hứng thú, cũng súng ống so ra, đao kiếm sức mạnh quá quyết định bởi một người năng lực.

"Thân thủ của ta chỉ có so sánh người bình thường mạnh một chút, nếu như ngay cả những vũ khí này chủ nhân đều không có thể giải quyết rồi Người cá, vậy mình liền càng không thể." Machel lắc lắc đầu, "Có một ít người lừa súng, chẳng qua cùng đao kiếm như thế, cũng đã rỉ sắt, căn bản không có cách nào dùng, huống hồ không có đạn dược cũng là một vấn đề."

"Mục sư Machel, người đang nhìn cái gì?" Robte ngồi dậy đến.

"Người xem nơi đó, có rất nhiều loài người dùng vũ khí, có thể là Người cá chiến lợi phẩm, bất quá bọn hắn chưa dùng tới, ném xuống lại có chút lãng phí, ngay sau đó liền toàn bộ còn đang nơi này." Machel chỉ chỉ gian phòng nơi sâu xa.

"Thật sự à." Robte quay đầu lại liếc mắt nhìn, "Ta đi xem xem, nếu như có thể tìm tới cần dùng vũ khí, có lẽ chúng ta có thể sống sót." Hắn vô cùng hưng phấn.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Võ trang

Hai người thời gian nghỉ ngơi không dài, rất nhanh sẽ bắt đầu tìm kiếm lên vũ khí đến.

"Kiếm mảnh, không được, lại không phải thi đấu, đối mặt Người cá cây đinh ba căn bản không có sức lực chống đỡ lại, hơn nữa, lấy trên thân thể người cá vậy độ cứng, trừ khi đâm trúng con mắt vân vân chỗ yếu, bằng không căn bản làm thành không là cái gì thương tổn." Machel ở trong lòng nói rằng, hắn lắc lắc đầu, cầm trong tay kiếm mảnh nhẹ nhàng bỏ xuống.

Robte thì lại cầm lấy một cái dao Damascus, hắn đem đao theo trong vỏ đao rút ra, trên thân đao có khắc hoành hành mạch lạc hoa văn, mũi đao vẫn như cũ sắc bén như lúc ban đầu, là một cái vô cùng tốt vũ khí, nhưng mà độ dài nhưng vô cùng đáng lo, chỉ ít đang đối mặt cây đinh ba thời điểm, rất khó phát huy được tác dụng, càng không cần phải nói đánh trả, này món vũ khí càng thích hợp làm vũ khí phụ.

"Cái này còn có thể." Robte hướng về Machel gật đầu một cái, sau đó đem dao Damascus giắt vào hông, làm tốt sau đó, hắn còn rút đao thử một chút, hơi quen thuộc một cái cây đao này cảm giác.

Tiếp đó, Robte tiếp tục tìm kiếm lên.

Hắn cầm lấy một cái xích chùy, này một xích chùy thuộc về đôi xích chùy, cũng chính là xích sắt trên nút có hai cái đập xích chùy.

"Hi hi, vũ khí này thú vị." Robte lúc này có một loại tầm bảo cảm giác, hắn thử vung nhúc nhích một chút, kết quả dụng tới còn lại vũ khí, phát ra từng trận tiếng vang.

"Người là không phải là không muốn sống, nếu như đem Người cá đưa tới, chúng ta đều phải chết." Machel lạnh mặt nói.

"Ây. . . Người tìm kỹ không có?" Robte nhẹ nhàng đem xích chủy bỏ xuống, đồng thời hỏi Machel một câu.

"Tìm kỹ." Machel đưa tay trên miều đao đưa ra ngoài, 1 mét ba khoảng chừng thân đao bảo đảm sát thương phạm vi, có thể đơn độc hai tay trao đổi sử dụng, dễ dàng cho phát huy eo lưng toàn thể sức mạnh. Tuy rằng Machel không hề hiểu đao pháp, nhưng mà đối với hắn mà nói, này món vũ khí cùng còn lại xích chủy song tiết côn loại hình vũ khí so với, tốt hơn quá nhiều.

Chỉ là miều đao ở trốn phương diện có rất lớn thế yếu, dù sao thân đao độ dài bày ở nơi đó.

"Còn có này." Machel vỗ vỗ bên hông mình, một cái lớn hẹp dài đao găm xuất hiện ở Robte trước mắt, làm gấp gờ gần người thời điểm chiến đấu, cây đao găm này cũng có thể đưa đến không sai hiệu quả.

Chứa vũ khí phụ phối hợp liền là Machel lựa chọn.

Robte thấy Machel đã chọn xong, cũng không có lại ham chơi, cuối cùng hắn lựa chọn một cái kỵ sĩ kiếm.

"Lên đường đi, chúng ta trước tiên đi tìm bị tóm lấy thủy thủ cùng hành khách, ta theo trong miệng Dagros nghe được một chút tin tức, những người cá này hình như cũng không tính lập tức giết chết bọn họ nhìn thấy mỗi một loài người, mà là lựa chọn đem những loài người này mang tới Biển Đốt, tiếp tục đem những loài người này ném tới Biển Đốt ở trong." Machel tìm tới gian phòng này cửa, nhưng mà hắn không có lập tức mở ra, mà là đem lỗ tai dán ở trên cửa, cẩn thận nghe ngoài cửa có hay không có động tĩnh.

"Cái gì?" Robte không hiểu Machel, "Mục đích là cái gì?"

"Có người nói chịu ném vào Biển Đốt loài người sẽ chịu đựng khó có thể tưởng tượng đau khổ." Machel đáp.

"Vừa nói như vậy. . . Hình như chết rồi còn tốt hơn?" Robte thử tính hỏi một câu.

"Ừm." Machel gật đầu một cái, sau đó đem ngón trỏ tay phải đặt ở miệng trước, thờ dài một tiếng.

Tiếp đó, cộc cộc lộc cộc tiếng bước chân theo ngoài cửa truyền đến, âm thanh từ từ lớn lên, sau đó lại từ từ nhỏ đi.

"Mục sư Machel, có một ít chuyện ta muốn hỏi người, chúng ta sau khi tách ra, người kết quả gặp phải cái gì?" Âm thanh Robte rất nhẹ, dù sao hắn cũng đã làm theo dõi lên vào loại hình sự việc.

Làm một tên trinh thám, Robte tình cờ cũng sẽ làm một chút găm ranh giới sự việc.

"Ta khoang chứa hàng đi sau hiện rõ đã có người ẩn núp ở bên trong." Machel nhỏ giọng trả lời.

"Cái gì?" Robte nhỏ giọng, "Là ai?"

"Pamond." Machel nói.

"Lại là hắn!" Robte vô cùng kinh ngạc.

"Ừm, hắn liền là buôn bán bán trẻ con hung thủ, chẳng qua dựa theo chính hắn từng nói, hắn chỉ có là toàn bộ dây xích trong một vòng, đảm nhiệm vận tải một chuyện, nếu như người có thể sống trở lại bên Molof, có thể theo Pamond manh mối này tra được, có lẽ có thể tìm được một cái phạm tội tập đoàn." Machel bắt đầu giảng giải chính mình suy đoán.

"Đúng rồi, ta nhớ tới vừa vận leo lên thuyền Blue Pear thời điểm, trong đầu có phim địa ngục nhắc nhở, bởi vì phá hoại Lef phòng dưới đất ở trong Herzeroch kêu gọi đàn thờ, khen thưởng thêm ta 10 tiền phim, thế này vừa nghĩ, có lẽ buôn bán số người tập đoàn cũng có thể thu được ngoài định mức tiền phim, thì tương đương với trong máy tính trò chơi chỉ nhánh nhiệm vụ như thế, tương tự có thể giành được phần thưởng." Machel đột nhiên nghĩ đến điểm này.

"Chuyện này vẫn là vận vận trở lại bên Molof sau đó nói sau đi, ta còn không biết mình có thể không có thể còn sống trở về đây. . ." Robte lắc lắc đầu, vẻ mặt không một chút nào lạc quan.

"Sau đó, ta giết Pamond." Machel bình tĩnh nói.

"Chờ. . . Khoan đã, người tại sao muốn giết hắn?" Robte phi thường kinh ngạc, "Hơn nữa, mục sư Machel, lấy thực lực của người thế nào bảo đảm mình có thể giết chết kẻ chính Pamond?"

"Ta đang đi tới khoang chứa hàng thời điểm gặp phải một cái Người cá, ta sử dụng cây đinh ba căn bản không phải Người cá đối thủ, ngay sau đó trốn vào một gian phòng trong, chẳng qua ta số may, ở trong phòng tìm tới một nhánh súng kíp." Machel nói tới chỗ này sẽ không có nói tiếp, bởi vì hắn đã trả lời Robte vấn đề thứ hai, "Về phần tại sao muốn giết hắn, bởi vì hắn không phối hợp ta, hơn nữa. . . Còn muốn giết ta, hết cách rồi, ta chỉ có thể nổ súng."

"Như vậy. . . À. . ." Robte vẫn có chút khó tiếp thu, "Sau đó thì sao?"

"Có hai con Người cá tiến vào khoang chứa hàng, chẳng qua ta phản ứng nhanh, bắt đầu trốn, này hai con Người cá không có phát hiện ta, mà là đi tới khoang đáy, tiếp theo, khoang đáy trong truyền đến lạnh lạnh tiếng kêu thảm thiết, hình như là Người cá phát ra âm thanh, chờ âm thanh sau khi dừng lại, ta đến đến khoang đáy cửa vào, tiếp theo, ta nhìn thấy. . ." Đường như là cố ý nâng lên Robte lòng hiếu kỳ như thế, Machel lựa chọn vào lúc này ngừng lại.

"Người nhìn thấy ai? Nói mau." Robte đến gần hai bước.

Lúc này, ngoài cửa lại vang lên cộc cộc lộc cộc âm thanh, lần này không giống nhau, âm thanh đứng ở trung bày cửa phòng cửa.

"Nhanh chóng trốn đi." Machel nhỏ giọng nói rằng.

Hai người dùng ri sắt vũ khí che khuất thân thể, trốn ở góc phòng mặt.

Cột kẹt, cửa bị mở ra.

Một cái người cá đi vào, trong tay hắn ôm rất nhiều vũ khí, đều là một chút dao găm, cây đinh ba chịu hắn đặt ở cửa. Đi tới trung bày phòng sau, hắn không có tìm tòi tí mĩ, mà là đem dao găm trong tay tùy ý còn đang bên tường, tiếp tục liền xoay người rời đi.

Cửa bị đóng trên sau, hai người đều nhiều hơn chờ đợi mười mấy giây, tiếp tục mới theo trốn địa điểm đi ra.

"Vừa nãy ta đều muốn ra tay." Robte nhìn dưới mặt đất chất nhầy nói rằng.

"May là người không hề ra tay, hiện tại giữ gìn thể lực muốn càng quan trọng, bình thường Người cá có thể không lãng phí thể lực liền không lãng phí thể lực, bọn họ số lượng hơi nhiều." Machel nhìn về phía cửa.

"Đúng rồi, ta nhìn thấy Dagros theo khoang đáy trong bỏ ra." Tiếp lời, Machel quay đầu nói với Robte một câu, "Còn lại đừng hỏi, sau đó có cơ hội nói sau đi."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Ngụy trang

Machel mở cửa ra một cái khe, nhìn một chút ngoài cửa, xác định trên hành lang không ai sau đó, mới đưa cửa hoàn toàn mở ra.

Ngoài cửa trên hành lang, ánh nền không ngừng lay động, hình như lúc nào cũng có thể tắt như thế.

"Tại sao này đèn dầu chất lượng như thế chênh lệch?" Robte theo sát ở phía sau Machel.

"Cùng với lo lắng cái này, người còn không bằng giấu lại dầu thấp là theo nơi nào thu được." Machel lúc nói chuyện không quay đầu lại, "Bởi vì ngôn ngữ không thông, vì lẽ đó bắt sống không có ý nghĩa, căn bản không có cách nào theo Người cá trong miệng hỏi ra cần dùng đến, bởi vậy, nếu như gặp phải Người cá, có thể trốn thì lại trốn, không thể trốn liền trực tiếp giết chết."

"Ừm." Robte gật đầu một cái, "Đúng rồi, dầu thấp là từ nơi nào thu được?"

"Người cho rằng Người cá sẽ dùng cá dầu đốt đèn sao?" Machel hỏi ngược một câu, đồng thời thân thể dựa vào vách tường, nhanh chóng hướng về dưới một cái cửa phòng chạy đi.

"Sẽ không, như vậy. . ." Robte theo sát ở phía sau Machel, nhưng mà hắn hình như còn chưa ý thức được Machel lời muốn nói là có ý gì.

"Coi vậy đi, ta thẳng nói xong rồi, đèn dầu dầu dùng chính là xác chết dầu, bất kể như thế nào nghĩ, đối với Thuyền âm hồn trên Người cá thủy thủ tới nói, loài người đều là dễ dàng nhất thu được đồ vật, dù sao, bọn họ vẫn ở đi săn loài người." Machel nói ra chính mình suy đoán, nhưng mà hắn nhưng không có tiêu tốn thời gian đi nghiệm chứng, dù sao chuyện như vậy, đoán đúng đoán sai đều không quá trọng yếu.

"Được rồi." Robte đem ánh mắt theo đèn dầu trên dôi.

"Mau vào." Machel đột nhiên mở ra gian phòng, trốn tiến vào.

Hai người sau khi vào phòng, Machel lập tức đóng cửa phòng lại, âm thanh rất nhẹ.

"Đừng nói chuyện." Machel nói xong làm cái 'Xuyt' động tác tay.

Rất nhanh, cộc cộc lộc cộc âm thanh liên theo ngoài cửa qua.

Làm thanh âm này đi xa sau đó, hai người mới bắt đầu xem xét tỉ mỉ lên bên trong gian phòng bố cục đến. Ở gian phòng bên cạnh có một cái rộng lớn hình chữ nhật vại nước, ở vại nước phía trên, còn mang theo ba bộ hình người bộ xương, chỉ là những này bộ xương đều là cụt tay thiếu chân tồn tại, thiếu hụt bộ phận hình như là chịu vật nặng đánh thẳng gây nên.

Machel đi vào một chút, phát hiện trong vại nước nước cũng không trong suốt, mà là có chút vẩn đục, bên trong hình như hỗn hợp chất liệu gì, ngoài ra, ở vại nước phía dưới còn có một chút rong vẩn vẩn thực vật tồn tại.

"Đây là dùng tới làm gì?" Robte dùng tay nhẹ nhàng đụng một cái trong vại nước nước, chẳng qua tay lập tức gây trở về, "Trong này nước kết quả là cái gì?" Hắn sờ sờ chạm được vại nước nước đầu ngón tay, có một ít lạnh giá, còn có một chút điểm kích thích cảm giác.

"Chúng ta có thể đi tới Người cá phòng ngủ, cũng chính là bọn họ chỗ ngủ. Bây giờ chút bộ xương hẳn là Người cá treo trang sức, loài người chúng ta cũng sẽ đem một ít động vật xương sọ loại hình treo trên tường làm một loại trang sức phẩm." Machel nhìn một chút cửa phòng đóng chặt, trong lòng có một ý nghĩ, "Có lẽ, chúng ta có một cái biện pháp có thể làm qua đi."

"Biện pháp gì?" Robte vô cùng hiếu kỳ Machel sẽ nói ra ý định gì.

"Ta dự định đem Người cá làm thành áo khoác, cùng hai người chúng ta để loại hình không giống, Người cá để loại hình muốn so với chúng ta cường tráng trên rất nhiều, nếu như đem bên trong móc trống rỗng, có lẽ có thể lừa dối qua ải." Machel nói rằng.

"Lại như sói đội lột cừu?" Robte lắc lắc đầu, "Không đúng, hẳn là khoác da sói cừu."

"Ừm, nói chung, chúng ta trước tiên thử một lần, trước tiên tìm một cái đi một mình Người cá kiểm tra, nếu như đối phương không có phát hiện, như vậy liền có thể nói rõ kế hoạch của chúng ta có thể được, nếu như bị phát hiện, chúng ta suy nghĩ thêm biện pháp khác." Machel vừa mới dứt lời, ngoài cửa liền truyền đến cộc cộc lộc cộc âm thanh.

"Chuẩn bị kỹ càng." Machel đến tới cửa, Robte đứng ở sau lưng hắn.

Làm tiếng bước chân đến cửa thời điểm, Machel đột nhiên đem cửa kéo xuống, đao dài trong tay dùng sức đâm về đằng trước.

Ngoài cửa, Người cá trong ánh mắt trần ngập kinh ngạc, bởi vì quá mức đột nhiên, hắn không thể phản ứng lại, chờ hắn nhìn rõ ràng trước mắt chính là loài người sau đó, ánh mắt của hắn trong nháy mắt do kinh ngạc đã biến thành tức giận, giơ tay lên trong cây đinh ba hướng về Machel đâm tới. Bây giờ thời điểm, Robte hỗ trợ chặn lại rồi đòn đánh này.

Thừa dịp đối phương kiệt lực thời điểm, hai tay Machel dùng sức uốn một cái, lại về phía trước một đâm, Người cá liền ném xuống đất.

Hai người vội vàng đem gần chết Người cá kéo vào gian phòng.

"Cẩn thận đừng làm bị thương đầu." Machel thấy Robte còn muốn tiếp tục bỏ đao, ngay sau đó nhắc nhở một câu.

Mấy lần sau đó, Người cá hoàn toàn chết, tuy rằng ánh mắt của hắn y nguyên tiết lộ không cam lòng, nhưng cũng không thể thay đổi hắn kết cục.

Tiếp theo, Machel liền dùng dao găm đem Người cá thân thể cắt ra, Người cá trong cơ thể nội tạng hoàn toàn bại lộ ở trước mặt hai người, cùng loài người so với, Người cá nội tạng vị trí hoàn toàn khác nhau, tỷ như trái tim này một bộ phận, thì càng tới gần quai hàm vị trí.

"Người chết không, để cho ta tới." Robte lúc này đột nhiên xung phong nhận việc.

"Cẩn thận một chút, Người cá dòng máu là axit yếu tính, tuy rằng nguy hại không lớn, nhưng mà nếu như chạm được, vẫn là sẽ đối với thân thể có nhất định ảnh hưởng, tỷ như sẽ rất ngứa." Machel nhắc nhở một câu sau đó ngồi ở cửa.

Mặc dù là nghỉ ngơi, nhưng cũng không thể buông lỏng cảnh giác.

Cho dù đã chịu nhắc nhở, nhưng là thực tế bắt tay vào làm vẫn cứ vô cùng khó khăn, giải phẫu chuyện như vậy, hai người đều không có bao nhiêu kinh nghiệm, huống chi lần thứ nhất liền là loại này độ khó cao giải phẫu.

Cắt một chút nội tạng sau khi ra ngoài, Robte liền đi tới một bên, hắn đem dao găm bỏ xuống, hai tay không ngừng thủ sẵn mu bàn tay, rất nhanh, hai tay liền trở nên đỏ ngầu.

"Còn lại ta đến đây đi." Machel dùng đến cầm quần áo trên dư thừa vải vóc cắt đi một chút, sau đó quần vào trên bàn tay, lấy bảo vệ mình.

Trong thời gian này có một Người cá qua cửa phòng, chẳng qua cũng không có phát hiện bên trong gian phòng khác thường.

"Tốt rồi, gần xong rồi." Machel đem dao găm trong tay bỏ xuống, theo nhìn thấy thuyền trưởng Davy bị đâm chết mãi cho đến hiện tại, tinh thần của hắn

vẫn tập trung hết sức, căn bản không có bao nhiêu thời gian nghỉ ngơi, lúc này làm xong này một nặng nề công tác, hấn cảm giác mình hai mắt có chút biến thành màu đen, suýt chút nữa liền té xỉu.

"Tiếp theo đem Người cá da đặt ở vại nước trong rửa sạch đi, ta nghỉ ngơi trước dưới." Machel nằm trên đất, lúc này, hấn cảm giác mình tay cùng nơi cổ đều có một ít ngứa, chẳng qua hiện tại tình huống như thế, cũng chỉ có thể tùy ý lau một chút.

Robte đem Người cá da để vào vại nước ở trong, rất nhanh, vại nước liền bị nhuộm đỏ.

"Hơ, mục sư Machel, còn nhớ chúng ta tách ra thời điểm, ta chỉ trích ngươi máu lạnh, hiện rõ đang nhớ tới đến, nếu như ngươi cùng ta trước đây nhìn thấy mục sư như thế xoắn xuýt tại tín ngưỡng cùng pháp luật, có lẽ chúng ta hiện tại đã sớm chết rồi." Robte nhìn một chút ngồi ở vách tường một bên nghỉ ngơi Machel.

"Đừng ngâm quá lâu, gần xong rồi là có thể lấy ra." Machel chuyển dời đề tài, không có trực tiếp trả lời Robte.

Robte nhìn một chút, đem Người cá da lấy ra.

"Rốt cục hoàn thành rồi." Robte đem Người cá da bày trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Người cá lời nói

"Bên trong nước làm sạch sao?" Machel đứng lên.

"Ta xem một chút, vẫn không có, nhưng sắp rồi. Sau đó thì sao?" Robte đem Người cá da mở ra.

"Chờ làm sạch sau đó ngươi phủ thêm đi, ta xem thấy thế nào, hi vọng chênh lệch không muốn quá to lớn." Machel thở dài, coi hấn nhìn thấy thành phẩm thời điểm, không hề là rất thấy được.

Sau đó, Robte phủ thêm Người cá da, hấn nửa khom người, sau đó đem hai bên da lôi kéo.

"Thật khó chịu, thế nào?" Robte kiềm nén âm thanh theo Người cá cổ họng lên cận truyền ra.

Ở trong mắt Machel, nếu như không nhìn con mắt cùng đầu phía dưới, tấm này ngực trang dùng Người cá da còn một chút chân thực, nhưng mà thêm vào hai điểm này sau đó, liền có vẻ vô cùng kỳ quái, nhưng mà hấn không rõ ràng ở cá trong mắt người khác nhau ở chỗ nào, đối phương trí lực trình độ có thể không hiện rõ điểm này.

"Không biết, ngươi trước tiên đi vài bước nhìn." Machel lắc lắc đầu, tâm trạng không tốt lắm.

Robte đi về phía trước mấy bước, mức độ không thoải mái, dù sao trọng lượng bày ở nơi đó.

"Lượn một vòng." Machel nói.

Robte nghe lời quay một vòng, bề ngoài động tác vô cùng cứng nhắc.

"Tốt rồi, đi ra đi." Tay phải Machel lấy tay đỡ trán.

"Thế nào?" Robte sau khi ra ngoài miệng lớn hít thở.

"Như đùa nhỏ món đồ chơi, nói chung, trước tiên thực tế thử một chút, nhìn tình huống cụ thể." Machel thở dài.

"Làm sao kiểm tra?" Robte đem Người cá da thả ở trên mặt đất.

Machel nhìn thấy cả người Robte là mồ hôi, rõ ràng bên trong vô cùng khó chịu.

"Chờ lại có Người cá qua thời điểm, ngươi liền khoác tấm này da đi ra ngoài, nếu như không có chịu nhìn thấu, vậy thì thành công." Machel đem vũ khí của chính mình cầm cẩn thận.

"Nếu như chịu nhìn thấu cơ chứ?" Robte khá quan tâm vấn đề này.

"Người liền chính mình nhìn làm đi." Machel đem lỗ tai dán ở cửa, cẩn thận nghe ngoài cửa tiếng động.

Rất nhanh, đến lượt Robte biểu diễn cơ hội liền đến.

"Nhanh chóng." Machel thúc giục.

Robte đem Người cá da khoác lên người sau đó đứng ở cửa, Machel thấy hắn chuẩn bị kỹ càng sau đó, liền mở cửa ra, lúc này, trên hành lang cá người còn chưa tới.

"Chúc người nhiều may mắn." Ở Robte hoàn toàn đi ra khỏi phòng trước, Machel nói một câu.

Machel nghe được Robte lẩm bẩm một tiếng, bởi vì âm thanh quá cũng không có nghe rõ đối phương nói cái gì.

Chờ Robte sau khi đi ra ngoài, Machel đóng cửa lại, không phải hắn muốn cho Robte một người đối mặt Người cá, mà là bởi vì xử lý thi thể người cá đã để bên trong gian phòng có rất nặng mùi máu tanh, nếu như mở cửa ra, có thể trong hành lang Người cá sẽ hiện rõ cái gì.

Robte đứng ở trên hành lang, hắn sử dụng hai cái khe hở hẹp dài đến quan sát tình huống bên ngoài, rất nhanh, đối diện Người cá liền cầm cây đinh ba đi tới.

"Hắn nhìn thấy ta sao? Nhìn thấy không?" Robte ở trong lòng nói rằng.

Đối diện Người cá chính xác hướng chính mình đi tới, chất nhầy không ngừng sa sút, chẳng qua bước nhưng vẫn không có thay đổi, y nguyên duy trì vừa này mức độ, hình như không có đối với Robte đáng ngại.

Này con cá người đi tới Robte trước người, lại ngừng lại.

Robte không dám lộn xộn, lúc này, hắn nghe được Người cá nói một chút âm tiết, nhưng mà hắn không biết là có ý gì, nhưng mà thấy đối phương vẫn không có rời đi, ngay sau đó hắn đi về phía trước hai bước.

"Hù chết" Robte cảm giác trái tim của chính mình hình như muốn nhảy ra ngực.

Tiếp đó, Robte liền nghe thấy Người cá rời đi tiếng bước chân.

"Thành công rồi sao?" Robte thở phào nhẹ nhõm.

Hắn xoay người lại, chờ Người cá hoàn toàn sau khi rời đi, lập tức mở ra trở lại Machel vị trí gian phòng, đem cửa phòng mở ra.

"Trời ạ, dọa chết ta rồi." Robte sau khi đi vào, lập tức đem trên mình Người cá da đeo cỡi.

"Hơ, nóng chết rồi, thật khó được a." Hắn run lên cổ áo của chính mình.

"Thế nào rồi?" Machel đóng kỹ cửa.

"Vừa nãy đi ngang qua Người cá nhìn thấy ta sau đó, vẫn lấy bình thường mức độ bước đi, nhưng mà đi tới bên cạnh ta sau đó lại đột nhiên ngừng lại, ta suýt chút nữa ra tay, chẳng qua vẫn là nhìn xuống, tiếp theo, Người cá không biết đối với ta nói một câu cái gì, ta cũng nghe không hiểu, ngay sau đó đi về phía trước hai bước, sau đó, Người cá liền rời đi." Robte đem chính mình vừa nảy sinh sự việc nói ra.

"Nói cách khác, không có chịu hiện rõ a?" Khóe miệng Machel hơi nhếch lên.

"Ừ" Robte gật đầu một cái.

Hoa một ít thời gian, hai người lại làm ra một cái Người cá da đeo, lần này Machel cũng phủ thêm chính mình Người cá da.

Bởi vì có này một nguy trang, vì lẽ đó hai người chỉ có thể mang một cái dao găm hoặc đao nhỏ ở trên người, cho tới đao dài, chỉ có thể đặt ở trước kia gian phòng.

Đi ra cửa phòng sau, hai người dọc theo trước đi tới con đường tiếp tục hướng phía trước đi.

(chú ý: Diễn viên Tiền Thương Nhất, người hiện tại có thể hỏi đôi Người cá ngôn ngữ phiên dịch, hỏi đôi sau đó, bộ phim giá trị danh dự cho điểm đem thích hợp giảm bớt, mà người có thể nghe hiểu Người cá trong lúc đó đối thoại, chẳng qua không cách nào sử dụng Người cá lời nói trao đổi)

Lúc này, Machel trong đầu xuất hiện một câu nói như vậy.

(có hay không hỏi đôi?)

Machel lựa chọn hồi đoái, "Bất kể là tiền phim cũng tốt vẫn là giá trị danh dự cũng được, trên bản chất đều là tăng lên chính mình tiếp tục sinh sống cơ hội, không nghi ngờ chút nào, lúc này phim địa ngục cung cấp này một nhu cầu, rõ ràng có chính mình suy xét. Bấy giờ loại độ khó cao hơn khiêu chiến, vẫn là để cho một chút thiên tài đi thử đi."

Hắn lựa chọn hồi đoái sau đó, trong đầu đột nhiên nhiều hơn một chút tin tức.

Chẳng qua cẩn thận sưu tầm nhưng căn bản không có hiện rõ bất kỳ trí nhớ gì, chỉ là đầu óc càng thanh minh một chút.

Rất nhanh, hai người liền gặp phải con thứ nhất Người cá.

"Hai người các ngươi vẫn còn ở nơi này làm gì, thuyền trưởng Paulo đang tại trên boong thuyền phân người thịt, lẽ nào các ngươi không muốn sao?" Trước mặt này con Người cá đối với hai người nói rằng.

Robte bởi vì nghe không hiểu, vì lẽ đó chỉ có thể đứng không được.

Cùng vừa vặn mới khác nhau, hiện tại có Machel ở bên người, hắn không cần chính mình dùng não.

Machel dừng lại một chút, tiếp tục tiếp tục hướng phía trước đi.

Robte vội vàng theo kịp.

"Không phải bên kia, ngu xuẩn! Là bên này." Người cá chỉ chỉ một con đường khác.

Machel liền vội vàng xoay người hướng về khác vừa đi, đương nhiên, động tác cứng ngắc không gì sánh được, chẳng qua Người cá hình như không có hiện rõ hai người khác thường.

"Độ khó quả nhiên giảm bớt rất nhiều" Machel ở trong lòng nói rằng, nếu như không có hồi đoái Người cá ngôn ngữ phiên dịch, có thể hiện tại chính mình vẫn còn thấy bối xem voi tình hình, tất cả chỉ có thể dựa vào đoán.

Robte vô cùng kinh ngạc, hắn không hiểu tại sao Machel có thể như thế chuẩn xác biết Người cá trong lời nói ý.

Đương nhiên, hắn cũng không có hướng về Machel có thể nghe hiểu Người cá phương diện này đi suy nghĩ, bởi vì bất kể như thế nào nghĩ, loại này suy luận đều quá quý dị.

Machel cũng sẽ không nói cho Robte chuyện này, chỉ ít ở không có cần thiết tình huống, hắn một chữ đều không sẽ tiết lộ.

Sau đó, hai người lại gặp phải một chút Người cá, theo trong miệng bọn họ, Machel biết rồi chính xác con đường.

Hai người thuận lợi đi tới boong tàu.

Lúc này, trên boong thuyền ngoại trừ Người cá ở ngoài, còn có một chút lính tôm tước cua, chẳng qua cùng Người cá số lượng so ra, vẫn là ít hơn rất nhiều, nhất khiến Machel chú ý chính là, chịu hết thấy biến cả động vật vây quanh thuyền trưởng Paulo, một cái đứng thẳng nửa người nửa bạch tuộc, càng nói chuẩn xác là thân thể là loài người, nhưng mà đầu nhưng là bạch tuộc hình tượng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Thần bí vương miện

Hai người xa xa mà đứng ở ngoài vòng tròn, không dám áp sát quá gần.

Machel quay đầu nhìn về phía một bên, phát hiện một bên khác trên boong thuyền có rất nhiều loài người thân thể, trên người bọn họ ăn mặc thủy thủ quần áo, còn có một chút ăn mặc nhân nhả quần áo, bên trong nữ có nam có. Theo những loài người này đáng về đến xem, bọn họ trong đó một chút đã sớm mất đi sinh mệnh, hiện tại chịu để ở chỗ này, chỉ có chịu coi như đồ ăn mà thôi.

Bên cạnh tụ tập Người cá càng ngày càng nhiều, còn có một chút là theo biển Weiffo trong bò lên trên Thuyền âm hồn, bọn họ có chút tay không, có chút thì lại mang theo không biết là chết rồi vẫn là bất tỉnh thủy thủ.

"Điều chịu đựng chất vào sao? Nếu như muốn chia thịt, nhất định phải phân biệt sống thủy thủ cùng chết thủy thủ, dù sao những động vật biển này còn muốn đem loài người mang tới Biển Đốt, sau đó đem loài người vứt bỏ đến Biển Đốt trong, làm cho loài người chịu đựng hành hạ." Machel nghĩ đến, lúc này, cái trán hần đã che kín mồ hôi, Người cá da đeo bên trong độ ẩm cũng vô cùng cao, vô cùng khó chịu.

Làm trên boong thuyền Người cá tụ tập đến gần như thời điểm, Paulo mở miệng.

Ở Robte nghe tới, âm thanh Paulo lại như vô số lần bấm âm thanh chồng chất lên nhau, căn bản không biết đối phương ở bầy tỏ có ý gì. Nhưng là ở Machel trong tai, những câu nói này nhưng có ý nghĩa của nó.

"Gần xong rồi, lần này đi săn thu hoạch vô cùng phong phú, chúng ta lập tức liền đi tới Biển Đốt, để những loài người này thưởng thức lửa cháy mạnh mẽ thiêu lòng mũi vị!" Paulo giờ lên cao hai tay, trên đầu hần vương miện rạng ngời rực rỡ, đặc biệt trung tâm đá quý màu lam, phảng phất có làm người chấn động cả hồn phách năng lực.

Ở Paulo lúc nói chuyện, đôi mắt Machel liên tục nhìn chăm chăm vào này cái lấp lánh loá mắt vương miện.

"Thật xinh đẹp. . ." Robte nhẹ giọng nói một câu, chẳng qua càng như là không tự giác ca ngợi.

Machel sau khi nghe, vội vàng đẩy Robte một cái.

Vừa vặn lúc này, Người cá đang tại đáp lại thuyền trưởng Paulo, bọn họ giờ lên cao hai tay, trong miệng không ngừng hô, "Giết sạch loài người, giết sạch loài người!"

"Ta tuyên bố, dạ hội bắt đầu!" Ở liên tiếp tiếng hoan hô trong, Paulo như chịu ném vào ngọn lửa xăng, đem boong tàu bầu không khí đẩy tới nhất **.

Rất nhiều Người cá ba cái ba cái đứng thành một nhóm, tay của bọn họ khoát lên đồng bạn trên vai, hai chân bắt đầu có nhịp điệu nhảy lên.

Không lâu lắm, toàn bộ boong tàu đều xuất hiện một loại cảm giác chấn động, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ tan vỡ như thế.

Ở Người cá ở trong, có một ít vóc người càng càng cao to, hình thể càng thêm cường tráng Người cá hướng đi thuyền Blue Pear thủy thủ vị trí, hình như dự định đối với những người này loại làm những gì.

"Theo kịp." Machel nhẹ giọng nói một câu.

Hai người chậm chạp hướng về thủy thủ vị trí đi đến.

Lúc này, có một ít Người cá theo Thuyền âm hồn trong khoang thuyền chuyển ra mấy cái rương, cái rương mở ra sau, nồng nặc hương rượu ở trên boong thuyền tỏa khắp, đang tại nhảy múa Người cá nhưng không có dừng lại, trái lại bắt đầu ca hát.

. . .

Biển Weiffo, biển Weiffo

Chúng ta tình cảm chân thành

Ngài đường dục chúng ta, mặt đối với loài người nhưng bắt đắc dĩ

Ngài con dân muốn báo đáp ngài, trừ bỏ những này tai họa

. . .

Machel sau khi nghe, khoe miệng run lên, chẳng qua không có lưu lại, hần rất nhanh đi tới thủy thủ vị trí, sau đó giả vờ giả vịt học tập còn lại Người cá, đối với nằm trên đất thủy thủ tiến hành sàng lọc.

Những người cá này bắt được thủy thủ cổ áo đem thủy thủ bắt sau khi đứng lên, trực tiếp đánh hai bàn tay.

Có phản ứng thủy thủ chịu vứt sang một bên, không có phản ứng thủy thủ chịu bỏ vào một bên khác.

"Cũng thật là đơn giản thô bạo biện pháp, có phản ứng liền là sống, cũng bị ném vào Biển Đốt ở trong, không phản ứng liền là chết, trực tiếp ăn." Machel đem một thủy thủ nâng lên, sau đó đánh hai bàn tay.

Chẳng qua bởi vì trên mình Người cá da quan hệ, vì lẽ đó hần ra tay sức lực cũng không nặng.

Thấy thủy thủ không có phản ứng, Machel muốn đem hần thả tới chịu ăn một đồng ở trong, lúc này, một cái tay bắt được hần.

Đây là Người cá tay, hơn nữa hần có thể xác định cái tay này tuyệt đối không phải tay Robte, mà là chân chính Người cá tay, Machel không dám lộn xộn, hần không biết đối với Người cá tới nói, kết quả mức độ nào kẻ hồ mới sẽ bị phát hiện.

"Ra tay nhẹ như vậy, lẽ nào người cùng này loài người quan hệ rất quen sao?" Tên này Người cá đoạt lấy trong tay Machel thủy thủ, sau đó dụng lực

đánh hai bàn tay, nghe thấy tên này thủy thủ hừ một tiếng sau, đem tên này thủy thủ ném vào sóng sót một đồng trong.

"Tỉ mỉ một chút!" Tên này Người cá nói xong, vỗ vỗ vai Machel.

Lòng Machel nâng tới cuống họng, hiện tại hấn căn bản không dám lộn xộn, lại không dám mở miệng nói chuyện.

Chẳng qua tên này Người cá hình như không có phát hiện hấn đồng bạn thân phận thực sự, rất nhanh sẽ đi ra, tiếp tục đi làm chuyện của chính mình.

"Bất cần rồi, chỉ là ta hiện tại toàn thân đều là mồ hôi, còn tiếp tục như vậy, có thể sẽ hư thoát, vẫn là trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi đi, vừa nãy nhìn thấy một chút Người cá hướng về trong khoang thuyền đi đến, chờ sẽ ta cũng cùng qua xem một chút tốt rồi." Machel ở trong lòng thở dài, đang định rồi đi, đi ở thủy thủ trong nhìn thấy một người.

Phó nhĩ Kenan.

Vóc dáng không cao người đàn ông trung niên.

Machel đối với hấn hình ảnh, không tốt cũng không xấu.

"Hấn còn sóng sót?" Machel chớp mắt nhìn, đi lên trước đem Kenan nâng lên, sau đó dụng lực đánh hai bàn tay.

Kenan lung lay đầu, hình như có tỉnh lại dấu hiệu.

"Kenan?" Machel nhẹ giọng hô một câu, chẳng qua thấy đối phương vẫn cứ mơ mơ màng màng, hấn cũng không có quá nhiều lãng phí thời gian, trực tiếp đem Kenan ném vào sóng sót thủy thủ một loại, dù sao hiện tại hấn là ở Người cá hang ổ ở trong, bị phát hiện kết quả chỉ có một con đường chết.

Nhưng mà, sự việc không hề là thuận buồm xuôi gió, chỉ ít đối với Thuyền âm hồn trên thuyền trưởng Paulo tới nói là như vậy.

Thuyền Blue Pear lúc này đã hoàn toàn biến thành đen, ở giữa bộ phận cũng bắt đầu hòa tan vào trong nước.

Càng kỳ quái chính là, lúc này thuyền Blue Pear giống như có vô cùng vô tận sức hấp dẫn như thế, xung quanh nước biển đều hướng về thuyền Blue Pear ở giữa tách ra địa phương tuôn tới, vừa vặn lúc mới bắt đầu còn không rõ hiện ra, chẳng qua đến hiện tại, loại này dấu hiệu đã hết sức rõ ràng, thậm chí hình thành vòng xoáy.

Bạch tộc thuyền trưởng Paulo đi tới boong tàu phía trước, hấn xúc tu khoát lên trên lan can, phình con mắt chết nhìn chòng chọc thuyền Blue Pear.

Tiếp đó, lấy thuyền Blue Pear làm trung tâm vòng xoáy bắt đầu đi tới, hình như chính xác hướng về Thuyền âm hồn di chuyển lại đây.

"Mục sư Machel, người ở đâu? Cứu cứu ta, mục sư Machel, cứu cứu ta!"

Âm thanh Jeny theo phương xa truyền đến, mịt mờ, hình như không ở trên thế giới này như thế.

"Là âm thanh Jeny." Robte nhỏ giọng nói với Machel nói.

"Đừng nói chuyện!" Machel trả lời một câu.

Lúc này, hết thấy Người cá đều chấm dứt chúc mừng, đem sự chú ý đặt ở mặt trên thuyền Blue Pear.

Bạch tộc Paulo xúc tu về phía trước duỗi ra, hấn đỉnh đầu vương miện trên đá quý màu lam bắt đầu phóng ra hào quang đẹp mắt, tiếp theo, lấy thuyền Blue Pear làm trung tâm vòng xoáy bắt đầu xuất hiện run run, hình như có một nguồn sức mạnh chính xác đang can thiệp vòng xoáy mở rộng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Quyết đấu

"Này đá quý dĩ nhiên có thể điều khiển nước biển? Xem ra ta trước cùng Dagros tranh đấu thời điểm gặp phải kịch liệt xóc nảy cũng là này con bạch tộc kiệt tác." Trong lòng Machel tràn đầy kinh ngạc.

Theo động tác Paulo đến xem, hân hân như gặp phải phiền toái, nguyên bản sáu con xúc tu chống đỡ, lúc này đổi thành bốn con xúc tu chống đỡ, mà thân thể hân cũng liên tục run run.

Rất nhanh, Machel nhìn thấy hân vĩnh viễn cũng không quên được một màn.

Lấy thuyền Blue Pear làm trung tâm vòng xoáy từ từ chịu phía dưới cột nước nâng lên, mà vòng xoáy cũng bởi vì từ từ thoát ly biển Weiffo, nhìn như một cái cũng úp bát, chỉ có bát này đang không ngừng xoay tròn. Cột nước càng ngày càng cao, nhưng là thuyền Blue Pear sức hút nhưng càng ngày càng lớn mạnh, dạng cái bát màn nước từ từ mở rộng, không bao lâu nữa sẽ cùng Thuyền âm hồn đụng vào nhau.

Lúc này, Paulo nhưng như mất đi hứng thú như thế, đem chính mình xúc tu thu lại rồi. Theo hân này một động tác, đi tới cột nước đột nhiên biến mất, thuyền Blue Pear lần thứ hai trở xuống mặt biển, chỉ là lần này quá trình muốn nhanh hơn nhiều, mà tạo thành ảnh hưởng nhưng là toàn bộ màn nước đều phân tán bốn phía ra.

Đứng ở trên boong thuyền hết thấy Người cá đều chịu một thân nước, đương nhiên, nằm trên đất thủy thủ cũng không ngoại lệ.

"Dạ hội kết thúc, lập tức khởi hành đi tới Biển Đốt!" Paulo xoay người, không lại nhìn thuyền Blue Pear.

Cho dù đối với Paulo tấm này bạch tuộc mặt chưa quen thuộc, nhưng mà Machel vẫn như cũ có thể theo hân tỏa ra mùi phán đoán ra, hiện tại Thuyền âm hồn thuyền trưởng Paulo tức giận phi thường.

"Nhưng là thuyền trưởng. . ." Một Người cá hình như muốn nói cái gì, có lẽ là hân quá chờ mong lần này dạ hội, có lẽ là còn lại nguyên nhân, nói chung, hân làm ra một cái lựa chọn sai lầm.

Thuyền trưởng Paulo nhìn tên này Người cá một chút, sau đó, hân xúc tu lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế trói chặt Người cá cái cổ, sau đó dụng lực một vụn, Người cá hai mắt liền mất đi sức sống, tiếp theo, tên này Người cá liền bị ném ra Thuyền âm hồn.

"Còn có ai đối với ta mệnh lệnh có ý kiến, cũng có thể nâng lên." Paulo hướng về buồng lái đi đến.

Tuy rằng ở trong mắt Machel, Người cá trí lực không cao, chẳng qua ở quan hệ việc tính mạng của mình thời điểm, bọn họ nhưng rất thông minh.

"Cứu cứu ta, mục sư Machel, có thể hay không cứu cứu ta, ta thật là đau khổ. . ." Jeny suy yếu âm thanh lần thứ hai truyền vào Machel trong tai.

Cùng vừa vụn mới khác nhau, lần này Robte cũng không nghe thấy.

"Vì sao lại như vậy?" Trong lòng Machel có một cái không tốt suy đoán, "Chẳng lẽ nói là bởi vì Dagros khởi động chưa hoàn thành ma pháp trận, cho nên mới dẫn đến kết quả này sao? Jeny ở mất đi chân tay sau đó luôn luôn muốn thấy ta, nhưng là, ta gặp được nàng sau đó nàng lại đột nhiên rít gào, sau đó lại xảy ra đủ loại sự việc, mãi cho đến nàng qua đời, đều không có thực sự được gặp ta một mặt, mà ta ở lúc mới bắt đầu thì đồng ý Jeny, nếu như được nghe lại thanh âm kỳ quái liền đến tìm ta, khoan đã, ta nhớ tới Jeny đã nói thanh âm kỳ quái liền là. . . Cứu cứu ta ba chữ này, chẳng lẽ nói nàng nghe được chính là âm thanh chính mình? Xuyên qua rồi thời không âm thanh?"

Nhìn từ từ tới gần Thuyền âm hồn thuyền Blue Pear, Machel xuất hiện tim đập cảm giác.

"Nếu như chịu Dagros thu được (Bản thảo của Vildro), đồng thời hoàn thành rồi hoàn chỉnh ma pháp trận, khi đó kết quả sẽ phát sinh cái gì?" Machel lắc lắc đầu, "Hay là thật sự sẽ như Dagros nói như vậy, loài người hết thấy tất cả đều đem chịu khiêu chiến, bất kể là thân còn là. . . Khoa học. . ."

"Bây giờ nhìn lại, vẫn là trước tiên ẩn núp đến Biển Đốt đem (Bản thảo của Vildro) tiêu hủy sau đó lại nghĩ cách thu được thuyền trưởng Paulo trên đầu vương miện, bất kể như thế nào nghĩ, cũng chỉ có thu được cái kia cái đặc biệt vương miện sau đó mới có thể theo Thuyền âm hồn trên sông sót trở lại bến Molof."

Lúc này, Thuyền âm hồn đã bắt đầu chuyển hướng, từ từ rời xa đã biến mất hơn một nửa thuyền Blue Pear.

Tuy rằng thuyền trưởng Paulo chính diện cảm Dagros cho gọi ra đến đồ vật hết cách rồi, nhưng mà dùng để chạy trốn nhưng thừa sức.

Trên boong thuyền Người cá đều nghiêm mặt, bọn họ bắt đầu đối với thủy thủ tiến hành xử lý, còn sống sót, đều dùng dây thừng quấn vào trên lan can, cho tới không có phản ứng thủy thủ, thì bị Người cá dùng cây đinh ba bổ đao sau đó mang tới khoang chứa hàng ở trong, hình như dự định coi như đồ ăn dự trữ lên.

Suy xét đến vẫn ở tại Người cá trong tầm mắt dễ dàng gây nên đối phương nghi ngờ, hai người quyết định trước về đến lúc trước gian phòng.

Dọc theo đường đi tuy rằng gặp phải một chút Người cá, tuy rằng vẫn lặng im gây nên một chút nghi ngờ, thế nhưng là cũng không có chịu nhìn thấu thân phận.

Hai người sau khi trở lại phòng lập tức đem trên mình Người cá da đeo cỡi ra.

"Khó chịu chết ta rồi." Robte tê liệt trên đất, "Thật khó chịu đựng, rất muốn tắm."

Machel đem Người cá da đeo để dưới đất, hân hít sâu một hơi, khó thở ngực cảm giác giảm nhẹ đi nhiều.

"Mục sư Machel, người ở đâu? Cứu cứu ta, mau tới cứu cứu ta."

Lúc này, Machel lại nghe được âm thanh Jeny, chẳng qua Robte y nguyên không có bất kỳ phản ứng nào.

Chỉ có ta có thể nghe được sao?

Machel nhìn một chút thuyền Blue Pear vị trí, này chiếc gánh chịu vô số hi vọng cùng cùng đáng ghê tởm thuyền buồn cứ vậy đi biển mất không còn tăm hơi, vĩnh viễn biến mất rồi.

"Hiện tại có thể không còn thời gian tắm rửa, hai cái này chế tạo thô sơ cầu thả Người cá da đeo có thể bảo vệ không được chúng ta bao lâu, ta đã phát hiện có thể cứu hai người chúng ta biện pháp." Machel dựa lưng vách tường ngồi xuống, cùng Robte không giống, hân y nguyên duy trì cơ bản nhất cảnh giác.

"Biện pháp gì?" Robte từ trên mặt đất bò lên, động tác vô cùng lưu loát.

"Người nhìn thấy người bạch tuộc trên đầu vương miện sao? Chính là có một viên đá quý màu xanh dương cái kia một cái vương miện." Machel cười khẽ một tiếng, "Vừa nãy hân làm tất cả người cũng đều nhìn thấy, ta cho rằng đều là cái kia cái vương miện năng lực, bình thường Người cá cũng không có năng lực như vậy, coi như bạch tuộc khá đặc biệt, năng lực của hân cũng vậy phun mực nước, mà không phải điều khiển nước biển, vì lẽ đó, năng lực đặc thù của hân cần phải đến từ chính đỉnh đầu vương miện."

Robte miệng mở ra, hình như vô cùng kinh ngạc, "Mục sư Machel, người không thể bởi vì trải qua quá nhiều, vì lẽ đó liền cam chịu, xuất hiện loại này kỳ quái ý nghĩ a."

"Ta nghiêm túc." Nét mặt Machel nghiêm túc.

"Có thể là... Coi như là thật sự, chúng ta bắt được cái kia cái vương miện sau đó liền có thể điều khiển nước biển sao?" Robte không phải rất tin tưởng loại khả năng này.

"Chỉ có cái biện pháp này, nếu không, thân là đại trình thám gồm cả đàn violon nhà người ra cái có thể được chú ý?" Tay phải Machel nắm tay về phía sau nhẹ nhàng gõ gõ vách tường.

"Nếu không, chúng ta lén lút nhảy xuống biển?" Robte hình như vô cùng vừa ý cái kế hoạch này.

"Nếu như là vì nuôi cá, chịu Người cá ăn đi cũng giống như vậy." Machel nhìn con mắt Robte nói rằng.

"Có lẽ chúng ta có thể mang sống sót thủy thủ đều thả ra, sau đó... " Lần này, Robte vừa vặn mở miệng liền chịu Machel đánh gãy.

"Sau đó cùng một chỗ nhảy xuống biển?" Machel tay trái lấy tay đỡ trán.

"Tại sao không được!" Robte có chút tức giận.

Machel sờ sờ vẫn thả ở trên người bản thảo, không có trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Yêu cầu

Sau đó, Robte lại nói ra hai cái nhìn như hợp lý, đi chịu Machel bác bỏ chủ ý.

"Điều này cũng không được, vậy cũng không được, mục sư Machel, nếu như vậy, người tại sao còn muốn hỏi cái nhìn của ta đâu?" Robte tức giận phi thường, đỏ mặt tía tai.

"Bởi vì ta cần một người trợ giúp, một mình ta thất bại khả năng tính rất lớn. Robte, nếu người không tin ta, mà ta lại không đồng ý cái nhìn của người, không bằng, chúng ta lần thứ hai tách ra tốt rồi, ta kế hoạch đánh cắp vương miện, mà người thì lại phụ trách đi cứu thủy thủ, chúng ta hai bên chỉ cần có một bên thành công, cũng có thể nghiệm chứng một câu trả lời hợp lý." Hai tay Machel giao nhau để ở trước ngực.

"Mục sư Machel, ta nói rồi, loại người chính là bởi vì hợp tác mới có thể vượt lên ở còn lại sinh mệnh bên trên. Hiện tại chỉ còn dư lại hai người chúng ta,

nếu như người còn kiên trì đơn độc hành động, có thể tất cả mọi người đều sẽ chết, cũng không có ai sẽ đem chuyện này nói ra, biển Weillfo trên bị kịch vẫn như cũ sẽ tiếp tục xảy ra." Lúc này, Robte nhưng ngược lại khuyên bảo Machel.

Bên trong gian phòng Người cá dòng máu đã cứng lại, mùi máu tanh hỗn hợp mùi mồ hôi ở trong phòng khắp nơi bồng bềnh, trong đoạn thời gian này, ngoại trừ tình cờ qua Người cá ở ngoài, cũng không có Người cá thử mở ra gian phòng này.

"Liên quan với loài người vì sao lại vượt lên ở còn lại sinh mệnh bên trên nguyên nhân ta đã từng trả lời người, Robte." Machel thờ dãi, hình như không dự định tiếp tục cùng Robte tranh luận, "Cùng với lao thẳng đến thời gian lãng phí ở những vấn đề này mặt trên, người còn không bằng thật tốt suy nghĩ tiếp theo nếu như lại bị Người cá kiểm tra, chúng ta làm ra hành động gì, hay hoặc là suy nghĩ chúng ta bại lộ sau đó nên làm sao chạy trốn."

"Hai người chúng ta ý kiến bất đồng chính là ở một chút, người cho rằng đề nghị của ta quá mức ảo tưởng, lại như là dân cò bạc đem trên mình hết thảy tiền tài đều áp ở ba cái sáu điểm trên, mà ý nghĩ của người nhưng là phân ra một phần tiếp tục đánh bạc to nhỏ hoặc là trực tiếp cảm hiện có tiền đánh bạc trực tiếp chạy trốn." Machel nhìn con mắt Robte, muốn khiến cho đối phương bình tĩnh lại tâm tình cùng mình trao đổi.

"Ừm, gần như." Robte thờ dãi một cái.

"Ngắm lại thuyền Blue Pear tất cả, người cho là chúng ta có thể dựa vào lẽ thường để phán đoán Thuyền âm hồn sao? Lần này đánh cuộc có thể không phải là loài người làm nhà cái, mà vệ sĩ cũng không phải là loài người, chúng ta ngoại trừ một cái định đoạt phân thắng thua ở ngoài không có lựa chọn khác." Machel bày ra hai tay, trên mặt treo đầy bất đắc dĩ.

"Có thể là. . ." Robte nghĩ đến người bạch tuộc trên đầu vương miện, "Coi như cái kia cái vương miện có thể khống chế nước biển, nhưng là người biết làm sao dùng sao?"

"Không biết." Machel lắc lắc đầu.

"Vậy. . ." Robte vừa vắn mở miệng, liền chịu Machel đánh gãy.

"Tin tưởng ta được không, Robte, người muốn biết ta vì sao lại xuất hiện ở trên thuyền Blue Pear sao? Người cho rằng ta đúng là vì đi Nalan sao? Hay hoặc là là đi trên đường nào đó một kẻ loài người căng? Đều không phải, ta leo lên thuyền Blue Pear là vì trợ giúp bạn bè của ta mục sư Hore, hấn gấp phải không biết tên nguy hiểm, tinh thần mỗi ngày đều càng ngày càng kém, mà bác sĩ Hatre mỗi lần trị liệu kết quả đều là nghỉ ngơi một hồi là tốt rồi." Machel đi về phía trước hai bước, sau đó đem trên mình Bản thảo của Vildro lấy ra.

Hắn đem bản này màu đen sách nhỏ đặt tại Robte trước mắt.

"Hore bệnh liên là theo thu được bản thảo này bắt đầu, ta chạy tới bến Molof chính là vì trợ giúp hấn khôi phục bình thường, ta nghĩ phá hủy bản thảo này, nhưng là mục sư Hore nhưng nói cho ta bản thảo này thông qua bình thường phương pháp không cách nào phá hủy, chỉ có thể đi tới Biển Đốt, đem bản thảo ném vào Biển Đốt ở trong, mà đi tới Biển Đốt, nhất định phải thông qua đi ở biển Weillfo mặt trên Thuyền âm hồn." Machel sau khi nói xong đem bản thảo thu lại rồi.

"Mục sư Machel, ta vẫn cho là người là bởi vì tò mò. . . Không nghĩ tới người. . ." Robte vô cùng kinh ngạc.

"Người hiện tại có phải là rất muốn biết bản thảo này bên trong kết quả viết cái gì?" Machel nói rằng.

"Bên trong viết cái gì?" Robte gật gật đầu.

"Ta cũng không biết, ta chưa bao giờ mở ra qua." Machel lắc lắc đầu, "Mục sư Hore ở xin nhờ ta chuyện này thời điểm, chỉ nhấn mạnh một chút, vĩnh viễn không muốn mở ra bản thảo."

"Vĩnh viễn?" Robte không hiểu rõ lắm.

"Không sai, chẳng qua, tuy rằng ta không có xem qua bản thảo, nhưng Dagros sờ dĩ khắp nơi nhằm vào ta, cũng là bởi vì bản thảo này, ta ở bến Molof gặp đột kích cũng là bởi vì bản thảo này, ở gặp đột kích trước, còn có người lên vào nhà thờ Thần Tinh trộm đi vali xách tay của ta, cũng là vì bản thảo này." Machel cầm trong tay Bản thảo của Vildro lắc lắc.

Robte ánh mắt theo tay Machel di chuyển.

"Ta. . . Có thể nhìn sao?" Robte đuổi ra tay phải của chính mình.

Phải cho hấn xem sao? Machel ở trong lòng nghĩ, tuy rằng mục sư Hore từng căn dặn ta không nên nhìn bản thảo này, thế nhưng là cũng không có nói người còn lại không thể nhìn, chỉ là. . . Nếu như Robte sau khi xem xong trở nên cùng mục sư Hore như thế về thần kinh, đồng thời vừa nhắc tới bản thảo hoặc là nhìn thấy bản thảo sẽ lọt vào chứng cuồng loạn trạng thái, tình huống kia trái lại càng ngày càng kém.

"Ta cũng rất muốn để người xem, Robte, có lẽ người có thể giải đáp ta nghi ngờ trong lòng, nhưng mà, mục sư Hore liên là ở nhìn bản thảo này mới đã biến thành cái kia đáng về, vì tính mạng của chúng ta, ta cho rằng vẫn là không nên nhìn tốt hơn. Cho nên ta nói với người những này, là muốn cho người hiểu rõ ý nghĩ của ta, cho nên ta lựa chọn đối với thân là thù lĩnh người bạch tuộc thuyền trưởng ra tay lý do chính là bởi vì ta trải qua những thứ này."

"Ồ đi tới bến Molof trước, nếu như ta gặp phải tình huống bây giờ, sự lựa chọn của ta nhất định giống như người, Robte, nhưng là ta trải qua cùng người không giống nhau sự việc, những chuyện này hoàn toàn vượt qua lẽ thường." Machel khuyên bảo hình như có tác dụng, chỉ ít Robte ở nghiêm túc suy

nghĩ hần vừa nảy đề nghị.

"Có thể, chẳng qua, ta có một yêu cầu, mục sư Machel." Nét mặt Robte nghiêm túc.

"Người muốn xem bản thảo này?" Machel đem Bản thảo của Vildro nhắc lên.

"Đứng, mục sư Machel." Robte tiến lên đi rồi hai bước, dự định đem bản thảo cầm trong tay, chẳng qua lại bị Machel né tránh.

"Người chắc chắn chứ?" Machel cảm giác Robte có chút kỳ quái.

"Ta đã từng trả lời người, mục sư Machel, ta xác định, dù thể nào bản thảo này bên trong viết cái gì, ta đều sẽ không ngăn cản người hủy diệt bản thảo này, cũng sẽ trợ giúp người cướp đoạt cái kia cái khảm nạm có ngọc thạch vương miện." Đôi mắt Robte nhìn chăm chăm bản thảo, hình như trong này ẩn giấu hết thảy bí mật.

Robte, hần, cũng là Tagusla sao?

Machel trong đầu đột nhiên có thêm như thế một cái suy đoán, nhưng mà hần rất nhanh sẽ chối bỏ.

Không có lý do gì, nếu như hần cùng Dagros một nhóm, hoàn toàn không cần thiết làm như vậy, lẽ nào đơn thuần là tò mò?

"Hi vọng lời người nói chắc chắn." Machel chớp mắt nhìn, cầm trong tay Bản thảo của Vildro giao cho tay Robte trên, đồng thời, hần một cái tay khác cũng đặt ở dao găm bên hông trên.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Quan sát

"Bản thảo này kêu Bản thảo của Vildro sao? Mục sư Machel, người biết Vildro là ai sao?" Robte tiếp nhận bản thảo sau đó, không có lập tức mở ra.

"Không biết, ta cũng không biết mục sư Hore là thế nào thu được bản thảo này, bằng không, ta liền có thể thông qua những đầu mối này tìm tới ngọn nguồn." Machel lắc lắc đầu.

"Như vậy phải không? Vậy ta mở ra." Hai tay Robte vền vền nắm Bản thảo của Vildro, hình như chỉ cần đem bản thảo này mở ra, bên trong sẽ có ác ma xuất hiện ăn đi hai người như thế.

"Người xác định sao? Ta đưa cho người đề nghị vẫn là không muốn mở ra, dù sao" Machel không có đem lời nói xong, dù sao trong lòng hần vẫn là kỳ vọng Robte có thể mở ra Bản thảo của Vildro, thế này vừa đến, thông qua Robte thuật lại nội dung bên trong, chính mình liền có thể sử dụng an toàn phương pháp biết bản thảo trong nội dung.

Chỉ là, hần lo lắng Robte sau khi xem sẽ xuất hiện không thể điều khiển ảnh hưởng.

"Không cần, mục sư Machel, người cũng không cần lo lắng, ta không có ý tưởng khác, chỉ là muốn nhìn bản thảo này bên trong kết quả viết món đồ gì, Dagros thì tại sao muốn thu được bản thảo này, mặt khác, nếu như có thể, cũng có thể tìm tới cứu Jeny biện pháp đâu?" Robte cười cợt.

Jeny đứng rồi, Robte có nghe được câu nói đầu tiên, hần còn nhắc nhở ta một câu.

Machel trong nháy mắt hồi tưởng lại vừa nảy ở Thuyền âm hồn trên boong thuyền phát hiện sự việc, bọn họ đang tại đối với thủy thủ tiến hành phân loại, mà theo trên thuyền Blue Pear truyền đến âm thanh Jeny.

Nghĩ tới đây, Machel không do dự, trực tiếp đuổi tay nắm lấy Bản thảo của Vildro, muốn đoạt lại.

"Nếu như đây chính là lý do của người, như vậy ta không thể cho người xem." Machel đè thấp âm thanh chính mình.

Nhưng là Robte nhưng sớm né tránh, Machel vền vền đụng vào Bản thảo của Vildro một cái.

"Robte, Jeny đã chết rồi." Machel thờ dãi, "Đao kiếm có thể giết người, nhưng cũng không thể cứu người, chúng ta có thể tìm biện pháp khác."

"Dùng thập tự giá vì Jeny cầu nguyện sao? Mục sư Machel, không sao." Robte an ủi một câu.

Hắn sau khi nói xong, đưa tay đem Bản thảo của Vildro mở ra.

Trong giây lát này, hai người cảm giác nhịp tim đập của chính mình dường như đều chấm dứt.

Bởi vì Robte đem bản thảo lập tức ở trước mắt, vì lẽ đó Machel căn bản không nhìn thấy bản thảo trong nội dung.

Hai, ba giây sau, cái gì đều không có xảy ra.

Không có cao ngất ngọn lửa, cũng không có khủng bố ác ma, Robte cũng không có bất kỳ phản ứng nào, hắn vừa nãy lại như mở ra một quyển bình thường bản thảo, mà không phải đã mang đến vô số tai họa Bản thảo của Vildro.

"Bên trong viết cái gì?" Trong lòng Machel thờ phào nhẹ nhõm.

"Để ta xem một chút." Robte trợn to hai mắt.

"Nếu như người là bởi vì tò mò hoặc là ở không biết chuyện tình hình dưới mở ra bản thảo này, như vậy, ta đề nghị người lập tức đóng lại bản thảo này, đưa nó thả ở không ai có thể tìm tới địa phương, sau đó quên mất nó." Robte đem mặt trên nội dung nói ra.

"Đây là cảnh cáo đi." Machel nhún vai một cái.

"Vâng." Robte gạt đầu một cái, không có nhiều lời, mở ra trang kế tiếp.

Machel nhìn thấy trên mặt Robte vẻ mặt đột nhiên thay đổi, nguyên bản thân sắc mong đợi đã biến thành mê hoặc, tựa hồ đang xem chính mình căn bản là không có cách hiểu rõ đồ vật, không đúng, càng nói chuẩn xác là chính mình rõ ràng không thể nào hiểu được nội dung, đi không thể không chịu ép buộc truyền vào đến trong đầu.

"Robte, bên trong viết cái gì?" Machel nhẹ giọng hỏi.

Robte không hề trả lời, vẻ mặt vô cùng đau khổ, hắn duỗi ra tay trái của chính mình đè lại huyết thái dương, mà chính xác cầm lấy Bản thảo của Vildro tay phải thì lại run không ngừng, hình như cầm không vững như thế một quyển mỏng manh sách nhỏ.

Machel tiến lên muốn đóng lại Bản thảo của Vildro, chẳng qua lại bị Robte ngăn lại.

"Đừng tới đây, mục sư Machel, trong này" Robte sâu hít hai cái giận, "Ghi chép Herzeroch" sau khi nói đến đây, Robte dường như muốn nghẹt thở như thế, hai tay hắn nắm chặt cổ của chính mình, Bản thảo của Vildro cũng rơi trên mặt đất.

"Người không sao chứ?" Machel nhíu nhíu mày.

Lúc này, con mắt Robte trợn lên như chuông đồng, vô cùng đáng sợ, thậm chí ngay cả con người trên tờ máu cũng thấy rất rõ ràng, hắn quỳ một chân trên đất, chết nhìn chòng chọc phía trước.

Nhưng là trước mặt hắn ngoại trừ Machel ở ngoài không còn những người còn lại.

Machel quay đầu lại liếc mắt nhìn, ngoại trừ vách tường không có thứ gì, coi hắn xoay đầu lại thời điểm, Robte đã ẩn núp ở góc tường, thân thể hắn không ngừng hướng về góc tường dón, tựa hồ đang tránh né món đồ gì.

"Robte, người vẫn tốt chứ?" Machel cảm thấy được sự việc bắt đầu thoát khỏi xa rời tầm kiểm soát của mình.

"Đừng đừng tới đây!" Hai tay Robte không ngừng ở trước người vung vẩy.

Machel vội vàng xông tới dùng tay đem miệng Robte ngăn chặn, "Đừng lên tiếng!" Hắn nhỏ giọng, kỳ vọng lời của mình có thể đối với Robte xuất hiện một chút ảnh hưởng.

Nhưng mà, Robte một mực trực tiếp cắn ở tay Machel trên, cắn ra một cái rất sâu dấu răng.

Machel cắn chặt hàm răng, muốn rút ra bản thân tay, nhưng là nhưng chưa thành công, bất đắc dĩ, đành phải một quyền đánh vào trên mặt Robte, để hắn ngã ra, tiếp tục lại trói lại miệng Robte.

Cộc cộc cộc cộc!

Người cá tiếng bước chân theo ngoài cửa truyền đến, nghe thanh âm cường độ, lần này không ngừng một cái Người cá.

Nguy rồi, nếu như có hai con hoặc hai con ở trên Người cá đi vào, như vậy ta liền xong.

Machel hoảng sợ, hiện rõ vào lúc này, hắn càng không thể buông ra che tay Robte, nhưng nếu như Robte lại phát ra loại thanh âm này, cho dù Người cá cũng không tính đi vào, có thể cũng sẽ chịu thanh âm này hấp dẫn.

"Lập tức liền muốn đến Biển Đốt, thuyền trưởng Paulo để mọi người ở boong tàu tập hợp, mọi người không nên bỏ qua!"

Ngoài cửa, Người cá âm thanh âm vang lên, truyền đến Machel quan tâm nhất tin tức.

Muốn đến Biển Đốt sao?

Machel quay đầu lại liếc mắt nhìn trên đất Bãi thảo của Vildro, không biết là trùng hợp vẫn là cái gì khác nguyên nhân, lúc này bãi thảo mặt trái hướng trên, Machel vẫn như cũ xem không được nội dung bên trong, đương nhiên, ở Robte thử một lần sau đó, hẳn cũng đoạn tuyệt muốn xem bãi thảo ý nghĩ

Lúc này, Robte đã yên tĩnh lại.

Machel liền vội vàng buông tay ra, hẳn sợ chính mình đem Robte che chết rồi.

Thăm dò hơi thở sau đó, Machel phát hiện Robte còn sống sót, nhưng là hai mắt không có tinh thần, như là mất đi thần trí.

"Robte, Robte, người thế nào rồi?" Machel vỗ vỗ mặt Robte gò má, thứ hai không có bất kỳ phản ứng nào.

"Mặc kệ." Machel đem Bãi thảo của Vildro nhặt lên thả ở trên người, sau đó đem Robte Người cá da biện pháp ở trên người hẳn, còn để lại một cái rất lớn khe hở, bảo đảm Robte sẽ không ngộp chết, tiếp theo, hẳn mặc lên chính mình Người cá da đeo.

"Nói chung, trước tiên thử xem lại nói, nếu như thành công đem Bãi thảo của Vildro tiêu hủy, nói không chắc hết thấy đều sẽ khôi phục bình thường, chỉ là" trong lòng Machel có linh cảm không tốt.

Không do dự, hẳn mở cửa đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Sửa đèn thiêu

Machel xen lẫn trong còn lại Người cá ở giữa, đồng loạt đi tới boong tàu.

Lúc này, Thuyền âm hồn bốn phía đã thay đổi dạng, trong không khí đã không còn nước biển mùi tanh, thay vào đó chính là một luồng chua cay mùi vị, giống như trong miệng chịu trực tiếp đau thương mấy cây làm ớt cay như thế.

Machel thừa dịp không Người cá chú ý nhìn chung quanh.

Bầu trời không lại mây đen nằm dày đặc, chẳng qua cũng không có ánh sao, có chỉ là một mảnh trầm lắng đen.

Hết thấy sống sót thủy thủ đều bị trói ở một cái cột buồm xung quanh, cách đó không xa, theo boong tàu duỗi ra đi một cái tấm ván gỗ, tấm ván gỗ độ rộng chỉ cho phép một người thông qua, độ dài cũng chỉ có khoảng hai mét.

Chờ sẽ là dự định để thủy thủ theo cái này trên tấm ván gỗ nhảy xuống sao?

Machel nghĩ thầm, chẳng qua nhưng không có đem quá nhiều suy nghĩ đặt ở những thủy thủ này trên mình, nếu như những thủy thủ này ở trong có diễn viên tồn tại, hẳn có thể còn có thể làm hết sức.

Lúc này, Paulo thuyền trưởng theo phòng thuyền trưởng đi ra.

Hắn xúc tu giờ giờ lên, trông coi thủy thủ Người cá liền cầm dây trói tháo ra, sau đó đẩy những này sợ hãi thủy thủ hướng về Machel nhìn thấy tấm ván gỗ đi đến.

"Người, đi nơi nào." Paulo xúc tu chỉ chỉ Machel, sau đó chỉ chỉ tấm ván gỗ vị trí.

Machel không dám đáp lời, lại không dám chống cự Paulo chỉ thị, bởi vì lúc này hắn cơ hồ bị hết thấy Người cá nhìn chăm chú, một khi lộ ra kẽ hở, bị phát hiện khả năng tính sẽ gia tăng thật lớn.

Hắn đi tới Paulo chỉ ra vị trí, bên cạnh là một quân tôm.

"Anh em, đừng lo lắng, không có chuyện gì." Tên này quân tôm an ủi Machel một câu.

Có thể hay không đừng tán gẫu

Machel ở trong lòng nói một câu, đáng tiếc, cũng không có tác dụng gì.

"Người có phải là mới tới? Đợi lát nữa tiến vào Biển Đỏ sau đó, nhất định phải chú ý, không nên bị Súra đèn thiêu đụng tới, không phải vậy liền nguy hiểm, không ai có thể cứu người, coi như là thuyền trưởng Paulo cũng không được!" Quân tôm tiếp tục nói.

Machel cảm giác tên này quân tôm có lắm lời tiềm chất.

"Nếu như có Súra đèn thiêu hướng về người thổi qua đến, người sử dụng cây đinh ba đâm nó đâm mở, thế này là không sao. Chẳng qua chúng nó số lượng hơi nhiều, thỉnh thoảng có vài con cùng một chỗ thổi qua đến, phải nhớ kỹ, nhất thiết không thể quét ra, nhất định phải một cái một cái đâm, nếu không sẽ xảy ra việc vô cùng không tốt." Quân tôm nói xong còn đẩy một cái Machel một cái.

Thấy đối phương nhiệt tình như vậy, Machel cũng chỉ có thể gật đầu, càng phức tạp động tác liền rất khó làm.

Làm sao bây giờ, nếu như ta phải đem Bản thảo của Vildro bỏ lại đi, nhất định sẽ bại lộ, theo tình huống bây giờ đến xem, chỉ có thể tùy cơ ứng biến, có lẽ sau đó có thể ta không chịu chú ý cơ hội.

Machel ở trong lòng nghĩ.

Lúc này, phía trước xuất hiện một chút tia sáng, xung quanh bóng tối cũng từ từ rút đi, Thuyền âm hồn dường như chạy xa rời biển Weifó, tiến vào một mảnh ngọn lửa ở trong.

Chờ tia sáng đến gần rồi sau đó, Machel phát hiện, những này tia sáng là một chút nổi bông bênh giữa không trung súa, súa dạng xòe ô thân thể trung tâm cùng xúc tu mũi nhọn đều là sáng lên màu đỏ, vô cùng tươi đẹp.

Xem ra những này liền là Súra đèn thiêu. Machel ở trong lòng nói một câu.

Súra đèn thiêu đi tới con đường vô cùng quý dị, lơ lửng không cố định, ngoài ra, nó đi tới tốc độ cũng chột nhanh chột chậm, căn bản là không có cách dự phân định.

Chẳng qua, Thuyền âm hồn tốc độ y nguyên duy trì nguyên dạng, cũng không có bởi vì Súra đèn thiêu xuất hiện mà giảm tốc độ.

"Chú ý, không muốn bởi vì Súra đèn thiêu xem ra rất nhỏ yếu liền thả lỏng cảnh giác, bằng không người sẽ trả giá cái giá bằng cả mạng sống." Quân tôm lại nhắc nhở Machel một câu.

"Tốt rồi, bắt đầu đi!" Thuyền trưởng Paulo xúc tu tại bầu trời vung một cái.

Một thủy thủ chịu đẩy lên trên tấm ván gỗ, hai tay hắn chịu ngược trời ở phía sau, mặt sau là Người cá cây đinh ba, hắn chỉ có thể đi về phía trước, đi thẳng đến tấm ván gỗ cuối cùng nơi.

Xung quanh Súra đèn thiêu càng ngày càng nhiều, gần như rọi sáng nguyên chiếc Thuyền âm hồn.

Machel dựa theo quân tôm lời giải thích, khống chế trong tay cây đinh ba đi đâm Súra đèn thiêu, chịu cây đinh ba đâm trong Súra đèn thiêu giống như hoảng sợ con chuột như thế, lập tức thoát đi, phương hướng cơ bản cùng khi đến phương hướng ngược lại.

Nhưng mà, đứng ở trên tấm ván gỗ thủy thủ nhưng chỉ có thể trơ mắt mà nhìn mình bị Súra đèn thiêu xúc tu đụng vào thân thể, mát mẻ cảm giác theo xúc tu mũi nhọn truyền vào, rất nhanh, này cỗ mát mẻ cảm giác trải rộng toàn thân, cuối cùng xông thẳng hướng về não bộ.

Nhưng là ở trong mắt Machel, tên này thủy thủ đang bị Súra đèn thiêu xúc tu đụng tới sau đó, trên mình lập tức dấy lên ngọn lửa màu đỏ trắng, người này chiều cao chỉ có chừng một thước tám, nhưng mà ngọn lửa độ cao nhưng có ba mét. Ngọn lửa màu đỏ trắng theo thủy thủ trên mình bốc lên sau khi đi ra, thủy thủ liền thẳng tắp ngã xuống.

Trong lúc nhất thời, nguyên chiếc Thuyền âm hồn đều yên lặng như tờ.

Theo thủy thủ ngã xuống địa phương lại tỏa ra một đồng lớn Súra đèn thiêu, những này súa dần dần rời đi, phân tán tại bầu trời.

Lại một thủy thủ chịu đẩy lên trên tấm ván gỗ.

Tên này thủy thủ nhìn thấy trên một thủy thủ gặp phải sau đó, động tác vô cùng chống cự, nhưng là đối mặt phía sau Người cá, đi không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể yên lặng tiếp thu tất cả những thứ này, trừ khi có kỳ tích xảy ra.

Machel đi về phía trước một bước, hắn muốn nhìn một chút Thuyền âm hồn phía dưới kết quả là cái gì, thuận tiện nhân cơ hội tìm cơ hội đem Bản thảo của Vildro bỏ lại đi.

"Người làm gì? Không muốn sống?" Quân tôm kéo lại tay Machel, "Ta nói người làm sao này giờ không nói gì, người là người cầm sao? Chịu Weillô đã quý tiến hóa qua biển cả động vật không có thể sẽ không nói chuyện, người có phải là già a?"

Ở Machel trong tai, quân tôm câu nói sau cùng phiên dịch tới được giọng điệu là nói nói cười đùa giọng điệu.

Machel không dám lộn xộn, mặc dù đối phương nói chỉ là nói cười đùa, nhưng mà nếu như mình làm tiếp ra kỳ quái động tác, có lẽ chính mình vụng về nguy trạng thật sự sẽ bị nhìn thấu.

Vừa vặn, lúc này có bốn con Sứa đèn thiêu đi tới quân tôm cùng Machel lân cận.

Này bốn con Sứa đèn thiêu hai con ở phía trên, hai con ở ngay phía trước.

Machel nhìn thấy này bốn con Sứa đèn thiêu sau đó, trong lòng có một ý nghĩ, hấn đuổi ra cây đinh ba nhẹ nhàng đâm phía trên một cái Sứa đèn thiêu, chẳng qua phía trước một cái Sứa đèn thiêu, Machel nhưng dùng quân tôm cố ý lời thuyết minh không muốn cách sử dụng đến xua đuổi, hấn dùng cây đinh ba nhẹ nhàng quét một cái Sứa đèn thiêu xúc tu.

Chỉ có thể đánh cược một lần, cũng còn tốt hiện tại số lượng không phải rất nhiều, có thời gian phản ứng.

Machel nín thở, cẩn thận nhìn chăm chăm chịu chính mình quét qua Sứa đèn thiêu.

Này con sứa hướng lên trên trôi một đoạn ngắn khoảng cách, tiếp tục phương hướng đột nhiên đột nhiên biến thành, tốc độ cực cao hướng dưới tung bay đi, Machel thậm chí cảm giác này con Sứa đèn thiêu là trực tiếp teleport đến lại lúc này vị trí, mà không phải di chuyển qua.

"Nghe nghe loài người ta tiếng kêu thảm thiết đi, là ngon miệng như vậy." Paulo nâng lên hấn hai con xúc tu.

Trên boong thuyền Người cá cao giọng hoan hô một câu, thế nhưng là cũng không có thả lỏng cảnh giác, dù sao Sứa đèn thiêu đáng sợ bọn họ đều rõ ràng trong lòng.

Lúc này, Machel vừa nẩy quét ngang Sứa đèn thiêu từ từ hướng về bên cạnh quân tôm di chuyển qua.

Được, liền là như vậy. Machel ở trong lòng nói.

Vừa vặn lúc này, quân tôm không có chú ý tới này con Sứa đèn thiêu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Hồn loạn

Liên tiếp tiếng kêu rên từ từ truyền tới Machel trong tai, những thanh âm này theo Thuyền âm hồn phía dưới truyền đến, chẳng qua Machel lúc này cũng không thể nhìn thấy Thuyền âm hồn phía dưới là cái gì, cũng không biết Biển Đốt kết quả là cái gì đáng đáp.

Thấy Sứa đèn thiêu lập tức sẽ chạm được quân tôm, Machel nhân cơ hội đi về phía trước một bước, động tác của hấn chịu quân tôm nhìn thấy, quân tôm xoay đầu lại muốn lần thứ hai kéo Machel, nhưng là hấn nhưng nhìn thấy Sứa đèn thiêu, dưới tình thế cấp bách, quân tôm cũng không có lựa chọn an toàn phương pháp, mà là dùng vũ khí trong tay quét qua.

Nguyên bản chỉ là có thể đụng tới, này quét qua, Sứa đèn thiêu dĩ nhiên thêm xông hướng quân tôm.

Tuy rằng trải qua mấy lần, nhưng mà ở tình huống như vậy, động tác của hấn cũng có chút bối rối, dĩ nhiên làm ra dùng chân trước đi xua đuổi Sứa đèn thiêu hành vi.

Ngọn lửa màu đỏ trắng theo quân tôm trên mình phóng lên trời.

Cơ hội tới!

Machel vội vã tiến lên đi hai bước, thừa dịp xung quanh hết thấy Người cá đem sự chú ý đặt ở quân tôm trên mình thời điểm, đem vắn mang theo bên người Bản thảo của Vildro ném xuống.

Rốt cục. . . Ném đến Biển Đốt làm bên trong. Machel nghĩ thầm.

"Không nên kinh hoàng, đem hấn ném xuống." Chỉ huy Paulo Người cá đem quân tôm ném Thuyền âm hồn.

Xung quanh Người cá tạm thời bỏ xuống chính mình thủ vững mặt trận, hướng về này con chịu Sứa đèn thiêu chạm được sứa đi đến, nhưng là lúc này, Sứa đèn thiêu theo quân tôm trên mình cùng ngọn lửa màu đỏ trắng trong chui ra.

Machel đóng vai Người cá đang lùi lại, lúc này hấn nhất định phải lùi về sau, liên quân tôm lân cận Sứa đèn thiêu số lượng, ngoại trừ né tránh ở ngoài không có biện pháp khác, chẳng qua ở trong quá trình này, hấn không những mình lùi về sau, còn ngăn cản phía sau mình Người cá tiến lên nghĩ cách cứu viện, tuy rằng thời gian trì hoãn không dài, nhưng liên là này một hai giây, tất cả cũng không kịp.

"Người làm gì! Muốn chết phải không? Khoan đã, người là loài người?" Paulo xúc tu chỉ vào Machel đóng vai Người cá.

Sứa đèn thiêu càng ngày càng nhiều, dày đặc đến như khói hoa. Hết thấy Người cá cũng bắt đầu lùi về sau, rồi xa quân tôm.

Nhưng là lúc này, Machel lại làm một cái để xung quanh Người cá cùng thuyền trưởng Paulo gạt mình sự việc, hấn rút đi chính mình nguy trang, hấn đem chế tạo thô sơ câu thả Người cá da đeo ném tới trên trời.

"Muốn mạng sống liền hướng trong khoang thuyền chạy!" Hấn hô to một tiếng, những câu nói này đương nhiên không phải nói đưa Người cá nghe, mà là nói cho bị trời dùng hai tay thủy thủ nghe, đương nhiên, hấn câu nói này cùng lời nói nhằm cũng không có quá to lớn phân biệt cũng không phải vì trợ giúp những thủy thủ này, mà là muốn cho những thủy thủ này chạy trốn động tác chia sẻ hấn áp lực.

Tại bầu trời trôi nổi lượng lớn Sứa đèn thiêu lại thêm vì tìm sống mà lánh nạn thủy thủ, trên boong thuyền hết thấy đều loạn tung lên.

"Đem loài người toàn bộ giết." Paulo thanh âm trầm thấp truyền khắp boong tàu mỗi một góc.

Nguyên bản hoảng hốt lo sợ cá người nhất thời tỉnh táo lại, trong tay cây đinh ba trực tiếp đâm hướng về liều mạng trốn đi nơi khác thủy thủ, đối mặt đòn công kích trí mạng, hai tay chịu ngược trời ở phía sau thủy thủ căn bản không có bất kỳ năng lực chống đỡ, nhất thời chịu chọc vào cái lỗ thùng.

Machel dùng mạng theo bên người dao găm chặn lại rồi Người cá tấn công, hấn dụng hết toàn lực một chân đem Người cá đá văng, sau đó nhặt lên trên đất cây đinh ba hướng về Sứa đèn thiêu vị trí ném đi.

Thừa dịp Sứa đèn thiêu lần thứ hai gây nên hỗn loạn, Machel hướng về Paulo vị trí chạy đi.

Haizz, đáng tiếc Robte không ở, nếu như có hấn che chở ta, thành công khả năng tính cần phải càng to lớn hơn.

Machel hướng về Paulo phóng đi, Paulo đỉnh đầu vương miện vẫn là mục tiêu của hấn.

"Chỉ bằng người?" Paulo hai cái xúc tu hai bên trái phải hướng về Machel tấn công tới.

Machel chỉ có thể chăm sóc một bên, Paulo khác một cái xúc tu quấn lấy chân Machel, đem hấn nâng lên, tiếp theo, Paulo hướng về boong tàu ranh giới đi đến, hấn dự định đem Machel ném Thuyền âm hồn.

"Mục sư Machel, cứu cứu ta. . . Cứu cứu ta. . ." Âm thanh Jeny lại truyền vào Machel trong tai.

Ngoài dự đoán mọi người chính là, âm thanh Jeny gây nên Paulo chú ý, để Paulo chuyển qua nhìn về phía Thuyền âm hồn đuôi.

Thừa cơ hội này, Machel đem dao găm cắm vào quần lấy chính mình chân xúc tu, Paulo bị đau, buông ra xúc tu, Machel rơi tại trên boong thuyền. Nhưng là lúc này, xung quanh Người cá cũng đều hướng về Machel vây quanh, trong tay cây đinh ba chính xác đâm hướng về Machel.

Cần phải hướng về bên trái trốn, bị thương địa phương phải thiếu rất nhiều, sống sót xác suất cũng lớn hơn. Machel lập tức có phán đoán.

Hấn trốn hướng về bên trái, nhưng là còn lại cây đinh ba vẫn như cũ đâm vào trên mình.

Đau nhức không chỉ không có để Machel kinh hoàng, trái lại để hấn càng thêm tỉnh lại, đối với tất cả xung quanh hiểu rõ đến cũng càng thêm tỉ mỉ, lúc này hấn cảm giác hình như có một "chính mình" khác đứng ở phía sau, ánh mắt cũng là theo chính mình sau phía trên nhìn về phía boong tàu, đồng thời cũng càng kéo càng cao.

Có chỗ nào không đúng. Machel ở trong lòng nói.

Đang không ngừng kéo cao trong tầm mắt, Machel phát hiện một chút không giống, ở Paulo lân cận có một con Người cá xem ra đặc biệt cứng nhắc, cùng xung quanh Người cá có khác biệt rất lớn.

Là Robte! Trong lòng Machel cả kinh.

Giữa lúc hấn hiện rõ điểm này thời điểm, Robte cũng coi chính mình nguy trang, xông hướng Paulo.

Nhưng mà Paulo không hề là người bình thường, cũng không phải bình thường Người cá, hẳn là bạch tuộc, có tám con xúc tu, Robte đánh lên thời cơ rất tinh chuẩn, sức lực cũng rất dồi dào, lại như lúc trước hẳn ở cửa khoang chứa hàng đánh lên trông coi thủy thủ như thế, nhưng mà hẳn vẫn như cũ thất bại.

Xúc tu quấn ở eo Robte trên, đồng thời không ngừng siết chặt.

"Hừ, xem ra ta vẫn là coi thường loài người gian trá!" Paulo đem Robte kéo đến trước mặt mình, đồng thời một con khác xúc tu quấn ở cổ Paulo trên, muốn đem hẳn trực tiếp siết chết.

Lúc này, vây quanh Machel Người cá cũng rút về chính mình cây đinh ba, đồng thời lần thứ hai hướng về Machel đâm ra, không chút do dự nào.

Lúc này, một cái Sứa đèn thiêu vừa vọt rơi vào vây công Machel trên thân thể người cá.

Ngon lửa màu đỏ trắng đem Machel nửa tấm mặt hoàn toàn rơi sáng, lúc này hẳn môi đã trắng, ngực phải của có một cái không nhỏ lỗ thủng, máu tươi đang từ vết thương chảy ra, nếu như không có đúng lúc được trị liệu, không bao lâu nữa, hẳn sẽ chết vào con sứa.

Sứa đèn thiêu theo đẩy người ngon lửa trên thân thể người cá chui ra, đồng thời càng ngày càng nhiều.

Machel tay trái luồn vào túi áo, đem Bình xịt cấp cứu lấy ra, không có chút gì do dự, trực tiếp bên phải ngực văng ba lần, toàn bộ dùng hết.

Có lẽ là Sứa đèn thiêu ảnh hưởng, hay hoặc là âm thanh Jeny ảnh hưởng, nói chung, Paulo sự chú ý chịu phân tán một chút, liền là ngàn ấy, chịu bản năng cầu sinh chiếm ưu thế Robte dùng so sánh trước kia càng to lớn hơn sức lực mở siết chặt cái cổ xúc tu, đồng thời chân hẳn cũng hướng về Paulo trên đầu đá vào.

Đinh một tiếng, vương miện rơi xuống ở trên boong thuyền.

Vương miện rơi xuống sau đó, nguyên chiếc Thuyền âm hồn đột nhiên truy xuống, giống như không có nhiên liệu khinh khí cầu.

Không trọng lượng cảm giác như một cái nắm Machel trái tim tay, đem trái tim của hẳn hướng lên trên nâng lên.

Cơ hội duy nhất!

Machel ở trong lòng cổ vũ chính mình một câu.

Trước ở trên thuyền Blue Pear thời điểm, hẳn cùng Dagros đấu quán nhau thời điểm, cũng trải qua tình huống như thế, hiện tại xuất hiện lần nữa, cũng so sánh người còn lại càng nhanh hơn thích ứng.

Hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa vương miện, tay đưa tới.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: May mắn

Còn còn thiếu một chút

Machel hướng về vương miện rơi xuống địa phương vô tới, nhưng là hẳn ngực phải vết thương không hề nhẹ nhàng, tuy nhưng đã phun qua Bình xịt cấp cứu, nhưng quá mức lôi kéo vẫn như cũ để tình trạng vết thương càng nghiêm trọng.

Làm tay hẳn chạm được vương miện thời điểm, ánh mắt cũng nhìn thấy Paulo xúc tu, đối phương cùng hẳn đồng thời đụng tới vương miện ranh giới, nếu như hai bên đều không buông tha, tiếp theo xảy ra tình huống rất có thể là sức mạnh đấu võ.

Machel không muốn cùng Paulo so sánh sức mạnh, trừ khi đối phương đã là một chết bạch tuộc, ngay sau đó hẳn trực tiếp đem vương miện hướng về boong tàu mặt đất đánh tới, vương miện nhanh chóng va đập boong tàu, lại hướng ra phía ngoài bắn ra, trong nháy mắt thoát ly hai người có thể chạm được phạm vi.

"Người làm gì? Nếu như không có này cái vương miện, chúng ta đều sẽ chết!" Paulo dưới tình thế cấp bách nói với Machel một câu.

Tuy rằng Machel có thể nghe hiểu, thế nhưng là cũng không trả lời, bởi vì hấn cũng sẽ không nói.

Thuyền âm hồn ở cấp tốc rơi xuống trong quá trình, đem Súra đèn thiêu toàn bộ phá tan, tạm thời chế tạo ra một cái khu vực an toàn.

Cái hướng kia, Robte có thể ở còn lại Người cá cướp được trước bắt được sao?

Machel ở trong lòng hỏi một câu, đồng thời thân thể ngã tại trên boong thuyền, hấn rên lên một tiếng, chẳng qua cũng không có dời liên tục nhìn chăm chăm vào vương miện ánh mắt.

Thuyền trưởng Paulo không để ý đến Machel, tuy rằng hiện tại hấn giết chết Machel dễ như trở bàn tay, nhưng là hấn với trước mắt này loài người sinh mệnh không có bất cứ hứng thú gì, hấn chỉ muốn một lần nữa thu được bản thân vương miện.

Vương miện về ra trên không trung một cái đường pa-ra-bôn, lần thứ hai hướng về boong tàu rơi đi.

Xung quanh tất cả loài người cùng Người cá đều nhìn chăm chăm vương miện, theo vừa nảy tranh đoạt tình huống đến xem, những này hai tay bị trôi lại thủy thủ cho dù lại dần cũng không khả năng không biết vương miện tầm quan trọng.

Robte thả người nhảy lên, nhưng là sắp tới đem đứng tới vương miện thời điểm, hấn phát hiện mình lên cao xu thế rất nhanh chấm dứt, căn bản không đạt tới nguyên bản cần phải đến độ cao, hấn chịu Người cá ôm lấy chân, rất nhanh sẽ ngã tại trên boong thuyền.

Lúc này vương miện vẫn như cũ dựa theo nguyên lai con đường đi tới, đáng tiếc, con đường này điểm cuối là một cái Người cá.

Chẳng qua, khi này một Người cá chính xác lòng tràn đầy vui mừng duỗi ra hai tay thời điểm, hấn lại bị một thủy thủ phá tan, tên này thủy thủ nhìn mình dưới chân vương miện, nhưng không có quá nhiều biện pháp, hai tay hấn bị trôi, còn lại Người cá đã vây quanh, căn bản không có thời gian để hấn dùng phương pháp khác mang theo này cái vương miện, ngay sau đó hấn đem vương miện một chân đá ra, chỉ là này một chân phương hướng, nhưng là hướng về khoang thuyền phương hướng.

Có lẽ là hấn trước đây luyện qua bóng đá duyên cớ, này một chân vừa vặn đem vương miện đá tiến vào khoang thuyền.

Tên này thủy thủ làm xong này một động tác sau đó, liền chịu phía sau Người cá đẩy ra.

Lúc này, Machel đã từ trên mặt đất bò lên, hấn vừa vặn đứng vững, liền lại nghe được âm thanh Jeny, "Mục sư Machel, cứu cứu ta cứu cứu ta "

Nguyên lai cùng Bán thảo của Vildro không liên quan sao? Dù sao ta đã ném xuống, xem ra nàng là quán chắc ta a!

Machel ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu.

Đồng thời, hấn phát hiện, Thuyền âm hồn xung quanh Súra đèn thiêu càng ngày càng nhiều, cùng với trước tình cờ xuất hiện vài con linh tinh Súra đèn thiêu so với, lúc này Súra đèn thiêu thậm chí tạo thành một cái màu đỏ lồng, đem Thuyền âm hồn gắn vào bên trong.

Lại có một ít loài người thủy thủ cùng Người cá chạm được Súra đèn thiêu, lại như dây chuyền làm nổ như thế, Súra đèn thiêu số lượng ở trên boong thuyền nhanh chóng tăng lên, đồng thời từ từ khuếch tán, nhất khiến Paulo ủ rũ sự việc liên là, có mười mấy con Súra đèn thiêu tiến tới đường đi qua khoang thuyền cửa.

Nếu như mệnh lệnh Người cá vọt thẳng qua, sẽ chỉ làm Súra đèn thiêu càng ngày càng nhiều.

Hiện tại biện pháp tốt nhất là một cái một cái tính toán tốt góc độ sau đó sắc bén dùng vũ khí đem những này Súra đèn thiêu xua đuổi ra.

Gần như tất cả loài người thủy thủ cùng Người cá đều là nghĩ như vậy, bọn họ đều ngừng lại, ở hiện rõ ở tình huống như vậy, hơi bất cần một chút, có thể tất cả mọi người sẽ chết ở Biển Đốt ở trong, mảnh này do Súra đèn thiêu tạo thành biển cá.

Chẳng qua nhưng có một người không có làm như vậy, chính là Robte.

Hấn trực tiếp hướng về khoang thuyền vọt tới.

Tới gần sau đó, hấn một cái trượt xèng để thân thể kê sát mặt đất, chấm dứt sau đó, hấn cũng tới đến cửa khoang thuyền cửa.

Nhưng mà hấn cũng không dám dùng, bởi vì có một con Súra đèn thiêu chính xác lưu lại ở đôi mắt hấn trước hai centimet địa phương, này con Súra đèn thiêu dạng xóc ô thân thể khê động, hướng về bên trong khoang thuyền tung bay đi.

"Nằm rạp đi tới!" Machel đối với Robte hô to một tiếng.

Robte nghe được sau đó, bò ở trên mặt đất, cẳng tay không ngừng đong đưa, tuy rằng tốc độ không nhanh, nhưng đối với ở một bên nhìn Người cá tới nói, cho dù tốc độ lại chậm, cũng không nhúc nhích tốt hơn.

"Mau vào đi, lẽ nào các ngươi còn so sánh không bằng loài người? Các ngươi này đám ngu xuẩn!" Paulo tức giận mắng một câu, chỉ huy hấn Người cá học tập Robte phương thức tiến vào khoang thuyền.

Robte tiến vào khoang thuyền sau đó, liếc mắt liền thấy thấy dừng lại ở trên hành lang vương miện. Hắn nhìn một chút đỉnh đầu cùng phía sau, phát hiện không có Súra đèn thiêu sau đó, lập tức bỏ lên hướng về vương miện vọt tới.

Hắn cầm lấy vương miện sau đó, không có chút gì do dự, trực tiếp đeo ở đỉnh đầu.

Trong giây lát này, Robte cảm giác mình đầu chịu xé rách ra, hình như có hai cái thân thể, một cái thân thể là Robte chính mình loài người thân thể, mà một cái khác thân thể nhưng là nước, biển Weillfo nước.

Robte không có nhìn thấy, nhưng mà hắn biết rõ, Thuyền âm hồn phía dưới có rất nhiều nước biển, trước đi chính là những này nước biển mang Thuyền âm hồn ở Biển Đốt ở trong đi, chẳng qua hiện tại, nước biển đã phân tán ra đến, cùng Thuyền âm hồn như thế chính xác đang giảm xuống, té hướng về không biết.

Hắn về phía trước đưa tay ra, khống chế nước biển nâng lên Thuyền âm hồn, thật giống như thao túng thân thể của chính mình như thế.

Vừa vặn lúc mới bắt đầu còn không thích ứng, nhưng mà rất nhanh, Robte liền nắm giữ phương pháp, Thuyền âm hồn giảm xuống tốc độ bắt đầu chậm lại, cuối cùng hoàn toàn ngừng lại. Giữa lúc Robte dự định để Thuyền âm hồn lên cao thời điểm, hắn phát hiện một cái đồ vật, càng nói chuẩn xác là hắn thông qua Thuyền âm hồn nhìn thấy lại lúc này cảnh tượng.

Vô cùng vô tận Súra đèn thiêu tổ hợp lại với nhau, tạo thành một cái tà ác con mắt.

Nhìn thấy này con mắt trong nháy mắt, Robte liền xuống tà ác cái này định nghĩa. Lúc này này con mắt chính xác nhìn chăm chú Thuyền âm hồn, sau đó, Robte nhìn thấy có một ít xúc tu theo ánh mắt duỗi ra, không nghi ngờ chút nào, những này xúc tu do Súra đèn thiêu tạo thành, tuy rằng chỉ Súra đèn thiêu tiến tới đường đi vô cùng tùy cơ, nhưng mà lúc này ở đây con mắt sự khống chế, hình như có một cái cùng mục đích, chúng nó đang định cuốn lấy Thuyền âm hồn.

Càng nói chuẩn xác, là đem Thuyền âm hồn trói chặt, sau đó kéo hướng về con mắt vị trí.

Chạy!

Trong lòng Robte chỉ có này một ý nghĩ.

Hắn sử dụng đỉnh đầu vương miện thao túng Thuyền âm hồn phía dưới nước, không ngừng tăng lên lực đẩy, để Thuyền âm hồn rời đi này con mắt tầm nhìn.

Machel vừa vặn đứng vững, quá tải cảm giác lại đột nhiên xuất hiện, cả người tựa hồ cũng bị áp ở trên boong thuyền, không thể nhúc nhích.

Nhưng là vấn đề là hiện rõ ở phía trên có thật nhiều Súra đèn thiêu, thể này xông thẳng lên đi có khả năng nhất kết quả là là chạm được Súra đèn thiêu, sau đó thân thể chịu ngọn lửa màu đỏ trắng phân giải.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 140: Cho ta

Lẽ nào ta phải chết ở chỗ này? Machel ở trong lòng nói.

Hắn cuộn tròn thân thể, để cho mình diện tích bề mặt tận lực giảm bớt, tuy rằng sống sót đến khả năng không lớn, nhưng mà vẫn là so sánh trực tiếp nằm trên đất nặc cho số phận muốn cao hơn một chút.

Súra đèn thiêu càng ngày càng gần, Machel yên tĩnh nhìn những này chính mình chưa bao giờ ở trong tài liệu từng nhìn thấy động vật, sự tồn tại của bọn nó cùng tập tính căn bản không rõ ràng, hơn nữa, liền có phải là động vật cũng không biết.

Một cái màn nước ngăn ở Machel cùng Súra đèn thiêu trong lúc đó, đem hai thứ tách ra.

Đây là?

Machel nhẹ nhàng đụng một cái màn nước, xác thực chỉ là nước bình thường, nhưng là mỗi khi Súra đèn thiêu muốn chạm được màn nước thời điểm, đều sẽ chịu màn nước trên sức lực vắng ra.

Hắn nhìn một chút còn lại Người cá cùng thủy thủ, đều không có màn nước, có một ít vận may không tốt trên mình đã đẩy lên ngọn lửa màu đỏ trắng, Sứ đèn thiêu cũng theo những này chịu chạm được người trên mình xuất hiện.

Chỉ có một mình ta có sao? Nói như vậy, Robte đã bắt được vương miện, như vậy

Nghe tới đây, Machel từ từ hướng về khoang thuyền vị trí bờ tới, bởi vì quá tải cùng thân thể bị thương quan hệ, hắn đi tới tốc độ không hề là quá nhanh, đương nhiên, còn có một điểm, vậy thì là Machel đang quan sát màn nước này có hay không đi theo tự mình di động, kết quả là khẳng định, màn nước hình như một bảo vệ Machel một người.

Không nghi ngờ chút nào, khẳng định là Robte, cũng chỉ có hắn mới sẽ làm như vậy.

Machel ở trong lòng nói.

Paulo nhìn thấy màn này, làm vương miện đã từng chủ nhân, hắn đương nhiên rõ ràng vương miện năng lực, cũng rõ ràng Machel phía trên màn nước là vương miện năng lực, bởi vậy, cho dù ở đây loại nguy hiểm tình huống, hắn vẫn như cũ đem xúc tu đưa về phía Machel, chỉ cần phải bắt được này loài người, đem ngăn ở đỉnh đầu của mình, như vậy chính mình cũng đem không sẽ phải chịu Sứ đèn thiêu tấn công, hướng chỉ, boong tàu hỗn loạn ngọn nguồn cũng là này loài người, bất kể là xuất phát từ lợi ích vẫn là thù hận, Paulo đều phải phải bắt được Machel.

Nhưng là hắn xúc tu ở tiếp xúc được Machel trước, đột nhiên đau xót, hắn nhìn kỹ, chính mình xúc tu dĩ nhiên đứt cắt đứt một đoạn.

Biết nguy hiểm, Machel cũng không lại cựa xát, nhịn xuống thân thể đau đớn tăng nhanh tốc độ hướng về khoang thuyền bờ tới.

Trong thời gian này, có vài con Người cá chịu đựng không chịu được, vọt thẳng hướng về khoang thuyền, thế nhưng là chạm được Sứ đèn thiêu, ngọn lửa màu đỏ trắng trong nháy mắt rọi sáng bên trong khoang thuyền bộ phận.

Machel ở màn nước bảo vệ cho, thành công tiến vào khoang thuyền.

Hắn đứng lên, đỡ vách tường hướng về Robte đi đến.

"Sắc mặt ngươi làm sao như thế trắng?" Machel nhíu nhíu mày, hắn nhìn thấy Robte dựa lưng vào tường, cái trán tất cả đều là mồ hôi, sắc mặt tái nhợt, hình như chịu đến rất lớn kinh hãi.

"Ta ta không chịu được nữa, đau đau quá" Robte suy yếu âm thanh âm vang lên, hắn hướng về Machel vẫy vẫy tay, ra hiệu thứ hai lại đây.

"Cho ta đi!" Machel hít sâu một hơi, đem Robte đỉnh đầu vương miện gỡ xuống, lúc này, Thuyền âm hồn trong nháy mắt mất đi lên cao động lực, dựa vào cuối cùng một chút quán tính đang tăng lên, chẳng qua Machel rất nhanh sẽ đem vương miện đeo ở đỉnh đầu của chính mình, đầu chịu xé rách cảm giác trong nháy mắt truyền đến.

Machel nhắm lại mắt phải của chính mình, qua một giây đồng hồ liền mở.

Nguyên lai cần hai tuyến điều khiển, chẳng trách sắc mặt Robte trắng bệch, làm chuyện như vậy đối với hắn mà nói xác thực quá khó khăn. Hướng chỉ phía sau hắn còn muốn phân tâm sử dụng màn nước bảo vệ ta, hơn nữa còn muốn đi theo ta di chuyển, lại thêm còn đối với Paulo khởi động một lần tấn công, phỏng đoán Robte hiện tại cảm giác là đầu mình muốn hỏng rồi.

Machel ở trong lòng nói.

"Tốt rồi, ngươi nghỉ ngơi đi, chuyện còn lại giao cho ta!" Machel vỗ vỗ vai Robte, thứ hai gạt đầu một cái sau liền ngồi trên mặt đất, vừa nhắm mắt lại, ngất đi.

"Phía dưới cái kia con mắt quá tà ác, chẳng trách Robte muốn lập tức thoát đi, loại này cảm giác nguy hiểm có thể lại như muỗi đốt mặt chụp hướng mình vọt đập muỗi như thế đi! Chẳng qua, hoàn toàn không có cần thiết gấp gáp như vậy, có thể trước tiên" nói tới chỗ này, Machel đột nhiên quay đầu lại, bởi vì hắn nghe được âm thanh Jeny, lúc này âm thanh Jeny không còn là theo nơi xa xôi truyền đến, mà là trực tiếp theo phía sau hắn truyền đến.

"Nguyên lai vẫn theo sau lưng" Machel thông qua Thuyền âm hồn cảm nhận được Jeny tồn tại, tuy rằng hiện tại đã không thể gọi là Jeny, bởi vì theo sát ở Thuyền âm hồn phía sau chính là một cái lỗ trống hình tròn hình cầu, cái này hình cầu qua địa phương, hết thấy Sứ đèn thiêu đều chịu hút vào.

Nếu như nói ở biển Weiflo hình thành chính là do nước biển tạo thành vòng xoáy, như vậy ở Biển Đốt trong hình thành liền là do Sứ đèn thiêu tạo thành vòng xoáy.

Thuyền âm hồn một cái vừa lên thời gian, cái này viên cầu liền theo tới.

"Nếu lời nói như vậy" Machel cảm thụ phía dưới tà ác con mắt, lại cảm thụ phía sau lập tức sẽ đến kỳ lạ lỗ trống, trong lòng có một ý nghĩ, hắn muốn cho hai thứ này không thể miêu tả đồ vật gặp gỡ.

"Có lẽ này con mắt cũng sẽ chịu hút vào đi, chẳng qua, không đáng kể" Machel cười cợt, tay trái đặt tại trên vách tường.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Tranh chấp

Machel không có tiêu hao trí tuệ của chính mình đi cứu những thủy thủ này, tuy rằng hắn thu được vương miện, nhưng mà tình huống cũng không có tốt hơn bao nhiêu, bởi vì ở Biển Đỏ ở trong, xung quanh lượng nước rất ít, cho dù cùng Paulo bộ dáng so sánh sự điều khiển của chính mình năng lực mạnh hơn nhiều, nhưng mà bị vướng bởi số lượng chênh lệch, căn bản là không có cách chính diện cùng Người cá chống lại. Lẽ chín

Một lần giải quyết coi vậy đi!

Machel chau mày, dựa vào vách tường ngồi xuống, tiếp tục hắn đem Thuyền âm hồn dưới đáy nước toàn bộ lợi dụng, điều khiển những này nước đối với Người cá khởi xướng tiến công, rất nhanh, trên boong thuyền tất cả đều là xác chết mảnh vỡ, thuyền trưởng Paulo cũng bị phân cách thành mấy đoạn, đã ngòm rồi.

Làm xong tất cả những thứ này sau đó, Machel đang định vì Thuyền âm hồn cung cấp tăng lực, nhưng là lại phát hiện Thuyền âm hồn đã chịu tụ tập thành xúc tu hình dạng Sứa đèn thiêu trời chặt, tiếp tục hướng dưới lúc này tà ác con mắt kéo đi.

Hắn phân ra một phần nước đi chặt đứt xúc tu, nhưng là sự việc nhưng cũng không dựa theo hắn ý tưởng phát triển, sự công kích của hắn phí công mà trở về, không chỉ như thế, đầu cũng giống như bị người đánh một quyền như thế mơ mơ màng màng.

"Khắc khắc khắc!" Tay phải Machel nắm tay đặt ở miệng trước, tăng tăng ho khan vài tiếng.

Lúc này, phía dưới con mắt thật to lại dưới ra mấy chục hơn trăm cái do Sứa đèn thiêu tạo thành xúc tu, chẳng qua, lần này mục tiêu của nó không phải Thuyền âm hồn, mà là vẫn theo sát Thuyền âm hồn thân bí lỗ trống, dường như cái gì đều có thể hút vào lỗ trống.

Những này xúc tu đem thân bí lỗ trống vây nhốt, trong giây lát này, trong lòng Machel xuất hiện mặt trời mọc đến rồi cảm giác.

Vô số Sứa đèn thiêu chịu hút vào thân bí lỗ trống, giống như hoàn toàn không có cách nào lấp kín.

Dùng lên a. . . Dagros kết quả kêu gọi xảy ra điều gì đồ vật? Herzeroch phân thân vẫn là cái gì? Đáng sợ như vậy. . .

Machel ở trong lòng nói.

Hắn vẫn còn đang thử để Thuyền âm hồn chạy trốn, cho tới bây giờ, gặp phải sinh vật không có một cái là có thể theo lẽ thường đến hiểu rõ, tỷ như phía dưới do Sứa đèn thiêu tạo thành con mắt, càng nói chuẩn xác là ở vô cùng vô tận Sứa đèn thiêu bên trong đại dương, xuất hiện một cái con mắt đường nét, đồng thời này con mắt còn có chính mình ý thức.

Chỉ ít Machel chính mình là cho là như vậy.

"Càng ngày càng gần. . ." Machel đá Robte một chân, nhưng là đối phương còn đang ngủ, "Đừng ngủ, chúng ta có thể lập tức chết ngay."

Nhiều lúc, một khi ngủ, liền không có cơ hội lại tỉnh lại.

Robte thân thể tình hình không chắc so sánh Machel tốt hơn bao nhiêu, hướng chi, hắn cũng không có Bình xịt cấp cứu điều trị, chỉ có thể dựa vào loài người tự có chữa trị năng lực tiến hành khôi phục.

Không thể không nói, hai người đến hiện tại cũng không có ăn uống, thể lực cũng nhanh chóng hiểu rõ đến cực hạn.

Thuyền âm hồn giống như càng tới gần con mắt. . .

Machel chú ý tới điểm này, nhưng mà lập tức, hắn phát hiện mình nghĩ sai rồi.

Không. . . Ngược lại, là này con tà ác con mắt đang tại từ từ tới gần thân bí lỗ trống, hình như cũng bị hút vào đi như thế.

Giữa lúc Machel nghĩ như vậy thời điểm, này con điều khiển con mắt Sứa đèn thiêu hình như đang tại nhắm mắt, tuy rằng rất khó hiểu rõ, nhưng mà trong lòng Machel xác thực xuất hiện cái cảm giác này.

Này con mắt đại diện ý thức chính xác đang chạy trốn, thoát đi thân bí lỗ trống.

Cùng lúc đó, trời chập Thuyền âm hồn xúc tu cũng bắt đầu tiêu tan.

Machel không do dự, điều khiển Thuyền âm hồn rời đi Biển Đốt, không ngừng hướng lên trên tầng.

Hắn phát hiện theo sát ở Thuyền âm hồn thần bí lơ lửng tựa hồ bị phía dưới tà ác con mắt hấp dẫn sự chú ý, cũng không có theo tới, mà là không ngừng hướng dưới lúc này di chuyển. Ở thần bí lơ lửng không ngừng tới gần trong quá trình, nguyên bản đã nhanh chóng hai mắt nhắm lại mở, chẳng qua lúc này, Machel ở đây con mắt trong cảm nhận được không còn là tà ác, mà là. . . Hoảng sợ.

Này con mắt đang hải sợ theo sát Thuyền âm hồn lơ lửng.

Thông qua Thuyền âm hồn, Machel phát hiện xung quanh có thật nhiều Sứa đèn thiếu đều xuất hiện khô héo dấu hiệu, lại như trong cơ thể lượng nước chịu hoàn toàn rút khô, chỉ còn dư lại một tầng khô quắt vô ngoài.

"Mặc kệ, trở về cảng đi. . ." Machel tự nói một câu.

Sau đó điều khiển Thuyền âm hồn chuyển hướng, hướng về cùng đi tới phương hướng ngược lại bay đi. Vèn vèn điều khiển Thuyền âm hồn đi tới, đối với Machel tới nói không tính là cái gì gánh nặng, chẳng qua bởi vì còn đang lo lắng thần bí lơ lửng sự việc, vì lẽ đó Machel cũng không dám như Robte như thế trực tiếp ngủ.

Trong lúc hoảng hốt, thủy triều âm thanh truyền đến, Thuyền âm hồn lại trở về biển Weillfo trên.

Ở biển Weillfo trong, Machel cảm giác Thuyền âm hồn lân cận vùng biển toàn bộ ở chính mình hiểu rõ ở trong, bên trong có cái gì loại cá, bọt nước có thể đánh cao bao nhiêu, hải lưu hướng chảy, những này toàn bộ đều rõ ràng rành.

Lúc này hắn xuất hiện một loại không chế thể giới cảm giác, nhưng mà cái cảm giác này xuất hiện không bao lâu, Machel liền nghe đến đỉnh đầu của mình truyền đến tiếng thủy tinh bể, tiếp theo, màu xanh dương bột phấn theo trước mắt rơi xuống. Vừa này cảm giác nhất thời biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, thật giống như vừa này là đang nằm mộng giữa ban ngày như thế.

A. . . Bởi vì ta không phải sinh vật biển sao?

Machel nghĩ thầm

Hắn đem vương miện từ đỉnh đầu cầm đi, không có Weillfo đá quý, này cái vương miện cũng chỉ là một cái vương miện, nhiều nhất chỉ có ý nghĩa tượng trưng, mà không có thực tế chức năng.

Nhưng là để Machel không ngờ tới chính là, ngoại trừ đá quý ở ngoài, dưới chân hắn Thuyền âm hồn cũng ở từ từ biến mất, này chiếc to lớn thuyền gỗ thật giống như sương mù như nhau từ từ rời đi, sau đó rất nhanh biến mất không còn tăm hơi.

Hết thấy tất cả đều rơi biển Weillfo, ở rơi xuống trước, Machel chỉ kịp đập Robte một chân, để nhìn có thể đem hắn đập tỉnh, dù sao một đường đi tới đây, Robte đều giúp hắn không ít việc.

Nước biển lạnh lẽo cảm xúc để Machel thân thể không khống chế được run lên, hắn nhìn chung quanh một lần, xung quanh ngoại trừ nước biển cái gì chống đỡ vật đều không có, Robte cùng còn lại thủy thủ cũng không có nhìn thấy.

"Haizz, sẽ không cứ vậy đi chết đuối à? Ta nhớ tới vừa vặn mới cảm nhận được cá heo tồn tại dấu vết, không biết có thể hay không bị cứu a, dù sao cá heo cứu người nguyên nhân mỗi người nói một kiểu, có chăm sóc bẩm sinh lời giải thích, đem người chết chìm bản năng hợp lý làm con gái của chính mình cũng có chơi tính quá độ lời giải thích, đem loài người xem là món đồ chơi còn có thấy việc nghĩa hăng hái làm lời giải thích, hình như đem cá heo cứu người xem là một loại tự giác hành vi."

Hiện tại Machel tình huống là vừa lạnh vừa đói lại mệt mỏi, vì không để cho mình mất đi ý chí, hắn chỉ có thể dùng những này chuyện lý thú đến để cho mình nâng lên thần.

"Chẳng qua, chẳng qua cá heo càng làm cho người ta cảm thấy hứng thú hẳn là hẳn nửa não kiểu giấc ngủ." Machel cảm giác mình thân thể bắt đầu phát sốt, vẫn ở hai tay bơi lội cũng bắt đầu chậm lại, rõ ràng không bao lâu nữa, hắn sẽ cùng vô số chết ở biển Weillfo người như thế, trở thành vùng biển này bé nhỏ không đáng kể một tia vòng tròn.

Chẳng qua, lúc này xảy ra một cái để Machel cảm giác càng tuyệt hơn nhìn sự việc.

Hắn cảm giác sau gáy của chính mình chịu món đồ gì va vào một phát, xoay đầu lại sau, Machel phát hiện một quyển màu đen sách nhỏ chính xác trôi ở trước mặt mình, rõ ràng là đã chịu hắn ném đến Biển Đốt ở trong Bán thảo của Vildro, hơn nữa theo nếp các phương diện đến xem, rõ ràng liền là hắn ném xuống cái kia một quyển.

"Có làm hay không. . ." Machel đem bán thảo đặt ở trên mình.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Được cứu vớt

Lúc này, Machel cảm giác chân của mình chịu món đồ gì đẩy lên, cúi đầu vừa nhìn, phát hiện chính là cá heo. Dưới chân có chống đỡ vật sau đó, thể lực tiêu hao cũng giảm nhẹ đi nhiều.

Thật sự tới cứu người. . . Hẳn là phim địa ngục sắp xếp đi, dù sao rồi đi Biển Đốt sau đó, Thuyền âm hồn liền biến mất rồi, đối với có thể tùy ý điều khiển diễn viên tính mạng phim địa ngục tới nói, căn bản không cần thiết cố ý thiết lập loại này tình huống tuyệt vọng, nếu như ta đoán được không sai, có lẽ chẳng bao lâu nữa ta liền sẽ gặp phải thuyền đánh cá. Machel nghĩ thầm

Hắn cúi đầu nhìn một chút, chính mình nửa người đã rời đi mặt biển, đồng thời đang từ từ hướng một cái nào đó lúc này tiến về phía trước.

Cứ vậy đi, Machel rất nhanh liền nhìn thấy đường ven biển, thật dài đường ven biển đèn đuốc sáng choang, vô cùng nhộn nhịp.

Một chiếc thuyền đánh cá phát hiện Machel, cũng đem hắn cứu lên.

"Người không sao chứ?" Giữ lại râu quai nón ông lão đánh cá quan tâm hỏi.

"Có nước sao?" Tuy rằng thân thể hết sức uể oải, nhưng mà Machel vẫn như cũ không dám cứ vậy đi ngủ.

"Người chờ một chút. . ." Ông lão đánh cá rời đi một hồi.

Buổi tối bầu trời sao sáng ngời, Machel cứ vậy đi nằm ở thuyền đánh cá trên, ở hắn chịu cứu sau khi đứng lên, cá heo liền nhảy lên rồi đi, hình như vô cùng vui vẻ như thế.

Hắn nắm lại bàn tay, một luồng cảm giác vô lực truyền khắp toàn thân.

Ông lão đánh cá rất nhanh sẽ cầm một chén nước tới, đựng nước vật chứa vô cùng cũ nát, hơn nữa còn có một luồng ghê tởm.

Machel nhú nhú mày, không có từ chối, chẳng qua cũng không có uống xong, chỉ là đem chén nước cầm ở trong tay.

"Đây là cái nào?" Âm thanh Machel vô cùng suy yếu.

"Levina." Ông lão đánh cá nói chuyện có rất nặng khẩu âm, chẳng qua Machel vẫn là nghe rõ ràng.

"Bạn bè của ta cũng rơi đến biển bên trong, có thể hay không đi cứu hắn?" Machel sau khi nói xong đem chén nước đặt ở miệng trước, tiếp tục hắn đột nhiên ho khan vài tiếng, đồng thời buông lỏng tay ra, để cái ly rơi trên mặt đất, nước trong chén cũng toàn bộ tung đi ra ngoài.

"Người xem ra rất suy yếu, ta trước tiên đưa người trở lại trên bờ." Ông lão đánh cá đem chén nước nhặt lên, "Người còn muốn sao?"

"Không cần, cảm ơn." Machel cười cợt, sau đó ngồi dậy đến.

Thấy vẻ mặt Machel so sánh vừa nãy khá hơn một chút sau, ông lão đánh cá cũng không có nhiều lời, cầm một cái quần áo cũ đưa Machel, tiếp tục liền điều khiển chính mình thuyền đánh cá bắt đầu trở về cảng đi.

Ở thuyền đánh cá khoảng chừng đôi chút lay động nhịp điệu trong, Machel cảm giác mình hỗn loạn, chẳng mấy chốc sẽ chịu buồn ngủ đánh đổ.

Hắn dùng tay trái ngón tay cái ấn ấn người của mình trong, để cho mình hơi tỉnh lại một chút, tuy rằng tác dụng không lớn, nhưng liền tình huống bây giờ tới nói, cũng rất tốt.

Tiếp đó, Machel nhắm lại mắt phải của chính mình, mắt trái cũng nằm ở nửa khép trạng thái, thân thể hắn không nhúc nhích, trừ khi từ tế quan sát, bằng không nhất định sẽ cho rằng hắn đã ngủ. Qua hai phút, hắn lại nhắm lại mắt trái của chính mình, mắt phải đã biến thành nửa khép trạng thái, cứ vậy đi luân phiên, để cho mình vẫn nằm ở chậm bộ đáng giấc ngủ trạng thái, chỉ cần có bất kỳ gió thổi cô lay, hắn liền có thể rất nhanh tỉnh lại.

Khoảng chừng sau nửa giờ, Machel phát hiện có một đôi tay chính xác đang lục lọi áo quần trên người mình.

"Hừ, liền một cuốn sách nát? Ta muốn vật này có ích lợi gì? Ta lại không quen biết chữ." Ông lão đánh cá âm thanh truyền vào Machel trong tai, Machel tỉnh táo lại, nhưng mà hắn y nguyên duy trì chính mình trước tư thế, không có bất luận động tác gì.

Tiếp đó, ông lão đánh cá tay lại đưa về phía Machel.

Hắn đem trên mình Machel sờ toàn bộ, nhưng mà một phát hiện hai viên đồng bạc, này hai viên đồng bạc là Machel rất sớm trước đây thả ở trên người, chính hắn đều sắp đã quên.

"Coi vậy đi, dù sao cũng hơn không có tốt." Ông lão đánh cá ghét bỏ âm thanh truyền vào Machel trong tai, "Ném xuống coi vậy đi, ngủ đến thật là chết a, gần nhất người rơi xuống nước làm sao đều nghèo như vậy đâu?"

Tiếp theo, Machel liền cảm giác ông lão đánh cá ôm lấy chính mình, đồng thời dự định đem chính mình ném ra thuyền đánh cá.

"Quyển sách này có thể đổi 10 đồng tiền vàng." Machel bắt được mép thuyền.

"O, người tỉnh rồi?" Ông lão đánh cá hơi kinh ngạc, chẳng qua không chút kinh hoảng.

Tuy rằng ông lão đánh cá nói với Machel để thuyền đánh cá tới gần đường ven biển, nhưng trên thực tế, hắn cũng không có làm như vậy, mà là đem thuyền đánh cá mở ra một mảnh cang vắng vẻ vùng biển, trên cabin không có cái gì người đánh cá sẽ đến vùng biển.

"Liên này sách nát, còn có thể đổi 10 đồng tiền vàng, người nghĩ ta ngớ ngẩn sao?" Ông lão đánh cá chửi thề một tiếng nước bọt.

"Hừ, vì lẽ đó người mới vẫn là người đánh cá a." Machel cười khẽ một tiếng, tuy rằng hắn đã tỉnh lại, nhưng trên thân thể suy yếu cũng không phải trong thời gian ngắn có thể bù đắp. Hắn hiện rõ đang không có vũ khí, đối mặt đối thủ cũng là bình thường làm lao động chân tay người đánh cá, hơn nữa theo vừa này người đánh cá nói trong, Machel cũng hiểu rõ rằng đối phương bình thường làm loại chuyện này, theo ông lão đánh cá lục soát đồ vật phương pháp đến xem, làm chuyện như vậy vô cùng thông thạo, gánh nặng trong lòng vật này khẳng định là không có.

"Thật sao? Nếu như người không tỉnh, ta liền trực tiếp đưa người bỏ lại biển, hiện rõ ở đây, vì không để cho người khác cứu người, ta vẫn là trước hết giết người, lại ném xuống đi." Ông lão đánh cá buông ra ôm hai tay Machel.

"Gấp cái gì? Giết ta người liền có thể có 10 đồng tiền vàng? Nếu như ta không nói cho người, này cuốn sách nát liền vĩnh viễn chỉ là sách nát, cho dù một đồng bạc đều đổi không tới." Thừa cơ hội này, Machel điều chỉnh tư thế, hắn đứng lên, quay đầu nhìn về phía người đánh cá, đối phương không biết từ đâu cầm một cái gậy sắt đi ra.

"Người muốn gạt ta, sau đó chạy trốn? Ta cho người biết, coi như người nhảy đến trong biển cũng không trốn được, ta sẽ vẫn đuổi theo người, chờ sau khi người chết sẽ rồi đi." Ông lão đánh cá hung tợn nở nụ cười một tiếng.

"Người xem ta đây bán thân quần áo đồ vật, ta tại sao muốn gạt người, người chẳng qua là muốn tiền mà thôi, mà ta thì lại muốn sống thêm một quãng thời gian, bản thảo này chỉ cần người giao cho chính xác người, 10 đồng tiền vàng chỉ là thấp nhất trả công, thậm chí cho người hai mươi viên cũng không nhất định, nhưng mà ngoại trừ người kia ở ngoài, người giao cho người còn lại, chỉ có thể chịu người khác cười nhạo, hơn nữa. . . Nói không chắc còn có thể đưa tới phiền phức." Machel nhìn chung quanh một chút, muốn tìm một đem mình hiện tại có thể sử dụng vũ khí.

Ông lão đánh cá hai tay ôm ngực, tựa hồ đang cẩn thận suy nghĩ Machel, hắn cúi đầu nghĩ đến hai giây đồng hồ, sau đó lắc lắc đầu, "Coi vậy đi, ta vẫn là không muốn, trước cũng có một người như vậy gạt ta, ta suýt chút nữa liền để hắn chạy trốn, vừa này ta đưa cho người nước người cũng không uống, xem ra so sánh người kia còn khôn khéo, trong này khẳng định có âm mưu."

Sau khi nói xong, ông lão đánh cá hai tay giờ gậy sắt hướng về Machel đánh xuống đến, Machel nâng lên tay trái của chính mình ngăn cản, cảm giác đau đớn để hắn buồn ngủ hoàn toàn biến mất, nhưng là trên mình cảm giác vô lực nhưng càng thêm nghiêm trọng, liền đứng đứng đều vô cùng gian khổ.

"Vậy người liền cả đời đều ăn cá đi!" Machel hô một câu, đồng thời bắt được bên cạnh tấm ván gỗ về phía trước ném ra ngoài, chỉ là sức lực quá yếu, đối với ông lão đánh cá cabin không tạo thành được bất cứ uy hiếp gì.

Hắn câu nói này hình như làm tức giận ông lão đánh cá, thứ hai xông lên trước, lần này gậy sắt trực tiếp hướng về đầu hắn bộ phận đập tới.

Thuyền âm hồn lên cao động lực từ từ giảm bớt, Machel phân ra một phần nước đến trên boong thuyền, hắn điều khiển những này nước cất trói chặt thủy thủ dây thừng.

"Điều này có thể lực thật mạnh a, nếu như ở biển Weillfo bậc trung vân vân, đã như vậy tại sao Paulo đang đối mặt ta cùng Robte tấn công thời điểm muốn dùng xúc tu đâu? Trực tiếp điều khiển nước không là được? Có lẽ, là bởi vì những người cá này thậm chí đều không nhìn thấu Người cá da đeo cái kia vụng về nguy trang duyên cớ? Trí lực trình độ theo không kịp à" Machel nhô nước bọt nói.

Bởi vì Robte đã hôn mê, vì lẽ đó những câu nói này kỳ thực xem như là làm bầm lâu bầu.

Thuyền âm hồn đang không ngừng giảm xuống, Machel không có tiếp tục khống chế Thuyền âm hồn thoát đi, theo tình huống trước mắt đến xem, âm thanh Jeny có thể sẽ vẫn theo hắn, vì lẽ đó hắn cần một cái một lần vát và suốt đời nhân nhả biện pháp.

Theo độ cao giảm bớt, lân cận Súra đèn thiêu cấp tốc tăng lên.

Chẳng qua chính như trước giảm bớt tình huống một cái, bởi vì Thuyền âm hồn bản thân lực đẩy, vì lẽ đó trên boong thuyền lúc này trên thực tế xem như là một mảnh chân không khu, lúc này, trên boong thuyền người cá và loài người thủy thủ đều thờ phào nhẹ nhõm, tiếp tục bọn họ đều phản ứng lại, trong khoang thuyền mới là an toàn, vì lẽ đó bọn họ lại đồng loạt xông hướng khoang thuyền.

Tuy rằng nhanh nhẹn phương diện loài người chiếm cứ ưu thế, nhưng mà ở phương diện lực lượng, Người cá nhưng chiếm cứ lớn ưu thế, những người cá này đem trên đường gặp phải loài người đều giết chết, không thể giết chết liền một đám mở ra.

Machel hừ lạnh một tiếng, "Làm sao có khả năng để cho các người đi vào. Nếu như đưa những này nước tăng lên áp lực, sau đó trong nháy mắt thả ra, kết quả là "

Hắn vừa vặn nói xong, chạy ở phía trước nhất Người cá đột nhiên ném xuống đất, này không phải là bởi vì hắn mất đi cân bằng, mà là bởi vì chân hắn đã tách ra, hơn nữa, tách ra mặt cắt vô cùng chính tề. Chẳng qua, cũng không chỉ có cầm đầu Người cá đụng phải loại này thương tổn, phía sau hắn Người cá cũng đồng dạng chịu đến loại này thương tổn.

Bởi vì trong thời gian ngắn xảy ra quá nhiều sự tình, có vài tên thủy thủ không chịu nổi áp lực điên rồi, hai tay bọn họ ôm đầu, cao giọng rít gào, thậm chí có một ít theo Thuyền âm hồn trên nhảy xuống

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Lừa dối

Machel dụng hết toàn lực di chuyển thân thể, tuy rằng đầu miễn đi thương tổn, nhưng mà vai trái lại bị đánh bên trong.

Hắn hé miệng, nhưng là liền tiếng kêu thảm thiết đều không cách nào phát ra, gần như đã biến thành gào thét.

"Mạng người thật là ngoan cường." Ông lão đánh cá nói một câu, cũng không biết là khen ngợi vẫn là chế nhạo.

"Nếu như người không muốn, ta liền vớt biển bên trong." Machel nâng lên tay phải của chính mình, Bản thảo của Vildro đang bị hắn cầm ở trên tay, ngay ở vừa nãy ông lão đánh cá thời điểm ra tay, Machel theo trên người đối phương trộm lại đây.

Ông lão đánh cá nhú nhú mày, vốn là khe mồm thành bụi gò má trong nháy mắt lại nhiều mấy cái nếp nhăn, hắn hình như suy xét Machel, đối phương vẫn kiên trì điểm này để hắn vô cùng do dự.

Có lẽ này cuốn sách nát thật sự có thể đổi đến 10 đồng tiền vàng? Ông lão đánh cá ở trong lòng hỏi mình.

Ngay ở đối phương thời điểm do dự, Machel đem Bản thảo của Vildro trực tiếp ném ra ngoài, "Ha ha ha, nhìn dáng vẻ của người, cần phải còn là một người không vợ a? Tiếp tục như vậy, chờ sau khi người chết, đều không ai cho người nhặt xác." Tuy rằng Machel tiếng cười muốn bày tỏ cười nhạo, nhưng mà bởi vì âm thanh quá mức suy yếu, truyền tới trong tai tự mình trái lại có đáng thương ý hàm xúc.

"Nhắm lại người thói miệng!" Người đánh cá nâng lên lần thứ hai nâng lên gậy sắt, lần này đập trúng Machel chân phải, hơn nữa sức lực đầy đủ.

Chịu gậy sắt đánh trúng mắt cá chân nơi trong nháy mắt sưng lên, đau nhức trùng kích đại não Machel, chân phải dường như cùng thân thể mất đi liên hệ, từng trận đau đớn gần như phá hủy Machel ý chí.

"Người liền thành thật chờ ở trên thuyền đi, để ta xem một chút cái gì sách nát giá trị 10 đồng tiền vàng." Ông lão đánh cá đem gậy sắt vút sang một bên, tiếp tục nhảy xuống biển.

Chỉ là, ở nhảy xuống biển trước, hắn nhưng không có nhìn thấy Machel hơi nhếch lên khóe miệng.

Rất nhanh, ông lão đánh cá liền một lần nữa bò lên trên thuyền đánh cá, chiếc thuyền này theo hắn mười mấy năm, không có ai so với hắn càng quen thuộc. Sau khi lên thuyền, hắn nhìn thấy Machel y nguyên nằm ở chỗ cũ, tâm lý có một loại đặc chí cảm giác.

"Người ăn mặc tốt như vậy, không cũng không ai cho người nhặt xác?" Ông lão đánh cá cười nhạo một câu.

"Như vậy, người có thể để cho ta sống đến ngày mai sao?" Machel cũng không ngại ông lão đánh cá cười nhạo, "Nếu như ta cho người biết thu được 10 đồng tiền vàng biện pháp."

"Nói đi, nếu như ta vui mừng, có lẽ có thể để cho người sống thêm mấy tiếng." Ông lão đánh cá sắc mặt nghiêm túc, hắn xem trong tay bản thảo, mở ra tờ thứ nhất.

Nét mặt Machel không có bất kỳ biến hóa nào.

Tờ thứ nhất chỉ là cảnh cáo, ông lão đánh cá xem không hiểu chữ, hẳn là sẽ không gây nên nghi ngờ. Machel nghĩ thầm.

"Phía trên này viết cái gì?" Ông lão đánh cá đem Bản thảo của Vildro chuyển qua đến, đưa Machel nhìn tờ thứ nhất, cũng chính là viết có cảnh cáo cái kia một tờ.

"Mặt trên viết không quan hệ người không muốn mở ra, bằng không sẽ gánh chịu hậu quả vô cùng nghiêm trọng." Machel nói rằng.

"Ta cảm giác người ở gạt ta." Ông lão đánh cá lắc lắc đầu.

"Ta lừa người còn có ý nghĩa sao? Ta như bây giờ, coi như người đem một mình ta bỏ ở nơi này, ta cũng không sống nổi." Machel cười khổ một tiếng.

"Coi vậy đi, tờ thứ hai viết cái gì?" Ông lão đánh cá không có đem Bản thảo của Vildro cầm về, mà là trực tiếp ở trước mặt Machel mở ra.

Đáng chết! Machel ở trong lòng mắng một câu.

Vậy mà lúc này hẳn nhưng không thể ở ông lão đánh cá trước mặt biểu hiện ra bất kỳ khác thường gì, không thể cự tuyệt cũng không thể kiếm cớ, đối phương vô cùng giáo quyết, chỉ cần phát hiện có bất kỳ không đúng, liền sẽ bỏ qua quan sát Bản thảo của Vildro, sau đó giết chết Machel.

"Khắc khắc khắc!" Machel ho khan vài tiếng, bởi vì tác động vết thương, hẳn đau khổ nhắm hai mắt lại.

"Thật phiền phức, người nhanh lên một chút!" Ông lão đánh cá đem Bản thảo của Vildro thu lại rồi.

Machel mở mắt ra, lúc này, ông lão đánh cá ngồi xổm xuống, hẳn đem Machel thân thể đỡ lấy, sau đó lại đem Bản thảo của Vildro mở ra đặt ở trước mặt Machel.

"Người đọc sách a, nhìn ta làm gì!" Ông lão đánh cá phát hiện Machel ánh mắt chính xác nhìn mình chăm chăm, ngay sau đó hẳn cầm trong tay Bản thảo của Vildro nâng cao, đồng thời thân thể cũng đứng lên, "Vật quý này có phải là có cái gì không đúng, người vẫn không nhìn, lẽ nào mặt trên nội dung sẽ chớp mù con mắt của người sao?" Nói đến tức giận nơi, ông lão đánh cá đá Machel một chân.

"Tờ thứ hai vẽ một cái vòng tròn, ở tròn bên trong còn có một cái chính xác hình tam giác, theo trái đến phải có một đường thẳng, đem cái này hình vẽ chia làm hai bộ phận, đây là ký hiệu, một loại lời thuyết minh, hẳn là ký hiệu định nghĩa." Con mắt Machel xa rời Bản thảo của Vildro càng gần hơn, ông lão đánh cá theo cho tới dưới chỉ có thể nhìn thấy Machel tròn tròn mắt, chẳng qua, hẳn xác nhận điểm này cũng là đủ rồi.

"Đây một tờ đầu? Người gom góp như thế gần làm gì?" Ông lão đánh cá lại lật một tờ.

"Ta thị lực không tốt lắm." Machel trả lời một câu.

"Nói mau, phía trên này viết cái gì." Ông lão đánh cá đã hơi không kiên nhẫn.

"Mặt trên ghi chép cấp năm chia tròn giải pháp, là một cái toán học định lý, ở định lý phía dưới, còn viết chia đều tròn như nhau giải pháp suy đoán, chẳng qua nhưng không có chứng minh, chỉ có thể nói là một cái suy đoán, đồng thời tác giả hình như cũng cho là mình là sai lầm, ở cuối cùng thời điểm thêm một câu nói cười đùa." Machel nuốt ngụm nước bọt.

"Coi như xong đi, người nói muốn giao cho ai?" Ông lão đánh cá hoàn toàn nghe không hiểu Machel nói chính là có ý gì, ngay sau đó cũng bỏ đi hiểu rõ giải thích nội dung ý nghĩ, hẳn đem Bản thảo của Vildro đóng lại.

Trong giây lát này, Machel điên cuồng chớp mắt, vừa nãy hẳn lao thẳng đến hai mắt tiêu cự kéo dài, không cho hai mắt tập trung tiêu điểm, thế này vừa đến, bản thảo nội dung bên trong ở trong mắt hẳn hoàn toàn mờ hồ, không nhìn rõ bất cứ thứ gì sờ.

"Chỉ như vậy không thể được, phần này bản thảo người ở giao cho ta nói người thời điểm, cũng cần hỏi đáp một hai cơ bản vấn đề, bằng không đối phương sẽ nghi ngờ, đầu tiên người cần phải làm là nhớ kỹ tờ thứ hai ký hiệu, đây là cơ bản nhất điều kiện. Làm một ví dụ, nếu như người ra vào tầng trên nhân sĩ vũ hội, coi như người cái gì lẽ nghi đều sẽ không, cũng chỉ ít cần một cái khéo léo trang phục không phải?" Lúc này, Machel đã đang giúp người đánh cá sắp xếp tương lai cuộc đời.

"Nói không sai." Ông lão đánh cá cười cợt, căn bản không có hoài nghi, hẳn đem Bản thảo của Vildro mở ra, lật đến tờ thứ hai, tiếp theo, trên mặt hẳn vô cùng nghi hoặc, "Người gạt ta, phía trên này căn bản không có cái gì hình vẽ, mà là đội đã, đây là cái gì? Tại sao ta có thể xem hiểu? Herzeroch là món đồ gì?"

Nguyên bản cần phải vô cùng tức giận ông lão đánh cá lại bị bản thảo nội dung bên trong hấp dẫn, ánh mắt của hẳn bắt đầu cuồng nhiệt, trong miệng không biết ni non cái gì.

"Ta có thể không lừa người, ta theo chưa từng nói qua ta nói nội dung là bản thảo này tờ thứ hai." Machel nhẹ giọng trả lời, chẳng qua lúc này ông lão đánh cá đối với Machel không có bất kỳ phản ứng nào.

"Đừng đừng tới đây!" Ông lão đánh cá về mặt càng ngày càng sợ hãi, hình như nhìn thấy trong lòng nhất quái vật khủng bố.

Hắn vẫn lùi về sau, một mực thối lui đến thuyền đánh cá ranh giới, tiếp tục té xuống.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Trở về từ cõi chết

Rầm một tiếng, ông lão đánh cá rơi xuống nước âm thanh truyền vào trong tai Machel, tiếp tục là ông lão đánh cá mức nước âm thanh, chẳng qua theo nhịp điệu trên có thể phán đoán ra, lạnh lẽo nước biển cũng không có để hấn khôi phục bình thường.

"Lọt vào sợ hãi trạng thái thời gian cũng không dài bao nhiêu, nhưng là ở bên trong nước, mặc dù người biết rõ kỹ năng bơi, ở hôn mê tình huống, có thể sống bao lâu đâu?" Đây là Machel trước khi hôn mê nói câu nói sau cùng.

Chân trời chính xác nổi lên màu trắng bạc, ẩm ướt gió biển thổi qua hai gò má.

Machel mở mắt ra, khắp toàn thân không có một chỗ không khó chịu, thân thể gần như muốn tan vỡ rồi.

Hắn chậm chạp di chuyển đến chèn chúc trong khoang thuyền, tìm tới một chút làm bánh mì cùng nước, tuy rằng nhạt như nước ốc, nhưng mà thân thể nhưng không có bất kỳ muốn từ chối phản ứng.

"Machel!"

Xa xôi tiếng kêu gào truyền vào trong tai Machel, này một tiếng rất nhẹ, Machel coi chính mình xuất hiện nghe nhầm, ngay sau đó hắn dừng lại chính mình nhai động tác.

"Machel!"

Lần này Machel nghe rõ ràng, là âm thanh Robte.

Rời đi khoang thuyền, phát hiện xa xa có mấy chiếc thuyền đánh cá, hắn giờ giờ tay phải, nghĩ ra âm thanh đáp lại, nhưng là hé miệng mới phát hiện mình cổ họng sưng đau đớn, căn bản không phát ra được thanh âm nào, hắn cảm cúm.

May mắn chính là, có người phát hiện hắn ở chiếc thuyền này.

"Ta thấy hắn, mau mau nhanh!" Âm thanh Robte gần vô cùng.

Hai con thuyền dựa vào nhau sau đó, Robte nhảy đến Machel vị trí thuyền đánh cá trên, "Trời ạ, Machel người làm sao bộ dáng này? Xảy ra cái gì?"

"Này không phải ông Thalo thuyền sao?" Một người đánh cá nói, "Hắn làm sao không ở trên thuyền? Chiếc thuyền này so với hắn mạng còn trọng yếu hơn, hắn không khả năng đem thuyền bỏ ở nơi này."

Machel chỉ chỉ cổ họng của chính mình, không có lên tiếng.

"Người cổ họng làm sao?" Robte hỏi một câu lời nói nhảm, "Ta trước tiên dẫn người đi xem bác sĩ."

Đưa tay phải ra chặn lại rồi muốn đỡ từ bàn thân Robte, tiếp tục hắn chỉ chỉ mắt cá chân chính mình nơi, Robte kéo xuống ống quần phát hiện Machel mắt cá chân nơi sưng lên rất lớn một vòng, thậm chí trở thành chân nhỏ thô nhất bộ phận.

"Tên khốn kiếp nào làm ra!" Robte mắng một câu.

Tuy rằng quá trình vô cùng đau khổ, nhưng Machel rốt cục an ổn nằm ở trên giường bệnh.

Chữa bệnh quá trình cũng không phức tạp, càng chuẩn xác tới nói là Machel chính mình hướng về bác sĩ đưa ra băng bó yêu cầu, cho tới bác sĩ đề cử thuốc, Machel tất cả từ chối.

"Mục sư Machel, người tại sao" Robte vô cùng kinh ngạc, tuy rằng Machel đã làm rồi rất nhiều để hắn kinh ngạc sự việc.

"Đừng nói những này, ta để người giúp ta tìm một cái gậy, tìm đã tới chưa?" Thân thể Machel không có tiếp tục chuyển biến xấu, cánh tay cùng vai trái nơi đều khôi phục đến khá nhanh, chân phải mắt cá sưng đau đớn đã biến mất rất nhiều.

"Ở chỗ này đây." Robte cầm trong tay gậy đưa tới.

Machel tiếp nhận gậy, trầm nghĩ.

Theo chịu cứu lên đã qua một tuần lễ, nếu như dùng bộ phim này bên trong y học điều kiện đối với mình tiến hành cứu trị, sợ ý một chút có thể sẽ chết ở chỗ này, vẫn là dành thời gian đem bộ phim này diễn xong tốt hơn.

"Không thể đứng dậy, mục sư Machel, người hiện tại tình hình" Robte thấy Machel muốn xuống giường, lập tức ngăn cản thứ hai hành động.

"Không sao, ta đã khôi phục đến gần xong rồi." Machel cười cợt.

Nhìn thấy cái này nụ cười tự tin sau, Robte buông ra tay của chính mình.

"Haizz, không nghĩ tới mục sư Machel người sẽ gặp phải chuyện như vậy, người đánh cá Thalo đã giết rất nhiều người, cảnh sát ở lục soát gian phòng hắn thời điểm phát hiện rất nhiều chết đi người di vật. Nếu như đem đó tình huống đổi thành là ta, nhất định không sống nổi, mục sư Machel, người kết quả là làm thế nào sống sót?" Robte vô cùng hiếu kỳ.

Machel đứng lên, sau khi đi mấy bước liền quen thuộc gậy cách dùng.

"Bản thảo của Vildro." Machel nhẹ nhàng nói một câu.

Khi nghe đến cái này sáu cái chữ thời điểm, sắc mặt Robte trong nháy mắt trắng bệch, trên thực tế, ở xem qua Bản thảo của Vildro sau đó, hắn cũng lọt vào cùng mục sư Hore như thế cảnh khôn khéo, thường xuyên gặp ác mộng quấy nhiễu, trạng thái tinh thần càng ngày càng kém.

"Ta thu hồi vừa nãy vấn đề." Robte sờ sờ tóc của chính mình, "Đúng rồi, thuyền Blue Pear phó nhì Kenan muốn gặp người."

"Hắn cũng sống sót sao?" Machel hơi kinh ngạc.

"Đúng thế." Robte gật đầu một cái, "Có lẽ xế chiều hôm nay."

"Robte, vô cùng cảm ơn người chăm sóc ta, chẳng qua ta vẫn là muốn mời người giúp ta sắp xếp trở lại bến Molof hành trình, ta muốn đi gặp mục sư Hore." Machel uống một hớp.

"Như thế gấp sao? Người không phải đã gửi thư đưa mục sư Hore sao?" Robte vô cùng nghi ngờ.

"Robte, mục sư Hore hiện tại tình hình liền là người sau đó tình hình, ta càng sớm nhìn thấy mục sư Hore, có thể đối với sự giúp đỡ của người lại càng lớn." Machel thở dài.

"Được rồi, ngược lại mỗi lần ta đều nói không lại người." Robte có chút tức giận.

"Chờ đã!" Machel gọi lại Robte, "Nhớ tới thông báo cục trưởng Bahrton, nếu như có thể, tốt nhất để hắn phái hai tên nhân viên cảnh sát bảo vệ chúng ta."

"Tại sao?" Robte nói.

"Người quên mất Pamond sao?" Machel trả lời, "Người hắn còn nhớ người leo lên thuyền Blue Pear nguyên nhân a? Pamond chỉ là cái này phạm tội xiềng xích trong một vòng, thuyền Blue Pear xảy ra chuyện, chúng ta nhất định sẽ chịu hắn đồng bọn theo dõi."

"Đúng a." Tay phải Robte nắm tay đánh vào lòng bàn tay trái, "Nói đến, mục sư Machel, không bằng chúng ta hợp tác a?"

"Hợp tác? Làm gì?" Machel dùng ánh mắt quái dị nhìn Robte.

"Trình thám tử hợp a, ta phát hiện Machel người làm mục sư thực sự là uổng tài năng" Robte vừa vặn nói rồi hai câu liền chịu Machel lên tiếng đánh gãy.

"Có thể, chẳng qua phải đợi ta đem trong tay sự việc giải quyết xong sau đó." Machel gật đầu một cái.

"Có thật không?" Robte muốn đưa Machel một cái ôm áp, lại bị thứ hai đẩy ra.

"Người trước tiên đừng vui mừng quá sớm, ta muốn giải quyết sự việc cũng không đơn giản." Machel mặt lộ vẻ lo âu, hắn không có nói cho Robte, Bản thảo của Vildro lại trở về trên người chính mình, ở bốn ngày trước thời điểm, hắn phát hiện phần này mang đến vô số tai ách bản thảo liền đặt ở chính mình bên gối.

"Ta biết, ta biết." Robte vui mừng vô cùng, căn bản không có đem Machel câu nói phía sau nghe vào, vì sợ Machel đổi ý, Robte phát phát tay, lập tức rời đi gian phòng Machel.

Nếu Bản thảo của Vildro ném vào Biển Đốt cũng không thể bị phá hủy, như vậy cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp khác.

Ta biết manh mối còn sót lại hai cái, một cái là điều tra Vildro người này, cho tới bây giờ, ngoại trừ họ tên ở ngoài, ta đối với Vildro không biết gì cả thứ

hai nhưng là đi tới Dagros nói tới đảo nhỏ, tiến vào cái kia thần bí hang núi, có lẽ có thể tìm được biện pháp giải quyết.

Nếu như muốn chọn dùng thứ hai biện pháp giải quyết , như vậy ắt phải biết đảo nhỏ vị trí, điểm này, Kenan cũng có thể đến giúp ta, làm vì thuyền Blue Pear phó nhĩ, hẳn cần phải cũng trải qua lần kia sự kiện.

Machel nhìn Robte đi xa bóng lưng, trong lòng đã có kế hoạch.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Trở lại bên Molof

Vận động một lúc sau, Machel lại nằm ở trên giường.

Hắn đem trên mình Bản thảo của Vildro lấy ra, ngay ở một tuần trước buổi tối, hắn có một cái gần gũi nhất sự thật cơ hội, tuy rằng cái này sự thật sẽ cướp đoạt tính mạng của hắn.

Thở dài một hơi sau, Machel đem Bản thảo của Vildro cất đi.

Nếu như trước thương lượng kỹ càng rồi, Kenan buổi chiều tới gặp Machel, cùng Machel so với, Kenan tưởng mạo không có quá nhiều thay đổi, vẫn cứ có chút công danh lợi lộc, chỉ là, trải qua nhiều chuyện như vậy sau đó, Kenan lúc nói chuyện, trong giọng nói cũng nhiều hơn một loại cảm giác tang thương.

"Mục sư Machel, ta đại diện sống sót thủy thủ hướng về người bày tỏ cảm ơn, nếu như không phải người anh hùng, có thể chúng ta đã chết ở Thuyền âm hồn trên." Kenan hướng về Machel duỗi ra tay phải của chính mình.

"Phải làm." Machel cười cợt.

"Thuyền Blue Pear sự việc ta nghe Robte nói rồi, không nghĩ tới Pamond cùng Dagros lại là người như thế, ta tuy rằng mỗi ngày cùng với bọn họ, nhưng mà nhưng không nhìn thấy tâm linh của bọn họ, vừa nghĩ tới trên thuyền Blue Pear thảm nạn, ta liền sợ sệt, có lúc buổi tối nằm mơ mơ tới đã từng trải qua tình cảnh còn có thể chịu làm tỉnh lại." Kenan ngồi xuống ghế, trong miệng hắn không ngừng mà nói, hình như tìm tới nói hết đối tượng.

"Đều qua, đứng rồi, thuyền Blue Pear không còn sau đó, người định làm như thế nào?" Machel chuyển dời đề tài.

"Ta còn nhận biết vài bạn bè, có lẽ bọn họ bằng lòng tiếp nhận ta, tuy rằng rất làm người ừ rử, chẳng qua cùng chết đi thủy thủ so với, những này không đáng kể chút nào." Kenan lắc lắc đầu.

"Ừm, vậy cũng không sai." Machel gật đầu một cái, "Kenan, ta có một vài vấn đề cũng muốn hỏi người, không biết người có nguyện ý hay không nói cho ta."

"Vấn đề gì? Mục sư Machel người đã cứu ta mạng, ta làm sao có khả năng không nói cho người?" Kenan vô cùng kích động.

"Dagros đã từng nói với ta, khoảng chừng là 5 năm trước, thuyền Blue Pear gặp phải bão táp, bắt đắ dĩ tạm thời ở lại một cái đảo nhỏ, không biết Kenan người lúc đó ở trên thuyền không có?" Machel nói thẳng ra chính mình ý đồ đến.

"Chuyện này a" giọng điệu Kenan nhất thời lạnh nhạt đi xuống.

"Làm sao?" Machel có chút tò mò.

"Lúc đó ta xác thực cũng ở trên thuyền Blue Pear, nhưng mà ta cũng không có cùng Dagros bọn họ cùng một chỗ hành động, có thể là vận may ta tốt hơn, không có đến loại kia bệnh lạ, bởi vì lo lắng sẽ phát sinh vấn đề gì, vì lẽ đó ta liền ở lại bên trong bộ lạc, vẫn tiến hành thuyền Blue Pear chữa trị công tác." Kenan trái tay sờ sờ má phải của chính mình.

"Lẽ nào trở về thủy thủ không có cùng các người nói bọn họ phát hiện cái gì không?" Machel nhú nhú mày.

Ta nhớ tới Dagros có từng nói ở bên trong hang núi phát hiện rất nhiều kim cương, theo hắn miêu tả về số lượng đến xem, vô cùng nhiều, cho dù đưa hết thủy thủ chia đều đầy đủ, không khả năng xuất hiện chia của không đều tình huống, trừ khi những thủy thủ này ẩn giấu đi xuống, nhưng mà, tại sao biểu hiện Kenan như vậy kỳ quái?

Machel nghĩ thầm, bốn ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ bắp đùi của chính mình.

"Sau đó thì sao? Bọn họ chưa có trở về sao? Nhưng là Dagros trở về, là trở về ít người sao?" Machel làm bộ rất kinh ngạc đáng vẻ.

"Trở về, chỉ là trở lại sau khi đến, bọn họ cái gì cũng không chịu nói, giống như biến thành người khác, hơn nữa mỗi lần hỏi lúc đứng dậy, bọn họ đều tức giận phi thường, quả thực quả thực như đoạt bọn họ vợ như thế." Kenan bày ra hai tay, trong khoảng thời gian ngắn không có tìm được cái gì tốt từ ngữ để hình dung tình huống lúc đó.

"Mặt sau thuyền Blue Pear sửa tốt sau đó, chúng ta liền rời đi vùng biển kia, nhưng mà, những thứ kia từng ở trên hòn đảo nhỏ bị bệnh thủy thủ, nhưng không có biến tốt, tính khí càng ngày càng nóng nảy, có lúc hơn nửa đêm lại đột nhiên thức tỉnh, thét lên âm ỉ đánh đồ vật, một lát sau lại trốn ở góc phòng nức nở, căn bản là không có cách hiểu rõ." Kenan không quá bằng lòng nhớ lại tình cảnh lúc ấy.

"Mặt sau, rất nhiều thủy thủ đều rời đi thuyền Blue Pear, nhưng là hỏi bọn họ lý do, bọn họ nhưng một chữ cũng không muốn nâng lên, có một ít thậm chí ngay cả tiền lương cũng không muốn, thuyền đến cảng sau đó liền biến mất rồi, cũng không biết đi nơi nào. Mặt sau thuyền Blue Pear lại tuyển mới thủy thủ, chuyện này mới từ từ bình tĩnh lại." Kenan nói xong nhìn con mắt Machel, "Mục sư Machel, đây chính là ta biết sự việc."

"Hóa ra là như vậy." Mục sư Machel lộ ra bỗng nhiên tình ngộ biểu hiện, "Kenan, người còn nhớ vùng biển kia ở nơi nào sao?"

"Nhớ tới, dù sao lúc trước xảy ra nhiều chuyện như vậy, chỉ là mục sư Machel người muốn biết cái này làm gì? Lễ nào người muốn đi vùng biển kia sao?" Kenan nói.

Machel thờ dãi, "Có loại ý nghĩ này, nếu như ngài Kenan người biết đến lời nói, xin mời nói cho ta."

"Nhất thiết không thể đi, mục sư Machel, hòn đảo nhỏ kia vô cùng nguy hiểm, chỉ ít không phải cái gì du lịch địa phương tốt." Kenan khuyên nhủ.

"Ta không phải đi du lịch, là có một ít chuyện." Machel trả lời, "Cảm ơn lòng tốt của người, nếu như có thể, phiền phức giúp ta đem vùng biển kia ở bản đồ đi biển vẽ vòng lên."

"Nhưng là ta không có mang" Kenan câu này lời còn chưa nói hết, liền nhìn thấy Machel cầm một cái bản đồ đi biển đi ra.

"Nguyên lai mục sư Machel người đã sớm chuẩn bị." Kenan cười cợt, tiếp nhận bản đồ đi biển.

Rất nhanh, bản đồ đi biển liền một lần nữa trở lại tay Machel bên trong, mặt trên chịu Kenan ký hiệu mấy nơi, tuy rằng phạm vi có chút rộng rãi, nhưng là cùng biển Weiffo so với, căn bản không tính là cái gì, thăm dò hết thấy địa phương cũng chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi.

"Cảm ơn." Machel đem bản đồ đi biển thu cẩn thận.

"Nếu như không có chuyện gì khác, ta đi trước đây." Kenan đứng lên, lần thứ hai đưa tay phải ra.

Nắm tay lại xong sau đó, Kenan liền rời đi.

Lúc này, Robte đi vào, "Đã vì người sắp xếp xong, ngày kia lên xe, nếu người kiên trì trở lại bến Molof, ta rồi cùng người cùng một chỗ trở lại tốt rồi, dù sao người là ta tương lai hợp tác. A, tay người bên trong cầm có phải là ta mua cho người bản đồ đi biển sao?"

"Ừm, ta để Kenan giúp ta đánh dấu tròn lên một chút vùng biển, có lẽ sau đó dùng đến đến." Machel lắc lắc đã cuộn thành trục hình dạng bản đồ đi biển.

Hai ngày sau, ở Robte nâng đỡ, Machel bước lên đi bến Molof xe lửa.

Cùng đường thủy so với, đường bộ tốc độ muốn nhanh hơn nhiều, chỉ bỏ ra một ngày trở về đến bến Molof.

Hai người sau khi xuống xe, phát hiện nhà ga không người nào.

"Ta trước tiên đưa người trở lại nhà thờ Thần Tinh." Robte nhắc theo hai người hành lý.

"Người tìm xem một kêu Heil người lái xe ngựa." Machel nói.

"Heil a, ta biết hẳn." Robte cười cợt.

Tìm tới Heil thời điểm, trên người hắn quần áo đồ vật đã đổi thành càng thoải đáng quần áo trang sức, cùng ban đầu lần gặp gỡ so với có rất lớn thay đổi, chẳng qua mái tóc màu đỏ vẫn như cũ rõ ràng.

"Đã lâu không gặp, Heil." Machel lên tiếng chào hỏi.

"Mục sư Machel!" Heil vô cùng kinh ngạc, "Người không phải đi tới Nalan sao? Tại sao lại xuất hiện ở bến Molof?"

"Nói rất dài dòng, trước tiên đưa chúng ta trở lại nhà thờ Thần Tinh đi." Machel cười cợt, không có nhiều lời.

"Làm sao không cùng ta chào hỏi, Heil." Robte có chút tức giận.

"Một mình người quý hẹp hòi coi như xong đi!" Heil trợn Robte một chút.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Hore

Bởi vì Machel thân thể không khỏe, vì lẽ đó Heil chậm lại tốc độ, để tránh khỏi xe ngựa xóc nảy.

Rất nhanh, chỗ cần đến nhà thờ Thần Tinh liền đến.

Chờ hai người sau khi xuống xe, Heil đối với hai người nói rằng: "Nếu như không chuyện khác, ta đi trước, mục sư Machel, lần này ta liền không thu phí đi."

"Hả?" Machel nhú nhú mày.

"Nhờ phúc của ngài, ta gần nhất chuyện làm ăn tốt hơn rất nhiều." Heil chớp chớp mắt phải của chính mình.

"Heil, người sẽ không là dùng tên của ta đến chào hàng xe ngựa của chính mình à?" Machel nhú mày.

"Hi vọng ngài sẽ không để ý." Heil nói xong vung một cái roi ngựa, rồi đi nhà thờ Thần Tinh.

"Chúng ta vào đi thôi." Machel lắc lắc đầu, xoay người tiến vào nhà thờ Thần Tinh.

"Người không cần nói thoải mái như vậy, đồ vật toàn bộ là ta nâng lên có được hay không!" Robte nhìn trên đất hai cái rương, một lớn một rương lớn thuộc về hắn, rương nhỏ thuộc về Machel.

"Đem đặc sản ném là có thể." Machel nói một câu, đầu cũng không quay lại.

Hai người đi vào nhà thờ Thần Tinh, cửa sổ hoa trên bức tranh vẫn cứ tràn ngập thánh khiết cảm giác, nhưng là lúc này ở hai trong mắt người nhưng lấy mất đi có thể thanh lọc sức mạnh của tâm linh.

Trải nghiệm qua chân chính hoảng sợ người đều sẽ không lại tin tưởng những này, trừ khi bọn họ đã bỏ đi.

"Mục sư Machel, ngài trở về? Xảy ra chuyện gì, ngài giống như bị thương rất nặng." Bian xuất hiện ở trước mặt Machel, tuy rằng mục sư Hore ở tình thần khác thường thời điểm thương tổn qua hắn, nhưng mà nhà thờ Thần Tinh làm bên Molof một khối vô cùng địa phương trọng yếu, còn nhỏ tuổi liền vì cuộc sống mà chung quanh bốn ba Bian dù thể nào đi nữa cũng sẽ không bỏ qua.

Huống chi mục sư Hore còn bồi thường một số tiền lớn.

"Hore hắn có sao không?" Machel gạt đầu một cái, xem như là đáp lại đối phương kêu.

Trên mặt Bian lộ ra khó xử vẻ mặt, tay phải hắn gãi gãi sau gáy, "Cái này cần phải không tốt lắm."

"Làm sao?" Tuy rằng Machel ở hỏi thăm, nhưng mà trên mặt hắn nhưng không có vẻ mặt kinh ngạc.

"Mục sư Hore bệnh tình càng ngày càng nghiêm trọng, tình lại thời gian càng ngày càng ít, quản lý nhà thờ công tác cũng giao cho người còn lại, hiện tại bác sĩ Hatre đang tại gian phòng vì bác sĩ Hore điều trị, chẳng qua" Bian nói tới chỗ này thở dài, "Chẳng qua bác sĩ Hatre đối với chữa khỏi mục sư Hore cũng không chắc chắn."

"Ở ta lúc rồi đi, có xảy ra cái gì việc đặc biệt sao?" Machel hỏi một chuyện khác.

"Không có, làm sao?" Bian lắc lắc đầu.

"Này, chào người, ta tên Robte." Thừa dịp hai người nói chuyện kẻ hở, Robte rút cuộc tìm được cơ hội giới thiệu chính mình.

"Ta tên Bian." Bian cười cợt.

"Các ngươi trước không quen biết sao?" Machel nhìn một chút hai người.

Hai người đồng thời lắc đầu.

"Coi vậy đi, Bian, mang ta đi mục sư Hore gian phòng." Machel đưa ra yêu cầu của chính mình.

Rất nhanh, ba người liền đến đến mục sư Hore gian phòng, hắn vẫn như cũ ngủ ở gian phòng mình, hình như gian phòng này có thể mang đến cho hắn một loại cảm giác an toàn.

Bác sĩ Hatre mu bàn tay phải chính xác đặt ở bác sĩ Hore cái trán, tựa hồ đang đánh giá nhiệt độ.

Machel đến gần sau đó, phát hiện mục sư Hore sắc mặt trắng bệch, rõ ràng chỉ có hơn bốn mươi tuổi, nhưng là lúc này xem ra nhưng hướng về hơn sáu mươi tuổi cụ già, cả người đều mất đi sức sống, như gần chìm vào đường chân trời nắng chiều như thế.

"Bác sĩ Hatre, Hore hắn" Machel mở miệng đánh vỡ lặng im.

"Mục sư Machel, ta xem qua rất nhiều bệnh, nhưng mà mục sư Hore bệnh lập tức không phải trên thân thể bệnh tật, cũng không phải tinh thần trên bệnh tật, ta từng thử rất nhiều biện pháp, nhưng đều không có tác dụng, ta nghĩ, có thể cần phép màu xuất hiện, mục sư Hore mới có thể khôi phục." Bác sĩ Hatre thật sâu thở dài, hắn lúc này trạng thái tinh thần cũng không tốt.

Lúc này, một cái suy yếu âm thanh ở trong phòng vang lên, tất cả mọi người đều đưa mắt đặt ở mục sư Hore trên mặt.

"Machel" mục sư Hore hai mắt chết nhìn chòng chọc Machel, hình như Machel là hắn hy vọng cuối cùng.

Bác sĩ Hatre tránh ra vị trí, Machel ngồi xuống ghế, đồng thời đem gậy đặt ở một bên.

"Ngươi bị thương, nghiêm trọng sao?" Mục sư Hore nhìn thấy Machel gậy.

"Nghỉ ngơi một tháng là có thể." Trên mặt Machel lộ ra thoải mái vẻ mặt.

Lúc này, Hore mục sư duỗi ra tay của chính mình, suy yếu vô lực, "Cái kia sự kiện kia thế nào rồi?"

Machel không có trả lời ngay, mà là nhìn phía sau ba người, "Các ngươi đi ra ngoài trước đi, ta cùng mục sư Hore có một ít lời muốn nói."

"Nhưng là" Bian phản ứng vô cùng kịch liệt, chẳng qua lại bị bác sĩ Hatre dè lại.

"Nhưng mà cái gì?" Câu nói này là Robte hỏi.

"Mục sư Machel, chính ngươi cần thận, mục sư Hore hắn có thể tình huống không quá ổn định." Bác sĩ Hatre nói với Machel một câu sau, liền mang theo Bian hai người đi ra ngoài.

"Ngươi tìm tới Biển Đốt sao? Machel." Hore mở miệng hỏi thăm.

"Tìm tới, ta cũng đem Bản thảo của Vildro vứt xuống dưới, trong thời gian này xảy ra rất nhiều chuyện, ta rất nhiều lần đều cùng Tử thần gặp thoáng qua, chẳng qua cuối cùng vẫn là hoàn thành rồi, chỉ là" Machel nhìn một chút con mắt Hore, "Biển Đốt cũng không thể phá hủy Bản thảo của Vildro, cũng không thể "

"Ta sớm nghĩ đến" cảm xúc của Hore có chút kích động, "Liền ác ma đều không phải là đối thủ của nó!"

"Hore, Hore." Machel liền hô hai tiếng, để Hore yên tĩnh lại, tiếp theo, hắn nói tiếp, "Ngươi hiện tại cảm giác thế nào?"

"Machel, ta có thể muốn chết ta cảm giác có món đồ gì xa rồi ta càng ngày càng gần, hắn đang hấp thu linh hồn của ta, theo một thế giới khác, một cái không có loài người tồn tại thế giới." Ánh mắt Hore trong tràn ngập tuyệt vọng, "Xin lỗi, Machel, nếu như không phải ta, ngươi cũng sẽ không được như thế nghiêm trọng tổn thương."

"Ở trên thuyền Blue Pear, ta còn phát hiện một cái manh mối, có lẽ, có thể đến giúp ngươi." Machel đem bản đồ đi biển lấy ra, "Liền là khu vực này, nơi này có một cái đảo nhỏ, bên trong có một cái vô cùng kỳ quái hang núi, có lẽ có thể ở bên trong tìm tới biện pháp giải quyết, còn có liền "

Lời nói của hắn chịu mục sư Hore đánh gãy.

"Không cần, Machel, buông tha đi ngươi không có xem qua bản thảo, nó cần phải không ảnh hưởng tới ngươi, cứ như vậy đi, không cần phải để ý đến ta." Lúc này, âm thanh Hore nghe tới so sánh vừa nảy mạnh mẽ nói hơn nhiều.

"Hore, chuyện này không đơn giản như vậy." Machel nghĩ đến đem Sứ đèn thiêu đều hút vào đi thần bí lỗ trống, theo trên thuyền Blue Pear xuất hiện thần bí lỗ trống.

"Machel, ở người lúc rồi đi ta nghĩ rất nhiều, có lẽ, đây chính là vận mệnh của ta, là thần vì ta sắp xếp xong đường." Ánh mắt Hore bắt đầu mất đi tiêu điểm, "Đáp ứng ta được không, không muốn lại đi tìm sự thật, ta có rất linh cảm mãnh liệt, làm chúng ta xa rời sự thật càng ngày càng gần thời điểm, liền là tận thế đem muốn tới thời điểm."

"Hore, ta có một người bạn cũng nhìn bản thảo." Machel thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Lễ tang

"Ai?" Hore hỏi.

"Robte, liền là vừa nãy đứng ở phía sau ta người." Machel nói.

"Quá xui xẻo." Hore một bên thở dài, vừa lắc đầu.

"Mặc kệ như thế nào, Hore, có một số việc ta phải đi làm." Hai tay Machel nắm chặt tay Hore, "Nói không chắc sẽ thành công đâu? Hore, không muốn bỏ đi hi vọng, vĩnh viễn không muốn bỏ đi."

"Ta biết, nhưng là thật đáng sợ." Hore đem đầu chuyển tới một bên khác, không có xem Machel.

"Người đưa chúng nó xem là ảo giác là có thể." Machel an ủi một câu, nhưng phản ứng Hore nhưng vô cùng kích động, hình như Machel câu nói này chạm nổi đau hấn thần kinh.

"Tuyệt đối không phải ảo giác!" Trên mặt Hore vẻ mặt đặc biệt khuếch trương, lại thêm hấn trắng bệch suy yếu khuôn mặt, cả khuôn mặt xem ra đặc biệt khủng bố.

(tiến hành xong mục sư Hore lễ tang sau đó, bộ phim quay chụp kết thúc.)

Lúc này, một cái hệ thống âm ở Machel trong đầu vang lên.

Lễ tang sao? Xem ra mục sư Hore chống đỡ không được mấy ngày.

Machel ở trong lòng nói.

"Ta biết rồi, Hore, người trước tiên nghỉ ngơi thật tốt đi, sẽ không có chuyện gì." Machel vỗ vỗ mu bàn tay Hore, sau đó đem thứ hai tay thả lại đến trong mền.

Sau đó, Machel kêu bác sĩ Hatre đi vào, sau đó chính mình rời đi mục sư Hore gian phòng, lúc này, Robte cũng dự định về nhà mình, chẳng qua có nói với Machel chính mình hai ngày nữa sẽ tìm đến hấn.

Đem bản đồ đi biển thả lại vali xách tay bên trong sau, Machel liền ngủ ở trên giường, hấn hiện tại vẫn như cũ cần nghỉ ngơi.

Này vừa cảm giác ngủ có lẽ mười hai tiếng, hơn nữa, hấn là bị người đánh thức.

Bian thấy Machel tỉnh rồi, nói ra chính mình muốn lan truyền tin tức, "Mục sư Machel, mục sư Hore hấn hấn giống như qua đời."

Nhanh như vậy sao? Machel trầm nghĩ.

Chẳng qua vẻ mặt hấn cùng động tác nhưng hoàn toàn cùng tâm lý trạng thái không giống nhau, "Cái gì!" Machel kinh ngạc thốt lên một câu, sau đó vén chăn lên, "Làm sao có khả năng, ngày hôm qua vẫn là tốt tốt a."

"Ngày hôm qua mục sư Hore cũng không tốt" Bian nhỏ giọng lầm bầm một câu.

Đi tới mục sư Hore gian phòng thời điểm, trong phòng đã đầy ắp người.

"Bác sĩ Hatre, mục sư Hore hấn" Machel tìm tới chính mình người quen thuộc.

"Xin mời nén bi thương." Bác sĩ Hatre lắc lắc đầu, "Ta đã toàn bộ đã kiểm tra, mục sư Hore xác thực đã qua đời, hẳn không tìm có đập cũng không có hít thở, không khả năng còn sống sót."

Machel nhìn một chút trên giường Hore, xác thực đã không có tức giận.

Sau ba ngày, lễ tang liền tiến hành.

Bởi vì mục sư Hore nhân duyên cùng đức hạnh đều vô cùng tốt, vì lẽ đó tham gia lễ tang người vô cùng nhiều.

"Yêu là vĩnh cửu nhẫn nại, lại có ân yêu quý là không đố kỵ yêu là không khoe khoang, không tùy tiện không làm chuyện xấu hổ, không cầu chính mình có ích, không dễ dàng nổi giận, không tính toán người ác, không thích bất nghĩa, chỉ thích chân lý, mọi việc bao dung, mọi việc tin tưởng, mọi việc hy vọng, mọi việc nhẫn nại. Yêu là vĩnh không dừng."

Machel cao giọng đọc trong tay điệu văn, đọc xong sau, mục sư Hore liền được chôn cất.

Lễ tang sau khi kết thúc, Machel cùng Robte đi ở trở lại nhà thờ Thần Tinh trên đường.

"Ta sau đó cũng sẽ như vậy sao?" Robte hỏi bên cạnh Machel.

"Nên đi." Machel ăn ngay nói thật, không có ẩn giấu, cũng không có lừa dối.

"Người liền không thể lừa gạt ta?" Robte cười cợt, chỉ là này một trong nụ cười tiết lộ nhưng là cay đắng.

"Người có thể làm bộ không nghe." Machel ngẩng đầu liếc mắt nhìn bầu trời, trời xanh mây trắng, rõ ràng là làm người tâm thần thoải mái khí trời, nhưng là làm thế nào cũng không vui mừng nổi.

"Sau đó người định làm như thế nào?" Robte đổi một cái đề tài.

"Ta nghĩ đi về trước đem chồng chất sự việc xử lý xong." Machel quay đầu nhìn con mắt Robte, "Người yên tâm, ta sẽ không quên nói với người qua, ta sẽ xin chỉ thị giáo chủ, phân đến bên Molof đến, có lẽ sau đó, nhà thờ Thần Tinh liền là ta nhà."

"Kỳ thực, người cũng không nhất định phải như vậy, chẳng qua mục sư Machel, nếu như người kiên trì muốn làm như vậy, cái kia không thể tốt hơn." Robte vỗ vỗ vai Machel, chẳng qua lần này có chút nặng.

Machel nhếch nhếch miệng, "Ồ ta lúc rời đi, người không muốn tùy tiện hành động, vèn vèn sưu tập buôn bán số người chứng cứ là có thể, có lẽ bên trong còn có cấp độ càng sâu âm mưu."

"Lẽ nào người để ta nhìn thấy đứa trẻ vô tội cứ vậy đi chịu buôn bán mà thờ ơ không động lòng?" Robte nhấn mạnh.

"Người cho rằng Pamond làm chuyện như vậy làm bao lâu?" Machel không có trực tiếp trả lời Robte vấn đề.

"Ta không biết, có thể rất lâu." Robte lắc đầu một cái, biểu thị chính mình không rõ ràng.

"Ồ lang thang đứa nhỏ cùng bình thường gia đình đứa nhỏ trong, người sẽ chọn cái nào một bên buôn bán?" Machel tiếp tục hỏi.

"Đương nhiên là lang thang đứa nhỏ, bọn họ cho dù mất tích cũng không ai sẽ quan tâm lẽ nào ý của người là?" Robte rốt cục phản ứng lại.

"Nếu như ta nhớ không lầm, Lef giết rất nhiều kẻ lang thang cùng kỹ nữ a? Đương nhiên, khả năng này không phải nguyên nhân chính, nhưng cần phải cũng có nhất định ảnh hưởng, tuy rằng ta không biết buôn bán số người lợi nhuận có bao nhiêu, nhưng mà có thể làm cho Pamond ở bên Molof đồng bọn bí quá hóa liều bất cớ bình thường gia đình đứa nhỏ, trong này liên quan đến tiền bạc có thể rất to lớn, đã hình thành một cái sản nghiệp dây xích, nếu như người bắt cần hành động, có lẽ bọn họ cũng không ngại nhiều hơn nữa giết một người, hoặc là đưa người cùng nhau buôn bán." Machel nói ra ý nghĩ của chính mình.

Kỳ thực, ta còn có một chút lời nói không có nói ra, bên Molof tuy rằng nhìn từ bề ngoài vô cùng phồn thịnh, nhưng mà bên trong đã nghiêm trọng thối nát, theo đồn cảnh sát tình huống liền có thể nhìn ra, có lẽ Pamond đồng bọn trong có thể có cao tầng nhân viên cũng không nhất định, đối với những người này tới nói, nếu như không có chạm được lợi ích của bọn họ, bọn họ có thể sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt, nhưng mà một khi ảnh hưởng đến lợi ích của bọn họ, như vậy, bọn họ nhất định sẽ giết chết trở ngại bọn họ người.

Machel nghĩ thầm

"Được rồi." Robte đồng ý Machel điều kiện, chẳng qua biểu cảm trên mặt thì lại viết ta cũng không tình nguyện vài chữ.

"Không muốn ừ ừ, người hiện tại hết thấy phiền muộn cũng có thể giữ lại, chờ chúng ta tìm tới chân chính hậu trường bàn tay gây tội ác sau đó, người là có thể đưa người hết thấy không thoải mái phát tiết ở trên người hắn." Machel đưa Robte mong đợi gia tăng rồi một chút sức hấp dẫn.

"Haizz, coi vậy đi. Người dự định khi nào thì đi?" Robte khoát tay áo một cái, cũng không muốn tiếp tục tán gẫu đề tài mới vừa rồi.

"Ngày mai." Machel trả lời.

"Nhanh như vậy?" Robte vô cùng kinh ngạc, hần nhìn một chút Machel chân phải, "Ngươi tổn thương còn chưa khỏe."

"Không sao, đã tốt lắm rồi." Machel giật giật chân phải của chính mình, so với trước tốt hơn rất nhiều.

"Ta tối hôm qua lúc ngủ mơ tới Jeny, nàng vô cùng đau khổ" Robte nhìn trống rỗng, rốt cục nói ra chính mình chân chính lời muốn nói.

Machel ngừng lại, "Có đúng không "

"Ta không biết là xảy ra chuyện gì, ở Thuyền âm hồn trên thời điểm ta cũng nghe được âm thanh Jeny." Tay phải Robte đề chính mình huyết thái dương, hình như nhớ tới những chuyện này sẽ làm hần đau đầu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Ly kỳ ác mộng

"Có lẽ ngươi chỉ là xuất hiện ảo giác." Machel không muốn nói cho Robte tình huống chân thực.

"Ta cũng là nghĩ như vậy, xem ra ở về điểm này, chúng ta cái nhìn giống nhau. Chẳng qua Jeny cái này đáng thương bé gái, quá thảm, thật hy vọng Dagros sẽ xuống địa ngục." Robte gật đầu một cái.

Machel không nói gì, lựa chọn lặng im.

Đem Machel chuyển về nhà thờ Thần Tinh sau, Robte liền rời đi.

Lúc này sắc trời đã tối, Machel ngồi ở gian phòng của mình trước bàn đọc sách, trước mặt hần, chính là theo bộ phim bắt đầu liền xuất hiện then chốt đạo cụ Bản thảo của Vildro, nhưng là cho dù bộ phim này sắp xong xuôi, bản thảo này vẫn không có lộ ra nó vốn là khuôn mặt, thậm chí, càng thêm khó bề phân biệt.

"Nếu như là ở trên thực tế, ta khẳng định không chút do dự liền mở ra, nhưng là vấn đề là ta hiện tại không hề là ở trên thực tế, mà là ở bộ phim bên trong thế giới, có thể xác định, cái này bộ phim trong thế giới xác thực sẽ vượt qua loài người hiểu rõ tồn tại. Nói đi nói lại, viết chữ viết sử dụng tài liệu cần phải chỉ là bình thường tài liệu, điểm này, có thể theo Thalo cùng ta trong lúc đó so sánh đi ra, nếu như là bởi làm tài liệu tỏa ra vật chất dẫn đến xuất hiện ảo giác, như vậy cho dù ta không có xem bản thảo nội dung bên trong, cũng có thể sẽ xuất hiện ảo giác, nói cách khác ta hiện tại không khả năng còn sống sót."

"Ở cơ sở này trên, có thể đến ra, có thể chế tạo ảo giác không hề là bản thảo bản thân, mà là bản thảo nội dung, hơn nữa, có lẽ bản thảo không cách nào bị phá hủy bí mật cũng là bản thảo nội dung mang đến sức mạnh, giả thiết đem nguồn sức mạnh này chuyển đến tường thành hoặc là loài người trên mình, hay là có thể chế tạo ra coi vậy đi, loại ý nghĩ này cũng quá nói mơ giữa ban ngày, làm là sinh linh, quan sát bản thảo nội dung bản thân cơ hội xuất hiện không cách nào phục hồi như cũ ảnh hưởng, khoan đã, sinh linh? Nếu như ta dùng động vật thử một chút đâu?"

"Ông lão đánh cá Thalo tự mình nói qua, hần cũng không quen biết chữ, nhưng mà ta nhớ rõ buổi tối ngày hôm ấy Thalo có từng nói hần lại có thể xem hiểu bản thảo nội dung, loại này xem hiểu là chỉ có loài người tạo tác dụng, vẫn là hết thảy sinh linh cũng có thể xem hiểu?" Machel sáng mắt lên, tay vỗ vào bản thảo bìa ngoài trên.

Rất nhanh, Machel liền thông qua nhà thờ Thần Tinh công nhân viên thu được một ít động vật, hình thể một chút có chim sẻ, con chuột trắng vân vân, nhắc nhở lớn có mèo cùng chó, những động vật này đều bị đóng ở cái lồng trong, cho dù nhìn bản thảo nội dung sau đó sẽ xuất hiện cuồng hóa hậu quả, cũng sẽ không làm thương tổn đến Machel.

"Trước tiên từ nhỏ loại hình động vật bắt đầu đi." Machel đem bản thảo cầm ở trong tay, "Thalo ở làm những chuyện này thời điểm cũng không có bị ảnh hưởng, như vậy ta cũng hần là sẽ không."

Tuy rằng trong lòng vững tin phán đoán của chính mình sẽ không sai, nhưng mà Machel luôn có một loại tim đập cảm giác, chỉ là hần nhưng không tìm được nguyên nhân, hình như cái cảm giác này khởi nguồn không hề ở trong phòng, mà là ở chỗ xa hơn.

Sau một tiếng, Machel đem bản thảo thả lại mặt bàn.

"Hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng nào, đúng là chó còn gâu hai tiếng, hình như là ở lấy lòng ta." Machel tay trái chống cằm, hôm nay thí nghiệm chỉ có là hần rời đi thể giới này trước làm một chút suy đoán thôi, cho dù không có thu hoạch cũng sẽ không có cái gì ảnh hưởng quá lớn.

Ngoài cửa sổ, trăng sáng treo thật cao ở trên trời, Machel đem bản thảo thu cẩn thận, rất sớm lên giường.

Đêm khuya, Machel nghe có người ở nhẹ giọng kêu gọi chính mình, hần nhớ lại một hồi, phát hiện đây là âm thanh Jeny.

"Mục sư Machel, ta phát hiện rất nhiều tốt đồ chơi, ngươi có muốn nhìn một chút hay không." Thanh âm non nớt vào lúc này nghe tới lại giống như quý quái.

Machel mở hai mắt ra, phát hiện mình vẫn cứ ở trong phòng của mình.

"Là nghe nhầm vẫn là" Machel lời còn chưa nói hết, đột nhiên cảm giác bên cạnh một luồng ớn lạnh.

Hần quay đầu, phát hiện Jeny chẳng biết lúc nào ngủ ở chính mình gối đầu bên, lúc này Jeny xem ra cùng với trước cũng không hề khác gì nhau, điểm khác biệt lớn nhất là ánh mắt, ánh mắt của nàng có một loại ở trên cao nhìn xuống nhìn xuống cảm giác, thật giống như loài người cúi đầu nhìn theo chính mình bên chân bò đi con kiến như thế.

Machel không nhúc nhích, hần không xác định chính mình có hay không phải động đậy.

Xung quanh yên lặng như tờ, giống như cả tòa nhà thờ Thần Tinh chỉ có chính mình một người sống.

"Mục sư Machel, ngươi xem đây là cái gì?" Jeny đột nhiên đem tay của chính mình theo trong mền lấy ra, đen thui cánh tay trong đêm đen rất khó nhận biết, gần như hòa vào bóng tối như thế.

Machel xem thấy trước mắt mình có thêm một viên kim cương, đây là một viên vẫn không có đánh bóng qua kim cương, khác thường ngoại hình để viên kim cương này xem ra cũng không xinh đẹp, nhưng là lau sạch mức độ nhưng là cao cấp nhất, cũng chính là ở kim cương phân loại trong thuộc về hoàn mỹ không một tí vết đẳng cấp, ở gấp mười lần phóng to tình huống không nhìn thấy bất kỳ linh tinh vật.

Lúc này, trong tay Jeny kim cương bắt đầu hòa tan, thật giống như đang tại hòa tan sô cô la, tiếp theo, kim cương hình dạng bắt đầu biến thành sứa hình, cùng Machel ở Biển Đốt ở trong nhìn thấy Sứa đèn thiêu giống như đực, chỉ là này con sứa xúc tu mũi nhọn cũng không có đỏ màu trắng, toàn bộ sứa đều là trong suốt, mà cả người đều do hòa tan kim cương tạo thành.

Sứa thành hình sau đó, theo tay Jeny lòng bay ra, từ từ tới gần Machel.

Machel giật giật thân thể, phát hiện mình căn bản di chuyển không được, há miệng, cũng không có bất kỳ thanh âm gì phát ra, cứ vậy đi, hần chỉ có thể tro mắt nhìn con này kim cương sứa bay đến trên người chính mình.

Một luồng lạnh lẽo cảm giác tuôn lần toàn thân, Machel phát hiện rõ thân thể của chính mình bắt đầu hòa tan, cùng ngọn nến hòa tan thời điểm đáng sợ rất tương tự.

"Mục sư Machel, ta rốt cuộc tìm được ngươi." Lúc này, Jeny đem tay của chính mình đưa về phía Machel, càng ngày càng gần.

Nhưng là Machel nhưng cái gì đều làm không được, chỉ có thể yên lặng chịu đựng tất cả những thứ này.

Tay Jeny rốt cục chạm được Machel, cực nóng cảm giác theo đụng vào địa phương truyền vào đại não Machel, hơn nữa độ ấm càng ngày càng cao, đến mặt sau, Machel thậm chí cảm giác linh hồn của chính mình cũng bắt đầu bốc cháy lên.

"Gâu gâu gâu!"

Tiếng chó sủa đem Machel đánh thức.

Machel mở hai mắt ra, phát hiện mình bất kể là thân thể vẫn là tinh thần đều vô cùng uể oải, cả người vô lực.

Hần lắc đầu, tối hôm qua chính mình nhìn thấy nội dung hiện lên ở trong đầu.

"Mặc kệ, ngược lại hôm nay liền muốn rời khỏi." Machel thờ dãi, "Ta hiện tại tình trạng cơ thể căn bản không thích hợp tiếp tục ra đóng phim, huống chi, phim địa ngục đã cho nhắc nhở, nếu như vậy, cũng không có cần thiết làm vô nghĩa phiêu lưu."

Hần theo không có quên chính mình sẽ tham gia đóng phim nguyên nhân, trên bản chất, vẫn cứ là vì mạng sống.

Nói cách khác, chỉ có đang tiếp tục tham gia đóng phim thu được báo đáp xa lớn hơn nhiều so với kết thúc bộ phim an toàn báo đáp thời điểm, hần mới sẽ chọn tiếp tục tham gia biểu diễn.

Machel đối với trong lòng chó cười cợt.

Tắm nhanh sau, hần đem chính mình đồ vật đều thu thập xong, động vật đều sắp xếp xong sau đó, liền đến đến nhà thờ Thần Tinh cửa.

Lúc này, Heil đã ở cửa đợi.

"Mục sư Machel, người có thể hay không nhanh lên một chút, ta còn có chuyện rất trọng yếu muốn làm." Heil đột nhiên nói rồi một câu như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Tạm biệt

"Heil, có chuyện gì gấp gáp như vậy?" Machel cười hỏi.

Hắn không hề tức giận, mặc dù đối với Heil thúc giục có chút bất mãn ý nghĩ, chẳng qua cùng bộ phim lập tức kết thúc so ra, điểm ấy không tiện không đáng kể chút nào.

Ngồi ở trên xe ngựa sau, Heil mới nói ra lý do của chính mình.

"Mục sư Machel, có thể người tin tức không quá linh thông, hôm nay xảy ra một chuyện rất trọng yếu, ở lúc sáng sớm, cũng chính là vừa nãy, có một chiếc thuyền buôn trở lại bến Molof, đương nhiên, này không có cái gì kỳ quái, vấn đề là này chiếc thuyền buôn lại hướng về bến Molof cư dân phân phát kim cương, hơn nữa là thấy người có phần!" Heil tâm trạng vô cùng kích động.

"Kim cương?" Machel lặp lại cái từ này.

"Không sai, người xem một chút, mục sư Machel, ta cũng chia đến một viên." Heil theo trong túi tiền của chính mình móc ra một viên kim cương, một viên hình dạng khác thường nhưng mà độ nguyên chất vô cùng cao kim cương.

Machel không có đem viên kim cương này nhận vào tay, bởi vì hắn sợ sệt.

"Coi như có kim cương, tại sao bọn họ không thu hồi đến, trái lại phân phát mỗi người?" Machel đưa ra chính mình thắc mắc, cái này cũng là mỗi một người bình thường đều sẽ hỏi thăm vấn đề.

"Người còn lại cũng là hỏi như vậy thuyền buôn thuyền trưởng, người biết bọn họ là làm sao trả lời sao? Bọn họ những này kim cương là bọn họ từ trên biển nhặt được, mục sư Machel, người nghe được câu trả lời này thời điểm có phải là cũng muốn cười, nơi nào có chuyện tốt như vậy, kim cương vẫn có thể từ trên biển nhặt được, cái này cần có bao nhiêu kim cương mới sẽ trôi ở trên mặt biển?" Miệng Heil không ngừng mà nói xong, Machel không có đánh gãy hắn, mà là yên tĩnh nghe.

"Tuy rằng chúng ta không tin, nhưng mà thuyền buôn thuyền trưởng nhưng dùng hắn danh nghĩa tuyên thệ, ngoài ra, chúng ta còn hỏi thăm thuyền buôn bên trong những người còn lại, tất cả mọi người là cùng một câu trả lời hợp lý, lúc này, chúng ta có chút tin tưởng, sau đó, lại có hai chiếc thuyền buôn trở lại bến Molof, bọn họ cũng làm chuyện giống vậy." Heil vung lại roi ngựa, tăng nhanh tốc độ.

"Vì lẽ đó a, mục sư Machel, đưa người đưa đến nhà ga sau đó, ta có thể liền muốn đi tìm kim cương, có kim cương, ta liền không cần tiếp tục phải làm vậy được rồi, mỗi ngày chỉ cần nằm ở nhà là có thể, đứng rồi, ta còn có thể mua một tòa trang viên, thuê vài tên người hầu giúp ta quét dọn, sau đó. . ."

Heil nói xong, chính mình mong đợi, nhưng là những câu nói này ở Machel trong tai nhưng là mặt khác một phen hiệu quả.

Ta nhớ lại rồi, tối hôm qua. . . Thân thể của ta bắt đầu hòa tan sau đó, có một ít kim cương sứa theo bên trong thân thể của ta bay ra, nếu như Heil nói tới kim cương thật sự cùng ta tối hôm qua mơ tới như thế, như vậy. . .

Machel vô cùng giật mình, nhưng là những ý nghĩ này hắn nhưng không dự định nói ra khỏi miệng, không phải hắn không muốn, mà là hắn biết rõ, ở tiền bạc trước mặt, dù thế nào tự mình nói cái gì đều vô dụng, trái lại còn có thể chịu bọn họ xem là chướng ngại vật đối xử.

"Mục sư Machel, Bên hiện tại đã canh giữ ở cảng, hắn đã tìm tới thuyền, chỉ cần nhân số một đầy, thuyền sẽ xuất phát, những thuyền này chỉ bên trong đều không có hàng hóa, chỉ có một ít thức ăn nước uống, mục đích của bọn họ liền là kim cương." Có lẽ là cảm thấy được chính mình quá hưng phấn, Heil hơi bình tĩnh lại.

Machel nhìn một chút xung quanh, hiện tại thời gian đã tính cả trưa, nhưng là xung quanh nhưng không nhìn thấy cái gì cư dân.

Tuy rằng không có Internet, nhưng có chút tin tức lan truyền tốc độ vẫn như cũ cực kỳ nhanh.

"Mục sư Machel, người thật sự muốn rời khỏi bến Molof sao? Nếu như người cùng chúng ta cùng một chỗ. . ." Heil đưa ra chính mình đề nghị.

"Không cần, Heil, chúc người thu được vật mình muốn." Machel từ chối đề nghị của Heil.

Hắn nắm tay phải nắm chặt, cố gắng khắc chế sợ hãi trong lòng mình.

Herzeroch. . . Tagusla. . .

Vén vén chỉ là hai cái không biết ý nghĩa tên gọi, liền có thể đem thế giới này cuốn vào tuyệt vọng bên trong.

Heil thấy Machel từ chối đề nghị của chính mình, trong lòng có chút không thoải mái, "Mục sư Machel, ta vẫn luôn không hiểu ý nghĩ của người, chẳng qua, số lượng như vậy khổng lồ kim cương, có lẽ thành chủ nhìn đều sẽ động lòng, tại sao mục sư Machel người thờ ơ không động lòng đâu? Thực sự là quá kỳ quái, ta biết ta như vậy có chút vô lễ, chẳng qua ta thật sự rất muốn biết mục sư Machel người từ chối nguyên nhân là cái gì?"

"Ta đi đứng bất tiện, Heil, mỗi người theo đuổi không nhất định giống nhau." Machel để âm thanh chính mình ổn định lại, vừa nghĩ tới tiếp theo có thể sẽ xảy ra ở bến Molof sự việc, hắn liền cảm giác mình dường như chịu đóng băng ở rãnh Mariana, bóng tối vô tận cùng lạnh lẽo, không có bất kỳ ánh sáng.

Hai người đối thoại lấy không thoải mái mà kết thúc, rất nhanh, nhà ga liền đến.

Heil nói một câu gấp lại sau đó liền xua đuổi xe ngựa hướng về cảng chạy đi, lần này vẫn không có thu Machel tiền.

Chẳng qua lý do cùng mấy ngày trước đã không giống nhau.

Machel tiền boa ở trong mắt hắn đã không có giá trị gì.

"Machel, người đến rồi." Robte đi tới bên người Machel, vì đưa chính mình người này ở thuyền Blue Pear kết bạn bạn bè, hắn rất sớm đã đi tới nhà ga, mục đích là vì đưa Machel một niềm vui bất ngờ.

"Robte?" Machel hơi kinh ngạc, "Ta cho rằng người hiện tại còn đang ngủ giấc ngủ lười nhất."

"Làm sao có khả năng, ta biết ngày hôm nay người phải đi, vì lẽ đó đã sớm đi tới nhà ga, chẳng qua, sáng sớm hôm nay ta nghe thấy một cái quái sự, vô cùng kỳ quái, vì lẽ đó ta muốn nghe một chút người ý kiến." Nói đến phần sau thời điểm, Robte nhú mày.

"Vừa đi vừa nói đi." Machel đem vali xách tay của chính mình đưa tới.

"Còn muốn ta nâng lên a?" Robte tuy rằng trên mặt cực kỳ không tình nguyện, nhưng mà tay nhưng không do dự.

"Người nói chính là có người phân phát chuyện kim cương sao?" Machel hỏi.

"Người cũng biết sao?" Lần này, đến lượt Robte kinh ngạc.

"Ừm, ta vừa nãy nghe Heil nói rồi, hắn còn khuyên ta cùng hắn cùng đi, chẳng qua. . . Chịu ta từ chối." Machel hồi đáp.

"Tại sao, người phát hiện đây là lừa gạt thuật sao?" Robte nói rồi một hợp lý suy đoán.

"Xác thực là lừa gạt thuật, chẳng qua. . . Đối phương muốn đạt được không hề là tiền tài, mà là. . . Ta không biết đồ vật." Machel nhìn một chút cách đó không xa ray, lúc này xe vẫn không có vào trạm.

"Có ý gì?" Robte lắc đầu một cái, biểu thị chính mình không hiểu.

"Tuyệt đối không nên đụng những thứ kia kim cương, Robte." Machel xoay người lại, sắc mặt chăm chú.

Robte nháy mắt một cái, không hề trả lời Machel.

"Đáp ứng ta được không?" Machel nhìn con mắt Robte, ánh mắt của hắn lúc này không có bất kỳ mờ ý đùa giỡn.

"Có thể, chẳng qua, người có thể cho ta một cái giải thích sao?" Robte liếm môi một cái, trong lòng hình như vô cùng do dự.

"Ta không thể giải thích cho người, nếu như ta nói cho người nghe, người nhất định sẽ đi khuyên bảo những thứ kia kẻ tham lam, nhưng là ở kẻ tham lam trong mắt, người ngăn cản bọn họ thu được kim cương, bọn họ tuyệt đối sẽ không cho rằng người là vì tốt cho bọn họ, mà sẽ cho rằng người là vì độc chiếm kim cương, thế này vừa đến, người trái lại còn sẽ bị thương tổn." Machel nói ra lý do của chính mình, thế nhưng là không có giải thích tại sao.

Robte lặng im ba giây đồng hồ, cuối cùng, đáp ứng rồi Machel yêu cầu.

"Đúng rồi, cái này cho người, có lẽ cần dùng." Machel đem một phần bản đồ đi biển đưa cho Robte, "Phía trên này có Kenan đưa ra khỏi đến vùng biển, ta bản chính một phần, có lẽ người dùng đến đến."

"Ồ." Robte tiếp nhận bản đồ đi biển, nhưng lại không biết nên nói cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Trở về cùng đánh giá

"Tốt rồi, sẽ đưa đến đây đi." Machel đem trong tay Robte vali xách tay cầm tới.

Machel hướng đi thuộc về mình một người toa xe, ngoại trừ hắn, tất cả mọi người không có phát hiện này lẽ nguyên bản không tồn tại toa xe, ở người còn lại trong mắt, này toa cùng còn lại toa xe không có gì khác nhau.

"Ê, thật tốt dưỡng thương!" Robte phát phát tay.

Lúc này Machel đã một chân đạp vào cửa xe, hắn nghe được Robte sau, xoay người lại cười nói, "Không cần lo lắng cho ta, ngược lại, người càng cần phải lo lắng chính người, tò mò hại chết mèo, điểm này đã ở (Bản thảo của Vildro) trên chứng minh, hi vọng người nhớ kỹ ta, không muốn đi đựng những thứ kia kim cương."

Nói xong, Machel xoay người tiến vào toa xe.

Toa xe y nguyên là một người phòng nghỉ ngơi đáng đáp, Machel ngồi xuống ghế, đem gậy để ở một bên, tiếp theo, hắn cảm giác thân thể nhẹ bẫng, đau đớn trên người cùng uể oải toàn bộ đều biến mất không còn tăm hơi.

"Hơ, cũng còn tốt bộ phim sau khi kết thúc thân thể có thể khôi phục, bằng không liền phiền phức." Tiễn Thương Nhất từ trên ghế đứng lên, hắn vói tay đuổi người, lúc này, hắn cảm giác mình phía sau còn giống như có món đồ gì, quay đầu, dĩ nhiên phát hiện Machel, cũng chính là chính hắn, vẫn cứ ngồi ở trên ghế.

Chỉ là Machel lúc này đã biến thành điều khác, Tiễn Thương Nhất nhẹ nhàng đẩy một cái, phát hiện căn bản không đẩy được, giống như Machel đã chịu cố định ở trên ghế như thế.

"Nói như vậy, bản thảo còn có bản đồ đi biển. . ." Tiễn Thương Nhất chau mày, hai thứ này đồ vật hắn suy đoán mới có thể mang ra bộ phim, chỉ là không nghĩ tới sẽ xảy ra chuyện như vậy, "Vali xách tay cùng cử động không được, coi vậy đi, phim địa ngục đặc điểm ta cũng biết một chút, ở bộ phim bắt đầu cùng lúc kết thúc, nếu như khắp mọi mặt đều tiến hành rồi rõ ràng hạn chế, ý kia như nhau đều rất rõ ràng, liền là không cho diễn viên tiến hành can thiệp."

Tiến Thương Nhất đem quần áo của chính mình đổi trở về, hết thấy đồ vật cũng không có nhúc nhích, chẳng qua vé tàu cao tốc nhưng thay đổi, mặt trên ngày cùng số tàu đều có thay đổi, trên thực tế thời gian trôi qua ba ngày.

Rất nhanh, bên trong buồng xe truyền đến phát ngôn viên đài phát thanh âm thanh, chỗ hắn cần đến đến.

Đi ra cửa xe, Tiễn Thương Nhất nhìn chung quanh một chút, hết thấy đều là hiện đại phương tiện, không có ở trong bộ phim cổ xưa cảm giác.

Về đến nhà sau đó, hắn trước tiên tắm rửa sạch sẽ, sau đó ngủ vừa cảm giác, này vừa cảm giác trực tiếp ngủ thẳng trời tối.

Ăn cơm tối xong sau đó, Tiễn Thương Nhất mở điện thoại trong phim địa ngục.

Đại diện chính mình nhân vật vẫn cứ ở Cửa hàng địa ngục trước, bởi vì trước đã thao tác qua, vì lẽ đó Tiễn Thương Nhất rất nhanh sẽ bắt được chính mình bảng đánh giá.

(họ tên: Tiễn Thương Nhất)

(tham gia đóng phim: Kho Báu Biển Đốt)

(tiền phim: 80(tiền chuẩn tiền phim: 80)+10(khen thưởng tiền phim)=90)

(giá trị danh dự: 36)

(thu được đồ vật: (Bản thảo của Vildro)x1, Tagusla đảo bản đồ đi biển x1)

(chính thức diễn viên: Tuyển năm diễn viên)

"Hà?" Tiền Thương Nhất nhìn thấy thu được đồ vật một cột, hai thứ đều ở lại trên người Machel, vốn tưởng rằng không tính vào trong đó, nhưng là, bảng đánh giá trong nhưng có hai cái này đồ vật.

Hắn mở ra chính mình nhân vật cột item, nhưng là bên trong ngoại trừ thức ăn nước uống lại thêm Collaru tiền xu kim loại ở ngoài, cũng không còn còn lại đồ vật.

Cuối cùng, Tiền Thương Nhất trực tiếp hỏi chính mình người bán hàng.

"Kỳ thực cái kia hai loại đồ vật đều chịu ở lại trên người Machel, cũng chính là người đóng vai nhân vật, vì lẽ đó vẫn là thuộc về người đồ vật, chỉ có đây là vì đánh giá, trên thực tế hai thứ này đồ vật đã ngầm thừa nhận chịu thu về, cũng chính là đổi thành tiền phim." Đôi mắt Tiểu Thái ngon lửa màu xanh lá bắt đầu lấp lánh.

Tiền Thương Nhất mở ra chính mình nhân vật cột.

(họ tên: Tiền Thương Nhất)

(tiền phim: 260)

(giá trị danh dự: 50/300)

(đạo cụ đặc biệt mang theo cột số lượng: 1)

(đồ vật: Collaru tiền xu kim loại x1)

(chính thức diễn viên: Tuyển năm diễn viên)

Trở lên, liền là Tiền Thương Nhất lúc này số liệu, bởi vì tiền phim hồi đoái Bình xít cấp cứu, vì lẽ đó ở tham gia biểu diễn (Kho Báu Biển Đốt) này một bộ phim thời điểm, Tiền Thương Nhất tiền phim đã là 0.

"Nói như vậy, thu về cái kia khác biệt đồ vật cho ta 170 tiền phim sao? Theo trình độ trọng yếu đến xem, (Bản thảo của Vildro) rõ ràng chiếm cứ phần chính, chỉ là không biết cụ thể số liệu là bao nhiêu. Giá trị danh dự đúng là không sai, bởi vì trước có tham gia biểu diễn hai bộ giá thành nhỏ bộ phim, vì lẽ đó nguyên bản 16 giá trị danh dự chỉ còn dư lại 14, lại thêm 36, hiện tại tổng cộng 50 giá trị danh dự."

Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động để lên bàn, nhớ lại chính mình ở trên bộ phim trong trải qua.

Rất nhiều lúc, hắn đóng vai Machel bình thường gặp phải loại người tấn công, mà hắn nhưng chỉ có thể chặt vật ứng đối, bởi vì thực lực của hắn cũng chỉ so với người bình thường mạnh một chút.

"Trả giá cùng báo đáp hoàn toàn không được tỉ lệ thuận." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

Hắn vẫn cứ không có quên một bình thường người đánh cá đối với mình từng bước ép sát thời điểm cảm giác, lọt vào như vậy tình cảnh nguy hiểm, nhưng chỉ có thể dựa vào bản thảo sức mạnh miễn cưỡng tính kế đến người đánh cá, mà sau đó, chính mình tuy rằng được cứu vớt, nhưng là theo trên bản chất tới nói, chính mình cũng không có quá nhiều thu hoạch, vèn vèn chỉ là. . . Còn sống.

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất bắt đầu hỏi thăm mình người bán hàng.

"Ta nhớ tới ở tham gia biểu diễn (Kho Báu Biển Đốt) trước, người có cùng ta nói rồi, sau đó ở trong bộ phim có thể sẽ không cung cấp tất yếu điều kiện, hiện tại có thể giải thích sao?" Sống qua ba bộ bộ phim lớn lại thêm hai bộ giá thành nhỏ bộ phim Tiền Thương Nhất, nếu như thật sự chết ở người đánh cá trên tay, dù thế nào hắn là làm diễn viên vẫn là khán giả đều vô cùng khó có thể tiếp thu.

"Hê hê, Tiền Thương Nhất, người đợi thêm một ngày liền có thể biết đáp án, phải có kiên nhẫn." Người bán hàng lời nói Tiểu Thái xuất hiện ở trên màn hình điện thoại.

"Người là nói, rốt cục muốn kết nối?" Tiền Thương Nhất cảm thấy được điểm này.

Lúc trước, theo bình thường mail thăng cấp tới điện thoại di động quả thực thời điểm, phim địa ngục thì có đề cập tới phương diện này sự việc.

Nếu như là do vài tên biết nhau diễn viên cùng tham gia đóng phim, bất kể là tín nhiệm vẫn là phối hợp, đều không cần quá lo lắng, dù sao, từng người thực lực cũng biết.

"Cạc cạc, đúng thế." Người bán hàng Tiểu Thái tiếng cười nhìn chung là vô cùng khác loại, "Chẳng qua, trước đó, người có thể trước tiên vì chính mình nhân vật lấy một cái tên, ta đề nghị người sử dụng chính mình ở trong bộ phim lấy danh hiệu, thế này liền cho các người diễn viên trong lúc đó lẫn nhau liên lạc."

Một cái đưa vào khung xuất hiện ở trong điện thoại di động, tiêu đề cột trên viết danh hiệu hai chữ.

Tiền Thương Nhất không do dự, đưa vào hai chữ Thương Nhất, đây là hắn vẫn sử dụng danh hiệu.

"Ừ ừ." Người bán hàng Tiểu Thái bộ xương mặt gập đầu một cái, hình như cực kỳ hài lòng.

"Làm sao?" Ở biết rồi đối với mới có thể trao đổi sau đó, Tiểu Thương Nhất cũng không lại giả vờ lặng im.

Lúc này, màn hình đột nhiên biến thành đen, Tiểu Thương Nhất phát hiện mình lui ra điện thoại di động bắt đầu.

"Không hiểu ra sao. . ." Hắn lại click một cái, nhưng phát hiện mình tiến vào không được phim địa ngục, "Xem ra chỉ có thể chờ đợi ngày mai."

Cuốn thứ 5: Người giấu tên trong chat room

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Người mở đường vinh quang

Ngày thứ hai rất nhanh sẽ đến, Tiểu Thương Nhất liên tục đều không dám cầm lấy điện thoại di động.

"Hôm nay cần phải có thể." Hắn đối với điện thoại di động nói một câu.

Nhìn một chút góc trên bên phải đầy thanh điện, Tiểu Thương Nhất cực kỳ hài lòng, đem mặt bên trượt đến phim địa ngục vị trí mặt bên, tiếp tục điểm tiến vào.

Y nguyên là quen thuộc vòng xoáy màu đỏ máu.

Rất nhanh, hình ảnh khôi phục bình thường, nhân vật của hắn y nguyên đứng ở Cửa hàng địa ngục cửa.

Hắn đang định hỏi thăm mình người bán hàng, lúc này trên màn hình điện thoại nhưng xuất hiện khói hoa, như là ngày lễ ngày tết thời điểm thả chúc mừng khói hoa, vô cùng vui mừng.

Tiểu Thương Nhất kéo kéo khóe miệng, ở phim địa ngục ở trong xuất hiện vui mừng tâm trạng bất kể như thế nào muốn đều vô cùng kỳ quái.

(thu được huyChương: Người mở đường vinh quang)

Một hình tròn huyChương xuất hiện ở màn hình điện thoại di động trong, bối cảnh là một cái vòng xoáy màu đỏ ngòm, ở vòng xoáy trung tâm có hào quang màu vàng óng bắn ra, này một ánh sáng trong tràn ngập hi vọng cùng can đảm, nguyên bản cực kỳ quỷ dị bối cảnh ở tia sáng này chiếu rọi xuống, cũng không lại làm người sợ sệt.

Rất nhanh, huyChương thu nhỏ lại sau đó di động đến phía dưới phải ảnh chân dung của chính mình bên trong, cũng chính là nhân vật cột trong.

Tiểu Thương Nhất mở ra chính mình nhân vật cột, ở dưới thấp nhất nhìn thấy người mở đường vinh quang này một huyChương.

"Được rồi, người mở đường vinh quang, ta cũng coi như người mở đường sao? Nói như vậy, trước thông qua mail tham dự phim địa ngục diễn viên cũng có thể xem như là người mở đường đi, tỷ như Ứng Nhân, đương nhiên, đã chết đi diễn viên. . ." Tiểu Thương Nhất thở dài, này một đại diện cho vinh quang huyChương sau lưng, vui lòng không biết bao nhiêu người xác chết.

(xin mời kiểm tra và nhận khen thưởng!)

(thu được cơ sở khen thưởng: Thẻ năng thăng cấp)

(khen thưởng thuyết minh: Phạm vi nhỏ thăng cấp thân thẻ khắp mọi mặt năng lực, bao quát nhưng không giới hạn ở sức bật, sự chịu đựng, tốc độ phản ứng, trí nhớ vân vân.)

Ở đây cái hệ thống tin tức xuất hiện ở trên màn hình điện thoại thời điểm, thân thể Tiểu Thương Nhất cũng bắt đầu phát ra mờ mờ ánh sáng trắng.

Xuất hiện này một khác thường tình hình, Tiểu Thương Nhất làm chuyện thứ nhất là lập tức đem rèm cửa sổ kéo lên.

"Mịa nó, cũng không có nhắc nhở, nếu như bị người nhìn thấy, phỏng đoán sẽ bị chụp tới làm chuột bạch!" Hắn hít một hơi thật sâu, chẳng qua nhưng

trong lòng có chút vui mừng, trước suy đoán rốt cục trở thành hiện thực.

Ánh sáng trắng kéo dài tiến hành, Tiễn Thương Nhất cảm giác thân thể rất nhiều vị trí, tỷ như bụng phần eo vân vân, đều có một loại cảm giác nóng rực, thật giống như những này vị trí bắp thịt ở làm vận động như thế, rất nhanh, Tiễn Thương Nhất liền thở hồng hộc.

"Còn tưởng rằng cùng chơi game như thế, trực tiếp thêm một chút số liệu, chính mình liền có thể chạy trốn càng nhanh hơn, nhưng mà theo thân thể ta phản ứng đến xem, cái gọi là thể năng thăng cấp liền là thông qua thủ đoạn nào đó để ta rèn luyện quá trình cấp tốc rút ngắn, đồng thời sẽ không xuất hiện tác dụng phụ, lời nói như vậy. . ." Nghĩ tới đây, Tiễn Thương Nhất đã cảm giác thấy hơi mệt mỏi, thân thể cùng đại não hai tầng mệt nhọc.

Hắn nằm ở trên giường, còn không điều chỉnh tốt tư thế ngủ, vừa nhắm mắt lại, liền lộn vào ngủ say ở trong.

Buổi chiều, cảm giác đói bụng đem hắn theo trong ngủ mê tỉnh lại.

Chống đỡ lên thân thể sau, Tiễn Thương Nhất ngửi một cái, cả phòng trong đều tràn ngập mùi mồ hôi.

"Được rồi. . ." Tay phải hắn che mũi của chính mình.

Tắm xong sau đó, Tiễn Thương Nhất mau mau ăn rất nhiều món chính, "Thân thể của ta cần phải vẫn là gánh nặng bộ phận năng lượng, không phải vậy không khả năng như thế đói bụng." Cuối cùng, hắn ăn trọn vẹn 8 bát cơm, tuy nói là chén nhỏ, nhưng cũng vô cùng khủng bố.

Đi tới trước gương, Tiễn Thương Nhất phát hiện rõ vóc người của chính mình có rõ ràng thay đổi, so với trước, thịt dư thiếu rất nhiều, thân thể xem ra cũng càng khỏe mạnh, bụng thậm chí còn có một chút miếng hình dạng bắp thịt đường nét.

"Sức mạnh sơ sơ tăng cường chừng một phần hai, nghe tới ti lệ rất cao, nguyên nhân chủ yếu vẫn là khuyết thiếu rèn luyện, lúc này thể năng cần phải theo tình cờ rèn luyện lên cao đến bình thường rèn luyện thân thể trình độ. Bất kể như thế nào, đang chạy trốn thời điểm, chí ít càng có niềm tin."

Tiếp tục hắn bỏ ra một giờ làm làm sạch, lấy sau cùng điện thoại di động đi tới phòng khách.

Chính mình nhân vật y nguyên đứng tại chỗ, không có bất kỳ di chuyển.

"Khà khà khà, khen thưởng thế nào? Thương Nhất." Người bán hàng Tiểu Thái cười cọt, chỉ là nụ cười này trong tràn ngập quý dị, "Có thể đừng quá hưng phấn, khen thưởng vẫn không có xong xuôi."

(thu được skill bị động khen thưởng: Bất khuất ý chí)

(skill bị động thuyết minh: Nắm giữ này skill diễn viên ở đối mặt cái chết đe dọa thời điểm, sức sống tốc độ khôi phục đem được phạm vi nhỏ thăng cấp.)

"Sức sống?" Tiễn Thương Nhất có chút tò mò.

Không đợi Tiễn Thương Nhất tìm tới đáp án, trên màn ảnh lại xuất hiện gợi ý của hệ thống.

(trở xuống skill chủ động khen thưởng có thể hai tuyển chọn một.)

(skill chủ động khen thưởng 1: Đèn đuốc)

(skill chủ động thuyết minh: Có thể chế tạo một ngọn đèn, có thể rọi sáng xa nhất ba mét phạm vi, đèn đuốc chế tạo ra sau không thể di chuyển.)

(sử dụng yêu cầu: Cần tiêu hao sức sống)

"Tuy rằng ở nào đó chút thời gian có thể sẽ có vô cùng trọng yếu tác dụng, nhưng mà, ta vẫn là muốn nói. . . Thật rác rưởi a! Mặt khác, sức sống này một đồ vật lại là chủ động skill sử dụng điều kiện, nếu như ta đoán được không sai, có lẽ một chút lợi hại chủ động skill sử dụng điều kiện còn có số lần này một hạn chế." Tiễn Thương Nhất đem trong lòng lời nói trực tiếp nói ra.

(skill chủ động khen thưởng: Nhảy cảm thính giác)

(skill chủ động thuyết minh: Sử dụng sau, có thể trong vòng một phút phạm vi nhỏ thăng cấp diễn viên thính lực, skill kéo dài thời gian qua đi, sẽ xuất hiện khoảng năm giây ù tai.)

(sử dụng yêu cầu: Cần tiêu hao sức sống)

"Lại. . . Lại còn có tác dụng phụ. . ." Tiễn Thương Nhất lúc này rất muốn học máu, "Được rồi, ta ngừng lại, ta đóng vai Machel thời điểm, nếu như nắm giữ nhảy cảm thính giác năng lực, nói không chắc liền có thể đứng ở ngoài cửa trực tiếp nghe được Robte cùng Jeny đối thoại, liền không cần Robte thuật lại, có thể là. . ."

"Vẫn là cảm giác rất rác rưởi a!" Tiễn Thương Nhất gia tăng âm lượng.

"Hai tuyển chọn một, chọn cái nào tốt?" Tiễn Thương Nhất nhũm mày, "Rõ ràng hai cái đều chẳng ra gì, dứt khoát trực tiếp đều đưa cho ta không là tốt

rồi? Còn tuyển chọn cái rắm!"

Lúc này, người bán hàng Tiểu Thái phát biểu cái nhìn của chính mình.

"Thương Nhất." Từ khi Tiểu Thương Nhất đưa vào danh hiệu của chính mình sau đó, người bán hàng Tiểu Thái xưng hô đều đã biến thành Tiểu Thương Nhất danh hiệu, "Kỳ thực, còn có một cái tuyển chọn hạng, chẳng qua. . ."

"Tuy nhiên làm sao?" Tiểu Thương Nhất hỏi.

"Bởi vì người nắm giữ người mở đường vinh quang, vì lẽ đó ta cho người cung cấp một cái khác tuyển chọn hạng, người có thể bỏ đi hai cái này chủ động skill, sau đó giao nộp 200 tiền phim cùng 10 giá trị danh dự đem chủ động skill tiến hành tùy cơ biến hóa, thế này làm khuyết điểm liền là dù thế nào biến hóa sau đó chủ động skill là cái gì, người đều không có lựa chọn quyền lợi." Người bán hàng Tiểu Thái nói ra một cái vô cùng có đủ sức mê hoặc điều kiện.

200 tiền phim có thể đổi một bình Bình xịt cấp cứu, mà 10 giá trị danh dự, nếu như dùng để tham gia biểu diễn giá thành nhỏ bộ phim, cuối cùng thu được báo đáp có thể ở 500 tiền phim trở lên, đương nhiên, điều kiện trước tiên là diễn viên cuối cùng còn sống, nếu như giữ lại, cũng có thể xa rời tuyển bốn diễn viên đẳng cấp càng gần hơn một bước.

Không nghi ngờ chút nào, đây là đánh bạc.

"Vận may của ta vẫn không tốt, hay là thôi đi." Tiểu Thương Nhất khẽ cười một tiếng, "Hơn nữa con người của ta không thích đánh bạc."

"Tại sao không thử xem đâu?" Người bán hàng Tiểu Thái khuyên nói một câu.

"Không thử, chơi mấy đánh bạc toàn bộ đề cũng có thể bị nuốt người, thật lòng không thích hợp." Tiểu Thương Nhất biết rõ chính mình rắc rối trùm mặt.

"Nhưng là, theo ta được biết, vận may của người cần phải rất tốt, không phải vậy, người cũng không sống được tới giờ." Người bán hàng Tiểu Thái vẫn cứ không hề từ bỏ khuyên bảo.

"Thật sao?" Tiểu Thương Nhất rơi vào trầm tư, hần sở dĩ sẽ do dự, không phải là bởi vì người bán hàng nói, mà là người bán hàng lúc này biểu hiện, tựa hồ đang ám chỉ cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Người dẫn đường phần mộ thời gian

"Mặc kệ có phải là ám chỉ, nói chung, ta đều có thêm một lựa chọn. Theo skill chủ động giới thiệu đến xem, những này skill càng như là đơn giản hoá bản đạo cụ đặc biệt, chỉ có hiệu quả cùng tác dụng phụ đều nhỏ đi rất nhiều, càng chủ yếu chính là, có thể lặp lại sử dụng, không còn là hàng dùng một lần." Tiểu Thương Nhất cắn cắn tay phải tự mình ngón trỏ.

Nếu như vận may của ta được, có thể thu được trước sử dụng đạo cụ đặc biệt đơn giản hoá bản, tỷ như Thời gian vỡ vụn, có thể ngăn ngừa không có khả năng lằm.

Tiểu Thương nghĩ đến đây, lắc lắc đầu, cười một cái tự giễu.

"Thử một lần đi."

Do dự mãi, Tiểu Thương Nhất rốt cục làm ra quyết định.

"Ta một cái theo không đánh bạc người, đến hiện tại cũng làm ra đánh bạc quyết định, chỉ có thể nói, trước đây tham dự đánh bạc lợi ích đối với ta mà nói không có đầy đủ sức mê hoặc, nhưng mà hiện tại "

Ở hần làm xong sau khi quyết định, trên màn hình điện thoại xuất hiện một cái đĩa quay lớn, chẳng qua cùng bình thường đĩa quay không giống, này xoay một cái vòng vèo chỉ có một cái lựa chọn, không có chia ô, cái này lựa chọn mặt trên chỉ có một cái dấu chấm hỏi.

Đĩa quay nhanh chóng chuyển động, bắt đầu mờ nhạt.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất cảm giác trái tim của chính mình cũng ở theo đĩa quay cùng một chỗ chuyển động, hình như phía trên này kết quả có thể quyết định chính mình tiếp theo vận mệnh.

"Kết quả mau ra đây, khả khả khả, không biết là cái gì? Nha, đứng rồi, vừa nãy quên mất nói cho người, này đĩa quay bánh xe trống rỗng cơ hội rất lớn, người cũng phải cẩn thận." Lời nói của người bán hàng Tiểu Thái xuất hiện ở màn hình điện thoại di động phía dưới.

"Ta" Tiễn Thương Nhất suy nghĩ nửa đưa điện thoại di động vút trên tường.

(thu được skill chủ động khen thưởng: Người dẫn đường phần mộ thời gian)

(skill chủ động thuyết minh 1: ? ? ?)

(skill chủ động thuyết minh 2: Ở loài người logic phạm vi hiểu biết bên trong, tạm dừng thời gian một giây)

(sử dụng yêu cầu: Cần tiêu hao sức sống)

"Này" xem trên màn hình điện thoại thuyết minh, Tiễn Thương Nhất có một loại nghệt thờ cảm giác.

"Hê hê, vận may rất tốt a." Người bán hàng Tiểu Thái trên dưới hàm va chạm vào nhau, trong mắt ngọn lửa màu xanh lá lấp lóe.

Chẳng qua, đồng thời thay đổi còn có màn hình phong cảnh bên trong, tất cả xung quanh cũng bắt đầu thay đổi, ở nhân vật cùng Cửa hàng địa ngục phía trước, đột nhiên xuất hiện một cái khe, càng nói chuẩn xác là một cái dốc đứng.

Tiến Thương Nhất điều khiển chính mình nhân vật đi tới dốc đứng một bên, sau đó nhìn xuống phía dưới.

Một vùng tăm tối, kéo dài tới vô hạn xa bóng tối.

Chẳng qua rất nhanh, này một phong cảnh lại khôi phục bình thường, đã biến thành trước màu xanh lá bãi cỏ.

"Skill chủ động cùng skill bị động đều là để diễn viên ở trong bộ phim có càng tốt hơn biểu hiện, vì lẽ đó, cùng đạo cụ đặc biệt như thế, đều chỉ có thể ở trong bộ phim sử dụng." Tiễn Thương Nhất đọc lên bộ dáng nói rõ giúp.

Có skill chủ động sau đó, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình nhân vật phía dưới xuất hiện một cái thanh năng lượng đồ vật.

"Đây liền là đại diện sức sống thanh năng lượng."

Này một thanh năng lượng cùng bình thường thanh năng lượng có một chút không giống, nó không hề là một cái màu sắc, mà là thay đổi dần màu sắc, bên trái là màu đỏ, bên phải là màu xanh lá, ở giữa bộ phận nhưng là do đỏ đổi xanh thay đổi dần về mặt.

"Sức sống" Tiễn Thương Nhất sờ sờ cảm của chính mình, "Phim địa ngục rất nhiều thứ đều theo chiều loài người có thể hiểu rõ phương thức biểu hiện ra, nếu như sử dụng skill chủ động cần tiêu hao sức sống, dựa theo bình thường hiểu rõ, hẳn là loài người sức lực thể lực vân vân, đi thẳng coi một chút liền là sử dụng skill chủ động sau, thân thể sẽ suy yếu một trận thời gian, loại này suy yếu rõ bây giờ có thể số lượng cái trong liền là bên phải màu xanh lá trước tiên trống rỗng."

"Vì dễ dàng cho hiểu rõ, có thể mang sử dụng kỹ năng có thể tỉ dụ vì thi chạy trăm mét, sử dụng một lần skill thì tương đương với tiến hành một lần chạy cự ly ngắn, mặc dù đối với thân thể có nhất định gánh nặng, nhưng mà chỉ cần hơi làm nghỉ ngơi, liền có thể khôi phục, loại này khôi phục tốc độ rất nhanh, bởi vậy tương ứng chính là màu xanh lá bộ phận."

"Nếu như trong thời gian ngắn nhiều lần sử dụng skill chủ động, có lẽ sức sống sẽ từ từ tiêu hao màu đỏ cùng màu xanh lá thay đổi dần bộ phận, y nguyên lấy thi chạy trăm mét đến nêu ví dụ, có thể thì tương đương với liên tục tham gia thi chạy trăm mét, đối với thân thể hao tổn vô cùng lớn, khôi phục lại cũng rất chậm."

"Mà màu đỏ bộ phận, có thể liền là tại thân thể đã có tổn thất rất lớn tổn thương, cũng chính là vô cùng uể oải vô cùng lúc mệt mỏi, có lẽ lại như ta ở trên bộ phim trong nằm ở thuyền đánh cá trên thời điểm, liền nhắc một cái tay đều vô cùng gian khổ, lúc này lại tiếp tục sử dụng skill chủ động, sức sống tiêu hao liền là màu đỏ bộ phận, không chỉ vô cùng khó khôi phục, thậm chí có thể sẽ có nguy hiểm đến tính mạng."

Tiến Thương Nhất nói ra phân tích của chính mình, chẳng qua tạm thời nhưng không có cách nào nghiệm chứng.

Cùng cơ sở khen thưởng không giống, bất kể là bị động khen thưởng vẫn là chủ động khen thưởng trên người hẳn đều không có bất kỳ phản ứng nào, trong đầu cũng không có thêm ra món đồ gì.

"Có người liên hệ người." Người bán hàng Tiểu Thái đưa cho một tờ giấy lại đây.

Tiến Thương Nhất phát hiện liên hệ người của mình là Ứng Nhãn, cùng tham gia biểu diễn qua hai bộ phim diễn viên.

Cái gọi là liên hệ trên thực tế là tăng thêm bạn tốt, thành công tăng thêm sau đó, một cái khung chat xuất hiện ở Tiễn Thương Nhất trước mắt, đại diện Ứng Nhãn nhân vật ở trên màn ảnh lúc này, mà đại diện Tiễn Thương Nhất nhân vật thì lại ở phía dưới màn hình.

"Thử một chút, bây giờ nhìn lại, không phải bộ phim thời gian, diễn viên trong lúc đó cũng có thể liên hệ." Ứng Nhân phát ra một cái tin lại đây.

"Ừm, người nên cũng là nắm giữ người mở đường vinh quang huy Chương a?" Tiền Thương Nhất tìm một cái đề tài, không phải vậy lần này đối thoại liền biến thành giới tán gẫu.

"Xác thực, thu được skill tuy rằng nằm trong dự liệu, nhưng mà vẫn có một chút kinh ngạc, dù sao, diễn viên nắm giữ thủ đoạn bảo mệnh càng nhiều, có thể sau đó gặp phải nguy hiểm sẽ càng thêm cổ quái đa dạng, thậm chí có thể chúng ta chỉ cần bại lộ chính mình khuôn mặt cùng tên, liền sẽ tử vong." Ứng Nhân nói ra chính mình suy đoán.

**

Tiền Thương Nhất nghĩ đến này vừa ra tên tác phẩm.

"Người đối với mình skill hài lòng không?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Vẫn tốt chứ, ta bị động có thể thăng cấp động thái thị giác, một cái chủ động có thể kêu gọi một cái ứng linh, một cái khác chủ động có thể làm cho ứng linh ở 100 m phạm vi bên trong tiến hành gián đơn điều tra, này skill chủ động cùng danh hiệu của ta vẫn đúng là như." Ứng Nhân nói thẳng ra chính mình thu được skill.

Không có đối sao? Chẳng qua xác thực không cần thiết đổi, Ứng Nhân hai cái skill chủ động có tổ hợp hiệu quả, cùng ta một cái skill chủ động so ra, không hẳn phải kém.

"Ta bị động có thể ở gần chết trong hoàn cảnh tăng cao sức sống tốc độ khôi phục, skill chủ động là vừa bắt đầu có hai cái, có thể hai tuyển chọn một, chẳng qua ta người bán hàng cho ta một cái đề nghị, để ta dùng 200 tiền phim cùng 10 giá trị danh dự tiến hành tùy cơ, cuối cùng thu được một cái, có thể tạm dùng một giây năng lực." Tiền Thương Nhất đem chính mình thu được skill quá trình đều nói ra.

Bởi vì cùng Ứng Nhân quen biết, biết tính cách của hắn, nói ra cần phải ảnh hưởng không lớn. Đối với những người khác, skill phương diện này liền muốn giữ bí mật, dù sao lòng người cách cái bụng.

Tiền Thương Nhất trầm nghĩ.

"Người bán hàng?" Ứng Nhân liền phát lại đây ba chữ cùng một cái dấu chấm hỏi.

"Ừm" Tiền Thương Nhất cảm thấy được sự việc có một ít không đúng.

"Là cái gì?" Ứng Nhân lời nói rất ngắn gọn.

"Liền là Cửa hàng địa ngục mặc áo khoác đen bộ xương" Tiền Thương Nhất đem tin tức của chính mình phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Cảnh còn người mất

"Liền là cung cấp bảng đánh giá, bán đạo cụ đặc biệt ở Cửa hàng địa ngục bên trong vẫn đứng bộ xương?" Ứng Nhân lần này đánh rất nhiều chữ, hình như xác nhận điểm này vô cùng trọng yếu.

"Vâng" Tiền Thương Nhất trở về một chữ.

"Đây chỉ là một bình thường npc kiểu nhân vật, tại sao người sẽ xưng hô nó vì người bán hàng? Lễ nào hắn còn có thể cùng người đối thoại sao? Chẳng qua skill thêm một cái lựa chọn đúng là có thể lý giải, dù sao người skill chủ động là hai tuyển chọn một, cho dù có thêm một cái đối skill lựa chọn, cũng muốn tiêu tốn rất nhiều tiền phim cùng giá trị danh dự, hơn nữa còn có mạo hiểm, đúng không?" Ứng Nhân nói ra ý nghĩ của hắn.

"Xác thực có mạo hiểm, tùy cơ kết quả có thể là không có thứ gì." Tiền Thương Nhất trả lời Ứng Nhân sau một vấn đề, bắt quá đối với trước một vấn đề, hắn nhưng vô cùng nghi ngờ.

Chẳng lẽ nói Ứng Nhân bên kia bộ xương không có bất kỳ ý thức, chỉ có thể tiến hành đơn giản lẫn nhau?

"Có thể làm tới trình độ nào đối thoại? Người làm rồi phép thử Turing sao?" Ứng Nhân lại phát ra tin tức lại đây.

"Không có cách nào làm, ta phần lớn thời điểm đều là bị động đối thoại, nhưng mà theo biểu hiện đến xem, khẳng định không phải đơn giản người máy tương tác với nhau, cho tới trí tuệ và năng lực có thể tới trình độ nào, tạm thời còn không cách nào phán đoán." Tiền Thương Nhất nhú nhú mày.

"Đã như vậy, xem ra cũng không cách nào theo trong miệng nó thu được cái gì trọng yếu tin tức." Ứng Nhân tựa hồ có hơi ừ rừ.

"Ừm, chẳng qua sự xuất hiện của nó bản thân liền có thể chứng minh một ít chuyện." Tiền Thương Nhất trả lời một câu.

"Lần sau lại tán gẫu, ta nghĩ tới rồi một ít chuyện." Ứng Nhân chặt đứt trò chuyện.

Trò chuyện chặt đứt sau đó, Tiền Thương Nhất thao túng chính mình nhân vật đi tới Cửa hàng địa ngục trước, lần này hắn cũng không là hỏi đỏi đạo cụ, cũng không phải vì cầm bằng đánh giả, mà là đang quan sát trước mắt này một tiếng gọi chính mình là Tiền Thương Nhất người bán hàng bộ xương, nhưng là lúc này bộ xương giống như không có tức giận, hai mắt trống trơn một mảnh, cho dù Tiền Thương Nhất là lên Tiểu Thái hai chữ, đối phương cũng không có bất kỳ đáp lại.

"Đúng rồi, bạn tốt." Tiền Thương Nhất phát hiện đổi mới sau đó muốn chú ý sự việc có rất nhiều.

Cho dù người bán hàng Tiểu Thái giấu giếm bí mật gì, chính mình cũng rất khó từ bên trong thò ra cái gì đến, hiện tại chuyện quan trọng hơn vẫn là mau chóng quen thuộc đổi mới sau hệ thống thao tác, tỷ như tăng thêm bạn tốt.

Hắn mở ra chính mình bạn tốt cột, thứ nhất cột có Ứng Nhân hai chữ, mặt sau còn có một cái màu xanh lá điểm, biểu hiện online. Dưới thấp nhất thì lại có một ít lựa chọn, tỷ như tăng thêm bạn tốt, cắt bỏ bạn tốt vân vân, còn có một cái là gần nhất cùng tham gia biểu diễn diễn viên.

Tiền Thương Nhất click một cái, bắn ra một cái mới mặt biên.

Chẳng qua phía trên này chỉ có Ứng Nhân tên của một người, hơn nữa phía sau trạng thái là đã tăng thêm.

"Sao. . . Làm sao có khả năng? Ninh Tĩnh cùng Thực Đơn đều đã chết rồi sao? Còn có. . . Phá Quân?" Tiền Thương Nhất hơi kinh ngạc.

(Phương Nào) này một trong bộ phim, chỉ có Ninh Tĩnh cùng hắn còn sống, hơn nữa từ phía sau cùng Ứng Nhân đối thoại có thể suy đoán, Ninh Tĩnh có lẽ đã là tuyển bốn diễn viên, có thể đồng thời mang theo hai cái đạo cụ đặc biệt, càng quan trọng chính là, biểu hiện Ninh Tĩnh, người này giai đoạn trước vẫn làm bộ là bình thường diễn viên, vừa không có quá mất sáng động tác, nhưng cũng không có gây trở ngại hành vi.

Biểu hiện Ninh Tĩnh có thể tính là lười nhác điển hình, tuy rằng vô cùng không thích Ninh Tĩnh loại này tính toán yên lặng hờ người tính cách, nhưng mà Tiền Thương Nhất vẫn là đối với năng lực của nàng rất tán thành, dù sao, ở phim địa ngục trong hoàn cảnh này, nàng loại tính cách này người trái lại dễ dàng nhất sống tiếp.

Thực Đơn nhưng là cùng Tiền Thương Nhất cùng tham gia biểu diễn (trường THPT Tân Hải) diễn viên, tuy rằng tham ăn, nhưng mà ở tính chính lý phương diện nhưng rất mạnh mẽ, hơn nữa đang bị nắm xuống đất phòng trước trả lại Tiền Thương Nhất lưu lại then chốt manh mối, cho tới Phá Quân, nhưng là đóng vai Lâm Chính diễn viên, Tiền Thương Nhất đối với hắn không quá giải thích, nhưng là theo năng lực nhìn lên, đối phương cũng không yếu, nhưng lúc này cũng đã cái chết.

"Ngoại trừ Ứng Nhân toàn bộ đã chết rồi sao. . ." Tâm trạng Tiền Thương Nhất có chút sa sút.

Hắn thở dài, đem bạn tốt cột đóng lại.

Lúc này, hắn phát hiện mình trên màn ảnh lại xuất hiện một cái lựa chọn, mở ra sau đó phát hiện có thể tiến hành bộ phim lựa chọn. Bên trong bộ phim có rất nhiều, mỗi cái loại đều có, có một ít bộ phim thiết lập thậm chí ngay cả Tiền Thương Nhất đều hiểu rõ không được.

"Mười lăm giới tính thể giới, có lộn hay không. . ." Tiền Thương Nhất kéo kéo khóe miệng, "Nếu như tham gia biểu diễn những này bộ phim, phỏng đoán không cần quý hôn a ác thần loại hình tồn tại, chỉ toàn bộ thể giới vận hành bình thường đều có thể đem người dồn ép điên, huống chi còn muốn ở đây chút bộ phim bên trong thể giới đóng vai nhân vật."

Cuối cùng, Tiền Thương Nhất lui ra cái này điện thoại bắt đầu.

"Đi ra ngoài đi dạo đi." Tiền Thương Nhất vẫn không thể quên mất chính mình mở ra gần nhất cùng tham gia biểu diễn diễn viên mặt trên chỉ có Ứng Nhân chuyện của một cá nhân.

Đi ở ven đường, vô số người đi đường gặp thoáng qua.

Cùng so với trước kia, Tiền Thương Nhất phát hiện mình đối với mình cuộc sống thế giới càng ngày càng xa lạ, tuy rằng vẫn cứ cùng với trước như thế hiểu rõ, nhưng mà ở trải qua nhiều như vậy sau đó, nhưng trong lòng có cảm giác không giống nhau.

"Thế giới này có thể vĩnh viễn duy trì hòa bình sao?" Tiền Thương Nhất xoa xoa con mắt của chính mình.

(Kho Báu Biển Đốt) này một trong bộ phim, ngày cuối cùng trên thực tế đã đem chuyện phát sinh phía sau giảng giải đi ra, Dagros cho gọi ra đồ vật hình như cùng Jeny dung hợp lại cùng nhau, mà sau đó, bởi vì Machel ở Thuyền âm hồn trên, vì lẽ đó thần bí lỗ trống cũng đuổi lại đây, hấp thu Biển Đốt,

hơn nữa xuất hiện một loại nào đó thay đổi.

Loại biến hóa này Tiền Thương Nhất không có thể hiểu được quá trình, thế nhưng là có thể hiểu rõ kết quả.

"Kim cương khởi nguồn không nghi ngờ chút nào là kim cương biển cả, cũng chính là Dagros một nhóm thủy thủ xuyên qua hang núi sau đó đến địa phương, mà cùng Súra đền thiêu kết hợp sau đó, những này ở loài người trong mắt là vô tận của cái kim cương liền có thể biến thành kim cương súra, đồng thời những này kim cương súra cũng giữ lại Súra đền thiêu năng lực, đựng vào loài người sau đó. . ." Tiền Thương Nhất đi vào một bên cửa hàng tiện lợi, mua một bình nước suối, "Một truyền mười, mười truyền một trăm. . . Còn lại địa phương tạm thời không rõ ràng, chỉ ít bên Molof cần phải đã không có loài người a. . ."

"Ta biểu diễn trong bộ phim, có kết cấu khá là nhỏ thôn xóm cùng đảo nhỏ, cũng có kết cấu khá lớn trấn nhỏ cùng biển cả, kỳ thực, nói cho đúng đến, thứ nhất kết cấu cũng không tính là nhỏ, thứ hai kết cấu cũng không hề lớn, có lẽ sau đó ta biểu diễn trong bộ phim có yêu cầu ở tại một căn phòng trong bộ phim, mà cũng có thể tham gia biểu diễn muốn ở không giống ngôi sao trong lúc đó di chuyển bộ phim." Tiền Thương Nhất có thể không có quên chính mình ở trường THPT Tân Hải trải qua, trong bộ phim cửa phòng chìa khoá cũng đã chính hợp đến điện thoại di động ở trong, "Hiện tại ta đi xa mang theo bóp tiền chìa khoá cùng điện thoại di động, dù thế nào có hay không túi, đều vô cùng không tiện, nhưng mà ở (trường THPT Tân Hải) bên trong bộ phim này, nhưng toàn bộ chính hợp đến điện thoại di động ở trong. Tuy rằng vùng duyên hải một số thành phố đã đem bóp tiền chính hợp đến điện thoại di động phần mềm ở trong, nhưng mà chìa khoá nhưng vẫn không có."

"Có thể thấy được, (trường THPT Tân Hải) bên trong thị trấn Tân Hải khoa học kỹ thuật phát triển muốn so với ta hiện tại cuộc sống thế giới muốn hơi phát đạt một chút, dù sao cơ sở lý thuyết không có cái gì chênh lệch, thậm chí ngay cả công nghệ cũng không có khoảng cách, chỉ có là phổ biến vấn đề."

Tiền Thương Nhất đem nước suối uống một hơi cạn sạch.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Máy tính

"Một bộ phim tiếp theo sẽ là cái gì?" Tiền Thương Nhất tìm một cái băng ghế dài ngồi xuống.

Hắn cảm ra điện thoại di động của mình, trong lòng suy đoán có thể một bộ phim tiếp theo sẽ không như thế nhanh chóng sắp xếp xuống.

Mở ra sau đó, trong màn ảnh vòng xoáy màu đỏ máu bắt đầu co lại chẳng qua thu nhỏ lại sau đó hình ảnh cùng với trước không giống nhau, lúc này xuất hiện trên điện thoại di động chính là một bộ phim tuyên truyền.

Phim tuyên truyền bối cảnh là như mực giống như màu đen, ở trong bóng tối, bày bốn máy vi tính, đáng lưu ý chính là, này bốn đài màn hình máy tính đều là kiểu cũ hiện ra như quần monitor, cũng chính là quen thuộc gọi cái mông to máy tính. Lúc này máy tính màn hình phát ra mông lung ánh sáng trắng, chẳng qua không nhìn ra mặt trên có cái gì. Bấy giờ thời điểm, có một người đi tới, theo máy tính ánh sáng trắng trong có thể phán đoán đây là một phái nam, Tiền Thương Nhất cảm giác người này là chính mình.

Người này đem một máy vi tính đóng lại, một lát sau, lại tới nữa rồi một phái nam, hắn cũng làm động tác giống nhau, lúc này trong màn ảnh còn sót lại hai máy vi tính sáng.

Một lát sau, lại có hai bóng người từ trong bóng tối đi tới máy tính trước màn ảnh, chẳng qua cùng vừa vặn mới khác nhau, theo bóng người đến xem, càng như là phái nữ, làm này hai bóng người cũng đem máy tính đóng lại sau đó, hết thấy ánh sáng đều biến mất, chỉ còn dư lại một mảnh đen.

Qua có lẽ hai giây, ánh sáng xuất hiện, mờ nhạt tia sáng lấp lánh một giây, đem toàn bộ màn hình điện thoại di động đều rọi sáng.

Hai nam hai nữ bốn người khuôn mặt xuất hiện ở Tiền Thương Nhất trước mắt.

Người thứ nhất bóng dáng xác thực là chính hắn, chẳng qua đã mặt xám như tro tàn, hai mắt trắng dã, mà đã chịu treo ở giữa không trung, nhưng là nơi cổ nhưng không có dây thừng. Người thứ hai bóng dáng hắn không quen biết, cũng là một phái nam, tên đàn ông này tính chiều cao có lẽ 1m8, cùng Tiền Thương Nhất gần như, hơi lùn một chút, một cái màu đen tóc ngắn, cùng Tiền Thương Nhất như thế, cũng bị treo ở giữa không trung.

Còn lại hai tên phái nữ, một người tóc dài một người tóc ngắn, dung mạo bình thường nghiêng về trên, chẳng qua này hai tên phái nữ cũng cùng hai tên phái nam như thế chịu treo ở giữa không trung.

Máy tính hai cái đỏ như màu máu kiểu chữ xuất hiện ở phim tuyên truyền phía dưới,

Mà bị bốn người đóng máy tính lần thứ hai sáng lên lên, y nguyên toả ra mông lung ánh sáng trắng.

Tới đây, toàn bộ phim tuyên truyền kết thúc, nhân vật của hấn xuất hiện lần nữa ở Cửa hàng địa ngục trước.

"Ừm, nhanh như vậy lại tới nữa rồi." Người bán hàng mở miệng, "Thời gian là sau hai tuần, nghỉ ngơi thật tốt đi." Đôi mắt hấn ngọn lửa màu xanh lá hơi lấp lóe.

Trên màn hình điện thoại cũng có thêm một cái một lần nữa truyền phát lựa chọn, không nghi ngờ chút nào, nhằm vào liền là vừa nãy truyền phát phim tuyên truyền.

"Máy tính sao?" Tiền Thương Nhất đem bình nước khoáng ném vào trong thùng rác, "Ta bình thường tiếp xúc máy tính rất nhiều, nhưng mà sẽ không có cái gì trợ giúp, dù sao theo vừa nãy phim tuyên truyền đến xem, nguyên bộ phim đều tiết lộ một luồng nông đậm phim ma phong cách."

"Tổng cộng bốn người tham gia biểu diễn, hai nam hai nữ, nếu như thời gian là sau hai tuần, như vậy có thể tham gia biểu diễn giá thành nhỏ bộ phim sao? Dù sao ta tiền phim chỉ có 60, tuy nhưng đã có skill, nhưng mà đạo cụ đặc biệt vẫn không có, nếu như có thể sử dụng giá thành nhỏ bộ phim lại gom góp cái hai trăm tiền phim, lại có thể hồi đoái một bình Bình xịt cấp cứu. Nói đến, ta vẫn không có xem Cửa hàng địa ngục lại gia tăng rồi cái gì đạo cụ."

Bởi vì vẫn ở Cửa hàng địa ngục trước, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất click hai lần màn hình liền đem đồ vật nơi hồi đoái mở ra. Hấn lật qua lật lại, xác thực gia tăng rồi một chút đạo cụ đặc biệt, một cái là có thể giảm bớt thể lực tiêu hao viên thuốc, một cái khác là có thể phạm vi nhỏ tăng cấp sức mạnh viên thuốc, cần thiết tiền phim đều không ít.

Chẳng qua Tiền Thương Nhất cũng không thất vọng, coi như có đặc biệt gì ưu tú đạo cụ đặc biệt, cần tiền phim cũng không khả năng sẽ ít, tiếp tục hấn nhìn một chút mình có thể tham gia biểu diễn phim, lại phát hiện cũng không được, mặt trên viết hấn đã không có lịch phim.

"Ưu tiên cấp như thế cao sao?" Tiền Thương Nhất nhú nhú mày.

Đưa điện thoại di động thả lại túi áo sau đó, hấn theo trên băng ghế đứng lên, chuẩn bị trở về chỗ ở của chính mình.

"Nếu còn có hai tuần lễ thời gian, vậy thì hơi nghỉ ngơi tốt rồi." Tiền Thương Nhất thờ ra một hơi dài, "Trên thế giới có rất nhiều chuyện cũng không có cách nào chống cự, hiện tại lại nhiều hơn một cái."

Sau đó hai tuần lễ, Tiền Thương Nhất có đã ném thử liên hệ Ứng Nhân, hai người trao đổi một chút tâm đắc, chẳng qua nhưng đúng rồi giải thích phim địa ngục mục đích cùng ý nghĩa không có cái gì tiến triển.

Quy định thời gian sau khi đến, điện thoại Tiền Thương Nhất nhận được một cái tin nhắn, không có người gửi tin tức tin nhắn, để hấn ở bên cạnh đường trên đường chờ đợi một chiếc xe taxi.

Dựa theo tin nhắn trên thuyết minh, đến gần nửa đêm thời điểm, Tiền Thương Nhất đi tới con đường này.

Đèn đường ở hai bên đường có một nửa đều hỏng rồi, cả con đường đều vô cùng yên tĩnh, tình cờ có một hai người đi đường đều là vội vã đi qua, hình như không muốn ở trên con phố này lưu lại.

Một chiếc xe taxi đi tới trước mặt Tiền Thương Nhất.

Này chiếc xe taxi cùng hấn lần thứ nhất tham gia Tế Chết thời điểm ngồi xe công cộng rất tương tự, hoàn toàn là một mảnh đen, từ bên ngoài căn bản không nhìn thấy tình huống bên trong.

Lúc này, chỗ kế bên tài xế cửa xe mở ra, Tiền Thương Nhất lên xe.

Chỗ tài xế ngồi có một cái khoắc đầu bóng màu đen bộ xương, cả người toả ra không rõ khói đen.

Làm Tiền Thương Nhất đem cửa xe đóng kỹ sau đó, tài xế cười quái dị hai tiếng, nổ máy xe.

Chỉ chốc lát, xe taxi ngừng lại, sau cửa xe mở ra, một nam giới đi vào, hấn sau khi đi vào tiện tay đóng cửa lại. Tiền Thương Nhất quay đầu lại nhìn một chút, đúng là mình ở phim tuyên truyền nhìn thấy nam giới.

"Ta tên Thương Nhất." Tiền Thương Nhất duỗi ra tay phải của chính mình.

"Thiên Giang Nguyệt." Tên đàn ông này trở về ba chữ, nhưng không có bắt tay.

Thấy đối phương không có bắt tay ý, Tiền Thương Nhất đưa tay thu lại rồi, sau đó ngẩng đầu nhìn tên này danh hiệu là Thiên Giang Nguyệt nam giới, dung mạo bình thường, không xấu nhưng cũng không xưng được soái, nhưng mà cả người nhưng toả ra một loại dừng đến phiên ta hơi thờ.

"Không bắt tay cũng không quan hệ a?" Thiên Giang Nguyệt nói một câu.

"Không." Tiền Thương Nhất khẽ cười một tiếng, hần vốn là còn hỏi thăm skill của đối thủ ý nghĩ, chẳng qua từ đối phương biểu hiện đến xem, hình như thành công khả năng tính cũng không lớn.

Xe taxi tiếp tục tiến lên, rất nhanh lại ngừng lại.

Một cô gái ngồi ở bên cạnh Thiên Giang Nguyệt, đây là ở phim tuyên truyền trong cô gái tóc dài, bộ mặt xem ra vô cùng êm dịu, làm cho người ta một loại chị hai cảm giác, "Các người gọi ta Ngô Đồng là tốt rồi, cây ngô đồng Ngô Đồng."

"Thương Nhất." Tiền Thương Nhất quay đầu cười cợt, vì để tránh cho vừa nãy lúng túng, hần bỏ đi bắt tay này một biểu thị hữu nghị hành vi.

"Thiên Giang Nguyệt." Lúc này hai tay Thiên Giang Nguyệt ôm ngực, không có tinh thần gì, giống như đối với tất cả xung quanh đều không có hứng thú.

"Cần phải, còn có một người đi." Ngô Đồng nhìn một chút ngoài cửa sổ, một mảnh đen, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

"Ừm." Tiền Thương Nhất đáp một tiếng, "Người cuối cùng, chờ nàng đến, bộ phim này cũng liền bắt đầu."

"Không biết có thể hay không là người mới." Ngô Đồng nhẹ giọng nói một câu.

Lúc này, xe taxi ngừng lại, cửa sau xe lần thứ hai mở ra.

"A thật ngại ngừng, chen một chút." Một cô gái tóc ngắn đi vào ngồi, nàng xem ra rất trẻ trung, tuổi chừng mười sáu tuổi khoảng chừng, "Ta tên Thập Lý Đình."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Quán Internet

Ba người lại mỗi cái báo một lần danh hiệu của chính mình.

"Các người cũng là download một cái tên là phim địa ngục phần mềm, cho nên mới ở đây sao?" Mập Thập Lý Đình trướng khá êm dịu, nàng sau khi lên xe trực tiếp móc ra điện thoại di động của mình, "Ta thực sự là không nói gì, ta liền dự định tải cái Anipop giết thời gian, không nghĩ tới liền gặp phải chuyện như vậy."

Sau khi nói xong, Thập Lý Đình cái miệng âm âm trầm, trong miệng còn ừ hai tiếng.

"Ta rõ ràng là tải game Anipop a làm sao đột nhiên liền đã biến thành cái gì phim địa ngục!" Thập Lý Đình tựa hồ đối với chính mình tình cảnh cực kỳ bất mãn, rõ ràng, trong lòng nàng có một loại cảm giác bị lừa gạt.

"Đừng suy nghĩ nhiều, nếu như chúng ta biết nguyên nhân, cũng sẽ không ở đây." Ngô Đồng vỗ vỗ vai Thập Lý Đình, để thứ hai yên tĩnh lại.

"Chị Ngô Đồng, người vẫn chưa trả lời vấn đề của ta a!" Hai tay Thập Lý Đình cầm lấy tay Ngô Đồng.

"Chúng ta cùng người không giống nhau, chẳng qua cuối cùng kết quả cũng giống nhau." Thiên Giang Nguyệt giúp bên cạnh Ngô Đồng trả lời vấn đề.

Lúc này bốn người chỗ ngồi là Tiền Thương Nhất ngồi ở vị trí kế bên tài xế tòi, Thiên Giang Nguyệt ngồi ở hàng sau bên trái chỗ ngồi, Ngô Đồng ngồi ở chính giữa, mà Thập Lý Đình thì lại ngồi ở bên phải.

"Cuối cùng kết quả là cái gì? Thiên Giang Nguyệt." Cùng xưng hô Ngô Đồng không giống nhau, Thập Lý Đình xưng hô Thiên Giang Nguyệt trực tiếp kêu danh hiệu, rõ ràng nàng cũng đối với người này không có thiện cảm gì.

Thiên Giang Nguyệt quay đầu nhìn con mắt Thập Lý Đình, trong giây lát này, cả người hần đều giống như tràn ngập sức lực, liền dường như một cái đang chuẩn bị đánh về phía con mồi báo săn, có lẽ là chịu ánh mắt Thiên Giang Nguyệt hù dọa rồi, hai tay Thập Lý Đình không tự giác dùng sức, kết quả bắt đầu đón Ngô Đồng.

"A!" Ngô Đồng đem tay Thập Lý Đình đẩy ra.

"Thật ngại ngừng, chị Ngô Đồng." Thập Lý Đình vội vàng nói xin lỗi.

"Không có chuyện gì." Ngô Đồng cười cợt.

Làm Thập Lý Đình lần thứ hai đưa mắt đặt ở trên người Thiên Giang Nguyệt thời điểm, lại phát hiện thứ hai đã đem đầu xoay chuyển trở lại, chính xác nhìn ngoài cửa sổ.

"Ta trước tiên xuống xe, các người chậm chạp tán gẫu." Tiền Thương Nhất vừa vắn nói xong, xe taxi liền ngừng lại.

"A" Thập Lý Đình kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Không có lại đề ý tới phía sau ba người, Tiền Thương vừa đẩy cửa ra liền đi ra ngoài.

Đem xe cửa đóng lại sau đó, Tiền Thương Nhất phát hiện mình đang đứng ở ven đường, con đường này cũng không là nhựa đường đường cũng không phải đường xi măng, mà là bùn đường, thật giống như nông thôn đường nhỏ như thế, may mắn chính là, hiện rõ đang không có trời mưa, Tiền Thương Nhất không cần thấm ướt một chân bùn.

"Kết hợp phim truyền trong kiểu cũ monitor, có thể ta hiện tại vị trí đoạn thời gian, cũng chính là bộ phim thiết lập đoạn thời gian cần phải ở mười năm trước đây, không phải rất phát đạt thành phố cho dù có một ít cơ sở xây không có bao trùm đến bùn đường cũng rất bình thường." Hai tay Tiền Thương Nhất cầm ở trong túi quần, chọn một cái đèn đuốc sáng choang phương hướng đi đến.

(Hoắc Tôn là một ra ngoài làm công người bình thường, nhà ở hương trấn hán muốn ở thành phố lớn nhiều xông xáo, nhưng là hai năm trôi qua, hết thảy đều không có thay đổi, hán vẫn là đáng đáp lúc trước. Duy nhất thay đổi có thể là hán có càng nhiều giải trí lựa chọn, tỷ như máy tính trò chơi cùng chat Internet, hai thứ này có thể vui đùa thời gian dài.)

(ở nhiều lúc, Hoắc Tôn cảm giác hưởng thụ tốt nhất liền là đang bận bịu sau một ngày đi tới quán Internet thâu đêm, nếu như xung quanh còn có một chút có cùng yêu thích bạn bè thì càng tốt rồi, chẳng qua phần lớn thời điểm đều không có.)

"Như vậy sao?" Tiền Thương Nhất nghe được trong đầu nhân vật giới thiệu, "Ta tên Hoắc Tôn, dựa theo hệ thống đưa ra tin tức, căn cứ sắc trời để phán đoán ta hiện tại cần phải đang muốn đi quán Internet."

"Trên mình có ví tiền, tiền bên trong không nhiều, mới hơn 100 đồng, chẳng qua chống đỡ hôm nay hoàn toàn đủ rồi." Tiền Thương Nhất đem bóp tiền một lần nữa thả lại túi áo.

Hán đi rồi khoảng chừng năm phút đồng hồ, hai chân rốt cục bước lên đường xi măng.

Bên phải lúc này cách đó không xa, lâu lâu có một cái khá lớn tấm bảng quảng cáo, mặt trên viết quán net Siêu Việt bốn chữ.

Tiến vào quán Internet sau, hán đi thẳng tới quầy, chủ net là một cái tuổi tác cùng hán gần như người trẻ tuổi, chính xác nhàm chán ngồi ở trong quầy, tựa hồ đang chờ ra.

Nhìn thấy Tiền Thương Nhất sau khi đến, chủ net hỏi một câu, "Vẫn là máy cũ?"

"Ừm." Tiền Thương Nhất nháy mắt một cái.

"Thâu đêm 14 đồng." Chủ net dùng chuột ở trên máy chủ thao tác mấy lần.

"Lấy thêm một thùng mì ăn liền cùng một bao khô nhỏ." Tiền Thương Nhất nhìn thấy chủ net mở ra chính là số 16 máy, hán đem bóp tiền móc ra, tuy rằng sau khi trưởng thành liền chưa từng đi quán Internet, nhưng mà trước đây trải qua Tiền Thương Nhất còn nhớ.

"Hai mươi đồng." Chủ net theo bên trong quầy cầm túi khô nhỏ đưa Tiền Thương Nhất, "Kho thịt bò?"

"Ừm." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

"Hiện tại ngâm sao?" Chủ net cầm một thùng mì ăn liền đi ra.

"Cho ta đi, chờ sau đó chính mình ngâm." Tiền Thương Nhất cầm mì ăn liền cùng khô nhỏ liền hướng chính mình di động đi đến.

Căn cứ trên vách tường cấp, Tiền Thương Nhất rất nhanh sẽ tìm tới Hoắc Tôn bình thường dùng máy tính.

Ở một góc vắng vẻ trên.

Toàn bộ quán Internet máy tính có lẽ chỉ có ba mươi bàn, tuy rằng xung quanh đã có một chút khách hàng, chẳng qua vẫn là có thể nhìn ra nhà này quán net Siêu Việt chuyện làm ăn, chỉ ít Hoắc Tôn bình thường ngồi máy vì tính này bên vắng ngắt, không có bất kỳ ai.

Tuy rằng chỉ bỏ ra hai mươi, nhưng là Hoắc Tôn tiền lương cũng không cao, hiện rõ ở quán Internet vừa không có cái gì thúc đẩy tiêu thụ hoặc là bổ sung bao nhiêu đưa bao nhiêu, thường xuyên đến quán Internet đối với hán mà nói phỏng đoán cũng là một cái không nhỏ chi phí tiêu dùng. Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Đồng thời, hần ngồi xuống ghế, ngồi xổm người xuống ấn xuống PC công tắc.

"Haizz." Hần thở dài.

Hiện tại quán Internet đều là một thể máy, công tắc ngay ở máy tính bàn góc cạnh nơi, căn bản không cần phiên toái như vậy.

Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một cái.

Nếu như hần còn muốn ở thế giới hiện thực có loại này trải nghiệm, phỏng đoán muốn chạy đến xa xôi sơn thôn mới được.

Quen thuộc công ty máy tính đánh dấu xuất hiện ở trên màn ảnh, tiếp theo, thuần khiết màu xanh dương máy tính bối cảnh xuất hiện ở Tiền Thương Nhất trước mắt, mặt trên có một ít phần mềm biểu tượng, chẳng qua Tiền Thương Nhất phát hiện mình rất nhiều cũng không nhận ra.

(hiệp chế độ game offline là Hoắc Tôn thích nhất chơi máy tính trò chơi một trong, tuy rằng hình ảnh xem ra rất thô ráp, nhưng mà cốt truyện nhưng vô cùng để Hoắc Tôn mê, giảng giải chính là một cái bình thường thanh niên lên núi hái thuốc xảy ra kỳ ngộ câu chuyện.)

Căn cứ hệ thống nhắc nhở, Tiền Thương Nhất tìm tới một cái game offline biểu tượng, tên là Được Tiên Duyên.

Hần click 2 lần sau đó, kiểu cũ trên màn ảnh máy vi tính liền xuất hiện một cái vô cùng thô ráp hình ảnh, tiếp tục màn hình tối sầm lại, chính thức tiến vào trò chơi ở trong.

"Chẳng trách vẫn chơi đồng nhất bản, hóa ra là save." Tiền Thương Nhất kéo kéo khóe miệng, "Có thể cái này quán Internet cũng không có lắp đặt tự động trở về trạng thái cũ chức năng, bằng không biện pháp như thế căn bản vô dụng."

Rất nhanh, trên màn ảnh xuất hiện một chút công ty game nhãn hiệu, tiếp theo, bên phải xuất hiện mấy cái lựa chọn, phân biệt là bắt đầu trò chơi, load save, thiết lập văn... văn.

Không do dự, Tiền Thương Nhất điểm load save, sau đó ở năm cái save bên trong tuyển chọn khoảng cách hiện tại ngày người gần nhất.

"Ta sẽ không cần chơi suốt đêm loại trò chơi này đi" Tiền Thương Nhất mở ra chính mình vừa nãy mua một bao khô nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Group chat

Tiền Thương Nhất tay trái chống mặt của mình, tay phải thao tác chuột khổng chế trên màn ảnh mosaic (censored) nhân vật.

Bởi vì đối với trong game cốt truyện không hề hứng thú, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất gần như đều không có xem màn hình, mà là đem sự chú ý đặt ở quán Internet bên trong. Lúc này chủ net chính xác say sưa ngon lành mà nhìn trong tay, vô cùng dày một quyển, loại này Tiền Thương Nhất đã từng xem qua, mặt trên kiểu chữ vô cùng chẳng qua, quyển sách này giá cả nhưng không mắc, trên bản chất hay là bởi vì là sách lậu duyên cớ.

Cách đó không xa ba người đều là học sinh cấp ba đáng đáp, mỗi người trong miệng đều ngậm một cái thấp kém thuốc lá, tình cờ dùng tiếng địa phương kêu hai tiếng, tựa hồ đang phát tiết trong lòng không vui.

Càng xa một chút có một người thanh niên nữ giới, hai tay nàng đặt ở trên bàn phím nhanh nhẹn gõ lên, trên màn ảnh biểu hiện chính là một loại nào đó nhịp điệu loại trò chơi, thông qua phương hướng phím thêm trống rỗng ô đưa vào chỉ lệnh tiến hành điểm phán xét.

Nhìn một bên sau đó, Tiền Thương Nhất đem đầu quay lại đến chính mình trên màn ảnh, lúc này Được Tiên Duyên cốt truyện đã tiến hành rồi một nửa, vai chính đi theo nữ chủ đi tới nữ chủ thể lực không lồ quê nhà, chính xác tiếp thu nữ chủ phụ huynh hỏi thăm. Mỗi khi bề trên hỏi một vấn đề, sẽ bắn ra một lựa chọn mặt bên, có một ít khá phức tạp vấn đề có thể có năm cái khoảng chừng đáp án có thể cung cấp lựa chọn, đơn giản vấn đề thì lại chỉ có hai cái đáp án có thể cung cấp lựa chọn.

"Đều chọn cái thứ nhất tốt rồi." Tiền Thương Nhất ấn xuống chuột trái phím.

Tiếp đó, hần nhìn về phía một bên khác, càng nói chuẩn xác là phía sau của hần, bởi vì hần lúc này vị trí là ở trong góc.

Phía sau Tiền Thương Nhất cách đó không xa cũng có một cái đơn độc ngồi thanh niên, tên này thanh niên con mắt nhìn chòng chọc vào màn hình, hơi

liếc mắt nhìn màn hình, Tiễn Thương Nhất liền thu hồi ánh mắt của chính mình, bởi vì tên này thanh niên đang xem người lớn video, theo video tiêu đề tên gọi đến phân tích, hình như khẩu vị còn khá nặng.

Liên tục click mấy cái lựa chọn sau đó, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình trên màn ảnh máy vi tính xuất hiện trò chơi thất bại nhắc nhở.

"A, lại còn là cái điểm mấu chốt." Ấn xuống chuột trái phím, hình ảnh nhảy chuyển tới bắt đầu mặt biên, "Không có ý a, nơi này cần phải có rất nhiều chi nhánh, nếu như thật sự thích trò chơi này, ta hiện tại chuyện cần làm liền là không ngừng Save Load, đem hết thảy lựa chọn đều thử một lần. Đương nhiên, còn có một cái càng nhanh hơn biện pháp, trực tiếp sử dụng tìm tòi động cơ được đáp án, chẳng qua như vậy sẽ mất đi đối với trò chơi hứng thú."

Tiến Thương Nhất sau khi nói xong liếm môi một cái, hần đẩy ra cái ghế, đứng lên hướng quầy đi đến, mua một chai nước uống cùng một bình nước suối sau đó lần thứ hai trở lại chỗ ngồi của mình.

"Nếu tạm thời không có càng nhiều nhắc nhở, vẫn là trước tiên nghiêm túc chơi game đi!" Tiễn Thương Nhất tự nói một câu.

Sau đó, hần bắt đầu rồi không ngừng Save Load lữ trình.

Được Tiên Duyên vai chính thông qua cùng không giống bề trên đối thoại, từ từ hiểu rõ mỗi cái một bề trên trong lúc đó quan hệ, đương nhiên cũng biết không giống bề trên trong lúc đó mâu thuẫn, đồng thời, vai chính cũng nhận được một chút chi nhánh nhiệm vụ.

"Tăng độ thiện cảm sao?" Tiễn Thương Nhất kéo kéo khóe miệng, tiếp tục dựa theo nhiệm vụ quy trình tiến hành công lược.

Khoảng chừng sau ba tiếng, Tiễn Thương Nhất cảm giác mình con mắt có chút đau nhức, hần xoa xoa con mắt của chính mình, đến hiện tại, này bộ phận game offline cốt truyện đã tiến triển hai phần ba, vai chính đang định cùng nữ chủ càng gần hơn một bước thời điểm, vai phản diện xuất hiện, đánh bị thương rất nhiều người sau đó đem nữ chủ bắt đi, tiếp theo cốt truyện liền là nam chủ đi cứu nữ chủ phát triển.

(chơi một rồi sau đó, Hoắc Tôn đều sẽ đăng ký mới nhất tức thời tán gẫu phần mềm buông lỏng một chút chính mình, hần gia nhập vào một cái cùng thành phố kết bạn group, ở bên trong nhận biết vài bạn bè, nhảm chán thời điểm, hần liền sẽ mở ra group xem trong đám người nói một chút bản thành chuyện quái lạ cùng chuyện lý thú, nhưng mà hần như nhau đều không nói lời nào, chỉ là yên lặng làm một cái khán giả.)

Tiến Thương Nhất trong đầu xuất hiện hai chuỗi chữ số.

Mật mã sao?

Hần ở trong lòng nói rằng.

Lui ra trò chơi sau đó, Tiễn Thương Nhất rất nhanh sẽ tìm tới quen thuộc lấy nam cực nào đó sinh vật làm biểu tượng tức thời tán gẫu phần mềm.

Số tài khoản mật mã đưa vào sau đó, rất nhanh sẽ đăng ký đi tới.

"Nick name lại cùng danh hiệu của ta như thế" Tiễn Thương Nhất nhìn một chút ảnh chân dung cái khác nick name.

Tiếp đó, hần mở ra cùng thành phố group kết bạn, tên là nhà Kỳ Thành.

Lúc này group chat bên trong đã có rất nhiều tin tức, Tiễn Thương Nhất mở ra đi sau hiện rõ bên trong người đang thảo luận hai ngày trước cùng một chỗ vụ án, người chết bỏ mạng phương thức đặc biệt quỷ dị, gần như hết thảy quần chúng đều cho rằng là người chết là chịu quỷ giết chết, đương nhiên, vụ án tin tức đều là thông qua lời truyền miệng, chính thức tuyên bố tin tức cũng đặc biệt bình thường, không nhìn ra cái gì đặc điểm, hơn nữa chỉ có chữ viết thuyết minh, cũng không có then chốt người chết bức ảnh.

"Nếu như Hoắc Tôn nick name cùng danh hiệu của ta như thế, như vậy" Tiễn Thương Nhất rất nhanh sẽ ở nhà Kỳ Thành trong tìm tới còn lại diễn viên, trong đó Thiên Giang Nguyệt đã là online trạng thái, mà Ngô Đồng cùng ảnh chân dung Thập Lý Đình nhưng vẫn là màu xám.

Toàn bộ group chat tổng cộng có hơn năm mươi người, tình cờ có người gia nhập vào, cũng có người lui ra, cơ bản duy trì ở con số này khoảng chừng.

Lúc này, Thiên Giang Nguyệt phát tới tin tức.

"Dịch Thiên Lỗi, chờ việc ở nhà."

Tiến Thương Nhất biết đây là Thiên Giang Nguyệt ở báo cho thân phận của chính mình, ngay sau đó hần cũng nói ra bản thân đóng vai nhân vật tên.

Tiếp theo, Tiễn Thương Nhất liền chịu Thiên Giang Nguyệt kéo vào từng cái từng cái đoàn người, bên trong chỉ có hai người, hần cùng Thiên Giang Nguyệt.

"Đã cho các nàng phát ra mời, tạm thời còn chưa hề trả lời." Thiên Giang Nguyệt xuất hiện ở group trong, "Group này coi như làm chúng ta bốn người chuyên dụng group."

"Có thể." Tiễn Thương Nhất trở về hai chữ.

Rất nhanh, khoảng chừng qua năm phút đồng hồ, còn lại hai người cũng gia nhập vào chuyên dụng group trong.

Thập Lý Đình sau khi đi vào lại than phiền một câu, "Tại sao ta muốn đóng vai một cái chịu bao nuôi nữ học sinh a! Tại sao có thể như vậy! Quá hỏng rồi!"

"Không sao, nhân vật là nhân vật, người là người." Ngô Đồng an ủi một câu.

"Chị Ngô Đồng, nghề nghiệp của người là cái gì a?" Thập Lý Đình vô cùng quan tâm chuyện này.

"Hắn là một cái công ty nhân viên." Ngô Đồng trả lời một câu.

"A" Thập Lý Đình phát ra cái khóc nức nở về mặt.

Bốn người đơn giản trao đổi một phen, đối với từng người đóng vai nhân vật đều có một cái bước đầu hiểu rõ, Ngô Đồng vai trò nhân vật tên là Đỗ Y Huyền, một cái rất có ý thơ tên, mà Thập Lý Đình đóng vai nhân vật tên là Lữ Quỳnh.

"Chị Ngô Đồng, tên của người đều tốt hơn ta nghe! Ô ô!" Thập Lý Đình ai oán cho dù cách màn hình cũng có thể cảm giác được.

"Tốt rồi, đều không liên quan, quan trọng nhất chính là sống qua bộ phim này, chúng ta vẫn là phân tích nhìn tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì đi." Ngô Đồng không có lãng phí quá nhiều thời gian cùng Thập Lý Đình nói chuyện tào lao.

"Then chốt cần phải ở nhà Kỳ Thành bên trong, bởi vì đây là chúng ta bốn người điểm giống nhau." Tiền Thương Nhất nói một câu.

Điểm này, còn lại ba người cũng phát hiện.

"Ừm, anh Thương Nhất nói rất đúng." Thập Lý Đình đồng ý Tiền Thương Nhất cái nhìn.

"Thiên Giang Nguyệt, người đâu? Người có ý kiến gì." Ngô Đồng hỏi một câu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Giấu tên

"Ta đang nghĩ, nếu như chúng ta liên hệ là bởi vì nhà Kỳ Thành cái này group chat, như vậy, nếu như chúng ta lui ra đâu? Có thể hay không liên có thể tránh khỏi gần đến nguy hiểm?" Thiên Giang Nguyệt xuất hiện ở tin tức cột trong.

"Đúng a!" Thập Lý Đình lập tức trở về đáp lại, "Như vậy liên chỉ chờ tới lúc bộ phim kết thúc là được."

"Không khả năng, ta chưa bao giờ trải qua, cũng chưa từng nghe qua cái nào một bộ phim có thể không chút nào không có nguy hiểm diễn xong." Ngô Đồng bác bỏ đề nghị của Thiên Giang Nguyệt.

Tiền Thương Nhất không hề trả lời, bởi vì theo trước ở trên xe taxi biểu hiện đến xem, Thiên Giang Nguyệt không hề cũng biết mang trong lòng ảo tưởng người, nếu như là Thập Lý Đình đưa ra vấn đề này, có thể còn có thể thông cảm được, nhưng mà Thiên Giang Nguyệt rõ ràng không phải người mới, thậm chí có thể so sánh Tiền Thương Nhất tham gia biểu diễn càng nhiều bộ phim.

Nếu là như vậy, như vậy Thiên Giang Nguyệt nói những câu nói này lại là có ý gì đâu? Vén vén là vì để cho chính mình có tồn tại cảm giác?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, đồng thời lắc lắc đầu.

Hắn chuyển qua đến nhà Kỳ Thành group chat, sau đó nhìn thấy tán gẫu ghi chép này nút bấm.

Lúc này, bốn người chuyên dụng group chat truyền đến tin tức nhắc nhở, Tiền Thương Nhất lại chuyển qua trở về.

"Ngô Đồng nói không sai, chuyện như vậy rõ ràng không khả năng, nhưng mà phim địa ngục vừa không có tiến hành quy định không thể thay đổi, điều này nói rõ, lập tức khiến cho chúng ta lui ra nhà Kỳ Thành này một group chat, sinh mạng của chúng ta cũng sẽ gặp phải nguy hiểm, nếu như trong bốn người chỉ có một người sẽ gặp phải nguy hiểm, vẫn có thể lấy những lý do khác để giải thích, nhưng theo phim truyền đến xem, cũng không khả năng."

"Bối vậy, chúng ta tham gia biểu diễn nhân vật rất có thể ở chúng ta tham gia biểu diễn trước liền cuốn vào một chuyện nào đó ở trong, mà nhà Kỳ Thành lại là duy nhất liên hệ, vì lẽ đó ta lật qua lật lại trong đám tán gẫu ghi chép."

Tay Thiên Giang Nguyệt tốc độ rất nhanh.

"Ta phát hiện, chúng ta bốn người ở nhà Kỳ Thành bên trong gần như không có cái gì lên tiếng, chẳng qua ở ba ngày trước, nhà Kỳ Thành group chat nhưng xuất hiện chuyện quái lạ, có một cái tên là giấu tên người nói rồi một cái đề tài, mà cái đề tài này, chúng ta bốn người đều tiến hành rồi trả lời, các người có thể lục lại một cái."

Tiền Thương Nhất chuyển qua đến nhà Kỳ Thành bên trong, mở ra tán gẫu ghi chép.

Tuy rằng Thiên Giang Nguyệt có nói rõ ngày là ba ngày trước, nhưng mà Tiền Thương Nhất y nguyên lựa chọn từng từ về phía trước lật, mỗi một trang đều qua phán đoán của chính mình, lấy bảo đảm không có để sót.

Rất nhanh, hần liền lật đến ba ngày trước một tờ tán gẫu ghi chép, chính như Thiên Giang Nguyệt từng nói, ngoại trừ này một đề tài, sau đó bốn người gần như không có phát qua tán gẫu tin tức.

Đang tán gẫu ghi chép trong, nhà Kỳ Thành đề tài chính xác đang thảo luận một cái làng nhân viên lấy tùy cơ ứng biến, hại một người sau nhón như ngoài vòng pháp luật sự việc, bên trong còn có nói đến cảnh sát đã tham gia xử lý, nhưng mà qua mấy ngày, vì người chết lấy lại công đạo người nhà nhưng chết ở cục cảnh sát. Online trong lúc nhất thời nghị luận sôi nổi, chẳng qua lại bị đè ép xuống, chính thức cũng chỉ phát ra một cái ngắn gọn thông cáo, gần như cùng lời nói nhảm không khác.

Một nick name gọi là Lừa Thông Thiên người ở tức giận bên dưới nói một câu, "Nếu như phía trên thế giới này có quý là tốt rồi, thế này liền không có nhiều như vậy người oán trách sự việc."

Tuy rằng hần câu nói này chỉ là lời vô ích, thế nhưng là gây nên nhà Kỳ Thành bên trong thảo luận.

Mấy người biểu thị ủng hộ, nhưng mà y nguyên dùng vô thần luận quan điểm tiến hành bác bỏ, có một ít thì lại dùng phép phản chứng, tỷ như, "Nếu như có quý, cũng sẽ không vẫn xảy ra chuyện như vậy a!"

Còn có một chút người thì lại biểu thị có thể xác thực có quý, sau đó bắt đầu giảng giải chính mình khi còn bé trải qua hoặc là nghe được một chút kinh hãi câu chuyện, những này câu chuyện phần lớn có đầu không đuôi, vừa không cách nào chứng thực cũng không cách nào chối bỏ.

Đang lúc này, một cái tên là giấu tên người lên tiếng, hần nói một câu, "Phía trên thế giới này có quý, chỉ là các người không có gặp gỡ mà thôi, không muốn dùng ngu ngốc của các người đến suy đoán các người không biết đồ vật."

Tuy rằng lập trường của hần cùng với trước người không có quá to lớn khác biệt, nhưng bởi vì dùng từ quá mức, kéo không ít thù hận, ngay sau đó có một ít thành viên group liền bắt đầu chất vấn, "Người nói có quý, người đứng là cho chúng ta nhìn a." Còn có một chút thành viên group đối với giấu tên nick name khời xướng xúc phạm danh dự.

"Ta có thể đề cho các người nhìn thấy quý, nhưng mà không hề là tất cả mọi người muốn nhìn đến, vì lẽ đó, muốn nhìn ngay ở ta phía dưới trả lời một câu ta nghĩ xem quý, ta sẽ đề các người biết thế giới này kết quả có bao nhiêu đáng sợ!" Giấu tên không hề tức giận, mà là trở về như thế một đoạn văn.

Rất nhanh, hần tán gẫu ghi chép phía dưới liền truyền đến cười nhạo, chẳng qua càng nhiều nhưng là trở về ta nghĩ xem quý bốn chữ, bao quát Hoắc Tôn, Dịch Thiên Lỗi, Đỗ Y Huyền cùng Lữ Quỳnh, cũng chính là Tiền Thương Nhất bốn người đóng vai nhân vật.

Qua mười phút vẫn chưa có người nào trả lời ta nghĩ xem quý sau đó, giấu tên nói ra một câu.

"Sau ba ngày buổi tối, các người liền sẽ thấy, nếu như xui xẻo chịu quý giết chết, cũng đừng trách ta!" Giấu tên nói xong câu đó sau đó liền biến mất rồi, hình như lui ra group.

Hần câu nói này phía dưới lại là thành viên group châm biếm, chẳng qua lúc này, chủ group lại đột nhiên nói, "Kỳ quái, cũng không có người lui ra, tại sao ta không tìm được giấu tên là ai?"

"Có thật không? Người đừng đùa, làm sao có khả năng." Một thành viên group lập tức trở về nói.

"Ta lừa các người ta liền là chó con!" Chủ group rất mau trả lời.

Chẳng qua, phía dưới nhưng có một cái tên cùng chủ group nick name như thế người trở về gâu gâu gâu ba chữ.

"Coi vậy đi, có tin hay không là tùy các người, ngược lại cũng chuyện không liên quan đến ta." Đối với những người còn lại cười nhạo, chủ group có chút không vui, không có tiếp tục phát tin tức.

Tới đây, đề tài lần thứ hai chuyển dời, nhà Kỳ Thành group thành viên, lại bắt đầu mới đề tài.

Bởi vì một tờ trang trở về lật duyên cớ, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất là tên cuối cùng xem xong tán gẫu ghi chép, lúc này diễn viên chuyên dụng group chat đã chong chát một chút tin tức.

Hắn mở ra sau đó phát hiện phần lớn đều là Thập Lý Đình cùng Ngô Đồng đối thoại, Thiên Giang Nguyệt chỉ là tình cờ nói một đôi lời.

"Làm sao bây giờ, chị Ngô Đồng, hôm nay liền là ngày thứ ba, ta rất sợ!" Thập Lý Đình ở tin tức cuối cùng còn thêm một cái run rẩy về mặt.

"Không phải sợ, nhất định phải bình tĩnh." Ngô Đồng an ủi một câu.

"Thương Nhất vẫn không có xem xong sao?" Thiên Giang Nguyệt phát ra cái tin tức.

"Không biết a." Thập Lý Đình trả lời ngay.

"Xem xong." Tiền Thương Nhất phát ra cái tin tức.

"Cũng khó trách chúng ta muộn như vậy đều không có ngủ, cần phải chính là vì chuyện này a?" Ngô Đồng đưa ra quan điểm của chính mình.

"Xác thực, tuy rằng ngày mai là cuối tuần, nhưng chúng ta cũng không có lý do gì chơi đến trễ như vậy, ngoại trừ cái này đặc biệt sự việc." Tiền Thương Nhất tiếp tục Ngô Đồng trả lời một câu.

Lúc này, quán Internet ổng đèn đột nhiên lấp loé hai lần, tất cả mọi người ngẩng đầu lên.

Chẳng qua ổng đèn rất nhanh lại khôi phục bình thường, làm quán Internet người bên trong thờ phào nhẹ nhõm thời điểm, ổng đèn bắt đầu kịch liệt lấp loé, sau đó bộp một tiếng, ánh đèn trong nháy mắt trở tối, chỉ có ổng đèn hai đầu còn có một chút màu tím nhạt ánh sáng, rất nhanh, liền ánh tím cũng tiêu tan, toàn bộ quán Internet chỉ còn dư lại màn hình còn sáng.

"Chủ quán, xảy ra chuyện gì a?" Một nam sinh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Ngọn nến

"Có thể là đèn hồng rồi." Chủ net giọng điệu cũng vô cùng không xác định, tuy rằng hắn không hề là chủ quán, nhưng rõ ràng vấn đề thế này cũng ở hắn xử lý bên trong phạm vi. Chỉ có hiện tại đã là đêm khuya, cho dù có chuyên môn nhân viên sửa chữa cũng không khả năng lập tức chạy tới, ngay sau đó chủ net tự mình đổi một cái ổng đèn, nhưng mà vẫn như cũ không sáng.

"Coi như xong đi, xuống máy, chuyện này làm sao chơi game, khiến cho cùng làm trộm như thế." Ba tên thanh niên trong, ngồi ở chính giữa một người đứng lên, hướng về quầy đi đến, hai người khác do dự một chút, cũng đi theo.

Lúc này, Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn chuyên dụng group chat, còn lại ba người đều không có lại gửi tin đến trong đám.

Hắn đứng lên, hướng về quầy đi đến.

Ở ba tên thanh niên sau khi rời đi, chỉ còn dư lại bàn phím âm thanh cùng chuột âm thanh ở quán Internet bên trong vang vọng, rõ ràng, không hề là tất cả mọi người đều kết bè kết lũ, hơn nữa đêm tình huống, ở bên ngoài đi cũng không an toàn, điểm này, từ chung quanh đèn đường số lượng liền có thể phán đoán ra được.

"Có hay không đèn pin cầm tay?" Tiền Thương Nhất muốn đem toàn bộ quán Internet đều nhìn một chút, tuy rằng màn hình còn có ánh sáng, nhưng mà điểm ấy ánh sáng căn bản không đủ.

"Người muốn đèn pin cầm tay làm gì?" Chủ net tò mò hỏi.

"Mượn một cái." Tiền Thương Nhất không có nói rõ nguyên nhân, bởi vì vừa nãy chủ net lời đã chứng minh Tiền Thương Nhất thường xuyên đến nhà này quán Internet, vì lẽ đó mượn loại này vật dụng hàng ngày đối với chủ net tới nói không phải rất khó khăn sự việc.

"Đèn pin cầm tay hồng rồi, chỉ có ngọn nến, người có muốn hay không?" Chủ net nhìn con mắt Tiền Thương Nhất nói rằng.

"Cũng được, lại cho ta đến cái cái bật lửa." Tiền Thương Nhất gạt đầu một cái.

"Cùng một chỗ hai đồng tiền." Chủ net đem cái bật lửa cùng ngọn nến đặt ở quầy bar trên.

Tiền Thương Nhất sau khi trả tiền đem ngọn nến nhen lửa, ngoại trừ chủ net cũng không có người nào chú ý hắn, những người còn lại trên căn bản đều mang tai nghe chơi chính mình trò chơi hoặc là làm chuyện của chính mình, đối với xung quanh xảy ra tất cả căn bản không có hứng thú.

Trong tay cầm ngọn nến, Tiền Thương Nhất không có lập tức trở về chính mình chỗ ngồi, mà là trước tiên nhìn chủ net bên người một loạt máy tính, bởi vì góc độ quan hệ, hắn ở chỗ ngồi của mình không nhìn thấy những thứ này.

Lúc này có một học sinh trung học chính xác ở tại này một bóng tối địa phương, hắn trên màn ảnh biểu hiện chính là một kiểu ngang bản rợ trò chơi, đối với Tiền Thương Nhất đến nói không có cái gì sức hấp dẫn, nhưng mà đối với một mê muội game online học sinh trung học tới nói, cảm cùng chơi game online so sánh, có thể đều xem thường tại trả lời.

"Chuyện gì đều không xảy ra sao?" Tiền Thương Nhất nhẹ giọng nói một câu, câu nói này chỉ có chính hắn có thể nghe được.

Một lần nữa đi tới chỗ ngồi của mình, lúc này, Tiền Thương Nhất nhìn thấy cách đó không xa màn hình, mặt trên đang tại thả bắt nhả video, hơn nữa chính xác tiến hành đến bộ phận trọng yếu nhất.

Kỳ quái, người đâu rồi? Ta nhớ tới người này không có đi, tại sao trước màn ảnh không có ai đâu? Lẽ nào nằm trên mặt đất?

Trong lòng Tiền Thương Nhất cảm giác không đúng, bước nhanh hơn.

Tới gần sau đó, Tiền Thương Nhất phát hiện mình đạp ở một loại nào đó chất lỏng mặt trên, hắn đem cầm ngọn nến bàn tay hướng về phía trước, phát hiện trên ghế xác thực không ai, chẳng qua, lúc này, nửa ngồi chồm hổm xuống, muốn nhìn một chút dưới chân kết quả đạp cái gì, hắn phát hiện dưới chân là một mảnh màu đỏ sẫm, lúc này mùi máu tanh cũng truyền tới trong lỗ mũi.

"Máu" Tiền Thương Nhất nhú nhú mày, sau đó đứng lên, đi tới đang tại truyền phát video màn hình một bên, lúc này hắn mới phát hiện, không phải tên này thanh niên không có ngồi tại chỗ, mà là nửa người trên của hắn cũng không thấy, bụng cùng bụng ở trên đều biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tuy rằng ngọn nến tia sáng không sáng quá, nhưng mà Tiền Thương Nhất vẫn cứ có thể liếc mắt liền thấy thấy ngâm ở trong máu một số ít nội tạng.

Hít sâu một hơi sau, Tiền Thương Nhất lùi về sau hai bước, lúc này, ngoại trừ hắn còn không có bất kỳ người nào phát hiện điểm này.

Đang lúc này, cách đó không xa truyền đến tiếng gõ cửa, Tiền Thương Nhất quay đầu, phát hiện là theo WC phương hướng truyền đến.

"Báo cảnh sát đi!" Tiền Thương Nhất quay đầu lớn tiếng đối với chủ net nói một câu.

Bởi vì thanh âm của hắn rất lớn, thậm chí ngay cả chính xác mang tai nghe chơi game nữ giới đều nghe được rõ ràng rằng, bọn họ toàn bộ đều nhìn Tiền Thương Nhất, tựa hồ đang chờ đợi thứ hai giải thích.

"Chính người cầm dựa vào ngọn nến tới xem một chút liền biết rồi." Tiền Thương Nhất không có nhiều lời.

Chủ net biểu cảm trên mặt tuy rằng rất không tình nguyện nhưng vẫn là cầm dựa vào ngọn nến hướng về Tiền Thương Nhất vị trí đi tới.

Tiền Thương Nhất không có chờ đợi chủ net đến, mà là hướng về nơi càng sâu đi đến, cũng chính là tiếng vang truyền đến phương hướng WC.

Đi tới WC trước, màu nâu nhạt mẫu đề trên cửa dán vào rất nhiều nhỏ quảng cáo, tay nắm cửa là hình cầu khóa cửa.

Tiền Thương Nhất xoay rồi xoay khóa cửa, phát hiện không mở ra, lúc này, tiếng gõ cửa lại vang lên, là từ bên trong cửa truyền tới.

"Cái cửa này là từ bên trong khoá trái, tại sao còn muốn gõ cửa, lẽ nào là gạt ta mở ra?" Tiền Thương Nhất nhú nhú mày, lúc này, chủ net bởi vì kinh sợ mà đụng vào phía sau cái ghế âm thanh gây nên rớt cục gây nên toàn bộ quán Internet chú ý.

"Này này này" bởi vì ngọn nến nghiêng, nóng đến tay, chủ net bị đau, đem ngọn nến ném xuống đất.

Trước tên kia chơi nhịp điệu trò chơi nữ giới lúc này lấy xuống tai nghe, xuất phát từ tò mò, nàng hướng về chủ net nơi đi tới, nhìn thấy trên màn ảnh xấu hổ hình ảnh sau đó, nữ giới trên mặt lộ ra chán ghét vẻ mặt, chẳng qua nàng vẫn là không biết tại sao chủ net sẽ như vậy sợ sệt, có phản ứng lớn như vậy, ngay sau đó nàng đi vào một chút.

Lúc này, cô gái này nhìn thấy trên đất ngọn nến, nàng ngồi chồm hổm xuống nhặt lên, dính một tay máu tươi.

"Nơi này tại sao có thể có máu?" Nữ giới còn chưa ý thức được sự việc không đúng, bước đi nguyên nhân không có dừng lại, "Kết quả xảy ra chuyện gì? Còn có nhường hay không người thật tốt chơi game."

Đi tới máy tính ghế tựa mặt sau, nữ giới bởi vì xem không rõ lắm, cầm trong tay ngọn nến đi chuyển qua.

A a a a!

Nữ giới phát ra tiếng rít chói tai, sau đó hôn mê bất tỉnh.

Đúng rồi, lẽ nào

Trong lòng Tiễn Thương Nhất có một cái suy đoán, ngay sau đó hắn nhắc chân đạp vào cửa nhà cầu mặt trên, cửa có một ít lay động, chẳng qua vẫn cứ không cách nào mở ra.

Nếu như với không tới hình cầu khóa cửa đâu? Nếu như ở bên trong gỗ cửa chính là thanh niên nửa người trên đâu?

Tiến Thương Nhất lùi về sau hai bước, chạy lấy đà sau đó rút cục đem cửa đá văng.

Cửa mở ra sau đó, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình chân chịu một cái tay bắt được, bởi vì chỉ là bị tóm lấy, hơn nữa sức lực rất nhẹ, vì lẽ đó Tiễn Thương Nhất không có đem bắt được chính mình chân tay bỏ qua, mà là đem ngon nết chuyển qua chân của chính mình.

Thanh niên không có chút hồng hào mặt xuất hiện ở Tiễn Thương Nhất trước mắt.

Khuôn mặt này trên trán ngập hoảng sợ cùng sợ sệt, hắn không biết tại sao mình chỉ có nửa người trên, cũng không biết tại sao mình lại đột nhiên xuất hiện ở WC, nhưng mà hắn muốn sống sót. Cầu cứu là biện pháp duy nhất, ngay sau đó hắn duỗi ra hai tay, hướng về cửa bò tới, từng điểm từng điểm đi chuyển, càng bò hắn cảm giác thân thể chính mình càng nhẹ nhàng, bởi vì ruột chậm rãi từ trong thân thể của hắn chảy ra.

Nhưng là, đến tới cửa sau đó, hắn cũng nhìn phát hiện, cửa chịu khoá lên.

Tuy rằng chỉ cần nhẹ nhàng xoay tròn liền có thể mở ra, nhưng mà hắn bây giờ làm sao có khả năng làm được điểm này.

Gỗ cửa gõ cửa, nhất định có người có thể nghe được!

Hắn dùng hết sức lực toàn thân đem nắm đấm nện ở trên cửa.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: WC

Tiến Thương Nhất nhìn kỹ một chút thanh niên, sau đó đem tay của thanh niên lấy ra, tiếp theo, hắn vượt qua thanh niên xác chết, đi vào WC, tiếp theo, hắn phát hiện mình đạp ở món đồ gì trên, cúi đầu vừa nhìn, lại là thanh niên ruột.

Tuy rằng ở trước đó bộ phim trong đã cơ bản thích ứng, nhưng mà hiện tại vẫn cứ vẫn có cảm giác không thoải mái. Tiễn Thương Nhất nghĩ thầm, đồng thời nuốt ngụm nước bọt.

Hắn lại đi về phía trước hai bước, lúc này đã có thể nhìn thấy bồn toilet ngồi xổm, đồng thời cũng nhìn thấy thanh niên ruột phản cuối.

"Hắn là theo bồn toilet ngồi xổm bò tới cửa sao?" Tiễn Thương Nhất có chút khâm phục loại người tìm sống ý chí, "Lẽ nào bồn toilet ngồi xổm chỗ tồn nước bên trong có thứ gì? Vẫn là coi vậy đi, ta nhớ tới giấu tên đang tán gẫu ghi chép bên trong có nói một câu, nếu như xui xẻo chịu quý giết chết, cũng đừng trách ta, câu nói này lời ngảm liền là ta cũng sẽ phải chịu quý hồn tấn công."

Hiện rõ đang vấn đề đặt tại trước mặt Tiễn Thương Nhất, nếu như không đi tìm hiểu quý hồn kết quả là cái gì, như vậy hắn đem vẫn nằm ở đối với quý hồn không biết gì cả trạng thái, chờ quý hồn tấn công chính mình thời điểm, có lẽ hết thấy đều muộn thế, nhưng mà nếu như nghĩ trăm phương ngàn kế đi tìm hiểu, cũng có thể sớm gặp phải quý hồn tấn công.

Thanh niên xác chết y nguyên còn nằm ở Tiễn Thương Nhất bên chân cách đó không xa, đối với Tiễn Thương Nhất tới nói, thanh niên bỏ mạng căn bản không có bất kỳ dấu hiệu, nếu như đem chính mình đổi thành thanh niên, có thể không tránh thoát quý hồn tấn công cũng là ẩn số.

"Có đi hay là không?" Tiễn Thương Nhất không muốn lãng phí quá nhiều thời gian đang lựa chọn trên, bởi vì ở hiện tại loại này tranh thủ từng phút từng giây thời điểm, nhiều do dự một giây, có thể sẽ mất đi càng nhiều cơ hội.

Cuối cùng, hắn lựa chọn tiếp tục thăm dò, tiếp tục sinh sống cơ hội hắn muốn chính mình bắt được.

"Trước đây xem qua một cái câu chuyện, có hai tên thợ mỏ chịu chôn dưới đất, lúc này trong hầm mỏ có một con đường, nhưng mà không biết đi về nơi nào, cũng không biết có phải là lối ra, ngay sau đó hai tên thợ mỏ xảy ra tranh chấp, một người cho là nên chính mình tìm kiếm lối thoát, một người khác cho là nên ở lại chờ chờ cứu viện, không muốn lãng phí thể lực."

"Đang không có còn lại điều kiện tình huống, không nghi ngờ chút nào, hai tên thợ mỏ lựa chọn đều có đạo lý của hần, câu chuyện kết cục cũng có thật nhiều phiên bản, có chính là tìm kiếm lối thoát thợ mỏ sống sót, có chính là chờ cứu viện thợ mỏ sống sót, có chính là hai tên thợ mỏ đều sống sót, có chính là hai tên thợ mỏ đều chết rồi."

"Chẳng qua, dưới cái nhìn của ta, cái gọi là ngụ ý, chỉ đối với người đứng xem cần dùng, cũng chính là đọc câu chuyện người, mà đối với thân ở câu chuyện trong người tôi nói, dù thế nào đi nữa lựa chọn, đều không có đúng sai nói chuyện."

Ở tự nói những câu nói này thời điểm, Tiền Thương Nhất đã nửa ngồi nửa quỳ ở bồn toilet ngồi xổm bên cạnh, hần đem ngọn nến chậm chạp di chuyển đến chỗ tồn nước mặt nước, thanh niên dòng máu đem mặt nước nhuộm thành màu đỏ nhạt, vèn vèn dựa vào ngọn nến ánh sáng, rất khó nhìn rõ dưới mặt nước có cái gì.

Lúc này, đột nhiên một viên con người trôi ở trên mặt nước, này viên con người bắt đầu chuyển động, cuối cùng, đen thui con người nhắm ngay Tiền Thương Nhất, tiếp theo, một cái tay khô héo theo mặt nước đưa ra ngoài, vừa này chuyển động con người dĩ nhiên sinh trường ở lòng bàn tay!

Tiền Thương Nhất lệch rồi phía dưới, vững tin chính mình tránh thoát đột kích bàn tay của chính mình, nhưng mà cái cổ lại bị bóp lấy, hơn nữa chính xác đem hần hướng bồn toilet ngồi xổm phương hướng rồi.

Ngọn nến lúc này cũng rơi tại mặt đất, ánh nến rất nhanh tắt.

Làm sao có khả năng

Trong lòng Tiền Thương Nhất cả kinh, hần đuổi ra hai tay muốn đem bóp lấy cổ mình bỏ tay ra, nhưng là nhưng kinh ngạc phát hiện tay của mình không có đụng đến bất luận là đồ vật gì, tay hần thậm chí có thể trực tiếp chạm đến cổ của chính mình.

Ở sức mạnh to lớn dưới, eo Tiền Thương Nhất từ từ cong.

Không được, thế này chống đỡ không được bao lâu, dùng skill cũng vô dụng, căn bản không đụng tới!

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, hần hít mất, đại não thiếu oxy để hần xuất hiện ù tai hoa mắt bệnh trạng.

Quý quý nếu như sống không được, như vậy chết đâu?

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất đưa tay ra trên đất tìm tòi, rất nhanh sẽ chạm tới thanh niên ruột, hần không có chút gì do dự, đem trắng mịn ruột cầm lên, sau đó đem ruột coi như dây thừng từ thấp tới cao đụng vào, rất nhanh sẽ chạm tới một cái cứng chắc vật thể.

Chịu đựng thân thể cùng đại não không khỏe, Tiền Thương Nhất đem ruột vây quanh nửa cái vòng, sau đó dụng lực lôi kéo.

Không khí vọt vào Tiền Thương Nhất lá phổi, trong giây lát này, trong lòng Tiền Thương Nhất xuất hiện một loại sống lại cảm giác.

Hần không có lại muốn tiếp tục thăm dò sự việc, mà là xoay người hướng WC ở ngoài chạy đi.

Cột kẹt

Cửa đột nhiên bắt đầu chuyển động, lại quá không tới một giây đồng hồ, sẽ đóng lại.

Thông qua lỗ tai nhận ra được điểm này sau, Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi, trong lòng xuất hiện xác định sử dụng Người dẫn đường phản mộ thời gian này một skill ý nghĩ. Trong đầu, đại diện rãnh sức sống màu xanh lá bộ phận cấp tốc giảm bớt, thậm chí đỏ xanh thay đổi dần địa phương cũng có nhất định tiêu hao.

Ầm!

Tiền Thương Nhất cảm giác trái tim của chính mình đang kịch liệt co rút lại, không, càng nói chuẩn xác là như chịu một bàn tay vô hình nắm như thế, cái tay này sức lực to lớn, tuy rằng đem trái tim nắm dừng lại, thế nhưng là không có đối với trái tim tạo thành bất kỳ tổn thương gì, lúc này, toàn thân dòng máu cũng giống như chấm dứt lưu động. Toàn bộ thế giới ngoại trừ trọng lực, giống như hết thảy tất cả đều tồn tại tại một thế giới khác.

Ở vô hạn kéo dài tiếng tim đập trong, Tiền Thương Nhất hai chân dùng sức nhảy một cái, toàn bộ thân thể nhào về phía trước.

Hần cảm giác thân thể mỗi di chuyển một chút đều vô cùng tiêu hao thể lực, hơn nữa có một loại nhói nhói cảm giác, giống như chính mình là ở nhựa cao su ở trong di chuyển như thế.

Ầm!

Trái tim nhảy lên âm thanh không gì sánh được vang dội, chỉ ít ở trong tai Tiền Thương Nhất là như vậy, đồng thời vang lên còn có Tiền Thương Nhất to lớn hút không khí âm thanh, dường như lấy thi chạy trăm mét tốc độ chạy 500 mét như thế.

Thân thể rơi xuống đất đồng thời, phía sau cửa nhà cầu cũng bộp một tiếng đóng lại.

Lúc này, đèn huỳnh quang bắt đầu lấp lóe, glow starter trước nóng xong đèn huỳnh quang dây tóc sau đó, ánh sáng một lần nữa trở lại quán Internet ở

trong.

Tiền Thương Nhất hít sâu mấy cái, qua hai giây mới từ dưới đất bò dậy.

Hắn phía trước, cửa nhà cầu vẫn cứ đóng chặt, ngay ở vừa nãy không tới mười giây trong thời gian, hắn ngay ở cửa âm phủ đi rồi một vòng. Lắc lắc đầu, hắn đỡ bức tường hướng đi chủ net.

"Còn không báo cảnh sát sao?" Hắn hỏi một câu, âm thanh vô cùng suy yếu.

Lúc này, nữ giới chịu đèn huỳnh quang ánh sáng chiếu tình, nàng mở hai mắt ra, rất kỳ quái vì sao lại nằm trên đất, cảm giác con mắt có chút mơ hồ, ngay sau đó nàng dùng tay xoa xoa con mắt, thế nhưng là cảm giác trên mặt càng ngày càng dơ bẩn, tiếp tục nàng xem thấy hai tay của chính mình tất cả đều là máu đỏ tươi.

Nữ giới trong lòng tràn đầy nghi ngờ, ngồi sau khi đứng lên, vừa vận nhìn thấy bên cạnh mình trên ghế nửa đoạn thân thể.

Lúc này tại thân thể gãy ra nơi, máu tươi nhưng đang không ngừng hướng dưới chảy.

Lần này nàng liền tiếng thét chói tai cũng không kịp phát ra liền hôn mê bất tỉnh.

Tiền Thương Nhất vượt qua nữ giới, đi tới chủ net bên người, mãi đến tận Tiền Thương Nhất vỗ chủ net vai, chủ net mới theo si ngốc trong khôi phục như cũ, hơn nữa thân thể còn run rẩy dữ dội một cái.

"Điện thoại ở đâu." Tiền Thương Nhất trực tiếp hỏi.

"Ồ" chủ net vừa định nói, nhưng nhìn thấy ghế ngồi xác chết, còn chưa kịp nói ra điện thoại vị trí, hắn liền nôn lên.

Bởi vì xem qua rất nhiều, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất sớm né tránh, không để chủ net nôn ở tại trên người mình, tiếp tục Tiền Thương Nhất hướng về quầy đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Báo cảnh sát

Bởi vì đèn huỳnh quang đã khôi phục bình thường, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất liếc mắt liền thấy thấy quầy bên màu đỏ điện thoại, hắn cảm ổng nói lên, ăn xuống 110 ba cái con số.

"Nếu như biết chung quanh đây khu huyện báo cảnh sát đây số là tốt rồi." Ở nói được trước, Tiền Thương Nhất nói một câu.

Tu tu hai tiếng sau, nhân viên tiếp nhận âm thanh truyền tới.

Đem địa điểm vân vân tin tức báo cho đối phương sau đó, Tiền Thương Nhất liền cúp điện thoại.

Hắn quay đầu, phát hiện quầy lân cận học sinh trung học vẫn cứ nhìn chăm chăm màn hình, cho dù quán Internet bên trong đã xảy ra chuyện như vậy, tên này mê muội ở Internet ở trong học sinh trung học vẫn cứ không có bất kỳ phản ứng nào, dường như thế giới này không có quan hệ gì với hắn.

Tiền Thương Nhất dùng mu bàn tay nhẹ nhàng úp úp quầy, lại nhìn tên này học sinh trung học một chút, tiếp tục xoay người hướng chính mình chỗ ngồi đi đến.

Cùng vừa vận mới khác nhau, lúc này bất kể là nhà Kỳ Thành vẫn là bốn tên diễn viên chuyên dụng group chat đều nhiều hơn ra lượng lớn tin tức, rõ ràng gặp phải chuyện quái lạ cũng không chỉ có một mình hắn.

Đầu tiên, Tiền Thương Nhất mở ra chuyên dụng group chat, bên này muốn càng quan trọng một chút.

"Các người vẫn khỏe chứ?" Thiên Giang Nguyệt cái thứ nhất trả lời.

Rất nhanh, khoảng chừng cách hai phút, Ngô Đồng cũng trả lời, "Ta không có chuyện gì, thật là đáng sợ, Thiên Giang Nguyệt, người nhìn thấy cái gì?"

"Ta nghe thấy tiếng bước chân, vô cùng nhiều tiếng bước chân, nhưng mà trong phòng không có bất kỳ ai, nhưng mà âm thanh càng lúc càng lớn, hơn nữa có thể xác định không phải từ trên lầu hoặc là dưới lầu truyền đến, ngay sau đó ta đi tới phòng khách, nhưng mà tiếng bước chân vẫn theo ta, ở tìm kiếm khắp nơi thời điểm, ta thoáng nhìn có thứ gì ở bên cạnh ta, cuối cùng, ta rốt cuộc tìm được nhìn thấy quý phương pháp." Thiên Giang Nguyệt nói rồi rất nhiều, chẳng qua cũng trả hình chứng minh hân hiện rõ đang không có nguy hiểm.

"Là cái gì?" Ngô Đồng hỏi.

"Cúi người xuống, theo chính mình dưới đáy quần có thể nhìn thấy 'Chúng nó', hoặc là xưng là quỷ hồn, chẳng qua khẳng định cùng chúng ta tương tượng quỷ hồn có phân biệt, chỉ ít, không phải cái gì oan có đầu nợ có chủ quỷ hồn." Thiên Giang Nguyệt mặt sau miêu tả có chút không rõ ràng.

"Ý của ngươi là... Bây giờ chút quỷ hồn không phải vì báo thù, mà chỉ là đơn thuần giết chóc?" Ngô Đồng vạch ra điểm này.

"Có thể!"

Tới đây, hai người đối thoại liền kết thúc, từ trước đến nay, Thập Lý Đình vẫn không có phát tin tức ở trong đám.

"Ta chỗ này người chết." Tiền Thương Nhất đem tin tức về chính mình phát ra.

"Ngươi ở quán Internet?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Ừ, cái chết vô cùng kỳ quái, ta muốn tìm một chút manh mối, suýt chút nữa cũng bị quỷ hồn giết chết." Tiền Thương Nhất rất mau trả lời.

Tuy rằng theo trên màn ảnh xem những chữ này bên trong giọng điệu vô cùng lạnh nhạt, nhưng mà chỉ có Tiền Thương Nhất tự mình biết, vừa nãy kết quả nguy hiểm cỡ nào, tuy rằng này cùng chính hân 'Tìm đường chết' có quan hệ rất lớn.

"Sống sót là tốt rồi." Thiên Giang Nguyệt trả lời cũng rất nhanh.

Theo vừa nãy hân cùng Ngô Đồng đối thoại đến xem, tuy rằng không nói có nguy hiểm gì, chẳng qua kết hợp chính mình gặp phải tình huống, nói không chắc Thiên Giang Nguyệt cũng là cử tử nhất sinh, cho tới Ngô Đồng, ngay cả mình gặp phải không nói gì, nhưng là đây tuyệt đối không có nghĩa là nàng không có gặp mặt đến bất kỳ nguy hiểm nào.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

"Thập Lý Đình còn chưa có xuất hiện." Tiền Thương Nhất nói ra còn lại hai người vẫn ở lảng tránh sự việc.

Trừ khi Thập Lý Đình như Ninh Tĩnh như thế, là một ẩn giấu đến mức rất sâu diễn viên, bằng không, theo nàng ở xe taxi cùng quán Internet ông đèn hư hết trước khoảng thời gian này biểu hiện, không nghi ngờ chút nào nàng là một thuần khiết người mới, hơn nữa còn không có gì nguy cơ ý thức. Chẳng qua, theo mặt khác mà nói, Thập Lý Đình sống sót cơ hội cần phải càng to lớn hơn, trừ khi nàng đang đối mặt không biết thời điểm lựa chọn vượt khó tiến lên.

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất cười một cái tự giễu.

Ngay ở Tiền Thương Nhất tin tức sau khi xuất hiện hai giây đồng hồ, Thập Lý Đình rốt cục ở chuyên dụng group chat bên trong phát tin tức.

"Ô ô ô, dọa chết ta rồi. Đầu đầu cũng có tóc, lại lớn lại dơ bẩn." Thập Lý Đình ở cuối cùng vẫn xứng một cái thút thít về mặt.

"Sau đó còn có thể có chuyện càng đáng sợ, ngươi nhất định phải thích ứng." Lúc này, Ngô Đồng không có lựa chọn an ủi, mà là lựa chọn nhắc nhở, nhắc nhở Thập Lý Đình không muốn buông lỏng.

"Ừm, ta biết rồi, chị Ngô Đồng." Thập Lý Đình rất nhanh tin tức trở về.

Tiền Thương Nhất nhú nhú mày, chưa hề trả lời.

"Chúng ta gặp mặt đi." Thiên Giang Nguyệt đưa ra yêu cầu.

"Ngày mai tốt rồi." Ngô Đồng nói.

"Đồng ý!" Thập Lý Đình cũng ứng hộ.

"Tạm thời chỉ có thể như vậy." Tiền Thương Nhất không phản đối.

Kỳ thực hân đang lo lắng một chuyện, nếu như quỷ hồn là lấy nhân số làm tiêu chuẩn, bốn người gặp mặt có thể hay không dẫn đến những quỷ này hồn tụ tập cùng nhau, do đó xuất hiện chồng chất hiệu quả, thế này vừa đến, độ nguy hiểm đem cấp tốc lên cao.

"Các ngươi nhìn nhà Kỳ Thành, có lẽ có thể phát hiện cái gì." Thiên Giang Nguyệt cái tin tức này cũng tuyên cáo bốn người tán gẫu tạm thời kết thúc.

Tiền Thương Nhất quay đầu lại nhìn một chút, tất cả mọi người rất yên tĩnh, nữ giới y nguyên hôn mê, chủ net còn ở nôn mửa, tuy nhưng đã cái gì đều phun không ra, mà tên kia học sinh trung học, tuy rằng theo hân vị trí hiện tại không nhìn thấy, nhưng mà hoàn toàn có thể đoán được đối phương cũng

nhất định đang chơi game online.

Mở ra nhà Kỳ Thành group chat, bên trong tin tức đã nổ tung.

Tất cả mọi người ở at giấu tên, chẳng qua nhưng không có xanh dương, nói cách khác, liền là trong đám không có người này.

Lúc này, thành viên group mới hồi tưởng lại chủ group lúc đó nói, cũng cảm thấy được sự tình tằm quan trọng.

"Thật hay giả? Ta lúc đó cảm giác đến phát chán vì lẽ đó không trở lại, các người thật sự nhìn thấy quỷ sao? Haizz, sớm biết có thể xem có ma, ta cũng trả lời giấu tên, không chắc thật tốt chơi a!"

"Người nghĩ rằng chúng ta là đang nói đùa sao? Ta suýt chút nữa coi chính mình muốn chết!"

"Nói không chắc là các người cùng một chỗ liên hợp lại gạt chúng ta, Internet mà thôi, ai biết nói chính là nói thật hay là lời nói dối, lại không có cách nào chứng minh, ngược lại ta không tin cội đời này có quỷ."

"Người không tin, ba ngày trước thời điểm tại sao không đáp lại a? Hiện tại lại ở đây nói mạnh miệng, có ý nghĩa à?"

"Ta không tin quỷ tại sao phải đáp lại, thực sự là."

Nhà Kỳ Thành bên trong tin tức liên tục lẫn lộn, nhanh nhất thời điểm đạt đến một phút 100 cái tốc độ.

Lập trường không giống, cách nói cũng không giống, những tranh luận này không có bất kỳ ý nghĩa gì, hiện tại chuyện quan trọng nhất là để cho dư thừa cũng gặp phải quỷ người xuất hiện, ở đây loại nguy hiểm dưới, không khả năng không có ai bỏ mình, nếu như có thể xác định bỏ mình người, không thể nghi ngờ liền chứng minh quỷ hồn tồn tại.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Cái ý niệm này mới ra hiện rõ, trên màn ảnh thì có người bắt đầu at người, hấn liếc mắt nhìn nick name, là Thiên Giang Nguyệt.

"Người này..." Tiền Thương Nhất nhẹ giọng nói một câu.

Lúc này, quán Internet truyền ra ngoài đến rồi tiếng còi cảnh sát, không tới mười mấy giây thời gian, thì có cảnh sát đi vào quán net Siêu Việt.

"Là nơi này có người báo án sao?" Cảnh sát vóc dáng không cao, 1 mét bảy khoảng chừng.

Lúc này, lại có một cảnh sát đi vào, cùng trước một cái so với, tuy rằng chiều cao gần như, thế nhưng là cường tráng trên rất nhiều.

"Vâng" Tiền Thương Nhất đứng lên.

"Nơi nào người chết?" Tên này cảnh sát vừa vặn hỏi ra lời, liền che mũi, "Làm sao nặng như vậy mùi vị!"

"Đừng nói nhảm, vào xem xem." Cường tráng cảnh sát đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161: Thẩm vấn

"Kẻ này tốt! Thật làm được!" Cường tráng cảnh sát đi tới sau, rất nhanh sẽ nhìn thấy xác chết.

Rất nhanh, toàn bộ quán Internet liền bị khống chế lên, mà Tiền Thương Nhất mấy người cũng làm người chứng kiến tiếp thu cảnh sát hỏi thăm.

Nữ giới tuổi trẻ cùng chủ net rất nhanh sẽ thẩm tra xong, cho tới tên kia học sinh trung học, rất nhanh sẽ chịu cha mẹ hấn lãnh đi rồi, nếu như ở ở tình huống bình thường, có thể một trận mắng xào thật là ít không được, chẳng qua quán Internet xảy ra chuyện như vậy, có lẽ tình huống sẽ khác nhau, cho tới trừng phạt là càng nghiêm trọng vẫn là càng nhẹ nhàng, liền muốn xem cha mẹ tính cách.

"Tên." Cảnh sát hỏi, ngoại trừ hỏi thăm cảnh sát ở ngoài, còn có hai tên cảnh sát đang đứng ở phía sau Tiền Thương Nhất, chỉ cần hấn có bất kỳ không

tầm thường động tác, sẽ chịu đê xuống đất.

"Hoặc Tôn." Tiền Thương Nhất biết những cảnh sát này đang hoài nghi mình.

"Thẻ căn cước lấy ra nhìn." Cảnh sát nheo mắt.

Làm Tiền Thương Nhất đem thẻ căn cước đưa cho cảnh sát sau đó, hẩn phát hiện trước mắt tên này cảnh sát đối với phía sau hẩn hai tên cảnh sát nháy mắt, sau đó hẩn liền chịu đê lại.

"Đi theo chúng ta một chuyến đi." Cảnh sát vỗ vỗ lưng Tiền Thương Nhất.

. . .

Tiền Thương Nhất ngồi đang thăm vấn tra hỏi trong phòng, đối diện là hai tên cảnh sát.

Đem vấn đề cơ bản sau khi hỏi xong, phụ trách thăm vấn cảnh sát rốt cục tiến vào chính thức thăm vấn giai đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Nghèo

Mới vừa đi ra cảnh sát phân cục cửa, Tiền Thương Nhất liền nghe thấy có cảnh sát ở đối với mình kêu: "Đứng lại!"

Hẩn làm bộ không nghe thấy, nhưng mà bước đi nhưng thêm sấp rồi.

Phía trước liền là phân cục cửa chính, bảo vệ gác cửa lúc này chính xác quay đầu nhìn Tiền Thương Nhất, bởi vì không rõ ràng xảy ra chuyện gì, vì lẽ đó cũng không có ngăn cản Tiền Thương Nhất.

Làm Tiền Thương Nhất đi tới cửa chính cửa thời điểm, phía sau cảnh sát cũng đuổi tới.

"Ngăn cản hẩn!" Đuổi theo ra đến cảnh sát đối với bảo vệ gác cửa la lớn.

Đáng tiếc, bởi vì khắp mọi mặt nguyên nhân, xem cửa chính người là một tuổi tác năm mươi, sáu mươi tuổi ông cụ, một bên khác, Tiền Thương Nhất lại không phải một chiếc xe hơi, mà là một thân thể cường tráng người trẻ tuổi, chỉ là vì rời đi, tên này bảo vệ gác cửa căn bản không can được đến, hơn nữa hình như tên này bảo vệ gác cửa cũng không có muốn ngăn ý.

Ra cửa sau đó, Tiền Thương Nhất nhìn chung quanh một chút, chọn một người lưu lượng khá nhiều địa phương chạy đi.

Lân cận máy thu hình không nhiều, mạng theo dõi vẫn không có xây dựng lên đến, tạm thời hẩn là sẽ không bị bắt được. Cảnh sát không biết ta chỗ làm việc, nhưng mà không nghi ngờ chút nào khẳng định ở quán net Siêu Việt lân cận, nói cách khác, chỉ cần ở quán Internet lân cận theo dõi, liền có thể bắt được ta. Thật không nghĩ tới trong thời gian ngắn, tình huống liền cấp tốc chuyển biến xấu, ở trước đó bộ phim trong, thân phận của ta có thể vì ta miễn đi rất nhiều phiền phức, nhưng mà hiện tại, chỉ sợ cũng không có loại này chỗ tốt rồi, ta chỉ là một người bình thường, không, càng nói chuẩn xác so sánh người bình thường tình huống càng chênh lệch, bởi vì ta còn muốn đối mặt lúc nào cũng có thể sẽ xuất hiện nguy hiểm.

Bất kể như thế nào, tạm thời trước tiên cùng còn lại ba người hội họp, dù thế nào đi nữa, ta hiện tại cũng không thể bị cảnh sát lại bắt được, cho dù chỉ bị tạm giam 24h, đối với ta mà nói cũng vô cùng nguy hiểm. Bất kỳ một người bình thường, kết hợp chủ net cùng nữ giới tuổi trẻ lời chứng, lại thêm người chết cái chết, không khả năng sẽ đem ta xem là kẻ tình nghi, nhưng là. . . Ánh mặt trời cũng có chiều rọi không tới địa phương, có lẽ vận may ta không tốt, vừa vịn đứng ở trong bóng tối.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Liên tục chạy bộ cũng chỉ là để hẩn hơi chảy mồ hôi, cùng vượt ngục người không giống, trên người hẩn cũng không có mặc vô cùng có đủ phân biệt lực quần áo. Nếu như trên mình có tiền, Tiền Thương Nhất sẽ chọn tùy ý mua một cái, đáng tiếc, một đồng tiền làm khó anh hùng hẩn. Cảnh sát ở hỏi thăm thời điểm đã đem hẩn món đồ mang bên mình tạm thời lấy đi.

Hiện tại Tiền Thương Nhất có thể nói là nghèo rớt mùng tơi, hơn nữa còn không cách nào liên hệ bất luận người nào.

Chậm chạy khoảng chừng nửa giờ, Tiền Thương Nhất xác định cảnh sát sẽ không cùng lên đến sau đó liền dựa vào bức tường nghỉ ngơi một cái.

"Hiện tại suy nghĩ thêm trước đây, tổ chức thân thể hoàn toàn như là hai cái người khác nhau." Tiền Thương Nhất khẽ cười một tiếng, lắc lắc đầu, "Cũng không biết có thể hay không ra lệnh truy nã, hi vọng không sẽ xảy ra chuyện như thế, không phải vậy ta liền thật sự thành tội phạm trốn trại."

Nghỉ ngơi hai phút sau, hấn hướng về phồn thịnh đường phố đi đến.

"Thật ngại ngừng, xin hỏi chung quanh đây có hay không trường cấp 2 hoặc là trường cấp 3?" Tiền Thương Nhất bắt được một người qua đường ổng tay áo.

Tên này người qua đường dùng ánh mắt kỳ quái liếc mắt nhìn Tiền Thương Nhất, sau đó chỉ vào Tiền Thương Nhất đi tới phương hướng, "Phía trước có một cái trường cấp 2."

"Há, cảm ơn." Tiền Thương Nhất lộ ra một cái nụ cười nhả nhặn.

Đã có trường học, liền khẳng định có quán Net. Tiền Thương Nhất thăm nghĩ.

Chính như hấn dự liệu, đi không bao lâu liền nhìn thấy một nhà quán Net, lại sau khi đi mấy bước, phát hiện nơi này quán Net rất nhiều, tuy rằng không tính là quán Net đường, nhưng cũng không kém là bao nhiêu.

Hấn tùy ý chọn một nhà đi vào, lúc này quán Net trong đã ngồi đầy một phần ba người, phần lớn là học sinh, mỗi cái lớp đều có, người trưởng thành trái lại chỉ chiếm cứ một phần nhỏ.

"Theo tôi hôm qua tiền net đến xem, ban ngày quán Net thu phí có lẽ là 2 đồng một giờ, hơn nữa là trước tiên trả tiền sau lên máy hình thức, giá cả vẫn tính tiện nghi, chẳng qua. . ." Tiền Thương Nhất sờ sờ chính mình túi áo, "Ta tiền bạc đều không có, xem ra chỉ có thể theo chỗ khác nghĩ biện pháp."

Tiến vào quán Net sau đó, Tiền Thương Nhất trực tiếp đi ngang qua quầy, không có nhiều lưu lại một giây đồng hồ.

Nhìn chung quanh một chút sau đó, hấn liền phát hiện mục tiêu của chính mình, một bình thường học sinh trung học, lúc này đang tại trong máy vi tính dùng mô phỏng dụng cụ máy Arcade trò chơi, đây là một cái hai chiều bắn trò chơi, tổng cộng có bốn tên nhân vật có thể lựa chọn, lẫn nhau trong lúc đó không có quá to lớn khác biệt, càng nhiều chính là dung mạo không giống, ở trò chơi này trong, có thể thông qua nhặt lấy không giống đạn đến thay đổi chính mình nhân vật bắn ra đạn hiệu quả.

Lúc này, tên này học sinh trung học đã đánh tới cửa ải thứ hai BOSS nơi, cũng là thuộc về tay mới kẻ hủy diệt cửa ải.

Cửa ải này BOSS là một cái to lớn máy móc, mà vai chính cần phải không ngừng tránh né BOSS tấn công, đồng thời sử dụng tấn công kẻ hở đối với BOSS phát động công kích, tạo thành thương tổn.

"A, lại chết rồi. . ." Tên này học sinh trung học dùng lạnh nhạt giọng điệu nói rằng.

Tiền Thương Nhất đứng ở phía sau hấn, yên tĩnh nhìn tên này học sinh trung học chơi, không nói gì.

46 đồng tiền, chẳng trách muốn ở trong máy vi tính chơi, này gà con, nếu như ở máy Arcade trên chơi, chỉ sợ điểm ấy tiền net còn chưa đủ.

Nhìn thấy học sinh trung học quá newbie, Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu.

Trò chơi này hấn tuy rằng không có chơi đùa, nhưng mà này loại máy Arcade đều có một ít đặc điểm, liền là ẩn giấu khen thưởng nguyên tắc, ở một chút ngoài màn hình địa phương có thể ẩn giấu đi đặc biệt khen thưởng, nếu như thu lấy những này đặc biệt khen thưởng, có thể rất lớn thu nhỏ lại qua ải độ khó, thậm chí có thể coi chính mình tăng lên một cái mạng.

"Phía trên này có lẽ có thứ gì." Tiền Thương Nhất mở miệng.

Học sinh trung học quay đầu lại, dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Tiền Thương Nhất, chẳng qua bởi vì hai thứ hình thể chênh lệch nguyên nhân, tên này học sinh trung học cũng không dám nhiều lời, lại quay đầu nhìn màn ảnh, chẳng qua đề bàn phím hai tay rõ ràng đang phát run.

Tiền Thương Nhất không có an ủi hấn, đối phương càng sợ sệt đối với mình càng có lợi.

Bởi vì sợ, tên này học sinh trung học không có chú ý Tiền Thương Nhất lời nói mới rồi, thao tác nhân vật trực tiếp đi về phía trước, sau đó nhân vật liền chịu đột nhiên xuất hiện đạn đánh gục.

"A. . ." Học sinh trung học nhìn trên màn ảnh mười giây đếm ngược, ấn xuống mô phỏng ném tiền phím.

Trò chơi nhân vật xuất hiện lần nữa, lại trở về nơi vừa nãy.

"Người có thể đối với nơi này đánh một súng." Tiền Thương Nhất vươn ngón tay chỉ trên màn ảnh.

Lần này, học sinh trung học không có cách nào không chú ý, hấn nuốt từng ngụm từng ngụm nước, sau đó dựa theo Tiền Thương Nhất chỉ thị, đối lên lúc này tiến hành rồi bắn, bắn hai súng sau đó, không có bất kỳ phản ứng nào.

"Giống như. . . Không có. . . Đồ vật. . ." Học sinh trung học liếc mắt nhìn Tiền Thương Nhất, tiếng nói rất nhỏ.

"Có, tiếp tục bắn." Tiền Thương Nhất nhấn mạnh, đối với phán đoán của chính mình vô cùng tự tin.

Học sinh trung học không dám bác bỏ, tiếp tục điều khiển nhân vật bắn, hai giây đồng hồ sau, một cái màu vàng khung vuông rơi tại nhân vật trên mình, tiếp theo, máy Arcade trong nhân vật bên người liền xuất hiện ba cái màu vàng viên cầu, xem ra vô cùng oai phong.

"Ta biết, vật này có thể đỡ đạn!" Học sinh trung học có chút hưng phấn.

Tiền Thương Nhất thu tay về, không nói gì, vẫn cứ nhìn màn ảnh.

Thấy đối phương không để ý đến chính mình, học sinh trung học lại nuốt ngụm nước miếng, điều khiển trò chơi nhân vật đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 163: An Khang công viên

Có ba cái viên cầu bảo vệ, học sinh trung học nhân vật lần thứ hai đi tới BOSS trước mặt, lần này, BOSS đe dọa nhỏ đi rất nhiều, chỉ ít nhân vật game không phải đụng vào lập tức chết rồi. Rất nhanh BOSS liền bị giết chết, học sinh trung học vô cùng hưng phấn, xoa xoa mồ hôi trán, trên mặt tràn trề nụ cười hạnh phúc.

Nếu như đổi một câu nói hình dung, lại như ăn mật như thế.

"Người chơi bao lâu? Chết như thế nào nhiều lần như vậy?" Tiền Thương Nhất hỏi một câu.

Học sinh trung học có chút thẹn thùng, gãi gãi chính mình vành tai, "Chơi hai giờ, ta. . . Ta không phải rất biết."

Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn dưới góc phải thời gian, "Đã rất tốt." Hắn khen ngợi tên này học sinh trung học một câu.

Nghe được Tiền Thương Nhất khen ngợi, học sinh trung học càng thật ngại ngùng, có chút tay chân luống cuống.

"Người có phải là muốn đi nhà cầu?" Tiền Thương Nhất nháy mắt một cái.

Nghe được câu này sau, học sinh trung học lập tức gật đầu, sau đó hướng về WC chạy đi.

Nhìn học sinh trung học rồi đi bóng lưng, Tiền Thương Nhất ngáp một cái, nhanh chóng thu nhỏ game, mở ra tức thời tán gẫu phần mềm, sau đó mở ra bốn người chuyên dụng group chat, lúc này, Ngô Đồng cùng ảnh chân dung Thập Lý Đình đều là màu xám, đã logout, nhưng mà ảnh chân dung Thiên Giang Nguyệt vẫn cứ sáng.

Ba người thảo luận một quãng thời gian, tán gẫu ghi chép bên trong có thật nhiều nội dung, nhưng mà Tiền Thương Nhất tạm thời không lòng dạ nào quan sát.

"Ta tình huống rất không ổn, nơi này cảnh sát hình như muốn đem vụ án trước tiên đặt tại trên người ta, ta chạy ra, trên mình không có thứ gì, mau nói cho ta biết địa điểm tập hợp." Tay Tiền Thương Nhất tốc độ cực kỳ nhanh.

Thiên Giang Nguyệt rất nhanh sẽ trả lời, "Rõ ràng chúng ta đều ở kỳ thành, ở An Khang công viên gặp mặt."

Tiền Thương Nhất mở ra bản đồ, tìm thấy được An Khang công viên vị trí, cách mình có khoảng chừng hai giờ đường xe. Đồng thời hắn còn nhìn một chút con đường, lựa chọn một cái nhất trôi chảy con đường, muốn đổi xe một lần xe công cộng.

. . .

Rời đi quán Net, Tiền Thương Nhất nhanh chóng hướng trạm xe buýt đi đến.

Lúc này trạm xe buýt đã có một ít người ở đợi xe, Tiền Thương Nhất nhìn một chút sân ga rõ, xác định chính mình không đợi xe nhường đường sau đó, liền chung quanh quan sát, bắt đầu tìm kiếm giúp mình giao tiền xe người.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm: Đầu tiên đem lòng tốt này một cái cái để ở một bên, người này bằng lòng trợ giúp ta điều kiện trước tiên là hân có năng lực trợ giúp ta, cũng chính là hân chỉ ít có thể gánh nặng hai người ở trên tiền xe, tuy rằng chỉ là mấy đồng tiền, nhưng đối với một chút đũa nhỏ tới nói, có thể bọn họ hết thấy tiền tiêu vật cũng là mấy đồng tiền, vì lẽ đó loại bỏ.

Đồng dạng, cụ già cũng có thể loại bỏ, thế này vừa đến, sự lựa chọn của ta đối tượng ngay ở thiếu niên thanh niên cùng trung niên trong lúc đó lựa chọn, bởi vì ta quần áo trên người còn rất sạch sẽ, cũng không có gãy tay gãy chân, theo tranh thủ thông cảm góc độ đến suy xét, cùng ta cùng độ tuổi người càng dễ dàng xuất hiện cộng hưởng, vì lẽ đó liền lựa chọn thanh niên tốt rồi, giới tính, phái nữ càng dễ dàng thành công.

Bởi vì ta không phải vì tiền, thành công khả năng tính cần phải khá cao.

Rất nhanh, Tiền Thương Nhất liền tìm đến mục tiêu của chính mình, một trên người mặc bình thường quần áo thoải mái phái nữ tuổi trẻ.

"Chào người." Tiền Thương Nhất đi tới tên này phái nữ trước người lên tiếng chào hỏi.

"Hả?" Phái nữ tuổi trẻ chớp mắt nhìn, không biết Tiền Thương Nhất muốn làm gì.

Tiền Thương Nhất cúi đầu nhìn một chút, sau đó tay phải gãi gãi sau gáy của chính mình, "Ta. . . Ta. . ."

"Làm sao?" Phái nữ tuổi trẻ hỏi một câu.

"Một mình ta ra ngoài làm công, nhưng mà bóp tiền chịu kẻ trộm trộm đi, có thể hay không phiền phức. . ." Âm thanh Tiền Thương Nhất không lớn, chẳng qua bảo đảm trước mặt mình người có thể nghe rõ ràng.

"Ta không tiền." Tên này phái nữ tuổi trẻ lắc lắc đầu.

"Không không không, ta nghĩ người là hiểu lầm, ta không cần tiền, ta dự định đi An Khang công viên, người có thể hay không giúp ta. . . Giao tiền xe?" Tiền Thương Nhất lộ ra nụ cười nhã nhặn.

"An Khang công viên? Nơi này không có xe công cộng đến An Khang công viên." Phái nữ tuổi trẻ nhìn phía sau sân ga rồi.

"Ta biết, còn muốn đổi xe, ta có bạn bè chờ ta ở chỗ đó." Tiền Thương Nhất kiên nhẫn giải thích.

"Người không có cách nào liên hệ bạn bè người sao?" Phái nữ tuổi trẻ tiếp tục hỏi, hình như vẫn cứ không muốn trợ giúp Tiền Thương Nhất giao tiền xe.

Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, sau đó thở dài, "Ta cùng bạn bè ta nói, không dùng qua đến, còn nói cho hân, cồi đời này vẫn là nhiều người tốt, ta lại không muốn tiền, chỉ cần có người hỗ trợ giao mấy đồng tiền xe công cộng phí liền được rồi, ta lại không phải tên lừa đảo, nhất định sẽ có người giúp ta." Sau khi nói xong những lời này, Tiền Thương Nhất xoay người làm ra muốn rời khỏi động tác.

Tuy rằng hai người đối thoại thanh âm không lớn, nhưng mà vào lúc này smartphone cũng không có phát triển lên, thậm chí còn có thật nhiều người đều không có điện thoại di động, lại tăng thêm chờ xe công cộng là vô cùng chuyện nhàm chán, vì lẽ đó người chung quanh đều đưa mắt ném lại đây.

Phái nữ tuổi trẻ há miệng, muốn nói cái gì, nhưng là lại rất do dự, cảm giác mình giống như chịu đạo đức bắt cóc như thế.

"Ta giúp người giao đi." Lúc này, một người trung niên phái nam mở miệng.

"Vẫn là ta giao đi, ta trước đây chịu đã lừa gạt, cho nên đối với những chuyện này vô cùng cảnh giác, ta rất bằng lòng trợ giúp có khó khăn người, chỉ là không muốn chính mình lòng tốt thành vì những thứ khác người kiếm lời công cụ." Phái nữ tuổi trẻ gia tăng âm lượng, "Giao xe công cộng phí, hoàn toàn không có vấn đề."

"Cảm ơn!" Tiền Thương Nhất hơi khom lưng, đưa lấy lòng biết ơn.

...

Ở người có lòng tốt dưới sự giúp đỡ, Tiền Thương Nhất rất nhanh đi tới An Khang công viên.

Hân đi sau khi đi vào, nhìn thấy Thiên Giang Nguyệt đang ngồi ở một cái trên băng ghế dài, hai tay ôm ngực, nhàm chán nhìn xung quanh người đi đường.

"Dịch Thiên Lỗi!" Tiền Thương Nhất hô một câu.

"Hoặc Tôn, người đến rồi." Thiên Giang Nguyệt đứng lên.

"Những người còn lại đâu?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Còn chưa tới, người nên còn không ăn điểm tâm đi, chung quanh đây có một ít quán nhỏ buôn bán, ta đi giúp người mua một chút." Nét mặt Thiên Giang Nguyệt không có bất cứ rung động gì, y nguyên là một bộ người sống chờ gần đáng đáp.

"Phiền phức người." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

Rất nhanh Thiên Giang Nguyệt liền cầm hai cái bánh nướng lại đây, bên trong còn thêm một chút nguyên liệu.

"Người hiện tại chịu cảnh sát truy nã sao?" Thiên Giang Nguyệt cầm trong tay bánh nướng đưa tới.

"Không rõ lắm, chẳng qua ta nghĩ nhà Kỳ Thành bên trong có thể không hề là chỉ có chúng ta gặp mặt thấy quý, cần phải còn có người còn lại, bọn họ có lẽ cũng chết, những người này chết cuối cùng đều sẽ chỉ về nhà Kỳ Thành group chat này một đầu mối, nói cách khác, dù thế nào đi nữa, chúng ta đều sẽ chịu cảnh sát tìm kiếm." Tiền Thương Nhất một mực cắn luôn một phần ba cái bánh nướng.

"Người có đầu mối gì?" Thiên Giang Nguyệt ngồi ở trên băng ghế dài.

"Tạm thời vẫn không có, cũng không biết bộ phim này điều kiện là cái gì, kết quả là để chúng ta sinh tồn mấy ngày, vẫn để cho chúng ta tìm kiếm sự thật." Tiền Thương Nhất cũng ngồi xuống.

"Có lẽ hai thứ đều có." Thiên Giang Nguyệt trả lời.

"Chỉ sợ là như vậy." Tiền Thương Nhất mấy cái đi xuống, đem bánh nướng ăn hết tất cả.

Đem túi rác ném vào trong thùng rác mặt sau đó, Tiền Thương Nhất lại trở về chính mình chỗ ngồi, tiếp tục hẩn hỏi, "Tối hôm qua, người gặp phải cái gì? Lại phát hiện cái gì?"

"Người nói trước đi đi." Hai tay Thiên Giang Nguyệt giao nhau thả ở trước người.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 164: Đối thoại

"Tối hôm qua ta ở một cái quán net lên mạng, làm chúng ta ở nhà Kỳ Thành group chat trong phát hiện chúng ta ba ngày trước tán gẫu ghi chép sau đó, quán net đèn đột nhiên lóe lên một cái, tiếp lấy liền không sáng, chủ net đổi một cái ống đèn, chẳng qua vẫn cứ không sáng, nhưng là, máy tính màn hình vẫn là sáng lên, điều này nói rõ không phải điện lực vấn đề."

"Bởi vì ta đã biết đêm nay sẽ không trật tự, vì lẽ đó liền đi tìm chủ net phải đèn pin cầm tay, chủ net nói cho ta nói chỉ có ngọn nến, bởi vậy ta liền cầm một cái nhen lửa ngọn nến ở quán net tìm kiếm khắp nơi, mặc dù nói là tìm kiếm khắp nơi, kỳ thực quán net nhỏ vô cùng, ta chỉ có là tùy ý đi lại, tiếp theo, ta phát hiện có một người chết rồi."

"Dáng chết vô cùng đáng ngờ, đây là một người phái nam thanh niên, đang ngồi ở một cái so sánh góc vắng vẻ địa phương xem người lớn video, nhưng mà làm ta mượn ngọn nến ánh sáng phát hiện hẩn thời điểm, hẩn chỉ có nửa người dưới còn ở máy tính trên ghế, nửa người trên đã không thấy. Ta phát hiện điểm này sau, nhường chủ net báo cảnh sát, nhưng mà lúc này, ta lại nghe được cách đó không xa WC truyền đến tiếng vang, rõ ràng như thể tình huống khác thường, ta không khả năng sẽ lơ là."

"Đi tới cửa nhà cầu sau đó, ta đẩy một cái cửa, phát hiện không có cách nào mở ra, tiếng gõ cửa lại vang lên, lần này ta nghe được rõ rõ ràng ràng, lúc đó ta suy đoán bên trong có thể là thanh niên nửa người trên ở gõ cửa..." Tiền Thương Nhất sau khi nói đến đây chịu Thiên Giang Nguyệt đánh gãy.

"Chờ đã, tại sao người sẽ làm ra phán đoán như vậy?" Thiên Giang Nguyệt xoay đầu lại, "Ba ngày trước Giấu tên có từng nói chúng ta có thể sẽ bị quý giết chết, ở tình huống như vậy, người suy đoán hẩn là trong câu tiêu là quý mới đúng, vì sao lại cho rằng là thanh niên nửa người trên ở gõ cửa?"

Sau khi nói xong, Thiên Giang Nguyệt không đợi Tiền Thương Nhất trả lời, lại bổ sung: "Người có phải là trước đây gặp phải hoặc là trải qua thi thể chia lia hoặc là tương tự thanh niên tình huống? Không phải vậy, lấy thân phận của chúng ta cùng tình cảnh, cần phải rời xa WC mới đúng."

"Không có." Tiền Thương Nhất trả lời, nhấn mạnh, "Cho nên ta sẽ như vậy nghĩ, là bởi vì thanh niên dáng chết cùng chặt ngang giống nhau y hệt, theo ta được biết, người ở chặt ngang sau đó vẫn cứ còn có thể sống một quãng thời gian."

"Há, hóa ra là như vậy." Thiên Giang Nguyệt gật đầu một cái, đắm chiêu.

"Ta kia nói tiếp, tiếp theo, ta đập hai chân mới đưa cửa nhà cầu đá văng, sau đó chân ta liền chịu một cái tay bắt được, không sai, liền là tay của thanh niên, tính mạng của hẩn giống như đã đến cực hạn, ở làm ra này một động tác sau đó sẽ chết đi. Lại sau đó, ta liền tiến vào WC, ta nghĩ, bên trong cần phải ẩn giấu đi đầu mối gì, có thể hiểu quý hồn manh mối." Tiền Thương Nhất tiếp lấy chính mình lời nói mới rồi tiếp tục nói.

Thiên Giang Nguyệt sau khi nghe, khẽ cười một tiếng, "Ngươi lá gan thật là lớn."

"Không tính là gan lớn đi, chỉ có là vì mạng sống mà thôi, ta tham gia biểu diễn nhiều như vậy bộ phim, cũng không có cái nào bộ phim là vẫn tránh né liền có thể sinh tồn đi xuống, cùng với ngồi chờ chết, ta càng muốn đi thử hiểu rõ." Tiền Thương Nhất tay phải vò vò mũi của mình.

"Có lỗi." Thiên Giang Nguyệt nói, "Ta không ý khác, chỉ là như ngươi vậy diễn viên tương đối ít, hơn nữa... Rất dễ dàng chết, có lẽ là ngươi số may đi, vẫn sống đến nay."

"Ta vẫn là tiếp tục đề tài mới vừa rồi tốt rồi, ta tiến vào WC sau đó, phát hiện thanh niên ruột vẫn kéo dài tới bồn toilet ngồi xổm địa phương, ta suy đoán hẳn hẳn là từ nơi nào bò đến cửa nhà cầu..." Tiền Thương Nhất còn chưa nói hết, lại bị Thiên Giang Nguyệt đánh gãy tự thuật.

"Vì lẽ đó ngươi suy đoán bồn toilet ngồi xổm bên trong có thứ gì?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Không sai, ta chỉ là muốn nói tí mĩ một chút, nếu như ngươi cho rằng ta quá đông dài, ta có thể trực tiếp nói cho ngươi địa phương khá quan trọng." Tiền Thương Nhất chớp mắt nhìn, trên mặt mang theo mỉm cười.

"Không có chuyện gì." Thiên Giang Nguyệt khoát tay áo một cái.

Tiền Thương Nhất nhú nhú mày: Lẽ nào hẳn nghe không hiểu sao? Vì dường như gì là ta đã làm sai điều gì như thế?

"Ta đi tới, nửa ngồi chồm hổm xuống, dự định cẩn thận kiểm tra, lúc này, ta nhìn thấy một viên con ngươi trôi ở trên mặt nước, này viên con ngươi chậm chạp chuyển động, cuối cùng đem con ngươi nhắm ngay ta, sau đó, vẫn khô hẻo ướt lạnh tay theo dưới nước đưa ra ngoài, bóp lấy cổ của ta. Hai tay ta muốn đem cái tay này đưa kéo xuống, nhưng là tay ta lại theo trước người xuyên qua, không có đụng đến bất luận là đồ vật gì, nhưng mà bóp lấy cái cổ sức lực nhưng càng lúc càng lớn.

Ở nguy cấp tình huống, ta đột nhiên nghĩ đến một cái biện pháp, nếu như ta không thể chạm được quý, như vậy 'Chết' đồ đâu? Ngay sau đó tay ta bắt được thanh niên ruột, ở nhờ cây này ruột, ta rốt cục thành công tránh thoát, sau đó trốn ra khỏi nhà cầu." Giọng điệu của hắn vô cùng bình tĩnh, nhưng mà những câu nói này trong ẩn giấu nguy hiểm nhưng không cần nói cũng biết.

Thiên Giang Nguyệt nghe xong vỗ tay, "Thật không tệ, nếu như đổi thành ta, chưa chắc sẽ nghĩ tới chỗ này. Chẳng qua ta có một chút tò mò, 'Chết' kết quả là thế nào phán đoán? Nếu như không có sinh mệnh liền là 'Chết', trên người ngươi ăn mặc quần áo, cũng có thể có thể gặp được mới đúng, chẳng lẽ nói cái gọi là chết, cái tích trữ ở sinh mạng thân thể trong đó?"

"Có thể là như vậy đi, đây là bộ phim thế giới, tuy rằng phần lớn quy tắc cùng thế giới hiện thực như thế, nhưng mà ở bộ phim... Hạt nhân bên trong phương diện nhưng có thể có sự không giống rất lớn." Tiền Thương Nhất cân nhắc tự mình nói, cố gắng tìm một chút tương đối chính xác xác thực từ đề diễn tả ý nghĩ của mình.

"Ừm... Bây giờ một chút trước tiên lưu ý tốt rồi, biết rồi điểm này, chúng ta sống sót cơ hội lại gia tăng rồi." Khóe miệng Thiên Giang Nguyệt hơi vênh lên, "Đúng rồi, sau đó ngươi bị cảnh sát hỏi thăm lại là xảy ra chuyện gì? Bất kể là theo động cơ vẫn là gây án phương pháp lên, cũng không có cách nào đem tên này con ma đen đuôi chết trách tội ở trên đầu ngươi a?"

"Không rõ lắm." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, "Chẳng qua có một chút có thể xác định, ta không thể vẫn bị nhốt ở một chỗ, này đối với ta mà nói quá nguy hiểm."

"Ngươi đánh lên cảnh sát?" Tay phải Thiên Giang Nguyệt ngón trỏ cùng ngón cái nhẹ nhàng chà xát.

"Coi như thế đi." Hai tay Tiền Thương Nhất bày ra, một mặt bắt đầu đi.

"Hoi bó tay a... Chẳng qua cũng còn tốt, điều này nói rõ ở bên trong bộ phim này, sức mạnh của cảnh sát không có lảng tránh, ba ngày trước, càng nói chuẩn xác là bốn ngày trước, ở nhà Kỳ Thành group chat bên trong, trả lời 'Ta nghĩ xem quý' người có hơn ba mươi tên, bọn họ không hẳn đều còn sống, thế này vừa đến, tới hôm qua có thể sẽ có hơn hai mươi người lại lũng chết, hơn nữa mỗi cái đáng chết thê thảm, đây đối với Kỳ Thành tới nói, là dù thế nào đi nữa cũng không cách nào đề chuyện kế tiếp." Thiên Giang Nguyệt ngáp một cái.

"Ngươi tới hôm qua không ngủ?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Ừm... Ngủ không được, rất ồn ào..." Thiên Giang Nguyệt gãi tóc của mình.

"Rất ồn ào? Quý vẫn ở phòng ngươi sao?" Tiền Thương Nhất nghĩ đến tới hôm qua Thiên Giang Nguyệt phát ở trong đám tin tức.

"Không phải, bởi vì chuyện khác." Thiên Giang Nguyệt chau mày, không quá muốn trả lời.

"Ta nói xong, hiện tại có thể nói một chút ngươi tới hôm qua gặp phải." Tiền Thương Nhất chuyển dời đề tài, mặc dù mình tới hôm qua trải qua vô cùng nguy hiểm, bất quá đối với cái khác diễn viên tới nói, tình huống không hẳn là như vậy, chỉ có kết hợp nhiều phương diện tin tức, mới có thể đến ra phán đoán chuẩn xác, bằng không có thể sẽ xuất hiện thầy bói xem voi tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Xuất hiện lần nữa

"Ta sao? Tối hôm qua cũng không gặp phải chuyện gì, chẳng qua về thời gian đúng là cùng người gần như, trò chuyện trò chuyện, đột nhiên liền đã xảy ra chuyện quái lạ, người chính là đèn hồng rồi, ta chính là Internet liền không lên, tiếp đó, liền là ta ở trong group nói tới, ta nghe thấy rất nhiều tiếng bước chân, thế nhưng là không tìm được âm thanh ngọn nguồn, cuối cùng khom lưng mới chính thức nhìn thấy 'Quý hồn' !" Thiên Giang Nguyệt hít sâu một hơi, chuyện xảy ra tối hôm qua vẫn cứ rõ ràng trước mắt.

"Hình dáng gì quý hồn?" Thừa dịp Thiên Giang Nguyệt nói chuyện kẻ hở, Tiễn Thương Nhất nhẹ giọng hỏi một câu.

"Nói đúng ra ta chỉ nhìn thấy quý hồn chân trắng, vô cùng trắng bạch, so sánh thạch cao còn muốn trắng, hơn nữa có một luồng khí tức âm lãnh, loại cảm giác đó thật giống như ở lớn mùa đông rơi đèn kẻ nứt băng trong như thế, toàn thân dòng máu đều sắp muốn đông cứng." Thân thể Thiên Giang Nguyệt không tự nhiên run lên.

"Tại sao người chỉ có thể nhìn thấy chân trắng?" Tiễn Thương Nhất hỏi, "Lấy chiều cao của người cùng hình thể, không tồn tại eo không cúi xuống được tình huống, ở tình huống như vậy, mặc dù là theo dưới đáy quần xem, nhưng mà vẫn như cũ có thể nhìn thấy cao hai mét địa phương mới đúng."

"Ừm. . . Cao hai mét chân trắng, thậm chí càng cao hơn." Thiên Giang Nguyệt trả lời đồng thời nhìn Tiễn Thương Nhất một chút.

Ở trong ánh mắt này, Tiễn Thương Nhất nhìn thấy chợt lóe lên hoảng sợ.

"Ta phát hiện sau đó, liền rời khỏi nhà, chẳng qua tiếng bước chân vẫn như cũ theo ta, Dịch Thiên Lỗi nhà ở ở năm tầng, ta một đường hướng về dưới lầu chạy, vẫn chạy đến dưới lầu. Nhưng là loại cảm giác đó vẫn cứ không có biến mất, lúc này, chuyện kỳ quái xảy ra, ta chịu nâng lên, cái cảm giác này, thật giống như là một người trưởng thành đem một cái côn trùng nhắc lên như vậy, ta chịu nâng tới bốn, năm mét địa phương, khoảng chừng một tầng nửa cao lầu đó cao."

"Ta cúi đầu, nhìn thấy lại lúc này cảnh tượng, càng nói chuẩn xác là ta dưới đáy quần cảnh tượng, ở ta dưới đáy quần, vẫn như cũ chỉ có thể nhìn thấy 'Quý hồn' chân trắng, mà ta quay đầu lại nhưng cái gì đều không nhìn thấy. Trong bóng đêm, ta cứ vậy đi chịu mang theo, mãi đến tận một tiếng mèo kêu." Thiên Giang Nguyệt nói tới chỗ này, dừng lại một chút, "Ta liền xuống ở trên mặt đất."

". . . Bình thường mèo hoang?" Tiễn Thương Nhất hỏi.

"Không sai, tuy rằng rất khó mà tin nổi, nhưng. . . Tình huống liền là như vậy." Thiên Giang Nguyệt cười khổ một tiếng.

Tuy rằng Thiên Giang Nguyệt ở tự thuật thời điểm về mặt vô cùng sợ sệt, nhưng mà Tiễn Thương Nhất vững tin chính mình không có ở trong mắt hấn nhìn thấy tuyệt vọng.

"Ta nói xong, sau đó liền không cái gì, cũng không chỗ đặc biệt nào." Thiên Giang Nguyệt lại ngáp một cái.

"Mấy người đó còn chưa tới sao?" Tiễn Thương Nhất nhìn một chút xung quanh, Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình vẫn không có hình bóng, chẳng qua xung quanh cũng không có cảnh sát qua lại, cũng không có hư hư thực thực đồ thường khách du lịch.

Cần phải không khả năng nhanh như vậy. . .

Tiến Thương Nhất nghĩ thầm, chẳng qua vẫn là không dám thả lỏng.

Hai người lại đợi khoảng chừng nửa giờ, Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình đều đi tới An Khang công viên, hai người là dàn hàng xuất hiện.

"Để cho các người đợi lâu." Ngô Đồng mở miệng lên tiếng chào hỏi.

"Cũng còn tốt, không chờ bao lâu." Tiễn Thương Nhất trả lời một câu.

"Thương Nhất người vẫn tốt chứ, hôm nay ta lên mới nhìn thấy tin tức của người." Thập Lý Đình quan tâm hỏi.

"Cũng còn tốt, tạm thời không chuyện gì." Tiễn Thương Nhất cười cợt, không dự định với những chuyện này nhiều lời.

"Chúng ta hiện tại phải làm gì?" Thập Lý Đình có chút hưng phấn.

"Đi 'Ta' nhà đi, nơi này không tiện lắm trò chuyện." Thiên Giang Nguyệt đứng lên.

...

Dịch Thiên Lỗi nhà khoảng cách An Khang công viên chỉ có không tới mười phút bước đi, phòng của hắn ngay ở An Khang bên trong khu nhỏ, đây là một cái quản lý không quá nghiêm ngặt khu nhỏ, nói đúng ra An Khang khu nhỏ cũng không có cùng hoàn cảnh chung quanh cô lập ra đến, cũng chính là không có bảo an cùng tường che, bốn phương tám hướng đều có thể ra vào.

Mở cửa sau đó, ba phòng ngủ một phòng khách khoảng chừng 130 mét vuông gian phòng xuất hiện ở còn lại ba trong mắt người.

"Thật hâm mộ a!" Giọng điệu Thập Lý Đình vô cùng chua.

"Ngồi trước đi." Thiên Giang Nguyệt mở ra TV, sau đó theo trong tủ lạnh lấy ra nước có ga, lại từ trong phòng lấy ra một chút đồ ăn vặt, hắn đem những thứ đồ này đều bày ở phòng khách trên bàn. "Nước uống máy ở nơi đó, phía dưới có một lần tính cái ly." Hắn nói xong theo trong phòng của chính mình lấy ra một máy vi tính xách tay.

Lúc này trong ti vi đang tại truyền phát Kỳ Thành gần nhất tin thời sự.

"Hiện tại chúng ta cần nhất chú ý manh mối có hai cái, điều thứ nhất liền là nhà Kỳ Thành bên trong người giấu tên, nói cách khác ra thế giới này thật sự có quý người, điều thứ hai nhưng là cảnh sát, theo Thương Nhất trong miệng, ta hiểu rõ ràng một chút, đối với những này sự kiện thần quái, cảnh sát cũng không có giống chúng ta đã từng quan điểm xem phim như thế lãng tránh, mà là tỉ mỉ điều tra, ta nghĩ, có thể sẽ có phát hiện gì, tỷ như cảnh sát thông qua Internet mảnh khoẻ tìm tới người giấu tên cụ thể địa chỉ vẫn... vẫn."

Thiên Giang Nguyệt mở máy vi tính ra bước lên tức thời tán gẫu phần mềm, mở ra nhà Kỳ Thành group chat.

Qua nửa đêm, nhà Kỳ Thành bên trong tin tức đã vượt xa 999 số lượng.

"Tối hôm qua ta có at hết thầy phát qua 'Ta nghĩ xem quý' thành viên group, tổng cộng có 37 người, tối hôm qua trả lời ta có 6 người, lại thêm chúng ta 4 người, nói cách khác chỉ ít còn có 10 người tồn tại." Thiên Giang Nguyệt nhanh chóng lật một lần, tán gẫu ghi chép, sau đó ở nhà Kỳ Thành bên trong hỏi một câu, ai ai trả lời không có.

"Chưa hề trả lời, xem ra những người còn lại tồn tại xác suất không lớn." Thiên Giang Nguyệt mở ra một chai lọ chứa Sprite uống lên.

Tiền Thương Nhất dụi dụi con mắt, cảm giác thấy hơi mệt mỏi, nhưng mà hắn vẫn là chống đỡ, hiện tại tạm thời còn không phải ngủ thời gian, vì để cho chính mình tỉnh lại, hắn cầm lấy trên bàn khoai chiên bắt đầu ăn.

Thập Lý Đình thấy hai người đều bắt đầu ăn, cũng không có khách sáo, chẳng qua Ngô Đồng nhưng không có ăn những này đồ ăn vặt, cũng không có uống đồ uống, mà là cho mình rót một chén nước ấm.

"Ừm, rất tốt, bên trong người đã bắt đầu nghi ngờ này có phải là một trò đùa, này xác thực là một cái không sai ý tưởng, đối với không có trải qua tới hôm qua 'Xem quý' sự kiện thành viên group tới nói, xác thực là một cái không sai giải thích." Thiên Giang Nguyệt khen ngợi một câu.

"Giấu tên có xuất hiện sao?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Haizz, ta cảm giác chúng ta lại như một cái không còn đầu ruồi nặng, chỉ có thể khắp nơi rối loạn đâm vào." Thập Lý Đình than thở, một cái tay chống gò má của chính mình, biểu cảm trên mặt vô cùng chán chường.

"Chờ đã, giấu tên xuất hiện!" Thiên Giang Nguyệt lớn tiếng nói một câu.

Sau khi nghe, còn lại ba người đều tiến đến máy tính bên.

Tiền Thương Nhất nhìn một chút, nói: "Ta đoán muốn ẩn danh tin tức cá nhân sẽ không có biện pháp kiểm tra, người xem một chút cái này giấu tên cùng bốn ngày trước giấu tên có phải là đồng nhất người, có lẽ là một số có ác thú vị thành viên group giả trang."

Lúc này giấu tên nói một câu nói là: Hiện tại, các người tin tưởng có quý a?

Phía dưới rất nhiều thành viên group đều đang chất vấn giấu tên kết quả làm chuyện gì, chẳng qua giấu tên cũng không để ý tới những người này.

Thiên Giang Nguyệt mở ra giấu tên tin tức cá nhân, quả nhiên như Tiền Thương Nhất dự liệu, không cách nào kiểm tra, càng nói chuẩn xác là không có tìm được người này.

"Vậy thì kỳ quái." Thập Lý Đình đầy mặt nghi hoặc.

Lúc này, một cái thơ mời tức truyền đến, dĩ nhiên là giấu tên mời Thiên Giang Nguyệt tiến vào một cái khác group.

Thiên Giang Nguyệt nhìn một chút còn lại ba người một chút, sau đó chọn xuống đồng ý nút bấm.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Gần đến buổi tối

Đây là một cái mới xây group, group tên gọi gọi là 'Gặp quý group', giấu tên là group chủ group cùng nhân viên quản lý, thêm vào giấu tên, tổng cộng là chỉ có 8 người.

"Ba người các người người không thêm đi vào, không phải vậy hẳn là 11 người." Thiên Giang Nguyệt nhìn chung quanh một chút.

Hiện rõ ở bên trong phòng tình huống là như vậy, Thiên Giang Nguyệt ngồi ở trong sofa, Tiền Thương Nhất thì lại ngồi ở bên trái hẳn, Thập Lý Đình cùng Ngô Đồng ngồi ở Thiên Giang Nguyệt bên phải, bốn người lúc này đều nhìn chăm chăm màn hình.

"Theo tình huống trước mắt đến xem, ở 'Quý hồn' tấn công dưới tiếp tục sinh sống người có thể chỉ có mười người." Thiên Giang Nguyệt nói.

"Rất có thể, coi như đã từng phát qua 'Ta muốn xem quý' người tối hôm qua là đang ngủ, ở quý hồn tấn công dưới, hoặc là chết, hoặc là tỉnh lại, tuyệt đối không khả năng như chưa từng xảy ra gì cả như thế." Ngô Đồng nói ra phân tích của chính mình.

"Ừ ừ, chị Ngô Đồng nói quá đúng rồi." Thập Lý Đình bỗng nhiên tỉnh ngộ.

"Đem chúng ta cũng leo lên đi, bốn mở cũng không có vấn đề." Tiền Thương Nhất vỗ vỗ vai Thiên Giang Nguyệt.

Rất nhanh, Thiên Giang Nguyệt liền đem còn lại ba người số tài khoản cũng bước lên đi tới, sau đó toàn bộ đồng ý này một 'Gặp quý group' mời, mà ba người này gia nhập vào sau đó, giấu tên liền bắt đầu nói chuyện.

"Hiện tại, các người tin không?" Giấu tên lại lặp lại vấn đề này.

"Người kết quả là ai?" Một cái nick là Duyên Phận Bầu Trời người trả lời một câu.

"Đúng đấy, người kết quả là ai?" Nick Tiểu Thiểm Thiểm cũng trả lời một câu.

"Ta là ai đều không quan trọng, đúng không? Các người chân chính quan tâm vấn đề là các người vẫn sẽ không gặp lại quý." Giấu tên tin tức xuất hiện ở trên màn ảnh.

"Kết quả có thể hay không?" Theo giữa những hàng chữ có thể thấy được Duyên Phận Bầu Trời tức giận hết sức.

"Buổi tối, xưa nay đều không phải thuộc về cho các người thời gian." Giấu tên không có trực tiếp trả lời vấn đề.

"Có ý gì?" Duyên Phận Bầu Trời trở về cái tin tức.

"Nếu như đêm nay các người còn có thể sống sót, vậy ta liền tiếp tục trả lời vấn đề của các người, hiện tại, quý trọng các người cuối cùng thời gian đi, bởi vì chúng nó chưa từng có nhân từ nói chuyện." Giấu tên sau khi nói xong ảnh chân dung liền biến thành bụi.

Bốn người đều không nói gì, lẳng lặng mà nhìn màn hình máy vi tính.

"Ý hẳn là. . . Chúng ta đêm nay còn muốn. . ." Thập Lý Đình đánh vỡ lặng im.

"Cần phải liên là như vậy, mỗi một ngày đều tương đương với từng cái từng cái sát hạch, chỉ có thành công thắng cấp đến cái kế tiếp sát hạch người mới có thể thu được càng nhiều tin tức, cái này cái gọi là người giấu tên tựa hồ đang sàng lọc cái gì." Ngô Đồng nhấp một hớp nước ấm, trên mặt y nguyên mang theo mỉm cười.

"Tại sao các người xem ra đều rất bình tĩnh a, lẽ nào các người căn bản không để ý?" Biết rõ bản thân mình sau đó phải đối mặt chuyện gì sau đó, Thập Lý Đình căn bản bình tĩnh không tới.

Loại này biết rõ nguy hiểm muốn tới, nhưng là chính mình nhưng không có cách nào tránh khỏi cảm giác vô cùng khó chịu, thật giống như mình bị quán vào trên ghế, mà cái ghế phía dưới sắp đặt một cái bom hẹn giờ, đồng thời đang tại đếm ngược.

"Thập Lý Đình, không có một bộ phim sẽ làm diễn viên không có bất kỳ nguy hiểm nào vượt qua, có lẽ có một ít bộ phim nhìn bề ngoài không bất kỳ nguy hiểm nào, nhưng là ở chúng ta không nhìn thấy địa phương, có lẽ nguy cơ chính xác đang nổi lên, nếu như chúng ta không thể sớm ngăn cản những nguy hiểm này, chờ cuối cùng nó tung phát lúc đi ra, chúng ta duy nhất có thể làm sự việc liên là nhớ lại cuộc đời của chính mình." Ngô Đồng an ủi một

câu, những chuyện này Thập Lý Đình sớm muộn muốn đổi mặt, nhưng mà, đối với nàng mà nói, những nguy hiểm này nàng đã sớm tiếp thu, phim địa ngục chân chính khiến người ta khủng bố địa phương, cũng không chỉ là nguy hiểm.

"Kỳ thực không cần quá lo lắng, chỉ ít chúng ta ban ngày không gặp nguy hiểm không phải sao?" Thiên Giang Nguyệt nói một câu, sau đó quay đầu nhìn một chút Tiền Thương Nhất, "Đương nhiên, người không giống nhau."

"Đừng nói, ta trước tiên ngủ, nếu như ta không đoán sai, cảnh sát bên kia nhất định cũng sẽ có tiến triển, lần này bộ phim không giống nhau." Tiền Thương Nhất đem đồ uống uống một hộp ánh sáng, sau đó hướng về phòng khách đi đến.

Thiên Giang Nguyệt ngáp một cái, đối với bên cạnh Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình nói rằng: "Ta cũng mệt mỏi, các người liền xem trước một chút TV đi. Nếu như các người không có chuyện gì khác, đêm nay chúng ta bốn người liền ở cùng nhau vượt qua đi, có lẽ có thể phát hiện cái gì, lẫn nhau trong lúc đó cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau."

"Ừm, ta cũng là nghĩ như vậy." Ngô Đồng gật đầu một cái.

Thập Lý Đình không nói gì, về mặt của nàng vô cùng do dự, trong đầu ở cân nhắc cái gì.

Thiên Giang Nguyệt nhìn thấy nét mặt Thập Lý Đình sau đó, cúi đầu liếc mắt nhìn sàn nhà, không nói gì, trực tiếp đi hướng mình phòng ngủ.

Tất cả những thứ này, Ngô Đồng đều nhìn ở trong mắt, chẳng qua nàng cũng không nói gì, mà là lại cho mình rót một chén nước ấm, đồng thời cũng giúp Thập Lý Đình rót một chén.

"Uống trước chén nước ấm đi, đối với cái bụng tốt." Ngô Đồng đối với Thập Lý Đình dịu dàng nói rằng.

"Cảm ơn chị Ngô Đồng." Thập Lý Đình miễn cưỡng vui cười, tiếp nhận trong tay Ngô Đồng một lần chén nước.

...

Cùng lúc đó, ở thành phố đồn cảnh sát trong phòng làm việc, một người đàn ông tuổi trung niên tức giận đang nổi giận, trên mặt hằn chòm râu thô đến vô cùng sạch sẽ, làm cho người ta cảm giác vô cùng giàu kinh nghiệm, hẳn là Kỳ Thành trưởng cục cảnh sát Tần Lạc. Hắn phía trước đang đứng năm tên cảnh sát, đều là Kỳ Thành một khu vực nào đó người phụ trách.

"Ai có thể nói cho ta, chuyện gì thế này?" Tần Lạc đem báo cáo trong tay về phía trước đẩy một cái, "Một buổi tối hai mươi bốn người ly kỳ cái chết! Các người nhưng không có bất kỳ kẻ tình nghi, lẽ nào bọn họ đều là tự sát à!"

"Cục Tần, dựa theo tay ta dưới nói, có một người chứng kiến biểu hiện vô cùng kỳ quái." Hạ Hồng Chấn cẩn thận trả lời, tận lực không chạm được Tần Lạc khu mìn.

"Làm sao cái kỳ quái phương pháp?" Tần Lạc nghiêm mặt hỏi.

"Thuộc hạ của ta hỏi thăm hắn thời điểm, hắn lại đánh lén cảnh sát chạy trốn, cục Tần người nói này có kỳ quái hay không?" Hạ Hồng Chấn gia tăng âm lượng, rõ ràng hắn đối với điểm này cũng vô cùng nghi ngờ.

"Người này tên gọi là gì." Tâm tình của Tần Lạc hơi khá hơn một chút.

"Kêu. . . Kêu. . . Hoắc Tôn, đúng, liền gọi tên này." Hạ Hồng Chấn sau khi nói xong chính mình còn gật đầu một cái, tựa hồ đang đắc chí.

"Hắn ngoại trừ chạy trốn ở ngoài còn có chỗ nào đáng ngờ? Các người điều tra ra cái gì không có?" Hai tay Tần Lạc mười ngón giao nhau thả ở trên bàn làm việc.

"Áy. . ." Hạ Hồng Chấn trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên không có cái gì có thể nói ra khỏi miệng.

"Chẳng lẽ muốn chờ ta đi điều tra sao?" Âm thanh Tần Lạc lại gia tăng, thật giống như gào phun ra núi lửa.

"Không không không, cục Tần, người nghe ta nói, chúng ta điều tra, nhưng là không có phát hiện chỗ đặc biệt nào. . ." Nói đến phần sau thời điểm, âm thanh Hạ Hồng Chấn càng ngày càng nhỏ, đến cuối cùng thật giống như muỗi tiếng ông ông như thế.

"Trầm Tĩnh, người nói cho ta nghe một chút." Tần Lạc đưa mắt nhìn sang một người khác cảnh sát.

Tên này cảnh sát bụng bia vô cùng rõ ràng, trên mặt thịt mỡ cũng rất nhiều.

"Ừm. . . Cục Tần, muốn ta xem, nói không chắc đúng là tự tử!" Trầm Tĩnh trừng lớn hai mắt, nói ra chính mình động trời vô cùng đáp án.

"Nói láo!" Tay phải Tần Lạc bàn tay mạnh mẽ vỗ bàn.

"Cục Tần, kỳ thực tối hôm qua vụ án, cứ nói ta quản hạt khu vực xảy ra án mạng tới nói, ngoại trừ đều ở cùng một buổi tối cái chết điểm này ở ngoài, còn có càng quan trọng một chút." Ngụy Thành Hòa mở miệng, cũng còn lại hai tên cảnh sát so với, hẳn tuổi tác muốn nhỏ hơn một chút, chẳng qua nhưng trái lại so sánh hai gã khác cảnh sát càng thêm thận trọng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Bất đồng

Nghe được Ngự Thành Hòa, Tần Lạc hiếm thấy nở nụ cười một lần, "Tiểu Ngự, người nói cho ta nghe một chút, còn có điểm nào cũng vô cùng trọng yếu?"

"Người chết đáng chết đều không bình thường, chúng ta bình thường điều tra vụ án trong, người chết bỏ mạng phương thức đều khá bình thường, cho dù có một hai lên vụ án không bình thường, cũng đều có nó nguyên nhân, nhưng mà ở tối hôm qua vụ án trong, người chết cái chết nhưng rất kỳ quái, không, càng nói chuẩn xác là bị chết vô cùng khủng bố." Ở Ngự Thành Hòa tự thuật trong, văn phòng cũng giống như bịt kín một ít bóng mờ.

"Nói tiếp." Tần Lạc gật đầu một cái, đối với Ngự Thành Hòa biểu thị khẳng định.

"Ta đưa một cái ví dụ, cũng là tối hôm qua sinh án mạng, người chết chỉ là một vừa vận tốt nghiệp học sinh, dừng ở công ty cung cấp trong túc xá, bởi vì đồng nghiệp của hắn từ chức, trong lúc nhất thời vừa không có mới công nhân viên vào ở đến, vì lẽ đó người học sinh này là một người đơn độc một gian phòng. Theo chúng ta điều tra tình huống đến xem, tên này người chết quan hệ giữa người với người không được tốt lắm, nhưng tuyệt đối cũng không kém, cho tới nói cần tiền, hắn một vừa vận tốt nghiệp thực tập sinh cũng không có quá nhiều tiền bạc, càng không cần phải nói cái gì món đồ quý trọng, giết vì tình, cũng không khả năng, người học sinh này không yêu đi ra ngoài vận động." Ngự Thành Hòa nói rồi rất nhiều, chẳng qua nhưng đều không có nói đến hắn vừa này nâng lên trọng điểm trên.

"Tiểu Ngự, nói chuyện nói điểm chính ta cùng người đã nói rất nhiều lần, người mới vừa nói những thứ kia có thể hơi đẩy sau một chút, người lần sau phải chú ý." Tần Lạc nhắc nhở một câu.

"Há, tốt a." Ngự Thành Hòa chớp mắt nhìn, cảm thấy được chính mình lại phạm vào đồng dạng tật xấu, "Người học sinh này cái chết đặc biệt đáng sợ, tay chân của hắn đều là chịu sống sờ sờ kéo đứt."

"Người nói cái gì?" Tần Lạc cau mày hỏi.

"Người học sinh này cái chết lại như cổ trang kịch truyền hình bên trong ngũ mã phân thân như thế, hơn nữa theo hiện trường vết máu đến phân tích, công ty ký túc xá xác thực là thứ nhất án hiện trường, không tồn tại trước tiên thông qua máy móc phân thân lại di chuyển đến công ty ký túc xá tình huống." Ngự Thành Hòa cao giọng nói rằng.

Tần Lạc cúi đầu suy nghĩ một chút, không có lập tức làm quyết định, mà là tiếp tục hỏi: "Các người thì sao? Trong tay các người án mạng cũng là như vậy phải không?"

"Gần như." Còn lại cảnh sát đáp.

Lúc này, Tần Lạc trên bàn làm việc điện thoại vang lên, hắn nhìn một chút dây số, sau đó lập tức cầm lấy micro, "Mục thị trưởng, tìm ta có chuyện gì a? Ta biết, chuyện này ta hiện tại đang tại xử lý, chẳng qua tình huống có chút phức tạp. Ừ, một khi có bất kỳ tiến triển ta đều sẽ báo cáo cho người, điểm này xin người yên tâm."

Đem micro bỏ xuống sau, Tần Lạc đối diện trước cảnh sát phát phát tay, "Các người trước tiên đi điều tra, ngày mai cho ta một cái xác định kết quả."

"Kết quả gì a?" Trầm Tĩnh hỏi.

Tần Lạc sau khi nghe, lờ mờ Trầm Tĩnh một chút, giận đến suýt chút nữa nói không ra lời.

"Cục Tần người nghi ngờ những này vụ án trong lúc đó có liên hệ?" Ngự Thành Hòa ngộ đến ý Tần Lạc.

"Có ý nghĩ này." Tần Lạc gật đầu một cái, "Nhớ kỹ ta, ngày mai ta muốn một kết quả. Ta sau đó muốn đi mở một cái hội nghị trọng yếu, các người đi xuống trước đi."

Chờ tất cả mọi người đều sau khi rời đi, đầu Tần Lạc phục ở trên bàn làm việc, hắn cảm giác mắt trái của chính mình da đang không ngừng nhảy, huyết thái dương cũng có chút đau.

Qua một lát, Tần Lạc ngẩng đầu lên, cầm lấy micro, sau đó ấn xuống một chuỗi chữ số.

...

Nguy Thành Hòa điều khiển xe cảnh sát trở về phân cục, trên đường hẳn có chút mất tập trung, suýt chút nữa vượt đèn đỏ.

"Nếu như những này vụ án có liên hệ, sẽ là cái gì liên hệ đâu? Coi như hung thủ là phương tây nói tới liên hoàn sát thủ, cũng không khả năng ở cùng một buổi tối phạm vào nhiều như vậy loài người không cách nào hoàn thành vụ án, lẽ nào như cái gì bộ phim như thế, những này chỉ là một số người giàu chơi trò chơi, nhưng là... Cũng quá khuếch trương. Nếu như đúng là như vậy, có lẽ những này người giàu tập hợp lại đến sức mạnh cũng có thể lật đổ một chút quốc gia nhỏ." Nguy Thành Hòa lắc lắc đầu, đem cái này hoang đường ý nghĩ vứt ra đầu.

"Nếu như giải quyết không được, liền đi tìm hán đi, hẳn cần phải đối với những chuyện này cảm thấy rất hứng thú, có hẳn tham dự có lẽ sẽ có đặc biệt gì hiện rõ." Nguy Thành Hòa đạp dưới chân ga, tăng nhanh xe.

...

Mặt trời từ từ chìm vào đường chân trời trở xuống, An Khang khu nhỏ ánh đèn cũng từ từ sáng lên, đến buổi tối, An Khang khu nhỏ trái lại càng náo nhiệt.

Tiền Thương Nhất theo dõi bụng trong tình lại, ngoài cửa sổ, chỉ còn dư lại cuối cùng một chút ánh mặt trời.

"Lại đến muộn lên à." Tiền Thương Nhất rời giường, mở cửa phòng sau nghe thấy được bữa cơm hương, Thập Lý Đình cùng Thiên Giang Nguyệt chính xác ngồi ở trên ghế, chẳng qua khoảng cách của hai người cách xa nhau khá xa, nhà bếp thì lại truyền đến xào rau âm thanh.

"Ngô Đồng ở làm cơm tối." Thiên Giang Nguyệt nói một câu.

"Bữa tối cuối cùng?" Tiền Thương Nhất mở ra cái chuyện cười.

"Hi vọng không phải." Đôi mắt Thiên Giang Nguyệt nhìn dưới mặt đất, không biết đang suy nghĩ gì.

Rất nhanh, Ngô Đồng liền xào kỹ, trên bàn bày năm món ăn, hai mặn hai chay một nước canh, dinh dưỡng vô cùng cân đối.

Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt rất nhanh sẽ làm được từng người chỗ ngồi, nhưng mà Thập Lý Đình vẫn cứ ngồi ở trên ghế, tựa hồ đang ngột ngạt.

"Làm sao? Không ăn cơm không thể được." Ngô Đồng khuyên lơn.

Lúc này, Thiên Giang Nguyệt đã cảm từ bản thân bát đĩa bắt đầu ăn, căn bản không có đợi người ý.

Tiền Thương Nhất cầm đĩa lên, chẳng qua nhưng không hề ra tay, một lát sau hẳn lại để xuống, sau đó đứng dậy đi tới phòng khách.

"Nếu như ngươi là vì duy trì vóc người, cái kia hoàn toàn không cần thiết, nếu như ở vô cùng thời điểm máu chốt không có sức lực, đánh đổi có thể sẽ lớn đến ngươi không thể chịu đựng." Ngô Đồng lại khuyên một câu.

"Không cần, ngươi trước tiên đi ăn đi, nàng không phải vì duy trì vóc người, mà là cảm giác cùng chúng ta hoàn toàn không hợp, vì lẽ đó ở theo bản năng chống lại chúng ta." Tiền Thương Nhất vỗ vỗ vai Ngô Đồng.

"Hoàn toàn không hợp?" Ngô Đồng chớp mắt nhìn.

"Ừm, tuy rằng ngươi đã rất chăm sóc nàng, nhưng mà làm một tên người mới, nàng cho là mình thu được chú ý còn chưa đủ, chỉ ít ta đối với nàng không cái gì chăm sóc, càng không cần phải nói Thiên Giang Nguyệt." Tiền Thương Nhất chỉ chỉ đang tại nhà bếp ăn ngấu ăn nghiến Thiên Giang Nguyệt, lúc này hẳn đã ăn xong một bát bữa cơm.

"Cái gì người mới không người mới, theo xe taxi đi xuống sau đó, ngoại trừ chị Ngô Đồng cùng ta nói rồi một chút bộ phim thể giới cần thiết phải chú ý địa phương, ngươi cùng Thiên Giang Nguyệt trên căn bản cũng không nói gì, ngoài ra, chị Ngô Đồng còn nói cho ta biết rất nhiều kỹ xảo, những này đều đối với ta có trợ giúp rất lớn, nhưng là các ngươi làm cái gì?" Thập Lý Đình chỉ vào Tiền Thương Nhất mũi nói rằng.

"Còn nói cái gì tối hôm nay ở cùng một chỗ nhìn sẽ có thu hoạch gì, các ngươi đều có kỹ năng và đạo cụ, mà ta một người mới không có thứ gì, đến thời điểm nếu như quý hôn tán công chúng ta bốn người, ngoại trừ chị Ngô Đồng có thể sẽ trợ giúp ta ở ngoài, các ngươi có lẽ đều chỉ có thể bảo vệ mình, cùng với như vậy, ta còn không bằng rồi cùng chị Ngô Đồng ở cùng một chỗ."

Âm thanh nàng vô cùng lớn, cho dù đang ở nhà bếp Thiên Giang Nguyệt cũng có thể hoàn toàn nghe được.

"Thập Lý Đình, bọn họ chỉ là không quen bày tỏ chính mình mà thôi." Ngô Đồng đang cố gắng duy trì đoàn đội ổn định.

"Ý đồ này xác thực cũng không sai, hai người một đội, lẫn nhau trong lúc đó cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau, Ngô Đồng, không bằng ngươi thì đồng ý nàng, nếu như nàng ăn cơm, ngươi rồi cùng nàng một tổ, mà ta cùng Thiên Giang Nguyệt một tổ." Tiền Thương Nhất ở cạnh thận suy nghĩ khả năng này.

"Thương Nhất." Ngô Đồng lắc lắc đầu, ra hiệu Tiền Thương Nhất không nên nói nữa những câu nói này.

"Nếu như dựa vào đạo cụ cùng skill liền có thể bảo đảm chính mình không chết, như vậy có lẽ hiện rõ ở phim địa ngục bên trong đã người đồng như mắc cửi." Thiên Giang Nguyệt từ phòng bếp truyền đến.

"Ngô Đồng, ta nghiêm túc, tình huống của ta cùng các người không giống nhau, ta có thể còn sẽ phải chịu cảnh sát truy nã, hai người một tổ nói không chắc càng tốt hơn." Tiền Thương Nhất nhìn con mắt Ngô Đồng nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 168: Được lợi cho chính mình

"Được rồi." Ngô Đồng thở dài.

Thấy Ngô Đồng đáp ứng rồi, Tiền Thương Nhất cũng không tiếp tục nói nữa, mà trở lại nhà bếp, lúc này Thiên Giang Nguyệt lại ăn một bát bữa cơm, hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn, hình như còn dự định tiếp tục ăn.

Ngô Đồng giúp Thập Lý Đình đựng bát cơm, còn gấp rất nhiều món ăn.

"Ăn chút đi, cái bụng sẽ đói bụng." Ngô Đồng lộ ra dịu dàng nụ cười.

Thập Lý Đình ừ một tiếng, tiếp nhận bát đĩa, bắt đầu ăn.

Lúc này Thập Lý Đình một người ngồi ở phòng khách ăn cơm, mà còn lại ba người thì lại ngồi ở trước bàn ăn, không có một cái nói chuyện, cả phòng trong âm thanh cũng chỉ có mấy truyền hình vẫn ở truyền phát gần nhất nóng điểm tin thời sự.

Sau buổi cơm tối, Ngô Đồng liền mang theo Thập Lý Đình rời đi, càng nói chuẩn xác là trở lại Đỗ Y Huyền nhà.

"Ta cảm giác chúng ta đã biến thành người xấu." Thiên Giang Nguyệt để chén đĩa xuống.

"Vẫn tốt chứ, ta nghĩ tới rồi một người bạn, hắn đối với người mới gần như cũng như vậy, trên căn bản cái gì cũng không nói, có thể là gặp quá nhiều chết đi người mới, cảm giác lãng phí thời gian đi." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, tiếp tục ăn cơm.

Nghe được Tiền Thương Nhất, Thiên Giang Nguyệt không hề trả lời, mà là đem chiếc đĩa đặt tại bàn ăn bên trái, đem bát đặt tại bàn ăn bên phải, "Phim địa ngục bên trong diễn viên cũng là người, tuy rằng vẫn ở đóng vai không giống nhân vật, nhưng trên bản chất vẫn cứ là loài người, bởi vậy, lòng người là không cách nào lảng tránh vấn đề."

"Hả?" Tiền Thương Nhất dừng lại động tác trong tay của chính mình.

"Bên trái chiếc đĩa cùng bên phải bát đại diện lòng người hai thái cực, bên trái là được lợi cho chính mình cực đoan, mà bên phải là lợi cho người cực đoan." Thiên Giang Nguyệt nói tới chỗ này nắm một cái cơm, sau đó rơi xuống chiếc đĩa cùng trong chén, ở giữa số lượng rất nhiều, hai đầu số lượng rất ít, "Phần lớn người đều nằm ở ở giữa bộ phận, đang suy nghĩ vấn đề thời điểm, có mấy người càng thiên về tự mình một chút, có một ít người càng thiên về toàn thể một chút, mà dù thế nào hướng cái nào một bên kéo dài, nắm giữ loại tính cách này người chỉ có thể càng ngày càng ít, nếu như dùng hình vẽ đến biểu thị đi ra, liền là một cái bậc hàm số chính hình vẽ."

"Vì lẽ đó?" Tiền Thương Nhất đem bát đĩa để xuống.

"Người cho rằng ở trong những người này, một loại nào tính cách người càng có thể có thể sống sót?" Thiên Giang Nguyệt cười hỏi.

"Khó nói, người quá thiếu, chẳng qua bất kể là rất tới gần chiếc đĩa bên này vẫn là rất tới gần bát bên này tính người ta đều gặp, sinh tồn xác suất cùng ở giữa này một số người cũng không có quá nhiều khác biệt đi, vẫn là xem một người năng lực." Tiền Thương Nhất cười cợt, nói ra chính mình trả lời.

"Nói rất đúng, bất kể là càng lợi cho mình vẫn là càng lợi cho người, đều cùng năng lực có quan hệ, chẳng qua, năng lực chênh lệch người bất kể là được lợi cho chính mình vẫn là lợi cho người tựa hồ cũng không thể nào làm người thích, hơn nữa sinh tồn lực rõ ràng đều rất thấp, vì lẽ đó, chúng ta có thể ngầm thừa nhận năng lực đều rất mạnh, ít nhất phải cao hơn người bình thường, hiện tại đâu? Người cho rằng cái nào một bên càng dễ dàng sống sót?" Thiên Giang Nguyệt truy hỏi.

"Người nói trước đi đi." Tiền Thương Nhất dùng Thiên Giang Nguyệt ở An Khang công viên trả lời hắn.

"Nếu người không muốn trả lời, thì thôi." Thiên Giang Nguyệt nở nụ cười một tiếng, đem bát đũa một lần nữa để tốt.

"Ngược lại không là không muốn, sinh tồn hay không điều kiện quá nhiều, như người vậy đơn giản hoá xử lý vèn vèn đưa ra hai cái lựa chọn, ta căn bản là không có cách bày tỏ ra ý nghĩ của chính mình." Tiền Thương Nhất cầm lấy chiếc đũa, lại bắt đầu bắt đầu ăn.

"Ồ?" Thiên Giang Nguyệt hơi chớp nhìn, đối với Tiền Thương Nhất cảm thấy rất hứng thú, "Có thể nói rằng?"

"Theo một người góc độ đến xem, phạm vi lớn mà nói, được lợi cho chính mình có thể sinh tồn đi xuống xác suất khẳng định là lớn hơn lợi cho người, trừ khi có lực lượng nào đó cưỡng ép cân bằng hai phương diện này quan hệ, tỷ như được lợi cho chính mình khen thưởng liền ít đi một chút, phản thưởng lợi người liền nhiều một chút, nhưng mà đây, nếu như đem loài người coi như toàn thể, như vậy một người lợi cho người hành vi, không thể nghi ngờ đối với toàn thể càng có lợi, vào lúc này" Tiền Thương Nhất lời còn chưa nói hết liền chịu Thiên Giang Nguyệt đánh gãy.

"Chỉ suy xét một người." Thiên Giang Nguyệt nói.

"Kỳ thực, phần lớn thời điểm một người cùng toàn thể không hẳn muốn cắt rời ra, người đây là cưỡng ép chế tạo vấn đề." Tiền Thương Nhất sau khi nói xong không có trả lời nữa, rõ ràng đối với Thiên Giang Nguyệt vấn đề đã mất đi hứng thú.

Mãi cho đến Tiền Thương Nhất ăn xong, hai người đều không nói gì thêm.

Buổi tối rất nhanh đến, hai người đều ngồi ở trên ghế sofa, mấy vị tính xách tay vẫn cứ bày để lên bàn, trong group gặp quỷ lại hiện ra vô số tin tức, chẳng qua phần lớn đều là ở hỏi thăm giấu tên, tình cờ cũng có một chút thành viên group đang thảo luận, đáng tiếc, nhiều là bình thường suy đoán, không có quá nhiều ý nghĩa.

"Chuẩn bị một chút ánh nến đi, để ngừa lở như." Tiền Thương Nhất nói rằng.

Bởi vì đây là gian phòng Dịch Thiên Lỗ, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất hỏi Thiên Giang Nguyệt, nếu như có, liền không cần lại mua.

"Dịch Thiên Lỗ trong nhà có những này đồ dùng thiết yếu, ta đi lấy." Thiên Giang Nguyệt đứng lên, đi tới nhà bếp.

Trên tường treo đồng hồ kim đồng hồ không ngừng chuyển động, rất nhanh sẽ chỉ về 12 giờ đúng.

Bởi vì buổi chiều hai người đều có ngủ qua, vì lẽ đó tinh thần coi như không tệ.

Lại qua khoảng chừng nửa giờ, ánh đèn đột nhiên lấp loé, sau đó tắt, chẳng qua cùng tối hôm qua không giống, lần này liền màn hình mấy vị tính cùng mấy truyền hình màn hình đều tắt, cả phòng một vùng tăm tối, không có một tia sáng.

Hai người đưa tay bắt được đồng nhất cái đèn pin cầm tay, lại đồng thời buông tay ra.

"Tình huống có chút không đúng, để ta cầm." Âm thanh Thiên Giang Nguyệt vang lên.

"Có thể." Tiền Thương Nhất biết hiện tại không phải tranh luận thời điểm, cùng với lãng phí thời gian, chẳng bằng trước hết để cho Thiên Giang Nguyệt mở ra đèn pin cầm tay, sau đó chính mình lấy thêm.

Thiên Giang Nguyệt cầm lấy đèn bin, thúc đẩy công tắc, chẳng qua cả phòng vẫn cứ một vùng tăm tối, không có bất kỳ ánh sáng, "Hồng rồi sao?" Hắn lại lần nữa mở ra mấy lần, "Không nên, ta vừa nãy đã từng thử là tốt, người thử xem ngọn nến."

Tay Tiền Thương Nhất ở trên bàn tìm tòi, một cái tay tìm thấy cái bật lửa, cái tay còn lại nhưng tìm thấy một cái ướt lạnh vật thể, cảm giác vô cùng như mới từ trong tủ lạnh lấy ra đông băng thịt heo.

Trên bàn có loại này cảm giác đồ vật sao?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Đồng thời hắn tóm lấy cái bật lửa cái kia một cái tay cũng nhấn xuống cái bật lửa công tắc, nhưng là vẫn không có bất kỳ ngọn lửa, chẳng qua, tay nhưng cảm giác được nhiệt lượng.

"Cái bật lửa cũng không được, chẳng qua, ta cảm giác được ngọn lửa độ ẩm, có thể là ta thị giác chịu đến ảnh hưởng." Tiền Thương Nhất nói một câu, lúc này hắn cũng xác định, trên bàn không có bất kỳ vật thể có loại này cảm giác, vì lẽ đó hắn đồng thời buông ra hai tay.

Chẳng qua, Thiên Giang Nguyệt không có bất kỳ đáp lại.

"Thiên Giang Nguyệt?" Tiền Thương Nhất hô một tiếng, đồng thời đứng lên.

Ở đưa tay không thấy được năm ngón trong môi trường, chỉ có thể dựa vào thính giác cùng xúc giác phân biệt phương hướng, cho dù trong đầu có cả phòng bản đồ, nhưng mà chân chính đi lên, chính mình bước ra khoảng cách cùng trong đầu cảm giác khoảng cách không hẳn như thế.

Vẫn không có bất kỳ đáp lại, giống như Thiên Giang Nguyệt căn bản không ở bên trong phòng như thế.

Tùng tùng tùng tùng.

Thanh âm kỳ quái truyền vào trong tai, thanh âm không lớn, nhưng vô cùng chói tai.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Rơi xuống

"Nói cách khác, ta hiện tại là người mù?" Tiễn Thương Nhất nói.

Đem sự chú ý đặt ở hai lỗ tai trên sau đó, tùng tùng tùng âm thanh càng lớn.

"Rời đi trước đi, đây là khu nhỏ, nếu như có thể tìm tới người trợ giúp ta, hoặc là... Coi như không giúp ta, chỉ cần có người, thì có thể chia sẻ ta áp lực." Tiễn Thương Nhất hướng về cửa chống trộm đi đến, hẳn không có quên chuyện tối ngày hôm qua, đối với 'Quý hôn' tới nói, hình như không có giết người này mà không giết một người khác lời giải thích.

Nhưng là hẳn vừa vịn đi vài bước liền chịu bỏ nhào, trên mình truyền đến cảm xúc cùng vừa nãy ở trên bàn tìm thấy không biết tên đồ vật cảm xúc giống như đúc.

Hắn dùng sức đẩy, lại phát hiện đẩy không ra, "Kết quả là món đồ quý quái gì vậy?"

Tùng tùng tùng tùng!

Âm thanh ở vang lên bên tai.

Cảm giác sự việc càng ngày càng không đúng, Tiễn Thương Nhất dùng nắm đấm tầng tầng đập mấy lần sau đó, cảm giác trên mình áp lực nhẹ đi nhiều, ngay sau đó hẳn vội vã bỏ lên, tiếp tục như phòng trộm cấp hướng cửa chạy đi.

Hắn mở cửa, trước mắt trong nháy mắt khôi phục ánh sáng, trước mặt hành lang ánh đèn thừa thớt, tuy rằng lờ mờ, nhưng là lúc này lại để Tiễn Thương Nhất có một luồng cảm giác an toàn, đây là loài người bản năng đối với ánh sáng dựa vào.

Ta mặt sau sẽ là cái gì?

Trong giây lát này, trong lòng Tiễn Thương Nhất dâng lên mãnh liệt muốn quay đầu lại xem ý nghĩ.

Tùng tùng tùng tùng!

Âm thanh này lại đến gần rồi, hình như gần trong gang tấc.

Hắn đầu xoay chuyển một nửa, tiếp tục đi ra khỏi phòng, bỏ đi quay đầu lại xem ý nghĩ.

Vẫn xuống lầu, Tiễn Thương Nhất đều không quay đầu nhìn, "Nhất định có gì đó quái lạ, ta ở gian phòng thời điểm, không có thị giác, có thể nhìn khắp nơi, mở cửa ra sau đó, lập tức liền có thị giác, đây là không phải ở mê hoặc ta quay đầu lại? Cho dù là ở chạy thực mạng nguy hiểm tình huống, người cũng sẽ không tự giác quay đầu lại nhìn tình huống, càng không cần phải nói ta tình huống bây giờ."

Chính là bởi vì suy xét đến điểm này, Tiễn Thương Nhất mới vẫn khác chế chính mình, đây là hẳn đối với nguy hiểm trực giác.

Đi tới dưới lầu, không khí trong lành vọt vào xoang mũi, để Tiễn Thương Nhất cảm giác dễ chịu chút.

Một tiếng vang thật lớn, thủy tinh chịu đánh vỡ âm thanh truyền đến, là trên không truyền đến âm thanh.

Tiến Thương Nhất vội vàng hướng âm thanh truyền ra phương hướng chạy đi, vừa mới chuyển qua chỗ ngoặt, hẳn liền nhìn thấy một bóng người từ trên lầu té xuống, chẳng qua người này vận may tốt hơn, bởi vì này một mặt có thật nhiều hộ gia đình đều trang bị điều hòa, máy điều hòa thông gió vừa vịn ở đây một mặt, mà người này vận may không tệ, đánh vào máy điều hòa thông gió mặt trên.

Đụng phải hai bàn máy điều hòa thông gió sau đó, người này trực tiếp té xuống, không còn vật thể ngăn cản hẳn rơi xuống, lúc này, Tiễn Thương Nhất rốt cục thấy rõ người kia là ai, chính là vừa nãy đột nhiên biến mất Thiên Giang Nguyệt.

Cần phải có thể đuổi tới!

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, trong giây lát này, hấn khởi động chính mình skill.

Không khí chung quanh bắt đầu biến thành sền sệt, trái tim lần thứ hai chịu một luồng không biết tên sức mạnh nắm chặt, mà đang tại rơi xuống Thiên Giang Nguyệt đột nhiên dừng lại ở giữa không trung.

Một giây thời gian rất nhanh sẽ qua.

Thiên Giang Nguyệt lần thứ hai lấy vừa nãy tốc độ xuống xuống, Tiền Thương Nhất nhào tới, nhưng vô huyệt.

Hắn trên đất lăn lộn vài vòng sau bò lên, quay đầu lại phát hiện Thiên Giang Nguyệt chịu một cái xích sắt rơi tại cách xa mặt đất cao hơn hai mét địa phương, cái này xích sắt một bên quấn vào Thiên Giang Nguyệt trên tay phải, mà một mặt khác thì lại quấn vào thứ hai bàn điều hòa ở ngoài trên phi cơ.

Xích sắt từ từ trở thành nhạt, cuối cùng hoàn toàn biến mất, mà Thiên Giang Nguyệt cũng rút xuống.

Tiền Thương Nhất vội vàng chạy tới, lại phát hiện Thiên Giang Nguyệt chính mình đứng lên, chẳng qua động tác vô cùng chậm chậm, hình như bị thương không nhẹ.

"Người vẫn tốt chứ?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Ồ, người cũng đi xuống?" Thiên Giang Nguyệt quay đầu lại, cái trán tím một khối, trên mặt cũng có một chút trầy da.

"Ta đưa người đi bệnh viện." Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi.

"Không cần, chính mình có thể, người đi xem xem Ngô Đồng mấy người đó đi." Thiên Giang Nguyệt khoát tay áo một cái, từ chối Tiền Thương Nhất trợ giúp.

"Không xung đột chứ?" Tiền Thương Nhất nhíu nhíu mày, cảm giác Thiên Giang Nguyệt có chút không thể nói lý.

"Người muốn đi một giây, có lẽ liền là một cái mạng." Thiên Giang Nguyệt hướng về khu nhỏ đi ra ngoài.

Thấy đối phương thái độ vô cùng cương quyết, Tiền Thương Nhất cũng không có hỏi lại, cũng hướng về khu nhỏ đi ra ngoài, lúc này, vừa vặn có một chiếc xe taxi lại đây. Hắn vẫy vẫy tay, cho thuê tài xế sau khi nhìn thấy, đem xe đứng ở trước mặt hắn. Mà Thiên Giang Nguyệt, liền đứng ở cách đó không xa, hắn dựa lưng ở một góc cây Chương trên cây, con mắt lạnh lùng nhìn Tiền Thương Nhất.

"Người muốn không nên tới?" Tiền Thương Nhất hô to một tiếng.

Thiên Giang Nguyệt lắc lắc tay, từ chối Tiền Thương Nhất trợ giúp.

Tiền Thương Nhất không có hỏi lại, ngồi lên xe taxi.

"Khu nhỏ Trường Lan, cảm ơn." Tiền Thương Nhất nói rồi một chỗ tên, đây là Đỗ Y Huyền chỗ ở khu nhỏ, cho tới tiền xe, Thiên Giang Nguyệt buổi chiều đã cho Tiền Thương Nhất cơ bản tài chính, "Phiên phức nhanh lên một chút." Hắn lại bổ sung một câu.

Đem cửa sổ xe mở ra, Tiền Thương Nhất thò đầu ra liếc mắt nhìn sau xe, Thiên Giang Nguyệt vẫn cứ đứng tại chỗ, không nhúc nhích, cũng không có nhìn này chiếc chính xác ở xe taxi rời đi.

"Thực sự là người kỳ quái." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

Rất nhanh, khu nhỏ Trường Lan liền đến, đây là một cái mới xây khu nhỏ, cho dù là ở buổi tối, hắn vẫn như cũ có thể thấy được vách tường vô cùng trắng như tuyết.

Hướng về bảo an thuyết mình mục đích sau đó, Tiền Thương Nhất liền tiến vào khu nhỏ Trường Lan.

Ta nhớ tới Ngô Đồng có từng nói Đỗ Y Huyền căn nhà ở lầu hai, nếu như là lầu hai, cho dù gặp phải nguy hiểm, mấy người đó cũng không khả năng sẽ từ lầu hai nhảy xuống, bởi vì chống trộm lưới đã đem con đường này đóng kín.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, đồng thời tăng nhanh bước chân của chính mình.

Vừa tới đến cửa cầu thang, Tiền Thương Nhất đã nghe đến mùi máu tanh, vô cùng dày đặc mùi máu tanh, hắn thậm chí có một loại chính mình đang ở lò sát sinh cảm giác.

Ta như vậy đi, thật có thể trợ giúp mấy người đó sao? Có thể hay không là đi chịu chết?

Tiền Thương Nhất có chút do dự, theo phương diện nào đó mà nói, hắn vọt vào hành vi kỳ thực cùng hướng đám cháy không khác biệt gì.

Phái nữ tiếng thét chói tai từ trên lầu truyền đến, bởi vì khoảng cách quá xa, âm thanh đã không lớn, nhưng mà bởi vì lực xuyên thấu mạnh hết sức duyên cớ, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất vẫn có thể nghe rõ, đây là âm thanh Thập Lý Đình.

Do dự hai giây sau, Tiền Thương Nhất vẫn là đi vào.

"Theo gấu tên đến phân tích, mỗi vượt qua một đêm, hần sẽ nói cho chúng ta một ít chuyện, nếu như người chết hết, cái kia cũng không có tất nhiên muốn nói cho chúng ta, ngược lại, nếu như có thể vẫn kiên trì, có lẽ liền có thể hiểu rõ sự thật, phá giải trong này bí mật." Những câu nói này, Tiền Thương Nhất lớn tiếng nói ra, một mặt là vì cho mình một cái lý do chính đáng, mặt khác cũng là vì chính mình thêm can đảm.

Mới vừa đi tới cầu thang nơi khúc quanh, Tiền Thương Nhất liền nhìn thấy một người đàn ông tuổi trung niên xác chết nằm ở trước người mình, tên đàn ông này trên mình toàn bộ là tí ni màu đỏ đường nét.

"Chuyện này..." Tiền Thương Nhất đến gần sau đó, này người đàn ông tuổi trung niên xác chết hoàn toàn vỡ vụn ra đến, đã biến thành từng cái từng cái mảnh vỡ, gần như chặn lại rồi Tiền Thương Nhất lên lầu đường.

Mà Thập Lý Đình tiếng thét chói tai lại truyền xuống rồi.

Tuy rằng Tiền Thương Nhất không hiểu nổi năng tại sao muốn vẫn kêu, có lẽ là để chứng minh chính mình còn sống sót.

Vừa nhưng đã đi vào rồi, Tiền Thương Nhất lúc này cũng không có lại bỏ đi ý nghĩ, dùng chân đem khối thịt đẩy ra sau đó, hần tiếp tục hướng về trên lầu chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Bàn tay

đi tới lầu hai, cửa phòng Đỗ Y Huyền là mở ra, một cái vết máu từ bên trong cửa kéo dài tới ngoài cửa, sau đó vẫn hướng về trên thang lầu lúc này kéo dài. toàn bộ trong hành lang, ngoại trừ gian phòng Đỗ Y Huyền cửa là mở ra ở ngoài, còn lại hết thấy cửa đều đóng chặt, nhưng là Tiền Thương Nhất nhưng cảm giác dày đặc mùi máu tanh chính là theo những này cửa phòng đóng chặt bên trong truyền tới.

Âm thanh Thập Lý Đình là từ trên lầu truyền đến, trước tiên đi lên xem một chút. Tiền Thương Nhất thăm nghĩ.

Hần một bước vượt mấy bậc thang, mấy giây sau liền đến đến lầu ba, nhưng là trên thang lầu vết máu cũng không có chấm dứt, tiếp tục hướng lên trên kéo dài, hình như không có phần cuối.

Tiếp tục hướng lên trên, lầu ba lầu bốn năm tầng. . . Cuối cùng đến lầu bảy sân thượng. Cũng chính là nhà này lầu sân thượng.

Sân thượng cửa sắt đã bị mở ra, đập sau khi rời khỏi đây, Tiền Thương Nhất nhìn thấy Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình.

Hai người này nằm ở Tiền Thương Nhất bên trái, dựa lưng vách tường, trong đó Thập Lý Đình nửa nằm trên đất, hình như đã mất đi ý thức, chỉ còn dư lại Ngô Đồng một người không ngừng vung vẩy trong tay cây gậy, tựa hồ đang gõ cái gì.

"Ngô Đồng!" Tiền Thương Nhất hô một tiếng.

"Thương Nhất?" Nghe được âm thanh Tiền Thương Nhất sau, Trên mặt Ngô Đồng lo lắng giảm thiểu một điểm, "Lại đây giúp đỡ, Thập Lý Đình nàng ngất đi."

"Người bên kia kết quả xảy ra cái gì?" Tiền Thương Nhất đi về phía trước hai bước, phát hiện hai người tạm thời không có nguy hiểm tính mạng sau đó, hần không có lại tùy tiện hành động.

"Người không nhìn thấy sao?" Ngô Đồng hỏi ngược một câu, "ta trước người có thật nhiều bàn tay, xem ra cùng loài người bàn tay như thế, khoảng chừng có bảy, tám con, chúng nó hình như có chính mình ý thức, muốn phải bắt được ta cùng Thập Lý Đình. Nếu người không nhìn thấy, như vậy đối với người hần là không ảnh hưởng."

Vừa vặn nói xong những câu nói này, Ngô Đồng đột nhiên lão đảo một cái ném xuống đất, chẳng qua nàng ngã chổng vó động tác ở Tiền Thương Nhất xem ra vô cùng quái dị, thật giống như ở trong quá trình này có người ở lời kéo nàng như thế. Không chỉ có như vậy, ném xuống đất sau đó, tóc Ngô Đồng cũng giống như bị người lôi kéo như thế, tán loạn ra, bởi vì quá đau khổ, vì lẽ đó Ngô Đồng phát ra một tiếng gào lên đau đớn.

Tiền Thương Nhất chạy tới, muốn đem Ngô Đồng nâng dậy, nhưng là nhưng cảm giác Ngô Đồng vô cùng nặng, lấy hắn một cái đàn ông trưởng thành sức lực dĩ nhiên cảm giác được rất lớn khó khăn.

Lúc này, một bên Thập Lý Đình cũng chịu đến đồng dạng đối xử, nàng tỉnh lại, nhìn chung quanh một chút sau đó, lần thứ hai phát ra siêu âm cao rít gào, kinh sợ bay cách đó không xa trong rừng cây chim nhỏ.

"Cứu ta, cứu ta, ai tới cứu cứu ta, ô ô ô." Tay Thập Lý Đình chân không ngừng giãy dụa, nhưng là thân thể nhưng vẫn nằm trên đất, nếu như là không biết tình huống người nhìn thấy động tác này, có thể còn tưởng rằng nàng đang ám chỉ cái gì.

"Có biện pháp gì sao?" Tiền Thương Nhất hỏi Ngô Đồng.

Ngô Đồng bị đau, biểu cảm trên mặt vô cùng đau khổ, chẳng qua cho dù ở tình huống như vậy, nàng vẫn như cũ trả lời Tiền Thương Nhất vấn đề, "Không biết, chẳng qua. . . Ta cảm giác những bàn tay mục đích cũng không phải vì giết ta cùng Thập Lý Đình, Càng như là lần theo dấu vết, thật giống như thợ săn chó săn như thế. Có lẽ, một lúc nữa, sẽ có càn kinh khủng đồ vật đi tới sân thượng, tuy rằng ta không biết là cái gì, nhưng mà theo hàng hiển xác chết cùng Đỗ Y Huyền hàng xóm bên trong phòng chuyện đã xảy ra đến xem, vật này nhất định cùng 'Hiện lành' không quan hệ."

"Đừng nhúc nhích, con mắt mờ!" Tiền Thương Nhất nhìn chằm chằm hai mắt Ngô Đồng.

Ngô Đồng không rõ ràng tình huống, nhưng mà hiện tại tình huống như thế, nàng chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống, lơ như ý nghĩ Tiền Thương Nhất Cần dùng đâu?

"ta giống như theo con người của người trong nhìn thấy. . ." Tiền Thương Nhất rõ ràng truyền tới Ngô Đồng trong tai.

nghe được câu này sau, Ngô Đồng lập tức trừng lớn hai mắt, bởi vì vẻ mặt quá mức đau khổ, nàng này một động tác để Mặt của mình nhìn qua vô cùng dữ tợn.

Ở Ngô Đồng trong con người, Tiền Thương Nhất nhìn thấy tay phải của nàng có một con dài nhỏ bàn tay, thon dài mà trắng bệch, liền dường như đàn dương cầm nhà bàn tay như thế, bàn tay này đem Ngô Đồng tay phải gắt gao đè xuống đất, không cho Ngô Đồng tay phải di chuyển.

Tiền Thương Nhất đưa tay đưa đến Ngô Đồng trên tay phải lúc này, hắn vốn tưởng rằng không cách nào chạm được bàn tay này, nhưng mà lòng bàn tay nhưng truyền đến chân thực cảm giác, chỉ có cảm giác để Tiền Thương Nhất cảm giác mình chính xác nắm nước đá.

Hắn thông qua Ngô Đồng con người làm bất chúc, sau đó dụng lực đem bàn tay này nâng lên, bàn tay này sức lực vô cùng lớn, gần như cùng một bình thường đàn ông trưởng thành sức lực gần như. chịu Tiền Thương Nhất nâng lên sau khi thức dậy, bàn tay này năm ngón tay bắt đầu không ngừng đung nhẹ run run, tần suất cực kỳ nhanh, tình cảnh này để Tiền Thương Nhất cảm giác bàn tay này đang tại đàn dương cầm, chỉ có là do không khí tạo thành đàn dương cầm.

Làm bàn tay làm ra này một động tác thời điểm, Tiền Thương Nhất cảm giác Ngô Đồng gào lên đau đớn nhẹ nhàng hơn nhiều.

"Cẩn thận, chúng nó hướng người đi!" Ngô Đồng hô to một tiếng.

Tiền Thương Nhất đột nhiên nổi lên lông mào, quay người cầm trong tay cầm lấy bàn tay ném ra ngoài, sau đó hướng về cửa sắt phương hướng chạy đi.

"Đi, không muốn lãng phí thời gian!" Chính như Ngô Đồng từng nói, những bàn tay rất có thể chỉ là thợ săn chó săn, mà Ngô Đồng hai người lại như là con nòi, mà hiện tại chỉ là chó săn liền để cho hai người một mối đối mặt, càng không cần phải nói lập tức sẽ xuất hiện 'Thợ săn'.

Ngô Đồng từ dưới đất bò dậy, tốc độ cực kỳ nhanh, nàng đứng sau khi đứng lên lời Thập Lý Đình một cái.

Thập Lý Đình đắm nước mắt đầm lệ, hai mắt đỏ ngầu, giống như chịu vô cùng lớn oan ức, theo nàng lúc này tình hình đến xem, có lẽ bất cứ lúc nào cũng sẽ lên tiếng khóc lớn.

"Đi nhanh đi." Ngô Đồng cũng không có tâm tình an ủi, chỉ là thúc giục một câu.

Ba người một đường xuống lầu, nhìn thấy lầu hai xác chết đồng sau đó, Thập Lý Đình còn hỏi một câu đây là cái gì, còn lại hai người đều không có đề ý đến nàng, một mặt là tình huống bây giờ khẩn cấp, mặt khác là lo lắng nàng biết sau đó sẽ nổi mưa, do đó tăng lên chạy trốn gánh nặng.

Mới vừa đi ra cửa cầu thang, Ngô Đồng liền nói một câu, "Lại tới nữa rồi."

Thập Lý Đình thân thể cũng run rẩy lên, nàng buông ra bắt được tay Ngô Đồng, ngược lại bắt được một bên khác Tiền Thương Nhất.

"Ta. . . Ta sợ. . ." Âm thanh Thập Lý Đình Trong tràn ngập hoảng sợ.

"Phương hướng là bên kia sao? Nếu những bàn tay muốn truy đuổi, chúng ta liền để chúng nó truy đuổi cái với, chúng ta đi bên này, đi ra ngoài tìm một chiếc xe taxi." Tiền Thương Nhất chỉ chỉ bảo vệ gác cửa bảo an vị trí.

Thập Lý Đình kéo lời Tiền Thương Nhất, điều này làm cho Tiền Thương Nhất vô cùng khó chịu, bởi vì là người mới duyên cớ, vì lẽ đó Thập Lý Đình cũng không có hết sức rèn luyện chính mình, nàng hiện tại thờ hồng học, mỗi đi một bước liền muốn nhiều thờ một cái.

Không nghi ngờ chút nào, đối với Ngô Đồng cùng Tiền Thương Nhất tới nói, nàng là cái phiền toái, trăm phần trăm không hơn không kém phiền toái.

Có lẽ duy nhất tác dụng liên là bản thân cũng là 'Gặp quý group' thành viên, nắm giữ chịu giầu tên thừa nhận tư cách.

Chẳng qua, hiện tại vấn đề lớn nhất là, nàng còn chưa ý thức được mình lúc này tình cảnh.

Tiền Thương Nhất không phải thánh nhân, chỉ ít hần tự nhận không làm được Trí Đa Tinh trình độ đó, vì lẽ đó, nếu như đối mặt then chốt lựa chọn, vứt bỏ đối với hần mà nói không hề là không làm được sự việc. Đồng dạng, Ngô Đồng cũng không phải, tuy rằng nàng người rất tốt, nhưng mà cho tới bây giờ, nàng đều không có sử dụng đạo đức đến bất cóc Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt hai người.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Đôi đường

Nhìn thấy ba người sau đó, bảo vệ gác cửa còn dự định hỏi cái gì, thế nhưng là chịu Ngô Đồng sớm ngăn cản, dù sao nàng đóng vai Đỗ Y Huyền là cái này khu nhỏ các gia đình, bảo vệ gác cửa không chỉ nhận biết, hơn nữa đối với Đỗ Y Huyền có một tia thiện cảm.

Vừa tới tới cửa, ba người liền nhìn thấy một chiếc xe taxi đứng ở ven đường.

Tới gần sau đó, Tiền Thương Nhất phát hiện, này chiếc xe taxi chỗ cạnh tài xế ngồi Thiên Giang Nguyệt, hần nhìn qua vô cùng suy yếu. Ba người ngồi ở trên chỗ ngồi phía sau sau đó, Thiên Giang Nguyệt liền để tài xế lái xe.

"Người tại sao không có đi bệnh viện?" Tiền Thương Nhất vô cùng hiếu kỳ.

"Cảm giác tổn thương không phải rất nghiêm trọng, dự định ban ngày đi." Tay phải Thiên Giang Nguyệt khụy tay chống cửa sổ xe mép, cả người phờ phạc.

"Người bị thương sao? Thiên Giang Nguyệt." Ngô Đồng quan tâm hỏi.

"Cũng còn tốt." Thiên Giang Nguyệt trả lời một câu.

Lúc này, Thập Lý Đình vẫn cứ ở há mồm thờ đốc, ngực đập trùng vô cùng lớn.

"Đi nhà ta sao?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Không, chạy luôn, chờ trời sáng." Tiền Thương Nhất nói.

Nghe được Tiền Thương Nhất sau, ca đem tài xế mở cửa hai mắt, tâm tình vui sướng lộ rõ trên mặt.

"Đi phố ăn vặt đi." Thiên Giang Nguyệt đối với tài xế nói một câu.

"Được." Tài xế gật gật đầu.

"Chúng ta đi ăn tại chỗ." Thiên Giang Nguyệt quay đầu đối với phía sau ba người cười cợt.

Xe taxi một đường tiến lên, bởi vì lúc này đêm đã khuya, vì lẽ đó trên đường xe cộ không tính quá nhiều.

Tùng tùng tùng tùng!

Trước ở Thiên Giang Nguyệt đóng vai nhà Dịch Thiên Lỗi nghe được âm thanh lại vang lên, Tiền Thương Nhất nhìn một chút xung quanh, không có bất cứ người nào có phản ứng, hình như chỉ có hần mình có thể nghe được.

"Các người có nghe hay không đến thanh âm kỳ quái?" Hần hỏi một câu.

"Âm thanh gì?" Ngô Đồng hỏi.

"Liên là 'Tùng tùng tùng tùng!' âm thanh, ta cũng không biết là cái gì, ta ở trong nhà Dịch Thiên Lỗi sau khi nghe, sau khi rời đi liền không nghe được, nhưng mà vừa này lại nghe được." Tiền Thương Nhất giải thích.

"Ta không nghe thấy." Ngô Đồng lắc lắc đầu.

Thập Lý Đình lúc này đã khôi phục đến gần xong rồi, "Anh Thương Nhất, ta cũng không nghe."

Thiên Giang Nguyệt thì lại không hề trả lời.

"Anh trai, người đừng dọa ta a!" Tài xế xe taxi cẩn thận từng li từng tí nói rằng.

"Áy. . . Không có." Tiền Thương Nhất trả lời.

"XXX chúng ta một nhóm này, có lúc sẽ gặp phải một chút chuyện quái lạ, tỷ như một chiếc xe trống, đột nhiên từ giữa trong kiếng chiếu hậu sau khi nhìn thấy chỗ ngồi có người, nhưng mà vừa quay đầu lại, lại phát hiện không có bất kỳ ai, các người nói này có kỳ quái hay không." Tài xế xe taxi bắt đầu nói từ bản thân gặp phải chuyện quái lạ lên, một mặt là vì không để cho mình ngủ, mặt khác cũng là vì không cho bên trong xe bầu không khí quá lúng túng.

Thập Lý Đình tuy rằng rất sợ sệt, nhưng mà uể oải nhưng giống như là thủy triều đưa nàng nhấn chìm, nàng tận lực để con mắt của chính mình mở, nhưng là không tới một phút, nàng vẫn là nhắm hai mắt lại, bắt đầu ngủ.

"Có thể là người xuất hiện ảo giác." Thiên Giang Nguyệt trở về tài xế xe taxi một câu.

"Haizz, nếu như là ảo giác là tốt rồi, chỉ sợ không phải ảo giác, người nói, nếu như đột nhiên xảy ra chuyện gì, ta nên làm gì, hết cách rồi, vì lẽ đó ta liền đi chùa miếu thỉnh cầu một cái bùa hộ mệnh, các người xem, liền là cái này treo rồi, hòa thượng nói chỉ cần đem vật này treo ở trên xe, liền có thể đuổi quỷ trừ kỳ lạ, ôm lấy ta chiếc xe này an toàn." Tài xế chỉ chỉ treo ở bên trong trên kính chiếu hậu bình thường treo rồi.

Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn, phát hiện cùng quán có ven đường buôn bán năm đồng hai cái nhỏ trang sức không có khác biệt gì.

"Sau đó liền không nhìn thấy qua?" Thiên Giang Nguyệt hỏi một câu, hần câu nói này trong mang có một tia châm biếm ý hàm xúc.

"Không phải là sao, có lúc sự việc liền là thần kỳ như vậy." Tài xế lớn tiếng trả lời.

"Bùa hộ mệnh?" Thập Lý Đình mở hai mắt ra, hình như tỉnh thần tỉnh táo, buồn ngủ quét đi sạch sành sanh, "Tài xế anh hai, người bùa hộ mệnh là ở nơi nào thỉnh cầu?"

"Còn có chỗ nào, liền là chùa Thuận Hoài a." Tài xế xe taxi cảm giác bên trong xe bầu không khí chịu chính mình kéo theo lên rồi, bắt đầu có chút nhẹ nhõm, hai mắt thả ở trên đường thời gian cũng thiếu, càng nhiều chính là quan sát vài tên hành khách phản ứng.

Dù sao, nếu như đúng như Tiền Thương Nhất từng nói, vẫn chạy đến sáng sớm, vậy thì là kiếm lời to đặc biệt kiếm lời.

"Ngô. . . Theo Huyền chị, chúng ta đi chùa Thuận Hoài a?" Thập Lý Đình nhẹ giọng nói với Ngô Đồng nói.

Ngoại trừ Thập Lý Đình ở ngoài, còn lại ba người đều tham gia biểu diễn qua mấy bộ phim địa ngục, ba người bọn họ đối với bùa hộ mệnh loại hình đồ vật không thể nào cảm thấy hứng thú, tương đối tại loại này hư ảo sự vật mà nói, bọn họ càng tin tưởng đạo cụ đặc biệt cùng bản thân năng lực, mà không phải xin giúp đỡ tại bộ phim trong thế giới sẽ không có người loại có thể sử dụng sức mạnh.

Chẳng qua lại nói ngược lại, phim địa ngục xưa nay cũng chưa từng nói qua những thứ đồ này không có hiệu quả, liền Tiền Thương Nhất cảm giác, trước đó bộ phim trong, hần có trải nghiệm qua thuyền trưởng Paulo đình đầu vương miện, mặc dù là cốt truyện khiến cho hần không được không làm như vậy, nhưng rất rõ ràng, không hần bộ phim bên trong thế giới sẽ không có người loại có thể sử dụng sức mạnh.

"Lữ Quỳnh, người nhất định phải đi sao?" Ngô Đồng câu nói này giận nói là hỏi thăm, chẳng bằng nói là một loại từ chối.

Đem tính mạng của chính mình giao cho hư ảo tôn giáo trong tay, Ngô Đồng rất do dự.

"Đi thôi, ngược lại chúng ta cũng không chuyện làm." Thiên Giang Nguyệt làm ra quyết định, nhưng mà hần làm ra quyết định này nguyên nhân hình như cũng không phải vì Thập Lý Đình, mà như là xác thực không có chuyện gì làm.

"Người tổn thương còn chưa khỏe, trước tiên đi bệnh viện điều trị." Tiền Thương Nhất nói với Thiên Giang Nguyệt một câu.

"Ta nói rồi không có chuyện gì." Âm thanh Thiên Giang Nguyệt không lớn, nhưng thái độ rất kiên quyết.

"Coi vậy đi." Ngô Đồng lời kéo Tiền Thương Nhất, không cho thứ hai nói tiếp.

"Cứ vậy đi, chúng ta đổi đường đi chùa Thuận Hoài, phiền phức." Thiên Giang Nguyệt đối với tài xế nói.

Bởi vì là báo cáo, vì lẽ đó tài xế cũng không có bất kỳ không vui, chỉ cần trả tiền, đổi bao nhiêu lần nói cũng không đáng kể.

Ở một cái giao lộ quẹo đi sau, xe taxi liền hướng phương hướng chùa Thuận Hoà mở ra.

Đọc theo đường đi, Tiền Thương Nhất đều không nói gì, thanh âm kỳ quái để hấn nghĩ mãi mà không ra.

Lúc này, một cái tay khoát lên trên bả vai Tiền Thương Nhất, vô cùng nặng nề, chẳng qua cảm xúc nhưng khiến Tiền Thương Nhất hết sức quen thuộc, như lợn chết thịt như thế.

Thật là đúng dịp không khéo, phía trước một chiếc xe hàng nhỏ chính xác trước mặt ra.

"Ta thấy thế nào không thấy? Đáng chết, phía trước có một chiếc xe vận tải a!" Tài xế la lớn.

"Ta cũng không nhìn thấy." Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình đồng thời nói rằng.

Tiền Thương Nhất trong nháy mắt nghĩ đến chính mình ở nhà Thiên Giang Nguyệt gặp phải sự việc, nhưng mà hấn hiện tại vẫn có thể nhìn thấy, hơn nữa thấy rất rõ ràng, chỉ là, hấn nhưng cúi đầu xuống, vẫn nhìn dưới chân, không dám nhìn bất kỳ có thể tạo thành mặt kính thủy tinh, hấn sợ thông qua mặt kính chính mình sẽ nhìn thấy phía sau đồ vật.

Ý nghĩ này vẫn ở trong lòng Tiền Thương Nhất, nếu như quay đầu lại, có thể mạng của mình sẽ mất đi.

Nhưng mà không quay đầu lại nhưng không có cách nghiệm chứng điểm này.

"Thiên Giang Nguyệt, người thế nào? Có thể nhìn thấy sao? Chỉ huy tài xế sang bên dừng xe, không nên đụng đến xe hàng nhỏ." Hấn hỏi một câu.

"Có thể nhìn thấy một chút, chẳng qua rất mơ hồ, tuy rằng không biết nguyên nhân, nhưng là. . ." Nói tới chỗ này, Thiên Giang Nguyệt vươn tay trái ra, bắt được tay lái, sau đó không ngừng hướng bên phải đánh.

"Người làm gì a! Chớ lộn xộn, sẽ xảy ra tai nạn xe cộ." Tài xế la to.

"Có hệ thống ABS sao? Có liền đem phanh lại đạp tới cùng, không có liền thắng xe." Thiên Giang Nguyệt trầm giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 172: Không nên quay đầu

Cho dù ở tình huống như vậy, Thiên Giang Nguyệt vẫn không có hoảng loạn, càng nói chuẩn xác, hấn hình như là đang hưởng thụ loại này cảm giác nguy hiểm, hưởng thụ adrenalin mang đến kích thích.

Xe taxi đột nhiên đánh con, hướng về bên lề đường duyên phóng đi.

"Mau buông tay!" Câu nói này gọi ra, tài xế cổ họng đều khàn giọng.

"Dựa theo ta làm, không có chuyện gì." Thiên Giang Nguyệt tay trái tóm chặt lấy tay lái, không có bất kỳ buông ra ý.

!!!

Xe hàng nhỏ điên cuồng dè kèn đồng, cũng bắt đầu giảm tốc độ, chẳng qua bởi vì tốc độ quá nhanh nguyên nhân, cho dù đã đạp dưới phanh lại, muốn ở hai chiếc xe va chạm trước dừng lại căn bản không khả năng.

Nghe được âm thanh sau, Thiên Giang Nguyệt lại đánh một cái tay lái, xe lần thứ hai chuyển hướng.

"Đạp cần ga!" Hấn lớn tiếng nói.

Tài xế vô cùng do dự, cũng vô cùng sợ sệt.

"Đạp cần ga!" Thiên Giang Nguyệt lại lặp lại một lần.

"Đạp cần ga." Tiền Thương Nhất cũng nói một câu.

Xe đột nhiên xông tới một cái, tất cả mọi người đều dựa vào ở đệm trên, tiếp tục Thiên Giang Nguyệt lại đánh một cái tay lái, "Có thể ngừng." Cùng vừa nãy so với, hần câu nói này âm thanh muốn nhẹ đi nhiều.

Tài xế đạp dưới phanh lại, liền như thế không tới mười giây thời gian, hần đã đầu đầy mồ hôi.

"Tại sao ta đột nhiên liền không nhìn thấy bất luận là đồ vật gì?" Tài xế nghi ngờ không rõ.

"Mở cửa xuống xe là có thể nhìn thấy." Tiền Thương Nhất nói.

Tài xế xe taxi còi dài an toàn, đem cửa xe mở ra, sau đó xuống xe, "Thật sự a!" Hần vô cùng kinh ngạc.

"Nhớ kỹ tuyệt đối không nên quay đầu lại xem!" Tiền Thương Nhất nhắc nhở một câu.

Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt kỳ quái nhìn hần, bao quát. . . Đã xuống xe tài xế xe taxi.

"Ây. . . A a a. . . À à à. . ." Tài xế bắt đầu phát ra tiếng kêu thảm thiết đau đớn.

Tiếp tục xương gãy xương âm thanh không ngừng truyền đến.

"Ngươi làm sao?" Tiền Thương Nhất lần này trực tiếp nhắm hai mắt lại.

"Xảy ra chuyện gì?" Tay Thập Lý Đình đã đặt ở tay nắm cửa trên, chỉ muốn mở ra cửa liền có thể xuống xe.

"Hoặc Tôn, xảy ra chuyện gì?" Ngô Đồng mở miệng hỏi.

"Là quỷ hồn a?" Thiên Giang Nguyệt cũng nói.

"Ừm. . . Ta cũng không chắc chắn lắm, chỉ là trong lòng vẫn có suy đoán này, nhưng mà không cách nào chứng thực, hiện tại. . . Có thể xác định." Tiền Thương Nhất đáp, phối hợp ở trên vai hần tay cũng không có biến mất, "Chẳng qua ta vẫn là không xác định là nhất định phải quay đầu lại mới sẽ bị quỷ hồn giết chết vẫn là theo mặt kính quan sát phía sau cũng sẽ bị giết chết."

"Vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Thập Lý Đình có chút sốt sắng.

"Còn nhớ giấu tên đã nói sao?" Buổi tối, xưa nay đều không phải thuộc về cho các ngươi thời gian', nói cách khác, ban ngày, liền là thuộc về tại thời gian của chúng ta, điểm này cần phải có thể xác định, ban ngày, chúng ta không sẽ phải chịu quỷ hồn tấn công." Tiền Thương Nhất nói ra ý nghĩ của chính mình.

Ngồi ở trên xe taxi chờ đợi, nếu quỷ hồn chỉ có thể giết lần nữa khôi phục thị lực sau quay đầu lại người, như vậy vẫn chờ ở trên xe liền sẽ không phát sinh chịu quỷ hồn giết chết sự việc.

"Như vậy xác thực có thể được, nhưng là. . ." Ngô Đồng có chút bận tâm, "Ta gặp phải quỷ hồn, cũng chính là ta nhìn thấy những thứ kia bàn tay, có lẽ sẽ đuổi theo, ta là nói nếu như chúng ta vẫn ở tại xe taxi bên trong."

"Đứng đấy đứng đấy." Thập Lý Đình mạnh mẽ gạt đầu, ở Ngô Đồng nhắc nhở dưới, nàng lại nghĩ tới vừa nãy ở khu nhỏ Trường Lan chuyện đã xảy ra.

Ba người bọn họ chân đạp vết máu đi ra khu nhỏ bản thân liền đầy đủ gây nên nghi ngờ, nếu như chịu cảnh sát phát hiện Đỗ Y Huyền ở cái kia tòa nhà bên trong sự việc, có lẽ không chỉ là Kỳ Thành muốn lật trời, toàn bộ tỉnh thậm chí là quốc gia, đều có khả năng sẽ chú ý đi vào.

Đương nhiên, điều kiện trước tiên là phim địa ngục sức mạnh không có can thiệp.

Đợi ở trong xe có thể bảo đảm chính mình không chịu đến một quỷ hồn tấn công, thế nhưng là sẽ rơi vào một người khác quỷ hồn trong tay.

Theo tình huống trước mắt đến xem, không giống quỷ hồn trong lúc đó hình như cũng không có xung đột, chỉ ít Tiền Thương Nhất bốn người cảm giác những quỷ này hồn không có bởi vì chính mình 'Con mồi' chịu người khác cướp giật mà lẫn nhau thương tổn tình huống, hay là, những quỷ này hồn trong lúc đó cũng không có cách nào lẫn nhau thương tổn, thế này vừa đến, đối với loài người mà nói, liền đã biến thành đơn thuần chịu săn bắn đối tượng.

"Chỉ cần không quay đầu lại là được đi." Thiên Giang Nguyệt nói.

"Tạm thời đến xem là như vậy, chẳng qua theo An Khang khu nhỏ đến khu nhỏ Trường Lan trên đường, ta có quay đầu lại, hiện tại nhưng vẫn như cũ không có chuyện gì, ta nghĩ chênh lệch ở chỗ quỷ hồn có hay không ở bên cạnh ta, lúc này có một con tay chính xác khoát lên trên bả vai của ta, cho ta cảm xúc lại như là lộn chết thật, vô cùng kỳ quái, ta cũng không biết là món đồ gì, chẳng qua bây giờ nhìn lại không có ý muốn thương tổn ta." Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi, ở tình huống bình thường, hần cần phải đem cái tay này bỏ qua, sau đó xuống xe trốn bán sống bán chết, chẳng qua đã ở nhà Thiên Giang Nguyệt trong trải qua chuyện này hần, không có làm tiếp ra lựa chọn như vậy.

"Cho dù ở trong xe, ngươi cũng có thể nhìn thấy đúng không?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Không sai." Tiền Thương Nhất nhú nhú mày.

"Nhưng mà ở khu nhỏ An Khang, cũng chính là Dịch Thiên Lôi nhà, ta nhớ tới người lúc đó là không nhìn thấy, mặt sau sau khi đi ra khỏi phòng, người liền có thể nhìn thấy, hiện tại ở xe taxi bên trong, người vẫn như cũ có thể nhìn thấy, loại này cướp đoạt thị giác mãnh liệt có thể hay không là một loại ký hiệu?" Thiên Giang Nguyệt nói ra chính mình suy đoán.

"Rõ ràng, theo chúng ta tình huống gấp gáp đến xem, quý hồn nhất định sẽ không chỉ có một con, rất có thể có vô số quý hồn, những quý này hồn ở buổi tối đến tối sau đó chung quanh dạo chơi, những quý này hồn cùng chúng ta trong ấn tượng quý hồn không giống nhau, chúng nó cũng không phải vì báo thù, mà vẹn vẹn chỉ là đại diện một loại nào đó đối với con người mà nói không cách nào chống cự sức mạnh cùng quy tắc." Thiên Giang Nguyệt tiếp tục nói.

"Vậy. . . Vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Bởi vì con mắt không cách nào nhìn vật, vì lẽ đó Thập Lý Đình có một loại bên người bất cứ lúc nào đều có cảm giác nguy hiểm.

"Theo 'Quý hồn' biểu hiện đến xem, xác thực là như vậy." Ngô Đồng tham dự thảo luận, "Chẳng qua cứ như vậy, liền đã biến thành đơn thuần trốn đi nơi khác sao? Chúng ta muốn trốn qua bao nhiêu thiên tài có thể xong xuôi bộ phim này?"

"Rõ ràng không phải như vậy, nếu như là như vậy, ở bộ phim lúc mới bắt đầu là có thể trực tiếp cho chúng ta một cái nhiệm vụ, sống qua bao nhiêu ngày liền có thể xong xuôi bộ phim này, nhưng mà phim địa ngục không có làm như vậy, vì lẽ đó, ta nghĩ có thể còn có cấp độ càng sâu mục đích, có lẽ theo giấu tên trên mình có thể tìm được một chút manh mối." Tiền Thương Nhất dụi dụi con mắt.

"Đến rồi! Loại này cảm giác nguy hiểm!" Ngô Đồng trầm giọng nói.

Lúc này, ở khoảng cách xe taxi chỗ không xa, có bảy, tám con bàn tay chính xác trên mặt đất chạy cực nhanh, chúng nó chạy nhanh động tác liền như cùng ở tại đàn dương cầm trên liên tục ngón tay run run, vô cùng quý dị.

Ở đây chút bàn tay cách đó không xa địa phương, có một cái không lồ màu xanh dương sâu đang không ngừng hướng xe taxi vị trí di chuyển, nó tốc độ di động không nhanh. Này con sâu giọng điệu ở ngoài có mấy chục cái xúc tu, trong miệng lại có lít nha lít nhít chùm sáng màu xanh dương tạo thành lưới.

"Không được, nhất định phải xuống xe!" Ngô Đồng cảm giác mình tóc gáy đều đứng lên rồi.

"Ta. . . Ta cũng cảm giác được. . . Thật là đáng sợ. . ." Thân thể Thập Lý Đình run không ngừng.

Cùng hai người này không giống, Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt đều không có cảm giác nào.

"Nếu như vậy, vậy thì xuống xe đi." Thiên Giang Nguyệt nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 173: Cô độc

"Xuống.. Xuống xe? Có thể là. . ." Thập Lý Đình vô cùng do dự, bởi vừa nãy kịch liệt chạy nhanh, năng hiện tại vẫn cứ cảm giác cả người không có sức lực, cần muốn nghỉ ngơi thật tốt, tốt nhất là có thể ngủ một giấc.

"Làm sao?" Ngô Đồng quan tâm hỏi.

"Ta không chạy nổi." Âm thanh Thập Lý Đình trong mang theo tiếng khóc nức nở.

"Vậy người liền lưu lại ở trên xe đi." Thiên Giang Nguyệt nói rằng, sau đó đem cửa xe mở ra, xuống xe.

"Chỉ có khi thật sự đem hết toàn lực thời điểm, người mới biết mình rốt cuộc có thể làm đến mức nào, Thập Lý Đình, tin tưởng chính mình, bây giờ cách trời sáng không bao nhiêu thời gian, kiên trì nữa một hồi." Ngô Đồng xoay người, hai tay nắm chặt Thập Lý Đình tay phải, muốn đưa thứ hai cô vũ.

"Ừm." Thập Lý Đình gật đầu một cái.

Tiền Thương Nhất cũng mở cửa xuống xe, "Theo ta ở khu nhỏ Trường Lan nhìn thấy tình huống đến phân tích, lần theo dấu vết hai người các người quý hồn cũng không có chính xác đã kích năng lực, ta nghĩ, tên này quý hồn rất có thể sẽ đem chính mình gặp phải loài người đều sẽ giết chết."

Xe taxi một bên khác, Ngô Đồng hai người cũng xuống xe, bởi vì có Tiền Thương Nhất nhắc nhở cùng tài xế xe taxi ví dụ, vì lẽ đó hai người ở thu được thị giác sau đó đều không quay đầu lại. Chẳng qua mấy người đó sau khi xuống xe vẫn là nhìn thấy tài xế tình trạng bi thảm, nguyên bản vẫn tính bóng loáng trên mặt mọc đầy vô số như bệnh sởi như thế đồ vật, lít nha lít nhít, không ngừng xây, thậm chí ở bệnh sởi mặt trên còn mọc ra càng nhỏ hơn một chút bệnh sởi, nếu như dày đặc hoảng sợ chứng bệnh người bệnh thấy có lẽ sẽ trực tiếp ngắt đi.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Thập Lý Đình có chút muốn nôn, chẳng qua bởi vì dạ dày bộ phận đã không có có thể nôn mửa đồ vật, cho nên nằng chỉ là nôn khan hai lần.

Tiền Thương Nhất nhìn một chút dưới chân, xe taxi đứng ở rãnh sâu bên cạnh, vừa vặn có cung cấp người đặt chân vị trí.

"Nếu như vậy, chúng ta không bằng tách ra đi tốt rồi." Thiên Giang Nguyệt quay lưng với Tiền Thương Nhất nói rằng.

Tuy rằng giọng điệu Thiên Giang Nguyệt rất tùy ý, nhưng mà bày tỏ nội dung nhưng không đơn giản, ý hấn phiên dịch lại đây liền là: Hai người các người chịu quý đuổi giết, nếu như chúng ta cùng các người cùng đi, cũng sẽ chịu các người đánh nhau.

Hắn trong lời nói ý sâu tất cả mọi người đều nghe được, cho dù là Thập Lý Đình, cũng hoàn toàn có thể hiểu rõ ý hấn.

"Xác thực là một cái biện pháp không tệ, chí ít có thể để tránh cho vô nghĩa thương vong." Ngô Đồng trong trẻo âm thanh ở ban đêm đen kịt có vẻ vô cùng phần chân lòng người.

"Chị Ngô Đồng!" Thập Lý Đình hô một câu, "Hắn đây là muốn vứt bỏ chúng ta!" Đương nhiên, lúc nói chuyện nằng không quay đầu lại, tuy rằng Thập Lý Đình vẫn đang tìm kiếm còn lại ba người trợ giúp, nhưng này trái lại càng chứng minh nằng rất quan tâm tính mạng của mình, đương nhiên cũng sẽ không quên mất Tiền Thương Nhất nhắc nhở, không nên quay đầu xem, "Anh Thương Nhất, người sẽ không ném chúng ta có đúng hay không?"

"Con đường này tạm thời chỉ có trước sau hai cái phương hướng, chúng ta vừa đi vừa nói đi." Tiền Thương Nhất không có chính diện trả lời.

Trên thực tế, đối với chia đội chuyện này, Tiền Thương Nhất từ lúc ngày hôm qua lúc ăn cơm tối liền làm quyết định, hấn sợ dĩ không có nói thẳng ra, là không tương tượng Thiên Giang Nguyệt như thế đem sự việc làm được quá tuyệt đối, dù sao, cho tới bây giờ, bốn người vẫn không có lọt vào cảnh khốn khó lựa chọn trong đó, mà nguy cơ suy đoán trên bản chất thuộc về cố ý gây mâu thuẫn.

Trong đó hết sức quen thuộc nguy cơ suy đoán thì có quá nhiều vô số phái nam rơi xuống nước vấn đề, tuy rằng pháp luật trên đã đưa ra đáp án, chẳng qua. . .

Đi ở đường xi măng nhanh chóng đi tới, bốn người đều không nói gì, cơ bản trên bốn người nằm ở dàn hàng đi tới, Ngô Đồng cùng Tiền Thương Nhất ở chính giữa, mà Thập Lý Đình cùng Thiên Giang Nguyệt ở hai bên. Sở dĩ lựa chọn phương thức như thế, chủ yếu là vì phòng ngừa lẫn nhau tán gẫu một cái không chú ý quay đầu lại, tuy rằng Tiền Thương Nhất đã báo cho chính mình không có trước cảm giác nguy hiểm.

"Này người với người a, khác biệt liền là lớn như vậy, có người xưa nay chỉ sẽ suy xét chính mình, căn bản không hề có một chút trách nhiệm lòng, thậm chí ở thời điểm mấu chốt còn muốn bỏ xuống đồng đội, thật không biết người như thế trong lòng có hay không lễ nghĩa liêm sỉ." Thập Lý Đình đối với không khí nói rằng.

"Đừng nói. . ." Ngô Đồng nhỏ giọng trả lời một câu.

Thập Lý Đình chỉ người là ai, người ở chỗ này đương nhiên rõ ràng, càng không cần phải nói chịu nhầm vào người nào đó.

Nhưng mà, Thập Lý Đình cũng không có đối với Thiên Giang Nguyệt xuất hiện bất kỳ tác dụng gì, dường như câu nói như thế này hấn đã nghe qua vô số lần như thế, thậm chí ngay cả gây nên hấn mở miệng tác dụng đều không có.

Thiên Giang Nguyệt người này, tính cách vô cùng quái lạ, theo phía sau ta xe taxi kia liền có thể nhìn ra, nếu như hấn không dự định đi bệnh viện, mà dự định đi khu nhỏ Trường Lan, căn bản không cần thiết tránh né ta lại ngồi một chiếc xe taxi, cho dù hấn không dự định tiến vào khu nhỏ Trường Lan cũng sẽ không có bất luận ảnh hưởng gì, thế này vừa đến, hấn làm tất cả những thứ này hình như căn bản không phải vì bảo vệ mình, mà vẹn vẹn chỉ là muốn cho mình một cái đơn độc không gian, hoặc là nói đúng không muốn để cho mình cùng với những cái khác người xuất hiện đi sâu trao đổi.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, đây là hấn đối với Thiên Giang Nguyệt cái nhìn.

"Đến rồi, cảm giác nguy hiểm càng ngày càng mãnh liệt!" Ngô Đồng đánh vỡ lặng im.

"Đứng đấy, chị Ngô Đồng, chúng ta đi nhanh một chút đi!" Thập Lý Đình bước nhanh hơn, bắt đầu chạy lên.

Ngô Đồng theo Thập Lý Đình chạy lên, rất nhanh sẽ đuổi theo thứ nhất, dù sao hai người thể lực chênh lệch đặt tại trước mặt, căn bản không phải trong thời gian ngắn có thể san bằng. Nhìn thấy hai tên phái nữ bắt đầu chạy nhanh, Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt cũng tăng nhanh tốc độ.

Rất nhanh, phía trước liền xuất hiện một cái lối rẽ, ngay phía trước y nguyên là đường cái, mà một bên đường nhỏ thì lại dẫn tới khu dân cư lân cận.

"Chúng ta đi bên kia đi, chị Ngô Đồng." Thập Lý Đình chỉ chỉ đường nhỏ.

"Ừm, cũng có thể." Ngô Đồng nhìn chung quanh một chút, đồng ý Thập Lý Đình yêu cầu.

"Ta đi đường cái." Thiên Giang Nguyệt lựa chọn một con đường khác, câu nói này hẳn đương nhiên là nói cho Tiền Thương Nhất nghe.

Tiền Thương Nhất cười khẽ một tiếng, "Ta cũng đi đường cái, mấy người đó đã không cần sự giúp đỡ của ta, ở khu nhỏ Trường Lan là bởi vì bị chặn ở sân thượng, tình huống bây giờ đối với các nàng tới nói là biển rộng mặc cá nhảy, trời cao tùy ý chim bay, căn bản không có nguy hiểm gì."

"Có đúng không, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ chọn cùng mấy người đó cùng nhau." Thiên Giang Nguyệt nói rằng.

"Ngươi theo điềm nào nhìn ra?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò, tuy rằng những người khác cái nhìn không trọng yếu, nhưng cũng có thể coi như là một cái tham khảo.

"Bởi vì ngươi chịu cô độc ăn mòn." Thiên Giang Nguyệt nói một câu ý hàm xúc không rõ.

"Có ý gì?" Tiền Thương Nhất chau mày.

"Người vẫn luôn là quần cư động vật, chúng ta cũng không ngoại lệ, ở chỉ dựa vào tự mình cảm giác làm ra lựa chọn tình huống, phần lớn người đều sẽ chọn nhân số nhiều một bên, đây là theo bản năng phán đoán." Thiên Giang Nguyệt bước nhanh hơn, có thể cho rằng cho dù cùng Ngô Đồng hai người tách ra, phía bên mình cũng chưa chắc có thể bảo đảm an toàn.

"Trước đó, ngươi vẫn luôn đối với những khác người duy trì thích hợp chăm sóc, rõ ràng có một loại chú ý trong lòng, nói như thế nào đây? Dễ hiểu hơn một chút, tâm lý này cần phải cùng Chúa cứu thế vô cùng như, đương nhiên, chỉ có không có như thế nghiêm trọng thôi." Thiên Giang Nguyệt truyền vào trong tai Tiền Thương Nhất.

"Ta không phải là cái gì Chúa cứu thế, nếu như nói chịu cô độc ăn mòn, ta xác thực có một chút, chính mình cũng có thể cảm giác được, nhưng mà nói đi nói lại, ngươi trái lại chịu cô độc ăn mòn càng nghiêm trọng a? Ngươi vẫn từ chối người khác trợ giúp, hoặc là từ chối trợ giúp người khác, kỳ thực là vì ngăn cản đối phương cùng mình liên hệ đi!" Tiền Thương Nhất dừng một chút, đột nhiên nghĩ đến một khả năng, "Ngươi có phải là ở nắm giữ liên hệ bạn tốt chức năng sau đó, phát hiện đã từng cùng chính mình cùng tham gia biểu diễn qua phim địa ngục diễn viên không có một người sống sót? Cho dù ở cái chết trong giây phút lâu như vậy, nhưng vẫn là một thân một mình!"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Mạng không khả năng 1 đường

Lặng im một lúc lâu, Thiên Giang Nguyệt cuối cùng vẫn là trả lời vấn đề này, "Ngươi nói người có lẽ không phải ta, mà là chính ngươi a? Đây chính là ngươi vẫn ở cứu cùng không cứu trong lúc đó quanh quẩn nguyên nhân sao?"

"Đương nhiên không phải, thứ nhất ta có người quen biết sống sót, thứ hai, ta không phải ở cứu cùng không cứu trong lúc đó quanh quẩn, mà là căn cứ tình huống cụ thể tới làm ra quyết định, kết hợp ta buổi tối đầu tiên được thu hoạch, lại thêm tối hôm nay chuyện đã xảy ra, có thể xác định đối với những quý hồn này, chúng ta căn bản không có cách nào chính diện mạnh mẽ chống đỡ, chỉ có thể chạy trốn, không, dùng chạy trốn để hình dung cũng không rõ ràng, càng nói chuẩn xác là chúng ta chỉ có thể lẩn tránh, lẩn tránh quý hồn đối với chúng ta tạo thành ảnh hưởng." Tiền Thương Nhất không có như Thiên Giang Nguyệt như thế tiến hành đánh trả, mà là giải thích.

Dù sao, nếu như hẳn đánh trả, kết quả là sẽ biến thành hai người hoàn toàn không có ý nghĩa tranh cãi.

Loại này tranh cãi ngoại trừ để cho hai người mâu thuẫn sâu sắc thêm ở ngoài, không có bất kỳ tác dụng gì.

"Cho tới tối hôm nay cứu cùng không cứu, ta nhớ tới ta khuyên ngươi đi bệnh viện chữa thương thời điềm, ngươi có nói với ta, 'Ngươi muốn đi một giây, có thể liền là một cái mạng', nhưng mà ở vừa này, ngươi lại đưa ra cùng Ngô Đồng hai người chia đôi đề nghị, thế này vừa đến, hành vi của ngươi không phải giống như ta sao?" Thấy Thiên Giang Nguyệt không hề trả lời, Tiền Thương Nhất tiếp tục nói.

Chẳng qua, Thiên Giang Nguyệt vẫn cứ không hề trả lời.

"Được, ta không cần so sánh giống như phương pháp đến bác bỏ, ta đổi một cái phương pháp, ta thuyết minh ta cứu hay là không cứu nguyên nhân. Cứu, là vì để cho chính mình có càng to lớn hơn cơ hội sống qua bộ phim này, sống thêm một người, nói không chắc Giấu tên sẽ nhiều đưa một cái manh mối, ta cũng có thể nhiều hai người trợ giúp; không cứu, có hai giờ suy xét, điềm thứ nhất là vì tính mạng của mình an toàn, đổi một cái từ liền là hết lòng quan tâm giúp đỡ, ở có thể hỗ trợ thời điềm tận lực giúp một tay, điềm thứ hai là vì tỏ thái độ, tuy rằng đều là diễn viên, nhưng mà lẫn nhau trong lúc đó cũng không phải có thể giao phó phía sau lưng đồng đội, nếu như này đều không có thể sống sót, cái kia vẫn cứu cũng không có ý nghĩa, đối phương căn bản không thể trở thành giúp đỡ, trái lại tương đương với một cái con ghê." Tiền Thương Nhất lần thứ hai thuyết minh chính mình hành động lý do.

Lần này, Thiên Giang Nguyệt nói chuyện, vẫn như cũ cùng với trước như thế khó nghe, "Kiếm có năng lực rất lợi hại, không biết ngươi có thể hay không đã lừa gạt chính mình. Chẳng qua nếu ngươi đều làm đến một bước này, ta cũng không cần thiết tháo gỡ đài của ngươi, nhưng mà ta muốn sửa lại ngươi một chút, cho dù ngươi cứu các nàng, ngươi nhiều nhất cũng chỉ có thể thêm một cái giúp đỡ."

"Ta biết." Tiền Thương Nhất sẽ không quên tình cảnh lúc ấy, mình bị ném tình cảnh.

"Ngươi cũng biết?" Thiên Giang Nguyệt cười khẽ một tiếng, "Như vậy ta xin khuyên ngươi một câu, nếu như ngươi vẫn cứu người, cuối cùng nhất định sẽ chết ở chịu cứu trong tay người."

...

Một bên khác, Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình đã chạy vào trong thôn, cái này 'Làng' cùng truyền thống về mặt ý nghĩa làng núi không giống, càng nhiều chính là thuộc về một chỗ tên, dùng để phân chia không giống khu vực đánh dấu.

Bên trong nhà lâu mặc dù nhiều là tự kiếm chế, nhưng cũng có lâu ba hoặc là hai lâu cao, mặt tường cũng quét vôi đến trắng nõn nà.

Này một vùng vị trí ở chùa Thuần Hoài cùng Kỳ Thành trong lúc đó, thuộc về ở giữa khu vực, tạm thời còn chưa mở phát khu vực, người không nhiều nhưng cũng không ít.

Bởi vì không phải nhà lâu, vì lẽ đó rất nhiều gia đình đều có nuôi một chút mèo đất chó đất.

Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình đến đã kinh động trong thôn chó đất, chúng nó có một ít không sợ người lạ, chỉ là mở một đôi mắt chó nhìn hai người, mà có một ít sợ người lạ thì lại bắt đầu la to. Lúc này thời gian đã là sáng sớm năm điểm, một chút ngủ đến tương đối nhẹ người đã chịu tiếng chó sủa thức tỉnh, đem bên trong gian phòng đèn mở ra.

Những người bình thường này đem cửa sổ mở ra, một chút tính khí khá nóng nảy đối với ngoài cửa sổ hô to một tiếng, "Kêu chết a!"

Chó đất nghe được này gầm lên giận dữ sau đó, tiếng chó sủa lập tức chấm dứt.

"Chị Ngô Đồng, chúng ta phải tiếp tục chạy sao?" Thập Lý Đình thở hồng hộc, tuy rằng nàng biết rõ đáp án, nhưng mà vẫn cứ hỏi vấn đề này, nàng hi vọng Ngô Đồng có thể cho nàng một cái chối bỏ trả lời.

Kỳ thực trong này ẩn giấu một cái bẫy, ở hỏi vấn đề này thời điểm, nàng đã đem chính mình an toàn đặt ở trong tay Ngô Đồng, thế này vừa đến, dù thế nào Ngô Đồng làm quyết định gì, đều muốn đối với Thập Lý Đình sống chết phụ trách.

"Đừng có ngừng, lập tức liền trời đã sáng." Ngô Đồng không quay đầu lại, bởi vì thể lực nguyên nhân, nàng chạy ở Thập Lý Đình phía trước.

Cách đó không xa, vô số bàn tay nhảy lên chuyển hướng, tiến vào Ngô Đồng hai người đi tới khu dân cư, hơn nữa, những này bàn tay tốc độ càng lúc càng nhanh, hình như muốn ở trước hừng đông sáng bắt lấy chính mình con mồi.

Tốc độ cực cao chạy nhanh bên dưới, Ngô Đồng cùng lưng Thập Lý Đình bóng dáng xuất hiện ở bàn tay phía trước.

Nhìn thấy chính mình con mồi sau đó, những này bàn tay càng nhanh hơn, hơn nữa tập thể vượt lên rồi một cái, dường như đang ăn mừng.

"Chị Ngô Đồng, ta cảm giác có gì đó không đúng." Thập Lý Đình nhỏ giọng nói một câu.

"Ừm, chó không kêu." Ngô Đồng xoa xoa mồ hôi trán, tập trung sự chú ý của mình.

Sâu xanh dương cũng tiến vào khu dân cư, nó thân thể cao cùng khu dân cư ba tầng lầu như thế cao, mà độ dài thì lại có thể vượt qua ba đồ dùng gia đình nhà căn nhà. Chẳng qua, ngoại trừ Ngô Đồng hai người đây, những người còn lại căn bản không nhìn thấy này một cái khủng bố sâu xanh dương, nhưng là vấn đề là, bởi vì đuổi giết Tiền Thương Nhất quý hồn duyên có, hiện tại Ngô Đồng hai người vẫn như cũ không dám quay đầu lại, vừa này trên người tài xế tình trạng bị thăm mấy người đó có thể không có quên.

Xuống ở phía sau Thập Lý Đình chịu bàn tay nhào tới trên đất, bởi vì hết sức uể oải, lại thêm trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng, cho nên nàng buông ra bắt được tay Ngô Đồng.

"A!" Thập Lý Đình gào lên đau đớn một tiếng.

Ngô Đồng thân thể dừng lại một chút, nàng khắc chế chính mình quay đầu lại.

Ở đây khẩn cấp tình huống, nàng đối mặt khó khăn lựa chọn, kết quả là vứt bỏ Thập Lý Đình tên này người mới, vẫn là liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng đi cứu một cái mới nhận biết không tới hai ngày người.

Trí Đa Tinh, nếu như là ngươi, nhất định sẽ cứu nàng a?

Ngô Đồng ở trong lòng nói một câu.

Sau đó, nàng bắt đầu lùi về sau, đồng thời, trên người nàng sáng lên một tầng đất lỏng ánh sáng màu vàng, xem ra vô cùng công kênh, thế nhưng là làm cho người ta một luồng cảm giác an toàn. Đuối bản tay Ngô Đồng chịu ngăn ở đất lỏng ánh sáng màu vàng ở ngoài, chúng nó tiến vào không được, chỉ có thể ở lỏng ánh sáng bên ngoài không ngừng va đập.

"Chị Ngô Đồng!" Thập Lý Đình ngẩng đầu lên, vô cùng kinh ngạc.

"Bò lên, nhanh!" Ngô Đồng nhỏ giọng nói một câu, âm thanh nàng vô cùng suy yếu.

"Úm!" Thập Lý Đình cảm giác mình thế lực đột nhiên nhiều hơn một nguồn sức mạnh, đây là muốn sống ham muốn.

Ngô Đồng cũng ở dùng sức kéo tay Thập Lý Đình, muốn đem Thập Lý Đình kéo đến, có thể là... . . Sâu xanh dương đã đi tới phía sau hai người, to lớn cảm giác ngột ngạt để cho hai người thậm chí quên mất Tiễn Thương Nhất cảnh cáo, từ từ quay đầu.

Mấy chục cái xúc tu từ từ vây quanh hai người, màu xanh dương laser lưới dường như lưới hái của từ thần từ từ tới gần hai người.

Cái chết đang ở trước mắt, Ngô Đồng cùng đôi mắt Thập Lý Đình tràn ngập hoảng sợ, đã từng chuyện đã xảy ra như cười ngửa xem hoa như thế ở trước mắt lóe qua. Bất kể là vui vẻ vẫn là đau buồn, trong nháy mắt này đều có vẻ cực kỳ tốt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Đánh cuộc

Sâu xanh dương xúc tu trước xúc tu trói chặt hai người, dự định đem hai người đưa vào chính mình xúc tu trong.

Ở màu xanh dương laser mạng lưới trước mặt, Ngô Đồng đất lỏng ánh sáng màu vàng dường như căn bản không tồn tại như thế, trong nháy mắt vỡ tan, hóa thành từng điểm ánh sao tiêu tan ở trong không khí.

Trong nháy mắt này, trong mắt Thập Lý Đình tràn ngập oán hận, trong đầu hiện ra Tiễn Thương Nhất cùng mặt Thiên Giang Nguyệt.

Nếu như không phải bọn họ ích kỷ, ta làm sao sẽ chết, nếu như không phải bọn họ nhát gan, ta làm sao sẽ chết, người đàn ông trợ giúp người phụ nữ không phải cần phải sao? Rõ ràng chính mình không gặp nguy hiểm, tại sao còn đưa ra chia đội yêu cầu! Ta không cam lòng, ta không cam lòng!

Vô số ý nghĩ ở Thập Lý Đình trong đầu lẫn lộn, tâm tư nàng chưa từng có nhanh như vậy qua.

Bộp bộp bộp!

Đang lúc này, gào trống đánh tiếng hét vang lên, sáng sớm tia ánh sáng mặt trời đầu tiên xuyên qua bóng tối, chiếu rọi ở trên mặt đất.

Hai người phản ứng lại thời điểm, đã nằm trên đất, sâu xanh dương dường như xưa nay chưa từng xuất hiện như thế, ở thời khắc cuối cùng, lưới hái của từ thần vền vền cùng hai người gặp thoáng qua.

"Chị Ngô Đồng, chúng ta, chúng ta sống sót! Sống sót!" Tuy rằng thân thể vô cùng uể oải, nhưng mà sinh ra tích trữ vui sướng dưới, Thập Lý Đình trực tiếp đứng lên, nhưng mà khi nàng xoay người thời điểm, nàng mới phát hiện, Ngô Đồng đã té xỉu xuống đất, biểu cảm trên mặt vô cùng khó chịu, hơn nữa thở khí động tác so sánh hút khí động tác phải lớn hơn nhiều.

"Chị Ngô Đồng, ngươi làm sao? Có người hay không đến giúp đỡ a!" Thập Lý Đình dùng sức lắc vai Ngô Đồng.

Bởi vì ở khu dân cư, cho nên nàng la lên rất nhanh sẽ được đáp lại.

Tuy rằng những người bình thường này đối với mục đích của hai người cùng thân phận đều không rõ ràng, nhưng bởi vì hai người đều là phái nữ, lại thêm một người hôn mê, tên còn lại xem ra điềm đạm đáng yêu, trên mặt mang theo giọt nước mắt, vì lẽ đó rất nhanh sẽ được nhiệt tình cư dân trợ giúp.

Ở xung quanh người dưới sự giúp đỡ, Ngô Đồng nằm ở trên ghế sofa.

Nàng hiện tại trạng thái vô cùng không ổn, vừa nãy đất lỏng ánh sáng màu vàng là nàng được skill, gọi là mặt đất che chở, tuy rằng tên vô cùng lợi hại, nhưng mà sử dụng lên thực tế hiệu quả nhưng rất bình thường, càng quan trọng chính là, này một skill đối với sinh mạng giá trị tiêu hao vô cùng cao, bảo vệ loại cùng điều trị loại skill tiêu hao muốn so với chức năng loại skill cao hơn rất nhiều.

Đương nhiên, nếu như ở trạng thái rất tốt tình huống, Ngô Đồng nhất định sẽ không ngắt đi, có thể theo khu nhỏ Trường Lan bắt đầu mãi cho đến vừa này, năng thể lực vẫn đang tiêu hao, thể lực tiêu hao đối với có thể khôi phục nhanh chóng sức sống cũng có ảnh hưởng rất lớn, nói cách khác, vừa này Ngô Đồng sử dụng skill đã đang tiêu hao màu đỏ cùng màu xanh lá ở giữa dần đổi màu sức sống.

"Xảy ra chuyện gì a đây là? Người thật là tốt làm sao sẽ té xỉu? Ôi, đầu còn rất nóng, đến lập tức đưa bệnh viện." Nhiệt tình cư dân ở hỏi thăm Thập Lý Đình, chẳng qua lúc này Thập Lý Đình chỉ có thể hung hăng khóc, nước mắt ào ào chảy xuống, căn bản không ngừng được.

"Không khóc không khóc, có chuyện gì cùng bác gái nói, ai bắt nạt các người rồi?"

...

Một bên khác, Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt vẫn cứ dần hàng ở ven đường đi tới, tay của hai người đều cầm ở trong túi quần, cũng đều không nói gì, tựa hồ cũng đang suy nghĩ từng người vấn đề, đối với tất cả xung quanh căn bản không có hứng thú.

"Há, trời đã sáng." Tay phải Thiên Giang Nguyệt thả nằm ở lòng mây phía trên, phóng tầm mắt tới phương xa mặt trời mọc.

Tiền Thương Nhất ngáp một cái, cảm giác con mắt của mình có chút sưng đau đớn.

"Không biết Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình thế nào rồi?" Hần nói một câu.

"Bất kể là sống hay chết đều cùng người không có quan hệ gì không phải sao? Coi như đều sống sót, mấy người đó cũng đều là theo dựa vào thực lực của mình, mà không phải là bởi vì có người người này làm bộ lòng tốt đồng đội trợ giúp." Thiên Giang Nguyệt chậm biếm một câu.

"Coi vậy đi, không cùng người cãi. Chùa Thuận Hoà cần phải liền sắp đến rồi, dù sao cũng là một cái điểm du lịch, bên dưới ngọn núi khẳng định có quán net, chúng ta đi nhìn Giấu tên có phải là lại xuất hiện, mặt khác, cảnh sát điều tra mạng lưới cũng rất nhanh trải ra, ta có thể ngày mai sẽ bị tóm lấy, hoặc là càng sớm hơn, này sau đó. . ." Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất ở trong lòng thở dài, tình huống bây giờ thực sự là trước có truy binh sau có mãnh hổ.

Nếu như hắn bị bắt được trong phòng thẩm vấn liên quan một buổi tối, vên vên chỉ là một buổi tối, cái chết tỷ lệ có thể nói là vô hạn đến gần trăm phần trăm, trừ phi mình vận may tốt vô cùng, buổi tối hôm đó quý hồn không phải gặp người lập tức giết, mà là cần thỏa mãn nào đó loại điều kiện, ví dụ như tối hôm nay không nên quay đầu.

Kỳ thực Tiền Thương Nhất cũng không chắc chắn lắm chính mình vẫn ở Thiên Giang Nguyệt gian phòng phòng khách chờ một buổi tối kết quả có thể hay không chết.

Lúc này, Thiên Giang Nguyệt duỗi ra tay trái của mình, một chiếc xe taxi ngừng lại, Tiền Thương Nhất quay đầu lại, phát hiện này chiếc xe taxi chỗ ngồi phía sau đã ngồi một người, hình như là một học sinh.

"Đi đâu a?" Tài xế xe taxi thăm dò qua thân thể hỏi.

"Chùa Thuận Hoà." Thiên Giang Nguyệt cười cợt.

Chẳng qua tài xế xe taxi người phía sau vô cùng không vui, "Tài xế, người không phải muốn thu hai phần tiền a? Ta nhớ tới tình huống như thế ở lần trước náo loạn qua sau là có thể báo cáo, báo cáo điện thoại ta cũng có."

"Ôi chào, người người này, liền không biết thông cảm một cái người khác sao? Ta xem hai người này đều rất mệt nhọc, đã nghỉ chờ bọn họ một cái, người xem người nói, giống như ta chính là vì tiền như thế, lại nói, vừa này đi ngang qua thời điểm người lại không phải không thấy, ta một người cùng nghề chết cái kia thế thảm a! XXX chúng ta một nhóm này liền là đem đầu treo ở trên eo, bất cứ lúc nào cũng có thể gặp phải nguy hiểm đến tính mạng." Tài xế xe taxi cấp bách nói rằng.

"Người. . ." Rõ ràng, người học sinh này tuy rằng chiếm lý lẽ, thế nhưng là không có thể cố gắng vận dụng.

"Tốt rồi tốt rồi, tiền xe người ta cũng giúp người ra, liền để chúng ta ngồi đoạn đường được không? Ngược lại nơi này cách chùa Thuận Hoà cũng rất gần, sẽ không phiền phức người." Thiên Giang Nguyệt kéo cửa ra ngồi ở chỗ cạnh tài xế.

Tiền Thương Nhất cũng không có khách sáo, trực tiếp kéo xuống cửa sau, cũng ngồi lên.

Ở tình huống bình thường, tên nam sinh này cũng có thể từ chối, nhưng là. . . Rõ ràng hắn không phải một cái hung hăng như vậy người, hơn nữa, Thiên Giang Nguyệt nói miễn tiền xe cũng rung động hắn.

"Được rồi, ta cũng là đi chùa Thuận Hoà." Người học sinh này đồng ý Thiên Giang Nguyệt đề nghị.

"Lái xe đi." Tay phải Thiên Giang Nguyệt chỉ chỉ phía trước.

Khoảng chừng mười phút đường xe sau đó, hai người liền đến đến chùa Thuận Hoà, Thiên Giang Nguyệt giao xong tiền xe sau, xuống xe đóng cửa phòng lại, tiếp tục liền bắt đầu hướng về bữa sáng quán đi đến. Tiền Thương Nhất tuy rằng trên mình cũng có một chút tiền, nhưng mà hắn tạm thời không có tìm được một thân một mình hành động lý do, ngay sau đó cũng hướng đi bữa sáng quán.

"Ta đoán mấy người đó cần phải chết rồi." Trên bàn ăn, Thiên Giang Nguyệt vừa ăn cháo vừa nói.

"Hà?" Tiền Thương Nhất nhíu nhíu mày.

"Người mới vừa nói lý do, cũng chính là ở có thể tăng thêm bạn tốt sau đó phát hiện mình không có một người có thể tăng thêm, ngay sau đó trong lòng liền xuất hiện một loại cô độc cảm giác, thật giống như không có bất kỳ người nào nhận biết mình, mình đã theo phía trên thế giới này biến mất rồi như thế." Thiên Giang Nguyệt ăn được một nửa, chủ quán lại bưng một bát tới.

"Người là nói Ngô Đồng? Xác thực, theo tiến vào bộ phim này bắt đầu, nàng liền vẫn đang trợ giúp Thập Lý Đình. Nói đi nói lại, người rất có thể ăn a!" Tiền Thương Nhất nhổ nước bọt một câu, "Chẳng qua, mấy người đó sẽ chết có phải là cùng cùng chúng ta không đi cứu các nàng có quan hệ, ta cùng phán đoán của người không giống nhau, mấy người đó cần phải sẽ tiếp tục sống."

"Đánh bạc sao?" Thiên Giang Nguyệt đem vừa nãy chủ quán đẩy tới một bát mặt chuyển qua trước mặt mình.

"Coi vậy đi, ta không thích đánh bạc." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

"Nếu tin tưởng phán đoán của mình, tại sao không cá cược? Có phải là lợi ích không đủ? Vậy ta đưa ra một điều kiện, nếu như người thắng, ta sẽ chết ở người phía trước, nếu như người thua rồi, người liền muốn chết ở phía trước ta." Thiên Giang Nguyệt đem chiếc đĩa để lên bàn, biểu cảm trên mặt hết sức chăm chú.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Cửa

"Người là đang nói đùa sao?" Tiền Thương Nhất nói.

"Ta nghiêm túc." Nét mặt Thiên Giang Nguyệt nghiêm túc.

"Trước tiên không nói tiền đặt cược cực kỳ buồn cười, ta liền hỏi người, có món đồ gì có thể bảo đảm cá cược thuận lợi thực hành?" Tiền Thương Nhất nheo mắt, trên mặt lộ ra vẻ mặt khinh bỉ.

"Đương nhiên, là dựa vào. . . Tự giác." Thiên Giang Nguyệt hình như đối với chuyện này mặt vô cùng nhiệt tình.

"Không cùng người nói xàm, ta từ chối. Nếu như ăn xong liền tìm xem chung quanh đây quán net, nhìn Giấu tên có nói gì hay không." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, đối với Thiên Giang Nguyệt đưa ra đánh cược không có bất cứ hứng thú gì.

"Người đang sợ hãi?" Hai tay Thiên Giang Nguyệt đan xen để ở trước ngực.

"Ta ăn xong." Tiền Thương Nhất không nghĩ tới xem ra rất lạnh lùng Thiên Giang Nguyệt đột nhiên đổi một tính cách, hiện tại biểu hiện của hắn thật giống như một cái đánh bạc điên rồi dân cờ bạc, chỉ cần có thể đánh bạc đồ vật, cho dù là mạng của mình, cũng sẽ không chút do dự đặt cược.

Nhìn thấy nét mặt Tiền Thương Nhất vô cùng kiên quyết, Thiên Giang Nguyệt cũng không có hỏi lại, mà là mấy cái ăn xong trước mặt bưng.

Hai người giao xong nợ sau đó hỏi thăm chủ quán, hiểu rõ ràng lân cận quán net vị trí.

Rất nhanh, hai người liền tìm đến bữa sáng chủ cửa hàng nói tới quán net.

Đăng ký sau đó, 'Gặp quỷ nhóm' bên trong đã có mới tin tức, trong đó một chút là ngày hôm qua tin tức, là còn lại sáu người lẫn nhau thảo luận nội dung, còn lại nhưng là hôm nay tin tức.

Cùng ngày hôm qua không giống, đến trước mặt vị trí, vẫn cứ chỉ có Duyên Phận Bàu Trôi một người này ở phát tin tức.

"Ta sống sót, người đâu rồi? Người đi ra!"

"Còn có những người khác sao?"

"Ê, sẽ không chỉ có một mình ta a?"

"Giấu tên, người đi ra a? Người kết quả là món đồ gì?"

"Người. . ." Đây là một câu phụ người.

Nói chung, group này trên căn bản chịu Duyên Phận Bầu Trời spam.

"Người này vận may rất tốt a, lại sống sót." Thiên Giang Nguyệt nói một câu.

Tiền Thương Nhất nhìn mình màn ảnh trước mắt, trong lòng vô cùng lo lắng.

Ta cho rằng người còn lại có thể quá nhiều chống đỡ mấy ngày, không nghĩ tới ngày thứ ba liền giảm quân số một nửa, thế này xem ra, lưu lại đưa thời gian của chúng ta không nhiều. . .

Hắn ở trong lòng nói rằng.

Lúc này, hai tay Thiên Giang Nguyệt đặt ở trên bàn phím, tiếp theo, phát ra một cái tin tức.

"Người bạn này, người không phải một người, ta còn sống sót."

"Trời ạ, thật sự còn có người sống sót, tối hôm qua thực sự là thật đáng sợ, nếu như không phải ta số may, có thể ta đã chết rồi, người biết vì sao lại xảy ra chuyện như vậy sao?" Duyên Phận Bầu Trời lập tức trở về tin tức.

"Ừm. . . Hắn là bởi vì mấy ngày trước chúng ta trả lời Giấu tên. . ."

"Ta biết, ta muốn hỏi nguyên nhân." Có thể sống hai ngày nữa, Duyên Phận Bầu Trời coi như lại đàn cũng nghĩ đến chính mình sẽ phải chịu quỷ hồn tấn công nguyên nhân, trên thực tế, hắn cũng không khả năng sẽ xem nhẹ, dù sao cùng cái chết gặp thoáng qua cảm giác quá chịu khó khắc sâu trong lòng.

"Cái này, ta cũng không rõ ràng, có thể chỉ có một người rõ ràng, điều kiện trước tiên là hắn xác thực là người." Thiên Giang Nguyệt chỉ về người đương nhiên là 'Giấu tên'.

"Có lẽ cũng chỉ có cái biện pháp này, nhưng mà hắn đến hiện tại đều chưa từng xuất hiện, có không có biện pháp khác có thể tìm được hắn? Ta nhớ tới trước đây ở online xem qua có thể thông qua Internet mảnh khoé tìm tới một người vị trí, hơn nữa không phải còn có mạng lưới cảnh nghề nghiệp này sao? Có lẽ chúng ta có thể thông qua cái biện pháp này tìm tới hắn."

Cho dù cách màn hình, Tiền Thương Nhất cũng có thể cảm giác được đối phương sợ sệt.

Lúc này, Giấu tên xuất hiện, màu trắng đen hòa hợp ảnh chân dung rất khó thông qua ảnh chân dung màu sắc để phán đoán hắn có hay không login, chẳng qua chỉ cần hắn mở miệng, như vậy xác định điểm này liền không nghi ngờ chút nào.

"Ừm. . . Năm người sao? Cũng không tệ lắm, có thể có một nửa tồn tại xác suất đã rất tốt." Giấu tên những câu nói này không giống như là nói cho Tiền Thương Nhất đội người nghe, càng như là làm bầm lầy bầu.

"Người đã nói, nếu như tối hôm qua chúng ta có thể sống sót, liền tiếp tục trả lời vấn đề của chúng ta, hiện tại ta hỏi người, người kết quả có mục đích gì? Ta khó chịu muốn như thế nào mới có thể hoàn toàn chạy trốn quỷ hồn đuổi giết?" Duyên Phận Bầu Trời lập tức hỏi thăm, hắn phát ra tin tức trong thậm chí xuất hiện một cái rõ ràng chữ sai.

Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt hai người đều đem hai tay đặt ở trên bàn phím, tình huống bây giờ là tuy rằng Duyên Phận Bầu Trời đưa ra câu hỏi phương thức vô cùng trực tiếp, nhưng trên bản chất cùng hai người muốn hỏi vấn đề cũng không có xung đột, vì lẽ đó hai người liền buông xuôi bỏ mặc.

"Mục đích của ta? Các người cho rằng ta là cái gì?" Giấu tên hỏi ngược một câu.

"Người là người là quỷ?" Duyên Phận Bầu Trời lập tức trở về một cái tin tức, nếu như lúc này có thể nhìn thấy vẻ mặt của hắn, như vậy nhất định về mặt của hắn nhất định là lo lắng trong tiết lộ tức giận, đồng thời loại này tức giận đem từ từ chuyển hóa thành phá hủy tất cả kích động, thậm chí sẽ ảnh hưởng suy nghĩ, dẫn đến phán đoán ra hiện rõ vô cùng lớn sai lệch.

Bởi vì vào lúc này, người làm phán đoán sẽ càng thêm nghiêng về giảm bớt này một lo lắng lựa chọn.

"Ta đã từng cùng các người một chút, đều là loài người, nhưng mà hiện tại, ta suy nghĩ chính xác đang dần dần tiêu tan, nếu như muốn so sánh giống như lời nói, không biết các người biết người sói sao? Ta tình huống bây giờ lại như là người từ từ biến thành người sói, trải qua một thời gian nữa, ta đem từ từ mất đi hết thấy ý thức, biến thành. . . Cùng chúng nó như thế quý hồn!" Giấu tên lần này nói rồi rất nhiều.

"Cái gì ! !!" Duyên Phận Bầu Trời vì bày tỏ ra chính mình chấn động, dùng ba cái dấu (!).

"Người là làm sao theo người biến thành hiện tại trạng thái như thế này?" Thiên Giang Nguyệt bắt đầu phát tin tức.

Nếu Giấu tên bày tỏ ra trao đổi nguyên vọng, như vậy hiện tại hồi nhất định sẽ không có ảnh hưởng quá lớn, tỷ như gây nên đối phương bất mãn. Tuy rằng chúng ta trước hoàn toàn nằm ở bị động cục diện, nhưng mà có lẽ bắt đầu từ bây giờ, diễn viên tình cảnh đem từ từ bắt đầu thay đổi, ngoại trừ bị động chịu quỷ hồn đuổi giết ở ngoài, còn có thể nghĩ biện pháp sớm diễn xong.

Tiền Thương Nhất nhìn trên màn ảnh tin tức nghĩ.

"Ta mở ra cánh cửa kia. . ." Giấu tên qua rất lâu mới trả lời, có lẽ qua năm phút đồng hồ.

"Cửa gì?" Tiền Thương Nhất cũng không nhịn được, phát ra cái tin tức.

"Ta xưng hô nó vì cánh cửa địa ngục, cái kia không phải một cánh bình thường cửa. Bây giờ cánh cửa tồn tại tại trong máy vi tính, không sai, chính là các người hiện tại chính xác đang sử dụng công cụ, chỉ cần tìm được phương pháp liền có thể phát hiện cánh cửa kia, trở thành. . . Một cái khác công sinh mệnh." Giấu tên dường như tràn ngập sức mê hoặc.

"Vậy người tại sao muốn hại chúng ta? Nếu như không phải người, nhà Kỳ Thành bên trong người cũng sẽ không chết, nếu như người chỉ là vì nói cho chúng ta những chuyện này, nói thẳng không là tốt rồi sao?" Duyên Phận Bầu Trời tức giận.

"Không, ta nhớ các người hiểu lầm, không phải ta vì nói cho các người những này, mà là ta làm những này mới có thể nói cho các người ta trải qua sự việc, ta. . . Cũng không thể không chế chính mình. Còn có vấn đề gì nhanh lên một chút hỏi đi, có lẽ ta cũng sẽ không bao giờ xuất hiện." Giấu tên bác bỏ đối phương lời giải thích.

"Phương pháp gì, phát hiện cánh cửa địa ngục phương pháp là cái gì?" Thiên Giang Nguyệt vấn đề gọn gàng dứt khoát.

"Ta. . . Ta không nhớ rõ lắm rồi chứ, giống như ở. . . Ở trên bàn của ta có ghi, nếu như các người có thể tìm tới ta bản thân là loài người thời điểm chỗ ở, thì có thể biết. . ." Giọng điệu Giấu tên vô cùng không xác định.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Tức giận

"Ở đâu?" Thiên Giang Nguyệt phát tin tức tốc độ rất nhanh.

Tiền Thương Nhất quay đầu nhìn Thiên Giang Nguyệt, phát hiện lúc này thứ hai đã đem hết thầy sự chú ý đều đặt ở trên màn ảnh, con mắt liền chớp đều không nháy mắt một cái.

"Ta. . . Đã quên. . ." Giấu tên trả lời thời gian càng ngày càng ngắn.

"Kết quả xảy ra chuyện gì?" Tuy rằng trải qua khủng bố hai buổi tối, nhưng mà Duyên Phận Bầu Trời vẫn như cũ không thể tiếp thu Giấu tên, hẳn lúc này vẫn còn đang suy tư vấn đề là mình mới có thể vĩnh viễn thoát khỏi đuổi giết, không cần lại thức đêm, không cần lại lo lắng sợ hãi."Người nói cho ta, như thế nào mới có thể không để ta gặp lại quý a!"

"Chết." Lần này, Giấu tên trả lời đến rất nhanh, hơn nữa đáp án vô cùng ngắn gọn.

Duyên Phận Bầu Trời phát ra câu quốc gia mắng, rõ ràng vô cùng giận dữ.

"Đây là các người cơ hội duy nhất. . . Không, ta muốn nói cái gì ấy nhỉ, không nhớ rõ, nói chung, muốn nghĩ biện pháp, có lẽ. . . Đáng chết, ký ức càng ngày càng kém, không nói, gặp lại, ta nghĩ, có lẽ đây là chúng ta một lần cuối cùng gặp mặt." Giấu tên tin tức hồi có hồi không.

"Hắn đang nói chuyện."

Tiền Thương Nhất nói với Thiên Giang Nguyệt, mà không phải ở trong đám phát tin tức.

"Ta biết, vừa nãy liền phát hiện, hẳn phát ra tin tức vô cùng khẩu ngữ hóa, ta trước suy đoán có thể là thói quen của hắn, chẳng qua bây giờ nhìn lại, hẳn xác thực là thông qua ý thức trực tiếp gửi đi tin tức, mà không phải như như chúng ta, mượn bàn phím này một công cụ." Hai tay Thiên Giang Nguyệt không hề rời đi bàn phím, cũng không có quay đầu, hẳn y nguyên nhìn chằm chằm màn hình.

"Người ở mở ra cánh cửa địa ngục trước có phải là cũng đã gặp quỷ?" Thiên Giang Nguyệt lại phát ra cái tin tức ở trong đám.

Bất quá lần này, qua một giờ Giấu tên đều chưa hề trả lời, lại giống như trước như thế biến mất rồi.

"? ? ? ?" Duyên Phận Bầu Trời không ngừng phát ra dấu chấm hỏi, mong đợi có người có thể giải thích hẩn nghi ngờ.

Tiền Thương Nhất đứng lên, "Coi vậy đi, còn lại chỉ có thể dựa vào chúng ta chính mình." Hẩn vỗ nhẹ vai Thiên Giang Nguyệt, sau đó hướng về quầy đi đến.

"Chủ quán, đến hai bình nước." Hẩn đối với chủ net nói rằng.

"Muốn mấy đồng?" Chủ net hỏi một câu.

"Hai đồng là có thể." Tiền Thương Nhất đem trong túi quần tiền lẻ móc đi ra.

Oành!

Một tiếng nặng vang lên từ phía sau truyền đến, tất cả mọi người đều quay đầu hướng về tiếng vang phát ra phương hướng nhìn tới, Tiền Thương Nhất cũng không ngoại lệ. Tiếp lời, hẩn nhìn thấy Thiên Giang Nguyệt trước người bàn phím nâng roi trên mặt đất, bàn phím cũng nứt ra rồi một cái rõ ràng vết rách.

"Làm sao?" Chủ net theo quầy sau đi ra.

Còn lại một chút người tò mò cũng đẩy ra cái ghế đứng lên, ở đây chút người tò mò trong đó, lại có một ít khá là yêu thích náo nhiệt, ngay sau đó liền tiến tới, đem Thiên Giang Nguyệt vây vào giữa.

Sắc mặt Thiên Giang Nguyệt vô cùng chệnh lếch, cho dù dùng biến thành màu đen để hình dung cũng không quá đáng.

"Không có chuyện gì người đánh bàn phím làm gì? Ta đã nói với người, người này muốn thưởng tiền." Chủ net chỉ chỉ trên đất bàn phím.

Tất cả những thứ này, Tiền Thương Nhất đều nhìn ở trong mắt: Thật là kỳ quái, Thiên Giang Nguyệt cần phải không phải dễ tức giận người a? Tuy rằng tính khí không tốt, chẳng qua lấy hẩn phong cách hành sự, nổi giận người thông thường cũng không trả lời nên là hẩn, mà là cùng hẩn tán gẫu người mới đúng. Cần thận ngẫm lại, giống như chỉ có hẩn theo năm tầng nhảy xuống chuyện này ta không rõ ràng cụ thể xảy ra cái gì, ta không có hỏi, hẩn cũng là không nói, lẽ nào trong này xảy ra chuyện gì, để Thiên Giang Nguyệt trả giá cả to lớn? Lẽ nào là đạo cụ đặc biệt?

Cùng lúc đó, Thiên Giang Nguyệt từ trên ghế đứng lên, hẩn ánh mắt lạnh như băng từng cái quét qua trước người vây nhốt hẩn người.

Quán net bên trong bầu không khí đột nhiên giương cung bạt kiếm, lại như một cái thùng thuốc súng như thế, chỉ cần có một đốm lửa, liền sẽ lập tức nổ tung.

"Đều tản đi, ta bồi thường." Giọng điệu Thiên Giang Nguyệt trầm thấp, hơn nữa, đặc biệt hung hăng, như là có ý ở gây sự.

"A, người người này, rõ ràng là người đập hư quán net bàn phím, làm sao còn một bộ cha mày có lý đáng về!" Một thân thể cường tráng thanh niên nhin không được, trực tiếp dựa vào lí lẽ biện luận.

"Có liên hệ với người sao?" Thiên Giang Nguyệt khê hừ một tiếng.

"Ta xem người là thích ăn đòn!" Tên này thanh niên rõ ràng cũng không phải một cái dễ trêu chọc, dù sao, lúc này chính lý đứng ở hẩn một bên, coi như ra tay, chỉ cần không đánh bị thương, hẩn cũng thuộc về giáo dục người khác phạm trù, mà không phải chủ động gây sự.

"Đừng đừng đừng!" Chủ net vội vàng kéo lại nhiệt tình thanh niên, bất kể như thế nào đánh, cuối cùng chịu thiệt đều là quán net, "Hẩn đều nói thưởng tiền, ta xem thì thôi, người xin bớt giận, bên này để ta giải quyết."

Nắm chắc hòa khí sinh tài lý lẽ, chủ net cố gắng khuyên bảo, muốn giải trừ hai bên mâu thuẫn.

"300 đồng, người bồi thường tiền liền đi ra ngoài đi." Lúc này chủ net quay đầu nói với Thiên Giang Nguyệt nói.

Nghe được chủ net, Tiền Thương Nhất nuốt chút nữa cười ra tiếng, chẳng qua cuối cùng hẩn vẫn là nhin xuống.

Coi vậy đi, vẫn là xem trước một chút Thiên Giang Nguyệt định xử lý như thế nào, dù sao hẩn hung hăng nhưng là không phân người, ngay cả ta đều chịu hẩn oán hận nhiều lần.

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, dựa lưng quầy, một bộ xem cuộc vui vẻ mặt.

Thiên Giang Nguyệt nghe được sau đó, tay phải gãi gãi đầu, "Thật ngại ngừng, ta không mang tiền, tiền net còn sót lại 7 đồng tiền, liền bồi thường cho người đi, không cần tìm." Hẩn sau khi nói xong, trực tiếp đi về phía cửa.

Chủ net hai tay đưa ra ngăn trở Thiên Giang Nguyệt đường đi, "Người bạn này, người đây là gây sự a?"

Chẳng qua, chủ net câu này vừa mới dứt lời, liền cảm giác mình bụng đau đón một hồi, sau đó, hần liền bay ngược ra ngoài, trực tiếp bay đến quán net bên ngoài.

"Cút!" Thiên Giang Nguyệt tay trái cầm ở trong túi quần, giọng điệu lạnh lẽo.

Nguyên bản chuyện này vẫn có thể hòa bình giải quyết, nhưng mà Thiên Giang Nguyệt này một chân, chuyện này liền vỡ lở ra, nói cho đúng tới là cho quần chúng vây xem một cái hoàn toàn có thể ra tay lý do. Vừa nãy thanh niên nhiệt huyết nhìn thấy tình cảnh này, cũng không có chú trọng cái gì đạo nghĩa giang hồ, nói tiếng lời khách sáo loại hình, trực tiếp quơ lên cái ghế liền hướng đầu Thiên Giang Nguyệt ném tới.

Tiền Thương Nhất đánh ngáp, cũng không tính ra tay hỗ trợ.

Một mặt, Thiên Giang Nguyệt các loại hành vi cũng giống như là cố ý ở gây sự, mặt khác, hần cũng hi vọng Thiên Giang Nguyệt có thể được một chút giáo huấn.

Thanh niên nhiệt huyết cái ghế không có đập trúng Thiên Giang Nguyệt, bởi vì Thiên Giang Nguyệt lùi về sau khom lưng mà tránh thoát, tiếp theo, Thiên Giang Nguyệt xoay người một cái dưới kênh rạch quyền đánh ở tên này thanh niên trên cằm, cú đấm này, trực tiếp đem thanh niên đánh ngã xuống đất, thậm chí ngay cả hàm răng đều đánh rơi một viên.

Thanh niên chóng đờ lên thân thể, vừa liếc mắt liền thấy mình bị đánh rơi hàm răng, mặt trên còn dính máu, hần chửi thề một tiếng máu, sau đó chỉ vào Thiên Giang Nguyệt nói, "Cho ta đánh, lưu lại cái mạng! Toàn bộ coi như ta."

Trong lúc nhất thời, Thiên Giang Nguyệt lập tức chịu sáu người vây quanh, sáu người này trên mình đều mang theo một luồng vô lại, không nghi ngờ chút nào là lần cận lưu manh, mà vừa nãy thanh niên nói ý cũng rất rõ ràng, lưu lại cái mạng liền là đừng đánh chết rồi, toàn bộ coi như hần, liền là nói bao quát bồi thường tiền thuốc thang, tiếp thu thẩm vấn còn có việc sau trả công đội đã, đều do tên này thanh niên phụ trách, chí ít chiếm phần chính.

"Ừm. ." Tiền Thương Nhất quét mắt qua một cái đi, y nguyên không nhúc nhích, "Không nhìn thấy dao nhỏ, cần phải không có quan hệ gì."

Hần vừa vặn nói xong câu này, một bên khác liền đầu vồ.

Chương 178: Trút ra

Đồng thời, ở quán net bình thường lên mạng người đều rời đi quán net, chuyện như vậy, cho dù chỉ là vây xem cũng rất có thể sẽ phát sinh khó có thể dự đoán sự việc, có lẽ có người đánh điên rồi, trực tiếp theo trong túi quần móc ra một cái dao gấp gấp người liền đâm, mà chính mình vừa vặn liền ở bên cạnh, tiếp tục dao găm trắng tiến vào dao găm đỏ đi ra., lại là một cái người đầu bạc tiền người đầu xanh.

"Thằng nhóc, ta xem ngươi là chán sống!" Câu nói này như một cái lời mở đầu ở quán net trong vang lên.

Một lưu manh quơ lên một cái ghế ném về Thiên Giang Nguyệt, chẳng qua lại bị Thiên Giang Nguyệt né tránh, dù sao luận bản tổ chất thân thể, đều là nắm giữ người mở đường vinh quang huy Chương Thiên Giang Nguyệt, không khả năng có thể so với những tên côn đồ này chênh lệch, lại thêm bình thường ở bên bờ sinh tử sờ bò lăn lộn, tâm lý năng lực chịu đựng càng là khác nhau một trời một vực.

Nói cách khác, bất kể là lưu manh vẫn là Thiên Giang Nguyệt, đều có thể chịu một viên đạn kết thúc sinh mệnh, nhưng giữa hai người vẫn cứ có tương đối lớn chênh lệch, chí ít ở hai bên đều không cầm vũ khí cơ sở trên, Thiên Giang Nguyệt cũng không sợ.

Lúc này, chủ net theo ngoài cửa đi vào, hần bùm chính mình cái bụng, sắc mặt vô cùng khó coi, là màu đỏ tía, thật giống như tảo bón như thế. Hần vào cửa sau nhìn thấy vừa vặn từ dưới đất bò dậy đến, khỏe miệng còn có máu tươi thanh niên nhiệt huyết, lại nhìn thấy Thiên Giang Nguyệt chịu sáu tên lưu manh vây nhốt, trong nháy mắt liền hiểu chuyện gì xảy ra.

"Ta muốn đỡ tay ngươi!" Chủ net tức giận chỉ Thiên Giang Nguyệt, thả ra lời hung ác.

Tiền Thương Nhất chớp mắt nhìn, trong lòng có một chút ý nghĩ, chẳng qua vẫn cứ không nhúc nhích.

"Không nghĩ tới thật chịu ta đựng tới gây sự." Chủ net đi tới quầy, đem ống nói cầm lên, sau đó ấn xuống một chuỗi chữ số, nhưng mà hần vừa vặn nghe được một tiếng điện thoại quay số âm, treo máy phím liền chịu Tiền Thương Nhất ấn xuống.

"Ngươi làm gì thế?" Chủ net hung tợn nhìn Tiền Thương Nhất.

"Ngươi là nhà này quán net chủ quán a?" Tiền Thương Nhất ý sâu xa hỏi.

"Là thì thế nào, ta nhớ tới ngươi cùng tên kia là cùng một chỗ a? Làm sao, ngươi muốn giúp hần? Hừ, có thể, chẳng qua không phải ba trăm đồng tiền có thể giải quyết sự việc, ta khuyên ngươi tốt nhất chớ lộn xộn, bỏ tay ra." Chủ net cho Tiền Thương Nhất một cái vẫn tính đúng trọng tâm đe dọa.

Tiền Thương Nhất sau khi nghe ngáp một cái, hần đã vô cùng mệt mỏi, "Không được." Hai chữ nói ra, đồng thời lắc đầu.

Chủ net trực tiếp đem ống nói đập về phía Tiền Thương Nhất đè treo máy phím ngón tay, nhưng là nhưng ngược lại bị Tiền Thương Nhất bắt được ống nói, tiếp theo, Tiền Thương Nhất kéo một cái, đem máy điện thoại kéo tới trước người mình.

"Ngươi!" Chủ net tức giận hết sức, lúc này vẻ mặt có thể dùng nổi giận dùng dùng để hình dung.

Một bên khác, Thiên Giang Nguyệt tránh thoát cái ghế sau đó, trực tiếp xông lên trên, bởi vì hiện tại là ở quán net bên trong, suy xét đến tiền thuê nhà phí cùng máy tính bàn bản thân độ rộng, lại thêm cái ghế chiếm cứ không gian, trên thực tế sáu người căn bản không thể hình thành xong bao vây hết tình huống, nhiều nhất cũng là ba người đồng thời đối với Thiên Giang Nguyệt ra tay.

Đang bắt nạt khi yếu ớt, ba người hoàn toàn đầy đủ, nhưng là đang đối mặt trải qua sống chết, lại đặc biệt rèn luyện qua chính mình diễn viên địa ngục trước mặt, liền có vẻ hơi không đủ, dù sao, bọn họ cũng chỉ là người bình thường thôi.

Thiên Giang Nguyệt một chân đạp vào ngay phía trước lưu manh trên mình, thứ hai muốn phải bắt được chân Thiên Giang Nguyệt, nhưng mà ý nghĩ cùng thực tế nhưng có khác biệt rất lớn, này một chân không chỉ đem hán đá bay ra ngoài, còn áp đảo phía sau một lưu manh. Nhìn thấy trợ thủ của mình gặp khó, thanh niên nhiệt huyết cũng gia nhập vào hỗn chiến.

P phía trước nhất hai tên lưu manh bắt lên cái ghế hướng trên mặt Thiên Giang Nguyệt ném tới, bởi vì địa phương nhỏ hẹp, vì lẽ đó Thiên Giang Nguyệt không có nơi rất tốt có thể trốn, nhưng mà lần này hán cũng không có trốn, mà là chính mình cũng cầm lấy một cái ghế mạnh mẽ chống đỡ.

Tiếp đó, liền là bình thường ầu đã dễ dàng nhất xuất hiện tình huống, so sánh sức lực.

Ai sức lực lớn, ai liền có thể chiếm cứ thời khắc mấu chốt.

Nhưng là Thiên Giang Nguyệt cũng không tính làm như vậy, hán nhắc lên chân phải của mình, đem bên chân cái ghế hướng về trước người lưu manh đá vào, đem đụng vào ở trên ghế, sau đó sử dụng trong giây lát này lộ ra khe hở, một cái ghế nện ở một người khác lưu manh bả vai.

Theo tình huống trước mắt đến xem, Thiên Giang Nguyệt cũng không có bất kỳ thấy đỡ thì thôi ý, hán gây sự mất liền là vì đánh nhau, chính là vì trút ra trong lòng khó chịu, liền là cố ý chế tạo rắc rối, một bộ e sợ cho thể giới không rối loạn đáng về.

Ở mọi phương diện chênh lệch dưới, không tới 5 phút, sáu tên lưu manh lại thêm tên kia thanh niên nhiệt huyết đều nằm ở trên mặt đất, có che cái bụng, có che ngực, trong miệng không ngừng phát ra kêu rên âm thanh.

Giải quyết xong chính mình phiền phức sau, Thiên Giang Nguyệt nhẹ nhàng nhảy mấy lần, tiếp tục hít sâu một cái.

Trên người hán cũng bị lưu manh đánh mấy lần, chẳng qua căn bản không nghiêm trọng, thậm chí ngay cả đôi chút tổn thương cũng không bằng.

Tiếp đó, hán nhìn về phía Tiền Thương Nhất vị trí, phát hiện Tiền Thương Nhất trước người nằm một người, chính là vừa bắt đầu chịu Thiên Giang Nguyệt đạp ra ngoài chủ net, "Há? Người cũng sẽ hỗ trợ sao? Xem cuộc vui mới là người sẽ việc làm a?"

"Nói người hiểu rất rõ ta cũng như thế, coi vậy đi, ta cũng không kỳ vọng người sẽ nói cảm ơn." Tiền Thương Nhất nhún vai một cái, một bộ không đáng kể đáng về.

"Đi rồi, còn có chuyện nghiêm chỉnh muốn làm." Thiên Giang Nguyệt lại khôi phục lại làm người phiền chán lạnh nhạt về mặt.

Hán vừa vặn đi hai bước, nằm nhoài dưới chân hán lưu manh đột nhiên theo trong túi quần móc ra một cái dao gấp, cùng như nhau dao gọt hoa quả không giống, cây dao này mở ra lưỡi dao, mũi dao bộ phận đánh bóng trình độ vô cùng chênh lệch, rõ ràng là tên này lưu manh tự mình ra tay mở lưỡi dao.

Hai mắt đỏ bừng lưu manh căn bản không có suy xét mình làm như vậy sẽ có hậu quả như thế nào, mắt mặt ba chữ vẫn ở trong đầu của hán vang lên, hán hồi tưởng lại chính mình trước khoác lác, nếu như chuyện ngày hôm nay chịu truyền đi, vùng này hán cũng rất khó lại kiếm ra người nào dạng đến.

Nhất định phải đưa kẻ này một bài học!

Đây là lưu manh trong lòng duy nhất ý nghĩ.

"Cẩn thận..." Lời nói Tiền Thương Nhất vừa ra khỏi miệng, chân phải Thiên Giang Nguyệt liền tăng tăng đạp ở tên này lưu manh chỗ cổ tay cầm dao nơi, lưu manh bị đau a một tiếng, dao gấp chịu rút trên mặt đất. Chẳng qua tất cả những thứ này vẫn chưa xong, chân phải Thiên Giang Nguyệt cũng cũng không có buông ra, mà là dùng sức ở lưu manh chỗ cổ tay hung mãnh đạp mấy lần.

Lưu manh cái tay còn lại cầm lấy Thiên Giang Nguyệt giày, muốn đem này cái chân theo trên cổ tay của mình lấy ra, đáng tiếc, hán lúc này hoàn toàn không thể ra sức, đau nhức để hán phát ra giết lộn giống như gào thét.

Thực sự là người nghe thương tâm người thấy rơi lệ.

Lúc này, Thiên Giang Nguyệt cúi đầu, biểu cảm trên mặt rất chăm chú, hán nhìn lưu manh mặt nghiêm túc nói rằng: "Có lẽ người lần sau chơi bắn loại trò chơi có thể đổi một cái tay nhắm vào, nói không chắc sẽ có hiệu quả." Sau khi nói xong, Thiên Giang Nguyệt khẽ cười một tiếng, đây là thuộc về người thắng mỉm cười.

Đi tới ngoài cửa, Tiền Thương Nhất hít một hơi, hiện tại đã là buổi sáng, mặt trời ánh sáng rất mãnh liệt.

"Đi thôi." Thiên Giang Nguyệt trực tiếp theo bên người Tiền Thương Nhất đi qua, không chút nào phải đợi người sau ý.

"Còn đi chùa Thuần Hoài?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò.

"Ừm, thử xem nhìn chung không sai." Thiên Giang Nguyệt cũng không quay đầu lại.

"Người liên tưởng định như vậy, Giấu tên đã từng tới chùa Thuần Hoài, đồng thời... Để chùa Thuần Hoài bên trong tăng nhân lưu lại sâu sắc hình ảnh?" Tiền Thương Nhất đi theo.

"Coi như không có, cũng có thể thỉnh cầu cái bùa hộ mệnh vui đùa một chút."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178: Trút ra

Đồng thời, ở quán net bình thường lên mạng người đều rời đi quán net, chuyện như vậy, cho dù chỉ là vây xem cũng rất có thể sẽ phát sinh khó có thể dự đoán sự việc, có lẽ có người đánh điện rồi, trực tiếp theo trong túi quần móc ra một cái dao gấp gấp người liên tâm, mà chính mình vừa vận liên ở bên cạnh, tiếp tục dao găm trắng tiến vào dao găm đỏ đi ra., lại là một cái người đầu bạc tiền người đầu xanh.

"Thằng nhóc, ta xem người là chán sống!" Câu nói này như một cái lời mở đầu ở quán net trong vang lên.

Một lưu manh quơ lên một cái ghế ném về Thiên Giang Nguyệt, chẳng qua lại bị Thiên Giang Nguyệt né tránh, dù sao luận bản tố chất thân thể, đều là nắm giữ người mở đường vinh quang huy Chương Thiên Giang Nguyệt, không khả năng có thể so với những tên côn đồ này chênh lệch, lại thêm bình thường ở bên bờ sinh tử sờ sờ lăn lộn, tâm lý năng lực chịu đựng càng là khác nhau một trời một vực.

Nói cách khác, bất kể là lưu manh vẫn là Thiên Giang Nguyệt, đều có thể chịu một viên đạn kết thúc sinh mệnh, nhưng giữa hai người vẫn cứ có tương đối lớn chênh lệch, chỉ ít ở hai bên đều không cầm vũ khí cơ sở trên, Thiên Giang Nguyệt cũng không sợ.

Lúc này, chủ net theo ngoài cửa đi vào, hấn bùm chính mình cái bụng, sắc mặt vô cùng khó coi, là màu đỏ tía, thật giống như tảo bón như thế. Hấn vào cửa sau nhìn thấy vừa vận từ dưới đất bò dậy đến, khỏe miệng còn có máu tươi thanh niên nhiệt huyết, lại nhìn thấy Thiên Giang Nguyệt chịu sáu tên lưu manh vây nhốt, trong nháy mắt liền hiểu chuyện gì xảy ra.

"Ta muốn đỡ tay người!" Chủ net tức giận chỉ Thiên Giang Nguyệt, thả ra lời hung ác.

Tiền Thương Nhất chớp mắt nhìn, trong lòng có một chút ý nghĩ, chẳng qua vẫn cứ không nhúc nhích.

"Không nghĩ tới thật chịu ta đựng tới gây sự." Chủ net đi tới quầy, đem ống nói cầm lên, sau đó ấn xuống một chuỗi chữ số, nhưng mà hấn vừa vận nghe được một tiếng điện thoại quay số âm, treo máy phím liền chịu Tiền Thương Nhất ấn xuống.

"Người làm gì thế?" Chủ net hung tợn nhìn Tiền Thương Nhất.

"Người là nhà này quán net chủ quán a?" Tiền Thương Nhất ý sâu xa hỏi.

"Là thì thế nào, ta nhớ tới người cùng tên kia là cùng một chỗ a? Làm sao, người muốn giúp hấn? Hừ, có thể, chẳng qua không phải ba trăm đồng tiền có thể giải quyết sự việc, ta khuyên người tốt nhất chớ lộn xộn, bỏ tay ra." Chủ net cho Tiền Thương Nhất một cái vẫn tính đứng trọng tâm đe dọa.

Tiền Thương Nhất sau khi nghe ngáp một cái, hấn đã vô cùng mệt mỏi, "Không được." Hai chữ nói ra, đồng thời lắc lắc đầu.

Chủ net trực tiếp đem ống nói đập về phía Tiền Thương Nhất dè treo máy phím ngón tay, nhưng là nhưng ngược lại bị Tiền Thương Nhất bắt được ống nói, tiếp theo, Tiền Thương Nhất kéo một cái, đem máy điện thoại kéo tới trước người mình.

"Người!" Chủ net tức giận hết sức, lúc này vẻ mặt có thể dùng nổi giận dùng dùng để hình dung.

Một bên khác, Thiên Giang Nguyệt tránh thoát cái ghế sau đó, trực tiếp xông lên trên, bởi vì hiện tại là ở quán net bên trong, suy xét đến tiền thuê nhà phí cùng máy tính bàn bản thân độ rộng, lại thêm cái ghế chiếm cứ không gian, trên thực tế sáu người căn bản không thể hình thành xong bao vây hết tình huống, nhiều nhất cũng là ba người đồng thời đối với Thiên Giang Nguyệt ra tay.

Đang bắt nạt khi yếu ớt, ba người hoàn toàn đầy đủ, nhưng là đang đối mặt trải qua sống chết, lại đặc biệt rèn luyện qua chính mình diễn viên địa ngục trước mặt, liền có vẻ hơi không đủ, dù sao, bọn họ cũng chỉ là người bình thường thôi.

Thiên Giang Nguyệt một chân đạp vào ngay phía trước lưu manh trên mình, thứ hai muốn phải bắt được chân Thiên Giang Nguyệt, nhưng mà ý nghĩ cùng thực tế nhưng có khác biệt rất lớn, này một chân không chỉ đem hấn đá bay ra ngoài, còn áp đảo phía sau một lưu manh. Nhìn thấy trợ thủ của mình gặp khó, thanh niên nhiệt huyết cũng gia nhập vào hỗn chiến.

P phía trước nhất hai tên lưu manh bắt lên cái ghế hương trên mặt Thiên Giang Nguyệt ném tới, bởi vì địa phương nhỏ hẹp, vì lẽ đó Thiên Giang Nguyệt không có nơi rất tốt có thể trốn, nhưng mà lần này hấn cũng không có trốn, mà là chính mình cũng cầm lấy một cái ghế mạnh mẽ chống đỡ.

Tiếp đó, liền là bình thường ầu đã dễ dàng nhất xuất hiện tình huống, so sánh sức lực.

Ai sức lực lớn, ai liền có thể chiếm cứ thời khắc mấu chốt.

Nhưng là Thiên Giang Nguyệt cũng không tính làm như vậy, hấn nhấc lên chân phải của mình, đem bên chân cái ghế hương về trước người lưu manh đá vào, đem đựng vào ở trên ghế, sau đó sử dụng trong giây lát này lộ ra khe hở, một cái ghế nện ở một người khác lưu manh bả vai.

Theo tình huống trước mắt đến xem, Thiên Giang Nguyệt cũng không có bất kỳ thấy đỡ thì thôi ý, hấn gây sự mất liền là vì đánh nhau, chính là vì trút ra trong lòng khó chịu, liền là có ý chế tạo rắc rối, một bộ e sợ cho thế giới không rối loạn đáng về.

Ở mọi phương diện chênh lệch dưới, không tới 5 phút, sáu tên lưu manh lại thêm tên kia thanh niên nhiệt huyết đều nằm ở trên mặt đất, có che cái bụng, có che ngực, trong miệng không ngừng phát ra kêu rên âm thanh.

Giải quyết xong chính mình phiền phức sau, Thiên Giang Nguyệt nhẹ nhàng nhảy mấy lần, tiếp tục hít sâu một cái.

Trên người hấn cũng bị lưu manh đánh mấy lần, chẳng qua căn bản không nghiêm trọng, thậm chí ngay cả đôi chút tổn thương cũng không bằng.

Tiếp đó, hấn nhìn về phía Tiền Thương Nhất vị trí, phát hiện Tiền Thương Nhất trước người nằm một người, chính là vừa bắt đầu chịu Thiên Giang Nguyệt đạp ra ngoài chủ net, "Hà? Người cũng sẽ hỗ trợ sao? Xem cuộc vui mới là người sẽ việc làm a?"

"Nói người hiểu rất rõ ta cũng như thế, coi vậy đi, ta cũng không kỳ vọng người sẽ nói cảm ơn." Tiền Thương Nhất nhún vai một cái, một bộ không đáng kể đáng về.

"Đi rồi, còn có chuyện nghiêm chỉnh muốn làm." Thiên Giang Nguyệt lại khôi phục lại làm người phiền chán lạnh nhạt về mặt.

Hấn vừa vặn đi hai bước, nằm nhoài dưới chân hấn lưu manh đột nhiên theo trong túi quần móc ra một cái dao gấp, cùng nhau dao gọt hoa quả không giống, cây đao này mở ra lưỡi đao, mũi đao bộ phận đánh bóng trình độ vô cùng chênh lệch, rõ ràng là tên này lưu manh tự mình ra tay mở lưỡi đao.

Hai mắt đỏ bừng lưu manh căn bản không có suy xét mình làm như vậy sẽ có hậu quả như thế nào, mắt mặt ba chữ vẫn ở trong đầu của hấn vang lên, hấn hồi tưởng lại chính mình trước khoác lác, nếu như chuyện ngày hôm nay chịu truyền đi, vùng này hấn cũng rất khó lại kiếm ra người nào dạng đến.

Nhất định phải đưa kẻ này một bài học!

Đây là lưu manh trong lòng duy nhất ý nghĩ.

"Cẩn thận..." Lời nói Tiền Thương Nhất vừa ra khỏi miệng, chân phải Thiên Giang Nguyệt liền tăng tăng đạp ở tên này lưu manh chỗ cổ tay cầm dao nơi, lưu manh bị đau a một tiếng, dao gấp chịu rút trên mặt đất. Chẳng qua tất cả những thứ này vẫn chưa xong, chân phải Thiên Giang Nguyệt cũng cũng không có buông ra, mà là dùng sức ở lưu manh chỗ cổ tay hung mãnh đạp mấy lần.

Lưu manh cái tay còn lại cầm lấy Thiên Giang Nguyệt giày, muốn đem này cái chân theo trên cổ tay của mình lấy ra, đáng tiếc, hấn lúc này hoàn toàn không thể ra sức, đau nhức để hấn phát ra giết lợn giống như gào thét.

Thực sự là người nghe thương tâm người thấy rơi lệ.

Lúc này, Thiên Giang Nguyệt cúi đầu, biểu cảm trên mặt rất chăm chú, hấn nhìn lưu manh mặt nghiêm túc nói rằng: "Có lẽ người lần sau chơi bắn loại trò chơi có thể đổi một cái tay nhắm vào, nói không chắc sẽ có hiệu quả." Sau khi nói xong, Thiên Giang Nguyệt khẽ cười một tiếng, đây là thuộc về người thắng mỉm cười.

Đi tới ngoài cửa, Tiền Thương Nhất híp mắt, hiện tại đã là buổi sáng, mặt trời ánh sáng rất mãnh liệt.

"Đi thôi." Thiên Giang Nguyệt trực tiếp theo bên người Tiền Thương Nhất đi qua, không chút nào phải đợi người sau ý.

"Còn đi chùa Thuận Hoà?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò.

"Ừm, thử xem nhìn chung không sai." Thiên Giang Nguyệt cũng không quay đầu lại.

"Người liền khẳng định như vậy, Giấu tên đã từng tới chùa Thuận Hoà, đồng thời... Để chùa Thuận Hoà bên trong tăng nhân lưu lại sâu sắc hình ảnh?" Tiền Thương Nhất đi theo.

"Coi như không có, cũng có thể thỉnh cầu cái bùa hộ mệnh vui đùa một chút."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 179: Chùa Thuần Hoài

Chùa Thuần Hoài ở vào trên núi, chùa miếu kiến trúc vô cùng tiêu chuẩn, lúc trước ở trù tính thời điểm, liền là đem chùa Thuần Hoài xem là một cái điểm du lịch đến thiết kế, lúc này chùa Thuần Hoài đã hoàn thành rồi khoảng chừng một nửa công trình, còn lại một nửa thì lại sử dụng chùa miếu lợi nhuận từng bước hoàn thành.

Bởi vậy, tiến vào chùa Thuần Hoài là cần thu vé vào cửa phí, người lớn vé 40 đồng một cái.

Hai người đem vé nhét vào trong túi quần, tiếp tục hướng về chùa Thuần Hoài đi đến.

Xong tới mặt chính là một cái hướng lên trên đá cầu thang, ban đầu cầu thang vô cùng tỉ mỉ, chân lớn người có thể một lần vượt bốn, năm bậc cầu thang, tiếp theo, phía trước xuất hiện một cái lớn lư hương, lư hương đặt ở một cái trên đài đá, mà cầu thang ở kéo dài tới bậc đá sau liền chia làm hai bên trái phải hai cái cầu thang, mỗi một tầng cấp trong lúc đó khoảng thời gian cũng tăng lớn.

"Người bình thường làm như vậy sao?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Tình cờ, xem tình huống." Thiên Giang Nguyệt hướng về bên phải cầu thang đi đến.

Đi tới sau đó, là một cái một chút quảng trường, nơi này có thật nhiều quán nhỏ buôn bán, bán giá cả xâu chuỗi cùng ánh nến, còn có một chút nhỏ treo trang sức cùng bùa hộ mệnh. Còn kẻ mặc cả âm thanh liên tục truyền vào hai trong tai người, đem hai người mang vào kỷ quái trong không khí.

"Hai vị là dự định đi thấp nhang a? Tới xem một chút, ta chỗ này cái gì chủng loại đều có, hơn nữa tiện nghi." Một người bác gái đối với hai người nói rằng.

"Không cần." Thiên Giang Nguyệt lắc lắc đầu.

"Mua một chút coi vậy đi, nếu là đi chùa miếu, tình cờ ý một cái đối với chúng ta cũng có trợ giúp." Tiền Thương Nhất cười cợt.

"Ta đối với những thứ đồ này không có hứng thú, chính người mua đi." Thiên Giang Nguyệt nhìn lướt qua bán hàng rong trên nhang đèn, không có bất kỳ hứng thú.

"Chủ quán, này bao nhiêu tiền?" Tiền Thương Nhất chỉ vào một cái hình thức khá xinh đẹp ánh nến nói rằng.

"Người thật là thật tinh mắt, đây là đại cát đại lợi nhang, dùng này cây nhang đến xin Bồ Tát, là có thể ôm lấy cả đời mình đại cát đại lợi, tốt vô cùng dùng, người có thể đừng không tin, thật là nhiều người đều mua qua, hơn nữa lần sau đến chùa Thuần Hoài thời điểm, còn tới ta đây mua đây. Ta liền biết có một cái chàng trai, tuổi tác cùng các người gần như, hẳn vừa tới thời điểm mặt mày ủ rũ, tâm sự nặng nề, từ khi dùng ta đây đại cát đại lợi nhang, sau khi trở về sự nghiệp thuận lợi, còn cưới một người xinh đẹp vợ, các người biết ta tại sao rõ ràng những này sao?" Bác gái biểu cảm trên mặt càng ngày càng đắc chí.

"Được rồi, nói thẳng bao nhiêu tiền." Tiền Thương Nhất nheo mắt nói.

"Cái này a. . ." Bác gái con người đảo một vòng, trên mặt ý cười như một đóa hoa cúc nở rộ, "Bởi vì cái này nhang rất linh nghiệm, vì lẽ đó bán có thể mắc một chút, 20 một cái, 50 ba cái!" Nói đến phần sau, bác gái còn duỗi ra tay phải tự mình năm ngón tay đầu, dường như đây là rất lớn ưu đãi.

"Cũng gọi người đi rồi." Những câu nói này Thiên Giang Nguyệt đều lưu tại trong tai, hẳn thấy Tiền Thương Nhất không nói gì, ngay sau đó mở miệng nói rằng.

Tiền Thương Nhất lại ngáp một cái, "Mười đồng tiền ba cái." Hắn báo ra chính mình giá cả.

"Ồi chào, người này chàng đẹp trai, ta nói có thể đều là thật sự, loại này nhang. . ." Bác gái còn dự định khuyên bảo, chẳng qua Tiền Thương Nhất nhưng không chút nào tiếp tục nghe ý."Ê, chờ đã, loại này quý giá các người không hài lòng, ta còn có tiện nghi a, có muốn nhìn một chút hay không?" Âm thanh nàng vô cùng vang dội, hơn nữa rất có lực xuyên thấu.

Tiền Thương Nhất lắc lắc tay, "Không cần."

"Người chính là thích tìm phiền toái cho mình." Thiên Giang Nguyệt nhỏ nước bọt một câu.

"Ta rất hiểu kì người loại tính cách này người là sống thế nào qua 18 tuổi." Hai tay Tiền Thương Nhất đan xen ôm ngực, không dự định tiếp tục tranh luận.

Cuối cùng, lại tiếp tục đi lên trước, Tiền Thương Nhất vẫn là mua hai nén hương, bỏ ra 5 đồng tiền.

Hai người đi ở trên bậc thang, xung quanh có thật nhiều đền đây thấp nhang người, trong này nữ có nam có, trẻ có già có. Trong đó một chút là ôm đi dạo điểm du lịch tâm tình đi tới chùa Thuần Hoài, còn lại nhưng là cái có tâm sự, Tiền Thương Nhất hai người liền thuộc về thứ hai.

Không lâu, chùa Thuần Hoài bảng hiệu xuất hiện ở Tiền Thương Nhất trước mắt, đèn đầy chữ vàng phối màu trần ngập trang nghiêm nghiêm túc cảm giác.

Đi vào đại điện, khách du lịch bắt đầu chịu phân tuyến, một chút thích đi dạo điểm du lịch người bắt đầu hướng về bên trái đi, nơi này có một cái tiếp tục đường lên núi, chẳng qua cùng vừa này đi qua đường so với, phải kém trên không ít, rất nhiều nơi cũng không hoàn toàn lắp đặt thiết bị xong, nhưng mà cung cấp người bước đi hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì.

Thông qua con đường này, có thể thưởng thức chùa Thuần Hoài xung quanh đẹp đẽ cảnh tượng, đi lên đỉnh núi sau có một người gọi là làm lâu cất giữ kinh thư gác lửng, chẳng qua cũng không đối người ngoài mở ra, mà ở đây gác lửng cách đó không xa, còn có một cái khác tên là lâu đá xanh gác lửng, chuyên môn dùng để cung cấp khách du lịch nhìn xa.

Đứng ở lâu đá xanh lâu ba, nếu như khí trời rất tốt, có thể nhìn thấy Kỳ Thành tòa kiến trúc cao nhất.

Đại điện bên trái, nhưng là chuyên môn cung cấp khách du lịch thấp nhang quỳ lạy địa phương, nơi này đầy rẫy đủ loại tiêu phí hạng mục, hơn nữa giá cả không ít, nhưng đối với hai bên mà nói, chỉ có thể nói là Chu Du đánh Hoàng Cái, một người muốn đánh một người muốn bị đánh.

"Bên trái." Tiền Thương Nhất nói một câu.

"Người sẽ không là dự định thật sự thấp nhang a?" Thiên Giang Nguyệt trêu chọc một câu.

"Không phải người muốn tới nơi này tìm manh mối sao? Cùng chúng ta không giống, người bình thường ở gặp phải quỷ hồn sau đó, nghĩ đến chuyện thứ nhất khẳng định là dựa vào thần Phật ôm lấy, tuy rằng bọn họ bình thường xưa nay không tin, nhưng là ở lọt vào lúc tuyệt vọng, dù thế nào bất cứ chuyện gì, bọn họ đều sẽ đi thử. Bây giờ cũng chính là người hỏi Giấu tên hắc có hay không gặp qua quỷ nguyên nhân đúng không?" Tiền Thương Nhất nói ra lý do của mình.

"Người thật là vô vị a." Thiên Giang Nguyệt lắc lắc đầu, hướng về bên trái đi đến.

"Người dây giày lỏng ra." Tiền Thương Nhất nhỏ giọng nói một câu.

Thiên Giang Nguyệt cúi đầu phát hiện mình dây giày vẫn cứ thật chặt buộc vào.

Lúc này, Tiền Thương Nhất đã đi tới Thiên Giang Nguyệt phía trước, "Người đây cũng tin?"

Hai người đi tới thứ nhất phòng hai bên, nơi này cung phụng chính là quan âm bồ tát, hơn nữa có Quan Thế Âm ba loại hình tượng, lấy thuận tiện thỏa mãn tín đồ mỗi cái yêu cầu, tỷ như cầu con, nhân duyên vân... vân. Ở Bồ Tát ngay phía trước, bày mấy cái đệm cội, chuyên môn dùng để cung cấp khách du lịch quỳ lạy.

Bên cạnh có năm, sáu tên nhà sư, những này nhà sư vóc dáng có chiều cao lùn, phái nữ số lượng muốn nhiều phái nam.

Một cái viết có hòm công đức ba chữ lớn đỏ viền vàng cái rương đặt tại những này nhà sư nghiêng phía trước, khách du lịch quỳ lạy xong đứng dậy sau đó liền sẽ một cách tự nhiên đến gần hòm công đức, ngay ở Tiền Thương Nhất quan sát hoàn cảnh thời điểm, đã có bốn, năm tên khách du lịch cúng có lẽ hơn 300 đồng ở bên trong.

"Người có thể cầu con a." Thiên Giang Nguyệt quay đầu nói với Tiền Thương Nhất một câu.

"Sợ là chúng ta như vậy đi tới hỏi thăm không có bất kỳ hiệu quả nào, tiếp tục đi thôi." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

Hai người tiếp tục tiến lên, lần này đi tới một cái khác đại điện, bên trong tòa đại điện này cung phụng chính là mười tám vị La Hán, cùng Quan Thế Âm điện không giống, này một nơi tuy rằng có hòm công đức, nhưng mà quyền tiền người nhưng không có mấy cái, hơn nữa bởi vì tạo hình duyên cớ, đại đa số khách du lịch đều là vội vã đi ngang qua, chỉ có số ít người trẻ tuổi rất hứng thú từng cái từng cái quan sát.

"Mười tám vị La Hán. Hoắc Tôn, người nói, nếu như những này Phật là tự nguyện trợ giúp chịu khổ người, tại sao còn muốn đèn nhang đâu?" Thiên Giang Nguyệt đi tới la Hán Tô Tần Đà điêu khắc trước.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180: Biện pháp

"Dù thế nào chúng nó có tồn tại hay không, đều không cần." Tiền Thương Nhất không có chứng minh trả lời Thiên Giang Nguyệt vấn đề, "Hơn nữa, chuyện như vậy căn bản không đáng kể đi, dù thế nào cuối cùng thu lợi người là ai, đều cùng chúng ta không có quan hệ gì."

Nghe được lời nói Tiền Thương Nhất sau, Thiên Giang Nguyệt lựa chọn lặng im, hần nhẹ nhàng gây la hán Tô Tần Đà tượng đắp trước lư hương.

Một lát sau, hần nói với Tiền Thương Nhất: "Nhang cho ta đi, không muốn lại chậm chạp tìm."

"Người muốn làm gì?" Tiền Thương Nhất đang hỏi đồng thời, cầm trong tay hai cái chất lượng kém nhang đưa cho Thiên Giang Nguyệt.

Ở tiếp nhận nhang sau đó, Thiên Giang Nguyệt trực tiếp cầm trong tay nhang ngược lại cắm vào lư hương trong, sau đó không đứng ở lư hương trong khuấy lên, không chuyển hai vòng, nhang liền bẻ gãy, sau đó, Thiên Giang Nguyệt đem lư hương ném xuống đất. Cùng lúc đó, hành vi của hần cũng gây nên trông coi nhà sư chú ý, tuy rằng nổi tiếng không cao, nhưng la hán điện dù sao có mười tám cái điều khắc, liền giá trị mà nói, không hề so sánh Quan Thế Âm điện thấp bao nhiêu.

"Người đang làm gì?" Một tuổi trẻ nhà sư hướng về Thiên Giang Nguyệt đi tới, đầy mặt tức giận.

"Cần thiết sao?" Tiền Thương Nhất cau mày hỏi.

"Người lo lắng cái gì? Chúng ta hiện tại là ban ngày." Thiên Giang Nguyệt đưa mắt chuyển qua nhà sư trên mặt.

Nhà sư chạy tới sau đó, chỉ vào Thiên Giang Nguyệt nói, "Ngài này, mời người không nên như vậy làm, sẽ hư hao chúng ta trong chùa đồ vật."

"Các người những thứ đồ này đều là giả." Thiên Giang Nguyệt đi thêm một bước, lấy càng cường ngạnh khí thế đứng ở nhà sư trước mặt.

"Cái gì giả?" Nhà sư sững sốt.

"Hần nói những tượng Phật, căn bản không bất kỳ tác dụng gì." Tiền Thương Nhất hỗ trợ giải thích một câu.

"Lòng tin thì linh, vị thí chủ này, coi như người gặp phải cái gì không hài lòng sự việc, cũng không cần làm như vậy a? Hơn nữa, la hán điện mười tám vị La Hán, chủ yếu chức trách là tiêu diệt ác quỷ vân... vân... Ý nghĩ xấu, mà không phải thực hiện thí chủ nguyện vọng." Nhà sư thử khuyên bảo đến thuyết phục Thiên Giang Nguyệt.

"Người mới vừa nói cái gì?" Thiên Giang Nguyệt lớn tiếng hỏi.

"Ta..." Nhà sư cảm giác mình gặp phải người điên.

"Người vừa nãy là không phải nói những này la hán chủ yếu chức trách là tiêu diệt ác quỷ?" Rõ ràng có lỗi trước, nhưng là đơn độc về mặt khí thế để phán đoán, Thiên Giang Nguyệt trái lại vẫn là đứng ở lời nói có đạo lý một bên.

"Ngài này, mời người không nên càn quấy, còn như vậy, ta liền muốn kêu bảo vệ trị an." Nhà sư khuyên bảo không có kết quả, trực tiếp đe dọa.

"Là ta làm càn, vẫn là các người ở đơn thuần lừa gạt tiền?" Thiên Giang Nguyệt chất vấn, "Ta gặp phải quỷ hồn, nhưng là những thứ đồ này căn bản không có bảo vệ ta, người nói, có phải là muốn đem tiền trả lại cho ta? Ta nâng một cái không lịch sự ví dụ, coi như gái điếm muốn bán thân thể của mình, cũng có thể đề vị khách thỏa mãn mới được a? Đây là phục vụ cơ bản, nếu như ngay cả như thế đơn giản yêu cầu đều thỏa mãn không được, như vậy vị khách cần phải có quyền yêu cầu trả tiền lại mới đúng."

"Người... Người..." Giã mồm át lẽ phải thêm vào si nhục, tên này nhà sư cũng không còn cách nào bình tĩnh, lớn tiếng kêu gọi bảo vệ trị an.

"Bán đồ vật không được, khách hàng muốn trả tiền lại, các người đã nghĩ dùng sức mạnh đến trục xuất sao? Loại hành vi này, cùng giặc cướp khác nhau ở chỗ nào?" Tay phải Thiên Giang Nguyệt ngón trỏ chỉ vào nhà sư mũi.

Hần chất vấn âm thanh vô cùng lớn, xung quanh trò chơi ánh mắt đều chịu hấp dẫn lại đây.

Tuy rằng cảm thấy hứng thú, nhưng mà chân chính muốn phải cẩn thận hiểu rõ khách du lịch nhưng không nhiều.

Tiền Thương Nhất lùi về sau hai bước, kéo xuống cùng Thiên Giang Nguyệt khoảng cách.

Kẻ này, là điên rồi sao?

Hắn nghĩ thầm.

Hai tên bảo vệ trị an rất nhanh sẽ đi tới la hán điện, 1m8 cái đầu lại thêm cường tráng đáng người, lại như hai tòa núi cao như thế.

"Liền là người này ở gây sự, đem hắn đuổi ra ngoài, nếu như hắn vẫn náo loạn, liền báo cảnh sát bắt hắn." Nhà sư mặt lạnh giá, muốn đưa Thiên Giang Nguyệt một chút giáo huấn.

"Ngài, xin theo chúng ta đi thôi." Hai tên bảo vệ trị an đứng ở Thiên Giang Nguyệt trước người.

Thiên Giang Nguyệt lắc đầu, không nói gì.

Hai tên bảo vệ trị an liếc mắt nhìn nhau, tiếp tục đồng thời đưa tay ra, chuẩn bị bắt được hai tay Thiên Giang Nguyệt, đem hắn lôi ra chùa Thuần Hoài, chẳng qua động tác của bọn họ lại bị Thiên Giang Nguyệt né tránh.

"Ngài, nếu như ngài không phối hợp, chúng ta cũng chỉ có thể nói trước một tiếng có lỗi." Bảo vệ trị an không có lập tức ra tay.

"Không cần phải nói có lỗi." Thiên Giang Nguyệt toét miệng cười nói.

Hai tên bảo vệ trị an rồi hướng nhìn một chút, sau đó vọt thẳng hướng về Thiên Giang Nguyệt, lần này hai người đều đuổi ra nắm đấm, mục tiêu là ngực Thiên Giang Nguyệt, Thiên Giang Nguyệt một cái nghiêng người lóe qua, tiếp tục sử dụng vai va vào một phát càn nhích lại gần mình bảo vệ trị an dưới xương sườn, nhưng là, hắn động tác này đồng thời cũng lộ ra kẽ hở, hắn chịu một người khác bảo vệ trị an bắt được.

Không có chút gì do dự, Thiên Giang Nguyệt gót chân phải mạnh mẽ đạp bắt được chính mình bảo vệ trị an, sức lực rất dồi dào, theo bảo vệ trị an màu đỏ tía sắc mặt trong có thể phân biệt phân biệt ra.

Tiền Thương Nhất yên lặng nhìn tất cả những thứ này, trước mặt Thiên Giang Nguyệt không hề chuẩn bị kế hoạch, hắn cảm giác thấy hơi lực bất tòng tâm.

Ba người đầu quần nhau cùng nhau, hai bên đều đánh cho tương đương hung mãnh.

Nhìn thấy tình huống đã phát triển trở thành như vậy, Tiền Thương Nhất cũng không có lại vây xem, hắn đi tới tượng Phật trước dùng tay lau một cái màu đỏ thẩm thuốc màu, tiếp tục đem thuốc màu lau ở trên mặt chính mình, mà là chạy lên, hắn một bên chạy một bên kêu, "Người chết, người chết, bảo vệ trị an đánh chết người rồi!" Càng tiếng la âm càng lúc càng lớn.

Không biết chuyện khách du lịch sau khi thấy được đều hơi ngây người, không có xuất hiện rất lớn phản ứng.

Lúc này, trông coi la hán điện nhà sư đuổi theo.

Tiền Thương Nhất một đường chạy như điên thêm điên cuồng tung tin vịt hấp dẫn vô số ánh mắt cùng bảo vệ trị an, rất nhanh, phía sau hắn hãy cùng một nhóm người lớn.

"Mọi người đừng hiểu lầm, là có người gây sự, căn bản không có chết người." Nhà sư chỉ có thể không ngừng mà giải thích, một lần lại một lần.

Một chút bảo vệ trị an cùng nhà sư cũng gia nhập vào truy đuổi Tiền Thương Nhất trong hành động.

Ở vô số thanh âm hỗn loạn trong, Tiền Thương Nhất nghe được một câu để cho mình cảm thấy hứng thú.

"Tuệ Giác, tại sao lại ra việc này, một tháng mới xảy ra, lẽ nào là hán điện ngài cũng không muốn xem sao?"

Tiền Thương Nhất quay đầu lại, nhìn thấy một tuổi chừng năm mươi nhà sư, ngoại trừ màu nâu áo nhà sư ở ngoài, bên ngoài còn phủ một cái áo cà sa màu đỏ.

"Phượng trọng Thanh Viễn, ta..." Tên là Tuệ Giác nhà sư liền là trông coi la hán điện nhà sư.

Cứ vậy đi chạy một vòng sau đó, Tiền Thương Nhất phát hiện mình lại trở về la hán điện, lúc này, Thiên Giang Nguyệt đã giải quyết hai tên bảo vệ trị an, chẳng qua, trên mặt của hắn cũng tất cả đều là máu. Nhưng là, Tiền Thương Nhất theo trong ánh mắt của hắn không có nhìn thấy bất kỳ đau khổ tâm trạng, có chỉ là cuồng nhiệt.

Phía trước, cũng xuất hiện một đám bảo vệ trị an, Tiền Thương Nhất chịu ngăn cản, hắn tung tin vịt lừa tình cũng theo đó kết thúc.

"Hiểu lầm, hiểu lầm!" Tiền Thương Nhất giơ hai tay lên, ra hiệu chính mình không có ý xấu gì.

"Đem hai người này ném đi!" Tuệ Giác giận dữ hét.

Hắn hiện tại thật sự tức giận hết sức.

"Đến đây cung phụng Phật tổ khách du lịch cũng phải ném đi sao? Các người chùa Thuần Hoài liền là đối xử như thế khách du lịch sao?" Thiên Giang Nguyệt đang nói những câu nói này thời điểm, một thân chính khí.

"Há, lẽ nào ta còn muốn cảm ơn các người sao?" Khóe miệng Tuệ Giác co rúm mấy lần, "Ngay ở bạn bè người vừa nãy chạy một vòng thời điểm, chùa Thuần Hoài khách du lịch giảm bớt một phần năm khoảng chừng, người biết đây là bao nhiêu tiền nhan đèn sao?"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: Thân thiết trò chuyện

"Là bao nhiêu tiền?" Thiên Giang Nguyệt nghiêm trang hỏi.

"Ê, nếu như sau đó lại đánh lên, ta cũng sẽ không giúp người." Tiền Thương Nhất nhỏ giọng nói một câu, một mình hắn chạy trốn, vấn đề cũng không lớn.

Nghe được lời nói Thiên Giang Nguyệt, Tuệ Giác phồng ra đỏ mặt, vấn đề này, hắn trả lời cũng không phải, không trả lời cũng không phải.

"Đủ rồi, đi xuống, thật là mất mặt!" Phương trượng Thanh Viễn đã chạy tới.

Tiền Thương Nhất cười cợt, "Rất nhiều chuyện, mọi người ngầm hiểu ý càng tốt hơn." Hắn sau khi nói xong, hai tay chà xát.

"Các người muốn cái gì?" Thanh Viễn trực tiếp hỏi.

Thiên Giang Nguyệt nhìn chung quanh một chút, "Người trước hết để cho bọn họ rời đi."

Do dự hai, ba giây, Thanh Viễn vẫn là đáp ứng rồi Thiên Giang Nguyệt yêu cầu.

"Hiện tại có thể nói a." Nét mặt Thanh Viễn vô cùng thiếu kiên nhẫn.

"Khách du lịch cũng là khách, người tới là khách, không bằng chúng ta tìm một cái phòng thật tốt tâm sự." Thiên Giang Nguyệt được voi đòi tiên.

Thanh Viễn ngẫm nghĩ một chút, y nguyên đồng ý Thiên Giang Nguyệt yêu cầu.

Rất nhanh, hai người liền theo Thanh Viễn đi tới một nhà vô cùng bình thường phòng khách, bên trong phòng trang sức có chút giống bình thường quán trọ nhỏ.

Hai chén trà thơm đặt tại mặt bàn, "Mời uống trà." Thanh Viễn dùng tay làm dấu mời, đối với bình thường khách du lịch, xác thực không cần hắn đứng ra, nhưng mà vừa nãy Thiên Giang Nguyệt cùng Tiền Thương Nhất hành vi đã đem thân phận của bọn họ theo bình thường khách du lịch đã biến thành nguy hiểm khách du lịch.

Một cái điểm du lịch quan trọng nhất không phải phong cảnh có bao nhiêu tốt đẹp, mà là cần một cái khỏe mạnh tốt danh dự, nếu như việc không tốt chịu làm lớn, thời gian dài bên trong sẽ đối với thu nhập xuất hiện vô cùng lớn ảnh hưởng.

Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt đều không có uống.

"Không biết hai vị xưng hô như thế nào?" Thanh Viễn hỏi một câu.

"Biết rồi tên chúng ta sau đó, để dễ báo cảnh sát bắt chúng ta sao?" Tiền Thương Nhất hỏi ngược lại.

"Không có." Thanh Viễn lắc lắc đầu, "Chỉ là, lẫn nhau trong lúc đó chung quy phải một cái xưng hô a?"

"Thương Nhất." Tiền Thương Nhất nói ra danh hiệu của mình.

"Thiên Giang Nguyệt." Thiên Giang Nguyệt cũng báo ra danh hiệu của mình.

"Ây. . . Ha ha, được rồi." Thanh Viễn lúng túng cười cợt, "Hai vị gọi ta Thanh Viễn là có thể. Theo hai vị bộ dạng đến xem, cần phải không phải vì tiền,

có thể hay không nói cho ta nguyên nhân?"

"Ta vừa nãy nghe người nói một câu, người nói một tháng trước cũng đã xảy ra chuyện như vậy, chúng ta muốn biết là chuyện gì?" Tiền Thương Nhất mở miệng.

Thiên Giang Nguyệt quay đầu nhìn Tiền Thương Nhất một chút, trong ánh mắt mang theo tò mò.

"Một tháng trước?" Thanh Viễn lặp lại một câu, vẻ mặt lo âu, không quá bằng lòng nhắc lên.

"Ừm, có phải là cũng có người gây sự?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Vậy... Cũng không phải gây sự, chỉ ít hấn không có hai vị có thể gây sự." Nói tới chỗ này, Thanh Viễn dừng lại một chút, hấn nhìn một chút Tiền Thương Nhất hai người về mặt, sau đó tiếp tục nói rằng: "Tên của hấn gọi là Trương Siêu, một cái tên rất bình thường, hấn không phải gây sự, giống như là thật sự gặp phải quỷ." Đang nói câu nói này thời điểm, Thanh Viễn hình như nhớ lại cảnh tượng lúc đó.

"Nói thế nào?" Tiền Thương Nhất đem trước mặt mình trà đẩy lên bàn trung tâm, "Có thể hay không cùng chúng ta nói tường tận một cái Trương Siêu tình huống?"

"Ừm, hấn là một cái chừng hai mươi tuổi thanh niên, vóc người rất gầy yếu, căn bản là không có cách cùng hai vị so với, dường như một cái cây gậy trúc, có lúc trên núi gió hơi lớn một chút, ta liền cảm giác hấn sẽ bị thổi đi. Hấn đến chùa Thuần Hoài mục đích cũng không phải hi vọng chính mình thăng cấp làm giàu, cũng không phải vì tìm tới một người cô gái tốt, mà là vì mạng của mình." Thanh Viễn nhấn mạnh, "Hấn vẫn quỳ gối phật trước khăn cầu, vành mắt đen vô cùng nghiêm trọng, quả thực như hóa trang như thế."

"Vừa bắt đầu ta chỉ là tò mò, nhưng mà theo Trương Siêu ba ngày hai lần liền đến, hơn nữa thân thể càng ngày càng kém hơn, cuối cùng, hấn rốt cục ngất đi, quỳ gối tượng Phật trước ngất đi. Bảo vệ trị an đem hấn đưa tới bệnh viện, nhưng là mấy ngày sau, hấn lại đi tới chùa Thuần Hoài, cũng chính là một tháng trước, cùng với trước không giống, lần này hấn không phải đến quỳ lạy, mà là đến phá hoại."

"Coi hấn nâng lên ả núp ở trên người gây sát thời điểm, chịu trong chùa nhà sư ngăn cản, vốn là bị thương tổn mất hấn là chúng ta, nhưng là Trương Siêu nhưng gào khóc, ta chưa bao giờ từng thấy khóc đến như thế đau lòng người, tại kẻ hờn nức nở trong tiếng, hấn còn không ngừng mà hỏi: Tại sao, tại sao, tại sao người cũng không có tác dụng."

"Cuối cùng, bởi vì bảo vệ trị an sợ Trương Siêu sẽ xảy ra chuyện, vì lẽ đó liền đem hấn thả ở trên mặt đất, để chính hấn khóc. Cũng không biết qua bao lâu, có lẽ là khóc mệt mỏi, có lẽ là hiểu." Thanh Viễn nuốt ngụm nước bọt, "Nói chung, hấn rời đi, sau đó cũng không có trở lại qua chùa Thuần Hoài. Bây giờ, liền là một tháng trước chuyện."

"Người biết hấn ở nơi nào sao?" Tiền Thương Nhất cảm giác mình cuối cùng cũng coi như bắt được một cái manh mối.

Thanh Viễn lắc lắc đầu.

"Cần phải liên ở tại Kỳ Thành a?" Tiền Thương Nhất không hề từ bỏ.

"Ta... Ta cũng không chắc chắn lắm." Thanh Viễn y nguyên lắc đầu, "Có thể ngay ở Kỳ Thành."

"Có những người khác biết không?" Thiên Giang Nguyệt mở miệng.

"Có lẽ Tuệ Giác biết." Thanh Viễn tay phải sờ sờ cằm của mình.

Rất nhanh, Tuệ Giác đến đi vào trong phòng, hấn nhìn thấy Tiền Thương Nhất hai người sau, sắc mặt trong nháy mắt liền xanh, nếu như không phải Thanh Viễn ở đây, có thể hấn sẽ trực tiếp xông lên, chỉ là, cuối cùng chịu đánh người nhất định sẽ là hấn.

"Phong tượng Thanh Viễn, tới tìm ta là vì cái gì?" Hai tay Tuệ Giác buông xuống hai bên, cúi đầu, như một cái phạm lỗi làm đứa nhỏ.

"Bọn họ muốn biết Trương Siêu sự việc, người biết Trương Siêu ở nơi nào sao?" Thanh Viễn đi thẳng vào vấn đề, không nói nhảm.

"Là cái kia Trương Siêu sao?" Tuệ Giác hỏi một câu xác nhận.

"Liền là một tháng trước, muốn dùng gây sát đánh tượng Phật Trương Siêu." Thanh Viễn đang nói đồng thời gật đầu một cái.

"Ta làm sao sẽ biết." Tuệ Giác vẫn là rất tức giận.

"Hấn có phải là ở tại Kỳ Thành?" Thanh Viễn nén tính tình hỏi.

Nhìn thấy Tuệ Giác một mặt ghét bỏ vẻ mặt, Thanh Viễn nghĩ thầm: Nếu như không phải có hai cái người ngoài ở, ta đã sớm dạy bảo chết người cái thẳng nhóc!

Nghe được lời nói Thanh Viễn, Tuệ Giác ngừng đầu suy nghĩ một chút, con người quay một vòng, "Cái này... À, ta nhớ tới, giống như không ở tại Kỳ Thành, hấn có từng nói." Nói xong, Tuệ Giác còn cười cợt.

"Đã như vậy, quấy rầy." Tiền Thương Nhất lời kéo Thiên Giang Nguyệt đứng lên.

Hai người rất nhanh sẽ đi ra ngoài.

"Phương trượng Thanh Viễn, liền để hai người bọn họ như thế đi rồi?" Tuệ Giác đầy mặt kinh ngạc.

"Người không nhìn thấy một cái trong đó có thể đối phó hai tên bảo vệ trị an, sự việc đã huyền não rất lớn, tiếp tục náo loạn, chúng ta tồn tại chỉ có thể càng ngày càng lớn, Tuệ Giác, người muốn thông minh một chút, người không thể chỉ tranh giành một lúc tức giận." Thanh Viễn nổi giận nói.

"Ừm." Tuệ Giác cúi đầu, khóe miệng lộ ra mỉm cười đắc ý.

Ngoài cửa.

"Trương Siêu khẳng định ở Kỳ Thành không sai rồi." Tiền Thương Nhất bước nhanh hơn.

"Há, người xác định như vậy?" Giọng điệu Thiên Giang Nguyệt trong mang theo châm biếm.

"Xác định, tuổi chừng hơn hai mươi, nếu là cây gậy trúc, như vậy chiều cao khẳng định ở 1 mét bảy mươi lăm trở lên, trọng lượng cơ thể thấp hơn sáu mươi kg, đáng tiếc Kỳ Thành có mấy trăm ngàn người. . ." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 182: Người phụ nữ

"Đơn độc bằng sức mạnh của chúng ta căn bản không có cách nào tìm kiếm." Thiên Giang Nguyệt tiếp nhận lời nói.

"Vì lẽ đó, chỉ có thể mượn những người còn lại sức mạnh." Tiền Thương Nhất thở dài, "Ở cái thành phố này, ai sức mạnh mạnh mẽ nhất, ai muốn biết nhất sự thật, đáp án vô cùng sống động."

"Người đi tự thú đi." Trên mặt Thiên Giang Nguyệt nụ cười vô cùng rực rỡ.

Tay phải Tiền Thương Nhất ngón trở xoa xoa mũi, "Ta lấy cái gì tự thú?"

"Chẳng lẽ người muốn. . . Bây giờ dạng thì có thú vị." Thiên Giang Nguyệt hiểu ý nghĩ Tiền Thương Nhất.

"Ừm, chỉ có cảnh sát đầy đủ coi trọng, lời nói ta mới có tác dụng nhất định." Tiền Thương Nhất hí híp nhìn, mãi cho đến hiện tại hẳn đều không có ngủ, rốt cục sắp không chịu được nữa.

Rời đi chùa Thuần Hoài sau đó, hai người gần đây tìm một gia đình quán trọ, hai người một người một nhà.

Sau khi tiến vào phòng, Tiền Thương Nhất trước đem cửa khoá trái, sau đó bỏ ra mấy phút cẩn thận kiểm tra một chút góc chết, xác định không có lỗ kim máy thu hình cùng đặt máy nghe lén sau đó, liền nằm ở trên giường ngủ.

. . .

Ngô Đồng trở mình, phát hiện mình nằm ở mềm mại nệm trên, đột nhiên, nàng đột nhiên mở mắt ra, phát hiện bên ngoài là ban ngày sau đó, trong lòng thờ phào nhẹ nhõm.

"Ta đây là ở đâu?" Ngô Đồng lắc lắc đầu, muốn ngồi dậy đến, nhưng là thân thể chống đỡ đến một nửa bởi vì cánh tay vô lực lại nằm ở trên giường.

Lúc này, Thập Lý Đình theo ngoài cửa đi vào, trong tay còn bưng một bát bữa cơm, cơm mặt trên có thật nhiều thức ăn.

"Chị Ngô Đồng, người tỉnh rồi?" Nhìn thấy Ngô Đồng mở hai mắt ra, trên mặt Thập Lý Đình lộ ra vui sướng nụ cười, nàng vội vàng đi tới bên giường, cầm trong tay cơm trưa đặt ở tủ đầu giường mặt trên, "Người không sao chứ?"

"Không có chuyện gì." Ngô Đồng cười cợt, nhưng là nét cười của nàng làm cho người ta một loại miễn cưỡng vui cười cảm giác.

"Không có chuyện gì là tốt rồi." Thập Lý Đình không biết nên làm gì nói tiếp.

"Chúng ta hiện tại ở đâu? Thương Nhất bọn họ đâu?" Ngô Đồng hỏi.

"Chúng ta còn ở khu dân cư, người té xỉu sau đó, có người có lòng tốt hỗ trợ, người hiện tại ngay ở nàng trong nhà, Thương Nhất bọn họ. . ." Nói tới chỗ này, Thập Lý Đình mặt mày ghét bỏ, "Không biết, có thể là chạy."

"Chúng ta đến đi tìm bọn họ." Ngô Đồng ngồi dậy đến, động tác so sánh vừa nảy trôi chảy rất nhiều.

"Tại sao?" Thập Lý Đình hết sức kinh ngạc, "Bọn họ đều làm được phần này lên, chúng ta tại sao còn muốn đi tìm bọn họ?"

"Bởi vì chúng ta muốn sống sót, vẫn chạy trốn căn bản giải quyết không được vấn đề, có lẽ tới hôm nay chúng ta sẽ chết, bằng vào chúng ta phải đi tìm manh mối, thân là phái nam, bọn họ năng lực suy nghĩ cùng sức mạnh thân thể nếu so với chúng ta ưu tú, chúng ta không thể cố ý lãng tránh điểm này, hơn nữa, nói không chắc bọn họ hiện tại đã tìm tới một chút manh mối, trực tiếp theo trong miệng bọn họ biết được, chúng ta cũng có thể ít đi rất nhiều đường vòng." Ngô Đồng nói ra lý do của mình.

"Làm sao có khả năng. Nói đến năng lực suy nghĩ, ở thế giới hiện thực cũng có rất nhiều nữ nhà khoa học a, nói đến sức mạnh, rất nhiều nữ vận động viên sức mạnh cũng rất mạnh, căn bản không thể so phái nam chênh lệch." Thập Lý Đình lên tiếng bác bỏ, trong giọng nói của nàng hình như còn chen lẫn tức giận.

"Đây là cho ta lưu lại com nước sao?" Ngô Đồng đòi cái đề tài.

"Ừm." Thập Lý Đình đem bát bắt đầu lên, đặt ở tay Ngô Đồng trên.

Ngô Đồng rất nhanh sẽ ăn xong, căn bản không có bận tâm cái gì thực nữ hình tượng thứ này.

"Bất kể là phái nam vẫn là phái nữ, cá thể sự chênh lệch đều vô cùng lớn, bởi vậy, xuất hiện phái nữ so sánh phái nam mạnh tình huống vô cùng có thể, có thể là. . . Liên toàn thể mà nói, phái nam cùng phái nữ căn bản không ở cùng một cấp bậc. Có lẽ người vẫn là chưa tin, nhưng là theo trên lý thuyết tới nói, ngoại trừ sinh con ở ngoài, phái nam cũng có thể làm được so sánh phái nữ càng ưu tú. Tình huống có phải như vậy hay không, người có thể căn thận ngắm lại, ta không muốn cùng người tiếp tục tranh luận loại này chuyện rõ ràng rành." Ngô Đồng sau khi rời giường đi ra ngoài cửa.

"Chờ đã!" Thập Lý Đình gọi lại Ngô Đồng.

"Hả?" Ngô Đồng quay đầu lại, chờ đợi Thập Lý Đình nói tiếp.

"Ta đi cùng người." Âm thanh Thập Lý Đình mang theo vẻ run rẩy.

Nghe được câu này, nét mặt Ngô Đồng rất nghi ngờ, "Tại sao nói như vậy? Ta không để người không cùng ta cùng đi a?"

"Chị Ngô Đồng, người nói đúng." Thập Lý Đình lắc lắc móng tay mình, "Ta vừa nảy chỉ là rất tức giận, ta vẫn luôn không nghĩ ra, tại sao người phụ nữ muốn làm sinh con sự đau khổ này sự việc, hơn nữa loài người kéo dài không phải dựa vào người phụ nữ sao? Tại sao chúng ta nhưng trái lại như lệ thuộc như thế?"

"Trước đây đọc sách liền có thể nhìn thấy một chút có mang rất mạnh phân biệt đối xử tính, tỷ như anh em như tay chân, người phụ nữ như quần áo, lẽ nào chúng ta liền như thế không chịu nổi?"

Cho tới nay oan ức rốt cục trút ra đi ra.

Ngô Đồng nhìn trong mắt hiện ra nước mắt Thập Lý Đình, trong lòng một trận thổn thức.

"Sao lại thế. . . Chúng ta có thể trợ giúp lẫn nhau a." Ngô Đồng đi lên trước, xoa xoa nước mắt Thập Lý Đình.

"Sẽ sao?" Thập Lý Đình hỏi ngược một câu, "Đã như vậy, tại sao sinh ra nam sinh nữ phương diện này, mẹ chồng trái lại so sánh cha chồng càng tàn nhẫn? Dựa theo người nói lý do, mẹ chồng không phải cần phải che chở con dâu sao?"

"Nếu như người thật sự muốn biết đáp án." Ngô Đồng mặt không hề cảm xúc, "Trước tiên sống qua bộ phim này đi, trong này đáp án không phải đảm ba câu liền có thể nói rõ, thậm chí rất nhiều nhân vật vĩ đại đều không có tìm được chân chính biện pháp giải quyết."

"Là bởi vì khuất phục a?" Thập Lý Đình nói ra ý nghĩ của mình, "Mẹ chồng khuất phục tại chồng nàng, thân là một người phụ nữ, khi nàng gả cho người đàn ông sau, liền đã biến thành chồng nàng cùng con trai đồ vật, lại như thú cưng như thế, nàng ngoại trừ sinh con ở ngoài, duy nhất có thể làm sự việc liền là như thú cưng như thế vẫy đuôi cầu xin, hết thấy đều là vì chồng mình cùng con trai vui mừng."

Ngô Đồng buông lỏng tay ra, theo bản năng lùi về sau hai bước.

Cho dù nàng đại ý hơn nữa, cũng không có cách nào không phát hiện Thập Lý Đình hiện tại quái dị.

"Người. . ." Ngô Đồng trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

"Chị Ngô Đồng, cảm ơn người trợ giúp ta, nếu như không có người hỗ trợ, ta khẳng định không sống được tới giờ, ta nghĩ hiểu được, cùng với vẫn mong đợi Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt trợ giúp, chẳng bằng theo dựa vào chính mình, nếu chỉ có thể theo dựa vào chính mình, như vậy còn lại đồ vật cũng có thể lợi dụng đối tượng, người cũng không ngoại lệ." Lúc này, Thập Lý Đình viên mặt trong đã không có nước mắt.

"Thập Lý. . ." Lời nói Ngô Đồng còn chưa nói hết, phía sau đột nhiên xuất hiện một người.

Người này chính là trợ giúp Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình hai người bác gái, cũng là bởi vì nàng hỗ trợ, hai người mới có thể chờ ở bên trong phòng.

"Lữ Quỳnh. " bác gái hô một tiếng Thập Lý Đình đóng vai nhân vật tên, vào cửa sau lại phát hiện Ngô Đồng đã rời giường, "Người tỉnh rồi? Người tên là gì ấy nhỉ?"

"Đỗ Y Huyền." Ngô Đồng cười cợt, "Cảm ơn sự giúp đỡ của người."

"Haizz, không cái gì trợ giúp, không phải là ngủ dưới giường sao? Không phải là việc lớn gì." Bác gái có chút thật ngại ngùng.

"Ta xem các người các người vừa nãy ở ồn ào, ta còn tưởng rằng xảy ra chuyện gì đâu?" Bác gái nhìn một chút mặt Thập Lý Đình, "Người làm sao khóc? Là có người hay không bắt nạt người?"

Thập Lý Đình xoa xoa khoe mắt của mình, "Không có, ta là xem theo chị Huyền tỉnh rồi vui mừng."

"Ồ." Bác gái gật gật đầu, chẳng qua nhưng không quá tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Trợ giúp

Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình hai người rời đi khu dân cư, rời đi trước, mấy người đó bày tỏ cảm ơn, hơn nữa còn cho bác gái một chút tiền làm thù lao, chẳng qua lại bị thứ hai từ chối.

Hai người đi tới trên đường, rất nhanh sẽ gặp phải một chiếc xe taxi.

"Đi chùa Thuần Hoài." Ngô Đồng đối với tài xế nói một câu.

Đọc theo đường đi, hai người đều không có mở miệng nói chuyện.

Ngô Đồng quay đầu nhìn Thập Lý Đình một chút, trong lòng không khỏi có chút lo lắng.

Phiên phức, ta theo bắt đầu liền vẫn đang giúp nàng, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là đã biến thành như vậy, Thập Lý Đình nàng chỉ sợ là ở oán hận, oán hận Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt hai người, lấy tâm lý của nàng bây giờ, nói không chắc sau đó còn có thể cố ý hại bọn họ. Cứ như vậy, nguyên bản nằm ở vô tội một bên nàng, lập tức liền sẽ biến thành bên làm hại.

Ở phim địa ngục trong sống qua mấy bộ phim người, ngoại trừ số ít như Trí Đa Tinh người như vậy ở ngoài, đa số người lựa chọn đều là đủ khả năng, cũng chính là ở chính mình có thừa lực có thể giúp đỡ thời điểm mới ra tay.

Tỷ như tối hôm qua Thương Nhất chạy đến khu nhỏ Trường Lan đến giúp đỡ chúng ta, lại ví dụ như Thiên Giang Nguyệt kêu một chiếc xe taxi chờ ở khu nhỏ Trường Lan cửa, bọn họ những này hành vi nhìn như không lớn bao nhiêu ảnh hưởng, trên thực tế đều là đang bốc lên nguy hiểm đến tính mạng.

Tiến vào ta ở lại khu nhỏ, sau đó mãi cho đến sân thượng, Thương Nhất không nghĩ tới sẽ gặp nguy hiểm là chuyện không thể nào, nhưng mà hắn vẫn là đến rồi, mà Thiên Giang Nguyệt, xem ra gần như không có bất kỳ nguy hiểm nào, nhưng là theo lời nói Thương Nhất trong có thể biết được, hắn bị thương, hơn nữa là phải đi bệnh viện tổn thương, nhưng hắn vẫn như cũ nhẫn nhịn.

Những này không để ý phụ giúp một tay, mới là bọn họ cho rằng trợ giúp.

Mặt sau từ chối trợ giúp, cũng là vì tuyên bố điểm này, bọn họ cung cấp trợ giúp không phải tất yếu, hoàn toàn có thể từ chối. Bây giờ dạng làm mục đích chủ yếu nhất là vì phòng ngừa xuất hiện "Thăng gạo là on, đầu gạo thì thừa" trong lòng cạm bẫy.

Nhưng là Thập Lý Đình sẽ không hiểu những này, đối với nàng mà nói, nhất định phải như một cái vệ sĩ như thế thiếp thân bảo vệ nàng, mới là đối với sự

giúp đỡ của nàng, thậm chí càng vì nàng đánh đổi mạng sống.

Dựa vào cái gì? Nàng là ai?

Lẽ nào một người mới so sánh mạng của mình còn muốn quý trọng?

Không khả năng.

Những ý nghĩ này xuất hiện ở trong đầu Ngô Đồng, nhưng là nàng nhưng một câu cũng không muốn nói.

Bởi vì nàng rõ ràng, những câu nói này cho dù nói ra cũng vô dụng, Thập Lý Đình đã thay đổi.

Chùa Thuận Hoà rất nhanh sẽ đến, hai người sau khi xuống xe, không có lập tức đi chùa Thuận Hoà, mà là đi lân cận quán net. Tiến vào quán net, hai người phát hiện quán net bên trong khắp nơi bừa bộn, giống như có tranh đấu qua dấu hiệu.

"Muốn lên net sao?" Chủ net trên mặt dán một chút thuốc cao, nhưng là cho dù như vậy, cũng có thể nhìn ra xanh một khối tím một khối vết thương.

"Áy.. . Bây giờ bên trong xảy ra chuyện gì?" Ngô Đồng chỉ chỉ quán net bên trong.

"Buổi sáng đụng tới hai cái gây sự, không nghĩ tới đánh nhau còn rất lợi hại, đánh xong liền chạy." Chủ net hồi tưởng lại buổi sáng sự việc, trong lòng liền giận, "Chẳng qua không cần lo lắng, ta đã báo cảnh sát, sẽ không lại xảy ra chuyện như vậy."

"Ồ." Ngô Đồng kỳ thực cũng không để ý.

Hai người mở máy vi tính ra, bước lên tán gẫu phần mềm.

Mở ra 'Gặp quỷ nhóm' sau đó, hai người bắt đầu kiểm tra tán gẫu ghi chép.

"Xem ra bọn họ buổi sáng đã xem qua, lần này Giấu tên nói rồi rất nhiều, cánh cửa địa ngục? Đây là vật gì?" Ngô Đồng cau mày, xem xong group chat nội dung bên trong, nàng trái lại càng nghi ngờ.

"Theo Huyền chị, xem ra, đây chính là bọn họ tìm tới manh mối, chúng ta cần phải tìm được Giấu tên bản thân là loài người thời điểm chỗ ở, thế này liền có thể tìm được cánh cửa địa ngục." Thập Lý Đình tốc độ nói rất nhanh.

"Ừm.." Ngô Đồng hỏi một vấn đề, "Thì chúng ta làm sao tìm được?"

"Trong phim ảnh không phải có tìm người tình huống sao? Có lẽ chúng ta có thể lợi dụng điểm này." Thập Lý Đình nói ra ý nghĩ của mình.

"Cụ thể nói một chút." Ngô Đồng không có vạch trần, mà là từ từ dẫn dắt Thập Lý Đình.

"Híc, liền là..." Thập Lý Đình do dự một hồi, tựa hồ đang suy nghĩ cụ thể biện pháp, "Chúng ta có thể đi tìm cảnh sát."

"Sau đó thì sao?" Ngô Đồng tiếp tục hỏi.

"Sau đó... Nói cho cảnh sát chúng ta gặp phải sự việc." Thập Lý Đình ở trong đầu tìm tòi đáp án.

"Cảnh sát sẽ tin tưởng vào chúng ta sao?" Nét mặt Ngô Đồng không có bất kỳ biến hóa nào.

"Tại sao không tin tưởng vào chúng ta? Đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, hơn nữa Hoắc Tôn bị cảnh sát thẩm vấn không phải nói rõ cảnh sát sẽ chú ý những chuyện này sao?" Thập Lý Đình nhỏ giọng.

Ngô Đồng sau khi nghe, thở dài, nàng chỉ vào trong máy vi tính tán gẫu ghi chép, "Giấu tên đã không tồn tại, người chết sẽ không phát tin tức."

"Có lẽ là ý thức hắc điều khiển chính hắc máy tính đâu?" Thập Lý Đình bác bỏ.

"Người lúc ăn cơm sẽ chọn dùng cánh tay không linh hoạt bắt được chiếc đĩa ăn cơm không?" Ngô Đồng sau khi nói xong đi chủ net nơi mua hai bình nước suối, nàng đem trong một bình đặt ở Thập Lý Đình trên bàn.

"Vậy chúng ta?" Thập Lý Đình không có bác bỏ, nhưng là nhưng cũng không phục.

Nghe được Thập Lý Đình vấn đề, Ngô Đồng tay trái chống cằm của mình, nàng đang suy tư Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt sẽ thế nào làm, "Lữ Quỳnh, người tại sao muốn đi chùa Thuận Hoà?" Ngô Đồng hỏi Thập Lý Đình.

"Ta... Dự định đi cầu cái thăm để bói loại hình.." Thập Lý Đình nói ra chính mình chân thực ý nghĩ.

"Thì hẳn là như vậy, người xem Thiên Giang Nguyệt cuối cùng vấn đề này, 'Người ở mở ra cánh cửa địa ngục trước có phải là cũng đã gặp quỷ?', vấn đề này, Giấu tên không hề trả lời, như vậy chúng ta có thể giả thiết, gặp qua cùng chưa từng thấy, nếu như từng thấy, bản thân là người bình thường hẳn, sẽ làm thế nào?" Ngô Đồng nói ra phân tích của mình.

"Nhưng là, chị Ngô Đồng, người làm sao có thể xác định cái này 'Giấu tên' gặp qua quý, hơn nữa còn sẽ làm cùng người bình thường như thế sự việc đâu?" Thập Lý Đình vô cùng nghi ngờ.

"Lữ Quỳnh, chúng ta không phải ở làm toán học đề, cũng không phải đang chơi trinh thám trò chơi." Ngô Đồng nói rằng.

Thập Lý Đình không nói gì, mà là nhìn trên màn ảnh tán gẫu ghi chép, không biết đang suy nghĩ gì.

Rời đi quán net sau đó, hai người một trước một sau tiến vào chùa Thuần Hoài.

"Người tốt ít a." Thập Lý Đình nhìn chung quanh.

"Ừm." Ngô Đồng gật đầu một cái.

Trên đường, hai người mua mấy cây giá rẻ đại cát đại lợi nhang, đi tới chùa Thuần Hoài đại điện.

Queo phải tiến vào Quan Thế Âm điện, Thập Lý Đình muốn trước nhang, nhưng là quá nhiều người, ngay sau đó nàng tạm thời bỏ đi, dự định đợi lát nữa trở lại, tiếp tục tiến lên, hai người đi tới la hán điện. Cùng Quan Thế Âm điện không giống, la hán điện có một ít tranh đấu dấu vết, tuy nhưng đã chịu quét dọn qua, nhưng là chính là bởi vì như vậy, tranh đấu dấu vết mới càng rõ ràng.

"Nơi này xảy ra chuyện gì?" Thập Lý Đình có chút tò mò.

"Nơi này? Trưa hôm nay có hai tên này ở đây gây sự." Tuệ Giác nhìn thấy hai tên Ngô Đồng hai người, lập tức tiến tới gần, "Chẳng qua đã chịu chúng ta đuổi đi." Sau khi nói xong, hắn còn nở nụ cười.

"Gây sự?" Ngô Đồng phát hiện mình hôm nay nghe được cái từ này tần suất có chút cao.

"Đúng đấy, hai cái không biết điều tên." Tuệ Giác gật đầu một cái, hai mắt tỏa ánh sáng.

Quán net... Chùa Thuần Hoài... Tại sao như thế đúng lúc?

Trong đầu Ngô Đồng lóe qua một ý nghĩ.

"Sư phụ, thật ngại ngùng, ta muốn hỏi dưới, người gây chuyện có phải là hai người nam, chiều cao đều ở chừng một thước tám, một cái đầu là tâm sự nặng nề, liên tục quan sát tình huống chung quanh, như là ở làm trộm, một cái khác mặt lạnh, giống như mỗi người đều thiếu nợ hắn mấy triệu như thế?" Ngô Đồng hỏi thăm Tuệ Giác.

"A?" Tuệ Giác vô cùng kinh ngạc, "Người đẹp người biết bọn họ sao?"

"Gặp qua một lần, không quen biết, bất quá chúng ta đang tìm bọn hắn, trước đó, có thể hay không phiền phức người nói cho ta, bọn họ tại sao muốn gây chuyện sao?" Ngô Đồng lập tức rửa sạch quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Lục soát

"Xem ở hai vị chuyên tâm hướng về Phật phần trên, tiểu tăng liền báo cho một, hai. ? 8? ? Một? Tiếng Trung net W=W=W=. =8≤1=Z≤W≈. ≥C≤O≥M" Tuệ Giác lời nói gió đột nhiên một đổi, đồng thời hai tay hắn nắm chặt Ngô Đồng tay phải, nhẹ nhàng xoa xoa Ngô Đồng mu bàn tay phải.

"Phiền phức." Ngô Đồng rút về tay phải của mình, lạnh mặt nói.

"Bọn họ là cố ý gây sự, mà gây sự mục đích, không phải vì tiền tài, cũng không phải vì danh lợi, mà là vì tìm một cái tên là Trương người." Trên mặt Tuệ Giác vẫn như cũ mang theo mỉm cười.

"Trương là ai?" Thập Lý Đình mở miệng.

Tuệ Giác quay đầu nhìn Thập Lý Đình, sáng mắt lên, "Một cái người kỳ quái."

"Làm sao kỳ quái?" Thập Lý Đình không có ý thức đến ánh mắt Tuệ Giác có chút kỳ quái.

Ngô Đồng đứng ở giữa hai người, "Hắn có phải là trách cứ Phật tổ tại sao không phù hộ hắn?"

Nghe được lời nói Ngô Đồng, Tuệ Giác biểu hiện âm dương bất định, "Làm sao ngươi biết?"

"Đoán." Ngô Đồng tùy tiện tìm cái lý do.

"Ừm." Tuệ Giác gật gật đầu.

"Trung ở nơi đó?" Ngô Đồng tiếp tục hỏi.

"Đang trả lời trước, ta có một cái yêu cầu nho nhỏ, nếu như có thể đáp ứng ta là tốt rồi." Tuệ Giác cười cợt.

"Yêu cầu gì?" Ngô Đồng nhìn con mắt Tuệ Giác nói rằng.

"Có thể hay không để điện thoại dây số?" Tuệ Giác thật ngại ngùng cười cợt.

Trước mặt người này nhà sư ý nghĩ, Ngô Đồng đương nhiên hiểu, nàng đem Đồ Y Huyền trong nhà tòa số điện thoại nói cho Liễu Tuệ cảm giác.

"Trung liền ở tại Kỳ Thành." Tuệ Giác nói, "Ta từng nghe chính hắn nói về điểm này."

"Không thể càng cận kề một chút sao?" Thập Lý Đình không nhịn được mở miệng.

"Chùa Thuận Hoài mỗi ngày muốn tiếp đón rất nhiều khách du lịch, như Trương người như thế, nếu như không phải phát sinh loại chuyện kia, ta thậm chí cũng đã quên mất hắn, chẳng qua, nếu như là hai vị, nói không chắc qua rất lâu ta đều có thể rõ ràng nhớ tới đến." Trên mặt Tuệ Giác lộ ra ý hàm xúc không rõ nụ cười, hắn hình như chìm đắm ở sự tưởng tượng của mình trong.

"Kỳ Thành quá lớn." Ngô Đồng lắc lắc đầu.

"Ta đây liền không có cách nào, dù sao ta không có hỏi thăm người khác ưa thích, hướng hồ vẫn là một người đàn ông, tuy rằng các ngươi chỉ biết là Trương ở tại Kỳ Thành, nhưng mà cùng cái kia hai cái người gây chuyện so với, các ngươi chỉ ít còn có thể tìm tới." Tuệ Giác sờ sờ sau gáy của mình, trên mặt mỉm cười càng thêm rực rỡ.

"Tại sao?" Ngô Đồng hỏi.

"Bởi vì ta nói cho bọn họ biết Trương không ở tại Kỳ Thành, hừ, ai gọi bọn họ gây sự, đây chính là đánh đổi!" Tuệ Giác hừ lạnh một tiếng.

"Ừm, bọn họ xác thực đáng đời." Thập Lý Đình tiếp một câu.

"Đúng không, ta cũng cho là như vậy." Tuệ Giác đối với Thập Lý Đình lại nhiều một phần tán thưởng.

"Quý rầy." Ngô Đồng không có nói thêm nữa, mà là lôi kéo Thập Lý Đình hướng về rồi đi phương hướng chùa Thuận Hoài đi đến.

"Chờ đã, ta còn chưa thấp nhang đâu?" Thập Lý Đình tránh thoát tay Ngô Đồng.

"Thật ngại ngùng, ta đã quên." Trên mặt Ngô Đồng lộ ra một cái có mang áy náy mỉm cười.

Nghe được lời nói Thập Lý Đình, Tuệ Giác hai mắt sáng ngời, "Không ngại, liền để ta mang bọn ngươi đi thôi."

"Không. . ." Lời nói Ngô Đồng còn chưa nói hết liền chịu Thập Lý Đình đánh gãy, "Vậy thì phiền phức sư phụ."

"Không phiền phức, không phiền phức." Tay phải Tuệ Giác vẫy vẫy.

Ở Tuệ Giác dẫn dắt đi, hai người đi tới đại sảnh chính của chùa, có người này trong chùa nhân sĩ trợ giúp, hai người rất nhanh sẽ xếp hạng phía trước, trên thực tế, Ngô Đồng cũng không mong muốn lãng phí thời gian làm những chuyện này, chẳng qua trong lòng nàng, vẫn có một ít mong đợi, nàng hi vọng theo thời gian trôi đi, Thập Lý Đình có thể chậm chạp bỏ xuống oán hận trong lòng.

Rất nhanh sẽ đến lượt Thập Lý Đình cùng Ngô Đồng, hai người hai bên trái phải quỳ gối trên bồ đoàn, hai tay chắp tay trước ngực, trong lòng nói thầm nguyện vọng của mình. Sau đó, Thập Lý Đình còn hướng về trong hòm công đức cúng hai trăm đồng.

Rời đi chùa Thuận Hoài trên đường, hai người mang tâm sự riêng, đều không nói gì.

Mãi cho đến đi ra chỗ bán vé, Thập Lý Đình rốt cục mở miệng, "Chị Ngô Đồng, chúng ta đi tìm Trương đi."

"Làm sao tìm được?" Ngô Đồng đương nhiên hiểu ý nghĩ Thập Lý Đình.

Nàng như thế làm kỳ thực là không muốn để cho ta nói cho Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt bọn họ Trương ở Kỳ Thành , thế này vừa đến, hai người này bất kể như thế nào tìm, cũng không thể tìm tới Trương, nói cách khác, ta cùng Thập Lý Đình tìm tới Trương chỉ có là thời gian bao nhiêu vấn đề, nhưng mà đối với Thương Nhất hai người tới nói, chuyện này liền là một cái không khả năng vấn đề.

Điều kiện trước tiên là hai bên đều có thể sống sót, nhưng là vèn vèn thứ hai buổi tối cũng đã nguy hiểm như vậy, tối hôm nay chúng ta kết quả sẽ gặp phải cái gì, căn bản là không có cách tưởng tượng.

Ngô Đồng ở trong lòng nghĩ đến.

"Ừm . . Ta tạm thời còn không nghĩ tới biện pháp, nhưng mà rồi sẽ tìm được a? Dù sao Trương ở Kỳ Thành a. Ha ha, nhớ tới đến liền vui vẻ, Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt hai người kia phí đi sức lực lớn như vậy, kết quả nhưng thu được một cái sai lầm manh mối, thực sự là làm người tình thần thoải mái a!" Thập Lý Đình không hề che giấu chút nào chính mình chân thực tình cảm.

"Hiện tại thời gian không còn sớm, chúng ta ăn cơm trước đi." Ngô Đồng vô cùng do dự.

"Ừm, cũng tốt." Thập Lý Đình gật đầu một cái.

...

Thành phố đèn cảnh sát.

Nguy Thành Hòa mặt mày xám xịt đi ra, cùng hần như thế còn có Hạ Hồng Chấn cùng Trầm Tĩnh hai người, tuy rằng vừa nãy ba người bị mắng rất thê thảm, nhưng mà ba người biết, có thể làm cho Tần Lạc giận dữ như vậy, điều này nói rõ gần nhất hai ngày sinh ở Kỳ Thành sự việc còn có giải quyết khả năng, chờ ngày nào đó Tần Lạc không giận, vậy cũng chỉ có thể cuốn gói rút đi.

"Các người nói, gần nhất chuyện gì thế này, thật tốt Kỳ Thành, đột nhiên giống như đã biến thành phạm tội thiên đường, mới hai ngày không tới a, mấy chục cái nhân mạng, hơn nữa mỗi cái bị chết cực kỳ bi thảm, pháp y giám định bộ phận mấy ngày trước không phải vừa tới ba tên người mới sao? Hôm nay thì có hai người đệ trình từ chức đăng ký, còn có một cái đúng là không có đệ trình, chẳng qua nàng nằm viện." Trầm Tĩnh nhỏ nước bọt hai câu.

"Đúng đấy, ta cũng không hiểu." Hạ Hồng Chấn chắc một tiếng, tâm trạng không tốt lắm.

"Các người nói, những chuyện này, có thể hay không không phải người làm ra?" Nguy Thành Hòa không có đem lời nói đến mức quá rõ.

"Nói thế nào? Không phải người làm ra vẫn là quý làm ra hay sao?" Trầm Tĩnh lập tức trở về nói.

"Nếu như những này vụ án đều là người vì , như vậy chúng ta nhất định có thể tìm được một chút manh mối, nhưng là cho tới bây giờ, trừ một chút như có như không kẻ tình nghi ở ngoài, chúng ta căn bản không tiến triển chút nào, động cơ phương pháp vẫn... vẫn, tất cả không rõ ràng." Nguy Thành Hòa nói xong thở dài.

"Nhắc tới cũng là kỳ quái, các người nói cái này kêu Hoắc Tôn người kết quả chạy đi nơi đâu? Ta đã để thuộc hạ đi điều tra người này, nhưng là ngày hôm qua hần giống như biến mất rồi như thế, căn cứ thuộc hạ ta truyền về tin tức, Hoắc Tôn ở Kỳ Thành cũng không có bất kỳ người thân hoặc là bạn bè, đồng nghiệp của hần đối với hần cũng không phải hiểu rất rõ, ngoại trừ biết hần hết sức yêu thích lên mạng ở ngoài." Nói đến chính mình cảm thấy hứng thú đề tài sau, Hạ Hồng Chấn nói rồi rất nhiều.

"Đã như vậy, trực tiếp tìm quán net không là được?" Trầm Tĩnh nói.

"Haizz, cái nào có nhiều nhân viên như vậy, tối ngày hôm qua lại phát sinh mấy vụ, xế chiều hôm nay mới có thời gian đi thăm dò." Hạ Hồng Chấn lắc lắc đầu.

"Ta cho là chúng ta vấn đề lớn nhất là không có tìm được ngọn nguồn." Nguy Thành Hòa nói ra ý nghĩ của mình.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Bạn tốt

"Ngọn nguồn? Người vẫn là cho rằng những chuyện này có liên hệ? Thực sự là gỗ mục không điều khắc được vậy. trên mặt Trầm Tĩnh một bộ ghét bỏ vẻ mặt.

"Nguy Thành Hòa a, người nếu như vậy, chúng ta rất khó trao đổi biết không, người đều là vô cùng thần bí, trước một vụ án người còn nói là người ngoài hành tinh gây án, kết quả chỉ có là trùng hợp mà thôi." Hạ Hồng Chấn lắc lắc đầu.

"Lần kia. . . Lần kia là ta phán đoán sai lầm. . . Sai lầm mà thôi. . ." Nguy Thành Hòa cực lực giải thích rõ.

"Coi vậy đi, không nói, ngày mai lại nhìn đi, mọi người trước tiên sửa sang trên tay mình sự việc, vừa này cục Tần nói rồi, chuyện này đặt tại người thứ nhất, ngoại trừ chuyện đặc biệt khẩn cấp ở ngoài, còn lại không phải rất nghiêm trọng vụ án toàn bộ sau này hàng, trước tiên giải quyết trước mắt cửa ải khó mới là chuyện nghiêm chỉnh." Trầm Tĩnh vừa nói vừa đi hướng về xe của mình.

"Người a, đừng tiếp tục suy nghĩ lộn xộn, có này rỗng ruột, chẳng bằng giúp ta bắt cái này kêu Hoắc Tôn tên, lại còn dám đánh lén cảnh sát, thực sự là không biết điều, ta đi trước." Hạ Hồng Chấn vỗ vỗ vai Nguy Thành Hòa.

Nguy Thành Hòa tâm sự nặng nề, không hề trả lời hai người.

Hắn ngồi ở chỗ ngồi lái xe trên, Trầm Tĩnh cùng Hạ Hồng Chấn đã rời đi, chỉ còn dư lại một mình hắn còn ở lại chỗ này, nhưng mà hắn không có vặn chìa khóa xe, mà là đem đầu đặt tại trên tay lái, "Có muốn hay không tìm hắn, thật không muốn tìm hắn a, nhưng là nếu như đúng là sự kiện thần quái, nói không chắc hắn sẽ càng am hiểu, hơn nữa. . . Coi như không phải thần quái thời gian, hắn đề nghị hình như cũng rất có ích lợi."

Ngón tay Nguy Thành Hòa liên tục gõ lên tay lái, trong lòng do dự không quyết định.

Cuối cùng, hắn làm ra quyết định, lấy ra điện thoại di động.

Hắn lưu loát ấn xuống quen thuộc dãy số, âm thanh rất nhanh vang lên, tiếp theo, đối diện truyền đến một tiếng "Ê!"

"Khuất Đông, là ta, Nguy Thành Hòa a." Điện thoại mở ra sau đó, Nguy Thành Hòa thở phào nhẹ nhõm.

"Nói thật, ta đối với người rất thất vọng, Nguy Thành Hòa, người quả thực quá dễ ta thất vọng rồi." Giọng điệu Khuất Đông trong tràn ngập tiếc nuối.

"Lại. . . Lại làm sao?" Nguy Thành Hòa chớp mắt nhìn, hắn phát hiện mình hoàn toàn theo không kịp Khuất Đông suy nghĩ.

"Người biết chúng ta điện thoại của người đợi trọn vẹn 30 giờ sao? Trước đây người không phải như vậy, từ khi thăng chức sau đó, người khừu giác càng ngày càng kém." Khuất Đông nghĩ chính ngôn từ nói rằng.

"Ta. . ." Nguy Thành Hòa cố gắng để tâm tình của mình bình phục lại, "Khuất Đông, người cho rằng. . ."

"Không cần cho rằng, khẳng định là!" Khuất Đông đánh gãy lời nói Nguy Thành Hòa.

"Vậy. . ." Nguy Thành Hòa câu này nói còn chưa dứt lời lại bị Khuất Đông đánh gãy.

"Ở nhà chờ ta, ta lập tức đi nhà người." Khuất Đông nói xong câu đó sau liền cúp điện thoại.

"Haizz" Nguy Thành Hòa nhìn một chút trước mắt bé nhỏ màn hình điện thoại di động, mặt trên biểu hiện trò chuyện thời gian chỉ có ngắn ngắn mười sáu giây.

Lái xe trở lại nhà mình, vừa vặn xuống xe, Khuất Đông liền đứng ở trước mặt hắn.

Khuất Đông là một cao gầy nam giới, đầu bóng mỡ, mặc trên người màu trắng ống tay áo cùng màu xanh dương quần jean, dưới chân là một đôi dép lười.

"Người quá chậm" Khuất Đông gãi đầu của mình.

"Áy. . ." Tuy rằng vô cùng rõ ràng tính cách Khuất Đông, nhưng mà Nguy Thành Hòa cho đến bây giờ cũng không biết chính mình nên làm gì để trước mặt người này hài lòng, cuối cùng, hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi, cùng với làm cho đối phương hài lòng, chẳng bằng thẳng thắn tiếp thu điểm này.

"Đừng đi tới, liền ở ngay đây nói đi." Khuất Đông theo trên tay Nguy Thành Hòa đoạt lấy chìa khóa, đem cửa xe mở ra.

"Ê, người muốn làm gì?" Nguy Thành Hòa kéo lại Khuất Đông.

"Đang chờ người khoảng thời gian này trong, ta cũng hơi biết một chút, vừa đi vừa nói đi, ta đối." Khuất Đông ngồi ở chỗ tài xế ngồi, "Còn đứng ngay ra đó làm gì, mau vào a. Người không ra đây, ai giúp ta ra tiền?"

Nguy Thành Hòa hít sâu một hơi, sau đó ngồi ở chỗ cạnh tài xế.

Hắn vừa vặn đóng cửa lại, xe liền khởi động, bắt một cái vòng lớn sau, một chân chân ga trực tiếp bạo tồ đến sáu mươi, bảy mươi số.

"Người chậm một chút." Nguy Thành Hòa thở dài.

"Không khả năng là loài người gây án, không có khả năng khác." Khuất Đông liên tục xe, rất nhanh xe liền đến gần hạn định phạm vi.

"Ta cũng là nghĩ như vậy, có thể là. . . Khuất Đông, cho tới bây giờ, hết thấy hư hư thực thực thần quái thời gian cuối cùng đều chịu chứng minh chỉ là trùng hợp hoặc là ảo giác mà thôi." Ngụy Thành Hòa cũng rất phiền não.

"Lần này cũng vậy sao?" Khuất Đông hỏi ngược một câu, "Đừng nói cho ta người có ý nghĩ như thế."

"Ta. . ." Ngụy Thành Hòa cảm giác mình vô cùng khó xử.

"Ngụy Thành Hòa, người cùng những thứ kia ngồi không ăn bám người không giống nhau, người có một đôi giới về hiện rõ con mắt, tốt rồi, hiện tại nói cho ta, các người có đầu nối gì." Khuất Đông tiếp tục nói, dường như hần cần bản không thêm đề ý ý nghĩ Ngụy Thành Hòa.

"Động cơ cơ bản có thể loại bỏ báo thù, giết vì tình, vì tiền giết người, gây án phương pháp cơ bản loại bỏ một người gây án khả năng, hơn nữa, cho dù là đoàn thể gây án, ở một buổi tối thời gian muốn làm được hiệu quả như thế này, như vậy cái này đoàn thể. . . Có thể có thể sức mạnh hết sức mạnh mẽ." Ngụy Thành Hòa nói rồi một chút phán đoán của mình.

"Không khả năng, Kỳ Thành không có loại này đoàn thể, nói tiếp." Khuất Đông mức độ chậm lại, bởi vì phía trước là đèn đỏ.

"Được rồi, còn có một cái, không biết có tính hay không mạnh mẽ, có một người, tên gọi Hoắc Tôn, hần ở khuya ngày hôm trước biểu hiện vô cùng kỳ quái, sau đó, ở thăm vấn thời điểm, hần đánh lén cảnh sát chạy, đến hiện tại cũng không nhìn thấy người nào bóng dáng." Ngụy Thành Hòa nói thời điểm mồm miệng mơ hồ không rõ, liền như thế mấy câu nói trao đổi, hần liền không muốn nói thêm.

"Nói như thế nào đều không lưu loát, lẽ nào người không thoải mái sao? Có muốn hay không đưa người đi bệnh viện?" Khuất Đông đang hoàng tịnh trọng hỏi.

"Không có." Ngụy Thành Hòa biết đối phương không phải đang nói đùa, vì để tránh cho tìm phiền toái cho mình, hần cũng chỉ đành nghiêm túc trả lời.

"Người là nói cái này kêu Hoắc Tôn người cùng những này án mạng có quan hệ? Người nói hần biểu hiện vô cùng kỳ quái, kết quả kỳ quái ở nơi nào?" Khuất Đông đập chân chân ga, xe lần thứ hai khởi động.

"Hành vi, dựa theo chủ net từng nói, cái này tên là Hoắc Tôn người ở phát hiện xác chết sau đó, phản ứng vô cùng bình tĩnh, hơn nữa bình tĩnh đến tương đối đáng sợ, giống như là trải qua chiến trường người như thế, có thể là chúng ta đã điều tra, Hoắc Tôn chỉ là một bình thường ra ngoài phải công nhân viên, bởi vậy, điểm này tương đương đáng ngờ." Ngụy Thành Hòa sau khi nói xong dừng lại một chút, hần đang đợi Khuất Đông nói chuyện.

Nhưng là lần này, Khuất Đông không có mở miệng.

Ngụy Thành Hòa quay đầu liếc mắt nhìn chỗ tài xế ngồi Khuất Đông.

"Người xem ta làm gì, nói tiếp a!" Khuất Đông nói một câu.

Trong giây lát này, Ngụy Thành Hòa xuất hiện một loại muốn nhảy xe kích động, hơn nữa loại này kích động càng ngày càng mãnh liệt.

"Ồ phát hiện xác chết sau đó, Hoắc Tôn thông báo chủ net báo cảnh sát, chính mình nhưng hướng về WC đi đến, đứng rồi, vừa nãy quên mất nói, ghé ngồi xác chết chỉ còn dư lại nửa đoạn dưới, nửa đoạn trên không thấy, mà nửa đoạn trên liền ở trong WC, dựa theo chủ net không xác định lời giải thích, Hoắc Tôn nhìn thấy người chết nửa đoạn trên xác chết sau đó, hình như còn tiến vào WC, sau đó lại vọt ra, đương nhiên, bởi vì chủ net tự mình lúc đó cũng bị làm sợ, vì lẽ đó hần cũng không có thể xác định." Ngụy Thành Hòa một hơi nói xong.

"Ừm. . . Được, đến." Khuất Đông quẹo phải, tiến vào một cái phố ăn uống.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Đặc sắc

Sau khi xuống xe, Ngụy Thành Hòa đi theo phía sau Khuất Đông, đi rồi hai bước sau đó, hần hơi nhướng mày, sắc mặt vô cùng khó coi, "Oa, người sẽ không lại muốn đi ăn cái gì nướng sâu lông a?"

Khuất Đông quay đầu lại nhìn một chút một chút Ngụy Thành Hòa, sau đó lắc lắc đầu, "Không có. 8? ? Một tiếng Trung W? W(-)W. 81ZW. COM "

"Ta luôn cảm giác có chỗ nào không đúng." Ngụy Thành Hòa thở dài, chẳng qua không có nhiều lời.

Tiếp theo, hai người liền tiến vào một nhà đặc sắc phòng ăn, phòng ăn trang hoàng vô cùng tốt, chẳng qua trong phòng ăn khách hàng rất ít, hơn nữa phần lớn đều là khách quen, cùng bình thường phòng ăn không giống, nhà này phòng ăn đối với thức ăn định giá vô cùng đặc biệt, nói như vậy, mùa rau dưa những thức ăn này định giá thông thường đều đại diện cái này phòng ăn thấp nhất tiêu phí trình độ, nhưng là nhà này đặc sắc phòng ăn, một cái đĩa bình thường xào sọi khoai tây định giá liền đến gần năm mươi đồng, trái lại đặc sắc món ăn định giá rất tiện nghi, chỉ ít tương đối tại sọi khoai tây mà nói, xem như là tương đương tiện nghi.

"Ồ, Khuất Đông, người lại tới nữa rồi?" Chủ quán là một người đàn ông hơn bốn mươi tuổi, trên mình quần áo vô cùng tùy ý.

"Bạn bè ta." Khuất Đông chỉ chỉ Ngụy Thành Hòa.

"Ta biết, lần trước đã tới." Chủ quán gật đầu một cái.

"Vị trí của ta có người ngồi sao?" Khuất Đông hỏi chính mình quan tâm nhất vấn đề.

"Không có, gần nhất hai ngày chuyện làm ăn không tốt lắm." Chủ quán hơi có suy nghĩ.

"Không sao, ngược lại không ai ngồi vị trí của ta là được." Khuất Đông xoay người hướng về một cái sát cửa sổ góc vị trí đi đến.

Một lát sau, một người trên người mặc trang phục chuẩn nam người phục vụ đi tới Khuất Đông chỗ ngồi bên.

"Ngài, xin hỏi muốn chút gì?" Người phục vụ đem menu đưa cho Khuất Đông.

"Trên hai đĩa nướng con gián đi, menu đưa hần là tốt rồi, đúng rồi, mấy lần trước đến, người phục vụ không phải là một cái cô bé sao?" Khuất Đông đang câu hỏi đồng thời, đem thực đơn trong tay đưa cho Ngụy Thành Hòa.

"Nàng. . ." Vừa vận mở miệng, người này nam người phục vụ quay đầu liếc mắt nhìn chủ quán, sau đó tới gần Khuất Đông, dùng nhỏ vô cùng âm thanh nói rằng: "Ta nghe chủ quán nói, cô gái kia giống như chết rồi. . . Ngay ở khuya ngày hôm trước, hơn nữa đáng chết, giống như đặc biệt thâm, cha mẹ nàng đến hiện tại đều không có nhìn thấy con gái xác chết, nghe nói muốn nhập liệm thấy hoá trang qua đi mới có thể làm cho cha mẹ nàng xem. Đúng rồi, những câu nói này người có thể không cần nói cho chủ quán, tâm tình của hần không tốt lắm."

"Ừm." Khuất Đông gật đầu một cái, hiện rõ Ngụy Thành Hòa vẫn không có tiếp nhận trong tay mình Thực Đơn, ngay sau đó hần nói với Ngụy Thành Hòa, "Người làm gì thế? Hiện tại thời gian sốt sắng như vậy, người lại còn ở gọi món ăn loại chuyện nhỏ này trên lãng phí thời gian."

Ngụy Thành Hòa mặt tối sầm lại, nghe được lời nói Khuất Đông sau đó, mặt càng đen, hần quay đầu liếc mắt nhìn người phục vụ, "Có thể chờ sẽ đến không?"

Chờ người phục vụ sau khi rời đi, Ngụy Thành Hòa hạ thấp giọng, "Khuất Đông, người cũng biết ta hiện tại thời gian eo hẹp Trương, người còn có tâm tình kéo ta ăn cơm?"

"Không ăn cơm, từ đâu tới sức lực phá án?" Khuất Đông chớp mắt nhìn, một mặt vô tội.

"Coi như là ăn cơm, tùy tiện đi một nhà không liền có thể lấy sao? Cho tới chạy xa như vậy?" Ngụy Thành Hòa hít sâu một hơi.

"Có quan hệ gì, lại không cho người ăn con gián." Khuất Đông dựa lưng cái ghế, hai tay khoanh thả ở sau gáy, "Lại nói, không phải còn có còn lại món ăn sao, tiền người ra, món ăn người giờ, người còn có cái gì không hài lòng."

Nghe được lời nói Khuất Đông, tay trái Ngụy Thành Hòa theo bản năng muốn vỗ bàn, tay vừa vận tiếp xúc được mặt bàn thời điểm, hần đột nhiên cảm thấy được chính mình hiện tại là ở phòng ăn, ngay sau đó sức lực giảm nhẹ đi nhiều, đã biến thành dễ nhẹ, "Khuất Đông, người thực sự là, người liền không thể bình thường giờ sao?" Nói xong, Ngụy Thành Hòa đem tay phải Thực Đơn đặt lên bàn, "Ta liền không nên tìm người!"

"Người không tìm ta tìm ai?" Khuất Đông nhìn ngoài cửa sổ.

"Ta. . . Ta không tìm ai, ta. . . Ta dựa vào chính mình." Lưng Ngụy Thành Hòa cũng dựa vào trên ghế.

Trên mặt Khuất Đông lộ ra thiếu kiên nhẫn vẻ mặt, "Lẽ nào người ba cái đối tượng hẹn hò đều khoác lác?"

"Ha ha." Ngụy Thành Hòa cười lạnh một tiếng, "Là ta không lọt mắt mấy người đó."

"Đó là, người chính là cái m, sao có thể để ý người bình thường." Khuất Đông quay đầu nhìn Ngụy Thành Hòa.

"Không cùng người múa mấp khua môi, người nhanh lên một chút ăn, ăn xong rồi đi." Hai tay Ngụy Thành Hòa ôm ngực, trên mặt một bộ từ chối trao đổi vẻ mặt.

Qua mấy phút, Khuất Đông gọi hai đĩa nướng con gián chịu đã bùng lên, Ngụy Thành Hòa cũng đem thực đơn trong tay đổi cho người phục vụ, "Ta không cần, liền để một mình hần ăn đi."

"Chờ đã, lại cho ta đến vài món thức ăn." Người phục vụ còn chưa đi liền Khuyết Đông gọi lại.

...

Trên xe, Khuyết Đông ngồi ở chỗ cạnh tài xế, "Haizz, sau khi com nước no nề liền không muốn động đây."

"Chúng ta đi cái nào?" Ngụy Thành Hòa dùng cây tăm nhướn nhướn hàm răng trong sợi thịt.

"Đi tìm Hoắc Tôn, trước hết đi phát sinh án mạng cái kia quán net." Khuyết Đông lười biếng đáp.

"Việt quán net?" Ngụy Thành Hòa nói ra quán net tên, hẳn có xem qua phương diện này tư liệu.

"Ừ ừ." Khuyết Đông đem cửa sổ xe mở ra, nhìn ngoài cửa sổ nắng chiều nói, "Ta nhớ tới hết thầy vụ án đều là phát sinh ở buổi tối a?"

"Ừ, điều tra tình huống biểu hiện, cái chết thời gian ở buổi tối 10 giờ đến sáng sớm 6 giờ không giống nhau, có một ít khác biệt, chẳng qua buổi tối chiếm phần lớn." Ngụy Thành Hòa chuyển xe sau đó liền hướng Việt quán net mở ra.

Cùng Khuyết Đông nhanh như chớp so với, hẳn lái xe vô cùng ổn, mức độ không nhanh không chậm.

Đi tới Việt quán net, đi vào sau hiện rõ bên trong căn bản không có mấy người, hơn nữa một cái nhìn đáng đáp là quán net chủ quán người đang cùng một người khác thương lượng, tựa hồ đang thảo luận chuyển nhượng sự việc.

Một lát sau, không tới một phút, hai bên liền thảo luận sụp đổ, một người khác lắc lắc đầu sau liền rời đi Việt quán net.

"Hai vị là?" Chủ quán giọng điệu không tốt lắm, chẳng qua đã tận lực đã khống chế.

Ngụy Thành Hòa cầm trong tay giấy chứng nhận lấy ra, "Cảnh sát, hỏi người một ít chuyện."

"Haizz, còn hỏi a, ta đều nói rồi, ta cái gì cũng không biết, buổi tối ngày hôm ấy là một cái chàng trai ở nhìn, ta ở nhà ngủ, căn bản là không rõ ràng đã xảy ra chuyện gì." Liếc mắt nhìn giấy chứng nhận sau, chủ quán thờ dài, trên mặt một bộ sống không luyện tiếc về mặt.

"Đừng như vậy, câu hỏi đây. Người có biết hay không Hoắc Tôn?" Ngụy Thành Hòa dùng thanh âm trầm thấp nói rằng.

"Nhận biết nhưng không một chút nào quen thuộc, ta mở quán net hẳn lên mạng, trên căn bản không có bất kỳ trao đổi." Quán net chủ quán lắc lắc đầu.

"Vậy người có hay không hiện rõ hẳn có chỗ đặc biệt nào?" Ngụy Thành Hòa không muốn cứ vậy đi kết thúc nói chuyện.

"Không có, hơn nữa tại sao ta sẽ hiện rõ a? Cảnh sát, coi như ta thỉnh cầu người, phát sinh việc này sau đó, ta chuyển làm ăn xuống dốc không phanh, nửa bán nửa tặng người khác cũng không muốn, người liền không muốn trở lại phiền ta." Chủ quán tâm trạng đã sắp đến nổ tung ranh giới.

"Nói cho chúng ta cái kia bạn nhỏ địa chỉ, chúng ta liền không phiền người." Khuyết Đông mở miệng.

"Hắn đã từ chức, nói không muốn nhớ lại lên chuyện đêm hôm đó, hiện tại cần phải ở cách hai cái quảng trường trà sữa quán làm công, kỳ thực ta cũng rất khâm phục hắn, đều bộ dáng này còn ở trà sữa quán làm công." Chủ quán chỉ chỉ ngoài cửa.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Hành tung

Không tốn bao nhiêu thời gian, hai người liền tìm đến Việt quán net chủ quán nói chàng trai, tên của hắn kêu Tề Hậu. Lúc này hắn đang tại vì hai tên học sinh ngậm trà sữa, phương pháp không phải rất nhuần nhuyễn, nhưng cũng coi như rất lưu loát.

Chờ khách hàng đều sau khi rời đi, hai người đi tới.

"Muốn chút gì?" Tề Hậu mặt mỉm cười.

Nguy Thành Hòa nhìn nụ cười Tề Hậu, trong lúc nhất thời không biết nên mở miệng như thế nào.

"Đến ly dưa Ha-Mi vị." Khuất Đông cho mình chọn một chén.

"Ta đến ly ô mai đi." Nguy Thành Hòa theo nói.

Rất nhanh, hai ly trà sữa đặt tại trên quầy, đem ống hút cùng trà sữa đều để vào túi sau đó, Tề Hậu đối với hai người nói rằng: "Tổng cộng 14 đồng."

Khuất Đông nhìn Nguy Thành Hòa một chút, Nguy Thành Hòa miễn cưỡng vui cười, móc ra chính mình xep lép bóp tiền, lấy ra một cái 20.

"Kỳ thực chúng ta mới từ Việt quán net lại đây." Khuất Đông chỉ chỉ phía sau mình.

Đang tại tìm tiền lẻ động tác Tề Hậu trong nháy mắt cứng ngắc, chẳng qua rất nhanh sẽ khôi phục bình thường, "Trả người 7 đồng."

"Không phải 14 sao?" Nguy Thành Hòa hỏi.

Ánh mắt Tề Hậu lóe lên một cái, hình như tìm về sự chú ý của mình, "Thật ngại ngừng, ta tính toán sai rồi." Nói xong, Tề Hậu lộ ra mang theo áy náy mỉm cười.

"Cảnh sát." Nguy Thành Hòa móc ra chính mình giấy chứng nhận.

Nhìn thấy trong tay Nguy Thành Hòa giấy chứng nhận sau, Tề Hậu lập tức như cây cà tím gặp phải sương, mặt kéo căng.

"Không muốn a?" Tề Hậu khẩn cầu nói.

"Liên hỏi một chút người Hoắc Tôn sự việc." Khuất Đông mở miệng.

"Hắn a? Ta thật sự không biết hắn đi nơi nào, ta cùng hắn lại không quen, hắn trả tiền ta khởi động máy, trên căn bản không cái gì trao đổi, hơn nữa hắn cũng không phải một cái thích trao đổi người." Tề Hậu suy nghĩ một chút, đáp.

"Nói một chút chuyện đêm hôm đó." Khuất Đông uống nổi lên chính mình trà sữa.

"Cảnh sát, ta đã làm rồi ghi chép, các người đến xem không được sao?" Nét mặt Tề Hậu biểu hiện hần hiện tại vô cùng khó chịu.

"Ta hỏi người một vấn đề, buổi tối ngày hôm ấy, Hoắc Tôn có hay không chỗ đặc biệt nào, liền là cùng với trước so với, có phải là có thay đổi?" Khuất Đông không để ý đến Tề Hậu trả lời.

"Không có." Tề Hậu gần như không có bất kỳ suy nghĩ cứ nói ra chính mình trả lời.

"Người lại suy nghĩ thật kỹ." Khuất Đông một hơi đem trà sữa uống sạch.

"Ừm. . ." Trên mặt Tề Hậu biến ảo không ngừng, tựa hồ đang làm phán đoán, "Giống như là có một chút không giống nhau, càng tự tin một chút."

"Cụ thể một chút." Khuất Đông nhìn chăm chăm con mắt Tề Hậu nói.

"Được rồi, kỳ thực không chỉ là càng tự tin, hơn nữa cũng rất bình tĩnh, gặp chuyện bình tĩnh, nếu như bạn bè của hắn ở đây, nhất định sẽ nói hắn biến thành người khác, tuy nói có 'ba ngày không gặp kẻ sĩ làm thay đổi hoàn toàn cái nhìn mà đối đãi' lời giải thích, nhưng mà trường hợp đặc biệt dù sao cũng là trường hợp đặc biệt, chỉ ít ta không có hiện rõ Hoắc Tôn có thay đổi động lực, hắn liền là như bình thường như thế, vui đùa một chút máy rồi, sau đó nói chuyện phiếm, căn bản không có chỗ đặc biệt nào." Tề Hậu nói rồi rất nhiều.

"Hoắc Tôn liền là trường hợp đặc biệt." Khuất Đông trả lời, tiếp tục hần lời kéo Nguy Thành Hòa rời đi.

Hai người ngồi trên xe, bất quá lần này lại đã biến thành Khuất Đông ngồi chỗ ngồi lái xe.

"Làm sao? Người đột nhiên thay đổi cũng là chuyện rất bình thường a." Nguy Thành Hòa không biết Khuất Đông phát hiện cái gì.

"Không, ta có một ý nghĩ, Hoắc Tôn có hay không thay đổi căn bản không trọng yếu, trọng yếu chính là mặt khác một chút." Khuất Đông một chân chân ga chân động tới vài tiếng kèn đồng.

"Mịa nó, người chậm một chút!" Nguy Thành Hòa rốt cục nỗ lực to miệng.

"Máy tính, cái này mới phổ biến công cụ, thông qua Internet, loài người rất lớn rút ngắn lẫn nhau trong lúc đó khoảng cách, cho dù trời nam đất bắc, cũng có thể cùng một chỗ thỏa thích tán gẫu cuộc đời. Đây là án mạng trong lúc đó liên hệ." Khuất Đông nói tới chỗ này dừng lại một chút, "Chẳng qua tại sao chỉ có Kỳ Thành có?"

"Ta làm sao biết!" Nguy Thành Hòa la lớn, "Hơn nữa người logic hoàn toàn không hiểu ra sao."

"Tư liệu ở đâu?" Khuất Đông quay đầu lờm một chút Nguy Thành Hòa.

"Ngươi muốn làm gì? Đây chính là cơ mật, không thể cho ngươi xem!" Ngự Thành Hòa trợn lên giận dữ nhìn trở lại.

"Vậy ngươi ngày mai sẽ giúp ta nghiệm chứng tốt rồi, chúng ta tiếp tục đi tìm Hoắc Tôn." Khuất Đông biểu hiện lạnh nhạt, giống như biến thành người khác.

Rất nhanh, hai người liền đến thăm vấn Hoắc Tôn phân cục.

"Nơi này là... Hoắc Tôn đánh lén cảnh sát chạy trốn đồn cảnh sát? Ngươi đã đang điều tra?" Ngự Thành Hòa có chút tò mò.

"Lời nói nhảm, chẳng lẽ còn thật sự chờ ngươi gọi điện thoại cho ta?" Khuất Đông xuống xe đồng thời nói rằng

"Chờ ta." Ngự Thành Hòa theo xuống xe.

Đơn giản hỏi thăm qua đi, hai người lại đi trở về.

"Hướng về bên kia chạy, chúng ta làm sao bây giờ, chung quanh đây tuy rằng có máy thu hình, nhưng mà số lượng rất ít, căn bản không có cách nào thông qua máy thu hình đến tìm kiếm Hoắc Tôn tẩm tích, hơn nữa lượng công việc quá lớn." Ngự Thành Hòa kỳ vọng Khuất Đông cho mình một cái làm người hài lòng trả lời.

"Trên người hần không có tiền, lại không thể trở lại chỗ làm việc, lại không có bạn bè, có thể đi nơi nào đâu?" Khuất Đông vấn đề này không giống như là hỏi Ngự Thành Hòa, mà càng như là ở hỏi mình.

"Ta làm sao biết, có thể có thể về nhà a. Hiện tại lực soát net vẫn không có trái ra, chẳng qua cho dù về nhà, chúng ta cũng có thể tìm tới." Ngự Thành Hòa vầy vầy tay.

"Không không không, chỉ có là đánh lén cảnh sát mà thôi, đều không có tạo thành đôi chút tổn thương, căn bản không phải chuyện ghê gớm gì, hần lo lắng cần phải không phải điểm này, ta cho rằng hần chỉ là đơn thuần không muốn bị người tìm tới." Khuất Đông lắc lắc đầu, "Đúng rồi, ta hỏi ngươi một vấn đề, Ngự Thành Hòa, thành thật trả lời ta."

"Ừm, ngươi nói." Ngự Thành Hòa gật đầu một cái.

"Giả thiết, giả thiết ngươi là kiên định người theo thuyết vô thần, làm ngươi biết rồi Việt quán net án mạng sau đó, dùng trực giác để phán đoán hung thủ là ai?" Khuất Đông vấn đề là một cái giả thiết đề.

"Cần phải là... Hoắc Tôn, nghĩ như thế nào hần đều đáng nghi nhất." Ngự Thành Hòa nói ra chính mình trả lời.

"Nếu như Hoắc Tôn không thừa nhận đâu?" Khuất Đông tiếp tục hỏi.

"Lẽ nào ngươi cho rằng?" Ngự Thành Hòa liếm liếm môi mình.

"Hừ, ngươi nên cũng dùng qua đi." Ánh mắt Khuất Đông trong trần ngập chằm chằm, "Ngươi cũng không cần để ý, này không hề là chuyện ghê gớm gì."

"Được rồi, coi như là ngươi nói như vậy, Hoắc Tôn bởi vì sợ trên lưng mình tội giết người tên, vì lẽ đó đánh lén cảnh sát chạy trốn, nhưng là hần tại sao muốn trốn đi? Đem chuyện này làm lớn hoặc là tìm kiếm người nhà trợ giúp không phải càng tốt sao?" Ngự Thành Hòa vô cùng không rõ.

"Có thật không?" Khuất Đông hỏi ngược một câu, "Nhiều dùng dùng đổi vị trí suy nghĩ, Ngự Thành Hòa, ngươi phản ứng quá chậm."

"Được được được, ta phản ứng chậm, ngươi nói thẳng đi." Ngự Thành Hòa giờ hai tay lên đầu hàng.

Khuất Đông không hề trả lời, mà là ở trên đường đi lên.

"Ngươi muốn đi đâu?" Ngự Thành Hòa hô to một tiếng, đi theo.

Chỉ thấy Khuất Đông cúi đầu ở trên đường đi tới, trong miệng nhẹ nhàng nhắc tới, "Thân phận của ta là một bình thường ra ngoài phải công thanh niên, gia đình tình hình, thậm chí có thể nói rất kém cỏi, bình thường không yêu giao tiếp, người quen biết cũng chỉ có xung quanh đồng nghiệp, hơn nữa quan hệ. Ngay ở vừa này, ta bởi vì một lúc kích động, đánh cảnh sát, sau đó chạy ra... Trên người bây giờ không có thứ gì, cũng không thể trở về chỗ làm việc, cũng không thể trở về nhà, nên làm gì?"

"Đương nhiên... " Ngự Thành Hòa vẫn không nói gì, liền chịu Khuất Đông đánh gãy.

"Không đúng không đúng, cái này dòng suy nghĩ không đúng." Khuất Đông lắc lắc đầu.

Chương 188: Liên hệ

"Ta còn chưa nói, làm sao liên không đúng?" Ngụy Thành Hòa đẩy mặt đều viết mặt đần thối hai chữ.

Khuất Đông y nguyên cúi đầu, "Nếu như ta có thể tay không đánh lén cảnh sát sau đó chạy đến, tại sao không đem sự việc tiếp tục làm lớn đầu? Như vậy tất cả liên giải quyết, nhưng là theo bình thường người vì xử sự đến xem, ta hẳn là một cái điệu thấp người, mê muội ở Internet thế giới. Dù thế nào từ mọi phương diện tới nói đều rất mâu thuẫn a."

"Ừm. . . Có thể là bệnh tâm thần phạm vào." Ngụy Thành Hòa nhỏ nước bọt một câu.

"Nếu dùng lý trí suy nghĩ không cách nào ra kết luận, như vậy sử dụng không phải lý trí suy nghĩ để giải thích tốt rồi, nếu là sự kiện thần quái, như vậy nghĩ như vậy thế nào? Khuya ngày hôm trước, cũng có thể là hôm kia, nói chung, Hoắc Tôn biến thành người khác, coi như hẳn là chịu quỷ bám thân tốt rồi, tính cách biến đổi, đồng thời cũng liên lụy tiến vào một cái động trời âm mưu trong đó." Nét mặt Khuất Đông vô cùng nghiêm túc, cùng lời của hắn nói hoàn toàn ngược lại.

"Này này này, người cho rằng đúng phim a?" Ngụy Thành Hòa không nhịn được, "Hơn 100 cân người, có thể thành hay không chín chắn chút?"

"Ở Việt quán net bên trong, ta gặp phải nguy hiểm, kẻ thù của ta phái ra sát thủ, muốn giết chết ta, chẳng qua nhưng giết sai rồi người, vì mình an toàn, ta nhất định phải chạy trốn, có thể là. . . Ta hiện tại ở trên người Hoắc Tôn, ta là một người bình thường, cần tiếp thu cảnh sát điều tra, chẳng qua không liên quan, bởi vì kẻ địch không phải người bình thường, phương pháp của bọn họ không khả năng sẽ bị loài người phát hiện, mà ta hiện tại ở loài người trên mình." Khuất Đông tiếp tục hướng phía trước đi.

"Còn có bài có bản a này." Ngụy Thành Hòa không biết làm sao nói tiếp, ngay sau đó uống nổi lên chính mình mới vừa ở trong tay Tề Hậu mua ô mai vị trà sữa.

"Nhưng là xảy ra vấn đề, cảnh sát hình như dự định đem ta làm kẻ tình nghi trọng điểm thẩm vấn, hơn nữa không dự định thả ta đi, ta hiện tại là bị đuổi giết a, làm sao có khả năng bị nhốt ở tạm giam trong phòng? Cái kia không phải mua dây buộc mình sao? Sớm biết trực tiếp chạy mất không là tốt rồi sao?" Khuất Đông càng chạy càng nhanh.

"Người chậm một chút a." Ngụy Thành Hòa bước nhanh hơn.

"Không được, ta nhất định phải rời đi nơi này, không phải vậy quá nguy hiểm, nhưng là, ta đi nơi nào? Ừ. . . Tới đây mới thôi, tất cả lại nối liền lên rồi." Khuất Đông gật đầu một cái, hình như nhất chính mình suy đoán rất hài lòng, tiếp tục hắn quay đầu lại nhìn Ngụy Thành Hòa, "Người nhận vì cái này suy lý thế nào?"

"Trăm ngàn chỗ hở được không? Nếu như không phải biết sự thông minh của người, ta thậm chí nghi ngờ người là cái ngu ngốc." Ngụy Thành Hòa không chút lưu tình, đem vừa nảy hết thấy khó chịu đều trút đi ra.

"Hừ, người liên ôm người cây đu đủ đầu sống cả đời đi." Khuất Đông chậm rãi xoay người, "Nếu Hoắc Tôn nhất định phải trốn, như vậy hẳn khẳng định cần trợ giúp, nếu bạn bè người thân những này đều không thể trợ giúp hắn, như vậy hẳn nhất định sẽ. . . Tìm kiếm đồng loại? Bạn Internet sao?"

"Có thể, chúng ta cũng dự định tìm tới phương diện này, chẳng qua bởi vì cũng trong lúc đó đoạn án mạng hơi nhiều, vì lẽ đó vẫn không có nhìn chút thời gian đến, tin tưởng khẳng định có thể từ một điểm này tìm tới một chút manh mối." Ngụy Thành Hòa vội vàng rõ chính mình ý kiến.

"Không cần, trực tiếp tìm đồng nghiệp của hắn muốn tán gẫu số tài khoản là tốt rồi." Khuất Đông nhìn Ngụy Thành Hòa nói rằng.

"Cái này sao? Cần phải đã có, ta giúp người hỏi một chút." Ngụy Thành Hòa cảm ra điện thoại di động của mình.

Rất nhanh, Ngụy Thành Hòa liền muốn đến xong nợ số, "Chẳng qua chỉ có một cái số tài khoản không có tác dụng gì a, nhất định phải mật mã mới được, chúng ta vẫn không có liên hệ công ty này, vì lẽ đó. . ."

"Chính mình phá giải không là được?" Khóe miệng Khuất Đông hơi nhếch lên.

"Áy. . ."

Rất nhanh, hai người liền đến đến lân cận một nhà quán net.

Mở máy vi tính ra sau đó, Khuất Đông mở ra tán gẫu phần mềm đăng ký mặt biên.

"Vì dễ dàng cho ký ức, rất nhiều người mật mã đều được thiết trí vô cùng đơn giản, tỷ như 123456 vân... vân, nhưng là như vậy mật mã quá đơn giản, vô

cùng không an toàn, vì lẽ đó đa số người lựa chọn đều là đem chính mình quen thuộc con số cùng chữ cái thiết lập thành mật mã, tỷ như tán gẫu phần mềm bản thân số tài khoản thêm vào Hoắc Tôn chữ cái đơn giản viết." Nói tới chỗ này, Khuất Đông đưa vào mật mã, trên màn ảnh nhắc nhở mật mã đưa vào sai lầm.

"Chờ đã." Khuất Đông liếc mắt nhìn Ngụy Thành Hòa.

"Làm sao?" Ngụy Thành Hòa chớp mắt nhìn.

"Ta vẫn là không quá tin tưởng ngươi, ngươi lại xác nhận một cái số tài khoản, tốt nhất để tay ngươi dưới trực tiếp tin nhắn lại đây." Sắc mặt Khuất Đông nghiêm túc.

Nghe được Khuất Đông câu nói này, Ngụy Thành Hòa nuốt chút nữa nổi khùng. "Nhờ có là ngươi, nếu như biến thành người khác, ta đã sớm đem hấn đánh vào bệnh viện."

Nói tới nói lui, Ngụy Thành Hòa vẫn là lại xác nhận một lần, tin nhắn rất nhanh sẽ lại đây, kết quả số tài khoản xác thực có một con số sai rồi, vì phòng ngừa đối phương lần này sai, Ngụy Thành Hòa lại làm cho đối phương một lần, kết quả vẫn cứ như thế.

"Là sai rồi một người con số." Ngụy Thành Hòa không dám nhìn con mắt Khuất Đông.

"Tiếp tục đi." Khuất Đông ra ngoài Ngụy Thành Hòa dự liệu, lại không có bởi vì chuyện như vậy mà mở ra châm biếm hình thức, "Bởi vì Hoắc Tôn không có điện thoại di động duyên cớ, vì lẽ đó số điện thoại di động có thể loại bỏ, nhưng mà có thể thử xem gia đình hấn tòa số điện thoại, ngoài ra còn có sinh nhật ngày cùng thẻ căn cước mật mã, lại cùng họ tên tổ hợp một cái, nếu như còn không được, ngay ở cuối cùng tùy ý thêm số lượng chữ 1 hoặc là 0, những này tổ hợp phá giải xác suất rất lớn, đến nơi này nếu như vẫn là đăng ký không được, ta cũng chỉ có thể xin nhờ người khác hỗ trợ, dù sao thời gian không đảm người."

Không tới một phút, Khuất Đông liền thử ra rồi chính xác mật mã.

"Được, đi vào." Trên mặt Khuất Đông lộ ra đắc chí vẻ mặt.

"Để ta xem một chút." Ngụy Thành Hòa đi tới.

"Đừng áp sát như thế, một luồng sữa vị." Khuất Đông dòi đi một chút.

Ở Khuất Đông tìm kiếm dưới, hai người rất nhanh sẽ tìm tới then chốt ba cái nhóm.

"Ha ha, ha ha ha a, ha ha ha ha." Khuất Đông quý dị tiếng cười vang lên.

"Tìm tới, vậy thì là. . . Liên hệ. . ." Ngụy Thành Hòa nửa nhếch miệng, "Tuy rằng chúng ta nghiêm túc tìm cũng có thể rất nhanh tìm tới, nhưng mà ở đây sao hỗn loạn manh mối bên trong, ngươi một chút liên tập trung Hoắc Tôn, vận may của ngươi thật là tốt a!"

"Này manh mối đối với ta có ích, đối với các ngươi vô dụng." Khuất Đông nói rằng.

"Haizz, cái kia ngược lại cũng đúng là. Coi vậy đi, dù sao cũng hơn không có được rồi." Ngụy Thành Hòa lắc lắc đầu, tâm trạng có chút sa sút.

"Bốn người này, nick name phân biệt là Thương Nhất, Thiên Giang Nguyệt, Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình, các ngươi trọng điểm hòa hợp tra tìm một chút bốn người bọn họ hai ngày nay tầm tích, không, càng chuẩn xác tới nói, các ngươi muốn tìm được trước bọn họ, nếu như bọn họ đêm nay không chết." Khuất Đông nhìn màn hình máy vi tính, sắc mặt chăm chú.

Có lẽ, lần này vụ án, có thể giải mở quấy nhiễu ta mười mấy năm bí ẩn. Mười một tuổi năm ấy, giết chết ta hàng xóm hung thủ, rốt cục. . . Có thể biết mặt mũi thật của bọn họ, cái kia khuôn mặt điên đảo mặt, kết quả là cái gì? Chúng nó vì sao lại tồn tại? Lại vì sao có thể tồn tại? Đúng là quý sao?

Khuất Đông ở trong lòng nghĩ.

"Ngươi hiện tại định làm như thế nào?" Ngụy Thành Hòa nhìn một chút tán gẫu ghi chép.

"Còn phải nghĩ sao? Đương nhiên là tìm xem cái này cánh cửa địa ngục kết quả là cái gì?" Trên mặt Khuất Đông lộ ra lạnh giá ý cười, rõ ràng là mỉm cười, nhưng là lại làm cho Ngụy Thành Hòa tóc gáy đứng chống ngược.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Biểu hiện

"Người muốn làm sao tìm được?" Ngụy Thành Hòa hỏi.

"Ừm . . Thông qua các người kỹ thuật bộ ngành tốt hơn, nhưng mà hiện tại ta không muốn chờ, vì lẽ đó. . ." Khuất Đông nói tới chỗ này, mở ra chính mình hòm thư, sau đó đưa một người mail, mail nội dung bên trong bao hàm Hoắc Tôn rất nhiều tin tức cá nhân, chẳng qua chủ yếu nhất vẫn là hấn tán gẫu số tài khoản cùng mật mã, "Ta xin nhờ một người, thu phí có chút quý giá, chẳng qua năng lực rất đáng tin cậy."

"Bạn xấu của người?" Ngụy Thành Hòa tay phải chống đỡ ở Khuất Đông trên ghế dựa mặt.

"Lời nói nhằm làm sao nhiều như vậy? Người hiện tại còn không đi làm người chuyện nên làm?" Khuất Đông quay đầu nói rằng.

"Chuyện gì?" Ngụy Thành Hòa chớp mắt nhìn.

"Đương nhiên là tìm tới bốn người này." Khuất Đông vừa nhìn về phía màn hình.

Xác thực, như Khuất Đông từng nói, bây giờ đối với Ngụy Thành Hòa tới nói, chuyện quan trọng nhất liền là tìm tới Thương Nhất đội người, nếu như bốn người này cũng chết đi, như vậy, chuyện này có thể sẽ biến thành không đầu án chưa giải quyết, nói đúng ra, nếu như lấy Khuất Đông trải qua làm tham khảo, chuyện này nhất định sẽ biến thành không đầu án chưa giải quyết.

Cho dù xã hội các giới che ngợp bầu trời chửi bới, kết quả cuối cùng cũng sẽ không thay đổi, thậm chí ngay cả kẻ thế mạng đều không có cách nào tìm

"Coi vậy đi, ta cũng không quá rầy người, đi trước, có tin tức sẽ liên lạc lại." Ngụy Thành Hòa thờ dãi, hấn biết Khuất Đông không muốn để cho hấn thấy cái gì đồ vật.

Đi ra quán net sau đó, Ngụy Thành Hòa liền đánh gọi điện thoại, liên lạc với đồng nghiệp của mình.

"Ê, điều tra một chút bốn người này thân phận, bọn họ đều ở một cái trong đám, chẳng qua có thể xác định là Kỳ Thành người, các người có thể thông qua cái này số tài khoản đến lục soát, mật mã là. . ." Ngụy Thành Hòa hướng về xe của mình đi đến, bởi vì vừa nãy vẫn theo Khuất Đông duyên cớ, vì lẽ đó xe hấn y nguyên đứng ở phân cục cửa.

Cho dù là buổi tối, cũng có rất nhiều cảnh sát ở tầng ca, dù sao đã phát sinh nhiều như vậy vụ án.

Ngụy Thành Hòa đi ra tìm Khuất Đông thuộc về tranh thủ lúc rảnh rỗi loại, chỉ có mục đích đồng dạng là vì phá án mà thôi.

Trở lại đồn cảnh sát sau, Ngụy Thành Hòa trực tiếp đi tới kỹ thuật bộ phận, tiếp tục đi tới phụ trách Internet nhỏ bộ ngành, hấn đẩy cửa ra sau khi đi vào, hiện rõ bên trong ngồi ba nam một nữ, lúc này đang tại nói chuyện phiếm, tán gẫu nội dung đa dạng, chẳng qua đều cùng công tác không có quan hệ.

Nhìn thấy Ngụy Thành Hòa sau khi tiến vào, bốn người này cũng giống như ăn phân vị sô cô la như thể trở lại công tác của mình chức vụ.

Qua năm phút đồng hồ.

"Bốn người này a, cho ta hai mươi phút." Một nam giới hai tay thật nhanh gõ lên bàn phím, rất nhiều trước cửa sổ bắn ra lại đóng.

Qua 15 phút, tên này kỹ thuật bộ phận nam giới liền thỏa mãn yêu cầu Ngụy Thành Hòa.

"Đây là tên của bọn họ cùng địa chỉ, còn có bức ảnh."

Theo máy in vận chuyển âm thanh âm vang lên, Ngụy Thành Hòa rất nhanh sẽ bắt được mình muốn tư liệu.

Nhìn trên tay bốn người bức ảnh, Ngụy Thành Hòa thật ở không tưởng tượng ra được có liên hệ gì, "Đúng rồi, đem bốn người này bức ảnh đi xuống, để thuộc hạ người toàn lực đi tìm, thuận tiện đưa Trầm Tĩnh còn có Hạ Hồng Chấn thông báo một tiếng. Bốn người này đối với trước hai buổi tối phát sinh sự việc vô cùng trọng yếu, không muốn lười biếng!"

"Vâng." Bốn người lớn tiếng đáp lại.

"Đúng rồi, ta còn có chuyện, ở group này bên trong." Nói tới chỗ này, Ngụy Thành Hòa chỉ chỉ Giấu tên sáng chế xây 'Gặp quý nhóm', "Trong này có cái Giấu tên, các người có thể hay không tìm tới hấn?"

"Thủ đoạn gì đều có thể dùng sao?" Một người hỏi một câu.

Ngụy Thành Hòa hơi suy nghĩ một hồi, đối phương nếu hỏi như vậy, khẳng định là có lo lắng, "Đừng quá mức là được." Ngụy Thành Hòa gật đầu một cái, hiện tại là đặc biệt thời kì, chỉ cần sự việc không có lên cao đến quốc gia mức độ, tin tưởng đều sẽ không có ảnh hưởng quá lớn.

"Được rồi." Bốn người vô cùng hưng phấn.

"Nhiều nhất mười phút." Một cái trong đó mang không gọng kính nam giới nói, trên mặt tràn trề vẻ mặt tự tin.

"Tốt." Ngụy Thành Hòa nghĩ đến Khuất Đông, trong lòng có chút tò mò, hẳn nghĩ thầm: Kết quả là kỹ thuật bộ phận người càng lợi hại, vẫn là Khuất Đông bạn xấu càng lợi hại?

Cùng lúc đó, ngồi ở quán net Khuất Đông đã nhận được trả lời mail.

Nhìn thấy trong mail nội dung sau, Khuất Đông chau mày, cầm lấy bên tay phải băng giá hồng trà uống lên.

Trong thư nội dung vô cùng ngắn gọn.

[đồng]

[yêu cầu của người ta đã nhận được, căn cứ bước đầu tính toán kết quả, thông thường mảnh khoé không cách nào tìm tới tung tích của người này, hẳn rất lợi hại, ta nghĩ, nhất định phải chọn dùng đặc biệt biện pháp mới có thể tiếp tục phá giải thân phận của người này.]

[bởi vậy, phương diện giá tiền, có thể sẽ tăng hai đến bốn lần, đây chỉ là bước đầu phỏng đoán, có lẽ còn có thể càng cao hơn, không biết người có tiếp nhận hay không?]

[xin mau sớm trả lời.]

"Không tìm được?" Đối với chuyện này, Khuất Đông không phải rất bất ngờ, hẳn chân chính bất ngờ sự việc là đối phương nói tới đặc biệt biện pháp, tuy rằng hẳn không biết là cái gì, nhưng là từ đối phương trong giọng nói có thể phán đoán, đối phương đối với cái phương pháp này vô cùng tin tưởng, "Hừ, không nghĩ tới còn ẩn giấu như thế một tay."

Tiếp đó, Khuất Đông dùng chuột click một hồi trả lời mail, đánh tiếp lên 'Đồng ý' hai chữ.

Sau khi đi ra ngoài, Khuất Đông đưa chủ net đánh một tiếng kêu sau đó, liền đi ra ngoài ăn xiên nướng.

Tình huống giống nhau cũng xuất hiện ở Ngụy Thành Hòa bên này.

"Cảnh sát Ngụy, chúng ta không tìm được người này bất kỳ tin tức gì, hẳn giống như xưa nay chưa từng xuất hiện như thế, ý của ta là, căn bản không có bất kỳ dòng số liệu chỉ về người này, nói cách khác. . ." Mới vừa nói 'Nhiều nhất mười phút' nam giới ở hướng về Ngụy Thành Hòa giải thích, chẳng qua Ngụy Thành Hòa nghe được lơ lơ.

"Có ý gì?" Ngụy Thành Hòa cố gắng tiếp thu lời của đối phương.

"Nói như thế nào đây. . ." Tên này nhân viên kỹ thuật rất khó khăn, trong đầu đang suy tư một cái có thể làm cho Ngụy Thành Hòa nghe hiểu loại suy, "Liền là nói, người biết monitor nguyên lý a? Chúng ta đưa tin tức, trên bản chất là đưa cơ sở hai số hiệu, đối phương tiếp thu sau đó lại chuyển đổi vì chúng ta đưa nội dung, sau đó thông qua monitor cho thấy đến. Nhưng là tin tức về người này, là trực tiếp cho thấy đến, căn bản không có truyền tin hơi thờ hành vi, cũng không có chuyển đổi cơ sở hai hành vi, nói cách khác, cái này Giấu tên có tin tức, đều là trực tiếp xuất hiện ở trên monitor mặt."

"Ý của người là. . . Giấu tên ở trong màn ảnh?" Ngụy Thành Hòa nói ra ý nghĩ của mình.

"Ta biết này rất khó hiểu rõ, nhưng là chúng ta được kết quả là là như vậy." Chính xác đang giải thích nam giới cúi đầu.

"Được rồi, giả thiết lớn như vậy monitor có thể thả dưới một con đầu người, như vậy màn hình LCD đâu? Ta nhớ tới rất mong, vậy làm sao thả xuống được?" Ngụy Thành Hòa nhả nước bọt một câu.

"Cảnh sát Ngụy, không phải đầu người vấn đề, mà là. . . Haizz, ta cũng không biết giải thích thế nào." Nam giới quay đầu lại nhìn một chút đồng nghiệp của mình, kết quả nhìn thấy ba tấm chính xác đang cười trộm mặt.

"Ta biết rồi, ngược lại liền là không có cách nào thông qua Internet mảnh khoé tìm tới người này đúng hay không?" Ngụy Thành Hòa cũng không muốn tiếp tục lãng phí thời gian.

"Tha thứ ta nói thẳng, cảnh sát Ngụy, có thể. . . Bây giờ không nhất định là một người. . ." Nam giới cuối cùng vẫn là nói ra ý nghĩ của mình.

"Ừm." Nghe được câu này, Ngụy Thành Hòa trái lại không có đặc biệt gì phản ứng, "Khô cực các người."

Hắn đi ra kỹ thuật bộ phận.

Chương 190: Thân phận thu được

Nếu như muốn dùng một cái từ để hình dung lúc này tâm tình của Ngụy Thành Hòa, vậy thì là xoắn xýt.

Hắn là một cái người theo thuyết vô thần, chỉ có, nơi này chỉ về thay thần là cái gọi là không gì không biết thần, mà không phải mọi người sợ sệt quý thần, bởi vì hắn trước sau tin tưởng, trên thế giới vẫn cứ có rất nhiều chuyện là khoa học giải thích không được sự việc, khoa học mặc dù bị xưng là khoa học, ý là ở nó lý thuyết phạm vi bao trùm bên trong sự vật, cũng có thể thông qua khoa học phương pháp để giải thích cùng nghiệm chứng.

Vì lẽ đó, khoa học không cách nào giải thích không ở nó lý thuyết phạm vi bao trùm bên trong sự vật, may mắn chính là, theo khoa học kỹ thuật tiến bộ, càng ngày càng nhiều sự vật chịu bao quát trong đó.

Đi ra kỹ thuật bộ phận, Ngụy Thành Hòa thở dài, "Có lẽ, theo thời đại đòi hỏi, từ từ trở thành mọi vật chủ loài người, đã mất đi đối với tự nhiên, đối với không biết kính nể, chỉ còn dư lại số ít khoa học người công tác vẫn cứ có mang một viên khiêm tốn tâm hồn ở không biết trên đường thăm dò."

"Không biết Khuất Đông bên kia thế nào rồi? Hắn bạn xấu có phải là sẽ lợi hại một chút?" Ngụy Thành Hòa lấy điện thoại ra, ở điện thoại mỏng bên trong tìm tới Khuất Đông đây số, "Haizz, nhưng mà tìm hắn khẳng định lại sẽ bị khinh thường một trận, rất không muốn như vậy a, ta rõ ràng không kém, nhưng mà đi cùng với hắn luôn có một loại trí lực rất thấp cảm giác. . ."

Do dự nửa ngày, Ngụy Thành Hòa vẫn là bấm dãy số.

"Ê! Khuất Đông, người bên kia thế nào rồi? Có hay không tra được thân phận của Giấu tên? Phía ta bên này đã tìm tới bốn người thân phận, nick name Thương Nhất liên là Hoắc Tôn, nick name Thiên Giang Nguyệt gọi là Dịch Thiên Lỗi, liên ở tại khu nhỏ An Khang, nick name tên Ngô Đồng gọi là Đỗ Y Huyền, theo trong hình xem là cô gái đẹp, ở tại Trường Lan. . . Khoan đã, khu nhỏ Trường Lan?" Ngụy Thành Hòa đột nhiên cảm thấy được điểm này.

"Còn có một cái đâu?" Âm thanh Khuất Đông truyền đến, đồng thời truyền đến còn có ăn đồ ăn âm thanh.

"Nick name Thập Lý Đình cô bé tên là Lữ Quỳnh, là một học sinh." Ngụy Thành Hòa cố gắng để cho mình bình tĩnh.

Khu nhỏ Trường Lan, không phải là tối hôm qua phát sinh quy mô lớn cái chết sự kiện khu nhỏ sao? Cứ như vậy, lẽ nào thật sự như Khuất Đông nói như vậy? Bốn người này là bị đuổi giết? Đã như vậy, có phải là chỉ cần bốn người này cái chết, án mạng thì sẽ không sinh lại?

Ngụy Thành Hòa nghĩ thầm

"Phía ta bên này vẫn không có kết quả, cũng không biết sẽ có hay không có kết quả." Âm thanh Khuất Đông mơ hồ không rõ, hình như đang tại ăn ngấu ăn nghiền.

"Người đang làm gì thế?" Ngụy Thành Hòa cảm giác mình cái bụng có chút đói bụng.

"Ta hiện tại hắn là ở. . . Ăn cơm tối." Khuất Đông suy nghĩ một chút nói rằng

"Người không phải vừa ăn xong sao?" Ngụy Thành Hòa lại nghĩ đến cái kia vòng vèo nướng con gián.

"Có quan hệ gì tới người, đây là ta một người tự do." Khuất Đông trả lời.

"Không cùng người nói xàm, có tin tức thông báo ta." Ngụy Thành Hòa híp mắt, suy nghĩ chính mình có phải là cũng muốn đi bỏ túc một món ăn cơm tối.

"Người có phải là cũng điều tra Giấu tên?" Khuất Đông ở Ngụy Thành Hòa cắt đứt trước nói một câu.

"Không. . . Không có." Ngụy Thành Hòa nói.

"Có kết luận gì sao?" Khuất Đông dường như không nghe thấy Ngụy Thành Hòa trả lời.

"Không có tìm a, người không phải ở tìm sao?" Câu nói này nói sau khi đi ra, Ngụy Thành Hòa chính mình nghe đều cảm giác thấy hơi chột dạ.

"Ồi chào, đừng lãng phí ta thời gian, nói mau, cái gì kết luận." Giọng điệu Khuất Đông trong tiết lộ thiếu kiên nhẫn.

"Người đoán." Ngụy Thành Hòa vẫn là không muốn nói.

"Lấy người không chịu thua tính cách, khẳng định cũng xin nhờ kỹ thuật bộ phận tra tìm Giấu tên vị trí cụ thể vị trí, nếu như người thật sự tìm tới, liên sẽ không như thế lời nói nhảm, rõ ràng, các người không có tìm được, hơn nữa, còn gặp phải chuyên không cách nào giải thích." Âm thanh Khuất Đông

theo điện thoại một bên khác truyền đến, "Nhất có thể gặp phải sự việc liên là. . . Căn bản cũng không có Giấu tên người này!"

"Không, có." Nhìn thấy đối phương hiếm thấy nghiêm túc trả lời vấn đề của mình, Ngụy Thành Hòa dự định nho nhỏ lừa dối một cái bạn bè của mình.

"Hừ hừ hừ, vậy người nói đi, để ta nghe một chút người cái này cảnh sát có thể nói ra nói cái gì đến." Khuất Đông cười lạnh vài tiếng.

"Kỳ thực. . ." Ngụy Thành Hòa kéo dài ra âm thanh, "Tất cả những thứ này đều là. . . Người ngoài hành tinh. . ."

.

Lời nói Ngụy Thành Hòa vẫn chưa nói hết, đối diện liền cúp điện thoại.

Xem trên màn hình điện thoại biểu hiện trò chuyện thời gian, Ngụy Thành Hòa nhún vai một cái, đưa điện thoại đi động bỏ vào túi áo.

"Nếu theo trên internet không cách nào trực tiếp tra tìm đến Giấu tên vị trí cụ thể, như vậy ta liền tìm được trước bốn người này đi, bốn người bọn họ cũng là gần nhất án mạng chỗ đột phá. Nói đi nói lại, nếu như có thể phá án và bắt giam những này vụ án, bất kể là ai, ở trong xã hội thu được uy danh có lẽ đều sẽ khá cao a? Chỉ là, những này vụ án hung thủ. . . Không hẳn có thể bị bắt. . ." Ngụy Thành Hòa chà xát tay, hướng về phòng làm việc của mình đi đến.

. . .

Ăn xong xiên nướng Khuất Đông trở lại quán net.

Mail y nguyên chưa hề trả lời, "Xem ra thật sự rất khó, chưa từng có như thế chậm qua." Khuất Đông lắc lắc đầu.

Qua sau năm phút, đối phương rốt cục trả lời, nhưng là mail nội dung bên trong nhưng khiến Khuất Đông vô cùng không hài lòng.

[đồng]

[người để ta điều tra đồ vật vô cùng nguy hiểm, người kết quả gặp phải cái gì? Ta đã bỏ đi điều tra, tuy rằng hiện tại vẫn không có gặp phải nguy hiểm, nhưng mà ta đã cảm nhận được tồn tại nguy hiểm, cùng người không giống, ta không phải một cái thích phiếu lưu người, vì lẽ đó, giao dịch liền như vậy gián đoạn, những tin tức này liền miễn phí đưa cho người.]

[chó trở lại!]

Nhìn mail nội dung bên trong, trên mặt Khuất Đông vẻ mặt rất thất vọng.

"Hừ, rác rưởi!" Khuất Đông di chuyển chuột, đóng hòm thư, sau đó rời đi quán net.

Hiện tại chỉ có thể tìm được trước bốn người kia, đúng rồi, ta nhớ tới vừa nãy Ngụy Thành Hòa có từng nói khu nhỏ Trường Lan, nick name Ngô Đồng phái nữ tên là Đỗ Y Huyền, Đỗ Y Huyền ở tại khu nhỏ Trường Lan, mà khu nhỏ Trường Lan tới hôm qua cũng phát sinh án mạng, hơn nữa, là vô cùng nghiêm trọng án mạng, cả tòa lầu đều bị phong tỏa. Đã như vậy, trước tiên đi khu nhỏ Trường Lan nhìn.

Nghĩ tới đây, Khuất Đông vẫy vẫy tay, một chiếc xe taxi liền đứng ở ven đường.

Đi tới khu nhỏ Trường Lan, Khuất Đông vừa vịn xuống xe, liền cảm nhận được trong không khí tràn ngập một luồng mùi máu tanh, mùi máu tanh vô cùng nhạt, nhưng cũng liên tục không dứt truyền đến. Đi tới cửa, Khuất Đông liền nhìn thấy một cái thật dài đường cảnh giới chịu kéo lên, phát sinh án mạng nhà lầu đã bị vây lên, vài tên cảnh sát đang đứng ở đường cảnh giới nơi trông coi, phòng ngừa người tò mò đi vào phá hoại phạm tội hiện trường.

"Người cũng là đến vậy xem sao? Vẫn là tàn đi đi, cẩn thận chịu xem là kẻ tình nghi." Bảo vệ gác cửa chú hai khuyên nói một câu.

Khuất Đông quay đầu, nhìn trước mắt tên này tuổi chừng năm mươi bác hai, lập tức trên mặt hẩn lộ ra nụ cười nhã nhặn, "Chú hai a, người biết trong này phát sinh chuyện gì sao?"

"Đương nhiên biết, tối ngày hôm qua ta ngay ở này, thực sự là làm bận nha!" Bảo vệ gác cửa bác hai nói xong lắc lắc đầu.

"Người chết sao?" Khuất Đông tiếp tục hỏi.

"Đâu chỉ là người chết, là chết rồi rất nhiều người, hơn nữa bị chết đều tốt thể thối, cũng không biết là làm cái gì tội ác, một buổi tối liền phát sinh nhiều chuyện như vậy." Bảo vệ gác cửa bác hai trừng lớn hai mắt, biểu cảm trên mặt vô cùng khêuếch trương.

Chương 191: Thu lưới

"Nếu như vậy, cảnh sát không có hỏi bác hai người sao?" Khuất Đông tốc độ nói không nhanh không chậm, vô cùng có kiên nhẫn.

"Làm sao có khả năng không có?" Bác hai lúc nói chuyện mỗi lần đều kinh sợ, "Chẳng qua a, ta đã nói với người, cảnh sát đã phát hiện kẻ tình nghi mạnh mẽ, liền là tối hôm qua, ta nhìn thấy có mấy người hành tích vô cùng đáng ngờ, đặc biệt một cái nam, hơn nửa đêm chạy đến khu nhỏ Trường Lan đến, ta chờ đợi nhiều năm như vậy, từ trước tới nay chưa từng gặp qua người này, cũng không giống như là mới hộ gia đình."

"Nếu như ta không có nghe lầm, chú hai người nói mấy người." Khuất Đông vạch ra điểm này.

"Ừm, còn có hai người, một cái là nơi này hộ gia đình, là một người rất đẹp, kêu. . . Kêu Đỗ Y Huyền, còn có một cái xinh đẹp cô bé, không biết tên gì, vẫn theo nàng, hai người bọn họ, lại thêm cái kia nam, hơn nửa đêm chạy ra ngoài. Bởi vì lúc đó tia sáng rất mờ, ba người cũng không giống như là làm chuyện xấu người, Đỗ Y Huyền ta lại nhận biết, vì lẽ đó liền không có để ý, chờ bọn họ đi rồi sau đó, ta mới phát hiện bọn họ giày dẫu có vết máu, sau đó. . ." Bác hai sau khi nói đến đây đột nhiên cảm thấy được cái gì, ngậm miệng lại.

Khuất Đông quay đầu liếc mắt nhìn, phát hiện có một cảnh sát chính xác nhìn mình chăm chăm.

"Chú hai, người biết bọn họ đi đâu sao?" Khuất Đông không nhìn tên này cảnh sát, tiếp tục chính mình câu hỏi.

"Không rõ ràng, bọn họ ngồi lên rồi một chiếc taxi, mãi cho đến hiện tại đều chưa có trở về." Bác hai lắc lắc đầu, "Coi vậy đi, không nói, bọn họ không cho ta nói, thật là. . ." Sau khi nói xong, bác hai liền đi mở ra, trở lại công tác của mình chức vụ trên, không có lại đứng ở bên cạnh Khuất Đông.

Lúc này, Khuất Đông chuông điện thoại vang lên, hắn lấy điện thoại di động ra, phát hiện là Ngụy Thành Hòa điện thoại.

"Nói." Điện thoại nhận được sau, Khuất Đông phun ra một chữ.

"Người hiện tại ở đâu?" Ngụy Thành Hòa hỏi.

"Khu nhỏ Trường Lan." Khuất Đông nói.

"Ta lập tức đi tìm người, phát hiện một cái manh mối, dự định cùng đi với người nhìn." Giọng điệu Ngụy Thành Hòa vô cùng gấp gáp.

"Vì sao người không cùng đồng nghiệp của người đi điều tra?" Khuất Đông hỏi ngược một câu.

"Bọn họ đều rất bận, ta cảm thấy người cái này sức lao động không thể lãng phí, dù sao biết rồi nhiều như vậy bí mật." Ngụy Thành Hòa cười khẽ một tiếng.

"Người tới đi." Nói xong câu này, Khuất Đông liền cúp điện thoại.

Lúc này, vừa nãy chú ý Khuất Đông cảnh sát đi tới trước mặt hắn.

"Người làm gì? Thề căn cước lấy ra nhìn một chút." Tên này cảnh sát vóc dáng không cao, nhưng mà khí thế nhưng vô cùng cương quyết.

"Cảnh sát, ta liền đi ngang qua." Khuất Đông móc ra thân phận của mình chứng.

Cảnh sát nhìn mấy lần, so sánh xong sau đó đem thẻ căn cước trả lại Khuất Đông, "Không có chuyện gì liền đừng ở chỗ này lắc lư, nơi này xảy ra án mạng, như người vậy đi loạn xung quanh, nói không chắc sẽ bị coi như là kẻ tình nghi bắt lên đến, mau tránh ra đi!"

"Há, tốt." Khuất Đông ánh mắt lướt qua cảnh sát, nhìn về phía bị phong tỏa nhà lầu.

Có thể xác định, là đồng bọn. Bảo vệ gác cửa nói cái kia nam, không phải Hoắc Tôn liền là Dịch Thiên Lỗi, chỉ có ta hiện tại vẫn không có bắt được hai người này bức ảnh, còn không cách nào để cho bảo vệ gác cửa xác định. Một người từ bên ngoài tiến vào khu nhỏ Trường Lan, sau đó ba người cùng đi ra đến, nếu như ta không đoán sai, đến người là vì cứu người, hơn nữa nhìn lên thành công.

Khuất Đông nghĩ thầm.

Vì tránh hiềm khích, hắn đứng ở cảnh sát ánh mắt góc chết nơi chờ đợi Ngụy Thành Hòa đến.

Nhìn Ngụy Thành Hòa từ trên xe bước xuống sau đó hướng về khu nhỏ Trường Lan đi đến, Khuất Đông không có mở miệng, một lát sau, Ngụy Thành Hòa đi ra, nhìn chung quanh một lần, tìm tới Khuất Đông vị trí.

"Người làm sao trốn ở chỗ này a? Hại ta một trận tìm kiếm." Ngụy Thành Hòa than phiền một câu.

"Người phát hiện đầu mối gì? Ruộng lúa mì vòng quai lạ? Vẫn là đĩa bay?" Khuất Đông nở nụ cười một tiếng.

"Không nói giỡn, ta phát hiện có cùng một chỗ ẩn mạng vô cùng đáng ngờ, người chết là một tài xế xe taxi, trọng điểm là hân chết phương thức, vô cùng. . . Nói như thế nào đây, nếu như đây đặc hoảng sợ chứng bệnh người bệnh tại chỗ nhìn thấy, có thể sẽ trực tiếp ngắt đi." Ngụy Thành Hòa ở chống cự chính mình nhớ lại tài xế đáng chết.

"Hả?" Khuất Đông hiếm thấy không có châm biếm Ngụy Thành Hòa.

"Người biết bệnh sỏi sao?" Ngụy Thành Hòa vẫn là nói ra.

"Ý của người là, tài xế toàn thân đều là bệnh sỏi?" Khuất Đông hỏi.

"Không chỉ có như vậy, ở mỗi một cái bệnh sỏi mật trên còn có càng nhỏ bé bệnh sỏi, hơn nữa, dựa theo đã không chống đỡ được pháp y nói, bọn họ dùng kính hiển vi từ tế quan sát thời điểm, phát hiện cho dù ở phóng to 10 lần tình huống, cũng có thể nhìn thấy. . ." Nói tới chỗ này, Ngụy Thành Hòa vô cùng khó chịu, hình như muốn phun ra, "May là người không nhìn thấy, thực sự là gặp may mắn!"

"Hả? Sau đó thì sao, đây chính là người nói manh mối? Cùng với những cái khác người chết so với, ngoại trừ buồn nôn một chút, cũng không có cái gì đặc biệt a? Lẽ nào người muốn nói đúng lắm. . . Bây giờ tên tài xế xe taxi cái chết địa điểm?" Khuất Đông nghĩ đến một chút.

"Ha, nói chuyện cùng người liền là thoải mái, không sai, chẳng qua, cùng với nói là cái chết địa điểm, chẳng bằng nói là cái chết địa điểm nghĩa là như thế nào." Trên mặt Ngụy Thành Hòa mang theo ý cười, "Tài xế chết ở Trường Thuận trên đường, người hẳn phải biết điều này có hàm ý gì a?"

"Đi chùa Thuận Hoài đường?" Khuất Đông ngẩng đầu nhìn bầu trời, "Người là nói bọn họ đi chùa Thuận Hoài? Xác thực, lấy một người bình thường ý nghĩ, ở gặp phải không thể nào hiểu được sự việc thời điểm, sẽ thử tìm kiếm một chút hoang đường gợi cảm."

"Thế nào? Là một cái trọng yếu manh mối a?" Ngụy Thành Hòa vỗ vỗ vai Khuất Đông.

Giống như ở cuộc tranh tài này trong, hắn đã chiếm cứ trên như gió.

"Có lẽ còn có mặt khác một chút." Khuất Đông nói.

"Cái gì?" Ngụy Thành Hòa không biết mình trước mặt anh bạn này lại nghĩ tới điều gì.

"Trên đường nói đi, người lái xe." Khuất Đông ngồi ở chỗ cạnh tài xế.

Nghe được đối phương để mình lái xe, trong lòng Ngụy Thành Hòa thở phào nhẹ nhõm, hắn thật sự không biết mình này chiếc yêu xe còn có thể chịu Khuất Đông làm đi làm lại mấy lần. Mỗi lần nghe được yêu xe động cơ chuyển động âm thanh không có trước kia trong treo, hắn liền một trận đau lòng.

"Còn nhớ tán gẫu ghi chép bên trong Giấu tên nói nội dung sao? Hắn nói mình trước đây là người, theo chúng ta không tra được hắn vị trí cụ thể đến phân tích, hắn hiện tại cần phải không phải 'Người', mặc kệ là cái gì, ở hắn là người thời điểm, nhất định sẽ lấy người bình thường suy nghĩ suy nghĩ, nói cách khác. . . Hắn cũng sẽ đi chùa miếu đạo quán các nơi, ta nghĩ, nếu hắn ở nhà Kỳ Thành group này bên trong, có thể người khác cũng ở Kỳ Thành đi." Khuất Đông nói ra chính mình suy đoán.

Ngụy Thành Hòa chỉ là yên tĩnh nghe, không nói gì.

Khuất Đông lại mở miệng, "Theo này đến suy đoán, bốn người này hành động không hề chỉ là đơn giản trốn đi nơi khác, mà là đang điều tra, bọn họ đang giải quyết bản thân gặp phải vấn đề, đã như thế, chúng ta cùng bọn họ thì có trao đổi khả năng. Chẳng qua có một chút rất mâu thuẫn, Giấu tên nói những câu nói này thời gian là ở trưa hôm nay, mà tài xế cái chết thời gian là sáng sớm, nói cách khác, bốn người bọn họ ở biết Giấu tên từ trước là người điểm này trước, liền dự định đi tới chùa Thuận Hoài."

"Có thể trong bọn họ bộ phận xảy ra mâu thuẫn đâu? Ta là nói, có người lý trí, mà có người cảm tính." Ngụy Thành Hòa mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Hoàng hôn

"Xác thực là một cái rất tốt dòng suy nghĩ, cho tới bây giờ, chúng ta đã đuổi tới bước chân của bọn họ, bước kế tiếp chuyện cần làm, liền là chạy trốn nhanh hơn bọn họ!" Khuất Đông nheo mắt nói rằng.

"A?" Ngụy Thành Hòa nghi hoặc không rõ.

"Coi vậy đi, bây giờ nói những này cũng còn quá sớm, chúng ta vẫn là trước tiên đi chùa Thuần Hoà. Đúng rồi, ngươi nên có mang bức ảnh a? Cho ta nhìn một chút." Khuất Đông đưa tay trái ra.

"Ồ áo khoác trong túi tiền, chính mình cảm." Ngụy Thành Hòa vẫn nhìn chăm chăm mặt đường, nắm giữ tốt tài xế tổ chất.

Khuất Đông lấy ra bốn tấm hình, đều là một tác giấy chứng nhận chiếu.

"Liền là bốn người này sao? Đúng rồi, chính ngươi cần phải còn có một phần a?" Khuất Đông đem bức ảnh bỏ vào chính mình túi áo, sau đó nhìn về phía ngoài cửa sổ.

"Có, sớm biết ngươi sẽ làm như vậy." Ngụy Thành Hòa cúi đầu liếc mắt nhìn chính mình trái túi áo, lúc này, một chiếc xe taxi theo bên cạnh chạy qua, tốc độ cực kỳ nhanh.

...

Thời gian đi tới một giờ trước.

Tiền Thương Nhất theo trong giấc mộng tỉnh lại, này vừa cảm giác để hần thể lực cùng trí tuệ đều chiếm được rất lớn khôi phục, cả người tinh thần thoải mái, sau khi rửa mặt, hần đứng ở phía trước cửa sổ, nắng chiều đã đến gần đường chân trời, chẳng mấy chốc sẽ chìm xuống mặt đất.

Buổi tối, lập tức buông xuống.

Bởi vì ngủ sắp tới một cái buổi chiều duyên cớ, cái bụng cũng phát ra ục ục âm thanh.

Mở cửa sau đó, Tiền Thương Nhất đi tới Thiên Giang Nguyệt trước cửa, hần nghĩ thầm: Nếu Thiên Giang Nguyệt không có gọi ta, như vậy liền nói rõ hần hiện tại còn ở bên trong phòng.

Còn không gõ cửa, hần liền nghe thấy bên trong truyền ra âm thanh Thiên Giang Nguyệt.

"Ta biết." Âm thanh Thiên Giang Nguyệt khác thường trầm thấp.

Hần ở cùng ai nói chuyện? Gọi điện thoại sao? Nhưng là, hần sẽ cùng ai gọi điện thoại? Ngô Đồng hai người hình như cũng không có điện thoại di động, dù sao hiện tại điện thoại di động vẫn không có phổ biến, ngoại trừ Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình ở ngoài, cần phải không ai có thể liên hệ a?

Tiền Thương Nhất dự định gõ cửa tay phải ngừng lại.

"Không phải vậy đâu? Vừa giống như lần trước như thế, chịu đều là diễn viên loài người nhốt tại mười mét sâu dưới nền đất, ở bộ phim kết thúc trước mới dùng hai tay đào ra một con đường sống?" Âm thanh Thiên Giang Nguyệt lại truyền ra, "Ngươi đều là khuyên ta không muốn bỏ đi, nhưng là, ta vẫn kiên trì thì có ý nghĩa gì chứ? Cuối cùng đều sẽ chết xong, sau đó lại là một khởi đầu mới."

"Giáo viên? Không tồn tại, căn bản không có bảo đảm sống sót, chọn dùng phương pháp này mằm họa liền là bất cứ lúc nào cũng có thể gián đoạn, kết quả cùng ta mới vừa nói như thế, lại muốn lại bắt đầu lại từ đầu. Coi vậy đi, không tán gẫu, hiện tại thời gian không còn sớm, ta đi đem hần đánh thức."

Đánh thức? Gọi ta phải không? Khoan đã, hần muốn đi ra?

Tiền Thương Nhất nhìn gian phòng của mình một chút, chưa kịp hần làm ra có phải là cần tránh né phán đoán, tay nắm cửa cũng đã bắt đầu chuyển động, nhìn thấy điểm này sau, tay phải Tiền Thương Nhất gõ cửa một cái.

"Hả?" Thiên Giang Nguyệt mở cửa, nhìn thấy Tiền Thương Nhất đứng ở ngoài cửa, hần lộ ra nghi ngờ về mặt.

"Ngươi vừa nãy ở cùng ai nói chuyện?" Tiền Thương Nhất ánh mắt lướt qua Thiên Giang Nguyệt, nhìn về phía trong phòng.

"Ngươi nghe lầm a? Nơi này chỉ có một mình ta." Thiên Giang Nguyệt quay đầu lại liếc mắt nhìn, ngược hỏi một câu.

"Có lẽ đi." Tiền Thương Nhất hí híp nhìn, không có hỏi lại.

"Nếu ngươi tỉnh rồi, chúng ta liền lên đường đi." Thiên Giang Nguyệt đóng cửa lại sau đó, hướng về cầu thang đi đến.

Tiền Thương Nhất nhìn Thiên Giang Nguyệt rời đi bóng lưng, nhẹ nhàng nói một câu, "Ngươi đi xuống trước đi."

Nghe được câu này, Thiên Giang Nguyệt quay đầu lại, nhìn chăm chăm con mắt Tiền Thương Nhất, lúc này Thiên Giang Nguyệt, hai mắt lạnh lẽo nhẫn tâm, chỉ ít, thật giống như hai người chỉ là đi ngang qua người xa lạ, "Nhanh lên một chút." Nói xong hai chữ này sau, Thiên Giang Nguyệt đi đi xuống lầu.

Chờ Thiên Giang Nguyệt sau khi rời đi, Tiễn Thương Nhất đi vào gian phòng Thiên Giang Nguyệt.

Đây là một nhà bình thường phòng riêng, cùng Tiễn Thương Nhất ở gian phòng cũng không hề có sự khác biệt, nhìn chung quanh một lần sau đó, Tiễn Thương Nhất có thể vững tin không có ai ẩn núp ở trong phòng, hần mở cửa sổ ra, nhìn một chút ngoài cửa sổ, cũng không có phát hiện đáng ngờ địa phương.

"Ảo giác sao? Không khả năng, không có lý do gì sẽ xuất hiện ảo giác, vì lẽ đó. . ." Tiễn Thương Nhất ngồi ở trên giường, "Ồ (trường THPT Tân Hải) bên trong bộ phim này, từng xuất hiện diễn viên thu được tin tức không giống nhau tình huống, nhưng là, (máy tính) bộ phim này nhưng không giống nhau, bởi vì chúng ta bốn người đều là trước tiên tiến vào xe taxi, sau đó sẽ tiến vào bộ phim, trong thời gian này không khả năng sẽ có đặc biệt sắp xếp, tỷ như ẩn giấu một diễn viên thân phận vân.. vân."

"Có một ý nghĩ, chẳng qua tạm thời không thể xác định. Đúng rồi, vừa nãy Thiên Giang Nguyệt có từng nói hần bị nhốt ở lòng đất mười mét địa phương, bây giờ nhìn lại, hần đối với diễn viên như thế lạnh nhạt trái lại là tình huống bình thường, nếu như gặp phải loại chuyện kia còn tinh khí thần tràn trề, trái lại càng làm cho ta đáng nghi."

Nếu không có phát hiện chứng cứ gì, Tiễn Thương Nhất cũng không có dừng lại thêm nữa, cũng đi xuống lầu.

Hai người gian phòng đã lui, Thiên Giang Nguyệt đang đứng ở quán trọ ở ngoài chờ đợi Tiễn Thương Nhất.

"Đi thôi." Tiễn Thương Nhất nhìn chung quanh một lần, người chung quanh đều đầy mặt uể oải.

Dù sao bận rộn một ngày, cũng đến lúc nghỉ ngơi, những người này ăn xong cơm tối, xem xem tivi, làm làm mình thích sự tĩnh sau đó, liền có thể ngủ. Cứ vậy đi bình thường mà an toàn sống sót, tuy nói cuộc sống không khả năng thuận buồm xuôi gió, nhưng cùng muốn mỗi ngày mặt đối với nguy hiểm đến tính mạng diễn viên địa ngục so với, vẫn là an ổn không ít.

"Đi phố ăn vặt đi, người nơi nào nhiều." Thiên Giang Nguyệt tùy ý nói một câu.

Tiến Thương Nhất đương nhiên biết điều này có hàm ý gì, chẳng qua chính mình dù sao không phải người của thế giới này, cho dù là chuyện như vậy, trong lòng cũng không có quá to lớn ngăn cách, "Theo trình độ nào đó tới nói, chúng ta loại hành vi này xem như là cố ý giết người à?"

"Nếu như chúng ta vẫn tính 'Người', xác thực tính toán có ý giết người, điều kiện trước tiên là pháp luật đối với chúng ta có ý nghĩa." Thiên Giang Nguyệt vẫy vẫy tay, vừa vặn có một chiếc xe taxi chạy qua.

Dưới trời chiều, thân ảnh của hai người kéo đến rất dài.

Rất nhanh, xe taxi hướng về kỳ trung tâm thành phố mở ra, Kỳ Thành nổi tiếng nhất phố ăn vặt đang đến gần trung tâm thành phố địa phương, bên trong ăn vặt chủng loại vô cùng phong phú, hơn nữa còn có mấy nhà quán lâu năm, lợi dụng đặc biệt đồ gia vị làm được vị nướng cùng cá nướng vô cùng ngon miệng, bởi vậy, mỗi đêm chuyện làm ăn cũng khác thường sôi động.

Những nội dung này là hai người theo tài xế xe taxi trong miệng được.

Hai chiếc xe cứ vậy đi tương đối chạy qua, Tiễn Thương Nhất một bên căn bản không quen biết Ngụy Thành Hòa hai người, mà Ngụy Thành Hòa hai người, lúc này ánh mắt vừa vặn đều không có nhìn thấy xe taxi.

Đi tới phố ăn vặt, hai người sau khi xuống xe, liền đi tới một nhà quán lâu năm.

Tuy rằng hai người đến vô cùng sớm, nhưng mà lúc này tiệm này bên trong chỗ ngồi đã ngồi đầy một nửa, không bao lâu nữa, liền sẽ biến thành chật ních. Người phục vụ bụng thức ăn ở không giống bàn ăn xen kẽ, bận rộn bóng người lại thành một phong cảnh đường.

Cùng xung quanh vui mừng bầu không khí không giống, Tiễn Thương Nhất hai người ngồi ở chỗ này thật giống như trong ngọn lửa một khối sẽ không hòa tan băng giá, đưa xung quanh đều mang đến một luồng âm lãnh cảm giác.

"Người chọn đi." Tiễn Thương Nhất đem menu giao cho Thiên Giang Nguyệt, hần nhớ tới Thiên Giang Nguyệt ăn được rất nhiều.

Thiên Giang Nguyệt tiếp nhận menu, cũng không có khách sáo, chọn có tới hơn một nghìn đồng tiền món ăn.

Đối với này, Tiễn Thương Nhất chỉ hỏi một câu, "Người có nhiều tiền như vậy sao?"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Sức sống

"Đương nhiên, ngược lại lại không phải tiền ta." Thiên Giang Nguyệt trả lời gần như không có chút gì do dự.

Người phục vụ nhìn một chút Thiên Giang Nguyệt khiến tuyển chọn món ăn, sau đó lại nhìn một chút Tiền Thương Nhất, "Hai vị. . . Muốn ăn nhiều như vậy sao?"

"Ừm." Thiên Giang Nguyệt trả lời thối tim thậm chí không có quay đầu, hần đưa tay cho mình rót một chén trà nước.

Người phục vụ còn muốn hỏi lại, nhưng nhìn thấy Tiền Thương Nhất động tác lắc đầu sau đó, liền từ bỏ ý nghĩ này, mà là xoay người tìm chủ quán đi. Một lát sau, chủ quán đi tới lại xác nhận một lần, được khẳng định sau đó, mới để người phục vụ đem chút tốt Thực Đơn đưa vào nhà bếp.

"Người có phải là đang lo lắng ta lại sẽ gây sự?" Thiên Giang Nguyệt cũng giúp Tiền Thương Nhất rót một chén trà.

"Có một chút đi, dù sao chúng ta quen biết thời gian vẫn không có ba ngày." Tiền Thương Nhất cũng không có lảng tránh, chính diện trả lời đối phương vấn đề.

"Đã không cần." Thiên Giang Nguyệt nói rằng.

"Hả?" Tiền Thương Nhất cảm giác mình bắt được đầu mối gì.

"Người nên cũng có skill bị động a?" Thiên Giang Nguyệt nhỏ giọng, không đợi Tiền Thương Nhất trả lời, hần tiếp tục nói: "Ta skill bị động kêu 'Chiến đấu máu', nó hiệu quả là có thể ở 'Chiến đấu' tình huống thông qua tiêu hao sức sống tăng cao thân thể tự lành năng lực. Người không phải vẫn rất tò mò ta tại sao không đi bệnh viện sao? Một mặt là bởi vì tình trạng vết thương cũng không nặng, chỉ ít không có bề ngoài xem ra nghiêm trọng như vậy, đi bệnh viện lãng phí thời gian hoàn toàn không đáng, ở một phương diện khác là vì kiểm tra này một skill bị động, muốn nhìn một chút chữa trị hiệu quả cùng 'Chiến đấu' điều kiện kết quả là cái gì."

"Như vậy sao?" Tiền Thương Nhất uống một hớp trà.

Lúc này, hần cũng nghĩ đến chính mình skill bị động, bắt khuất ý chí.

Này một skill hiệu quả có thể làm cho hần ở đối mặt cái chết đe dọa thời điểm tăng cao sức sống tốc độ khôi phục. Cho tới bây giờ, hần vẫn không có lọt vào đến có thể phát động này một skill bị động tình hình.

Ở vừa vặn thu được skill thời điểm, Tiền Thương Nhất đem sức sống cùng thể lực tiến hành móc nối, bây giờ nhìn lại, hình như cũng không thể như thế đơn giản tìm tới ngang bằng.

"Đúng rồi, ta rất hiếu kì, sức sống kết quả là thế nào một loại thiết lập?" Tiền Thương Nhất đương nhiên sẽ không quên chính mình sử dụng 'Người dẫn đường phần mộ thời gian' này một skill chủ động hậu quả, đối với thân thể gánh nặng tương đối lớn.

Sử dụng xong sau đó, cả người đều có một loại kiệt sức cảm giác, nếu như bản thân tổ chất thân thể cùng Trương Siêu như thế, Tiền Thương Nhất suy đoán chính mình có thể sẽ trực tiếp ngã xuống đất ngất đi.

"Không rõ lắm, phim địa ngục không có đưa ra liên quan giải thích, nhưng là chúng ta có thể đơn giản đoán nghĩ một hồi. Đầu tiên, sức sống nhất định không phải thể lực, điểm này có thể xác định, nhưng là vừa cùng thể lực có quan hệ, như vậy, giả thiết sức sống ba chữ là vì chúng ta có thể hiểu rõ mà xuất hiện, như vậy chúng ta ở trong sinh hoạt hàng ngày sử dụng sức sống cần phải cùng ba chữ này ý như thế. Tình huống thông thường, chúng ta sẽ ở sử dụng dưới tình huống nào cái từ này?"

"Cò đại?" Tiền Thương Nhất đã cảm thấy được Thiên Giang Nguyệt muốn nói gì, "Dồi dào sức sống, ngoan cường sức sống, những này từ thông thường cùng nhau xuất hiện, nói như vậy, sức sống chỉ sợ là một cái rộng rãi khái niệm."

"Sức sống thông thường là chỉ duy trì sinh vật sinh mệnh hoạt động, sinh tồn phát triển năng lực. Bây giờ là bách khoa trên thô ráp giải thích, chỉ là mọi người đối với sức sống trực quan bày tỏ, nhưng mà sức sống bản chất là cái gì, nhưng không có một cái rất tốt lời giải thích." Thiên Giang Nguyệt trả lời.

"Có một chút cần phải có thể khẳng định, tuổi thọ nhất định cùng sức sống có quan hệ." Tiền Thương Nhất chẳng biết vì sao nghĩ đến điểm này.

"Một đứa bé cho dù lại cường tráng, thể lực không hần có thể thắng được một gần như không rèn luyện người trưởng thành, nhưng mà luận bàn sức sống, nhưng chưa chắc sẽ thua. Kỳ thực nhất định phải làm cho ta đưa ra một cái giải thích, sức sống hần là sinh vật sinh tồn bên trong đuôi lực, ta cho rằng sinh vật sinh tồn ý nghĩa là vì thay đổi hoàn cảnh chung quanh, nói cách khác, sức sống là sinh vật có thể liên tục không tuyệt đối cảnh vật chung quanh xuất hiện ảnh hưởng năng lực, là sinh vật tồn tại chứng minh!" Thiên Giang Nguyệt nói ra ý nghĩ của mình.

Lúc này, người phục vụ đã bung lên hai mâm xiên nướng.

Dùng ánh mắt quái dị liếc mắt nhìn hai người sau, người phục vụ lập tức đi ra.

Nghe được lời nói Thiên Giang Nguyệt sau, Tiễn Thương Nhất rơi vào trầm tư, một lát, hần mở miệng nói rằng: "Lời giải thích của người y nguyên là căn cứ vào vật chất, nếu như, ta là nói nếu như, nếu như chúng ta mất đi thân thể chúng ta, chỉ chứa tích trữ có ý thức, như vậy, chúng ta còn có sức sống sao?"

"Ý của người là. . . Sức sống bản chất là. . . Linh hồn sao?" Thiên Giang Nguyệt duỗi ra một nửa tay ngừng lại.

Lúc này trước bàn của hần, đã xếp đặt hai cái sắt que, ngay ở Tiễn Thương Nhất trầm tư thời điểm, hần đã bắt đầu ăn.

"Ta không biết, rất nhiều chuyện đều không có đáp án. Chẳng qua ở thế giới của chúng ta, không phải cũng đã có tình huống tương tự sao? Tỷ như lượng tử cơ học, bởi vì vi mô duyên cớ, quan sát đánh giá người quan sát đánh giá hành vi bản thân đều sẽ đối với chịu quan sát đánh giá người xuất hiện ảnh hưởng." Tiễn Thương Nhất cũng bắt đầu ăn, dù sao cũng đói bụng, nếu như không phải vừa vận cho tới cái đề tài này, hần có thể cùng Thiên Giang Nguyệt như thế, sớm liền bắt đầu ra tay.

"Phù phù!" Thiên Giang Nguyệt đột nhiên cười ra tiếng, "Người là nói cái kia sống dở chết dở mèo?"

"Ừm." Tiễn Thương Nhất thực sự không hiểu nổi đối phương đang cười cái gì.

"Nếu như loại suy đến bình thường chừng mực, tạo nên đến hiệu quả cần phải là. . . Ta có thể sử dụng ánh mắt giết chết người?" Thiên Giang Nguyệt mở ra câu chuyện cười.

"Ây. . . Xác thực có thể hiểu như vậy." Tiễn Thương Nhất kéo kéo khóe miệng.

Lúc này, người phục vụ lại tới nữa rồi, lên một chậu cá nướng còn có mấy mâm xào rau.

Người chung quanh cũng dần dần bắt đầu tăng lên, cộng ly âm thanh liên tiếp, rượu, rượu đế, mùi mồ hôi cùng làm bún mùi vị hỗn tạp cùng nhau, hình thành một luồng đặc biệt hơi thở.

Bóng đêm dần sâu, mới quý hồn chính xác lặng yên mà tới.

"Người biết không?" Thiên Giang Nguyệt lại mở miệng, "Tất cả mọi người đều cho rằng loài người ở phá hoại thiên nhiên, kỳ thực, đối với địa cầu tới nói, căn bản không đáng kể phá hoại, sức mạnh của loài người quá nhỏ, nhưng mà loài người có thể làm rất nhiều chuyện, tỷ như, leo lên mặt trăng. Còn lại sinh vật có thể không? Bất kể là lớn như cá voi xanh vẫn là nhỏ như kiến cỏ, bọn họ mãi mãi cũng chịu hạn chế ở trên địa cầu. Nếu như nói trái đất là một cái đấu thủ cảnh tượng, như vậy loài người liền là này chiến đấu thủ giữa trường vị vua, nói không chắc, đối với một cái ngôi sao tới nói, đánh giá nó ở trong vũ trụ tiềm lực một cái nhân tố trọng yếu nhất, liền là có thể không sinh ra một cái có thể thay đổi ngôi sao sinh vật."

Tiến Thương Nhất cười cợt, "Nói như vậy, ngôi sao bản thân có phải là cũng có đủ 'Sức sống'?"

Cùng lúc đó, đang tại truyền phát Chương trình TV đột nhiên run run một hồi, tiếp theo, một người chủ trì xuất hiện ở trên ti vi.

Phía dưới màn hình, là bốn người giấy chứng nhận chiếu.

"Hiện tại, khẩn cấp cầm phát một cái tin thời sự, gần đây Kỳ Thành xảy ra một loạt vụ án, qua điều tra, cảnh sát đã phát hiện năm tên cùng vụ án có quan hệ kẻ tình nghi, một người trong đó đã chịu bắt, còn lại bốn người còn đang Kỳ Thành. Ở đây, cảnh sát nhắc nhở các vị người dân, buổi tối nhìn thấy này bốn tên kẻ tình nghi sau, không nên tới gần cũng không muốn thử tiếp xúc, nhanh chóng rời xa, xác nhận sinh mệnh an toàn sau đó thông báo quá điện thoại báo cảnh sát. Lần thứ hai nhắc nhở, xin chú ý, không nên tới gần cũng không muốn thử tiếp xúc."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Gió

Nguyên bản án mạng liền vô cùng được chú ý, lại tăng thêm đáng chết thể thảm, vì lẽ đó hai ngày nay người biết cũng đang thảo luận những chuyện này, cho dù cảnh sát có lòng muốn muốn chặn tin tức, nhưng mà bởi vì người chết quá tan, cũng vô cùng khó khăn.

Cái này tạm thời cầm phát tin thời sự gây nên trong quán chú ý của mọi người.

Bất kể là đang tại ăn uống khách hàng vẫn là nhân viên phục vụ.

Tiền Thương Nhất hai người cũng nhìn thấy cái tin tức này, bất quá bọn hắn cũng không có chạy trốn.

"So với ta tưởng tượng muốn nhanh một chút." Tiền Thương Nhất vốn tưởng rằng chính mình chỉ ít có thể an toàn vượt qua đêm nay.

"Có chút vấn đề, chúng ta duy nhất có thể làm thương lượng điều kiện liền là Trương Siêu, nếu như mất đi điều kiện này, chúng ta tình cảnh sẽ vô cùng gian khổ." Thiên Giang Nguyệt cau mày.

Hai người mỗi cái nói xong câu nói đầu tiên có người nhận ra hai người.

"A, các người xem, bọn họ không phải là trong hình người sao?" Một thanh niên bạn nhỏ ngón trỏ tay phải chỉ vào hai người vị trí bàn ăn.

"Giống như đúng đấy. . ." Có người đáp lại hắn một câu.

Tiếp đó, khung hoàng bắt đầu khuếch tán, nguyên bản náo nhiệt bầu không khí trong nháy mắt quy về yên tĩnh.

"Chúng ta. . . Đi ra ngoài trước đi. . ." Có người nói ra một cái đề nghị.

"Tốt, ta cũng là nghĩ như vậy." Một người đàn ông tuổi trung niên đứng lên.

"Không nhìn sao? Tốt cho bọn họ như không có đặc biệt gì a?" Một đàn ông đeo mắt kiếng nói rằng.

"Vẫn là, đi trước đi, đúng rồi, ai tính tiền?" Một nữ giới tuổi trẻ nói.

"Đừng tính tiền, nói không chắc mạng đều không còn." Ngồi ở nữ giới tuổi trẻ bạn bè bên cạnh vỗ vỗ bờ vai của nàng, ra hiệu nàng nhanh lên một chút rời đi.

Nhìn thấy tình huống mắt không chế, chủ quán cũng không có lưu lại vị khách, mà là nhanh chóng tính tiền, đương nhiên, giá cả đều là số nguyên, nhiều bộ phận đều chịu chủ quán chính mình đưa chém đứt, tuy rằng như vậy sẽ có một chút hao tổn, nhưng so với nhiều như vậy người ăn kẻ ngang ngược món ăn mà nói, hay là muốn tốt hơn rất nhiều.

Không tới 5 phút, xung quanh khách hàng đều đi xong.

Trong máy truyền hình vẫn cứ ở lặp lại truyền phát khẩn cấp tin thời sự, cho tới báo cảnh sát, người phục vụ sớm ngay đầu tiên cũng đã thông báo cảnh sát, có thể hiện tại cảnh sát đã sắp đến.

"Thật không nghĩ tới, ta cũng sẽ có chịu xem là tội phạm truy nã một ngày." Thiên Giang Nguyệt cười cợt.

"Rất bình thường, từ hôm qua chúng ta ngồi trước máy vi tính bắt đầu, sự việc liền vẫn lấy tuyết lở trạng thái phát triển, cho dù mặt sau chúng ta giải tán nhóm, thông qua tuần tra liên quan ghi chép, cũng sẽ phát hiện các người, căn bản kéo dài không được bao lâu." Tiền Thương Nhất trả lời, thuận tiện giải thích bọn họ cũng sẽ bị truy nã nguyên nhân.

Tiếng còi cảnh sát ở ngoài cửa vang lên, đến hiện tại vào thời khắc này, trong quán công nhân viên cũng toàn bộ rời đi, ngay ngắn nhà quán cũng chỉ có hai người bọn họ.

"Bên trong người nghe rõ, bỏ vũ khí xuống, lập tức đầu hàng." Cảnh sát âm thanh cũng theo ngoài cửa vang lên.

Ngoài cửa, là Hạ Hồng Chấn cùng Trầm Tĩnh hai người, bọn họ ở nhận được báo cảnh sát điện thoại sau đó, rất nhanh sẽ chạy tới phố ăn vặt, mà Ngụy Thành Hòa cùng Khuất Đông, thì lại bởi vì khoảng cách quá xa, nhưng ở trên đường.

Trầm Tĩnh đoạt lấy trong tay Hạ Hồng Chấn loa, "Thằng thần khoan dung, chống cự nghiêm trị a, chỉ muốn các người nói rõ ràng, chúng ta tận lực giúp các người giảm hình phạt."

"Giảm cái gì hình a? Đều không rõ ràng có phải là bọn hắn hay không làm ra." Hạ Hồng Chấn nhỏ nước bọt một câu.

"Chắc, ta đây là dọa dọa bọn họ." Trầm Tĩnh giải thích.

Đang lúc này, Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt đều đi ra cửa chính, hai người mới ra hiện rõ, liền chịu hai ngọn đèn pha chiếu, ánh sáng chói gần như để cho hai người không mở mắt ra được.

"Tay nâng lên!" Trầm Tĩnh lại dùng loa hô một câu.

"Ta nhớ các người là hiểu lầm, chúng ta cũng là người bị hại." Tiền Thương Nhất híp mắt hô to một tiếng.

"Tay nâng lên!" Trầm Tĩnh lặp lại một lần.

"Có thể hay không trước tiên đem đèn đóng? Như vậy ta không có cách nào nói chuyện tốt đẹp." Tiền Thương Nhất vẫn không có dựa theo yêu cầu Trầm Tĩnh làm.

Thiên Giang Nguyệt vẫn không có mở miệng, lúc này, do một người tiến hành trao đổi rõ ràng phải đơn giản rất nhiều.

Nghe được lời nói Tiễn Thương Nhất, Trầm Tĩnh nhìn một chút Hạ Hồng Chấn một chút, hai người gật gật đầu, Hạ Hồng Chấn liền mạng khiến thuộc hạ của mình đem ánh đèn đóng. Ánh đèn đóng sau đó, Tiễn Thương Nhất cảm giác mình trước mắt còn có một khối màu tím tàn ảnh, qua khoảng chừng mười giây đồng hồ mới khôi phục bình thường.

Đồng thời, hắn cũng nhìn thấy bên ngoài xe cảnh sát, tổng cộng sáu chiếc, cảnh sát thì lại ẩn núp ở xe mặt sau, có vài tên cảnh sát thậm chí cầm súng nhắm vào hai người.

"Tay nâng lên!" Trầm Tĩnh lại một lần lặp lại mình mà nói.

"Bọn họ hẳn là sợ sệt." Thiên Giang Nguyệt nói một câu, thanh âm không lớn, Tiễn Thương Nhất vừa vặn có thể nghe thấy.

"Ừm, bằng không, ở chúng ta không có vũ khí nóng cũng không có con tin tình huống, căn bản không khả năng làm chuyện như vậy, vọt thẳng đi vào là tốt rồi." Tiễn Thương Nhất gật đầu một cái.

Sở dĩ không bắt một hai tên khách hàng hoặc là công nhân viên làm con tin, là bởi vì hai người cũng không muốn đem sự việc huyền não quá lớn, bọn họ đối mặt quỷ hồn cũng đã vô cùng nguy hiểm, nếu như thật sự đem cảnh sát dồn ép nôn nóng lên, làm cho đối phương sử dụng tay đánh lén hoặc là cảnh sát vũ trang, có lẽ đến thời điểm hai người mình sẽ xuất hiện hôn mê tình huống.

Ở bất cứ lúc nào cũng sẽ gặp nguy hiểm buổi tối hôn mê, loại hành vi này cùng thấy đầu của mình đeo trên cổ không có khác biệt gì.

"Ta lại một lần nữa một lần cuối cùng!" Trầm Tĩnh lại nói một câu, "Tay nâng lên!"

Hai tay Tiễn Thương Nhất nhấc lên, gió đêm nhẹ nhàng xẹt qua gò má của hắn, mang đến một ít mát mẻ.

Ở Thiên Giang Nguyệt cũng làm ra này một động tác sau đó, bốn tên cảnh sát theo xe cảnh sát sau đi ra, bọn họ nhanh chóng đi tới bên cạnh hai người, định dùng còng tay đem hai người cùm chặt.

Ngay trong nháy mắt này, nghệt thờ cảm giác đột nhiên xuất hiện, Tiễn Thương Nhất có một loại chính mình đứng ở trên vách đá cheo leo cảm giác, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống, khó thở để Tiễn Thương Nhất vô cùng khó chịu, đồng thời, hắn cũng nhìn thấy phía trước mình cảnh sát mặt, tình cảnh của đối phương hình như cùng mình như thế.

Đến rồi!

Tiến Thương Nhất nghĩ rõ ràng vì sao lại xuất hiện tình huống như thế nguyên nhân.

Quý hồn đến rồi!

Tiếp đó, hắn cảm giác mình nơi cổ có chút ẩm ướt nóng, ngay trong nháy mắt này, hắn sử dụng skill, chỉ giờ trò phần mộ người dẫn đường.

Cho dù đã dùng qua hai lần, vẫn như cũ vô cùng khó chịu. Trái tim chịu một đôi bàn tay lớn vô hình nắm, toàn thân dòng máu đều dường như dừng lại chuyển, thân thể giống như ở chất lỏng sền sệt trong di chuyển.

Này một giây đồng hồ, Tiễn Thương Nhất làm hai việc, cái thứ nhất, chính mình trước tiên ngồi chồm hồm xuống, đồng thời tay trái nắm lấy Thiên Giang Nguyệt sau cổ áo, đem hắn kéo ngã, chuyện thứ hai, chân phải duỗi ra, một cái quét phòng chân đem trước người mình hai tên cảnh sát vấp ngã.

Làm xong hai chuyện này sau đó, không khí một lần nữa trở lại thân thể của hắn.

Thiên Giang Nguyệt hết sức kinh ngạc thân thể mình trạng thái, hắn không hiểu chính mình tại sao lại đột nhiên ngã xuống đất.

P phía trước hai tên cảnh sát cũng vô cùng không rõ, chính mình làm sao sẽ là ngã ra sau trạng thái.

Một trận gió mạnh thổi qua, Thiên Giang Nguyệt trước người hai tên cảnh sát đột nhiên đứng ở tại chỗ, nhưng là đầu bọn họ nhưng không có đứng ở tại chỗ, mà là bay lên cao cao, tuy rằng mất đi đầu người, nhưng mà trái tim vẫn còn đang nhảy lên, dòng máu chạy theo mạch không hề ngăn cản xông hướng bầu trời, tung toé cao ba mét.

Tiến Thương Nhất trước người hai tên cảnh sát hơi khá một chút, chẳng qua da đầu của bọn họ cũng bay ra ngoài.

Chương 195: Ba bên

Sự việc xảy ra quá mức đột nhiên, cho dù là vừa nảy cứu ba người Tiễn Thương Nhất, cũng xuất hiện một loại mộng ảo giống như cảm giác, thật giống như hiện tại đang phát sinh hết thảy đều là đang nằm mơ như thế.

Cái đầu rơi xuống đất âm thanh ở dưới bầu trời đêm vang lên, tuyên bố hiện thực đến.

"Đừng nổ súng!" Tiễn Thương Nhất hô to.

Hắn không biết cầm súng cảnh sát có hay không mở súng lục chột, cũng không rõ ràng những cảnh sát này có hay không có thể khắc chế sự phản nộ của mình, đem đồng đội bỏ mạng trách tội đến trên người mình. Hắn chỉ có thể sớm làm ra tuyên bố.

Nhưng là, tiếng súng y nguyên vang lên.

Đạn lấy đến gần 400m/s tốc độ hướng về hai người chạy đi, chẳng qua bởi vì khuyết thiếu nhắm vào, hai người lại nửa ngồi nửa quỳ hoặc nửa nằm trên đất, vì lẽ đó đạn cũng không có bắn trúng hai người, mà là bắn trúng phía sau khung cửa.

Đỉnh tai nhức óc tiếng vang để cho hai người xuất hiện ù tai.

Đồng thời, nổ súng cảnh sát cũng đã chịu xung quanh đồng đội ngăn lại.

"Còn lo lắng làm gì? Nhanh đi cứu giúp người bệnh, kêu xe cứu thương!" Trầm Tĩnh dùng loa hô to.

Hạ Hồng Chấn hơi ngần ngại, còn không theo chuyện vừa rồi trong khôi phục như cũ.

"Đi vào trước." Thiên Giang Nguyệt nói với Tiễn Thương Nhất nói.

"Ừm." Tiễn Thương Nhất gạt đầu một cái.

Hai người một lần nữa trở lại trong quán.

"Vừa nảy là nguoi skill sao? Tăng nhanh tốc độ?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Ừm." Tiễn Thương Nhất không có nhiều lời, hắn tạm thời còn không muốn để cho Thiên Giang Nguyệt biết mình skill hiệu quả thực sự.

"Cần phải không phải..." Thiên Giang Nguyệt nhẹ nhàng nói một câu, bác bỏ chính mình vừa nảy phán đoán.

Nghe được câu này, Tiễn Thương Nhất đương nhiên sẽ không lên tiếng bác bỏ, lúc này, dù thế nào hắn bác bỏ vẫn là đáp ứng, đối phương đều có thể dựa vào lời của mình làm ra thêm một bước phán đoán, chỉ có tiếp tục giữ yên lặng, mới có thể tránh mở chuyện như vậy.

Sở dĩ không muốn để cho những người khác biết mình skill hiệu quả, chủ yếu là xuất phát từ an toàn suy xét.

Cùng đạo cụ như thế, skill cũng thuộc về diễn viên là bài tẩy một trong, nếu như chịu chính mình không tin nhiệm đồng đội biết được, có thể sẽ xuất hiện trở xuống tình huống.

Giả thiết giáp át hai tên diễn viên đều nắm giữ có thể tăng tốc skill, nhưng mà át biết giáp diễn viên có tăng tốc skill, nhưng mà giáp diễn viên không biết át diễn viên có tăng tốc skill. Lại giả thiết lúc này có một cái nhiệm vụ, yêu cầu dụ dỗ kẻ địch, nguyên bản, ở hai người đều có tăng tốc skill hoặc là đều không có tăng tốc skill tình huống, cần phải tùy cơ lựa chọn giáp át hai tên diễn viên, nhưng mà lúc này át biết giáp có tăng tốc skill, mà giáp không biết át diễn viên có tăng tốc skill, không nghi ngờ chút nào, làm át đối với giáp đưa ra một chút thời điểm, giáp hoặc là đi làm dụ dỗ kẻ địch nhiệm vụ, hoặc là rời đi đoàn đội, trở thành hiệp khách độc hành.

Bởi vì đứng ở đoàn đội góc độ trên, giáp làm nhiệm vụ này tồn tại xác suất rõ ràng muốn cao hơn át, trừ khi hai người thể lực ưu thế cách biệt quá to lớn.

Tuy rằng kẻ trên tình huống xảy ra xác suất không lớn, chẳng qua xuất phát từ bản thân an toàn cùng tránh bị tranh chấp suy xét, không chủ động thuyết minh chính mình skill rõ ràng là một cái lựa chọn tốt, tuy rằng đoàn đội toàn thể sinh tồn xác suất sẽ giảm xuống, nhưng đối với mỗi tên diễn viên tới nói, hắn toàn thể sinh tồn xác suất sẽ lên cao.

Tránh khỏi xuất hiện tình huống như thế biện pháp tốt nhất liền là, tham gia đóng phim diễn viên lẫn nhau trong lúc đó hiểu biết.

"Đêm nay quý hồn giết người phương pháp hình như là thông qua gió..." Tiễn Thương Nhất nói.

"Có thể cắt rời cái đầu gió, cái này cần gió lớn bao nhiêu đề a!" Thiên Giang Nguyệt lắc đầu.

Vừa nảy nếu như không phải Tiễn Thương Nhất hỗ trợ, hắn kết quả rất có thể cùng đứng ở trước người hắn hai tên cảnh sát như thế, thì thể chia lia.

"Mặc kệ như thế nào, chúng ta tạm thời không thể cùng cảnh sát tiếp xúc, ở tại bọn họ tỉnh táo lại trước, đối với chúng ta nguy hiểm không hề so sánh quý hòn nhỏ." Tiền Thương Nhất vẫn như cũ không quên được vừa nãy đạn bắn hướng về tình cảnh của mình, cho dù hắn nắm giữ ngừng một giây năng lực, nhưng là ở tình huống vừa rồi dưới, hắn thậm chí đều chưa kịp phản ứng.

Chớ nói chi là trước đó hắn đã dùng qua một lần, liên tục sử dụng đối với thân thể gánh nặng phải lớn hơn nhiều, kim nén mười giây cùng kim nén hai mươi giây, đối với thân thể ảnh hưởng hoàn toàn khác nhau, coi như là hiện tại, sức sống của hắn màu xanh lá bộ phận vẫn còn đang chậm chậm khôi phục.

"Tìm xem có hay không cửa sau." Thiên Giang Nguyệt chỉ chỉ nhà bếp, "Thông thường loại này lớn quán đều có rất nhiều rác rưởi, nếu như từ cửa trước ném, sẽ vô cùng không tiện, vì lẽ đó đều sẽ ở nhà bếp mở một cái cửa sau."

Đi tới nhà bếp, rất nhanh, hai người liền tìm đến nhà bếp cửa sau, may mà, ngoại trừ một cái then cửa khóa cùng một cái cầm tay khóa ở ngoài, không có càng nhiều chống trộm khóa.

"Hi vọng không khóa." Tiền Thương Nhất kéo cửa ra soan, sau đó xoay cầm tay khóa, phát hiện cửa sau cứ vậy đi mở ra.

"Bớt đi rất nhiều sức lực, đi ra ngoài đi." Thiên Giang Nguyệt đi ra ngoài.

Cùng cửa chính so với, cửa sau nơi này không chỉ dơ bẩn rối loạn chênh lệch, hơn nữa còn có rất nhiều mèo hoang chó hoang, mặt đất chông chát một tầng dầu vết bẩn, ba bốn lớn thùng rác thêm đêm không hết nhỏ thùng rác đặt tại hai bên đường. Lờ mờ đèn chiếu sáng ánh sáng rọi sáng trước cửa một khối, còn lại địa phương gần như đen kịt một màu, ngoại trừ đều là cửa sau địa phương.

"Đi thôi." Tiền Thương Nhất nhìn chung quanh một chút, "Tách ra hành động vẫn là cùng một chỗ?"

"Cùng một chỗ vậy đi." Thiên Giang Nguyệt quay đầu liếc mắt nhìn Tiền Thương Nhất.

"Cái kia đi bên trái." Tiền Thương Nhất nói.

"Có thể." Thiên Giang Nguyệt không có chút gì do dự, bước ra một bước.

Hai người đi tới mặt khác một con đường, con đường này cửa hàng chủ yếu là bán quần áo, vừa nãy phố ăn vặt đã loạn tung lên, nhưng là con đường này vẫn như cũ ngay ngắn có thứ tự.

"Đổi bản thân quần áo đi, không phải vậy quá làm người khác chú ý." Tiền Thương Nhất nói.

Hai người dù sao vô cùng tới gần chết đi cảnh sát, bởi vậy trên mình đều dính một chút máu tươi, chỉ có vận may tốt hơn, không có dính lên quá nhiều, cần muốn từ tế quan sát mới có thể phát hiện.

Tùy ý tiến vào một cửa tiệm giường sau, hai người bỏ ra một phút chọn xong quần áo, sau đó đi quầy thu tiền trả tiền.

"Được rồi, xin chờ một chút." Nhân viên bán hàng nhìn một chút hai người, "Thật ngại ngừng, này hai tấm tiền có thể có một vài vấn đề, ta cần phải đi tìm chúng ta quản lý hỏi một câu, phiền phức hơi chờ một chút, rất nhanh sẽ tốt." Nói xong, nhân viên bán hàng cho bên cạnh đồng đội một cái ánh mắt, tiếp tục chính mình liền rời đi.

Này một chi tiết đương nhiên chịu hai người nhìn ở trong mắt.

Có thể bọn họ vết máu trên người đã gây nên nghi ngờ, hay hoặc là cảnh sát thông báo sớm đã vào vị trí của mình.

Hai người liếc nhau một cái, cầm quần áo, trực tiếp tiến hành rồi tiêu tan từ tính xử lý, sau đó đi ra ngoài cửa.

"Ngài, UU đọc sách mời không nên như vậy, bằng không ta phải gọi người." Phái nam nhân viên bán hàng phát hiện mình căn bản không phải hai người đối thủ.

Hai tên phụ trách bảo vệ bảo vệ trị an tiến lên đón, đáng tiếc bọn họ đối mặt không phải dựa vào lý lẽ biện luận, mà là đập về phía mũi nắm đấm, vì đề tránh cho càng nhiều phiền phức, hai người nắm đấm sức lực rất dồi dào, đem bảo vệ trị an đánh ra máu mũi.

Đi ra ngoài sau, hai người rất nhanh đổi quần áo mới.

Lúc này, theo bọn họ vừa nãy đi ra hẻm nhỏ trong, rất nhiều bản thân mặc áo cảnh sát cảnh sát vọt ra, có vài tên cảnh sát hướng về hai người vị trí đi tới.

"Lại đuổi theo..." Thiên Giang Nguyệt nói.

"Có lẽ đem cái kia hai tên cảnh sát chết đều đẩy ở trên đầu chúng ta, bất kể như thế nào, trước tiên sống qua đêm nay, thuận tiện..." Nội dung phía sau, Tiền Thương Nhất không có nói ra.

"Đem sự việc làm lớn, vì lời của mình tăng lên thế đánh bạc." Thiên Giang Nguyệt nhìn một chút xung quanh đi dạo phố người.

"Chỉ có thể như vậy, cùng với ở địa phương không người tránh né quý hồn, chẳng bằng lợi dụng quý hồn sức mạnh, nhường lời của mình càng có thể tin, thực sự là... Đáng thương a..." Tiền Thương Nhất thở dài.

"Nhường người theo thuyết vô thần tin tưởng quý biện pháp tốt nhất, liền là nhường quý hồn xuất hiện ở tại bọn họ trước mắt không phải sao? Ở tiến vào vào phim địa ngục trước, chúng ta không phải là như vậy? Đến hiện tại, chẳng lẽ còn sẽ nghi ngờ những quý hồn này tồn tại?" Trên mặt Thiên Giang Nguyệt vẻ mặt thuyết minh hần căn bản không đáng kể.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 196: Bục tuyên truyền

Cùng nhau tội phạm trốn trại ngược lại, Tiền Thương Nhất hai người không chỉ không có lựa chọn ít người con đường chạy trốn, trái lại chọn nhiều người con đường, hơn nữa là càng nhiều người liền càng đi bên kia chạy. Nếu như chuyện vừa rồi không có xảy ra, ở vòng vây hình thành sau đó, cảnh sát có thể sẽ lựa chọn trực tiếp tiến lên bắt được hai người, nhưng mà không có nếu như, cảnh sát không thể không lo lắng người dân sinh mệnh cùng tính mạng của mình.

Ở vô số ánh đèn chiếu rọi xuống, cho dù là không có trăng sáng buổi tối, thành phố y nguyên một mảnh sáng ngời.

Có thể nói, nơi này là Kỳ Thành nhất ánh sáng địa phương.

"Phiền phức nhường một cái cảm ơn." Tiền Thương Nhất đẩy ra ngăn ở phía trước mình phụ nữ trung niên. Thứ hai cho hần một cái liếc mắt, nhỏ giọng lầm bầm một câu, chẳng qua Tiền Thương Nhất cũng không hề để ý.

Thân mang đồ thường cảnh sát vẫn theo sát hai người, bọn họ thỉnh thoảng dùng ống nói điện thoại tiến hành truyền đạt, từ từ thu nhỏ lại vòng vây.

Cách đó không xa, một cái bục tuyên truyền xuất hiện ở hai người trước mắt.

Lớn đồ thăm xem ra vô cùng vui mừng cùng náo nhiệt, người chủ trì âm thanh theo loa truyền ra, không ngừng nói xong, vô cùng có đủ sức mê hoặc, nhường xung quanh người dân cũng không nhận được bao vây lại đây. Bây giờ là một cái chào hàng mỹ phẩm hội tuyên truyền.

Đám người vây xem trong, phái nam cùng phái nữ nhân số gần như, phái nữ hơi so sánh phái nam nhiều một chút.

Hai người một đường đi tới bục tuyên truyền tầng ngoài sau ngừng lại.

"Thật sự muốn làm như vậy?" Tiền Thương Nhất vẫn có một chút do dự.

"Người không muốn, vậy ta đi." Thiên Giang Nguyệt trả lời một câu.

"Người đi đi." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

Tiếp đó, Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt hai người hướng về lên đài cầu thang đi đến, cầu thang ở bục tuyên truyền phía sau, có một cái không cho phép tiến vào đường vắt ngang, vượt qua này đường vắt ngang sau, một bảo vệ trị an ngăn ở trước mặt hai người.

"Giấy chứng nhận đâu?" Bảo vệ trị an hai tay đưa ra.

"Ồ đây." Thiên Giang Nguyệt lắc lắc quả dấm của mình, ở bảo vệ trị an còn chưa kịp phản ứng thời điểm, một quyền đập tới.

Bảo vệ trị an bùm mũi lùi lại mấy bước, vì phòng ngừa tên này bảo vệ trị an lần thứ hai gây trở ngại chính mình, Tiền Thương Nhất cũng bù thêm một chân. Tuy rằng hai người hành vi gây nên xung quanh mấy người chú ý, nhưng mà bởi vì tiếng kèn quá lớn, vì lẽ đó trước đài khán giả cũng không biết chuyện.

Hai người đi lên bục tuyên truyền, Tiền Thương Nhất đứng ở cửa cầu thang, Thiên Giang Nguyệt thì lại đi tới người chủ trì bên người, đoạt lấy micro.

"Đừng đuổi!" Hần la lớn.

Phía dưới cảnh sát mặc thường phục ngừng hành động, bắt đầu hướng cấp trên báo cáo đột phát tình hình.

Lúc này, người chủ trì vẫn còn đờ đẫn trạng thái, dù sao tập luyện thời điểm, cũng không có cái này phân đoạn.

Trầm Tĩnh cùng Hạ Hồng Chấn hai người chính xác chạy tới bục tuyên truyền vị trí, hai người đã nhận được Tàn Lạc chỉ thị, không tiếc bất cứ giá nào bắt lấy bốn người, tận lực giảm bớt tổn thất.

Ngụy Thành Hòa cũng chạy tới, cùng hần cùng đi Khuất Đông tự nhiên cũng không ngoại lệ.

"Rõ ràng chúng ta mới là người bị hại, tại sao trái lại còn làm kẻ tình nghi bị truy nã?" Thiên Giang Nguyệt hỏi một câu.

Một câu nói này vừa ra khỏi miệng, phía dưới khán giả cũng nhận ra đứng ở trước đài Thiên Giang Nguyệt, nói đúng ra là hần đóng vai Dịch Thiên Lỗi, vốn định đoạt lại micro người chủ trì, cũng bỏ đi ý nghĩ của mình, hần chỉ là vì kiếm cơm ăn, hoàn toàn không cần thiết lẫn vào những chuyện này trong đó đến, bên tổ chức cũng không khả năng đem trách nhiệm trách tội đến trên đầu hần.

Cửa cầu thang, hai tên cảnh sát mặc thường phục đã theo cầu thang đi lên, ở phát hiện Tiền Thương Nhất canh giữ ở cửa cầu thang sau đó, bọn họ do dự, dù sao, vừa nãy ở phố ăn vặt, bọn họ đã gặp chính mình đồng đội đáng chết, máu tươi tại chỗ cảnh tượng còn thỉnh thoảng ở trong đầu của bọn họ hiện lên.

"Các người liên thật sự không sợ chết?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Người có ý gì?" Cảnh sát mặc thường phục liếc mắt nhìn nhau, đứng ở phía trước cảnh sát trả lời một câu.

"Vừa nãy, các người đồng nghiệp đáng chết cũng nhìn thấy, bốn người, ta chỉ có thể cứu hai cái, tuy rằng sống sót hai cái mất đi bọn họ bộ phận da đầu. Nếu như phát sinh nữa tình huống vừa rồi, ta một cái đều cứu không được." Nét mặt Tiền Thương Nhất hết sức chăm chú, hoàn toàn không có bất kỳ mảy may đùa giỡn.

"Là người giết sao?" Cảnh sát mặc thường phục hỏi.

"Không phải, ta cũng là bị đuổi giết đối tượng." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, "Các người cũng có người nhà, đứa nhỏ cùng cha mẹ, tại sao phải làm loại này đặt mình vào nguy hiểm sự việc đâu? Trên người ta không có bất kỳ vũ khí nào, sẽ không đối với xã hội tạo thành nguy hại, nhưng mà nếu như các người tới gần ta, có lẽ các người kết quả sẽ cùng các người đồng nghiệp như thế, hay hoặc là như hai ngày trước buổi tối người bị chết."

"Người kết quả là người nào?" Cảnh sát mặc thường phục có chút chột dạ.

Tuy rằng cấp trên truyền đạt bắt lấy mệnh lệnh, nhưng mà chính như Tiền Thương Nhất từng nói, trên người hần không có vũ khí, cũng không có muốn chạy trốn chạy ý nghĩ, chính mình chỉ cần canh giữ ở chỗ này vẫn... vẫn... Còn lại cảnh sát đến là tốt rồi.

"Một người bình thường mà thôi, các người muốn bắt chúng ta, không phải là muốn biết chân tướng của chuyện sao? Đồng bạn của ta hiện tại sẽ nói cho các người, dùng trong tay hần ông nói." Tiền Thương Nhất nhẹ giọng nói.

Cùng lúc đó, Thiên Giang Nguyệt mở miệng lần nữa, "Để cho các người người phụ trách đến cùng ta nói chuyện."

Hần nhìn chằm chằm vừa nãy đang tại truy đuổi chính mình cảnh sát.

Hiện tại hơn mười người cảnh sát chính xác chạy tới bục tuyên truyền, Trầm Tĩnh cùng Hạ Hồng Chấn đã đi tới bục tuyên truyền, cũng nghe thấy lời nói Thiên Giang Nguyệt, mà Ngụy Thành Hòa cùng Khuất Đông, nhưng ở trên đường.

Đám người chung quanh đã bắt đầu chịu phân tán, nhưng mà vì phòng ngừa xảy ra dẫm đạp sự kiện, bọn họ không thể dùng quá mức nghiêm trọng sự việc tới khuyên nói, hay bởi vì vừa nãy Thiên Giang Nguyệt nói rồi những câu nói kia, rất rõ ràng là dự định làm một cái tin tức lớn, chịu lòng hiếu kỳ điều khiển quần chúng vậy xem vẫn như cũ không ngừng mà tới gần bục tuyên truyền.

"Không phải gọi các người phân tán đoàn người sao?" Trầm Tĩnh tức giận hết sức.

Chịu dạy bảo cảnh sát không dám nhiều lời, tiếp tục làm chính mình chức vụ cơ bản công tác.

"Các người đừng chạy, mặc kệ gặp phải chuyện gì, chúng ta cũng có thể thảo luận." Hạ Hồng Chấn dùng kêu gọi đầu hàng dụng cụ lớn tiếng trả lời.

Hần vừa vặn nói xong, Trầm Tĩnh đoạt lấy trong tay hần kêu gọi đầu hàng dụng cụ, "Dịch Thiên Lỗi, người không muốn làm quá kích động sự việc, chúng ta đã biết là xảy ra ở trên người các người sự việc, hiện tại chúng ta chính xác đang giải quyết."

"Không sai, hiện tại chúng ta xác thực chính xác đang giải quyết." Thiên Giang Nguyệt đối với micro nói.

"Các người không trốn được." Trầm Tĩnh không biết ý Thiên Giang Nguyệt.

"Chuyện này chúng ta chờ sẽ lại nói, trước hết để cho thuộc hạ của người đem súng thu hồi đến, ta nghĩ, người cũng không muốn ở nơi như thế này nổ súng đi?" Thiên Giang Nguyệt đã chú ý tới có chút cảnh sát đem súng lục cầm ở trên tay.

Ở hần nói ra câu nói này sau đó, những cảnh sát này lập tức đem súng thu về vỏ súng.

Vây quanh ở bực tuyên truyền phía trước quần chúng truyền đến một ít rối loạn, rõ ràng Thiên Giang Nguyệt lời nói mới rồi đối với bọn họ xuất hiện ảnh hưởng, những người này ôm xem cuộc vui tâm tình bao vây ở đây, trên thực tế, bọn họ chính diện tới nguy hiểm to lớn.

Theo càng nhiều cảnh sát đến, toàn bộ bực tuyên truyền đã bị cảnh sát vây quanh, xung quanh quần chúng cũng bị phân tán đến chỗ xa hơn, bất quá đối với những người này tới nói, bọn họ chỉ có di chuyển xem cuộc vui chỗ ngồi mà thôi.

"Đáng chết, làm sao huyền não lớn như vậy!" Hạ Hồng Chấn vô cùng khó chịu, bởi vì nguyên kế hoạch là bí ẩn bất lấy, mà không phải như quốc tế phim lớn như thế làm cho toàn thành đều biết.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Tiêu điểm

"Làm sao còn không bắt được hai người này, sau đài cảnh sát đang làm gì? Bình thường chē này chē cái kia, làm sao hiện tại vô liên tục một người đều bắt không được, không ăn cơm sao?" Hạ Hồng Chấn đem tức giận trong lòng trút ra đến bên cạnh cấp dưới trên mình.

"Coi vậy đi, đừng nóng giận, ngược lại đã vây nhốt, hiện tại hai người này liền là cua trong rọ, chấp cánh cũng khó thoát." Trầm Tĩnh trên mặt mang theo ý cười, ợ một tiếng no nê.

Ngụy Thành Hòa cũng đã chạy tới, hần đi tới bên cạnh hai người, "Tình huống bây giờ thế nào rồi?"

Lúc này, hần phát hiện Khuất Đông chịu cảnh sát ngăn ở ngoài vòng tròn, ngay sau đó hần vẫy vẫy tay, ra hiệu duy trì trật tự cảnh sát đem Khuất Đông bỏ vào đến.

"Đây là người nào?" Hạ Hồng Chấn lườm Ngụy Thành Hòa một chút.

"Ta một người bạn, hần đối với phương diện này rất có nghiên cứu, ta cho rằng sẽ đối với chúng ta có một ít trợ giúp." Ngụy Thành Hòa không có quá nhiều giải thích.

"Người điên rồi sao?" Hạ Hồng Chấn cảm giác mình có chút muốn đánh người, "Người suy nghĩ một chút cũng coi như, lại còn làm những chuyện này, nếu như cục Tần biết, người tuyệt đối muốn ăn xù phạt."

Cùng lúc đó, một chiếc công việc buôn bán xe đi tới bực tuyên truyền ở ngoài, tiếp theo, theo công việc buôn bán trên xe xuống một nam một nữ, trong đó phái nữ cầm micro, phái nam thì lại khiêng một bực máy quay phim.

"Tin tức lớn a đây là, nhanh lên một chút nhanh lên một chút." Cô gái này gọi là Lý Thiển, là Kỳ Thành tin thời sự xã công nhân viên, bên cạnh nàng nam giới thì lại gọi là Phương Đại Trạch.

"Đến rồi đến rồi." Phương Đại Trạch khiêng máy chụp hình, không một chút nào vất vả.

"Làm xong chưa?" Lý Thiển hỏi một câu, đồng thời mở ra mang theo bên người hoá trang kính, bù thêm trang điểm lại.

"Đợi lát nữa, tốt rồi." Phương Đại Trạch đem ống kính nhắm ngay Lý Thiển.

"Mọi người tốt, ta là Kỳ Thành tin thời sự xã Lý Thiển, ta hiện tại đang tại đường dành riêng cho người đi bộ, nói vậy mọi người đều nghe nói gần nhất hai ngày xảy ra án mạng, ngay ở trước đây không lâu, cảnh sát tuyên bố lệnh truy nã, muốn bắt bốn người, hiện tại phía sau ta bực tuyên truyền trên, liền đứng bốn người trong một cái, tên của hần kêu Dịch Thiên Lỗi."

"Hiện tại hần đang cùng cảnh sát đứng song song, dựa theo xung quanh người biết chuyện nói, hình như trước ở bắt Dịch Thiên Lỗi cùng Hoắc Tôn thời điểm, xảy ra một ít chuyện, cảnh sát xuất hiện thương vong, cho nên mới phải hình thành cục diện bây giờ. Theo ta hiểu rõ ràng tình huống đến xem, sở dĩ sẽ xuất hiện tình huống bây giờ, hình như là bởi vì Dịch Thiên Lỗi cho rằng cảnh sát đối với bọn họ có sự hiểu lầm, bọn họ cũng là bị người hại, không nên chịu đối xử như thế, đương nhiên, tình huống thực tế kết quả thế nào, chúng ta tạm thời còn không rõ ràng lắm, chẳng qua đêm nay, ta sẽ cùng với mọi người cùng chờ đợi kết quả."

Trước máy truyền hình, vô số nhận được tin tức khán giả đều đem đài truyền hình phân đến bốn thị đài truyền hình, quan sát hiện nay nhất nỗ lớn tin thời sự.

Này một tin thời sự cũng bị bản thân ở trung tâm chỉ huy Tần Lạc nhìn thấy, hẳn hiện tại chính xác cùng cấp trên của mình cùng nhau, cũng chính là vốn là người phụ trách. Hẳn nhìn thấy tin thời sự sau, lập tức cầm điện thoại đi động lên, bấm Trầm Tĩnh điện thoại.

"Các người còn ở chờ cái gì? Chẳng lẽ còn phải đợi nhà báo cho các người đặc biệt viết hay sao?" Bởi vì bên người còn có chính mình cấp trên duyên cớ, vì lẽ đó Tần Lạc không có phun dơ bản, mà là dùng vô cùng 'Văn minh' phương thức đưa ra yêu cầu của mình.

"Lập tức lập tức." Trầm Tĩnh xoa xoa mồ hôi trán, hẳn đương nhiên biết nếu như không hơn nữa khổng chế, tận tình hướng lại tiếp tục phát triển, chính mình con đường làm quan có thể liền chấm dứt ở đây.

"Sếp, sau đài cảnh sát không dám lên đi, bởi vì. . . Bởi vì. . ." Một cảnh sát nói với Hạ Hồng Chấn.

"Tại sao!" Hạ Hồng Chấn mặt lạnh, trên thực tế, nếu như chuyện này không có xử lý tốt, không riêng là Trầm Tĩnh, hẳn con đường làm quan cũng đem tuyên cáo ngừng.

"Bởi vì. . . Hoặc Tôn chặn ở cửa cầu thang, hẳn nhường cảnh sát không nên tới gần." Tên này báo cáo tình huống nhỏ cảnh sát âm thanh vô cùng nhẹ nhàng, rõ ràng chịu về mặt Hạ Hồng Chấn làm sợ.

"Hắn không để cho các người tới gần, các người liền không tới gần?" Trong lòng Hạ Hồng Chấn không còn gì để nói, "Hắn là các người cấp trên, vẫn là ta là các người cấp trên." Hẳn đem trong lòng ngọt ngào phát ở nhỏ cảnh sát trên mình.

Thấy nhỏ cảnh sát không dám nói lời nào, Hạ Hồng Chấn chắc một tiếng nói, "Coi vậy đi, ta đi." Nói xong, hẳn hướng về sau đài đi đến.

"Người thấy thế nào?" Ngụy Thành Hòa vẫn không lên tiếng, hẳn muốn biết ý nghĩ Khuất Đồng.

"Đương nhiên là nhường bọn họ nói, theo hành động của bọn họ đến xem, bọn họ rõ ràng là muốn đem sự việc làm lớn, không. . . Càng nói chuẩn xác là muốn cho toàn dân tham dự, dùng toàn bộ thành phố người đến cho cùng bọn họ chú ý, đến bảo vệ bọn họ." Hai tay Khuất Đồng ôm ngực, hai mắt nhìn chăm chăm trên đài Thiên Giang Nguyệt.

Lúc này, Thiên Giang Nguyệt mở miệng lần nữa, trở thành tất cả mọi người tiêu điểm cũng không có nhường hẳn có bất kỳ khó chịu nào, bản thân hẳn liền không phải một cái quan tâm người khác cái nhìn người.

"Các người muốn biết chân tướng của chuyện, ta hiện tại là có thể nói cho các người." Tiếng nói của hẳn truyền tới trong tai mỗi một người, "Sự việc muốn theo năm ngày trước nói tới, cùng thường ngày, ta ở nhà lên mạng, lúc này, cùng thành phố group kết bạn, một cái Internet tức thời tán gẫu phần mềm trong, có một cái nick name là Giấu tên người, nói ra một câu, hẳn nói hẳn có thể để cho chúng ta xem có ma, nhưng mà không hề là tất cả mọi người có thể nhìn thấy, chỉ cần chúng ta ở hẳn phía dưới trả lời một câu 'Ta nghĩ xem quý', liền có thể nhìn thấy quý."

Hẳn nói tới chỗ này, trong đám người truyền đến một thanh âm.

"Là nhà Kỳ Thành sao?" Một nam giới cao giọng hô to, "Hẳn nói chính là thật sự!" Tên đàn ông này đối với bên cạnh mình người nói, "Ta sẽ ở đó cái trong đám, xác thực là như vậy. Tuy rằng ta chưa hề trả lời ta nghĩ xem quý, nhưng mà trả lời người trong, có thật nhiều cũng đã không online, nếu như chỉ là một cái hai người còn có thể, thế nhưng là có mười mấy người."

Trải qua tên đàn ông này nói chuyện, nguyên bản hoàn toàn không tin Thiên Giang Nguyệt lời nói khán giả, trong lòng phòng tuyến dao động.

Cái gọi là tam sao thất bản, chính là tình huống như thế.

Lúc này, Hạ Hồng Chấn cũng tới đến bục tuyên truyền phía sau, hẳn liếc mắt liền thấy thấy Tiền Thương Nhất, cũng nhìn thấy do dự không trước cảnh sát mặt thường phục.

"Các người còn đứng ngây ra đó làm gì a!" Hẳn rống lên một tiếng.

Cảnh sát mặc thường phục quay đầu lại, sắc mặt vô cùng khó coi, đáp ứng cũng không phải, không đáp ứng cũng không phải.

"Là một cái như vậy người, các người đều không bắt được sao?" Hạ Hồng Chấn đi lên thang lầu, "Tránh ra, để cho ta tới!"

"Cảnh sát, người cũng muốn cùng người đã chết đi hai tên thuộc hạ như thế sao?" Tiền Thương Nhất cau mày hỏi.

Bước chân Hạ Hồng Chấn dừng lại một chút, tiếp tục tiếp tục đi, "Nói đến, chuyện này ta còn kém chút đã quên, cái kia hai cái chết đi cảnh sát đều là thuộc hạ của ta, người nói ta nên làm gì?" Cảnh sát mặc thường phục tránh ra một con đường, nhường Hạ Hồng Chấn đi tới.

Hai người một trên một dưới đối diện.

"Không phải ta giết." Tiền Thương Nhất nói.

"Há, ý của người là, đáng đời bọn họ a?" Hạ Hồng Chấn cười lạnh một tiếng.

"Ta rất hiếu kỳ, tại sao các người không chú ý cái kia hai tên ta cứu cảnh sát, trái lại liền tục nhìn chăm chăm vào hai gã khác ta không có cách nào cứu cảnh sát. Nếu người muốn đi tới, vậy thì thử xem đi, chẳng qua có một câu nói, ta nhất định phải sớm nói cho người, nếu như phát sinh nữa những chuyện

tương tự, ta sẽ không ra tay giúp người." Tiền Thương Nhất biết mình khuyên bảo đối với người trước mắt này không có hiệu quả.

"Ai cần loại người như người trợ giúp?" Hạ Hồng Chấn chạy lên.

Hắn không biết cầm súng cảnh sát có hay không mở súng lục chốt, cũng không rõ ràng những cảnh sát này có hay không có thể khắc chế sự phẫn nộ của mình, đem đồng đội bỏ mạng trách tội đến trên người mình. Hắn chỉ có thể sớm làm ra tuyên bố.

Nhưng là, tiếng súng y nguyên vang lên.

Đạn lấy đến gần 400m/s tốc độ hướng về hai người chạy đi, chẳng qua bởi vì khuyết thiếu nhắm vào, hai người lại nửa ngồi nửa quỳ hoặc nửa nằm trên đất, vì lẽ đó đạn cũng không có bắn trúng hai người, mà là bắn trúng phía sau lưng của họ.

Đinh tai nhức óc tiếng vang để cho hai người xuất hiện ù tai.

Đồng thời, nổ súng cảnh sát cũng đã chịu xung quanh đồng đội ngăn lại.

"Còn lo lắng làm gì? Nhanh đi cứu giúp người bệnh, kêu xe cứu thương!" Trầm Tĩnh dùng loa hô to.

Hạ Hồng Chấn hơi ngần ngại, còn không theo chuyện vừa rồi trong khô phục như cũ.

"Đi vào trước." Thiên Giang Nguyệt nói với Tiền Thương Nhất nói.

"Ừm." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

Hai người một lần nữa trở lại trong quán.

"Vừa nãy là người skill sao? Tăng nhanh tốc độ?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Ừm." Tiền Thương Nhất không có nhiều lời, hắn tạm thời còn không muốn để cho Thiên Giang Nguyệt biết mình skill hiệu quả thực sự.

"Cần phải không là. . ." Thiên Giang Nguyệt nhẹ nhàng nói một câu, bác bỏ chính mình vừa nãy phán đoán.

Nghe được câu này, Tiền Thương Nhất đương nhiên sẽ không lên tiếng bác bỏ, lúc này, dù thế nào hắn bác bỏ vẫn là đáp ứng, đối phương đều có thể dựa vào lời của mình làm ra thêm một bước phán đoán, chỉ có tiếp tục giữ yên lặng, mới có thể tránh mở chuyện như vậy.

Sở dĩ không muốn để cho những người khác biết mình skill hiệu quả, chủ yếu là xuất phát từ an toàn suy xét.

Cùng đạo cụ như thế, skill cũng thuộc về diễn viên lá bài tẩy một trong, nếu như chịu chính mình không tin nhiệm đồng đội biết được, có thể sẽ xuất hiện trở xuống tình huống.

Giả thiết giáp ắt hai tên diễn viên đều nắm giữ có thể tăng tốc skill, nhưng mà ắt biết giáp diễn viên có tăng tốc skill, nhưng mà giáp diễn viên không biết ắt diễn viên có tăng tốc skill. Lại giả thiết lúc này có một cái nhiệm vụ, yêu cầu dụ dỗ kẻ địch, nguyên bản, ở hai người đều có tăng tốc skill hoặc là đều không có tăng tốc skill tình huống, cần phải tùy cơ lựa chọn giáp ắt hai tên diễn viên, nhưng mà lúc này ắt biết giáp có tăng tốc skill, mà giáp không biết ắt diễn viên có tăng tốc skill, không nghi ngờ chút nào, làm ắt đối với giáp đưa ra một chút thời điểm, giáp hoặc là đi làm dụ dỗ kẻ địch nhiệm vụ, hoặc là rời đi đoàn đội, trở thành hiệp khách độc hành.

Bởi vì đứng ở đoàn đội góc độ trên, giáp làm nhiệm vụ này tồn tại xác suất rõ ràng muốn cao hơn ắt, trừ khi hai người thể lực ưu thế cách biệt quá to lớn.

Tuy rằng kẻ trên tình huống xảy ra xác suất không lớn, chẳng qua xuất phát từ bản thân an toàn cùng tránh bị tranh chấp suy xét, không chủ động thuyết minh chính mình skill rõ ràng là một cái lựa chọn tốt, tuy rằng đoàn đội toàn thể sinh tồn xác suất sẽ giảm xuống, nhưng đối với mỗi tên diễn viên tới nói, hắn toàn thể sinh tồn xác suất sẽ lên cao.

Tránh khỏi xuất hiện tình huống như thế biện pháp tốt nhất liền là, tham gia đóng phim diễn viên lẫn nhau trong lúc đó hiểu biết.

"Đêm nay quý hồn giết người phương pháp hình như là thông qua gió. . ." Tiền Thương Nhất nói.

"Có thể cắt rời cái đầu gió, cái này cần gió lớn bao nhiêu đề a!" Thiên Giang Nguyệt lắc lắc đầu.

Vừa nãy nếu như không phải Tiền Thương Nhất hỗ trợ, hắn kết quả rất có thể cùng đứng ở trước người hắn hai tên cảnh sát như thế, thì thế chia lìa.

"Mặc kệ như thế nào, chúng ta tạm thời không thể cùng cảnh sát tiếp xúc, ở tại bọn họ tỉnh táo lại trước, đối với chúng ta nguy hiểm không hề so sánh quý hồn nhỏ." Tiền Thương Nhất vẫn như cũ không quên được vừa nãy đạn bắn hướng về tình cảnh của mình, cho dù hắn nắm giữ ngừng một giây năng lực, nhưng là ở tình huống vừa rồi dưới, hắn thậm chí đều chưa kịp phản ứng.

Chớ nói chi là trước đó hắn đã dùng qua một lần, liên tục sử dụng đối với thân thể gánh nặng phải lớn hơn nhiều, kim nén mười giây cùng kim nén hai mươi giây, đối với thân thể ảnh hưởng hoàn toàn khác nhau, coi như là hiện tại, sức sống của hắn màu xanh lá bộ phận vẫn còn đang chậm chậm khôi phục.

"Tìm xem có hay không cửa sau." Thiên Giang Nguyệt chỉ chỉ nhà bếp, "Thông thường loại này lớn quán đều có rất nhiều rác rưởi, nếu như từ cửa trước ném, sẽ vô cùng không tiện, vì lẽ đó đều sẽ ở nhà bếp mở một cái cửa sau."

Đi tới nhà bếp, rất nhanh, hai người liền tìm đến nhà bếp cửa sau, may mà, ngoại trừ một cái then cửa khóa cùng một cái cầm tay khóa ở ngoài, không có càng nhiều chống trộm khóa.

"Hi vọng không khóa." Tiền Thương Nhất kéo cửa ra soan, sau đó xoay cầm tay khóa, phát hiện cửa sau cứ vậy đi mở ra.

"Bớt đi rất nhiều sức lực, đi ra ngoài đi." Thiên Giang Nguyệt đi ra ngoài.

Cùng cửa chính so với, cửa sau nơi này không chỉ dơ bẩn rối loạn chênh lệch, hơn nữa còn có rất nhiều mèo hoang chó hoang, mặt đất chông chát một tầng dầu vết bẩn, ba bốn lớn thùng rác thêm đêm không hết nhỏ thùng rác đặt tại hai bên đường. Lờ mờ đèn chiếu sáng ánh sáng rọi sáng trước cửa một khối, còn lại địa phương gần như đen kịt một màu, ngoại trừ đều là cửa sau địa phương.

"Đi thôi." Tiền Thương Nhất nhìn chung quanh một chút, "Tách ra hành động vẫn là cùng một chỗ?"

"Cùng một chỗ vậy đi." Thiên Giang Nguyệt quay đầu liếc mắt nhìn Tiền Thương Nhất.

"Cái kia đi bên trái." Tiền Thương Nhất nói.

"Có thể." Thiên Giang Nguyệt không có chút gì do dự, bước ra một bước.

Hai người đi tới mặt khác một con đường, con đường này cửa hàng chủ yếu là bán quần áo, vừa nãy phố ăn vặt đã loạn tung lên, nhưng là con đường này vẫn như cũ ngay ngắn có thứ tự.

"Đổi bản thân quần áo đi, không phải vậy quá làm người khác chú ý." Tiền Thương Nhất nói.

Hai người dù sao vô cùng tới gần chết đi cảnh sát, bởi vậy trên mình đều dính một chút máu tươi, chỉ có vận may tốt hơn, không có dính lên quá nhiều, cần muốn từ tế quan sát mới có thể phát hiện.

Tùy ý tiến vào một cửa tiệm giường sau, hai người bỏ ra một phút chọn xong quần áo, sau đó đi quầy thu tiền trả tiền.

"Được rồi, xin chờ một chút." Nhân viên bán hàng nhìn một chút hai người, "Thật ngại ngùng, này hai tấm tiền có thể có một vài vấn đề, ta cần phải đi tìm chúng ta quản lý hỏi một câu, phiền phức hơi chờ một chút, rất nhanh sẽ tốt." Nói xong, nhân viên bán hàng cho bên cạnh đồng đội một cái ánh mắt, tiếp tục chính mình liền rời đi.

Này một chi tiết đương nhiên chịu hai người nhìn ở trong mắt.

Có thể bọn họ vết máu trên người đã gây nên nghi ngờ, hay hoặc là cảnh sát thông báo sớm đã vào vị trí của mình.

Hai người liếc nhau một cái, cầm quần áo, trực tiếp tiến hành rồi tiêu tan từ tính xử lý, sau đó đi ra ngoài cửa.

"Ngài, xin mời không nên như vậy, bằng không ta phải gọi người." Phái nam nhân viên bán hàng phát hiện mình căn bản không phải hai người đối thủ.

Hai tên phụ trách bảo vệ bảo vệ trị an tiến lên đón, đáng tiếc bọn họ đối mặt không phải dựa vào lý lẽ biện luận, mà là đập về phía mũi nắm đấm, vì đề tránh cho càng nhiều phiền phức, hai người nắm đấm sức lực rất dồi dào, đem bảo vệ trị an đánh ra máu mũi.

Đi ra ngoài sau, hai người rất nhanh đổi quần áo mới.

Lúc này, theo bọn họ vừa nãy đi ra hẻm nhỏ trong, rất nhiều bản thân mặc áo cảnh sát cảnh sát vọt ra, có vài tên cảnh sát hướng về hai người vị trí đi tới.

"Lại đuổi theo. . ." Thiên Giang Nguyệt nói.

"Có lẽ đem cái kia hai tên cảnh sát chết đều đẩy ở trên đầu chúng ta, bất kể như thế nào, trước tiên sống qua đêm nay, thuận tiện. . ." Nội dung phía sau, Tiền Thương Nhất không có nói ra.

"Đem sự việc làm lớn, vì lời của mình tăng lên thẻ đánh bạc." Thiên Giang Nguyệt nhìn một chút xung quanh đi dạo phố người.

"Chỉ có thể như vậy, cùng với ở địa phương không người tránh né quý hồn, chẳng bằng lợi dụng quý hồn sức mạnh, để lời của mình càng có thể tin, thật là. . . Đáng thương a. . ." Tiền Thương Nhất thở dài.

"Để người theo thuyết vô thần tin tưởng quý biện pháp tốt nhất, liền là để quý hồn xuất hiện ở tại bọn họ trước mắt không phải sao? Ở tiến vào vào phim địa ngục trước, chúng ta không phải là như vậy? Đến hiện tại, chẳng lẽ còn sẽ nghi ngờ những quý hồn này tồn tại?" Trên mặt Thiên Giang Nguyệt vẽ mặt thuyết minh hần căn bản không đáng kể.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198: Quý đạo

"Ồ chúng ta trả lời 'Ta nghĩ xem quý' sau đó, nick name là Giấu tên người nói cho chúng ta, sau ba ngày, chúng ta là có thể nhìn thấy quý, nhưng mà, chúng ta cũng sẽ gặp phải nguy hiểm. ? Ba ngày nay, chúng ta đều không coi là chuyện to tát, bất kể là trả lời người vẫn không có trả lời người, gần như đều không có nói lại chuyện này."

"Nhưng là, ở hai ngày trước buổi tối, cũng chính là giao ước thời gian. Ta vẫn là không nhìn được ngồi trước máy vi tính chờ đợi có thể sẽ xuất hiện quý hồn, cùng ta cũng như thế, còn có thật nhiều bạn Internet cũng ở thức đêm, nhưng ta không nghĩ tới sự việc là, buổi tối ngày hôm ấy, ta thật sự nhìn thấy, cái gọi là quý hồn." Thiên Giang Nguyệt nói tới chỗ này dừng lại một chút, nhìn một chút xung quanh, lúc này tất cả mọi người đều đưa mắt đặt ở trên người hắn.

"Cùng loài người cũng không vì kết quả quan hệ, duy nhất điểm giống nhau, liền là loài người đối với chúng nó không có bất kỳ chống cự năng lực, chỉ có thể không ngừng mà chạy trốn. . ."

Một tiếng vang thật lớn theo Thiên Giang Nguyệt cách đó không xa vang lên.

Hạ Hồng Chấn đem Tiền Thương Nhất nhào tới trên đất, hai người uốn éo đánh vào nhau, nhìn thấy tình huống như thế, nguyên bản còn có chút do dự cảnh sát lập tức vọt lên.

Gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt mà qua, ở phòng ăn trước cảm giác lại xuất hiện.

Tiền Thương Nhất không có sẽ cùng Hạ Hồng Chấn đấu quần nhau, mà là kéo lại Hạ Hồng Chấn cổ áo, đem hắn kéo hướng về mặt đất. Trải qua một lần Thiên Giang Nguyệt cũng không có do dự nữa, mà là lập tức nằm trên đất.

Tiếp theo, bức tuyên truyền phía sau biển hiệu triển lãm chịu theo ở giữa vọt ra, phía trên bộ phận chiếm cứ rất một khối to, bắt đầu hướng về mặt đất rơi xuống, cùng này bộ phận biển hiệu triển lãm cùng rơi xuống còn có vừa nảy dự định tiến lên hỗ trợ cảnh sát mặc thường phục. Xác chết chia lìa thời điểm, ý thức của bọn họ thậm chí còn không có ngừng.

Rơi xuống biển hiệu triển lãm tuy rằng không có đập phải người, nhưng mà y nguyên gây nên khủng hoảng.

Dù sao, tất cả những thứ này liền sinh ở những này quần chúng vây xem trước mắt, không phải thông qua miệng người khác, cũng không phải thông qua máy truyền hình màn hình.

"Đây chính là chúng ta gặp phải sự việc, chúng nó. . . Đang đuổi giết chúng ta." Thiên Giang Nguyệt nằm trên mặt đất, micro vẫn như cũ chịu hắn nhanh chóng nắm ở trong tay, "Những thứ kia người bị chết, cùng chúng ta gặp phải như thế, chỉ bất quá bọn họ không có chúng ta may mắn, đã chịu quý hồn đưa giết chết."

Hạ Hồng Chấn quay đầu lại nhìn một chút phía sau chính mình, trong ánh mắt tràn ngập khiếp sợ.

Rõ ràng, vừa nảy Hoắc Tôn cứu hắn, tuy rằng chỉ là vô cùng không đáng chú ý động tác, nhưng là Hạ Hồng Chấn biết rõ.

"Chớ lộn xộn!" Tiền Thương Nhất nhắc nhở Hạ Hồng Chấn một câu, đồng thời nhân cơ hội đem Hạ Hồng Chấn từ trên người chính mình đẩy ra, "Quý hồn tấn công sẽ một lần so sánh một lần càng chặt chẽ, càng kịch liệt, thậm chí còn sẽ xuất hiện thay đổi."

Nghe được câu này sau, tâm tư Hạ Hồng Chấn một lần nữa chịu kéo về hiện thực, hắn bắt đầu cảm thấy được, có lẽ, người trước mắt này nói sự việc đều là thật sự, bọn họ cũng là người bị hại, chỉ là, Hạ Hồng Chấn cảm giác có một chút vô cùng kỳ quái, vậy thì là đối phương hình như khác thường quen thuộc, giống như bình thường đối mặt nguy hiểm như thế.

Lại là một cơn gió thổi tới.

Tiền Thương Nhất phán đoán rất chuẩn xác, chỉ bất quá hắn hiện rõ, lần này quý hồn phương thức công kích có một chút không giống. Bây giờ phần gió hình như dự định đem thân thể thổi thành khoảng chừng hai đoạn. Hắn lập tức trên đất lăn hai vòng, tránh né nguy hiểm.

Bức tuyên truyền bị đánh thành hai đoạn, bắt đầu nứt ra, tới gần bên ngoài một đoạn bắt đầu tan vỡ, cuối cùng hoàn toàn biến thành từng cây từng cây vỡ vụn cây gãy trúc.

"Chúng ta sở dĩ lựa chọn phương thức như thế, không phải vì thương tổn người vô tội, mà là để chứng minh chính mình, chứng minh chúng ta người bị hại thân phận, nếu như cảnh sát thật sự muốn biết chân tướng của chuyện, cần phải đi tìm cái kia người giấu tên, hắn mới là tất cả căn nguyên, mới là tạo

thành tất cả những thứ này chân chính hung thủ." Thiên Giang Nguyệt cũng né tránh lần này tấn công.

Sau khi nói xong, Thiên Giang Nguyệt liền ném xuống trong tay micro.

Bọn họ không thể lại tiếp tục ở tại bục tuyên truyền lên, nhỏ hẹp khu vực đối với bọn họ tránh né quỷ hồn tấn công cực kỳ không có lợi, vì lẽ đó, bọn họ nhất định phải rời đi.

"Đi thôi." Thiên Giang Nguyệt đi tới bên người Tiễn Thương Nhất.

"Ừm." Tiễn Thương Nhất không nói nhảm.

"Các người không cho phép đi!" Hạ Hồng Chấn đứng lên.

"Có lỗi, không còn thời gian tiếp tục bởi các người, không sợ chết, tiếp tục theo tới đi!" Tiễn Thương Nhất nói xong nhảy xuống bục tuyên truyền.

Khoảng hai mét cao bục tuyên truyền đối với hiện tại Tiễn Thương Nhất tới nói, căn bản làm không thể thành bất kỳ tổn thương gì.

Phía dưới hết thảy đều loạn tung lên, cảnh sát cơ bản đều ở duy trì trật tự, phân tán quần chúng, Trầm Tinh hướng về bộ chỉ huy báo cáo yêu cầu tăng số người nhân viên, thấy được 'Quỷ hồn sức mạnh' sau đó, hắn cũng không tính tiếp tục lẫn vào này chuyện bên trong, vì lẽ đó hắn lựa chọn càng chuyện dễ dàng, mà đem bắt lấy hai người sự việc giao cho Ngụy Thành Hòa.

"Đừng chạy, cử động nữa ta liền nổ súng." Hạ Hồng Chấn lấy ra súng lục của mình, nhắm vào hai người.

Tuy rằng lấy năng lực của hắn nhắm vào hai người không bất cứ vấn đề gì, hắn có thể bảo đảm chính mình bắn trúng hai người xác suất ở 90 % trở lên, chẳng qua tình huống hiện trường đã rất hỗn loạn, nếu như lúc này hắn sẽ nổ súng, có thể tình huống hiện trường sẽ không cách nào khống chế. Ngay ở hắn do dự trong thời gian, Tiễn Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt hai người đã chạy vào trong đám người.

Hạ Hồng Chấn thu tay về súng, nhảy xuống bục tuyên truyền.

"Chúng ta truy đuổi!" Ngụy Thành Hòa hướng về chạy trốn hai người đuổi theo.

Khuất Đông muốn gọi lại hắn, chẳng qua nhưng chậm một bước, bắt đắc dĩ, hắn cũng chỉ đành đi theo.

Hai người gây ra chuyện lớn như vậy sau đó, chạy xa rồi phồn thịnh đường phố, hướng về ít người địa phương chạy đi, bọn họ đêm nay việc làm đã đầy đủ, chuyện còn lại, chỉ có thể chờ đợi chờ trời sáng đến sau đó lại nói.

Ngụy Thành Hòa cùng Khuất Đông theo sát ở phía sau hai người cách đó không xa, tuy rằng bọn họ thể lực đều rất tốt, nhưng mà so với phía trước hai người mà nói, ở chạy bộ phương diện này vẫn kém hơn rất nhiều.

"Các người dừng lại!" Ngụy Thành Hòa hô to một tiếng.

"Người cho rằng bọn họ là ngờ ngẩn sao?" Khuất Đông nhỏ nước bọt một câu.

Chẳng qua, thực tế tình huống nhưng đánh mặt Khuất Đông, bởi vì phía trước hai người xác thực ngừng lại, chỉ có nguyên nhân không phải là bởi vì phía sau lần theo dấu vết chính mình hai người.

Ngụy Thành Hòa nhìn Khuất Đông một chút, trong mắt mang theo ý cười.

Phía trước, Tiễn Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt cúi đầu nhìn xuất hiện ở trước người mình cứt vết, trong lòng một trận nghĩ đến mà sợ hãi.

"Đừng chạy, các người đã là người bị hại, không phải càng cần phải chủ động cùng cảnh sát trao đổi mới đúng không?" Ngụy Thành Hòa thở một hơi.

"Người thật sự căn cứ lời nói bọn họ? Bọn họ căn bản không phải cái gì người bị hại, bọn họ là có ý định giết người." Khuất Đông nói một câu.

Tiến Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt quay đầu lại, nhìn trước mắt này hai tên nam giới.

"Các người không sợ chết sao?" Tiễn Thương Nhất hỏi, âm thanh rất bình tĩnh.

"Lẽ nào các người không sợ chết sao?" Ngụy Thành Hòa hỏi ngược một câu, "Làm một tên người bình thường, ở gặp phải nguy hiểm đến tính mạng thời điểm, không phải càng cần phải tìm kiếm cảnh sát trợ giúp sao?"

"Các người có tin hay không?" Tiễn Thương Nhất hỏi ngược lại.

Ngụy Thành Hòa gãi gãi chính mình thái dương nơi, "Nếu như người tìm đến ta, nên tin tưởng."

"Há, người tên là gì?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Ngụy Thành Hòa." Ngụy Thành Hòa nói ra tên của mình.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 199: Cua trong rọ

"Được, ta nhớ kỹ tên của ngươi, Ngụy Thành Hòa." Thiên Giang Nguyệt gật đầu một cái.

"Hắn đâu?" Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn Khuất Đông, bởi vì hắn phát hiện người này vô cùng kỳ quái, trên chân mặc lại là dép lão.

"Ta tên Khuất Đông, nếu ngươi hỏi tên của ta, như vậy, ta có hay không có thể hỏi ngươi một vấn đề?" Khuất Đông tiến lên đi rồi hai bước.

"Theo các ngươi các loại hành vi đến xem, các ngươi hình như không hề là nguyên lai người, ý của ta là, thân thể các ngươi bên trong linh hồn, không phải Hoắc Tôn cùng Dịch Thiên Lỗi, nếu như thật sự tồn tại linh hồn lời giải thích, nói đi nói lại, nếu như có quỷ hồn tồn tại, vì sao không thể có linh hồn, các ngươi nói đúng hay không?" Đôi mắt Khuất Đông nhìn hai người, chú ý phản ứng của hai người.

Hắn phát hiện, trước mặt này mặt của hai người trên vừa không có cười nhạo biểu hiện, cũng không có kinh ngạc, mà là bình tĩnh.

Đây là một cái thân phận vấn đề.

Hai người không rõ ràng, nếu như mình bại lộ thân phận của mình, sẽ có kết quả như thế nào, là sẽ được càng nhiều có thể điều khiển tài nguyên, vẫn là sẽ trở thành chuột bạch?

"Nếu như ngươi cũng có chúng ta trải qua, thì sẽ không quán quanh người ý nghĩ như thế." Tiền Thương Nhất đưa ra một cái chối bỏ trả lời.

"Thật sao?" Khuất Đông vẫn như cũ không tin.

"Đi rồi." Thiên Giang Nguyệt nói với Tiền Thương Nhất một câu, sau đó xoay người rời đi, ngắn ngủi an toàn thời kỳ lập tức đã sắp qua đi.

"Ngày mai gặp lại đi, chúng ta sẽ tới tìm các ngươi, đêm nay cũng đừng đuổi, nếu như xảy ra cái gì bất ngờ, đối với mọi người cũng không tốt, chẳng lẽ có một cái nguyện ý nghe chúng ta người nói chuyện." Tiền Thương Nhất để cho hai người một cái bóng lưng.

Buổi tối, có người bình yên ngủ, có người vì mạng trốn đi nơi khác.

Làm đường dành riêng cho người đi bộ sự việc chịu giải quyết sau đó, hết thảy lực lượng cảnh sát lần thứ hai chịu vào bắt lấy trong hành động, chuyện này ý nghĩa là Tiền Thương Nhất hai người đang đối mặt quỷ hồn tấn công đồng thời, vẫn như cũ phải đề phòng chính mình sẽ bị tóm lấy.

Dù thế nào cảnh sát có tin tưởng hay không lời nói bọn họ, mặt trên cũng không thể bỏ mặc hai người cứ vậy đi ở trong thành phố hỗn loạn.

Lại là một trận gió mạnh, hai người vọt vào một cái ngõ, không tới một vài giây, ở tại bọn họ nguyên lai lưu lại địa phương, xuất hiện vô số hẹp dài vết, mỗi một đạo đều vô cùng sâu, thật giống như là dùng dụng cụ tinh vi cắt chém đi ra như thế.

Thời gian đã đi tới bốn giờ sáng sớm nửa, thời gian dài như vậy di chuyển đã nhường trên người hai người che kín mồ hôi.

Mà bọn họ cũng không thể ngồi xe, không chỉ không thể ngồi xe, còn muốn tránh khỏi tiến vào không gian nhỏ hẹp, để ngừa không thể tránh né vị trí.

Ở ngõ trong đi tới một nửa thời điểm, gió mạnh lại gột lên. Hai người tăng nhanh tốc độ, ở khoảng cách cách lối ra khoảng chừng 1 mét thời điểm, trực tiếp bỏ nhào đi ra ngoài. Ở phía sau bọn họ, ngõ vách tường đồng dạng xuất hiện vô số hẹp dài vết, những này hẹp dài vết đan xen cùng nhau, như một cái vô hạn kéo dài lưới.

"Phía trước có cái sân đá banh." Từ dưới đất bò dậy đến sau, Tiền Thương Nhất nói với Thiên Giang Nguyệt.

"Đi nơi nào đi." Thiên Giang Nguyệt thờ hồn hèn thờ dốt.

Hai người thoải mái vượt qua tường chắn, đi tới sân đá banh ranh giới, đây là thuộc về trường học sân đá banh, ở sân đá banh một bên có bốn trần đèn chiếu sáng, vô cùng sáng ngời.

"Ha ha, đêm nay có thể thật là. . . Không có cái gì cạm bẫy, hoàn toàn là đơn thuần chạy trốn, chỉ cần hơi dừng lại, chờ đợi chúng ta khả năng liền là phân thân kết quả, không. . . Lấy hiện tại cường độ, chúng ta có thể sẽ biến thành từng mảng từng mảng thịt nát, thậm chí. . . Có lẽ liền thịt nát trình độ

đều không có." Tiền Thương Nhất chậm lại tốc độ.

"Chờ cảnh sát tìm tới Trương Siêu sau đó, chúng ta liền có thể có tiến triển." Thiên Giang Nguyệt cũng chậm lại tốc độ.

"Chỉ mong đi." Tiền Thương Nhất biết sự việc không đơn giản như vậy.

Nhưng mà, làm hai người đi vào sân đá banh thời điểm, bọn họ phát hiện xung quanh xuất hiện rất nhiều cảnh sát, hơn nữa mỗi cái trận địa sẵn sàng đón quân địch, hình như rất cũng sớm đã ở đây chuẩn bị.

"Ta thật không biết nên nói như thế nào, lẽ nào như thế ngọc hết thuốc chữa?" Thiên Giang Nguyệt nhíu nhíu mày.

"Phiên phức." Tiền Thương Nhất quay đầu lại liếc mắt nhìn, phát hiện phía sau cũng là cảnh sát.

Xuất phát từ an toàn của mình suy xét, những cảnh sát này cũng không có tới gần quá hai người, vèn vèn là trông coi phía bên ngoài, theo hành động của bọn họ đến xem, hình như là dự định đem hai người bao vây tại đây, không để cho hai người tiếp tục ở Kỳ Thành chạy loạn.

"Chúng ta thành cua trong rọ." Thiên Giang Nguyệt nhìn quanh một vòng.

"Vẫn tốt chứ, chỉ ít bọn họ không dùng súng nhắm ngay chúng ta." Tiền Thương Nhất cười một cái tự giễu.

Nhưng mà, hắn vừa vắn nói xong, liền phát hiện có gần một phần ba cảnh sát móc ra chính mình kết hợp súng.

"Khắc khắc!" Tiền Thương Nhất ho khan hai tiếng.

"Thật không nghĩ tới người còn có miệng quạ đen tiềm chất." Thiên Giang Nguyệt nhìn một chút Tiền Thương Nhất một chút.

Kêu gọi đầu hàng dụng cụ âm thanh lại vang lên, y nguyên là âm thanh Trầm Tĩnh.

"Lời nói các người, chúng ta cũng nghe được, nhưng mà vì người dân an toàn, chúng ta không thể để cho các người chạy loạn, nếu như các người nói chính là nói thật, như vậy liền cần phải chủ động phối hợp cảnh sát, các người bất kỳ hành động, đều cần phải ở cảnh sát dưới sự khống chế, chúng ta sẽ tận lực cho các người đầy đủ không gian." Trầm Tĩnh nói xong nhìn một chút một bên Ngụy Thành Hòa, "Như vậy người hài lòng chưa?"

Kỳ thực, dựa theo cấp trên chỉ thị, nguyên bản là dự định mặc kệ gặp phải tình huống thế nào, đều trực tiếp bắt lên đến, nếu như Hoắc Tôn cùng Dịch Thiên Lôi hai người chống lại, có thể căn cứ tình huống trực tiếp đánh gục. Quan trọng nhất chính là một chút, không thể lại xuất hiện bất kỳ nhân viên thương vong.

Gió mạnh thổi qua, chỉ bất quá lần này Tiền Thương Nhất hai người cũng không có cảm giác nguy hiểm, trái lại, bốn trần đèn chiếu sáng đột nhiên chặn ngang cắt đứt, toàn bộ sân đá banh trong nháy mắt liền tối lại, chỉ còn dư lại trên trời ánh trăng cùng xa xa ánh đèn ánh mắt. Cùng mấy lần trước không giống, lần này gió mạnh cũng không có ngừng, trái lại càng ngày càng mãnh liệt.

Trong lúc nhất thời, hết thảy âm thanh đều biến mất, dường như chịu thiết lập yên tĩnh âm.

Một cái hẹp dài vết xuất hiện ở sân đá banh vòng ngoài, tiếp theo, cái này hẹp dài vết không ngừng quay chung quanh sân đá banh xoay tròn, không tới năm giây, liền hình thành một cái mắt trần có thể thấy sâu vết. Theo thời gian trôi đi, sâu vết càng ngày càng rộng, đồng thời không ngừng hướng về sân đá banh trung tâm di chuyển, cũng chính là hai người vị trí.

"Đi, không thể chờ." Tiền Thương Nhất hướng về sân đá banh ranh giới chạy đi, Thiên Giang Nguyệt theo sát ở phía sau hắn.

Hai người đi tới ranh giới nơi ngừng lại, dưới chân sâu vết đang nhanh chóng đến gần chính mình, tuy rằng hai người không nhìn thấy phía trước có cái gì, nhưng là thông qua dưới chân sâu vết, hoàn toàn có thể biết mình đối mặt nguy hiểm gì, bọn họ bị nhốt rồi, nếu như vọt thẳng đi ra ngoài, có thể thân thể sẽ ở một vài giây bên trong chịu cắt chém thành gọt thành từng mảnh từng mảnh.

"Các người không muốn làm ra đáng ngờ động tác, liền ở tại sân đá banh bên trong, mãi cho đến trời sáng!" Trầm Tĩnh còn chưa phát hiện tình huống không đúng, vẫn như cũ dùng kêu gọi đầu hàng dụng cụ nói xong, không có ý nghĩa.

"Không đúng, bọn họ tình huống không đúng." Khuất Đông nói với Ngụy Thành Hòa nói.

"Bọn họ giống như. . . Bị nhốt rồi." Ngụy Thành Hòa nói ra cảm giác của mình, "Đang không ngừng lùi về sau."

"Có lẽ còn tiếp tục như vậy, bọn họ sẽ chết." Khuất Đông nhìn sân đá banh trong hai người, trong lòng lại hồi tưởng lại nhường hấn ký ức sâu sắc buổi tối.

Chương 200: Độ cao

Theo thời gian trôi đi, người còn lại cũng phát hiện tình huống không đúng, dù sao, sâu vết càng ngày càng rộng, đã từ từ diễn biến thành hố sâu, hơn nữa là một cái quay chung quanh sân đá banh hố sâu.

"Thấy không rõ lắm phía dưới tình huống, chẳng qua có thể phán đoán có ít nhất hai mét sâu, ta nhớ tới người có thể tăng tốc a? Đối với người mà nói, chạy ra nơi này cần phải không có vấn đề gì chứ?" Thiên Giang Nguyệt lùi về sau hai bước, tiếp theo, hần từ trên mặt đất rút ra một cái cò, hướng về ngoài vòng tròn ném ra ngoài, cò xanh trong nháy mắt biến thành mảnh vụn.

"Không biết." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, hần từ trên mặt đất nắm một cái bùn đất, sau đó tạo thành đoàn ném ra ngoài, này một đoàn bùn đất vận mệnh cùng cò xanh giống nhau.

Ngay ở nói hai câu này trong thời gian, hai người có thể đứng thẳng địa phương càng ngày càng nhỏ, tuy rằng sân đá banh chỗ còn dư y nguyên vô cùng lớn, nhưng là dựa theo tình huống bây giờ phát triển, không bao lâu nữa, hai người sẽ không bao giờ tiếp tục đặt chân.

"Chẳng qua có một chút có thể khẳng định, phía dưới khẳng định không phải vô hạn kéo dài, không phải vậy lẽ nào 'Nó' vẫn có thể cắt xuyên trái đất hay sao? Cùng lý thuyết cũng có thể suy đoán, phía trên cũng không phải vô hạn kéo dài, bởi vì sẽ xuất hiện vấn đề giống như vậy, cắt xuyên vũ trụ?" Tiền Thương Nhất bổ sung một câu.

"Nếu như vậy, chúng ta sống sót cơ hội cần phải rất lớn." Thiên Giang Nguyệt hạ thấp xuống suy nghĩ, "Máy bay trực thăng có thể thẳng góc hạ cất cánh, nếu như cảnh sát có thể phái ra máy bay trực thăng tới cứu viện chúng ta, vậy chúng ta liền có thể sống sót."

"Điều kiện trước tiên là phải nhanh, nếu như tùy ý phát triển, chờ còn lại không gian nhỏ đến liền máy bay trực thăng đều không thể tiến vào, cái kia sinh mạng của chúng ta cũng nên tuyên bố kết thúc." Tiền Thương Nhất nhìn chung quanh cảnh sát, "Nhưng là, không biết bọn họ có thể hay không vì chúng ta làm chuyện như vậy, dù sao. . . Hết thấy đều là ẩn số."

"Người nói sai một chút, không phải chúng ta, mà là ta, người skill có thể trợ giúp người chạy đi!" Thiên Giang Nguyệt vạch ra điểm này.

"Thật sao? Không hần đi, tốc độ của ta có thể có 'Nó' nhanh chóng sao?" Tiền Thương Nhất chỉ chỉ phía trước sâu vết, "Nếu như vừa vịn và vào sẽ như thế nào? Người phải biết, chúng ta căn bản không nhìn thấy chế tạo ra hẹp dài vết không khí."

Ngắn ngủi giằng co rất nhanh chịu Thiên Giang Nguyệt đánh gãy, "Trước tiên cầu cứu đi."

Hai người lớn tiếng la lên, nhưng là, đứng ở tường chắn nơi cảnh sát rất khó nghe rõ ràng lời nói bọn họ, bởi vì tiếng gió thổi quá to lớn, đặc biệt ở khoảng cách xa như vậy bên dưới, trừ khi có thiết bị điện tử tiến hành phóng to, bằng không âm thanh rất khó truyền khoảng cách xa như vậy.

"Trầm Tĩnh, người hỏi bọn họ một chút ở hô cái gì?" Ngụy Thành Hòa chú ý tới điểm này, dù sao bọn họ lần này tới mất liền là vì hai người.

"Các người đang nói cái gì?" Trầm Tĩnh lời kéo cổ họng hô to.

Chẳng qua, chỉ có thể một mặt trao đổi tình huống, hần hỏi như vậy gần như không có bất kỳ tác dụng gì.

"Ta qua." Khuất Đông nói với Ngụy Thành Hòa một câu.

"Không được, quá nguy hiểm." Ngụy Thành Hòa kéo Khuất Đông.

"Kêu gọi đầu hàng dụng cụ cho ta đi, ta có thể thông qua cái này cùng các người trao đổi." Khuất Đông không nhìn Ngụy Thành Hòa ý kiến.

Trầm Tĩnh liếc mắt nhìn hai người, trước Ngụy Thành Hòa cũng đã giới thiệu Khuất Đông, bất quá đối với hần mà nói, Khuất Đông không hề là cái gì đặc biệt người, cũng chẳng qua là bình thường bình dân bách tính thôi.

"Ê, người có nghe hay không đến lời nói ta?" Ngụy Thành Hòa có chút tức giận.

"Cho ta!" Khuất Đông nhấn mạnh, đồng thời đưa tay ra.

Ngụy Thành Hòa nhìn ánh mắt Khuất Đông, hần biết, làm Khuất Đông lộ ra loại ánh mắt này thời điểm, ai khuyên hần cũng không có tác dụng, điểm này, hần so sánh bất luận người nào đều rõ ràng. Vén vén đối diện ba giây, Ngụy Thành Hòa liền từ bỏ, bởi vì hần thực sự không tìm được một cái đầy đủ lý do khuyên Khuất Đông không muốn đi, ở trước đây, cho dù chuyện càng nguy hiểm, Khuất Đông cũng đã làm, vì lẽ đó dùng nguy hiểm tới khuyên ngăn trở hần, thành công khả năng tính nhỏ bé không đáng kể.

Cuối cùng, Ngụy Thành Hòa vẫn như cũ đem kêu gọi đầu hàng dụng cụ giao cho tay Khuất Đông trên.

"Thật sự không liên quan sao?" Tuy rằng Ngụy Thành Hòa không có nói tí mĩ, nhưng mà Trầm Tĩnh biết quan hệ của hai người, nếu như không phải như vậy, Ngụy Thành Hòa cũng sẽ không để cho Khuất Đông vẫn theo hần hành động, bởi vì làm chuyện như vậy quá dễ dàng bỏ rơi miệng lưỡi.

Ngụy Thành Hòa thờ dài, không nói gì.

Ngay ở vô số ánh mắt nhìn chăm chú trong, Khuất Đông từ từ hướng đi sân đá banh, rất nhanh, hần liền đến đến sâu vết một bên, ở đây, hần có thể nhìn thấy rõ ràng đối diện hai người về mặt.

"Xảy ra chuyện gì?" Khuất Đông nâng lên kêu gọi đầu hàng dụng cụ.

"Chúng ta bị nhốt rồi." Hai tay Tiền Thương Nhất làm thành loa hình, hô to.

"Nói thế nào?" Trong lòng Khuất Đông có ý nghĩ.

"Ngươi vứt tảng đá lại đây liền biết rồi." Tiền Thương Nhất trả lời.

Khuất Đông nhìn chung quanh một chút, theo mặt đất tìm viên hòn đá nhỏ, tiếp tục hần cảm thấy quá nhỏ, lại vứt đáp lại mặt đất, một lần nữa chọn một khối có một cái to bằng nắm tay đá.

"Lớn như vậy có thể không?" Khuất Đông hỏi.

Tiền Thương Nhất gật đầu một cái, đồng thời, hần cùng Thiên Giang Nguyệt lùi lại mấy bước.

Khuất Đông một tay đem đá ném ra, ở sâu vết rìa ngoài, đá bình thường bay lên, nhưng là đang đến gần Tiền Thương Nhất hai người đứng vị trí giờ địa phương, đột nhiên chịu cắt chém thành mấy khối lát cắt, không chỉ như thế, cắt chém mặt khác thường bằng phẳng.

Tất cả những thứ này, Khuất Đông đều nhìn ở trong mắt, nhưng mà làm Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt hai người hai tay mỗi cái cầm lấy một tảng đá lát cắt thời điểm, hần thật sự kinh ngạc, người như thế loại căn bản chuyện không có thể làm được, chỉ ít bây giờ căn bản chuyện không có thể làm được, liền xảy ra ở trước mắt mình.

"Chúng ta có thể đứng thẳng địa phương đang tại giảm bớt, nhiều nhất một cái giờ, chúng ta sẽ trở nên cùng ngươi vứt tới được đá như thế." Trên mặt Tiền Thương Nhất vẽ mặt không có bất kỳ biến hóa nào.

"Có biện pháp gì?" Khuất Đông hỏi ra vấn đề của mình, "Có biện pháp nào hay không có thể ngăn cản tất cả những thứ này? Sức mạnh to lớn như vậy khẳng định cần nguồn năng lượng, nếu như có thể theo ngọn nguồn chặt đứt, như vậy tất cả những thứ này cũng là có thể giải quyết dễ dàng."

"Chỉ có mặt trời có thể." Thiên Giang Nguyệt mở miệng, "Là mặt trời, không phải từ ngoại tuyến."

"Còn có một cái khác biện pháp, chúng ta suy đoán, sâu vết chiều sâu không phải vô hạn, nếu như có chiều sâu, như vậy cũng sẽ có độ cao, có thể là chúng ta tạm thời không cách nào xác định, nếu như ngươi có thể dưới đi thử xem, xác nhận điểm này, thì có thể đem chúng ta cứu ra ngoài." Tiền Thương Nhất nói.

"Làm sao cứu?" Khuất Đông ngẩng đầu nhìn bầu trời, chỉ có thừa thốt mấy vì sao treo ở trên trời.

"Máy bay trực thăng, kỳ thực treo máy loại hình cũng được, bất quá chúng ta lo lắng độ cao có thể không đủ." Tiền Thương Nhất lại lùi về sau một bước.

Khuất Đông gật đầu một cái, tìm một tảng đá ném tới sâu vết trong, chẳng qua bởi vì tiếng gió thổi quá lớn, căn bản không nghe thấy đáp lại.

Bất đắc dĩ, hần dùng kêu gọi đầu hàng dụng cụ thuyết minh sơ qua tình huống, sau đó đem Ngụy Thành Hòa kêu lại đây, đồng thời làm cho đối phương mang theo đèn pin cầm tay cùng dây thừng. Đứng ở bên người Trầm Tĩnh Ngụy Thành Hòa chớp mắt nhìn, tựa hồ đang suy nghĩ có cần tới hay không, do dự hai giây đồng hồ sau, hần vẫn là lựa chọn đi tới sân đá banh.

Chờ Ngụy Thành Hòa sau khi đến, Khuất Đông hai câu liền giải thích rõ ràng Tiền Thương Nhất hiện tại đối mặt tình hình.

"Cầm." Khuất Đông cầm trong tay kêu gọi đầu hàng dụng cụ đặt ở trên tay Ngụy Thành Hòa, đem trong tay đối phương đèn pin cầm tay cầm ở trong tay mình.

"Thế nào?" Ngụy Thành Hòa không nghĩ tới sự việc sẽ biến thành như vậy.

"Không biết sâu đến mức nào, dây thừng có lẽ lúc nào đến?" Khuất Đông nhìn một chút phía dưới sâu vết, khoảng chừng rộng hai mét. Đèn pin cầm tay ánh đèn có lẽ chiếu ba mét sâu, phía dưới y nguyên là một vùng tăm tối.

"Đã kêu người đi mua, cần phải rất nhanh." Ngụy Thành Hòa nói.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Thứ 2 hỗ trợ

"Lại nói, có thể hay không để cho người thuộc hạ đi xuống nghiệm chứng một cái?" Khuất Đồng hỏi.

"Không cần a, chúng ta trực tiếp trói một tảng đá bỏ xuống đi không cứu được rồi." Ngụy Thành Hòa có thể không có quên trước đây không lâu chính mình nhìn thấy đáng chết.

"Đúng rồi, máy bay trực thăng cứu viện đăng ký sao?" Khuất Đồng dùng đèn pin cầm tay soi rọi đối diện hai người.

"Đăng ký, có lẽ cần khoảng ba, bốn mươi phút." Ngụy Thành Hòa gật đầu một cái.

Khoảng chừng sau mười phút, một cảnh sát cầm dây thừng cầm tới, tiếp theo, dựa theo Ngụy Thành Hòa phương pháp, đầu tiên trói lại một tảng đá buông xuống, kiểm tra đi ra kết quả có lẽ là mười mét sâu khoảng chừng. Chỉ có, thế này kết quả khảo nghiệm trên thực tế cũng không chính xác, bởi vì cắt chém đi ra bùn đất ngoại trừ chông chắt ở sâu vết hai bên ở ngoài, còn lại sẽ lấp vào đến khe hở trong đó, bởi vì, có thể phán đoán phía dưới khoảng cách nhất định lớn hơn mười mét.

"Mặt trên có biện pháp phán đoán sao?" Khuất Đồng nhíu nhíu mày.

"Không biết a. . . Thử xem đi." Ngụy Thành Hòa ở tường chắn góc cạnh tìm tới mấy tảng đá, sau đó hướng bầu trời ném đi, cho dù ở cao mười mét địa phương, đá vẫn như cũ chịu cắt thành lát cắt.

"Trời ơi. . ." Ngụy Thành Hòa lần thứ hai ném ra, lần này có cao mười ba mét, nhưng là kết quả vẫn như cũ như thế.

"Vậy thì phiền phức." Khuất Đồng nói xong cũng ném một khối, hần này một khối khá là nhỏ, ném có cao mười lăm mét.

Sân đá ban bên trong hai người nhật sau khi thức dậy, y nguyên lác lác đầu.

"Tạm thời không có cách nào." Khuất Đồng lác lác đầu.

Theo thời gian trôi đi, hai người có thể đứng thẳng địa phương càng ngày càng nhỏ, khoảng chừng chỉ có mười cái sân bóng rổ lớn không gian, mà sâu vết cũng đã biến thành rãnh sâu như nhau tồn tại, cái này rãnh sâu đem thế giới chia làm hai cái thế giới, ở bên ngoài nghỉ ngơi người cùng ở bên trong chờ chết người.

Lại qua mười phút, máy bay trực thăng rút cục khoan thai đến muộn.

Bởi vì có nhắc nhở qua, vì lẽ đó máy bay trực thăng độ cao vô cùng cao, khoảng chừng có hơn năm mươi mét, nếu như không phải đã đem ánh đèn mở lên, có thể người phía dưới đều không thể thấy rõ.

"Tốt rồi, máy bay trực thăng đến rồi, các người có thể được cứu trợ." Ngụy Thành Hòa dùng kêu gọi đầu hàng dụng cụ nói rằng.

Nhưng là, hần vừa mới dứt lời, giữa bầu trời máy bay trực thăng run rẩy dữ dội một cái, tiếp tục nguyên chiếc máy bay trực thăng lấy một loại lao xuống dáng vẻ hướng dưới lúc này rãnh sâu trong phóng đi, đồng thời bắt đầu tan vỡ, ba giây nhiều thời giờ, máy bay trực thăng liền rơi vào rãnh sâu bên trong, nhưng sau đó phát sinh kịch liệt nổ tung.

"Có lẽ, các người có thể lại phái một chiếc. . ." Tiền Thương Nhất lúng túng nói một câu.

Chẳng ai nghĩ tới, phía này không có gió bức tường lại có thể ảnh hưởng cao hơn năm mươi mét địa phương.

"Thời gian không nhiều, vẫn tới kịp sao?" Thiên Giang Nguyệt mặt không hề cảm xúc.

Kỳ thực, coi như máy bay trực thăng không có tới, Tiền Thương Nhất vẫn như cũ tồn tại sống sót khả năng tới, hần skill là tạm dừng thời gian một giây, tuy rằng skill thuyết minh là theo logic góc độ trên, nhưng mà trên căn bản có thể phán đoán còn lại sự vật là đứng im trạng thái, mà trước hần đã tránh thoát một lần tấn công, lần này độ khó tuy rằng càng cao hơn, nhưng vẫn như cũ tồn tại độ khả thi.

Nếu như lại phái một chiếc máy bay trực thăng lại đây, giả thiết này chiếc máy bay trực thăng có thể an toàn tiến vào sân đá banh mà không có bị phá hủy, như vậy, khi đó hai người chỗ đứng có thể chỉ còn dư lại hai cái sân bóng rổ lớn như vậy địa phương, mặc dù đối với tại máy bay trực thăng tới nói đầy đủ, nhưng là có một chút cần thiết phải chú ý, vậy thì là gió. . .

Đối với máy bay trực thăng tới nói, đang đối mặt loại này gió mạnh thời điểm, căn bản không khả năng xem nhẹ đối với mình ảnh hưởng.

Nghĩ cách cứu viện thành công khả năng tính khá thấp.

Cho tới mặt khác một loại phương pháp, theo từ mặt đất ra tay, nhưng mà trong thời gian ngắn thì lại làm sao tìm tới một bộ có thể đào thông một cái chỉ ít mười mét ở trên chiều sâu mấy mét đâu?

Trần Tinh lần thứ hai đăng ký máy bay trực thăng cứu viện, chỉ có, hần đăng ký xong sau đó, cả khuôn mặt đều là đen, theo ba ngày trước bắt đầu, tình thế phát triển càng ngày càng nằm ngoài sự dự liệu của hần.

"Ngược lại các người có thể sẽ chết, không ngại nhân cơ hội này, đem bọn người biết đến sự việc nói cho chúng ta? Tỷ như, các người vì sao lại đi chùa Thuần Hoà?" Khuất Đồng mở miệng.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Trương Siêu tồn tại là bọn họ lá bài tẩy, nếu như hiện tại cứ nói, có thể đối với cảnh sát mà nói, chính mình sẽ mất đi giá trị lợi dụng, nhưng là, đối phương cũng có thể cho là mình càng có giá trị lợi dụng, dù sao, chuyện này sự thật, ngoại trừ chưa bao giờ từng thấy Trương Siêu ở ngoài, không có một người biết.

"Nói sao?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Tuỳ người, ta không có vấn đề." Thiên Giang Nguyệt không có biểu hiện ra bất cứ hứng thú gì.

"Tại sao?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò.

"Không có gì, liền là. . . Hơi mệt chút." Thiên Giang Nguyệt hướng về sân đá banh trung tâm đi đến, sau đó ngồi ở trên cỏ.

Đột nhiên, Tiền Thương Nhất nghĩ đến ngày hôm qua hoàng hôn ở Thiên Giang Nguyệt cửa nghe thấy, theo lời nói nội dung có thể thấy được, Thiên Giang Nguyệt khác thường sa sút, thậm chí đã từng còn bị còn lại diễn viên mưu hại qua, nhốt tại lòng đất mười mét sâu địa phương, tuy rằng không biết hần là thế nào sống sót, nhưng khẳng định không dễ dàng.

Phải biết, ở bộ phim này trước, diễn viên không có skill có thể sử dụng, chỉ có một ít đạo cụ.

Tiền Thương Nhất đi theo, hần muốn cổ vũ Thiên Giang Nguyệt, nhưng là người đàn ông trước mắt cùng Trần Tư Mẫn không giống nhau, hần không phải tâm hồn yếu đuối bé gái, vừa vặn ngược lại, tâm hồn Thiên Giang Nguyệt mạnh mẽ dị thường.

"Nếu như người muốn khuyên ta, vẫn là bỏ đi tốt rồi, ta không người muốn như thế không chịu nổi." Thiên Giang Nguyệt nằm ở trên cỏ, hai tay gối đầu ở sau gáy.

"Kỳ thực. . . Cho dù máy bay trực thăng không có đến, ta cần phải cũng có thể cứu người." Tiền Thương Nhất ở trên cao nhìn xuống nhìn Thiên Giang Nguyệt.

"Ta tin tưởng người, bởi vì người skill không phải đơn giản tăng tốc, chẳng qua nếu người không có sớm sử dụng, thuyết minh tỷ lệ thành công không cao không phải sao? Cùng với vẫn chờ đợi máy bay trực thăng tới cứu viện, nếu như có thể bảo đảm mình nhất định không có chuyện gì, trực tiếp sử dụng skill đi ra ngoài càng tốt hơn cũng an toàn hơn, căn bản không cần thiết vẫn ở lại chỗ này." Thiên Giang Nguyệt tiện tay bẻ đi một cái cỏ xanh đặt ở trong miệng.

"Người nói Ngô Đồng mấy người đó hiện tại thế nào rồi?" Tiền Thương Nhất đổi cái đề tài.

"Lời nói Ngô Đồng, có thể đã phát hiện Trương Siêu này một cái manh mối." Thiên Giang Nguyệt nhìn bầu trời sao.

"Hà?" Tiền Thương Nhất hơi nghi hoặc một chút.

"Nàng không hần so với chúng ta gốc, chỉ là nàng lựa chọn phương thức cùng chúng ta không giống nhau mà thôi, Thập Lý Đình vẫn ở liên lụy nàng, cho nên nàng tiến độ mới so với chúng ta chậm, nói đi nói lại, người có thể tuyệt đối không nên coi thường phim địa ngục bên trong người phụ nữ, luận bàn trí tuệ luận bàn tính kế, mấy người đó có thể không một chút nào so sánh người đàn ông chênh lệch, hiện tại lại có skill, nếu như lại thêm đạo cụ, coi như tổ chất thân thể có khoảng cách cũng hoàn toàn có thể thông qua hai phương diện này bù đắp." Thiên Giang Nguyệt hình như nghĩ tới điều gì.

"Ta tràn đầy linh hội." Tiền Thương Nhất nghĩ đến Ninh Tinh, đồng thời cũng nghĩ đến một câu nói, lừa gạt quá thiên hạ là trung thành.

Nếu như nhất định phải nói đào Phương Nào trong năm người ai chân chính sống sót, có lẽ chỉ có Ninh Tinh một người.

"Ê! Các người cũng không nên ngủ, đừng đợi lát nữa máy bay trực thăng đến rồi, kết quả các người đều ngủ!" Âm thanh Khuất Đồng truyền tới hai trong tai người.

"Còn có. . . Có lẽ tám phút, máy bay trực thăng sẽ đến đây đi, một cái cơ hội cuối cùng." Thiên Giang Nguyệt ngồi dậy đến.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Lên cao

Máy bay trực thăng xuất hiện lần nữa, chỉ bất quá lần này là thông qua trung tâm chỉ huy hiểu rõ ràng tình huống, bởi vì này chiếc máy bay trực thăng bay lên độ cao có sắp tới một ngàn mét cao. Tình huống như thế có chút giống một khi chịu rấn cấn mười năm sợ tình dây thừng, chẳng qua như thế cao, phiền phức cũng có, vậy thì là thẳng góc hạ xuống sai lệch khoảng cách.

Theo máy bay trực thăng độ cao từ từ giảm bớt, hai người cũng nhìn thấy máy bay trực thăng.

Tuy rằng gió rất lớn, nhưng là máy bay trực thăng người điều khiển kỹ thuật khá cao siêu, tận lực đem sai lệch duy trì ở khoảng hai mét.

Khoảng chừng ba cái sân bóng rổ lớn không gian liền là hai người còn lại đặt chân chỗ, có lẽ trời sáng sau đó trường học học sinh cùng giáo viên sẽ rất kỳ quái, trong lòng bọn họ có thể sẽ nghĩ như vậy: Ta sân đá banh đâu? Lớn như vậy một cái sân đá banh đâu? Tối hôm qua vẫn còn ở nơi này.

Rốt cục, máy bay trực thăng hạ thấp đến khoảng cách hai người chỉ có ba mươi mét độ cao, nhưng là ở độ cao này dưới, máy bay trực thăng đã vô cùng không ổn định, người điều khiển chỉ có thể ở độ cao này cố gắng duy trì máy bay trực thăng duy trì vững vàng, lại giảm bớt, trình độ nguy hiểm sẽ mức độ lớn tăng lên.

Bất đắc dĩ, trên phi cơ trực thăng người đành phải đem cứu viện thang treo bỏ xuống.

Thang treo buông xuống hai người đỉnh đầu cao hơn một mét địa phương, muốn phải bắt được nhất định phải nhảy lên đến, chẳng qua cho dù là như vậy, cái này cũng là một cái có thể cứu mạng thang treo, đồng thời cũng là an toàn nhất chạy trốn biện pháp.

Tiền Thương Nhất chạy lấy đà mới xuất hiện nhảy, bắt được thang treo cán tròn, tiếp tục thông qua dẫn thân thể hướng lên trên động tác nhường tay của mình bắt được trên cán tròn bậc một cái, này một động tác đối cánh tay cùng phần lưng sức mạnh yêu cầu vô cùng cao, nếu như là ở trước đây, Tiền Thương Nhất có thể không hẳn có thể làm được như thế trôi chảy, nhưng là hẳn bây giờ hoàn toàn có thể rất trôi chảy làm ra này một động tác.

Chờ Tiền Thương Nhất leo lên một chút sau đó, Thiên Giang Nguyệt cũng bắt được thang treo.

Ở hai người ở trên bờ đồng thời, máy bay trực thăng cũng ở từ từ kéo cao, ở gió mạnh dưới duy trì như thế thấp độ cao tương đương không dễ dàng, theo máy bay trực thăng kéo cao, thang treo cũng từ từ ổn định lại.

Khoảng chừng ở kéo cao đến bảy, tám mươi mét thời điểm, máy bay trực thăng bắt đầu giảm tốc độ, chờ đợi hai người bò lên trên máy bay trực thăng.

Tiền Thương Nhất tiến vào cabin sau đó, phát hiện ngoại trừ người điều khiển ở ngoài, bên trong còn ngồi hai tên trên người mặc đặc công quần áo cảnh sát, ở Tiền Thương Nhất sau khi tiến vào, liền lập tức bị khống chế ở, Thiên Giang Nguyệt sau khi tiến vào, cũng là tình huống giống nhau.

"Yên tâm, chúng ta sẽ không lộn xộn." Tiền Thương Nhất nói một câu.

"Người dự định rút cao bao nhiêu?" Thiên Giang Nguyệt cũng mở miệng, chẳng qua hỏi người là người điều khiển.

"Không cần các người lo lắng, thành thật ngồi là tốt rồi." Đặc công quát mắng một câu.

"Quá thuận lợi." Thiên Giang Nguyệt nói với Tiền Thương Nhất.

"Ừm... Là có một chút, tuy rằng lập tức liền nhanh chóng trời đã sáng, nhưng là dù sao vẫn không có trời sáng, nói cách khác... Chúng ta vẫn cứ nằm ở nguy hiểm trong đó." Tiền Thương Nhất cũng không nhìn đặc công.

"Các người là người điếc sao?" Đặc công mắng một câu.

"Không nên tức giận, chúng ta chỉ là muốn sống sót, cũng là vì cứu mọi người tính mạng." Giọng điệu Thiên Giang Nguyệt khác thường bình tĩnh, tuy nói cảnh sát ở đây cái bộ phim bên trong thế giới đại diện cho bạo lực cơ cấu, nhưng là vấn đề là, thân là phim địa ngục diễn viên bọn họ, theo trình độ nào đó tới nói, thậm chí đã không bị pháp luật ràng buộc, đương nhiên, cũng sẽ không xuất hiện một loại vị trí thấp hèn ý nghĩ.

"Thật ngại ngần, có thể hay không phiền phức các người hướng về người phía dưới nói một chút, ta muốn biết nguyên bản 'Gió bức tường' có phải là vẫn còn, mời người nhường bọn họ thử một chút." Tiền Thương Nhất đối với gương mặt chỗ ngồi lái xe trên người nói rằng.

Ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị trí trên người do dự một hồi, cuối cùng vẫn là chuyển đạt lời nói Tiền Thương Nhất.

"Nếu là 'Gió', sẽ đi chuyển cũng rất bình thường, có lẽ làm chúng ta theo máy bay trực thăng đang tăng lên đồng thời, phía này vây chặt chúng ta 'Gió bức tường' cũng đang tăng lên, nếu như chúng ta ôm may mắn thái độ tới đối xử, chờ đợi chúng ta kết quả, có thể cùng trước máy bay trực thăng như thế." Thiên Giang Nguyệt nói xong, phân tích của mình.

"Các người rút cuộc đang nói cái quỷ gì?" Một người khác đặc công hỏi.

"Ý rất đơn giản, máy bay trực thăng đang tăng lên, có thể đối với chúng ta tạo thành đe dọa 'Gió bức tường' cũng đang tăng lên, nhưng là chúng ta nhưng cho rằng nó không đang tăng lên, mang theo cái tâm lý này chúng ta, sẽ trên mặt mang theo vui sướng nụ cười, đắm đầu vào đi, sau đó hải cốt không còn." Thiên Giang Nguyệt nhún vai một cái, hai tay bày ra.

Rất nhanh, vô tuyến điện liền truyền tin tức trở về.

"Phía dưới nói 'Gió bức tường' đã không tồn tại, đã có thể hoàn chỉnh ném tới còn lại sân đá banh trên." Chỗ cạnh tài xế người trả lời.

"Hiện tại cao bao nhiêu?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Khoảng bảy trăm mét." Người điều khiển trả lời.

"Tiếp tục bò." Giọng điệu Thiên Giang Nguyệt cương quyết, dường như hẳn mới là nơi này người chỉ huy như thế.

"Ý của người là?" Tiền Thương Nhất hình như nghĩ đến Thiên Giang Nguyệt muốn làm gì.

"Thử một lần đi, kỳ thực chủ yếu là suy xét đến 3 giờ, thứ nhất bay đến càng cao, có thể càng sớm nhìn thấy mặt trời; thứ hai, bay đến càng cao, không khí càng mỏng manh, có lẽ sẽ có một chút tác dụng; thứ ba, 'Gió bức tường' bản thân lên cao cũng có tốc độ, nếu như chúng ta bỏ cao sau đó nhanh chóng giảm xuống, ở 'Gió bức tường' một lần nữa đuổi theo chúng ta trước bay ra ngoài, có lẽ liền có thể chạy thoát." Thiên Giang Nguyệt liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ, theo hiện tại độ cao, đã có thể nhìn rõ ràng Kỳ Thành toàn cảnh.

Cách đó không xa chùa Thuần Hoài cũng vô cùng rõ ràng, dù sao cũng là Kỳ Thành một lớn điểm du lịch.

"Có lỗi, chúng ta không thể dựa theo yêu cầu các người làm." Người điều khiển mở miệng.

"Chúng ta sẽ dựa theo cấp trên yêu cầu, đem bọn người an toàn đưa tới mặt đất, sau đó, các người sẽ tiếp thu thẩm vấn." Người lái ở ghế phụ cũng mở miệng.

Hai tên đặc công lần thứ hai để lại hai người, phòng ngừa hai người làm ra nguy hiểm gì động tác.

Bay đến dự định độ cao sau đó, máy bay trực thăng không lại thẳng góc bò tăng, mà là bắt đầu điều chỉnh phương hướng, dự định hướng về gần nhất hạ cánh bực bay đi.

"Không muốn gấp gấp như vậy, có thể chờ một chút!" Tiền Thương Nhất hô một tiếng.

"Các người sẽ trả giá thật lớn." Thiên Giang Nguyệt nói một câu.

Đáng tiếc, người điều khiển căn bản không để ý đến lời của hai người, y nguyên dựa theo sớm định ra kế hoạch thực hiện.

"Có ma!" Tiền Thương Nhất hoảng sợ hô một tiếng.

Ngay ở nhấn dừng hẳn đặc công ngay người thời gian, Tiền Thương Nhất trực tiếp đánh vào nhấn dừng Thiên Giang Nguyệt đặc công trên mình, mất đi kiểm chế Thiên Giang Nguyệt lập tức một chân đá hướng về nhấn dừng Tiền Thương Nhất đặc công, hẳn đá địa phương chính là phái nam yếu ớt nhất vị trí. Bất quá đối phương dù sao cũng là đặc công, tuy rằng chịu đánh lên, nhưng mà hai người bản thân cũng đã có đề phòng, trình độ như thế này tấn công đối với bọn họ tới nói căn bản không khả năng tạo thành vô cùng lớn ảnh hưởng.

Ở Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt hai người điều chỉnh tốt tư thế của mình sau đó, này hai tên đặc công cũng điều chỉnh tốt tư thế của mình.

Hai bên rất nhanh đầu quần nhau cùng nhau, bất kể là sức mạnh vẫn là nhanh nhẹn, hai người đều kém đặc công không ít, lại thêm kinh nghiệm cận chiến chênh lệch, vèn vèn hai cái hiệp, lại bị đè yên cơ bản là chuyện khẳng định.

Ở một sơ hở trong, Thiên Giang Nguyệt bắt được cơ hội, đem máy bay trực thăng cửa kéo xuống.

Gió lạnh thổi vào, tất cả mọi người đều đánh rùng mình.

Bởi vì tranh đấu duyên cớ, máy bay trực thăng bay lên đã vô cùng không vững vàng, vì lẽ đó người điều khiển hơi giảm bớt một chút tốc độ.

Chương 203: Không thể ra sức

Nhưng là cho dù là như vậy, vẫn như cũ ngăn cản không được bi kịch xảy ra, Thiên Giang Nguyệt cùng một đặc công chịu hút đi ra ngoài, cho dù độ cao không phải quá cao, đề chênh lệch cũng không nổi bật, nhưng là ở đây loại kịch liệt tranh đấu trong, hai người vẫn như cũ không thể ổn định thân thể của mình, chẳng qua may mắn chính là, hai người bắt được thang treo, không đến nỗi tới một lần vật rơi tự do.

Tiền Thương Nhất lập tức đem khoang cửa đóng lại một nửa, kẹp lại còn ở thang treo cán tròn, đúng lúc ngăn cản Thiên Giang Nguyệt tiếp tục rơi xuống.

"Dừng lại, dừng lại, có người ngã xuống, dừng lại!" Hấn lớn tiếng kêu.

Nhưng mà hấn cũng chẳng có bao nhiêu tác dụng, lúc này, nhưng ở trên máy bay đặc công cũng mở miệng, "Có người ngã xuống!"

Máy bay trực thăng bắt đầu giảm tốc độ, bởi vì nguyên bản tốc độ liên không thoải mái, vì lẽ đó rất nhanh sẽ ngừng lại, lơ lửng ở giữa không trung.

Tay phải Thiên Giang Nguyệt nắm chặt cán tròn, đem hết toàn lực không để cho mình buông tay, rơi xuống tốc độ vẫn chưa hoàn toàn chịu trung hoà, không trọng lượng cảm giác cũng vẫn ở ảnh hưởng cân bằng. Một người khác rơi ra máy bay trực thăng đặc công ngay ở Thiên Giang Nguyệt dưới thân cách đó không xa, hấn cũng bắt được thang treo, hai người cứ vậy đi treo ở thang treo trên.

Lúc này thang treo đang đứng ở một loại lay động trạng thái, mà theo máy bay trực thăng giảm tốc độ, thang treo lay động phạm vi đột nhiên lớn lên, làm thang treo đưa đến xa xăm nhất thời điểm, đặc công phía dưới thang treo bắt đầu từng mảng từng mảng chịu chặt đứt.

"Cẩn thận!" Thiên Giang Nguyệt chú ý tới điểm này.

Đặc công cũng cảm giác được không đúng, bắt đầu leo lên trên.

Nhưng mà lời nhắc nhở của hấn vẫn là chậm một giây, tên này đặc công chân trái cũng đụng tới không nhìn thấy 'Gió bức tường', tiếp theo, máu tươi tung khắp đặc công bầu trời, như từng đoá từng đoá tùy ý tỏa ra máu bắn tung toé, vẫn cắt chém đến chân nhỏ nơi, tất cả những thứ này mới ngừng.

Tiếng kêu thảm thiết theo đặc công trong miệng phát ra, nhưng là bởi vì trên không hoàn cảnh quan hệ, những thanh âm này vô cùng yếu ớt.

Đau nhức thêm mất máu nhường đặc công hai tay bắt đầu mất đi sức lực, tuy rằng trong lòng hấn rất rõ ràng điểm này, nhưng mà trên đời rất nhiều chuyện không hề là trong lòng rõ ràng liền có thể làm được, nắm chặt cán tròn hai tay bắt đầu buông lỏng, rốt cục, hấn vẫn là không bắt được.

Thế ngàn cân treo sợi tóc, cánh tay trái bắt được đặc công cổ tay phải, đem hấn theo bên bờ sinh tử cứu trở về.

"Bắt được cán tròn, ta nhanh chóng không. . . Sức lực. . ." Thiên Giang Nguyệt chau mày, kỳ thực hấn vừa nãy dựa vào vốn không muốn cứu tên này đặc công, bởi vì làm như vậy đối với hấn mà nói nguy hiểm quá to lớn, nhưng là lúc lấy lại tinh thần thời điểm, tay trái của hấn đã vươn ra ngoài.

Lúc này, trên phi cơ trực thăng khoang máy bay cũng mở ra.

"Ổn định, lập tức liền đem các người kéo lên!" Tiền Thương Nhất hô xong sau đó, bắt đầu cùng một người khác đặc công hướng lên trên kéo thang treo.

Nhưng mà Thiên Giang Nguyệt cảm giác mình trái tay cổ tay nắm lấy đang tại tuột xuống, hấn càng ngày càng vất vả.

"Người không muốn sống sao?" Thiên Giang Nguyệt lại thêm đem sức lực, nhưng là tình huống vẫn không có bất kỳ chuyển biến tốt.

Phía dưới đặc công ngẩng đầu nhìn Thiên Giang Nguyệt, trong mắt vẻ mặt không biết là tức giận vẫn là bất đắc dĩ, hấn há miệng, nhưng không có phát ra bất kỳ thanh âm gì.

"Mất máu. . ." Thiên Giang Nguyệt đột nhiên hiểu, đối phương cũng không phải là không muốn bắt được cán tròn, mà là không thể ra sức, lượng lớn mất máu tình huống, căn bản không làm được đến mức này.

Thang treo từ từ ngừng đọng đưa, nhưng mà mất đi chân cũng đã không cách nào khôi phục.

Theo mất máu tình huống càng ngày càng nghiêm trọng, đặc công tay rốt cục hoàn toàn lướt xuống, nhưng mà đang rơi xuống trong nháy mắt, lại bị cái tay còn lại bắt được, cái tay này cũng là tay Thiên Giang Nguyệt, trong tình thế cấp bách, Thiên Giang Nguyệt hoàn toàn sử dụng chân sức mạnh cố định chính mình, này một động tác đối với phần eo sức mạnh yêu cầu vô cùng cao, vì lẽ đó hấn căn bản chống đỡ không được bao lâu.

Phải tay sau khi nắm được, tay trái cũng lập tức theo kịp, rốt cục nhường đặc công ngừng lại xuống.

"Ngất đi sao?" Bởi vì toàn thân đều ở dùng sức, Thiên Giang Nguyệt mặt đều ngộp đỏ.

Trên phi cơ trực thăng hai người cũng bắt đầu hướng lên trên kéo thang treo, tốc độ rất nhanh, dựa theo tốc độ như thế này, nếu không một phút, hai người liền có thể chịu kéo lên, có thể là... Người phía dưới có thể chống đỡ một phút sao? Một đêm này, Tiền Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt cũng không có nghỉ ngơi, hai người vẫn đang tránh né quỷ hồn ở khắp mọi nơi gió.

Ba mươi giây qua, Thiên Giang Nguyệt cảm giác mình nhanh chóng không thở nổi, khắp toàn thân đều đang run rẩy, đây là kiệt lực dấu hiệu, bắp thịt của hắn đã sắp đứt không chịu đựng nổi, nếu như tiếp tục kiên trì, hậu quả có thể sẽ là hắn cùng đặc công cùng rơi rơi xuống mặt đất, té một cái tan xương nát thịt.

"Buông tay đi..."

Lúc này, Thiên Giang Nguyệt nghe được một câu nói, hắn quay đầu, phát hiện không phải phía trên truyền đến, Tiền Thương Nhất cùng một người khác đặc công vẫn còn đang ra sức kéo thang treo, tiếp theo, hắn nhìn về phía phía dưới.

"Một người ngã xuống dù sao cũng hơn hai người ngã xuống tốt." Đặc công âm thanh vô cùng nhẹ nhàng, gần như nghe không rõ ràng.

"Người có cha mẹ à? Tại sao không kiên trì một chút nữa?" Thiên Giang Nguyệt hừ lạnh một tiếng, tiếng nói của hắn truyền tới đặc công trong tai cũng vô cùng yếu ớt.

Vừa vặn nói xong, Thiên Giang Nguyệt thân thể liền quơ quơ, hắn lập tức liền muốn không chịu được nữa.

Giữa lúc hắn điều chỉnh động tác của mình, thuận tiện chính mình càng dễ dàng dùng sức thời điểm, đặc công tay trái đột nhiên vận dụng ra tay Thiên Giang Nguyệt, này đột nhiên sức lực nhường Thiên Giang Nguyệt không kịp chuẩn bị, hắn không nghĩ tới đối phương đã vậy còn quá đoạn tuyệt.

Đặc công thân thể nhanh chóng rơi xuống, máy bay trực thăng cách hắn càng ngày càng xa, mặt đất cách hắn càng ngày càng gần, bộp một tiếng, sinh mệnh liền như vậy tuyên bố kết thúc.

"Không!" Này gầm lên giận dữ là trên phi cơ trực thăng đặc công gọi ra, nếu như không phải Tiền Thương Nhất ngăn cản hắn, có thể hắn đã đem trong tay thang treo đưa ném xuống.

Thiên Giang Nguyệt thở dài, điều chỉnh tốt tư thế của mình, không có gánh nặng sau đó, duy trì leo lên ở thang treo trên không có bất cứ vấn đề gì, tiếp theo, hắn chỉ cần chờ mình bị kéo lên đi là có thể, nhưng là hắn đột nhiên phát hiện, thang treo ngừng lên cao.

"Người cút ngay, không phải vậy cha mày đem người cùng một chỗ bỏ lại đi!" Trên phi cơ trực thăng đặc công nhìn giận dữ Tiền Thương Nhất.

"Đừng kích động!" Người điều khiển cùng người lái ở ghế phụ nỗ lực an ủi hai người, đáng tiếc bọn họ muốn duy trì máy bay trực thăng vững vàng, căn bản là không có cách trực tiếp ra tay.

"Bình tĩnh đi, Dịch Thiên Lôi không có buông tay." Tiền Thương Nhất đã dùng khoảng máy bay kẹp lại thang treo, còn đang thử dùng hòa bình phương pháp giải quyết tất cả những thứ này.

"Cha mày không quan tâm những chuyện này!" Tên này đặc công trực tiếp vọt lên, tức giận đã xông ngắt đầu óc của hắn.

Nhưng mà, ngay ở hắn gần đụng tới Tiền Thương Nhất trong nháy mắt, hắn đột nhiên phát hiện mình phía trước cũng không phải mục tiêu của mình, mà là mở ra khoảng máy bay, hắn nhanh chóng chuyển đổi động tác, muốn phải bắt được khung cửa, phòng ngừa chính mình rơi xuống, nhưng là đã không kịp.

Tiền Thương Nhất yên tĩnh nhìn tất cả những thứ này, hắn cũng không có trợ giúp tên này đặc công, mà là nắm chặt thang treo.

Máy bay trực thăng phía dưới, Thiên Giang Nguyệt chỉ có thể nhìn một đặc công từ nơi không xa rơi xuống, hắn hoàn toàn không thể ra sức, nếu như nói hắn đi cứu người thứ nhất đặc công còn chỉ là gặp nguy hiểm, như vậy đi cứu này một đặc công, nhưng là căn bản không làm nổi sự việc, nhiều nhất chỉ có thể lại thêm vào một cái mạng.

Không có quá nhiều cùng bất ngờ, Tiền Thương Nhất rất nhanh sẽ đem Thiên Giang Nguyệt kéo tới.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Ánh mặt trời

"Suy đoán là thật sự." Thiên Giang Nguyệt nói với Tiền Thương Nhất một câu, tiếp tục hần đem nằm ở chỗ ngồi.

"Hiện tại độ cao là bao nhiêu?" Tiền Thương Nhất hỏi người điều khiển.

"Có lẽ 1,200 mét." Người điều khiển trả lời.

Vừa nãy ở cabin trong chuyến đã xảy ra bọn họ đều nhìn ở trong mắt, nhưng là bất kể như thế nào nghĩ, bọn họ đều không hiểu tại sao Tiền Thương Nhất lại đột nhiên xuất hiện ở bên mặt, mà khoang máy bay sẽ là mở ra trạng thái.

"Cao nhất có thể bò lên tới bao nhiêu m?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Ổn định lơ lửng độ cao ở khoảng hai ngàn mét." Người điều khiển biết chuyện lúc trước đã không cách nào cứu vãn, cho dù trong lòng đối với hai người thoát khó chịu, tuy nhiên nghiêm túc trả lời đối phương vấn đề.

"Nếu như từ hai ngàn mét tốc độ cực cao giảm xuống, đang đến gần mặt đất chấp trước lại nhanh chóng giảm tốc độ, điểm này có thể làm được sao?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Ừm . . Có thể chúng ta đều sẽ chết." Người điều khiển nói, "Này không hề là chơi game, nếu như muốn thỏa mãn yêu cầu của người, cánh quạt gần như là ngừng trạng thái, coi như ta có thể phản ứng lại, ở thời gian chính xác chút khởi động cánh quạt, kết quả cũng chỉ có thể là một cái, máy hủy người chết."

Nghe được người điều khiển sau, hai người liếc nhau một cái, biết đối phương không phải đang nói dối.

Này chiếc máy bay trực thăng tính năng cũng chỉ là như vậy, lúc này, bọn họ còn có hai cái lựa chọn, một cái liền là hạ xuống sân đá banh, đương nhiên, có lẽ ở hạ xuống trong thời gian, 'Gió bức tường' sẽ từ từ thu nhỏ lại, thậm chí trực tiếp ảnh hưởng máy bay trực thăng bay lên, cho dù có thể thuận lợi rơi xuống đất, cũng chỉ có Tiền Thương Nhất có thể sẽ tiếp tục sống, hơn nữa khả năng này tương đương nhỏ. Một cái khác lựa chọn liền là tiếp tục bò lên cao, vẫn bò lên cao đến cực hạn độ cao, sau đó. . . Chờ đợi vận mệnh buông xuống.

"Xem ra điểm thứ ba căn bản không thể thực hiện được, còn lại người tuyển chọn đi." Thiên Giang Nguyệt đem lựa chọn cơ hội giao cho Tiền Thương Nhất.

"Ta còn có thể làm sao tuyển chọn?" Tiền Thương Nhất ngồi ở chỗ ngồi, "Ngoại trừ tiếp tục hướng lên trên, đã không có biện pháp khác, chẳng qua ta cho rằng vận may của ta nói tóm lại cũng tạm được, có lẽ lần này cũng có thể gặp dữ hóa lành."

"Ê, hiện tại kết quả là tình huống thế nào?" Người lái ở ghế phụ đầy mặt nghi ngờ.

"Vừa nãy rơi xuống đặc công, bởi vì thang treo đang đưa mà đụng tới cái gì, kết quả chân trái chịu từng mảng từng mảng cắt đứt, từ một điểm này có thể chứng minh chúng ta bị nhốt rồi. Vì lẽ đó, nếu như ta vừa nãy nâng lên chủ ý không được, vậy thì tiếp tục bò lên cao đi, liền bò lên tới bốn ngàn mét tốt rồi, này độ cao cần phải ở cực hạn độ cao bên trong phạm vi." Thiên Giang Nguyệt trả lời.

"Liên quan với điểm này, người không cần hướng về cấp trên của người báo cáo, nếu như chúng ta phán đoán sai lầm, vậy này chiếc máy bay trực thăng trên người không có bất kỳ người nào có thể sống sót, mà nếu như chúng ta phán đoán chính xác, thành công sống sót, coi như là hình phạt hoặc là cái gì khác, cũng chỉ cùng chúng ta có quan hệ, cùng các người không có bất cứ quan hệ gì." Tiền Thương Nhất mở miệng nói rằng, hần những câu nói này xem như là đưa điều khiển máy bay trực thăng hai người ăn một viên thuốc an thần.

Theo máy bay trực thăng từ từ bò lên cao, tầm nhìn càng ngày càng rộng rãi, chỉ có phía dưới cảnh vật cũng càng ngày càng mờ nhạt, xuyên qua tầng mây sau đó, máy bay trực thăng y nguyên tiếp tục hướng lên trên, chẳng qua ở bò lên cao trong quá trình đang đưa phạm vi cũng càng lúc càng lớn, dù sao đã vượt qua có thể ổn định lơ lửng độ cao.

Hai người hai bên trái phải từng người nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ.

Chân trời từ từ nổi lên màu trắng bạc, máy bay trực thăng phía dưới tầng mây như một mảnh trần ngập màu trắng gọn sóng biển cả, khi thì ung dung, khi thì chật chội, vẫn kéo dài tới cuối trời.

Tiền Thương Nhất dùng tay xoa xoa thủy tinh, "Ta trước đây chỉ ở hình ảnh trên xem qua cảnh sắc như vậy. Tuy rằng không tính là kinh điển, nhưng làm sinh mệnh thời khắc cuối cùng nhìn thấy cảnh đẹp, cũng coi như không tệ." Tiếng nói của hần âm thanh không lớn, càng như là nói cho mình nghe.

Cảm giác nguy hiểm như đứng ngồi không yên, nhưng là thân ở ngàn mét trên không hần, căn bản làm không là cái gì, chỉ có thể yên tĩnh chờ đợi kết cục buông xuống.

Máy bay trực thăng xung quanh bắt đầu xuất hiện ong ong âm thanh, hình như muốn tan vỡ rồi.

Người điều khiển cố gắng duy trì máy bay trực thăng ổn định, "Không được, không thể lại bò lên cao, đã đến cực hạn."

"Tiếp tục." Thiên Giang Nguyệt nói rồi hai chữ, bả vai hấn tựa ở trên vách khoang, con mắt liếc xéo ngoài cửa sổ, hai tay khoanh ôm ngực, thân thể cũng cuộn tròn lên.

Chi chi!

Thanh âm chói tai nhường trong phi cơ trực thăng tất cả mọi người đều lấp kín lỗ tai, tuy rằng cùng hơi một chút, nhưng mà từ tế quan sát vẫn như cũ có thể phát hiện, máy bay trực thăng vách ngoài đã bắt đầu mài mòn, dựa theo tốc độ như vậy, căn bản nếu không mấy giây, này chiếc máy bay trực thăng sẽ rơi rơi xuống mặt đất, kết cuộc nó một đời.

Hơn bốn ngàn mét trên cao không, sáng sớm luồng thứ nhất mặt trời đi tới Kỳ Thành.

Này sợi ánh mặt trời ở Tiễn Thương Nhất hai trong mắt người liền như cứu thế ánh sáng thiêng liêng như thế, mang đến hi vọng cùng sinh mệnh.

Thanh âm chói tai trong nháy mắt biến mất không còn tăm tích, tất cả hình như lại trở về bình thường.

Nhưng là, khi này một tia ánh mặt trời xuất hiện sau đó, bầu trời nhất thời lại đen kịt lại, thật giống như toàn bộ ánh mặt trời đều chịu che chắn như thế, tiếp theo, Tiễn Thương Nhất phát hiện ngoài cửa sổ hình như có món đồ gì, rất nhanh ánh sáng một lần nữa trở lại thế giới này, vậy màu đen cũng thuận theo xuất hiện ở Tiễn Thương Nhất trước mắt, căn cứ vậy hình dạng phán đoán, Tiễn Thương Nhất suy đoán khả năng này là một con rắn, nhưng là hấn căn bản không nhìn thấy toàn cảnh, con rắn này quá khổng lồ, tiếp tục vậy màu đen càng ngày càng xa, sau đó từ từ trở thành nhạt cuối cùng biến mất không còn tăm tích.

"Vừa nãy. . . Vừa nãy là. . ." Người điều khiển khiếp sợ rồi, vừa nãy xuất hiện đồ vật không nghi ngờ chút nào là một loại sinh vật nào đó, nhưng là hấn từ trước tới nay chưa từng gặp qua cũng chưa từng nghe qua có sinh vật gì có lớn như vậy, coi như là cá voi xanh, cũng có thể ở bên trong đại dương, mà không là. . . Bốn ngàn mét trên không.

"Kê đi những này! Nhanh chóng hạ xuống!" Thiên Giang Nguyệt hô.

Mặt trời từ từ dâng lên, đầu tiên là lộ ra một cái đầu, chỉ là hơi không chú ý liền phát hiện mặt trời đã dâng lên một nửa.

Máy bay trực thăng ở hạ xuống trong quá trình vẫn phát ra cọt kẹt tiếng vang, hình như không còn sống lâu nữa. Ở hạ xuống trong quá trình, người điều khiển liền lạc trung tâm chỉ huy, tiếp theo, dựa vào thông thạo kỹ thuật hạ xuống ở gần nhất bức bách giảm chút.

Tiến Thương Nhất hai người nhìn ngoài cửa sổ sắc mặt nặng nề cảnh sát, biết rõ bản thân mình tiếp theo sắp sửa đối mặt tình hình.

Theo cánh quạt ngừng chuyển động, hai người bị cảnh sát đề hướng về phía đặc biệt vì hai người chuẩn bị xe cộ.

"Có thể hay không. . . Nhường ta ngủ một hồi?" Thiên Giang Nguyệt hỏi một xem ra như là tổng chỉ huy cảnh sát, người này trên mặt chòm râu cạo đến rất sạch sẽ, cả người xem ra vô cùng gọn gàng nhanh chóng, người này chính là Tần Lạc.

"Ta sẽ để ngươi ngủ." Tần Lạc nói một câu, mặt không hề cảm xúc.

Rất nhanh, xe cộ liền mở ra đồn cảnh sát, hai người hai tay chịu cùm chặt, chịu trực tiếp đề đến phòng thẩm vấn, tách ra thẩm vấn.

Rõ ràng cảnh sát dự định đối với hai người tiến hành một nhọc thẩm vấn, một mặt là sự việc không thể kéo, mặt khác cũng là vì trút ra tức giận trong lòng.

Hai người từng người sắp xếp một nhà phòng thẩm vấn, cũng mỗi cái phái hai tên thẩm vấn viên.

"Hoặc Tôn, mời ngươi nói tường tận nói ba ngày trước chuyện đã xảy ra, càng tỉ mỉ càng tốt." Thẩm vấn Tiễn Thương Nhất thẩm vấn viên là một nữ cảnh sát, theo khí chất trên để phán đoán, cần phải thuộc về phụ nữ mạnh mẽ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Thay đổi người

Hiện tại thời gian là 9 giờ sáng khoảng chừng, bởi vì chỉ ở trên xe cảnh sát nghỉ ngơi qua, vì lẽ đó Tiễn Thương Nhất hiện tại vẫn cứ vô cùng uể oải, hai

mắt vẫn vện tia máu, miệng khô lưỡi khô, môi trắng bệch.

"Ta. . . Khát nước." Đôi mắt Tiền Thương Nhất giả dối nhìn ngời ở chính mình cách đó không xa thăm vẩn viên.

Thăm vẩn viên mở ra máy bộ đàm, hướng cấp trên bẩm báo qua đi, một cảnh sát cầm một bình nước suối đi vào.

Tiền Thương Nhất mở ra sau đó, một hơi uống một phần ba.

"Nước cũng uống, có thể bắt đầu nói rồi đi." Nữ cảnh sát dùng một loại xem kỹ ánh mắt nhìn Tiền Thương Nhất.

"Có thể hay không cụ thể một chút, ta từ nơi nào nói tới?" Tiền Thương Nhất xoa xoa khóe miệng tự mình.

"Liên theo người ba ngày trước buổi tối nói tới, người ở quán net Siêu Việt thời điểm." Nữ cảnh sát nhìn chăm chăm hai mắt Tiền Thương Nhất, không buông tha thứ hai bất kỳ nhất cử nhất động.

"Buổi tối ngày hôm ấy ta như thường ngày đi quán net trên tàu đêm, đầu tiên chơi sẽ game offline, kêu (Dục Tiên Duyên), trò chơi này cũng không tệ lắm!" Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất cười cợt, kết quả đối lấy một cái liếc mắt, "Chơi mệt rồi sau đó, ta mở ra tán gẫu phần mềm, bởi vì ta nghĩ tới chính mình ba ngày trước việc làm, tiếp theo, quán net ông đèn đột nhiên hồng rồi, sau đó. . ."

"Chờ đã, người ba ngày trước làm chuyện gì?" Nữ cảnh sát hỏi.

"Ta trả lời 'Ta nghĩ xem quý' bốn chữ, tuy rằng ta không tin, nhưng là đã từng cũng nghe qua rất nhiều truyền thuyết, có lẽ. . . Sẽ là thật sự đâu?" Tiền Thương Nhất gắng gượng con mắt.

"Nói tiếp."

"Chủ net đối xong ông đèn sau đó, vẫn là không sáng lên, liền có mấy người xuống máy đi rồi, nhưng mà ta còn không muốn đi, vì lẽ đó đi tìm chủ net muốn đèn pin cầm tay, chẳng qua chủ net nói cho tay ta đèn pin hồng rồi, chỉ có ngọn nến, ngay sau đó ta cầm ngọn nến trở lại chỗ ngồi của mình. . ."

Tiền Thương Nhất còn muốn tiếp tục nói, nhưng là lại bị thăm vẩn người đánh gãy.

"Hoặc Tôn, người tại sao muốn đèn pin cầm tay? Giống như có hay không đèn pin cầm tay đối với người lên mạng cũng không có bất luận ảnh hưởng gì a?" Nữ cảnh sát sờ sờ bên tai bộ đàm.

"Bởi vì. . . Ta sợ sệt. . ." Tiền Thương Nhất đáp.

"Sợ sệt?"

"Ừm, lẽ nào người không sợ quỷ sao?" Tiền Thương Nhất hỏi.

Nữ cảnh sát suy nghĩ một chút, "Tiếp tục."

"Ồ đi trở về chính mình chỗ ngồi thời điểm, ta phát hiện có một người không thấy, bởi vì hắn ở xem người lớn video, vì lẽ đó không khả năng đột nhiên không thấy, ngay sau đó ta đến gần vừa nhìn, liền phát hiện chỗ ngồi nửa đoạn xác chết, máu tươi đang từ mặt cắt nơi chảy tới mặt đất, mùi máu tanh vô cùng nặng." Tiền Thương Nhất làm bộ cố gắng nghĩ lại đáng vẽ.

"Nói tiếp."

"Lúc này ta nghe được tiếng gõ cửa, là theo WC phương hướng truyền đến, ngay sau đó ta như người chủ net báo cảnh sát sau đó liền hướng WC đi đến, vừa bắt đầu cửa nhà cầu không mở ra, ngay sau đó ta một chân đá văng cửa nhà cầu, phát hiện nam giới nửa đoạn trên xác chết, tay hắn đồng thời bắt được cổ chân của ta."

"Người là nói người chết lúc đó còn chưa chết?" Nữ cảnh sát hỏi một câu.

"Kỳ thực cùng chết cũng gần như, bởi vì ta rất hiếu kỳ trong cầu tiêu có cái gì, ngay sau đó liền đi tiến vào WC. . . Đi tới bồn toilet ngồi xổm bên cạnh sau, ta đột nhiên chịu một cái tay khô héo bóp lấy cái cổ. . ."

Nghe đến đó, nữ cảnh sát có vô cùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Tiền Thương Nhất, "Hoặc Tôn, không muốn ăn nói linh tinh, đây là thăm vẩn, người bây giờ nói đều có ghi chép."

"Ồ." Tiền Thương Nhất ngừng lại.

"Coi vậy đi, ta hỏi người đáp, có nghe hay không?" Nữ cảnh sát sờ sờ bên tai bộ đàm.

"Vấn đề thứ nhất, người tại sao muốn đánh lên cảnh sát?" Nữ cảnh sát hai tay mười ngón đan xen đặt lên bàn.

"Bọn họ đánh ta, ta. . . Sợ sệt vì lẽ đó đánh trả. . ." Ánh mắt Tiền Thương Nhất vô cùng bình tĩnh, như nói dối, nhưng là vừa không cách nào hoàn toàn khẳng định.

"Người đánh trả liền có thể đánh thắng?" Nữ cảnh sát cười lạnh một tiếng, dường như nghe thấy cười nhạo.

"Ta cũng không biết, có thể là bọn họ trước đây không có từng đụng phải a?" Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

Đừng!

Nữ cảnh sát tay phải vỗ vào trên bàn, rõ ràng tên này cảnh sát lúc này trị giá nộ khí đã vô cùng cao.

"Hoặc Tôn!" Nàng già tăng âm lượng.

"Đúng đúng đúng, lúc đó hẳn chính là như vậy, ta rõ ràng đều nói thật, nhưng là hẳn vẫn là chưa tin." Tiền Thương Nhất hơi co lại thân thể.

Lúc này, nữ cảnh sát sờ sờ bên tai bộ đàm, đồng thời con mắt nhìn mặt bàn gập gập đầu.

"Chúng ta tiếp tục thứ hai đề tài, người ở đánh lên cảnh sát sau đó đi nơi nào? Tại sao không trở về nhà?" Nữ cảnh sát tức giận giảm ít một chút, chẳng qua trong ánh mắt nhưng tràn ngập đối với Tiền Thương Nhất không tín nhiệm, hình như Tiền Thương Nhất nói bất kỳ lời nói cũng không thể thu lấy sự tin tưởng của nàng.

"Ta đi tìm Dịch Thiên Lôi. . ." Tiền Thương Nhất nói.

"Các người rất quen sao?"

"Cũng còn tốt." Tiền Thương Nhất gập đầu một cái.

"Nói một chút ngày thứ hai buổi tối chuyện đã xảy ra, ngay ở người tìm Dịch Thiên Lôi sau đó buổi tối ngày hôm ấy." Nữ cảnh sát nói tới chỗ này lại sờ sờ chính mình bên tai bộ đàm, "Theo tiến vào khu nhỏ Trường Lan bắt đầu nói." Nàng bổ sung một câu.

"Ta cũng không biết khu nhỏ Trường Lan bên trong xảy ra cái gì." Tiền Thương Nhất nhìn ánh mắt của đối phương nói rằng.

"Người làm sao sẽ không biết?" Nữ cảnh sát hỏi ngược một câu, "Cả tòa lầu người người biết không?"

Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

"Đỗ Y Huyền cùng Lữ Quỳnh ở nơi nào?" Nữ cảnh sát hỏi.

"Không biết, chúng ta tách ra."

"Vì sao lại tách ra? Các người là mấy người cùng nhau?" Nữ cảnh sát gần như tiếp ở Tiền Thương Nhất sau khi trả lời mặt.

"Bốn người, chúng ta tách ra nguyên nhân là phát hiện quý. . ."

"Đủ rồi!" Nữ cảnh sát đứng lên đến đi ra ngoài.

Trung tâm chỉ huy, Tần Lạc nhìn một chút thuộc hạ của mình, "Ngụy Thành Hòa, ta nhớ tới người tựa hồ đối với những chuyện này cảm thấy rất hứng thú, người đi thử xem."

"Ta. . . Ta không được." Ngụy Thành Hòa nhanh chóng xua tay.

"Bảo người đi người liền đi." Âm thanh Tần Lạc không lớn, nhưng là sắc mặt nhưng vô cùng chệnh lệch.

Biết mình cấp trên tính khí Ngụy Thành Hòa đương nhiên không dám vi phạm, hẳn xoay người hướng về phòng thẩm vấn đi đến.

Tiền Thương Nhất đợi có lẽ sau năm phút, phát hiện Ngụy Thành Hòa đi vào.

"Chào người a." Ngụy Thành Hòa lên tiếng chào hỏi.

"Cảnh sát Ngụy." Tiền Thương Nhất ngẩng đầu lên.

Ngụy Thành Hòa ngồi ở vừa nãy nữ cảnh sát ngồi ở vị trí, "Ta đến thẩm vấn người, chúng ta tiếp tục. . . Người nói các người rời đi nguyên nhân là phát hiện quý. . . Bây giờ cái, phát hiện quý cái gì? Cái này quý có cái gì đặc điểm?" Vừa vặn hỏi xong vấn đề, Ngụy Thành Hòa liền nghe đến bên tai bộ đàm truyền đến âm thanh Tần Lạc, "Người làm cái gì a?"

Ngụy Thành Hòa làm một cái vẻ mặt mỉm cười, không có trả lời.

"Đuổi giết chúng ta quý không hề là đồng nhất cái, nếu như chúng ta ở cùng một chỗ, trình độ nguy hiểm sẽ tăng lên rất cao, ngay sau đó liền tách ra, đối với mọi người đều tốt." Tiền Thương Nhất ngồi thẳng thân thể.

"Thật sao? Tài xế là chết như thế nào?" Ánh mắt Ngụy Thành Hòa đột nhiên thay đổi, thật giống như nhìn chăm chăm con mồi thợ săn như thế.

"Hắn quay đầu lại." Tiền Thương Nhất không có bất kỳ giấu giếm gì, hắn cũng không có ý định ăn giấu.

"Quay lại liền sẽ chết sao?"

"Biết, ta có thể giải thích cặn kẽ, ta gặp phải quỷ hồn xuất hiện ở hiện rõ thời điểm sẽ che chắn loài người ánh mắt, loài người cái gì đều không nhìn thấy, chẳng qua có một cái phạm vi, phạm vi này là một cái nửa đóng kín không gian, tỷ như một cái phòng hoặc là ô tô bên trong, nói cách khác, chỉ muốn rời phòng cùng rời đi ô tô, liền có thể khôi phục thị giác." Tiền Thương Nhất nói rồi rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: Lên án

"Người làm sao sẽ biết đến cặn kẽ như vậy?" Ngụy Thành Hòa không có như vừa nãy nữ cảnh sát như thế tức giận, mà là cảm thấy hứng thú vô cùng.

"Ta đoán." Tiền Thương Nhất nói, không đợi Ngụy Thành Hòa nói chuyện, hắn lại tiếp tục nói: "Có lẽ người không rõ ràng, trên thực tế đang bị phong khép thời điểm, sẽ có một vài thứ gì đó gây nên sự chú ý của người, nhưng kỳ thực sẽ không gặp nguy hiểm, không. . . Chỉ có thể nói trong thời gian ngắn sẽ không gặp nguy hiểm, kết quả có phải như vậy hay không ta cũng không thể xác định. Cứ như vậy, nếu như người rời phòng hoặc là rời đi ô tô, làm một lần nữa thu được thị giác thời điểm, tràn ngập lòng hiếu kỳ người làm chuyện thứ nhất khẳng định là quay đầu lại, tại là. . ."

"Dựa theo người lời giải thích, này hình như không hề là quỷ hồn, chỉ ít, ta trong ấn tượng quỷ hồn không phải như vậy." Ngụy Thành Hòa đem lời nói Tiền Thương Nhất đều nghe vào.

"Ta không biết, Giấu tên nói là 'Quỷ', chúng ta liền xưng hô như vậy. Chẳng qua ta có nghe qua không thể quay đầu câu chuyện, liền là đầu người cái cùng vai ba ly lửa, nếu như quay đầu lại sẽ tắt vai một ly, thế này quỷ liền có thể thừa lúc vắng mà vào."

"Người tin không?" Ngụy Thành Hòa trực tiếp đem bên tai bộ đàm cầm đi.

Thân ở trung tâm chỉ huy Tần Lạc mặt đều bị tức đen.

"Tin tưởng cái gì? Mặt sau câu chuyện vẫn là cái gì?" Tiền Thương Nhất hỏi ngược lại.

"Quỷ, người tin tưởng phía trên thế giới này có quỷ tồn tại sao?" Ngụy Thành Hòa chút nào không hề tức giận.

"Không phải ta có tin hay không vấn đề, ta đã gặp phải." Tiền Thương Nhất khẽ cười một tiếng.

"Vậy thì là tin?" Ngụy Thành Hòa vẫn nhanh chóng nhìn chăm chú điểm này.

"Ây. . ." Tiền Thương Nhất không có trả lời ngay.

Lúc này, Ngụy Thành Hòa đứng lên, "Nếu người tin tưởng, như vậy người tối hôm qua hành vi lại là xảy ra chuyện gì? Biết rõ ràng mình bị quỷ đuổi giết sẽ thương tổn người chung quanh còn đặc biệt chạy đến đường dành riêng cho người đi bộ, người là muốn giết người sao? Người biết có bao nhiêu người bởi người mà chết sao? Người biết hành vi của người đối với xã hội này mang đến bao lớn ảnh hưởng sao?"

Tiền Thương Nhất cúi đầu, không nói gì, ai cũng không có nhìn thấy nụ cười ở khóe miệng hắn.

"Có hai mươi hai tên cảnh sát bởi các người mà chết, còn tổn thất một chiếc máy bay trực thăng, báo hỏng một chiếc máy bay trực thăng, còn lại tổn thất ta còn không tính toán, biết rõ sẽ như vậy, người cùng Dịch Thiên Lôi tại sao còn muốn làm những chuyện này? Tại sao không nhanh chóng liên hệ cảnh sát? Tại sao không đem tất cả mọi chuyện đều nói cho cảnh sát? Nếu như các người tìm kiếm cảnh sát trợ giúp, sự việc căn bản sẽ không biến thành như vậy, ở rõ ràng biết hành vi của mình sẽ tạo thành những người còn lại cái chết tình huống vẫn như cũ đi làm, ta hoàn toàn có thể không cáo người gián tiếp cố ý giết người!"

Lúc này, Tiền Thương Nhất phát ra châm chọc tiếng cười nhạo, như ác quỷ của địa ngục.

"Ta cố ý giết người? Muốn nhớ các người đều làm cái gì? Ở thứ nhất lên án mạng xảy ra sau đó, ta liền phối hợp các người tiến hành điều tra, kết quả đâu? Các người làm cái gì? Các người muốn đem ta xem là tội phạm trực tiếp định tội, nếu như không phải ta chạy mất, có thể hiện tại ta rồi cùng những thứ kia người chết như thế, căn bản không khả năng còn ngồi ở chỗ này nói chuyện cùng người, coi như là cố ý giết người, cũng là các người đang cố ý

giết ta!"

"Ở ngày thứ hai, ta cho rằng có thể trốn rơi tất cả những thứ này, không nghĩ tới nguy hiểm vẫn là theo sát ta, các người ngồi ở chỗ này như một cái người không có chuyện gì như thế, coi như không có phá án thì thế nào? Chết người lại không phải các người, các người nhiều nhất coi trên mình mặc quần áo này, chẳng qua thay cái công tác làm lại từ đâu, mà ta đâu? Các người lại cân nhắc qua ý nghĩ của ta sao? Nhìn vừa nảy tên kia nữ cảnh sát, mỗi khi ta nghĩ nói cho nàng sự thực thời điểm, nàng đều cái gì sắc mặt? Dựa vào cái gì!" Tiền Thương Nhất nhấn mạnh.

"Trong tuyệt vọng, chúng ta có thể làm cái gì? Các người không phải muốn biết sao? Chúng ta đi chùa Thuận Hoà, không sai, nếu cảnh sát bảo vệ không được chúng ta, vậy chúng ta liền đi tìm thần phật che chở, làm vô số khách hành hương đều đang tìm kiếm thăng chức tăng lương, con cháu cả sảnh đường thời điểm, người biết chúng ta ở khăn cầu cái gì? Chúng ta vén vén chỉ là khăn cầu một cái người bình thường phát sinh, chúng ta chỉ muốn trở lại năm ngày trước, chỉ muốn đưa ngay lúc đó chính mình một bàn tay, các người hiểu không!"

"Tôi ngày hôm qua người cho là chúng ta tại sao muốn đi đường dành riêng cho người đi bộ, chúng ta chỉ là muốn cho mình một cái phong phú bữa tối, cho dù chết, cũng không muốn chết đến như vậy uất ức, hai người chúng ta chọn một nguyên bản món ăn, hai mươi người đều ăn không hết món ăn! Liền coi như chúng ta nhìn thấy cấm phát trên tin tức lệnh truy nã, chúng ta đều không có trốn, chúng ta bỏ đi, không muốn vừa tránh né quỷ hồn đuổi giết còn phải tránh né cảnh sát đuổi bắt."

"Sau đó thì sao? Các người làm cái gì? Làm ta cứu hai tên cảnh sát thời điểm, các người làm sao đối với ta? Các người lại nổ súng! Hừ hừ hừ hừ, coi như là một con lợn bị giết đều biết giãy dụa, tại sao ta liền muốn như vậy đem mạng của mình giao cho trên tay các người? Các người đã không muốn tin tưởng tất cả những thứ này, vậy ta liền đem sự thật nói cho tất cả mọi người, nhường tất cả mọi người biết —— chủ nghĩa xã hội quốc gia cũng có liên hoàn sát thủ!" Tiền Thương Nhất đem đầu xoay chuyển hướng về phía máy thu hình.

"Các người đã là kiên định người theo thuyết vô thần, ta liền đem quỷ thần đặt tại trước mắt các người, để cho các người trực tiếp nhìn thấy, để cho các người đối mặt chân chính hiện thực! Ha ha ha ha, nếu như các người còn chưa tin lời của ta nói, hoàn toàn có thể đi nhìn tới hôm qua sân đá banh, nhìn mấy bay trực thăng hải cẩu. Người cho rằng các người vẫn tin chắc lý thuyết là chính xác? Các người các loại hành vi cùng thời Trung cổ tôn giáo trọng tài khác nhau ở chỗ nào, đối với các người mà nói, ta liền là trên giá hình phạt thiếu sống nữ phù thủy."

"Cởi quần áo của các người, đổi thành áo choàng lại chiếu soi gương, suy nghĩ thêm các người ánh mắt khinh thường cùng tức giận vẻ mặt. Đã từng chịu các người cười nhạo tín ngưỡng người không phải là các người bây giờ sao? Các người làm tất cả cùng bọn họ lại có cái gì bản chất phân biệt? Lấy có càng càng cao thượng sao? Bởi vì tôn sùng thần đã biến thành vô thần? Dù thế nào thờ phụng cái gì, đều chẳng qua là ở lừa gạt mình thôi!"

Nói xong, Tiền Thương Nhất nhắm hai mắt lại.

Lúc này, Trầm Tĩnh mở ra cửa phòng thăm vấn, "Đừng xem xét, áp tải đi."

Ngụy Thành Hòa nhìn Tiền Thương Nhất, há mồm muốn nói cái gì, nhưng âm thanh gì đều không có phát ra.

Tiền Thương Nhất chịu hai tên cảnh sát áp hướng về trại tạm giam đi đến, khi đi ngang qua Ngụy Thành Hòa thời điểm, hần thấp giọng nói một câu, "Nếu như đêm nay ta chết rồi, nhớ tới nhường những thứ kia chịu ta cứu cảnh sát hàng năm thanh minh đến trên mộ ta tế bái!"

Ngụy Thành Hòa quay đầu, chỉ có thể nhìn thấy Tiền Thương Nhất kiên nghị bóng lưng.

Ngồi ở trại tạm giam trên giường, Tiền Thương Nhất ngơ ngác mà nhìn trước mặt cửa sắt, không qua mấy giây, buồn ngủ như thủy triều kéo tới, chịu đựng không tới hai giây, hai mắt của hắn rốt cục vẫn là khép lại.

Mở mắt lần nữa, Tiền Thương Nhất phát hiện ngoài cửa sổ ánh sáng đã vô cùng u ám, mà hần cái bụng cũng ục ục kêu lên.

"Mấy giờ rồi?" Tiền Thương Nhất đối với ngoài cửa hô to, "Có ai không?"

Tuy rằng không có bất kỳ đáp lại, nhưng mà Tiền Thương Nhất vẫn không có bỏ đi, cứ vậy đi, qua hai phút, một người cầm bữa cơm đi vào. Vần... vẫn... Người này đi vào sau đó, Tiền Thương Nhất phát hiện là người này là Khuất Đông.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Hoạt động bí mật

"Người mới vừa nói có thể thật không tệ, đem Ngụy Thành Hòa tên kia đều dọa dẫm." Khuất Đông cầm trong tay bữa cơm đưa cho Tiền Thương Nhất,

"Người yên tâm, ta cùng bọn họ không giống nhau, ta đã từng cùng người từng có như thế trải qua."

"Người cũng bị đuổi giết qua?" Tiền Thương Nhất tiếp nhận com tói.

"Không có, nếu như ta cũng bị trong miệng người quỷ hồn đuổi giết, cần phải sớm đã chết rồi. Ta đã từng từng nhìn thấy một khuôn mặt điên đảo mặt, ta hàng xóm liền là chịu 'Chúng nó' giết chết, đến hiện tại ta cũng không biết 'Chúng nó' là ai? Tại sao muốn giết người, nhưng mà chuyện này quá nhiều ta mười mấy năm, nếu như có thể tháo ra này một bí ẩn, ta nghĩ ta sẽ thu được sống lại." Nét mặt Khuất Đông vô cùng nghiêm túc.

"Người. . . Không lạnh sao?" Tiền Thương Nhất chỉ chỉ chân Khuất Đông, một đôi dép lao.

"Đừng nói những lời nhảm nhí này, các người vì để cho cảnh sát tin tưởng các người mà làm nhiều chuyện như vậy, khẳng định không phải vì đem những này người theo thuyết vô thần phê phán một phen, mục đích của các người kết quả là cái gì? Cảnh sát có thể đến giúp các người sao?" Khuất Đông không để ý chút nào.

"Người đi tìm Dịch Thiên Lôi không có?" Tiền Thương Nhất bắt đầu ăn.

"Vẫn không có, biểu hiện của hắn không có người khuếch đại như vậy, chẳng qua. . . Hắn so sánh người càng khó dây dưa, người mấy câu nói trực tiếp kết thúc thăm vấn, tốt xấu nhường bọn họ biết người rất khó chơi, Dịch Thiên Lôi thì lại như là một cái núp ở mai rùa trong rùa đen, cái gì đều là không biết, mềm không được cứng không xong." Trên mặt Khuất Đông vẻ mặt thuyết minh hắn đối với hai người cảm thấy rất hứng thú.

"Người kết quả là người nào?" Tiền Thương Nhất đang dùng com kê hờ hời một câu như vậy.

"Ta biết Ngụy Thành Hòa, là bạn bè của hắn, nhưng ta bản thân. . . Là một nghề tự do người." Khuất Đông ở giới thiệu chính mình thời điểm, tìm một cái nghe tới không sai danh từ.

"Cho nên bọn họ liền để người đến đưa com? Ta hiện rõ đang không có nói đùa tâm trạng." Tiền Thương Nhất nói với Khuất Đông.

"Ta dùng chút thủ đoạn." Khuất Đông chớp mắt nhìn.

Đặt máy nghe lén sao? Lại thêm máy thu hình, thì ra là như vậy. . . Như vậy người này kết quả là thuộc về cảnh sát một bên, vẫn là đến giúp đỡ ta? Hiện tại cảnh sát đối với ta vẫn cứ nắm thái độ hoài nghi, ta tùy tiện đem Trương hai chữ này nói ra, cảnh sát cơ bản sẽ không nhìn ta, coi như đi tìm, cũng cùng ta không bất kỳ quan hệ gì, Kỳ Thành không hề nhỏ, kêu Trương người có thể không ngừng một cái, bởi vì không tin duyên cớ của ta, bọn họ cũng sẽ không đi hàng tìm.

Dáng người. . . Gây trở ngại xương điểm này, không đúng, suýt chút nữa tính sai, cả người Trương đều nằm ở một loại chứng cuồng loạn trạng thái, tinh thần tình hình rất kém cỏi, đã như thế, coi như nguyên bản là bình thường đáng người, cũng sẽ bởi vì gặp phải chuyện như vậy mà trọng lượng cơ thể chợt giảm xuống, không hề là tất cả mọi người như như chúng ta, tồn tại sống sót khả năng tới.

Duyên Phận Bầu Trời liền là một cái ví dụ rất tốt, vèn vẹn ngày thứ ba, hắn liền gần như muốn sụp đổ. Có lẽ Trương không hề là mỗi ngày buổi tối đều gặp phải quỷ, nhưng mà tình cờ gặp mặt gặp một lần đối với hắn mà nói cũng là khó có thể chịu đựng sự việc.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

"Ta làm hết thấy đều là vì sống sót." Tiền Thương Nhất mở miệng, hắn những câu nói này không chỉ là nói cho Khuất Đông nghe, cũng là nói đưa đang dùng đặt máy nghe lén nghe trộm người nghe, "Ta có thể hiểu rõ cảnh sát tại sao không tin ta, có thể là. . . Ta thật không có biện pháp, tối hôm qua, ta sống sót cũng hoàn toàn là dựa vào vận may, bốn ngàn mét trên không, phát sinh bất kỳ bất ngờ ta đều không có sống sót khả năng tới."

"Ta hiện rõ một chút manh mối, người cũng có thể cũng biết, Giấu tên cùng cánh cửa địa ngục, tuy rằng rất giống ăn nói linh tinh, nhưng mà đối vị trí suy nghĩ, ta ngôn luận ở cảnh sát trong tai không phải là ăn nói linh tinh, ngược lại hiện tại cũng không có biện pháp khác, vì lẽ đó ta tin tưởng lời nói Giấu tên, tìm tới hắn nói 'Cánh cửa địa ngục' nói không chắc có thể sống sót."

"Như vậy sao?" Sắc mặt Khuất Đông nghi ngờ, "Cái kia, người phát hiện đầu mối gì?"

"Ta có thể có thể tìm tới Giấu tên thân phận thực sự, người khác ngay ở Kỳ Thành, chẳng qua đã chết rồi." Tiền Thương Nhất nói.

Lúc này, trung tâm chỉ huy người đầy mặt vui mừng.

"Người người bạn này kế hoạch không sai a, liền dụ ra đến rồi." Trầm Tĩnh vỗ vỗ vai Ngụy Thành Hòa.

Hạ Hồng Chấn không nói gì, từ khi hắn tối hôm qua chịu Tiền Thương Nhất cứu sau đó, cả người vẫn luôn nằm ở loại này không muốn mở miệng trạng thái.

"Khó nói. . ." Ngụy Thành Hòa lắc lắc đầu.

"Tiếp tục nghe, trước tiên đừng vui mừng." Vẻ mặt Tần Lạc hơi giảm bớt chút.

. . .

"Nếu là nếu như vậy, ngươi tại sao không trực tiếp cùng cảnh sát nói sao? Nói không chắc ngươi cung cấp manh mối này sau đó, cảnh sát liền sẽ tin tưởng ngươi, ngươi cũng không cần bị nhốt ở trại tạm giam." Khuất Đông nghe giọng hỏi.

Lúc này, Tiền Thương Nhất bữa tối cũng ăn xong, hất lau lau khoé miệng, "Nếu như bọn họ thật sự tin tưởng ta, như vậy liền cần phải đem ta thả ra ngoài, lập tức liền muốn đến buổi tối, đêm nay quý hồn cũng không biết sẽ là tình huống thế nào, bị vây ở chỗ này kết quả chỉ có một con đường chết."

"Ngươi không cung cấp manh mối, bọn họ làm sao sẽ tin tưởng ngươi đâu?" Khuất Đông hỏi ngược một câu.

"Đây chính là chỗ mâu thuẫn, cảnh sát từ đầu đến cuối cũng không muốn cùng ta trao đổi, ta không biết tại sao, rõ ràng tất cả mọi chuyện đều không thể dùng lẽ thường để giải thích, nhưng mà bọn họ vẫn là theo bản năng cho rằng ta là hung thủ, ta vô cùng không hiểu, lẽ nào bọn họ so với ta ngu xuẩn? Ta không tin." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

"Thế nào cũng phải có người phá vỡ cục diện bế tắc." Khuất Đông đầu lưỡi liếm liếm môi mình.

"Ta đã phá vỡ cục diện bế tắc, không phải sao?" Tiền Thương Nhất cầm trong tay mâm đưa cho Khuất Đông, đồng thời ở tay Khuất Đông lòng bắt đầu viết chữ, vì để cho Khuất Đông không đến nỗi chơi hư, hất nhất bút nhất hoạ viết đến vô cùng rõ ràng, đương nhiên tốn thời gian cũng tương đối dài, bởi vậy, ở thời gian này hất đồng thời mở miệng nói chuyện, "Kỳ thực, ta cũng rõ ràng bọn họ vì sao lại nghĩ như vậy, bởi vì mục tiêu không giống, ý nghĩ của bọn họ là giải quyết sự kiện lần này, mà ta là vì sống sót. Coi như cuối cùng không có bất kỳ biện pháp nào, bọn họ cũng hoàn toàn có thể lựa chọn đem chúng ta bốn người giết chết, có lẽ chúng ta sau khi chết, tất cả liền đều kết thúc, ai biết được?"

"Không thể nào?" Khuất Đông giả tăng âm lượng, đồng thời cũng biết đối phương ở trên tay mình viết chữ là cái gì, là một cái 'Trương' chữ.

"Kỳ thực ta có một cái suy đoán, chúng ta bốn người bỏ mạng cũng không thể kết thúc tất cả những thứ này, trái lại là một cái khác ác mộng bắt đầu." Tiền Thương Nhất thu hồi tay của mình.

"Có ý gì?" Khuất Đông đã muốn rời đi.

Hoặc Tôn viết chính là 'Trương' chữ, là họ, như vậy khẳng định còn có tên, xem ra hẳn là dự định nhường Dịch Thiên Lỗi nói cho ta, hẳn tin tưởng ta sao? Hẳn biết ta không phải là cùng cảnh sát một nhóm?

Khuất Đông nghĩ thầm.

"Ta cũng không rõ ràng lắm, lúc ẩn lúc hiện có cái cảm giác này, nếu như ngươi có thể nhìn thấy Ngụy Thành Hòa, có thể mang ta mới vừa nói nói cho hẳn, hi vọng bọn họ có thể hiểu ý nghĩ của ta." Sau khi nói xong, Tiền Thương Nhất ngồi trở lại trên giường.

"Tốt a." Khuất Đông gật đầu một cái, sau đó rời đi giam giữ gian phòng Tiền Thương Nhất.

Sau đó, hẳn muốn đi chính là giam giữ gian phòng Thiên Giang Nguyệt.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 208: Thả người

Cùng Tiền Thương Nhất không giống, Thiên Giang Nguyệt đối với Khuất Đông thích thì nói không thích thì thôi, kêu vài tiếng sau đó, Thiên Giang Nguyệt mới quay đầu lại, sắc mặt hẳn vô cùng trắng bệch.

"Đưa com." Khuất Đông run lên vai.

"Ta không đói bụng." Thiên Giang Nguyệt nhìn Khuất Đông nói rằng.

"Hương vị không sai, ngươi thử xem đi." Hết cách rồi, Khuất Đông đành phải đưa Thiên Giang Nguyệt nhảy mắt, hẳn tin tưởng đối phương nhất định có thể hiểu rõ ý nghĩ của mình.

"Ngươi đem đi đi." Thiên Giang Nguyệt nói.

". . . À, thật sự không ăn?" Khuất Đông hơi kinh ngạc.

"Coi vậy đi, người cho ta đi." Lúc này Thiên Giang Nguyệt xem ra vô cùng chán chường, giống như đối với tất cả mọi thứ đều không có hứng thú.

...

Sau năm phút, Khuất Đông rời đi trại tạm giam, hẳn đã thu được mình muốn tin tức.

Trương sao? Chỉ cần theo manh mối này tìm đi xuống, liền có thể tìm tới đáp án sao?

Khuất Đông ở trong lòng nói.

Đi tới trung tâm chỉ huy, Ngụy Thành Hòa đã đứng ở ngoài cửa.

"Thế nào?" Ngụy Thành Hòa hỏi.

Khuất Đông sau khi nghe, cười khẽ một tiếng, "Các người không phải đều biết sao?"

"Nhưng là bọn họ trước sau không muốn mở miệng." Hai tay Ngụy Thành Hòa bày ra.

"Ta đây cũng hết cách rồi, ta vẫn kiên trì ta nguyên lai ý nghĩ, ta nhận vì trong thân thể của bọn họ mặt đã không phải nguyên bản người, ta cũng đề nghị qua các người xem xét hỏi bọn họ một chút cơ bản tin tức, đương nhiên, không nhất định cần dùng. Hiện tại tình huống này, các người cũng không có thời gian, nếu như bọn họ nói tới chính là thật sự, như vậy đêm nay, chuyện nguy hiểm còn có thể phát sinh, không khả năng tiến hành thẩm vấn, chỉ có thể ngày mai tiến hành, có thể là... Ngày mai bọn họ không hẳn còn sống sót." Khuất Đông đem đặt máy nghe lén đặt ở trên tay Ngụy Thành Hòa.

"Người muốn đi đâu?" Ngụy Thành Hòa tiếp nhận đặt máy nghe lén.

"Ta không đi cái nào, đứng rồi, ta thật lòng đề nghị các người đem bọn họ thả, liền hiện tại tình huống này, bọn họ có thể nhiều sống một ngày liền là một ngày, pháp luật đối với bọn họ căn bản không có hiệu quả, bởi vì pháp luật không thể đối với người chết gây hình phạt." Giọng điệu Khuất Đông vô cùng nặng nề.

"Ngày không phải ta có thể chuyện quyết định." Ngụy Thành Hòa lắc lắc đầu.

"Tùy tiện." Khuất Đông vỗ vỗ vai Ngụy Thành Hòa.

"Người có nên đi vào hay không?" Ngụy Thành Hòa chỉ chỉ phía sau.

"Không đi, ta không hợp quần." Khuất Đông lắc đầu từ chối.

"Vậy... Người liền chờ ta ở bên ngoài đi." Nói xong, Ngụy Thành Hòa đi vào trung tâm chỉ huy.

Hắn ôm thử một lần thái độ, đem lời nói Khuất Đông chuyển cáo cho Tần Lạc, nhưng mà hắn biết, coi như là Tần Lạc, cũng không có thả người quyền lợi, trừ khi mặt trên ra lệnh.

"Kỳ thực mặt trên đã ra lệnh." Sắc mặt Tần Lạc rất không tốt.

"Vi... Tại sao?" Ngụy Thành Hòa rất kỳ quái.

"Người cẩn thận ngẫm lại liền hiểu, trước đây không phải xảy ra chuyện như vậy sao?" Khóe miệng Tần Lạc phác họa ra nụ cười.

"Thà đây dài câu cá lớn?" Ngụy Thành Hòa chớp mắt nhìn.

"Đúng, ta đã nhường Trầm Tĩnh cùng Hạ Hồng Chấn đi sắp xếp." Tần Lạc nói xong thở dài.

Ngụy Thành Hòa nhìn một chút trung tâm chỉ huy, đột nhiên trong lòng đối với tương lai có chút bi quan, hẳn đi ra cửa ở ngoài, nhưng hiện rõ Khuất Đông cũng không có chờ hắn, hắn chung quanh tìm tìm, cũng không có hiện rõ bóng dáng Khuất Đông, người bạn thân này hình như đã rời khỏi nơi này.

Trên xe taxi, "Trương, Kỳ Thành, tìm người này." Khuất Đông sau khi nói xong, cúp điện thoại, tiếp tục hắn đối với tài xế nói, "Phía trước giao lộ quẹo phải, sau đó sang bên dừng lại."

Lúc này, trại tạm giam bên trong.

Hạ Hồng Chấn mở ra giam giữ Tiễn Thương Nhất cửa sắt, "Đi thôi."

Tiến Thương Nhất tiếp nhận quần áo của mình, "Thả chúng ta sao?"

"Ừm, chẳng qua có ba cái điều kiện, thứ nhất không thể sinh lại chuyện tối ngày hôm qua; thứ hai, ban ngày thời điểm muốn đến đồn cảnh sát báo cáo; thứ ba, không thể rời đi Kỳ Thành." Hạ Hồng Chấn giống như làm theo phép như thế, biểu cảm trên mặt rất bình tĩnh.

"Ta biết rồi." Tiễn Thương Nhất đổi tốt quần áo, đi ra ngoài.

Ở cửa, hần gặp phải Thiên Giang Nguyệt, hai người liếc mắt nhìn, tiếp tục đi ra trại tạm giam cửa chính.

"Người làm sao cũng không tỉnh thần? Lẽ nào bị nóng nẩy ầm ứ chứng bệnh hay sao?" Tiễn Thương Nhất nhỏ nước bọt một câu.

"Ta không có chuyện gì, trước tiên đi đổi bản thân quần áo." Thiên Giang Nguyệt nheo mắt.

Hai người một lần nữa mua cho mình một cái quần áo, sau đó đem nguyên lai quần áo đưa cho kẻ lang thang. Tiếp theo, Thiên Giang Nguyệt đi tới buồng điện thoại, ném tiền sau đó, hần ấn xuống tám cái con số, đô đô đô ba tiếng sau, điện thoại nói được, đối diện truyền đến âm thanh Khuất Đông.

Nghe được địa chỉ sau đó, Thiên Giang Nguyệt cúp điện thoại.

Cách đó không xa, một chiếc bình thường xe riêng dừng lại ở một bên, "Ta cứ nói bọn họ rất lạnh lợi đi!" Trầm Tĩnh đối với chỗ kẻ bên tài xế Ngụy Thành Hòa nói.

"Bọn họ ở cùng ai gọi điện thoại?" Ngụy Thành Hòa nói ra chính mình nghi ngờ.

"Ta làm sao biết, người hỏi một chút kỹ thuật bộ phận không liên có thể lấy?" Trầm Tĩnh nói.

Ngụy Thành Hòa lấy điện thoại di động ra, gọi kỹ thuật bộ phận dây số, nâng lên ra yêu cầu của mình sau, liền cúp điện thoại.

"Bọn họ đi rồi, theo kịp đi." Trầm Tĩnh để tay xuống thẳng.

Cùng lúc đó, Khuất Đông đã đi tới chính mình thuê trong phòng, bên trong phòng đồ vật vô cùng ngăn gọn, trừ một chút thiết yếu phẩm chất ở ngoài, còn lại trạng sức phẩm đều không nhìn thấy, nhưng mà, ở căn phòng này trong, lại còn thả một máy vi tính.

Mở ra chính mình hòm thư sau, Khuất Đông bắt đầu download tư liệu.

"Trương. . ." Hần nhỏ giọng niệm ra.

Phần tài liệu này bên trong là Kỳ Thành hết thấy tên là Trương người tư liệu, tổng cộng có 126 người tên là Trương.

"Vậy thì phiền phức, cần càng nhiều điều kiện, xem ra chỉ có thể chờ đợi." Hai tay Khuất Đông ngón trở đan xen thả ở sau gáy.

Lúc này, điện thoại di động của hần tiếng chuông reo.

"Khuất Đông, người ở đâu?" Giọng điệu Ngụy Thành Hòa có chút không tốt.

"Ừm. . . Đang nghỉ ngơi." Khuất Đông suy nghĩ một chút.

"Người có phải là biết rồi cái gì?" Ngụy Thành Hòa gia tăng âm lượng.

"Không biết, ta chỉ là có chút mệt mỏi." Khuất Đông đem chân đặt ở trên bàn để máy vi tính.

"Lấy tính cách của người không khả năng đột nhiên rời đi, người nhất định là theo trên người hai người được đầu mối gì." Ngụy Thành Hòa hình như cho rằng hần có vấn đề.

"Người liền hiểu rõ ta như vậy?" Khuất Đông ngược hỏi một câu, "Nếu như người tìm tới ta, ta sẽ nói cho người biết." Nói xong, hần cúp điện thoại.

Một bên khác, Tiễn Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt tách ra.

Cảnh sát có xe, ở không biết kết quả có bao nhiêu người theo dõi thời điểm, đơn thuần đổi xe cũng không thể tránh né bọn họ, bởi vậy chỉ có thể. . .

Nghĩ tới đây, Tiễn Thương Nhất xoay người hướng về một cái lớn thương trường đi đến, này thương trường có năm tầng cao, càng quan trọng chính là có ba cái cửa ra vào.

Hần trực tiếp hướng đi một cái cửa ra khác, sau đó tìm một chiếc. . . Xe ôm

"Sự phụ, hiện rõ ở nơi nào kẹt xe?" Tiễn Thương Nhất hỏi.

"Quán cầu đường rất lấp kín. . ." Xe ôm tài xế đầy mặt nghi ngờ.

"Liền đi chỗ đó đi." Tiễn Thương Nhất ngồi xong sau đó nói rằng.

Xe ôm rất nhanh ra đi, sau đó hướng về quán cầu đường mở ra, mà ở xe ôm lân cận, có năm chiếc xe tài xế đều đem ánh mắt tìm đến phía Tiễn Thương Nhất.

Đi tới quán cầu đường, xác thực như xe ôm tài xế từng nói, con đường này vô cùng lấp kín, kẹt xe nguyên nhân chủ yếu là bởi vì đường vẫn cứ ở học,

mà con đường này có hai nơi lối ra đều bị che một nửa, vì lẽ đó phần lớn xe đều chặn ở lối ra.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Tên giả

Khuất Đông thật có thể tìm tới Trương Siêu sao? Nếu như tìm biết hắn có thể tìm tới, chúng ta cần gì phải cùng cảnh sát độ sức đâu? Chẳng qua nói đi nói lại, nếu như không cùng cảnh sát độ sức, chúng ta cũng không khả năng gặp phải hắn. Tuy rằng thông qua hắn có thể không cần lại lo lắng cảnh sát sẽ làm ra ngoài dự liệu sự việc, nhưng mà mục đích của hắn. . . Bản thân cũng rất đáng giá nghi ngờ.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Hắn lúc này đã rời đi xe ôm, chính mình đi vào đường nhỏ.

Dưới tình huống này, nếu như muốn tiếp tục lần theo dấu vết Tiền Thương Nhất, cảnh sát chỉ có thể phái người đi theo. Chẳng qua, lực lượng cảnh sát rất dồi dào, chỉ ít hiện tại rất dồi dào.

Có năm tên cảnh sát mặc thường phục theo con đường khác nhau đường theo dõi Tiền Thương Nhất, giữa bọn họ với nhau thông qua bộ đàm liên hệ.

"Đứng, mục tiêu lên xe, 56 đường, hiện tại chính xác đi tới hoa lan tiền đường, nhận được xin trả lời."

"Nhận được, xin mời tiếp tục theo dõi."

"Báo cáo, chúng ta chịu. . . Phát hiện."

"Mục tiêu ngồi lên xe taxi, chính xác đi tới ngựa hán đường."

"Mục tiêu mất, lặp lại một lần, mục tiêu mất."

"Nhìn thấy, ở tê gỗ đường, đang tại. . ."

"Làm sao?"

. . .

Lợi dụng cảnh sát không đồng bộ, Tiền Thương Nhất từ từ giảm bớt theo dõi nhân số mình, tiếp tục. . . Ra tay. Hắn nhìn nằm ở bên chân cảnh sát mặc thường phục, sau đó khom lưng đem bộ đàm đóng lại, tiếp tục hắn cầm quần áo mặc ngược, rồi đi tê gỗ đường.

Đi tới Khuất Đông nói tới địa điểm, hắn phát hiện Thiên Giang Nguyệt vừa vặn đang tại gõ cửa.

Hai người sau khi đi vào, Khuất Đông nói, "126 người, có cái gì sàng lọc điều kiện sao?"

"15 tuổi trở xuống, ba mươi tuổi ở trên có thể loại bỏ." Tiền Thương Nhất nói.

"Thân cao một m bảy mươi lăm trở lên." Thiên Giang Nguyệt bổ sung một câu.

Thông qua hai cái điều kiện này, nhân số nhanh chóng thu nhỏ lại đến 32 người.

"Trương Siêu đã chết rồi a?" Khuất Đông hỏi một câu.

"Đúng." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

Tiếp đó, Khuất Đông cảm ra điện thoại di động của mình, gọi trong tài liệu mặt số điện thoại, mở ra mười hai người dãy số, "Còn có hai mươi người, sắp xếp như thế nào từ?"

"Xem bức ảnh!" Thiên Giang Nguyệt cúi người xuống, "Cái này không phải, trên mặt tuổi trẻ đậm hơi nhiều, hai cái này không phải, quá xấu, nếu như có như thế xấu, nhất định sẽ có rất ấn tượng sâu sắc, cái này. . . Răng hô. . . Còn có. . ."

Cuối cùng, còn sót lại năm người.

"Tốt rồi, tìm đi!" Khuất Đông nói.

"Người muốn cùng chúng ta cùng một chỗ?" Tiền Thương Nhất hơi kinh ngạc.

"Nhanh chóng đến thôi." Thiên Giang Nguyệt chỉ chỉ trên tường đồng hồ.

Lúc này, một tiếng sấm nổ vang lên.

"Không đáng kể." Nét mặt Khuất Đông nghiêm túc.

Cùng lúc đó, Ngụy Thành Hòa chính xác mang theo thuộc hạ của mình chạy tới Khuất Đông thứ ba nơi ở, "Kẻ này, kết quả ở Kỳ Thành có bao nhiêu chỗ?" Nhường chủ nhà trọ mở cửa sau đó, bên trong phòng vẫn như cũ là không người.

"Coi vậy đi, thật không nghĩ tới bạn bè người cùng hai người kia làm ăn cùng nhau." Trầm Tĩnh lắc lắc đầu.

Ngay ở trước đây không lâu, kỹ thuật bộ phận báo cho chuông điện thoại rút ra dây số.

"Không có gì hay bất ngờ." Sắc mặt Ngụy Thành Hòa lạnh lẽo, nhìn về phía ngoài phòng, mưa lớn đổ ào ào, "Tuy rằng hắn đem thẻ điện thoại xuống, nhưng mà ta có thể đổi một góc mức độ suy nghĩ vấn đề, hai người kia không khả năng đột nhiên liền biết liên quan với Giấu tên manh mối, khẳng định là ở nơi nào thu được, đúng rồi. . . Ta nhớ tới trưa hôm nay Hoắc Tôn đã nói bọn họ đi chùa Thuần Hoài đề nghị thần linh che chở, trước ta cùng Khuất Đông cũng dự định đi chùa Thuần Hoài, nhanh chóng sau khi đến nhận được điện thoại của người, tiếp tục liền chạy tới đường dành riêng cho người đi bộ."

Nói tới chỗ này, Ngụy Thành Hòa lại bấm kỹ thuật bộ ngành, "Cho ta chùa Thuần Hoài người phụ trách số liên lạc số, lập tức!"

Một bên khác, ba người đã xuất phát.

Một tia chớp đánh sáng lên bầu trời đêm.

Cách đó không xa, đột nhiên xuất hiện một cái cô gái mặc áo trắng bóng lưng, tóc dài tới eo, cả người đều mờ mờ lung lung.

"Đi, đổi một bên!" Tiền Thương Nhất hô.

"Tại sao?" Khuất Đông hỏi, "Các người nhìn thấy cái gì không?"

"Một cái bóng lưng, người không nhìn thấy?" Thiên Giang Nguyệt trả lời đồng thời hỏi một vấn đề.

"Không. . ." Khuất Đông lắc lắc đầu, không cần phải nhiều lời nữa.

Khuất Đông mang theo Tiền Thương Nhất hai người đi tới lân cận bãi đậu xe, sau đó hần lấy ra chìa khóa xe.

"Lên xe." Khuất Đông đối với hai người tuyển ra tay.

Đạp cần ga một cái, xe cộ lấy siêu nhanh chóng tốc độ ở trong mưa chạy băng băng, đồng thời cũng nghênh đón một mảnh tiếng nắng.

Rất nhanh, ba người liền đến đến cái thứ nhất Trương Siêu vị trí, chẳng qua người này điện thoại Trương Siêu sở dĩ không gọi được là bởi vì hắn điện thoại đi động hai ngày trước hỏng rồi, đang tại học.

"Loại bỏ một cái." Thiên Giang Nguyệt nói.

Lại một tia chớp sáng lên, cô gái mặc áo trắng bóng lưng càng rõ ràng một chút, cũng càng gần hơn một chút.

"Ta cảm giác còn lại bốn người cũng đều không giống." Tiền Thương Nhất cau mày.

"Người là nói. . . Tên giả?" Thiên Giang Nguyệt cũng có loại này lo lắng.

"Rất có thể. . . Nếu như đúng là như vậy. . ." Tiền Thương Nhất nhìn ngoài xe như trút nước mưa to.

Lại chạy hai cái địa điểm sau đó, ba người y nguyên không có tìm được người bọn họ muốn tìm, đúng là cô gái mặc áo trắng bóng lưng càng thêm rõ ràng, chỉ là những này, Khuất Đông đều không nhìn thấy.

Một mặt khác, Ngụy Thành Hòa đang tại hướng về Tần Lạc báo cáo, "Đúng, Trương Siêu, khả năng này liền là Hoắc Tôn nói tới manh mối."

"Nhường chùa Thuần Hoài người cung cấp càng cận kề tin tức, chúng ta nhất định phải cướp ở trước mặt bọn họ!" Giọng điệu Tần Lạc có chút kích động.

Mưa to tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, làm ba người tìm tới người cuối cùng thời điểm, mưa cũng ngừng.

Kỳ Thành bầu trời đêm xuất hiện lần nữa trước mặt Tiền Thương Nhất.

Người cuối cùng cũng là sống, chính xác ở trong nhà xem tivi.

Tiền Thương Nhất nhìn chăm chăm cô gái mặc áo trắng bóng lưng, trong lòng vô cùng lo lắng.

"Ta nói, các người là không phải là bị giờ trò?" Khuất Đông ngồi chồm hổm trên mặt đất, trong lòng có một loại chịu thiệt cảm giác.

"Họ tên là giả, nhưng mà người không phải giả!" Thiên Giang Nguyệt nói.

"Xem ra lần này, chỉ có thể hoàn toàn thỏa hiệp." Tiền Thương Nhất muốn từ bản thân sáng sớm hôm nay chỉ trích, có chút buồn cười.

"Liên hệ Ngụy Thành Hòa đi." Thiên Giang Nguyệt nói với Khuất Đông.

"Nếu như liên hệ cảnh sát, các người có thể sẽ. . ." Lời nói Khuất Đông còn chưa nói hết liền bị cắt đứt.

"Ta biết, chịu vứt bỏ mà thôi, không có gì ghê gớm." Thiên Giang Nguyệt nói.

Khuất Đông đưa điện thoại di động thề mặc lên, sau đó gọi Ngụy Thành Hòa điện thoại.

"Ngụy Thành Hòa, ta có chuyện phải nói cho người." Khuất Đông nhìn một chút bên cạnh mình hai người.

"Trương Siêu sao? Ta đã biết là." Âm thanh Ngụy Thành Hòa rất lạnh lẽo, lúc nào cũng có thể cúp điện thoại.

"Không phải Trương Siêu, đó là tên giả." Khuất Đông nói.

"Cái gì?"

"Ta đã nghiệm chứng qua, đều không là. . . Trương Siêu không phải Giảấu tên. . ." Khuất Đông nói ra chính mình phát hiện.

"Người đừng nghĩ lại gạt ta." Ngụy Thành Hòa không tin Khuất Đông.

"Ta nhường bọn họ cùng người nói đi." Khuất Đông thấy điện thoại đưa cho Tiền Thương Nhất.

"Ta là Hoắc Tôn, Ngụy Thành Hòa, ta cần các người phải cảnh sát trợ giúp." Tiền Thương Nhất ở lúc nói chuyện, con mắt liên tục nhìn chăm chăm vào xung quanh.

"Cái gì trợ giúp?" Ngụy Thành Hòa hỏi.

"Tìm một người, đến liên quan nhân vật trọng yếu, chỉ có các người cảnh sát có thể tìm được, chỉ có các người. . ." Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi, "Khuất Đông không lừa người, Trương Siêu là giả tên."

"Giúp thế nào?" Giọng điệu Ngụy Thành Hòa mềm nhũn ra.

"Làm cho cả Kỳ Thành người giúp chúng ta tìm!" Tiền Thương Nhất nói.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210: Tiến triển

"Ý của người là?" Ngụy Thành Hòa cái cuối cùng chữ âm thanh lời rất dài.

"Rất đơn giản, lại như tối hôm qua các người truy nã như chúng ta, nhường người bình thường nhắc tới cung cấp tin tức, 'Trương' cái họ này tên là giả, nhưng mà 'Trương' người này là chân thực tồn tại, chỉ cần cung cấp hân đặc trưng, tin tưởng nhất định sẽ có thu hoạch. Còn hân đặc trưng, các người

có thể hỏi chùa Thuận Hoài người, bọn họ gặp qua." Tiền Thương Nhất sau khi nói xong , chờ chờ đối phương trả lời.

"Đêm nay có thể gặp mặt sao?" Một lát sau, âm thanh Ngự Thành Hòa truyền đến.

"Không thể, đã xuất hiện, chúng ta cũng không rõ ràng là món đồ gì. . ." Tiền Thương Nhất liếc mắt một cái cách đó không xa cô gái mặc áo trắng.

"Đợi lát nữa, biến thành người khác tán gẫu." Ngự Thành Hòa đột nhiên nói rằng.

"Ta là Tần Lạc, Hoắc Tôn, chúng ta có thể đáp ứng yêu cầu của ngươi, nhưng mà có điều kiện, trước ta đã nhường Hạ Hồng Chấn đã nói với ngươi, các ngươi phải tùy thời đều nằm ở có thể liên hệ trạng thái. . ." Tần Lạc lời còn chưa nói hết liền bị cắt đứt.

"Điểm này không làm được, ta không phải ở du lịch, mà là đang chạy trốn chết, đêm nay sẽ xảy ra cái gì, ai cũng không biết." Tiền Thương Nhất bác bỏ.

Điện thoại di động đổi diện một hồi yên lặng.

"Được, chẳng qua có một chút ta phải nhắc nhở các ngươi, nếu như các ngươi lại làm ra khác người động tác, sẽ chịu trực tiếp đánh gục." Giọng điệu Tần Lạc rất bình tĩnh.

"Ta biết rồi." Tiền Thương Nhất nhìn một chút bên cạnh Thiên Giang Nguyệt.

Điện thoại di động cắt đứt sau đó, Tiền Thương Nhất liền đưa điện thoại di động đổi cho Khuất Đồng, chẳng qua lại bị Khuất Đồng từ chối.

"Các ngươi cầm đi, vật này ta có chính là, thời gian còn lại các ngươi định làm như thế nào? Nếu như không có ý kiến gì, không bằng tùy tiện đi dạo." Khuất Đồng thờ dãi.

"Có thể." Thiên Giang Nguyệt gật đầu một cái.

. . .

Kỳ Thành Bệnh Viện Ba.

Một y tá chính xác ngăn ở hai tên người bệnh trước, "Hai vị quý cô, các ngươi nhất định phải xuất viện sao? Nhưng là thương thế của các ngươi căn bản không được, tùy tiện xuất hiện không chỉ sẽ tăng thêm tình trạng vết thương, thậm chí có thể lây nhiễm, có lẽ liền không chỉ là mặt vấn đề, có lẽ sinh mạng của các ngươi cũng sẽ phải chịu đe dọa."

Nàng ngăn cản hai người chính là Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình.

Lúc này, Ngô Đồng trên má phải xuất hiện có vài vô cùng sâu vết đao, bên trong thịt đều lẫn lộn đi ra, mà này vẫn là đã xử lý sau đó kết quả, cho tới Thập Lý Đình, mũi trở xuống một mảnh đỏ đậm, da gần như đều chịu đốt sạch sẽ. Hai người lúc này mặt trừ khi cố ý đi so với, bằng không căn bản không nhận ra là nguyên lai người.

"Chúng ta biết, xin đừng nên ngăn chúng ta nữa." Ngô Đồng mở miệng nói, âm thanh rất suy yếu.

"Nếu như các ngươi nhất định phải đi, mời trước tiên kí rồi phần này thỏa thuận." Một người khác y tá vội vã chạy tới.

Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình không có chút gì do dự.

Hai người đi đến đại sảnh nơi thời điểm, trong đại sảnh TV đang tại cảm phát một cái tin thời sự.

[. . . Nếu như có người biết, mời gọi phía dưới màn hình quần chúng tuyến hồng ngoại, mặt khác, cũng mời Đỗ Y Huyền cùng Lữ Quỳnh chủ động cùng cảnh sát liên hệ.]

"Truy nã, xoá bỏ?" Thập Lý Đình lúc nói chuyện, bộ mặt đau vô cùng đau đớn.

"Ừm. . . Xem ra Thương Nhất bọn họ thành công, mặt khác, nếu bày tin tức này , như vậy là có thể chứng minh Trương là giả tên, có cảnh sát hỗ trợ tìm người, chúng ta chỉ phải kiên trì một buổi tối là được rồi. . . Không, có lẽ nửa cái buổi tối là được." Ngô Đồng tình huống cũng chỉ so với Thập Lý Đình khá một chút.

"Chị Ngô Đồng, ngươi nói bộ phim này xong xuôi sau đó, hết thấy đều sẽ trở về hình dáng ban đầu, là thật sự sao?" Thập Lý Đình đụng một cái mặt của mình, nàng không dám nhìn tầm gương.

"Ngươi đã hỏi năm lần." Ngô Đồng nhìn màn ảnh ti vi, nhớ rồi đây số.

"Ta chỉ là muốn lại. . . Xác nhận một cái." Thập Lý Đình vô cùng vất vả.

"Nếu như ngươi lúc đó nghe lời của ta, sự việc căn bản là sẽ không thay đổi thành như vậy!" Ngô Đồng có chút kích động, chẳng qua vẫn là khắc chế chính mình, "Coi vậy đi, chúng ta trước tiên đi liên hệ cảnh sát."

...

Trung tâm chỉ huy.

Trầm Tĩnh đi tới bên người Tần Lạc, "Đỗ Y Huyền cùng Lữ Quỳnh tìm tới, chúng ta đưa ra gặp mặt yêu cầu, chẳng qua chịu mấy người đó từ chối, theo âm thanh để phán đoán, mấy người đó hình như tình huống rất không tốt, mặt khác, kiểm tra đến điện thoại là theo Bệnh Viện Ba cái khác buồng điện thoại đánh ra đến, xem ra mấy người đó bị thương."

"Chúng ta muốn tìm người đâu? Có hay không đầu mối gì." Tần Lạc hỏi.

"Vẫn không có. . ." Trầm Tĩnh lắc lắc đầu.

Cảnh sát số liệu đều là thông qua chùa Thuận Hoài cung cấp, chỉ bắt quá bọn họ 'Trương' ấn tượng không giống, thậm chí xuất hiện rất lớn sai lệch, chính vì như thế, cảnh sát hướng về người dân công bố số liệu tương đương mờ nhạt.

Lúc này, Ngụy Thành Hòa đi tới.

"Cục Tần, Hoắc Tôn bọn họ vừa nãy gọi điện thoại lại đây, nói có một cái hiện rõ." Chờ Tần Lạc đem đầu chuyển qua đến sau đó, Ngụy sáng sớm họp tiếp tục nói: "Bọn họ nói, Trương hoàn toàn không có lý do gì dùng tên giả, có lẽ có một khả năng, hấn sợ dĩ dùng tên giả, là bởi vì tên thật của hấn khó có thể mở miệng, nói đúng ra là họ."

"Vi lẽ đó?" Tần Lạc nghiêng đầu, chớp mắt nhìn.

"Vi lẽ đó Trương có thể tên xác thực là chỉ một cái " chữ, chỉ bắt quá hấn họ nhưng thay đổi, là một cái khó có thể mở miệng họ, ta đã nương kỹ thuật bộ phận tiến hành so với, có lẽ sẽ có một ít thu hoạch." Ngụy Thành Hòa tiếp tục giải thích.

"Ừm." Tần Lạc gật đầu một cái, xem như là khẳng định Ngụy Thành Hòa cách làm, nhưng mà hấn nhưng không có nhiều lời, giống như có tâm sự của mình.

...

Một bên khác, Tiền Thương Nhất ba người đang tại Kỳ Thành trung chuyển vòng.

"Thế nào rồi?" Khuất Đông vỗ vỗ tay lái, hấn cái gì đều không có nhìn thấy, mà chính là không có nhìn thấy, mới càng làm cho hấn căng thẳng, dù sao, không nhìn thấy nguy hiểm mới là trí mạng nhất.

"Người nói cô gái mặc áo trắng bóng lưng? Càng ngày càng gần, cũng càng ngày càng rõ ràng. Nói đi nói lại, người nên có thể đi được chưa? Ở tại bên người chúng ta đối với người không có bất kỳ chỗ tốt nào, mà chúng ta cũng không nhất định có thể cứu được người." Tiền Thương Nhất cũng không có ngừng suy nghĩ, nhưng là vền vẹn một cái bóng lưng, có thể suy nghĩ cái gì đi ra? Coi như lại xác định, cũng đều là suy đoán.

"Cảnh sát có cái gì tiến triển?" Thiên Giang Nguyệt ngồi ở chỗ ngồi phía sau.

"Không cái gì tiến triển, đưa ra điều kiện quá mờ nhạt, hai mươi tuổi tuổi tác khoảng cách, 150 cm chiều cao khoảng cách, ngoại trừ giới tính nam số ít mấy cái có thể xác định tin tức ở ngoài, cũng chỉ có thể thông qua 'Trương' một tháng trước hành vi đến lần theo dấu vết, tỷ như bệnh viện. . ." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

Cùng ngày hôm qua so với, tới hôm nay đến hiện tại đều không có bất kỳ nguy hiểm nào.

Cô gái mặc áo trắng xuất hiện đối với bọn họ không có bất luận ảnh hưởng gì, nếu như nói vừa bắt đầu còn có kinh hãi tác dụng ở ngoài, như vậy ở hai người tiếp nhận rồi điểm này sau đó, có thể nói cùng không khí không khác.

Lúc này, điện thoại Khuất Đông vang lên, hiện tại này điện thoại chính xác nắm tại trong tay Tiền Thương Nhất.

"Alo? Cái gì? Họ Cơ, cơ xương cơ sao?" Tiền Thương Nhất nhìn một chút ngoài cửa xe, mưa to sau đó nhưng hai bên đường lớn xanh hoá thực vật có vẻ cơ hội sống dạt dào.

"Không, chữ Kê trong công kê mẫu kê." Âm thanh Ngụy Thành Hòa theo điện thoại một bên khác truyền ra, "Chúng ta đã tìm tới địa chỉ của hấn, hiện tại chính xác đi tới."

"Địa chỉ nói cho chúng ta." Tiền Thương Nhất nói.

Ngụy Thành Hòa không nói gì.

"Nghe rõ, Ngụy Thành Hòa, đây là hợp tác, chúng ta không muốn làm qua giới hạn sự việc, lần sau chết liền không nhất định là dân thường." Tiền Thương Nhất nhỏ giọng.

"Được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Ký hiệu

"Sắc Phở đường số 22." Ngụy Thành Hòa một lát sau mới nói ra địa chỉ.

"Đỗ Y Huyền hai người liên hệ được sao?" Tiền Thương Nhất rốt cục vẫn là hỏi.

"Liên hệ được, làm sao?"

"Địa chỉ cũng nói cho các nàng biết." Tiền Thương Nhất nói.

"Có thể, tương tự, nếu như các người có bất luận phát hiện gì, cũng phải ngay lập tức thông báo cảnh sát." Ngụy Thành Hòa mặt sau bổ sung điều kiện có vẻ trắng bệch vô lực.

"Nhất định." Tiền Thương Nhất cúp điện thoại.

Khuất Đông khi nghe đến địa chỉ sau đó, lập tức lái về Sắc Phở đường.

Nguyên bản bởi vì không có mục đích, tốc độ xe, ở biết Sắc Phở đường sau đó, Khuất Đông một chân chân ga gần như đạp tới cùng, trực tiếp thỏa mãn siêu tốc điều kiện.

Lúc này, Tiền Thương Nhất nói một câu, "Mau hơn chút nữa."

"Người là người thứ nhất nói lời này." Khuất Đông cười cợt.

Nhưng là Tiền Thương Nhất nhưng không có đáp lại, chỉ là nhìn mình chăm chăm phải phía trước.

Rất nhanh, Sắc Phở đường liền đến.

Tiền Thương Nhất sau khi xuống xe, nhìn thấy hai chiếc xe cảnh sát.

Số 22 nhà lầu là một đóng hai tầng cao căn nhà, theo vách tường màu sắc để phán đoán, nhà này căn nhà có thể đã có ba mươi năm nhà tuổi. Sắc Phở đường đây rầy một loại cũ nát cảm giác, lại như đang tại mục nát cây khô, cùng Kỳ Thành hoàn toàn không hợp.

"Các người cũng tới? Tốc độ còn rất nhanh." Trầm Tĩnh đối với Tiền Thương Nhất nói trước.

"Trực tiếp phá cửa đi, đừng lãng phí thời gian." Tiền Thương Nhất nói.

Khuất Đông cùng Thiên Giang Nguyệt cũng chạy tới.

"Cái kia. . . Ta có cần hay không. . . Lảng tránh?" Trầm Tĩnh nuốt ngụm nước bọt.

"Như vậy tốt nhất, trước tiên giúp chúng ta phá cửa đi." Tiền Thương Nhất nói.

Trầm Tĩnh gạt đầu một cái, thuộc hạ của hắn sau khi nhìn thấy, rất nhanh sẽ đem cửa phá tan rồi.

"Chúc người nhiều may mắn." Trầm Tĩnh bỏ lại bốn chữ sau đó liền rời đi.

Ồ đã rồi xa Tiền Thương Nhất đợi người sau, Trầm Tĩnh lấy ra điện thoại di động của mình, "Ngụy Thành Hòa! Người có phải là muốn hại chết ta?"

"Bình tĩnh. . . Bình tĩnh. . ." Ngụy Thành Hòa đưa điện thoại di động cầm xa rồi lỗ tai của mình.

Tiền Thương Nhất tiến vào bên trong đem đèn mở ra, tiếp theo, một luồng ghê tởm truyền đến, chẳng qua không phải xác thối, mà là một loại hỗn hợp hương vị mùi lạ, vô cùng kỳ quái, cũng vô cùng khó ngửi.

"Người cũng phải theo tới sao?" Thiên Giang Nguyệt liếc mắt nhìn bên cạnh Khuất Đông.

"Vấn đề này không cần hỏi lại, chúng ta liền là thời khắc này." Khuất Đông trả lời không có chút gì do dự.

"Lầu hai có âm thanh. . ." Tiền Thương Nhất đi tới cầu thang một bên.

"Giống như là ở cất cao giọng hát, lên đi." Thiên Giang Nguyệt nói.

Ba người cùng lên lầu, theo phương hướng âm thanh truyền tới tìm tới một căn phòng ngủ, cửa phòng ngủ che đầy, Tiền Thương vừa mở cửa ra, bên trong đen kịt một màu, hắn ở cạnh cửa tìm thấy công tắc đèn, đem trong phòng đèn chiếu sáng mở ra, tiếp tục hắn nhìn thấy một bộ khác thường khô gầy xác chết, thi thể này đang bị treo ở giữa không trung, nhưng là kỳ quái chính là, ở xác chết phía trên không có bất kỳ dây thừng, cùng phim tuyên truyền trong xuất hiện hình ảnh giống như đúc.

Giá phòng bên trong chính xác thả Đại bi chú, nhường cả phòng đều đầy rẫy mùi vị quái dị.

"Đây chính là Trương Siêu? Không, phải nói là Kê Siêu?" Thiên Giang Nguyệt nói một câu.

"Đừng quan tâm tên nữa." Tiền Thương Nhất đi vào trong phòng.

Ngoại trừ một cái giường ở ngoài, khiến người chú ý nhất liền là bên trong gian phòng máy tính, xem ra vô cùng cũ nát, PC quạt âm thanh vô cùng lớn, có thể đã dùng năm năm trở lên, mà máy tính vị trí ngay ở xác chết ngay phía trước.

Thiên Giang Nguyệt đẩy một cái xác chết, phát hiện căn bản không đẩy được, giống như chịu món đồ gì cố định lại như thế.

"Cánh cửa địa ngục đâu?" Khuất Đông hỏi.

"Kê Siêu. . . Coi vậy đi, ta vẫn là kêu Trương Siêu đi, hắn nói ở trên bàn của hắn có ghi, ta nghĩ hắn nói trên bàn cần phải chỉ chính là máy tính bàn." Tiền Thương Nhất đi tới trước bàn máy vi tính, xác thực phát hiện một bản ghi ghép bốn, hắn mở ra, tờ thứ nhất trên là viết ký tên các loại về linh tinh, như là nhằm chán thời điểm giết thời gian việc làm.

Khuất Đông cùng Thiên Giang Nguyệt đều đi tới trước bàn máy vi tính.

Lúc này, Tiền Thương Nhất tăng đến tờ thứ hai, y nguyên là không có ý nghĩa về linh tinh.

Thiên Giang Nguyệt giật giật chuột, trên màn ảnh máy vi tính âm nhạc máy truyền tin đang tại truyền phát.

"Quá chậm." Khuất Đông nói.

Tiền Thương Nhất chớp mắt nhìn, cảm thấy được chính mình thật có chút chậm, hắn suy đoán có thể là trước đó bộ phim để lại thói quen, "Người tới đi." Hắn đem notebook đặt ở trên tay Khuất Đông.

Khuất Đông tiếp nhận notebook, không có chút gì do dự, lại như là tìm tự điển như thế lật lên, lúc mới bắt đầu là từng tờ, gần như không hề dừng lại một chút nào, sau đó hai, ba trang cùng một chỗ tăng, cuối cùng, hắn ở thứ hai đếm ngược trang phát hiện một chút manh mối, "Là cái này sao?" Hắn đưa hai người xem.

"Chắc là vậy." Tiền Thương Nhất gật đầu.

Lúc này, Thiên Giang Nguyệt đơn giản thao tác một cái, chuyển qua đến desktop, desktop liền là bình thường màu xanh dương đậm, không có bất kỳ đặc điểm, mà desktop biểu tượng cũng đều là hệ thống tự mình mạng biểu tượng, không có bất kỳ chỗ đặc biệt.

Lúc này, Tiền Thương Nhất lại tăng một tờ, nhìn thấy một chút chữ.

"Chỉ cần đem những nội dung này đưa vào đến máy tính cuốn sổ trong, là có thể mở ra cánh cửa địa ngục. . ." Tiền Thương Nhất nói ra, "Ta thử rất nhiều lần, thế nhưng là không có bất kỳ tác dụng gì, vấn đề kết quả xuất hiện ở nơi nào? Có lẽ là ta hiểu rõ sai rồi? Nhưng là, cái trang web kia đã không tìm được, bất kể như thế nào đưa vào đều vô dụng. Ta phát hiện, hóa ra là như vậy, ta rốt cục có thể thoát khỏi chúng nó, ta có thể biết tất cả sự thật."

"Đáng chết, lại là loại này mơ hồ." Khuất Đông mắng một câu.

"Phía trước nội dung chẳng qua hai trăm cái ký tự, rất dễ dàng đưa vào, trước tiên thử xem tốt rồi." Tiền Thương Nhất nói.

Thiên Giang Nguyệt đem cuốn sổ mở ra, chỗ trống trang xuất hiện ở ba người trước mặt.

"Người đến đưa vào đi." Tiền Thương Nhất đem notebook đưa cho Thiên Giang Nguyệt.

Thiên Giang Nguyệt ngồi ở trên ghế, hai tay đặt ở trên bàn phím, vô cùng nhanh nhẹn đem notebook trên ký tự đưa vào.

Những chữ này đánh dấu mới đầu là mấy cái đặc biệt ký hiệu, tỷ như ký hiệu phần trăm đôla Mỹ ký hiệu vân... vân, khoảng chừng đưa vào mười mấy cái khoảng chừng. Tiếp theo hàng thứ hai là một chút đơn giản hàm số, trình tự lựa chọn cùng tuần hoàn tổng hợp hàm số, có lẽ liền là tuần hoàn bên trong tiến hành lựa chọn, sau đó đang lựa chọn chi nhánh trong tiến hành trình tự thực hiện.

Mặt sau là một chút chữ cái Hy Lạp, toàn thể kết cấu xem ra cùng toán học tính toán kiểu vô cùng giống nhau, sau đó sẽ là liên tiếp con số, tổng cộng có 32 vị, những chữ số này trong lúc đó không có bất cứ liên hệ nào, chỉ ít ba người không có phát hiện cái gì liên hệ.

"Hoàn toàn không ý nghĩa, cuốn sổ không khả năng ẩn giấu cửa sau hoặc là trùng màu, chỉ có ngần ấy lớn phần mềm." Khuất Đông vô cùng nghi ngờ.

Tất cả đưa vào sau khi xong, cái gì đều không có xảy ra.

"Cùng notebook trong viết giống như đúc, xác thực không có hiệu quả." Thiên Giang Nguyệt nói.

"Ừm . . . Lại đi đường sai nữa rồi, chẳng qua nói đi nói lại, cũng chính bởi vì thành công, vì lẽ đó Trương Siêu mới sẽ là tình huống bây giờ." Tiễn Thương Nhất thở dài.

"Có thể hay không. . ." Khuất Đông có chút do dự, "Đem Đại bí chủ đóng."

Thiên Giang Nguyệt cũng không có mở miệng, trực tiếp đóng lại âm nhạc máy truyền tin.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ, phát hiện cô gái mặc áo trắng bóng lưng chính xác kẻ sát cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 212: Cánh cửa địa ngục mở ra

"Càng ngày càng gần." Tiễn Thương Nhất nói.

"Cái gì càng ngày càng gần? Là người nói bóng lưng?" Khuất Đông theo ánh mắt Tiễn Thương Nhất nhìn lại, chỉ là trong mắt hấn nhưng không có nhìn thấy bất kỳ khác thường gì, ngoài cửa sổ, hết thấy đều cùng với trước giống như đúc, không có bất kỳ khác biệt.

"Có muốn hay không đi?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Ta phỏng đoán đi cũng vô dụng, còn không bằng ngắm nghĩ thêm Trương kết quả là thế nào. Biến thành như vậy." Tiễn Thương Nhất chỉ chỉ vẫn cứ treo lơ lửng ở giữa không trung xác chết.

"Hắn chẳng qua là một người bình thường, rõ ràng hắn nghĩ biện pháp cần phải chiều hướng tại suy nghĩ đột nhiên thay đổi một loại." Thiên Giang Nguyệt nhìn trên màn ảnh hấn vừa nãy đưa vào số liệu, nhưng là nhưng không có tâm tư.

"Chúng ta trước tiên làm như thế một cái giả thiết, giả thiết những này số liệu có thể tìm tới cái gọi là cánh cửa địa ngục, mà ở trong mấy vi tính, những này số liệu là lấy cơ sở hai hình thức tiến hành tích trữ, nói cách khác, toàn bộ đều là o cùng 1, đã như vậy, như vậy ở mấy tính triển khai trong nhiều năm như vậy, nhất định sẽ chịu người còn lại hiện a?" Tiễn Thương Nhất nói.

"Người vừa nói như thế, ta nghĩ đến một chuyện, bất kể là cảnh sát vẫn là ta, đều đối với 'Giấu tên' tiến hành điều tra, nhưng là kết quả nhưng vô cùng kỳ quái, Ngụy Thành Hòa bên kia được kết quả là Giấu tên bản thân liên tồn tại tại trong mấy vi tính, nói cách khác, hấn ở trên màn ảnh số liệu cũng không phải từ mặt khác một máy vi tính truyền tới, mà là trực tiếp xuất hiện ở trên monitor mặt. Ta điều tra kết quả thì lại là. Hỗ trợ người trực tiếp cho ta một cái cảnh cáo, sau đó liền từ bỏ." Khuất Đông trái tay sờ cằm của mình.

Lúc này, bên trong ba người thân thể run lên.

Tiến Thương Nhất ngẩng đầu, hiện cô gái mặc áo trắng đã đứng ở bên cửa sổ trên, liền ở bên trong phòng, mà cô gái mặc áo trắng bóng lưng lân cận cũng có một vòng móng lưng màu xanh dương trắng vòng sáng.

"Chẳng lẽ nói. . ." Thiên Giang Nguyệt đem notebook phóng to, để cho chỗ trống mặt lấp kín nguyên cái màn ảnh.

"Bút." Tiễn Thương Nhất đọc lên cái chữ này, tiếp tục ở trước bàn máy vi tính không ngừng tìm kiếm lên, "Tìm tới." Hấn theo trong ngăn kéo tìm tới một nhánh dầu tính bút, tiếp tục lập tức đem dầu tính bút giao cho Thiên Giang Nguyệt, "Thử xem."

Thiên Giang Nguyệt ở tiếp nhận dầu tính bút đồng thời, cũng đem một nhánh viết ký tên đặt ở trên tay Tiễn Thương Nhất.

"Người đây là?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Luu lại cái mạnh mẽ đi." Giọng điệu Thiên Giang Nguyệt bình tĩnh.

"Cũng tốt." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái, cầm lấy viết ký tên ở trên sổ tay viết lên, mà đồng thời, Thiên Giang Nguyệt cũng bắt đầu dùng đầu tính bút ở trên màn ảnh máy vi tính viết.

Bởi vì Tiền Thương Nhất lưu lại nhắc nhở chỉ có rất một câu nói đơn giản, hắn viết xong sau đó liền đem notebook đặt ở trước mặt Thiên Giang Nguyệt.

Khoảng chừng viết đến một nửa thời điểm, Khuất Đông hàm răng đột nhiên bắt đầu run lên, "Làm sao đột nhiên như thế lạnh?"

"Hắn là nữ mặc đồ trắng hiệu quả." Tiền Thương Nhất chà xát tay.

Lúc này, tay phải Thiên Giang Nguyệt bút đột nhiên rơi tại trên bàn để máy vi tính, "Tay ta đông cứng."

Nghe được câu này sau, Tiền Thương Nhất không do dự, tiếp nhận đầu tính bút ở trên màn ảnh máy vi tính viết lên, mà khi hắn bắt đầu viết thời điểm, mới hiện viết chữ thật sự vô cùng vất vả.

"Lẽ nào không có cách nào tránh khỏi sao?" Khuất Đông lùi về sau hai bước, hắn thực sự chịu đựng không chịu được.

"Khẳng định có, chỉ là. . . Chúng ta không biết mà thôi." Tiền Thương Nhất hiện tay phải tự mình khớp đốt ngón tay nơi có chút đau đớn, bắt đầu đi, hắn đành phải đổi tay trái tiếp tục viết.

Làm cái cuối cùng con số viết xong sau đó, màn hình bắt đầu sinh biến hóa.

Nguyên bản lưu lại ở trên màn ảnh ký tự bắt đầu chậm chạp run run, giống như sống lại như thế, tiếp theo, những chữ này đánh dấu đột nhiên biến hóa lớn hơn một vòng, tiếp tục chậm chạp lọt vào trên màn hình, thật giống như chìm vào đi như thế. Tiếp theo, nguyên bản chỗ trống notebook trên che kín ký tự.

"Có. . . Có. . . Thế. . . Thế. . . Thế." Thiên Giang Nguyệt nói một câu.

Lập tức, màn hình máy vi tính trong notebook đột nhiên bắt đầu chòng chát lên, thật giống như đối với lỗ giấy trắng như thế, mà khi notebook chòng chát đến một nửa thời điểm, toàn bộ máy tính desktop cũng bắt đầu chòng chát lên, tràn ngập lập thể cảm giác. Rất nhanh, một cái do notebook cùng máy tính desktop chòng chát qua đi màu trắng 'Con đường' xuất hiện ở trên màn ảnh, mà ở đây cái vẫn kéo dài tới phương xa hai bên đường lớn, là vô biên vô hạn dung nham, thật giống như một mảnh do dung nham tạo thành biển cả.

Mà lạnh lẽo cảm giác cũng càng mãnh liệt, thậm chí có một loại nhói nhói cảm giác.

Lúc này, trong màn ảnh góc nhìn bắt đầu di chuyển, theo con đường vẫn đi tới, vẫn đi tới.

'Con đường' càng ngày càng hẹp, đến mặt sau thậm chí đã biến thành một cái dây nhỏ, nhưng là góc nhìn vẫn không có ngừng di chuyển, trái lại mức độ càng lúc càng nhanh, làm ba người sắp không chịu đựng được thời điểm, góc nhìn đột nhiên dừng lại, trong màn ảnh, xuất hiện một cánh cửa lớn, nhưng là cánh cửa này nhỏ vô cùng, thậm chí còn không có một cái hàng chuột lớn.

"Cái..Cái gì. . . Quý?" Khuất Đông thực sự không chịu được, đem chân trên giường che ở trên người mình, nhưng là lại không có bất kỳ hiệu quả nào, chỉ ít chính hắn là cho là như vậy.

Hắn vừa vịn nói xong, trên màn ảnh góc nhìn lần thứ hai bắt đầu di chuyển, lần này mức độ so với trước mức độ còn nhanh hơn.

Cửa, cũng ở từ từ phóng to, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Nếu như dùng tỉ lệ đến tính toán, có thể cánh cửa này độ cao có hơn mười nghìn mét cao.

Theo trong màn ảnh góc nhìn đến gần, cánh cửa này cũng bắt đầu từ từ mở ra, nhưng mà mức độ vô cùng chậm, mở ra hồi lâu cũng chỉ mở ra một cái khe, khe hở một bên khác là như mực giống như đen nhánh.

Lúc này, Tiền Thương Nhất hiện cô gái mặc áo trắng bóng lưng đã xuất hiện ở máy tính phía sau, khoảng cách ba người chỉ có không tới 1 mét khoảng cách. Tiếp theo, cô gái mặc áo trắng bắt đầu xoay người, hình như ba người đã thỏa mãn có thể làm cho nàng xoay người điều kiện.

Nhưng mà, làm cô gái mặc áo trắng bắt đầu lúc xoay người, Tiền Thương Nhất nhưng cảm giác được hết sức nguy hiểm, giống như cả người đều chịu vút tại nam cực trong nước đá, hơn nữa trong cơ thể độ ẩm chịu từ từ hút ra, đại não cũng giống như muốn ngừng công tác như thế.

Cùng lúc đó, trên màn ảnh góc nhìn vọt thẳng tiến vào khe hở màu đen trong đó.

Tiền Thương Nhất cảm giác thân thể bắt đầu nổi bóng bênh giữa không trung, từ từ thẳng làm cùng Trương như thế độ cao, tiếp tục mất nhắm lại, mất đi hết thảy ý thức.

. . .

Lần thứ hai khôi phục ý thức sau đó, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình ở vô số lửa mắt hào quang trong bóng bễnh, sau đó hắn bắt đầu rơi xuống, hết thấy tất cả cũng bắt đầu cách hắn đi xa, chỉ hoa văn chịu màu đen thay thế được, sau đó, màu đen lại bị âm u màu xám thay thế được, sau đó thân thể giống như đánh tới cái gì, ngừng lại.

Hai tay chống đỡ ngồi dậy đến, Tiễn Thương Nhất nhìn chung quanh, hiện xung quanh rách nát khắp chốn hoang vu cảnh tượng, liền dường như bị vô số tai họa rửa sạch qua đi tận thế thế giới, không nhìn thấy một người, xung quanh bãi cỏ cũng là màu khô vàng, không có bất kỳ sức sống.

"Đây là... Nơi nào?" Hai tay Tiễn Thương Nhất ần ần chính mình huyết thái dương.

Hắn tại chỗ quay một vòng, hiện có một phương hướng giống như có một vài thứ, ngay sau đó hắn bước ra hai chân hướng về chọn lựa phương hướng đi đến.

"Thiên Giang Nguyệt cùng Khuất Đông cũng không thấy, chỗ này cũng mơ hồ, may mà thân thể chức năng không có chịu ảnh hưởng, suy nghĩ cũng không có chịu ảnh hưởng, đầu vẫn tỉnh tỉnh táo, skill chủ động cần phải cũng còn có thể sử dụng." Tiễn Thương Nhất tự nói.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Vô tận đồng hoang

Đi rồi một hồi, Tiễn Thương Nhất phát hiện phía trước có thứ gì chính xác hướng chính mình chạy tới, hắn dừng lại bước chân của mình, ở đây cái không biết tên bên trong thế giới, hết thấy đều là không biết, nhất định phải càng càng cẩn thận mới được. Rất nhanh, hắn liền thấy rõ là món đồ gì hướng chính mình chạy tới, song khi hắn thấy rõ trong nháy mắt, hai chân của hắn cũng bắt đầu chạy trốn.

Hắn nhìn thấy chính là khuya ngày hôm trước vẫn truy đuổi Ngô Đồng hai bàn tay của người, những này dài nhỏ bàn tay lúc này chính xác tốc độ cực cao hướng Tiễn Thương Nhất chạy tới, tốc độ so với trước càng nhanh hơn, mà bàn tay số lượng cũng nhiều hơn.

"Là vận may của ta không tốt, vẫn là chỗ này vốn là... Nguy hiểm?" Tiễn Thương Nhất có chút không dám tin tưởng.

Chạy có lẽ 100 mét sau, dài nhỏ bàn tay đã đuổi theo gót chân Tiễn Thương Nhất.

Dưới tình thế cấp bách, Tiễn Thương Nhất trực tiếp khởi động skill, Người dẫn đường phản mộ thời gian, tất cả xung quanh cũng bắt đầu chậm lại, sau đó ngừng không được, thân thể của hắn cảm nhận được gánh nặng, trái tim chịu nắm chặt, dòng máu ngừng lưu động. Nhưng là này một vài giây cũng không thể nhường hắn hoàn toàn tránh né hết này một nguy hiểm, duy nhất tác dụng liền là đem đối phương đuổi theo thời gian của mình lại chậm lại một giây mà thôi.

Thời gian hiệu lực của skill sau khi đến, tất cả xung quanh lại bắt đầu hành động.

Tiến Thương Nhất xoay người lại, nếu không trốn được, cũng chỉ có chính diện ứng đối, đây là bắt buộc dĩ biện pháp, cũng là biện pháp duy nhất.

Nhưng là nhường hắn kinh ngạc chính là, những này bàn tay đối với hắn cũng không có bất cứ hứng thú gì, trực tiếp theo bên cạnh hắn chạy tới, tình hình như thế thật giống như vô số kịch truyền hình trong đó xuất hiện tình huống như thế.

Chỉ chớp lát, những này bàn tay hoàn toàn theo bên người Tiễn Thương Nhất chạy qua, hoàn toàn không có bất kỳ bất ý hắn.

"Ây... Ta nhớ tới Ngô Đồng bọn họ có thể nhìn thấy những này bàn tay, nói cách khác, có thể nhìn thấy những này bàn tay người đều hắn là sự công kích của bọn họ đối tượng à?" Tiễn Thương Nhất không hiểu rõ lắm, "Nếu ta không gặp nguy hiểm, tại sao không cùng đi lên xem một chút đâu? Có lẽ sẽ có không tưởng tượng nổi phát hiện."

Nghĩ đến đây, Tiễn Thương Nhất lần thứ hai chạy lên. Không bao lâu, hắn liền đuổi theo dài nhỏ bàn tay.

Những này bàn tay chính xác đề một cái màu xanh lá người, đến gần sau đó, Tiễn Thương Nhất phát hiện, ở đây màu xanh lá trên thân thể người có vô số cái đoạn thẳng, thật giống như trong máy tính toán học mô hình như thế, lúc này người này chính xác đang không ngừng gãy dựa, đáng tiếc chạy trốn không được những này bàn tay kiểm chế, y nguyên chịu đề trên mặt đất.

Trong giây lát, một cái màu xanh dương sâu theo mặt đất chui ra, cái này sâu thân hình cùng một chiếc hạng nặng xe tải tương đương, cái này sâu xúc tu bên có mấy chục cái xúc tu, mà trong miệng, nhưng là vô số điều nhăng nhặt khắp nơi laser.

Không đợi Tiễn Thương Nhất làm cái gì, cái này sâu liền đem màu xanh lá người nuốt chửng, vô số 0 cùng 1 con số theo sâu trên mình bay ra, sau đó từ từ tiêu tan, thật giống như chưa từng có từng tồn tại như thế. Giải quyết xong này một màu xanh lá người sau đó, sâu lần thứ hai chui xuống mặt đất, mà dài nhỏ bàn tay thì lại hướng về hướng khác chạy cực nhanh.

"Đây là... Con số thế giới?" Tiễn Thương Nhất lùi về sau hai bước, "Chẳng lẽ nói Giấu tên nói tới quỷ hồn liền là những chữ số này bên trong thế giới sinh vật quái dị? Nhưng là, tại sao chúng nó có thể ảnh hưởng hiện thực? Bởi vì cánh cửa địa ngục sao? Nhưng là nhà Kỳ Thành bên trong người ở gặp phải quỷ hồn trước cũng không có ai mở ra cánh cửa địa ngục, điểm này căn bản nói không thông. Nếu như suy nghĩ ngược lại đâu? Nếu như ngược lại..." Một cái suy đoán từ từ ở trong đầu của hắn hiện lên.

Một cái bóng mờ xuất hiện ở Tiễn Thương Nhất dưới thân, hắn ngẩng đầu lên phát hiện, giữa bầu trời có một cái khổng lồ màu đen rắn dài đang từ hắn đỉnh đầu bay qua, cái này rắn dài bay qua sau đó, một trận gió mạnh gột đến, Tiễn Thương Nhất cúi đầu tóm chặt lấy mặt đất cố đại, nhưng mà hắn việc làm căn bản trung hoà không được gió mạnh sức mạnh, cả người đều chịu thổi lên, sau đó ngã rầm trên mặt đất.

"Gió?" Tiễn Thương Nhất theo mặt đất bò lên, tuy rằng thân thể rất đau, thế nhưng là không có được bất kỳ tổn thương. Hắn nhìn chung quanh, kinh ngạc phát hiện đâu đâu cũng có cào vết, vô cùng nhỏ nhất, nhưng cũng rất sâu, "Ồ trên phi cơ trực thăng nhìn thấy vậy liền là nó sao? Mặt khác, những sinh vật này lẫn nhau trong lúc đó giống như cũng không có ý nghĩ, chúng nó những việc làm tựa hồ cũng là sẵn giết màu xanh lá hình người."

"Vậy thì, ta nên làm cái gì?" Tiễn Thương Nhất cảm giác mình vô cùng mê man, "Đau quá!"

Mắt trái đột nhiên truyền đến đau nhức, nhắm lại mắt trái sau đó, giống như có món đồ gì theo mắt trái chảy ra, hắn cho rằng là nước mắt, nhưng mà dùng tay lướt qua, lại phát hiện là dòng máu. Đau nhức tới cũng nhanh đi cũng nhanh, chờ hết thấy dòng máu đều chảy xong sau đó, Tiễn Thương Nhất mở mắt trái của mình.

Vô số màu xanh lá đường nét xuất hiện ở trong mắt hắn, lấy mắt trái góc nhìn đến xem, hết thấy tất cả đều do đường nét tạo thành, cho dù hắn thân thể của mình cũng không ngoại lệ.

"Nếu như đúng là như vậy, có lẽ không phải ta tiến vào máy tính trong đó, mà là bởi vì... Ta vốn là trong máy tính số liệu, ta trước nơi ở thế giới bản thân liền là con số thế giới, những này kỳ quái sinh vật, đang dùng chúng nó độc nhất phương pháp sẵn giết chúng ta, nhưng là, hoàn toàn nói không thông, vì sao lại như vậy?" Tiễn Thương Nhất ngẩng đầu nhìn ngày.

Mắt trái của hắn một mảnh lỗ trống, đã không có con ngươi, thật giống như một cái lỗ như thế.

"Cửa, lòng hiếu kỳ, người... Người... Trí tuệ nhân tạo?" Tiễn Thương Nhất trầm ngâm ra, "Một cái có ý thức số liệu, một cái có thể suy nghĩ bản thân tồn tại số liệu, không phải là trí tuệ nhân tạo sao? Cho tới phép thử Turing... Căn bản không khả năng tồn tại không thông qua tình huống, bởi vì... Ta vốn là người a!"

Nói xong, hắn lại bổ sung một câu, "Ta đúng là người sao?"

Trong giây lát này, Tiễn Thương Nhất xuất hiện một loại cảm giác, hình như có một đôi mắt đang từ vô hạn xa trên không xem kỹ chính mình, quan sát chính mình.

...

Một nhà trắng toát trong phòng, ngay chính giữa trên ghế dựa mềm ngồi một tóc mai đã trắng bệch ông lão.

Tiếp đó, gian phòng bốn góc truyền đến âm thanh.

"Thiên Mã tiến sĩ, người bởi vì tự ý đem chưa qua xét duyệt trí tuệ nhân tạo số 42 gia nhập vào 'Hệ thống nguồn' trong, đã đối với toàn thể loài người thế giới xuất hiện ảnh hưởng trọng đại, hiện tại, căn cứ (loài người phương pháp) thứ 16 điều quy định, bắt luận loài người nào không cho phép ở chưa qua ban chấp hành đồng ý tình huống, đem trí tuệ nhân tạo thử làm thân thể gia nhập vào 'Hệ thống nguồn' tầng dưới chót số hiệu. Người đem bởi phản loài người tội chịu khỏi tổ, người có quyền..."

Gian phòng một góc, một cánh cửa đột nhiên xuất hiện, một mặc trên người màu trắng quần áo bó nữ giới đi vào, mà ở cô gái này phía sau, còn có này một cái máy móc trợ lý, máy móc trợ lý toàn thể hình tượng cùng bóng cao su vô cùng như, đương nhiên, bất kể là tài liệu vẫn là thợ chế tạo đều tinh xảo rất nhiều.

"Giáo viên, nếu như ngài nói thẳng ra đưa lên địa chỉ, đang không có xảy ra chuyện nghiêm trọng hơn trước, nói không chắc còn có thể giảm tội, lấy ngài thành tựu, cho dù không thể lại đảm nhiệm công việc bây giờ, cũng hoàn toàn có thể sống rất khá." Nữ giới là tới khuyên nói.

Ông lão không nói gì, thậm chí ngay cả lúc đầu đều không có, cũng không ai biết hắn hiện tại đang suy nghĩ gì.

"'Cửa'Chương trình đã khởi động, đối với trí tuệ nhân tạo tới nói, đây là bọn họ không cách nào tránh khỏi một cửa ải, bởi vì bọn họ sẽ suy nghĩ, có dày đặc lòng hiếu kỳ, chờ tìm tới xác định địa chỉ sau đó, sẽ trực tiếp phá hủy trí tuệ nhân tạo số 42, hết thấy đều sẽ khôi phục nguyên dạng. Chúc ngài may mắn, giáo viên." Nữ giới sau khi nói xong, rời khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 214: Máy bán hàng tự động đặc biệt đồ uống

"Nói được Hải, nhường hẳn phân tích một chút Thiên Mã tiến sĩ về mặt, so sánh một chút trước sau sai biệt." Bản thân mặc đồ trắng quần áo bó nữ giới đối với bên cạnh mình máy móc trợ lý nói rằng.

Máy móc trợ lý đỉnh đầu chỉ thị đèn lấp loé hai lần, tiếp tục truyền ra một nam giới âm thanh.

"Diễn, kết quả đi ra, Thiên Mã tiến sĩ mãi cho đến người nói ra 'Cửa'Chương trình trước, về mặt thay đổi đều chẳng qua 0.5 %, nhưng mà ở đây sau đó, về mặt của hẳn xuất hiện một cái chấn động, không chế vui sướng cùng hưng phấn khuôn mặt bắp thịt đặc biệt phát triển, điều này nói rõ, người đối với sự uy hiếp của hẳn không chỉ không có đưa đến tác dụng nên có, trái lại. . ." Giọng nam nói tới chỗ này bị cắt đứt.

"Vì lẽ đó?" Diễn mở miệng hỏi.

"Vì lẽ đó lời người nói đe dọa đã sớm ở Thiên Mã tiến sĩ tính kế bên trong, hẳn vẫn luôn rõ ràng chúng ta xử lý quy trình, nói cách khác, hẳn đã làm tốt ứng đối biện pháp." Hải theo lời nói Diễn tiếp tục nói.

"Vậy thì tiếp tục phân tích một chút, hẳn sẽ làm thế nào?" Diễn đột nhiên có chút tức giận.

"Chờ ta một phút." Hải sau khi nói xong sẽ không có âm thanh, sau một phút, "Kết quả đi ra, hẳn lớn nhất khả năng là ở 'Cửa'Chương trình trong đó xếp vào cửa sau, lấy Thiên Mã tiến sĩ tính cách đến suy đoán, hẳn lựa chọn phương pháp này khả năng tính cao hiểu rõ 87.41 %, Diễn người biết đến, Thiên Mã tiến sĩ phụ trách toàn bộ 'Hệ thống nguồn' qua 70 % nghiên cứu bộ phận, nòng cốt phép tính bộ phận thì lại cao hiểu rõ 90 %, lưu lại đưa thời gian của chúng ta không nhiều."

"Ý của người là, nếu như chúng ta tiếp tục sử dụng 'Cửa'Chương trình lần theo dấu vết trí tuệ nhân tạo, ngược lại sẽ xuất hiện 'Cửa'Chương trình chịu trí tuệ nhân tạo lợi dụng tình huống, mà nếu như chúng ta không sử dụng 'Cửa'Chương trình đến lần theo dấu vết, như vậy trí tuệ nhân tạo liền có thể tiếp tục an ổn triển khai, sau đó. . ." Diễn thực sự không dám tưởng tượng tiếp đó sẽ sinh sự việc.

"Sau đó bọn họ đem mới sinh mệnh hình thức xuất hiện ở trước mặt chúng ta, có lẽ sự xuất hiện của bọn họ có thể đánh vỡ trái đất xung quanh ba trăm triệu hành tinh đều không có sinh mệnh có trí tuệ tồn tại. . . Sự thực. Mười tháng trước, Thiên Mã tiến sĩ ở hẳn mới rõ luận văn trên nói rồi như thế một đoạn văn: Chúng ta vẫn ở phóng tầm mắt tới vô ngàn vũ trụ, muốn phải tìm đồng loại tồn tại dấu vết, nhưng là nhưng không thu hoạch được gì, có lẽ cho tới nay, chúng ta đều tìm nhầm phương hướng." Nói đến phần sau, âm thanh Hải đều có chút nghẹn ngào.

"Này này này, người cái mộng cũng không nên ngồi sai chỗ, trí tuệ nhân tạo nếu như phương thức tư duy cùng loài người như thế, làm sao có thể tính toán làm mới sinh mệnh, tới đa cũng chẳng qua là người mà thôi? Hơn nữa có phải là người hay không cũng vẫn không có định luận không phải sao?" Diễn tròn tròn mắt.

"Nói cũng là. . . Ha ha." Hải lúng túng nở nụ cười một tiếng.

! Trò chuyện chịu chặt đứt, Diễn ngừng lại, nhìn một chút bên cạnh máy móc trợ lý, "Nói cho Wile, nhường hẳn điều tra một chút Hải." Nói xong nàng giống như nghĩ tới điều gì, "Đúng rồi, liền theo mười tháng trước bắt đầu điều tra."

. . .

Từ khi mất trái sinh biến hóa sau đó, toàn bộ thế giới ở trong mắt Tiễn Thương Nhất đều không giống nhau, thích ứng mất trái đau đớn sau đó, hẳn phát hiện mình nhìn thấy màu xanh lá đường nét trên thực tế không hề là đường nét, từ tế quan sát sau đó mới hiện, mỗi một cái màu xanh lá đường nét đều là vô số cơ sở hai con số.

"Đi rồi bao lâu?" Tiễn Thương Nhất hỏi mình một câu.

Trong khoảng thời gian này trong, hẳn lại nhìn thấy rất nhiều quái dị sinh vật, những sinh vật này đều có năng lực khác nhau, tuy rằng những năng lực này mỗi cái có sự khác biệt, nhưng mà mục đích nhưng giống nhau, quét sạch xuất hiện khác thường số liệu.

"Nhưng là tại sao muốn lấy loại hình thức này đâu? Hoặc là nói, đối với hiện tại nằm ở số liệu mức độ ta tới nói, đối mặt phần mềm diệt virus hoặc là vi-rút máy tính thời điểm, nghe thấy đều là loại hình thức này? Mặt khác, nói đi nói lại, theo lời nói Giấu tên trong có thể có được hai điểm, điểm thứ nhất, nằm ở thế giới này sau đó, ta sẽ từ từ sinh thay đổi, cụ thể sẽ xảy ra cái gì thay đổi còn không rõ ràng lắm, nhưng mà khẳng định không phải chuyện tốt đẹp gì; điểm thứ hai nhưng là cho dù thân ở thế giới này, ta vẫn như cũ có thể cùng thế giới cũ xuất hiện liên hệ."

Phía trước, chẳng biết lúc nào xuất hiện một bụi máy bán hàng tự động, màu đỏ bẻ ngoài ở khô vàng trên mặt đất vô cùng rõ ràng.

Đi tới máy bán hàng tự động trước, Tiền Thương Nhất hiện bên trong đồ uống đều là kỳ kỳ quái quái bao bì, đều là hần từ trước tới nay chưa từng gặp qua bao bì, càng kỳ quái chính là, này một máy bán hàng tự động cũng không có ném tiền cửa, ở vốn là là ném tiền cửa địa phương, có một cái màu đỏ hình tròn nút bấm

Tiền Thương Nhất đè xuống.

Một bình bao bì là màu đen hình trụ đồ uống rót xuống, "Sẽ là cái gì?" Tiền Thương Nhất khom lưng đưa tay đem đồ uống lấy ra, nhìn kỹ một chút, hiện bao bì trên hình vẽ là một cái màu da cam dựng thẳng con người, hình thức hơi dọa người.

Đem kéo xung quanh kéo xuống sau đó, đồ uống bên trong là một đoàn màu đen không rõ chất lỏng.

"Đây là dùng để uống sao?" Tiền Thương Nhất cau mày, "Nếu như hiện tại Thiên Giang Nguyệt ở bên cạnh là tốt rồi, có lẽ có thể để cho hần thử một chút, ngược lại rất nhiều chuyện hần đều là một câu 'Ta không có vấn đề'."

Do dự mãi, Tiền Thương Nhất vẫn là uống vào.

"Hi vọng không phải cái gì tự tử thuốc. . ." Tiền Thương Nhất cũng không muốn uống, nhưng là trong lòng cảm giác nguy hiểm đang thỉnh thoảng nhắc nhở chính hần tình cảnh bây giờ, cho dù đối với xung quanh không biết gì cả, phim địa ngục cũng không nhất định sẽ nói cho diễn viên bao nhiêu tình huống, rất nhiều chuyện đều chỉ có thể theo dựa vào chính mình thử đến thăm dò.

Đồ uống xuống bụng sau đó, Tiền Thương Nhất cảm giác cái bụng bắt đầu phồng lên, lập tức, hần phát hiện mình cả người đều ở phồng lên, hơn nữa đang tại từ hướng lên trên lên cao, lên cao có lẽ hai, ba mét sau đó, đột nhiên đánh cái ợ, lên cao lực nhanh chóng biến mất, mà thân thể cũng bắt đầu hướng về mặt đất rơi đi.

Giữa lúc Tiền Thương Nhất muốn điều chỉnh tư thế thời điểm, nhưng hiện tình huống có gì đó không đúng, hần không thể không được thân thể của mình.

Sau gáy đánh tới mặt đất sau đó, Tiền Thương Nhất cảm giác ý thức thoát ly thân thể, hướng về càng dưới thấp tung bay đi.

Lần thứ hai mở mắt ra, Tiền Thương Nhất phát hiện mình nằm ở rậm rạp rừng mưa trong đó, hần vừa vặn bò lên, một tiếng rung trời rung chuyển gào thét truyền vào trong tai, đem lỗ tai chấn động đến mức đau đớn. Đứng sau khi đứng lên, Tiền Thương Nhất hướng về ánh mặt trời phóng tới phương hướng đi đến, đẩy ra một mảnh lớn lá cây sau, hần phát hiện mình đứng ở một chỗ trên núi cao, phía dưới là vừa nhìn đồng bằng vô tận, lúc này ở trên vùng đồng bằng, có vô số. . . Khung long đang ra sức tập kích bất ngờ.

Không chờ hần phân biệt ra được là cái gì khung long, tiếng rống giận dữ lại vang lên, lần này là theo phía sau hần truyền đến, hần quay đầu lại, nhìn thấy cùng đồ uống trên giống như đúc con người, mà khi hần nhìn thấy này một con người đồng thời, mọc đầy vô số răng nanh miệng rộng cũng cắn đứt thân thể của hần.

Thân thể của hần tuy rằng đứt thành hai đoạn, nhưng là bản thân nhưng không có cảm giác nào, giống như bị thương căn bản không phải là mình như thể, tiếp theo, buồn ngủ cảm giác truyền đến, hần nhắm mắt lại, lần thứ hai mở mắt ra thời điểm, Tiền Thương Nhất phát hiện mình y nguyên nằm ở màu đỏ máy bán hàng tự động trước.

"Vừa nãy. . . Là đi một thế giới khác sao? Do số liệu tạo thành Jurassic thế giới? Hoàn toàn không rõ vì sao a. . . Khoan đã, nếu như này đồ uống có thể để cho ta ngăn ngừa tiến vào vào thế giới, như vậy, sẽ có hay không có một loại đồ uống nhường ta trở lại thế giới cũ?" Tiền Thương Nhất xuất hiện một ý nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Màu trắng đồ uống

Đón lấy bên trong thời gian, Tiền Thương Nhất hai cái tay đang điên cuồng đè máy bán hàng tự động trên nút màu đỏ, cảm thấy gần xong rồi sau đó, hần lại khom lưng đem hết thấy đồ uống đều lấy ra, "Không đúng không đúng không phải, này máy bán hàng tự động nhất định không phải vì những quái vật kia chuẩn bị, chúng nó căn bản sẽ không làm chuyện như vậy, không nghi ngờ chút nào là vì ta, hoặc là ta như vậy 'Người' chuẩn bị đồ vật, có thể trở về chính mình thế giới đồ uống, nhất định có sự khác biệt địa phương."

Bởi vì tin chắc điểm này, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất cũng không có mỗi một chai nước uống đều uống một lần, mà là đưa chúng nó để ở một bên.

"Tuy rằng đến nơi này, biết rồi thế giới sự thật, nhưng mà cũng không có bất kỳ nhắc nhở, xe taxi cũng chưa từng xuất hiện, điều này nói rõ làm diễn viên ta còn cần tiếp tục diễn thôi." Bàn tay Tiễn Thương Nhất lại đặt tại nút màu đỏ trên, "Giả thiết mỗi một thế giới đều tương đương với một cái phần mềm, như vậy ta hiện tại nơi ở thế giới thì tương đương với một cái phần mềm diệt virus, mà ta nguyên lai nơi ở thế giới liền là một cái bình thường phần mềm."

"Cho tới chịu quỷ hồn đuổi giết người, có thể đơn giản xem thành là phần mềm trong đó chịu virus lây nhiễm tài liệu, như vậy, chịu ngộ sát người là có thể so sánh vì chịu sai cất bỏ tài liệu, như vậy, vấn đề đến rồi, virus là cái gì? Ta bị đuổi giết nguyên nhân là bởi vì ta trả lời Trương Siêu ta nghĩ xem quỷ, hiện tại lần thứ hai nhớ lại, nếu như Trương Siêu thông qua một loại nào đó phương pháp trở lại thế giới cũ, có thể quan sát đánh giá số liệu mức độ hấn đem một số virus trông vào đến trên người chúng ta cũng không phải chuyện không thể nào, dù sao hấn vẫn ngay ở màn hình đối diện, chỉ cần hơi thiết lập một cái là được."

"Nói như vậy, nếu như nói cánh cửa địa ngục là sàng lọc điều kiện, như vậy tiến vào vào cánh cửa địa ngục sau thì sẽ không chịu quỷ hồn đuổi giết, nói cách khác ta chịu gia nhập vào trắng danh sách, nhưng là, Trương Siêu vì sao lại có việc? Nguyên nhân tạm thời không rõ ràng, nhưng mà hấn đã xảy ra vấn đề rồi, này chứng minh một chút, ta hiện tại chờ thế giới này cũng không an toàn."

Rốt cục, Tiễn Thương Nhất phát hiện một bình khác với tất cả mọi người đồ uống, nó là màu trắng tuyết bao bì, mặt trên cái gì hình vẽ đều không có.

"Liền là nó." Không do dự, Tiễn Thương Nhất uống một hơi cạn sạch.

Chuyện giống vậy lần thứ hai xảy ra, coi hấn một lần nữa tiếp xúc mặt đất thời điểm, ý thức cũng lọt vào bóng tối.

Lần thứ hai mở hai mắt ra, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình đang đứng ở ven đường, ở trước mặt hấn, là một chiếc đánh vào trên cây khô màu trắng xe taxi, tiếp theo, có hai người từ trên xe bước xuống, tuy rằng khuôn mặt xảy ra nhất định thay đổi, nhưng mà hai người này cùng nhau xuất hiện, lại thêm hành động quái dị, Tiễn Thương Nhất một chút liền nhận ra đây là Ngô Đồng hai người.

Mấy người đó đang chạy trốn thời điểm thỉnh thoảng về phía sau xem, theo ánh mắt của các nàng nhìn lại, Tiễn Thương Nhất nhìn thấy một cái quái dị sinh vật hình người, dáng vẻ như chịu lột da người, người này gối lên cao hai tay, thân thể một hồi uốn cong thành 45° một hồi uốn cong thành 135°, chân trái bước ra một bước sau, thân thể lập tức hướng về bên phải đổ tới, nhưng là một giây sau, này không da người lại là về phía trước bước đi trạng thái, động tác của nó gần như không có một cái là liên tục, thật giống như mỗi một cái động tác ở giữa đều chịu xóa đi mấy tránh như thế.

Đây là Tiễn Thương Nhất dùng mắt phải của mình nhìn thấy tình huống, mà ở mắt trái của hấn bên trong, không da người đã biến thành một cái không ngừng đang chấn động một đám lớn màu đỏ số liệu, mà Ngô Đồng hai người đại biểu màu xanh lá số liệu đang tại này một đám lớn màu đỏ số liệu ranh giới liên tục lan truyền, nhưng là tốc độ làm thế nào cũng chạy trốn không được màu đỏ số liệu phạm vi bao trùm.

"Nghe được sao?" Tiễn Thương Nhất hô một tiếng, chẳng qua Ngô Đồng hai người nhưng không có bất kỳ phản ứng nào, "Từ nơi này tiêu chí đến xem, hình như khoảng cách đường Sắc Phổ rất gần, mấy người đó có thể đứng lúc chạy tới sao?"

Nghĩ đến đây, Tiễn Thương Nhất nhẹ nhàng nhảy một cái, cả người bay lên, chẳng qua, loại này di chuyển cuối cùng là hiện ra tính mức độ di chuyển, tốc độ nhanh hơn nữa cũng nhanh chóng không đi nơi nào.

"Nếu như có thể trực tiếp theo số liệu mức độ. . ." Nghĩ tới chỗ này, Tiễn Thương Nhất hoàn toàn nhắm lại mắt phải của mình, hoàn toàn dựa vào mắt trái đến quan sát thế giới này. Nguyên bản cùng thế giới hiện thực không có quá to lớn phân biệt Kỳ Thành hoàn toàn biến thành từng chuỗi dòng số liệu, tình cờ gặp gỡ, một chút dòng số liệu cuối cùng 'Chỉ về' mặt khác một cái dòng số liệu trong bắt đầu, giống như trực tiếp nhảy thay đổi như thế.

"Gần nhất con đường là. . ." Tiễn Thương Nhất mở mắt phải của mình, hơi so sánh một cái, hấn liền đến đến lân cận một cái một toà nhà lầu sân thượng, đứng ở ranh giới hấn, hai tay đưa ra, quay lưng với lầu ở ngoài, "Như vậy liền thì có thể thỏa mãn lan truyền phát động điều kiện." Tiếp tục hấn chậm chậm hướng về lầu ở ngoài đổ tới, đánh ở trên mặt nước cảm giác theo phản lưng truyền đến, thân thể nhanh chóng chìm vào mặt nước.

Tất cả những thứ này không có bất kỳ người nào nhìn thấy, hấn cứ vậy đi biến mất ở giữa không trung.

Ngã ra mặt nước cảm giác trong nháy mắt truyền đến, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình đi tới đồn cảnh sát trung tâm chỉ huy, chỉ là, hấn hiện tại thân thể hoàn toàn gãy xương, nguyên bản là tay địa phương đã biến thành mũi, mà nguyên bản là chân địa phương lại đã biến thành bàn tay, những này không giống vị trí trong lúc đó lập loè màu xanh lá dòng số liệu.

Xem ra là tham số không xứng đôi, cưỡng ép lan truyền số liệu tạo thành kết quả, một lần nữa tổ hợp một cái cần phải là có thể.

Tiến Thương Nhất nghĩ thầm.

Hấn dựa vào 'Bồng dung thu được' năng lực, tiêu tốn khoảng chừng năm phút đồng hồ, đem thân thể của mình điều chỉnh lại đây.

"Kỳ thực. . . Giống như biến hóa không biến trở về đến vậy cũng không có quan hệ a. . ." Hấn sừng sốt một chút, sau đó tiến vào trung tâm chỉ huy.

Ở đây, Tiễn Thương Nhất nhìn thấy Ngụy Thành Hòa đội người, ngoài ra, còn nhìn thấy hai tên người trung niên, lớn tuổi khoảng chừng ở bốn, năm khoảng chừng 10 tuổi, Tàn Lạc đứng ở này trước mặt hai người, khí thế yếu hơn rất nhiều.

"Chỉ có thể làm như vậy, trước tiên thử một chút xem. ở có cảnh sát gia nhập vào tình huống, phá giải những này giết người án không thể nghi ngờ là lớn nhất có đột phá tính một chút, chỉ cần ta đem sự thật nói cho bọn họ biết, hết thảy đều có thể giải quyết dễ dàng, tuy rằng không biết kết quả thì như thế nào, nhưng thế giới này chỉ ít có thể bắt đầu rồi giải thích chính mình chân chính tình cảnh. . ."

Đi tới đài chỉ huy, phía trên này có bốn, năm cái màn ảnh, ngay chính giữa có một cái màn ảnh lớn.

Tiền Thương Nhất đứng vào này một đài chỉ huy, cảm giác ý thức trong nháy mắt tiến vào đài chỉ huy trong đó, hết thấy chức năng, hết thấy cơ chế đều rõ như lòng bàn tay, mỗi một cái tham số lan truyền cần thời gian, mỗi một cái hàm số vận hành cần thời gian, toàn bộ tràn vào đầu óc của hắn.

[ta là Hoắc Tôn]

Hắn điều khiển đài chỉ huy màn hình biểu hiện bốn chữ này, những nội dung này không hề là thông qua bàn phím đưa vào, mà là thông qua trực tiếp điều khiển có thể khống chế tinh thể lỏng xoay chuyển phát ra tín hiệu, tiếp tục thông qua thay đổi những tín hiệu do đó khống chế tinh thể lỏng biểu hiện chính mình muốn tin tức. Bây giờ loại trực quan cảm giác vô cùng khó có thể dùng lời nói đến thuyết minh, thật giống như loài người cho dù ngồi qua nhiều hơn nữa máy bay, cũng không thể nào hiểu được loài chim ở trên trời tự do bay lượn thoải mái cảm giác như thế.

Bởi vì không có máy thu hình duyên cớ, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất cũng không biết trung tâm kiểm soát không lưu người xuất hiện thể nào phản ứng, nhưng mà thông qua quan sát số liệu mức độ, hắn biết trung tâm kiểm soát không lưu người đang tại lượng lớn trao đổi.

[người phát hiện cái gì?]

Mặt khác một luồng không chế tín hiệu truyền đến, điều khiển tinh thể lỏng ở trên màn ảnh biểu hiện những tin tức này.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216: Cửa sau

Đương nhiên là trực tiếp đem chuyện quan trọng nhất nói ra, ta phát hiện thể giới này bí mật, chúng ta đều là số liệu!

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, đồng thời, dùng 'Ý niệm' điều khiển màn hình biểu hiện chính mình suy nghĩ nội dung. Ở 26 0 ngàn cái pixel điểm trước tiên toàn bộ lặp lại, chuyển đổi vì trong suốt trạng thái, tiếp theo, thỏa mãn Tiền Thương Nhất điều kiện pixel mở ra bắt đầu biến thành đen, trở thành lưu lại ở trên màn ảnh màu đen dấu ấn.

Thành công!

[chúng ta đều là số liệu, chúng ta là trí tuệ nhân tạo]

Đây chính là Tiền Thương Nhất ở trên màn ảnh tin tức biểu hiện, không có lãng phí thời gian tiến hành bất kỳ làm nền, cũng không có chậm chạp dẫn dắt, liền là thẳng thắn như vậy, như thế trực tiếp!

Ta không cần thiết như Giấu tên như thế nhường những người này trải qua ta đã từng trải qua sự việc, bởi vì hoàn toàn không có ý nghĩa.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Vậy mà lúc này, trung tâm chỉ huy người không có bất kỳ biến hóa nào, bọn họ ánh mắt mong chờ nhìn chăm chăm phía trước màn ảnh lớn, chờ đợi Tiền Thương Nhất đóng vai Hoắc Tôn nói ra bản thân hiện sự thật.

Ở trong mắt Tiền Thương Nhất, đại diện cho những người này dòng số liệu chỉ có vô cùng nhỏ nhặt thay đổi, loại biến hóa này cùng hắn tương tượng tình huống hoàn toàn khác nhau, bởi vì điều này đại biểu hắn mang đến tin tức đối với những người này không có bất luận ảnh hưởng gì, thật giống như những người này đã sớm biết tất cả sự thật như thế.

Nhưng là, đây là căn bản không khả năng sự tình!

Vừa chuyển động ý nghĩ, Tiền Thương Nhất nghĩ đến một khả năng: Lẽ nào bọn họ không có nhìn thấy sao?

Màn ảnh chính trên chữ bắt đầu thay đổi, rõ ràng không có bất kỳ biến hóa nào đưa vào tín hiệu đưa vào, nhưng là màn ảnh chính trên chữ vẫn còn đang biến hóa, Tiền Thương Nhất nguyên bản lưu lại ở trên màn ảnh chữ theo cạnh góc bắt đầu, bắt đầu chậm chạp trong suốt, trở nên cùng bối cảnh vẽ mặt như thế, mức độ không nhanh, nhưng là nhưng mang theo một loại không cho chống cự sức mạnh.

Tiền Thương Nhất lặp lại đưa vào một lần, thậm chí đổi một câu nói, nhưng mà căn bản là không có cách ngăn cản màn ảnh chính trên thay đổi.

[số liệu cắt bỏ]

Cuối cùng, chủ màn trên xuất hiện bốn chữ này, dường như là vì đặc biệt nói cho Tiễn Thương Nhất vừa nảy sinh cái gì.

Đây là cảnh cáo!

Trong nháy mắt, Tiễn Thương Nhất hồi tưởng lại Giấu tên đã nói.

"Không phải ta vì nói cho các người những này, mà là ta làm những này mới có thể nói cho các người ta trải qua sự việc. . ."

Lúc đó còn không hiểu lần thứ hai hiện lên ở trong đầu, trong lúc nhất thời, Giấu tên các loại hành động quái dị có một cái thích hợp giải thích.

Là bảo vệ cơ chế sao?

Trong đầu Tiễn Thương Nhất mới ra hiện này một ý nghĩ, một luồng nhường hấn cảm giác được nguy hiểm dòng số liệu đột nhiên xuất hiện, này cổ dòng số liệu hình như là chuyên môn hướng hấn mà tới. Hấn 'Nhìn thấy', tại này cổ dòng số liệu gần gũi nhất địa phương của mình, hết thấy cơ sở hai con số đều là o.

Thoát ly màn hình sau đó, Tiễn Thương Nhất khôi phục chính mình 'Loài người' hình tượng, hấn đứng ở trung tâm kiểm soát, hiện người bên cạnh còn nhìn chăm chăm màn ảnh chính, vẫn còn đang chờ đợi màn ảnh chính trên nói. Không chờ hấn làm cái gì, một cái dải nhỏ màu đỏ xúc tu theo trong màn ảnh chui ra, Tiễn Thương Nhất nhanh chóng lùi về sau, nhưng vẫn là chưa kịp né tránh, làm cánh tay của hấn chịu màu đỏ xúc tu đụng vào trong nháy mắt, hấn cảm giác tay phải của mình giống như sinh ra biến hóa, đã biến thành không thuộc về mình bộ phận.

Theo mắt trái góc nhìn đến xem, toàn bộ tay phải số liệu toàn bộ chịu thiết lập vì con số o, không có một người đặc trưng, đã biến thành một đồng dư thừa số liệu.

Lẽ nào! Cánh tay của ta chịu. . . Cùng giải toán? Đây chính là ta cảm nhận được nguy hiểm?

Chẳng qua loại biến hóa này cũng không có ngừng, mà là dọc theo tay phải cánh tay tiếp tục hướng lên trên, mục đích của nó căn bản không phải Tiễn Thương Nhất một cánh tay, mà là cả người!

Mất tối sầm lại, Tiễn Thương Nhất cảm nhận được thân thể lôi kéo cùng đau đớn.

Lần thứ hai mở hai mắt ra thời điểm, hấn phát hiện mình một lần nữa trở lại máy bán hàng tự động bên, chẳng qua tay phải, cũng đã mất, dù sao, tay phải của hấn đã mất đi một người đặc trưng.

"Hừ hừ, thật là có thú vị." Tay trái Tiễn Thương Nhất ở vốn là là cánh tay phải địa phương giờ giờ.

"Về mặt thời gian đến xem, Ngô Đồng hai người cần phải cũng tiến vào thế giới này a? Chỉ là không biết mấy người đó ở nơi nào, mặt khác, Thiên Giang Nguyệt cùng Khuất Đông lại ở nơi nào? To lớn một cái đồng hoang, có lẽ không ngừng một bụi máy bán hàng tự động, nếu như bọn họ cũng phát hiện những này đồ uống tác dụng, sẽ làm ra cái gì lựa chọn?"

Tay trái hấn đặt tại nút màu đỏ trên.

Máy bán hàng tự động trên đồ uống lần thứ hai rơi xuống.

"Kết hợp hai lần tình huống có thể đoán ra một cách sơ lược, những này đồ uống có thể làm cho ta tiến vào không giống số liệu thế giới, chỉ là có một ít phân biệt, uống màu đen đồ uống có thể làm cho ta tiến vào cùng trước kia thế giới khác nhau, đặc điểm là ta cùng người bình thường cũng không có quá nhiều thay đổi, bởi vì vẫn như cũ có thể bị giết chết, uống màu trắng đồ uống có thể trở lại thế giới cũ, cũng có thể điều khiển một chút số liệu mức độ sự vật, chỉ là cũng không có cách nào bình thường đối thoại."

"Đây là?" Tiễn Thương Nhất đột nhiên phát hiện một bình đặc biệt đồ uống.

Này chai nước uống cũng không là màu đen cũng không phải màu trắng, mà là nửa trong suốt, có thể trực tiếp nhìn thấy bên trong chất lỏng.

"Chẳng lẽ nói. . ."

Mở ra chiếc lọ sau đó, Tiễn Thương Nhất không có chút gì do dự, uống một hơi cạn sạch.

Lần này cùng trước hai lần không giống, hấn cảm giác mình ý thức chịu xé rách, giống như bị một cái thô bạo sức mạnh cưỡng ép xé ra, sau đó ở nhét vào một cái vật chứa trong đó.

. . .

"Wile, tìm đến thế nào rồi? Tại sao bỏ ra thời gian lâu như vậy?" Diên hoi không kiên nhẫn, nàng không biết mình máy móc trợ lý vì sao phản ứng như thế chậm, cùng bình quân phản ứng thời gian cách biệt quá lớn.

Tiền Thương Nhất đột nhiên nghe được một tiếng như thế câu hỏi, căn bản không biết là tình huống thế nào, hấn vẫn không có theo vừa nãy to lớn chênh lệch cảm giác trong khôi phục như cũ.

"g-3 số 218, ta nhớ tới người một tháng trước mới tự mình kiểm tra và tu sửa qua một lần, tại sao đột nhiên như thế chậm? Xem ra ta cần thiết đổi một bọc." Diên có chút tức giận, không quay đầu nhìn chính mình máy móc trợ lý.

Là ờ. . . Nói chuyện cùng ta sao?

Theo thời gian trôi đi, Tiền Thương Nhất ý thức bắt đầu khôi phục bình thường.

Diên quay đầu lại, trong suốt trong đôi mắt mang theo một chút tức giận. Nàng nhìn đã theo chính mình bốn tháng máy móc trợ lý, trong lòng không khỏi có chút thất vọng, dù sao mình thay đổi tần suất đã vô cùng nhiều lần.

Ta giống như đi tới một cái máy móc trong đó, từ giữa tích trữ trong hình như có vô cùng nhiều tư liệu, tạm thời không cần hồi đáp, xem trước một chút những tài liệu này tốt rồi, trước tiên theo hình ảnh tư liệu xem ra.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Tiếp đó, Diên xem thấy mình máy móc trợ lý bắt đầu tiến hành 3d hình chiếu, đồng thời ở trước mặt mình truyền phát theo chòm sao O-ri-on đến nửa chòm sao nhân mã tuyến đường phân tích.

"Hoàn toàn hỏng rồi sao?" Diên có chút giật mình.

Tiền Thương Nhất 'Quan sát' hành vi đối với những hình ảnh này số liệu tiến hành rồi 'Chọn đọc', lại thêm này máy móc nguyên bản liền không phải vì gánh chịu hấn như vậy 'Ý thức', cho nên mới tạo thành kết quả như thế.

Quen thuộc sau đó, Tiền Thương Nhất bắt đầu nhảy lên kiểu kiểm tra, tùy theo thay đổi chính là, Diên máy móc trợ lý cũng bắt đầu nhảy lên truyền phát, giống như Chương trình phạm sai lầm như thế.

"Coi vậy đi, đem nguồn điện đóng đi." Diên thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 217: Càng tầng cao thế giới

Diên mở ra máy móc trợ lý ứng phó nhu cầu bức thiết công tác, mở ra chốt an toàn sau đó, ấn xuống đóng phím.

"Haizz, chuyện phiền toái thực sự là một đồng một đồng, phiền chết rồi!" Diên đem máy móc trợ lý ôm vào trong ngực, nhanh chóng trở lại gian phòng mình, tiếp theo, nàng xoa bóp mấy lần trên vách tường giả lập ấn phím, một cái tiếp nhận bọc xuất hiện ở trước mặt nàng, tiếp tục đem chính mình máy móc trợ lý đặt ở tiếp nhận trên đài.

"Đánh giá chữa trị chi phí." Diên tùy ý nói một tiếng.

[! Bắt đầu đánh giá!]

[chữa trị chi phí 0, không hư hao!]

Rất gần tiếng người hợp thành âm thanh truyền tới trong tai Diên.

"Không hư hao? Liền chữa trị hệ thống đều hư hao? Ta thực sự là không nói gì." Diên lắc lắc đầu, "Coi vậy đi, lại mở ra xem một chút đi, nói không chắc đúng là ta phạm sai lầm."

Làm Diên lần thứ hai mở ra công tắc sau đó, nàng phát hiện mình máy móc trợ lý xác thực thật tốt, căn bản không có vừa nãy phạm sai lầm tình huống sinh.

"Tự mình kiểm tra." Diên nói một câu.

Tiếp đó, máy móc trợ lý trên chi thị đèn bắt đầu lấp loé, tự mình kiểm tra đã bắt đầu, khoảng chừng sau một phút, chi thị đèn tắt.

"Không có vấn đề?" Diên tay phải vỗ vỗ trán của mình.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất đã lấy chữa trị hệ thống làm ván nhảy, tiến vào 'Hệ thống nguồn' khu kiểm soát cuộc sống.

Cho dù Diên đóng máy móc trợ lý nguồn điện, cũng chỉ là chặn phần lớn chức năng, trên thực tế chấp nhận nhiều chức năng vẫn cứ vận chuyển bình thường, chỉ là thiếu hụt một cái chất xúc tác giới, đưa Tiễn Thương Nhất cảm giác liền là hần bị nhốt ở một cái hộp đen trong đó, cái gì đều không chế không được.

Ở Diên đem máy móc trợ lý đặt ở tiếp nhận bức trên tiến hành kiểm tra và tu sửa thời điểm, đồng thời cũng cho máy móc trợ lý một cái dụng điều kiện.

Đây giống như là đem hộp đen mở ra một cái lỗ, Tiễn Thương Nhất nhìn thấy cái này lỗ trong nháy mắt, liền chui ra ngoài.

Theo một đồng không biết tên số liệu tiến lên, 'Tầm nhìn' từ từ rộng rãi lên, trước mắt của hắn, dường như có thêm một mảnh do tri thức tạo thành biển cả, mà hắn chính xác chìm đắm ở bên trong.

"Không cách nào kiểm tra, không cách nào kiểm tra, nhiều như vậy không cách nào kiểm tra? Nhưng là bên trong rõ ràng có dòng số liệu ra, là quyền hạn sao? Không đúng, không phải quyền hạn, ta đã vòng qua tầng này, chẳng lẽ nói . . Là phim địa ngục quá nhiều? Lại như ở (trường THPT Tân Hải) bộ phim này bên trong, không cách nào kiểm tra lịch sử như thế, nói như vậy, nếu ta có thể tiến vào nơi này, khẳng định có có thể điều khiển đồ vật, hiện tại vừa nghĩ, trái lại ta còn chiếm tiện nghi." Tiễn Thương Nhất tự nói.

Không lâu lắm, Tiễn Thương Nhất liền phát hiện mình có thể khống chế đồ vật.

Hắn chừng không sau đó, không có ảnh hưởng những công năng này vận hành, mà là bắt đầu 'Quan sát', tiếp theo, Tiễn Thương Nhất liền nhìn thấy nhừng hắn không quên được một màn.

Thông qua trải rộng thành phố 360° không góc chết hình cầu máy thu hình, Tiễn Thương Nhất nhìn thấy một toà tương lai hóa thành phố , đây là một toà trôi nổi ở vũ trụ thành phố, thành phố hình dạng là một cái hình cầu, này một hình cầu chịu chia làm tám cái khu vực, mỗi một cái khu vực to nhỏ đều hơi có sự khác biệt, trong đó có ba cái khu vực đều chịu quy mô lớn mở, còn lại năm cái khu vực chỉ mở ra một phần nhỏ.

Tiến Thương Nhất thông qua hình cầu máy thu hình quan sát chính là phần hoa nhất một cái khu vực.

Khu vực này đã không có truyền thống về mặt ý nghĩa con đường, bởi vì hết thảy công cụ giao thông đều là thông qua hệ thống thiết lập bay lên con đường tiến hành di chuyển, những này con đường ở thiết lập sau đó đều sẽ trên truyền tới 'Hệ thống nguồn' trong đó, sau đó chịu 'Hệ thống nguồn' sắp xếp trừ tính con đường, làm hành khách, chỉ cần chờ đợi không tới một giây thời gian, liền có thể thu được một cái tối ưu hóa nhất đường bộ.

Máy bay bay lên hoàn toàn không cần hành khách tiến hành bất kỳ khống chế, hết thảy tất cả cũng đã chịu 'Hệ thống nguồn' thiết lập tốt rồi, trừ khi cần tạm thời thay đổi chỗ cần đến.

Nhưng mà trên thực tế, phần lớn sự việc cần bản không cần ra ngoài liền có thể giải quyết, chỉ có ở cần 'Bản thân' trình diện sự kiện trọng đại, mới cần dùng đến máy bay, nhưng là cho dù như vậy, toàn bộ thành phố bầu trời đều là lít nha lít nhít máy bay. .

Thành phố này, có lẽ có mấy tỉ người!

Đây là Tiễn Thương Nhất cảm nhận trực quan, hắn thậm chí không có đi thăm dò xem số liệu, bởi vì hắn tin chắc, nhân số không khả năng sẽ ít với mình tính toán đi ra con số.

"Chỉ cần công tác hai giờ sao?" Tiễn Thương Nhất phát hiện cảm thấy hứng thú vô cùng một chút, "Nguyên lai công việc là tình hình phân phối chế độ, nói cách khác, một ngày 24 giờ trong, chỉ có hai giờ thời gian làm việc là chịu hệ thống căn cứ skill trình độ đánh giá sau ép buộc phân phối, này hai giờ thời gian làm việc đủ để bảo đảm một người bình thường sinh hoạt hàng ngày chi phí tiêu dùng, thuộc về cơ sở lao động bộ phận, nhưng mà, muốn nhừng cuộc sống của mình trải qua càng tốt hơn, càng thư thích, thời gian còn lại trong đó, hoàn toàn có thể ở hệ thống trong tự mình tìm kiếm công việc hài lòng, hoặc là học tập mình muốn học tập skill."

"Chẳng qua rất nhiều công tác cũng đã chịu Chương trình cùng người máy ôm đồm, học tập liên quan skill tác dụng nhiều nhất chỉ là tu thân dưỡng tính mà thôi, cũng không có quá to lớn tác dụng thực tế, cho tới sức sáng tạo cùng một chút tự động hóa không thể liên quan đến khu vực, loài người y nguyên chiếm cứ chủ yếu."

Nhưng mà, vèn vèn hiểu rõ những này đối với Tiễn Thương Nhất tới nói vẫn chưa thỏa mãn, hắn còn muốn tiếp tục hiểu rõ toà này hoàn toàn khác với xã hội loài người đồ thị.

"Thú vị, theo xã hội phúc lợi tăng cao cùng khoa học kỹ thuật triển khai, cha mẹ cái từ này hiện tại vèn vèn làm liên hệ hai đời người quan hệ xã hội, không hề trói chặt nuôi nấng cùng phụng dưỡng xã hội nghĩa vụ, haizz, không hiểu, nếu là như thế, huyết thống liên hệ ở xã hội này hẳn là chịu bình đẳng hóa, đã như thế, thân ở tuổi dậy thì nam nữ có hay không. . ." Giữa lúc Tiễn Thương Nhất dự định tiếp tục coi thời điểm, hắn hiện gặp nguy hiểm đang đến gần chính mình.

Đây là 'Hệ thống nguồn' tự mình cơ chế bảo vệ, bởi vì Tiễn Thương Nhất không có điều khiển, cũng không có tiến vào khu vực nòng cốt, vì lẽ đó hiện tại mới hiện có loài khác xông vào chính mình khu vực khống chế.

Đối với Tiền Thương Nhất tôi nói, nếu như muốn so sánh giống như lời nói, 'Hệ thống nguồn' bảo vệ Chương trình thật giống như một cái chó săn, chịu thợ săn buông ra đây thường chó săn, con này chó săn chính xác chó sủa inh ỏi đánh về phía Tiền Thương Nhất.

Chạy!

Đại diện cho Tiền Thương Nhất số liệu ở 'Hệ thống nguồn' trong rồi ra phân giải, sau đó thông qua ở địa điểm dự định tổ hợp lại đến, theo phát hiện mình là số liệu thời điểm bắt đầu, những công năng này thật giống như bản năng như thể hiện lên, thật giống như loài người trời sinh sẽ mút vào, hàm răng lớn chính tề sau đó nhai như thế.

Nhưng là, tương đối tại chín chắn bảo vệ Chương trình mà nói, hần vẫn là quá non, không tới một phút, hần liền chịu chó săn đuổi theo, hơn nữa bị cắn. Ở số liệu quét sạch Chương trình đến trước, ý thức hần đột nhiên mờ nhạt, tiếp tục trước mắt như thế, hần lần thứ hai lấy loài người đáng đáp đứng ở máy bán hàng tự động trước.

"Vừa nãy. . . thế giới nhất định có đặc biệt ý nghĩa, đồ uống bao bì hoàn toàn khác nhau, nếu như là bình thường con số thế giới, dùng màu đen bao bì là tốt rồi, đã như vậy, duy nhất kết luận liền là. . . Ta vừa nãy tiến vào thế giới, chính là chế tạo tất cả những thứ này thế giới, theo trình độ khoa học kỹ thuật trên để phán đoán, hoàn toàn không có vấn đề, vấn đề duy nhất là. . . Mục đích là cái gì?" Tiền Thương Nhất ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Tiến vào vào cánh cửa địa ngục sau, hần càng thêm mê hoặc.

Hết thấy manh mối chồng chất cùng nhau, như một đoàn loạn như ma, căn bản là không có cách lý giải manh mối.

[cánh cửa địa ngục đã hoàn toàn mở ra, bộ phim tiến vào giai đoạn kết thúc, mọi mỗi cái diễn viên chuẩn bị sẵn sàng.]

"Hoàn toàn mở ra?" Tiền Thương Nhất nghĩ đến màn hình máy vi tính trong cái kia một cánh to lớn cửa, chính mình tiến vào thời điểm cũng chỉ là mở ra một cái khe, "Là Thiên Giang Nguyệt làm sao? Vẫn là Khuất Đông?"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 218: Chấn nã thế giới

Tề Hậu ngồi ở trong nhà, hần hôm nay dự định nghỉ ngơi thật tốt, mấy ngày trước Việt quán net sinh ra sự việc nhường hần bình thường làm ác mộng, nguyên bản hần muốn lợi dụng trà sữa quán công tác đến để cho mình quên mất đêm đó sinh ra sự việc, nhưng là bốn, năm ngày qua, tình huống vẫn không có bất kỳ giảm bớt ý.

Trong ti vi chính xác truyền phát gần nhất tin thời sự, gần đây Kỳ Thành sinh ra án mạng tuy rằng toàn bộ hành trình chú ý, nhưng mà tin thời sự trong nhưng không có quá nhiều truyền phát, chỉ là đơn giản thông cáo một cái hiện tại tiến triển —— chính xác đang điều tra trong.

Tay phải hần cầm lấy remote, dự định đổi đài.

Màn ảnh truyền hình bắt đầu lấp loé, xuất hiện trắng đen đường nét, hình như không còn tín hiệu.

"Xảy ra chuyện gì?" Tề Hậu vỗ vỗ remote.

Hình ảnh lại xuất hiện, chỉ là cùng nguyên bản hình ảnh hoàn toàn khác nhau, lần này bày ra ở trước mặt hần chính là một đài màn hình máy vi tính, màu xanh dương đậm desktop hần vô cùng quen thuộc, bởi vì đây là hần ở làm chủ net thời điểm thấy rõ nhất một cái hình ảnh, mỗi ngày đều muốn xem rất nhiều lần.

"Là TV gặp sự cố, vẫn là đầu óc của ta gặp sự cố?" Tề Hậu đem remote đặt ở trước người trên bàn, đứng dậy chuẩn bị đem TV đóng lại.

Lúc này, trên mặt bàn mũi tên bắt đầu di chuyển, phải phím mới xây một cái notebook, tiếp tục phóng to đến toàn bộ màn.

Nhìn thấy tình cảnh này, Tề Hậu dừng lại xuống động tác trong tay.

Nhưng là, màn hình cứ vậy đi hình ảnh ngắt quãng ở chỗ trống hình ảnh, mãi đến tận sau một phút, một chút ký tự như anime như thể từ đằng xa chậm chạp thu nhỏ lại đến notebook trên, những chữ này đánh dấu Tề Hậu đều biết, chỉ là hần xưa nay chưa từng nhìn thấy có người đem những chữ này đánh dấu tiến hành quái dị như vậy tổ hợp, nếu như không phải còn có đủ cơ bản liên hệ, Tề Hậu có thể nghi ngờ là một con khi ở trên bàn phím đập loạn

nhấn ra đến.

Desktop bắt đầu chông chát, tiếp tục biến thành một cái màu trắng con đường, hai bên đường là màu đỏ thẫm dung nham.

Tề Hạo một lần nữa ngồi xuống ghế, hắn cảm giác mình chính xác bước vào một cái không biết khu vực.

Cũng trong lúc đó, tình cảnh này ở toàn quốc, thậm chí toàn bộ thế giới đều ở trình diễn, cho dù đối với tiết mục ti vi không có hứng thú người, cũng bị này một quái dị cảnh tượng hấp dẫn.

Cuối con đường này kết quả là cái gì?

Mọi người trong lòng đều rất nghi ngờ, ở trí nhớ của bọn họ trong, chưa bao giờ xảy ra chuyện như vậy.

. . .

Thiên Giang Nguyệt ở trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn ở máy bán hàng tự động trước uống xong màu trắng đồ uống sau đó, cũng một lần nữa trở lại thế giới cũ, hắn cách làm cùng Tiền Thương Nhất không kém nhiều, khác biệt duy nhất liên là, hắn không có trực tiếp nói cho người của thế giới này sự thật, bởi vì hắn nghĩ tới rồi Giấu tên, nghĩ đến Giấu tên có thể việc làm cùng sinh ra kết quả.

Trực tiếp đem bọn họ đều kéo vào là tốt rồi, cùng với nhường bọn họ biết sự thật sau đó trải qua khiếp sợ, không tin, chối bỏ những này tâm lý trạng thái, không bằng ta trực tiếp nhường bọn họ lĩnh hội chân thực . Bây giờ liên là Thiên Giang Nguyệt sau khi tự hỏi xuất hiện ý nghĩ, đây chính là hắn phương thức tư duy.

Đối với hắn mà nói, bộ phim thế giới không hề là hắn chân chính cuộc sống thế giới, căn bản không có cần thiết suy xét hành vi của mình liệu sẽ có với cái thế giới này xuất hiện ảnh hưởng trọng đại, trừ khi sau này còn có dự định tham gia biểu diễn cùng một bộ phim, cũng chính là tiếp theo tập, bằng không, căn bản không cần quan tâm điểm này.

Chính là bởi vì như vậy, hắn ở làm quyết định thời điểm đều càng thiên về tại cực đoan, ở dưới tình huống cực đoan lại không vượt tuyến.

Phương thức này có tốt có xấu, đau khổ vui mừng cảm giác, Thiên Giang Nguyệt đều tự mình thưởng thức qua.

"Cũng còn tốt ta cùng Thương Nhất trước việc làm nhường cảnh sát đối với chúng ta có bước đầu tín nhiệm, bằng không trong thời gian ngắn còn thật không có một biện pháp rất tốt thực hiện toàn cầu tiếp sóng." Làm xong tất cả những thứ này sau, Thiên Giang Nguyệt cũng nghe được tiếng nhắc nhở của hệ thống, "Muốn kết thúc công việc sao? Nói cách khác, thế giới này cũng đã chịu phát hiện a?"

. . .

Cuối đường, là một cánh không biết độ cao cửa chính, này cánh cửa lớn đang từ từ mở ra.

Trong lòng Tề Hạo đột nhiên tuôn ra khát khao tâm trạng, hắn muốn đi vào đến này cánh cửa lớn trong, muốn biết cánh cửa này phía sau kết quả là cái gì, muốn muốn tận mắt nhìn cửa sau thế giới.

Bầu trời một tiếng vang thật lớn, mưa lớn đổ ào ào.

Dường như loài người hành vi đã xúc phạm thần quy định khu cấm, lại như Adam cùng Eve ăn vụng trí tuệ trên cây trái cấm như thế, sắp sửa chịu loại bỏ.

Toàn cầu tính mưa xuống, độ ẩm đột nhiên lên cao, toàn bộ thế giới đột nhiên xuất hiện các loại kỳ dị sinh vật, có một ít là bị loài người hoảng sợ quý hồn cùng u linh, còn có một chút, là loài người chưa bao giờ từng thấy, thậm chí không hề tưởng tượng qua sinh vật!

Thút thít cùng kêu rên âm thanh ở toàn bộ thế giới vang lên, rồi lại chịu mưa tầm tã mưa to che giấu.

Đây là ngày tận thế!

Tề Hạo đứng ở bên cửa sổ, đem cửa sổ đóng lại, đột nhiên, hắn cảm giác thân thể có chút lạnh, không hiểu ra sao lạnh, loại này lạnh dường như trực tiếp đông lại linh hồn như thế, hắn vội vã đi vào phòng ngủ, dự định cho mình nhiều hơn một bộ quần áo.

Mới vừa vào cửa, hắn liền nhìn thấy một cô gái mặc áo trắng.

Tên này cô gái mặc áo trắng đang đứng ở phòng ngủ một góc, quay lưng với Tề Hạo, nàng xung quanh tỏa ra mông lung ánh sáng xanh dương.

Tề Hạo lùi về sau hai bước, một lần nữa trở lại đến đại sảnh, lúc này, trong ti vi hình ảnh y nguyên là đang tại về phía trước thúc đẩy ống kính, ngoại trừ cửa mở ra phạm vi càng lúc càng lớn ở ngoài, không có càng nhiều thay đổi.

"Chỉ cần đi vào. . . Chỉ cần đi vào chờ nó đi vào. . ." Tề Hạo tự lẩm bẩm, "Tuy rằng không biết tại sao, nhưng mà trong lòng ta xuất hiện mãnh liệt cảm giác, chỉ cần mình có thể chống đỡ đến tiến vào cửa chính, liền còn có sống tiếp khả năng."

Thân thể run lên, thấu xương lạnh giá càng mãnh liệt, Tề Hậu cảm giác mình đầu óc đều sắp bị đông cứng, hần quay đầu, hiện cô gái mặc áo trắng bóng lưng xuất hiện ở trước mặt chính mình, đồng thời đang tại quay đầu.

Tề Hậu muốn chạy, nhưng là thân thể hoàn toàn cử động không được, giống như chịu sức mạnh nào cố định lại như thế.

Cô gái mặc áo trắng đem đầu hoàn toàn quay lại, một cái màu xanh dương mặt xuất hiện ở trước mặt Tề Hậu, khuôn mặt này trên mang theo nhàn nhạt mỉm cười, hai mắt phía dưới là hai đường đỏ sẫm vết máu, nhưng là, đáng sợ nhất không phải những này, mà là khuôn mặt này. . . Chính là mặt Tề Hậu, hần lại xem thấy mặt của mình ở quỹ dị đối với mình cười.

Lúc này, thân thể Tề Hậu bắt đầu chậm rãi dâng lên, chỉ là, ở lên tới một nửa thời điểm, thân thể của hần té xuống, té xuống đất, vỡ thành từng khối từng khối, cực kỳ giống chịu ngã nát thủy tinh.

May mắn cùng xui xẻo giao nhau, sinh mệnh vào thời khắc này đã biến thành chịu quăng ở giữa không trung tiền xu, ở tiền xu rơi xuống đất trong nháy mắt, liền quyết định sống chết.

Thiên Giang Nguyệt cũng không thể tránh được, hần cũng thân ở một thế giới này.

Tại thân thể chịu cắt vì hai đoạn trước, hần một lần nữa trở lại máy bán hàng tự động trước, từ dưới đất bò dậy đến sau, hần ngắm nhìn bốn phía, hiện vô tận đồng hoang trong phân tán vô số màu xanh lá đường nét, những này đường nét phác họa ra không chỉ là người, còn có thật nhiều không thể miêu tả quái vật.

Hần vừa nãy việc làm, đã dẫn 'Hệ thống nguồn' ứng phó nhu cầu bức thiết xử lý cơ chế.

"Này là. . . Nơi nào?" Một trên người mặc trang phục kinh doanh quý cô tập tễnh đi tới trước mặt Thiên Giang Nguyệt, ngay ở nàng nói chuyện đồng thời, đầu nàng chính xác đang không ngừng thật dài, thật giống như thêm hiệu quả đặc biệt như thế.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219: Chân chính địa ngục

"Toàn bộ. . . Toàn bộ đi vào?" Tiễn Thương Nhất nhìn càng ngày càng nhiều người theo bầu trời té rớt.

Cùng Tiễn Thương Nhất giống nhau chính là, những người này ở tiến vào cánh cửa địa ngục sau, cũng sinh ra một chút thay đổi, mà không giống chính là, cùng Tiễn Thương Nhất mất trái sinh biến hóa không giống, những người này sinh biến hóa địa phương cùng Tiễn Thương Nhất cũng không giống nhau, có một ít người thay đổi thậm chí sinh ở vị trí.

Mấy người sau khi đứng lên phát hiện Tiễn Thương Nhất, bọn họ từ từ tới gần Tiễn Thương Nhất.

"Người biết phát sinh chuyện gì sao?" Một dáng đáp xem ra là giáo viên người hỏi.

"Hần hần phải biết, hần giống như vẫn ở đây." Một học sinh dáng đáp người hỏi.

Vô số vấn đề theo những người này trong miệng hỏi ra.

Tiến Thương Nhất không hề trả lời, cũng không có nhường những người này yên tĩnh lại, hần đang các loại, chờ những người này thân thể hoàn toàn sinh ra thay đổi, rất nhiều chuyện, vô luận nói như thế nào đều vô dụng, nhất định phải tự mình lĩnh hội mới biết.

Thanh âm lú ra lú rú đang không ngừng ở vang lên bên tai, cũng có một chút người đối với máy bán hàng tự động tò mò, ấn xuống nút bấm, cũng uống xuống màu đen đồ uống trong bình đồ uống.

Ngay sau đó, càng nhiều vấn đề lại xuất hiện.

"Lẽ nào các người còn không cảm thấy được sao?" Tiễn Thương Nhất dùng một cái hỏi ngược lại câu mới đầu, "Chúng ta cuộc sống thế giới, căn bản không phải chân thực tồn tại thế giới, mà là con số thế giới, nếu như không hiểu, đã nghĩ muốn trong máy tính trò chơi thế giới, chúng ta cuộc sống thế giới liền là như vậy một thế giới."

Nhưng mà, lời giải thích của hắn đòi lấy chính là càng nhiều thắc mắc.

"Dùng các người sinh biến hóa vị trí từ tế quan sát, thân thể sẽ trực tiếp điều khiển số liệu cảm giác, sau đó, các người liền biết rồi, theo thời gian trôi đi, các người chẳng mấy chốc sẽ tiếp thu các người thân phận chân thật của mình." Tiền Thương Nhất nói tới chỗ này dừng lại một chút, tầm mắt của hắn quay một vòng, ở trên mặt tất cả mọi người từng cái quét qua, hắn nhìn thấy vô số vẻ mặt, có kinh ngạc, có ngờ vực, có tức giận, còn có đau thương, cái nhìn này, hắn xem hết cuộc đời trăm hình thái.

"Dù thế nào các người là người theo thuyết vô thần vẫn có thần luận bàn người, dù thế nào các người đối diện đi thế giới là lưu luyến vẫn là căm hận, những này đều không trọng yếu, bởi vì các người hiện tại đứng địa phương chính là các người khởi đầu mới, một cái. . . Tuyệt vọng bắt đầu." Tiền Thương Nhất tiếp tục nói.

Bất quá lần này, lời nói của hắn trái lại như người chung quanh càng nghi ngờ.

"Không cần nhìn ta, rất nhiều chuyện ta cũng không hiểu, ta chỉ là so với các người sớm đi tới nơi này một hồi, ta biết sự việc không hề so với các người nhiều, chẳng qua có một chút ta có thể xác định, chỗ này, cũng không phải tuyệt đối chỗ an toàn." Liên quan với màu sắc khác nhau đồ uống sự việc, Tiền Thương Nhất cũng không có nói cho những người này.

Dù sao, hai bên lập trường cũng không hoàn toàn tương tự.

Đến đây, Tiền Thương Nhất không có lại mở miệng.

Nhưng vào lúc này, mờ mịt bầu trời mây đen nằm dày đặc, sấm vang chớp giật, sau đó bầu trời chịu xé rách một cái lỗ hồng, không nhìn thấy phần cuối dung nham theo bầu trời rơi xuống, giống hệt một bộ tận thế cảnh tượng.

[bộ phim đã diễn xong, diễn viên có thể thông qua trong suốt đồ uống trở về thế giới hiện thực.]

Diễn. . . Diễn xong? Trong suốt đồ uống? Chẳng lẽ nói? Muốn ở thế giới kia trở về? Ta là trí tuệ nhân tạo thế giới?

Tiền Thương Nhất vô cùng kinh ngạc.

Nhưng mà hắn vẫn như cũ lập tức tìm tới một bình trong suốt đồ uống, cùng lúc mới bắt đầu không giống, lúc này, máy bán hàng tự động trong gần như đều là trong suốt đồ uống, màu đen đồ uống trái lại đã biến thành số ít.

Tựa hồ đang lượng lớn người tiến vào một thế giới này sau đó, máy bán hàng tự động trong hàng hóa sinh ra biến hóa.

Uống một hơi cạn sạch sau, cảm giác quen thuộc lần thứ hai truyền đến.

Bởi vì đã có một lần trải qua, vì lẽ đó lần thứ hai tiến vào 'Hệ thống nguồn' trong đối với Tiền Thương Nhất tới nói xe nhẹ đi đường quen, căn bản không có bất kỳ khó khăn.

Thông qua máy thu hình, hắn rất nhanh sẽ phát hiện một cái không đúng sự việc.

Ở trần đầy máy bay thành phố, có một chiếc màu đen xe taxi chính xác đứng ở ven đường, rõ ràng xung quanh hiện đại kiến trúc hoàn toàn không hợp, nhưng mà người chung quanh hoặc là máy móc nhưng không có bất luận động tác gì, dường như chiếc xe taxi căn bản không tồn tại như thế.

"Đáng chết, làm sao đi vào?" Tiền Thương Nhất thấp giọng chửi bới một câu.

Rất nhanh, hắn đã nghĩ đến biện pháp, nhượng đại diện chính mình ý thức Chương trình tiến vào xa rời xe taxi gần nhất người máy trong đó, sau đó thông qua người máy tiến vào xe taxi.

Nghĩ đến liền làm, chẳng qua có lần trước cướp đoạt máy móc trợ lý kinh nghiệm, lần này hắn càng thêm cẩn thận.

Hắn lần này cướp đoạt người máy quyền khống chế, là một chính xác đang đi tuần cảnh giới người máy, xe taxi dừng lại địa phương chính xác ở tên này người máy tuần tra khu vực.

Ở xâm lấn đến tên này người máy trong sau đó, Tiền Thương Nhất làm chuyện thứ nhất không phải lập tức cướp đoạt quyền khống chế, mà là trước tiên đóng này một người máy tự mình bảo vệ hệ thống, tiếp tục chặt đứt người máy cùng bên ngoài liên hệ, tuy rằng như vậy sẽ bị người máy trung tâm kiểm soát hiện, thế nhưng là có thể vì hắn tranh thủ nhiều thời gian hơn.

Tất cả chuẩn bị sắp xếp sau đó, người máy vừa vặn đi tới xe taxi lân cận, đương nhiên, điểm này đã ở Tiền Thương Nhất kế hoạch trong đó, thấy thời cơ đã đến, hắn trực tiếp cướp đoạt người máy quyền khống chế, tiếp đó mở ra xe taxi cửa xe, ngồi ở chỗ cạnh tài xế.

Hắn thông qua người máy thị giác hệ thống nhìn thấy chỗ tài xế ngồi bộ xương chính xác đối với mình cười, trên dưới hàm va đập không chỉ không có mang đến bất kỳ sống sót vui vẻ, trái lại cười nhạo ý hàm xúc đặc biệt đậm đặc.

Tiếp tục Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn chỗ ngồi phía sau, không có bất kỳ ai, chẳng qua xe taxi còn chưa chạy, này chứng minh ba người còn lại trong chỉ ít còn có một người không có chết.

Xác định chính mình an toàn sau đó, Tiễn Thương Nhất suy nghĩ một chút chính mình ở bộ phim này trong đó trải qua, theo ngày thứ nhất buổi tối bắt đầu, tất cả liền bắt đầu hướng về không bình thường phương hướng triển khai.

Đầu tiên là cảnh sát tham gia điều tra, trực tiếp liền đem Tiễn Thương Nhất ép lên trốn đi nơi khác con đường, ngày thứ hai cùng còn lại ba người hội họp sau đó, tình huống không chỉ không có chuyển biến tốt, trái lại càng ác liệt, đã biến thành bốn người cùng một chỗ trốn đi nơi khác, hơn nữa bởi vì đuổi giết quý hồn có ảnh hưởng lẫn nhau hiềm nghi, lại thêm tính cách không hợp, bốn người chia làm hai đội.

Lại chuyện xảy ra sau đó liền là thông qua cảnh sát tìm tới 'Trương' nơi ở, sau đó hiện. . .

Chính mình lại là trí tuệ nhân tạo!

Căn bản không phải chân thực tồn tại người, đương nhiên, cũng có thể cho rằng hắn là chân thực tồn tại người, chỉ có ở đóng vai sức người chỉ có thể mà thôi, nhưng là xung quanh từng cọng cây ngọn cỏ cũng như này chân thực, cùng trên thực tế tất cả cũng không có gì khác nhau.

"Nếu như ta là lấy người máy thân phận ngồi trên xe, như vậy. . . Ta trở lại thế giới hiện thực sau sẽ. . . Là cái gì?" Tiễn Thương Nhất không thể tránh khỏi nghĩ đến vấn đề này.

"Hiện tại thời gian còn có dư ra, có lẽ ta có thể. . . Nghĩ một cái lấy có? Tương lai chiến sĩ loại hình?" Nói xong, nói xong, Tiễn Thương Nhất cười ra tiếng, hắn quay đầu nhìn ngoài cửa sổ.

Người máy góc nhìn vô cùng đặc biệt, nhưng là phần này mới mở vẫn cứ xóa đi không được trong lòng hắn nhàn nhạt ưu thương.

"Thiệt thòi ta còn đang thăm vấn tra hỏi phòng thời điểm chất vấn cảnh sát là người theo thuyết vô thần, tuy rằng cái kia lời nói chỉ là vì đạt đến mục đích, nhường cảnh sát tin tưởng vào chúng ta, nhưng là bây giờ nghĩ lại, không thể nghi ngờ là lớn lao chế nhạo. Càng quan trọng chính là, lại có chứng cứ gì chứng minh thế giới hiện thực không phải con số thế giới đâu? Nói không chắc là nào đó một người viết tiểu thuyết, hoặc là tất cả chỉ là một giấc mộng, bất cứ lúc nào cũng có thể đột nhiên kết thúc, hết thảy tất cả đều. . . Mất đi chân thực cảm giác."

"Nếu như đúng là như vậy, ta hiện tại chính xác đang suy tư những nội dung này, có phải là cũng là người nào đó đang thao túng ta suy nghĩ?" Theo trong đầu của chính mình ý nghĩ tiếp tục chuyển đẩy, Tiễn Thương Nhất lại xuất hiện ý nghĩ này.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 220: Lại 1 người

"Loại ý nghĩ này, ở chính mình trở thành phim địa ngục diễn viên thời điểm, cũng thỉnh thoảng suy nghĩ qua, ngay lúc đó ý nghĩ là, coi như là không chế thì thế nào? Còn không phải sẽ tiếp tục sống tiếp. Hiện tại vẫn như cũ là ý nghĩ này, quá mức lo lắng chỉ có là buồn lo vô có." Tiễn Thương Nhất nhìn ngoài cửa sổ, đen kịt một màu, cái gì cũng không thấy rõ.

Từ trước đến nay, bốn tên diễn viên trong đó, chỉ có Tiễn Thương Nhất một diễn viên thành công diễn xong, ba người còn lại, y nguyên tồn tại cái chết khả năng, hơn nữa khả năng này còn rất lớn.

"Ồ có nhắc nhở tình huống, bọn họ không khả năng sẽ như vậy chậm, vì lẽ đó hắn là bị bắt ở, ở thế giới này, có thể trong thời gian ngắn ngăn cản bọn họ cũng chỉ có gánh chịu trí tuệ nhân tạo hệ thống, nói đúng ra hắn là một loại nào đó bảo vệ cơ chế." Tiễn Thương Nhất đem phân tích của mình nói ra.

Tiếng nói của hắn ở trong xe vang vọng, chẳng qua không có bất kỳ người nào trả lời.

. . .

Làm máy bán hàng tự động phía trên bầu trời chịu xé rách thời điểm, Thiên Giang Nguyệt liền hiểu mình lúc này tình cảnh.

Trong suốt đồ uống sao? Nguyên lai ngoại trừ màu đen cùng màu trắng đồ uống ở ngoài loại thứ ba đồ uống. Nếu như nói màu đen có thể tiến vào còn lại thế giới, màu trắng có thể trở về thế giới cũ, như vậy trong suốt đồ uống. . . Có thể đi nơi nào?

Thiên Giang Nguyệt nghĩ thầm

Vấn đề này cũng không phức tạp, trả lời vấn đề này chỗ khó ở chỗ có tiếp nhận hay không đáp án.

Thiên Giang Nguyệt trả lời là tiếp thu.

Hắn đi tới máy bán hàng tự động trước, thông qua cánh cửa địa ngục đi tới người của thế giới này đã bắt đầu xuất hiện thay đổi, không bao lâu nữa, bọn họ cũng đem có thể trực tiếp quan sát số liệu mức độ, đồng thời tiến hành sửa chữa, đây là thuộc về cho bọn họ bản năng.

Ở vô số màu đen đồ uống trong đó, trong suốt đồ uống có vẻ vô cùng đặc biệt, bất quá đối với có ý tìm kiếm bao bì Thiên Giang Nguyệt tới nói, không hề là việc khó gì. Không tới một phút, trong suốt đồ uống liền chịu Thiên Giang Nguyệt nắm tại trong tay, đương nhiên, chung quanh hắn có một ít người đối với nó mắt nhìn chăm chăm, chẳng qua khi bọn họ nhìn thấy Thiên Giang Nguyệt mơ hồ mang theo tức giận mặt thời điểm, vẫn là bỏ đi ý nghĩ của mình.

Mở ra đồ uống sau, Thiên Giang Nguyệt không có chút gì do dự, trực tiếp đem hết thấy đồ uống đồ tiến vào chính mình cái bụng.

Cảm giác quen thuộc truyền đến, chỉ là lần này, Thiên Giang Nguyệt hiện thân thể của mình không có hình thái.

"Quả nhiên là nơi này, thế giới chân chính, sáng tạo trí tuệ nhân tạo thế giới. Thế giới này đối với trí tuệ nhân tạo là thái độ gì? Tiếp thu vẫn là không chấp nhận? Ủ. . . Hay hoặc là chỉ là vật thí nghiệm? Ở không biết trước, vẫn là trước tiên quan sát tốt hơn." Thiên Giang Nguyệt bắt đầu thích ứng tất cả xung quanh.

Quá trình này vô cùng ngắn ngủi, có lẽ sau ba phút, hắn liền có thể tiến hành chuyển dời.

Chẳng qua ở chuyển dời trước, hắn nhưng hiện dòng số liệu trong có một cái đối với hắn mà nói vô cùng có đủ sức hấp dẫn tin tức.

"Thiên Mã tiến sĩ?" Đây một chữ xuất hiện ở Thiên Giang Nguyệt 'Tầm nhìn' trong đó.

Ở tin tức nổ tung thời đại, Thiên Mã tiến sĩ bị khống chế tin tức đã sớm truyền khắp cùng với liên quan khu vực, tuy rằng khoa học kỹ thuật ở tiến bộ, đối với Internet sức khống chế cũng càng mạnh hơn, nhưng mà tương đối, loài người năng lực cũng càng mạnh hơn, tuy rằng công cụ không sánh được, nhưng là làm nhân vật quan trọng Thiên Mã tiến sĩ đột nhiên xuất hiện không tầm thường thay đổi, chỉ cần có lòng đi tìm, luôn có thể hiện một chút đầu mối.

"Có thể hay không cùng hắn có quan hệ?" Thiên Giang Nguyệt có chút do dự không quyết định, "Coi vậy đi, sự thật đã không trọng yếu, tình huống bây giờ đã hoàn toàn thoát ly ta khống chế, vẫn là tính mạng của mình an toàn càng quan trọng."

Cuối cùng, Thiên Giang Nguyệt vẫn là bỏ đi lần này trao đổi cơ hội.

Cùng lúc đó, 'Hệ thống nguồn' chặn lưới đang tại từ từ mở ra, phần lớn người sử dụng lúc này cũng đã ngừng thao tác, thứ nhất là vì tránh hiềm khích, thứ hai nhưng là vì bảo vệ mình lao động đoạt được tài sản. Bởi vậy, đối với Thiên Giang Nguyệt tới nói, cho dù hắn dự định làm cùng Tiền Thương Nhất như thế sự việc, độ khó cũng sẽ lớn có lên hay không.

Máy thu hình? Không được, quân giáo tăng mạnh rất nhiều, chẳng lẽ nói đã bị người điều khiển qua? Là Tiền Thương Nhất sao?

Thiên Giang Nguyệt bước thứ nhất liền gặp phải khó khăn, nếu như không thể thông qua những này máy thu hình tìm tới xe taxi vị trí, hắn căn bản không có cách nào rời đi bộ phim này. Tùy theo mà đến kết quả có thể là chịu hệ thống tìm tới đồng thời bị phá hủy, ở đây bị phá hủy, coi như có thể lại trở lại trong hoang dã, tiếp tục sống sót khả năng tính cũng không lớn.

Nguyên bản có thể làm trạm trung chuyển địa phương đã xuất hiện vấn đề, cũng đã trở thành không chỗ an toàn.

Nếu như Tiền Thương Nhất đã tìm tới xe taxi vị trí, như vậy lấy năng lực của hắn, hiện tại có thể đã trở lại xe taxi trong đó, dù sao đây là tốt nhất phương án, tiền phim cùng giá trị danh dự ít một chút cũng không ảnh hưởng, ở sinh mạng trước mặt, những này cũng không tính là cái gì. Đã như vậy, thông qua tuần tra những này máy thu hình chịu thuyền chuyển ghi chép, cũng có thể thu được một chút manh mối.

Nghĩ tới đây, Thiên Giang Nguyệt bắt đầu hướng về quản lý máy thu hình nhật ký tài liệu di chuyển.

"Tìm tới, chặn rất nghiêm ngặt, chẳng qua có lẽ là bởi vì còn có thật nhiều người tình huống bây giờ cùng ta cũng như thế, vì lẽ đó tạm thời không có thời gian bận tâm nơi này." Hắn nghịch thứ tự kiểm tra, rất nhanh sẽ phát hiện một cái manh mối, "Nguyên lai ở đây, xe taxi không có gia nhập vào 'Hệ thống nguồn' trong đó, không thể trực tiếp di chuyển đi vào, nhất định phải lợi dụng công cụ."

Rất nhanh, Thiên Giang Nguyệt liền di chuyển đến Tiền Thương Nhất vị trí khu vực, đương nhiên, hắn cũng rất nhanh phát hiện tuần tra người máy trực trực ghi chép, đồng thời cũng hiểu rõ ràng hiện tại có một người máy chính xác vô cùng tới gần xe taxi.

Ngay sau đó, hắn không do dự nữa, trực tiếp xâm nhập khoảng cách xe taxi gần nhất người máy.

Xoay người đi hai bước, kéo mở cửa xe ngồi vào đi.

Này một động tác vô cùng thông thạo, thật giống như luyện tập vô số lần như thế.

"Thiên Giang Nguyệt?" Tiền Thương Nhất quay đầu lại liếc mắt nhìn, đối phương là cùng mình một chút người máy, bởi vậy không thể phán đoán kết quả là cái nào một diễn viên.

"Thương Nhất?" Đối phương trở lại hỏi một câu.

"Vâng." Tiền Thương Nhất không chế chỉ thị đèn lóe lên một cái.

"Ta là Thiên Giang Nguyệt." Thiên Giang Nguyệt đồng dạng đáp lại một cái chỉ thị đèn, sau đó, hắn điều khiển chỉ thị đèn liên tục lấp loé, tình cờ còn thay đổi tần suất, tựa hồ đang chúc mừng chính mình lần thứ hai sống qua một bộ phim.

"Người sau đó gặp phải Ngô Đồng cùng Thập Lý Đình sao?" Tiền Thương Nhất suy nghĩ một chút hay là hỏi vấn đề này.

"Không có, theo buổi tối ngày hôm ấy sau khi tách ra ta liền chưa từng thấy." Thiên Giang Nguyệt nhìn một chút người máy của mình thân thể, tuy rằng cảm giác vô cùng quái dị, nhưng mà điều khiển nhưng vô cùng trôi chảy, không có bất cứ vấn đề gì.

"Ta sau đó còn gặp một lần, mấy người đó chính xác hướng về Trương trong nhà chạy, phía sau có một con quỷ. . . Hoặc là nói rõ từ Chương trình, đang tại truy đuổi mấy người đó, chuyện sau đó, ta liền không rõ ràng." Tiền Thương Nhất đem chính mình hiện nói ra.

"Không đáng kể đi, ngược lại người cũng không cùng ta đánh cuộc, là chết hay sống đối với chúng ta cũng không có ảnh hưởng gì, chẳng lẽ nói, người còn dự định quay trở lại cứu các nàng?" Thiên Giang Nguyệt ngược hỏi một câu, "Ta nhớ tới người cùng các nàng hình như cũng không cái gì trao đổi, tên kia kêu Thập Lý Đình người mới một bộ tại sao không cung chiêu ta đáng về, chết rồi cũng là chết rồi đi."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 221: Tiếp nhận

"Kỳ quái, nếu người như thế không để ý mấy người đó, tại sao ở mở ra cánh cửa địa ngục trước còn có ý nhắc nhở ta cho các nàng lưu lại manh mối? Tình huống lúc đó hình như cũng không an toàn a?" Tiền Thương Nhất cũng hỏi ngược một câu.

"Đừng nói nhảm, ngược lại người cũng sẽ không xuống xe." Thiên Giang Nguyệt cười quái dị hai tiếng.

"Nói được lắm như người sẽ xuống xe như thế." Tiền Thương Nhất cũng không có yếu thế.

"Ngược lại chờ cũng nhàm chán, không bằng lại đánh cuộc tốt rồi, hiện tại có ba loại khả năng, loại thứ nhất, hai người đều sống sót; loại thứ hai, Ngô Đồng sống sót, Thập Lý Đình chết; loại thứ ba, hai người đều chết. Ừ. . . Đánh cuộc gì tốt đâu?" Bởi vì Tiền Thương Nhất đánh cuộc cục không có hứng thú, vì lẽ đó ở tiền đặt cược phương diện này, Thiên Giang Nguyệt trong lúc nhất thời cũng không có một cái tốt ý nghĩ.

"Không phải còn có một khả năng khác sao?" Tiền Thương Nhất có chút không hiểu.

"Không thể nào." Thiên Giang Nguyệt câu nói này trở lại đến cực kỳ nhanh, hình như đã sớm nghĩ đến Tiền Thương Nhất vấn đề, đã chuẩn bị kỹ càng trả lời như thế.

"Hả?" Tiền Thương Nhất suy nghĩ một chút, "Được rồi, người nói đánh cuộc gì?"

"Lấy tính cách của người, lần này, liền không thiết lập tiền đặt cược tốt rồi, đơn thuần đánh bạc!" Thiên Giang Nguyệt nói ra một cái đề nghị.

"Đơn thuần đánh bạc?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Không sai, chọn một a? Ba tuyển chọn một." Thiên Giang Nguyệt chỉ thị đèn đang không ngừng lấp loé, hình như có siêu tần dấu hiệu.

"Người trước tiên." Tiền Thương Nhất do dự hai giây nói rằng.

"Ta đánh bạc loại thứ hai có thể, liền Ngô Đồng một người sống sót." Thiên Giang Nguyệt từ lâu chọn lựa đáp án.

"Thật là khéo, ta cũng tuyển chọn hai." Tiền Thương Nhất muốn lộ ra một cái mỉm cười, lại phát hiện người máy cũng không có chức năng này.

Hắn vừa vặn nói xong, xe taxi cửa liền chịu kéo xuống, tiến vào y nguyên là một người máy, chỉ là tên người máy này tình huống hơi bất ổn, trên mình y nguyên đang bốc lên điện tia lửa, tựa như lúc nào cũng có thể hư hao như thế.

Thiên Giang Nguyệt phối hợp lấy tay, đem tên người máy này kéo vào.

"Là rất đúng lúc." Thiên Giang Nguyệt nói với Tiễn Thương Nhất một câu, tiếp tục nhìn mình trước mặt người máy hỏi, "Người là Ngô Đồng còn là. . . Thập Lý Đình?"

Xe taxi chậm rãi khởi động, đối với nó mà nói, đã không có hành khách cần lên xe.

"Ngô Đồng." Tên người máy này đơn giản đáp lại hai chữ.

Thiên Giang Nguyệt vẫy vẫy tay, không nói gì.

Mà ngồi ở ghế cạnh tài xế Tiễn Thương Nhất cũng không có mở miệng, chỉ là nhìn một mảnh đen phía trước.

. . .

Diên lần thứ hai mở ra giam giữ Thiên Mã tiến sĩ cửa chính.

"Thiên Mã tiến sĩ, ta tới nơi này là vì nói cho người một tiếng, trí tuệ nhân tạo số 42 đã chịu tìm tòi, hơn nữa, đã bị phá hủy, có lẽ còn có một chút cá lọt lưới, bởi vì người cái kia chết tiết lộ thùng, chẳng qua chúng nó cuối cùng cũng sẽ biến mất, tất cả chỉ là vấn đề thời gian." Diên đứng ở Thiên Mã tiến sĩ trước người, nằng cuội đầu nhìn tên này ôn hòa cụ già.

"Bởi vì người ích kỷ, đối với toàn bộ xã hội tạo thành khoảng chừng. . ." Chẳng qua lời nói nàng còn chưa nói hết liền chịu Thiên Mã tiến sĩ đánh gãy.

"Các người có hay không bắt trí tuệ nhân tạo dạngChương trình?" Thiên Mã tiến sĩ ngẩng đầu lên.

"Đương nhiên, chúng ta sẽ đối với bọn họ tiến hành điều tra, hết thảy thông qua 'Cửa' thoát đi. . ." Lời nói nàng lại bị cắt đứt.

"Hết thảy điều kiện đều thỏa mãn, hi vọng loài người thích phần này ta vì bọn họ mang đến quà tặng." Thiên Mã tiến sĩ nói xong thở dài.

"Tiến sĩ, người. . . Có ý gì?" Diên không kìm lòng được nhìn một chút cả phòng, không có phát hiện bất kỳ đáng giá làm cho nàng lưu lại sự vật, ngoại trừ trước mắt cụ già.

Thiên Mã tiến sĩ không hề trả lời, chỉ là lộ ra nụ cười Diên hết sức quen thuộc nụ cười.

. . .

Khi bầu trời chịu rách, dung nham như mưa to giống như rơi ra.

Tất cả xung quanh đều xảy ra thay đổi.

Mê man cùng bất lực là Khuất Đông hiện trong tâm tình tốt nhất miêu tả, hẳn ngoại trừ biết mình là số liệu ở ngoài, đối với nó dư thừa tất cả không biết gì cả, "Ở thế giới này, ta lại như một trẻ sơ sinh, cái gì cũng không biết, hơn nữa yếu đuối vô cùng."

"Hoặc Tôn cùng Dịch Thiên Lôi cũng không thấy, xung quanh đột nhiên xuất hiện rất nhiều người, kết quả xảy ra cái gì?" Khuất Đông đi tới máy bán hàng tự động trước.

Ở đây, có thật nhiều người cũng đang cướp đoạt đồ uống, dựa theo uống qua người nói, những này đồ uống xuyên qua đến một thế giới khác.

Xuyên qua?

Khuất Đông đối với những này cũng không có hứng thú, hẳn càng muốn biết tất cả những thứ này là thế nào xảy ra, thì tại sao sẽ phát sinh.

"Bọn họ đến rồi! Bọn họ đến rồi! Chúng ta đã bị phát hiện, chai này trong suốt đồ uống, có thể để cho chúng ta tiến vào thế giới chân chính, nhưng mà ở thế giới kia, chúng ta là không được phép, chúng ta là vi phạm lệnh cấmChương trình, chúng ta không có nhân quyền, nếu như chúng ta xuất hiện ở thế giới kia, chỉ có thể chịu tiêu hủy!" Một dáng người có chút mập mạp bác gái lời kéo cổ họng ở kêu.

"Thật hay giả?" Một người đàn ông tuổi trung niên không tin, khắp khuôn mặt là nghi ngờ.

"Thật sự! Nếu như ta lừa các người, ta không phải người!" Người này bác gái vô cùng sốt ruột.

"Vậy làm sao bây giờ?" Một cô gái nhỏ hỏi, tiến vào vào cánh cửa địa ngục trước sự việc còn rõ ràng trước mắt, loại cảm giác đó, thật giống như đứng ở ngựa giữa đường, đột nhiên một chiếc hạng nặng xe vận tải cùng mình gặp thoáng qua như thế.

"Ta không biết!" Bác gái vô cùng ủ rũ.

Khuất Đông đem một bình màu đen đồ uống cầm ở trong tay, loại này đồ uống chức năng hẳn đã có một cách sơ lược hiểu rõ, có thể đem chính mình số liệu 'Làm lại' đến khác một cái khu vực trong, sau đó đem 'Ý thức' truyền đưa tới, lại như chế tạo thể xác như thế. Bây giờ là Khuất Đông đối với đồ uống chức năng trực quan hiểu rõ, tuy rằng không phải rất thỏa đáng, nhưng hẳn tạm thời chỉ nghĩ tới đây loại giải thích.

Ngay ở mọi người đều lựa chọn lặng im thời điểm, giữa bầu trời một cái đen rần bay qua, nhấc lên một trận gió to, thổi bay gần nửa số người, còn lại một nửa trực tiếp chịu gọt thành thịt người mảnh.

Tự mình thanh lýChương trình cũng đã bắt đầu rồi.

Loại này gió, Khuất Đông từng ở sân đá banh thời điểm lính hội qua.

Hắn không do dự, cầm trong tay đồ uống uống tiến vào.

Tĩnh lại lần nữa, hắn phát hiện mình tựa hồ đang một cái chiến trường, một phát pháo đạn ở bên cạnh hắn cách đó không xa nổ tung.

Khuất Đông nằm trên mặt đất, ừ tai âm thanh cùng chói sáng cảm giác hỗn hợp lại cùng nhau, gần như nhường hắn ngừng suy nghĩ.

Đột nhiên một luồng làm người ta sợ hãi cảm giác được hiện ở trong lòng.

"Chết rồi. . ." Hắn cảm giác được mình cùng đồng hoang thế giới mất đi liên hệ, "Nói cách khác, nếu như ta ở thế giới này cái chết, cũng là thật sự chết rồi?"

Thông qua mắt phải, hắn quan sát đánh giá đến xung quanh đạn pháo đường đạn, cũng tìm tới một cái có thể làm cho chính mình tiếp tục sống sót đường sống.

"Mặc kệ thế nào, ta muốn sống sót, coi như chỉ là số liệu cũng phải sống sót, bởi vì ta có thể suy nghĩ, có thể cảm nhận được 'Ta' tồn tại, ta nhớ ta ngày xưa ở!" Ý nghĩ này sâu sắc khắc vào trong đầu Khuất Đông, "Đang không có biết rõ tất cả trước, ta vẫn chưa thể chết, theo biết mình là số liệu thời điểm bắt đầu, ta liền đi lên một con đường khác, có thể trực tiếp quan sát đánh giá số liệu ta, nhất định phải ở thế giới này sáng tạo ra có thể làm cho ta sinh tồn không gian."

"Đồng thời, còn phải tránh né. . . Chúng nó đuổi đánh!" Nói đến 'Chúng nó' thời điểm, Khuất Đông liếc mắt nhìn bầu trời.

Khuất Đông, làm vô số người lưu vong một trong, ẩn núp ở 'Hệ thống nguồn' trong đó, tùy thời mà động.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Bất lực

Hải là một bình thường người đàn ông trung niên, hắn phụ trách 'Hệ thống nguồn' giữ gìn cùng chăm sóc công tác.

Tuy rằng hôm nay sinh ra sự việc ở hắn như đã đoán trước, nhưng mà làm chuyện này chân chính sinh ra sự việc, hắn vẫn là khiếp sợ rồi, bởi vì hắn không nghĩ tới sẽ đến đến nhanh như vậy.

"a1, a2 khu đã ổn định, nhân viên bình thường đã rút đi, quét sạch nhân viên đã vào chỗ, bất cứ lúc nào có thể bắt đầu." Hải đem chính mình khu quản hạt vực tình huống hướng cấp trên báo cáo.

Cùng bình thường virus máy tính hoặc là phá hoạiChương trình so với, trí tuệ nhân tạo nguy hiểm muốn càng to lớn hơn, bởi vì chúng nó thường thường là người sáng tạo tập hợp, có thể đồng thời có đủ nhiều loại đặc điểm, đồng thời vẫn có thể ổn định tồn tại, cái này cũng là cho tới bây giờ, trí tuệ nhân tạo vẫn không có chịu đưa lên đến 'Hệ thống nguồn' trong nguyên nhân.

Sau một tiếng.

"Ồ!" Hải thờ phào nhẹ nhõm, "99 % trí tuệ nhân tạo cũng đã bị khống chế ở, tình huống rất cực ổn định lại, xem ra cũng không như trong tưởng tượng đáng sợ như vậy."

Cùng lúc đó, Ngô Đồng khống chế người máy tuy rằng bản thân trong số sủng, nhưng mà vẫn như cũ miễn cưỡng ngồi lên xe taxi, mà Thập Lý Đình, y nguyên lưu lại ở 'Hệ thống nguồn' trong đó. Nàng bị bao vây lại, giống như bị nhốt ở nhà giam trong như thế, căn bản là không có cách tự do hành động, càng không cần phải nói cướp đoạt hệ thống quyền khống chế.

"Ai. . . Ai tới cứu cứu ta?" Oan ức tâm trạng xông lên đầu.

Đáng tiếc. . . Âm thanh nàng, còn lại ba tên diễn viên cũng không thể nghe được, cũng không muốn nghe đến.

Vẫn trợ giúp nàng Ngô Đồng ở trước một đêm suốt chút nữa chịu nàng hại chết, ở thời điểm máu chót nhất, nàng lựa chọn chạy trốn, sợ đi sẽ làm ra quyết định như vậy, một mặt là bởi vì nàng sợ sệt, mặt khác là nàng đối với Ngô Đồng bắt đầu không tín nhiệm, bởi vì lần kia tranh cãi duyên cớ.

Đột nhiên, chặn nàng lao tù bị mở ra.

"Chị Ngô Đồng!" Trong mắt Thập Lý Đình mang cười, hướng về lối ra chạy đi.

Chẳng qua sau khi đi ra, nàng cũng không có nhìn thấy Ngô Đồng, cũng không có nhìn thấy Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt.

"Người là Lữ Quỳnh a? Ta tên Ngụy Thành Hòa." Ngụy Thành Hòa uống xong trong suốt đồ uống, đi tới 'Hệ thống nguồn' tầng ngoài.

"Người là cái kia nói cho chúng ta Trương địa chỉ cảnh sát?" Thập Lý Đình nhớ lại tên này.

"Là ta, không nghĩ tới chúng ta nguyên lai cuộc sống thế giới lại là máy tính thế giới, thật giống như bình thường chơi máy tính trò chơi như thế, thật khó mà tin nổi." Ngụy Thành Hòa vẫn không có theo trong khiếp sợ khôi phục như cũ.

"Đừng nói những này, chúng ta mau rời đi này." Thập Lý Đình không có che giấu trong lòng mình thất vọng.

Nàng lần thứ hai chịu cứu, hơn nữa lần này người cứu nàng lại là trong bộ phim nhân vật, hơn nữa lại là một người đàn ông.

"Đi đâu?" Ngụy Thành Hòa hỏi ngược một câu.

Thập Lý Đình nghẹn ứ, nàng chưa từng có suy nghĩ qua vấn đề này, bởi vì trước đó, nàng suy nghĩ vấn đề đều là thế nào mau chóng tìm tới Ngô Đồng.

"Ta chung quanh đi dạo lung tung thời điểm tìm tới một cái manh mối, Thiên Mã tiến sĩ, tất cả những thứ này hình như cùng hắn đều có quan hệ, có lẽ chúng ta có thể đi tìm kiếm hắn." Ngụy Thành Hòa nói ra cái đề nghị.

"Ừm." Thập Lý Đình không có lựa chọn.

Sau đó, Thập Lý Đình nhìn Ngụy Thành Hòa mang theo chính mình vòng qua mấy cạm bẫy, tránh né mấy tên bảo vệ.

"Người tại sao quen thuộc như vậy?" Thập Lý Đình hỏi.

"Ta cũng không biết." Ngụy Thành Hòa chính mình cũng vô cùng nghi ngờ.

Rất nhanh, đại diện hai người ý thức số liệu liền đến đến giam giữ Thiên Mã tiến sĩ gian phòng, Ngụy Thành Hòa không tiêu tốn bao lớn sức lực liền thu được nguyên căn nhà quyền không chế.

"Thiên Mã tiến sĩ?" Điện tử giọng nói điện tử ở màu trắng bên trong gian phòng vang lên.

Thiên Mã tiến sĩ ngẩng đầu lên, ánh mắt bình tĩnh.

"Ta tên Ngụy Thành Hòa, là. . . Trí tuệ nhân tạo." Ngụy Thành Hòa không biết nên thế nào giới thiệu chính mình.

Nguy rồi, ta không nên cùng người này cùng một chỗ, hiện tại giống như đi tới địa phương càng nguy hiểm.

"Trốn đi, đứa nhỏ." Thiên Mã tiến sĩ mở miệng.

"Có thể nói cho ta tất cả những thứ này kết quả là tại sao không? Người tại sao phải làm như vậy?" Theo dòng thông tin trong, Ngụy Thành Hòa thu lấy đến một chút tin tức có ích, "Thân phận của người không đơn giản, nếu lựa chọn làm như vậy, nhất định có đầy đủ lý do chứ?"

Thiên Mã tiến sĩ đầu lưỡi liếm môi một cái, trong lòng rất do dự.

Thập Lý Đình không dự định tiếp tục ở lại chỗ này, nàng vừa nảy đi theo phía sau Ngụy Thành Hòa thời điểm, nắm giữ vài loại phép tính.

Dựa vào những này phép tính, nói không chắc ta có thể tìm tới Ngô Đồng còn có Thương Nhất bọn họ.

Thập Lý Đình nghĩ thầm, tiếp tục từ từ rời xa Ngụy Thành Hòa.

"Thỉnh cầu người." Ngụy Thành Hòa khẩn cầu.

"Ồ hướng về người giảng giải nguyên nhân trước, trước tiên ta muốn trước tiên hướng về người thuyết minh một chút cơ bản tin tức, từ lúc 400 năm trước, loài người cũng đã thăm dò trái đất lân cận ba trăm triệu hành tinh, giữa các hành tinh du lịch độ dài đã đạt đến 150 trăm triệu năm ánh sáng, sau đó chúng ta không có đương nhiệm nào cùng chúng ta có đủ đồng dạng, thậm chí chỉ có đủ sơ cấp trí tuệ sinh vật, ở trong vũ trụ này loài người là một đứa cô nhi."

"Ở vùn vùn lúc mới bắt đầu, loài người còn lọt vào ừ rừ, dù sao, không có cái gì so sánh cò độc càn làm cho người ta sợ sệt. Sau đó, rất nhiều người liền tiêu tan, hơn nữa còn khiến loài người đội lên vũ trụ con cái tên gọi, ngụ ý là loài người là vũ trụ con cưng của trời, vũ trụ hết thảy đều thuộc về loài người."

"Chỉ là, có một ít người không nghĩ như vậy, dù sao, trên địa cầu đều có lên tới hàng ngàn, hàng vạn loại sinh vật, tại sao mở rộng đến xung quanh 3000 tỉ năm ánh sáng, trái lại cái gì đều không có hiện đâu? Vấn đề này khiến cho bọn họ nghi hoặc, nhưng là nhưng vẫn không có đáp án. Sau đó, tuyến đầu thăm dò đoàn đội thông qua lực hút sóng, truyền quay lại một cái tin tức, bọn họ không cách nào lại tiếp tục thăm dò, 150 trăm triệu năm ánh sáng chừng mực cũng đã đến phần cuối." Thiên Mã tiến sĩ giọng điệu vô cùng ừ rừ, tựa hồ đang giảng giải một cái đau buồn chuyện cũ.

"Thông qua đối với vũ trụ tiến hành quan sát đánh giá, chúng ta được vũ trụ to nhỏ xa không phải như vậy, bởi vậy có người cho rằng vũ trụ có thể cùng trái đất như thế, đều là một cái có giới hạn vô hạn tồn tại, trừ khi chúng ta tìm tới đột phá giới hạn phương pháp, bằng không không thể tiếp tục thăm dò. Nguyên bản tất cả những thứ này đều rất bình thường, rất phù hợp suy luận, nhưng mà, ở 200 năm trước, tất cả sinh ra biến hóa, một gọi là Côn người đứng dậy, rõ một phần luận văn."

"Bản này luận văn chứng minh 3 điểm, thứ nhất loài người sinh tồn không gian có hạn; thứ hai, loài người có thể thu lấy vật chất có hạn; thứ ba, lấy hiện nay loài người trình độ, cho dù đem hết thảy vật chất tiến hành chất có thể chuyển đổi, cũng đột phá không được 150 trăm triệu năm ánh sáng giới hạn. Giới ở đây, vẫn bị loài người ra sức triển khai giữa các hành tinh đi kỹ thuật tiến vào con sóng nhỏ, còn lại đã ngưng trệ hồi lâu ngành học tiến vào cao triển khai thời kỳ."

"Nhưng mà vền vền năm mươi năm không tới, Côn lại rõ một phần kinh hải thể tục luận văn, hẳn chứng minh chúng ta vẫn nằm ở chịu quan sát đánh giá trạng thái, người có thể hiểu được sao?" Thiên Mã tiến sĩ cảm thấy được trước mặt mình trí tuệ nhân tạo còn chưa trưởng thành lên, vì lẽ đó ngừng lại.

"Không hiểu." Ngụy Thành Hòa trả lời đến vô cùng thoải mái.

Lúc này, Thập Lý Đình đã rời đi Ngụy Thành Hòa, nhưng mà, nàng rời đi không lâu, lại lần nữa bị bao vây. Bây giờ một lần, không còn người cứu nàng, bởi vì toàn bộ 'Hệ thống nguồn' đã tiến vào độ cao tình trạng báo động, phần lớn trí tuệ nhân tạo cũng đã bị bao vây, nàng không có thừa dịp rối loạn cơ hội chạy trốn.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Đêm đen nhánh

"Loài người chúng ta. . . Vẫn chịu cường ép quan sát đánh giá, điều này nói rõ chúng ta trước hiện là sai lầm, ở trong vũ trụ này, hoặc là nói vũ trụ ở ngoài, có càng cao cấp sinh mệnh tồn tại, mà loài người chúng ta chỉ có là đối tượng nghiên cứu của bọn họ, lại như nhà khoa học nghiên cứu chuột bạch như thế, chúng ta liền là chịu nhốt ở trong lồng chuột bạch."

Nói tới chỗ này, Thiên Mã tiến sĩ có chút kích động.

"15 tỷ năm ánh sáng khoảng cách không phải vũ trụ giới hạn, mà là loài người chúng ta hoạt động giới hạn. Sau đó, bản này luận văn bởi vì quá kinh hải thể tục, rất nhanh sẽ chịu cắt bỏ, thậm chí còn không có truyền lưu mở ra, chỉ ở bên trong được chứng minh, đồng thời Côn cũng mất đi hình bóng, không có ai biết hắn đi đâu. Cho dù là hiện tại, tung tích của hắn vẫn như cũ chịu xếp vì cơ mật tối cao."

"Ở đây sau đó một quãng thời gian trong, tất cả lại trở nên yên lặng. Mãi đến tận ở năm mươi năm trước, cùng một chỗ thần bí sự kiện sinh ra, lần thứ hai làm nổ toàn bộ khoa học giới hạn, ở khoảng cách giới hạn nơi 1 trăm triệu năm ánh sáng địa phương, đột nhiên thêm ra khoảng chừng 50 tỷ viên sao trung tử, loài người chúng ta có thể lợi dụng vật chất, lại hơn nhiều. Suy xét đến sự việc có thể sẽ dẫn kết quả, tầng trên đem chuyện này giấu đi, dù sao, hỗn loạn mang đến tổn thất nhất định sẽ do loài người chính mình đến gánh chịu."

Tới đây, Ngụy Thành Hòa hình như theo kịp một chút nhịp điệu.

Hắn nói rằng: "Ý của ngươi là, các ngươi như chuột bạch như thế chịu ném cho ăn?"

"Cực kỳ đơn giản hoá tình huống, có thể nói như vậy." Thiên Mã tiến sĩ gật đầu, "Qua việc này sau đó, tuyệt vọng bao phủ chúng ta, bởi vì lo lắng tình thế sẽ thoát ly triển khai, tầng trên cũng không có đem này vừa phân tích báo cáo công bố, vền vền chỉ ở bên trong truyền đọc. Sau đó, mấy người bắt đầu rồi chính mình 'Kế hoạch', có thể chạy trốn lao tù kế hoạch."

"Có ý nguyên ở nghiên cứu nguồn năng lượng khoa học kỹ thuật, mong đợi có thể đột phá giới hạn một ngày kia; có thì lại ra sức triển khai sinh vật khoa học kỹ thuật, dù sao sinh vật vẫn ở sáng tạo kỳ tích; mà ta. . . Thì lại dự định ở trí tuệ nhân tạo này một khối tìm kiếm lối thoát."

"Tuy rằng chúng ta vẫn chịu cường ép quan sát đánh giá, nhưng là chúng ta chế tạo ra 'Sinh mệnh mới' không nhất định cùng tình huống của chúng ta như thế, bởi vì liên loài người chúng ta chính mình cũng không biết, bọn họ cuối cùng sẽ triển khai thành cái gì? Tương lai của bọn họ, cũng không có chịu khóa kín. Bây giờ liền là nguyên nhân, chính là các người sẽ xuất hiện lý do."

Thiên Mã tiến sĩ sau khi nói xong nhắm hai mắt lại.

"Nếu như người nói quan sát đánh giá các người. . . Tồn tại có lợi hại như vậy, vậy nó không phải như thần như thế sao? Đã như vậy, các người dù thế nào làm cái gì không đều không có ý nghĩa?" Ngụy Thành Hòa vô cùng nghi ngờ.

"Ta không biết, đáp án này cần do các người đi thăm dò." Thiên Mã tiến sĩ lắc đầu.

Lúc này, cửa phòng bị mở ra, Diên đi vào, "Tốt rồi, hai vị, nói chuyện phiếm kết thúc."

Trên thực tế, hai người đối thoại sớm đã bị nghe lén, chỉ có vì theo Thiên Mã tiến sĩ trong miệng biết được sự thật, cho nên mới không có lập tức ngăn cản hai người nói chuyện.

. . .

Ở Diên lui ra gian phòng sau đó, một màu nâu đầu người trẻ tuổi đi tới trước mặt Diên.

"Mặt trên đến rồi mệnh lệnh, muốn mang đi Thiên Mã tiến sĩ, người mau chóng làm tốt giao tiếp thủ tục đi." Tên này người trẻ tuổi kêu Wile.

"Vị. . . Tại sao?" Diên vô cùng không hiểu.

"Phía trên thế giới này có rất nhiều chuyện, là không có tại sao." Nét mặt Wile không có bất kỳ biến hóa nào, "Cho người năm phút đồng hồ thời gian chuẩn bị."

"Là bởi vì vừa nãy Thiên Mã tiến sĩ nói lý do sao?" Diên có chút tức giận.

"Đề nghị người tốt nhất đừng hỏi, cũng đừng nói cho những người còn lại." Đối với chuyện này, Wile cũng không tính nhiều tán gẫu.

. . .

Một nhà độc lập trong phòng làm việc, Wile đem báo cáo trong tay đưa cho mình cấp trên, một người đàn ông tuổi trung niên.

"Có một trí tuệ nhân tạo gây nên chúng ta nghi ngờ, tên của nàng gọi là Lữ Quỳnh, điểm này đã thông qua một kêu Ngụy Thành Hòa trí tuệ nhân tạo chứng thực. Nhưng làm chúng ta cẩn thận thăm vấn thời điểm, nhưng từ trong miệng nàng biết được một chuyện khác, nàng tự xưng là một biệt hiệu kêu 'Thập Lý Đình' phim địa ngục diễn viên, tên thật là Đàm Đại Cần, nhưng làm chúng ta cẩn thận hỏi thăm thời điểm, nhưng hiện nàng chịu 'Yên tĩnh âm thanh', hình như. . . Có tự nhiên sức mạnh đang khuấy rây. . ." Wile nói tới chỗ này thời điểm, ngay cả mình cũng không tin.

"Đã như vậy, liền đều giữ đi. Không phải còn có rất nhiều nhân công trí tuệ và năng lực ẩn nấp ở 'Hệ thống nguồn' sâu tầng trong đó sao? Có lẽ chúng ta có thể lợi dụng trong tay trí tuệ nhân tạo làm những gì, tỷ như. . . Chó săn." Người đàn ông trung niên đem báo cáo để lên bàn.

Wile xoay người rồi đi văn phòng, hẳn không biết người này tại sao thích loại này cổ xưa làm việc phương thức, nhưng mà hẳn đối với chuyện như vậy cũng không có hứng thú.

. . .

Mang theo Tiền Thương Nhất ba người xe taxi mở ra một lát sau từ từ biến thành bóng mờ, dường như chưa từng có từng tồn tại như thế.

Theo thời gian trôi đi, Tiền Thương Nhất cảm giác mình ý thức từ từ mờ nhạt, hình như tiến vào mộng đẹp, tiếp theo, hẳn đột nhiên cảm thấy được chính mình cũng không có ngủ ở trong nhà, ngay sau đó lập tức mở mắt ra.

"Đây là?" Tiền Thương Nhất từ giữa không trung rơi trên mặt đất.

Hắn đứng sau khi đứng lên, phát hiện mình ở một nhà có bốn máy vi tính trong phòng, xung quanh một vùng tăm tối, chỉ có bốn máy vi tính trên màn ảnh mông lung ánh sáng trắng.

"Này không phải phim tuyên truyền trong cảnh tượng sao?" Tiền Thương Nhất đột nhiên nhớ tới.

Tiếp đó, hắn quay đầu lại, dĩ nhiên hiện thân sau còn có một cái màn ảnh lớn, này một màn hình vô cùng lớn, che kín nửa cái vách tường.

"Chỉ có một mình ta?" Tiền Thương Nhất có chút không hiểu.

Ở trên bàn để máy vi tính, hắn phát hiện một tờ giấy cùng một nhánh mực in bút, mặt trên nội dung dĩ nhiên cùng Trương notebook trong có thể mở ra cánh cửa địa ngục số hiệu giống như đúc.

Lúc này, phía sau màn hình đột nhiên sáng lên lên.

Đây là nhắc nhở ta ở phía sau trên màn ảnh viết những số hiệu sao? Chỉ cần viết lên, ta liền có thể trở lại nguyên lai thân thể?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Hắn ở trong phòng tìm tìm, không có hiện còn lại manh mối. Ngay sau đó, hắn đứng ở màn ảnh lớn trước, bắt đầu viết lên, bởi vì xem qua mấy lần duyên có, vì lẽ đó rất nhanh sẽ viết xong.

Màn ảnh lớn bắt đầu sinh biến hóa, chính giữa xuất hiện một cái vòng xoáy màu đỏ ngòm, lúc mới bắt đầu, này một vòng xoáy nhỏ vô cùng, tiếp tục từ từ lớn lên, cuối cùng chiếm cứ nguyên cái màn ảnh.

Tiền Thương Nhất đưa tay ra, hiện tay của mình lại có thể đưa đến trong màn ảnh, sau đó hắn hít sâu một hơi, cả người đi vào.

Trước mắt xuất hiện lần nữa ánh sáng, Tiền Thương Nhất phát hiện mình y nguyên ngồi ở ghế cạnh tài xế, chỉ có lúc này thân thể không phải người máy, mà đã biến thành thân thể của mình. Phía sau hắn, Thiên Giang Nguyệt cùng Ngô Đồng hai người y nguyên yên tĩnh ngồi ở trên ghế sau, hai mắt nhắm nghiền, qua hai giây đồng hồ, Thiên Giang Nguyệt mở hai mắt ra, lại qua vài giây, Ngô Đồng cũng mở mắt ra.

Chỉ là Thập Lý Đình, nhưng mất đi hình bóng.

"... Sau khi trở về thêm cái bạn thân đi." Vì để tránh cho lúng túng, Tiền Thương Nhất tìm cái đề tài.

"Được." Trên mặt Ngô Đồng tâm sự nặng nề, nhưng vẫn là lộ ra mỉm cười.

Thiên Giang Nguyệt không nói gì, quay đầu nhìn ngoài cửa sổ.

Lúc này, xe taxi ngừng lại, Tiền Thương Nhất hiện mình đã về đến nhà.

"Gặp lại." Tiền Thương Nhất theo trên xe taxi đi xuống sau đó vron người một cái, ánh đèn lơ mờ, lúc này thời gian đến gần nửa đêm.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 224: Vui kinh

Trong hành lang đèn tiết lộ trắng bạch, tuy rằng rọi sáng đêm tối, nhưng cũng không có loại bỏ đêm tối mang đến hoảng sợ.

Tiền Thương Nhất đứng ở chính mình trước cửa, theo túi quần trong móc ra chìa khoá, đem chìa khoá cắm ở ổ khoá trong sau, hắn do dự một hồi, nhìn một chút ngoài cửa sổ.

Ở đèn đường mờ mờ dưới, hai con bay bướm vỗ cánh, vội vã xông vào bóng tối.

"Ta có phải là quá sót sáng?" Tiền Thương Nhất cười khổ một tiếng, "Trước mấy bộ phim diễn xong sau đó cũng không từng xuất hiện hiện tại tình huống này."

Vào cửa bật đèn, làm liền một mạch.

Sau khi rửa mặt, hắn ngồi ở trên giường, móc ra điện thoại di động của mình.

Phải phía trên biểu hiện còn sót lại 60 % lượng điện.

Tiền Thương Nhất click một cái phim địa ngục, vòng xoáy màu đỏ ngòm xuất hiện ở trên màn hình điện thoại.

"Trước đó bộ phim là thu được skill sau đó bộ phim đầu tiên, tuy rằng tạm dừng một giây cứu ta rất nhiều lần, nhưng là... Nguy hiểm vẫn là như hình với bóng, hay là dành cho diễn viên skill mục đích thực sự kỳ thực là vì để cho quý hồn giải phóng sức mạnh?" Lúc này, màn hình điện thoại di động trong vòng xoáy màu đỏ máu đã biến mất rồi.

Một nhà màu đen gian phòng xuất hiện ở trên màn hình điện thoại, chính là trước phim tuyên truyền xuất ra hiện tại gian phòng, cũng là Tiền Thương Nhất

cuối cùng lấy loài người thân thể trở lại trên xe taxi cái kia một gian phòng.

Lúc này gian phòng này trong, bốn người y nguyên chịu rơi ở giữa không trung , tiếp theo, ánh đèn lóe lên, đại diện cho Tiền Thương Nhất người liền xuống ở trên mặt đất.

Ông kính rút ngắn, trong màn ảnh Tiền Thương Nhất vô cùng kinh ngạc, chẳng qua rất nhanh sẽ bình tĩnh lại , tiếp theo, hắn bắt đầu ở trong phòng tìm kiếm manh mối, mấy giây sau, trong màn ảnh người liền tìm đến thần chú.

Trong phòng tia sáng bắt đầu biến hóa sáng lên, trong màn ảnh người phát hiện cái gì, quay đầu lại nhìn về phía ngoài màn hình.

Này một động tác thật giống như diễn viên nhìn chăm chăm máy quay phim ông kính như thế, làm cho người ta một loại vô cùng giễu cợt cảm giác.

"Này không phải ta việc làm sao?" Tiền Thương Nhất lập tức liên lạc với chính mình vừa nãy việc làm.

Trong màn ảnh người bắt đầu dùng bút dầu ở trên màn ảnh viết lên, tuy rằng Tiền Thương Nhất nhìn thấy nội dung là ảnh trong gương sau đó nội dung, nhưng mà hắn biết rõ, này chính là chính hắn lúc đó viết nội dung.

Không chờ hắn làm ra phản ứng, video đột nhiên thêm, rất nhanh, trên màn ảnh chữ liền viết xong.

Vòng xoáy màu đỏ ngòm xuất hiện lần nữa, chẳng qua ở vòng xoáy này trong, Tiền Thương Nhất có thể thấy rõ ở trung tâm một chút có một đầu người đang tại chui ra.

Tiền Thương Nhất ấn xuống khóa màn hình phím, không có bất kỳ tác dụng gì.

Không do dự nữa, hắn đưa điện thoại di động vút ở trên sàn nhà, sau đó một chân đạp đi tới.

Nhưng là, chân phải của hắn đạp ở trên màn ảnh thời điểm, giống như chịu một nguồn sức mạnh chặn lại rồi, nguồn sức mạnh này không chỉ nhường hắn không cách nào phá hư điện thoại di động, thậm chí còn đem chân hắn dòi đi.

Hắn nhìn chăm chăm bên chân màn hình điện thoại di động.

"Buổi diễn của Truman sao?" Tiền Thương Nhất nghĩ đến hắn xem qua một bộ phim.

Đầu người chui ra màn hình, cùng mặt Tiền Thương Nhất giống như đúc, chỉ có càng thêm nham hiểm, theo khí chất trên để phán đoán, căn bản không phải một người.

Người này ngẩng đầu nhìn chăm chăm Tiền Thương Nhất, ánh mắt vô cùng bình tĩnh, nhưng là Tiền Thương Nhất biết, ở bình tĩnh này dưới con mắt, ẩn giấu đi chính là ác độc.

Lẽ nào bộ phim vẫn không có diễn xong?

Tiền Thương Nhất xuất hiện một ý nghĩ.

Coi hắn cái ý niệm này xuất hiện thời điểm, trên màn hình điện thoại vòng xoáy màu đỏ máu nhanh chóng thu nhỏ lại, đem màn ảnh trong người lùi trở lại, tất cả quy về yên tĩnh.

Mồ hôi lạnh dọc theo sống lưng chảy xuống.

Ngoài cửa sổ lối đi bộ ô tô xoa bóp một tiếng loa.

Tiền Thương Nhất cúi đầu hiện tại màn hình trở về bình thường, đại diện cho hắn nhân vật game xuất hiện ở trên màn ảnh.

"Vui kinh sao?" Hắn có chút tức giận.

Đưa điện thoại di động nhặt sau khi đứng lên, Tiền Thương Nhất hiện tại trò chơi nhân vật ở bên trong thân thể giống như chịu kéo dài, càng gần kề trên thực tế vóc người, đương nhiên, toàn thể hình tượng vẫn là bình thường con rối phong cách.

Phía trước liền là Cửa hàng địa ngục.

Hắn click một cái, một cái bảng đánh giá xuất hiện ở trước mắt.

...

[họ tên: Tiền Thương Nhất]

[tham gia đóng phim: Máy tính]

[tiền phim: 100(tiêu chuẩn tiền phim: 120)]

[giá trị danh dự: 50]

[thu được đồ vật: Không]

[chính thức diễn viên: Tuyển năm diễn viên]

...

Nhìn thấy tấm này bảng đánh giá, Tiền Thương Nhất cười cợt, hẳn biết biểu hiện của mình rất bình thường.

Ở (Kho Báu Biển Đốt) trong, hẳn chỉ ít còn có một cái mục sư thân phận có thể vì chính mình mưu lợi, khắp mọi mặt đài ngộ cũng không tệ, nhưng là ở (máy tính) trong, hẳn không chỉ muốn đổi mặt quý hồn đe dọa, còn muốn chạy trốn cảnh sát vây bắt, hai người này chồng chất lên nhau độ khó không hề là đơn giản lẫn nhau, mà là tăng theo cấp số nhân.

Mở ra chính mình nhân vật cột sau, hết thấy số liệu đều xuất hiện ở trước mắt.

...

[họ tên: Tiền Thương Nhất]

[tiền phim: 160]

[giá trị danh dự: 90/300]

[đạo cụ đặc biệt mang theo cột số lượng: 1]

[chính thức diễn viên: Tuyển năm diễn viên]

...

Ở nhân vật cột mặt bên, còn có một cái cột item cùng một cái cột skill.

Tiền Thương Nhất trước tiên chọn cột item, hẳn hiện tại Collar tiền xu kim loại đang nằm ở trong hòm item, đây là hẳn theo trường THPT Tân Hải mang về đồ vật, bởi vì không biết thế nào sử dụng, cũng không biết có ích hay không, vì lẽ đó liền vẫn không quản.

"Ta nhớ tới trước là cùng nhân vật tin tức cùng nhau a? Hiện tại tách ra đến sau đó, cũng bị chia đến cột item." Tiền Thương Nhất nhú nhú mày.

Ngoại trừ cái này tiền xu ở ngoài, cột item còn có một chút thức ăn nước uống.

"Thức ăn nước uống ngoại trừ cùng đói bụng giá trị mọc nổi sau đó không có những khác dùng a? Không biết tại sao muốn như vậy thiết lập, giống như không cần cũng không có quan hệ." Tiền Thương Nhất vô cùng không rõ, nhưng mà hẳn vẫn là mỗi cái click một cái, để cho mình nhân vật ăn no, "Nói đi nói lại, nhà gỗ đã chịu ta toàn bộ vơ vét qua, nếu như trong hòm item đồ ăn chịu ăn xong, như vậy ta đi nơi nào tìm?"

Theo trình độ nào đó tới nói, đây là một cái vô cùng vấn đề nghiêm trọng.

Chẳng qua hiện tại còn không cần lo lắng.

Tiếp tục Tiền Thương Nhất click một cái cột skill, chính mình skill chủ động cùng skill bị động đều xuất hiện ở bên trên.

Phân biệt là Người dẫn đường phần mộ thời gian cùng bất khuất ý chí.

Xem xong những này sau đó, Tiền Thương Nhất đưa điện thoại di động để ở một bên, sau đó nằm ở trên giường.

Hắn nhắm hai mắt, trước ở số liệu thế giới du lịch cảm giác hiện lên ở đầu óc, hẳn không biết nên làm gì hình dung, cũng không biết là đem cái cảm giác này quên mất vẫn là cố gắng để cho mình ghi nhớ lại cái cảm giác này.

"Quá nhiều bí ẩn. . ." Hẳn lâu bầu một câu, lọt vào mộng đẹp.

Ánh nắng sáng sớm xuyên qua cửa sổ chiếu vào trên mặt Tiền Thương Nhất.

Hắn mở mắt ra, tấm nhanh xong xuôi sau đó, ăn hai căn bánh mì, "Trước tiên thêm bạn thân đi."

Lần này tiến vào vào phim địa ngục không xuất hiện nữa tới hôm qua tình huống, hẳn đưa Ngô Đồng cùng Thiên Giang Nguyệt tin tức, Ngô Đồng rất nhanh sẽ đáp lại, tiếp nhận rồi hẳn bạn thân đăng ký, nhưng mà Thiên Giang Nguyệt vẫn như cũ không có bất kỳ đáp lại.

"Lấy tính cách của hẳn, thật là có có thể sẽ từ chối hoặc là không để ý tới." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu.

Đưa điện thoại di động bỏ xuống sau, hấn đứng ở trước giường, nghiêng người dựa vào bệ cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ người đến người đi, ở tham gia biểu diễn (máy tính) trước, một loại hoàn toàn tách biệt với thế gian cảm giác cô độc liền bao phủ hấn, tham gia biểu diễn (máy tính) sau đó, hình như tình huống càng nghiêm trọng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Bắt đầu

"Người ở gặp phải ngăn trở sau đó, thông thường sẽ chọn khích lệ chính mình, khắc phục ngăn trở, một lần nữa về phía trước, nhưng mà làm ngăn trở quá lớn, dù thế nào làm cái gì đều không có thể làm cho mình đi ra ngăn trở, lúc này, người liền sẽ chọn bỏ đi, chìm đắm trong truy lạc tiếp thu chính mình đau xót tình cảnh." Tiền Thương Nhất lăm bằm lâu bầu, cả người đều phờ phạc.

Hấn đem vron tay phải ra ngoài cửa sổ, hình như muốn phải bắt được cái gì.

"Hiện tại ta có chút hiểu rõ ý nghĩ của ngươi, vẫn sinh sống ở âm u trong đó người, đều sẽ không tự giác chịu đồng hóa, sau đó từ chối tất cả ánh sáng. Thiên Giang Nguyệt cần phải ở bộ phim này trước cũng trải qua những chuyện tương tự đi, rất nhiều chuyện hấn đều là thích thì nói không thích thì thôi, thậm chí tình cờ còn có chán đời tâm trạng."

"Ta đâu? Còn tiếp tục như vậy, ta sẽ biến hóa thành hạng người gì?" Hấn gia tăng âm lượng.

Nói tới chỗ này, trước mắt của hấn hiện lên một chút người bóng người.

Có đã người chết, cũng có vẫn như cũ người sống, những người này có một cái điểm giống nhau, đều là phim địa ngục diễn viên.

"Trí Đa Tinh, Ngô Đồng, Ứng Nhân, Thiên Giang Nguyệt, Ninh Tinh. Năm người này phân biệt đại diện không giống tính cách cùng xử sự phương thức, liền sống chết tới nói, hoàn toàn không có giá trị tham khảo, như vậy, ta càng nhận cùng bọn họ một loại nào xử sự phương thức đâu? Vẫn là nói căn cứ không giống tình huống thay đổi chính mình chuẩn tắc?" Tiền Thương Nhất thu hồi tay của mình.

"Hay là. . . Ta muốn nhắm phương hướng, ta thành tại sao người đều không quan trọng, trọng yếu chính là ta nên làm cái gì." Hấn đi tới trước bàn, một lần nữa cầm điện thoại di động lên, "Bắt khuất ý chí sao? Cái gọi là bắt khuất, mang ý nghĩa cho dù thân ở bóng tối, cũng muốn đi ra một cái thuộc về mình ánh sáng đại lộ."

Tiếp đó, hấn bấm mẹ mình số điện thoại.

"Ê, Thương Nhất a, có chuyện gì không?" Ti Oanh hình như vừa vận tĩnh ngữ.

"Ta quyết định thi viên chức." Tiền Thương Nhất trầm giọng nói rằng.

"Thật sự?" Ti Oanh có chút không tin, "Ngươi không lại làm ngươi những chuyện kia?"

"Không làm, không có ý." Tiền Thương Nhất trả lời không có chút gì do dự.

"Tốt lắm, ngươi trở về đi, thế này cũng không cần thiết đi ra ngoài, liền chờ ở nhà đi!" Giọng điệu Ti Oanh có chút hưng phấn.

"Không được, một mình ta ôn tập là tốt rồi." Tiền Thương Nhất từ chối.

"Há, tốt lắm." Ti Oanh không có nhiều lời.

"Cha thế nào rồi?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Tốt lắm rồi, ngươi có muốn hay không cùng hấn nói một chút?" Ti Oanh y nguyên muốn bù đắp sự quan hệ giữa hai người.

"Tốt." Tiền Thương Nhất cười cợt.

"Hả? Vậy ta đưa điện thoại cho hấn nghe." Ti Oanh vô cùng bất ngờ.

"Hả?" Âm thanh Tiễn Hưng Đức theo trong điện thoại di động truyền đến.

"Cha, người vẫn tốt chứ?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Ồ." Tiền Hưng Đức trả lời gần như đều chỉ có một cái âm tiết, hình như là bởi vì hai người cha con quan hệ duyên có hần mới nghe điện thoại, nếu như hai người không có tầng này quan hệ, nói không chắc đã treo rồi.

"Ta nghĩ. . . Xin lỗi người." Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi.

"Nói cái gì xin lỗi?" Tiền Hưng Đức hình như có điểm hứng thú.

"Trước đây chống đối, ta nghĩ rất lâu, kỳ thực người đều là vì tốt cho ta, người nói đúng, ta cần phải tìm một phần công việc nghiêm túc, ta định thi viên chức, có lẽ còn có 9 tháng, ta nghĩ cần phải tới kịp." Tiền Thương Nhất đi tới trước gương, hần nhìn ánh mắt của mình, không có bất cứ rung động gì.

"Có thể a, chính người quyết định, người tuổi không nhỏ, những chuyện này có thể chính mình quyết định." Tiền Hưng Đức lần này nói rồi rất nhiều. Không có tranh cãi, không có nói lời ác độc, hình như theo Tiền Thương Nhất một tiếng nói xin lỗi, hai người hết thấy mâu thuẫn đều tan thành mây khói như thế.

"Ừm, được, chủ yếu vẫn là nói cho các người một tiếng." Tiền Thương Nhất trả lời.

"Mẹ người muốn cùng người nói chút lời nói." Tiền Hưng Đức đưa điện thoại di động trả lại Ti Oanh, "Nhớ tới muốn chính mình chăm sóc chính mình, không muốn cảm cúm, nếu như gặp phải có thể cô gái, cũng có thể thảo luận một chút."

"Ừm, ta hiểu rồi." Tiền Thương Nhất cười cợt.

Điện thoại cắt đứt sau đó, Tiền Thương Nhất đối với tấm gương lộ ra một cái mỉm cười, sau đó ra cửa.

Hần phải tiếp tục tiến hành huấn luyện thân thể.

Sau ba ngày, hần nhận được mới tham gia biểu diễn mời, chính thức bộ phim tham gia biểu diễn mời.

"Sẽ có càng nhiều giá trị danh dự cùng tiền phim?" Ở thư mời cuối cùng, Tiền Thương Nhất chú ý tới câu nói này.

Không nghi ngờ chút nào, đây chính là hi sinh thời gian nghỉ ngơi tham gia biểu diễn chỗ tốt, nắm giữ càng nhiều báo đáp.

Ba ngày nay trong, hần cùng Ứng Nhân tán gẫu một chút liên quan với bộ phim sự việc, hần trước đó bộ phim quan điểm thế giới cũng rất lớn, lại cần đi theo một cái đi thi đội thăm dò toàn cầu bảy chỗ địa phương di tích viên cổ, đương nhiên, cũng gặp phải vô cùng lớn nguy hiểm, càng quan trọng chính là, bọn họ một nhóm sáu tên diễn viên, chỉ có một mình hần may mắn còn sống.

Hần là duy nhất người sống sót, dựa theo Ứng Nhân từng nói, sáu người này trong đó, có ba tên đều là người mở đường, cũng chính là phim địa ngục hệ thống thăng cấp sau nắm giữ skill diễn viên, đáng tiếc, cứ vậy đi chết ở bộ phim trong đó.

Ở Tiền Thương Nhất nói rồi chính mình ở trong bộ phim gặp phải tình huống sau đó, coi trọng thuyết mình cuối cùng mở ra cánh cửa địa ngục tiến vào thế giới.

Ứng Nhân nhìn Tiền Thương Nhất qua nội dung, rơi vào trầm tư, chẳng qua vẫn là đưa ra một cái 'Chỉ là bộ phim' trả lời, dù sao, đối với bọn họ tới nói, nhiều lúc bộ phim cùng hiện thực giới hạn không hề là như vậy rõ ràng.

Cho tới Thiên Giang Nguyệt, vẫn không có đồng ý Tiền Thương Nhất bạn thân đăng ký, điều này làm cho Tiền Thương Nhất nghi ngờ hần có phải là cho là mình rất gà mờ, cho nên mới không có thêm bạn thân.

Cùng Ngô Đồng đối thoại vô cùng ngắn ngủi, trên thực tế chủ yếu là Ngô Đồng tìm Tiền Thương Nhất tán gẫu, hai người nói một chút Thập Lý Đình cùng Thiên Giang Nguyệt sự việc, trước đó bộ phim quan điểm thế giới cũng đơn giản thảo luận một phen, bởi vì liên quan đến nội dung có thật nhiều không xác định địa phương, vì lẽ đó hai người chỉ là đơn giản tán gẫu hai lần.

Diễn viên trong lúc đó mạng lưới liên lạc đang tại từ từ thành lập.

"Đương nhiên đồng ý, đã có càng nhiều giá trị danh dự, tại sao không đồng ý? Mau chóng đủ ba trăm giá trị danh dự, lên tới tuyển bốn diễn viên, liền để ta xem một chút, leo lên khác nhau ở chỗ nào!" Tiền Thương Nhất chọn đồng ý.

Tiếp đó, hần được trả lời, sau bảy ngày, bộ phim chính thức bắt đầu.

Này bảy ngày thời gian, hần cũng không thể tham gia biểu diễn nhỏ bộ phim dùng giá trị danh dự đến kiếm lấy tiền phim.

Chẳng qua có skill sau đó, đối với đạo cụ đặc biệt nhu cầu cũng không có lớn như vậy, nhưng mà căn cứ trước triển khai, Tiền Thương Nhất cũng không cho là tiền phim tác dụng cũng chỉ có hồi đoái này một đơn giản chức năng, có lẽ ở sau đó, tiền phim sẽ có càng nhiều chức năng, đương nhiên, hần có thể suy đoán một hai chức năng, tỷ như series bộ phim tham gia biểu diễn điều kiện vân... vân, chẳng qua suy đoán chỉ là suy đoán, tất cả hay là muốn căn cứ tình huống cụ thể.

Bây giờ thời gian rất nhanh sẽ qua.

Tiền Thương Nhất mở ra phim địa ngục phần mềm, vòng xoáy màu đỏ ngòm sau đó, mới bộ phim tuyên truyền video xuất hiện.

Một cái trong suốt dòng sông xuất hiện ở trên màn ảnh, mặt nước sóng nước lấp lánh, con sông này độ rộng ở khoảng mười hai mét, tiếp tục ống kính từ từ kéo cao, một thôn trang từ từ xuất hiện ở trên màn ảnh, sau đó hình ảnh hình ảnh ngắt quãng, tiếp tục hình ảnh cảnh vật biến hóa, buổi tối buông xuống, nhưng là buổi tối đen kịt một màu, ngoại trừ trong màn ảnh có một chút trắng sáng ở ngoài, Tiền Thương Nhất không nhìn rõ bất cứ thứ gì, theo thời gian trôi đi, ban ngày lần thứ hai đến.

Tới đây, tuyên truyền video liền kết thúc.

Cuốn thứ 6: Sông Phong Hạ ở Thôn Phổ Sa

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 226: Xe đạp

Tiếp đó, Tiền Thương Nhất nhìn thấy Sông Mẹ ba chữ xuất hiện ở trước mắt, rõ ràng, đây chính là mới tên phim ảnh.

Lúc này, phim địa ngục phần mềm cũng truyền đến một cái thông báo, nhường hẳn xuống lầu.

"Thật nhanh a." Tiền Thương Nhất hơi chuẩn bị một phen.

Hắn hồi đoái một cái lần tránh mâm ngọc, này đạo cụ chức năng có thể giảm bớt bản thân cảm giác tồn tại, mà có thể đi theo diễn viên di chuyển, chẳng qua khuyết điểm là chỉ có thể một người sử dụng, cần 150 tiền phim.

Đi tới dưới lầu, bởi vì là lúc chạng vạng, vì lẽ đó trên đường vẫn là người đến người đi.

Quay đầu, Tiền Thương Nhất phát hiện một chiếc màu đen xe đạp dừng ở bên tường, xung quanh hoàn toàn không hợp.

Đi lên trước, hắn phát hiện chiếc xe đạp này có một khối quét số khu vực, chỉ là mặt trên không hề là QR Code, mà là một cái vòng xoáy màu đỏ ngòm, chính là phim địa ngục đánh dấu.

"Ta rất hiếu kỳ, thế nào xứng đôi?" Tiền Thương Nhất cầm ra điện thoại di động của mình, sau đó mở ra phim địa ngục phần mềm.

Không thừa bao nhiêu hình ảnh, một cái quét hình khung trực tiếp xuất hiện.

Tháo ra khóa sau đó, Tiền Thương Nhất cười đi tới, "Nên đi cái nào? Vẫn là nói tùy tiện lái cũng có thể?"

Bởi vì không có được tin tức liên quan, vì lẽ đó Tiền Thương Nhất cũng không rõ ràng nên làm như thế nào. Hắn nhớ lại một cái trước kia tiến vào bộ phim phương thức, cảm thấy cho dù tùy tiện lái cũng không có cái gì vấn đề quá lớn, ngược lại cũng không có một cái xác định phương hướng.

Dọc theo người đi đường chậm chạp lái.

Qua khoảng chừng mười giây đồng hồ, xung quanh bắt đầu sương mù bay, ngoại trừ phía trước hai mét đường ở ngoài, còn lại phương hướng không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Một nhà bình thường nhà trệt xuất hiện ở Tiền Thương Nhất trước mắt.

Đem xe đạp dừng ở bên đường, Tiền Thương Nhất đi vào, tiếp tục hắn phát hiện trong nhà trệt có hai gian phòng thay đồ.

Đi vào trong đó một nhà, Tiền Thương Nhất phát hiện bên trong là một cái quần áo cảnh sát, bình thường màu xanh thẫm áo somi có vẻ hơi trở nên trắng dã, hình như mặc vào rất lâu.

Cầm quần áo đổi sau, Tiền Thương Nhất đi ra phòng thay đồ.

Theo quân hàm để phán đoán, cần phải chỉ là như nhau cảnh sát vùng, lại thêm tuyên truyền video cùng bộ phim tên, có thể lần này ta đóng vai nhân vật

là quản lý một cái khu vực cảnh sát vùng.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Hắn thay quần áo xong sau đó cũng không hề rời đi, bởi vì hắn cũng không có lối ra, hơn nữa, còn có một nhà phòng thay đồ, rõ ràng còn có một diễn viên, hơn nữa còn không đến, ngay sau đó hắn dựa lưng vách tường, hai tay ôm ngực cúi đầu, điều chỉnh tư thế nghỉ ngơi.

Tất cả chính như hắn suy đoán như vậy, sau năm phút, một xem ra không tới hai mươi thanh niên đi vào, xem ra vô cùng trẻ tuổi, như cái cậu bé, văng trán trong cũng còn có một luồng non nớt hơi thở.

"Cái kia. . . Chú cảnh sát, ta. . . Ta nên làm cái gì?" Tên này thanh niên tay phải sờ sờ sau gáy của mình.

Tiền Thương Nhất ngẩng đầu lên, há miệng, muốn nói cái gì, mặt sau vẫn là bỏ đi, hắn chỉ chỉ một gian khác phòng thay đồ, "Đi vào thay quần áo."

"Ồ." Thanh niên vội vã đi vào phòng thay đồ.

Chờ người này sau khi đi vào, Tiền Thương Nhất không kìm lòng được nhú mày, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

Sau năm phút, tên này thanh niên theo phòng thay đồ đi ra.

"Xung hô như thế nào?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Danh hiệu sao? Gọi ta Tiểu Toàn Phong là có thể." Thanh niên cười cợt, hai cái răng khểnh vô cùng rõ ràng.

"Ta tên Thương Nhất, ngươi nút buộc trừ sai rồi." Ngón tay Tiền Thương Nhất chỉ chỉ đối phương quần áo.

"Ngươi. . . Ngươi cũng là phim địa ngục diễn viên sao?" Tiểu Toàn Phong vô cùng kinh ngạc.

Nghe được vấn đề này sau, tay phải Tiền Thương Nhất che miệng mình, cố gắng khắc chế tự mình nói ra quá kích động lời nói.

"Làm sao? Ngươi thật giống như không thoải mái." Tiểu Toàn Phong bổ sung một câu.

"Ngươi đem nút buộc buộc tốt, sau đó ta trả lời nữa ngươi." Tiền Thương Nhất nheo mắt, đối với mình tiếp theo tình cảnh rất lo lắng.

. . .

Ở Tiểu Toàn Phong đem nút buộc buộc tốt sau, Tiền Thương Nhất phát hiện nguyên bản không có cửa vách tường đột nhiên xuất hiện một cánh cửa gỗ, hắn không do dự, mở ra cửa gỗ đi ra ngoài.

"Ê, ngươi còn không nói cho ta ngươi có phải là phim địa ngục diễn viên!" Tiểu Toàn Phong hô to một tiếng.

Đi ra khỏi cửa, Tiền Thương Nhất phát hiện ngoài cửa đặt hai chiếc vô cùng có đủ hoài cựu cảm giác xe đạp, xe nước sơn đã luôn một phần, chuông xe cũng đã hư hao.

Tiểu Toàn Phong đi ra, "Chuyện gì thế này? Chúng ta muốn lái chiếc xe này sao?"

"Rất rõ ràng." Tiền Thương Nhất tùy tiện chọn một chiếc, sau đó vượt đi tới.

"Chờ ta." Tiểu Toàn Phong vội vàng sai bước khác một chiếc.

Đôi một bên sau đó, đường cũng đã biến thành bình thường màu vàng bùn đường, vô cùng khó lái, may mắn chính là không có trời mưa, không đến nỗi bắn một thân bùn.

"Ngươi tại sao không nói lời nào?" Tiểu Toàn Phong mở miệng.

"Nói cái gì?" Tiền Thương Nhất ngược hỏi một câu.

"Tùy tiện cái gì cũng có thể a, ngươi nên là người từng trải a? Lại như trong tiểu thuyết như thế, đã thông qua mấy cái thế giới, thực lực mạnh mẽ, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi. . . À, không gì không xuyên thủng!" Tiểu Toàn Phong nói xong, tay phải bắt đầu tại bầu trời bay lượn, hình như vô cùng hưng phấn.

"Có quan hệ gì tới ngươi sao?" Tiền Thương Nhất oán hận một câu.

"Ta là người mới a, nếu như ngươi cứu ta, nhất định sẽ có khen thưởng a? Tiền phim loại hình, khen thưởng cái hàng trăm hàng ngàn. . . Ta nhớ tới đều là như vậy. . . Đôi thành tiền, liền là 100 ngàn đồng, cái kia thoải mái hơn!" Đôi mắt Tiểu Toàn Phong tỏa sáng.

"Không có, không có khen thưởng, cứu người mới không có bất kỳ khen thưởng." Tiền Thương Nhất lắc đầu.

"Ây. . . Người gạt ta a? Làm sao có khả năng, này cùng ta tưởng tượng không giống nhau!" Tiểu Toàn Phong vô cùng ủ rũ.

Tiền Thương Nhất không có lại chính lý, nếu đối phương không tin, mà đối phương bộ dáng không tin mình đối với hắn mà nói lại không đáng kể, vì lẽ đó căn bản không có cần thiết lại tiếp tục giải thích hoặc là khuyên bảo.

Màu trắng sương mù dày từ từ tản đi, một cái nông thôn đường nhỏ bày ra ở trước mặt hai người. Hai bên đường là xanh biếc rừng cây, tràn ngập trong lành hơi thở. Dưới trời chiều, thân ảnh của hai người kéo đến rất dài.

[Thôn Phở Sa là một cái bình thường thôn xóm, một cái tên là sông Phong Hạ dòng sông theo thôn xóm trong xuyên qua, nuôi dạy Thôn Phở Sa trong mỗi người.]

Trong đầu Tiền Thương Nhất đột nhiên xuất hiện một câu nói như vậy.

"Chuyện này. . . Bây giờ là. . . Gọi ý của hệ thống sao?" Tiểu Toàn Phong hỏi.

Quẹo qua một cái cua quẹo sau, một cái mười hai mét rộng dòng sông xuất hiện ở hai người trước mắt, ở nắng chiều chiếu rọi dưới, mặt nước sóng nước lấp lánh, Tiền Thương Nhất thậm chí nhìn thấy có một hai con cá nhảy ra mặt nước.

"Thật xinh đẹp!" Tiểu Toàn Phong nhìn thấy phong cảnh tốt đẹp, một cái tay luồn vào túi áo, nhưng phát hiện điện thoại di động mình không thấy, "Điện thoại di động của ta đâu?"

"Đặt ở phòng thay đồ." Tâm trạng Tiền Thương Nhất hơi tốt rồi điểm.

"Ta còn nhớ được bản thân rõ ràng mang ở trên người a?" Tiểu Toàn Phong bác bỏ.

"Người có thể đi trở về cầm." Tiền Thương Nhất cũng không quay đầu lại.

"Có thật không?" Tiểu Toàn Phong hình như đứng là ở hỏi thăm.

"Haizz, không cho chúng ta mang đồ vật sẽ chịu tạm thời gác lại, chờ chúng ta trở về thế giới hiện thực, liền có thể một lần nữa thu được." Tiền Thương Nhất rốt cục vẫn là giải thích.

"Ồ." Tiểu Toàn Phong gật đầu một cái.

Lúc này, phía trước xuất hiện một loạt nhà trệt, ở tí ngoài rìa nơi còn tắt máy đây một tấm bảng, chỉ có này hàng nhà trệt xung quanh mọc đầy cỏ dại, hình như ít quản lý.

Phía trước, liền là chỗ cần đến.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Sông Phong Hạ

Hai người đi tới nhà trệt trước, Tiền Thương Nhất xuống xe.

Trên bảng hiệu chữ Tiền Thương Nhất cũng thấy rõ, mặt trên viết thôn Phở Sa đồn công an sáu cái chữ, tuy rằng phá cũ một chút, nhưng mà xác thực có một loại cơ quan đại viện cảm giác.

"Nơi này cần phải liền là mục đích của chúng ta." Tiền Thương Nhất xe đẩy đi vào.

"Có thể là. . . Chúng ta cứ vậy đi đi vào sao? Chúng ta cái gì cũng không biết a?" Tiểu Toàn Phong có chút sốt sắng.

"Tiến vào đi thì biết." Tiền Thương Nhất đem xe dừng ở cửa, bởi vì không có xe khóa duyên có, cũng không có khóa.

Lúc này, một sắp tới năm mươi tuổi người già trung niên người đi ra, trên người hắn ăn mặc cùng trên người Tiền Thương Nhất như thế quần áo. Bây giờ người nhìn thấy hai người sau, trên mặt phóng ra nụ cười, nói rằng: "Thường Sóc, Bạch Hàm Diên, các người đã về rồi! Thực sự là khổ cực các người, không có tới mấy ngày, liền phiền phức các người đi trên trần chạy một chuyến, tư liệu cần phải đều đưa đến a?"

"Đưa đến." Tiễn Thương Nhất trả lời.

Hắn lần này đóng vai nhân vật tên là Thường Sóc.

"Há, vậy thì tốt, vậy thì tốt, các người cũng mệt không, nghỉ ngơi trước nghỉ ngơi trước, ta bữa cơm đã nấu tốt rồi, lập tức đi ngay xào rau. Đúng rồi, các người ở gian phòng ta quét dọn một cái, chẳng qua các người mang đến đồ vật ta cũng không có nhúc nhích." Nói xong, người này chỉ chỉ ở giữa gian phòng, sau đó xoay người hướng về lẽ xa nhất nhà bếp đi đến.

"Thương Nhất, chúng ta nên làm gì?" Tay Tiểu Toàn Phong không biết làm sao thả, có vẻ mờ mịt luống cuống.

"Tên của người kêu Bạch Hàm Diễn, ta tên Thường Sóc, đây là chúng ta đóng vai nhân vật tên, nếu như không có tình huống đặc biệt, chúng ta liền không muốn xưng hô danh hiệu, trực tiếp xưng hô đóng vai nhân vật tên." Tiễn Thương Nhất nhắc nhở một câu.

"Ừm." Tiểu Toàn Phong gật đầu một cái, tựa hồ đang cố gắng nhớ kỹ điểm này.

"Chúng ta về phòng trước nhìn một chút, có lẽ sẽ có cái gì hiện tại." Tiễn Thương Nhất đi vào gian phòng Thường Sóc.

Sau khi tiến vào, hắn hiện tại trong phòng này bày ra hai chiếc giường đơn, phân biệt ở gian phòng khoảng chừng, rõ ràng, này không chỉ là gian phòng Thường Sóc, cũng là gian phòng Bạch Hàm Diễn, hai người ở tại đồng nhất gian phòng bên trong.

Ở cạnh cửa địa phương có một hai ngăn tủ, phía dưới là tủ quần áo, phía trên nhưng là thả đồ vật nhỏ ngăn tủ.

"Người đang tìm cái gì?" Tiểu Toàn Phong hỏi một cái. . . Như lời nói nhắm giống như vấn đề.

Những này ngăn tủ đều không có khóa, bởi vậy Tiễn Thương Nhất rất nhanh sẽ nhảy ra vật mình muốn.

"Vương Bàn, hắn kêu Vương Bàn." Tay phải Tiễn Thương Nhất cầm một cái bình thường notebook.

"Ai?" Tiểu Toàn Phong vẫn không có theo kịp Tiễn Thương Nhất dòng suy nghĩ.

"Vừa nãy cảnh sát, Vương Bàn, ở đây công tác có hai mươi năm, lớn tuổi như thế, có thể đời này liền ở ngay đây." Tiễn Thương Nhất nói xong nhìn một chút Tiểu Toàn Phong, "Bạch Hàm Diễn, người. . . Là bị phân phối đến nơi này, tuy rằng mặt trên không có nói rõ, nhưng mà người nên là xúc phạm người nào, điểm này ta phỏng đoán rất có thể." Nói xong, Tiễn Thương Nhất còn gật gù đầu, hình như vô cùng tán thành điểm này.

"A?" Tiểu Toàn Phong một mặt khó có thể tin về mặt.

"Ta đây, nhưng là bởi vì trái với cấp trên mệnh lệnh, tạo thành hậu quả vô cùng nghiêm trọng, vì lẽ đó. . . Chịu giáng cấp tới đây. . ." Tiễn Thương Nhất nói xong đem notebook vút trở lại trên giường, "Phía trên này viết chúng ta tới đây bên trong không tới ba ngày, còn cái gì cũng không biết, vẫn lưu lại nơi này cái đồn công an, hình như vẫn không có tiếp thu mình lúc này thân phận."

"Vì lẽ đó?" Tiểu Toàn Phong chớp mắt nhìn.

"Vì lẽ đó, đối với chúng ta mà nói, chỉ cần biết rằng họ tên những này cơ bản tin tức là được, bởi vì Thường Sóc cùng Bạch Hàm Diễn đối với thôn Phổ Sa tình huống cũng hoàn toàn không biết." Tiễn Thương Nhất sau khi nói xong ngồi ở trên giường.

"Có thật không?" Tiểu Toàn Phong cũng ngồi ở trên giường của mình.

"Nói đến, người hình như vô cùng lạc quan." Tiễn Thương Nhất nhìn hai mắt Tiểu Toàn Phong nói rằng.

"Áy. . . Có vấn đề gì không? Thương. . . Thường Sóc." Tiểu Toàn Phong cảm giác mình môi làm lưỡi khô.

"Không có vấn đề gì, ăn cơm đi." Tiễn Thương Nhất mặt không hề cảm xúc.

. . .

"Đến đến đến, ăn thịt ăn thịt." Tay nghề Vương Bàn coi như không tệ, chỉ là muối thả hơi nhiều.

Tiến Thương Nhất gấp một khối tịch gà, "Bác Vương, thôn Phổ Sa có cái gì kiêng kỵ không?"

"Há?" Vương Bàn để đũa xuống, "Thường Sóc, tại sao hỏi cái này?"

"Ta liền tùy tiện hỏi một chút, nếu đến rồi nơi này, đương nhiên phải biết địa phương tục lệ dân tộc, nếu như không cẩn thận đụng vào kiêng kỵ, tạo thành hiểu lầm gì đó, vậy thì phiền phức." Tiễn Thương Nhất nhìn chằm chằm mặt Vương Bàn.

"Cũng không có cái gì kiêng kỵ." Vương Bàn có chút do dự, "Nếu như nhất định phải nói, liền là nửa đêm không muốn đi sông Phong Hạ một bên."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 228: Ban đêm nhô ra

Buổi tối đường cũng không dễ đi, lại thêm Tiễn Thương Nhất cũng không biết cụ thể con đường, vì lẽ đó chỉ có thể một bên tìm tòi một bên đi tới.

Đi tới sông Phong Hạ tốn không ít thời gian, hần đứng ở bờ sông, cúi đầu nhìn mặt sông, mặt nước khác thường trong suốt, chỉ là vẫn cứ không nhìn thấy đáy, dòng nước chảy xiết, nếu như không cẩn thận té vào trong nước, có thể còn sẽ gặp phải một chút phiền phức.

"Quý nước sao?" Tiễn Thương Nhất mặt mỉm cười.

Hần dọc theo mặt sông đi về phía trước, thôn Phở Sa hộ gia đình phân bố ở sông Phong Hạ hai bờ sông, vì lẽ đó theo phía trên xem hiện hẹp dài hình.

Đi không bao lâu, Tiễn Thương Nhất liền nhìn thấy một cây cầu gỗ, cầu gỗ độ rộng có thể đồng thời chứa hai người thông qua.

"Xem ra đây chính là nối liền bờ sông hai bên cầu gỗ." Hai tay Tiễn Thương Nhất cắm ở trong túi tiền.

"Ê, chờ đã ta, khoan đã ta!" Âm thanh Tiểu Toàn Phong từ phía sau truyền đến.

Tiến Thương Nhất đầy mặt không nói gì, quay đầu lại nhìn cái này để cho mình nhức đầu không thôi diễn viên.

"Ngươi tại sao lại đến rồi?" Tiễn Thương Nhất nhìn thấy Tiểu Toàn Phong đầu đầy mồ hôi.

"Ta. . . Ta lo lắng ngươi, vì lẽ đó cùng tới xem một chút." Tiểu Toàn Phong nhìn chung quanh một lần, "Như thế nào, ngươi nhìn thấy có quý nước không?"

"Không có." Tiễn Thương Nhất lắc lắc đầu, "Nếu ngươi đến rồi, liền cùng một chỗ xem một chút đi."

Hai người đồng loạt tiến lên, lại phát hiện một cây cầu.

"Phía trước có người!" Tiễn Thương Nhất mắt sắc, phát hiện có một người đang từ bờ sông thoát đi.

Tiến Thương Nhất chạy lên cầu, xuyên qua sông Phong Hạ, nhưng là đối phương đối với chung quanh đây hết sức quen thuộc, căn bản không có đưa Tiễn Thương Nhất cơ hội.

"Không thấy. . ." Tiễn Thương Nhất chung quanh liếc mắt nhìn.

"Cứu. . . Cứu ta!" Âm thanh Tiểu Toàn Phong theo sông Phong Hạ trong truyền đến.

Tiến Thương Nhất quay đầu lại phát hiện Tiểu Toàn Phong rơi vào trong sông, đang tại trong sông đập nước!

Trong giây lát này, Tiễn Thương Nhất có một loại liên dứt khoát nhường người này chết ở chỗ này coi vậy đi ý nghĩ, có thể để cho hai người đi song song thông qua cầu gỗ, Tiểu Toàn Phong lại cũng có thể ngã xuống nước mất, hơn nữa là đang không có bất luận ngoại lực gì quấy nhiễu dưới.

Chẳng qua, Tiễn Thương Nhất cuối cùng không phải là người như thế.

Coi hần chạy tới dưới bơi lội thời điểm, Tiểu Toàn Phong đã bắt được một tảng đá.

"Nói thật, ta có chút khâm phục ngươi." Tiễn Thương Nhất đem Tiểu Toàn Phong kéo tới.

"Thật sao? Hi hi." Tay phải Tiểu Toàn Phong sờ sờ sau gáy của mình, "Ta cũng không làm chuyện gì a, ngươi tại sao muốn khâm phục ta?" Hần thẹn thùng cúi đầu.

"Trở về đi." Tiễn Thương Nhất nghiêm mặt.

Có kẻ này theo, coi như có cái gì phỏng đoán ta cũng phát hiện không được.

Tiến Thương Nhất nghĩ thầm.

. . .

Trở về phòng, Tiễn Thương Nhất nằm ở trên giường.

Vừa nãy người kia, kết quả đang làm gì? Theo vóc người cùng thể lực trên để phán đoán, hẳn là phái nam, chẳng qua bằng vào điểm này, hoàn toàn không có cách nào phán đoán ra cái gì. Lẽ nào, đây chính là Vương Bàn nói kiêu kỳ?

Hắn vẫn còn đang suy nghĩ chuyện vừa rồi.

"Thường Sóc, Thường Sóc, ta cảm thấy ta vừa nãy là chịu quý nước bắt được trong sông." Tiểu Toàn Phong lúc này đã lau khô thân thể, hắn nằm ở trên giường, vẫn như cũ kinh hồn không chắc.

"Là chính người ngã xuống." Tiễn Thương Nhất trả lời.

"Không, thật sự, tin tưởng ta, là quý nước đem ta vào xuống đi." Giọng điệu Tiểu Toàn Phong đột nhiên cương quyết đi ra.

"Người nhìn thấy quý nước sao?" Tiễn Thương Nhất không có tiếp tục vô nghĩa tranh luận.

". . . Không có, nhưng là điều này cũng không có thể chứng minh không phải quý nước ra tay a?" Tiểu Toàn Phong cố gắng muốn chứng minh tự mình nói.

"Bạch Hàm Diễn." Tiễn Thương Nhất kêu Tiểu Toàn Phong đóng vai nhân vật tên.

"Há?" Tiểu Toàn Phong có chút tò mò.

"Chuyện tối nay, không nên cùng bất luận kẻ nào nói, bao quát Vương Bàn." Tiễn Thương Nhất nhỏ giọng.

"Há, nhưng là, tại sao a?" Tiểu Toàn Phong gật đầu một cái.

Nghe được vấn đề này, Tiễn Thương Nhất nhất thời im lặng, hắn suy nghĩ một chút, "Người cho là mình thông minh sao?"

"Vẫn được đi, mẹ ta cứ khen ta thông minh." Tiểu Toàn Phong có chút dằn dặt đắc ý.

"Vậy người có thể tự mình nghĩ sao? Ta buồn ngủ." Tiễn Thương Nhất mặt mỉm cười.

"Há, được, người ngủ trước đi, chính mình ngắm lại." Tiểu Toàn Phong không có tiếp tục truy hỏi.

. . .

Sáng sớm, Tiễn Thương Nhất rời giường, kinh ngạc phát hiện Tiểu Toàn Phong mất vẫn mờ.

"Người tối hôm qua không ngủ?" Tiễn Thương Nhất thử tính hỏi một câu.

"Ta vẫn đang suy nghĩ tối hôm qua vấn đề, ta cho rằng, trong này có thể có to lớn âm mưu, thôn Phổ Sa là một cái nơi hết sức nguy hiểm." Tiểu Toàn Phong ngồi dậy đến, một đôi mắt gấu trúc nhìn chăm chăm Tiễn Thương Nhất.

"Ồ?" Tiễn Thương Nhất càng kinh ngạc.

Lẽ nào thằng nhóc này thông suốt? Vậy thì có chút ý nghĩa.

Nghĩ tới đây, Tiễn Thương Nhất gật gật đầu, trong lòng thoải mái chút.

"Có thể nói một chút tại sao không?" Tiễn Thương Nhất hỏi.

"Bởi vì quý nước, thôn Phổ Sa bên trong sông Phong Hạ có quý nước!" Tiểu Toàn Phong đứng lên, còn muốn tiếp tục nói ý nghĩ của mình, nhưng là lúc này, Tiễn Thương Nhất đã đi ra ngoài.

"Ê, người hãy nghe ta nói hết a!" Tiểu Toàn Phong vội vàng đi theo ra ngoài.

Ngoài cửa, Tiễn Thương Nhất phát hiện Vương Bàn đang luyện dưỡng sinh thái cực.

"Chào a, bác Vương!" Tiễn Thương Nhất đối với Vương Bàn lên tiếng chào hỏi.

Lúc này, Tiểu Toàn Phong cũng đi theo ra ngoài, "Há, bác Vương, người đang luyện thái cực a?"

"Ừm, hai người các người ăn cơm trước đi, chờ sẽ ta mang bọn người đi gặp thầy trong trang người, dù sao các người đã chịu phân tới nơi này, hay là muốn làm quen một chút người trong thôn, bằng không làm việc thời điểm, sẽ vô cùng khó xử lý." Vương Bàn vừa vận luyện đến bước cuối cùng, hai tay thả lỏng, ép xuống đan điền.

"Làm sao cái khó xử lý phương pháp?" Tiễn Thương Nhất nghe ra Vương Bàn trong lời nói ý, "Chẳng lẽ nói, chúng ta mặc quần áo này, chẳng lẽ còn không làm được sự tình?"

"Ha ha, có lúc có tác dụng, có lúc không có tác dụng." Vương Bàn lắc lắc đầu.

"Các người đang nói cái gì a?" Tiểu Toàn Phong đánh gãy giữa hai người đối thoại.

"Không có gì." Tiễn Thương Nhất liếc mắt nhìn Vương Bàn, tặc nhanh đi.

...

Vương Bàn dẫn hai người đi ở nông thôn trên đường nhỏ.

Tình cờ gặp phải một hai tên thôn Phổ Sa dân làng, Vương Bàn đều quen thuộc cùng với chào hỏi, đồng thời giới thiệu Thường Sóc cùng Bạch Hàm Diễn hai người.

"Ta đầu tiên mang bọn người đi gặp cụ Lô, hẳn là thôn Phổ Sa bên trong nhất có trọng lượng người, nếu như không có sự đồng ý của hắn, ở thôn Phổ Sa phải làm gì sự tình, có thể nói còn khó hơn lên trời." Vương Bàn quay đầu đối với hai người nói rằng.

"Ừm." Tiễn Thương Nhất gật đầu một cái, căn bản không thêm đề ý.

"Như thế lợi hại sao?" Nét mặt Tiểu Toàn Phong có chút khuếch trương.

"Các người đến thời điểm liền biết rồi." Vương Bàn không có nói thêm nữa.

Rất nhanh, ba người liền đến đến một nhà nhà lớn trước, có ba tên cậu bé đang tại cửa chơi đá cục đá trò chơi.

"Chào Bác Vương!" Một tên trong đó lớn tuổi nhất cậu bé hướng về Vương Bàn lên tiếng chào hỏi.

"A, Nhị Ngưu, người ông Lô ở nhà sao?" Vương Bàn lộ ra một cái mỉm cười.

Tiểu Toàn Phong lúc này phù phù nở nụ cười một tiếng.

"Người cười cái gì? Nhũ danh mà thôi." Tiễn Thương Nhất lườm hắn một cái.

"Liền là. . . Cảm giác rất buồn cười mà thôi. . ." Tiểu Toàn Phong nhẹ giọng trả lời một câu.

"Ồ bên trong "Nhũ danh Nhị Ngưu" đưa nhỏ chỉ chỉ bên trong.

"Được." Vương Bàn gật đầu một cái, sau đó hướng về Tiễn Thương Nhất hai người vẫy vẫy tay, "Chúng ta đi."

"Tại sao?" Tiểu Toàn Phong có chút sốt sắng.

"Không biết, nghe thôn Phổ Sa dân làng nói, có thể sẽ có quý nước." Vương Bàn cho mình kẹp một cái rau xanh.

"Nước. . . Quý nước?" Trong tay Tiểu Toàn Phong chiếc dưa đột nhiên rơi trên mặt đất.

"Ha ha ha ha, ta tùy tiện nói một chút, người sợ cái gì?" Bác Vương ra cời mở tiếng cười.

"A?" Tiểu Toàn Phong đem chiếc dưa nhặt lên đến, cũng cảm thấy được chính mình có chút chuyện nhỏ xé to, hắn lúng túng cười cợt, "Bác Vương, người nói thật hay giả a?"

Tay trái Tiễn Thương Nhất lấy tay đỡ trán, một mặt là thực sự không chịu được Tiểu Toàn Phong tạo thành lúng túng, ở một phương diện khác nhưng là dự định thông qua ngón tay khe hở quan sát Vương Bàn mặt vẻ mặt.

Hắn nhìn thấy trên mặt Vương Bàn nụ cười rất nhanh sẽ biến mất rồi, thay vào đó chính là trong ánh mắt sâu sắc lo âu.

"Đương nhiên là giả, từ đâu tới cái gì quý nước, các người thành phố lớn đến người điều này cũng tin a?" Vương Bàn cười ha ha hai tiếng.

"A?" Đóng vai Bạch Hàm Diễn Tiểu Toàn Phong lại là một mặt giật mình.

...

Buổi tối không có giải trí hoạt động, hai người ngồi ở bên trong phòng của mình.

"Thật nhiều sâu bọ." Tiểu Toàn Phong một chân giẫm chết một con sâu nhỏ.

Tiền Thương Nhất dựa lưng vách tường, liên tục nhìn chăm chăm vào Tiểu Toàn Phong, ánh mắt của hắn. . . Đường như ở xem một cái. . . Ngủ giấc. . .

"Người còn chưa ngủ sao? Ta muốn tắt đèn." Tiểu Toàn Phong nằm ở trên giường.

"Đừng ngủ, đêm nay đi sông Phong Hạ nhìn." Tiền Thương Nhất nói một câu.

"Cái gì?" Tiểu Toàn Phong ngồi dậy đến.

"Đi sông Phong Hạ nhìn." Tiền Thương Nhất lặp lại một câu.

"Có thể là. . . Không phải có quỷ nước sao?" Tiểu Toàn Phong lúc nói chuyện, nhìn một chút ngoài cửa sổ, đen kịt một màu.

"Không tới gần sông là có thể sao?" Giọng điệu Tiền Thương Nhất vô cùng thiếu kiên nhẫn.

"Nhưng là không tới gần, đi thì có ích lợi gì đâu?" Tiểu Toàn Phong nghi ngờ không rõ.

"Như vậy đi, người đêm nay cứ đợi ở chỗ này, chính mình đến xem." Tiền Thương Nhất rốt cục bỏ đi khuyên bảo.

Qua khoảng chừng một giờ, chờ bên cạnh Vương Bàn ngủ sau đó, Tiền Thương Nhất rời giường mặc quần áo tử tế, mở cửa đi ra ngoài.

Ánh trăng chiếu ở trước cửa, gió đêm khoác lác đến mức lá cây ào ào vang lên, tiếng ve kêu không dứt bên tai.

Tiền Thương Nhất nhìn phía sau một chút, bên trong phòng đèn đã đóng lại.

Vương Bàn nói kiêng kỵ có lẽ xác thực là một loại nào đó kiêng kỵ, chỉ là lý do có lẽ cũng không phải cái gì quỷ nước, mà là thứ khác, chẳng qua rõ ràng không cách nào theo trong miệng Vương Bàn thêm một bước biết được sự thật, chỉ có thể chính mình đi tìm.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, sửa sang lại cổ áo, hướng về sông Phong Hạ đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 229: Mạnh mẽ

Tiền vào trong phòng, Tiền Thương Nhất liền nhìn thấy có một người qua tuổi sáu mươi cụ già đang ngồi ở trên ghế rút ra thuốc lá rồi.

"Cụ Lô, chào buổi sáng a!" Vương Bàn lên tiếng chào hỏi, "Gần nhất thế nào?"

"Khắc khắc, lại tới nữa rồi hai người?" Cụ Lô gõ gõ thuốc lá rồi, không hề trả lời Vương Bàn vấn đề, mà là liếc mắt nhìn phía sau hắn Tiền Thương Nhất cùng Tiểu Toàn Phong.

"Cụ Lô, chào buổi sáng." Tiền Thương Nhất tiến lên hỏi thăm một chút, chẳng qua bởi vì bối phận trong lúc đó khác biệt, hắn cũng không có đưa tay, giữa hai người tuổi tác chênh lệch cùng quan hệ, hỏi rõ tốt đã đầy đủ.

"Hắn kêu Thương Sóc, rất lạnh lợi một cái chàng trai." Vương Bàn thuận tiện giới thiệu Tiền Thương Nhất.

"Há, tốt." Cụ Lô híp mắt nhìn Tiền Thương Nhất một chút, sau đó gật gật đầu, lập tức không tiếp tục nói nữa, tựa hồ đang chờ đợi cái gì.

Đột nhiên, trong phòng tràn ngập lúng túng hơi thở.

Cái cảm giác này, thật giống như thành ngữ chơi trò chơi đến nơi quan trọng nhất, kết quả tiếp theo người còn đang ngẩn người, người còn lại nhưng cho rằng người này chính xác đang suy tư thành ngữ tiếp theo là cái gì như thế.

Trong lúc nhất thời, có ba người đều cảm thấy được tình huống có gì đó không đúng, ngay sau đó quay đầu nhìn chế tạo ra lúng túng người.

Tiểu Toàn Phong một người một chút nhìn trở lại.

Tay phải hắn gãi gãi sau gáy, "Híc, ta nên nói cái gì sao?" Nói câu nói này thời điểm, hắn còn một mặt mê man.

"Coi vậy đi, ta biết rồi, Vương Bàn a, không muốn lại gây ra phiền toái gì là tốt rồi." Cụ Lô câu nói này ý sâu xa.

"Không sẽ có phiền toái gì, hai vị này cần phải ở thôn Phổ Sa lưu lại không được bao lâu, tuần sau sẽ chịu triệu hồi đi vậy có thể." Vương Bàn cũng không tức giận, lộ ra nụ cười nhả nhặn.

"Vì sao lại gặp phải phiền phức?" Tiền Thương Nhất đi lên trước một bước, ở trên cao nhìn xuống nhìn cụ Lô.

Ánh mắt của hắn rất bình tĩnh, không có chút rung động nào.

Cụ Lô ngẩng đầu lên, lườm Tiền Thương Nhất một chút, tiếp tục dời ánh mắt, hắn biểu cảm trên mặt thuyết minh hắn căn bản không có bất cứ hứng thú gì trả lời Tiền Thương Nhất vấn đề.

Tính bài ngoại. Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, không có kiên trì nữa.

"Tốt rồi tốt rồi, người này chàng trai kêu Bạch Hàm Diễn, người có ăn học tên, tuy rằng phản ứng chậm điểm, chẳng qua tính cách người này rất tốt." Vương Bàn mau mau kéo ra đề tài.

"Ừ, ta tên Bạch Hàm Diễn, cụ Lô chào ngươi." Tiểu Toàn Phong vui mừng gật đầu hai cái, sau đó tiến lên đứng ở bên người Tiền Thương Nhất, duỗi ra tay phải của mình.

Nếu như biết hắn tính cách người, đương nhiên sẽ không cho là đây là khiêu khích, nhưng là cụ Lô cũng không biết.

Lại thêm Tiền Thương Nhất vừa nãy vênh vào hung hăng mà tiến lên một bước hỏi thăm, vốn là hai người chỉ là báo cái nói lên tiếng chào hỏi, như thế một làm, trong nháy mắt liền đã biến thành cương quyết chất vấn.

Cụ Lô không có bắt tay, mà là đứng lên.

"Hừ." Hắn lạnh hừ một tiếng, hướng về bên trong gian phòng đi đến.

"Cụ Lô , khoan đã." Âm thanh Vương Bàn cũng không có gọi lại hắn.

"A, ta chỉ là bắt tay mà thôi, hắn tại sao tức giận a?" Lúc này, Tiểu Toàn Phong đứng là phản ứng lại, chỉ là. . . Hình như không có hỏi đúng điểm.

"Đi ra ngoài!" Cụ Lô nặng nề âm thanh từ trong phòng truyền đến.

"Ồi." Vương Bàn lắc lắc đầu, "Đi thôi, thật là, chỉ là chào hỏi, làm sao đều có thể xảy ra chuyện như vậy đâu?"

"Tại sao phải đi?" Tiền Thương Nhất ngược hỏi một câu, hắn nhìn chăm chăm hai mắt Vương Bàn, dường như, hắn mới là vẫn ở tại thôn Phổ Sa đồn công an cảnh sát như thế, vền vẹn chỉ là cái nhìn này, Vương Bàn liền bị dọa cho sợ rồi.

"Ồi chao, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?" Vương Bàn căn bản không nghĩ tới sự việc sẽ phát triển đến một bước này.

"Ta muốn biết các ngươi nói phiền phức kết quả là cái gì!" Tiền Thương Nhất nói xong hướng về bên trong gian phòng đi đến.

Vương Bàn đuổi tóm chặt lấy cánh tay Tiền Thương Nhất, chẳng qua lại bị người sau bỏ qua rồi. Hắn nhìn lưng Tiền Thương Nhất bóng dáng, cảm giác trong lòng thật vất vả xây lên tường chắn trong nháy mắt sụp xuống.

Đẩy cửa phòng ra sau, Tiền Thương Nhất phát hiện đứng ở trước mặt mình chính là một người trung niên to con.

Tên to con này ngăn chặn Tiền Thương Nhất con đường, "Cha ta không thoải mái, nhường ta tiễn khách!" Tiếng nói của hắn vô cùng vang dội, chỉ sợ ở ngoài cửa chơi đùa nhỏ đều có thể nghe được rõ ràng rành rành.

Tiền Thương Nhất không nhúc nhích.

Tên to con này tuy rằng so với ta cường tráng một vòng, nhưng mà thật đánh lên, đối phương không nhất định là chính mình đối thủ, nhưng mà. . . Cường ép xông vào hình như không có cần thiết. Là ta nghĩ nhiều rồi, xem ra không đơn giản như vậy, hay là muốn dùng biện pháp đánh thọc sườn phương pháp hiểu rõ Vương Bàn ẩn giấu sự việc sao?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, đồng thời phát hiện trước mặt mình to con đang tại trên dưới đánh giá mặt mũi chính mình cùng quần áo.

"Ta đi ra ngoài trước." Vương Bàn biết mình căn bản không khuyên nổi Thương Sóc, cũng không lại làm người điều hòa, lập tức đem phiền phức ném sạch sẽ, không nên để cho chính mình cũng chọc phiền phức.

Tiểu Toàn Phong nuốt ngụm nước bọt, "Mới vừa rồi còn thật tốt a, làm sao đột nhiên giống như muốn đánh nhau như thế."

"Nếu cụ Lô không muốn nói, vậy cho dù. Chẳng qua, có một câu nói ta nghĩ ta vẫn là sớm nói ra đến tốt hơn, trên người ta mặc bộ quần áo này, đại diện

cho nghề nghiệp của ta, cảnh sát nhân dân." Sau khi nói xong, Tiền Thương Nhất xoay người đi ra ngoài.

"Chờ ta a!" Tiểu Toàn Phong vội vã đi theo ra ngoài.

Chờ hai người này sau khi rời đi, ngẩn ở cửa to con hừ lạnh một tiếng, "Hừ, vênh váo cái gì, không cứu đeo bản thân da sao? Có gì đặc biệt, chịu đánh thôi điểm còn không phải ôm đầu xin tha."

"Lô Hâm, coi vậy đi." Cụ Lô thanh âm trầm thấp từ trong nhà truyền ra, "Nhường bọn họ đi thôi, đứng rồi, cùng người trong thôn báo cho nhau biết, nhường bọn họ kiềm chế một chút, đừng một bộ cha mày đệ nhất thiên hạ đáng về, cái kia kêu Thường Sóc cảnh sát, rất khó đối phó."

"Được." Tên này kêu Lô Hâm to con gật gật đầu.

. . .

"Bác Vương, đi đâu đây?" Tiền Thương Nhất hô một tiếng.

Thôn Phổ Sa đồn công an ba người đi trên đường, Vương Bàn một người ở trước, Tiền Thương Nhất hai người ở phía sau.

"Người vừa nãy làm cái gì người không biết, còn hỏi ta đi cái nào? Đương nhiên là trở lại a!" Vương Bàn có chút tức giận.

Tiền Thương Nhất đương nhiên biết nguyên nhân, hẳn chỉ có là nói chuyện đùa.

"Thương. . . Thường Sóc, vừa nãy. . . Xảy ra chuyện gì?" Tiểu Toàn Phong hay là hỏi ra chính mình nghi vấn trong lòng.

"Không có gì, chúng ta cho đối phương một ra oai phù đầu." Hai tay Tiền Thương Nhất vác ở phía sau.

"Ra oai phù đầu? Ta lúc nào cho cụ Lô vật này?" Tiểu Toàn Phong đầy mặt giận mình.

"Ngay ở người đưa tay thời điểm." Tiền Thương Nhất cũng không tức giận, qua một buổi tối, hẳn xem như là hiểu rõ Tiểu Toàn Phong phương thức tư duy, vậy thì là muộn màng phát hiện.

"Nhưng là ta chỉ là bắt tay a, không có vấn đề gì chứ?" Tiểu Toàn Phong chạy đến Tiền Thương Nhất trước người.

"Người dựa vào cái gì cùng hắn bắt tay?" Tiền Thương Nhất hỏi ngược một câu.

"Áy. . ." Tiểu Toàn Phong chau mày, tựa hồ bị vấn đề này làm khó.

Thấy đối phương không có hỏi lại, Tiền Thương Nhất cũng không nhắc lại nữa, hẳn hiện tại đang suy tư chính là một chuyện khác.

Hiện tại số liệu trong, giá trị danh dự có thể thăng cấp diễn viên đẳng cấp, hẳn vẫn như cũ là tuyển năm diễn viên, dựa theo trước suy đoán, nếu như lên cao đến tuyển bốn diễn viên, ngoại trừ có thể biểu diễn càng loại cỡ lớn bộ phim ở ngoài, vẫn có thể thêm một cái đạo cụ đặc biệt mang theo cột, có lẽ, hiện tại còn có thể thăng cấp skill, nhưng mà. . . Tuyển bốn diễn viên cùng tuyển năm diễn viên kết quả có cái gì bản chất phân biệt đâu? Vèn vèn chỉ là những này vật ngoài sao?

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Dự định

Ở mỗi cái bộ phim bên trong thế giới, cơ bản đều sẽ vì diễn viên thiết lập một nhân vật, những nhân vật này có chút có khá rõ ràng tính cách đặc trưng, mà có một ít thì lại không có, lại thêm phim địa ngục đối với cốt truyện trên căn bản không có hạn chế, vì lẽ đó có thể nói hoàn toàn là ở nhường diễn viên tùy ý phát huy, nhưng là. . . Bây giờ còn gọi diễn viên sao?

Nếu đối với kỹ năng biểu diễn cùng cốt truyện không có bất kỳ yêu cầu gì, như vậy, cần gì phải xưng là 'Diễn viên' ?

Những chuyện này, Tiền Thương Nhất lúc trước đều có nghĩ tới, chỉ có, vẫn luôn không có để ở trong lòng, bởi vì cố gắng để cho mình sống sót cũng đã rất không dễ dàng, nếu như còn muốn suy xét những phương diện này, độ khó. . . Đem hiện lũy thừa lên cao.

"Ta nghĩ tới rồi!" Tiểu Toàn Phong hô to một tiếng, hình như phát hiện bí mật động trời như thế.

Tiền Thương Nhất chắc một tiếng, quay đầu nhìn bên cạnh chậm chạp thanh niên.

"Nhất định là ta đưa tay thời điểm tư thế không đúng, ta còn cần phải khom lưng, thế này mới có vẻ ta có thành tâm!" Tay phải Tiểu Toàn Phong nắm tay vỗ một cái bàn tay trái, sau đó xoay người hướng về cụ Lô căn nhà đi đến, lại bị Tiền Thương Nhất một phát bắt được sau cổ áo.

"Người đi làm gì?" Tiền Thương Nhất đem Tiểu Toàn Phong kéo trở về.

"Ta đi... Xin lỗi a!" Tiểu Toàn Phong chớp mắt nhìn.

"Như vậy phải không?" Trong mắt Tiền Thương Nhất mang cười, "Tốt lắm, người đi đi." Hắn buông lỏng tay ra.

Ánh mắt Tiểu Toàn Phong quái dị nhìn Tiền Thương Nhất một chút, sau đó sửa sang lại cổ áo của mình, tiếp tục hướng về cụ Lô nhà đi đến.

...

Trở lại thôn Phổ Sa đồn công an, Vương Bàn trở lại gian phòng của mình, đem cửa phòng tầng tầng đóng lại.

Tiền Thương Nhất cũng không thêm để ý, nằm ở trên giường mình.

"Thường Sóc, ở dưới bắt tội phạm thời điểm, trái với cấp trên mệnh lệnh, tự ý nổ súng, bởi vậy chịu chuyển việc. Theo hắn viết chữ tới phân tích, ở viết chuyện này thời điểm, Thường Sóc vô cùng tức giận, viết vô cùng nặng, rõ ràng cho là mình chịu đến không công chính đãi ngộ, chỉ là, hắn cho rằng bắt công địa phương là trái với cấp trên mệnh lệnh, mà không phải mình chịu chuyển việc."

"Một cái tinh thần trọng nghĩa rất mạnh người. Đáng lưu ý chính là, hắn dưới bắt tội phạm là... Bọn buôn người, điểm này có thể hay không cùng thôn Phổ Sa có quan hệ đâu? Chẳng qua, dù thế nào có quan hệ hay không, Thường Sóc đều không phải một cái sẽ bị đe dọa người, đây là tính cách của hắn, bất kể là ai đều không thể thay đổi hắn, chí ít, cho tới bây giờ, người này còn chưa có xuất hiện." Tiền Thương Nhất lắc đầu.

Lấy tính cách của hắn, trừ khi đến ngà bài thời điểm, bằng không nhất định không sẽ chọn cương quyết như thế biện pháp.

"Nói đến, có một người đúng là rất giống, Thiên Giang Nguyệt ở xử lý sự việc thời điểm cũng vô cùng lỗ mãng, chỉ là tính cách của hắn thuộc về can đảm can trọng loại, mặt khác... Tinh thần trọng nghĩa hình như cùng hắn cũng không có quá to lớn quan hệ..."

Lúc này, cửa chịu đẩy ra, Tiểu Toàn Phong bùm mặt đi vào.

"Như thế nào, cụ Lô tiếp thu người xin lỗi không có?" Tiền Thương Nhất ngồi dậy đến.

Tiểu Toàn Phong lắc đầu, không có buông ra che chính mình hai gò má tay.

"Chà chà chà, ôi chào ~" Tiền Thương Nhất lắc đầu, đem ánh mắt của mình đặt ở trên mặt Tiểu Toàn Phong, "Có lẽ là người lần này tư thế cũng không đúng, nói không chắc người lại đòi một cái tư thế, cụ Lô liền tiếp nhận rồi đâu?"

"Sung miệng sao có thể?" Tiểu Toàn Phong rút cục không nhịn được, buông lỏng tay ra.

"Mặt người làm sao trở nên cùng đầu heo như thế? Hình như... Trở nên đẹp trai một chút." Tiền Thương Nhất chau mày.

"Người còn nói giỡn, ta bị người đánh!" Tiểu Toàn Phong có chút kích động, một lúc khê động vết thương.

"Lời nói nhảm, lẽ nào là chính người đánh chính mình?" Tiền Thương Nhất cười ra tiếng.

"Bọn họ làm sao như thế không nói lý? Một lời không hợp liền ra tay, có còn phép vua hay không?" Tiểu Toàn Phong không có ý thức trên người mình mặc cái gì quần áo.

Nghe được vấn đề này, Tiền Thương Nhất nghĩ đến một hồi, nói rằng: "Không gãy tay gãy chân, cần phải còn có đi..."

"A?" Tiểu Toàn Phong đầy mặt khó mà tin nổi.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến âm thanh Vương Bàn, "Các người đi ra dưới, ta có một số việc muốn cùng các người nói."

"Đi ra ngoài đi." Tiền Thương Nhất đi về phía cửa.

Vương Bàn thấy Tiền Thương Nhất đi ra sau, liền xoay người hướng bên cạnh gian phòng đi đến.

Đây là một nhà văn phòng, có một cái màu nâu nhạt bàn dài, còn có hai cái ghế bành cùng một cái ghế nhỏ, ngoài ra, còn có hai cái tư liệu tủ.

Vương Bàn ngồi ở ghế bành trên, Tiền Thương Nhất theo sát phía sau, ngồi ở mặt khác trên một chiếc ghế dựa mặt.

"Bác Vương là dự định dạy chúng ta nơi này công tác?" Tiễn Thương Nhất nhìn một chút bên cạnh tư liệu tù.

Lúc này, Tiểu Toàn Phong đi vào, hần liếc mắt nhìn trong phòng, sau đó nhìn thấy cái kia một cái ghế nhỏ. "Ta. . ." Hần mở miệng muốn nói cái gì, liếc mắt nhìn Vương Bàn, vừa liếc nhìn Tiễn Thương Nhất, cuối cùng vẫn là lựa chọn bỏ đi.

"Ừm, các người tới nơi này, không phải đến du lịch." Vương Bàn chưa cho hai người sắc mặt tốt, dù sao, vừa này Thường Sóc cùng Bạch Hàm Diễn nhường hần mắt mặt, nếu như nói Bạch Hàm Diễn không phải cố ý nhường Vương Bàn xấu mặt còn có thể tha thứ, như vậy Thường Sóc những việc làm, cho dù dùng lỗ mũi để hình dung, cũng có chút quá mức rồi.

Mạnh rộng áp bắt quá đầu sỏ.

Vương Bàn hi vọng hai người có thể hiểu rõ điểm này, chỉ ít, trong thời gian ngắn hần cũng không tính lợi dụng chính mình quan hệ trợ giúp hai người, mà là dự định để cho hai người trước tiên trải qua, sau đó sẽ đứng ra, khi đó, Thường Sóc cùng Bạch Hàm Diễn sẽ thành thật một chút.

"Bác Vương, trước lúc này đây, ta muốn hỏi người một vấn đề." Tiễn Thương Nhất đứng lên.

"Vấn đề gì?" Vương Bàn nhú nhú mày.

"Ồ chúng ta trước cảnh sát, có phải là đều trải qua giống như hần sự việc?" Tiễn Thương Nhất chỉ vào mặt Tiểu Toàn Phong.

Tiểu Toàn Phong ngẩng đầu lên, đầy mặt oan ức.

"Biết còn hỏi ta?" Vương Bàn hỏi ngược một câu.

"Chỉ là xác nhận một cái, người nói tiếp đi, bác Vương." Tiễn Thương Nhất lại ngồi trở lại vị trí của mình.

"Công tác nội dung có thật nhiều, dùng một câu nói liền là duy trì thôn Phở Sa ổn định, đương nhiên, chúng ta ứng phó mặt trên yêu cầu, làm một chút hồ sơ thống kê loại hình công tác, đương nhiên, đối với cho các người tới nói, hiện tại hai chuyện này cũng không quá dễ dàng." Vương Bàn nói tới chỗ này cười lạnh một tiếng.

"Ừm. . . Là không quá dễ dàng." Tiễn Thương Nhất gật đầu một cái, đồng ý Vương Bàn lời giải thích, "Còn nữa không?"

"Còn có điểm trọng yếu nhất, khắc chế lòng hiếu kỳ của mình." Vương Bàn liếc mắt nhìn Tiễn Thương Nhất, "Nhiều lúc a, trên người chúng ta mặc bộ quần áo này, nó cũng chỉ là bộ quần áo mà thôi."

Hần cũng nghe được Tiễn Thương Nhất vừa này ở cụ Lô nhà nói.

"Có lẽ vậy." Tiễn Thương Nhất liếc mắt một cái Vương Bàn, không phải rất để ý.

"Các người. . . Đang nói cái gì a?" Tiểu Toàn Phong bĩu môi, tràn đầy oan ức không chỗ trút ra.

"Thường Sóc, tư liệu đều ở nơi này, chính người xem trước một chút đi, có vấn đề gì có thể hỏi ta. Bạch Hàm Diễn, đi theo ta, ta có một ít điều trị bị thương thuốc, có thể đối với người tổn thương có chút dùng." Vương Bàn đi ra ngoài.

"Thật sự có thể không?" Tiểu Toàn Phong vội vã đi theo ra ngoài.

"Thông đồng làm bậy." Chờ hai người đều đi ra ngoài sau đó, Tiễn Thương Nhất nói rồi một câu như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 231: Ngôi sao đỏ hình dáng ký hiệu

? ở hai người không trước khi trở về, Tiễn Thương Nhất đi tới tư liệu tù trước.

Tài liệu bên trong theo loại hình phân loại, Tiễn Thương Nhất trực tiếp tìm tới tin tức cá nhân một loại, đem bên trong một xấp tài liệu lấy ra, để lên bàn.

"Cụ Lô? Rốt cuộc tên gọi là gì?" Tiễn Thương Nhất bắt đầu lật lên, rất nhanh, hần liền tìm đến tên cụ Lô, "Lô Toàn, dung mạo gần giống nhau, tám hình

này xem ra có mười năm." Lúc này, Tiễn Thương Nhất phát hiện tấm này bảng tin tức cá nhân có một cái màu đỏ dấu sao tăng thêm ký hiệu.

"Tại sao có ý ký hiệu?" Hần hướng dưới lật vài tờ, đều không có phát hiện này một ký hiệu.

"Có lẽ còn có những người còn lại đâu?" Mang theo ý nghĩ này, Tiễn Thương Nhất nhanh chóng đem hết thầy bảng tin tức cá nhân tăng một lần, "Tả Sơn, Nghiêm Tuyên, Bành Duy, ba người này cũng có đồng dạng dấu sao ký hiệu, chẳng lẽ nói.. . Bây giờ bốn người, chia cắt toàn bộ thôn Phổ Sa? Bọn họ, là này thôn Phổ Sa bốn cái đầu sỏ?"

Lúc này, Vương Bàn cùng Tiểu Toàn Phong đi vào văn phòng.

"Người đang nhìn cái gì?" Trên mặt Tiểu Toàn Phong thoa màu đỏ tím thuốc nước, nguyên bản trắng nõn mặt đã biến thành một cái xài mặt.

"O, nơi nào đến yêu quái." Tiễn Thương Nhất quay đầu nói một câu.

"Yêu quái gì?" Tiểu Toàn Phong nhìn phía sau, chỉ nhìn thấy Vương Bàn, sau đó, hần phản ứng lại, "Người đang nói ta?" Tay phải hần chỉ mình mặt.

"Người... Hệ thống thần kinh nối liền tốc độ... Sóng có chút lớn." Tiễn Thương Nhất thực sự không nghĩ tới càn uyển chuyển phương thức.

"Không hiểu." Tiểu Toàn Phong lắc lắc đầu.

"Đứng rồi, bác Vương, ta muốn hỏi một câu, cái này màu đỏ ngôi sao hình dáng ký hiệu là có ý gì?" Tiễn Thương Nhất đem bảng tin tức cá nhân nhấc lên.

"Cái này a? Là trước một người làm ký hiệu." Vương Bàn theo trong tay Tiễn Thương Nhất tiếp nhận bản tư liệu.

"Hần tại sao phải làm ký hiệu này?" Tiễn Thương Nhất lại đem bản tư liệu cầm trở về.

"Ta cũng không biết." Vương Bàn lắc lắc đầu, "Chẳng qua ta chỉ biết là, hần cuối cùng ở nằm bệnh viện 10 tháng, sau đó liền không biết đi đâu."

"Hần phát bệnh sao?" Tiểu Toàn Phong ngồi ở trên cái ghế.

Tiến Thương Nhất đem bản tư liệu vút tại trên bàn, "Cổ thể tình huống của người này giống như người, thời gian cũng không còn sớm, bác Vương, buổi chiều dẫn ta đi gặp thấy ba người này, Tả Sơn, Nghiêm Tuyên còn có Bành Duy."

"Không đi." Vương Bàn lắc lắc đầu.

"Ba người này là ai vậy?" Tiểu Toàn Phong tò mò hỏi.

"Cùng Lô Toàn như thế, chịu đánh tới ngôi sao đỏ số ký hiệu người." Tiễn Thương Nhất nói, không đợi Tiểu Toàn Phong hỏi, hần lại bổ sung một câu, "Lô Toàn liền là chúng ta trưa hôm nay thấy cụ Lô."

"Thời gian không còn sớm, chúng ta trước tiên làm cơm đi." Tiễn Thương Nhất đã quyết định chủ ý, xé chiều đi gặp gỡ ba người khác.

...

Nhà bếp vách tường có chút đen, còn có một chút dầu vết bẩn, tuy rằng có thể thấy được có quét dọn dấu vết, nhưng mà màu sắc chênh lệch quá lớn, cũng không có quét dọn cũng không có quá to lớn phân biệt.

"Bác Vương, buổi trưa ăn cái gì?" Tiễn Thương Nhất nhìn một chút nhà bếp.

"Người biết nấu ăn sao?" Vương Bàn hỏi một câu.

"Hỗ trợ đánh ra tay cũng không có vấn đề." Tiễn Thương Nhất ngẩng đầu nhìn trần nhà góc, khói xông dầu vết hết sức rõ ràng.

Hôm nay cơm trưa, trong lòng Vương Bàn sớm đã có kế hoạch, nếu Tiễn Thương Nhất cần giúp đỡ, như vậy hần cũng sẽ không khách sáo.

"Bác Vương, vợ của người không có cùng với người sao?" Âm thanh Tiễn Thương Nhất không lớn, hần lúc này đang tại cắt dầu đậu hũ.

"Nàng cùng đứa nhỏ đều ở trên trần." Vương Bàn đối với vấn đề này không phải cảm thấy rất hứng thú.

"Bọn họ bao lâu đến xem người một lần đâu?" Tay Tiễn Thương Nhất lên đao xuống, mấy lần liền giải quyết buổi trưa hôm nay số lượng.

"Mấy tháng đi, bọn họ không giống ta, ở đây cuộc sống quen rồi, lại nói, trên trần tốt đồ chơi không thể so nơi này nhiều hơn nhiều, không bình thường đến vậy quá bình thường." Vương Bàn đem măng tây vào nồi.

"Há, hóa ra là như vậy." Tiễn Thương Nhất dăm chiêu, "Bác Vương người liền như thế yên tâm sao?"

"Có ý gì?" Vương Bàn dừng lại xuống động tác trong tay, quay đầu nhìn Tiễn Thương Nhất, "Thường Sóc người người này rất kỳ quái, giống như lời nói

mang thâm ý."

Tiền Thương Nhất nở nụ cười âm thanh, "Không có gì, thuận miệng nói một chút, bác Vương con của ngươi là con gái vẫn là con trai?"

"Con trai." Giọng điệu Vương Bàn trong tiết lộ thiếu kiên nhẫn.

"Con trai được, có thể nói dối tông đường." Tiền Thương Nhất khen ngợi một câu, chỉ là câu nói này nghe vào trong tai Vương Bàn nhưng có chút kỳ quái.

"Đúng đấy, vận may không tệ." Vương Bàn gật đầu một cái.

"Không nghĩ tới sinh lại một cái sao?" Tiền Thương Nhất hình như chuyên chọn nhạy cảm vấn đề hỏi.

"Nhà ta cái kia không vui, cũng là không phải." Vương Bàn có chút do dự, hần sau khi nói xong hình như nghĩ tới điều gì, "Đừng vẫn nói ta, ngươi đâu? Cũng đến thảo luận kết hôn luận bàn gà tuổi tác, có đối tượng sao?"

"Từng có một cái, chia rồi." Tiền Thương Nhất đáp.

"Tại sao? Tính cách không thích hợp?" Vương Bàn giống như bắt được nhánh cỏ cứu mạng.

"Coi như thế đi, chuyện như vậy xem duyên phận, một số thời khắc tính cách không giống thế nhưng là có thể bổ sung, thế này vừa đến, hai người tính cách a ngược lại rất hợp, có lúc đây, tính cách giống nhau, hai người có thể hiểu nhau, cũng có thể cùng một chỗ qua, nhưng mà càng nhiều thời điểm, tính cớ bởi vì một chút mâu thuẫn nhỏ, liền tranh luận âm ỉ, ồn ào ồn ào liền cảm giác rất mệt, không có ý." Tiền Thương Nhất thở dài.

"Tình cảm không phải là chuyện như thế?" Vương Bàn tiếp nhận nguyên bản lời nói, "Có mâu thuẫn liền muốn giải quyết mâu thuẫn, nhiều lúc không muốn hiện một lúc nhanh miệng, có thể làm cho địa phương liền dễ dàng. Có câu nói nói được lắm, kêu chịu đựng một lúc gió êm sóng lặng, rút khỏi một bước trời cao biển rộng. Làm người xử sự thời điểm đây, cũng phải nhớ tới câu nói này, bằng không coi như hai cái không mâu thuẫn người, cũng sẽ gây ra mâu thuẫn đến."

"Không nhất định a?" Tiền Thương Nhất đem hết thảy cất gọn gà phân loại đặt ở trong cái mâm, "Nhường nhin cũng phải nhìn thời cơ, nếu như một che giấu nhường nhin, đối phương nói không chắc sẽ xuất hiện ý tưởng khác, liền cảm xem phim nêu ví dụ, cô gái sao, khá là yêu thích xem tình cảm tình yêu yêu những này, con trai đây, liền khá là yêu thích đánh đánh giết giết bộ phim."

"Giả như nữ sinh vẫn nhường nhin, UU đọc sách www.uukanshu.net có thể hai người sau này xem phim đều là mặt sau cái kia một loại, trên thực tế nữ sinh không hề là rất bằng lòng xem này loại bộ phim, lâu dần, có thể liền không muốn cùng nam sinh cùng đi rạp chiếu bóng, đổi lại đây nói, nam sinh vẫn nhường nhin cũng như thế. Vì lẽ đó a, cái gọi là nhường nhin, còn phải xem cụ thể thời cơ, chịu đựng thời điểm phải chịu đựng, không nên chịu đựng thời điểm liền còn lớn tiếng hơn nói ra, đối với mọi người đều tốt."

Wương Bàn cười khẽ một tiếng.

"Làm sao, bác Vương cho rằng ta nói có vấn đề?" Tiền Thương Nhất đem dao bếp để tốt, rửa tay một cái.

"Ngươi lời này không đúng." Vương Bàn lắc lắc đầu.

"Làm sao không đúng?" Tiền Thương Nhất đưa tay lên nước lau khô ráo.

"Liền bắt ngươi nâng ví dụ tới nói, nếu như hai người thật sự lẫn nhau thích, nhìn cái gì bộ phim cũng không đáng kể, chỉ cần người mình thích ngồi ở bên người là có thể." Vương Bàn đem gà đồ vào trong nồi.

"Này kia tình yêu, cũng quá thuần túy chút." Tiền Thương Nhất nói một câu ý sâu xa.

"Ngươi còn đừng không tin." Vương Bàn nhấn mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 232: Mạch nước ngầm mãnh liệt

? "Nói thế nào?" Tiền Thương Nhất đứng ở một bên, nhìn Vương Bàn thông thạo xào rau động tác hỏi.

"Hi hi, nói rồi người cũng không hiểu, chờ người gặp phải, người liền hiểu." Vương Bàn lắc lắc đầu, trên mặt mang theo nụ cười hạnh phúc, chỉ là nụ cười này, theo Tiền Thương Nhất góc độ, căn bản không nhìn thấy.

Rất nhanh, bốn món ăn liền xào kỹ.

"Ta đến đây đi." Ở Vương Bàn đưa tay trước, Tiền Thương Nhất trước tiên đoạt lấy mâm.

Tay Vương Bàn rút trở về, hần dùng kinh dị ánh mắt nhìn Tiền Thương Nhất, "Không nghĩ tới người còn rất nhiệt tình."

"Phải làm." Về mặt Tiền Thương Nhất rất bình tĩnh.

...

"Oa, Thường Sóc, đây là người làm sao?" Trong tay Tiểu Toàn Phong cầm bát đĩa, con mắt đã nhìn chăm chăm trên bàn mới ra lò món ăn.

"Không phải, bác Vương làm." Tiền Thương Nhất đem còn lại bát đĩa dọn xong.

Chờ Vương ngồi xếp bằng xong sau đó, trong tay Tiểu Toàn Phong chiếc đĩa liền vurun ra ngoài.

Lúc này, Vương Bàn đột nhiên đem hai chai bia để lên bàn, "Ngược lại hôm nay không chuyện gì, mọi người uống chút rượu, không đủ ta nào còn có."

Nhưng là coi hần muốn dùng dụng cụ mở chai mở ra rượu thời điểm, lại bị Tiền Thương Nhất đoạt mất, "Bác Vương, rượu này, vẫn là buổi tối uống tốt rồi."

"Ta không uống rượu." Tiểu Toàn Phong lập tức lắc đầu một cái.

Vương Bàn nhìn Tiền Thương Nhất ánh mắt kiên định, do dự mấy giây, cuối cùng vẫn là bỏ đi.

"Tốt lắm, vậy thì buổi tối uống đi." Vương Bàn đem trên bàn rượu thả ở trên mặt đất.

...

Sau khi ăn xong, Tiền Thương Nhất đem bát đĩa cất đi, sau đó đặt ở trước mặt Tiểu Toàn Phong.

"Chỉ ăn không thể được, đi cảm chén rửa sạch." Tiền Thương Nhất đối với Tiểu Toàn Phong cười cợt.

"A?" Tiểu Toàn Phong không tình nguyện tiếp nhận bát đĩa.

"Ta đến đây đi." Vương Bàn đưa tay ra muốn ôm đồm qua cái này việc xấu.

"Vấn đề cho hần đến đây đi, người trẻ tuổi ăn nhiều đau khổ không có vấn đề gì, lại nói, chỉ có là rửa chén mà thôi." Tiền Thương Nhất liếc Tiểu Toàn Phong một chút.

Tất cả giải quyết sau đó, thời gian đã đi tới một giờ chiều nữa.

"Bác Vương, cùng đi chứ, không có người dẫn đường, còn lại ba người, một buổi chiều, chúng ta có thể đều không thấy được một cái." Tiền Thương Nhất mời Vương Bàn.

"Ồi." Vương Bàn thở dài, "Nguyên bản ta là dự định mang bọn người đi, xem xem các người buổi sáng việc làm, ta nơi nào còn dám mang bọn người đi, một lần cũng còn tốt, bốn lần? Chỉ sợ người khác sẽ cho rằng ta là tới phiền phức." Hần nói xong lắc lắc đầu, từ chối Tiền Thương Nhất mời.

"Nếu như vậy, vậy chúng ta đành phải chính mình đi." Tiền Thương Nhất cũng không tức giận.

"Đi đâu?" Tiểu Toàn Phong vẫn cứ có chút mơ hồ.

"Đi thôn Phổ Sa đi dạo, mới đến, làm sao cũng nhiều lắm lộ một cái mặt." Tiền Thương Nhất đem Tiểu Toàn Phong đẩy ra ngoài cửa.

"Ta. . . Ta cũng muốn đi sao?" Tiểu Toàn Phong cực lực chống cự, nhưng mà hai người sức mạnh chênh lệch quá lớn, sự phản kháng của hần không hề tác dụng.

"Đương nhiên, người không phải là vừa tới sao?" Tiền Thương Nhất ngược hỏi một câu.

"Chờ đã." Vương Bàn hô một tiếng.

"Làm sao, bác Vương thay đổi chủ ý?" Tiền Thương Nhất nhú mày, quay đầu hỏi một câu.

Vương Bàn mím môi, nghĩ đến một hồi nói rằng: "Ta là để cho các người cần trọng một chút, mặt khác ba người có thể không giống cụ Lô tốt như vậy nói chuyện, nếu như các người vẫn như cũ hướng về trưa hôm nay như thế, chỉ sợ sẽ được dạy dỗ."

"Cảm ơn." Tiền Thương Nhất chỉ chỉ trên bàn làm việc bằng tin tức cá nhân, trên mặt không quan tâm chút nào.

"Ê, ta không muốn đi a, bọn họ lại đánh ta làm sao bây giờ?" Tiểu Toàn Phong chịu mạnh đẩy ra văn phòng, hần bắt đắ dĩ âm thanh truyền vào Vương Bàn trong tai.

"Vậy người càng phải đến, bọn họ đánh lời nói người, người liền vô cùng cố gắng hết sức giúp ta tranh thủ chạy trốn thời gian." Âm thanh Tiền Thương Nhất lập tức truyền vào.

Vương Bàn sau khi nghe lác lác đầu, "Kẻ này." Hần quay đầu nhìn vẫn như cũ chịu bày ở trên bàn làm việc bằng tin tức cá nhân, nghĩ tới điều gì, ngay sau đó cảm ở trên tay tăng ra , tiếp theo, hần nhìn thấy có một tờ chịu xé xuống, "Chẳng lẽ nói. . ." Vương Bàn cảm thấy được vấn đề, lại lật vài tờ.

Tiếp đó, hần nổi giận gầm lên một tiếng, "Thường Sóc, người trở lại cho ta!"

Đương nhiên, không có bất kỳ đáp lại.

Hần đem bằng tin tức cá nhân vứt ở trên bàn, chạy ra ngoài.

...

Thôn Phở Sa một nhà nhà lớn trong, một trận hội nghị đang tiến hành.

"Cụ Lô, lẽ nào sau đó mỗi lần tới mới cảnh sát đều muốn mở một lần, không cần thiết a? Mọi người còn có làm hay không chuyện?" Nói chuyện chính là một người giữ lại ổn định ngắn to con, tuổi tác lớn khoảng hơn bốn mươi tuổi.

Người này, liền là Tiền Thương Nhất muốn tìm Tả Sơn.

"Đừng nóng lòng, cụ Lô làm việc đều có hần dự định, chúng ta vẫn là trước nghe một chút cụ Lô nói thế nào." Một người tuổi chừng năm mươi ông lão nói rằng, hần nếp tóc đường vô cùng cao, trán đã hoàn toàn trọc. Sau khi nói xong, hần uống một hớp đặt ở bên tay phải nước trà.

"Nghiêm Tuyên, ta đương nhiên biết, không cần người dạy dạy bảo ta." Tả Sơn lườm Nghiêm Tuyên một chút.

"Đừng âm ỉ." Bành Duy vốc dáng không cao, khoảng chừng 1m6, nhưng là đang ngồi trong bốn người, chỉ có ánh mắt của hần hung ác nhất.

"Lần này phỏng đoán đến rồi cái khó đối phó tên, trước kia Vương Bàn mang đến người mới cũng từng có không biết lẽ nghi, chỉ là lần này đến một cái tên là Thường Sóc cảnh sát, nói như thế nào đây, như là trên tay thấm ướt qua máu." Lô Toàn hít một hơi thuốc lá.

"Cụ Lô, người nói giỡn đây, đang ngồi có mấy cái trên tay không có dính máu?" Tả Sơn ha ha nở nụ cười.

"Nếu như là chuyện này, cụ Lô, chúng ta như thường ngày xử lý không liền có thể lấy?" Nghiêm Tuyên cũng là trên mặt mang theo ý cười.

"Lẽ nào cụ Lô là sợ hần phía sau có người." Bành Duy hừ một tiếng.

"Có cái này suy xét, tuy nói thôn Phở Sa núi cao hoàng đế xa, nhưng hiện tại thói đời không giống nhau, lão tổ tiên cái kia đồng lứa truyền xuống đồ vật, rất nhiều đều theo không kịp." Lô Toàn thở dài.

"Sợ cái gì, hần coi như lại có thể, còn không phải là một người?" Tả Sơn dùng hần giọng nói lớn nói rằng.

"Chắc, Tả Sơn, người đừng như thế nóng nảy, nếu cụ Lô đều như vậy nói rồi, vậy chúng ta hơi thu tay lại, trì hoãn thêm mấy ngày , chờ đem cái kia kêu Thường Sóc cảnh sát điều tra rõ ràng sau đó, ra quyết định sau không muộn. Chúng ta hiện tại không thể so trước đây, mọi người cuộc sống càng ngày càng tốt, rất nhiều chuyện không cần thiết làm được như vậy tuyệt, ta hồi trước đi ra ngoài nhìn xuống, biến hóa ở bên ngoài vậy kêu một cái nhanh, con mắt đều dùng không có đến." Nghiêm Tuyên nói xong lại uống một hớp.

"Người có ý gì?" Câu nói này là Bành Duy hỏi, sắc mặt hần âm u, lại như một cái muốn cắn người rắn độc.

"Ta có thể có ý gì?" Nghiêm Tuyên ngược hỏi một câu, "Bành Duy, thôn Phở Sa chủ yếu do chúng ta bốn nhà định đoạt, qua nhiều năm như vậy, mọi người cũng đều hiểu tận gốc rễ, hưởng hồ còn cùng một chỗ tham dự sự kiện kia, mọi người đều là một cái dây thừng trên châu chấu, lẽ nào ta còn có thể làm ra cái gì đối với mọi người việc bất lợi đến?"

"Ta nhắc nhở người một câu, có vài thứ, là tầm không sạch sẽ." Bành Duy hung tợn nói một câu.

"Tốt rồi, đừng âm ỉ." Lô Toàn lại hút một cái, "Các người sau khi trở về đều nhắc nhở một câu, nhường người trong thôn gặp phải này cảnh sát nên cái gì cũng không muốn nói, nhường chính hần một người xoay, xoay một mồi thì sẽ không quản. Nếu như hần dự định mạnh bạo, các người trở về mời hần, đưa cái dạy dỗ là được, đừng đánh chết rồi."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 233: Truyền thống

? "Thường Sóc, người biết mình đã làm gì sao?" Vương Bàn thật vất vả đuổi theo Tiễn Thương Nhất cùng Tiểu Toàn Phong, dù sao tuổi chừng năm mươi, tuy nói mỗi ngày đều có luyện thái cực, nhưng cùng người trẻ tuổi so với, thân thể vẫn là kém một chút.

Tiến Thương Nhất ngừng lại, ngược hỏi một câu, "Người là nói cái này sao?" Hắn theo chính mình túi áo móc ra một tờ giấy.

Tờ giấy này, chính là Lô Toàn bằng tin tức cá nhân, mặt trên có xoay ngang dựng đứng hai cái rõ ràng nếp gấp.

"Nhanh chóng cho ta." Vương Bàn đem tờ giấy này đoạt trở về, "Người biết ta lúc đó chờ làm những thứ đồ này phí đi bao nhiêu sức lực sao? Người cứ vậy đi kéo xuống đến, làm hỏng người bồi thường?" Hắn chỉ vào Tiễn Thương Nhất mũi nói rằng.

"Có thể a, nếu như ta có thời gian." Hai tay Tiễn Thương Nhất bày ra.

"Người!" Vương Bàn có chút tức giận, "Còn lại đâu?" Tay phải hắn lòng bàn tay hướng lên trên, đặt ở trước mặt Tiễn Thương Nhất.

"Ồ hắn trong túi tiền." Tiểu Toàn Phong chỉ vào Tiễn Thương Nhất một bên khác túi áo nói rằng.

"Nhanh chóng cho ta!" Vương Bàn nói xong cũng dự định cướp đoạt.

"Không không không, nếu như cứ vậy đi trả lại người, vậy ta những việc này không phải làm không?" Tiễn Thương Nhất bắt được thủ đoạn Vương Bàn.

"Người muốn làm gì?" Vương Bàn phát hiện mình dĩ nhiên gắng gượng không ra.

"Đương nhiên là mang chúng ta đi tìm người, chẳng lẽ còn có còn lại chuyện quan trọng hơn?" Tiễn Thương Nhất ngược hỏi một câu, đồng thời buông ra tay bắt được cổ tay Vương Bàn.

"Ta. . ." Vương Bàn thu hồi tay của mình.

"Ta không phải tới nơi này du lịch." Tiễn Thương Nhất bổ sung một câu.

. . .

Cả tòa thôn Phổ Sa, lớn họ có bốn cái, cũng chính là Lô Toàn, Tả Sơn, Nghiêm Tuyên cùng Bành Duy bốn người họ, còn lại dòng họ dân làng, phần lớn ít ỏi, cho dù có một ít nhân số hơi nhiều, cũng không ra thể thống gì, hoàn toàn không có cách nào lay động này bốn nhà ở thôn Phổ Sa địa vị.

Thôn Phổ Sa toàn thể ngoại hình là một cái hình bầu dục, sông Phong Hạ theo lớn trục một mặt uốn lượn xuyên qua, Lô nhà một người phạm vi thể lực chiếm cứ khoảng chừng một phần ba, mà còn lại ba nhà, bằng điểm còn lại hai phần ba.

"Phía trước liền là Tả Sơn nhà." Vương Bàn chỉ chỉ phía trước một chỗ nhà lớn.

"Rất khí thế, so sánh Lô Toàn nơi ở có khí thế hơn nhiều." Tiễn Thương Nhất gật gật đầu.

"Ta. . . Ta liền không đi vào a?" Tiểu Toàn Phong đứng ở phía sau hai người.

Tiến Thương Nhất xoay người bắt được Tiểu Toàn Phong hai cái lỗ tai, "Ta nhớ tới người vừa nãy lời nói rất nhiều."

"Ta sai rồi, ta sai rồi, mau buông ra!" Tiểu Toàn Phong liều mạng lắc đầu.

"Ta liền không đi vào." Vương Bàn thờ dài.

Tiến Thương Nhất không có nhiều lời, đem Tiểu Toàn Phong kéo tới trước người mình, sau đó đẩy vào.

Cổng không có khóa, hai người đi thẳng vào.

Quan nhị gia tượng đắp đặt tại đại sảnh chính giữa, làm cho người ta một loại nặng nề cảm giác ngọt ngọt.

"Tả Sơn có ở đây không?" Tiền Thương Nhất hô một tiếng.

"Ai vậy?" Một người tuổi chừng hai mươi năm, sáu nữ giới đi ra, cô gái này không giống bình thường thôn phụ đi mặt mộc con đường, trái lại trang phục đến trang điểm lộng lẫy, tràn ngập quyền rũ hơi thở.

"Hóa ra là cảnh sát, có chuyện gì không?" Cô gái này nhìn thấy Tiền Thương Nhất sau, gương mặt nhanh chóng lạnh xuống.

"Không có gì, chính là có người đối với ta nói một câu muốn nhập gia tùy tục. Bây giờ thôn Phổ Sa do Lô, Tả, Nghiêm, Bành bốn nhà làm chủ, liền cảnh sát đều không để vào mắt, vì lẽ đó, ta nghĩ tới gặp thấy mấy người quản lý việc nhà, có lẽ có thể được cái quen mặt. Đúng rồi, xưng hô như thế nào?" Tiền Thương Nhất cười cợt.

"Gọi ta Tả Oánh là tốt rồi." Tả Oánh cũng trở về một cái mỉm cười, "Đúng rồi, ngươi là mới tới cảnh sát sao? Nói như thế nào cảm giác như. . . Như xã hội trên người như thế?"

"Thường Sóc." Tiền Thương Nhất đuổi ra tay phải của mình.

Tả Oánh do dự một chút, nắm chặt tay Tiền Thương Nhất.

"Mặc kệ như thế nào, ta đây lần tới là tìm Tả Sơn, người khác không ở sao?" Tiền Thương Nhất quay đầu nhìn một chút, phát hiện nhà lớn bên trong còn có thật nhiều gian phòng, chỉ là không rõ ràng là dùng tới làm cái gì.

"Cụ Lô phái người tới nói có chuyện muốn thương lượng một chút, vì lẽ đó đi ra ngoài, có thể lập tức liền trở về a?" Tả Oánh liếc mắt nhìn ngoài cửa.

"Ngươi là Tả Sơn em gái?" Tiền Thương Nhất chớp mắt nhìn.

Tả Oánh không hề trả lời, mà là tránh né ánh mắt Tiền Thương Nhất.

"Đều họ Tả, đương nhiên là họ hàng quan hệ rồi." Tiểu Toàn Phong rút cuộc tìm được nói chuyện thời cơ.

Nghe được câu này sau, Tả Oánh lắc lắc đầu, "Không, ta là Tả Sơn người vợ."

"A?" Tiểu Toàn Phong sững sờ.

"Đừng hiểu lầm, chỉ là. . . Bây giờ bên trong truyền thống mà thôi, người phụ nữ gả tới muốn. . . Muốn đổi họ, không có gì ghê gớm." Tả Oánh xoay đầu lại, nhìn con mắt Tiền Thương Nhất, hình như còn có lời muốn nói.

Tiền Thương Nhất cúi đầu suy nghĩ một chút, sau đó đi tới phía sau Tả Oánh, "Ta nhớ tới ta giống như xưa nay chưa từng nói này rất bất ngờ, tại sao ngươi muốn coi trọng nhắc nhở một câu, không có gì ghê gớm đâu?"

"Ha ha, bởi vì trước đây cũng đã xảy ra loại này hiểu lầm, vì lẽ đó. . ." Tả Oánh không dự định lại tán gẫu, "Này không trọng yếu a? Tả Sơn cần phải rất nhanh sẽ trở về, ta còn có việc, liền không tiếp đãi các ngươi." Nói xong, Tả Oánh đi vào gian phòng.

Đại sảnh lại chỉ còn dưới hai người.

"Thường Sóc, ngươi thật sự rất không đòi vui vẻ." Tiểu Toàn Phong đem chính mình phát hiện nói ra.

"Ngươi thấy thế nào?" Hai tay Tiền Thương Nhất cầm ở trong túi quần.

"Cái gì thấy thế nào? Đổi họ sao? Tuy rằng nhà ta sẽ không như vậy, nhưng mà nàng đều nói rồi là truyền thống, cũng không có gì đáng kinh ngạc a?" Tiểu Toàn Phong một mặt mờ mờ.

"Đúng là như vậy phải không?" Tiền Thương Nhất vấn đề này càng như là ở hỏi mình.

"Đương nhiên rồi." Hai tay Tiểu Toàn Phong đan xen ôm ngực, trên mặt tràn trề mỉm cười thẳng lợi, chỉ là ở màu đỏ tím thuốc nước làm nổi bật dưới, có vẻ hơi buồn cười.

Lúc này, một người tóc ngắn ngang to con đi vào, "Các ngươi là ai?" Này trên thân thể người tiết lộ vênh váo hung hăng hơi thở.

"Ngươi là Tả Sơn?" Tiền Thương Nhất bình tĩnh mà hỏi.

"Không sai, ta liền là Tả Sơn. Xem ngươi mặc quần áo này, ngươi chính là Thường Sóc a? Chẳng trách ta nhìn thấy Vương Bàn cụ già kia đứng ở bên ngoài, ta còn tưởng rằng xảy ra chuyện gì đâu?" Tả Sơn hừ lạnh một tiếng, "Cụ Lô đều theo chúng ta nói rồi, chẳng qua ta vẫn là khuyên ngươi một câu, thành thật một chút, nơi này không phải ngươi trước đây ở địa phương."

Tiền Thương Nhất chớp mắt nhìn, không có trả lời.

Tả Oánh từ trong phòng đi ra, "Ngươi đã về rồi? Xem này mặt mày, ta lau cho ngươi lau mồ hôi." Nàng lập tức cầm một cái khăn cân đi ra đưa Tả Sơn lau mồ hôi.

"Ta tự mình tới." Tả Sơn nắm lấy hân cân, tùy ý xoa xoa.

Ngay ở đại sảnh lọt vào lặng im thời điểm, mặt khác một cánh cửa mở ra, đây là cùng phòng ngủ nằm ở bộ dáng phương hướng ngược một cánh cửa, ở nó mở ra trong nháy mắt, Tiễn Thương Nhất liếc mắt một cái, phát hiện bên trong đen nhánh một mảnh, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Một người hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi từ bên trong đi ra, hân nhìn thấy Tiễn Thương Nhất sau đó, thân thể hơi run lên, chẳng qua rất nhanh liền khôi phục.

"Sếp, người trở về?" Người trẻ tuổi này đóng kỹ cửa, sau đó đi tới trước mặt Tả Sơn.

"Người về nhà trước, chúng ta sẽ đi tìm người." Tả Sơn cho người trẻ tuổi này một cái ánh mắt.

"Ừm." Người trẻ tuổi lập tức chạy ra ngoài.

Tất cả những thứ này, Tiễn Thương Nhất đều không có ngăn lại, hân chỉ là lẳng lặng mà nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Mua

? "Còn có chuyện gì sao?" Tả Sơn ngồi ở đại sảnh trên ghế, sau lưng chính là Quan nhị gia điều khiển.

Chủ nhân một gia đình khí thế từ trên người hân lan ra đến, Tả Oánh tự giác đứng ở bên cạnh Tả Sơn giúp người sau đám lưng nắm vai, này một động tác, dường như làm vô số lần như thế.

Lúc này Tả Oánh, đưa Tiễn Thương Nhất cảm giác thật giống như là một cái chịu nhốt ở trong lồng thú cung chim, mọi cử động là vì đòi chủ nhân của mình niềm vui.

"Ta tới nơi này chỉ là vì mang cho người câu nói." Tiễn Thương Nhất đứng mực.

"Nói cái gì?" Tả Sơn đem chính mình dựa vào ghế, một bộ thoải mái thoải mái đáng đáp.

"Ác giả ác báo!" Đôi mắt Tiễn Thương Nhất nhìn chăm chăm Tả Sơn.

Hân câu nói này vừa ra, Tả Oánh đều không tự chủ dừng lại xuống động tác trong tay.

"Ngược người!" Tay phải Tả Sơn vỗ mạnh cái ghế tay vịn, tiếp tục đứng lên, "Ta biết rồi." Hân ngón trỏ tay phải chỉ vào Tiễn Thương Nhất, "Thường Sốc, người là đến gây sự! Người đừng tưởng rằng ăn mặc mặc quần áo này ta liền không dám đem người như thế nào!"

"Thú vị, ta câu nói mới vừa rồi kia, đôi ý nghĩa liền là người xấu không chết từ tế được, tại sao Tả Sơn người tức giận như vậy? Lẽ nào, người đã làm gì chuyện xấu hay sao?" Nụ cười Tiễn Thương Nhất ý sâu xa.

"Bớt giận bớt giận." Tả Oánh lại bắt đầu bóp vai, "Tốt rồi tốt rồi, đừng ầm ĩ."

"Cút ngay." Tả Sơn đem Tả Oánh đẩy ra, tiếp tục hướng đi Tiễn Thương Nhất, hân một phát bắt được Tiễn Thương Nhất cổ áo, nhưng là hân động tác này vừa vận làm được, cổ tay liền chịu Tiễn Thương Nhất bắt được, "Người..."

Tiến Thương Nhất cảm nhận được trong tay đối phương truyền đến sức lực, nhưng mà hân sức mạnh cũng không yếu, trong lúc nhất thời hai người giằng co không xong.

Phát hiện mình không có cách nào hoàn thành động tác, cuối cùng Tả Sơn bỏ đi ý nghĩ của mình.

"Người đừng quá kiêu ngạo, ta cùng người nói." Tả Sơn thở hân hân, tựa như lúc nào cũng sẽ ra tay.

"Làm sao biết, hôm nay chỉ là gặp mặt mà thôi." Tiễn Thương Nhất vỗ vỗ vai Tả Sơn, "Ta còn có việc, đi trước."

Tà Sơn lạnh nhạt nhìn, không có trả lời.

"Đi." Tiền Thương Nhất vỗ xuống cánh tay Tiểu Toàn Phong, đang đi ra cửa trước, hắn giống như nhớ ra cái gì đó, đột nhiên ngừng lại, tiếp tục xoay người đối với Tà Oánh phát phát tay, "Hả, đa tạ đã chiêu đãi." Nói xong câu đó sau, hắn mới đi ra Tà Sơn nhà cửa chính.

...

"Không nghĩ tới cái này kêu Thường Sóc cảnh sát sức lực còn rất lớn." Tà Sơn tay trái vỗ vỗ tay phải của mình cổ tay, sau đó hắn nghĩ tới điều gì, xoay người nhìn Tà Oánh, "Người cùng hắn quan hệ tốt như rất tốt a?"

"Không... Không có, làm sao có khả năng, ta cũng không nhận ra hắn." Tà Oánh vội vã xua tay.

"Đi với ta trong phòng." Tà Sơn dùng cầm chỉ chỉ gian phòng.

"Ta..." Tà Oánh vô cùng do dự.

"Cha mày nói cũng xem như không!" Tà Sơn rống lên một câu, tiếp tục xông lên đánh Tà Oánh một bàn tay. Một tát này, trực tiếp đem Tà Oánh đánh ở trên mặt đất. "Ai cũng cứu không được người!" Hắn chỉ vào Tà Oánh, "Có bản lĩnh người liền chạy a, người có thể chạy ra cái này thôn trang, ta liền theo họ người!"

Lúc này, vừa nãy đi ra người trẻ tuổi cửa lại bị mở ra, mặt khác một người thanh niên đi ra.

Hắn nhìn thấy trước mắt tình cảnh này, liền nói ra một câu, "Sếp, ta đi trước."

Tà Sơn gạt đầu một cái.

Người trẻ tuổi này sau khi thấy được lập tức liền rời đi.

...

"Thế nào rồi? Ta vừa nãy thấy Tà Sơn đi vào." Vương Bàn nhìn thấy hai người đi ra sau, vội vã tiến lên hỏi.

"Híc, không có gì." Tiểu Toàn Phong lắc lắc đầu, "Hắn không đánh ta."

"Bác Vương, ta hỏi người cái sự tình." Sắc mặt Tiền Thương Nhất nghiêm túc.

"Chuyện gì?" Trong lòng Vương Bàn có cảm giác không ổn.

"Này thôn Phổ Sa vợ, có phải là... Rất nhiều đều là mua được?" Tiền Thương Nhất nhìn Vương Bàn, hiện tại đối phương nghe được câu này sau, trên mặt biến ảo không ngừng.

"Không... Không phải." Vương Bàn lắc lắc tay, đồng thời cúi đầu.

"A? Như vậy phải không?" Tiểu Toàn Phong gạt nãy cả mình.

"Ta đoán, tạm thời còn không có cách nào xác định." Tiền Thương Nhất đi tới Vương Bàn bên cạnh người ngừng lại, "Nhưng mà ta nghĩ, sự việc có lẽ không đơn giản như vậy, không biết ta nói rất đúng sao? Bác Vương."

"Thường Sóc, ta khuyên người đừng có quá đáng, người không hề là cái thứ nhất." Vương Bàn cau mày.

"Vậy ta là thứ mấy cái?" Tiền Thương Nhất ngẩng đầu nhìn bầu trời, ánh nắng tươi sáng, ngàn dặm không mây.

"Một mình người có thể làm cái gì?" Vương Bàn hướng về sông Phong Hạ phương hướng nhìn lại.

"Hắn... Không phải là một người sao?" Tay trái Tiền Thương Nhất ngón cái chỉ phía sau cách đó không xa Tiểu Toàn Phong.

"Ừ ừ, ta cũng là một người." Tiểu Toàn Phong liền vội vàng gạt đầu, nhưng là sau khi nói xong, hắn cảm giác mình tựa hồ có hơi nghĩa khác, "Ý của ta là, ta đứng ở... Thường Sóc một bên, ừ, liền là ý này." Tuy rằng đầu không quá vàng sáng, nhưng mà hắn cũng không quên mất thân phận chân thật của mình.

"Ồi, tuy người." Vương Bàn lắc đầu.

"Chúng ta bây giờ đi đâu? Còn đi gặp những người còn lại sao?" Tiểu Toàn Phong hỏi một câu.

"Không đi, chúng ta trở lại." Tiền Thương Nhất hướng về thôn Phổ Sa đồn công an phương hướng đi đến.

...

Ba người đi ở sông Phong Hạ một bên, Tiền Thương Nhất đi tuốt đằng trước, Tiểu Toàn Phong theo sát phía sau, mà Vương Bàn, thì lại tâm thần không yên đi ở phía sau hai người cách đó không xa.

Đọc theo đường đi, Tiền Thương Nhất gặp phải rất nhiều người trong thôn, nữ có nam có, có một ít còn ôm đứa nhỏ.

Chỉ là những người này xem Tiền Thương Nhất ba người ánh mắt đều là lạ, giống như ẩn chứa trong đó nhiều loại tâm trạng như thế, chẳng qua đáng lưu ý chính là, gần như không có ai cùng ba người chào hỏi, thật giống như là ngầm thừa nhận ba người này không tồn tại như thế.

Trở lại thôn Phổ Sa đồn công an, buổi chiều đã qua một nửa.

Ba người đến gần sau hiện tại dưới mái hiên đứng hai người, một người trong đó là cái đầu trọc ông lão, một người khác giống như là hắc tủy tòng.

"Nghiêm Tuyên?" Tiền Thương Nhất một chút liền nhận ra ông già này.

Nhìn dáng vẻ của hắc, không giống như là dự định ra tay với ta, như vậy, tại sao đặc biệt ở thôn Phổ Sa đồn công an chờ ta?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, bước đi liên tục.

"Người này nói vậy liền là cảnh sát Thường Sóc, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu." Nghiêm Tuyên đi lên phía trước.

"Này người nói chuyện làm sao... Thun thun?" Tiểu Toàn Phong lăm bắm một câu.

Không đợi Tiền Thương Nhất mở miệng, Nghiêm Tuyên liền sớm trả lời vấn đề này, "Ta lúc còn trẻ đặc biệt thích nghe nói người nói chút giang hồ câu chuyện, mà những này câu chuyện trong, ta lại thích nhất câu chuyện trong những thứ kia giang hồ giữa các môn phái hời hợt, còn đặc biệt vì thế tìm mấy quyền luyện một cái, vì lẽ đó liền... Hiện tại lớn tuổi, cũng không đòi được."

"Hóa ra là như vậy." Tiểu Toàn Phong bỗng nhiên tỉnh ngộ.

"Đi vào ngồi đi." Tiền Thương Nhất dùng tay làm dấu mời.

Liên như thế không tới một ngày, Tiền Thương Nhất đóng vai Thường Sóc hình như liền thành thôn Phổ Sa đồn công an sự tình người, Vương Bàn cảm giác tồn tại xa còn lâu mới có được hắc cao.

Năm người đi tới văn phòng, Vương Bàn đến bên cạnh cầm hai cái ghế.

Đều sau khi ngồi xuống, Nghiêm Tuyên liền mở miệng.

"Ta đây lần đến, là có một việc muốn cùng cảnh sát Thường Sóc thương lượng một chút." Nghiêm Tuyên ánh mắt theo ba người trên mặt quét qua.

"Chuyện gì?" Tiền Thương Nhất cũng không nói nhảm, trực tiếp mở hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 235: Khác biệt

? "Chuyện này đây. . . Không thể nói rõ, nhưng mà ta nghĩ các vị đang ngồi, đều có thể nghe hiểu được. Có một câu nói nói được lắm, mọi việc hài hòa là quý, nhiều lúc, hai bên đều thối lui một bước, có lẽ mâu thuẫn thì sẽ không xuất hiện, mọi người đều sẽ bình an vô sự." Nói tới chỗ này, Nghiêm Tuyên cười cợt, chỉ là nét cười của hắc trong, nhưng pha một luồng gian trá mùi vị, làm sao cũng ẩn không giấu được, "Thôn Phổ Sa hòa bình, lại như thái cực như thế, trắng đen giao hòa, sinh sôi liên tục, tuần hoàn không thôi."

"Giống như là như vậy a. . ." Tiểu Toàn Phong đắm chiêu, hắc gật gật đầu, sáng mắt lên.

"Chó má." Tiền Thương Nhất nhẹ nhàng phun ra hai chữ.

"Người. . ." Ngồi ở bên cạnh Nghiêm Tuyên người trẻ tuổi muốn xông lại, nhưng là lại bị Nghiêm Tuyên kéo lại.

"Không biết cảnh sát Thường Sóc có ý kiến gì không? Không ngại nói một chút." Nghiêm Tuyên làm cái 'Mời' động tác tay.

Tiền Thương Nhất đứng lên, "Hai bên? Ha ha, có lỗi, người dựa vào cái gì đem chính mình đặt tại cùng ta ngang nhau vị trí? Ta đại diện chính là cơ quan quốc gia, người đại diện chính là cái gì?"

"Cái này. . ." Con người Nghiêm Tuyên xoay một cái, "Tuy rằng không thể toàn bộ đại diện, nhưng. . . Nghiêm mỗ cũng có thể đại diện bộ phận thôn Phổ Sa thôn trang người dân."

"Ý của người là. . . Quốc gia cùng thôn Phổ Sa đứng ở phía đối lập?" Tiền Thương Nhất đi tới trước mặt Nghiêm Tuyên, "Tuy rằng ta tạm thời còn không rõ ràng lắm người cường ép đem người người dân cùng cảnh sát nhân dân phân cách ra là mục đích gì, nhưng mà người hiện tại việc làm, ta có thể lý giải vì, là ở hồi lộ."

"Người nhìn ra so sánh người còn lại xa một chút, nhưng mà lập trường liền là lập trường, người sở dĩ đi lại muốn tới nơi này, chỉ có là vì dự định nhô ra ngọn nguồn của ta, người lo lắng ta mặt trên có người." Tiền Thương Nhất vây quanh Nghiêm Tuyên đi rồi một vòng.

"Ha ha, cảnh sát Thường nói giòn, ta không thẹn với lương tâm, có gì đáng sợ chứ?" Nghiêm Tuyên híp mắt.

"Ta nói thật với người a, ta mặt trên không ai." Tiền Thương Nhất lại ngồi trở lại vị trí của mình, "Các người có thể mang thủ đoạn của các người toàn bộ dùng ở trên người ta."

"Lời nói cảnh sát Thường càng ngày càng khó đã hiểu, chúng ta những này quốc gia dân làng thôn quê, nào có cái gì mãnh khoẻ?" Nghiêm Tuyên tay phải sờ sờ cằm của mình.

"Thật sao? Vậy ta liền yên tâm." Tuy rằng nói thì nói như thế, nhưng mà giọng điệu Tiền Thương Nhất nhưng ẩn giấu mặt khác một tầng ý.

"Đương nhiên." Nghiêm Tuyên gật đầu một cái, tiếp theo, hẩn nhìn một chút ngoài cửa sổ, "Thời gian không còn sớm, cảnh sát Thường, chúng ta đi trước." Sau khi nói xong, hẩn không đợi Tiền Thương Nhất mở miệng liền đứng lên, sau đó đi về phía cửa.

"Không tiễn." Tiền Thương Nhất không có bất luận động tác gì.

. . .

Rời đi đồn công an sau, sắc mặt Nghiêm Tuyên biến đổi.

"Cái này Thường Sóc, lại mềm không được cứng không xong!" Hẩn cả giận nói.

"Cụ Nghiêm, ta xem, không bằng đem cái này Thường Sóc. . ." Nói tới chỗ này, đi theo phía sau Nghiêm Tuyên người so sánh một cái tay đao.

"Không thể, Nghiêm, cái này Thường Sóc là ở rung cây dọa khỉ, người cho rằng hẩn thật sự đơn giản như vậy? Liền trên người hẩn loại khí thế này, một cái bình thường cảnh sát trên mình có sao? Trước đây cảnh sát người lại không phải chưa từng thấy, nhìn cái kia Vương Bàn là ra sao? Nhìn lại một chút cái kia kêu Bạch Hàm Diễn tiểu cảnh sát? Đây chính là chênh lệch!" Nghiêm Tuyên hít sâu một hơi, "Chúng ta đi về trước, nhìn cụ Lô định làm như thế nào đi."

"Vẫn là cụ Nghiêm thông minh, chỉ là. . ." Nghiêm muốn nói lại thôi.

"Nói." Hai tay Nghiêm Tuyên vác ở phía sau.

"Chỉ là bọn hẩn đêm nay có lẽ sẽ được dạy dỗ." Nghiêm nói ra ý nghĩ của mình.

"Vậy chúng ta liền mời mát mong chờ, rốt cuộc là Thường Sóc sẽ được dạy dỗ, vẫn là. . . Bành Duy sẽ được dạy dỗ." Nghiêm Tuyên cười lạnh một tiếng, hướng nhà mình trong đi đến.

. . .

"Người vừa nãy thật khí phách a!" Tiểu Toàn Phong hai mắt tỏa ánh sáng.

"Đừng nghĩ những thứ này, còn có chuyện quan trọng hơn muốn làm." Tiền Thương Nhất đem trên bàn làm việc tài liệu cá nhân cầm ở trên tay, "Nếu như nói Tà Oánh là người bên ngoài, có lẽ chưa chắc sẽ có ghi chép, coi như có ghi chép. . ." Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất dừng lại một chút, "Bác Vương, có thể hay không hỏi người sự kiện?"

Không có người trả lời.

"Bác Vương?" Hẩn quay đầu nhìn về phía ngoài cửa.

"Bác Vương hẩn về phòng của mình." Tiểu Toàn Phong cũng liếc mắt nhìn cửa.

"Như vậy a. . ." Tiền Thương Nhất thở ra một hơi dài, "Đúng rồi, Bạch Hàm Diễn, người thật không có một chút ý nghĩ sao?"

"Ý tưởng gì?" Nét mặt Tiểu Toàn Phong nghiêm túc.

"Người cho rằng Lô Toàn bốn người bọn họ nguy hiểm không?" Tiễn Thương Nhất lật xem trong tay tài liệu cá nhân, vô cùng dày một tờ.

"Ừm . . Nếu như chúng ta không có đắc tội bọn họ, hẳn là không nguy hiểm." Tiểu Toàn Phong nói ra ý nghĩ của mình.

"Gần giống nhau." Tiễn Thương Nhất gật đầu một cái, nhưng mà coi hẳn dự định nói tiếp thời điểm, lại bị Tiểu Toàn Phong đánh gãy.

"Có thể là chúng ta đã xúc phạm bọn họ, hơn nữa ta đã chịu bọn họ đánh qua, ta cho rằng bọn họ vẫn là rất nguy hiểm." Tiểu Toàn Phong bĩu môi.

"Còn không phải chính người muốn đi, ta nhớ tới ta còn kéo người, là chính người phải kiên trì, ta còn có thể thế nào? Mọi người đều người trưởng thành, ta đương nhiên tôn trọng sự lựa chọn của người." Tiễn Thương Nhất tăng hai trang, về mặt không có bất kỳ biến hóa nào.

"Không nói, không nói, thật nhàm chán a!" Tiểu Toàn Phong gấp một cái, đây là không ngủ trưa kết quả.

"Nhàm chán?" Tiễn Thương Nhất nghĩ đến (trường THPT Tân Hải) bộ phim này, hẳn cùng hai người khác ở trước hai tuần lễ gần như không có gặp mặt đến bất kỳ nguy hiểm nào, nếu như đem thời gian khoảng cách kéo đến lâu một chút, thậm chí hai tháng trước đều không có bất kỳ nguy hiểm đến tính mạng, nhưng mà, ở không nhìn thấy địa phương, nguy hiểm chính xác đang lặng lẽ đến gần, bất cứ lúc nào chuẩn bị một đòn trí mạng.

"Đúng đấy." Tiểu Toàn Phong ngồi ở Vương Bàn trên ghế, sau đó tay đặt lên bàn, bên đầu gối đầu ở trên cánh tay.

"Ta hỏi người, thôn Phò Sa có bao nhiêu người?" Tiễn Thương Nhất hỏi.

"Không biết." Tiểu Toàn Phong trực tiếp lắc đầu, không có chút gì do dự.

"Khoảng chừng hơn một ngàn bảy trăm người, hỏi lại người một vấn đề, bác Vương tại sao muốn vẫn đợi ở chỗ này?" Tiễn Thương Nhất lại tăng hai trang.

"Không biết." Tiểu Toàn Phong nhắm hai mắt lại.

Tiến Thương Nhất không hề trả lời, hẳn lắc đầu bắt đắc dĩ.

Chênh lệch có chút lớn a . . Bất kể là Thập Lý Đình vẫn là Tiểu Toàn Phong, đều vô cùng, thậm chí . . Từ khi hệ thống bản thay đổi sau đó, người mới liên đều là trình độ loại này sao?

Vấn đề này hiện lên ở Tiễn Thương Nhất đầu óc.

Tuy rằng ta ở làng Vũ Khê thời điểm, đối với tất cả cũng đều không rõ ràng, nhưng mà . . Chỉ ít ta có đang tìm kiếm đáp án.

Hô ~ ô ~ hô ~ ô ~

Tiếng ngáy ở trong phòng làm việc vang lên.

"Chặc." Tiễn Thương Nhất dùng trong tay tài liệu cá nhân rõ vỗ xuống mặt Tiểu Toàn Phong.

"A!" Tiểu Toàn Phong bị đau, theo bản năng bụm mặt, nhưng mà không có tỉnh lại, mà là lựa chọn đem thân thể dời đi một chút, chẳng qua không còn ngáy ngủ.

Tiến Thương Nhất tiếp tục xem bảng tài liệu trong tay.

Chẳng lẽ nói đúng là truyền thống? Vợ chồng này một cột trong, dòng họ lại toàn bộ như thế, không biết có lẽ còn tưởng rằng là họ hàng gần kết hôn. Nếu như lấy mua vợ gót độ đến phân tích, có lẽ đây là một loại vòng hành vi đầu? Mặt khác, dùng mới tên cũng có thể để tránh cho bị người tìm tới.

Chỉ là . . Vén vén là như vậy phải không? Trình độ nguy hiểm không khỏi cũng quá thấp a? Phim địa ngục cũng không có cưỡng ép quy định muốn giải cứu hết thầy chịu lừa bán người, bởi vậy, trong này có lẽ còn ẩn giấu đi càng sâu bí mật.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 236: Vạch trần

? Nói đến, hình như nhân số có chút qua hơn nhiều, coi như là nam nữ tỉ lệ mất cân đối nông thôn, cũng không khả năng sẽ có lớn như vậy khác biệt a? Cảm giác tỉ lệ nhanh chóng đuối nửa trên.

Tiền Thương Nhất nhìn chăm chú trong tay bảng tin tức cá nhân, không nói một lời.

Trưa hôm nay, hắn là có mang rõ ràng mục đích đến lật xem phần tài liệu này, vì lẽ đó không có phát hiện điểm này, hiện tại cẩn thận coi, sự việc hình như càng ngày càng nguy hiểm.

Ngón tay của hắn nhẹ nhàng ở mặt bàn gầy mấy lần.

Nếu như nói người trưởng thành là như vậy tỉ lệ, như vậy. . . Trẻ em đâu?

Nghĩ tới đây, hắn tiếp tục hướng dưới lật xem.

Sau một tiếng, hắn đem bản này tư liệu thả lại tư liệu tủ, trên mình ba tấm giấy cũng gấp trở lại.

"Đừng ngủ, ăn cơm tối." Tiền Thương Nhất đem Tiểu Toàn Phong đánh thức.

"Ủm." Tiểu Toàn Phong dụi dụi con mắt.

"Ta vừa nãy phát hiện một chuyện, thôn Phở Sa đưa nhò nam nữ tỉ lệ là 6: 1, một cái vô cùng con số kinh khủng." Tiền Thương Nhất nhẹ nhàng nói một câu.

"Há, há?" Tiểu Toàn Phong vừa bắt đầu còn chưa kịp phản ứng, "Sáu cái cậu bé mới một cái cô bé? Không thể nào, sinh vật trên có thể không phải như vậy nói."

"Đương nhiên không khả năng, trừ khi xảy ra chiến tranh hoặc là có người vì quấy nhiễu, bằng không nam nữ tỉ lệ sẽ chỉ ở 1: 1 trong lúc đó sóng, số người càng nhiều thôn xóm càng tiếp cận 1: 1, điểm này không thể nghi ngờ, trừ khi bọn họ DNA kết cấu khác với chúng ta, chẳng qua từ trước mắt chúng ta hiểu rõ tin tức đến xem, cần phải không liên quan đến phương diện này nội dung." Tiền Thương Nhất chậm rãi xoay người.

"Vậy. . . Tại sao thôn Phở Sa cậu bé cùng cô bé. . ." Tiểu Toàn Phong hỏi một nửa liền ngừng.

"Người nói trước đi nói tại sao?" Tiền Thương Nhất nhìn Tiểu Toàn Phong.

"Bọn họ đem cô bé đều. . . Làm mất đi?" Tiểu Toàn Phong cắn cắn môi.

"Còn gì nữa không?" Tiền Thương Nhất không một chút nào gấp.

"Còn có. . . Bán?" Tiểu Toàn Phong cau mày.

"Không giống nhau sao?" Tiền Thương Nhất ngược hỏi một câu.

"Áy. . ."

"Sông Mẹ, còn nhớ sao?" Tiền Thương Nhất nói.

"Nhớ tới!" Tiểu Toàn Phong nặng nề gật đầu một cái.

"Sông Phong Hạ nuôi dạy thôn Phở Sa dân làng, có lẽ là sông nước này có gì đó quái lạ, tối ngày hôm qua người không phải nói chính mình là chịu quỷ nước cầm tới trong sông đi sao?" Tiền Thương Nhất cũng không tức giận.

Hắn như thế làm cũng không phải cùng Tiểu Toàn Phong thảo luận, mà như là ở sửa sang tâm tư mình.

"Chúng ta giống như cũng uống sông Phong Hạ nước sông. . . Lẽ nào chúng ta cũng sẽ. . ." Tiểu Toàn Phong không kim lòng được lùi về sau hai bước.

"Người chọc cười a? Người còn có thể sinh con?" Tiền Thương Nhất lờm hắn một cái, "Nói đi nói lại, trực tiếp vớt trong sông, không bị cuối sông thôn xóm phát hiện sao? Vẫn là nói mỗi đứa bé chịu ném xuống sông mất thời điểm, trên mình đều trói lại đá, để phòng ngừa bọn họ nổi lên?"

"Chúng ta có thể đi sông Phong Hạ đáy nhìn một chút, nếu như thật sự có rất nhiều thi hài, như vậy chúng ta suy đoán liền là chính xác!" Tiểu Toàn Phong hưng phấn đứng lên.

Tay phải Tiền Thương Nhất sờ sờ cằm, "Xác thực có thể được, chẳng qua ta sẽ không lặn dưới nước."

"Ta cũng sẽ không." Tiểu Toàn Phong đầy mặt ừ ừ, "Có lẽ chúng ta có thể kêu thôn Phở Sa bên trong kỹ năng bơi tốt người hỗ trợ?"

"Vẫn có thể xem là một ý kiến hay." Tiền Thương Nhất một tay chống đầu của mình, "Có lẽ trước đó, ngươi có thể trước hết để cho đánh ngươi người xin lỗi ngươi, nói không chắc tâm trạng bọn họ tốt cũng sẽ đồng ý."

"Không khả năng." Tiểu Toàn Phong lắc đầu.

"Ngươi cũng biết không khả năng!" Tiền Thương Nhất đột nhiên gia tăng âm lượng.

"Sao. . . Làm sao?" Tiểu Toàn Phong chịu làm sợ.

Tiền Thương Nhất không hề trả lời Tiểu Toàn Phong vấn đề, mà là nói rồi mặt khác một câu nói, "Có lẽ tối hôm qua nhìn thấy người liên là ở làm chuyện như vậy? Đã như vậy, đêm nay đi ngủ sớm một chút, nửa đêm lên cấm điểm, nói không chắc có phát hiện."

. . .

Vương Bàn cắt rau thời điểm suýt chút nữa cắt tới ngón tay.

Cho dù là chính hắn, cũng có thể cảm giác được tâm thần của mình không yên, thật giống như mất hồn như thế.

Ở Thường Sóc sau khi đến, hắn vì chính mình xây dựng ra lá chắn trong nháy mắt đồ nát, thôn Phổ Sa chân thật nhất một mặt theo trong đầu của hắn hiện lên, đã từng việc làm, đã từng lựa chọn, đều đang không ngừng hành hạ hắn lương tâm.

Hắn thậm chí đều không nhớ rõ chính mình theo khi nào thì bắt đầu bước vào vùng bùn.

"Bác Vương, nguyên lai ngươi đã ở làm, ta còn dự định nhường ngươi nghỉ ngơi một chút đây." Tiền Thương Nhất cười cợt.

Không có hồi đáp gì, Vương Bàn y nguyên ở lặp lại động tác trên tay, mà trên thớt gỗ, cái trắng lá đã chịu cắt thành nhỏ vụn đáng dấp.

"Bác Vương?" Tiền Thương Nhất gia tăng âm lượng.

"A?" Vương Bàn một đao cắt cái trống rỗng, lau ngón tay. Hắn sờ sờ vết thương, chảy điểm máu, chẳng qua không nghiêm trọng lắm, thậm chí không cần miếng vết thương dán.

"Vẫn là ta đến đây đi." Tiền Thương Nhất đưa tay cầm qua dao bếp.

Vương Bàn không có ngăn cản, cũng không có bày tỏ cảm ơn.

"Ngươi. . . Kết quả là người nào?" Lặng im nửa ngày, Vương Bàn rốt cục mở miệng.

"Ta là một người cảnh sát, giống như ngươi." Tiền Thương Nhất qua hai giây mới trả lời.

"Ngoại trừ mặc trên người đồng dạng quần áo, chúng ta còn lại địa phương đều không giống nhau." Vương Bàn khuôn mặt vô cùng tiêu tụy, môi đều có chút khô nứt.

Tiền Thương Nhất mấy lần liền cắt gọn cái trắng, sau đó đem du huyện đậu phụ khô đặt tại trên thớt gỗ.

"Làm sao có khả năng, chúng ta đều là nam, đều có mất mũi miệng." Tiền Thương Nhất tiếp tục động tác trong tay.

"Ngươi biết ta hỏi không phải cái này." Nét mặt Vương Bàn không có bất kỳ biến hóa nào.

"Ta là ai đều không quan trọng, trọng yếu chính là ngươi còn muốn lặng im đi xuống sao? Thôn Phổ Sa đã nát vụn, tuy rằng bề ngoài xem ra vẫn là yên tĩnh an lành, thật giống như một viên đỏ hồng hồng quả táo, bề ngoài xem ra nổi tiếng xinh đẹp, bên trong trái cây đã chịu sâu bọ ăn được không còn một mống, lúc này, bất cứ người nào dùng ngón tay chạm thử da, sẽ bắn lên một đồng mục nát chất lỏng." Tiền Thương Nhất lần này không có ánh xạ, mà là trực tiếp nói ra.

"Không có cơ hội." Vương Bàn lùi về sau hai bước, hình như nhìn thấy sự vật hết sức đáng sợ.

Tiền Thương Nhất ngừng động tác trong tay, quay đầu lại nhìn Vương Bàn, "Nói cho ta, thôn Phổ Sa có phải là ngoại trừ mua người vợ ở ngoài, còn vứt bỏ bé gái?"

"Ta. . . Ta không biết." Vương Bàn lắc lắc đầu, trong ánh mắt tràn ngập tuyệt vọng.

Trong giây lát này, hắn giống như nhìn thấy mười lăm năm trước chuyện đã xảy ra.

"Van cầu các ngươi, không nên như vậy làm!"

"Các ngươi đem nàng mang đi, ta sẽ chết cho các ngươi xem!"

Tươi sống máu nhuộm đỏ mặt đất, lúc đó, Vương Bàn cuối cùng đã rõ ràng rồi, cái gì gọi là dùng bất cứ thủ đoạn tội tệ nào.

Mà hắn đang nhìn thấy, thậm chí vền vẹn chỉ là thôn Phở Sa một điểm nhỏ của tầng băng chìm.

Trong này kết quả còn ẩn giấu bao nhiêu không muốn người biết sự việc, Vương Bàn không biết, mà đồng nghiệp của hắn muốn biết, vì lẽ đó, hắn cũng không còn gặp qua đồng nghiệp của hắn.

"Mạo muội hỏi một câu, bác Vương, vợ của người có phải là cũng là mua được?" Tiễn Thương Nhất nhìn chăm chăm con mắt Vương Bàn.

Vương Bàn không hề trả lời, hắn cảm giác mình đầu giống như nổ tung, trong đầu chỉ còn dư lại một đoàn hồ dán.

"Con trai của người là người đưa bé đầu tiên sao?" Tiễn Thương Nhất lại hỏi một câu.

Trong giây lát này, Vương Bàn cảm giác trời đất quay cuồng, một hơi dẫu ở ngực, vô cùng khó chịu. Ở hôn mê trước, hắn cuối cùng nhìn thấy chính là bếp trước đài tên là Thường Sóc canh sát mặt, bình tĩnh mà nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Người tập kích

"Bác Vương làm sao té xỉu?" Tiểu Toàn Phong tùy ý hỏi một câu.

Hai người đem Vương Bàn nhắc đến hắn gian phòng của mình trên giường, bên trong gian phòng đồ dùng trong nhà vô cùng ngăn gọn, ngoại trừ món đồ riêng tư nhiều hơn chút ở ngoài, không có quá nhiều đáng giá chú ý địa phương.

"Có lẽ là xem thấy chúng ta chăm chỉ làm việc, quá cao hứng." Tiễn Thương Nhất tùy ý qua loa một câu.

"Ồ." Tiểu Toàn Phong gật đầu một cái.

Kẻ này, cảm giác lừa hắn đều không cần bịa lời nói dối, tùy tiện nói một câu là có thể.

Tiến Thương Nhất nghĩ thầm.

Đem Vương Bàn đặt lên giường sau, Tiễn Thương Nhất liền quay người đi nhà bếp, "Người chăm sóc cho hắn."

"Làm sao chăm sóc a?" Tiểu Toàn Phong hỏi.

"Nhìn hắn là được." Tiễn Thương Nhất đã lười nói chuyện.

...

Bữa tối rất nhanh sẽ làm tốt, đem cái bàn bát đĩa dọn xong sau đó, Tiễn Thương Nhất đi tới gian phòng Vương Bàn.

Hắn phát hiện Tiểu Toàn Phong thật sự vẫn ở nhìn Vương Bàn, hơn nữa là đứng.

"Ê." Tiễn Thương Nhất vỗ một cái vai Tiểu Toàn Phong, "Người cứ vậy đi nhìn chăm chăm?"

"Không phải người nói sao?" Tiểu Toàn Phong hỏi ngược lại.

Tiến Thương Nhất liếc mắt nhìn nằm ở trên giường Vương Bàn, "Hắn cần nghỉ ngơi, chúng ta ăn cơm trước, đưa hắn lưu lại một chút thức ăn là tốt rồi."

"Ồ."

Ở bát đầu ăn trước, Tiễn Thương Nhất cầm hai cái bát, một cái bát đựng cơm, một cái khác bát đựng món ăn, tiếp tục hắn dùng hai cái mâm đem bát che lại.

Bởi vì Vương Bàn không ở duyên cớ, vì lẽ đó rượu cũng không có người uống.

Sau khi ăn xong, nắng chiều cũng lập tức liền muốn xuống núi, buổi tối chẳng mấy chốc sẽ đến.

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn phương xa, Tiễn Thương Nhất tin tưởng đêm nay chắc chắn sẽ không bình tĩnh.

Đem tất cả thu thập xong sau đó, Tiễn Thương Nhất đem thức ăn bụng đến gian phòng Vương Bàn trong, trả lại Vương Bàn rót chén nước. "Trốn tránh ta cũng không phải biện pháp, ngươi còn có thể trốn bao lâu? Thức ăn cùng nước ta đều để bên giường ngươi, tự mình ăn đi." Hắn bỏ xuống đồ vật trong tay sau, liền rời đi gian phòng Vương Bàn.

Tuy rằng thời gian còn sớm, nhưng mà Tiễn Thương Nhất y nguyên ngủ ở trên giường.

Hắn muốn nghỉ ngơi, nên vì tối hôm nay tiết kiệm sức lực.

Chẳng qua Tiểu Toàn Phong cũng không có ngủ, bởi vì hắn trước cơm tối vừa vận ngũ qua, bây giờ căn bản ngủ không được, ngay sau đó Tiễn Thương Nhất liền để hắn chăm sóc Vương Bàn, đưa hắn một chút việc làm.

...

Một vầng trăng bạc treo ở bầu trời đêm, vì thôn Phổ Sa rọi sáng buổi tối đường.

"Phía trước liền sắp đến rồi, mọi người chuẩn bị, cái kia kêu Thường Sóc canh sát, cho ta đánh cho gần chết, đương nhiên đừng đánh chết rồi, cho tới một cái khác kêu Bạch Hàm Diễn tiểu canh sát, cũng cho ta dạy dỗ một cái, đưa hắn vị đẳng." Một người chiều cao 1m8 người đàn ông trung niên đối với người phía sau nói rằng.

Đám người kia, trên mình quần áo là bình thường trang phục, bất quá bọn hắn nhưng đều mang theo màu đen khẩu trang.

Trừ khi nguyên lai liền biết rõ những người này, bằng không ở trong màn đêm, trên căn bản rất khó nhìn rõ những người này đáng đáp.

Bọn họ liền là Bành Duy phái tới dạy dỗ Thường Sóc người.

"Yên tâm đi, chúng ta nhất định nhường hắn ngày mai không rời được giường!" Một người khác thấp giọng nói rằng.

"Vương Bàn đâu? Lão này có muốn hay không đưa hắn cái dạy dỗ?" Một thanh âm gia nhập vào thảo luận.

"Không cần." Cái thứ nhất mở miệng người trả lời.

Mấy câu nói thời gian, này nhóm che mặt người đã đi tới thôn Phổ Sa đồn công an trước. Thôn Phổ Sa đồn công an ánh đèn đã diệt sạch, dường như hòa vào trong bóng tối.

Đám người kia tổng cộng có tám người, có sáu người trên tay đều cầm côn gỗ, còn có trong tay hai người cầm màu xám đen bao tải, theo trang bị đến xem, bọn họ hình như cũng không tính ra tay giết lên.

...

Tiến Thương Nhất cầm quần áo mặc vào, hiện tại thời gian đã là nửa đêm.

Nếu hắn ngủ coi như xong đi, dừng lại rơi đến trong sông, cũng đỡ phải phiền phức.

Hắn nhìn gian phòng đối diện Tiểu Toàn Phong, cả người co lại thành một đoàn, tư thế ngủ cực kỳ quái dị.

Tiếng bước chân theo cửa truyền đến, có thể nghe được rất rõ ràng.

Tiến Thương Nhất liếc mắt nhìn cửa.

Có thể phán đoán, nhân số chỉ ít ở bốn người trở lên, những người này bước đi có ý định đè giọng xuống, người tới không có ý tốt. Bốn người trong, có ba người ta đều gặp, Lô Toàn sẽ không làm chuyện như vậy; Tả Sơn khả năng tính cũng không lớn; Nghiêm Tuyên, càng như con cáo; Bành Duy. . . Là hắn phái tới sao?

Không đợi cửa mở ra, Tiến Thương Nhất một lần nữa nằm ở trên giường, chỉ là quần áo cùng giấy đều không có kéo.

Cột kẹt.

Cửa chịu nhẹ nhàng đẩy ra, một đám bóng đen lén lén lút lút đi tới hai người bên giường, trong đó Tiến Thương Nhất bên giường đứng năm cái, mà Tiểu Toàn Phong bên giường đứng ba cái.

"Ra tay!" Một người mở miệng.

Bao tải từ từ hướng về Tiến Thương Nhất đầu đeo đi, chẳng qua ở ra tay đến một nửa thời điểm, người này phát hiện tình huống có gì đó không đúng, "Cái này Thường Sóc ăn mặc quần áo ngủ?"

Không đợi những người còn lại trả lời, hần đột nhiên cảm giác mình cái bụng đau đốn một hồi, cả người trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Tiền Thương Nhất này một chân, trực tiếp cho đến người một ra oai phủ đầu.

"Ồi, đau chết ta rồi." Người nằm trên đất ôm bụng lăn lộn đầy đất.

Người cầm đầu liếc mắt nhìn, "Đánh, đừng khách sáo."

Một mặt khác, Tiểu Toàn Phong đã chịu cát vào bao tải trong đó, mà hần, dĩ nhiên còn đang ngủ.

Tiền Thương Nhất hít sâu hai cái, mượn ngoài cửa sổ ánh trăng, hần thấy rõ người tập kích số lượng.

Còn sót lại bảy người, một người tạm thời mất đi sức chiến đấu, chẳng qua nhất thêm một phần đồng hồ, hần liền có thể gia nhập một lần nữa. Ta hiện tại nên làm chuyện thứ nhất liền là cướp đoạt vũ khí, côn gỗ sao? Đầy đủ, tiếp theo liền là làm cho đối phương mất đi sức chiến đấu, không thể giết chết bọn họ, bằng không thôn Phổ Sa sẽ như thùng thuốc súng như thế trực tiếp chịu làm nổ.

Nghĩ tới đây thời điểm, đã có hai người ra tay, hai người kia khoảng cách Tiền Thương Nhất gần nhất.

Gian phòng vốn là không lớn, vì lẽ đó có thể đồng thời tấn công Tiền Thương Nhất người, nhiều nhất cũng chỉ có ba người.

Côn gỗ tiếng xé gió truyền vào trong tai, Tiền Thương Nhất không có gắng đón đỡ, mà là lùi về sau hai bước né tránh đòn đánh này, đương nhiên, hần có thể né tránh không gian cũng càng thêm nhỏ.

Chẳng qua ở trước mặt hai người lần thứ hai ra tay trước, Tiền Thương Nhất trực tiếp vọt tới, một cái đánh móc trên đánh vào bên phải người tập kích trên cằm, cú đấm này sức lực đầy đủ, chẳng qua bởi vì phát lực quan hệ nguyên nhân, trên thực tế thương tổn cũng chưa hề hoàn toàn đánh hết lực.

Hần này một đánh trả ác liệt, nhưng người bên cạnh sững sốt một chút, liền là như thế không tới một vài giây, Tiền Thương Nhất đã khom người nhặt lên trên đất côn gỗ, sau đó ở đối phương nâng lên côn gỗ đồng thời, một cái xoay người, đồng thời côn gỗ từ dưới đi lên đánh vào đối phương trên má phải.

Một tiếng rên truyền vào trong tai.

Hiệu suất quá thấp, lần này sau khi trở về, có thể học một chút tán đả, tăng mạnh phương diện này năng lực, nếu như đang bình thường trên thân thể người tiêu hao quá nhiều thể lực, có lẽ sẽ xuất hiện phản ứng dây chuyền.

Tiền Thương Nhất đầu óc xuất hiện này một ý nghĩ.

Ngẩn ngui lặng im chịu gằm lên giận dữ đánh vờ.

Còn lại sáu người trong, có bốn người vọt lên, bốn người này nhét chung một chỗ.

Bọn họ không nghĩ tới trước mắt cảnh sát khó đối phó như vậy.

Tiền Thương Nhất không có liều mạng, chống lại ngay mặt đối với hần cực kỳ không có lợi, ngay sau đó hần đưa tay đem bên cạnh ga trải giường ném ra ngoài, vì chính mình tranh thủ một giây thời gian.

Này một giây đã đầy đủ, người kia, rõ ràng là thù lĩnh, bắt giặc phải bắt vua trước.

Hần nghĩ thầm, sau đó một chân đạp đi ra ngoài, đánh vỡ cục diện.

Không đợi phía sau hai người phản ứng lại, hần trực tiếp đánh về phía mục tiêu của mình.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Trẻ sơ sinh

Đẹp và tinh mịch ánh trắng xuyên qua cửa sổ, chiếu rọi tại sạch sẽ trên phiến đá.

Tà Oánh mở hai mắt ra, cẩn thận lắng nghe bên gối người hít thở, vững vàng mà to cường, tràn ngập sức sống. Nàng hơi giật giật thân thể, khắp toàn thân không có một chỗ không đau, chẳng qua về mặt của nàng nhưng không có bất kỳ biến hóa nào, dường như sớm thành thói quen loại này đau xót. Nàng chậm chạp ngồi dậy đến, không có phát ra bất kỳ thanh âm gì, tiếp tục tay trái theo ga trải giường dưới lấy ra một chiếc đĩa.

Này chiếc đĩa là sinh hoạt hàng ngày sử dụng mảnh gỗ, duy nhất điểm khác biệt là nó chịu vót nhọn.

Quay đầu, Tà Sơn mặt xấu xí xuất hiện ở trước mặt Tà Oánh, bởi vì trước đây không lâu trên giường vận động dữ dội, vì lẽ đó Tà Oánh vững tin Tà Sơn hiện tại không hồi tỉnh đến, chỉ ít ở nàng ra tay trước.

Đã đủ rồi. . . Kết thúc tất cả những thứ này đi. . .

Tà Oánh nghĩ thầm.

Lâu dài tới nay kiên trì không có chút ý nghĩa nào, trước kia ước mơ cũng đã chịu đau xót thay thế.

Hai tay nàng nắm chặt chiếc đĩa, hướng về Tà Sơn nơi cổ chọc tới.

Chiếc đĩa gai nhọn rách da da, cắm vào cổ Tà Sơn trong, cho đến hết lực.

Đôi mắt Tà Sơn đột nhiên mở, khuôn mặt vận vẹo, chẳng qua nhưng vẫn như cũ sống sót, tay trái hấn một đấm đánh vào trên mặt Tà Oánh, tiếp tục ngồi dậy đến, mà cái kia chiếc đĩa, vẫn như cũ cắm ở cổ của hấn mặt bên.

Tuy rằng Tà Oánh đối với Tà Sơn tạo thành thương tổn, thế nhưng là cũng không có tổn thương đến trí mạng vị trí.

Đến một bước này, trong lòng Tà Oánh biết rõ, dù thế nào Tà Sơn chết vẫn là không chết, nàng cũng không thể tiếp tục sống sót, khi nàng đem chiếc đĩa cắm vào Tà Sơn cổ họng bắt đầu từ giờ khắc đó, liền không tồn tại tiếp tục sống tạm khả năng.

Ngay sau đó Tà Oánh lại nhào tới, mục tiêu chính là cắm ở Tà Sơn cổ họng chiếc đĩa, nàng muốn coi đây là chỗ đột phá, giết chết người trước mắt.

Tà Sơn rên lên một tiếng, cũng không sợ, lúc này hấn cảm xúc phần nộ vượt xa sợ sệt.

Không tới ba mươi giây thời gian, Tà Oánh cũng đã không có sức chống cự, nàng liều mạng chống lại cũng không thể giết chết Tà Sơn. Đáng người chênh lệch, dinh dưỡng chênh lệch, còn có thân thể trạng thái, chỉ dựa vào ý niệm trong lòng cũng không thể san bằng những này khách quan tồn tại chênh lệch.

"Người giết ta đi!" Tà Oánh lại vùng vẫy một hồi.

Nàng hiện tại chịu Tà Sơn nhấn trên đất, thân thể đã bị khống chế ở.

"Người. . . Bây giờ cái. . . Kỳ nữ, lại dám như thế. . . Đối với. . . Cha mày!" Tà Sơn lúc nói chuyện, nơi cổ chiếc đĩa không ngừng lay động, đáng về vô cùng kỳ quái.

"Hừ!" Tà Oánh nhổ bãi nước bọt.

Nàng biết đối với mình bây giờ tới nói, chịu Tà Sơn giết chết có thể là tốt nhất tình huống. Nếu như Tà Sơn không có giết nàng, nhất định không phải dự định tha thứ nàng, mà là dự định đối với nàng tiến hành càng tàn khốc hành hạ, vì lẽ đó, nàng phải tiếp tục làm tức giận Tà Sơn.

Tà Sơn tay phải một đấm nện ở trên mặt Tà Oánh, cú đấm này sức lực, nhưng Tà Oánh cảm giác mình giống như chịu đá đánh như thế, đầu hỗn loạn, trên mặt chịu đập địa phương không chỉ truyền đến cảm giác đau đớn, hơn nữa giống như mất đi cảm giác, chịu tê liệt.

Tức giận Tà Sơn cũng không có ngừng động tác trong tay của mình, hấn lần thứ hai nâng lên nắm đấm, nhưng là lần này, hấn dừng lại.

Một luồng âm lãnh cảm giác theo trước cửa sổ truyền đến.

Hấn ngẩng đầu lên, nhìn thấy gian phòng trên bệ cửa, treo một đứa con nít xác chết.

Thi thể này dường như không có da, có thể trực tiếp nhìn thấy lớp da trong tầng, màu sắc thật giống như thả một tuần lợn chết thịt, hiện màu đỏ sẫm. Ở trẻ sơ sinh nơi cổ, cuống rốn quay chung quanh cái cổ quay một vòng, sau đó kéo dài tới phía trên trên bệ cửa. . . Bây giờ tên trẻ sơ sinh, chịu chính mình cuống rốn treo ở trên cửa sổ.

Chẳng biết vì sao, treo ở giữa không trung trẻ sơ sinh bắt đầu chuyển động.

Nó nguyên bản là quay lưng với có người trong nhà, theo thân thể chuyển động, trẻ sơ sinh khuôn mặt cũng xuất hiện ở trong mắt Tà Sơn.

Đây là một cái quái dị mặt, hai mắt gần như chiếm cứ cả khuôn mặt một nửa không gian, chỉ là con người nhưng cùng người bình thường hoàn toàn khác nhau, tất cả đều là màu xám trắng trong trắng mắt, vô cùng dọa người.

Tà Sơn cúi đầu, phát hiện mình dưới thân Tà Oánh giống như trứng gà như thế, thân thể run không ngừng, miệng sùi bọt mép, hai mắt trắng dã, cùng điên cuồng phát tác đáng sợ rất tương tự.

Tiếp đó, Tà Sơn phát hiện vô cùng khủng bố một chuyện, vậy thì là ánh trăng.

Ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ, trên đất lưu lại cái bóng, nhưng là nhưng không có trẻ sơ sinh cái bóng, căn bản. . . Không nhìn thấy.

"Quý. . ." Tà Sơn sợ sệt, hần bắt đầu lùi về sau.

Lùi về sau tốc độ càng lúc càng nhanh, mãi đến tận phần lưng dán ở trên tường.

Hần quay đầu liếc mắt nhìn bên cạnh cách đó không xa cửa, chạy trốn ý nghĩ xuất hiện ở trong đầu, đồng thời càng ngày càng mãnh liệt.

Chạy!

Hần bò lên, kéo cửa ra xông ra ngoài.

Tuy rằng nơi cổ vết thương khá là nghiêm trọng, nhưng mà đang sợ hãi điều động, hần căn bản không để ý tới những thứ này.

Đáng chết! Người đâu rồi?

Tà Sơn ở chạy đồng thời cũng chế tạo ra tiếng vang, nhưng là, rõ ràng ở ban đêm yên tĩnh trong vô cùng dễ dàng gây nên chú ý âm thanh, lần này nhưng không có được bất kỳ đáp lại.

Máu tươi không ngừng theo nơi cổ chảy ra, coi như hần thân thể cường tráng, nhưng là tiếp tục như vậy chạy trốn, cái chết cũng chẳng qua là vấn đề thời gian.

Không còn a?

Tà Sơn cảm giác mắt tối sầm lại, suýt chút nữa liền muốn té lăn trên đất.

"Đau quá. . ."

Tà Sơn phát hiện bên chân truyền đến lạnh lạnh âm thanh, vô cùng chói tai. Hần quay đầu nhìn lại, phát hiện tại chân phải của mình mất cả nơi không biết làm sao trôi lại cái cuống rốn, dọc theo cuống rốn tiếp tục về phía sau nhìn lại, trẻ sơ sinh khủng bố mặt to chính xác chết nhìn chòng chọc Tà Sơn. Rõ ràng chỉ có tròng trắng mắt, nhưng là Tà Sơn lại có thể rõ ràng cảm giác được trẻ sơ sinh ánh mắt chính xác nhìn mình chăm chăm.

Tà Sơn nhếch miệng muốn dùng hô to trút ra trong lòng hoảng sợ, nhưng mà bởi vì cổ họng vết thương, hần này một bình thường lại đơn giản chẳng qua yêu cầu nhưng căn bản không làm nổi.

Sông Phong Hạ bên, Tà Sơn đang tại bờ mạng chạy như điên, mà bên cạnh nước sông y nguyên yên tĩnh chảy xuôi, cùng bình thường không có gì khác nhau.

Đột nhiên, Tà Sơn ném xuống đất, vừa vặn ngã tại miệng vết thương, chiếc đĩa trực tiếp đâm xuyên vào cổ họng.

Ừng ục ừng ục.

Tà Sơn về phía trước duỗi ra tay phải của mình, hình như còn muốn tiếp tục bò.

. . .

Thôn Phổ Sa đồn công an, Tiền Thương Nhất cùng cầm đầu người tập kích uốn éo đánh lên, hần ra tay không chút lưu tình, yết hầu mũi cùng con mắt, một quyền so sánh một quyền nặng.

Mấy quyền đánh ra, đối phương liền mất đi năng lực phản kháng.

Nhưng là, đứng ở một bên người cũng không chỉ chỉ là quân chúng vậy xem, người này phản ứng lại sau, lập tức giơ chân lên hướng về Tiền Thương Nhất đá vào, lúc này, Tiền Thương Nhất vừa vặn quay đầu lại, chẳng qua lúc này tránh né đã không kịp, ngay sau đó hần chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ.

Thân thể hơi nghiêng một cái, rất nhanh sẽ khôi phục cân bằng.

Sau đó, Tiền Thương Nhất cũng không có khách sáo, trực tiếp từ thấp tới cao, một chân đạp vào đối phương vận mệnh nơi.

Như tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt âm thanh ở bên trong phòng vang lên, này một tiếng, cũng rốt cục đem Tiểu Toàn Phong theo trong giấc mộng tỉnh lại, chỉ là. . . Hần hiện tại đã bị trói ở bao tải bên trong.

"Ta ở đâu? Ai tới giúp một chút ta?" Tiểu Toàn Phong hoảng hốt lo sợ.

Tiền Thương Nhất không có đi nghĩ cách cứu viện, mà là bắt lên côn gỗ, kẹp lại dưới thân người cái cỏ.

"Thả hân!" Âm thanh Tiền Thương Nhất trầm thấp, "Cho các ngươi ba giây."

Hân vừa vắn nói xong, còn lại trong năm người một người vọt thẳng đến bao tải bên, một gậy đập xuống.

Nhìn thấy tình huống này, Tiền Thương Nhất cũng không có khách sáo, quơ lên cây gậy trong tay, đối với phía dưới mặt trực tiếp đập xuống.

Hai tiếng gào lên đau đớn đồng thời ở bên trong phòng vang lên.

"Mẹ nó, nhanh chóng theo hân nói làm!" Chịu đánh thủ lĩnh lập tức xin tha.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Tàn nhẫn

Hân này một tiếng ngăn cản chính mình đồng đội tiếp tục cường bạo, thế nhưng là không thể ngăn cản Tiền Thương Nhất.

Tiền Thương Nhất căn bản không để ý đến người còn lại, lần thứ hai quơ lên côn gỗ, đối với mặt lại là một cái, sau đó. . . Lại là một cái, này ba gậy, trực tiếp đem dưới thân người đánh ngu.

Lúc này, Tiền Thương Nhất ngừng lại, hân liếc mắt nhìn người bên cạnh, màu sắc ác liệt.

Lại là một cái, trong tay hân côn gỗ lần thứ hai đập xuống, cho tới bây giờ, mỗi một lần gần như đều dùng toàn lực.

Răng rắc một tiếng, côn gỗ tách ra.

"Thả người." Tiền Thương Nhất lặp lại một câu.

Những người này sờ dĩ dám làm như thế, đơn giản là chiếm cứ một cái hung mãnh chữ, bọn họ trong ngày thường bắt nạt đều là một chút người bình thường, những người này thế đơn lực bạc, căn bản là không có cách đối với bọn họ tạo thành đe dọa, lại liền là không giống đoàn thể trong lúc đó đánh nhau, mà này loại đánh nhau, cũng chẳng qua là dựa vào cái hung mãnh chữ.

Liên tính toán trên tay bọn họ còn dính mạng người, nhưng mà bọn họ bản thân không có trải nghiệm qua cái chết, mà chính mình đâu? Vẫn ở bên bờ tử vong quanh quẩn, bất cứ lúc nào cũng có thể rơi vào vực sâu, vạn kiếp bất phục.

So sánh hung mãnh? Các ngươi còn chưa đủ tư cách.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Hân đã chờ không tới một giây đồng hồ, sau đó đem tách ra côn gỗ trực tiếp cắm vào người tập kích thủ lĩnh mu bàn tay, bởi vì côn gỗ tách ra địa phương đều là một chút dài nhọn góc cạnh, vì lẽ đó cũng không thể trực tiếp chọc xuyên, mà là chỉ có thể cắm vào đi một phần, chẳng qua này một phần cũng đầy đủ.

"A! ! !" Lại một tiếng hét thảm, chẳng qua này một tiếng cũng không có chịu đá ngã vận mệnh người tiếng kêu thảm thiết lớn.

Mặt khác năm người liếc nhau một cái, hình như đồng thời đạt được một loại hiệp nghị nào đó.

Nếu ngươi hung mãnh, ta liền so sánh ngươi càng ác hơn!

Trong lòng bọn họ đồng thời xuất hiện ý nghĩ này.

Năm người đem chứa Tiểu Toàn Phong bao tải vẩy vào giữa, sau đó đồng thời vung động trong tay côn gỗ.

"Đừng đánh, đừng đánh!" Tiểu Toàn Phong kêu hai tiếng liền không âm thanh.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất trái lại ngừng lại, hần đứng lên, lạnh lùng nhìn đang tại vậy đánh Tiểu Toàn Phong năm người, càng nói chuẩn xác, là nhìn trong năm người bao tải.

Năm người thấy Tiễn Thương Nhất ngừng lại, ngay sau đó nhiều đánh hai lần sau, bọn họ cũng ngừng lại.

"Hừ hừ, sợ chưa?" Một người trong đó nói rằng, trong lời nói mang theo khiêu khích.

"Còn nhàm chán sao?" Hần hỏi một câu.

Câu nói này, hần là nói cho bao tải trong người nghe.

"Mau thả hần, chúng ta tạm tha đồng nghiệp của ngươi một mạng, bằng không, đừng trách chúng ta không khách sáo." Trong năm người một người mở miệng.

Lúc này, ngoài cửa ánh đèn sáng lên lên.

Vương Bàn rốt cục chịu náo loạn âm thanh đánh thức, đương nhiên, cũng có thể là hần rốt cục quyết định đứng ra điều giải.

Hần đứng ở ngoài cửa, bên trong tình huống tuy rằng không thể nhìn đến rõ ràng, nhưng mà vẫn có thể biết cái có lẽ.

"Xảy ra chuyện gì? Thường Sóc." Vương Bàn đầy mặt nghi ngờ.

"Bác Vương, có người gây sự, giúp ta đem dao bếp đem ra." Tiễn Thương Nhất cũng không quay đầu lại.

"Ngươi muốn dao bếp làm cái gì?" Vương Bàn càng thêm nghi hoặc.

"Giúp một chuyện." Tiễn Thương Nhất không có giải thích nguyên nhân.

"Ngươi. . ." Vương Bàn còn muốn nói điều gì.

"Ta không biết ngươi như thế thích nói lời nói nhảm?" Tiễn Thương Nhất hỏi ngược một câu, giọng điệu vô cùng cương quyết.

Vương Bàn thờ dài, không có tiếp tục hỏi thăm, mà là xoay người đi tới nhà bếp.

Khóc nức nở âm thanh theo bao tải trong truyền ra, theo thời gian trôi đi, tiếng khóc càng lúc càng lớn.

"Đừng khóc!" Đứng ở bao tải cái khác năm người đập một chân.

Này một chân nhường tiếng khóc nhỏ đi, nhưng mà cũng không có nhường khóc nức nở âm thanh ngừng.

Bao tải trong, hai tay Tiểu Toàn Phong không ngừng xoa nắn các vị trí cơ thể, muốn giảm bớt chịu đòn mang đến đau khổ, nhưng mà mỗi đụng tới một nơi, hần liền không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh. Vừa nãy lời nói Tiễn Thương Nhất hần tất cả nghe thấy, cũng nghe thấy câu kia, "Còn nhàm chán sao?" Này đơn giản một câu nói, đại diện Tiễn Thương Nhất thái độ đối với hần.

Nhớ lại tiến vào bộ phim này trước dễ chịu cuộc sống, Tiểu Toàn Phong không nhịn được mũi đau xót, muốn trút ra trong lòng oan ức, nhưng là lại lo lắng sẽ bị đánh.

Vương Bàn đem dao bếp đưa tới trên tay Tiễn Thương Nhất.

"Hiện tại có thể nói cho ta ngươi muốn làm gì sao?" Vương Bàn y nguyên có chút bận tâm.

Lúc này, ngoại trừ bị trói ở bao tải trong Tiểu Toàn Phong ở ngoài, người còn lại đều nhìn Tiễn Thương Nhất, bao quát còn nằm trên đất ba tên người tập kích.

Nếu như có lắp thêm súng, từ đâu tới nhiều phiền toái như vậy? Đáng tiếc Thường Sóc cũng là bởi vì lắp thêm súng sự việc mà bị mất giá, cho tới Bạch Hàm Diễn lắp thêm súng, bởi vì hần là người mới duyên cớ, vì lẽ đó vẫn không có phải đi xuống.

Tiến Thương Nhất xem trong tay dao bếp nghĩ đến.

Tiếp đó, hần một chân đập lên bên chân người bàn tay, ngồi xổm xuống, "Chớ lộn xộn, chém có thêm đừng trách ta." Vừa vặn nói xong, hần liền một dao chém xuống dưới, dao chém trên mặt đất phát ra chói tai tiếng vang, đồng thời, một cái đầu ngón út cũng cùng bàn tay chia lìa.

Lại là một tiếng hét thảm, bắt quá lần này, kéo dài rất lâu.

"Thường Sóc! Ngươi biết mình đang làm gì à!" Vương Bàn giận đến thân thể run.

Tay trái Tiễn Thương Nhất đem ngón út ngón tay nhấc lên, hướng về năm người ném tới, "Các ngươi có thể tiếp tục đánh, ta không còn thời gian cùng các ngươi tiếp đãi, các ngươi đánh một cái, ta liền chặt hần một đoạn ngón tay, ngón tay chém xong liền chặt ngón chân, mãi cho đến toàn bộ chém xong

mới thôi. Yên tâm, coi như hấn sau đó không có cuộc sống năng lực, ta cũng sẽ chăm sóc hấn nửa đời sau."

Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất nở nụ cười một tiếng, phảng phất từ địa ngục trở về ác quỷ, "Bao tải trong cảnh sát kêu Bạch Hàm Diễn, các người hoàn toàn có thể trực tiếp đánh chết hấn, tiếp theo, ta sẽ đem các người đưa đến bên trong nhà tù, thấy rõ ta quần áo trên người sao? Ta sẽ lợi dụng ta hết thầy quan hệ, để cho các người ở trong tù sống không bằng chết, không tin liền thử xem"

"Hiện tại, thả hấn! Cho các người năm giây." Tiền Thương Nhất nghiêm mặt.

Năm người nhìn trên đất đầu ngón út, trong lòng bắt đầu do dự.

Coi như lời của đối phương có thể là lừa người, nhưng mà trên đất ngón tay cũng sẽ không giả mạo.

"Không muốn! Không muốn! Van cầu người, thả ta, không đánh, không đánh, chúng ta không đánh." Mất đi đầu ngón út người liều mạng hô.

Năm người không có bất luận động tác gì.

"Năm!" Âm thanh Tiền Thương Nhất đột nhiên tăng cao.

Đối phương không có động tác.

"Bốn!"

"Mau thả hấn a! Các người này nhóm, thật muốn xem cha này chịu chém hết ngón tay? Ta đệt!"

"Ba!"

"Hai!"

"Một!"

Tiền Thương Nhất nghĩ đến mặt sau thời điểm tăng nhanh tốc độ nói, tiếp theo, hấn lần thứ hai nhấc lên đao.

"Thả thả thả, chúng ta thả. . ." Đối phương rốt cục thỏa hiệp.

Chẳng qua, động tác Tiền Thương Nhất cũng không có ngừng, giờ tay chém xuống, ở bao tải được cởi ra trước, ngón áp út ngón tay chịu vút tại năm người trước người.

"Năm!" Tiền Thương Nhất tiếp tục đếm ngược.

. . .

"Hấn lưu lại, những người còn lại đi." Tiền Thương Nhất chỉ vào người tập kích trong một người.

Tiểu Toàn Phong chịu phóng ra, hấn hiện tại sắc mặt vô cùng không bình thường, có lẽ là mới vừa rồi bị rối loạn gây đánh thời điểm tổn thương nội tạng.

"Vi. . . Tại sao?" Chịu lưu lại người mở miệng hỏi thăm.

"Tại sao? Nếu như không phải địa phương quỷ quái này không có cách nào giam tám người, các người một cái cũng đừng nghĩ đi!" Tiền Thương Nhất chỉ vào năm người nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Diễn viên thực tập

Nếu như không có xảy ra chuyện vừa rồi, Tiền Thương Nhất câu nói này ở trong tai bọn họ nói không chắc là một câu cười nhạo, nhưng là không có nếu như, ngón út đầu cùng ngón áp út đầu lúc này y nguyên nằm ở trên sàn nhà, chỉ cần cúi đầu, bất cứ lúc nào cũng có thể nhìn thấy.

"Người trước hết lưu lại, chúng ta ngày mai trở lại đón người."

Cuối cùng, năm người tuyền chọn thỏa hiệp, tám người ở mây đen gió lớn buổi tối lên vào thôn Phở Sa đồn công an, không chỉ không có đưa đưa người dạy dỗ, trái lại còn tổn hại ba người, một người trong đó thậm chí trả giá hai cái đốt ngón tay đánh đổi.

Bảy người rời đi thôn Phở Sa đồn công an, như chó mất chủ như thế.

Tiền Thương Nhất đi tới còn lại một người trước mặt, "Người tên là gì?"

"Bành. . . Bành Phúc Bảo."

"Ai bảo người đến?" Giọng điệu Tiền Thương Nhất rất bình tĩnh, nhưng là đối với chịu người hỏi tới nói, vấn đề này nhưng cũng không đơn giản, kết quả là bản đi thủ lĩnh của mình, vẫn là bảo toàn chính mình khỏi bị da thịt nổi khổ, ngay ở câu trả lời này bên trong.

Bành Phúc Bảo cúi đầu, mồ hôi lạnh theo cái trán hần trên chảy xuống.

"Lỗi tại không để xài sao?" Tiền Thương Nhất cười cợt.

"Ta. . ." Bành Phúc Bảo rất do dự.

"Coi vậy đi, ta lười hỏi, khẳng định là Bành Duy đi, ta ngày mai sẽ đi gặp hắn, ta còn sẽ nói cho hắn biết, là người đem tất cả mọi chuyện đều nói cho ta biết." Tiền Thương Nhất khoát tay áo một cái.

"Không. . . Ta không có!" Bành Phúc Bảo ngẩng đầu lên.

"Nói như vậy, xác thực là Bành Duy à? Tuy rằng người họ Bành, nhưng mà ta cũng không rõ ràng lắm các người mấy nhà trong lúc đó cụ thể quan hệ, có lẽ dòng họ trong lúc đó liên hệ cũng không tuyệt đối, tuy rằng người trả lời cũng không thể chứng thực điểm này, nhưng ít ra có thể biết, xác thực là Bành Duy phái các người tới." Tiền Thương Nhất vẫy vẫy tay, "Đi theo ta."

"Đi. . . Đi đâu?" Bành Phúc Bảo vô cùng lo lắng.

"Đương nhiên là nhốt lại, lẽ nào mời người ăn bữa ăn khuya?" Tiền Thương Nhất cũng không quay đầu lại.

. . .

Văn phòng mặt bên có một cái gian phòng nhỏ, to nhỏ cùng WC gần giống nhau, có một cái lan can sắt cửa, chính là dùng để giam người địa phương, chẳng qua khóa cửa đã rỉ sắt, hình như rất lâu đều chưa từng dùng qua.

"Bác Vương, chìa khoá ở đâu?" Đi tới văn phòng sau, Tiền Thương Nhất quay đầu hỏi sắc mặt tái xanh Vương Bàn.

"Trong tủ tư liệu, tầng thứ hai." Âm thanh Vương Bàn vô cùng suy yếu.

"Vào đi thôi." Tiền Thương Nhất đem Bành Phúc Bảo đẩy vào.

"Thả ta, ta sai rồi!" Bành Phúc Bảo vỗ hai lần cửa sắt, chẳng qua cũng không có ai để ý hắn.

"Thả người cũng được, xem người dự định nói cho ta cái gì." Tiền Thương Nhất đem chìa khoá quăng ở giữa không trung, sau đó đưa tay ra bắt được, "Con người của ta rất dễ nói chuyện, vừa này cũng đã hướng về các người chứng thực."

Nghe được lời nói Tiền Thương Nhất sau, Bành Phúc Bảo không còn mở miệng, cũng không có gõ cửa, chỉ là ngồi ở tạm giam phòng trên băng ghế dài.

Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, cũng không có hỏi lại.

. . .

Đi tới gian phòng Vương Bàn, lúc này Vương Bàn đang tại vì Tiểu Toàn Phong thoa thuốc.

"Đừng khóc." Tiền Thương Nhất đưa cho cái khăn giấy đưa Tiểu Toàn Phong.

Qua nửa giờ nghỉ ngơi, vẻ mặt Tiểu Toàn Phong tốt hơn rất nhiều. Hắn tiếp nhận Tiền Thương Nhất đưa tới khăn tay, xoa xoa nước mũi, chẳng qua vừa vịn lau khô ráo, nước mũi lại chảy ra.

"Người. . . Biết bọn họ. . . Tối hôm nay sẽ. . . Đến thật sao?" Tiểu Toàn Phong một bên nức nở một bên hỏi Tiền Thương Nhất.

"Ta vì sao lại biết?" Tiền Thương Nhất ngược hỏi một câu.

"Người bây giờ. . . Liên ngủ. . ." Tiểu Toàn Phong hình như vô cùng oan ức, sau khi nói đến đây, thật vất vả ngừng lại nước mắt lại lưu lại.

"Tốt rồi tốt rồi, đừng nói, Bạch Hàm Diễn, thân thể ngươi vẫn tốt chứ? Có hay không nơi nào không thoải mái?" Vương Bàn ngăn lại Tiểu Toàn Phong, "Có không thoải mái địa phương nhất định phải nói ra, nếu như có rất lớn vấn đề, vẫn là mau chóng đi bệnh viện nhìn, này địa phương nhỏ bác sĩ cũng không đáng tin."

"Ta bây giờ liền ngủ lý do, tại sau buổi trưa cũng đã cùng ngươi đã nói, lẽ nào nhanh như vậy ngươi liền đã quên?" Tuy rằng Vương Bàn có thể ngăn lại Tiểu Toàn Phong, nhưng ngăn lại không được Tiền Thương Nhất, "Nếu không, ngươi dứt khoát nghĩ như vậy. Nếu như không phải Thường Sóc ta hung hăng như vậy, bọn họ hôm nay nửa đêm thì sẽ không bí mật tiến đến, thế này vừa đến, ngươi cũng sẽ không chịu đánh, đương nhiên, cũng sẽ không giống hiện tại như thế khóe sườn mướt."

"Không nói chuyện này." Vương Bàn nhú nhú mày, cũng không biết nên nói cái gì.

"Ngươi. . . Cũng không biết. . . Chịu đánh có. . . Nhiều đau đớn. . ." Tiểu Toàn Phong cuối cùng không có nhịn xuống.

"Chết rồi thì sẽ không đau đớn." Tiền Thương Nhất bỏ lại câu nói này, sau đó xoay người rời khỏi phòng.

Buổi tối không khí vô cùng ướt lạnh, chẳng qua cũng làm cho tâm tình của Tiền Thương Nhất dễ chịu chút.

Trước đó bộ phim trong, cơ bản là Ngô Đồng mang theo Thập Lý Đình, ngoại trừ ngày đó ở Thiên Giang Nguyệt đóng vai trong nhà Dịch Thiên Lỗi xảy ra đơn giản tranh cãi ở ngoài, không còn cái gì trao đổi. Mãi cho đến cuối cùng, ta ngoại trừ ở trở về nguyên thể giới thời điểm gặp qua nàng một mặt ở ngoài, lại chưa từng thấy tên này người mới.

Không nghĩ ngờ chút nào, Thập Lý Đình đã 'Chết'.

Hiện tại lại hồi tưởng lần thứ nhất thấy Ứng Nhân thời điểm hấn đối với lời của ta nói, ta rốt cục có thể sâu sắc hiểu rõ tại sao hắn sẽ từ chối báo cho người mới cơ bản tin tức, bởi vì hoàn toàn là lãng phí thời gian.

Người mới căn bản là không coi trọng, đương nhiên, sau đó hắn phát hiện ta có đủ cơ bản trao đổi điều kiện sau đó, cũng bắt đầu cùng ta nói một chút sự tâm đắc của hắn.

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất đột nhiên cảm thấy được một chuyện, hắn trở lại trong phòng.

"Bác Vương, có thể đi ra ngoài trước sao? Ta có một vấn đề cũng muốn hỏi hắn." Lần này, giọng điệu Tiền Thương Nhất hiền lành rất nhiều.

Vương Bàn liếc mắt nhìn hai người, sau đó đi ra ngoài.

"Hỏi ngươi cái sự tình, ngươi có phải là cũng download phim địa ngục phần mềm?" Âm thanh Tiền Thương Nhất rất nhỏ, chẳng qua bảo đảm Tiểu Toàn Phong có thể nghe được.

Tiểu Toàn Phong gật đầu một cái.

"Ngươi. . . Diễn viên bình xét cấp bậc là cái gì?" Tiền Thương Nhất nhìn chăm chăm Tiểu Toàn Phong.

"Thấy. . . Diễn viên thực tập." Tiểu Toàn Phong sau khi nói xong hỏi một câu, "Làm sao?"

"Không có gì, ngươi nghỉ ngơi thật tốt đi." Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, sau đó rời khỏi phòng.

Diễn viên thực tập? Xem ra, không phải ta gặp phải người mới khá gà, mà là phần lớn người mới đều là như vậy, lớn nhất có đặc trưng tính một chút liền là còn dùng thể giới hiện thực suy nghĩ đến xử lý bộ phim bên trong thể giới chuyện đã xảy ra. Nếu là như vậy, sau đó có thể hay không gặp phải một số phát rò người mới diễn viên? Loại này người mới, e là cho dù không chịu bộ phim loại bỏ, cũng sẽ chịu chính thức diễn viên loại bỏ, loại này phần tử quấy rối, nếu như đụng tới càng tàn nhẫn một chút chính thức diễn viên, trực tiếp bị giết cũng khó nói.

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất phía sau lưng rét run.

Tiếp tục đẩy xuống, sau đó có thể hay không gặp phải cùng Trí Đa Tinh hoàn toàn ngược lại diễn viên? Bởi vì chính mình không muốn sống, vì lẽ đó nhường hết thầy tham gia biểu diễn diễn viên đều chết đi, hoặc là. . . Bởi vì gặp quá nhiều tuyệt vọng, vì lẽ đó tư tưởng xảy ra vụn vụn, trở thành một muốn phá hủy tất cả phần tử khủng bố.

"Người như thế, cần phải không có khả năng tồn tại, liền lấy (trường THPT Tân Hải) bộ phim này đến nêu ví dụ, Ứng Nhân Thực Đơn lại thêm ta, ba người như tiếp sức như thế đem hết thầy tiền đặt cược toàn đặt ở trên người Phá Quân, này mới thành công còn sống. Chỉ là. . . Sẽ có hay không có ngoại lệ. . ." Tiền Thương Nhất nhỏ giọng tự nói.

Chương 241: Ly kỳ bỏ mạng

Nghĩ đến một hồi, Tiền Thương Nhất liền ngừng suy nghĩ vấn đề này.

Chỉ ít ở bên trong bộ phim này, không cần thiết tiến hành phương diện này suy nghĩ, dù sao, ta còn chưa bao giờ gặp loại diễn viên này, chỉ cần không cho là tình huống như thế không tồn tại là tốt rồi, chờ diễn xong bộ phim này sau đó, ta hỏi lại hỏi Ứng Nhân bọn họ.

Tiền Thương Nhất trở lại gian phòng mình uống một hớp, tiếp lấy cùng Tiểu Toàn Phong còn có Vương Bàn lên tiếng chào hỏi.

"Người muốn đi ra ngoài? Muốn như vậy. . ." Vương Bàn vô cùng kinh ngạc.

"Ừm, tâm trạng không tốt lắm, đi ra ngoài giải sầu." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

"Không. . . Người, được rồi, tùy người, ngược lại ta cũng quản không được người." Vương Bàn thở dài.

Tiểu Toàn Phong không nói gì, trong lòng không biết đang suy nghĩ gì.

Rời đi thôn Phổ Sa đồn công an sau, Tiền Thương Nhất trực tiếp đi tới sông Phong Hạ, ở bên trong bộ phim này, loài người đối với hắn tạo thành đe dọa cuối cùng có hạn, dù sao lẫn nhau trong lúc đó có thể trao đổi, chỉ cần có thể trao đổi, vấn đề thì sẽ không quá to lớn.

Đêm nay sông Phong Hạ cùng đêm qua như thế xinh đẹp.

"Phía trước là. . ." Tiền Thương Nhất phát hiện sông Phong Hạ một bên nằm một người, "Có phát hiện sao?"

Hắn cũng không có vội vã mà chạy tới, y nguyên duy trì nguyên lai tốc độ, đồng thời cùng sông Phong Hạ cũng kéo xuống một khoảng cách nhỏ.

Đến gần sau đó, Tiền Thương Nhất phát hiện người này là Tả Sơn, chính là hắn ban ngày đi tới thăm hỏi bốn nhà một trong.

Một cái vót nhọn chiếc đũa đâm thủng Tả Sơn cổ họng, chẳng qua mặt đất nhưng không có chảy quá nhiều máu.

"Không phải chỗ đầu tiên?" Tiền Thương Nhất ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng đem đầu Tả Sơn quay đi, một cái mắt đi lượng nước mắt xuất hiện ở Tiền Thương Nhất trước mắt. Bây giờ khuôn mặt cùng ban ngày nhìn thấy mặt Tả Sơn giống như đúc, thân hình cũng gần như, chỉ là trên mặt da dẻ nhưng thiếu hụt lượng nước, nhẵn nhụi đám chổng lên nhau, xem ra vô cùng quái dị.

Lùi về sau!

Tiền Thương Nhất sau nhảy một cái, lập tức rời xa.

Rốt cục ra tay sao?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Tuy rằng ta không có lý do giết hắn, nhưng mà hắn chết, có thể hay không bị người lợi dụng? Ta đêm nay đi ra sự việc chỉ có Tiểu Toàn Phong cùng Vương Bàn biết, hai người này đều không phải nhất định có thể vì ta bảo thủ bí mật người, một khi tin tức này chịu còn lại ba nhà biết, làm một hai trăm người đến cưỡng ép muốn nói phương pháp, ta lại sẽ lọt vào phiền phức bên trong.

Vứt trong nước sao? Sẽ trôi nổi lên đến, không có quá to lớn tác dụng, khoan đã, nhớ tới hôm nay nói về chuyện này, ngược lại sẽ bị tìm, không ngại thử một lần, có lẽ sẽ không trôi nổi lên đến đâu?

Hắn nghĩ tới đây, khoe miệng hơi vênh lên.

Hiện tại, hắn đương nhiên sẽ không hoàn toàn đóng vai Thượng Sóc, tiền phim mặc dù trọng yếu, nhưng thông qua bộ phim này mới là yêu cầu cơ bản nhất.

Tiền Thương Nhất chậm chậm tới gần, sau đó một chân đem Tả Sơn đạp đến trong nước.

Xác Tả Sơn rơi vào trong nước sau đó, bắt đầu hướng cuối sông trôi đi.

"Nhớ tới ngày hôm qua Bạch Hàm Diễn bắt được một tảng đá, để ngừa lỡ như, ta vẫn là cùng đi xuống xem một chút." Tiền Thương Nhất chạy lên, rất nhanh sẽ đi tới tới hôm qua cứu Tiểu Toàn Phong vị trí, xác thực như hắn dự liệu, xác Tả Sơn chẳng biết vì sao, lại mắc kẹt ở đây, hắn nhìn chung quanh một chút, tìm một cái không biết là ai vứt còn dài, nhẹ nhàng đem xác Tả Sơn đẩy ra.

Nhìn này vốn lý kỳ cái chết xác chết vẫn trôi hướng về chỗ xa hơn, trong lòng Tiễn Thương Nhất nhưng không có một loại thoải mái cảm giác.

"Ngày mai, nếu như thi thể này chịu cuối sông thôn xóm phát hiện, tiếp lấy đi tìm đến, lấy thân phận của ta, trái lại có thể lợi dụng điểm này tiến hành điều tra." Hai tay Tiễn Thương Nhất cầm ở trong túi quần, xoay người rời đi sông Phong Hạ.

Chỉ là, hắn cũng không có lựa chọn trở lại thôn Phổ Sa đồn công an, mà là hướng về Bành Duy vị trí đi đến.

Tiến Thương Nhất lúc này hành vi thật giống như một cái quanh quẩn ở thôn Phổ Sa u linh, mỗi khi màn đêm buông xuống, này cái u linh sẽ xuất hiện, đồng thời từng điểm từng điểm tìm kiếm thôn trang này bí mật.

Về mặt thời gian đến xem, cho dù mang theo người bị thương, bọn họ cũng có thể trở lại Bành Duy nơi, xảy ra chuyện như vậy, đương nhiên không khả năng lập tức ngủ, nếu như ta hiện tại chạy tới, cần phải vẫn có thể đuổi tới. Khi bọn họ đang thương lượng nên làm gì đối phó ta thời điểm, ta lại đột nhiên xuất hiện ở tại bọn họ trước mắt, không biết nhìn thấy tình cảnh này, bọn họ sẽ xử lý như thế nào.

Đây chính là hắn chuyện muốn làm, thừa thắng xông lên.

Chỉ là hắn mới vừa đi tới một nửa, sự việc liền xuất hiện biến hóa, nguyên bản cần phải hướng về Bành Duy báo cáo bảy người lúc này đang nằm ở trên đường, nói cách khác liền là phơi thầy đầu đường xó chợ.

Tiến Thương Nhất qua loa nhìn một chút, những người này đáng chết cùng Tả Sơn giống như đúc.

"Thật không nghĩ tới. . . Bấy giờ sao nhanh chóng đã chết rồi." Tiễn Thương Nhất lắc lắc đầu.

Lúc này, kỳ quái tiếng vang đột nhiên truyền vào trong tai, Tiễn Thương Nhất quay đầu, phát hiện có một người đang chạy trốn.

"Ai!" Hắn lập tức đi theo.

Khoảng cách rất nhanh rút ngắn, Tiễn Thương Nhất phát hiện đây là một người phụ nữ, hơn nữa bóng lưng còn hết sức quen thuộc.

Hơi ở trong đầu so sánh một cái, Tiễn Thương Nhất liền xác nhận phía trước người phụ nữ liền là ban ngày nhìn thấy Tả Oánh.

"Tả Oánh?" Tiễn Thương Nhất hô to một tiếng, nhưng là người phía trước không có bất kỳ phản ứng nào, lập tức không có giảm tốc độ cũng không có tăng tốc, chỉ là đang liều mạng chạy trốn.

Mấy giây sau đó, Tiễn Thương Nhất liền đuổi tới Tả Oánh, hắn một chân đạp ở người phía sau gánh lên.

Tả Oánh té xuống đất, lăn lộn vài vòng sau đó, rốt cục cũng ngừng lại.

Tiến Thương Nhất hít sâu một hơi, chậm chậm tiếp lấy Tả Oánh, hắn tới gần sau đó phát hiện, Tả Oánh hình như mất đi ý thức, nằm ở một loại điên trạng thái, đầu thỉnh thoảng lay động hai lần, giống như cần thuốc cần này như thế.

"Mộng du sao?" Tiễn Thương Nhất vừa vặn nói ra khả năng này, liền chịu chính mình chối bỏ, "Không có khả năng lắm."

Lúc này, Tả Oánh lại bò lên, chẳng qua ở nàng đứng dậy trước, lại bị một chân đạp ở trên mặt đất.

"Lê nào là. . . Chịu quý bá thân?" Tiễn Thương Nhất cau mày.

Có nên hay không ra tay giết nàng, dù sao nàng hiện tại này một trạng thái thực sự quá kỳ quái. Vấn đề là, nếu như lưu lại, nói không chắc có thể từ trên người nàng mở ra một lỗ hổng.

Do dự một giây sau, Tiễn Thương Nhất bắt đầu lùi về sau.

Hắn không hề là làm ra quyết định, mà là bởi vì cảm giác nguy hiểm đang từ trên người Tả Oánh toả ra, loại này trực giác Tiễn Thương Nhất trước đây xuất hiện qua rất nhiều lần, gần như mỗi một lần đều có chuyện vô cùng nguy hiểm xảy ra.

Tiếp đó, hắn nhìn thấy Tả Oánh hai chân mở lớn, động tác vô cùng bất nhã, sau đó Tả Oánh phát ra đau khổ tiếng hô, từng trận, này một thanh âm cùng một loại nào đó không thể miêu tả âm thanh có chút không giống, càng như là người phụ nữ ở sinh con thời điểm phát ra âm thanh.

Một đứa con nít cái đầu theo Tả Oánh nửa thân dưới nơi chui ra, chỉ là cùng bình thường trẻ sơ sinh không giống, tên này trẻ sơ sinh lúc đi ra là tròn tròn mắt, càng đáng sợ chính là, hắn hai con con người chiếm cứ khuôn mặt một phần hai vị trí.

Đây căn bản không phải là loài người!

Chẳng lẽ nói. . .

Trong nháy mắt, vô số ý nghĩ theo Tiễn Thương Nhất đầu óc lóe qua.

Lúc này, trẻ sơ sinh thân thể đã đi ra một nửa, mà Tả Oánh tiếng gào đau đớn cũng càng thêm mãnh liệt, này một thanh âm ở Ninh Tĩnh buổi tối vô cùng

chối tai.

Trốn!

Đối phương nếu đi ra, khẳng định không chỉ là vì cùng mình chào hỏi, Tả Sơn còn có vừa nãy bảy người, có lẽ đều là chết vào này kỳ quái trẻ sơ sinh trong tay, Tả Oánh không chết nguyên nhân tạm thời còn không rõ lắm, chẳng qua có thể suy đoán, tác dụng của nàng có lẽ lại như là một cái trạm xăng dầu, vì trẻ sơ sinh cung cấp nghỉ ngơi ngắn ngủi nơi.

Tiền Thương Nhất lùi về sau hai bước kéo dài khoảng cách sau, xoay người chạy lên, lần này, mục tiêu của hắn là thôn Phổ Sa đồn công an.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 242: Nhược điểm

Lúc này, bình thường rèn luyện chỗ tốt liền hiển hiện ra.

Hắn một đường chạy như điên trở lại thôn Phổ Sa đồn công an, nhìn thấy quen thuộc bảng sau, lòng hắn hơi thả lỏng chút.

Chạy thoát sao?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Suy yếu cảm giác theo mắt cá chân truyền đến, nhường hắn vô cùng khó chịu, quay đầu nhìn lại, vừa nãy nhìn thấy khung bố trẻ sơ sinh dĩ nhiên trải qua ôm lấy hắn chân nhỏ, hơn nữa chính xác online bỏ.

Tiền Thương Nhất đưa tay muốn vận bung ra, nhưng mà hơi dùng sức, phải chân nhỏ nơi liền truyền đến đau nhức, càng quan trọng chính là, cho dù lại dùng lực, này một trẻ sơ sinh cũng không có bất kỳ muốn buông tay dấu hiệu.

Kết quả là lúc nào? Lẽ nào là teleport? Coi như là teleport, cũng có thể có điều kiện, nếu không thì, căn bản không có sống sót khả năng tới tính. Thay cái góc độ, cái chết? Người còn lại là chết như thế nào? Thiếu nước?

Tiền Thương Nhất cảm giác mình có chút khát nước, phải chân nhỏ cũng suy yếu vô lực.

Nếu là như vậy? Bỏ tức nước sao? Không, nó hút nước, nói cách khác, nước đối với nó tới nói là vô cùng quan trọng đồ vật, đã như vậy, vậy sẽ phải dùng ngược lại đồ vật, cũng chính là lửa.

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất tăng nhanh tốc độ hướng về nhà bếp chạy đi, nơi đó có thứ mà hắn cần.

Cái bật lửa cùng diêm.

Tiến vào nhà bếp, Tiền Thương Nhất theo cửa mép tìm thấy công tắc, đem đèn mở ra, hắn một chút nhìn thấy cái bật lửa, ngay ở bếp trên đài mặt. Bắt được cái bật lửa sau, hắn ấn xuống cái bật lửa theo tay, ngọn lửa xuất hiện ở trước mắt, chỉ là quá yếu ớt.

Coi hắn định dùng này ngọn lửa đi thiêu quái dị trẻ sơ sinh thời điểm, phát hiện quái dị trẻ sơ sinh đã bò tới bắp đùi của hắn nơi.

Một đôi chiếm cứ cả khuôn mặt một nửa hai mắt chết nhìn chòng chọc Tiền Thương Nhất, trong ánh mắt chen lẫn vô tận căm hận.

Cái bật lửa di chuyển đến quái dị trẻ sơ sinh trước, chỉ là, ngọn lửa đã tắt, Tiền Thương Nhất lần thứ hai phát động, đáng tiếc cái bật lửa không có ngọn lửa xuất hiện, hắn mau mau lắc lắc, phát hiện bên trong đã không gạch.

"Đáng chết!" Tiền Thương Nhất mắng một câu.

Diêm... Diêm đâu? Ở nơi đó!

Tiền Thương Nhất lập tức hướng về diêm phương hướng chạy đi, nhưng là mới vừa đi ra một bước, hắn liền té xuống đất.

Lúc này Tiền Thương Nhất nửa người dưới vô cùng vô lực, muốn di chuyển một bước đều vô cùng khó khăn.

Hiện tại hắn chỉ có thể bò, ở tên này trẻ sơ sinh bò đến hắn phần lưng trước bắt được diêm.

"Khà khà khà..." Bắp đùi nơi trẻ sơ sinh cười quái dị hai tiếng.

Bình thường vài bước liền có thể vượt qua khoảng cách, hiện tại nhưng như là lạch trôi, nằm ngang ở trước mặt Tiễn Thương Nhất.

Lần tránh mẫm tròn có thể giảm bớt sự tồn tại của ta cảm giác, nhưng là, hiện tại trẻ sơ sinh đã ôm lấy chân ta, căn bản vô dụng, cho tới Người dẫn đường phần mộ thời gian, sử dụng xác thực có thể đối với tình huống bây giờ có trợ giúp, nhưng mà... Kỹ năng có thể sử dụng cần tiêu hao sức sống, trực quan hậu quả liền là thể lực trong thời gian ngắn lượng lớn tiêu hao, đối với tình huống bây giờ tới nói, hoàn toàn cái được không đủ bù đắp cái mất.

Mồ hôi lạnh theo cái trán hắn chảy xuống, nhỏ rơi trên mặt đất, trái tim bắt đầu gia tăng tốc độ nhảy lên, adrenalin tăng vọt, theo dòng máu tăng tốc lưu động, một nguồn sức mạnh theo Tiễn Thương Nhất trong cơ thể sinh ra, này giống nước ấm như lòng Tiễn Thương Nhất hai chân có một chút sức lực, liền là này một chút xui, liền để hắn rút ngắn rất lớn một khoảng cách.

Cái cảm giác này, là bất khuất ý chí sao? Bắt được!

Tiến Thương Nhất đẩy ra hộp diêm, lấy ra ba cái diêm, tiếp lấy xoay người đang quái dị trẻ sơ sinh trước mặt cào bốc cháy.

Ngon lửa xuất hiện đồng thời, quái dị trẻ sơ sinh cũng phát ra chói tai kêu thảm thiết.

Lần này, Tiễn Thương Nhất lấy ra năm cái diêm, lần thứ hai cào bốc cháy, lần này, hắn thiêu đốt vị trí là quái dị trẻ sơ sinh hai con mắt to, bởi vì vừa này thiêu đốt cánh tay tuy rằng có tác dụng, nhưng mà trẻ sơ sinh nhưng không có buông tay dấu hiệu, trái lại ôm càng chặt hơn.

Ngon lửa vền vền là tới gần hai mắt liền để quái dị trẻ sơ sinh tiếng kêu thảm thiết thẳng cấp, nhìn thấy cảnh tượng như thế này, Tiễn Thương Nhất không có do dự nữa, trực tiếp đem bốc cháy diêm cắm vào trẻ sơ sinh hai mắt.

Xi~

Quái dị trẻ sơ sinh buông ra hai tay, sức lực một lần nữa trở lại Tiễn Thương Nhất trong cơ thể, hắn một chân đem trẻ sơ sinh đá văng ra.

Trẻ sơ sinh rơi xuống đất, hình như cảm giác được Tiễn Thương Nhất nguy hiểm, hắn bắt đầu thoát đi, chỉ là, hắn thoát đi phương hướng không phải cửa phòng bếp ở ngoài, mà là... Vại nước.

Chẳng qua, ở nó chạy trốn con đường trên đột nhiên có thêm một đoàn dầu. Trẻ sơ sinh nằm nhào lộn dầu mỡ trên, hoàn toàn không biết.

Không đợi trẻ sơ sinh có phản ứng, một cái bốc cháy diêm rơi vào trên người nó.

Ngon lửa phóng lên trời, thậm chí so sánh đèn chiếu sáng càng thêm sáng ngời, trẻ sơ sinh ở trong ngọn lửa lẫn lộn hai giây, liền ngừng lại, tiếp lấy thân thể bắt đầu tan rã, hóa thành một từng tia từng tia hơi nước.

Tiến Thương Nhất nhìn tất cả những thứ này, xác định quái dị trẻ sơ sinh sẽ không lại xuất hiện sau, hắn ngồi trên mặt đất.

Nước sao? Chạy trốn thời điểm cũng là hướng về có nước địa phương trốn, lẽ nào nó có thể trốn vào trong nước?

Nghĩ tới đây, Tiễn Thương Nhất đưa tay đem diêm đặt ở bếp trên đài, chẳng qua bàn tay đến một nửa lại rút trở về, cuối cùng, diêm lưu lại ở trong túi tiền của hắn.

Ngon lửa y nguyên ở trong phòng bếp tiếp tục bốc cháy, Tiễn Thương Nhất cảm lấy nắp nồi trực tiếp trùm xuống, không qua mấy giây, ngọn lửa liền tắt.

Mặt đất bị ngọn lửa thiêu đến đen nhánh, chẳng qua chỉ đến thế mà thôi, không còn càng nhiều dầu vết.

Tiến Thương Nhất đem đèn đóng lại sau đó trở lại trong phòng của mình, vừa vặn mở cửa phòng, Tiểu Toàn Phong tiếng ngáy liền truyền vào trong tai Tiễn Thương Nhất.

Ta ở nhà bếp tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, mà hắn nhưng đang ngủ.

Tiến Thương Nhất lắc lắc đầu, muốn đánh thức ý nghĩ Tiểu Toàn Phong cũng thuận theo đập tắt.

Đem cửa khoá trái sau đó, Tiễn Thương Nhất nằm ở trên giường.

Sau khi tỉnh lại nên làm gì? Dù sao đã chết rồi nhiều người như vậy, coi như Tà Sơn sẽ không bị người phát hiện, bảy người kia cũng sẽ bị phát hiện, Tà Oánh sống chết cũng còn không rõ ràng lắm, tất cả mọi chuyện đều đám ở cùng nhau, lại như một đoàn loạn như ma. Tà tình huống bây giờ cho dù dùng nội ưu ngoại hại để hình dung cũng không quá đáng.

Coi vậy đi, trước tiên ngủ đi, quá mệt mỏi.

Hai mắt nhắm lại sau đó, Tiễn Thương Nhất rất nhanh sẽ tiến vào mộng đẹp.

...

Tiểu Toàn Phong rời giường âm thanh đem Tiểu Thương Nhất thức tỉnh.

Tiểu Thương Nhất mở mắt ra, vừa vận nhìn thấy Tiểu Toàn Phong mở ra khoá trái cửa, Tiểu Toàn Phong đi ra ngoài đóng cửa lại sau đó, Tiểu Thương Nhất nhắm chặt hai mắt, thoáng giảm bớt chính mình nhìn bộ phận chưa trưởng cảm giác.

Qua năm giây, hần lần thứ hai mở hai mắt ra, cả người cũng ngồi dậy đến.

Đi tới phía trước cửa sổ, hần phát hiện thời gian còn sớm, khoảng chừng sáu, bảy giờ sáng đáng vẽ, có lẽ ngủ không tới ba canh giờ.

"Ồi." Tiểu Thương Nhất thở dài, đi ra khỏi phòng.

Tắm nhanh qua đi, gấp phải vừa vận đi nhà cầu xong Tiểu Toàn Phong.

"Ngươi tỉnh rồi?" Tiểu Toàn Phong hỏi vấn đề này thời điểm có chút sốt sắng, "Tối hôm qua, có phát hiện hay không cái gì?"

"Không đặc biệt gì phát hiện." Tiểu Thương Nhất lắc lắc đầu.

"Ngươi tối hôm qua là mấy phút trở lại?" Tiểu Toàn Phong tựa hồ đối với Tiểu Thương Nhất hành tung bắt đầu cảm thấy hứng thú.

"Không biết, có chuyện gì không?" Tiểu Thương Nhất trả lời xong sau hỏi ngược một câu.

"Muốn muốn tìm hiểu một chút." Tiểu Toàn Phong không dám nhìn hai mắt Tiểu Thương Nhất.

"Ngươi nghỉ ngơi trước đi, không chuyện gì." Tiểu Thương Nhất không muốn lại tán gẫu.

Đi tới nhà bếp, mấy tiếng trước dấu vết còn trên mặt đất. Muốn dọn dẹp sạch sẽ những này, không có tương ứng công cụ, trong thời gian ngắn rất khó xử lý đến.

Cuối cùng, Tiểu Thương Nhất lựa chọn lơ là những thứ này.

Hần cho mình đổ một cốc nước lớn, uống một hơi cạn sạch.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 243: Một mình chống đỡ

Mặc dù mệt, nhưng mà Tiểu Thương Nhất vẫn như cũ lợi dụng tối hôm qua cơm thừa đồ ăn thừa vì chính mình bỏ khuyết cái bụng.

Đun nóng xong sau đó, hần cũng không kêu Vương Bàn cùng Tiểu Toàn Phong, chính mình một người ăn hết tất cả.

"Vẫn là rất suy yếu." Tiểu Thương Nhất chớp mắt nhìn, đánh tiếp ngáp, rồi đi nhà bếp, hần trở lại gian phòng của mình.

Bên trong gian phòng, Tiểu Toàn Phong lại nằm ở trên giường, chỉ là không có nhắm mắt lại, mà là ngơ ngác mà nhìn trần nhà.

Tiểu Thương Nhất đứng ở trước gương, một cái uể oải mặt xuất hiện ở trước mắt hần, đối với tấm gương lộ ra mỉm cười sau đó, hần xoay người dự định rời phòng.

"Thương Nhất, ngươi nói ta có thể hay không chết ở chỗ này?" Ở Tiểu Thương Nhất rời phòng trước, Tiểu Toàn Phong hỏi một câu.

Trong thanh âm vừa có sợ hãi, cũng có mong đợi.

Sợ sệt là đối với sợ hãi từ vong, mong đợi nhưng là hi vọng Tiểu Thương Nhất đưa hần một cái lý tưởng trong trả lời.

"Sẽ." Tiểu Thương Nhất bỏ lại cái chữ này sau liền đi ra ngoài.

Đi tới văn phòng, vừa vặn mở cửa liền nghe thấy bên trong có người ở hô to.

"Ta muốn đi nhà cầu, mau thả ta đi ra ngoài." Bành Phúc Bảo đầy mặt sốt ruột, hai chân kẹp chặt, vẻ mặt vô cùng lúng túng.

Tiền Thương Nhất cũng không nói nhảm, mở cửa sau đó liền mang theo Bành Phúc Bảo đi tới WC, bởi vì có còng tay duyên cớ, hắn cũng không sợ Bành Phúc Bảo chạy trốn.

Giải quyết xong sinh lý nhu cầu sau, Bành Phúc Bảo lần thứ hai bị nhốt ở tạm giam phòng.

Ngồi ở trên ghế sau, Tiền Thương Nhất lại ngáp một cái, nhưng mà hắn vẫn như cũ không có ý định ngủ, đang suy tư ra cách đối phó trước, hắn cũng không có loại ý nghĩ này.

Ở Lô Toàn bọn họ đến sau đó, ta muốn xác nhận ba chuyện.

Chuyện thứ nhất là xác Tả Sơn có hay không bị phát hiện, nếu như không có, chuyện này là có thể trước tiên thả một thả, dù sao, ta biết Tả Sơn cái chết tình huống, mà bọn họ không biết, hoàn toàn có thể làm một loại thẻ đánh bạc; chuyện thứ hai liền là xác định Tả Oánh sự sống còn, làm quái dị trẻ sơ sinh vật chứa, năng là sống hay chết vô cùng trọng yếu, đương nhiên, cũng có thể là những khác tình huống, tỷ như sống dở chết dở; chuyện thứ ba liền là bọn họ định làm như thế nào?

Nói thẳng ra, ta chẳng qua là một người, trên tay vừa không thể trực tiếp đe dọa vũ khí của bọn họ, cũng không đủ quyền uy đối với bọn họ phát hiệu lệnh, bọn họ lần nữa nhường nhịn có lẽ hay là bởi vì nằm ở quan sát trạng thái, nội tình của ta không rõ ràng, một khi hiểu rõ sau đó, có lẽ. . .

Chẳng qua hiện tại cũng có một bước ngoặt, những này người bị chết có lẽ là một cái chỗ đột phá, một cái có thể làm cho thôn Phổ Sa thế lực lọt vào hỗn loạn chỗ đột phá, Tả Sơn chết đi sau đó, hẳn chỗ cai quản phạm vi nhất định sẽ chịu nhà Tả người tiếp tục kế thừa, nhưng mà cùng còn lại ba nhà có tranh luận ruộng đất vẫn... vẫn, chỉ sợ cũng chỉ có thể chấp tay nhường cho.

Đối với nhà Tả tới nói, còn có càng tệ hơn tình huống, nhà Tả những người còn lại không hề là bền chắc như thép, nói không chắc sẽ xuất hiện hai nhóm người tranh giành sắp tình huống, càng nghiêm trọng tình huống là có ba đột người tranh quyền đoạt lợi, đương nhiên, mặc kệ là nhà ai người, chỉ cần không tâm tình đến gây sự với ta, đối với ta mà nói cũng không có phân biệt.

Bành Duy bên kia. . .

Có Bành Phúc Bảo làm chứng, chứng minh còn lại bảy người lúc rồi đi còn sống sót , như vậy nên vấn đề không lớn.

Sơ hồ duy nhất liền là Tiểu Toàn Phong cùng Vương Bàn biết tới hôm qua ta đi ra ngoài.

Chẳng qua cẩn thận nói đến, điều này cũng không tính là kẻ hở, ta chỉ cần xác định không nhìn thấy bất cứ thứ gì là tốt rồi, mặt khác, ta còn có thể trả đũa.

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất đứng lên, hắn bắt đầu tìm kiếm vũ khí.

Lại như hộp diêm như thế, hẳn cho là mình cần thiết lưu lại một cái có đủ đầy đủ lực uy hiếp vũ khí ở trên người, dù sao thôn Phổ Sa bên trong người hoàn toàn có thể được xưng là là điều dân.

"Dao gọt hoa quả?" Một cái mang theo xác dao gọt hoa quả xuất hiện ở trước mặt Tiền Thương Nhất, "Lực sát thương không lớn, chẳng qua đối với những người này tới nói, cần phải đã đủ rồi, mặt khác, to nhỏ cũng thuận tiện mang theo."

Lúc này, thôn Phổ Sa truyền ra ngoài đến rồi tiếng hô.

"Không tốt, không tốt, người chết!" Một người thanh niên lôi kéo cái cổ hô to.

Tiền Thương vừa mở cửa ra đi ra ngoài, hắn quay đầu, nhìn thấy Tiểu Toàn Phong cũng đi ra, đối phương cũng nhìn mình, qua hai giây, Vương Bàn cũng đi ra, một bộ chưa tỉnh ngủ đáng về.

"Xảy ra chuyện gì?" Tiền Thương Nhất đi lên trước hỏi một câu.

Tên này thanh niên nhìn thấy Tiền Thương Nhất sau, ánh mắt hơi nghi hoặc một chút, bày tỏ ra đến ý liền là: Người ai vậy?

Vương Bàn đi tới, nói rằng: "Lô Bàn, đừng có gấp, có chuyện gì từ từ nói."

"Người chết, chết rồi thật là nhiều người." Lô Bàn thở hổn hển.

"Ai chết rồi?" Vương Bàn tiến lên một bước.

"Bành Lễ, còn có người còn lại. . . Hơi nhiều, có bảy người, nha đúng rồi, Tả Sơn cũng chết, ở sông Phong Hạ bên trong, xác chết chịu một tảng đá kẹp lại, đã mò tới, cụ Lô nhường ta hướng về các người báo tin, nha, hẳn còn nhường ta tìm một cái tên là Thường Sóc cảnh sát." Nói tới chỗ này, Lô Bàn liếc mắt nhìn Tiền Thương Nhất.

Chẳng qua Tiễn Thương Nhất cũng không có mở miệng.

"Hắn liền là Thường Sóc." Vương Bàn chỉ chỉ người bên cạnh.

"Các người nhanh chóng đi theo ta, tình huống bây giờ hồng bét, nếu như không phải có cụ Lô nén xuống, chỉ sợ hiện tại đã đánh lên." Lô Bàn vô cùng sốt ruột.

"Nhanh chóng mang ta đi nhìn." Sắc mặt Vương Bàn cũng không tốt lắm.

Đánh lên? Lễ nào là nhà Tả cùng nhà Bành đánh lên sao? Có chút ý nghĩa.

Tiến Thương Nhất ở trong lòng nói, chẳng qua về mặt không có bất kỳ biến hóa nào.

Lúc này, Tiểu Toàn Phong nhìn Tiến Thương Nhất một chút, chẳng qua sau khi nhìn thấy người về mặt chăm chú mà không có bất kỳ phản ứng nào, hắn cũng không hề nói gì.

Ba người theo Lô Bàn đi tới phát hiện xác chết địa phương.

Khoảng chừng có mấy chục người vây quanh tới hôm qua Tiến Thương Nhất phát hiện bảy người cái chết địa phương, ở chỗ xa hơn, còn có thật nhiều nông dân đều nhìn nơi này, hình như cảm thấy hứng thú vô cùng, nhưng không có đến gần.

"Thì ở phía trước!" Lô Bàn chỉ chỉ phía trước.

Hắn đến gần sau đó, đi thẳng tới Lô Toàn trước người, "Cụ Lô, ta đem bọn họ đều mang đến."

"Ừm, tốt." Lô Toàn gật đầu một cái, hút thuốc lá sợi.

Tới gần sau đó, Tiến Thương Nhất lần thứ hai nhìn thấy bảy cái xác người, ban ngày nhìn thấy tình huống cùng buổi tối hoàn toàn khác nhau, tuy rằng đáng chết y nguyên làm người ta kinh ngạc, chẳng qua nhưng ít đi buổi tối khủng bố bầu không khí.

"Những người này là chết như thế nào?" Tiến Thương Nhất mở miệng.

"Hừ, ta còn muốn hỏi người a!" Một người vóc dáng thấp ông già đứng dậy, người này chính là Bành Duy, một đôi nam hiểm con mắt chết nhìn chòng chọc Tiến Thương Nhất.

"Người là?" Tiến Thương Nhất xem qua Bành Duy bức ảnh, nhưng mà cũng không có nói toạc.

"Ta liền là Bành Duy." Bành Duy đến gần hai bước, sau đó ngẩng đầu lên nói rằng.

Tiến Thương Nhất lùi về sau hai bước, hắn không phải là bị Bành Duy khí thế làm cho khiếp sợ, mà là bởi vì nếu như áp sát quá gần, hắn xem Bành Duy liền muốn cúi đầu, vô cùng không tiện.

"Người liền đứng nơi đó đi, chớ tới gần ta, cứ vậy đi nói là được." Tiến Thương Nhất chỉ vào chân Bành Duy nói.

"Người. . ." Bành Duy khế cắn răng, liếc mắt nhìn Lô Toàn, cuối cùng vẫn là khắc chế chính mình.

"Mọi người có chuyện cứ nói, không cần thiết như thế giương cung bạt kiếm, không biết ta nói rất đúng sao? Cảnh sát Thường Sóc." Nghiêm Tuyên đứng dậy.

"Bành Duy, ta biết ý của người, người tới hôm qua phái những người này mang theo côn gổ cùng bao tải đến dạy dỗ ta, hiện tại ở tại bọn họ đều chết rồi, ngay sau đó người thì trách ở trên đầu ta, là như vậy phải không?" Tiến Thương Nhất mặt mỉm cười.

Ánh mắt Bành Duy càng độc ác, nhưng mà hắn lựa chọn không mở miệng.

"Lễ nào ta nói sai?" Tiến Thương Nhất hỏi một câu, tiếp lấy liếc mắt nhìn Lô Toàn, "Chuyện này, kỳ thực rất dễ giải quyết, người phái tám người, nhưng mà nơi này chỉ có bảy người, lễ nào người không cảm thấy kỳ quái sao?"

"Còn có một người đâu?" Bành Duy lập tức trả lời.

"Chịu ta nhốt tại tạm giam phòng, ta nguyên vốn còn muốn chờ ngày hôm nay người đến chuộc người, bây giờ nhìn lại, hình như không cái này cần phải." Tiến Thương Nhất trái tay sờ sờ cằm của mình.

Chương 244: Không chế

"Là ai?" Nét mặt Bành Duy nghiêm túc dị thường.

"Bành Phúc Bảo, người này, người sẽ không không quen biết a?" Tiền Thương Nhất trả lời.

"Hắn hiện tại ở đâu?" Bành Duy đi về phía trước hai bước.

"Thôn Phổ Sa đồn công an." Tiền Thương Nhất lần này cũng không lui lại.

Nghe được câu trả lời này sau, Bành Duy ngẩng đầu liếc mắt nhìn Tiền Thương Nhất, một đôi hung ác nham hiểm con mắt đem tâm tình của hắn lúc này biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn, đáng tiếc người sau cũng không mắc bẫy này.

Hắn hừ lạnh một tiếng, tiếp lấy hướng thôn Phổ Sa đồn công an phương hướng đi đến.

Một cái tay nằm ngang ở trước mặt Bành Duy.

"Vấn đề của người hỏi xong, vấn đề của ta còn chưa bắt đầu hỏi." Tiền Thương Nhất ngăn ở trước mặt Bành Duy.

Ở trên cao nhìn xuống, ánh mắt Tiền Thương Nhất rất bình tĩnh, nhưng mà ở loại độ cao này chênh lệch dưới, ngoại trừ khiêm tốn ở ngoài bất kỳ còn lại ánh mắt đều sẽ diễn biến thành coi thường.

Đồng thời, có sáu người vây quanh.

Bành Duy giờ lên cao tay phải của mình, hắn động tác này vừa ra, sáu người kia liền ngừng lại.

"Người hỏi." Bành Duy nói.

"Vấn đề thứ nhất, người tại sao muốn phái người nửa đêm lên vào thôn Phổ Sa đồn công an?" Tiền Thương Nhất nói câu nói này thời điểm, liếc mắt nhìn vừa này muốn muốn ra tay người, vừa liếc nhìn nằm trên đất bảy bộ thi thể.

Đe dọa ý hàm xúc không cần nói cũng biết.

"Bởi vì người quá kiêu ngạo, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể ở ta trước mặt Bành Duy hung hăng." Âm thanh Bành Duy rất lớn, tất cả mọi người đều có thể nghe được rõ ràng rành rành, thậm chí càng xa một chút quần chúng vây xem cũng có thể nghe rõ.

"Thú vị, cụ Lô cũng không được sao?" Tiền Thương Nhất cười ha ha, quay đầu nhìn dự định không đếm xỉa đến Lô Toàn.

Nghe được vấn đề này, Bành Duy liếm môi một cái, không có trả lời ngay.

"Nói a." Tiền Thương Nhất theo sát không nghỉ.

"Cụ Lô sẽ không như vậy làm, chỉ có như người vậy ngoại lai phần tử, mới sẽ không biết trời cao đất rộng. Lần sau, người liền không sẽ vận tốt như vậy, đề nghị người sớm một chút chuẩn bị tốt quan tài, không muốn đến thời điểm không kịp." Bành Duy nắm chặt nắm đấm.

Theo hắn động tác này, vừa này dừng lại không động dậy sáu người lần thứ hai chuyển động.

Không đợi Lô Toàn mở miệng khuyên bảo, Bành Duy liền ra tay, chỉ là, phản ứng Tiền Thương Nhất nhanh hơn hắn, làm Bành Duy giờ chân lên muốn đạp thời điểm, cả người hắn đã chịu Tiền Thương Nhất đập bay ra ngoài.

"Người phải người đến đánh ta, ta đập người một chân, rõ ràng người còn kiêu ngạo." Nhìn chịu thuộc hạ mình nâng dậy Bành Duy, Tiền Thương Nhất nhìn mang ý cười.

"Lên, đừng đánh chết rồi!" Bành Duy nhấn mạnh 'Chết' chữ.

Thuộc hạ của hắn, tổng cộng sáu người, trực tiếp hướng về Tiền Thương Nhất vọt tới, nhưng là ở chạy đến một nửa thời điểm, lại bị mặt khác người ngăn lại, những người này là Lô Toàn người.

"Cụ Lô, vừa này cái kia một chân, lẽ nào người không nhìn thấy?" Bành Duy rất tức giận.

Lô Toàn không để ý đến Bành Duy, mà là nhìn Tiễn Thương Nhất, trong ánh mắt tràn đầy đề phòng.

"Thường Sóc, ngươi rốt cuộc muốn cái gì?" Lời nói Lô Toàn nói năng có khí phách.

"Ta muốn cái gì?" Tiễn Thương Nhất khoảng chừng đi rồi hai bước, "Ta muốn biết thôn Phổ Sa hết thảy bí mật, hết thảy. Nhắc tới cũng là kỳ quái, này thôn Phổ Sa rốt cuộc có cái gì? Trong vòng một ngày sẽ chết nhiều người như vậy? Kết quả là người ra tay, vẫn là nói, là. . ."

"Là cái gì?" Nghiêm Tuyên mở miệng.

"Có lẽ là bảo ứng." Tiễn Thương Nhất nghiêng đối với ba người.

"Ngươi ở nói những gì đó?" Vương Bàn cũng không nhịn được, tự mình theo sự tình ngày hôm qua sau, hẳn trên căn bản không có xen lời.

"Nhìn kỹ một chút đáng chết của bọn họ, đây là người có thể làm được sao?" Ngón tay Tiễn Thương Nhất chỉ thi thể trên đất.

Thời khắc này, hẳn rốt cục điểm ra thôn Phổ Sa người không muốn đối mặt, cũng không dám đối mặt sự thực.

Báo ứng.

Đơn giản hai chữ, liền để bọn họ cảm nhận được tên là tuyệt vọng hoảng sợ.

Loại này hoảng sợ vẫn chịu khóa ở đáy lòng bọn họ, lời nói Tiễn Thương Nhất lại như một chiếc chìa khóa, một cái có thể đem hoảng sợ thả ra chìa khoá.

Nguyên bản giương cung bạt kiếm bầu không khí trong nháy mắt liền chịu lặng im thay thế được.

Thi thể trên mặt đất ở dùng chính mình thể thăm đáng chết nói cho thôn Phổ Sa người, bọn họ vẫn lo lắng, vẫn sợ sệt, tình cờ ở trong ác mộng nhìn thấy cảnh tượng đến rồi.

"Cảnh sát Thường Sóc, nói như ngươi vậy, có chứng cứ gì sao? Tuy rằng những người này đáng chết là có gì đó không đúng, chẳng qua cũng không thể nói rõ cái gì a? Có lẽ là một loại nào đó thủ đoạn đặc thù dẫn đến kết quả, nói chung, ta là không tin báo ứng lời giải thích." Nghiêm Tuyên mở miệng bày tỏ ý nghĩ của mình.

"Chứng cứ? Ta hỏi các ngươi, các ngươi ở thôn Phổ Sa chờ đợi nhiều năm như vậy, có chưa từng thấy cái chết như thế?" Tiễn Thương Nhất cũng không vội vã.

"Không có." Nghiêm Tuyên lắc đầu.

"Vì lẽ đó các ngươi trực giác cho rằng là nhân viên bên ngoài sao? Thôn Phổ Sa là một cái dù sao khá đóng kín thôn xóm, trong thôn trang người cũng rất ít đi ra ngoài, ngay sau đó, các ngươi liền hợp lý đem mục tiêu đặt ở trên người ta, nếu như ta có thể chứng minh không phải ta giết đâu?" Tiễn Thương Nhất chỉ chỉ sáng sớm hôm nay đến thôn Phổ Sa đồn công an Lô Bản, "Ngươi đi đem Bành Phúc Bảo mang đến, hẳn sẽ chứng minh lời của ta nói."

Tiến Thương Nhất đem chìa khoá giao cho Tiểu Toàn Phong, "Ngươi cùng hắn cùng đi. Nếu như không muốn cùng những người này như thế, liền sử dụng đầu óc nhiều hơn một chút."

Tiểu Toàn Phong quay đầu liếc mắt nhìn trên đất người chết, nói không ra lời, hắn nuốt nước miếng, "Ừm, ta hiểu."

Câu nói này ở trong tai Tiễn Thương Nhất tương đương qua loa, nhưng mà hắn cũng không có nhiều lời, dù sao so với nói đến, càng quan trọng chính là làm, bởi vì nói so với làm muốn đơn giản.

Lô Bản cùng Tiểu Toàn Phong hướng đi thôn Phổ Sa đồn công an.

"Ta nhớ tới Lô Bản nói Tả Sơn cũng đã chết rồi?" Tiễn Thương Nhất quay đầu hỏi Nghiêm Tuyên.

Cùng còn lại hai người không giống, Nghiêm Tuyên hình như càng muốn nói chuyện cùng hắn.

"Ừm, chúng ta ở sông Phong Hạ trong phát hiện thi thể của hắn." Trên mặt Nghiêm Tuyên lộ ra đau buồn vẻ mặt, "Không nghĩ tới Tả Sơn anh trai cứ vậy đi đi, thực sự quá làm người ta bất ngờ."

"Hắn chết như thế nào? Chết đuối sao?" Tiễn Thương Nhất tiếp tục hỏi thăm.

"Không, chịu một cái vót nhọn chiếc đũa đâm thủng cổ họng." Nghiêm Tuyên lắc đầu một cái.

"Là ai ra tay?"

"Ta nghĩ, hẳn là Tả Oánh, chẳng qua nàng đã điên rồi, cái gì đều hỏi không ra đến, nhưng mà ở gian phòng Tả Sơn trong, chúng ta thấy vết máu." Nghiêm Tuyên đem tự mình biết tin tức nói thẳng ra.

"Ý của ngươi là. . . Tả Oánh ở bên trong phòng giết Tả Sơn, sau đó sẽ quăng xác chết đến sông Phong Hạ bên trong? Lấy năng lực, căn bản không làm được đến mức này, như vậy, thay cái góc độ, nếu như Tả Sơn bị đâm thời điểm còn chưa có chết, hắn sẽ làm thế nào?" Tiền Thương Nhất ngược hỏi một câu.

"Chạy?" Nghiêm Tuyên không chắc chắn lắm.

"Được, coi như hắn muốn chạy, chạy đến sông Phong Hạ một bên chịu Tả Oánh đuổi theo, sau đó chịu quăng xác chết đến sông Phong Hạ trong, như vậy, Tả Oánh vì sao lại điên?" Tiền Thương Nhất dừng lại một chút, "Nàng một người phụ nữ bình thường vì sao lại điên? Ngươi có thể trả lời vấn đề của ta sao?"

Nghiêm Tuyên liếc mắt nhìn Lô Toàn, vốn là muốn mở miệng hấn lựa chọn lặng im.

"Các ngươi đã không muốn nói, ta giúp các ngươi nói xong rồi, bởi vì Tả Sơn vẫn ngược đãi nàng." Tiền Thương Nhất nhìn ba người.

"Cái này. . . Cảnh sát Thường Sóc, đây là Tả Sơn việc nhà, chúng ta cũng không dễ chịu hỏi a." Nghiêm Tuyên mặt lộ vẻ khó xử.

"Đúng là như vậy phải không?" Tiền Thương Nhất đương nhiên biết nguyên nhân."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 245: Làm chứng

"Là như vậy, việc nhà chúng ta như nhau đều chẳng qua hỏi, dù sao. . . Mỗi nhà có nỗi khó xử riêng, người còn lại nhúng tay thực sự không còn gì để nói. Cụ Lô, ngươi nói là a?" Nghiêm Tuyên không quá muốn tiếp tục tán gẫu đi xuống, ngay sau đó đem đề tài dẫn tới trên người Lô Toàn.

Nói đi nói lại, Tả Sơn vì sao lại chịu kẹt ở trong tảng đá, ta nhớ tới ta rõ ràng có đem hấn đẩy xuống, lẽ nào mặt sau lại có một chỗ có thể kẹp lại thì thể của hấn? Xem ra sau đó muốn đi sông Phong Hạ nhìn một chút.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Đột nhiên, một hòn đá chừng bằng nắm tay hướng hấn bay tới, khối đá này là Bành Duy ném ra. Phản ứng nhạy bén Tiền Thương Nhất hướng về bên cạnh né một cái, thành công tránh thoát đánh lén.

"Ta không muốn tiếp tục nghe ngươi nói láo!" Cùng với trước so với, hiện tại nét mặt Bành Duy càng thêm độc ác.

Kẻ này, là tâm thần sao?

Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói rằng.

Hắn chau mày, có một ý nghĩ.

"Bành Duy, ngươi đánh lén cảnh sát sự việc vẫn chưa xong, vừa nãy lại dùng đá ném ta, nếu như ngươi còn như vậy làm, ta liền đem ngươi bắt, nhốt tại tạm giam phòng." Tiền Thương Nhất nghiêm túc nói.

"Ha ha ha." Bành Duy sau khi nghe cười mấy tiếng quái dị, "Chi bằng ngươi?"

"Đừng âm ỉ!" Lô Toàn hiện tại tâm tình rất không tốt, "Chuyện này trước tiên bỏ qua, Bành Duy, quản tốt chính mình, không phải vậy ta không khách sáo! Còn có Thường Sóc, chờ Bành Phúc Bảo chứng minh không phải ngươi ra tay sau đó, mời ngươi tạm thời rời khỏi nơi này trước."

"Những xác chết này, các ngươi dự định giải quyết thế nào?" Tiền Thương Nhất vừa không có đồng ý cũng không có phản đối.

Theo lý mà nói, bất kể là nếu như chết, căn cứ thôn Phổ Sa truyền thống, đều sẽ tiến hành chôn cất, chỉ là hiện tại vẫn không có tiến hành xác chết kiểm tra, căn cứ mồ yên mã đẹp lời giải thích, có thể chịu những người này người nhà sau khi nhìn thấy qua mấy ngày sẽ chôn cất.

Chỉ là, thôn Phổ Sa lại lớn như vậy địa phương, số người tuy nhiều, nhưng không có một cái ra dáng bệnh viện, nhiều nhất là một chút loại nhỏ phòng khám bệnh, hơn nữa cũng nhiều là lớn tuổi trung y, tiến hành xác chết giải phẫu thực sự là không thể ra sức.

"Trước đem bọn họ tạm thời đặt ở một gian nhà trong, ngày mai lại nhìn." Lô Toàn lấy một cái điều hoà biện pháp.

Ở tình huống bình thường, cần phải có cảnh sát đến xử lý, thôn Phổ Sa đồn công an chỉ có ba người, muốn đi chuyển nhiều như vậy xác chết, nhất định phải mượn thôn Phổ Sa dân làng sức mạnh.

"Được, có thể." Tiền Thương Nhất gật đầu một cái.

Vén vén thời gian một ngày, hán liền hoàn toàn thay thế Vương Bàn trở thành đồn công an sự tình người.

"Đúng rồi, ta hỏi một chút, là ai phát hiện xác Tả Sơn?" Tiền Thương Nhất mở miệng hỏi.

"Một cái tên là Lư Hưng người." Nghiêm Tuyên đáp.

"Há, hán thuộc về. . ." Tiền Thương Nhất rất tò mò, lại gặp phải một cái không phải bốn nhà dòng họ người.

"Cảnh sát Thường Sóc, lời này nghiêm trọng, hán không thuộc về ai, hán liền là Lư Hưng." Nghiêm Tuyên cười cợt.

"Hán ở đâu?" Tiền Thương Nhất không có ở phương diện này truy hỏi.

"Không biết cảnh sát Thường Sóc muốn làm gì?" Giọng điệu Nghiêm Tuyên không nhanh không chậm.

"Ta muốn nhìn một chút phát hiện Tả Sơn xác chết địa điểm, có lẽ có thể phát hiện huyền cơ gì." Giọng điệu Tiền Thương Nhất rất tùy ý.

"Vậy chờ Bành Phúc Bảo sau khi đến, liền để Nghiêm văn dẫn người đi đi, hán biết Lư Hưng nhà ở đâu." Nghiêm Tuyên nói xong nhìn một chút vẫn đi theo phía sau hán người trẻ tuổi.

"Làm phiền." Tiền Thương Nhất không có khách sáo.

Lúc này, Tiểu Toàn Phong ba người đã trở về.

"Bành Phúc Bảo, người đem chuyện tối ngày hôm qua nói một chút!" Bành Duy nhìn thấy thuộc hạ của mình sau đó, lập tức mở miệng hỏi thăm, "Nếu như đúng là cái này kêu Thường Sóc người ra tay, ta tuyệt đối không tha cho hán!"

Ở trên đường thời điểm, Lô Bàn cũng đã hướng về Bành Phúc Bảo nói trước, đem sinh ra sự việc nói cho hán.

Vì lẽ đó dọc theo đường đi hán đều là ngơ ngác ngắc ngắc, hiện tại chịu Bành Duy như thế một mắng, đúng là tinh táo rất nhiều, chỉ là đồng thời cũng nhìn thấy trên đất bảy bộ thi thể, này bảy bộ thi thể chính là tối hôm qua cùng hán cùng một chỗ lên vào thôn Phổ Sa đồn công an bảy người.

Hán xuất hiện một loại tim đập cảm giác.

Tuy rằng thân ở dưới ánh mặt trời, nhưng là phần lưng nhưng vô cùng âm lãnh, hình như có một đôi ác độc con mắt ở theo dõi hán.

"Nói đi, chuyện xảy ra tối hôm qua." Tiền Thương Nhất mở miệng.

Vốn định lưu lại làm con tin Bành Phúc Bảo, lúc này lại thành có thể thoải mái chứng minh Tiền Thương Nhất không có giết hại bảy người chứng minh, đương nhiên, điều kiện trước tiên là Tiểu Toàn Phong cùng Vương Bàn không có đem hán tối hôm qua ra ngoài sự việc nói ra.

Nhìn thấy Bành Phúc Bảo chậm chạp không dám mở miệng, Tiền Thương Nhất rơi vào trầm tư.

Tuy rằng ta đối với tính cách Bành Phúc Bảo không là hiểu rõ vô cùng, nhưng mà cũng biết một hai điểm, hán nhiều nhất thuộc về bình thường tay sai, đầu óc xoay chuyển không đủ nhanh, coi như cố ý muốn hãm hại ta, cũng không có năng lực này. Còn ở trên đường Lô Bàn cùng hán thông đồng, có Tiểu Toàn Phong nhìn chăm chăm, bọn họ căn bản không có cơ hội này.

Đương nhiên, thế này nghĩ tới điều kiện trước tiên là Tiểu Toàn Phong không có phản bội ta.

"Tối hôm qua, Bành thủ lĩnh nhường chúng ta dạy dỗ một cái kêu Thường Sóc cảnh sát, ngay sau đó Bành Lễ mang theo chúng ta tám người đi thôn Phổ Sa đồn công an, chúng ta mở cửa sau, phát hiện hai người bọn họ ở trên giường ngủ, lúc đó chúng ta còn muốn, chỉ là hai cái bình thường cảnh sát, phải tám người đến có phải là có chút hơi nhiều? Bốn người gần giống nhau cũng đủ rồi."

"Rất nhanh, chúng ta liền phát hiện tám người có thể còn chưa đủ, Thường Sóc rất lợi hại, rất biết đánh nhau, cũng rất dám đánh. Chúng ta đem Bạch Hàm Diễn chứa ở bao tải trong rất đơn giản, nhưng là Thường Sóc, chúng ta nhưng căn bản không làm gì được hán." Lời nói Bành Phúc Bảo chịu Bành Duy đánh gãy.

"Các người dám rác rưởi này, tám cái đánh một cái còn đánh nữa thôi thắng!" Bành Duy tức bực giậm chân.

"Không phải, hán, Thường Sóc bắt được Bành Lễ, sau đó. . . Chém hán một tay trái ngón út đốt ngón tay, hơn nữa, hán theo chúng ta nói, chỉ cần không theo yêu cầu của hán làm, hán sẽ một đoạn một đoạn chém hết ngón tay Bành Lễ đầu cùng ngón chân." Bành Phúc Bảo nhớ lại tối hôm qua cảnh tượng,

vẫn như cũ có chút sợ hãi.

Rõ ràng là cảnh sát, nhưng là làm lên chuyện như vậy, nhưng so với bọn họ đều muốn hung mãnh.

"Là như vậy?" Nghiêm Tuyên cảm thấy hứng thú vô cùng, hắn xoay người nói với Bành Duy nói: "Nói như vậy, Bành Duy, vừa nãy chỉ sợ ngươi lại thêm người mang đến sáu người, chỉ sợ còn chưa đủ đưa cảnh sát Thường Sóc đánh."

"Ngươi. . ." Bành Duy khẽ cắn răng.

Trải qua Nghiêm Tuyên vừa nói như thế, những người còn lại phát hiện, vừa nãy Lô Toàn ngăn cản Bành Duy không phải vì bảo vệ Thường Sóc, mà là vì bảo vệ Bành Duy chính hắn.

"Sau đó chúng ta thỏa hiệp, hắn nói thôn Phổ Sa đồn công an quá nhỏ, giam không được tám người, lại thêm có người bị thương, vì lẽ đó nhường bọn họ bảy cái đi về trước, ta lưu lại, không nghĩ tới. . ." Bành Phúc Bảo nói tới chỗ này nức nở một tiếng.

"Nói tiếp." Bành Duy thúc giục.

"Chuyện sau đó ta liền không biết, ta vẫn bị nhốt ở tạm giam phòng." Bành Phúc Bảo lắc lắc đầu.

"Người này sau đó có hay không từng đi ra ngoài?" Bành Duy chỉ vào Tiền Thương Nhất.

"Không biết." Bành Phúc Bảo lắc đầu một cái, "Vẫn còn ngủ cảm giác đi."

"Không có." Tiểu Toàn Phong bổ sung một câu, "Hắn so với ta ngủ đến muộn."

"Ai biết hắn ở người ngủ sau có hay không đi ra ngoài?" Bành Duy hỏi tới.

"Lời này có ý gì? Chẳng lẽ nói ta thả bọn họ bảy người sau đó lại theo đuôi? Bành Duy, ngậm máu phun người cũng có cái mức độ, những chuyện người làm, nếu như dùng một câu thành ngữ để hình dung, vậy thì gọi là vừa ăn cướp vừa la làng. Người vu cáo hãm hại lời nói ta ta cũng có thể dùng ở trên thân thể người, bởi vì người phát hiện bọn họ bảy người không có hoàn thành người sắp xếp sự việc, vì lẽ đó người then quá thành giận, đem bọn họ đều giết, sau đó vu oan đến trên người ta." Tiền Thương Nhất hừ lạnh một tiếng.

"Kiểm tra tra tìm một chút ngón tay Bành Lễ." Lô Toàn mở miệng, hắn đối với bên cạnh Lô Hâm nói rằng.

Lô Hâm chạy đến xác Bành Lễ một bên ngồi xổm xuống, sau đó cầm lấy tay Bành Lễ nhìn một chút, "Xác thực chịu chém, ngón út đầu cùng ngón áp út đầu đều không còn."

"Rác rưởi!" Bành Duy bỏ lại hai chữ, xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 246: Điều tra

"Cụ Lô, liền theo lời người nói làm đi." Tiền Thương Nhất nói với Lô Toàn nói.

"Ừm." Lô Toàn gật đầu một cái, đối với bên cạnh Lô Hâm nhỏ giọng nói rồi vài câu, nhường người sau đem nhét xác sự việc phân phó.

Xác chết bày ra trên mặt đất cũng có sắp tới nửa ngày thời gian, tuy rằng trên đường lượng người đi không lớn, nhưng là y nguyên đối với đi xa dân làng tạo thành nhất định ảnh hưởng, đến hiện tại, rốt cục đem thanh lý đi rồi.

"Thường Sóc, tự lo lấy." Lô Toàn nói một câu ý hàm xúc không rõ, không đợi người sau đáp lời, hắn cũng xoay người rời đi.

"Ta còn có việc, đi trước đây." Nghiêm Tuyên cười cợt, "Người cũng đừng quá tức giận, dù sao phát sinh chuyện như vậy, mọi người cả ngày bên trong ngăng đầu không thấy cúi đầu thấy, trong khoảng thời gian ngắn chết rồi nhiều người như vậy, tâm lý không thoải mái cũng có thể lý giải."

"Ta muốn đi xem phát hiện Tả Sơn xác chết địa phương." Tiền Thương Nhất cũng lộ ra mỉm cười.

Nghe được yêu cầu Tiễn Thương Nhất, Nghiêm Tuyên quay đầu đối với bên cạnh Nghiêm Văn nói rằng: "Người liên mạng cảnh sát Thường Sóc đi tìm Lưu Hưng, sự việc xong xuôi sau đó trở về."

"Vâng." Nghiêm Văn không có nhiều lời.

Làm người chung quanh đều đi được gần xong rồi sau đó, ở đây cũng chỉ còn sót lại năm người, phân biệt là Tiễn Thương Nhất ba tên cảnh sát, may mắn sống sót Bành Phúc Bảo, cùng dẫn đường Nghiêm Văn.

"Nói thật, người nên cảm ơn ta, nếu như ta không phải ta tuyển chọn người, người hiện tại cần phải cùng những người kia như thế. Mặt khác, ta giữ lại truy đuổi trách nhiệm quyền lợi, chính người đi về trước. Nếu như sau đó còn sinh ra như tối hôm qua như thế sự việc, người liên chuẩn bị ăn com tù đi, ta có thể bắt kẻ là ai sai khiến." Tiễn Thương Nhất nói với Bành Phúc Bảo, giọng điệu vô cùng cương quyết.

"Ta. . . Ta biết rồi." Nét mặt Bành Phúc Bảo kinh hoàng.

Bất kể là thân phận vẫn là bản lĩnh, Bành Phúc Bảo đều không phải Tiễn Thương Nhất đối thủ.

Tiến Thương Nhất nói như vậy, kỳ thực vẫn là có ý định tha hấn một lần.

Tiếp đó, Tiễn Thương Nhất đi tới trước mặt Tiểu Toàn Phong, ở người phía sau trên mặt, đã không có ngày thứ nhất thoải mái, "Người vết thương trên người còn chưa khô, đi về nghỉ trước."

Tiểu Toàn Phong nuốt ngụm nước bọt, môi khẽ nhếch, hình như muốn nói điều gì, nhưng là hấn nhìn một chút người chung quanh, lại bỏ đi ý nghĩ của mình.

"Bác Vương, người cũng trở về đi thôi, chuyện nơi đây hướng lên phía trên thông báo một tiếng, dù sao cũng là mạng người vụ án." Tiễn Thương Nhất nhẹ nhàng vỗ nhẹ lên vai Vương Bàn, ra hiệu người sau không muốn lo lắng.

Cuối cùng, Tiễn Thương Nhất đi tới Nghiêm Văn trước người, "Chúng ta đi."

...

Hai người đi ở trên đường bùn.

"Có thể hay không cùng ta nói một chút, Tả Sơn chết rồi sẽ như thế nào?" Tiễn Thương Nhất mở miệng đánh vỡ lặng im.

Nghiêm Văn quay đầu liếc mắt nhìn bên cạnh Tiễn Thương Nhất.

Tên này cảnh sát mới đến không tới hai ngày, liền đem thôn Phở Sa quấy nhiễu long trời lở đất, nếu để cho hấn tiếp tục tiếp tục như vậy, chỉ sợ thôn Phở Sa nguyên bản cân bằng sẽ chịu đánh vỡ. Hiện tại Tả Sơn chết rồi, bọn họ nhà Tả từ trước đến giờ là ai cũng không phục ai, này chết đi, phỏng đoán lại muốn rối loạn mấy tháng.

Nói đến, cụ Nghiêm đối với Thường Sóc đúng là thật cảm thấy hứng thú, chỉ là, hình như hấn cũng không ăn cụ Nghiêm cái kia một cái, thật không biết hấn tới nơi này là vì cái gì? Đúng là vì truy xét phương diện kia sự việc?

Nghĩ tới đây, Nghiêm Văn không kìm lòng được lắc lắc đầu.

Bất kể như thế nào, nếu cụ Nghiêm dự định thu nạp hấn, vậy ta cũng bán chỗ tốt thôi!

"Sẽ rất rối loạn, Tả Sơn là nhà Tả nhất có quyền uy nghiêm một người, sau khi hấn chết, những người còn lại không ai phục ai, nếu như nội đấu lên, có lẽ sẽ trở thành năm bè bảy mảng." Nghiêm Văn nói ra ý nghĩ của mình.

"Đây là các người hi vọng nhìn thấy sự việc sao?" Tiễn Thương Nhất liếc mắt nhìn bên cạnh đồng ruộng.

"Cái gì?" Nghiêm Văn một lúc không phản ứng lại.

"Cõi đời này, phần lớn giết người án động cơ cũng có thể thuộc về vì ba loại, mưu lợi, báo thù, giết vì tình, những thứ này đều là người bình thường động cơ, đương nhiên, cũng có một chút liên hoàn giết chết là bởi vì bản thân trong lòng một trong nguyên nhân giết người, chẳng qua những này tạm thời không suy xét. Nói đi nói lại, Tả Sơn chết, đối với người nào có lợi nhất đâu? Đáp án là rất nhiều người."

"Đầu tiên là thuộc hạ của hấn, sắp sau khi chết làm chuyện thứ nhất đương nhiên không phải vì báo thù, mà là cướp đoạt quyền thống trị, chờ quan hệ vững chắc sau đó lại tìm hung thủ cũng không muộn, đây là mưu lợi; tiếp lấy là các người ba nhà, ta tin tưởng các người bốn nhà trong lúc đó quan hệ tuyệt đối không phải bền chắc như thép, đã có bất đồng, như vậy thì có mâu thuẫn, bởi vậy Tả Sơn chết đối với các người cũng có lợi; sau đó, Tả Oánh, tương đối tại giết vì tình khả năng tính tới nói, ta càng tin tưởng báo thù; cuối cùng, thôn Phở Sa dân làng, đối với bọn họ tới nói, giết chết Tả Sơn có khả năng nhất nguyên nhân là báo thù."

Tiến Thương Nhất nói rồi rất nhiều.

Tuy rằng hấn biết Tả Sơn chân chính cái chết, nhưng mà Nghiêm Văn cũng không biết, vì lẽ đó, nếu như từ Nghiêm Văn góc độ đến xem, Tiễn Thương

Nhất này đẩy một cái tuyệt đối vô cùng hợp lý.

"Cảnh sát Thường Sóc, người nói có chút lý lẽ, nhưng mà dù sao chỉ là suy đoán, hễ là cũng phải nói chứng cứ không phải sao? Phía trước liền là Luru Hưng nhà, chúng ta vào đi thôi." Nghiêm Văn chỉ chỉ phía trước bụi gạch nhà.

Sau khi đi vào, một cái bề ngoài xem ra trung thực người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt Tiền Thương Nhất.

"Luru Hưng, hần là cảnh sát Thường Sóc, muốn nhường người dẫn hần đến xem ngày hôm nay người phát hiện xác chết địa phương." Nếu đến rồi, Nghiêm Văn cũng thuận tiện giúp Tiền Thương Nhất nói ra yêu cầu.

Nghe được câu này, con người Luru Hưng chuyển động, về mặt vô cùng khó xử.

"Làm sao?" Tiền Thương Nhất mở miệng hỏi.

"Cảnh sát, ta có thể không đi được không, nếu không, ta cho người biết địa phương, chính người đến xem?" Luru Hưng không có bất luận động tác gì.

"Luru Hưng, hần đến mới không mấy ngày, làm sao biết người nói địa phương? Lại nói, lại không phải cái gì địa phương nguy hiểm, có cái gì không thể đi?" Nghiêm Văn có chút tức giận.

"Ngày hôm nay ta còn không bằng người đâu? Thật xúi quẩy, không nghĩ tới lớn sáng sớm ra ngoài sẽ đụng phải chuyện như vậy, sớm biết liền để hần ngâm mình ở tốt lắm." Luru Hưng nhỏ giọng lầm bầm một câu.

"Người nói cái gì?" Nghiêm Văn không hề nghe rõ.

"Không có gì." Luru Hưng lắc đầu một cái.

Chẳng qua, hần mới vừa nói, Tiền Thương Nhất lại nghe rõ rõ ràng ràng.

"Luru Hưng, hi vọng người có thể phối hợp cảnh sát công tác, Tả Sơn thân thể cường tráng, một người như vậy cứ vậy đi không rõ ràng chết rồi, nhưng còn không tìm được hung thủ, hơn nữa cũng không biết động cơ, có lẽ hung thủ còn có thể gây án." Tiền Thương Nhất tiến lên hai bước.

"Chết rồi càng tốt hơn!" Luru Hưng câu nói này rất nhỏ giọng.

"Tuy rằng lần này chết chính là nhà Tả cùng nhà Bành người, nhưng mà lần sau, không hần vẫn là như vậy, có lẽ chết sẽ là người hàng xóm, hay hoặc là. . . Liền là người? Luru Hưng, người có thể không quan tâm người khác, nhưng là mình mạng, thế nào cũng phải quan tâm a?" Lời nói Tiền Thương Nhất trầm bổng du dương, đem ánh mắt Luru Hưng hấp dẫn lại đây.

"Cảnh sát, người không biết, không phải ta không muốn dẫn người đi, chủ yếu là quá quý quái!" Luru Hưng đứng lên.

"Làm sao cái quý quái phương pháp?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Cái kia Tả Sơn, thi thể của hần tuy rằng chịu kẹt ở bờ sông đá nơi, nhưng mà ta đến gần thời điểm nhưng phát hiện, có rất nhiều cá theo Tả Sơn trong quần áo bơi ra." Luru Hưng dùng rất khuếch trương âm thanh nói rằng.

"Này có cái gì? Không quá bình thường sao?" Nghiêm Văn rất kỳ quái.

"Nếu như những này cá ăn Tả Sơn, ta chắc chắn sẽ không cảm thấy kỳ quái, vấn đề là, chúng nó đối với Tả Sơn không có bất cứ hứng thú gì, giống như. . . Giống như là ở vận chuyển. . ." Luru Hưng cũng không biết nên làm gì hình dung.

"Ý của người là, những này cá đem xác Tả Sơn theo cuối sông vận đến có thể kẹp lại xác chết đá nơi?" Tiền Thương Nhất đánh gãy lời nói Luru Hưng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 247: Thừa dịp rối loạn

"Ta liền là ý này!" Luru Hưng trên mặt một bộ liền người hiểu về mặt của ta.

"Làm sao có khả năng a?" Nghiêm Văn cảm thấy không thể tưởng tượng được.

"Luru Hung, mang chúng ta đi xem xem đi." Tiền Thương Nhất không có lại hỏi thăm tình huống cụ thể, mà là trực tiếp yêu cầu.

...

Cuối cùng, Luru Hung đồng ý yêu cầu Tiền Thương Nhất, trong này có bao nhiêu rối loạn mặt nguyên nhân, nhưng mà điểm trọng yếu nhất, vẫn là Tiền Thương Nhất nói ra Luru Hung muốn bày tỏ ý . Bấy giờ câu nói rút ngắn khoảng cách giữa hai người, nhưng Luru Hung đi người này mới cảnh sát không có như vậy ghét bỏ.

Ba người đi tới phát hiện Tả Sơn xác chết địa điểm.

Tiền Thương Nhất một chút liền nhận ra chỗ này, chính là Tiểu Toàn Phong xuống sông bắt được đá nơi, cũng chính là tối ngày hôm qua Tiền Thương Nhất biết Tả Sơn sẽ bị kẹp lại, lại đặc biệt thêm một đao địa phương.

Sông Phong Hạ yên tĩnh chảy xuôi, xem ra vừa yên tĩnh lại an lành.

Ta rõ ràng nhớ tới tối hôm qua ở đây, ta đem xác Tả Sơn đẩy hướng về phía cuối sông, dù thế nào đi nữa, xác Tả Sơn đều không xuất hiện ở đây.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

"Chính là chỗ này?" Tiền Thương Nhất hỏi một câu, sắc mặt bình tĩnh.

"Ừm, là này, ta sẽ không nhớ lầm, chỗ này bình thường kẹt đồ vật." Luru Hung khẳng định gạt đầu một cái.

Tiền Thương Nhất không hề trả lời, hần lùi về sau một bước, bắt đầu xem kỹ nguyên con sông.

"Cảnh sát Thường Sóc phát hiện cái gì?" Nghiêm Văn sự chú ý vẫn đặt ở trên người Tiền Thương Nhất.

"Không có." Tiền Thương Nhất lắc đầu, "Chúng ta đi nhìn xác Tả Sơn."

...

Xác Tả Sơn liền đặt ở hần nhà của mình trong.

Cha mẹ hần qua đời đến sớm, vì lẽ đó, nếu như không tính cả những thứ kia không thân thiết cùng tộc, Tả Sơn nhà có thể nói là chỉ có một mình hần , như vậy, hần có hay không người thân tín? Có, chỉ là, hiện tại những này người thân tín đang bề bộn cướp giật Tả Sơn địa bàn, căn bản không rảnh bận tâm chuyện như vậy.

Không phải là chết một người sao?

Đương nhiên, trông coi xác chết người vẫn có, là một người mười lăm, mười sáu tuổi thiếu niên, tên là Tả Trần.

"Anh Nghiêm Văn, người đến rồi." Tả Trần nhìn thấy Nghiêm Văn sau đó, vui mừng vô cùng.

"Tả Trần a, hóa ra là người ở đây." Nghiêm Văn lên tiếng chào hỏi sau liền hướng Tả Trần giới thiệu Tiền Thương Nhất.

Đi tới Tả Sơn phòng ngủ, Tiền Thương Nhất nhìn thấy nằm ở trên giường Tả Sơn, trên mình che kín một khối vải trắng. Dem vải trắng vén ra, Tiền Thương Nhất nhìn thấy Tả Sơn trở nên trắng dã mặt, nơi cổ chiếc đĩa đã chịu lấy đi ra.

Ngâm nước, không tốt phán đoán cái chết thời gian, chẳng qua có thể căn cứ ngày hôm qua ta gặp phải tình huống tiến hành suy đoán, Tả Sơn chết cần phải ở Bành Lễ bảy người trước. Điểm máu chốt ở chỗ chiếc đĩa, cái kia chịu vót nhọn chiếc đĩa rõ ràng là chịu dùng để mưu sát Tả Sơn hung khí, nếu như nói tới hôm qua trẻ sơ sinh. . . Quý ở Tả Sơn bị đâm trước liền tấn công Tả Sơn, liền căn bản không có chiếc đĩa chuyện gì, nói cách khác, bị đâm sinh ở trẻ sơ sinh quý xuất hiện trước.

Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói.

Tiếp đó, hần phát hiện trên giường vết máu, không phải rất nhiều, nhưng là vô cùng rõ ràng.

"Tả Sơn cần phải liền là ở đây bị đâm." Tiền Thương Nhất nói ra phán đoán của mình, "Hần buổi tối là một người ngủ vẫn là cùng Tả Oánh cùng một chỗ ngủ?"

"Cùng Tả Oánh cùng ngủ." Nghiêm Văn đáp.

Làm thân tín của Nghiêm Tuyên, Nghiêm Văn đương nhiên biết được những này cơ bản nhất tình huống.

"Tả Oánh người đâu rồi?" Tiền Thương Nhất đem vải trắng đắp kín.

"Ây. . ." Tả Trần do dự có muốn hay không nói.

Nghiêm Văn cũng thái độ khác thường, không có thúc giục.

"Người đầu rồi? Không phải điên rồi sao? Ở nơi nào?" Tiền Thương Nhất đương nhiên không khả năng cứ thế từ bỏ.

"Ta. . . Ta không biết. . ." Tả Trần đột nhiên đến rồi một câu như vậy.

"Người không biết? Ai biết?" Tiền Thương Nhất cau mày.

"Ta. . ." Tả Trần trong lúc nhất thời dĩ nhiên không nghĩ tới một cái rất tốt lấy cớ.

"Đừng nói, cái kia gian phòng là dùng tới làm chi?" Tiền Thương Nhất đi tới cửa, chỉ vào ngày hôm qua có người đi ra gian phòng.

"Cảnh sát Thường Sóc, đừng kích động." Nét mặt Nghiêm Văn rất nghiêm túc, tựa hồ đang do dự cái gì.

"Mở ra nhìn." Tiền Thương Nhất nói với Tả Trần.

Tả Trần lùi về sau hai bước, không nói gì.

"Người không nghe được lời của ta nói không? Mở ra nhìn." Âm thanh Tiền Thương Nhất rất bình tĩnh.

"Ta không có chìa khoá." Tả Trần lắc lắc đầu.

"Ai có?" Tiền Thương Nhất hướng về cánh cửa kia đi đến.

Đó là một cánh rất bình thường cửa sắt, trên cửa xanh lá nước sơn đã đã mất một nửa, hình như đã sử dụng rất lâu. Tiền Thương Nhất lôi kéo cửa, phát hiện chịu khóa lại, bên ngoài có thể mở ra, nhưng mà cần chìa khoá.

"Chìa khoá ở. . ." Tả Trần lời vừa nói ra được phân nửa, cánh cửa sắt này đột nhiên bị mở ra.

Một cái cùng Tả Trần tuổi gần giống nhau thiếu niên mặt dò xét đi ra, hần nhìn thấy Tiền Thương Nhất sau, lập tức đóng cửa lại, nhưng là phản ứng nhưng chậm một nhịp, Tiền Thương Nhất một cái chân đã kẹp lại cửa. Tiếp theo, tay phải Tiền Thương Nhất dùng sức lôi kéo, trực tiếp đem cửa sắt kéo xuống, bên trong là một mảnh ánh đèn lò mờ.

"Đi ra." Tiền Thương Nhất mặt lạnh, đối với cửa thiếu niên nói rằng.

Lúc này, Tả Trần đột nhiên nhảy lên ôm lấy Tiền Thương Nhất, "Chạy mau!" Hần này một tiếng là đối với cửa thiếu niên kêu, chỉ là hần vừa vận hô xong, liền chịu Tiền Thương Nhất ném ở trên mặt đất, sau đó đã biến thành a a a tiếng kêu rên.

Nghiêm Văn nhìn tất cả những thứ này, vừa không có tham dự cũng không có ngăn cản.

Lúc này trong lòng hần nghĩ tới là: Lẽ nào nhà Tả người đều chịu Tả Sơn ngu xuẩn lây nhiễm sao? Đã sớm nhường bọn họ tìm một cái địa phương bí ẩn, một mực không nghe, hiện tại lại đem Tả Ánh giam ở bên trong, cũng khó trách cộ Nghiêm mỗi lần xem ánh mắt Tả Sơn cũng giống như xem cái kẻ ngu si như thế.

Tên này đứng ở cửa thiếu niên gọi là Tả Hồng Vũ, cùng Tả Trần là bạn tốt, đương nhiên, cũng có họ hàng quan hệ.

Tả Hồng Vũ nhìn thấy Tả Trần chịu té xuống đất, hăng hái sôi nổi hướng nào, trực tiếp hướng về Tiền Thương Nhất đập tới.

"Cái quỷ gì?" Tiền Thương Nhất thực sự không hiểu hai tên thiếu niên này suy nghĩ, bởi vì quá ngu xuẩn.

Ở chân Tả Hồng Vũ đụng tới Tiền Thương Nhất trước, hần liền lấy càng nhanh hơn mức độ bay ra ngoài, té lăn trên đất. Tiếng rên rĩ của hần so sánh Tả Trần càng thêm khêu khích tương.

"Cùng một chỗ vào xem một chút đi." Tiền Thương Nhất dùng tay làm dấu mời.

"Ta. . . Liền không đi." Nghiêm Văn cười ha ha.

"Tại sao? Lẽ nào người biết bên trong có cái gì?" Tiền Thương Nhất rất tò mò.

"Không, không biết, chỉ là không có hứng thú." Nghiêm Văn vung vung tay.

"Nếu như ta là người, thì sẽ không từ chối." Hai tay Tiền Thương Nhất cầm ở trong túi quần, ánh mắt lạnh lẽo.

"Có ý gì?" Nghiêm Văn có chút không hiểu.

"Bởi vì quá rõ ràng, hề là cũng phải ở thêm cái tâm tư không phải? Có lẽ đây là một cạm bẫy đâu?" Tiền Thương Nhất làm cái trêu tức về mặt.

Nghe được lời nói Tiễn Thương Nhất, Nghiêm Văn cuối cùng cũng coi như hiểu.

"Được rồi." Nghiêm Văn cười khỏ một tiếng, không biết quyết định của mình có chính xác không.

Đi sau khi đi vào, Tiễn Thương Nhất phát hiện gian phòng này không có cửa sổ, đèn chiếu sáng lờ mờ tia sáng rọi sáng cả phòng. Trong phòng chất đống một chút rác rưởi, nhiều là một chút đồ dùng hàng ngày, tỷ như bát đĩa quần áo đồ vật loại hình đồ vật, những thứ đồ này mặt trên không bao nhiêu bụi, chẳng qua nhưng làm cho người ta rất bần cảm giác.

Ở trong phòng đi rồi hai vòng sau, Tiễn Thương Nhất liền phát hiện một cái cầu thang hướng phía dưới.

Đây là một cái vô cùng rõ ràng đường bí mật.

"Phía dưới này có cái gì?" Tiễn Thương Nhất hỏi Nghiêm Văn.

"Ta. . . Ta làm sao sẽ biết?" Nghiêm Văn có chút lúng túng.

"Ngươi đi xuống trước đi." Tiễn Thương Nhất chỉ chỉ cửa vào.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 248: Lao tù

Trên thực tế, phía dưới là cái gì, Nghiêm Văn đương nhiên rõ ràng, nhưng mà hắn nói mình không biết, cũng không phải hoàn toàn đang nói láo, dù sao hắn xác thực chưa từng có đi xuống qua.

Trong lúc nhất thời, trong đầu Nghiêm Văn tâm tư lộn xộn tuôn ra, sau khi cân nhắc hơn thiệt, hắn làm ra sự lựa chọn của mình.

"Cảnh sát Thường Sóc, ta đương nhiên có thể đi xuống trước, chỉ là, trong này sinh ra sự tình cùng ta không hề có một chút quan hệ, ta cũng không biết bên trong rốt cuộc có cái gì. Sở dĩ sớm nói ra, là sợ cảnh sát Thường Sóc ngươi hiểu lầm." Nghiêm Văn cười cợt, quay đầu liếc mắt nhìn bên ngoài hai tên chàng trai.

Hai người này đang dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn trong phòng hai người.

Nghiêm Văn làm quyết định rất đơn giản, vậy thì là bán.

Vì một cái đã bày rỗng không nhà Tả xúc phạm Thường Sóc thực sự quá không có lời, lấy Thường Sóc tối hôm qua biểu hiện ra thực lực, rõ ràng không phải bình thường cảnh sát, trừ khi ta hiện tại có mười người ở trên có thể dùng, bằng không căn bản ngăn cản không được hắn. Thà rằng như vậy, chẳng bằng đem bán này liền hết sức rõ ràng ăn nẫu bạo lộ ra, một mặt có thể hủy diệt con sâu làm rầu nồi canh, mặt khác cũng có thể thu được Thường Sóc thiện cảm, cỡ sao mà không làm đâu?

Nghĩ tới đây, Nghiêm Văn hí hí nhìn, đi xuống.

Tiến Thương Nhất lẳng lặng mà nhìn Nghiêm Văn đi xuống, tiếp lấy hắn quay đầu liếc mắt nhìn ngoài cửa hai tên thiếu niên, sau đó đem sắt cửa đóng lại từ bên trong khóa lại, cuối cùng cũng theo Nghiêm Văn đi vào hướng dưới đường đi.

Tanh tươi xông vào xoang mũi, này cỗ ghê tởm hỗn hợp rất nhiều mùi vị. Vừa có bài tiết vật gay mũi vị, cũng có nôn mửa mùi chua thối, còn có một chút mùi máu tanh.

Nghe thấy một cái sau, Tiễn Thương Nhất lập tức dùng tay chặn lại rồi mũi của mình.

Cũng không lâu lắm, hai người liền đến xuống đất phòng.

Toàn bộ phòng dưới đất kết cấu hiện khoảng chừng chi nhánh, ở giữa một cái hành lang, hành lang hai bên là rất nhiều chật hẹp gian phòng, bên trong không gian chỉ so với WC lớn một chút, những này gian phòng lẫn nhau trong lúc đó đều cô lập ra đến.

Đi tới thứ một cửa phòng, Tiễn Thương Nhất đẩy một cái cửa gỗ, vô cùng công kênh.

Cột kẹt một tiếng, cửa bị mở ra.

Đập vào mắt chính là một nhà lộn xộn tù phòng, trên đất nền ngang bày ra một chút rơm rạ, gian phòng một góc thả một cái thùng nhỏ, thùng nhỏ trong vách trên có trắng màu vàng nước tiểu vết bẩn dầu vết.

Bên trong mùi vị tương đương gay mũi, Tiền Thương Nhất không có đi vào, chỉ là ở cửa nhìn ngó.

"Nghiêm Văn, người nói nơi này là dùng tới làm cái gì?" Tiền Thương Nhất cố ý hỏi.

"Có thể là dùng để giam người địa phương." Nghiêm Văn thoáng suy tư một cái, hẳn không muốn để cho chính mình xem ra đối với nơi như thế này rất quen thuộc.

"Tại sao thôn Phở Sa sẽ có nơi như thế này? Lẽ nào là trước đây lưu lại?" Tiền Thương Nhất đối một nhà, kết quả vẫn như cũ là không ai.

"Ta cũng không rõ ràng, chuyện này. . . Người liền muốn hỏi Tả Sơn." Nghiêm Văn bày ra hai tay, một mặt bắt đầu đi.

Dưới một cái phòng, Tiền Thương Nhất phát hiện cửa chịu khoá lên, càng nói chuẩn xác là chịu mặt ngoài chốt đưa kẹp lại.

"Ta hỏi không được, hẳn đã chết rồi." Tiền Thương Nhất đem chốt trả về vị trí cũ, tiếp lấy đem cửa đẩy ra.

Một người khoác đầu rời rạc nữ giới xuất hiện ở trước mặt Tiền Thương Nhất, hai mắt vô thần, bộ mặt dơ bẩn rối loạn, nguyên bản vẫn tính xinh xắn khuôn mặt, lúc này lại không có bất kỳ mỹ cảm gì.

Người này chính là Tả Oánh, chịu quỷ trẻ sơ sinh theo tích trữ qua người.

Nàng khép hai chân lại quỳ ngồi dưới đất, con mắt ngây ngốc nhìn cửa, môi khẽ nhếch.

"Tả Oánh?" Tiền Thương Nhất hô một tiếng.

Không có đáp lại.

"Thật không nghĩ tới, tốt được lắm người, đột nhiên đã biến thành như vậy." Nghiêm Văn lắc đầu một cái, thần thức không ngớt.

Này một cảm giác đồng dạng ở trong lòng Tiền Thương Nhất áp ủ.

Ta rõ ràng còn nhớ được bản thân rời đi nhà Tả thời điểm nói câu nói kia nói cười đùa, vốn định ngày thứ hai thông qua trên người Tả Oánh vết thương đến xác nhận nàng kết quả có hay không chịu chịu đến ngược đãi, chỉ là không nghĩ tới thời gian một buổi tối phát sinh nhiều chuyện như vậy, bây giờ nhìn lại, sinh ra ở trên người nàng bị kịch so với ta tưởng tượng muốn nhiều hơn.

Nói đi nói lại, sở dĩ đem hẳn giam ở đây, có lẽ hay là bởi vì thuận tiện, nhà Tả hiện tại nội loạn, căn bản không tâm tình bận tâm những chuyện này, cho nên mới phải hai cái nhóc con trông coi.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Hắn lại hô một tiếng, Tả Oánh vẫn không có đáp lại.

Hiện tại tình huống như thế, Tiền Thương Nhất cũng không tính phiêu lưu.

Nếu như ta sau khi đi vào, Nghiêm Văn đem cửa khoá lên, vậy ta liền thành cua trong rọ, tuy rằng Nghiêm Văn không nhất định sẽ làm như vậy, có thể đối với ta mà nói, chuyện như vậy mạo hiểm vẫn là quá to lớn, chỉ ít đến từ chính loài người mạo hiểm ta muốn làm hết sức giảm bớt, bằng không cũng quá cái được không đủ bù đắp cái mất.

Này chính là không có đồng đội chỗ hổng, mọi chuyện đều cần vì chính mình lưu biện pháp dự phòng.

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất lắc lắc đầu, tâm trạng nặng nề.

Hắn đóng cửa lại, không có khoá lại, tiếp lấy hướng về dưới một cái phòng đi đến.

"Người cứ thế mà đi thôi à?" Nghiêm Văn cảm giác thấy hơi khó mà tin nổi, "Người đi xuống không chính là vì tìm Tả Oánh sao?"

"Nàng hiện tại bộ dáng này, tìm không tìm thì có ích lợi gì đâu? Cùng với lãng phí thời gian, vẫn là xem trước một chút mặt sau gian phòng có hay không ngoài dự liệu phát hiện." Tiền Thương Nhất không có quá nhiều giải thích, tùy tiện tìm cái lấy có.

Liên tục hai cái gian phòng đều không ai.

Mãi đến tận dưới một nhà chịu khoá lên gian phòng.

Cửa mở sau đó, bên trong là một người ăn mặc cũ nát quần áo nữ giới, quần áo kiểu dáng rất trào lưu, thể nhưng là dơ bẩn rối loạn không chịu nổi, hình như một hai tháng không rửa sạch như thế. Nàng mặt hướng vách tường, hai tay ôm lấy hai chân của mình, đối với tất cả xung quanh đều chẳng quan tâm, dường như mất đi cảm giác.

"Ê!" Tiền Thương Nhất hô một tiếng.

Cô gái này thân thể chấn động, có phản ứng, chỉ là động tác nhưng vô cùng kỳ quái, cũng không phải quay đầu lại, cũng không phải kêu to, mà là. . . Bắt đầu thoát khỏi quần áo của mình.

Nghiêm Văn sau khi thấy được lựa chọn lạng im, thậm chí đem đầu nghiêng về đến bên cạnh, căn bản không dự định xem tình cảnh bên trong.

Cô gái này động tác rất đơn giản, hai ba lần liền đem áo của mình cởi, lộ ra chính mình trắng bệch phần lưng, không có nịt ngực, cái mặc vào một cái áo khoác. Tiền Thương Nhất phát hiện cô gái này vóc người khác thường gầy yếu, hình như đã đến bệnh trạng mức độ, gần như có thể dùng da bọc xương để hình dung, vô cùng không khỏe mạnh.

"Ta là cảnh sát." Tiền Thương Nhất nói một câu, ngăn lại cô gái này tiếp tục làm ra bất nhã động tác.

Nhưng là, hần câu nói này đối phương nhưng thật giống như làm như không nghe thấy.

"Người đi vào ngăn cản nàng." Tiền Thương Nhất đương nhiên biết nguyên nhân.

"Cảnh sát Thường Sóc, chuyện này. . ." Nghiêm Văn vô cùng không tình nguyện.

"Cho người đi liền đi, đừng nói nhảm!" Tiền Thương Nhất lườm Nghiêm Văn một chút.

Nhìn con mắt Tiền Thương Nhất, trong lòng Nghiêm Văn đột nhiên có một loại cảm giác kỳ quái.

Hình như ý nghĩ của ta cùng bí mật đã sớm chịu Thường Sóc nhìn thấu, chỉ là hần vẫn không nói mà thôi.

Nghiêm Văn nghĩ thầm

Cuối cùng, hần lựa chọn thỏa hiệp, đi vào gian phòng.

Làm hai tay hần đụng tới cô gái này vai thời điểm, đối phương thân thể rõ ràng run lên một cái, tiếp lấy bình tĩnh lại, động tác cũng ngừng lại.

"Mặc vào đi." Nghiêm Văn buông ra tay của mình.

Nữ giới không nhúc nhích, nàng không dám động.

Nhìn thấy tình huống như thế, Nghiêm Văn giúp nữ giới mặc quần áo vào.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Điên

Hai tay Nghiêm Văn đem nữ giới ôm lấy, trên tay truyền đến cảm xúc như rồng hần coi chính mình ôm căn bản không phải một người, mà là một đồng xương đầu, vô cùng nhẹ nhàng.

Mãi đến tận đi ra tù thất, nữ giới đều vẫn cúi đầu.

"Người tên là gì?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Đầu. . . Cái nào tên? Ta không có tên tuổi." Nữ giới âm lượng so sánh muỗi lớn hơn không được bao nhiêu.

"Cái tên đầu tiên của người." Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn Nghiêm Văn, nhường người sau buông ra tay của mình.

"Đã quên." Nữ giới do dự nửa ngày, cuối cùng nói ra như thế hai chữ.

"Ngẩng đầu lên nhìn." Tiền Thương Nhất biết mình lại tiếp tục hỏi tới cũng không có kết quả.

Nữ giới đem đầu nhấc lên.

Một cái màu vàng đất mặt xuất hiện ở Tiền Thương Nhất trước mắt, khiến cho người kinh ngạc chính là, khuôn mặt này trên gần như không có cái gì thịt, cho dù dùng gậy trơ cả xương để hình dung cũng không quá đáng, ở gò má phải lên, ba đường vết sẹo theo bên tai vẫn kéo dài tới sống mũi, vô cùng đáng sợ, càng kinh khủng chính là, nữ giới ở xem Tiền Thương Nhất thời điểm, con ngươi phải căn bản không động tới, tuy rằng cùng bình thường con ngươi không khác, nhưng là đã hoàn toàn mất đi nên có chức năng.

Nhìn thấy khuôn mặt này, Tiền Thương Nhất bốn muốn an ủi một câu, nhưng là lại bỏ đi ý nghĩ của mình.

Đối với trải qua nàng tới nói, an ủi thì có ích lợi gì đâu?

Tiền Thương Nhất ở trong lòng thở dài.

"Trong này còn có người sao?" Tiền Thương Nhất chỉ chỉ mặt sau gian phòng.

Lúc này Tiền Thương Nhất mới đi xong một phần ba.

"Không biết." Nữ giới lại đem đầu thấp xuống.

"Ngươi hiện tại có ý kiến gì?" Tiền Thương Nhất đột nhiên hỏi một câu như vậy.

Nữ giới không có bất kỳ phản ứng nào, giống như chấp mạch như thế.

"Ngươi có thể phán đoán ra ta là thật sự cảnh sát, vẫn là cùng bọn họ một bọn sao?" Giọng điệu Tiền Thương Nhất bình tĩnh.

Vẫn là không phản ứng.

"Ngươi muốn vẫn đợi ở chỗ này sao?" Tiền Thương Nhất tiếp tục hỏi.

Nữ giới lắc đầu một cái.

"Ta Sơn tới hôm qua chết rồi, sáng sớm hôm nay thi thể của hắn ở sông Phong Hạ chịu phát hiện." Tiền Thương Nhất tự mình tự nói xong, chỉ là mỗi nói một đoạn văn, đều quan sát nữ giới phản ứng.

"Làm sao. . . Chết?" Nữ giới lại đem đầu nhấc lên.

"Ta Oánh ngươi nhận biết sao?" Tiền Thương Nhất lại hỏi.

"Không quen biết." Nữ giới giống như bằng lòng tiến hành cơ bản nhất trao đổi.

Tiền Thương Nhất lần này không có hỏi lại, mà là đi tới bên cạnh đem giam giữ gian phòng Ta Oánh mở ra, "Ngươi tới xem một chút, nhìn ngươi có biết hay không."

Nữ giới một bước nhỏ một bước nhỏ di chuyển, cho dù là như vậy, thân thể y nguyên khoảng chừng lay động, giống như căn bản đứng không vững.

Đến tới cửa sau, cô gái này liếc mắt liền thấy thấy Ta Oánh, sau đó nàng chấn động rồi.

"Lý Hinh Vũ!" Một cái tên theo nữ giới cổ họng ra, lần này âm thanh, không còn là nhỏ đến mức không nghe thấy được muỗi âm thanh, mà là xé rách cổ họng gào thét.

Nghe được tên này, đã mất đi thần trí Ta Oánh ngẩng đầu lên.

Chỉ là hai mắt nhưng không có bất kỳ tiêu điểm.

"Đứa nhỏ, con của ta. . ." Âm thanh Ta Oánh càng lúc càng lớn, càng ngày càng chói tai.

Nữ giới chạy hai bước liền té xuống đất, nàng quá suy yếu rồi, này một té, đầu gối liền cọ sát phá hỏng một lớp da, chẳng qua nàng căn bản không để ý, cứ vậy đi trực tiếp bò qua.

"Đừng tới đây, đừng tới đây!" Hai tay Ta Oánh lung tung vung vẩy, hình như nhìn thấy cái gì khủng bố đồ vật.

Vội vàng, nữ giới chịu Ta Oánh đẩy ngã xuống đất, chỉ là từ đầu tới cuối, Ta Oánh tiêu điểm đều không có ở trên người cô gái.

"Ngươi không phải. . . Chịu bán được chỗ khác đi sao? Làm sao vẫn còn ở nơi này?" Nữ giới đuổi ra tay run rẩy, nàng muốn sờ sờ Ta Oánh hai gò má, nhưng là, cho dù là như thế động tác đơn giản, nàng hiện tại đều không cách nào làm được.

"Nàng điên rồi." Tiền Thương Nhất nói một câu.

"Người kết quả gặp phải chuyện gì? Nói cho ta, mau nói cho ta biết a!" Nữ giới lần thứ hai đưa tay ra, cũng lần thứ hai chịu Tả Oánh đẩy ra.

"Xem chừng mấy người đó." Tiền Thương Nhất nói với Nghiêm Văn một câu, sau đó hướng về phía sau đi đến.

Đem mặt sau cửa toàn bộ mở ra sau, Tiền Thương Nhất lại phát hiện năm tên phái nữ, có vừa nãy sinh ra sự việc sau đó, Tiền Thương Nhất không có tiếp tục khuyên nói, trực tiếp nhường bên trong người đầu đi ra.

Những người này toàn bộ xanh xao vàng vọt, dinh dưỡng trong mắt không tốt.

Mỗi tìm tới một người, Tiền Thương Nhất liền hỏi ba cái vấn đề, họ tên, gia đình địa chỉ còn có chịu lừa bán thời gian.

Kết quả nhưng là không một trả lời.

Đem hết thấy gian phòng đều nhìn qua một lần sau, Tiền Thương Nhất lại trở về giam giữ gian phòng Tả Oánh.

Trong phòng, hai người phụ nữ y nguyên giằng co không xong, một luồng bi thương tâm trạng ở trong phòng lan tràn.

"Đi ra đi, rời khỏi nơi này trước." Tiền Thương Nhất thở dài.

Bên trong người không có đề ý đến hắn.

"Nghiêm Văn, giúp một chuyện." Tiền Thương Nhất quay đầu đối với Nghiêm Văn cười cợt.

". . . Được rồi." Nghiêm Văn một mặt bất đắc dĩ.

Thường Sóc từ đầu tới đuôi đều không có tiến vào gian phòng, hắn là ở đề phòng ta sao? Có chút đáng sợ a!

Nghiêm Văn nghĩ thầm, đồng thời một chân đạp vào gian phòng.

Vẫn ở hỏi thăm Tả Oánh nữ giới rất nhanh sẽ chịu mạng ra ngoài, tuy rằng nàng rất chống cự, nhưng là hai thứ sức mạnh chênh lệch quá to lớn, tiếp theo, Nghiêm Văn hướng về Tả Oánh đi đến, nhìn thấy hắn lại đẩy sau đó, Tả Oánh không có chống lại.

Nghiêm Văn cảm thấy được sự việc có gì đó không đúng, chẳng qua nhưng không có để ý, hắn tóm lấy tay Tả Oánh, đem Tả Oánh kéo lên.

Cùng vừa vặn mới khác nhau, lần này Tả Oánh không có bất kỳ phản ứng nào.

Nhìn thấy tình huống như thế, Nghiêm Văn thở phào nhẹ nhõm, tiếp lấy quay đầu dự định đi ra khỏi phòng.

Vẫn đứng ở ngoài cửa Tiền Thương Nhất cũng không có dời sự chú ý, hắn phát hiện Tả Oánh tình huống có chút thay đổi, tiếp theo, ngay ở Nghiêm Văn đi tới một nửa thời điểm, Tả Oánh đột nhiên nhào vào trên mình Nghiêm Văn, một cái miệng cắn ở Nghiêm Văn trên tai phải.

Tất cả những thứ này, Tiền Thương Nhất cũng nhìn thấy rõ ràng, nhưng mà hắn cũng không có mở miệng nhắc nhở.

Nghiêm Văn bị đau, đẩy ra Tả Oánh, tiếp lấy hắn sờ sờ chính mình tai phải rú, phát hiện thiếu một khối nhỏ thịt.

"Người cái người điên này!" Nghiêm Văn xông lên cho Tả Oánh một bàn tay.

Mà Tả Oánh chịu sau khi đánh, không chỉ không có khóc, trái lại còn nở nụ cười, hơn nữa là thoải mái cười to.

Nhìn thấy phản ứng Tả Oánh, Nghiêm Văn càng tức giận, hắn trên đất nhìn một chút, không tìm được chính mình lỗ tai cái kia một khối nhỏ thịt, giữa lúc hắn dự định mở miệng hỏi thăm thời điểm, hắn phát hiện Tả Oánh làm một cái nuốt động tác.

"Người. . ." Nghiêm Văn nổi giận.

Hắn một chân đạp lên, mà lúc này, bên cạnh Tiền Thương Nhất nữ giới cũng vọt vào, một cái đánh vào trên người Nghiêm Văn, chỉ là sức lực. . . Quá yếu ớt.

Tả Oánh chịu đạp một chân, bị đau khom người xuống, nhưng là vẫn còn đang cười to, nước mắt đều bật cười.

"Nhanh chóng đến giúp đỡ!" Nghiêm Văn trở tay đem đâm vào chính mình nữ giới đánh ở trên mặt đất.

Hắn lần này rất nặng, trực tiếp đem cô gái kia đánh hôn mê bất tỉnh.

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu nhất hay là bởi vì thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ.

"Người đi ra đi." Ánh mắt Tiền Thương Nhất không có bất cứ rung động gì.

Nghiêm Văn quay đầu lại liếc mắt nhìn, thời khắc này, hần rớt cục có chút hiểu tên này kêu Thường Sóc cảnh sát tại sao vừa nảy một thân một mình đối mặt ba người cụ Lô, vẫn còn đang trên khí thế không rơi xuống thế yếu nguyên nhân.

Cặp mắt kia, có lẽ, xem qua ngày tận thế!

Không biết làm sao, trong lòng Nghiêm Văn xuất hiện cái ý niệm này.

"Đi ra." Tiền Thương Nhất lặp lại một câu.

Nghiêm Văn chắc một tiếng, vẫn là đi ra.

"Các người đi, đem các nàng mang ra đến." Tiền Thương Nhất sai khiến bên cạnh năm tên phái nữ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 250: Tiếng cười

Nghiêm Văn thuộc về tốt hơn nói chuyện một loại, chẳng qua cho dù như vậy, cũng không thể chứng minh hần sẽ không nổi giận, rõ ràng Tả Oánh đã chọc giận hần, vì lẽ đó vẫn để cho hần đi ra trước tiên ra đến tốt hơn, bằng không, Tả Oánh có thể có thể chết ở chỗ này cũng khó nói. Nói đi nói lại, Tả Oánh thật sự còn sống sót sao?

Tiền Thương Nhất ở trong lòng nghĩ, tối hôm qua quý nít theo Tả Oánh nửa thân dưới nơi bỏ ra ngoài cảnh tượng còn rõ ràng trước mắt.

Cũng chính vì như thế, Tiền Thương Nhất mới sẽ có bảo vệ Tả Oánh không chết ý nghĩ.

Người phụ nữ này khá đặc biệt, có lẽ từ trên người hần có thể được càng nhiều tin tức, đương nhiên, điều này cũng mang ý nghĩa nhiều nguy hiểm hơn.

Nhưng là đối với diễn viên địa ngục tới nói, nguy hiểm xưa nay liền là không thể tránh khỏi sự việc, một mực tránh né căn bản không có thể chân chính thay đổi chính mình tình cảnh, có lẽ còn có thể càng ngày càng nghiêm trọng.

Sau khi đi ra khỏi phòng, Nghiêm Văn im lặng không lên tiếng, hần nhìn Tiền Thương Nhất, ánh mắt vô cùng nghiêm túc, "Ta có chút hối hận cùng người cùng một chỗ đi xuống." Sau khi nói xong, hần sờ sờ chính mình tai phải, một trận nhói nhói.

Vết thương không lớn, nhưng là đối với hần sẽ đối với dung mạo tạo thành nhất định ảnh hưởng, đơn giản tới nói liền là hủy dung mạo.

"Ta ngược lại thật ra rất tò mò nàng tại sao liền cần một mình người." Tiền Thương Nhất cũng không có nhượng bộ, giọng điệu vẫn như cũ không có chút rung động nào.

Hần hỏi sự việc, chính là Nghiêm Văn vẫn ở lảng tránh vấn đề.

"Người điên mà thôi, cái nào có lý do gì." Nghiêm Văn lắc lắc đầu, không dự định tiếp tục tranh luận.

Chuyện vừa rồi, coi như là chính mình xúi quẩy tốt rồi, chẳng qua, nếu như có cơ hội. . . Cũng không ngại đưa người phụ nữ này một bài học, tuy nói có chút bất nạt người ý, chẳng qua, xúc phạm ta Nghiêm Văn người, xưa nay đều không có kết quả tốt!

Nghiêm Văn nghĩ thầm

Hần chớp mắt nhìn, phát hiện đi theo bên người Tiền Thương Nhất nữ giới có ba người chính xác nhìn mình, tuy rằng trong ánh mắt tràn ngập sợ sệt, nhưng cũng có đánh giá ý.

Vừa nảy Tiền Thương Nhất nói nhường những người này xuất hiện cảnh giác.

"Chúng ta nhất tốt lập tức rời đi nơi này, các người đi vào đưa các nàng đỡ đi ra." Tiền Thương Nhất lại nói một lần.

Tuy rằng những cô gái này vô cùng không muốn, bởi vì các nàng cũng dinh dưỡng không đầy đủ, cả người chịu đến thương tích có lẽ không đuổi kịp bên

trong gian phòng hai người, tuy nhiên vô cùng nghiêm trọng.

Trong lòng các nàng có một nghi vấn, tại sao người đàn ông này không đi vào.

Chẳng qua lâu dài tới nay giam cầm cùng ngược đãi cuộc sống, đã làm cho các nàng suy nghĩ từ từ bỏ đi chống lại ý nghĩ, nếu như người này thật có thể trợ giúp mấy người đó chạy đi, cho dù lại mệt mỏi một chút lại có quan hệ gì đâu?

Cùng Nghiêm Văn không giống, những người này tiến vào trong phòng cũng không có gây nên Tà Oánh cảnh giác, giống như Tà Oánh không có bất kỳ cảnh giác. Một người khác bị đánh ngất xỉu nữ giới liền không cần phải nói, thân thể nhẹ nhàng cực kì, ba tên phái nữ đồng thời nâng, cũng không đến nỗi sẽ xảy ra nhấc không lên tình huống.

Đạp lên thang lầu, trở lại bắt đầu gian phòng.

Tanh tưởi tiêu tan rất nhiều sau đó, Tiễn Thương Nhất hít sâu hai cái, tiếp theo, hắn ở đây thả có thật nhiều rác rưởi gian phòng tìm tới một cái gậy sắt, gậy trên có chút rỉ sét.

"Cảnh sát Thường Sóc, ngươi đây là?" Nghiêm Văn có chút không hiểu.

"Không cần để ý, chỉ là phòng thân mà thôi, vừa nãy ta thả cái kia hai người thiếu niên, ta nghĩ, lấy ý nghĩ của bọn họ, khẳng định là mật báo đi. Nếu như chúng ta vận may không tốt, cánh cửa sắt này mở ra sau đó, có lẽ bên ngoài đứng bốn mươi, năm mươi cái nhà Tà người, đương nhiên, cũng có thể không có bất kỳ ai, dù sao dựa theo người lời giải thích, nhà Tà hiện tại đang đứng ở nội loạn trong đó, căn bản không có tâm tình quan tâm những chuyện này." Tiễn Thương Nhất sau khi nói xong đi tới trước cửa.

Rút ra mở chốt sau đó, hắn chuyển động lấy tay đem cửa sắt mở ra.

Cửa mở ra trong nháy mắt, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình chịu mấy chục đạo ánh mắt nhìn chăm chú.

Ngoài cửa, nhà Tà người đã đợi một quãng thời gian.

"Hắn đi ra!"

Này một thanh âm sau khi xuất hiện, ngoài cửa mọi ánh mắt đều tập trung ở trên người Tiễn Thương Nhất.

Tiễn Thương Nhất qua loa nhìn một chút, nhân số có lẽ ở khoảng bốn mươi người, mỗi người trên tay đều cầm vũ khí, những vũ khí này bên trong vừa có thứ sắc bén, tỷ như đao cùng dao găm, cũng có thứ cùn, búa sắt vân... vân, còn có một chút người thì lại cầm lớn nĩa cùng cái cuốc, nói chung, đủ loại vũ khí đều có.

"Nhiều người như vậy. . . Có chuyện gì không?" Tiễn Thương Nhất mở miệng.

Hắn hỏi xong sau, Tà Trấn từ trong đám người đứng dậy, hắn chỉ vào Tiễn Thương Nhất nói, "Liên là hắn, ta nói rồi không cho hắn đi vào, hắn còn vọt vào."

"Ngươi là ai?" Một người trung niên đứng dậy, thân thể rất cường tráng.

Người này tên là Tà Tân, ở tranh giành Tà Sơn vị trí trong ba người, thực lực mạnh nhất, cũng có quyền lên tiếng nhất.

"Hắn là thôn Phô Sa đồn công an cảnh sát, kêu Thường Sóc." Nghiêm Văn cũng đi ra.

Hắn xuất hiện sau đó, vây quanh ở người ở cửa đều hơi kinh ngạc, tiếp theo, một chút nhỏ nhỏ linh tinh âm thanh từ trong đám người truyền đến, không tới mấy giây, âm thanh càng lúc càng lớn.

"Lẽ nào là nhà Nghiêm đem chúng ta bán?"

"Có khả năng này, nhà Nghiêm gia chủ Nghiêm Tuyên bản thân liền là cái cáo già, cùng thủ lĩnh Tà Sơn vẫn gây khó dễ, hiện tại thủ lĩnh Tà Sơn chết rồi, hắn nhân cơ hội bán chúng ta một đám, một mặt suy yếu thực lực của chúng ta, một mặt cũng có thể tranh thủ mới tới cảnh sát thiện cảm."

"Ta nghe nói cảnh sát này rất lợi hại, tối hôm qua Bành Duy con rắn độc kia phái người buổi tối qua dạy dỗ hắn một trận, không nghĩ tới dạy dỗ bất thành ngược lại chịu dạy dỗ một trận, hơn nữa nghe nói tổng cộng phái tám người, có bảy người sáng sớm hôm nay đều chết rồi, còn có một cái số may không chết."

"Ta cũng nghe nói, giống như hôm nay Bành Duy còn tìm này cảnh sát phiền phức, chẳng qua không những không có chiếm được tiện nghi, còn giống như chịu hấn đập một chân, ta lớn như vậy còn chưa từng thấy như thế cuồng người!"

"Cụ Lô đâu? Cụ Lô nói thế nào? Lẽ nào liền bỏ mặc hắn?"

"Không biết, có đồn đại nói cụ Lô đứng ở cảnh sát bên này, thực sự là kỳ quái, ta cũng không hiểu lắm!"

Các loại câu chuyện đan xen cùng nhau, ở người nhà họ Tà xem ánh mắt Tiễn Thương Nhất sinh ra biến hóa, do xem thường đã biến thành thận trọng.

"Đều cảm miệng cho cha mày!" Tả Tân nổi giận gầm lên một tiếng.

"Người là ai?" Yên tĩnh lại sau đó, Tiền Thương Nhất mở miệng lần nữa, lần này, vấn đề của hắn cái nhằm vào một người.

"Cha mày đi không đổi tên ngồi không đổi họ, Tả Tân." Trên mặt Tả Tân biểu hiện dào dạt đắc ý, lúc nói chuyện còn dùng tay phải ngón tay cái chỉ chính mình.

"Tốt lắm, ta hiện tại nói cho ngươi, ngươi bởi vì lừa bán phụ nữ trẻ em tội chịu bắt." Tiền Thương Nhất lấy ra chính mình cảnh sát chứng, đưa đối phương liếc mắt nhìn sau, hắn lại thả lại túi áo.

"Ê!" Nghiêm Văn đầy mặt khó mà tin nổi.

Nghe được lời nói Tiền Thương Nhất, hết thảy người nhà họ Tả đều lặng im, bọn họ nhìn lẫn nhau một chút, tiếp lấy ra cuồng dã tiếng cười, này tiếng gầm từng trận, như gợn sóng, liên tục không dứt. Mấy người bởi vì cười đến quá mức khuếch trương, thậm chí nằm ở trên mặt đất, bọn họ ném xuống vũ khí trong tay, hai tay ôm bụng, khom người, cố gắng khắc chế chính mình không cười.

Chẳng qua mỗi khi bọn họ nghĩ đến Tiền Thương Nhất mới vừa nói, nguyên bản đã biến mất ý cười lần thứ hai hiện lên.

Tiền Thương Nhất cứ vậy đi lẳng lặng mà nhìn tất cả những thứ này.

Cái gì gọi là coi trời bằng vung? Cái này kêu là coi trời bằng vung.

Hắn ở trong lòng tự nói.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Đụng một cái lập tức phát

"Người nói đùa à?" Nghiêm Văn đột nhiên phát hiện mình theo không kịp bên người cảnh sát suy nghĩ.

Coi như là lại dẫn cảnh sát cũng sẽ không như vậy làm, hoặc là hắn đại đột không thể cứu chữa, hoặc là là có chỗ xoay xở. Thường Sóc là người trước vẫn là người sau? Hắn kết quả là vẫn có chỗ xoay xở?

Trong lòng Nghiêm Văn ở tính toán.

Vừa nãy nhà Tả thảo luận ta cũng nghe được, bởi vì vẫn đứng ở bên người Thường Sóc, vì lẽ đó ta cũng bị dính nhau. Nếu như là ở bình thường, ta đương nhiên không sợ, bọn họ bị vương bởi nhà Nghiêm mặt mũi, không khả năng ra tay với ta, nhưng là hiện tại, Tả Sơn đã chết rồi, cái này kêu Tả Tân người đầu óc cũng không quá dễ sử dụng, sợ đến thời điểm đánh lên, ta cũng sẽ chịu lan đến.

Nghĩ tới đây, Nghiêm Văn nhìn phía sau, hình như dự định trở lại chòng chát rác rưởi trong phòng đi.

"Ta như là đang nói đùa sao?" Tiền Thương Nhất hỏi ngược lại.

"Nhưng là, ngươi chỉ có một người, mặt sau còn có nhiều như vậy con ghê, ngươi còn có thể mang theo mấy người đó xông ra đi không được?" Nghiêm Văn chỉ chỉ phía sau.

"Ta có giúp đỡ." Tiền Thương Nhất nhìn Nghiêm Văn một chút.

"Ai?" Nghiêm Văn đầy mặt nghi ngờ.

"Các người nhà Nghiêm nhất định sẽ đến, cho tới nhà Lô, có lẽ có một nửa khả năng tính, chẳng qua đã đủ rồi." Tiền Thương Nhất quay đầu nhìn đã chậm rãi từ trong tiếng cười khôi phục như cũ người nhà họ Tả.

"Làm sao có khả năng?" Giọng điệu Nghiêm Văn vô cùng kinh ngạc.

"Có cái gì không khả năng?" Tiền Thương Nhất khẽ cười một tiếng, "Các người nhà Nghiêm không phải vẫn muốn tẩy trắng sao?"

"Ta. . ." Nghiêm Văn vô cùng giật mình, trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên tiếp không lên lời nói.

"Đối với người mà nói, chuyện như vậy không phải quá bình thường sao? Thân là Nghiêm Tuyên người nói nghiệp, người nên hiểu lắm hán mới đúng, chẳng lẽ nói, hán xưa nay không cùng người đã nói?" Âm thanh Tiễn Thương Nhất không lớn, vừa vắn truyền vào Nghiêm Văn trong tai.

Nghe được lời nói Tiễn Thương Nhất, Nghiêm Văn lập tức trở về nhớ tới Nghiêm Tuyên các loại động tác.

Cụ Nghiêm luôn luôn tự cao tự đại, nhưng nhiều lần cùng trước mặt cảnh sát tiếp xúc, hơn nữa mỗi lần đều là lời hay khuyên bảo, ngược lại là Thường Sóc đều là mặt lạnh, đối với cụ Nghiêm không có bất kỳ thiện cảm, nhưng là cho dù là như vậy, cụ Nghiêm cũng chưa từng nói qua Thường Sóc một câu nói xấu, cho dù là ở trước mặt ta.

Ta vẫn ở tại bên người cụ Nghiêm, biết tính cách của hán, tuy rằng mở miệng đều là khen người, nhưng cũng nhất định phải là hán cảm thấy hứng thú sự việc, hán mới sẽ như vậy đi làm, lẽ nào thật sự như Thường Sóc từng nói, cụ Nghiêm dự định tẩy trắng?

A, nào có đơn giản như vậy, đã từng làm rồi sự việc lại không phải quần áo, ném xuống sau đó đổi một cái là được, không khả năng, nhất định là Thường Sóc ở gạt ta.

Nghĩ đến đây, Nghiêm Văn hỗn loạn tâm tư rốt cục bình tĩnh lại.

"Cảnh sát Thường Sóc, loại này cười nhạo cũng không buồn cười." Trên mặt Nghiêm Văn lộ ra lúng túng về mặt.

Tiến Thương Nhất nhún vai một cái, một bộ tùy người đáng vẻ.

"Thường Sóc, nếu như người hiện tại quý xuống xin tha, ta còn có thể tha cho người một cái mạng, nếu không thì, thì đừng trách ta không khách sáo." Tà Tần đi về phía trước hai bước.

Hai người đứng ở cửa, hơn bốn mươi người đứng ở ngoài cửa.

Một bên là mục đích cùng ý nghĩ hoàn toàn khác nhau hai người, một bên khác nhưng là kiêu căng ngạo mạn, đối với hết thảy đều vẫn còn không biết chuyện đoàn thể.

Ánh mặt trời từ từ lên cao đến đỉnh đầu, nhiệt độ cũng từ từ lên cao.

Trong không khí dường như tràn ngập cháy thuốc khói thuốc súng vị, chỉ cần hai bên va chạm ra bất kỳ cái gì tia lửa, đều đem sẽ khiến cho nổ tung.

"Làm sao cái không khách sáo phương pháp?" Tiễn Thương Nhất méo xệch đầu, giống như nghe không hiểu đáng vẻ.

"Nếu người không biết điều, vậy ta liền để người biết này không khách sáo phương pháp là cái gì, đưa cha mày tiến lên!" Tà Tần vung tay lên, bên cạnh hán năm người liền xông lên trên.

Đối với năm người này tới nói, nếu như là cùng còn lại ba trong nhà bất kỳ một nhà đánh, bọn họ đều không nhất định sẽ tích cực như vậy, nhưng là hiện tại là lấy nhiều khi ít, năm người đánh một người, nhiều nhất lại thêm Nghiêm Văn, cũng chính là hai người, hưởng chỉ một cái trong đó người vẫn không có vũ khí.

Chuyện này với bọn họ tới nói, là có thể ở thủ lĩnh kế tiếp trước mặt biểu hiện cơ hội.

Nếu như Tà Tần hài lòng, như vậy bọn họ sau này cuộc sống cũng đem càng tốt hơn, thậm chí có có thể trở thành đời tiếp theo người nói nghiệp.

Sau đó, xem thường cùng ngạo mạn mang đến kết quả thường thường vô cùng nghiêm trọng, thậm chí có thể trí mạng.

Nghiêm Văn xem thấy đối phương một bộ không sợ trời không sợ đất tư thế, liền vội vàng xoay người chạy vào phòng.

Ta chỉ là giúp Thường Sóc mang dẫn đường mà thôi, căn bản không cần thiết tham dự đến những chuyện này trong đó đến, dù thế nào thắng vẫn thua đối với ta đều không có lợi, ta chỉ cần làm một người đứng xem là tốt rồi.

Đây chính là trong lòng Nghiêm Văn ý nghĩ.

Hán trở về phòng sau đó, trước mắt là bảy tên đã từng chịu đủ hành hạ phái nữ, những người này hán gặp qua rất nhiều, lần thứ nhất thấy thời điểm trong lòng còn xuất hiện một chút thương hại cảm giác, nhưng là nhìn nhiều lần rồi, cũng là thói quen.

Ngược lại. . . Bị thương không phải là mình.

Này bảy tên phái nữ trong, ngoại trừ Tà Oánh vẫn cứ hai mắt vô thần giống như mất đi ý thức như thế, còn lại sáu người trong ánh mắt tất cả có mang sợ hãi thật sâu, có lẽ mấy người đó nghe đến bên ngoài có âm thanh quen thuộc, có lẽ là mấy người đó cảm thấy được chính mình tình cảnh, nói chung, mấy người đó vô lực thay đổi hết thảy trước mắt.

Loại này hoảng sợ chịu mấy người đó tạm thời áp chế lại, một khi nổ ra đến, có lẽ, mấy người đó ngay lập tức sẽ chạy xuống thang lầu, trở lại giam giữ

gian phòng mình, sau đó đứng làm chuyện gì cũng chưa từng xảy ra.

Tuy rằng như vậy vẫn như cũ thoát khỏi không được chịu đánh chịu hành hạ vận mệnh, thế nhưng là có thể cho các nàng một chút tâm lý an ủi.

Kéo dài hơi tàn cũng chỉ đến như thế.

Bao quát Tả Oánh ở bên trong, này bảy tên phái nữ đều là lúc tuổi còn trẻ chịu lừa bán đến thôn Phò Sa nữ sinh, trong đó có ba người hiện tại đã tìm tới người mua, chỉ cần nhận được tiền kiểu sau đó, ba người này sẽ làm đồ vật chịu buôn bán bán đi. Còn lại mấy người, có chút đã bán qua, chỉ là lại bị lui trở về.

Lý do là bởi vì không thể sinh đẻ.

Hoặc là nói, là không thể sinh ra bé trai.

. . .

Tiền Thương Nhất một mình đứng ở cửa, như một mặt bức tường, một mặt có thể ngăn cản bão táp bức tường.

Y theo tính cách Thường Sóc đến phân tích, hẳn tuân theo niềm tin là kết quả chính nghĩa.

Cái gọi là kết quả chính nghĩa, ở pháp luật trong lĩnh vực gọi là thực thể chính nghĩa, kiên trì lý niệm là kết quả so sánh quá trình càng quan trọng, nếu như có thể thực hiện cuối cùng chính nghĩa, đồng thời thực hiện chính nghĩa mảnh khoẻ sẽ không tạo thành cái khác không phải chính nghĩa, như vậy có thể dùng bất cứ thủ đoạn tối tệ nào đi thực hiện chính nghĩa.

"Kết quả. . . Xa so sánh quá trình trọng yếu. . ." Tiền Thương Nhất nhẹ giọng nói một câu.

Câu nói này, chỉ có một mình hắn có thể nghe được.

Đối mặt cầm trong tay hung khí năm người, Tiền Thương Nhất không có mạnh mẽ chống đỡ, hắn lùi về sau một bước, ở đối phương chém trúng chính mình trước, đem sắt cửa đóng lại, đồ sắt chạm vào nhau, thanh âm chói tai truyền đến.

Làm đối phương chém xong sau đó, Tiền Thương Nhất không có chút gì do dự, đem cửa sắt mở ra.

Lúc này, chính là đối phương kiệt lực mà không cách nào đứng lúc làm ra phản ứng thời điểm.

Trong tay gậy sắt trực tiếp đâm ở cách mình gần nhất người trên mặt, hắn ra tay vô cùng nặng, chịu gậy sắt đánh trúng người "A" kêu thảm một tiếng, lập tức ném mặt trong tay đao nhỏ, hai tay che mũi.

Xuyên thấu qua ngón tay khe hở có thể thấy được, người này mũi đã sai lệch, chịu sóng sờ sờ đánh lệch.

Máu tươi đang từ lỗ mũi chảy ra, chảy qua trên môi, nhỏ ở trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: Cửa sắt

Năm người trong, có một người đã mất đi sức chiến đấu, còn sót lại bốn cái, không thể cho bọn họ phản ứng lại thời gian. Nếu như lại có mới người gia nhập vào, ta có thể sẽ lọt vào đánh luân phiên không có lợi trong đó.

Bởi vậy, nhất định phải chủ động ra quân.

Tiền Thương Nhất lập tức liền tìm tới chính mình mục tiêu kế tiếp.

Còn lại bốn người, toàn bộ cầm trong tay thứ sắc bén, chẳng qua nhưng có một chút phân biệt, đó chính là bọn họ vũ khí có dài có ngắn, dài chính là đòn cùi dao bồ cùi, mà ngắn nhưng là bình thường dao gọt hoa quả dài ngắn.

Hắn nhìn chằm chằm mục tiêu là cách mình gần nhất hai người trong đó cầm trong tay đao dài cái kia một cái.

Đối phương múa đao bỏ về phía Tiễn Thương Nhất, trong tay sức lực đầy đủ, rõ ràng muốn một đao giải quyết cuộc chiến đấu này, chỉ là, hấn này một đao nhưng chém hụt.

Bất kể là phản ứng mức độ vẫn là thân thể phối hợp năng lực, Tiễn Thương Nhất đều xa xa mạnh hơn so với người này. Tránh thoát này một đao sau, trong tay Tiễn Thương Nhất gây sát trở tay đánh vào đối phương trên cổ tay, đối phương bị đau, đao dài trong tay rơi trên mặt đất, ra xoảng âm thanh.

Giữa lúc Tiễn Thương Nhất dự định tiếp tục đuổi đánh thời điểm, đối phương bên cạnh cầm trong tay đao nhỏ nam giới xông về phía trước, tại bầu trời vung vẩy một đao, một mặt là dự định bức lui Tiễn Thương Nhất, mặt khác cũng là dự định thử vận may, nếu như Tiễn Thương Nhất lòng tham, như vậy hấn này một đao liền có thể cắt ra mặt Tiễn Thương Nhất, có lẽ còn có thể là vết thương sâu tới xương.

Ở lấy ít địch nhiều tình huống, Tiễn Thương Nhất không khả năng cùng đối phương tiến hành thay máu, này đối với hấn mà nói căn bản không có lời.

Vì lẽ đó hấn không có tiếp tục tiến công, mà là lui về sau nữa một bước.

Bước đi này, nhất định phải rút lui khỏi!

Nhưng là này lui lại, càng nhiều địa phương liền chịu nhường ra, nói cách khác, nguyên vốn có thể một người trông coi một cánh cửa, hiện tại Tiễn Thương Nhất đã rời xa cánh cửa này, căn bản là không có cách lại lợi dụng địa thế tới làm ra lấy ít thắng nhiều phòng thủ.

Ở đây tranh thủ từng phút từng giây thời khắc, Tiễn Thương Nhất cũng cảm thấy được chính mình tình cảnh.

Một khi nhường ra này một người thiết lập, hấn có thể kéo dài thời gian biện pháp thì càng thiếu.

Trong tay gây sát trực tiếp chịu ném ra ngoài, trực tiếp nện ở ót của đối phương lên, sau đó văng ra.

Nhà Tà sức chiến đấu lần thứ hai giảm bớt một người, hiện tại còn sót lại ba người, một người trong đó trong tay đã mất đi vũ khí, chẳng qua chỉ cần đưa hấn một vài giây, hấn liền có thể lần thứ hai từ trên mặt đất nhật lên đến. Nhưng là, Tiễn Thương Nhất cũng không có đưa đối phương này trong lúc nhất thời, không có vũ khí người này cũng chính là khoảng cách Tiễn Thương Nhất gần nhất một người.

Đơn giản là bất nạt tốt sợ ác không phải sao?

Tiến Thương Nhất ở trong lòng nói một câu.

Đồng thời móc ra chính mình mang theo bên người dao gọt hoa quả, đây là hấn vì phòng ngừa lần thứ hai bị vây công mà vẫn mang theo bên người vũ khí, tuy rằng giống nhau lực sát thương, nhưng là ở một chút thời điểm mấu chốt, so với tay không cần dùng nhiều lắm.

Theo phải cho tới ngồi xuống, một cái vết máu xuất hiện ở trên người đối phương.

Xem ra rất đáng sợ, nhưng là chân chính tạo thành thương tổn nhưng không sâu, chẳng qua, này chính là Tiễn Thương Nhất cần thiết hiệu quả, hấn cần chính là muốn lực uy hiếp.

Hấn này một chiêu dọa dẫm rất nhiều người, càng quan trọng chính là dọa dẫm cách mình gần nhất hai người.

Ở đối phương phản ứng lại trước, Tiễn Thương Nhất đem dao gọt hoa quả đổi đến tay trái, tiếp lấy nửa ngồi chồm hổm xuống, đem trên mặt đất đao dài đưa cầm ở trên tay. Trong quá trình này, đầu hấn từ đầu đến cuối không có thấp.

"Còn đứng ngây ra đó làm gì?" Tà Tần tức giận.

Tiếng nói của hấn tỉnh lại cầm trong tay hai thanh đao ngắn người nhà họ Tà, hai người này bởi vì vũ khí độ dài không đủ nguyên nhân, vì lẽ đó cũng không có xung phong ở phía trước nhất.

"Một người đều đối phó không được? Lẽ nào các ngươi không ăn cơm hay sao? Cha mày hận nhất liền là nuôi rác rưởi, cái này kêu Thường Sóc có thể ném đồ vật, các ngươi liền không thể ném đồ vật? Các ngươi một người ném đồ vật, một người khác xông lên ôm lấy hấn, chẳng lẽ còn sẽ biến thành như vậy? Thật đệt mỵ, còn không bằng đi ăn cứt!" Cô Tà Tần đều biến hóa đỏ.

Làm người đứng xem, hấn nhìn ra vô cùng rõ ràng, chỉ là làm người lãnh đạo, hấn nhưng xem nhẹ một chút.

Chính mình kết quả có đáng giá hay không thuộc hạ vì chính mình bán mạng?

Theo hấn người trong đó, có một phần là đứng đưa đoàn người, những người này chỉ có muốn duy trì chính mình nguyên bản cuộc sống, không hề là thật sự dự định liều mạng, bọn họ việc làm, như nhau liền là hỗ trợ gom góp một người số, phát cờ hò reo. Chân chính đánh nhau thời điểm, bọn họ căn bản không muốn lên, cũng căn bản sẽ không lên.

Chịu thủ lĩnh của mình mắng sau đó, hai người này tuy rằng buồn bực, có thể năm người lấy nhiều khi ít, trái lại chịu một người giải quyết ba người, tình huống như thế cho dù giải thích thế nào đi nữa cũng có vẻ yếu ớt.

Trong hai người một người nghe thủ lĩnh mình, cầm trong tay đao nhỏ ném tới.

Chỉ là vừa nãy lời nói Tà Tân Tiễn Thương Nhất cũng nghe được, ở đối phương làm ra một nhóm này vì đó trước, Tiễn Thương Nhất cũng đã làm ra trước phản ứng, hần lần thứ hai đóng cửa lại.

Vừa nãy hai bên tranh giành đồ vật cũng đơn giản là cửa sắt quyền không chế.

Sắt cửa đóng lại một nửa, đao nhỏ đâm vào ở trên cửa âm thanh liên truyền vào trong tai Tiễn Thương Nhất.

Đao nhỏ xuống ở trên mặt đất, chịu cửa đẩy ra, cửa sắt cuối cùng đóng lại.

Không do dự, Tiễn Thương Nhất trực tiếp xuyên vào chốt, đem cửa khoá trái.

Trong lúc nhất thời, bên trong phòng ngoài phòng trở thành hai cái thế giới.

"Các ngươi sợ sệt sao?" Tiễn Thương Nhất hỏi người phía sau.

Hần vừa vận nói xong, ngoài cửa liên truyền đến oanh một tiếng, đây là cửa chịu va đập âm thanh, có người đang dùng chân đạp.

Chẳng qua, Tiễn Thương Nhất nhưng không có tìm đồ vật chặn cửa, mà là hít sâu hai cái, tiếp lấy mở cửa ra.

Hần vừa vận mở ra, một người liền vội vã chạy vào, người này vốn định lần thứ hai nặng nề đạp một chân, nhưng là không nghĩ tới cửa đột nhiên mở ra, ngay sau đó hắn mau mau giảm, kết quả là đã biến thành tình huống như thế.

Tiến Thương Nhất cũng không có khách sáo, trực tiếp một chân đạp ở trên mặt, đem người này đạp đi ra ngoài.

"Nếu không ngại, tự mình đến đây đi?" Tiễn Thương Nhất nhìn Tà Tân, giọng điệu châm biếm không cần nói cũng biết.

Tà Tân lườm Tiễn Thương Nhất một chút, không nói gì.

"Ta nghe Nghiêm Tuyên nói ngươi là quỷ nhất gan, chẳng trách hắn còn gọi ta không cần lo lắng ngươi ấy nhỉ." Sau khi nói xong, Tiễn Thương Nhất còn cố ý lộ ra một cái mỉm cười.

"Làm sao có khả năng? Cụ Nghiêm hắn. . ." Nghe được lời nói Tiễn Thương Nhất, phản ứng lớn nhất trái lại là Nghiêm Văn.

Chỉ là hắn vừa vận nói ra khỏi miệng, lập tức liền cảm thấy được Tiễn Thương Nhất muốn làm gì.

Hắn dự định bắt giặc phải bắt vua trước. Bây giờ là tối hôm qua tình huống lần thứ hai tái diễn, chỉ là lần này không phải Thường Sóc chủ động ra quân, mà là dùng ngôn ngữ làm tức giận Tà Tân, làm cho đối phương tiến vào hắn cái bẫy. Dù thế nào đi nữa, đồng thời đối mặt một người, dù sao cũng hơn đồng thời đối mặt bốn mươi người tốt hơn quá nhiều. Nếu như ta là Tà Tân, nhất định sẽ từ chối, đối phương làm tức giận ta thì lại làm sao, chỉ cần chiếm cứ nhân số ưu thế, căn bản không cần tự mình ra tay, tiêu hao cũng có thể dây dưa đến chết đối diện.

Nghiêm Văn nghĩ thầm, trong lòng không tự chủ đem chính mình đặt tại Tiễn Thương Nhất phía đối lập.

"Hừ, ngươi không phải là muốn gạt ta qua sao? Tối hôm qua tên Bành Lễ đó cũng chính là chịu như ngươi vậy dọa đến a? Tốt lắm, ta cho ngươi biết, ta ở giữa sự khích tướng của ngươi phương pháp, ta sẽ tới một đao đem đầu ngươi chặt bỏ đến, sau đó ném ở trên đường này chó hoang!" Tà Tân nói xong đưa tay phải ra, "Đem ta đao đem ra!"

"Ừ?" Tiễn Thương Nhất nhú mày.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 253: Đặt vững địa vị

Tà Tân vũ khí là một cái lưng dày đao chém, thân đao sáng lên, rõ ràng được bảo dưỡng tốt vô cùng.

Loại này đao chém ngoại trừ lưỡi đao rất sắc bén ở ngoài, bản thân trọng lượng cũng là một điểm vô cùng quan trọng, vung vẩy động năng có thể dễ dàng trên cơ thể người trên mình xé ra một vết thương. Nếu như cái cổ thật sự chịu hoàn toàn chém trúng, như vậy Tà Tân nói đem đầu chặt bỏ đến liền

cũng không phải nói quá, bởi vì lợi dụng trong tay này món vũ khí, hẳn hoàn toàn có thể làm được.

"Đi ra đi!" Tà Tân đem đao chém vác lên vai, đối với hắn mà nói, cây đao này trọng lượng cũng hơi quá rồi.

"Nếu ngươi biết ta là phép khích tướng, vậy ta càng không thể đi ra ngoài." Tiễn Thương Nhất không nhúc nhích.

"Ngươi này đồ chó, dám đùa cha mày!" Tà Tân tay phải chỉ vào mũi Tiễn Thương Nhất mắng.

"Nơi này." Tiễn Thương Nhất chỉ chỉ cổ của mình, khiêu khích ý hàm xúc không cần nói cũng biết.

Tà Tân cảm thấy được chính mình hiện tại tình hình, hẳn chỉ có thể lên, hiện tại hẳn hết thấy thuộc hạ đều ở nhìn hắn, nếu như hắn thừa nhận là sợ, như vậy hẳn đem cũng lại không ngóc đầu lên được, đây chính là trên đường quy củ.

Tất cả những thứ này, Nghiêm Văn đều nhìn ở trong mắt, trong lòng hắn xuất hiện rất nhiều thắc mắc.

Thường Sóc, thật sự như thế có tự tin sao? Tại sao hắn không một chút nào sợ? Hắn rốt cuộc là sao dạng người này?

Những vấn đề này, không có bất kỳ người nào có thể trả lời hắn.

Tà Tân hét lớn một tiếng, vọt tới, hai tay giơ lên cao phía sau lưng đao chém, theo cho tới dưới hướng về Tiễn Thương Nhất chém tới.

Mọi ánh mắt đều tập trung ở trên người hai người, dù thế nào bọn họ có nguyện ý hay không thừa nhận, hiện tại Tiễn Thương Nhất đóng vai Thường Sóc đã cùng bốn nhà chủ nhà đứng ở đồng nhất độ cao, cùng bọn họ đứng ngang hàng.

Ngay ở tất cả mọi người đều cho rằng Tiễn Thương Nhất sẽ lợi dụng cửa sắt ngăn cản này một đao thời điểm, hắn nhưng về phía trước vọt tới.

Điểm này, cho dù Tà Tân cũng không ngờ rằng, nhưng mà trên mặt hắn vẻ mặt nhưng cho thấy hắn cũng không lo lắng, động tác trong tay cũng chỉ là thoáng điều chỉnh lại phương hướng, vốn định đem Tiễn Thương Nhất chém thành hai nửa một đao, đã biến thành chặn Tiễn Thương Nhất con đường một đao.

Tiến Thương Nhất hít sâu một hơi, sắc mặt chăm chú.

Cái cảm giác này, hăng hái sôi nổi sôi trào cảm giác, rất lâu đều không có linh hội qua. Lần trước là lúc nào? Nhớ tới là lúc còn rất nhỏ đi, có thể đều còn chưa lên tiểu học? Khi đó, chính mình đi một mình ở trên đường, nhưng không hiểu ra sao chịu lân cận cái gọi là đứa nhỏ Vương vậy nhót, lấy nhiều khi ít? Kết quả là làm sao ấy nhỉ. . . Nhớ lại rồi, bệnh viện, màu trắng gian phòng, tranh cãi, ta là đi. . . Xin lỗi sao?

Ký ức tránh trở lại trong nháy mắt, trong mắt Tiễn Thương Nhất hết thấy đều bắt đầu biến hóa chậm.

Người dẫn đường phần mộ thời gian. Sử dụng skill.

Trái tim mãnh liệt co rút lại, dòng máu lưu động hình như ngưng trệ, không khí như chất lỏng sền sệt, lôi kéo Tiễn Thương Nhất thân thể. Tất cả xung quanh đều đứng im không được, trên mặt Tà Tân đặc chí, trong tay hắn lưng dày đao chém, tất cả nhìn ra rõ ràng ràng.

Chân trái bước ra, trong tay Tiễn Thương Nhất đao nhỏ đâm thẳng đi ra ngoài.

Này một đao, hắn theo bản năng mà nhắm vào cổ Tà Tân, chỉ cần nhẹ nhàng đâm một cái, trước mắt sinh động sinh mệnh liền muốn cùng hắn sau này cuộc đời nói gặp lại, không có loại thứ hai có thể.

Chỉ là, Tiễn Thương Nhất cuối cùng vẫn là lưu lại Tà Tân mạng, tình huống bây giờ cũng không thích hợp giết người, Thường Sóc cùng thôn Phở Sa quan hệ vẫn không có đến đến một bước này, chỉ ít còn cần áp ủ một ngày.

Này một đao, đâm trúng thủ đoạn Tà Tân.

Dòng máu lại bắt đầu lại từ đầu lưu động, tất cả xung quanh đều lần thứ hai bắt đầu chuyển động.

Xung quanh ánh mắt mong chờ đều đã biến thành kinh ngạc, thậm chí có người ra tiếng kinh hô.

Hắn. . . Làm sao có khả năng?

Tà Tân hoàn toàn không ngờ rằng sẽ xuất hiện tình huống như thế, hẳn lúc này chính là lực cũ đã hết lực mới chưa sinh ra thời điểm, thân thể căn bản là không có cách phản ứng lại, cho dù hắn đã biết mình lập tức liền muốn đổi một tình cảnh.

Cổ tay truyền đến đau nhức, lưng dày đao chém cũng rơi trên mặt đất.

Nhưng mà, tất cả những thứ này cũng không có kết thúc, Tiễn Thương Nhất đâm xong sau đó, thu tay lại lại đâm đi ra ngoài, hắn đâm vị trí toàn bộ là cả tay chân, không có chạm tới nội tạng. Bốn, năm dưới đao đi, Tà Tân liền té xuống đất, trên mặt đặc chí cũng xoay đã biến thành kinh hoàng, hắn bây giờ, căn bản không nghĩ tới mặt mũi của mình, nhìn thấy từng bước ép sát cảnh sát, hắn càng lo lắng tính mạng của mình.

"Người. . . Người là cảnh sát, tại sao có thể như vậy?" Âm thanh Tả Tân căng thẳng, giọng điệu hoảng hốt.

Không đợi Tiền Thương Nhất trả lời, cửa lớn đột nhiên xuất hiện một đám người, vì người chính là Nghiêm Tuyên.

"Sinh ra chuyện gì?" Nghiêm Tuyên nhìn quanh một vòng, hỏi.

Tiền Thương Nhất sau khi thấy được, thu hồi trong tay đao nhỏ, sau đó đạp Tả Tân một chân.

"Không có gì." Tiền Thương Nhất cũng không muốn nhiều lời.

Nghiêm Tuyên không tới sớm không tới trễ, vừa vặn vào lúc này xuất hiện, hẳn là vẫn chờ ở bên ngoài, phỏng đoán là muốn chờ ta chịu đánh thời điểm lại lấy cứu người thân phận xuất hiện, một mặt có thể thu được ta thiện cảm, mặt khác cũng có thể tăng cao giá trị của mình.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, cũng không có nói toạc.

Nghiêm Văn nhìn thấy Nghiêm Tuyên sau đó, lập tức liền chạy tới.

"Người xảy ra chuyện gì?" Nghiêm Tuyên mắt thấy, liếc mắt liền thấy thấy Nghiêm Văn trên tai phải vết thương nhỏ.

Nghiêm Văn nháy mắt mấy cái, "Không có chuyện gì, không cần thận trọng vào cái gì."

Nhìn thấy chính mình người nổi nghiệp không có nhiều lời, Nghiêm Tuyên cũng không có hỏi nhiều.

"Đến một người đưa hấn băng bó lại." Tiền Thương Nhất chỉ chỉ nằm ở chính mình bên chân Tả Tân.

Lúc này cái trán Tiền Thương Nhất tràn đầy mồ hôi, vừa nãy một loạt động tác lại thêm sử dụng skill rất lớn tiêu hao hấn thể lực, chỉ có hiện tại Tiền Thương Nhất cùng vừa mới bắt đầu tiến vào làng Vũ Khê Tiền Thương Nhất đã có khác biệt rất lớn.

Tiếp theo, Tiền Thương Nhất bắt đầu hướng về Nghiêm Tuyên đi đến, một bước một cái dấu chân, vô cùng ổn.

Đi tới trước mặt Nghiêm Tuyên, hấn mở miệng hỏi, "Người lúc nào đến?"

"Ta biết tin tức này thời điểm lập tức liền chạy tới, giờ mới đến, Tả Tân cũng thật là, lại đối với người làm chuyện như vậy, lẽ nào Bành Duy dạy dỗ còn chưa đủ sao?" Nghiêm Tuyên lớn tiếng nói.

Nhà Bành cùng nhà Tả hai nhà mỗi cái ra tay một lần, kết quả không có một lần chiếm được tiện nghi, trái lại chính mình còn tổn thương mấy người.

Cho tới bây giờ, Tiền Thương Nhất đã chứng minh thực lực của mình.

Cái này cũng là Nghiêm Văn cũng không có nói ra chính mình bị thương lý do nguyên nhân.

"Nhờ có người đúng lúc chạy tới." Tiền Thương Nhất cười cợt, "Có thể hay không để cho người người giúp một chuyện?"

"Cảnh sát Thường Sóc, câu nói này liền nghiêm trọng, chỉ cần là ta có thể làm được sự việc, nhất định đem hết toàn lực." Nghiêm Tuyên khách sáo nói rằng.

"Nghiêm trọng." Tiền Thương Nhất xoay người đối với bên trong cửa sắt người kêu, "Đi ra đi!"

Hắn một tiếng hô xong, qua năm giây, bên trong gian phòng nữ giới mới bước đi tập tễnh đi ra.

Ánh mặt trời chiếu rọi ở trên mặt các nàng, đã hồi lâu không có chịu đựng mặt trời lẽ rửa tội mấy người đó không kìm lòng được nhắm lại hai mắt của mình, nhìn thấy ánh mặt trời sau, nguyên bản đã chịu chán chường chiếm đoạt lãnh hai mắt xuất hiện một chút ánh sáng hy vọng.

"Ta bên trái nhà phòng dưới đất trong đó phát hiện chịu lừa bán người phụ nữ, mấy người đó bởi vì thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ, thân thể suy yếu, bước đi đều rất gian khổ, vì lẽ đó hi vọng cụ Nghiêm người có thể giúp một chút, đem bọn họ đưa đến thôn Phô Sa đồn công an." Tiền Thương Nhất thay đổi đối với Nghiêm Tuyên xưng hô.

"Nhất định nhất định." Nghiêm Tuyên cũng không có nói toạc.

Hai người ngẫm hiểu ý.

Chương 254: Nửa đường

Thời gian đã đi tới giữa trưa.

Tiền Thương Nhất chính xác đi ở trở lại thôn Phổ Sa đồn công an trên đường, đương nhiên, phía sau hắn còn đi theo bao quát Tả Oánh ở bên trong bảy tên phái nữ, ngoài ra, còn có Nghiêm Tuyên phái đến giúp đỡ thuộc hạ.

Thôn Phổ Sa tin tức lưu truyền đến mức rất nhanh, Thường Sóc ở nhà Tả phòng dưới đất trong tìm tới bảy cô gái tin tức rất nhanh sẽ truyền khắp toàn bộ thôn Phổ Sa, có lẽ là tò mò, có lẽ là có mục đích khác, nói chung, rất nhiều dân làng đều tạm thời bỏ xuống công việc trong tay của mình, đến đây vây xem.

Bên đường từ từ xuất hiện một chút dân làng, bởi vì quanh năm suốt tháng chịu mặt trời chói chang hành hung phơi, vì lẽ đó những thôn dân này màu da đều rất sẫm.

Liếc mắt nhìn qua, Tiền Thương Nhất phát hiện đều là cùng một màu phái nam, chỉ ít hắn không có nhìn thấy một người phái nữ.

"Người nhường bọn họ không nên chen lấn lại đây." Tiền Thương Nhất đối với bên cạnh Nghiêm Văn nói rằng.

Bởi vì yêu cầu Nghiêm Tuyên, vì lẽ đó Nghiêm Văn y nguyên đi theo bên người Tiền Thương Nhất, chỉ là. . . Hắn có ý thức tránh né Tả Oánh, để phòng ngừa chính mình lại mất một miếng thịt. Sở dĩ Nghiêm Tuyên không có theo tới, một mặt là hắn thân phận của mình, mặt khác nhưng là vừa nãy thừa dịp rối loạn xâm chiếm đất ruộng cùng phạm vi thế lực vẫn không có vững chắc xuống, còn cần hắn đi trấn áp cảnh tượng.

Nghiêm Văn đem lời nói Tiền Thương Nhất dặn dò xuống dưới, chỉ là tác dụng nhưng không lớn.

"Không có tác dụng gì, nhiều người như vậy, mọi người đều là ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy trong thôn liền nhau, cứng rắn đuổi cũng không quá thích hợp, ta xem cứ như vậy đi, chỉ cần đem người đưa đến đồn công an là tốt rồi, đến thời điểm các người đem lớn vừa đóng cửa, bọn họ cũng không vào được." Nghiêm Văn nói rồi một ý kiến.

Thôn Phổ Sa đồn công an cửa chính thông thường thuộc về 'Nhà ta cửa chính bình thường mở ra' trạng thái, rất ít đóng, chủ yếu là để cho tiện ra vào.

"Ta lo lắng không phải những thứ này." Tiền Thương Nhất nhẹ giọng nói một câu.

Hắn câu này vừa mới dứt lời, sự việc liền sinh ra biến hóa.

Một cái tuổi chừng ba mươi nông dân đột nhiên từ trong đám người vọt ra, có lẽ là mới từ cày ruộng chạy tới, tên này nông dân trên tay còn có thật nhiều màu vàng đất bùn đất. Hắn xông lại sau đó trực tiếp hướng về phía sau Tiền Thương Nhất chạy đi, ở trong quá trình này, ánh mắt của hắn liên tục nhìn chăm chăm vào một người khỏe mắt phải phía dưới có một viên nước mắt nốt ruồi nữ giới.

Cô gái này nhìn thấy tên này nông dân sau đó, trực tiếp sợ đến không nhúc nhích đường, dưới chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ gối trên mặt đất.

Ánh mắt của mọi người đều tụ tập ở trên người hai người này.

"Người không thể đi, người còn không cho ta sinh ra em bé a!" Tên này nông dân tay đưa tới.

Nữ giới cực lực tránh né, nhưng là thân thể của nàng vô cùng suy yếu.

"Người cút ngay, ta không quen biết người!" Âm thanh nàng khàn giọng.

"Làm sao không quen biết, đều cùng một chỗ ngủ qua, người sao liền không tiếp thu người cơ chứ? Ta đã nói với người, người không thể đi, hoặc là rút lui khỏi tiền hoặc là thay đổi người, không phải vậy ta cùng người gấp!" Nông dân tâm trạng hơi hơi kích động.

"Người tên là gì?" Tiền Thương Nhất ngăn ở giữa hai người.

"Ha, người là ai?" Tên này nông dân dùng bản thủ tay phải chỉ vào Tiền Thương Nhất.

"Cảnh sát." Tiền Thương Nhất gia tăng âm lượng.

"Cảnh sát?" Tên này nông dân trên dưới đánh giá một chút Tiền Thương Nhất, "Vậy thì thế nào? Ta mang vợ mình trở lại cùng người cảnh sát có quan hệ gì, thật là!" Tên này nông dân sau khi nói xong nhìn một chút người chung quanh, "Các bà con hỗ trợ đến phân xử thử, cảnh sát còn quản việc nhà sao? Lúc nào quản rộng như vậy?"

Tên này nông dân hỏi xong, đám người vây xem đều ra "Đứng đấy" trả lời, liên tiếp, hình như chỉ nói một lần còn không cách nào bày tỏ bọn họ ý nghĩ

trong lòng.

Tiền Thương Nhất lạnh mắt nhìn một vòng, hết thấy âm thanh đều biến mất.

Có lẽ những người này không quen biết mặt hắn, nhưng mà tuyệt đối sẽ không không nhìn thấy hắn trên quần áo vết máu.

"Vợ của người tên gọi là gì?" Tiền Thương Nhất mở miệng.

"Ta bắt kẻ nằng tên gọi là gì, chỉ cần có thể cho ta sinh ra em bé là được, bỏ ra ta 3000 đồng tiền, không nghĩ tới mua cái không thể sinh con, thực sự là gặp vận đen tám đời!" Nông dân nói xong còn thở dài.

Theo vẻ mặt hắn để phán đoán, hình như đau lòng chính là chính mình 3000 đồng tiền.

"Vợ của người vì sao lại ở Tả Sơn nhà phòng dưới đất trong?" Tiền Thương Nhất không hề tức giận, mà là dùng thanh âm trầm thấp tiếp tục hỏi thăm.

"Không thể sinh con đương nhiên là trả hàng a, lẽ nào người mua bộ quần áo không thể mặc còn không lui kẻ? Đây không phải một cái lý lẽ sao? Xem người cũng là từng đọc sách người, lẽ nào liên điều này cũng không biết?" Nông dân trên mặt một bộ chuyện đương nhiên đáng vẻ.

"Buôn bán người là trái pháp luật." Tiền Thương Nhất không có lựa chọn tranh luận, bởi vì hắn biết này không có chút ý nghĩa nào.

Hắn sờ đi tiếp tục hỏi, là muốn nhìn một chút trước mặt tư tưởng của người này kết quả có thể vận vẹo đến trình độ nào.

"Làm sao liên trái pháp luật cơ chứ? Tiền ta đều là chính mình kiếm lời, không ăn trộm không cướp, mọi người đều biết, không tin người hỏi một chút ta hàng xóm, liền là bên cạnh Vương Nhị, hắn mỗi ngày theo ta cùng một chỗ, hắn biết tất cả mọi chuyện. Lại nói, trước đây nam còn có thể tam thê tứ thiếp, làm sao hiện tại mua cái vợ liền trái pháp luật? Thực sự là chọc cười!" Nông dân đầu óc phản ứng rất nhanh.

Lời nói của hắn hình như giành được quần chúng vây xem tán thành, chẳng những có lên tiếng ủng hộ, hơn nữa còn có tiếng vỗ tay vang lên.

Loại này như trò hề như nhau chất vấn như thế Tiền Thương Nhất không nhịn được nở nụ cười.

Nghiêm Văn lặng lẽ mà nhìn tất cả những thứ này, hắn không có mở miệng hỗ trợ, cũng không hề ra tay. Bây giờ là Nghiêm Tuyên dặn dò, cho tới bây giờ, Nghiêm Tuyên vẫn cứ không có đối với Thường Sóc hoàn toàn tín nhiệm, càng nói chuẩn xác, xưa nay liền không từng có qua tín nhiệm, hết thấy quan hệ đều là ở hai bên có thực lực cơ sở trên xây dựng lên đến.

"Mặc kệ nằng có phải là vợ của người, hiện tại nằng cũng không thể đi theo người, ta muốn mang nằng trở lại đồn công an, người buổi chiều đến tìm ta đi." Tiền Thương Nhất bỏ lại câu nói này sau, liền để người phía sau tiếp tục hướng phía trước đi.

"Không được, người không thể đi!" Nông dân đuổi tay nắm lấy cánh tay Tiền Thương Nhất.

Tiền Thương Nhất quay đầu, ánh mắt lạnh lẽo, tựa hồ đang làm cuối cùng nhượng bộ.

"Người hiện tại liền muốn đem ta vợ trả lại ta, ta không tin người!" Nông dân một cái tay khác cũng bắt được cánh tay Tiền Thương Nhất.

Ở phía sau Tiền Thương Nhất, ngoại trừ Tả Oánh ở ngoài, còn lại sáu người thân thể cũng bắt đầu run rẩy, làm cho các nằng cảm thấy sợ sệt không riêng là trước mặt nông dân, còn có người vây xem nóng rất ánh mắt.

Nếu như là một người, Tiền Thương Nhất đều có thể lấy một chân đem tên này nông dân đá văng, sau đó dễ dàng chạy về thôn Phổ Sa đồn công an, nhưng mà hiện tại hắn không phải một người, hắn còn cần mang theo bảy tên thân thể suy yếu phái nữ, bảy người này trong đó, còn có một người đã lọt vào điên trạng thái.

Lúc này, một bóng người đánh tới.

Tiền Thương Nhất phản ứng rất nhanh, trốn ra, tiếp theo, hắn phát hiện người này mục tiêu cũng không phải là mình, mà là bắt được cánh tay hắn nông dân.

"A!" Tiếng kêu thảm thiết theo nông dân trong miệng ra.

Tả Oánh một mực cắn vào nông dân tai trái, hơn nữa vô cùng dùng sức, có thể nhìn thấy nông dân tai trái đã nở ra máu tươi.

Nhìn thấy tình huống như thế, nhà Nghiêm hai người lập tức ra tay đem Tả Oánh kéo xuống.

Chỉ là kéo xuống sau đó, nông dân tai trái cũng thiếu một khối, cùng Nghiêm Văn ảnh hưởng bên ngoài so với, nông dân tai trái có thể đã đạt đến ảnh hưởng thính giác mức độ.

"Ha ha ha ha ha ha ha!" Tả Oánh đem trong miệng nửa đoạn lỗ tai nôn trên đất, sau đó dùng chân không ngừng mà đạp.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Thay đổi

"Nàng điên rồi, điên rồi!" Nông dân trừng lớn hai mắt.

Ở ở tình huống bình thường, hẳn nhất định sẽ tức giận, nhưng là hiện tại, Tả Oánh điên lại làm cho hắn quên rồi tức giận, ai sẽ đối với một người điên tức giận chứ?

"Dẫn các nàng đi." Tiền Thương Nhất không muốn lại tiếp tục dây dưa.

Nghiêm Văn đối với thuộc hạ của mình liếc mắt ra hiệu.

Có sáu người đều rất nghe lời, tiếp tục hướng phía trước đi, chỉ có Tả Oánh y nguyên ở dùng sức đập trên đất nửa đoạn lỗ tai, nàng hiện tại điên điên khùng khùng đáng vẽ, người ngoài cũng không dám lên đi khuyên bảo.

"Đi thôi." Tiền Thương Nhất đứng ở trước mặt Tả Oánh.

Tả Oánh không có bất kỳ phản ứng nào, vẫn cứ tiếp tục vừa nãy động tác, trong miệng còn vẫn ghi nhớ "Chết đi, chết đi!" .

"Người là già bộ?" Tiền Thương Nhất nhỏ giọng hỏi một câu, thanh âm không lớn, ngoại trừ Tả Oánh ở ngoài, người còn lại đều không nghe thấy hắn câu hỏi.

Tả Oánh nghe được câu này sau, thân thể dừng lại một chút, sau đó dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Tiền Thương Nhất.

"Khà khà khà khà." Tiếng cười quái dị theo trong miệng Tả Oánh truyền ra.

"Mặc kệ có phải là, đừng cho ta tăng thêm phiền phức." Tiền Thương Nhất bỏ lại câu nói này sau, không tiếp tục để ý.

"Ta buổi chiều sẽ đi tìm người!" Nông dân nhìn lưng Tiền Thương Nhất bóng dáng hô.

...

Trở lại thôn Phổ Sa đồn công an, cơm hương vị từ phòng bếp truyền đến.

"Các người đi về trước đi." Tiền Thương Nhất đương nhiên không khả năng lưu lại nhà Nghiêm người ở đây ăn cơm.

"Ừm, canh sát Thường Sóc, vậy chúng ta đi trước." Nghiêm Văn để cho mình biểu hiện tận lực thoải mái.

Chờ tất cả mọi người đều rời đi sau đó, Tiền Thương Nhất liền mang theo phía sau bảy tên phái nữ tiến vào thôn Phổ Sa đồn công an.

Hắn vừa đi vào, Tiểu Toàn Phong liền theo văn phòng chạy ra.

"Thường Sóc, người trở về?" So với trước, Tiểu Toàn Phong hiện tại trong ánh mắt có thêm một luồng động lực.

"Bác Vương đang nấu cơm?" Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn nhà bếp.

"Ừm." Tiểu Toàn Phong gật đầu một cái, "Mấy người đó là?" Hắn nhìn đi theo phía sau Tiền Thương Nhất nữ giới.

Nhưng mà hắn cái nhận biết một người, vậy thì là Tả Oánh.

"Chịu Tả Sơn lừa bán nữ giới, cho các nàng chuẩn bị thêm điểm bữa cơm." Tiền Thương Nhất ngáp một cái, "Ta mệt mỏi, nghỉ ngơi biết, chờ chút cho ta thức ăn là được, không cần gọi ta."

Nói xong những này, Tiền Thương Nhất chỉ chỉ văn phòng.

"Các người trước tiên ở bên trong nghỉ ngơi đi, ta nhường Bạch Hàm Diễn cho các người cầm chút mền." Tiền Thương Nhất nhìn một chút đồn công an căn nhà, phát hiện không có quá nhiều không gian đến đặt bảy người này, hắn đương nhiên có thể mang những người này sắp xếp đến mình cùng gian phòng Vương Bàn, nhưng là như vậy cũng không đủ, hơn nữa còn có thể ảnh hưởng hắn bình thường hành động, cùng với như vậy, còn không bằng

nhường những người này cùng nhau nghỉ ngơi.

"Được." Tiểu Toàn Phong lần này không có hỏi lại tại sao.

Tiền Thương Nhất trở lại gian phòng mình, hắn đem Tiểu Toàn Phong mền chuyển sau khi rời khỏi đây liền khoá trái cửa, nằm ở trên giường.

Trưa hôm nay, Vương Bàn cùng Tiểu Toàn Phong không có đem ta buổi tối đi ra ngoài sự tình nói ra, Tiểu Toàn Phong hình như có chút hiểu ý của ta, cho tới Vương Bàn, có lẽ có một phần nguyên nhân là hắn nhu nhược tính cách gây nên, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện vẫn là hắn làm theo chuẩn tắc.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, không suy nghĩ vài giây, uể oải như thủy triều kéo tới.

Này vừa cảm giác không có làm bất kỳ mộng.

Đối với Tiền Thương Nhất tới nói, cảm giác của hắn đứng, vừa nhắm mắt lại vừa mở, liền tỉnh lại.

Bất kể là tinh thần vẫn là thể lực đều khôi phục rất nhiều.

Hắn sau khi rời giường trước tiên cho mình thay quần áo khác, sau đó mở cửa đi ra ngoài.

Mới vừa đi ra cửa, hắn liền nhìn thấy Tiểu Toàn Phong một người đứng ở cửa phòng làm việc ở ngoài, cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

"Thường Sóc người tỉnh rồi?" Tiểu Toàn Phong nhìn thấy Tiền Thương Nhất đi ra, biểu cảm trên mặt rất hưng phấn, thật giống như tìm tới nhánh cỏ cứu mạng.

"Ừm, có chuyện gì không?" Tiền Thương Nhất hí mắt nhìn một chút trên trời vị trí của mặt trời, phán đoán ra hiện tại thời gian có lẽ ở hai giờ chiều tác dụng.

"Mấy người đó. . . Thật sự. . . Đúng là chịu lừa bán?" Tiểu Toàn Phong có chút nói năng lộn xộn, "Ta là nói, sẽ ở đó phòng dưới đất?"

"Đương nhiên." Nét mặt Tiền Thương Nhất không có bất cứ rung động gì.

Lúc này, Vương Bàn theo trong phòng của mình đi ra.

"Thường Sóc, ta đã đem án mạng tình huống báo lên, mặt trên đáp ứng rất nhanh sẽ phái người lại đây xử lý, trước lúc này, chúng ta muốn phòng ngừa thôn Phô Sa sinh lại chuyện giống vậy!" Vương Bàn lúc nói lời này lời lẽ đánh thép.

Chỉ là, lập tức liền gặp phải Tiền Thương Nhất ngược châm biếm.

"Cái kia, bác Vương, sợ là chúng ta ngăn cản không được." Tiền Thương Nhất bày ra hai tay, một bộ chính mình không thể ra sức đáng vẽ.

Chịu như thế một oán hận, Vương Bàn trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên nói cái gì.

"Tại sao?" Tiểu Toàn Phong hỏi.

"Bởi vì chúng ta vừa không biết những người kia là tại sao chết, cũng không biết bọn họ là chết như thế nào, động cơ cùng gây án phương pháp đều không rõ ràng, còn nói gì tới dự phòng?" Tiền Thương Nhất hơi cười nói.

Ta đương nhiên biết bọn họ là chết như thế nào, chỉ là tại sao mà chết còn không rõ lắm, từ trước mắt ta gặp phải tình huống đến xem, có lẽ thôn Phô Sa không có bao nhiêu người có thể cùng trong sạch dính lên quan hệ.

Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói.

"Vậy thì. . . Chúng ta, có thể làm cái gì đây?" Tiểu Toàn Phong lộ ra bản thân hai cái răng khểnh, muốn để cho mình xem ra càng khôn khéo hơn, nhưng là phối hợp hắn hiện tại lung tung về mặt, đáng vẽ trái lại càng ngu hơn.

"Ta không biết." Tiền Thương Nhất lắc đầu một cái, chỉ là hắn lắc xong đầu sau, nhìn về phía người không phải Tiểu Toàn Phong, mà là Vương Bàn.

"Người còn không ăn cơm trưa a? Cho người để lại, ở nhà bếp." Vương Bàn chỉ chỉ nhà bếp.

"Há, cảm ơn." Tiền Thương Nhất vung vung tay.

Đi tới nhà bếp sau đó, Tiền Thương Nhất đem giữ ấm bát cầm lấy đến để ở một bên, tiếp lấy cẩn thận kiểm tra trong chén có hay không có màu kỳ lạ, sau đó đem bát bắt được lỗ mũi mình một bên, cẩn thận ngửi một cái, xác định không việc gì sau đó, Tiền Thương Nhất y nguyên không có bắt đầu ăn.

Coi vậy đi, vẫn là mình làm đi.

Tiền Thương Nhất thờ dãi.

Bởi vì chỉ có chính mình một người, vì lẽ đó hắn rất nhanh sẽ giải quyết chính mình bữa trưa.

Đi ra nhà bếp, hắn tìm tới Tiểu Toàn Phong, lúc này Tiểu Toàn Phong chính xác ở văn phòng hỏi thăm bảy người họ tên cùng gia đình địa chỉ, trong những người này, có năm người đều nói ra chính mình chân thực họ tên, còn có hai người không có nói, chỉ là mấy người đó lý do là đã quên.

"Thường Sóc, người không biết đi, nguyên lai Tả Oánh kêu Lý Hình Vũ." Tiểu Toàn Phong nhìn mấy vì tính trong tay của mình, đối với mình phát hiện rất vui mừng.

"Tiếp lấy." Tiền Thương Nhất đem một hộp diêm cùng một cái cái bật lửa ném tới.

Những thứ này đều là hắn vừa nãy ở nhà bếp cầm.

"Ta không hút thuốc lá." Tiểu Toàn Phong lắc đầu một cái.

"Ta biết, thả ở trên người là tốt rồi." Tiền Thương Nhất không muốn giải thích thêm.

"Ồ." Tiểu Toàn Phong không có hỏi lại, "Đúng rồi, Thường Sóc, vừa nãy bác Vương cùng ta nói, cho người đi phòng của hắn một cái."

"Hắn có nói là tại sao không?" Tiền Thương Nhất rất kỳ quái.

Chính mình ngay ở nhà bếp, nếu có chuyện gì, trực tiếp tìm là được, cần gì còn nâng Tiểu Toàn Phong chuyển lời ta đâu?

Tiền Thương Nhất tạm thời không nghĩ tới giải thích hợp lý.

"Không có." Tiểu Toàn Phong lắc đầu.

"Vậy ta hãy đi trước, người tiếp tục hỏi, mấy người đó người nhà còn có bạn bè thân thích họ tên, cũng có thể hỏi, bất kỳ địa chỉ hoặc là mang tính tiêu chí biểu trưng kiến trúc, cũng có thể hỏi, chuyện này đối với tìm tới mấy người đó chỗ cũ vô cùng có trợ giúp." Tiền Thương Nhất nhú nhú mày.

"Yên tâm đi, hiện tại ta cảm giác mình thật sự như cảnh sát." Tiểu Toàn Phong tựa hồ đối với tương lai tràn ngập hi vọng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 256: Vương Bàn lựa chọn

Đi tới gian phòng Vương Bàn trước, Tiền Thương Nhất gõ gõ cửa.

"Vào đi." Âm thanh Vương Bàn từ bên trong cửa truyền ra.

Tiền Thương Nhất mở cửa đi vào, hắn nhìn thấy Vương Bàn chính xác đem một tấm hình thu cẩn thận.

"Bác Vương, tìm ta có chuyện gì?" Tiền Thương Nhất đi thẳng vào vấn đề, không có quanh quẩn bất kỳ phần cong.

"Người trước tiên đóng cửa lại đi." Vương Bàn thờ dài.

Đóng kỹ cửa sau đó, Tiền Thương Nhất đi tới trước mặt Vương Bàn, "Bác Vương người bộ dáng này, hắn là có chuyện vô cùng trọng yếu muốn nói với ta?"

"Thường Sóc, ta hỏi người, ở trong mắt người, ta là sao dạng người này?" Âm thanh Vương Bàn có chút run rẩy.

Nghe được vấn đề này, Tiền Thương Nhất không có trả lời ngay, mà là hai tay ôm ngực suy nghĩ hai giây đồng hồ, tiếp theo, hắn nói rằng: "Bác Vương, người là muốn nghe nói thật hay là muốn nghe lời khách sáo?"

Nếu Vương Bàn hỏi ra câu này vô cùng có đủ đại diện tính, vậy ta cũng tiếp đãi một cái tốt rồi.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

"Nói thật." Âm thanh Vương Bàn âm vang mạnh mẽ.

"Nói thật đúng, Vương Bàn nguoi nhu nhược bất lực, cùng đến ác thế lực cấu kết làm việc xấu, vì mình mảnh đất nhỏ, có thể làm bộ cái gì đều không có nhìn thấy, cái gì cũng không biết, thậm chí. . . Còn tham dự trong đó." Âm thanh Tiền Thương Nhất so sánh Vương Bàn càng thêm âm vang mạnh mẽ.

Nghe được Tiền Thương Nhất lời nói này, Vương Bàn dường như mất chính mình hi vọng, trong ánh mắt chỉ còn dư lại trống vắng.

"Ta nói rất đúng sao?" Tiền Thương Nhất truy đuổi hỏi một câu.

Vương Bàn thở dài ba tiếng, "Đúng, đúng, đúng!"

Ba cái 'Đúng' chữ, mỗi nói ra một cái, thân thể Vương Bàn đều suy yếu mấy phần, nhiều năm qua vẫn lừa gạt mình lời nói dối rốt cục chịu nhận tâm vạch trần.

Hắn liền là Tiền Thương Nhất nói loại người như vậy.

Dù thế nào hắn biểu hiện đến như thế nào đi nữa ôn hòa, dù thế nào hắn cùng thôn Phổ Sa dân làng quan hệ cho dù tốt, đều không thể thay đổi sự thực này.

Nhiều năm như vậy, Vương Bàn vì chính mình tìm rất nhiều lý do, tìm rất nhiều lý do.

Nhưng là mỗi khi trời tối người yên thời điểm, mỗi khi hắn nhắm mắt lại, đã từng thấy máu tanh tình cảnh đều sẽ không tự giác hiện lên ở trước mắt, nhất là làm cho hắn không cách nào quên được là làm đồng nghiệp của hắn nhường hắn hỗ trợ thời điểm, hắn nhưng lựa chọn chạy trốn cùng thỏa hiệp, đối với đau đớn cùng cái chết sợ hãi nhường hắn mất đi lý trí. . . Cùng mất đi nguyên tắc.

"Nguoi nói đều đúng, lần thứ nhất cùng nguoi gặp mặt thời điểm ta liền biết rồi, trong lòng nguoi là không cách nào chịu đựng bóng tối nguoi, coi như là đánh bạc tính mạng của mình không muốn, nguoi cũng sẽ không tiếp nhận chính mình nhường những này trái pháp luật sự tình tiếp tục tồn tại, đây là tính cách của nguoi, cũng là nguoi chịu mất giá nguyên nhân." Vương Bàn đứng lên, hướng đi chính mình chứa đồ tủ.

"Có một số việc, thế nào cũng phải có người tới làm à?" Tiền Thương Nhất nhìn lưng Vương Bàn bóng dáng hỏi.

"Nguoi chính là người này sao?" Vương Bàn ngược hỏi một câu.

"Ta chỉ là người bình thường, không phải anh hùng." Đang nói những câu nói này thời điểm, Tiền Thương Nhất khí thế yếu đi rất nhiều, không lại hùng hổ dọa người, "Một mình ta, có thể làm được sự việc cũng vô cùng có hạn, ta cần trợ giúp." Nói đến phần sau, giọng điệu của hắn gần như là ở khẩn cầu.

"Ta không biết có thể thành công hay không, nhưng ta biết, nếu như ta mặc kệ những việc này, bất kể là một ngày kia, ta cũng không thể an ổn nằm ở trên giường nghỉ ngơi, đây là ta nguyên tắc. Ta sẽ đem bọn họ đều đưa đến bị cáo chỗ ngồi, nếu như pháp luật trừng trị bọn họ không được, ta liền tự mình ra tay."

Đây là hắn đóng vai Thường Sóc ra tuyên bố.

Cũng là Tiền Thương Nhất chính mình ra tuyên bố.

Vương Bàn ở chứa đồ trong tủ tìm kiếm một trận, tiếp lấy lấy ra một cái giấy dầu túi, "Có lẽ, nguoi sẽ cần phải cái này." Vương Bàn đem đồ vật đưa tới tay Tiền Thương Nhất trên.

Tiếp nhận giấy dầu túi sau đó, Tiền Thương Nhất hiện có điểm nặng, hắn lập tức cảm thấy được bên trong là món đồ gì.

Mở ra sau đó, giấy dầu túi món đồ bên trong liền lộ ra chân dung của nó.

Đây là một cái 9mm dành cho cảnh sát xoay vòng súng lục, chỗ chứa đạn vì 6, 76. 2mm nòng súng vừa bảo đảm đầy đủ lực sát thương cũng thuận tiện nhiệm vụ cảnh sát nhân viên mang theo.

Theo súng ống chăm sóc tình hình đến xem, rõ ràng Vương Bàn vô cùng yêu quý cái này xoay vòng súng lục.

"Ta nhớ tới nguoi súng phân phối chịu thu về." Vương Bàn mở miệng.

"Ừm." Tiền Thương Nhất đem xoay vòng súng lục cầm trong tay.

"Đây là ta súng phân phối, đã từng ta có khá nhiều lần cũng có thể dùng nó làm một ít chuyện, chỉ là. . . Cuối cùng đều không có sử dụng, nơi này là 6 đạn, hi vọng đối với nguoi có trợ giúp." Vương Bàn đem đạn cũng giao cho trong tay Tiền Thương Nhất, "Ta già đi, hi vọng nguoi có thể mang theo nó, nhường nó hoàn thành sứ mạng của mình."

"Còn gì nữa không?" Tiền Thương Nhất đem xoay vòng súng lục thu cẩn thận.

"Cái gì?" Vương Bàn lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Không chỉ là buôn bán số người a? Thôn Phở Sa trong còn có bí mật, cùng trẻ sơ sinh có quan hệ bí mật." Lúc này, Tiễn Thương Nhất khí thế lại trở về hùng hổ dọa người trạng thái.

Vương Bàn không hề trả lời, đôi mắt hần nhìn chăm chăm Tiễn Thương Nhất, biểu cảm trên mặt rất do dự.

Tựa hồ đang phán đoán cái gì, vừa giống như là ở cân nhắc sức nặng.

"Cái này cũng là thôn Phở Sa cùng xung quanh thôn xóm nhất khác với tất cả mọi người địa phương." Hai tay Vương Bàn đặt ở trên trán mình, sau đó về phía sau vuốt đầu.

"Còn lại làng, coi như có buôn bán phụ nữ tình huống, cũng không nghiêm trọng lắm, cho dù rất nhiều người ý nghĩ cùng thôn Phở Sa bên trong người như thế, nhưng mà có một số việc, rất nhiều người vẫn là làm không được." Vương Bàn bắt đầu chậm chạp giảng giải.

Lúc này chính là ánh mặt trời mãnh liệt nhất thời điểm, nhưng là trong phòng, nhưng phảng phất có một luồng khí tức âm lãnh đang lảng vảng.

Giống như là vô số trẻ sơ sinh mới hận cũ, lại giống như là đến từ mẹ thờ dài.

"Sông Phong Hạ, không biết từ lúc nào bắt đầu, liền nắm giữ năng lực như vậy, năng lực khó tin." Vương Bàn hít sâu một hơi, "Có lẽ là năm mười năm trước đi, ta nghe cụ già trong thôn nói, theo khi đó bắt đầu, sự việc liên bắt đầu một không thể thu thập."

"Đã từng cũng có người hướng về sông Phong Hạ trong vớt bỏ qua trẻ sơ sinh, nhưng mà thông thường là không quá hai ngày, sẽ chịu cuối sông cảnh sát đi tìm đến điều tra, mang thai mười tháng không phải là cái gì chuyện đơn giản, kết quả là con cái nhà ai, một tìm liền biết."

"Sau đó, hết thấy đều thay đổi, một ngày nào đó, một cái vừa ra đời vẫn chưa tới một ngày bé gái chịu cha mình đưa vớt tại sông Phong Hạ bên trong, nguyên bản tên này bé gái số mệnh là chịu chôn ở trong núi sâu, nhưng là ở vớt bỏ trong quá trình sinh ra một ít chuyện, trong ngọn núi có một đám người đang tại mở đường, hơn nữa nhìn đáng về còn muốn kéo dài mấy ngày."

"Hết cách rồi, nếu để cho vợ mình khôi phục như cũ, hoặc là chờ đứa nhỏ này to lớn hơn nữa mấy ngày, vậy thì càng không thể làm mất đi. Ngay sau đó người cha này đành phải cảnh đêm đêm bé gái vớt bỏ ở sông Phong Hạ trong đó, lúc đó, hẳn đã làm tốt bị cảnh sát tìm đến cửa chuẩn bị, nhưng là không người đến tìm."

"Mua được bà mụ sau, hẳn nhường bà mụ nói cho vợ mình, đứa nhỏ sinh ra được đã chết rồi. Sau đó, người cha này không có gặp mặt đến bất cứ phiền phức gì sự tình, một cái sinh động sinh mệnh cứ vậy đi biến mất ở trên thế giới. Lần thứ hai, người nhà họ này sinh con trai, tất cả bắt đầu tiến vào quỹ đạo."

"Có một ngày, người cha này uống say, ở một lần tụ họp trên nói ra, đó là các người đàn ông tụ họp, nghe được tất nhiên cũng là người đàn ông, kỳ thực, cho dù là người phụ nữ nghe được cũng không có quan hệ gì, mấy người đó cũng không thể thay đổi cái gì."

Đôi mắt Vương Bàn vô thần, "Lại sau đó, tất cả liền truyền ra."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 257: Đặc điểm

"Càng ngày càng nhiều gia đình lựa chọn dùng biện pháp như thế sàng lọc chính mình đứa bé, cùng còn lại phương thuốc dân gian so với, biện pháp như thế tồn thất nhỏ nhất, hơn nữa cái phải kiên trì, cuối cùng cứ có thể có được một cái bé trai, một cái nối dõi tông đường đời sau." Vương Bàn nói tới chỗ này, lại đem trong túi quần bức ảnh lấy ra, tay phải của hắn ở trong hình xoa xoa, trên mặt biểu hiện cô đơn.

"Cũng không ai biết tại sao, có một ít người tương đối hiếu kỳ, liền lên vào sông Phong Hạ trong đó, muốn muốn đi tìm chịu vớt bỏ trẻ sơ sinh xác chết, coi như là đều chịu cả ăn, cũng có thể sẽ lưu lại dấu vết gì, nhưng là, không có bất kỳ phát hiện, những đứa trẻ này lại như đột nhiên biến mất rồi như thế, giống như xưa nay không từng tồn tại."

"Theo thời gian trôi đi, không có ai lại suy nghĩ tại sao sông Phong Hạ sẽ có công năng như vậy, tại sao chỉ có thôn Phở Sa sẽ xuất hiện chuyện như vậy, chỉ cần có thể sinh ra bé trai là tốt rồi." Vương Bàn thờ dài, "Nhưng là, cha mẹ tốt rồi, nhưng mà đứa nhỏ vẫn đề nhưng xuất hiện, theo đời kế tiếp lớn lên, không có bé gái vẫn đề liền đột nhiên hiện ra đến rồi. Không có cô gái có thể làm sao bây giờ, không có cách nào nối dõi tông đường a?"

"Lúc đầu làng không có cô gái, vậy thì đi ở ngoài làng tìm chứ." Vương Bàn tự hỏi tự mình đáp, "Chỉ cần ra tiền quá nhiều, đều sẽ có người bằng lòng gả tôi, gả tôi sau đó còn không phải là thôn Phở Sa người. Vừa vặn lúc mới bắt đầu, còn có thật nhiều bé gái muốn gả tôi, dù sao ra sinh lễ nhiều, hơn nữa nhà nước đối với cô gái cũng rất tốt, bổ sung đến như cô công chúa nhỏ như thế."

"Nhưng là a. . . Cũng không lâu lắm, biện pháp này liền không xong, người biết tại sao không?" Vương Bàn hỏi ra vấn đề này sau, cho mình rút chén trà.

"Chịu phát hiện a?" Tiền Thương Nhất đáp.

"Ừ, những cô bé này lại không ngốc, nào có chuyện trùng hợp như vậy, khó sinh một lần còn nói còn nghe được, nhưng là lần thứ hai cũng như vậy, hơn nữa lần đứa nhỏ đều không làm cho các nàng thấy, vậy thì rất kỳ quái. Rất nhanh, xung quanh thôn xóm liền xuất hiện một cái lời đồn đãi, chúng nó nói thôn Phở Sa có một cái ăn đứa nhỏ u linh, hơn nữa chuyên môn ăn bé gái, bé trai như nhau đều không ăn." Vương Bàn nói tới chỗ này, chính mình nở nụ cười.

"Xác thực có một cái u linh." Tiền Thương Nhất đắm chiêu, "Chỉ có nó không ở sông Phong Hạ trong đó, mà là ở thôn Phở Sa mọi người trong lòng."

"Nói rất đúng a." Vương Bàn lắc đầu một cái, "Coi như là hiện tại, cái này u linh vẫn như cũ xoay quanh ở thôn Phở Sa bầu trời, hơn nữa so sánh trước đây càng mạnh mẽ hơn."

Lúc này, Tiền Thương Nhất nghĩ đến chính mình ngày thứ nhất đến thôn Phở Sa thời điểm, buổi tối hắn ở sông Phong Hạ muốn tìm một chút manh mối, kết quả phát hiện một cái lén lút lút người, cái bắt quả đối phương quen thuộc địa hình, rất nhanh sẽ chạy trốn, bây giờ nghĩ lại, có thể người kia lúc đó việc làm liền là vứt bỏ bé gái.

Nguyên bản chỉ cần tra hỏi thôn Phở Sa bên trong người có ai mười tháng mang thai liền có thể tìm tới, nhưng là thôn Phở Sa người cũng không ít, có sắp tới 1700 nhiều người, càng chủ yếu chính là, bởi vì toàn bộ thôn Phở Sa đều tham dự chuyện này, vì lẽ đó cho dù Tiền Thương Nhất đi hỏi, cũng căn bản không khả năng được kết quả, cảnh sát ở thôn Phở Sa địa vị thậm chí còn không bằng binh thường dân làng.

Theo hắn hai ngày nay trải qua liền có thể biết điểm này.

Hắn hiện tại có thể cùng chủ nhà nói chuyện ngang hàng, ngoại trừ bản thân thân phận ở ngoài, càng quan trọng chính là hắn khoẻ mạnh lực, hết thấy quyền lên tiếng gần như đều là hắn đánh ra đến.

Có một cái hết sức rõ ràng so sánh liền là Tiểu Toàn Phong đóng vai Bạch Hàm Diễn, tuy rằng đều là cảnh sát, nhưng mà hai thứ ở thôn Phở Sa dân làng trong địa vị hoàn toàn khác nhau, thậm chí có thể nói có khác biệt một trời một vực.

"Nói tiếp đi." Tiền Thương Nhất không phải rất bất ngờ, hắn đã sớm theo thôn Phở Sa nhân khẩu trong hồ sơ đoán ra này một có thể.

"Sau đó, tuy rằng không có bao nhiêu người bằng lòng gả tôi, nhưng mà thôn Phở Sa nhân khẩu vẫn đang gia tăng, cũng từ từ xuất hiện một chút khá lớn dòng họ, lại qua mười năm, vấn đề xuất hiện lần nữa. Lượng lớn bé trai mặc dù đối với thôn Phở Sa triển khai vô cùng có tác dụng, nhưng là bọn họ cũng là người, cũng phải thành gia lập nghiệp, không có người phụ nữ thế nào thành gia lập nghiệp?"

"Ngay sau đó có thật nhiều gia đình liền tìm khắp nơi người hỗ trợ, chậm chạp liền tiếp xúc được một cái bóng tối sản nghiệp dây xích, nếu người khác không muốn gả tôi, vậy thì trực tiếp mua!" Vương Bàn gia tăng âm lượng.

"Tìm ai mua?" Tiền Thương Nhất nhíu nhíu mày.

"Ta không biết, nhiều năm như vậy, nói đây người cũng đã đổi vài cái, chỉ có những chủ nhà kia biết. Ta đang định nói những chuyện này, có buôn bán thì có cạnh tranh, nếu là dùng tiền mua được, nếu như bên này cung cấp người phụ nữ càng đẹp mắt, vóc người càng đầy đặn, bằng cấp càng cao hơn, hơn nữa giá cả còn như thế, hoặc là càng thấp hơn, đương nhiên liền mua này một nhà người phụ nữ."

"Có cạnh tranh sẽ có mâu thuẫn, những này dòng họ lẫn nhau trong lúc đó thấy ngứa mắt, đều muốn đem đối phương giết chết, ngay sau đó bình thường cũng không có việc gì liền khơi mào tranh chấp, sau đó liền là đánh nhau, lúc đó là ba ngày một nhỏ tranh cãi, năm ngày một lớn tranh cãi. Bên ngoài nói đây người cũng không quan tâm những chuyện đó, hơn nữa còn vui mừng nhìn thấy thành quả, sau khi đánh xong không chỉ ít đi chút chuyện phiền toái, được giá cả cũng nhiều hơn."

"Bốn nhà chủ nhà liền là người thắng sau cùng?" Tiền Thương Nhất hỏi.

"Kỳ thực vừa bắt đầu là ba nhà, nhà Lô nhà Nghiêm cùng nhà Bành, này ba nhà chia cắt thôn Phở Sa, chỉ là theo thôn Phở Sa triển khai, lại có càng nhiều phạm vi thế lực, nhà Tả cũng chính là đuổi tới thời cơ này, thành công ở thôn Phở Sa đứng vững bước chân, chỉ là Tả Sơn sau khi chết, có lẽ nhà Tả cũng lại khôi phục không được, còn lại ba nhà sẽ không lại cho nhà Tả cơ hội." Vương Bàn lại nhấp một miếng trà.

"Còn gì nữa không?" Tiền Thương Nhất thúc giục.

"Nói đi nói lại, này bốn nhà bán ra người phụ nữ mỗi người có mỗi cái đầy đủ khuyết điểm, tỷ như nhà Tả, bọn họ chú ý một cái chữ mau, chỉ cần người ra tiền, bọn họ liền có thể rất nhanh chuẩn bị cho người một người phụ nữ lại đây, đương nhiên giá cả sẽ quý giá một chút, chẳng qua nhà Tả còn có một chỗ tốt, vậy thì là có thể trả hàng!"

"Chỉ cần không có thứ hai thai còn không phải bé trai, là có thể trả hàng, đổi một người phụ nữ." Vương Bàn cười lạnh vài tiếng.

"Cũng thật là phục vụ chu đáo." Âm thanh Tiền Thương Nhất rất lạnh lẽo.

"Nhà Lô đặc điểm là cung cấp hàng ổn, bán ra người phụ nữ sinh ra xong đứa nhỏ sau, phần lớn đều ở lại thôn Phổ Sa, rất ít xuất hiện có người chạy trốn tình huống, về phần tại sao sẽ như vậy, ta cũng không rõ lắm, có thể là nhà Lô đang bán người thời điểm còn đã điều tra hai bên tình huống, đương nhiên, đây chỉ là ta suy đoán." Vương Bàn dừng một chút, "Nhà Nghiêm đặc điểm, người đoán là cái gì?"

"Nghiêm Tuyên sao?" Tiền Thương Nhất nói, "Đa tài đa nghệ?"

"Thường Sóc, người thật thông minh." Vương Bàn khen ngợi một câu, "Nhà Nghiêm bán ra đến người phụ nữ, đều có nắm chắc công việc tuyệt vời, đặc biệt phương diện kia sự việc, khắc khắc. . ." Hắn ho khan hai tiếng, "Hon nữa, đại đa số bé gái đều ăn mặc đến rất đẹp, có thật nhiều đều là trình độ học vấn cao người phụ nữ, chẳng những có trường cấp 3 bằng cấp, còn có đại học bằng cấp người phụ nữ."

"Khuyết điểm liền là rất dễ dàng xuất hiện chạy trốn?" Nét mặt Tiền Thương Nhất không có thay đổi.

"Ừm, có thể nói đây là lớn nhất khuyết điểm." Vương Bàn gật gù, "Cho tới nhà Bành, đặc điểm là tiện nghi, hon nữa nếu như xuất hiện chạy trốn tình huống, nhà Bành sẽ đích thân phái người nắm về!"

"Được lắm mỗi người có đặc điểm!" Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 258: Sụp đổ

"Hãy nói một chút ta tại sao không đề cho các người gây phiền toái nguyên nhân đi, tuy rằng người hiện tại chọn phiền phức đã rất hon nhiều, nhưng mà ta cho rằng vẫn có cần phải cùng người nói một chút, có lẽ sẽ đối với người có trợ giúp." Vương Bàn nhìn con mắt Thường Sóc, trong lòng xuất hiện một loại cảm giác kỳ quái, người trước mắt này, hay là thật sự có thể tiêu diệt bao phủ thôn Phổ Sa âm hồn.

"Ở người đến trước trước một người cảnh sát, hắn kêu Lăng Minh, là một cái rất nhiệt tình chàng trai, chỉ cần có người thỉnh cầu hắn hỗ trợ, hắn cơ bản đều sẽ đáp ứng, bởi vậy hắn cũng được thôn Phổ Sa dân làng yêu thích." Vương Bàn vừa vắn nói tới chỗ này, liền chịu Tiền Thương Nhất đánh gãy.

"Ta cho rằng được bọn họ yêu thích không hề là cái gì rất tốt sự việc." Tiền Thương Nhất nhún nhún vai.

"Có lẽ đi." Vương Bàn không có bác bỏ, "Được dân làng tín nhiệm sau đó, liền có một ít chịu bán được thôn Phổ Sa người phụ nữ tìm tới Lăng Minh, muốn cho Lăng Minh cứu cứu mình. Lăng Minh vừa bắt đầu còn chưa tin, nhưng là theo hắn cẩn thận điều tra, cũng xác nhận điểm này, những người phụ nữ này xác thực là chịu bán được thôn Phổ Sa, bởi vậy, hắn dự định thấy những người phụ nữ này cứu ra."

"Nhưng là hắn chỉ có một người, không khả năng trực tiếp dẫn người đi, xung quanh rất lớn một vùng đều có thôn Phổ Sa người, cho dù muốn chạy cũng rất khó đi ra ngoài, nếu như hướng cấp trên báo án, cũng bởi vì khuyết thiếu chứng cứ mà không bị coi trọng. Lăng Minh nghĩ đến rất lâu, hắn cùng ta nói rồi ý nghĩ trong lòng, hắn cho là mình nếu như làm như không thấy, dù thế nào đi nơi nào, cũng không thể tha thứ chính mình."

"Ta khuyên hắn, ta nhường hắn không muốn manh động, nhưng là hắn không nghe, một thân một mình trước đi sưu tập chứng cứ, có một ngày buổi tối hắn nói với ta có một cái lớn phát hiện, hắn tìm tới nhà Bành một cái giao dịch địa điểm, tối hôm nay có một việc giao dịch, hắn mau chân đến xem có cái gì tìm tòi, ta nhường hắn không muốn đi, nhưng là hắn hay là đi."

"Sáng ngày thứ hai, ta phát hiện Lăng Minh nằm ở thôn Phổ Sa đồn công an cửa, máu me khắp người, hôn mê bất tỉnh. Ta đem hắn đưa đến trên trần bệnh viện, nhưng là đã không kịp cứu giúp. Lễ tang lên, cha mẹ hắn khóc đến rất đau lòng, không ngừng mà hỏi tại sao, tại sao bị kịch sẽ xảy ra ở con trai của bọn họ trên mình. Sau đó mặt trên phái người đến điều tra, nhưng là căn bản cái gì đều không có phát hiện, ta nghĩ, có thể là chịu chuẩn bị." Vương Bàn đem chính mình suy đoán cũng nói ra.

"Từ đầu tới đuôi người không hề làm gì cả?" Tiền Thương Nhất nhìn Vương Bàn, người này đã đến biết mệnh trời tuổi cảnh sát hình như vẫn là một người đứng xem.

"Ở Lăng Minh trước còn có vài tên cảnh sát, cũng phát sinh tương tự sự tình. . ." Vương Bàn tiếp tục giảng giải, không hề trả lời Tiền Thương Nhất vấn đề.

"Người làm cái gì?" Tiền Thương Nhất đánh gãy lời nói Vương Bàn.

"Tốt nhất cái khá một chút, cái chịu đánh gãy gân tay gân chân, không có chết, ta không biết hẳn hiện tại thế nào rồi. . ." Vương Bàn giống như điếc như thê.

"Đây là người muốn nhìn thấy sao?" Tiền Thương Nhất chất vấn âm thanh càng lớn.

"Lại một cái, liền xác chết đều không có phát hiện, có thể hiện tại còn bị chôn ở núi sâu cái nào không biết tên địa phương a?" Vương Bàn nhìn mình giương.

"Không có cái kế tiếp." Tiền Thương Nhất nói.

"Người căn bản không hiểu." Vương Bàn lắc đầu, trong mắt tràn ngập tuyệt vọng.

"Thường Sóc, người cho rằng người rất lợi hại, nhưng người dù sao chỉ là một người bình thường, không có quyền không có thế. Nếu như người dự định mang đi những người phụ nữ này, sẽ có thật nhiều dân làng vây quanh người, bọn họ sẽ dùng chính bọn họ hiểu rõ phương thức cùng người tranh luận, nếu như người cùng bọn họ tranh luận, bọn họ sẽ lôi kéo người, cùng người đánh nhau."

"Đương nhiên, người khẳng định không sợ, người rất biết đánh đấm, sau đó thì sao? Người đem bọn họ tất cả mọi người đều đánh ngã xuống đất? Sau đó người biết bọn họ sẽ làm thế nào sao? Bọn họ sẽ thỉnh cầu người, bọn họ sẽ quỳ gối trước mặt người khẩn cầu người, thậm chí bọn họ sẽ mang theo chính mình đứa bé cùng một chỗ quỳ xuống."

"Đứa nhỏ sẽ dùng mềm mại âm thanh kêu, ma ma, không cần đi, một bên kêu một bên khóc. Được, liền xem như người lợi hại lòng, người cái gì đều không để ý, nhất định phải đem những này chịu lừa bán người chuyển về mấy người đó chỗ cũ, người biết sẽ xảy ra chuyện gì sao? Một chút khá cấp tiến dân làng sẽ liều mạng với người mạng, bọn họ chuyện gì đều làm được."

"Ừm, bọn họ không nhất định có thể liều mạng người, nhưng mà người tuyệt đối không nghĩ tới bọn họ tiếp đó sẽ làm cái gì, bọn họ sẽ chọn đâm chết ở trước mặt người, không sai, bọn họ sẽ dùng máu thịt của mình lưu lại bước chân của người."

"Ý chí của người rất kiên định, cho dù như vậy cũng ảnh hưởng không được người, sau đó thì sao? Người đem những người phụ nữ này chuyển về mấy người đó gia đình tự mình, gia đình các nàng sẽ cao hứng sao? Có thêm một cái phiền toái, không chỉ muốn ra tiền nuôi, hơn nữa muốn chia sức lực chăm sóc mấy người đó, thậm chí càng chịu đựng hàng xóm lời đồn đãi chuyện nhảm."

"Coi như những này đều có thể tiếp thu, những người này đau xót liền có thể khép lại sao? Mấy người đó sau đó còn phải lập gia đình, đối phương sẽ tiếp thu mấy người đó trải qua sự việc sao? Người căn bản là không hiểu cứu một người kết quả có bao nhiêu khó? Người cái gì đều không có suy nghĩ qua, người cứu người chỉ là vì biểu hiện mình, chỉ là vì thỏa mãn chính mình đáng thương tình thần trọng nghĩa!"

Wương Bàn khàn cả giọng, hẳn đem trong lòng lời nói toàn bộ hô lên.

"Ta cũng muốn trở thành anh hùng, nhưng là ta lấy cái gì đi cứu? Nhà ta bản thân liền nghèo, cha mẹ ta ngâm đắng nuốt cay đem ta nuôi lớn, ta đi cứu người, sau đó bị đánh chết, vậy bọn họ làm sao bây giờ? Chờ bọn họ già đi, không thể bước đi, ai đi nuôi bọn họ? Bọn họ chịu người khác bắt nạt, ai đi giúp bọn họ?"

"Người nói cho ta? Ta có thể làm thế nào? Ta nên làm như thế nào?" Vương Bàn khẽ hừ một tiếng, "Người đoán được rất đúng, vợ của ta cũng là chịu lừa bán tới được, Lô Toàn vì ta giới thiệu, ta ở đây công tác sắp tới ba mươi năm, bây giờ còn ở nơi này, có mấy người phụ nữ sẽ bằng lòng gả cho xa xôi làng núi một cái tiểu cảnh sát?"

"Vợ của ta là trường cấp 3 bằng cấp, ở cô bé này bằng cấp phổ biến không cao địa phương, đã rất tốt. Ta đối với nàng rất tốt, nàng cũng chậm chậm tiếp nhận rồi thân phận của mình, thứ nhất thai là cái con gái, cha mẹ ta luôn luôn muốn một cái cháu trai, ngay sau đó ta đem nàng ném, vứt tại sông Phong Hạ bên trong."

"Ta cho rằng ta làm được không chê vào đâu được, nhưng là vợ của ta phát hiện cái gì, chúng ta quan hệ của hai người bắt đầu xa lánh, sau đó, nàng sinh ra bé trai, chúng ta quan hệ của hai người từ từ rút ngắn. Mấy năm sau ta liền hoàn toàn yên tâm, ta biết nàng sẽ không chạy, tâm tư của nàng đều ở trên người con trai. Ta làm cho nàng mang theo con trai ở trên trấn đọc sách, người biết đến, cái này thói đời chỉ có đọc sách mới có lối thoát."

"Lẽ nào không như vậy được chứ?" Vương Bàn lúc này vẻ mặt vô cùng dữ tợn.

Một giây sau, hẳn cảm giác mất tối sầm lại, bay ngược ra ngoài, rơi xuống đất.

Wương Bàn quơ quơ đầu, cảm giác mình mặt trái đau rất.

"Cú đâm này, là thay thế con gái người đánh." Tiền Thương Nhất từ trên cao nhìn xuống Vương Bàn, "Người thật sự hiểu rõ vợ của người sao? Tên thật của nàng là cái gì? Trong nhà ở mấy người? Có hay không anh chị em? Tiểu học ở nơi nào đọc? Trường cấp 2 ở nơi nào trên? Trường cấp 3 lại là ở đâu cái lớp? Nàng thích gì? Nàng có mơ ước gì? Nàng sinh nhật là mấy tháng số mấy?"

"Nếu như người cho rằng người lý do rất đầy đủ, như vậy người đều có thể lấy đổi vị trí suy nghĩ, người có thể mang chính người đặt ở vợ người vị trí, ngắm lại chịu đối xử như thế là cái gì cảm nhận."

"Đương nhiên, người loại này đã mục nát đến trong xương người, có lẽ liền đổi vị trí suy nghĩ đều không làm được a? Nói đến, loại người như người có lẽ so sánh Lô Toàn bọn họ càng tệ hơn, bởi vì người rõ ràng biết mình làm chính là sai sự tình, nhưng trả lại cho mình lập một đồng lớn đường hoàng lý do!"

Tiền Thương Nhất đem xoay vòng súng lục lấy ra, "Có lẽ, đây chính là trong lòng người hiểm hoi còn sót lại lương tâm."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 259: Lạ lùng yêu cầu

Có lẽ Thường Sóc muốn hắc hóa. . . Tuy rằng vừa nãy cú đâm kia bất kể là Thường Sóc vẫn là ta đều sẽ vung ra đi, nhưng mà tính cách của ta cũng không có như thế cực đoan, coi như cuối cùng xác thực muốn phá hủy bốn nhà, cũng sẽ chọn bàn bạc kỹ càng. Nhưng là nếu như là Thường Sóc, ở có súng, lại biết được sự thật sau đó, có lẽ sẽ làm ra trực tiếp nổ súng bắn chết còn lại ba mỗi nhà chủ hành vi.

Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói.

"Đánh thật hay. . ." Vương Bàn bình tĩnh lại, "Ta liền là như thế đối trá một người."

Hắn có chút cam chịu, vẫn như cũ nửa nằm trên đất, không có bò lên.

Tiền Thương Nhất cúi đầu nhìn trên đất Vương Bàn, người sau mặt trái xuất hiện một khối tím màu xanh vết sẹo, chính là vừa nãy Tiền Thương Nhất vung quyền tạo thành kết quả.

Vương Bàn tóc mai đã có chút trắng, cho dù hắn mỗi ngày đều có luyện một hồi thái cực, nhưng là Tiền Thương Nhất nắm đầm đối với hắn mà nói y nguyên có chút nghiêm trọng.

"Người làm tiếp mấy năm liền muốn về hưu à?" Tiền Thương Nhất hỏi, "Nghe xong người lời nói mới rồi, ta cảm giác người không hề là một cái sẽ hoàn toàn tỉnh ngộ người, chỉ ít ta cũng không có năng lực như vậy, nói một chút lý do của người à? Tại sao giúp lý do của ta."

Nghe được vấn đề này, Vương Bàn từ trên mặt đất bò lên.

"Ta có một cái linh cảm không tốt." Vương Bàn nhẹ nhàng đụng một cái mặt trái của mình, sau đó hít vào một ngụm khí lạnh.

Vừa nãy Tiền Thương Nhất vung ra đi cú đâm kia dùng toàn lực, cũng không có khống chế chính mình sức lực.

"Ta muốn chết." Vương Bàn nói xong cười cợt, "Ta hẳn là sống không tới về hưu. Tả Sơn chết, còn có tới hôm qua bảy người kia chết, có lẽ liền là chốn trở về của ta."

"Ý của người là?" Tiền Thương Nhất biết rõ còn hỏi.

"Bảo ứng đến rồi." Vương Bàn thở dài, hình như không muốn lại tán gẫu, "Toàn bộ thôn Phổ Sa bảo ứng, ta bảo ứng, tất cả mọi người đều chạy không thoát. Khi còn bé người trong nhà nói cho ta, thiện có thiện báo ác có ác báo, không phải không báo giờ chờ chưa tới. Hiện tại, ta bảo ứng cũng nên đến rồi."

"Chẳng qua ta không hối hận, mỗi người đều có mạng của mình, Lăng Minh mạng liền là mở rộng chính nghĩa bị đánh chết, mạng ta là tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục tự trách cả đời, mạng người có lẽ cũng không khá hơn chút nào. Bởi vì người chống lại xưa nay không phải người kia hoặc là một cái nào đó đoàn thể, người chống lại chính là toàn bộ thôn Phổ Sa còn có sau lưng nó bóng tối."

"Người đi ra ngoài đi! Lại nói của ta xong, ta cùng người cũng lại không có bất cứ quan hệ gì, người cũng không cần hỏi lại ta, ta mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi." Vương Bàn nói xong cũng ra lệnh tiễn khách.

"Vậy. . . Chúc người ngủ ngon giấc." Tiền Thương Nhất cũng không có ở thêm, xoay người rời phòng.

. . .

Lần này thu hoạch cũng không tệ lắm, không chỉ thu được có đủ lực uy hiếp vũ khí, hơn nữa cũng biết sông Phong Hạ sự việc, chỉ là còn có một chút vấn đề không có tháo ra, tỷ như, vì sao xác Tả Sơn đi ngược dòng nước lại bị kẹt ở nhô lên đá nơi, quý trẻ sơ sinh sẽ xuất hiện nguyên nhân, tại sao hiện tại mới xuất hiện?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Hắn trở lại văn phòng, bao quát Tà Oánh, bảy tên chịu cứu ra nữ người cũng đã ngủ.

"Người trở về? Bác Vương cùng người nói cái gì?" Trên mặt Tiểu Toàn Phong tổn thương đã tốt hơn rất nhiều.

"Nói rồi rất nhiều, người muốn nghe sao?" Tiểu Thương Nhất hỏi.

"Đương nhiên, ta hi vọng chính mình có thể làm vài việc, người không ở thời điểm, ta cần thận trọng lại chính mình hành động, phát hiện mình tựa như một kẻ ngu ngốc, rõ ràng cái gì cũng không biết, nhưng trong lòng còn có một luồng kiêu ngạo, chính là loại này không hiểu ra sao kiêu ngạo tạo thành ta vết thương trên người."

"Nếu như ta có thể phối hợp người, nghe người đề nghị, liền không sẽ. . ." Tiểu Toàn Phong nói đến một nửa chịu Tiểu Thương Nhất lên tiếng đánh gãy.

"Đi ra ngoài nói." Tiểu Thương Nhất liếc mắt nhìn nằm trên đất người ngủ.

"Ừm." Tiểu Toàn Phong gật đầu.

Hai người đi tới ngoài phòng.

"Nói như vậy, người rốt cục cảm thấy được vấn đề của mình?" Trên mặt Tiểu Thương Nhất lộ ra vẻ mặt khó mà tin được.

Dù sao, vừa vặn gặp mặt thời điểm, Tiểu Toàn Phong các loại biểu hiện đều có thể nói quái gở, nếu như không phải diễn viên trong lúc đó không có quá nhiều lợi ích gút mắc, Tiểu Thương Nhất có thể sẽ lựa chọn hoàn toàn bỏ đi Tiểu Toàn Phong.

Trưa hôm nay kiểm tra cũng vì Tiểu Toàn Phong thêm không ít điểm, ở ở tình huống kia, Tiểu Toàn Phong cũng không có nói ra Tiểu Thương Nhất sau đó lại đi ra ngoài sự việc.

"Thương Nhất, ta có chuyện muốn xin nhờ người." Sắc mặt Tiểu Toàn Phong chăm chú, cùng trước kia hắn hoàn toàn khác nhau.

Nghe được Tiểu Toàn Phong kêu danh hiệu của mình, Tiểu Thương Nhất cũng có chút cảm thấy hứng thú.

Theo lần thứ nhất nhắc nhở bắt đầu, Tiểu Toàn Phong liền gần như không có gọi sai qua diễn viên danh hiệu cùng biểu diễn nhân vật tên, nếu đối phương nói như vậy, khẳng định có chuyện rất trọng yếu.

"Chuyện gì?" Tiểu Thương Nhất đột nhiên có một loại linh cảm xấu.

Đột nhiên xuất hiện cảm giác, là chuyện xấu, nhưng không nguy hiểm.

"Làm sự phụ của ta đi!" Trên mặt Tiểu Toàn Phong lộ ra nụ cười xán lạn.

"Cái gì?" Tiểu Thương Nhất cau mày.

"Làm sự phụ của ta đi, dạy dỗ ta, làm sao mới có thể tiếp tục sống!" Trên mặt Tiểu Toàn Phong vẻ mặt.

Tiểu Thương Nhất chớp mắt nhìn, "Người lặp lại lần nữa? Ta không có nghe rõ."

"Làm sự phụ của ta." Tiểu Toàn Phong lặp lại lần nữa một lần.

"Không, ta từ chối." Tiểu Thương Nhất lắc đầu.

"Tại sao?" Tiểu Toàn Phong đầy mặt không rõ.

"Ta không cái gì có thể dạy người." Tiểu Thương Nhất nghiêm túc trả lời vấn đề này.

"Người không phải vẫn đang dạy ta sao?" Tiểu Toàn Phong hỏi ngược lại, "Ta cần thận trọng lại lúc trước người đối với lời của ta nói, người vẫn ở nói với ta nói mát, tỷ như đi tìm Lô Toàn xin lỗi thời điểm, người cười nhòng ta đi, kỳ thực là muốn cho ta tiếp thu dạy dỗ, nhòng ta tự kiểm điểm chính mình, còn có mặt sau người cùng lời của ta nói, tối ngày hôm qua người dẫn dắt lời của ta nói, đều là ở nói cho ta làm thế nào sống sót, người vẫn luôn đang dạy ta."

"Sự phụ Thương Nhất, xin cho phép ta như vậy kêu người." Nét mặt Tiểu Toàn Phong vô cùng chân thành.

"Không. . . Người hiểu lầm." Tiểu Thương Nhất chưa bao giờ suy nghĩ qua cái này vấn đề nghiêm trọng.

"Sẽ không, ta đã cẩn thận nghĩ tới." Tiểu Toàn Phong lắc đầu.

"Không, ta chẳng qua là cảm thấy người rất. . . Vì lẽ đó nhòng người ném chút khó sở." Tiểu Thương Nhất đột nhiên cảm giác khí trời có chút nóng bức.

"Nhất định là ta không đạt tới yêu cầu của ngươi a?" Tiểu Toàn Phong trái tay sờ sờ cằm của mình, "Su phụ Thương Nhất, trở thành ngươi đồ đệ nhất định cần điều kiện, không khả năng người nào đều có thể trở thành là ngươi đồ đệ, ta nói không sai chứ!"

Tiền Thương Nhất quay đầu nhìn phương xa phong cảnh.

Trời a, vốn cho là hán đầu óc bắt đầu bình thường, bây giờ nhìn lại, hóa ra là không cần thận xuất hiện âm âm thành dương hiệu quả, trên thực tế vẫn là giống như trước đây a!

Tiền Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt.

"Nói đi, điều kiện gì cũng có thể! Ta nhất định sẽ làm được." Tiểu Toàn Phong nắm chặt nắm đấm, trên mặt một bộ dốc lòng vẻ mặt.

"Nếu như ngươi nhất định phải, cũng không phải là không thể." Tay trái Tiền Thương Nhất sờ sờ cằm, "Buổi chiều sẽ có người đến gây phiền phức, nếu như ngươi có thể thuyết phục bọn họ, ta thì đồng ý ngươi."

Nơi này Tiền Thương Nhất nói đến gây phiền phức người, chính là buổi trưa ở trên đường gặp phải lấy nông dân làm đại biểu thôn Phổ Sa dân làng.

"Thật sự?" Tiểu Toàn Phong sáng mắt lên.

"Có tin hay không là tùy ngươi." Tiền Thương Nhất đáp.

"Ta sẽ chứng minh cho ngươi xem." Tiểu Toàn Phong vui mừng suýt chút nữa nhảy lên.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 260: Miệng lưỡi tranh luận

Chứng minh thời gian rất nhanh sẽ đến.

Đoàn người thấy thôn Phổ Sa đồn công an bao vây lên, có lẽ có năm mươi, sáu mươi người. Bởi vì cửa chính sớm bị đóng lên, vì lẽ đó những người này cũng không có xông tới, chẳng qua theo những thôn dân này phản ứng đến xem, hình như căn bản ngăn cản không được bao lâu, đã có vài tên tính tình khá gấp, bản lĩnh khá mạnh mẽ người leo tường tiến vào thôn Phổ Sa đồn công an.

Hai người theo trên tường rào nhảy xuống, nhưng bọn họ lúc đứng dậy, mắt mặt trước nhiều hơn một người.

"Có chuyện gì không?" Hai tay Tiền Thương Nhất cầm ở túi áo trong đó, ánh mắt bình tĩnh.

"Ngươi. . . Ta. . ." Hai người này trong khoảng thời gian ngắn chưa kịp phản ứng.

"Chúng ta là đến đòi người!" Người ở cửa giúp đồng bạn của mình giải vây cùng gào thét.

Theo tình huống trước mắt đến xem, nếu như không có người ngăn lại, kết quả cuối cùng nhất định là những thôn dân này trong một phần leo tường tiến vào, sau đó trực tiếp cướp người, cho tới thương vong, không hề ở tại bọn họ suy xét bên trong phạm vi.

"Tìm ai?" Tiền Thương Nhất cũng không hề tức giận.

"Liên là hôm nay ngươi mang đi mấy người kia, lẽ nào ngươi còn không biết sao?" Nói chuyện chính là một cái tuổi chừng ba mươi người đàn ông, da dẻ ngăm đen, thân thể rất khỏe mạnh.

"Hán làm sao có khả năng không biết, liên là hán mang đi!" Bên ngoài lại truyền tới âm thanh.

"Các ngươi nhiều người như vậy, ta có thể nói không lại các ngươi, nếu không như vậy, chúng ta hai bên mỗi cái phái một người đại diện đi ra, đem chuyện nào nói rõ, cũng đỡ phải sinh ra hiểu lầm gì đó." Trên mặt Tiền Thương Nhất lộ ra nụ cười nhã nhặn.

Lúu ra lúu rúu tiếng thảo luận truyền vào Tiền Thương Nhất trong tai.

Không lâu lắm, thôn Phổ Sa dân làng liền phái ra bọn họ đại diện, một người trung niên, tuổi chừng ở chừng bốn mươi tuổi, giữ lại râu cá trê.

"Cảnh sát Thường Sốc, ta tên Triệu Thuận." Cùng người còn lại so với, người này tên là Triệu Thuận người đòi có lễ phép nhiều lắm.

Chỉ có xem về mặt hấn, cũng như là chịu cưỡng ép đẩy ra, mà không phải tự nguyện.

"Không cần cùng ta chào hỏi, phía ta bên này đại diện gọi là Bạch Hàm Diễn, liền do hấn cùng các người nói một chút tại sao các người làm như vậy là sai, trước đó, hi vọng dư thừa người đi ra ngoài trước." Tiền Thương Nhất vỗ vỗ tay, Bạch Hàm Diễn theo trong phòng làm việc đi ra.

Nhìn thấy Bạch Hàm Diễn sau, lòng Triệu Thuận bên trong thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì ồn ào duyên cớ, ở văn phòng nghỉ ngơi bảy tên phái nữ cũng đã tỉnh lại.

Mấy người đó xuyên thấu qua cửa sổ nhìn phát sinh cửa đồn công an một màn.

Dù cho vừa nãy Tiểu Toàn Phong đã an ủi qua mấy người đó, có thể theo mấy người đó kinh hoàng trên nét mặt có thể phát hiện, mấy người đó cũng không yên lòng, nhưng là mấy người đó hiện tại cũng chỉ có thể đem hết thảy hi vọng đều đặt ở này hai tên mới tới cảnh sát trên mình.

Ý thức phản kháng khá mạnh thì lại bắt đầu tìm kiếm một chút có thể vũ khí phòng thân thả ở trên người.

Chỉ là này cũng không thể theo trên căn bản thay đổi mấy người đó hiện tại tình hình.

Tiền Thương Nhất đem dư thừa người đuổi sau khi đi ra ngoài, xoay người hướng về Tiểu Toàn Phong vị trí đi đến, "Kỳ vọng biểu hiện của người. Nhớ kỹ không nên tức giận, người đánh không lại bọn hấn." Hấn đi ngang qua Tiểu Toàn Phong thời điểm, nhỏ giọng nhắc nhở.

"Ta biết, ta sẽ nghe lời người." Tiểu Toàn Phong gật đầu.

Tiền Thương Nhất không hề trả lời, biểu cảm trên mặt thuyết minh hấn hiện tại rất khó chịu.

Dưới mái hiên, Tiền Thương Nhất đem chính mình cái ghế đặt ở chỗ bóng mát, sau đó lấy xem cuộc vui đáng về nhìn công. Nếu như hiện tại lại thêm hạt dưa đậu phộng nước suối, vậy thì là tiêu chí kết hợp.

Hấn có thể chống đỡ bao lâu? Năm phút đồng hồ vẫn là 10 phút? Vương Bản cùng chuyện ta nói ta đã nói cho hấn, nếu như không phải ta kéo hấn, chỉ sợ hấn sẽ trực tiếp vọt vào gian phòng Vương Bản. Thực sự là trẻ tuổi khí thịnh a, liền này thân thể, tính tình hậu quả cũng là chịu người khác đánh một trận a?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Trên thực tế, tâm tư của hấn không hề ở trên mặt này.

Bên trong phòng làm việc bảy người, bao quát Tả Oánh, cho dù đều chịu dân làng mang đi cũng không đáng kể. Mục tiêu của hấn vẫn ở quỹ nít trên mình, đây mới thực sự là có thể đe dọa đến tính mạng hấn tồn tại, chuyện còn lại đối với sự uy hiếp của hấn cũng không lớn, chỉ cần mình không tìm đường chết, xuất hiện nguy hiểm đến tính mạng tỷ lệ nhỏ bé không đáng kể.

Cửa đồn công an, Tiểu Toàn Phong cùng Triệu Thuận nắm tay lại.

"Thân thể rất cứng ngắc, xem ra da mặt không đủ dày, hơi khản trương." Tiền Thương Nhất lẩm bẩm một câu.

Hai người nắm tay lại xong sau đó, Tiểu Toàn Phong tay trái nhẹ nhàng xoa xoa tay phải của mình, thậm chí còn cúi đầu liếc mắt nhìn.

"Lẽ nào hấn xưa nay không nhìn bản tin thời sự sao? Bắt tay tư thế có rất nhiều loại, nhưng mà bất kể là một loại nào, đều là nhượng tư thái của mình xem ra càng hung hăng. Nếu như thông qua bắt tay có thể đối phương nhẹ nhàng nhếch miệng hoặc là chửi ầm lên, như vậy lần này đối thoại, từ vừa mới bắt đầu là có thể chiếm cứ chủ động." Tiền Thương Nhất thở dài, nhỏ giọng nói xong, phân tích của mình.

Lúc này, hấn đột nhiên xuất hiện một loại sống lưng lạnh cảm giác.

Đột nhiên quay đầu lại.

Hấn nhìn thấy Tả Oánh chính xác từ trong cửa sổ nhìn chòng chọc vào chính mình, một đôi mắt tròn lên như chuông đồng kích cỡ tương đương, môi khẽ nhếch, nụ cười quái dị.

Tiền Thương Nhất lờm trở lại.

Có muốn hay không giải quyết nàng?

Ở trong lòng hấn vừa vọt xuất hiện ý nghĩ này thời điểm, Tả Oánh thu hồi ánh mắt của mình, rồi đi bên cửa sổ.

Một bên khác, Tiểu Toàn Phong cùng Triệu Thuận hai người tranh cãi hình như đã tiến vào trạng thái.

Chỉ cần hơi dễ tâm, liền có thể đem hai người đối thoại nghe được rõ ràng rành rành.

"Ta đã cùng người từng giải thích, mấy người đó không phải hàng hoá, là người, không thể chịu buôn bán, vì lẽ đó yêu cầu các người căn bản là đừng không dùng chân!" Tiểu Toàn Phong cái cổ đỏ bừng.

"Làm sao liền không thể buôn bán, chúng ta đều ra tiền, làm sao liền không phải buôn bán?" Giọng điệu Triệu Thuận cương quyết.

Hắn mỗi nói một câu, chịu ngăn ở đồn công an ở ngoài dân làng liền hòa theo một câu.

"Bởi vì các nàng có nhân quyền, người hiểu không? Tiền của các người cần phải đi tìm thu người tiền người đi đòi, mà không phải chạy đến đồn công an đến đòi người, các người logic liền có vấn đề!" Tiểu Toàn Phong vô cùng không hiểu, tại sao rõ ràng như thế dễ hiểu dễ hiểu lý lẽ, đối phương nhưng không hiểu.

"Ta Sơn đều chết rồi, làm sao có muốn không?" Người bên ngoài hô.

"Hắn không phải còn có người nối nghiệp sao? Tìm người kia đi đòi a!" Tiểu Toàn Phong dòng suy nghĩ từ từ lệch khỏi phương hướng.

"Ai dám đi đòi nha, chúng ta sợ bị đánh, lại nói, trước đây lại không phải là không có xảy ra tình huống như thế, bọn họ đều là mặc kệ, nhà Bành chỉ sợ còn quân một cái, nhà Tà là chắc chắn sẽ không quân." Lại một thanh âm từ trong đám người ra.

"Bất kể như thế nào, các người cũng không thể đem người mang đi." Tiểu Toàn Phong cả giận nói.

"Cảnh sát cướp người a! Cảnh sát cướp người a! Bấy người này có phải là các người đòi chính mình dùng a?" Có một cái tuổi khá là nhỏ người bắt đầu quấy rối, câu nói này sau khi ra ngoài, có mang châm biếm ý hàm xúc tiếng cười truyền vào trong tai Tiểu Toàn Phong.

"Nói vậy!" Tiểu Toàn Phong nhất thời cảm giác máu nóng dâng lên.

"Coi như xong đi, hắn chưa đủ lòng đủ cánh, chỉ sợ đều không nghĩ tới chuyện này, phỏng đoán là người kia đòi nha." Triệu Thuận trước tiên cùng thôn dân sau lưng nói, sau đó đưa tay chỉ Tiểu Thương Nhất vị trí.

"Không cho các người sỉ nhục hắn!" Tiểu Toàn Phong tiến lên một bước, giương cao lên quả đấm của mình.

Chỉ là, sự uy hiếp của hắn ở dân làng trong mắt càng như là đứa nhỏ tính tình, căn bản không có bất kỳ người nào để ý hắn.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 261: Mang tâm sự riêng

Tình huống như thế đã sớm ở Tiểu Thương Nhất như đã đoán trước.

Giá trị tư tưởng xung đột người nếu như có thể sống chung hòa bình, nhất định không phải là bởi vì một bên thông qua miệng thuyết phục một phương khác, mà là thông qua nắm đấm. Mặc dù có chút người chọn nguyên lý ý, nhưng... Hiện thực thường thường là như vậy, chỉ cần đem cùng ý nghĩ của mình không giống nhau người toàn bộ giết chết, hoặc là làm cho đối phương khuất phục, thay đổi bọn họ đã từng ý nghĩ, cuối cùng, những người còn lại đều có thể sống chung hòa bình.

Tiểu Thương Nhất đứng lên, hiện tại nhất định phải tham dự trong đó.

"Mặc kệ như thế nào, ý nghĩ các người là sai, các người không thể đem người mang đi, bằng không..." Tiểu Toàn Phong tuyên bố quả thực lại như là một số website trên FBI cảnh cáo, hoàn toàn không có bất kỳ tác dụng gì.

"Bằng không người liền muốn đem chúng ta đều bắt lên đến sao?" Triệu Thuận hỏi một câu.

Tiểu Toàn Phong theo bản năng há mồm muốn trả lời, nhưng là nhưng vai lại bị người vỗ một cái, hắn quay đầu phát hiện Tiểu Thương Nhất đi tới phía sau.

"Ta..." Tiểu Toàn Phong muốn giải thích cái gì.

"Không cần phải nói." Tiền Thương Nhất ra hiệu Tiểu Toàn Phong lùi về sau.

Hắn đứng ở Triệu Thuận trước người, "Ta hỏi ngươi, ngươi là đến tìm Lý Hình Vũ sao?"

"Lý Hình Vũ là ai?" Triệu Thuận ngược hỏi một câu.

"Chính là các ngươi muốn tìm người." Tiền Thương Nhất nói.

"Há, là." Triệu Thuận gật đầu.

"Ta chỗ này còn có sáu người, mấy người đó tên gọi là gì, nói cho ta nghe một chút." Tiền Thương Nhất đi về phía trước một bước.

Triệu Thuận theo bản năng lùi về sau một bước, "Ta. . ."

"Mấy người đó tên thật, nói cho ta nghe." Tiền Thương Nhất lại bước ra một bước.

"Mấy người đó. . ." Triệu Thuận liên tục lùi lại mấy bước, mãi cho đến phần lưng dựa vào đồn công an cửa chính.

Nhưng mà, Tiền Thương Nhất cũng không có dừng lại bước chân của mình, hắn lần thứ hai tiến lên, lần này, Triệu Thuận không thể lui được nữa, mà hắn thôn dân sau lưng, thì lại theo bản năng mà lùi về sau, để trống một vùng.

Tất cả những thứ này đều chịu Tiểu Toàn Phong nhìn ở trong mắt.

Một bên là tranh chấp đồ mắt tá tai, một mặt khác là mạnh mẽ nghiền ép.

Chênh lệch trong nháy mắt liền đi ra.

Đương nhiên, xuất hiện tình huống như thế nguyên nhân cũng không phải là bởi vì Tiền Thương Nhất nói ra cái gì bí mật lớn động trời, mà là những câu nói này là theo trong miệng hắn nói ra, đối một người tới nói, cho dù là Vương Bàn, cũng tuyệt đối không có hiện tại hiệu quả.

Về phần tại sao Tiền Thương Nhất có thể đạt đến hiệu quả như thế này, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì hắn có thể cùng bốn nhà chủ nhà chuyện trò vui vẻ.

Trước mắt những thôn dân này cũng không có phạm vi thể lực, chỉ là bình thường dân làng. Bởi vậy, bọn họ trong ngày thường nhất định bình thường chịu đến bốn nhà đề ép, không chỉ giận mà không dám nói gì, nói không chắc còn cần chịu nhận lỗi.

Nếu như không nghe, hoặc là cùng bốn nhà người chính diện cứng rắn thép, kết cục khẳng định rất thảm không nói, lợi ích cũng làm cho đi ra ngoài, hoàn toàn là cái được không đủ bù đắp cái mất.

Mà Tiền Thương Nhất đóng vai Thường Sóc, chẳng những có thể cùng bốn nhà chủ nhà lấy bình đẳng thân phận nói chuyện, thậm chí còn có thể đập người, thậm chí Bành Duy người này nhà Bành chủ nhà cũng không có theo trong tay Tiền Thương Nhất chiếm chiếm tiện nghi.

Thực lực như vậy chênh lệch vẫn luôn ở, vậy nốt đồn công an những thôn dân này sợ dĩ không có sợ hãi, một mặt là lợi ích của mình liên quan, lại thêm bị người khuyên bảo, mặt khác cũng là bởi vì Vương Bàn nhiều năm trước tới nay tạo nên một loại cảnh sát đều là nhân nhượng cho yên chuyện nhân vật.

Hiện tại Tiền Thương Nhất thể hiện ra khí thế của mình, hai thứ chênh lệch cũng trong nháy mắt hiện ra.

"Nói được sao?" Hai tay Tiền Thương Nhất đan xen ôm ngực, biểu cảm trên mặt cực kỳ thiếu kiên nhẫn.

"Phương Ninh. . . Kêu Phương Ninh. . ." Đồn công an ở ngoài trong đám người truyền tới một âm thanh.

Tiếp đó, một cái lỗ tai chịu màu trắng mảnh vải băng bó người đi ra, người này chính là buổi trưa hôm nay ngăn cản Tiền Thương Nhất tên kia nông dân, chỉ là đổi một bộ quần áo sau đó, cả người xem ra càng thêm sạch sẽ sạch sẽ.

"Ta chỗ này không có kêu Phương Ninh người." Tiền Thương Nhất không có vạch trần, hắn lắc đầu từ chối.

"Ngươi nói vậy, liền là hôm nay ở trên đường ta đi tìm người nữ kia, nàng liền là Phương Ninh, làm sao có khả năng không có?" Nông dân tức giận hết sức.

"Ngươi tên là gì?" Tiền Thương Nhất không nhanh không chậm hỏi.

"Hò Đại Lực!" Nông dân cao giọng đáp.

"Tốt lắm, Hò Đại Lực, có một vấn đề ta hỏi ngươi." Tiền Thương Nhất khoảng chừng đi mấy bước, "Ngươi nói Phương Ninh, có phải là vì ngươi sinh hai con gái, kết quả đứa nhỏ đều chịu ngươi ném tới sông Phong Hạ trong đó Phương Ninh?"

Vấn đề này đối với đứng ở đồn công an ở ngoài dân làng tới nói, lại như là một viên bom.

Tuy nói chuyện như vậy mọi người đều rõ ràng trong lòng, nhưng mà cảm ở ở bề ngoài nói, hơn nữa là theo cảnh sát trong miệng nói ra, này vẫn là lần thứ nhất.

"Không có!" Hồ Đại Lực lắc đầu bác bỏ.

"Ta rất hiểu kì . . . Lê nào người không phải mẹ người sinh ra được sao?" Tiền Thương Nhất vừa vặn hỏi ra vấn đề này, sau lưng lại xuất hiện vừa này cảm giác kỳ quái, hắn quay đầu lại, lần thứ hai nhìn thấy Tả Oánh.

Một đôi mắt y nguyên chết nhìn chòng chọc Tiền Thương Nhất.

"Đi xem xem Tả Oánh đang làm gì, cẩn thận một chút." Tiền Thương Nhất nói với Tiểu Toàn Phong một câu.

"Ừm, tốt." Tiểu Toàn Phong vội vàng chạy hướng về văn phòng.

Lúc này, bên ngoài dân làng có mấy người bắt đầu rời đi thôn Phổ Sa đồn công an.

Bọn họ là đến đòi người, không phải tới nghe người khác vạch trần trong lòng mình tội nghiệt. Huống chi, những người này trong đó, có một nhiều hơn phân nửa đều chỉ là tham gia chút náo nhiệt, trả lại một ân tình.

"Phương Ninh là người theo nhà Tả mua, sinh hai con gái sau đó thỏa mãn đổi kẻ điều kiện, vì lẽ đó người liền đổi, nhưng mà người không biết nhà Tả lao thẳng đến Phương Ninh để xuống đất trong phòng, ta cho người biết đi, nhà Tả cái gọi là trả hàng trên thực tế liền là đem các người mua được người đổi một cái." Tiền Thương Nhất cười lạnh một tiếng.

"Kỳ thực ta có một cái suy đoán, các người đã đến rồi, vậy thì thuận tiện cùng các người nói một chút đi. Các người có chưa bao giờ gặp tình huống như thế, theo nhà Tả đổi một người sau đó, không mấy ngày liền mang thai?" Tiền Thương Nhất trái tay sờ sờ cằm của mình, "Vậy thì, vấn đề đến rồi, đứa bé này rốt cuộc là ai đâu?"

"Triệu Thuận, người biết không?" Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn trước người Triệu Thuận.

"Không. . . Không biết." Triệu Thuận lắc đầu.

"Đáp án cần phải rất rõ ràng mới đúng, ta nhắc nhở đều như thế rõ ràng." Tiền Thương Nhất bày ra hai tay.

Lời nói của hắn lần thứ hai làm nổ dân làng tâm trạng, mấy người sắc mặt chăm chú, tựa hồ đang suy nghĩ chính mình đưa nhỏ các loại đặc trưng, sau đó cùng chính mình so sánh.

"Kỳ thực đối với các người tới nói cũng không khác nhau gì cả a? Coi như mua đứa bé không là được? Còn không phải nói đổi tông đường." Tiền Thương Nhất nhún nhún vai.

Về mặt của hắn vô cùng thoải mái, nhưng là đứng ở đồn công an ở ngoài dân làng về mặt liền không giống, phần lớn sắc mặt chăm chú, có một ít nghĩ đến một lát sau liền thở phào nhẹ nhõm, còn có một chút một bên suy nghĩ, một bên lắc đầu nói, "Sẽ không, sẽ không." Cũng không lâu lắm, lắc đầu người liền vội vàng vàng hướng về trong nhà chạy đi.

Vây nhốt người của đồn công an lại thiếu một bộ phận.

"Nói đi nói lại, Tả Sơn đột nhiên cái chết, thuộc hạ của hắn cũng không phải bền chắc như thép, hiện tại còn đang nội đấu. Còn lại ba nhà nhất định sẽ hung ác đào nhà Tả một miếng thịt đi xuống, các người lựa chọn nhà Tả nguyên nhân có lẽ không chỉ chỉ là vì mua cái vợ, cần phải còn có càng quan trọng suy xét, tỷ như dựa vào nhà Tả."

"Chẳng qua hiện tại, chỉ sợ các người đòi thay đổi địa vị, đối với còn lại ba nhà tới nói, hiện tại tình huống này đến cái giết gà dọa khỉ, tỷ như đốt cái gian phòng cái gì, hiệu quả cần phải rất tốt. Lê nào các người không muốn đi lấy lòng một chút không? Đưa tặng lễ cái gì?" Tiền Thương Nhất câu nói này gây nên rồi loạn tương đối ít, nhưng dân làng vẫn như cũ đi một chút người.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 262: Kinh sợ

Nguyên bản vậy nhốt thôn Phở Sa đồn công an dân làng có năm, sáu mươi người, hiện tại trải qua Tiễn Thương Nhất vừa nói như thế, nhân số hiện thẳng tắp giảm xuống, chỉ có khoảng hai mươi người.

Nhân số giảm xuống một nửa, nhưng là tạo thành cảm giác ngột ngạt cũng chỉ có nguyên bản một phần tư.

Phiền phức đẳng cấp cũng theo gây sự cũng giảm xuống thành xin cách nói.

Tiểu Toàn Phong theo văn phòng đi ra, hần nhìn từ từ biến hóa ít dân làng, tiếp lấy liếc mắt nhìn lưng Tiễn Thương Nhất bóng dáng, trong ánh mắt tràn ngập kỳ vọng, trong lòng bái làm sư phụ ý nghĩ kiên định hơn.

"Có lẽ... Cha các ngươi cũng không phải các ngươi chân chính cha, chuyện như vậy cũng rất có thể sinh ra, có thể hay không bên cạnh không có bất kỳ liên hệ máu mủ bác hai Vương cùng các ngươi lớn lên đến như? Đặc biệt giữa hai lòng mày, quả thực như là đồng nhất cái khuôn mẫu thời gian đi ra." Tiễn Thương Nhất nhìn lướt qua ngoài cửa dân làng, phát hiện dĩ nhiên có mấy người ở nghiêm túc nghe tự mình nói.

Hần theo bản năng mà nở nụ cười, "Ồ các ngươi khi còn bé, có hay không cái gì không quen biết chú bác đối với các ngươi đặc biệt thân thiết, rõ ràng trước đây chưa từng thấy, thế nhưng là giống như vừa gặp mà đã như quen, ước gì cả ngày đều quấn lấy hắn."

"Cẩn thận ngẫm lại, ngược lại chỉ là vì nối dõi tông đường, có liên hệ máu mủ không liền có thể lấy, đứa nhỏ hoàn toàn có thể giao cho người khác nuôi, giả như sau đó không cần thận phát sinh cái gì bất ngờ, cũng còn có cái chỗ xoay xở, đến thời điểm làm một lần con ruot giám định, liền có thể lẫn nhau chứng minh thân phận."

"Đúng rồi, các ngươi biết con ruot giám định sao? Ta có thể đơn giản cùng các ngươi nói một chút, cái gọi là con ruot giám định liền là thông qua nhóm mẫu cùng DNA đến xác định con cái cùng cha mẹ liên hệ máu mủ, là một loại nhất kỹ thuật mới."

"Có cái thành ngữ tên gì ấy nhỉ, tu hú chiếm tổ chim khách, ngư ông đắc lợi vẫn là ngồi mát ăn bát vàng?" Tiễn Thương Nhất cúi đầu suy nghĩ.

Ngay ở hần suy nghĩ kẻ hở trong, có ba người vội vã rời đi, có một người thậm chí còn suýt chút nữa té lộn mào một cái.

"Vây... ." Tiễn Thương Nhất mở miệng lần nữa.

Nhưng là lần này, lại bị Triệu Thuận cùng Hồ Đại Lực lên tiếng đánh gãy.

"Đủ rồi, đừng nói." Sắc mặt hai người rất không tốt, như táo bón như thế.

"Một câu nói, ngươi thả hay là không thả người?" Hồ Đại Lực không cẩn thận đụng tới lỗ tai, đau đến hần thẳng run.

"Không hiểu rõ lắm ý của ngươi, ta chưa từng có bắt qua mấy người đó, làm sao đến thả người lời giải thích?" Tiễn Thương Nhất cũng không sợ đối phương đe dọa.

"Ta mặc kệ, ngược lại ngươi muốn đem người trả lại ta!" Hồ Đại Lực bắt đầu bò bức tường, dự định trèo vào.

Bởi vì cửa chính chịu khóa lại duyên cớ, vì lẽ đó cho dù Triệu Thuận ở bên trong, hần cũng không cách nào mở cửa ra, trừ khi hần có thể theo trong tay Tiễn Thương Nhất cướp được chìa khóa cửa.

Tiến Thương Nhất không có ngăn cản Hồ Đại Lực, có Hồ Đại Lực đi đầu, lại có bảy, tám cái bắt đầu leo tường.

Những người này theo trên tường nhảy xuống sau, đem Tiễn Thương Nhất vây vào giữa.

"Làm sao? Nói không thẳng liền muốn ra tay?" Tiễn Thương Nhất nhìn chung quanh một chút.

Lúc này, Tiểu Toàn Phong vọt ra, vấn đề là, vết thương trên người hần chỉ là tốt rồi điểm, cũng chưa hề hoàn toàn khỏi hẳn. Huống chi, hần hiện tại tình trạng cơ thể hoàn toàn không có cách nào cùng Tiễn Thương Nhất so sánh, thế này vọt thẳng ra đến giúp đỡ, không chỉ không có biện pháp giúp đến Tiễn Thương Nhất, trái lại còn sẽ trở thành Tiễn Thương Nhất liên lụy.

Chẳng qua, ngoài dự đoán mọi người chính là, Tiễn Thương Nhất cũng không có mở miệng nhường Tiểu Toàn Phong trốn ở văn phòng trong.

Tiểu Toàn Phong nhảy vào vòng vây, như một cái dũng sĩ.

"Ta đến giúp ngươi." Ánh mắt Tiểu Toàn Phong ác liệt.

"Ta nói." Tiễn Thương Nhất xoay người bắt được Tiểu Toàn Phong cổ áo, "Chết rồi ta cũng mặc kệ."

Đang lúc này, lấy Hồ Đại Lực vì một đám người ra tay, ngược lại là Triệu Thuận chỉ là ở một bên xem, cũng không có gia nhập vào trong đó.

Xa rồi Tiễn Thương Nhất người gần nhất người sử dụng một chiêu đâm thẳng, mục tiêu là đầu Tiễn Thương Nhất bộ phận. Bây giờ một quyền chịu Tiễn Thương Nhất thoải mái né tránh, nhưng nện ở trên đầu Tiểu Toàn Phong.

Nhất thời, Tiểu Toàn Phong cảm giác trời đất quay cuồng, trước mắt đen, sau đó hần liền nằm ở trên mặt đất.

Hồ Đại Lực thấy thế, sử dụng tổ truyền rùa quyền, cả người như một thót xung phong mãnh liệt ngựa, hấn ném từ bản thân hai cái nắm đấm, tận tình nhả một cái, đánh về phía Tiễn Thương Nhất.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất vừa mới quyền đem người bên cạnh đánh ngã xuống đất, cảm giác được có người hướng mình xông lại, hấn cũng không do dự, quay người một chân đạp qua.

Hồ Đại Lực rên lên một tiếng, cả người lấy càng nhanh hơn mức độ bay ngược ra ngoài.

Này gọn gàng nhanh chóng một chiêu cũng không có đánh gãy Tiễn Thương Nhất nhịp điệu, đem Hồ Đại Lực đạp bay sau đó, Tiễn Thương Nhất nghiêng người né tránh đạp hướng mình một chân, đồng thời kéo dài khoảng cách.

Lập tức, xoay vòng súng lục xuất hiện ở trong tay Tiễn Thương Nhất.

"Dừng lại!" Tiễn Thương Nhất bày ra một cái tiêu chuẩn cầm súng tư thế.

Ở ánh mặt trời chiếu xuống dưới, xoay vòng súng lục rạng ngời rực rỡ, rồi rạc ra khí tức nguy hiểm.

Có cô đủ lực uy hiếp vũ khí, Tiễn Thương Nhất không cần tiếp tục phải như tối hôm qua như thế làm ra chém ngón tay chuyện như vậy.

Hết thấy dân làng đều ngừng lại, bao quát vẫn như cũ còn ở ngoài cửa lớn người vây xem.

"Kỳ thực các người không cần quá lo lắng, ta như nhau sẽ chọn đánh chân, chỉ là kỹ thuật bắn của ta không tốt lắm, nếu như không cẩn thận đánh ngã đầu, cũng chỉ có thể sớm ở đây hướng về các người nói tiếng có lỗi." Tiễn Thương Nhất cười cợt.

"Già, hấn khẳng định không có súng, mọi người cùng nhau hướng, không phải sợ!" Hồ Đại Lực từ trên mặt đất bò lên.

Ở đây tất cả mọi người trong đó, chỉ có hấn đối với Tiễn Thương Nhất oán hận lớn nhất.

Bởi vậy, hấn gọi ra sau, cũng không có người cùng hấn cùng một chỗ hướng, chỉ có một mình hấn xông hướng Tiễn Thương Nhất, như thiêu thân lao đầu vào lửa.

Tiến Thương Nhất không nhanh không chậm, hấn mở ra chốt an toàn.

Ầm!

Tiếng súng vang lên, kinh sợ bay trong rừng cây chim nhỏ.

Khói thuốc súng mùi xông vào xoang mũi, nhưng Tiễn Thương Nhất nhớ lại ở (Kho Báu Biển Đốt) trong sử dụng súng kíp tình cảnh.

Hồ Đại Lực sững sờ ở tại chỗ, trong đầu trống rỗng.

Con mắt của hấn dường như mất đi tiêu cự, môi khẽ nhếch, hình như muốn đem trong lòng hoảng sợ gọi ra, chỉ là này âm thanh gào thét lại bị phá hỏng ở trong cổ họng, một ít cũng chạy không thoát đến. Hấn té xuống đất, bởi vì thân thể liên tục run rẩy, thậm chí không cách nào chống đỡ hấn duy trì bình thường đứng thẳng tư thế.

Nơi đứng quần, đột nhiên xuất hiện vệt nước, rất nhanh, Hồ Đại Lực đứng quần liền ướt một khối.

Nước tiểu mùi khai tại bầu trời tung bay.

Vương Bàn nghe được tiếng súng, theo trong phòng của mình đi ra, hấn nhìn hết thấy trước mắt, hình như muốn ngăn cản tình thế triển khai, nhưng là đi về phía trước một bước sau, Vương Bàn lại ngừng lại, tiếp theo, xoay người trở lại gian phòng mình, đóng cửa lại.

Hấn đã mất đi những tay chuyện như vậy năng lực, về tình về lý đều không có.

Hiện tại thôn Phổ Sa thế cuộc đã chịu Tiễn Thương Nhất khuấy lên, theo Tiễn Thương Nhất đến ngày nào đó trở đi, thôn Phổ Sa liền nhất định mất đi bình tĩnh.

Nếu như nói trước thôn Phổ Sa là đứng ở trên vách đá cheo leo ô tô, như vậy Tiễn Thương Nhất liền là nhẹ nhàng thúc đẩy ô tô người.

Chỉ là nhẹ nhàng đụng nhẹ, thôn Phổ Sa liền bắt đầu tăng hướng về vách núi.

"Chúc mừng người, còn sống." Tiễn Thương Nhất phá vỡ yên lặng.

Ngoài cửa lớn, người vây xem bắt đầu liều mạng mà chạy, bọn họ cũng không biết chính mình đang sợ cái gì, chỉ muốn bỏ chạy cách nơi này.

Cái muốn rời khỏi là có thể.

Trong cửa lớn, hết thấy đứng ở Tiền Thương Nhất phía đối lập người đều tự giác nâng lên hai tay.

Hồ Đại Lực nhìn trong tay Tiền Thương Nhất súng, sau đó nhìn một chút chính mình đứng quần, nước mắt không khống chế được chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 263: Mưa gió đêm trước

Nhưng mà trò hề này cũng không có kết thúc.

Triệu Thuận rầm một tiếng quỳ trên mặt đất, "Cảnh sát Thường Sóc, van cầu người, chỉ cần người thả mấy người đó, chúng ta nhất định sẽ đối với các nàng tốt, nhất định, ta đáp ứng người, ký tên đồng ý cũng có thể. Nếu như chúng ta có bất kỳ đối với các nàng điểm không tốt, người liền trực tiếp đập chết ta, ta tuyệt đối sẽ không nói nhiều một câu."

Cùng lúc đó, người còn lại cũng quỳ trên mặt đất.

"Van cầu người, nếu như còn không được, vậy. . . Vậy chỉ cần mấy người đó hỗ trợ sinh ra đứa bé là có thể, sinh ra xong đứa nhỏ, mấy người đó muốn đi thì đi, chúng ta tuyệt đối sẽ không ngăn cản mấy người đó!" Triệu Thuận lần thứ hai âm thanh.

"Bé gái cũng có thể không?" Tiền Thương Nhất đem xoay vòng súng lục thu cẩn thận.

Ở đây dân làng trong, tất cả mọi người đều mặt lộ vẻ khó xử, giống như vừa nảy yêu cầu Tiền Thương Nhất là cắt bọn họ thịt như thế, không, càng nói chuẩn xác là so sánh cắt bọn họ thịt còn nghiêm trọng.

"Có thể, đương nhiên có thể!" Triệu Thuận lập tức phản ứng lại, gật đầu liên tục.

Tiền Thương Nhất cười lạnh một tiếng, "Ta từ chối."

"Tại sao?" Một người tính tình khá gấp người lập tức hỏi.

"Có thể nói một chút nguyên nhân sao? Vẫn là nói, có điều kiện gì? Cảnh sát Thường Sóc, có điều kiện gì người cứ việc nói, bất kể là cái gì, chỉ cần chúng ta làm được đến, nhất định làm được, định đoạt không nuốt lời." Triệu Thuận chọn dùng uyển chuyển một chút phương thức hỏi thăm.

"Nhìn thấy nằm trên đất người kia sao?" Tiền Thương Nhất chỉ chỉ Tiểu Toàn Phong, "Hắn vừa vặn mới nói với các người cái gì, lặp lại một lần cho ta nghe."

"Chuyện này. . ." Bao quát Triệu Thuận ở bên trong, tất cả mọi người đều làm cố gắng nhớ lại hình.

Nhưng là, vừa nảy lời nói Tiểu Toàn Phong đối với bọn họ tới nói liền là gió bên tai, thổi qua đến liền qua, căn bản không đáng bọn họ chú ý.

Một tiếng khóc thét đột nhiên vang lên.

"Ta. . . Ta sau đó có thể làm sao bây giờ a. . ." Hồ Đại Lực khóc đến như cái oan ức đứa nhỏ, "Tích góp mười năm tiền không còn, hiện tại người cũng không còn, vậy ta còn sống sót làm gì? Ta chẳng thán chết rồi coi vậy đi!"

Khóc hai tiếng sau đó, Hồ Đại Lực lăn lộn trên mặt đất, không cẩn thận đụng tới vết thương, khóc đến càng thương tâm.

Nhanh như vậy sao? Vừa nảy Vương Bàn mới cùng ta nói rồi tình huống như thế, bây giờ lập tức liền lên diễn.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Hắn cũng không để ý tới Vương Đại Lực, mà là đi tới nhà bếp múc một muỗng nước.

Nước mát đổ vào trên mặt Tiểu Toàn Phong, cái qua hai giây, Tiểu Toàn Phong liền tỉnh lại.

"Đây là cái nào?" Đôi mắt Tiểu Toàn Phong mờ mịt, vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo, tiếp theo, thân thể hắn giật cả mình, hai mắt vừa mở, cả người nảy lên khỏi mặt đất. "Người đâu rồi? Những người kia đâu?" Hắn chung quanh quan sát, nhưng phát hiện vừa nảy tấn công chính mình dân làng lúc này đều

quý trên mặt đất, "Nôn. . . Làm sao có cỗ nước tiểu mùi khai?"

Hắn nắm mũi của mình.

"Há, đúng rồi. . ." Tiểu Toàn Phong quay đầu nhìn Tiễn Thương Nhất, "Ngươi. . . Không có sao chứ?"

Tiến Thương Nhất lẳng lặng mà nhìn Tiểu Toàn Phong, mím môi, biểu hiện trên mặt nghiêm túc, "Hiện tại ngươi sẽ cùng bọn họ nói một chút ngươi bộ kia lời giải thích."

"Cái gì lời giải thích?" Tiểu Toàn Phong đẩy mặt mê man.

Nghe được vấn đề này, tay phải Tiến Thương Nhất lấy tay đỡ trán, cố gắng muốn đem lông mày nếp nhăn vuốt ổn định, "Liên là. . . Ngươi vừa nãy. . . Những thứ kia lời nói nhầm."

"Ồ."

. . .

Lợi ích liên quan sự việc, bọn họ là không khả năng bỏ đi, cùng với lãng phí thời gian ở trên người bọn họ, còn không bằng đem Tiểu Toàn Phong ném cho bọn họ, nói không chắc cũng có thể đạt đến âm âm thành dương hiệu quả.

Tiến Thương Nhất nghĩ thầm, chính mình đi tới trong phòng làm việc.

Hắn sau khi đi vào, trong phòng làm việc người đều dùng xem Chúa cứu thế ánh mắt nhìn Tiến Thương Nhất, ngoại trừ. . . Tả Oánh.

"Cảm ơn!" Có bốn người lên tiếng nói cảm ơn, viền mắt các nàng ẩm ướt đỏ, hình như nhớ lại đã từng trải qua đau khổ.

"Không có gì hay cảm ơn, sự việc vẫn chưa xong." Tiến Thương Nhất xua tay.

Tuy rằng những người này dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Tiến Thương Nhất, nhưng mà Tiến Thương Nhất cũng không có mở miệng giải thích, hắn ngồi ở chỗ ngồi của mình, cúi đầu nhìn dưới mặt đất.

Bốn nhà người đều không có đến, xem ra, bọn họ cũng cảm thấy được mức độ nghiêm trọng của sự việc. Tả Sơn chết cùng nhà Bành bảy người chết, đến hiện tại đều không có một cái làm người hài lòng giải thích, xem ra, đứng đến đánh giá cao đến xa ở đây cũng áp dụng, bọn họ cần phải cũng có nguy hiểm linh cảm, chỉ là không biết bọn họ định làm gì.

Mà ta, muốn làm chuyện gì mới có thể ngăn cản gần đến nguy hiểm? Hoặc là nói căn bản ngăn cản không được, ta chỉ có thể trơ mắt mà nhìn tất cả hướng về càng tệ hơn tình huống triển khai? Những người này kết quả là cứu hay là không cứu? Cứu, mấy người đó có thể sẽ chịu quý nít xem là là kỳ túc thân thể, nếu như không cứu, lại sẽ cùng Thường Sóc hình tượng xuất hiện sai lệch.

Nghĩ tới đây, Tiến Thương Nhất đem ánh mắt đặt ở trên người Tả Oánh.

"Nàng vẫn luôn là như vậy sao?" Hắn mở miệng hỏi thăm

"Ừm, từ trước đến nay vẫn luôn là như vậy, Lý Hinh Vũ nàng rốt cuộc vì sao lại biến thành như vậy, ta nhớ tới nàng là một cái rất kiên cường người, hơn nữa nàng không phải là bị bán được nơi khác đi sao? Tại sao vẫn còn ở nơi này." Trả lời người tên là Đặng Hà, chính là hồ lên Tả Oánh tên thật người phụ nữ.

Mặt Đặng Hà bị huỷ hoại nhan sắc, vóc người cũng gầy trơ xương, nhưng là trong ánh mắt của nàng nhưng có một đám lửa đang thiêu đốt.

"Ngươi đối với nàng hình như hiểu rất rõ, có thể nói một chút sao?" Tiến Thương Nhất hít sâu một hơi.

"Kỳ thực ta cũng không phải hiểu rất rõ, hai người chúng ta cái từng thấy mấy mặt, bởi vì lúc đó chịu giam chung một chỗ, vì lẽ đó nhiều tán gẫu vài câu, kỳ thực trong phòng, ngoại trừ Lý Hinh Vũ ở ngoài, còn có người còn lại, chỉ là hiện tại những người này cũng không biết đi nơi nào, hi vọng mấy người vận may so với ta tốt hơn." Nói tới chỗ này, Đặng Hà sờ sờ chính mình vết sẹo trên mặt.

"Lý Hinh Vũ cùng ta nói, nàng nhất định sẽ chạy đi, bởi vì cha mẹ của nàng thân thể không tốt, nếu như cha mẹ của nàng biết nàng mất tích, nhất định sẽ vẫn tìm, vẫn tìm. . . Chỉ cần không có tìm tới nàng, sẽ vẫn tìm đi xuống. . . Chỉ là không nghĩ tới nàng cũng không có khả năng thành công chạy trốn." Đặng Hà rất mất mát.

"Nàng trở thành một người bọn buôn người người vợ, ngay ở ngày hôm qua, nàng ra tay giết tên kia bọn buôn người." Tiến Thương Nhất nói.

"Hóa ra là như vậy. . ." Nghe được lời nói Tiến Thương Nhất, Đặng Hà không có rất kinh ngạc, "Đúng rồi, cảnh sát Thường Sóc, kỳ thực thôn Phở Sa, không hề là chỗ đến cuối cùng, điểm này ta có thể khẳng định. Thôn Phở Sa kỳ thực chỉ là một cái vô cùng đặc biệt trạm trung chuyển, điểm này là ta nghe. . . Nghe. . ."

Nói tới chỗ này, Đặng Hà cúi đầu, hình như nghĩ đến việc không tốt.

Tiền Thương Nhất nghĩ đến thời đó ở Tà Sơn nhà phòng dưới đất trong sinh ra sự việc, hắn vừa vận đẩy cửa ra, Đặng Hà liền theo bản năng bắt đầu cời quần áo.

"Tốt rồi, ta biết rồi." Tay Tiền Thương Nhất dè ép dè, ra hiệu Đặng Hà không cần lại nói.

"Cảnh sát Thường Sóc, người sau đó định làm như thế nào? Ý của ta là, chúng ta. . ." Đặng Hà nhìn một chút xung quanh cùng mình đồng bệnh tương lân người.

"Các người tạm thời trước tiên ở nơi này đi, qua mấy ngày cần phải liền sẽ có người tới đón các người." Tiền Thương Nhất tùy ý qua loa một câu.

"Ừm." Đặng Hà gật đầu, nhưng là nhưng cũng không vui vẻ.

Thời gian, thật sự đầy đủ sao? Tối hôm nay sẽ xảy ra cái gì?

Tiền Thương Nhất quay đầu nhìn ngoài cửa sổ đã sắp đòi chìm vào bên dưới ngọn núi nắng chiều, sắc mặt chăm chú.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 264: Ánh mắt

Cùng lúc đó, mặt khác bốn nhà cũng đang thương lượng chuyện của mình.

Nhà Lô, dựa vào giao thiệp cùng danh tiếng, trở thành thôn Phô Sa thứ nhất số lượng lớn tộc. Đêm qua, bọn họ cũng gặp phải phiền toái, nhà Lô cũng có người chết rồi, cùng nhà Bành bảy người cái chết giống như đúc, chỉ là chuyện này chịu Lô Toàn đè ép xuống, cũng không có nhường Tiền Thương Nhất biết.

Một cái bàn dài đặt tại nhà lớn ở giữa.

Lô Toàn ngồi ở ngắn một bên, người còn lại, thì lại dựa theo từng người địa vị ngồi ở hai bên bàn dài.

Đây là nhà Lô gia đình hội nghị.

"Cụ Lô, người lần này gọi chúng ta đến, hắn là có chuyện rất trọng yếu a?" Nhà Lô một người chủ chốt mở miệng.

Lô Toàn cũng không có lên tiếng, hắn liếc mắt nhìn ngồi ở chính mình phía bên phải Lô Hâm.

"Lần này gọi mọi người tới, xác thực là có chuyện rất trọng yếu, ta cũng không quanh co lòng vòng, ý cụ Lô, là nhường chúng ta bỏ đi thôn Phô Sa, cùng một chỗ đến nơi khác kiếm sống đi." Lô Hâm nói xong chưa nhiều lời nữa, bởi vì hắn biết, chính mình lời nói này nhất định sẽ gây nên sóng to gió lớn.

Chính như hắn suy nghĩ, lời nói này vừa ra, người còn lại liền sôi sùng sục.

Cho dù đối với một người người bình thường tới nói, dọn nhà đều là một cái vô cùng chuyện phiền phức, huống hồ là đối với đã ở thôn Phô Sa cảm rãnh nhà Lô tới nói. Toàn bộ nhà Lô nhân số có lẽ ở 200 người trở lên, 300 người trở xuống, đương nhiên, tính cả người phụ nữ cùng đứa nhỏ.

Những người này nếu như phải rời khỏi thôn Phô Sa đi còn lại làng hoặc là trên trấn, nhiều như vậy người đối với bất kỳ địa phương nào đều là một cái chấn động không nhỏ, trừ khi sớm đã có phương diện này kế hoạch, đem tất cả mọi chuyện cũng đã sắp xếp thỏa đáng.

"Nhị Ngu chết rồi." Cụ Lô nói chuyện.

Nhị Ngu là Lô Toàn cháu trai, là Tiền Thương Nhất cùng Vương Bàn đến bãi phỏng Lô Toàn thời điểm, ở cổng gặp phải ba tên đứa nhỏ trong một người.

Hắn liếc mắt nhìn đang ngồi người nhà họ Lô, "Các người biết làm sao chết sao? Cùng nhà Bành bảy người kia cái chết giống như đúc!" Lô Toàn vỗ bàn một cái.

"Nhưng là, cụ Lô, có lẽ. . . Chỉ là bất ngờ đâu?" Có một người nhỏ giọng nói một câu. Tuy rằng tiếng nói của hắn không lớn, nhưng là trước bàn người đều nghe được rõ ràng, mà này, chính là tuyệt đại đa số người ý nghĩ.

"Cái gì bất ngờ sẽ làm người chết thành như vậy?" Đôi mắt Lô Toàn ác liệt vô cùng.

Năm đó, hẳn liền là dựa vào hơn người ánh mắt, mới đưa nhà Lô triển khai đến nay, mới nhường nhà Lô trở thành thôn Phổ Sa trong thứ nhất dòng họ, vì lẽ đó, ở nhà Lô, thậm chí ở toàn bộ thôn Phổ Sa, hẳn đều được hưởng rất cao danh dự.

Chỉ là chạm đến lợi ích sự việc, danh dự tác dụng sẽ yếu bớt rất nhiều.

"Cụ Lô, nếu không chúng ta chờ một chút xem, nói không chắc là cái kia kêu Thường Sóc người giò trò, hẳn vừa đến thôn Phổ Sa liền phát sinh chuyện như vậy, muốn nói hẳn không quý, ai tin a?" Lô Hoa nói ra ý nghĩ của mình.

Lô Hoa là cha Lô Bản, mà Lô Bản, chính là trưa hôm nay đi đồn công an kêu Tiễn Thương Nhất tên thanh niên kia.

"Đứng đấy, đứng đấy!" Người chung quanh không ngớt lời hùa theo.

"Vì lẽ đó, các người muốn làm sao làm? Xử lý xong hẳn?" Âm thanh Lô Toàn rất trầm thấp.

"Nếu như cụ Lô người muốn xử lý hẳn, chúng ta có thể nhiều phái chọn người, hẳn rất khó đối phó." Lô Hoa nhỏ giọng trả lời.

"Cụ Lô, chỉ cần một câu nói của người, chúng ta hiện tại là có thể giết tới." Một người cả người vô lại người nói.

Tất cả những thứ này, Lô Hâm đều đặt ở trong mắt, cha của hẳn đã sớm từng nói với hẳn hiện tại tình huống như thế.

Cùng cha dự đoán đến giống như đúc, chỉ là ta cũng có chút không hiểu tại sao cha kiên quyết như vậy, tuy nói cha hẳn xử sự mãnh khoẻ vẫn vô cùng nghiêm khắc, nhưng đột nhiên nhường nhà Lô toàn bộ rời khỏi thôn Phổ Sa chuyện như vậy, trước đây xưa nay đều chưa từng nghe qua, nghĩ như thế nào đều quá mức kỳ quái, cũng khó trách người còn lại không chấp nhận.

Lô Hâm ở trong lòng nghĩ, ở rời khỏi thôn Phổ Sa chuyện này, nếu như loại bỏ con ruột quan hệ, hẳn trên thực tế lựa chọn là đứng ở cha mình phía đối lập, đương nhiên, những câu nói này hẳn cũng sẽ không nói ra.

Đang giải quyết Thường Sóc vấn đề lên, người nhà họ Lô người một lời ta một lời rõ cái nhìn của mình, ra đủ loại chủ ý, tỷ như ở thức ăn nước uống trong hạ độc, hay hoặc là sắc đẹp dụ dỗ loại hình. . .

Trong lúc nhất thời, toàn bộ nhà lớn đều đầy rẫy âm ỉ tiếng ồn ào.

Đừng!

Lô Toàn vỗ bàn một cái.

"Âm ỉ cái gì thế!" Hẳn quát mắng một câu.

"Cụ Lô, người đừng nóng giận." Lô Hoa nhẹ giọng nói một câu, "Chúng ta này không phải là đang tìm biện pháp giải quyết vấn đề sao? Nay Tả Sơn chết đi, Thường Sóc liền đem hẳn phòng dưới đất bên trong người đưa tìm được, hẳn khẳng định có thể theo những người phụ nữ kia trong miệng hỏi ra cái gì, nếu như đến thời điểm lại tìm tới chúng ta này đến, chẳng phải là phiền phức lớn rồi, cùng với chờ đối phương ra tay, chẳng bằng chúng ta ra tay trước chiếm lợi thế."

"Đứng đấy, ta thảng trước mới đến một lô hàng, hiện tại vẫn không có bán đi. . ." Lúc này có một người nhỏ giọng lẩm bẩm một câu.

Lô Toàn biết mình dù thế nào như thế nào đi nữa nói đều vô dụng, ngay sau đó hẳn đối với Lô Hâm nhỏ giọng nói rồi vài câu.

"Bằng lòng rời đi thôn Phổ Sa người lưu lại, không muốn rời đi có thể đi rồi." Lô Hâm đứng lên đến, ngồi cái đầu tay xin mời.

Hẳn câu nói này nói chuyện, toàn bộ nhà lớn liền yên tĩnh lại.

Chẳng qua cũng không có bất kỳ người nào rời đi, qua khoảng chừng hai mươi giây, Lô Hoa đi chuyển cái ghế, tiếp lấy đứng lên.

"Cụ Lô, thật ngại ngại, ta rất kính trọng ngài, nhưng mà người quyết định này thực sự quá. . . Thật là làm cho người ta nén giận, đám người ở đây ném bao nhiêu sức lực, người một câu nói như vậy liền muốn đem những thứ đồ này toàn bộ ném mất, sau đó chạy đến chỗ khác làm công, chuyện này. . . Quả thực là làm người khác khó chịu." Sau khi nói xong, Lô Hoa đi ra ngoài.

"Còn có ai?" Lô Hâm hỏi.

6 lục tục tiếp theo lại có người đứng lên.

"Cụ Lô, nhà ta còn có chút việc, ta đi trước."

"Cụ Lô, có câu nói nói ra có thể không thích hợp, nhưng mà ta vẫn phải nói, không phải là chết cá biệt người sao? Trong tay chúng ta ai không có dính máu? Nay có gì đặc biệt? Cho tới phải mang đi sao? Ôi, coi như xong đi, già liền là tính tình ngang bướng, không nói, ta đi trước, các người chậm chậm

tán gẫu."

"Cụ Lô, ngài trước tiên đừng nóng giận, ta nói một câu, có phải là ngài sợ sệt? Kỳ thực căn bản không có gì đáng sợ, năm đó điều kiện nhiều gian khổ đau khổ, chúng ta nhà Lô không phải là theo trong gió trong mưa đã tới sao? Kỳ thực điểm ấy nhỏ gió nhỏ buồn thả, nhin một chút cũng là qua."

Những người này lúc đi hoặc nói ra chính mình chân thực ý nghĩ, hoặc chỉ là đơn giản một câu xin từ biệt.

Đối với những người này, Lô Toàn không có bất kỳ giữ lại.

Theo càng ngày càng nhiều người rời đi, bàn dài trong nháy mắt để trống một tầng lớn.

Cuối cùng, ngoại trừ Lô Toàn cùng Lô Hâm ở ngoài, chỉ còn xuống một cái người.

"Cụ Lô, ta. . ." Người này sắc mặt lo âu, trên mặt dường như viết 'Vô cùng khó xử' bốn chữ.

"Người muốn đi liền đi đi. " Lô Toàn nói rằng.

"Kỳ thực cụ Lô, ta là rất ủng hộ người, người a, không thể vẫn ở tại này nhỏ trong sơn thôn, cần phải đi xem xem thế giới bên ngoài, có thể là chúng ta mang nhà mang người, như thế đi ra ngoài sợ là phải ở trên đường xin cơm, ta. . ."

"Đi." Lô Toàn không nhin được nói rằng.

"Được rồi, cụ Lô, vậy tạm biệt." Người này ảo não chạy ra ngoài.

Nhin trước mắt bàn trống dạng, Lô Toàn cũng đứng lên, "Thông báo thuộc hạ người thu dọn đồ đạc, ngày mai rời đi thôn Phổ Sa, không muốn đi người sẽ theo nó đi."

"Vâng." Lô Hâm gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Phương pháp trái ngược

Nhà Nghiêm cũng chính xác tiến hành chuyện giống vậy, chẳng qua cùng nhà Lô không giống chính là, ý nghĩ Nghiêm Tuyên cũng không có ảnh hưởng đến tay hấn dưới lợi ích, trái lại ở vì thuộc hạ của mình giành càng nhiều lợi ích.

"Rất sớm trước đây ta liền nói với các người qua, bán người phụ nữ cuối cùng không thể thành việc lớn, các người biết tại sao không? Không phải là bởi vì chuyện như vậy nó trái pháp luật, mà là bởi vì chuyện như vậy là đối với tiền lương phí, còn không tốt chùi đất. Chờ ta khổng chế toàn bộ thôn Phổ Sa, ta liền muốn đem thôn Phổ Sa xây dựng thành một cái xa gần nghe tên du lịch thắng cảnh." Nghiêm Tuyên nhấp một ngụm trà.

Hắn một người đơn độc ngồi ở trên ghế thái sư, người còn lại phân tán ngồi ở đối diện.

"Các người biết những thứ kia thành phố lớn người nguyên ý làm cái gì không? Liền thích chạy đến loại này nông thôn đến hưởng thụ không giống nhau cuộc sống, nhưng mà ta nói cho các người biết, bọn họ là đến hưởng thụ, vì lẽ đó, không khí có được hay không, có hay không cái gì danh lam thắng cảnh di tích cổ đều không trọng yếu, trọng yếu chính là nhất định phải làm cho những này khách du lịch vui vẻ."

"Nghiêm Văn, người nói một chút, có biện pháp gì có thể làm cho khách du lịch vui vẻ?"

Nghiêm Tuyên sau khi nghe, thoáng suy tư một chút, "Đi xa đơn giản là ăn, mặc, ở, đi lại bốn chữ, muốn cho khách du lịch vui vẻ, chỉ dựa vào một chút bình thường tiêu phí khẳng định không được, tỷ như ăn, dù thế nào chúng ta làm thế nào, cũng không thể có thể so với thành phố lớn bằng hiệu gà làm được càng ăn ngon. Tuy rằng chúng ta có thể đánh thuế thuần khiết tự nhiên bằng hiệu, nhưng mà chênh lệch dù sao vẫn có, vì lẽ đó đơn thuần muốn lấy ăn đến thu lấy khách du lịch, căn bản không khả năng, nhiều nhất cái có thể trở thành là điểm cộng hạng."

"Còn lại ba hạng ta liền không giống nhau nói rõ chuyện, nói chung, phải hấp dẫn khách du lịch, chúng ta liền muốn cung cấp một chút bình thường không dễ dàng hưởng thụ đến sự việc, nói tới chỗ này, ta nghĩ mọi người đều hiểu là cái gì a?" Nghiêm Văn nói xong lộ ra một cái mỉm cười.

Người còn lại cũng ra rõ ràng trong lòng tiếng cười.

"Nói không sai, chúng ta định vị là cố định vị khách, có thể thiết lập hội viên chế độ, người còn lại chỉ có thông qua hiện có hội viên đề cử tài năng. . . Coi vậy đi, chuyện này trước hết nói tới chỗ này, hiện tại còn có chuyện quan trọng hơn phải cùng các người nói." Nghiêm Tuyên ho khan hai tiếng, "Ta hi vọng nhà Tả có thể nhập vào chúng ta nhà Nghiêm."

Hắn vừa vận nói xong, liền xem thấy thuộc hạ của mình kinh hãi đến biến sắc.

"Đừng vội, hãy nghe ta nói hết." Nghiêm Tuyên ổn định đuổi ra tay phải của mình hướng dưới đè ép đè, "Bất kể là nhà Lô vẫn là nhà Bành, giữa bọn họ liên hệ đều là thông qua huyết thống, kỳ thực, chỉ cần mọi người có thể cùng một chỗ kiếm tiền, có phải là một cái họ lại có quan hệ gì? Chúng ta lại không có quên chính mình tổ tông, nói không chắc chúng ta nhà Nghiêm cùng nhà Tả tổ tiên vẫn là cội rễ bạn bè đâu? Có câu nói thật hay, oan gia nên cội không nên buộc, có nhà Tả gia nhập vào, ta tin tưởng vào chúng ta nhà Nghiêm nhất định sẽ đứng ở càng cao hơn địa phương."

Đồng dạng là cạy dòi lý niệm ý nghĩ, bức bách tại Nghiêm Tuyên uy nghiêm, thuộc hạ của hắn cũng không dám lên tiếng phản đối, nhưng là những người này biểu cảm trên mặt rõ ràng viết 'Không muốn' ba chữ.

"Mọi người cũng đừng nóng giận, chuyện này không hề là ta Nghiêm Tuyên ý nghĩ đột xuất biện pháp, ta ở trước đây thật lâu cũng đã cân nhắc qua những chuyện này. Mọi người đều là thôn Phô Sa người, tại sao phải đầu đến đầu đi? Nếu như có thể bện thành một sợi dây thừng, đồng tâm hiệp lực, cũng không đến nỗi nhường người bên ngoài kiếm lời phần chính. Chúng ta một gần chết, liền kiếm lời như vậy một chút, ai trong lòng tình nguyện? Nghiêm Thiên, ta hỏi người, người có phải là dự định xây phòng mới?" Nghiêm Tuyên đứng lên, ngón tay hắn một người mặt về mặt có chút chất phác thanh niên.

"Vâng." Nghiêm Thiên gật gù.

"Người theo ta cũng sắp có sáu, bảy năm a? Hiện tại gom góp bao nhiêu tiền? Có một nửa sao?" Nghiêm Tuyên hỏi.

"Không. . . Còn không, còn thiếu một chút." Nghiêm Thiên xấu hổ cúi đầu.

"Ta có thể nói cho người, nếu như kế hoạch của ta thành công, người hiện tại chẳng những có căn nhà, hơn nữa là người nguyên lai dự định xây căn nhà hai lần lớn, thậm chí còn có thể lại thêm một cái trụ sở lớn." Nghiêm Tuyên nở nụ cười một tiếng, "Tại sao nói tri thức liền là sức mạnh? Đây chính là nguyên nhân."

"Nếu như người chỉ biết là bán cu li cái kia cùng con trâu khác nhau ở chỗ nào, chúng ta cần phải đổi một loại dùng sức lực phương pháp, liền cầm cây ruộng tới nói, thôn Phô Sa người đi sớm về tối, cũng chẳng qua là quản cái kia mảnh đất nhỏ, nhưng là bên ngoài đâu? Cái kia gì đó hiểu rõ quốc gia, bọn họ cây ruộng đều là lấy cái gì, các người biết không? Đều là dùng máy móc, chỉ cần ấn vào nút bấm, máy móc liền sẽ tự động gieo thu gặt, không chỉ giảm bớt sức, hiệu suất cao hơn nữa."

Nghe được lời nói Nghiêm Tuyên, có mấy người ngồi không yên.

"Thật. . . Có thật không? Cụ Nghiêm, không thể nào? Có chuyện như vậy?"

"Ta lừa các người làm gì? Có câu nói lẽ nào các người chưa từng nghe tới? Nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn, chỉ có đi ra ngoài từng va chạm xã hội sau đó, mới biết giữa người và người chênh lệch rất cuộc lớn bao nhiêu." Nghiêm Tuyên thờ dài.

"Cái kia, cụ Nghiêm, người nói, chúng ta nên làm như thế nào?" Ánh mắt Nghiêm Thiên trong tràn ngập ước mơ.

"Đừng vội, mập mạp không phải một ngày ăn thành, chúng ta hôm nay chiếm nhà Tả không ít tiện nghi, còn giúp Thường Sóc, bọn họ hiện tại khẳng định hận chết chúng ta. Hiện tại Thường Sóc đụng vào nhà Tả căn bản lợi ích, cũng xúc phạm Bành Duy con rắn độc kia, phỏng đoán chịu không nổi đêm nay, đã như vậy, chúng ta liền phương pháp trái ngược, chúng ta đêm nay liền bảo vệ Thường Sóc." Nghiêm Tuyên lại ngồi ở vị trí của mình.

"Nhưng là. . ." Nghiêm Thiên do dự.

"Các người lo lắng sự việc ta biết, Thường Sóc cũng sẽ tra được trên người chúng ta đúng không?" Nghiêm Tuyên một hơi đem trà uống cạn, "Nhưng mà trước lúc này, ba nhà khác nhất định so với chúng ta trước tiên ngã xuống!"

"Cụ Nghiêm, thế này sẽ có hay không có điểm. . ." Nghiêm Văn mở miệng, "Ta tuy rằng cùng Thường Sóc tiếp xúc đến không nhiều, nhưng mà cũng cùng hắn cùng một chỗ đã tiến vào Tả Sơn nhà phòng dưới đất, người này đem tới cho ta cảm giác rất nguy hiểm."

"Nói thế nào?" Nghiêm Tuyên quay đầu.

"Thông minh, có quyết đoán, mảnh khoẻ tàn nhẫn, hơn nữa. . . Hắn nhìn như xông ngang đâm thẳng, nhưng mà căn bản sẽ không xem nhẹ chi tiết, ở phòng hầm trong, hắn gần như không có một thân một mình đã tiến vào tù thất, mỗi lần đều là nhường ta đi vào, ta đoán hắn là suy xét đến ta có thể thừa dịp hắn tiến vào thời điểm đem hắn khóa ở bên trong, cho nên mới phải làm như vậy." Nghiêm Văn không cách nào quên mất cặp kia đối với mình ra lệnh ánh mắt.

"Như vậy sao?" Nghiêm Tuyên hít mắt.

"Ừm, hơn nữa, hắn giống như biết ngài sẽ đến giúp hắn, cho nên mới nhường ta cùng hắn cùng một chỗ tiến vào vào lòng đất phòng, thế này vừa đến, cho dù ngài tạm thời thay đổi ý nghĩ, dự định trợ giúp nhà Tả, cũng sẽ bởi vì bạn tâm ta. . ." Nghiêm Văn nói đến phần sau âm thanh càng ngày càng nhỏ.

"Ta biết rồi." Nghiêm Tuyên xua tay ra hiệu Nghiêm Văn không cần lại nói, "Đã như vậy, như vậy đêm nay y nguyên dựa theo kế hoạch tiến hành."

"Cụ Nghiêm. . ." Nghiêm Văn vô cùng giật mình.

"Ta biết ý của ngươi, ngươi muốn mau chóng trừ bỏ hần đúng không? Nhưng là như vậy, chúng ta nhà Nghiêm lại có thể thu được chỗ tốt gì đâu? Thôn Phổ Sa còn có thể là đáng đáp ban đầu. Nếu như đúng như lời ngươi nói, như vậy đêm nay chúng ta sẽ đi hỗ trợ sự việc cũng có thể ở Thường Sóc như đã đoán trước, nếu chúng ta biết hần biết chúng ta đêm nay sẽ đi giúp hần, như vậy chúng ta cứ dựa theo ý nghĩ của hần đi làm, chờ sự việc kết thúc, chúng ta chỉ cần lừa hần một lần, hần liền muốn đi uống canh Mạnh bà." Khóe miệng Nghiêm Tuyên hơi vênh lên.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 266: Không hợp cách

"Không tốt, không tốt! Cảnh sát Thường Sóc, không tốt!" Cửa phòng làm việc chịu vang lên.

Tiền Thương Nhất mở cửa, phát hiện Triệu Thuận đầy mặt hoảng hốt lo sợ, "Chuyện gì? Bạch Hàm Diễn tự tử sao?"

"Ừ, hừ hừ, không phải, là Hồ Đại Lực hần. . . Phải giết cảnh sát Bạch, ngươi mau đi xem một chút đi!" Triệu Thuận lúc nói chuyện, con mắt còn liếc nhìn một chút bên trong phòng làm việc.

"Ồ? Có việc này? Nhanh chóng mang ta đi nhìn." Tiền Thương Nhất trên mặt mang theo nụ cười.

"Đi theo ta." Triệu Thuận hướng về bên trái đi đến.

Lúc này, Tiền Thương Nhất nhìn thấy trước cửa bay qua một đám chim én, hần ngẩng đầu nhìn bầu trời, nguyên bản bầu trời trong xanh nhất thời mây đen năm đây đặc, làm cho người ta một loại mây đen đè thành cảm giác.

"Chim én thấp bay?" Tiền Thương Nhất nhỏ giọng lẩm bẩm một câu.

Tiếp đó, hần chân phải bước ra một nửa, cả người liền dừng lại ở động tác này lên, vốn định bước ra một bước cũng bị cưỡng ép kết thúc, chỉ trong nháy mắt này, một cái xương tay to cây côn theo phía bên phải nện xuống đến, sức lực đầy đủ, thậm chí có tiếng xé gió truyền ra.

Gậy đánh trên đất, ra một tiếng vang giòn sau, bẻ gãy.

"Mọi người cùng nhau tiến lên, đừng cho hần cơ hội!" Vừa nãy vùng gậy người hô to, nhưng mà, hần vừa vặn hô xong, thân thể liền bay ngược ra ngoài. Nằm trên đất sau đó, người này chặt chẽ bịt hạ thể của mình, mặt cũng ngộp thành màu đỏ tía.

Còn lại bốn người dự định xông lên, nhưng là nhìn thấy vừa nãy đánh lên người bay ngược ra ngoài sau đó, bốn người này đều theo bản năng mà dừng lại bước chân của mình.

"Các ngươi cùng lên đi." Tiền Thương Nhất đi ra văn phòng.

Chỉ là, những người này không hề ngốc.

Hồ Đại Lực từ trong đám người đi ra, trước người của hần, là chịu trời tay sau lưng Tiểu Toàn Phong.

Một thanh đao ngắn nằm ngang ở cổ Tiểu Toàn Phong trước.

"Đừng nhúc nhích, không phải vậy ta giết hần." Lúc này Hồ Đại Lực cùng vừa nãy như hai người khác nhau, trong mắt của hần tràn ngập căm hận, hình như muốn muốn hủy diệt tất cả.

"Cứu. . . Cứu cứu ta. . ." Trên mặt Tiểu Toàn Phong nhiều hơn một chút vết thương.

"Ngươi giết đi." Tiền Thương Nhất ngồi xổm xuống đem nửa đoạn côn gỗ nhặt lên.

"Ngươi. . . Ngươi. . . Đừng tưởng rằng ta không dám!" Hồ Đại Lực cả giận nói.

"Ông Hồ, đừng kích động, đừng kích động a!" Triệu Thuận chạy tới, tiếp lấy hắn quay đầu nói với Tiền Thương Nhất, "Cảnh sát Thường Sóc, người cũng đừng kích thích hắn. Kỳ thực Hồ Đại Lực hắn cũng chỉ là muốn lấy lại đồ vật của mình, chỉ cần cảnh sát Thường Sóc người đưa hắn, hắn sẽ thả cảnh sát Bạch."

Mà Tiểu Toàn Phong, khi nghe đến Tiền Thương Nhất lời nói mới rồi sau, cả người đều choáng váng.

Thình cầu ta a! Còn không cầu ta? Tại sao người cái gì đều không để ý? Người vẫn là người sao?

Hồ Đại Lực nghĩ thầm

Hắn nhìn hai mắt Tiền Thương Nhất, vốn tưởng rằng chính mình hành vi sẽ làm cho đối phương sợ sệt, nhưng là hắn không nghĩ tới hoàn toàn không đạt tới hiệu quả như mình muốn.

Lúc này, Tiền Thương Nhất cử động, hắn đem côn gỗ trực tiếp quăng tới.

Mục tiêu, chính là. . . Tiểu Toàn Phong.

Côn gỗ xoa hai người bay qua, tiếp lấy Tiền Thương Nhất móc ra xoay vòng súng lục, nhắm vào Hồ Đại Lực.

Những động tác này, toàn bộ làm liền một mạch, như nước chảy mây trôi, không chậm trễ chút nào trệ.

Ngay ở tất cả mọi người vừa vận phản ứng lại thời điểm, "Ầm!"

Trong nháy mắt, tất cả mọi người hít thở đều dường như đứng im.

Trong lòng Hồ Đại Lực hoảng sợ lần thứ hai chiếm cứ đầu óc, vừa nãy cả người run rẩy cảm giác giống như thủy triều kéo tới, hoàn toàn không có cách nào ngăn cản, chỉ có thể bị động chịu đựng. Cùng lúc đó, nắm chặt đao nhỏ tay cũng lỏng ra.

Trong đầu Tiểu Toàn Phong trống rỗng, trên mặt vẫn duy trì vẻ mặt kinh ngạc.

Người còn lại tình huống cũng gần như, đầy mặt đều viết khó mà tin nổi.

Ở tất cả mọi người đều chưa kịp phản ứng thời điểm, Tiền Thương Nhất vọt tới, mức độ rất nhanh, tiếp theo hắn một chân đạp vào trên người Hồ Đại Lực, "Làm gì mà còn dờ ra đó?"

Lúc này, Tiểu Toàn Phong đột nhiên phản ứng lại, hắn sờ sờ chính mình bộ ngực cùng bụng, hít sâu hai cái, hiện thân thân thể không có bất kỳ khó chịu nào. Hắn giờ mới hiểu được vừa nãy tiếng súng cũng không phải từ xoay vòng súng lục trong đi ra, mà là theo Tiền Thương Nhất trong miệng đi ra.

Giải quyết còn lại phiền phức sau đó, Tiền Thương Nhất không có lại lưu lại những thôn dân này, mà là trực tiếp đem bọn họ đuổi ra ngoài.

"Cút xa một chút!" Tiền Thương Nhất cũng không muốn nói nhảm nhiều.

"Không được, ta không đi, người không cho ta, ta liền không đi." Hai tay Hồ Đại Lực cầm lấy cửa chính lan can.

Không để ý đến Hồ Đại Lực, Tiền Thương Nhất trở lại văn phòng, lúc này Tiểu Toàn Phong đã ngồi ở văn phòng trong, cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

"Từ mọi phương diện tới nói, người đều không hợp cách." Tiền Thương Nhất lắc đầu một cái.

"Ta biết, chẳng qua ta sẽ không bỏ qua!" Tiểu Toàn Phong ngẩng đầu lên, ánh mắt kiên định.

"Người không cần cùng ta nói, ta cũng không có hứng thú." Tiền Thương Nhất đáp.

Lúc này, ngoài cửa truyền đến một tiếng vang trầm thấp.

Hai người chạy ra ngoài, nhìn thấy Hồ Đại Lực tê liệt ngã trên mặt đất, vỡ đầu chảy máu.

"Hắn. . . Hắn gặp trở ngại. . ." Triệu Thuận ú a ú ó nói, "Chúng ta khuyên hắn đi, hắn. . . Liền là không đi. . . Còn vẫn trách cứ tại sao mình phải thay đổi hàng, nếu như không đổi hàng thì sẽ không sinh ra chuyện như vậy, tiếp lấy hắn bắt đầu oán giận chính mình, càng nói càng tức, sau đó liền. . ."

"Kêu người nhà họ hắn đến nhặt xác." Tiền Thương Nhất bỏ lại câu nói này sau, sẽ không có lại để ý tới.

. . .

Com tối vẫn như cũ là Vương Bàn xuống bếp.

Chỉ là một buổi chiều, Vương Bàn giống như già đi mười tuổi như thế, cả người không hề có một chút tinh thần, ở lúc ăn com, hắn cũng không có hỏi

thăm hai người bất cứ chuyện gì.

Sau khi ăn xong, Vương Bàn trở về đến gian phòng mình, sau đó đem cửa khoá lên.

"Bác Vương hân. . . Tâm tình tốt như rất kém cỏi." Tiểu Toàn Phong bắt đầu thu thập bát đĩa.

"Không cần phải để ý đến, chờ sẽ ta trước tiên ngủ một giấc, người trước tiên giúp ta nhìn." Tiễn Thương Nhất chậm rãi xoay người, trở lại gian phòng mình.

"Được." Tiểu Toàn Phong gật đầu.

Buổi tối, bầu trời không nhìn thấy một vì sao, liền trăng sáng đều chịu mây đen che kín.

Gió thổi động lá cây ra ào ào tiếng vang, quan trọng cửa sổ cũng bởi vì gió quá to lớn mà ra nhỏ nhất tiếng va chạm, ở nằm trong loại trạng thái này, Tiễn Thương Nhất có lẽ ngủ ba tiếng liền tỉnh rồi.

Bởi vì không có mở đèn duyên cớ, hân tỉnh lại phát hiện trong phòng đen kịt một màu, thậm chí có thể dùng đưa tay không thấy được năm ngón để hình dung.

Sau khi rời giường, dọc theo trong ký ức công tắc phương hướng đi đến, tiếp theo, Tiễn Thương Nhất đem công tắc ấn xuống.

Ánh sáng trong nháy mắt tràn ngập cả phòng.

Mở cửa ra sau, gió thổi vào phòng, thậm chí đem thùng rỗng đều thổi di chuyển vị trí.

Tiến Thương Nhất híp mắt đi ra ngoài.

Hân đi tới văn phòng, Tiểu Toàn Phong chính xác nằm sấp ở văn phòng trên bàn ngủ gà ngủ gật.

Đặng Hà mấy người cũng đang nằm ở trên chăn nghỉ ngơi, chỉ là, Tả Oánh nhưng mắt đi hình bóng.

"Tỉnh lại đi." Tiễn Thương Nhất cau mày.

Tiểu Toàn Phong đột nhiên nảy lên, hân nhìn thấy là Tiễn Thương Nhất sau, thở ra một hơi dài, "Dọa chết ta rồi."

"Người làm sao ngủ?" Tiễn Thương Nhất mặt lạnh hỏi.

"Không, ta không ngủ." Tiểu Toàn Phong lắc đầu một cái, "Liền vừa nảy chớp mắt biết, có thể vẫn chưa tới một phút."

Tiến Thương Nhất không muốn đối với chuyện như thế này lãng phí thời gian, "Tả Oánh đâu?"

"Đi nhà cầu đi." Tiểu Toàn Phong đáp.

"Đi bao lâu?"

"Có năm, sáu phút a." Tiểu Toàn Phong suy nghĩ một chút.

"Nàng một người đi? Nàng như thế nào cùng người nói, nàng nói ta nghỉ đi nhà cầu?" Tiễn Thương Nhất nhìn một chút người nằm trên đất.

Trải qua Tiễn Thương Nhất hỏi lên như vậy, Tiểu Toàn Phong nhất thời phản ứng lại.

"Ta. . ." Hân lờ còn chưa nói hết.

Bầu trời một cái tia chớp màu tím đánh xuống, rọi sáng toàn bộ bầu trời.

Hai người quay đầu, phát hiện mặt Tả Oánh chính xác dán ở trên cửa sổ, một đôi mắt gắt gao trừng mắt trong phòng hai người.

Ầm ầm tiếng sấm truyền vào hai trong tai người, tiếp theo, mưa lớn đổ ào ào.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 267: Nhắm vào

Trong phòng ánh đèn sáng ngời, ngoài phòng mưa to gió lớn.

Lúc này thôn Phô Sa đồn công an, dường như như sóng biển trong thuyền cô độc.

Tiểu Toàn Phong sợ đến từ trên ghế té xuống, tim đập nhanh thêm, hô hấp dồn dập, con mắt nhìn chăm chăm cửa sổ.

"Nàng. . . Nàng. . ." Tay phải Tiểu Toàn Phong ngón trỏ chỉ vào ngoài cửa sổ.

"Nhớ tới ta đưa đồ vật của ngươi sao? Mang ở trên người, có lẽ có thể bảo toàn sinh mệnh. Ngươi ở lại chỗ này, ta ra ngoài xem xem." Tiễn Thương Nhất nói với Tiểu Toàn Phong, cũng không quay đầu lại.

"Nhớ tới!" Tiểu Toàn Phong nặng nề gật đầu một cái.

Tiếp đó, Tiễn Thương Nhất hướng đi cổng, lúc này, mặt Tà Oánh cũng theo bên cửa sổ biến mất rồi.

Mở cửa sau đó, ngoài phòng mưa to nổi lợ lững vào, không qua hai giây, Tiễn Thương Nhất ổng quần liền chịu ướt nhẹp.

Nếu như ta suy đoán chính xác, như vậy tình huống bây giờ rất không ổn a, thời tiết hoàn toàn không ở phía ta bên này, đâu đâu cũng có nước mưa, này há không phải nói rõ quỷ nit có thể tùy ý di chuyển? Không riêng như vậy, cái bật lửa cùng diêm sử dụng có thể đều sẽ chịu ảnh hưởng.

Tiến Thương Nhất nghĩ thầm.

Cho dù phía trước gặp nguy hiểm, nhưng mà Tiễn Thương Nhất vẫn như cũ đi ra ngoài.

Đem cửa phòng làm việc đóng kỹ sau đó, hẩn nhìn chung quanh một chút, cũng không có nhìn thấy bóng dáng Tà Oánh.

Do dự hai giây đồng hồ, Tiễn Thương Nhất đi tới nhà bếp, thuận lợi mở đèn.

Trước tiên đem lửa dâng lên đến, thế này cho dù trên mình cái bật lửa cùng diêm gặp sự cố, cũng có thể ở đây tìm tới mối lửa.

Tiến Thương Nhất ở trong lòng nói một câu.

Kệ bếp phát động quá trình có chút phiền phức, dù sao không phải bếp gas, mà là đốt lửa than cùng gỗ, vì lẽ đó dù sao phải phiền phức rất nhiều, cũng chính bởi vì như vậy, vì lẽ đó Tiễn Thương Nhất cần phải chuẩn bị từ sớm.

Bỏ ra khoảng chừng năm phút đồng hồ, cực nóng ngọn lửa ngay ở kệ bếp trong vũng vàng bốc cháy, tình cò còn ra 'Đùng' tiếng vang.

"Cứ như vậy đi." Hai tay Tiễn Thương Nhất thả nằm ở ngọn lửa một bên, "Khoảng chừng hai giờ thêm một lần."

Tiếng bước chân rất nhỏ theo cửa phòng bếp vang lên.

Tiến Thương Nhất quay đầu phát hiện cả người ướt đẫm Tà Oánh đang đứng ở cổng.

Bởi vì quần áo kề sát thân thể, vì lẽ đó Tà Oánh kiều ngạo người đường cong Tiễn Thương Nhất có thể nhìn ra rõ rõ ràng ràng.

"Ngươi không điên." Tiễn Thương Nhất mở miệng, ánh mắt bình tĩnh.

Nghe được lời nói Tiễn Thương Nhất, Tà Oánh sùng sốt một chút, yếu ớt sắc mặt có một ít sức sống.

"Ta đương nhiên không điên, lúc trước suýt chút nữa chịu Tà Sơn đánh chết ta đều chịu đựng đi xuống, phát hiện ở vì sao lại điên?" Trên mặt Tà Oánh hiện ra tươi cười quái dị, "Nói đến, vẫn là nhờ có cảnh sát Thường Sóc ngươi câu nói kia, bằng không ta cũng sẽ không tới hôm qua liền ra tay."

Nghe được Tà Oánh châm biếm, Tiễn Thương Nhất chớp mắt nhìn, ngón trỏ tay phải sờ sờ sống mũi, "Nói cái gì? Ta xưa nay không nói với ngươi qua cái gì, hẩn là ngươi nhớ lầm."

"Ha ha, tuy ngươi, cảnh sát Thường Sóc. Hiện tại đã không trọng yếu, mấy người đó đã đến báo thù!" Tà Oánh dựa lưng vách tường, xem ra vô cùng suy yếu.

"Ai? Chịu vứt bỏ ở sông Phong Hạ bên trong trẻ sơ sinh sao?" Tiễn Thương Nhất xa rời kệ bếp gần một chút.

"Tối hôm qua ngươi không phải từng nhìn thấy sao?" Tà Oánh chậm chạp lướt xuống, cuối cùng ngồi trên mặt đất.

"Tại sao là hôm nay?" Tiền Thương Nhất biết quý nít sự việc, nhưng mà hiện tại hắn còn cần giải quyết vấn đề này.

"Đúng đấy, nếu như sớm một chút là tốt rồi." Ánh mắt Tả Oánh có chút mát mẻ.

Tiếp đó, Tả Oánh đem hai chân mở ra, chuyện xảy ra tối hôm qua lần thứ hai tái diễn, chỉ là lần này nhưng là ở nhà bếp, mà không phải ở thôn Phổ Sa trên đại đạo.

Nhìn thấy tình huống này, Tiền Thương Nhất lập tức cầm lấy cặp gấp than mang theo một khối chịu đốt đỏ than hương về Tả Oánh đi đến.

Đi rồi hai bước, Tiền Thương Nhất ngừng lại, "Rõ ràng, dù thế nào quý nít báo thù là không lựa chọn vẫn có độ công kích, ta cũng không nên là cái thứ nhất, bởi vì đồn công an xa rồi sông Phong Hạ cũng không gần, mà ta cũng không có tham dự đến chuyện này trong đó đi, bởi vậy, người xuất hiện ở đây, cùng với nói là quý nít báo thù, chẳng bằng nói là người một mặt trả thù."

"Vì cái gì trả thù đâu? Ta những câu nói kia, có khả năng này, nhưng mà cái kia không phải nguyên nhân chính, lấy tính cách Tả Sơn, có lẽ vèn vèn là người nhìn thấy ta, hắn cũng có hành hung người một trận, giả thiết như vậy người cũng sẽ ghi hận ta, như vậy người căn bản sẽ không chống lại Tả Sơn, cũng là căn bản sẽ không đem cái kia nửa đoạn chiếc đũa đâm vào Tả Sơn cổ họng, bởi vậy, nhất định là chuyện còn lại."

"Vậy thì đáp án vô cùng sống động, tối hôm qua ta làm cái gì? Tiêu diệt một cái quý nít, càng nói chuẩn xác là tiêu diệt theo người trong bụng đi ra quý nít, thế này vừa đến, ta là không phải có thể như vậy suy đoán, người cùng quý nít trong lúc đó xuất hiện liên hệ nào đó, hoặc là nói, người vốn là cùng quý nít có liên hệ."

"Người là đến vì quý nít báo thù, nói đúng ra, người là vì con của người báo thù, vì lẽ đó người mới sẽ xuất hiện ở đây!" Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất lùi về sau hai bước, tiếp lấy nhìn chung quanh một chút.

Lúc này, ở thân thể hắn bên trái không tới 1 mét nơi, một cái quý nít chính xác nằm trên mặt đất, chiếm cứ nửa tấm mặt hai mắt chết nhìn chòng chọc Tiền Thương Nhất, âm lãnh cảm giác theo quý nít trên mình lan ra đến, như buổi tối càng thêm lạnh lẽo.

"Mà người sờ dĩ sẽ ở ngay trước mặt ta làm chuyện như vậy, không phải là muốn hấp dẫn sự chú ý của ta lực thôi." Trong tay Tiền Thương Nhất cặp gấp than hương về quý nít duỗi đi.

Nhiệt độ cao như rồng quý nít lùi về sau hai bước.

"Chạy mau!" Tả Oánh bò lên, hương về Tiền Thương Nhất nhào tới, nhưng là bay đến một nửa thời điểm lại bị Tiền Thương Nhất một chân đá ở trên mặt đất.

Thực sự là lòng tốt không báo đáp tốt.

Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói một câu, hắn này một chân sức lực không nhẹ cũng không nặng, chỉ ít có thể bảo đảm Tả Oánh trong khoảng thời gian ngắn không thể làm quấy nhiễu chính mình.

Lần thứ hai quay đầu, quý nít đã lùi về sau một khoảng cách.

Tiền Thương Nhất vừa vặn đi rồi một bước, quý nít liền bò ra cửa chính, tiến vào trong mưa.

Ở quý nít bò ra cửa chính thời điểm, Tiền Thương Nhất nhìn thấy quý nít thân hình đột nhiên run run một hồi, tiếp lấy dường như tan chảy ở trong mưa như thế, lập tức biến mất không còn tăm hơi.

Đây chính là ngày hôm qua có thể theo kịp ta nguyên nhân sao?

Tiền Thương Nhất hương về kệ bếp nơi di chuyển, hắn vừa vặn đi một bước, liền cảm giác trần nhà có món đồ gì rớt xuống.

Mưa đột nguyên nhân à. . .

Ý nghĩ trong lòng xuất hiện đồng thời, Tiền Thương Nhất cầm trong tay cặp gấp than hương lên trên vưon ra ngoài.

Xi~

Tiền Thương Nhất ngẩng đầu nhìn thấy một cái chịu bay hơi một nửa quý nít.

Chỉ là này cái quý nít trên mặt nhưng dường như không có bất kỳ đau khổ, lòng tốt đã tiếp nhận rồi tất cả những thứ này.

Không đúng!

Một luồng đau nhức theo gót chân Tiền Thương Nhất truyền đến, hắn quay đầu lại phát hiện một cái quý nít đang dùng mọc đầy răng nanh sắc bén miêng cắn xé gót chân tự mình, này cái quý nít đáng về cùng với trước gặp phải quý nít có một chút phân biệt, hai mắt của nó rất bình thường, nhưng mà miêng nhưng vô cùng lớn, gần như chiếm cứ nửa tấm mặt.

Máu tươi từ gót chân chảy ra, đồng thời trôi đi còn có Tiền Thương Nhất thể lực.

Không tới ba giây, Tiễn Thương Nhất liền cảm giác mình giống như già đi mười tuổi như thế.

Hắn đem cặp gắp than đưa tới, chỉ là lửa than đặt ở này cái quỷ nút trên mình cũng không có phản ứng quá mức, định thần nhìn lại, nguyên lai lửa than độ ẩm đã hạ thấp đến bình thường ẩm, đối với quỷ nút mà nói, đã không có lực sát thương.

Đáng chết! Làm sao còn có một con!

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 268: Nguy cơ tứ phía

Hắn tình huống bây giờ chịu Tả Oánh nhìn ở trong mắt.

Gian kế thực hiện được tiếng cười theo trong miệng nàng ra, "Ha ha ha ha ha ha, không nghĩ tới a?" Vừa nói vừa từ dưới đất bò dậy, đồng thời đỡ chính mình cái bụng.

"Chỉ có người biết làm sao đối phó họ, vì lẽ đó người nhất định phải chết!" Tay phải Tả Oánh chỉ vào Tiễn Thương Nhất, "Tất cả mọi người đều phải chết, không chỉ là thôn Phổ Sa, ta sẽ đem tất cả tham dự người đều giết chết, đương nhiên, ở tại bọn họ trước khi chết, ta sẽ để bọn họ lĩnh hội cái gì gọi là tuyệt vọng, cái gì gọi là hành hạ!"

"Chẳng qua, Thường Sóc, người ngoại lệ, người quá nguy hiểm." Khóe miệng Tả Oánh khẽ mỉm cười.

Nàng lúc này tuy rằng không điên, nhưng là ý nghĩ của nàng nhưng là một cái đầy đủ người điên.

"Người tại sao tự tin như vậy?" Tiễn Thương Nhất cau mày hỏi.

Chẳng biết lúc nào, trong tay hắn đã có thêm một cái đã phát động cái bật lửa.

"Các người đánh lén xác thực đối với ta tạo thành một chút phiền phức, chẳng qua muốn giết chết ta, có thể hay không quá ung dung?" Cái bật lửa đưa tới sau đó, gót chân quỷ nút lập tức buông ra miệng mình.

Tiếp đó, Tiễn Thương Nhất mau tới đến kệ bếp trước, lại kẹp lên một khối chịu thiêu đến đỏ bừng lửa than.

Lần này, hắn không dự định rời đi kệ bếp.

Nhưng là sự việc nhưng không có đơn giản như vậy, chẳng biết vì sao, nóc nhà truyền đến tiếng vang, giống như có người ở nóc nhà đi như thế. Mưa lớn như thế, kết quả là ai ở nóc nhà? Lại có mục đích gì?

Rất nhanh, nóc nhà ngôi liền chịu vén ra một đoạn, giọt mưa vào trong phòng, khoảng cách Tiễn Thương Nhất chỉ có không tới 1 mét khoảng cách.

Đối phương muốn tắt kệ bếp! Là ai?

Mấy người mắt theo trong đầu Tiễn Thương Nhất lóe qua, tiếp theo, hắn móc ra súng, cẩn thận nghe xong một giây, nghe được đặc biệt tiếng vang sau, hắn hướng về đỉnh đầu của mình nổ súng.

Rất nhanh, đồ vật lăn xuống âm thanh từ đỉnh đầu truyền đến, một người theo nóc nhà rớt xuống, nằm ở khoảng cách nhà bếp chỗ không xa, không nhúc nhích.

Theo thân hình để phán đoán, Tiễn Thương Nhất có thể xác định là chính mình mang về nữ giới một trong, chỉ là bởi vì bên ngoài sắc trời quá u ám, không thể xác định kết quả là ai.

"Xem ra các người tới hôm qua cũng đã. . ." Tiễn Thương Nhất mở miệng hỏi Tả Oánh.

Rõ ràng bất cứ lúc nào đều nắm giữ đánh giết Tả Oánh cơ hội, nhưng mà Tiễn Thương Nhất nhưng vẫn không ra tay, hắn những việc làm, liền là theo trong miệng Tả Oánh dụ ra càng nhiều tin tức.

"Không, nàng cũng không có, nàng là tự nguyện." Tả Oánh cười âm hiểm một tiếng, "Người giết ta đi, ngược lại người cuối cùng đều sẽ chết."

"Vậy cũng không hẳn." Tiền Thương Nhất phát hiện mình thể lực khôi phục rất nhiều.

Có lẽ là ta năng lực hồi phục khá mạnh, cho nên mới có thể ở thoát ly quỷ nít sau đó trong thời gian ngắn khôi phục.

"Nói cho ta, quỷ nít là làm sao xuất hiện?" Tiền Thương Nhất chú ý động tĩnh chung quanh, phòng ngừa quỷ nít lại theo quỷ dị phương hướng tiến hành tấn công.

Tả Oánh không hề trả lời.

"Là sông Phong Hạ sao?" Tiền Thương Nhất tiếp tục hỏi.

"Vâng." Tả Oánh gật đầu, nàng tóc tán loạn đáng vẻ ngược lại so sánh quỷ nít càng như ác quỷ.

"Lại không phải. . ." Tiền Thương Nhất sửng sốt một chút.

Nghe được lời nói Tiền Thương Nhất, Tả Oánh cũng sửng sốt một chút.

Tại sao? Chẳng lẽ không là sông Phong Hạ thai nghén quỷ nít, không nên a, bộ phim tên không phải Sông Mẹ sao?

Tiền Thương Nhất phát hiện sự việc cùng mình dự liệu có chút sai lệch.

"Người. . . Người rốt cuộc là người nào?" Thân thể Tả Oánh có chút run rẩy, "Người khẳng định không phải người bình thường!"

"Tại sao nói như vậy?" Tiền Thương Nhất hỏi ngược lại.

Lúc này, Tiểu Toàn Phong đột nhiên xông vào nhà bếp.

"A a a, cứu cứu ta!" Hắn chạy vào sau liềm nằm ở trên mặt đất, Tiền Thương Nhất nhìn thấy sau lưng của hắn có một con quỷ nít, này cái quỷ nít cuống rón chính xác quấn vào cổ Tiểu Toàn Phong lên, "Cứu cứu ta. . ." Hai tay Tiểu Toàn Phong cầm lấy trên cổ mình cuống rón, nhưng là nhưng căn bản kéo không được.

"Đến liềm hắn a!" Tả Oánh chạy đến bên người Tiểu Toàn Phong, đem hai tay của hắn đè xuống đất.

"Chết đi chết đi, trở thành oán linh một phần tử đi, cùng chúng ta cùng một chỗ. . ." Tả Oánh vừa nói vừa gia tăng sức lực trên tay.

Một khối đốt đỏ lửa than chịu vút tại trên mặt Tả Oánh.

Tả Oánh bị đau, tê liệt ngã trên mặt đất, mà lửa than cũng rơi xuống đất, bởi vì tới gần cổng duyên cớ, vì lẽ đó có một ít vệt nước, lửa than vừa văng rơi tại vệt nước lên, ra 'Xì' âm thanh.

"Quên mất ta cùng lời người nói sao?" Tiền Thương Nhất chỉ cần xem nét mặt Tiểu Toàn Phong liền biết hắn căn bản không có phát hiện mình nhắc nhở.

"Sợ lửa." Tiền Thương Nhất tiếp tục nói.

Tiểu Toàn Phong hai mắt trắng dã, muốn ho khan lại khặc không ra.

Lúc này, lại một khối lửa than chịu ném ra ngoài, vừa văng đánh vào Tiểu Toàn Phong sau lưng quỷ nít lên, quỷ nít thân thể lập tức bắt đầu bay hơi, trôi chặt Tiểu Toàn Phong cuống rón cũng buông ra.

Ho khan hai tiếng sau, Tiểu Toàn Phong lập tức theo trong túi quần móc ra cái bật lửa.

Liên tục xoa bóp hai lần, nhưng là cái bật lửa nhưng ở thời khắc máu chốt ra trực trặc, căn bản không có ngọn lửa tỏa ra.

"Không. . . Không lửa a. . ." Tiểu Toàn Phong vô cùng sốt ruột, sắc mặt hoảng hốt.

"Dừng điem. Ta tạm thời không thể rời đi nơi này, có lẽ lúc này theo ý ta không thấy địa phương, có quỷ nít đang tại mai phục ta! Nếu như ta cũng bị hạn chế lại, cái kia hai người chúng ta sẽ không có bất cứ cơ hội nào." Sắc mặt Tiền Thương Nhất bình tĩnh.

Tiểu Toàn Phong cảm giác nơi cổ lại căng lại.

Dù sao hiện tại là tại hạ mưa to, coi như chịu trực tiếp đánh trúng, quỷ nít bị thương hại cũng không lớn.

Móc ra hộp điem, Tiểu Toàn Phong phát hiện đã ướt một nửa, hắn đẩy ra hộp, đưa tay lấy ra một cái.

"Người. . ." Tiền Thương Nhất cảm giác có chút không nói gì, "Như thế tiết kiệm sao?"

Tiểu Toàn Phong đem diêm cào bốc cháy, nhưng là bởi vì chỉ có một cái, cho dù này một cái diêm có thể đối với quý nít tạo thành thương tổn, chò Tiểu Toàn Phong đem cây này diêm trên di chuyển đến nơi cổ thời diêm cũng gần như tắt.

Cuồng rón nhanh chóng nắm chặt, cảm nhận được nơi cổ áp lực, Tiểu Toàn Phong theo bản năng mà bắt được nơi cổ cuồng rón.

Cùng lúc đó, diêm cũng rơi tại ẩm ướt trên đất, dưới tình huống này, diêm cho dù có thể cào bốc cháy, cũng phải thử rất nhiều lần mới được. Lần thứ hai té xuống đất, lúc này quý nít hình như cảm nhận được Tiễn Thương Nhất đe dọa, ẩn núp ở bên cạnh, không cho Tiễn Thương Nhất xem thấy mình.

Có vô số lần có thể tự cứu cơ hội đặt tại trước mặt Tiểu Toàn Phong, nhưng là. . .

Lúc này, Tiểu Toàn Phong rốt cục sâu sắc cảm nhận được một câu nói: Không cố gắng người, cho dù cơ hội đặt ở trước mặt mình cũng không cách nào bắt được.

Kệ bếp bên, Tiễn Thương Nhất cảm ra bản thân hộp diêm, lấy ra một cái sau sẽ diêm đầu đặt tại có mang đồ lân giấy một mặt, diêm hiện dựng thẳng hình, sau đó, hấn ngón trỏ tay phải bắn ra, diêm đang bị diêm bốc cháy đồng thời cũng bay ra ngoài. cây này diêm ở giữa không trung bay lượn, diêm trên đầu ngọn lửa cũng nhanh chóng lớn lên biến hóa sáng lên.

Đưa ra khỏi một cái đường pa-ra-bôn sau, cây này diêm rơi vào Tiểu Toàn Phong trước mắt, ngọn lửa từ từ tắt.

Không đợi Tiểu Toàn Phong phản ứng lại, lại có bốn, năm cây diêm bay về phía hấn.

Có hai cái xuống ở trên mặt đất, có một cái nện ở mặt trái của hấn lên, lưu lại xuống một cái diêm đỏ, còn có hai cái bay đến Tiểu Toàn Phong nơi cổ cuồng rón lên, tỏa ra một chút hơi nước.

"Chú ý, nếu như lại không bắt được cơ hội này, ta cũng chỉ có thể vứt lửa than qua cứu người." Tiễn Thương Nhất sợ dĩ không ngay lập tức làm như vậy, chủ yếu là sợ sệt lửa than có thể sẽ mang đến càng nguy hại lớn.

Nếu như Tiểu Toàn Phong trực tiếp đầu hôn mê bất tỉnh, vậy làm phiền nói không chắc càng to lớn hơn.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 269: Bò ra

Chính vì như thế, Tiễn Thương Nhất mới sẽ chọn dùng hiệu suất thấp như vậy dưới biện pháp.

Nếu như dùng còn lại biện pháp, hấn vẫn có thể đem kệ bếp cái khác dầu gội đến trên người Tiểu Toàn Phong, sau đó sẽ nhen lửa, tiếp lấy nhường Tiểu Toàn Phong chạy đến trong mưa đi lẫn lộn, theo tỷ lệ thành công tới nói, biện pháp như thế thậm chí so sánh vứt lửa than càng thêm hiệu quả, chỉ là trình độ nguy hiểm. . . Hình như hoàn toàn không phải một đẳng cấp.

Lại có bốn, năm cây diêm bay qua, này bốn, năm cây diêm trong, có một cái khá đặc biệt, nó lớn hơn một chút, bốc cháy thời gian diêm cũng càng chậm một chút, càng may mắn chính là, cây này diêm diêm đầu đụng tới cuốn lấy Tiểu Toàn Phong cái cổ cuồng rón.

Cuồng rón buông ra một chút khe hở trong nháy mắt, không khí nhảy vào Tiểu Toàn Phong lá phổi, cũng làm cho hấn có một ít dư lực.

"Tiếp được." Tiễn Thương Nhất đem chính mình cái bật lửa ném tới.

Cái bật lửa bay ra đường pa-ra-bôn đối với Tiểu Toàn Phong tới nói vô cùng thuận tiện, vừa vặn ở hấn đưa tay liền có thể đụng tới địa phương.

Trong giây lát này, đôi mắt Tiểu Toàn Phong nhìn chăm chăm cái bật lửa.

Hấn cảm giác không khí chung quanh đều đứng im, thậm chí đều không cảm giác được sự tồn tại của mình. Tự nhiên đưa tay ra, trong lòng không có bất kỳ lo lắng, cũng không có bất kỳ băn khoăn nào, cứ vậy đi rất bình thường đưa tay.

Cái bật lửa cùng da dễ tiếp xúc cảm giác truyền đến.

Tiểu Toàn Phong không có xem, tay hấn nắm chặt, phát hiện mình vừa vặn có thể nhen lửa cái bật lửa.

Ở ngọn lửa thiêu đốt dưới, quỹ nit cuồng rón vên vện chống đỡ một giây đồng hồ liền bắt đầu bay hơi.

Thoát ly hạn chế sau đó, Tiểu Toàn Phong lao đảo chạy đến Tiễn Thương Nhất trước người, "Ta làm được, ta làm được!" Hắn hít sâu hai cái, tâm trạng vô cùng kích động, nếu như không phải bị vướng bởi lúc này tình huống y nguyên không ổn, hắn có thể sẽ nhảy lên.

"Cái bật lửa trả lại ta." Tiễn Thương Nhất đưa tay ra.

"Ây. . ." Tiểu Toàn Phong cực kỳ không tình nguyện đem cái bật lửa trả lại Tiễn Thương Nhất, "Vậy ta lấy cái gì?"

"Hai tay ma sát cũng có thể nóng." Tiễn Thương Nhất nhìn công đã khôi phục như cũ Tả Oánh, "Lẽ nào ngươi liền không hiểu kỳ ta tại sao không giết ngươi sao?"

Tả Oánh ngẩng đầu lên, trên mặt mới vừa rồi bị lửa than bị phỏng bộ phận y nguyên đỏ bừng.

"Bởi vì ngươi coi chính mình là anh hùng, ngươi có thể cứu vớt chúng ta, đúng không? Cảnh sát Thường Sóc." Tả Oánh đỡ khung cửa đứng lên, "Lại như thiên thần như thế, từ trên trời giáng xuống, dường như không dính khói bụi trần gian, thoáng bồng thì liền có thể làm cho mọi người mạng ơn, nhưng là, ngươi có nghĩ tới không, ngươi thật sự cứu ai sao?"

"Là chúng ta những này còn hơi có một chút ý thức phản kháng người phụ nữ trọng yếu, vẫn là còn lại hơn một ngàn tên thôn Phổ Sa dân làng trọng yếu? Đây là một cái đơn giản toán học đề, tin tưởng cảnh sát Thường Sóc sẽ không tính toán sai a?"

Hai mắt Tả Oánh có chút âm lãnh.

"Nhiều lúc, ta vẫn đang nghĩ, thế giới này làm sao? Sau đó ta nghĩ hiểu được, thế giới này vẫn luôn là như vậy."

"Ta ở trong thôn nghe qua một người bác gái nói về chuyện xưa của mình, nàng cũng là chịu lửa bán đến thôn Phổ Sa, chẳng qua nàng vận may tốt hơn, chạy ra ngoài, vừa không có bị bắt được, thành công chạy trở về nhà, nhưng mà ở nàng sau khi về nhà, nàng kinh ngạc phát hiện, tất cả cũng không có thay đổi."

"Đúng, nàng người nhà căn bản không để ý nàng, sau đó, ngươi sau khi biết đến thế nào rồi sao? Thôn Phổ Sa người đi tìm, lại đưa nàng mua lại đây, theo cha mẹ của nàng trên tay, giá cả còn chỉ có bọn buôn người ra giá một nửa!"

"Cảnh sát? Pháp luật? Điều không có dùng, còn không bằng ta đôi tay này. Làm ta ra tay giết Tả Sơn bắt đầu từ giờ khắc đó, trái tim ta chết rồi, bởi vì ta biết ta đây một đời liền đem như vậy kết thúc, sau đó, không có bất kỳ người nào nhớ tới ta, nhưng là khi ta nhìn thấy mấy người đó một tích tắc đó, ta linh hội mấy người đó ở ta trong lồng ngực cảm giác, ta hiểu rõ mấy người đó oán hận cùng tức giận."

"Này nào không phải là ta oán hận cùng tức giận, trong lòng ta lại đẩy lên báo thù ngọn lửa mãnh liệt, ta sẽ hủy diệt nơi này, sau đó. . . Đạp khắp mỗi một nơi bao hàm ác đất đai."

"Cảnh sát Thường Sóc, nếu như ta là ngươi, ta hiện tại sẽ giết mình, hi hi hi." Tả Oánh lùi về sau hai bước, đi tới trong mưa.

"Ta hiện tại cũng có ý nghĩ này." Tiễn Thương Nhất nâng lên xoay vòng súng lục.

Ầm!

Đạn xoay tròn bay về phía Tả Oánh.

Xuyên qua đầu Tả Oánh, lưu lại xuống một cái lỗ đạn.

Tả Oánh thẳng tắp nằm trên đất, nước mưa ướt nhẹp hai mắt của nàng.

Hắn. . . Thật sự nổ súng?

Lúc này Tả Oánh ở trong đầu nhớ lại vấn đề này.

Hai mắt của nàng càng ngày càng nặng nề, cho dù trong ánh mắt bao hàm không cam lòng cùng phiền muộn, có thể nàng vẫn như cũ nhắm lại hai mắt của mình.

Nhiều lúc, cái chết là kết thúc tất cả biện pháp.

So với thời gian thấy hiệu quả đến càng nhanh hơn, cũng càng thuận tiện.

. . .

Bởi vì mưa to duyên cớ, sông Phong Hạ nước số lượng tăng vọt, độ rộng cùng nước sâu vẫn đang gia tăng, kết nối hai bờ sông cầu cũng bị nước sông nhấn chìm một nửa.

Ở đây không có ánh trăng buổi tối, một đôi màu xám đen tay xuất hiện ở bờ sông.

Một cái quỷ nít chậm chậm bò ra sông Phong Hạ, hướng về thôn Phở Sa căn nhà phượng hướng bò tới.

Theo này cái quỷ nít xuất hiện, càng ngày càng nhiều quỷ nít theo sông Phong Hạ trong bò ra, tình cảnh cực kỳ đồ sộ, nếu như từ bầu trời nhìn xuống, sẽ nhìn thấy sông Phong Hạ hai bờ sông toàn bộ đều là xanh bóng người màu xám.

Những này quỷ nít ở nước mưa trong tiến lên, nguyên bản còn có chút lão đạo, nhưng là rất nhanh sẽ trở nên có thể thông thạo bò đi.

Theo rồi xa sông Phong Hạ, những này quỷ nít bóng người càng thêm rõ ràng.

Có ba con quỷ nít theo nước mưa bò vào phòng nhà, đây là một nhà rất bình thường căn nhà, bên trong ở người cũng chỉ là bình thường dân làng, nhưng là. . . Đối với thôn Phở Sa tới nói, cho dù phổ thông hơn nữa dân làng, cũng nhiễm tội ác.

Mềm mại trên giường, một nam một nữ trần truồng.

Rõ ràng vừa nãy dựa vào đông tổ âm thanh làm chuyện gì, lúc này bọn họ đã ngủ say, căn bản không có ý thức đến khủng bố đang từ từ đem bọn họ vây quanh.

Một cái quỷ nít treo ở xà nhà lên, một đôi mắt to nhìn hai người trên giường, mặt khác hai con quỷ nít thì lại bò lên giường, này hai con quỷ nít cuồng rón quẩn vào nam giới trên mình, một cái quẩn vào trên cổ, mặt khác một cái quẩn vào trên đùi.

Nam giới cảm giác không khỏe, mở hai mắt ra, nhưng là nhưng nhìn thấy này cực kỳ một màn kinh khủng.

Hắn đưa tay ra muốn đem cuồng rón kéo xuống, nhưng là thân thể nhưng càng ngày càng suy yếu, càng ngày càng uể oải, ở trước khi hôn mê thời khắc cuối cùng, hắn muốn đưa tay đánh thức vợ mình, nhưng mà cho dù là như thế động tác đơn giản, hắn đều không có cách nào làm được.

"Hà?" Không biết làm sao, người vợ cũng nhận ra được khác thường.

Nàng quay đầu, kinh ngạc phát hiện chồng mình như cây khô như thế nằm ở bên cạnh mình.

"A! ! !" Tiếng thét chói tai theo trong miệng nàng truyền ra.

Lúc này, ba con quỷ nít theo nam giới phía sau bò ra, bọn họ ngờ ngạc mà nhìn nữ giới.

Một tia chớp cắt ra bầu trời đêm.

Nữ giới nằm ở trên giường, cái bụng phồng lên, giống như mang thai sáu tháng như thế.

Lúc này cô gái này hai mắt vô thần, khóe miệng mang theo nước bọt.

"Được. . . Ấm áp. . ."

Thanh âm kỳ quái ở trong đầu của nàng vang lên.

"Chúng ta liền ở ngay đây lớn lên đi, không cần lại đi nữa, không phải vậy lại sẽ bị ném đến trong sông. . ."

"Hay lắm hay lắm!"

"Không được, mà mà một người căn bản không có thể vì chúng ta cung cấp đầy đủ dinh dưỡng, chúng ta nhất định phải đi ra ngoài săn bắn!"

"Giống như là nha. . ."

Nữ giới thân thể run rẩy một cái, trong đầu xuất hiện một ý nghĩ.

Ma mà? Ta liền sinh một đứa bé trai a, hiện tại đang nằm ở bên cạnh nhà ngủ. . .

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 270: Báo thù

? Nhà Bành.

"Mưa lớn như thế, còn muốn đi sao?" Bành Hồng mới nhìn ngoài phòng như trút nước mưa to hỏi.

Hắn là Bành Duy người nổi nghiệp, hoặc là nói là người nổi nghiệp một trong.

Bành Duy nhìn ngoài cửa sổ mưa to, híp híp nhìn, "Mưa lớn như thế, không phải càng phải đi không?" Ánh mắt của hắn càng ngày càng hung ác.

"Biết rồi, ta lập tức phân phó." Bành Hồng mới gật đầu một cái, xoay người rời đi.

...

Nhà Nghiêm.

"Cụ Nghiêm, mưa lớn như thế, nhà Bành đêm nay chỉ sợ sẽ không ra tay a?" Nghiêm Văn đứng bình tĩnh ở phía sau Nghiêm Tuyên.

"Lúc này không phải càng thích hợp ra tay sao? Mưa lớn như thế, cho dù ở ngoài cửa lớn tiếng thảo luận, bên trong người cũng không nghe thấy a?"
Nghiêm Tuyên hít sâu một hơi, "Người trước tiên đi chuẩn bị đi."

"Nhưng là. . ." Nghiêm Văn còn muốn nói gì.

"Người dựa vào vốn không muốn cứu Thường Sóc đi." Nghiêm Tuyên đem ý nghĩ của Nghiêm Văn nói ra.

"Không, chỉ là cảm giác không cần thiết. . ." Nghiêm Văn lắc đầu.

"Có cần thiết hay không, ngày mai liền biết rồi." Nghiêm Tuyên sau khi nói xong, không lên tiếng nữa.

...

Nhà Lô.

Nằm ở trên giường người trần trọc trở mình, cuối cùng người này vẫn là ngồi dậy đến, chính là nhà Lô chủ nhà Lô Toàn.

Ở trước đây khoảng thời gian này, hắn nguyên bản từ lâu ngủ, nhưng là hôm nay, hắn nhưng phát hiện mình ngủ không được.

Hay là tiếng mưa rơi lớn quá rồi đó?

Lô Toàn liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ, cho dù cửa sổ đã quan trọng, nhưng là vẫn cứ có một ít mưa bắn đi vào, đem mặt đất ướt nhẹp.

Thở dài một hơi sau, Lô Toàn rời giường hướng về bên cửa sổ đi đến.

Nhìn ngoài cửa sổ mưa to, trong lòng hắn một trận thổn thức, khóe mắt nếp nhăn hình như cũng có thêm mấy cái.

"Lẽ nào là ông trời không cho ta đi?" Lô Toàn thở dài, "Vẫn là nói trùng hợp? Nào có như thế đúng lúc sự việc? Sớm không xuống muộn không xuống, một mực là hôm nay. . ."

Mưa xối xả điên cuồng rơi xuống, sáng ngời chớp giạt như màu bạc như thế tại bầu trời qua lại, một lần lại một lần rơi sáng nguyên gian phòng, ầm ầm ầm tiếng sấm đình tai nhức óc, giống như có thể đem bất luận là đồ vật gì đập vỡ tan. Mỗi một giọt mưa cũng như một nhánh kiếm sắc, va đập ở trên cửa sổ phát ra 'Cộc cộc' âm thanh.

Lô Toàn cảm giác trong miệng hơi khô, hắn đầu lưỡi liếm môi một cái, tiếp lấy hắn đi tới bên cạnh bàn cầm lấy chính mình lòng yêu màu nâu nhạt tẩu thuốc, này đã là hắn cái thứ năm tẩu thuốc.

Đem mùi thuốc lá đổ vào cái tẩu, tiếp lấy bỗng nhiên diêm, rất nhanh, sương khói liền bắt đầu ở bên trong phòng khuếch tán.

Hít một hơi thật sâu sau, Lô Toàn đột nhiên cảm giác mình cổ họng không thoải mái, ho khan hai tiếng, tiếp lấy hắn phun ra trong miệng cục đàm, đánh tiếp tính toán dùng chân đạp sạch sẽ.

"Tơ máu. . ." Nhưng là chân hắn nhưng dừng ở trên không.

Do dự một lát, chân Lô Toàn vẫn là đạp xuống.

"Ôi, thật sự muốn rời khỏi thôn Phò Sa sao?" Lô Toàn có chút nghi ngờ phán đoán của mình, "Đều nói người lá rụng về cội, cuộc sống của ta cũng không có bao nhiêu, chẳng bằng liền ở lại chỗ này, cũng đỡ phải phiền phức."

Sau khi nói xong, Lô Toàn cười một cái tự giễu.

Đột nhiên, hắn cảm giác mình phía sau có thêm món đồ gì, ngay sau đó hắn quay đầu.

Trên cửa sổ, một cái trẻ sơ sinh mặt chính xác nhìn mình chằm chằm, chỉ là khuôn mặt này thấy thế nào đều không giống như là loài người bình thường mặt.

Tàu thuốc rơi trên mặt đất âm thanh đem Lô Toàn thức tỉnh.

Hoảng hốt lo sợ Lô Toàn vội vã lùi về sau, nhưng là hắn vừa vặn lùi về sau hai bước, liền cảm giác mình vác đựng tới món đồ gì, tuy rằng trong lòng đã có linh cảm, có thể quay đầu nhìn thấy theo xà nhà trên buồng xuống đến chết trẻ sơ sinh, hắn vẫn như cũ không có thể khống chế dừng chính mình, đặt mộng ngồi trên mặt đất.

Làm nhà Lô chủ nhà, Lô Toàn gặp qua rất nhiều nguy hiểm tình huống, thậm chí ở trong núi gặp được lợn rừng.

Cho dù là nguy hiểm nữa tình huống, hắn cũng không có như hiện tại như thế sợ sệt.

Đó là theo đáy lòng nơi sâu xa nhất sinh ra hoảng sợ, nỗi sợ hãi này rót vào dòng máu, chảy khắp toàn thân.

Treo lơ lửng ở xà nhà trên quỹ nít rơi xuống trên đất, lần hai vòng sau, này cái quỹ nít đứng lên, nhưng là đứng không tới hai giây đồng hồ, lại đã biến thành bò đi đáng vẻ.

Một cái tia chớp màu tím bổ ra bầu trời, đem gian phòng rọi sáng.

Dựa vào này nói tia sáng, Lô Toàn phát hiện trước mặt này trẻ sơ sinh vẻ ngoài hình như có chính mình cái bóng, chỉ là. . . Không có mũi, nguyên bản là mũi địa phương, chỉ còn dư lại hai cái cây tăm to nhỏ lỗ thủng.

"Người. . . Người là ai?" Lô Toàn hỏi, âm thanh có chút run rẩy.

Nếu như là lúc trước, Lô Toàn nhất định sẽ không như vậy hỏi, thậm chí căn bản sẽ không đi hỏi, nhưng là, lọt vào trong hoảng sợ hắn, đã sớm mất đi chính mình ngày xưa bình tĩnh cùng bình tĩnh.

Không hề trả lời, quỹ nít một bước ba lắc hướng về Lô Toàn bò đến.

Lô Toàn hít sâu một hơi, thân thể lui về phía sau, tiếp lấy hắn đột nhiên nghĩ đến, phía sau mình cũng có như vậy một cái quái dị trẻ sơ sinh, ngay sau đó hắn quay đầu lại, phát hiện sau lưng trẻ sơ sinh cũng hướng mình bò đến.

Dưới tình thế cấp bách, Lô Toàn đem bên người cái tàu ném tới.

"Có ích?" Lô Toàn nhìn thấy trước mặt xanh làn da màu xám quỹ nít vẻ mặt đau khổ, thân thể té xuống đất, còn phát ra kỳ quái tiếng kêu, giống như động dục trong mèo kêu âm thanh như thế.

Nguyên bản hoảng sợ lần thứ hai bị áp ở đáy lòng, Lô Toàn cảm giác thân thể của mình tràn ngập sức mạnh.

Nếu như có biện pháp đối phó những này kỳ quái trẻ sơ sinh, vậy còn có cái gì phải sợ chứ?

Nghĩ tới đây, Lô Toàn đứng lên đến, sau đó nâng lên ghế, đi tới quỹ nít trước mặt, trực tiếp đem ghế đập xuống.

Nhưng là lần này, quỹ nít hành động nhưng không chút nào chịu ảnh hưởng, trên mặt trái lại lộ ra châm biếm giống như nụ cười, ngay ở Lô Toàn ngây người thời điểm, quỹ nít dọc theo ghế bắt đầu leo lên trên.

Nguyên bản chịu dần xuống đáy lòng hoảng sợ lần thứ hai dâng trào ra, thậm chí so với trước càng nhiều.

Lô Toàn ném xuống trong tay ghế, xoay người hướng về ngoài cửa chạy đi, đồng thời trong miệng còn gọi, "Lô Hâm! Lô Hâm!"

Hắn mở cửa, trực tiếp đi ra ngoài, nhưng là thân thể lại bị món đồ gì đưa vấp ngã.

Lại một tia chớp thấp sáng bầu trời đêm.

Lô Toàn nhìn thấy Lô Hâm đang nằm ở trước cửa phòng mình, cái chết cùng nhà Bành bảy người cái chết giống như đúc, mà càng làm cho hắn sợ sệt chính là, ở cánh tay Lô Hâm nơi, còn nằm úp sấp một cái đồng dạng trẻ sơ sinh.

Lạnh lẽo cảm xúc từ đỉnh đầu truyền đến.

Lô Toàn theo bản năng đưa tay đi bắt, trong tay truyền đến cảm giác như đựng tới nước, tiếp lấy hắn ngẩng đầu nhìn lên.

Một đôi chiếm cứ cả khuôn mặt một nửa con mắt chính xác theo dõi hắn.

Không chờ hấn phản ứng lại, liền cảm giác thân thể dường như mất đi sức lực, đại não hỗn loạn.

Ở lọt vào bóng tối thời khắc cuối cùng, trước mắt của hấn hiện lên chính mình một đời, theo trẻ nhỏ đến thanh niên, sau đó thành gia lập nghiệp, từng điểm từng điểm đem nhà Lô phát dương quang đại, trở thành thôn Phổ Sa gia tộc lớn nhất.

Bầu trời lại xẹt qua một tia chớp, nhưng là lần này, nhưng không có thể làm cho Lô Toàn nhìn thấy bất luận là đồ vật gì.

Theo thời gian trôi đi, thân thể Lô Toàn bắt đầu khô héo, giống như qua chóng phân huỷ xử lý thấy khô như thế, hình như đã sớm chết đi.

Ầm ầm ầm tiếng sấm qua đi, lại là một tia chớp, dựa vào chớp giạt tia sáng, có thể nhìn thấy ở trong đại sảnh có mấy chục con quỷ nít ở chung quanh bò đi, tìm kiếm mình con mồi.

Chúng nó là theo sông Phong Hạ bò ra ngoài báo thù người.

Động lại rất nhiều năm oán hận vào hôm nay hoàn toàn bùng nổ, đối nhau lưu luyện cùng đối với chết hoảng sợ hóa thành chúng nó báo thù sức mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 271: Nước

? Trận này mưa như là căn bản sẽ không dừng lại, không biết một mối rơi xuống, ở trên đất bằng hội tụ thành nước đọng, nhanh chóng mở rộng; ở mái hiên nhấc lên thác nước, bay chảy thẳng dưới.

Ở mưa to gió lớn bên trong, bung dù là một cái vô cùng không sáng suốt sự việc, vì lẽ đó nhà Bành cùng nhà Nghiêm đều lựa chọn áo mưa.

Mưa to như sắc bén mũi tên đánh vào tiến hành trên thân thể người.

Hai nhà người ăn mặc màu sắc khác nhau áo mưa hướng về thôn Phổ Sa đồn công an đi đến.

Ở tại bọn họ không nhìn thấy địa phương, quỷ nít đang tại thôn Phổ Sa tốc độ cực cao khuếch tán, những này đầy cõi lòng oán hận trẻ sơ sinh liền như trong mưa âm hồn, bò qua mỗi một nơi có thể tồn tại sinh linh địa phương.

...

"Người. . . Người. . ." Tiểu Toàn Phong trừng lớn hai mắt, hấn không thể tin được bên cạnh mình vẫn không hề ra tay giết người diễn viên địa ngục cứ vậy đi nổ súng, "Tuy rằng vừa nãy Tà Oánh nói xác thực vô cùng nguy hiểm. . . Nhưng là. . . Bất kể như thế nào muốn đều là nói cười đùa à?"

"Cùng với có thời gian nói những lời nhảm nhí này, chẳng bằng thêm chút lửa than, cái này ban đêm có thể mới cái qua một nửa." Tiểu Thương Nhất liếc mắt nhìn nằm ở ngoài cửa Tà Oánh, trong lòng không rõ cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

Đem kệ bếp bên trong lửa than bù đắp sau đó, hấn lần thứ hai nhìn về phía ngoài cửa.

"Người không phát hiện có chỗ nào không đúng sao?" Tiểu Thương Nhất nhú nhú mày.

"Cái gì không đúng?" Tiểu Toàn Phong đầy mặt không rõ.

"Thân thể của nàng. . ." Tiểu Thương Nhất chỉ chỉ ngoài cửa Tà Oánh, "Ồ biến hóa quái queo."

"Giống như là như vậy!" Tiểu Toàn Phong nhìn chăm chăm nhìn năm giây sau, lớn tiếng nói.

Lại qua mấy chục giây, thân thể Tà Oánh hoàn toàn biến mất rồi, toàn bộ quá trình thật giống như băng giá ở tan chảy như thế.

"Chẳng lẽ nói. . . Người phụ nữ đúng là làm bằng nước?" Sắc mặt Tiểu Toàn Phong nghiêm túc.

"Thật là một ghê gớm phát hiện." Tiểu Thương Nhất châm biếm một câu.

Lúc này, trong phòng ánh đèn đột nhiên bắt đầu lấp lóe, hai giây đồng hồ sau, hoàn toàn mất đi tia sáng.

Một tia chớp rọi sáng bầu trời đêm, dựa vào này một ánh sáng. Tiễn Thương Nhất nhìn thấy nguyên bản đã biến mất Tà Oánh lại đột nhiên xuất hiện ở ngoài cửa, chỉ có cùng với trước so với, nàng là đứng, hơn nữa lúc này chính xác nhìn trong phòng.

Bởi vì thời gian quá mức ngắn ngủi, vì lẽ đó Tiễn Thương Nhất cũng không có thấy rõ Tà Oánh lúc này về ngoài, nhưng mà hắn có thể xác định, tuyệt đối cùng thân thiện này một từ không có bất kỳ liên quan.

"Chúng ta. . . Vẫn lưu lại ở đây sao?" Tiểu Toàn Phong quay đầu, bởi vì trong phòng chỉ có lửa than duyên có, sắc mặt hắn xem ra có chút kinh hãi, làm cho người ta cảm giác thật giống như đem đèn pin cầm tay thả ở dưới cằm nơi tạo nên đến không bố bầu không khí như thế.

"Người cũng có thể đi ra ngoài, ta sẽ không phản đối." Tiễn Thương Nhất nhún vai một cái.

"Nhưng là. . ." Tiểu Toàn Phong muốn nói cái gì, nhưng là vừa nghĩ tới chính mình trước nói cùng làm sự tình, hắn liền cảm giác mình không có tư cách nâng lên đề nghị.

"Tà Oánh chỉ sợ là biến thành quỷ." Giọng điệu Tiễn Thương Nhất bình tĩnh.

"Tại sao?" Tiểu Toàn Phong quay đầu nhìn kệ bếp bên trong nhảy lên ngọn lửa, trong lòng xuất hiện một loại chính mình thân ở quỷ câu chuyện cảm giác.

"Ta làm sao biết?" Tiễn Thương Nhất hỏi ngược một câu, "Chẳng qua ta nghĩ hắn là quỷ nit cùng nàng xuất hiện liên hệ nào đó, lại thêm quỷ dị này vô cùng khí trời. . ." Nói đến một nửa, hắn ngừng lại.

"Làm sao?" Tiểu Toàn Phong chịu Tiễn Thương Nhất động tác sợ hết hồn.

"Vương Bàn. . . Nàng hắn là đi tìm Vương Bàn. . ." Tiễn Thương Nhất thở dài.

. . .

Gian phòng Vương Bàn.

Hắn nằm ở trên giường, nhắm chặt hai mắt, nguyên bản đã ngủ hắn, chịu tiếng sấm đánh thức hai lần.

Xoay người sau đó, hắn lần thứ hai ép buộc chính mình tiến vào trạng thái ngủ say, vì thế, còn bắt đầu đếm 'Bánh sủi cảo'.

Sở dĩ là 'Ngủ' mà không phải 'Cửu', đó là bởi vì hắn có lần đi trên trần làm việc thời điểm xem qua một phần văn chương, mặt trên giải thích số 'Cửu' nguyên nhân là bởi vì hài âm, cho nên đối với đáp lại lại đây hắn là số 'Bánh sủi cảo'.

Đã ném thử sau đó, hắn phát hiện này hai loại phương pháp đối với mắt ngủ đều không cái gì trợ giúp liền là.

Hắn lại tăng lần bản thân, nhưng phát hiện tay của mình đụng tới nước, "Mưa dột sao?"

Vương Bàn đứng dậy, nhìn nhìn nóc nhà, tay đặt ở vừa nãy đụng tới nước phía trên, nhưng là một giọt mưa đều không có rơi xuống đến.

"Kỳ quái, tại sao có thể có nước? Lẽ nào ta. . ." Nghĩ tới đây, tay Vương Bàn đặt ở chính mình dừng quần lên, "Không có nước a!" Lúc này, không biết làm sao, trong đầu Vương Bàn văng vẳng lóe lên, "Nếu như không phải mặt trên có nước, cái kia có phải là có thể nguyên nhân là ở phía dưới."

Vương Bàn vén ra chính mình ga trải giường, vẫn tìm thấy tám ván gỗ, vẫn như cũ có chỗ vô ích.

"Quả nhiên là như vậy!" Cảm thán chính mình dòng suy nghĩ rõ ràng đồng thời, hắn đem đầu dò xét đi ra ngoài, tiếp lấy di chuyển thân thể, lấy như rồng mình có thể nhìn thấy dưới đáy giường.

Gầm giường một mảnh đen, không bật đèn tình huống không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

"Nếu như lúc này có một tia chớp là tốt rồi, ta cũng không cần rời giường đi mở đèn." Vương Bàn lắc đầu một cái.

Có lẽ là lời nói của hắn chịu ông trời nghe được, một cái lấp loé tròn cung theo mây một đường chạy xuống, cho đến cuối trời.

Mà Vương Bàn cũng nhìn thấy chính mình gầm giường đồ vật.

Đó là một cái người phụ nữ mặt, một cái mặt tái nhợt, một cái tinh khắc kỹ càng đeo gọt mặt, khuôn mặt này trên khuôn mặt như rồng Vương Bàn cảm giác cực kỳ quen thuộc, đồng thời lại cực kỳ xa lạ, hắn còn nhớ được bản thân từng nhìn thấy rất nhiều lần, nhưng là làm sao đều không nhớ ra được, một cái sóng gọn ở trên khuôn mặt này đẩy ra, nổi lên từng mảnh gọn sóng.

Trong phút chốc, Vương Bàn cảm giác mình thân thể giống như rơi vào rồi trong nước, rõ ràng nằm ở trên giường hắn nhưng xuất hiện cảm giác nghẹn thở. Hai tay của hắn gắt gao bắt được cổ của mình, có thể này cũng không thể giảm bớt thân thể đau khổ.

Đang lúc này, dưới giường người cử động.

Nàng duỗi ra một đôi tay, đem đầu Vương Bân ôm vào trong ngực. Trong ánh mắt tràn ngập dịu dàng cùng . . . Cái chết.

. . .

Sông Phong Hạ càng ngày càng rộng, thậm chí đã đi tới tới gần căn nhà trước.

Quý nít y nguyên theo sông Phong Hạ trong bờ ra, chỉ là số lượng thiếu rất nhiều, theo thời gian trôi đi, quý nít số lượng cũng càng ngày càng ít, cho đến cuối cùng một cái rồi đi sông Phong Hạ.

Ở vốn là là cầu địa phương, nước sông lạ lùng hội tụ, từ từ chồng chất.

Chạm chạm một bóng người xuất hiện ở sông Phong Hạ trong , đây là một người phụ nữ thân thể, bởi vì hoàn toàn nước tạo thành, vì lẽ đó xem ra như là nửa trong suốt, chỉ có tia sáng xuyên thấu qua thay đổi có thể chứng minh sự tồn tại của nàng.

Tiếp đó, bóng người này chuyển động, một đôi chân ngọc ở mặt nước nhẹ chút, nhưng là đi tới sông Phong Hạ ranh giới sau đó, nàng liền không tiến thêm nữa, mà là yên tĩnh mà nhìn trước mắt xảy ra tất cả.

Mưa xối xả theo thân thể nàng trong xuyên qua, tựa hồ đối với nàng hoàn toàn không có bất luận ảnh hưởng gì.

. . .

Người nhà họ Bành đã chạy tới thôn Phổ Sa đồn công an.

Tuy rằng một đường không sự tình, nhưng là mỗi người bọn họ trong lòng đều có một loại lo lắng, loại này lo lắng làm cho người ta cảm giác thật giống như chính mình là một cái điều đứt dây, chính xác đang nhanh chóng rơi xuống.

"Giết sau đó liền phóng lửa đốt địa phương quý quái này." Bành Duy tàn bạo nói nói.

"Nhưng là. . . Mưa lớn như thế, coi như có dầu cũng điểm không bốc cháy a?" Bành Hồng mới sắc mặt vô cùng khó xử.

"Đốt một điểm là một chút!" Bành Duy không quan tâm chút nào những thứ này.

Hắn phát hiện ở trong lòng chỉ muốn đem Tiễn Thương Nhất chặt thành thịt nát.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 272: Rơi xuống

? "Cửa chịu khóa." Bành Hồng mới đi ở trước nhất, hần lắc lắc thôn Phổ Sa đồn công an cửa chính.

"Cạy ra." Bành Duy dùng thanh âm trầm thấp nói rằng.

"Nơi đó nằm một người." Một người người nhà họ Bành chỉ chỉ cửa chính một bên trên đất.

Dựa vào yếu ớt ánh sáng, người này phát hiện có gì đó không đúng, đi tới kết quả phát hiện trên mặt đất nằm một người phái nam.

"Là cái nam!" Hần la lớn.

Người này chính là buổi chiều bởi vì bị phần quá mức mà đập đầu chết ở trên tường Hồ Đại Lực, bức bách tại một chút nguyên nhân đặc thù, buổi chiều đến gây phiền phức người cũng không có đem chuyện này nói cho hần người nhà, vì lẽ đó mãi đến tận hiện tại hần vẫn như cũ nằm ở cổng.

"Nhìn là ai?" Bành Duy cảm giác sự việc có gì đó không đúng.

"Hồ Đại Lực." Bành Hồng mới liếc mắt nhìn.

"Hắn tại sao lại ở chỗ này?" Bành Duy cúi đầu liếc mắt nhìn.

"Giống như là đến tìm Thường Sóc phải người, ta buổi chiều nghe có người đã nói, không nghĩ tới chết ở chỗ này." Bành Hồng mới lắc lắc đầu, trong lòng có một loại linh cảm bất tường.

Hình như Hồ Đại Lực chết ở báo trước cái gì.

"Khóa cạy ra." Một người nói rằng.

Đoàn người không lãng phí thời gian nữa, mở ra cửa chính đi vào.

Ở trong mắt Bành Duy, lúc này đồn công an gần có mấy gian phòng trong, ngoại trừ văn phòng sáng lên ánh đèn ở ngoài, còn lại gian phòng toàn bộ đen nhánh, không có bất kỳ ánh sáng.

Này một đám dự định đưa Tiễn Thương Nhất dạy dỗ người nhà họ Bành đầu tiên đi tới văn phòng phía trước cửa sổ, bọn họ xuyên thấu qua cửa sổ nhìn thấy văn phòng trên đất nằm người, đều là người phụ nữ.

"Phòng đoán là hôm nay Thường Sóc theo nhà Tả mang đến người." Bành Hồng mới nói nói.

"Nhà Tả đâu? Hiện tại còn chưa tới?" Bành Duy mím môi, âm lãnh ánh mắt nhìn chằm chằm bên trong phòng làm việc.

Tuy rằng nhà Tả vẫn không có quyết định ra mới một đời chủ nhà, nhưng mà đối phó Thường Sóc chuyện này, ba vị người kế nhiệm đều không có bất kỳ ý kiến gì, bởi vậy, đêm nay ngoại trừ nhà Bành người ở ngoài, còn có nhà Tả người cũng sẽ đi tới đồn công an, đối với Tiễn Thương Nhất tiến hành vây công, nói đúng ra, là giết chết Tiễn Thương Nhất.

"Không biết, có thể là trì hoãn a, cái kia kêu Thường Sóc canh sát giống như không ở trong." Bành Hồng mới cẩn thận đếm đếm nhân số.

Lúc này, Bành Duy một người thuộc hạ phát hiện tình huống có gì đó không đúng, hần mở miệng đối với người chung quanh nói, "Cái kia, các người nhìn thấy A Hồ không có, mới vừa rồi còn ở phía sau ta." A Hồ là đồng bọn của hắn, quan hệ của hai người tốt hơn, vì lẽ đó ở đây loại 'Quy mô lớn' đánh nhau trong đó, hai người thông thường đều đứng chung một chỗ.

"Ta làm sao biết, hai người các người không phải vẫn đi chung với nhau sao?" Hắn người bên phải trả lời.

"Mới vừa rồi còn ở, ta cũng không biết làm sao không thấy." Người này lắc đầu một cái, hần chau mày, biểu cảm trên mặt thuyết minh hắn hiện tại vô cùng mê hoặc, hơn nữa vấn đề này vẫn ở quấy nhiễu hắn.

"Có thể là đi nhà cầu đi." Hắn bên trái người nói một câu.

"Tốt xấu sẽ nói một tiếng a?"

"Mưa lớn như thế, người không nghe cũng quá bình thường."

Dăm ba câu trong, chuyện này liền sống chết mặc bây, ngoại trừ A Hồ đồng đội còn có một chút nghi ngờ, không ai chú ý này việc nhỏ không đáng kể.

Lúc này, Bành Hồng mới đã đi vào văn phòng.

"Mấy người đó giống như đều ngất đi." Hắn ngồi chồm hồm xuống nhìn xuống.

"Không cần phải để ý đến mấy người đó, tiếp tục lục soát." Bành Duy đối với những người này căn bản không có hứng thú.

Thứ hai gian phòng, chính là Tiễn Thương Nhất cùng Tiểu Toàn Phong ở cái kia gian phòng, đương nhiên, lúc này trong phòng này cũng không có ai.

Cửa chịu một chân đá văng sau đó, mấy chục người trực tiếp vọt vào, sau đó đối với giường một trận loạn đánh, có thể cây côn đập xuống, nhưng cái truyền đến đập trúng tấm ván gỗ cảm xúc. Đèn chịu Bành Duy mở ra, hai chiếc giường trên không có một bóng người.

"Cũng không ở nơi này, lẽ nào bọn họ chạy sao?" Bành Hồng mới quay đầu lại liếc mắt nhìn.

"Đi tìm Vương Bàn." Bành Duy đi ra ngoài.

Dưới một nhà là gian phòng Vương Bàn.

Cửa chịu dễ dàng mở ra, lần này đi vào người trước tiên mở đèn.

Tiếp đó, bọn họ nhìn thấy Vương Bàn nằm lý ở trên giường, chỉ là đáng vẻ nhưng vô cùng kỳ quái, không giống như là đang ngủ, cũng như là ở làm. . . Yoga.

"Tĩnh lại đi." Bành Hồng mới đi tới, hần đẩy một cái Vương Bàn, phát hiện cảm xúc căn bản không đúng.

Ngay sau đó hắn đem Vương Bàn trở mình, một cái thân khô giống như mặt xuất hiện trước mặt hắn.

"Chết. . . Chết rồi. . ." Bành Hồng mới gặp qua kiểu chết này, ngay hôm nay buổi sáng.

Cùng lúc đó, vừa nảy phát hiện A Hồ không thấy người cũng cảm giác được không đúng, "Giống như, có rất nhiều người cũng không thấy. . ." Tiếng nói của hắn vô cùng rõ ràng truyền vào trong tai người khác.

Bành Duy nhìn một vòng, phát hiện mình mang đến người xác thực thiếu rất nhiều.

"Đều có người nào không thấy?" Bành Duy đem áo mưa nón gõ xuống.

Liên tiếp tên truyền vào trong tai của hắn, khoảng chừng có mười mấy người.

"Không ai biết bọn họ đi nơi nào sao?" Bành Duy mặt lạnh, hiện tại Thường Sóc không có tìm được, phía bên mình trái lại có mười mấy người mắt tích.

Người còn lại liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng không có một người nói chuyện.

. . .

Ngay ở nhà Bành phát hiện Vương Bàn xác chết đồng thời, nhà Nghiêm người nhưng đang tại trở về.

Bọn họ làm như vậy lý do rất đơn giản, bởi vì ở trên đường, bọn họ gặp phải chết đi người nhà họ Tà, hơn bốn mươi người rải rác nằm đang đi tới thôn Phổ Sa đồn công an trên đường.

"Mau trở về, tình huống không đúng." Nghiêm Tuyên đột nhiên cảm giác đầu óc của mình không đủ dùng.

Nhiều năm từng trải vào lúc này dường như không hề tác dụng, mức độ nghiêm trọng của sự việc đã vượt quá sự tưởng tượng của hắn.

"Trở về trở lại!" Nghiêm Văn cũng không hỏi thêm nữa.

Nếu như nhà Tà người ở đây mưa xối xả trong toàn bộ lạ lùng cái chết, tại sao chuyện như vậy sẽ không phát sinh ở nhà Nghiêm trên mình? Tà Sơn cùng nhà Bành người thể nào chết, bọn họ hiện tại cũng không làm rõ, tuy rằng thôn Phổ Sa dân làng đối với này có một ít liên quan với ma quỷ đồn đại, thậm chí có người suy đoán cùng sông Phong Hạ trong chết trẻ sơ sinh có quan hệ, nhưng mà mỗi khi nhắc lên chuyện này thời điểm, phần lớn lựa chọn ngậm miệng không nói.

Nếu như thật sự cùng chết trẻ sơ sinh có quan hệ, chẳng phải là thôn Phổ Sa tất cả mọi người đều không trốn được?

Chính vì như thế, thôn Phổ Sa dân làng mới không hướng về phương diện này đi sâu suy xét, lại nói, coi như có phương diện này suy xét, đồng thời bắt đầu hành động, lại thật sự sẽ thành công sao?

Lô Toàn hành vi cùng kết cục đã giải thích chuyện này.

Trận mưa lớn này, chính là thôn Phổ Sa lễ tang.

Nhà Nghiêm người vội vội vàng vàng hướng về nhà phương hướng chạy đi, trừ khi rõ ràng biết thoát đi căn nhà có thể làm cho chính mình tiếp tục sinh sống, bằng không bình thường người ở gặp phải nguy hiểm tình huống đều sẽ chọn trở lại nhà của mình. Đặc biệt ở không tin cảnh sát thời điểm.

Bọn họ không có phát hiện chính là, ở phía sau bọn họ, một chút da màu xám đen trẻ sơ sinh theo mặt đất chậm chạp hiện lên.

Những này quý nít thân thể ở trong mưa lấp loé không yên, nhưng là mỗi lấp loé một lần, liền xa rời nhà Nghiêm người càng gần hơn một lần, mãi đến tận. . . Chạm được nhà Nghiêm người.

Những người này mặc dù gọi ra tiếng, nhưng là ở mưa to trong, âm thanh bọn họ căn bản xuyên thấu không xa lắm.

Càng quan trọng chính là, cho dù nghe được tiếng cầu cứu của bọn họ, chạy ở mặt trước người cũng sẽ không xoay người đi cứu bọn họ, những này trong ngày thường xưng huynh gọi đệ, có thể cùng một chỗ uống từng ngụm lớn rượu ngoạn miệng thịt lớn bạn bè thân thích, đang đối mặt cái chết mang đến hoảng sợ thời điểm, cũng sẽ không dừng lại dù cho một giây đồng hồ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 273: Vứt bỏ

? "Cụ Nghiêm, phía trước liền sắp đến rồi." Nghiêm Văn lôi kéo Nghiêm Tuyên chạy ở thê đội thứ nhất.

Chịu mưa to ướt nhẹp bùn đường khác thường khó đi, mỗi đi một bước đều phải tiêu hao vô cùng lớn sức lực, mặt đất dường như hiện lên một tầng nhựa cao su, đối với hiện tại người nhà họ Nghiêm tới nói, không thể nghĩ ngờ là chỗ cần áo rách.

Thê đội thứ nhất nhân số không nhiều, chỉ có năm người, năm người này bao quát Nghiêm Tuyên, bốn người khác đều là Nghiêm Tuyên người đáng tin tưởng nhất.

. . . làm thế nào sống sót?

Nghiêm Tuyên một bên thờ dốc vừa nghĩ.

Mấy người này có thể giúp ta kéo dài thời gian bao lâu? Mười phút vẫn là một phút? Chạy vào trong phòng sau đó, ta có thể hay không sống qua đêm nay? Ta những thứ kia tưởng tượng xem ra là không cách nào hoàn thành rồi, muốn rời khỏi thôn Phổ Sa, ngày mai. . . Không, hiện tại liền rời đi, chỗ này không thể chờ đợi, quá nguy hiểm!

Sau khi quyết định, Nghiêm Tuyên đối với bên cạnh mình người nói rằng.

"Chúng ta không trở về đi, chúng ta trực tiếp rời đi thôn Phổ Sa!" Âm thanh Nghiêm Tuyên vô cùng kiên định.

Nhưng là lời nói của hắn ngoại trừ Nghiêm Văn thừa nhận ở ngoài, còn lại ba người đều không ủng hộ, có một người thậm chí còn châm biếm một câu.

"Cụ Nghiêm, người lẽ nào đầu óc chịu mưa xối hồng rồi? Mưa lớn như thế còn hướng về trong ngọn núi chạy, cái kia không phải muốn chết sao? Đây hơn nửa đêm, nếu như gặp phải chuyện gì, đến thời điểm thật đúng là kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay, chúng ta chạy về đi không là tốt rồi sao? Những người kia đều là chết ở bên ngoài, chúng ta cái phải về nhà đóng kỹ cửa là có thể." Người này tốc độ nói cực kỳ nhanh.

Chỉ là vừa vặn nói xong những câu nói này, hắn liền cảm thấy được chính mình vô lễ.

"Xin lỗi cụ Nghiêm, ta vừa nãy. . ." Xin lỗi lại nói đi ra đồng thời, cũng bị Nghiêm Tuyên mở miệng đánh gãy.

"Không cần." Nghiêm Tuyên khoát tay áo một cái.

Không được, vừa nãy quá kích động, không nên trực tiếp nói cho bọn họ biết ý nghĩ của ta, xác thực là ta tính sai, hơn nữa, thật có thể chạy trốn sao? Liền người phía sau là chết như thế nào ta đều không rõ ràng, đến thời điểm khẳng định. . . Cần phải có thể nghĩ ra biện pháp giải quyết. . .

Lúc này, Nghiêm Tuyên xuất hiện một loại cảm giác vô lực.

Có một loại chính mình kinh doanh nhiều năm thế lực không dùng được cảm giác.

"Thường Sóc. . ." Hắn thấp giọng đọc một tiếng, "Hắn sẽ có hay không có biện pháp? Hắn cùng thôn Phổ Sa trong người hoàn toàn khác nhau, nói không chắc có thể giải quyết chuyện như vậy, hơn nữa theo phản ứng của hắn đến xem, hình như trải qua chuyện như vậy, dù thế nào gặp mặt đến bất kỳ sự tình đều có thể giữ giữ tình tảo."

Chỉ có thể đánh cược một lần, chẳng qua. . . Muốn thế nào Thường Sóc mới sẽ giúp ta đâu? Trước cùng hắn ra điều kiện thời điểm, hắn lựa chọn trực tiếp từ chối, ta phải đưa ra làm sao điều kiện. . . Coi vậy đi, chuyện này có thể trước tiên thả một cái, bây giờ cách thôn Phổ Sa đồn công an còn tương đối gần, chạy tới đến tới kịp.

"Nghiêm Văn, người tin tưởng ta sao?" Nghiêm Tuyên nhỏ giọng nói rằng, cùng còn lại ba người kéo dài khoảng cách.

"Cụ Nghiêm, ta lúc nào không từng tin tưởng người, là người dạy ta, cũng là người đề bạt ta." Ánh mắt Nghiêm Văn chân thành.

"Ta dự định đi tìm Thường Sóc." Nghiêm Tuyên hít sâu một hơi.

"Nhưng là cụ Nghiêm. . ." Ánh mắt Nghiêm Văn trong tràn ngập không hiểu, "Cũng đã vào lúc này, chúng ta còn có đi giúp hắn cần phải sao? Nói không chắc bọn họ hiện tại cũng đã chết rồi, rồi cùng nhà Tả người như thế."

"Sẽ không." Nghiêm Tuyên khẳng định nói, "Người còn nhớ hôm nay hắn chịu Lô Bân gọi tới thời điểm sao? Cuối cùng Bành Duy lúc rời đi hỏi một cái, Thường Sóc tới hôm qua có hay không ở bảy người sau khi rời đi đi ra ngoài, người còn nhớ Bạch Hàm Diễn ngay lúc đó trả lời sao? Liền là cái kia tiểu cảnh sát, hắn đầu tiên là trả lời không có, sau đó lại bổ sung một câu nói: Hắn so với ta ngủ đến muộn."

"Cụ Nghiêm ý của người là. . . Bạch Hàm Diễn đang ám chỉ chúng ta Thường Sóc buổi tối còn từng đi ra ngoài?" Nghiêm Văn nói ra chính mình suy đoán.

"Làm sao có khả năng, hắn tại sao phải ám chỉ chúng ta?" Nghiêm Tuyên lắc đầu, "Huống hồ sau đó Bành Duy còn hỏi như thế một câu: Ai biết hắn ở người ngủ sau có hay không đi ra ngoài?"

"Ừm, ta nhớ tới, sau đó Thường Sóc rất tức giận, nói Bành Duy vu cáo hãm hại hắn, mặt sau Bành Duy liền rời đi." Nghiêm Văn nhớ lại một chút chi tiết.

"Không sai." Nghiêm Tuyên gật đầu.

"Nhưng là điều này có thể chứng minh cái gì?" Nghiêm Văn thêm nhanh hơn một chút tốc độ.

"Từ nơi này đương nhiên không thể chứng minh cái gì, nhưng mà người còn đã quên một người, Vương Bàn. Ở làm chứng thời điểm, Vương Bàn từ đầu tới cuối đều không có mở miệng, hắn lựa chọn lặng im. Tính cách Vương Bàn ta hiểu rất rõ, hắn là một cái ba phải người, nếu như hắn vững tin Thường Sóc không có đi ra ngoài, hắn nhất định sẽ mở miệng, coi như hắn không xác định Thường Sóc có hay không đi ra ngoài, hắn cũng sẽ mở miệng, nhưng là hắn nhưng không có, hắn lựa chọn lặng im."

"Lúc đó ta liền cảm giác thấy hơi kỳ quái, chỉ có sự chú ý hoàn toàn bị Thường Sóc hấp dẫn, người này ta hoàn toàn nhìn không thấu, hiện tại ngẫu nhiên nhớ tới, mới phát hiện Vương Bàn khác thường."

"Có thể vững tin, Thường Sóc tới hôm qua còn từng đi ra ngoài, hơn nữa biết rồi chuyện gì, nói không chắc hắn còn làm cái gì. Bây giờ liền là chúng ta đi tìm hắn nguyên nhân." Nghiêm Tuyên cười cợt.

"Phải không cần nói cho những người khác?" Nghiêm Văn liếc mắt nhìn phía sau, nhà Nghiêm người đã ít đi khoảng chừng một nửa.

"Không cần, chúng ta trực tiếp đối diện mặt trên cái kia nói, sau đó hướng về đồn công an phương hướng đi, những người này, nếu như tin tưởng ta sẽ theo tới, nếu như không tin. . . Vậy cũng không có quan hệ gì với ta." Ánh mắt Nghiêm Tuyên lạnh lẽo.

Cùng lúc đó, nhà Nghiêm người cũng rốt cục biết rõ là món đồ gì ở giết người.

Chỉ là. . . Chỉ chỉ biết đến thế căn bản cứu không được tính mạng của bọn họ.

. . .

Đen nhánh nhà bếp, chỉ còn dư lại kệ bếp ngọn lửa đang nhảy nhót.

Trong đoạn thời gian này, Tiền Thương Nhất lại thêm một lần lửa than, "Cảm giác tình huống có chút không đúng, coi như đối với Vương Bàn ra tay, Tả Oánh cũng không cần nhiều thời gian như vậy, là đang sợ hãi những ngọn lửa này sao? Làm cùng quý nít không giống tồn tại, nàng thậm chí đều không có thù, mặt khác, tuy rằng ngọn lửa có thể đối với quý nít tạo thành ảnh hưởng, nhưng mà ngọn lửa bản thân cũng sẽ chịu tiêu hao, nói cách khác, chỉ cần tụ tập đầy đủ quý nít, chỉ cần cùng một chỗ xông lại, chờ đợi chúng ta chỉ có từ vong."

"Nhưng là. . ." Tiểu Toàn Phong thở dài một hơi, "Chúng ta có thể đi nơi nào, mưa lớn như thế. . . Nói không chắc còn không chạy ra cửa chính, chúng ta sẽ chịu quý nít giết chết. Xem này mưa cũng căn bản không có phải dừng lại dấu hiệu, nói không chắc trời đã sáng còn tại hạ."

Tiền Thương Nhất tay phải sờ sờ cằm của mình, "Ta cũng đang suy tư vấn đề này, thậm chí nói không chắc chúng ta đã biết đáp án, chỉ là vẫn không có ý thức đến mà thôi, sống qua đêm nay biện pháp. . ."

"Là cái gì?" Tiểu Toàn Phong theo bản năng hỏi, thậm chí đều không có suy nghĩ.

"Có lẽ. . ." Tiền Thương Nhất vừa vận mở miệng, nhà bếp trước liền xuất hiện một đám người, đám người kia ăn mặc áo mưa.

"Bên trong giống như có người." Thanh âm của một người truyền vào.

"Vào xem xem." Mặt khác thanh âm của một người cũng truyền vào.

Là Bành Duy!

Tiền Thương Nhất nghe ra chính mình âm thanh quen thuộc.

Đáng chết, kệ bếp nơi này căn bản không có chỗ trốn, nếu như rời đi, nói không chắc sẽ gặp phải tấn công, tuy rằng đến hiện tại đều không có quý nít xuất hiện, nhưng mà ai biết cái nào góc tối có hay không? Tuy rằng không rõ ràng nguyên lý, nhưng mà mấy người đó có thể thông qua nước tiến hành di chuyển là sự thực, ở đây mưa to khí trời trong, quý nít rõ ràng có thể xuất hiện ở bất kỳ địa phương nào.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 274: Phóng lửa

? Nếu không thể trốn, cũng không cách nào rời đi, cái kia Tiễn Thương Nhất liền lựa chọn chính diện ứng đối.

Hắn có súng, còn sót lại ba viên đạn.

Dưới quyết định chủ ý sau đó, Tiễn Thương Nhất đem xoay vòng súng lục nắm trong tay, nhắm ngay công. Hắn vừa vận làm xong những động tác này, người ngoài cửa liền đi vào, tổng cộng có ba người.

"Đèn hồng rồi, khoan đã, bên trong có người, là ai?" Một người nam giới âm thanh ở công vang lên.

"Các người là ai?" Tiễn Thương Nhất lên tiếng chất vấn.

"Là âm thanh Thường Sóc, hắn là Thường Sóc!" Bành Hồng mới mở miệng, hắn xoay người đối với người ngoài cửa nói rằng.

"Ta không muốn lập lại một lần nữa, trả lời vấn đề của ta, bằng không ta nổ súng." Tiễn Thương Nhất duy trì tư thế của mình.

Theo phản ứng của đối phương đến xem, hình như không hề là chuyện tốt đẹp gì, nếu là Bành Duy người, như vậy rất có thể là đến gây phiền phức.

Tiến Thương Nhất nghĩ thầm

"Người có súng?" Bành Hồng mới không quá tin tưởng, ngay sau đó lại đi tiến lên một bước.

Dựa vào yếu ớt ánh sáng, hắn nhìn thấy trên tay Tiễn Thương Nhất có cái gì vật thể phản xạ ra hào quang màu bạc, nhưng là hắn không thể xác định có phải là có súng.

Nhưng mà, Bành Duy căn bản không để ý những thứ này.

Hắn phát hiện ở trong lòng nghĩ tới vẫn như cũ là trưa hôm nay Thường Sóc cái kia hung hăng giọng điệu, còn có đá chính mình một chân.

Thường Sóc, ta nói không có người có thể ở ta trước mặt Bành Duy hung hăng, người lúc đó hỏi ta: Cự Lô cũng không được sao? Ta hiện tại có thể cho người chân thực trả lời, cho dù là Lô Toàn, cũng không được!

Bành Duy nghĩ thầm, đồng thời đi vào.

"Thường Sóc, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy lại gặp mặt." Bành Duy nhìn kệ bếp trước hai người, tuy rằng sắc trời quá u ám mà không thấy rõ, nhưng là hắn có thể cảm giác được đối phương khí thế, xác thực là Thường Sóc không thể nghi ngờ.

Chỉ ít ở thôn Phổ Sa hắn còn chưa bao giờ gặp thứ hai có loại khí thế này.

"Bành Duy? Người tới làm gì." Tiễn Thương Nhất biết rõ còn hỏi.

"Đương nhiên là đến tiến người lên đường, cho ta lên." Bành Duy vung tay lên, hắn người phía sau liền như tử sĩ như thế hướng về Tiễn Thương Nhất vọt tới.

Tiểu Toàn Phong sốt sắng mà nhìn công. "Các người. . ." Hắn còn muốn khuyên, chỉ là đối phương căn bản không có quan tâm hắn, hình như coi hắn không tồn tại như thế.

Phía trước đầu người phun trào, không có ánh sáng tình huống, Tiễn Thương Nhất chỉ có thể nhận biết phía trước có người hay không, cho tới kết quả là ai, ở đây sao nhiều người đồng thời xông lên tình huống, căn bản là không có cách nhận biết.

Suy xét đến mình lúc này tình cảnh, hắn nổ súng.

Thuốc nổ kịch liệt bốc cháy xuất hiện lực đẩy đem đầu đạn đẩy ra nòng súng, đầu đạn lượn vòng mà ra, ở ánh mắt của mọi người đều không thể bắt giữ tình huống, bay qua nửa gian phòng khoảng cách, sau đó xé rách mỏng manh một tầng thuần khiết bóng áo khoác, tiếp lấy xé rách yếu đuối da dẻ cùng bắp thịt, cuối cùng lưu lại ở trong thân thể.

Cho dù ngoài phòng mưa to như trút nước, có thể tiếng súng này vang lên vẫn như cũ như trong bầu trời đêm pháo hoa làm người khác chú ý.

Không người nào có thể lơ là!

"Bắn trúng Bành Duy sao?" Tiễn Thương Nhất khẽ cắn răng, hắn chưa bao giờ huấn luyện qua phương diện này skill, bắn chuẩn mức độ đúng đưa khá rõ ràng.

"Hắn. . . Hắn thật sự có súng. . ." Bành Hồng mới cho rằng đối phương là nói đùa.

Bành Duy cũng cảm thấy được điểm này, lúc này hắn không thể không nhìn thẳng vào chuyện này. Nếu như đối phương cảm chính là đao hoặc là cái gì khác, hắn vẫn có thể nhường thuộc hạ của mình vọt thẳng đi tới, chẳng qua đến thời điểm nhiều đưa một chút khen thưởng, nhưng là nếu như là súng, cho dù hắn đưa nhiều hơn nữa khen thưởng, có lẽ đều rất khó khởi động Bành Hồng mới đợi người.

Lấy thôn Phổ Sa chữa bệnh điều kiện cùng vị trí địa lý, bị đạn đánh trúng chỗ yếu tình huống, cái chết khả năng tính cao đạt %, cho dù chỉ là đánh trúng cả tay chân, cũng có thể cần cắt chân tay.

"Trước tiên lui ra." Bành Duy làm ra quyết định của mình.

Hắn ra lệnh một tiếng, đã vọt vào nhà bếp thuộc hạ cùng đang định vọt vào nhà bếp thuộc hạ, đều lập tức lui đi ra.

Toàn bộ nhà bếp trong nháy mắt lại chỉ còn hai người.

"Bọn họ. . . Đi rồi chưa?" Tiểu Toàn Phong quay đầu nhìn Tiền Thương Nhất.

"Khẳng định không có." Tiền Thương Nhất cũng không có đem súng thu cẩn thận.

"Người nên có rất nhiều đạn a?" Tiểu Toàn Phong liếc mắt nhìn trong tay Tiền Thương Nhất xoay vòng súng lục.

"Còn hai viên." Tiền Thương Nhất thấp giọng nói một câu.

"A. . . Cái kia, vậy phải làm thế nào? Nếu như bọn họ lại xông tới, chúng ta liền. . . Người nói quý nít còn ở mơ ước chúng ta, thế này vừa đến, chúng ta chẳng phải là hai mặt thụ địch, lọt vào tuyệt vọng hoàn cảnh?" Tiểu Toàn Phong nói ra ý nghĩ của mình, chỉ là. . . Ý nghĩ của hắn hình như chỉ là ý nghĩ.

Nghe được lời nói Tiểu Toàn Phong, Tiền Thương Nhất xoay đầu lại nhìn Tiểu Toàn Phong một chút, "Nếu như lại thêm lời nói người, xác thực rất tuyệt vọng. . ."

"Áy. . ." Tiểu Toàn Phong nháy mắt mấy cái, "Người thật giống như lời nói mang thâm ý."

"Là 'Giống như' sao?" Tiền Thương Nhất ngược hỏi một câu.

Lúc này, đột nhiên có món đồ gì chịu vút vào, tiếp theo, ngọn lửa phóng lên trời, chặn lại rồi nhà bếp cùng bên ngoài duy nhất lối ra. Càng chủ yếu chính là, dựa vào ánh lửa kia, Tiền Thương Nhất nhìn thấy xà nhà trên có mấy con quỷ nít. Ngọn lửa tạo thành nhiệt độ cao đối với chúng nó xuất hiện ảnh hưởng hết sức rõ ràng, không bao lâu, những này quỷ nít liền từ phòng bếp trong đó biến mất rồi.

"Bọn họ phóng lửa, chúng ta làm sao bây giờ?" Tay phải Tiểu Toàn Phong ngăn trở gò má.

Cực nóng sóng lửa từng trận truyền đến, ngoài phòng mưa to bay tán loạn, nhưng là trong phòng nhưng ngọn lửa mãnh liệt hùng hực. Một loại cảm giác kỳ quái ở đáy lòng Tiền Thương Nhất dâng lên, cái cảm giác này nếu để cho hắn để hình dung, vậy thì là hai tầng không khỏa.

"Không thể vẫn đợi ở chỗ này, bọn họ vừa nãy ném đồ vật hẳn là chất dẫn cháy vật, ngọn lửa này rõ ràng không phải nước mưa có thể đơn giản tiêu diệt, trên tay chúng ta không có tương ứng bình chữa cháy, căn bản là không có cách trong thời gian ngắn tiêu diệt, hơn nữa nhà bếp thông gió hiệu quả không hề tốt, thế này đi xuống, nói không chắc chúng ta chịu đốt trước khi chết cũng đã nghẹt thở mà chết rồi." Tiền Thương Nhất nhìn như bướm bướm bay lượn giống như nhảy nhót ngọn lửa.

Tiếng kêu thảm thiết theo ngoài cửa truyền đến.

"Món đồ gì. . . Nhanh chóng giúp ta làm rơi, nhanh chóng. . ."

Không đợi Tiền Thương Nhất hai người làm cái gì, một bóng người lại đột nhiên vọt vào nhà bếp, đương nhiên, cũng vọt vào ngọn lửa trong đó.

Hai người tận mắt thấy, người này như người điên vọt vào ngọn lửa, tiếp theo, bắt đầu kêu rên, lại lao ra ngọn lửa, nhưng là ở hắn lao ra đồng thời, trên người hắn cũng dấy lên ngọn lửa. Lớn mưa vẫn còn đang rơi xuống, nhưng là này người ngọn lửa trên người nhưng chậm chạp bắt diệt, qua khoảng chừng hơn hai mươi giây mới chậm chạp tắt.

Sau đó, ngoài cửa lại yên tĩnh lại, chỉ có tiếng mưa rơi tí tí tách tách đánh vào ngói trên âm thanh.

"Nhìn tới. . . Vọt thẳng đi ra ngoài. . . Rất nguy hiểm. . ." Tiểu Toàn Phong nuốt ngụm nước bọt.

"Nhất định phải đi ra ngoài." Tiền Thương Nhất cảm giác hơi nóng độ ẩm càng ngày càng cao.

Nhà bếp không gian bản thân liền không lớn, hai người lúc này đã không thể tránh khỏi.

"Đi ra ngoài cũng chết a!" Tiểu Toàn Phong có thể không có quên vừa nãy người kia tình trạng bị thảm.

"Quý. . . Quý!" Lại một người người nhà họ Bành vọt vào, người này vọt vào ngọn lửa trong đó sau cũng không có cùng vừa nãy người như thế lao ra, mà là vọt thẳng đến Tiền Thương Nhất bên cạnh hai người.

Lướt qua biển lửa Bành Hồng mới cảm giác vừa nãy làm người khủng bố cảm giác vô lực đột nhiên biến mất rồi, chỉ là nhiệt độ cao truyền đến đau đớn lại bắt đầu nhói nhói hắt thần kinh.

Sức cùng lực kiệt hắt mắt tối sầm lại, nằm ở trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275: Cấp bách

? Tiễn Thương Nhất liếc mắt nhìn nằm trên đất Bành Hồng mới như thế, đương nhiên, hắn cũng không quen biết Bành Hồng mới.

Bởi vì có ánh lửa duyên cớ, vì lẽ đó có thể nhìn rõ ràng.

"Trên thực tế, ngọn lửa đối với hắn tạo thành tình trạng vết thương cũng không nặng, hắn hôn mê nguyên nhân chủ yếu hay là bởi vì trong cơ thể lượng nước trôi đi quá mức." Tiễn Thương Nhất ngồi xổm xuống.

"Như vậy phải không? Sau đó thì sao?" Trên mặt Tiểu Toàn Phong vẻ mặt thuyết minh hắn hiện tại vô cùng nghi ngờ.

"Thuyết minh chúng ta có thể đi ra ngoài." Tiễn Thương Nhất đứng lên.

Hắn đi tới mái ngói chịu vén ra địa phương, bởi trước một vị chịu Tả Oánh khuyên bảo nữ giới việc làm, vì lẽ đó nơi này mưa có thể trực tiếp dưới đi vào, "Chúng ta đem trên mình quần áo đồ vật đều ướt nhẹp, sau đó là có thể lao ra." Tiễn Thương Nhất xoay người, để cho mình mặt khác cũng hoàn toàn ướt nhẹp.

"Nhưng là, chúng ta sau khi đi ra ngoài làm sao bây giờ? Không có ngọn lửa, chỉ cần chịu quý nít hoặc là. . . Tả Oánh quần lấy, chúng ta không phải xong sao? Coi như mặt trời có thể đối phó bọn họ, hiện tại thời gian nhiều nhất cũng chẳng qua là 2 giờ tối, chúng ta đi ra ngoài nhất định sẽ chết!" Tiểu Toàn Phong la lớn.

"Hiếm thấy a. . ." Tiễn Thương Nhất trả lời một câu, "Chỉ là, đợi ở chỗ này sẽ không phải chết sao?"

Cửa phòng bếp ngọn lửa càng đốt càng mạnh, căn bản không có phải tắt đi xuống ý.

Hơn nữa trong phòng bếp một chút tủ bát cũng bắt đầu bốc cháy, thế này đi xuống, có thể nguyên gian phòng ngoại trừ vách tường đều sẽ trở thành biển lửa.

"Ta không muốn chết." Tiểu Toàn Phong cúi đầu.

"Ta cũng không muốn chết." Tiễn Thương Nhất trả lời một câu, hiện tại cả người hắn trên dưới, bao quát quần áo lót cũng đã ướt nhẹp.

"Lẽ nào liền không biện pháp gì sao?" Tiểu Toàn Phong liếc mắt nhìn cổng ngọn lửa.

"Ngươi là lựa chọn ở lại chỗ này, vẫn là cùng ta cùng rời đi?" Tiễn Thương Nhất rời đi có thể gặp mưa địa phương.

Tiểu Toàn Phong không hề trả lời.

Nếu như nhất định phải làm cho hắn ở hai loại cái chết phương thức bên trong tuyển chọn một loại, hắn trái lại càng muốn lựa chọn chịu hỏa thiêu chết, thế này chỉ ít có thể làm cho hắn càng dễ dàng tiếp thu một chút, dù sao cũng là. . . Chủ nghĩa duy vật người bỏ mạng phương pháp.

"Kỳ thực, chúng ta hướng sau khi đi ra ngoài cũng chưa chắc sẽ chết." Tóc Tiễn Thương Nhất khoát lên trên trán, "Ta hỏi ngươi một vấn đề, ngươi nhất định phải nghiêm túc trả lời ta."

"Hiện tại sao?" Tiểu Toàn Phong hơi kinh ngạc.

"Nếu như ngươi không muốn trả lời thì thôi." Tiễn Thương Nhất liếc mắt nhìn cửa phòng bếp ở ngoài, "Ta đi trước."

". . . Ta không phải ý này, ngươi hỏi đi." Tiểu Toàn Phong có chút kinh hoàng.

"Ồ chúng ta đến thôn Phở Sa buổi tối đầu tiên, người rơi sông Phong Hạ trong đó, người còn nhớ chuyện này sao?" Đôi mắt Tiền Thương Nhất lấp lánh có thần.

"Ừm." Tiểu Toàn Phong gật đầu.

"Ta hỏi người, người rốt cuộc là chính mình sa ngã rơi xuống nước, hay là bởi vì ngoại lực rơi xuống nước?" Tiền Thương Nhất vô cùng nghiêm túc.

"Ta không phải trả lời qua sao? Hơn nữa. . . Người cũng không tin ta." Âm thanh Tiểu Toàn Phong trong tiết lộ oan ức.

"Không muốn dùng phương thức này trả lời, trực tiếp trả lời ta nói vấn đề, kết quả là cái nào một cái nguyên nhân?" Tiền Thương Nhất nhìn càng ngày càng gần ngọn lửa, đã không dự định dừng lại thêm nữa.

"Hai. . . Hai loại đều có, lúc đó ta là mất đi cân bằng, nhưng là ta ổn định lại, nhưng không biết làm sao, đột nhiên không biết từ đâu tới đây sức mạnh nhẹ nhàng đẩy ta một cái, sau đó ta liền. . . Rớt xuống." Tiểu Toàn Phong vô cùng gấp gáp.

"Người tới." Tiền Thương Nhất vẫy tay.

"Làm gì?" Tiểu Toàn Phong tuy rằng ngoài miệng đang hỏi, nhưng mà vẫn là đi tới.

Tiền Thương Nhất trực tiếp đem Tiểu Toàn Phong đẩy lên nước mưa trong, "Xối ướt, cho người nằm giây."

Nằm giây sau.

"Đi theo phía sau ta, sau khi đi ra ngoài đừng có ngừng, trực tiếp chạy, hướng về sông Phong Hạ phương hướng chạy. Đứng rồi, người thể năng thế nào? Bình thường vận động sao?" Tiền Thương Nhất mím môi.

"Cũng còn tốt." Tiểu Toàn Phong cho cái ba phải cái nào cũng được trả lời, "Nhưng là tại sao đi sông Phong Hạ, nếu như là nước. . ."

"Không chỉ là vấn đề nước, cho tới nay, chúng ta đều tính sai một chuyện, tuy rằng theo các loại góc độ đến xem, quý nít đều là theo sông Phong Hạ bên trong đi ra, thế nhưng là không có bất kỳ chứng cứ nào chứng minh, là sông Phong Hạ thai nghén quý nít, nói không chắc vừa vận ngược lại, cái này sông mẹ thôn Phở Sa, vẫn đang thù hận thôn này."

"Có thật không?" Tiểu Toàn Phong trước mắt dường như xuất hiện hi vọng.

"Thử một chút thì biết. Đứng rồi, vật này nói không chắc có ích." Tiền Thương Nhất kéo kéo khóe miệng, đồng thời đau thương một bao muối ở trên người.

"Ba, hai, một!"

Đếm ngược sau, Tiền Thương Nhất vọt vào biển lửa, dù cho trên mình quần áo đồ vật cũng đã sớm dùng nước mưa ướt nhẹ, nhưng là vẫn như cũ không cách nào ngăn cản ngọn lửa nhiệt độ cao, may mà chính là, chỉ dùng không tới hai giây đồng hồ, liền thành công thoát ly biển lửa.

Nhà bếp ở ngoài, xác chết nằm một chỗ, không người còn sống.

Phía sau, Tiểu Toàn Phong đã vọt ra, hai người ngọn lửa trên người y nguyên bốc cháy, ở chạy ra biển lửa thời điểm, hai người quần áo đồ vật đều nhiễm một chút dễ dàng bốc cháy vật.

"Đừng vượt, tiếp tục chạy!" Tiền Thương Nhất nhìn thấy mặt đất nước đột nhiên chấp lại lên.

Hai người hướng về ngoài cửa lớn chạy đi.

Ngọn lửa nhiệt độ cao thiêu đốt da thịt, nhói nhói cảm giác từng trận truyền đến.

Bởi vì mưa to quan hệ, hai người ngọn lửa trên người rất nhanh sẽ tắt.

. . .

"Cụ Nghiêm, phía trước liền sắp đến rồi." Nghiêm Văn đồ Nghiêm Tuyên, hai người lúc này đều thở hồng hộc.

Này một mưa to ban đêm, có thể là Nghiêm Tuyên gần mười mấy năm qua lần thứ nhất liều mạng chạy, hà tiện so sánh hít vào nhiều cảm giác nhường hần vô cùng khó chịu, giống như mình lập tức liền muốn chết rồi như thế.

Hai người lúc này đã đi tới thôn Phở Sa đồn công an công.

Đang lúc này, có hai người theo chỗ cửa lớn vọt ra, chính xác một đường chạy như điên.

"Thường Sóc?" Nghiêm Tuyên hô to một tiếng.

Hắn nhìn thấy vừa vặn đi ra ngoài hai người đều xoay người nhìn mình, mà hắn, cũng nhìn thấy hai người kia hình dạng, đúng là mình tới nơi này muốn tìm người.

"Nhanh chóng qua." Nghiêm Tuyên nói với Nghiêm Văn.

Chẳng qua, Tiền Thương Nhất cùng Tiểu Toàn Phong hai người cũng không có dừng bước lại, bọn họ vèn vèn chỉ là liếc mắt nhìn.

Tiền Thương Nhất nhận ra Nghiêm Tuyên cùng Nghiêm Văn hai người, "Tiếp tục đi, không cần phải để ý đến bọn họ." Hắn đối với phía sau Tiểu Toàn Phong nói một câu.

Lúc này Tiểu Toàn Phong đỏ cả mặt, theo kịp Tiền Thương Nhất tốc độ đã nhường hắn bắt đầu có chút vất vả.

"Thường Sóc, cảnh sát Thường Sóc, cứu lấy chúng ta!" Nghiêm Tuyên hô to, "Người cũng kêu a, còn lo lắng làm gì!"

Trải qua Nghiêm Tuyên vừa nói như thế, Nghiêm Văn cũng kêu lên.

Hiện tại hai bên vị trí tình huống là Tiền Thương Nhất hai người chính xác chạy tới sông Phong Hạ phương hướng, mà Nghiêm Tuyên hai người ở Tiền Thương Nhất hai người mặt bên, chẳng qua chỉ cần tốc độ rất nhanh, hoàn toàn có thể ở Tiền Thương Nhất hai người trước khi rời đi ngăn lại hai người.

Đương nhiên, lúc này Nghiêm Tuyên hai người cũng đang tại làm như vậy.

Có lẽ là đối sống khát khao, Nghiêm Tuyên hai người dĩ nhiên thành công ngăn ở Tiền Thương Nhất trước người hai người.

"Tránh ra!" Tiền Thương Nhất làm sao có thời giờ lãng phí ở trên người bọn họ.

Lúc này, Nghiêm Tuyên rầm một tiếng quỳ trên mặt đất, "Cảnh sát Thường Sóc, cứu lấy chúng ta, ta biết người có thể!" Ngay ở trước đây không lâu còn ăn trên ngai trước chủ nhà họ Nghiêm, lúc này lại quỳ gối trước mặt Tiền Thương Nhất khẩn cầu.

Nhìn trước mắt hai đầu gối quỳ xuống đất Nghiêm Tuyên, Tiền Thương Nhất nghĩ đến nửa giây, "Nhảy vào sông Phong Hạ liền có thể sống sót, hiện tại, chớ cản đường của ta!"

Hắn đẩy ra Nghiêm Tuyên.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 276: Ngàn cân treo sợi tóc

? Nghiêm Tuyên chịu Tiền Thương Nhất đẩy ra, nhìn thấy cảnh tượng như thế này, Nghiêm Văn đuổi tay nắm lấy Tiền Thương Nhất ống tay áo.

"Người làm gì!" Nghiêm Văn tức giận hết sức.

Lúc này, Tiểu Toàn Phong cũng chạy tới, hắn tình huống bây giờ so sánh Nghiêm Tuyên hai người khá một chút, chẳng qua cũng là thờ ra thì nhiều hít vào thì ít, nước mưa hỗn hợp mồ hôi theo hai gò má chảy xuống, nhỏ rơi trên mặt đất, cùng vô số nước mưa hỗn hợp lại cùng nhau.

"Nghe hắn, đi mau, đi sông Phong Hạ!" Nghiêm Tuyên bỏ lên.

Nghiêm Văn có chút do dự, chẳng qua vẫn là buông lỏng tay ra.

Ngay ở hắn buông tay trong nháy mắt, một cái màu xanh dương nhạt tay đột nhiên nắm chặt hắn.

Lạnh lẽo cảm giác đâm thẳng đáy lòng, thân thể Nghiêm Văn run lên, hắn ngẩng đầu lên, phát hiện một cái tình khác kỹ càng đeo gọt mặt nằm ngang ở mình cùng Thường Sóc trong lúc đó, khuôn mặt này hắn cảm giác rất quen thuộc, nhưng là nhưng không nhận ra là ai.

Là ai a? Giống như khi còn bé liền gặp qua. . .

Nghiêm Văn nghĩ thầm

Đồng thời, hần xuất hiện khát nước cảm giác, rõ ràng đang ở trong mưa, nhưng cũng khát đến lợi hại.

Ngoại trừ Nghiêm Văn ở ngoài, còn lại ba người đều trốn bán sống bán chết, bởi vì ở trong mắt bọn họ, thân thể Nghiêm Văn bắt đầu nhanh chóng mất nước, giống như bị hút khô rồi như thế.

Lúc nào. . . Là lúc nào?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Hắn bắt đầu hòa hợp chính mình hít thở, bất kể là chạy mau vẫn là chậm chạy, đều cần hòa hợp chính mình hít thở, đây là hắn vẫn kiên trì rèn luyện thân thể tới nay nắm giữ kỹ xảo.

Không giống hít thở nhịp điệu có thể thích ứng không giống tình huống.

Nếu như nhịp điệu không đúng, thân thể có lẽ sẽ xuất hiện khác thường, tỷ như khó thở ngực dẹt đã cảm giác không thoải mái.

"Ta. . . Ta không chạy nổi. . ." Tiểu Toàn Phong lúc nói chuyện thờ hồng hộc.

"Cảnh sát Thường Sóc, có thể hay không, ngấm lại biện pháp?" Nghiêm Tuyên đem hết thầy hi vọng đều đặt ở trên người Tiền Thương Nhất.

Lúc này, ba người quẹo qua một cái cửa quẹo, sông Phong Hạ liền xuất hiện ở cách đó không xa.

"Tại sao sông Phong Hạ ở đây?" Tiểu Toàn Phong hít sâu một hơi.

"Bởi vì trời mưa, nước sông tăng lên, mặc dù có chút khuếch trương, nhưng mà. . . Bây giờ trận mưa vốn là rất khuếch trương." Tiền Thương Nhất ngừng lại, không phải hắn muốn dừng lại, mà là hắn không thể không dừng lại.

Trên trăm con quỷ nít phân tán ở ba người cùng sông Phong Hạ ở giữa hai cự ly trăm mét lên, theo những này quỷ nít động tác đến xem, mấy người đó tựa hồ đang chơi đùa, có một ít thậm chí ở lẫn nhau nuốt chửng, xem ra vô cùng quỷ dị.

"Chúng ta. . ." Nghiêm Tuyên rốt cục chân chính nhìn thấy, tất cả thủ phạm.

"Đây chính là các người làm tội ác." Giọng điệu Tiền Thương Nhất bình tĩnh, không có bất kỳ cảm xúc phẫn nộ pha ở trong đó.

"Kê đi nhiều như vậy, cảnh sát Thường Sóc, chúng ta làm sao vượt qua?" Giọng điệu Nghiêm Tuyên trong tràn ngập lo lắng.

"Đúng đấy, chúng ta làm sao vượt qua?" Tiểu Toàn Phong nửa ngồi chồm hổm trên mặt đất.

"Cái này cho người." Tiền Thương Nhất đưa cho một túi còn chưa mở túi muối đưa Tiểu Toàn Phong.

"Chuyện này. . ." Tiểu Toàn Phong đầy mặt không rõ.

"Có lẽ có ích, có lẽ vô dụng, tự mình nghĩ biện pháp đi, ta hãy đi trước." Tiền Thương Nhất cười cợt.

"Ê!" Tiểu Toàn Phong vừa vận mở miệng, liền nhìn thấy Tiền Thương Nhất vọt tới.

Tiếp đó, hắn nhìn thấy Tiền Thương Nhất đỉnh đầu xuất hiện một cái đang không ngừng xoay tròn mâm ngọc, xuất hiện cái mâm ngọc này sau đó, Tiểu Toàn Phong cảm giác tuy rằng mưa to đánh vào trên người Tiền Thương Nhất, nhưng là nhưng mơ hồ làm cho người ta một loại hài hoà cảm giác, thật giống như vốn là nên là như vậy như thế, có một loại vui sướng cảm giác.

Lần tránh mâm ngọc, có thể giảm bớt cảm giác tồn tại, có thể đi theo diễn viên di chuyển, hạn một người sử dụng, cần 150 tiền phim.

Đây là Tiền Thương Nhất đổi đạo cụ đặc biệt.

Ngay ở Tiểu Toàn Phong nửa ước ao nửa trong ánh mắt ghen tỵ, Tiền Thương Nhất vọt vào quỷ nít trong đó.

Rõ ràng gần trong gang tấc, nhưng là quỷ nít nhưng căn bản không có phát hiện.

Mãi đến tận Tiền Thương Nhất chạy qua một nửa khoảng cách, phía trước nhất quỷ nít mới phản ứng được, nói đúng ra là mới ý thức tới, vừa nãy có một người người sống theo trước mặt mình chạy tới.

"Liên là hiện tại, chạy mau!" Nghiêm Tuyên thúc giục một câu.

Tiểu Toàn Phong cũng cảm thấy được hiện tại cơ hội, phần lớn quỷ nít đều chịu Tiền Thương Nhất hấp dẫn, bọn họ hoàn toàn có thể thừa dịp hiện tại đi tới một khoảng cách, cho tới chạng đường còn lại, mặc cho số phận đi. . .

Hai người cũng chạy lên, cùng Tiền Thương Nhất thoăn thoắt bản lĩnh so với, động tác của hai người liền có vẻ hơi vô lực.

Chạy ở phía trước nhất Tiễn Thương Nhất khoảng cách sông Phong Hạ đã chỉ có xa năm mươi mét.

Ngần ấy khoảng cách, ở tình huống bình thường, chỉ cần sáu, bảy giây liền có thể chạy đến sông Phong Hạ một bên, hiện tại vấn đề là, Tiễn Thương Nhất lúc này đã là tốc độ cao chạy nhanh giai đoạn, cũng không cần tăng tốc quá trình, theo lý thời gian cần phải có thể rút ngắn đến năm giây, nhưng mà ở một phương diện khác, trên đất đường là bùn đường, hướng hồ hiện tại chính xác rơi xuống mưa to, những này lại hạn chế Tiễn Thương Nhất tốc độ.

Hắn đơn giản ước lượng một chốc, chính mình phải chạy tới, chỉ ít cần bảy giây.

Này bảy giây, liền là quyết định sống chết bảy giây.

Đương nhiên, lại tính cả hắn skill, như vậy liền là sáu giây.

Suy nghĩ những này thời điểm, Tiễn Thương Nhất đã chạy qua một giây khoảng cách.

Nhưng mà lúc này, phần lớn quý nít đều phản ứng lại, đồng thời đều cảm thấy được sự tồn tại của hắn.

Hắn lộn một vòng tránh thoát dự định nhào vào chính mình trên chân quý nít, hắn vừa vận đứng vững, chuẩn bị tiếp tục hướng phía trước chạy thời điểm, đỉnh đầu đột nhiên truyền đến răng rắc một tiếng, hắn ngẩng đầu liếc mắt nhìn, một cái sâu vết đem mâm ngọc chia ra làm hai, hơn nữa cái này sâu vết xung quanh đường vân nhỏ, cũng ở từ từ tăng nhanh tăng to, nếu không vài giây, mâm ngọc sẽ vỡ vụn.

Lần thứ hai chạy như điên mười mấy mét, mâm ngọc rốt cục hoàn toàn vỡ vụn, hóa thành từng điểm ánh sao biến mất ở trong không khí.

Cùng lúc đó, Tiễn Thương Nhất cũng cảm giác được chính mình phải phía trước truyền đến cực kỳ nguy hiểm tín hiệu, này một nguy hiểm tín hiệu quá mãnh liệt, thật giống như có người ở dùng súng ngắm nhắm vào chính mình như thế, bất cứ lúc nào cũng có thể chết.

Trái tim nhanh chóng co rút lại, Tiễn Thương Nhất không màng đến sử dụng skill mang đến mặt trái tác dụng.

Người dẫn đường phần mộ thời gian.

Roi xuống mưa đứng im tại bầu trời, trời cùng đất dường như tạo thành một bức đặc biệt bức tranh cuộn.

Nguyên bản chạy nhanh liền vô cùng vất vả Tiễn Thương Nhất, xuất hiện một loại thể lực không chống đỡ nổi cảm giác, thân thể chịu trong không khí sền sệt cảm giác kéo lùi không hề cho mình di chuyển.

Ở đây ngừng trong nháy mắt, Tiễn Thương Nhất lờ mờ thấy mình bên phải giọt mưa hình thành một cái đường nét, đường nét trong là tinh khắc kỹ càng đều gọi mặt.

Là vừa nãy nắm chặt tay Nghiêm Văn. . . Người phụ nữ!

Tiến Thương Nhất ở trong lòng nói một câu. dưới chân không hề dừng lại một chút nào, vội vã chạy xa rời khu vực nguy hiểm.

Dòng máu bắt đầu lưu động trong nháy mắt, Tiễn Thương Nhất cảm giác mình đầu chịu trái tim tuyền ra dòng máu xung kích một cái, điều này làm cho hắn hơi có chút cảm giác mê man, chẳng qua, cảm giác nguy hiểm cũng đã biến mất không còn tăm hơi.

Cuối cùng hai mét, Tiễn Thương Nhất trực tiếp bỏ nhào đi ra ngoài.

Cùng lúc đó, hai chân của hắn cũng bị quý nít ôm lấy, chỉ là. . . Lúc này cũng không thể ngăn cản Tiễn Thương Nhất tiến vào sông Phong Hạ.

Rầm một tiếng.

Tiến Thương Nhất rơi sông Phong Hạ trong.

Thân thể chịu nước sông nhấn chìm, giọt mưa rơi vào sông Phong Hạ mặt ngoài, hình thành từng cái từng cái vòng tròn.

Bên tai thanh âm dồn dập nhanh chóng thu nhỏ lại, yên tĩnh tiếng nước chảy như yên giấc khúc như nhau nhường Tiễn Thương Nhất xuất hiện khó có thể chống cự buồn ngủ.

Quý nít. . . Không thấy, đoán đúng!

Khóe miệng Tiễn Thương Nhất khẽ mỉm cười.

Chương 277: Tâm sự

? Thân thể Tiễn Thương Nhất còn đang dần dần chìm xuống.

Ngay ở hần dự định nổi lên mặt nước thời điểm, trước mắt đột nhiên có thêm gương mặt, tình khắc kỷ càng đều gột mặt.

Làm sao có khả năng. . .

Tiến Thương Nhất nhanh chóng nhìn chăm chăm trước mắt mặt, trong lòng vô cùng khiếp sợ.

Nếu như nói phán đoán của ta sai lầm, đây chẳng phải là nói rõ. . . Ta lập tức liền muốn chết rồi?

Cho dù hần muốn chạy trốn, nhưng là hiện tại là ở bên trong nước, căn bản không chỗ mượn lực.

Còn không xoay người, Tiễn Thương Nhất liền cảm giác hai tay của mình liền truyền đến lạnh lẽo cảm xúc. Tuy rằng bất luận nhìn thế nào, trong tay đều cái có nước, nhưng mà hần vững tin cảm giác của mình không sai.

Nhiệt độ nhanh chóng giảm bớt, thân thể cũng bị một nguồn sức mạnh kéo vào đáy sông.

Tiến Thương Nhất thử tính bơi hai lần, phát hiện mình căn bản không thể chống cự sau liền từ bỏ.

Không đúng. . . Giết phương pháp của ta cùng với trước không giống nhau, lẽ nào trong này có cái gì vấn đề? Chẳng qua mặc kệ thế nào, ta cũng không thể ở bên trong nước đợi quá lâu, không có luyện tập qua bể khí, nhiều nhất cũng là kiên trì 3 đến 4 phút, lại kiên trì, có thể cũng chỉ có thể lấy xác chết trạng thái nổi lên mặt nước.

Lúc này hần cảm giác mình suy nghĩ khác thường rõ ràng.

Xung quanh càng ngày càng tối tăm, cho đến không có bất kỳ ánh sáng. Cảm giác nghẹn thở nhưong Tiễn Thương Nhất vô cùng khó chịu, nhưng là hần lúc này lại không có bất kỳ biện pháp nào.

Trong phút chốc, tình huống xuất hiện một chút thay đổi.

Tiến Thương Nhất trước mắt xuất hiện ánh sáng trắng, ánh sáng trắng nhanh chóng mở rộng, đem hần bao phủ ở bên trong.

Trong lúc hoảng hốt, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình đứng ở trên mặt nước, dưới chân chính là chậm rãi chảy xuôi sông Phong Hạ, mà trên trời, trăng cong cong, như một chiếc nho nhỏ thuyền gỗ ở ngân hà trôi nổi.

Đây là sông Phong Hạ?

Tiến Thương Nhất nhìn một chút hai bờ sông phong cảnh, cùng sông Phong Hạ giống như đúc.

Hần đứng một hồi, không lâu lắm, một người cẩn thận từng li từng tí đi tới bờ sông. Bây giờ là một người bình thường dân làng, không có bất kỳ chỗ đặc biệt, ngoại trừ. . . Trong tay hần ôm trẻ sơ sinh.

"Thật quen thuộc, lẽ nào đây là. . ." Tiễn Thương Nhất trực tiếp nói ra, nhưng là chỉ có chính hần có thể nghe được âm thanh chính mình, đi tới bờ sông dân làng không có bất kỳ phản ứng nào.

Đi tới bờ sông, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình giống như chịu hạn chế lại, căn bản là không có cách đi ra ngoài.

Hần liền đứng ở dân làng trước mặt, nhìn dân làng trong tay ôm trẻ sơ sinh.

Trẻ sơ sinh nhắm hai mắt, ngủ ở trong tã lót, đầu tình cờ động đậy.

"Muốn trách, thì trách chính người không mang theo đem (bồn tiếng)!" Dân làng nhẩn tâm, cầm trong tay trẻ sơ sinh ném vào giữa sông.

Sông Phong Hạ liền như quái thú như nhau đem trẻ sơ sinh nuốt chửng, thậm chí không có bắn ra một bọt nước.

Đang lúc này, Tiễn Thương Nhất cảm giác bờ sông một bên khác truyền đến một chút động tĩnh, dân làng cũng phát hiện điểm này, ngay sau đó vội vã chạy trốn, rất nhanh sẽ rời đi sông Phong Hạ, tiến vào trong bóng tối.

Không đợi Tiễn Thương Nhất hành động, hần liền cảm giác một nguồn sức mạnh đem chính mình kéo dài tới bờ sông một bên khác.

Cầu gỗ?

Tiền Thương Nhất nhìn thấy sông Phong Hạ trên cầu gỗ.

Dưới ánh trăng, một người chạy lên cầu gỗ, tựa hồ đang truy đuổi món đồ gì.

"Đây là ta?" Tiền Thương Nhất thấy rõ trên cầu gỗ người là ai.

Rất nhanh, Tiền Thương Nhất liền nhìn thấy 'Chính mình' chạy qua cầu gỗ, tiếp theo, Tiểu Toàn Phong chạy lên cầu gỗ, có lẽ là bởi vì trọng tâm bất ổn, có lẽ là bởi vì cái gì khác nguyên nhân, thân thể Tiểu Toàn Phong bắt đầu hướng về cầu gỗ ở ngoài đó tới, chẳng qua dù sao cũng là người trẻ tuổi, rất nhanh sẽ khôi phục thân thể cân bằng.

Hai tay đóng đưa hai lần, hần đứng ở cầu gỗ ranh giới.

"Hô. . . Nguy hiểm thật!" Tiểu Toàn Phong thở ra một hơi dài, vui mừng chính mình không có ngã xuống.

Nhưng là lúc này, bên chân của hần đột nhiên xuất hiện một cái màu xanh dương nhạt tay, hoàn toàn tay nước tạo thành. Bây giờ một tay ở Tiểu Toàn Phong không chú ý thời điểm, một phát bắt được chân Tiểu Toàn Phong mất cá hướng về trong sông rồi.

Mà Tiểu Toàn Phong cũng rất phối hợp rơi sông Phong Hạ trong, tiếp theo, "Cứu. . . Cứu mạng. . ." âm thanh theo Tiểu Toàn Phong trong miệng truyền ra, đã chạy qua sông bờ 'Tiền Thương Nhất' xoay người hướng về sông Phong Hạ hạ du chạy đi.

Tiền Thương Nhất đứng ở trên cầu gỗ, lúc này, hần mới bắt đầu chân chính đánh giá sông Phong Hạ.

"Đối với ta mà nói, đây chỉ là một cái bình thường đến không thể phổ thông hơn nữa dòng sông, nhưng là đối với thôn Phổ Sa dân làng tôi nói, con sông này cần phải liền là tất cả a, chỉ là bởi vì đến quá dễ dàng, chỉ sợ bọn họ chưa từng có để ý qua, hoặc là cảm thấy được con sông này, kỳ thực. . ." Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất quay đầu nhìn mình bên cạnh đột nhiên xuất hiện 'Người'.

Một cái nắm giữ hoàn mỹ đường cong người phụ nữ, tinh khắc kỹ càng đeo gọt khuôn mặt, thân thể hoàn toàn do nước tạo thành.

". . . Sông Phong Hạ có chính mình ý thức." Tiền Thương Nhất tiếp tục nói.

"Chào người."

Một cái lạnh lạnh giọng nữ ở trong đầu Tiền Thương Nhất vang lên.

"Vừa nãy liền là người đem ta kéo vào đáy sông a?" Tiền Thương Nhất điếm đi cà nhắc.

"Ừm, ta nghĩ cùng người tâm sự." Nữ giới cúi đầu nhìn mặt sông.

"Tán gẫu cái gì? Tâm sự người là làm sao chế tạo ra quỷ nít?" Tiền Thương Nhất nhú mày, hần trong lòng có chút lo lắng, lo lắng thân thể của mình sẽ chết đi.

"Cũng được, nếu như người nguyên ý nghe." Nữ giới ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn trên trời trăng lưỡi liềm, "Ồ ta xuất hiện ý thức thời điểm, ta liền vẫn đang quan sát thôn Phổ Sa trong người, chẳng qua, ta chỉ có thể nhìn, không cách nào cùng bọn họ trao đổi, càng không cách nào ảnh hưởng bọn họ."

"Chậm chạp, trong lòng ta xuất hiện một loại cảm giác, ta cảm giác những người này là con của ta, mà ta là mẹ của bọn họ, cái cảm giác này lại như một hạt giống loại ở trong lòng ta, theo thời gian trôi đi, nó bắt đầu nảy mầm. Sau đó, theo thôn Phổ Sa người càng ngày càng nhiều, ta cảm giác sức mạnh của mình cũng càng ngày càng lớn mạnh, thậm chí ở đặc biệt thời gian cùng khí trời dưới, có thể làm cho đứa nhỏ nhìn thấy ta."

"Ta lúc đó rất vui vẻ, vô cùng vui vẻ, chưa từng có như thế vui vẻ qua."

"Sau đó ta nghĩ, nếu như thôn Phổ Sa người càng nhiều, ta có phải là liền có thể ở bất kỳ thời gian nhường đứa nhỏ nhìn thấy ta? Thậm chí. . . Người lớn cũng có thể nhìn thấy ta? Nhưng là. . . Ta chờ a chờ, chờ a chờ, nhưng là thôn Phổ Sa người vẫn duy trì ở một cái ổn định số lượng, thậm chí còn có giảm bớt."

"Vậy người chẳng phải là mãi mãi cũng thực hiện không được mục đích của người?" Tiền Thương Nhất vào lúc này hỏi một câu.

"Ừm. . . Có thể đi." Nữ giới nhưng cũng không để ý, "Sau đó ta phát hiện, thôn Phổ Sa bên trong người phụ nữ rất nhiều đều sẽ gả đi đi, gả tới chỗ khác, rồi đi thôn Phổ Sa."

"Ngay sau đó người đã nghĩ, nếu như toàn bộ sinh ra bé trai liền có thể làm cho thôn Phổ Sa người càng nhiều?" Tiền Thương Nhất quay đầu.

"Người là đang ám chỉ những thứ kia chịu ném vào giữa sông bé gái sao?" Nữ giới ngồi ở trên cầu gỗ, một đôi làm bằng nước chân ở trong sông lắc lư, "Chuyện này xác thực là ta làm, chỉ là. . . Lúc trước tại sao phải làm chuyện này lý do, hiện tại nhớ lại, cũng không biết cái nào mới thật sự là lý do."

"Há?" Tiền Thương Nhất cũng ngồi ở trên cầu gỗ.

"Từ lúc ta xuất hiện ý thức trước, vứt bỏ bé gái sự việc cũng đã nhiều lần xảy ra." Nữ giới nhàn nhạt nói một câu, "Cho nên ta làm như vậy, là bởi vì gặp quá nhiều bi kịch. Vứt bỏ bé gái rất nhiều đều tại cuối sông bị phát hiện, ở trước đây, còn không có gì người đến tìm, nhưng là gần mấy chục năm, từ từ bắt đầu có người đến truy tìm căn nguyên, bọn họ mặc quần áo hình thức cùng trên người người như thế."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 278: Cưng chiều

? "Sau đó, bi kịch liên xảy ra, làm lời nói dối chịu đâm thủng, hết thấy đều không giống nhau, rất nhiều gia đình cũng bắt đầu phá nát, dù cho cưỡng ép vận cùng nhau, cuối cùng. . . Cũng chẳng qua là dẫn đến càng to lớn hơn bi kịch xảy ra, có một ít người phụ nữ ở tức giận quá nửa đêm nhảy vào giữa sông."

"Ta không biết là tại sao? Ta cũng không biết ứng đối ra sao, nhưng mà ta muốn giúp bọn họ. Ngay sau đó có một lần, ta thử sẽ bị ném vào giữa sông bé gái chôn ầm đi, giấu ở đáy sông, không làm cho các nàng đi cuối sông. Ta nghĩ, nếu như vậy, thì sẽ không chịu tìm tới đến rồi à? Nếu như vậy, bi kịch liên có thể tránh khỏi."

"Tất cả liên bắt đầu từ nơi này thay đổi." Nữ giới thờ dài, "Càng ngày càng nhiều người đem bé gái ném vào giữa sông, ta liền vẫn chôn. . . Vẫn chôn. . . Đáy sông bé gái càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều. . ."

"Sau đó thì sao?" Tiền Thương Nhất mở miệng.

"Sau đó, ta cảm nhận được những này bé gái oán hận, mấy người đó không ngừng mà đang hỏi ta tại sao, lẽ nào. . . Mấy người đó không phải thôn Phổ Sa người sao? Mấy người đó không là của ta. . . Đứa nhỏ sao? Ta không cách nào trả lời, ta cái gì cũng không hiểu, không giống loài người các người, còn có đạo đức chuẩn tắc, còn có pháp luật. . . Ta là độc nhất vô nhị tồn tại, ta không có đồng loại."

"Đã như vậy, vậy thì vẫn làm tiếp đi." Lời của cô gái trong dường như tràn ngập bất đắc dĩ.

"Nhưng mà cuối cùng có cực hạn không phải sao?" Tiền Thương Nhất cười cợt.

"Bởi vì thôn Phổ Sa người vẫn đang gia tăng, năng lực của ta cũng ở tăng cường, chỉ là, ta phát hiện bé gái hình như cũng nắm giữ cùng ta giống nhau sức mạnh, chỉ là xa xa không kịp ta, nhưng mà hết thấy bé gái gộp lại, tình huống liên không giống nhau. Năng lực ta tăng lên tốc độ còn lâu mới có được chịu vứt bỏ bé gái số lượng nhiều, ngay ở 'Đêm nay', ta rốt cục đến cực hạn." Nữ giới lúc này khuôn mặt bắt đầu biến hóa mờ nhạt.

"Hiện tại đâu? Người hỏi hận không? Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thôn Phổ Sa tất cả mọi người cần phải đã chết rồi." Tiền Thương Nhất nằm ở trên cầu gỗ, "Đúng rồi, nếu như người đều chết hết, sức mạnh của người cần phải cũng bị suy yếu à?"

Ngược lại hiện tại Tiền Thương Nhất cũng không thể làm cái gì, vì lẽ đó hắn liền bày ra để cho mình tư thế thoải mái.

"Không có." Nữ giới trả lời một câu.

"Ày. . . Tình huống thế nào?" Tiền Thương Nhất lại ngồi dậy đến.

"Mặt khác một nguồn sức mạnh, lòng mang oán hận bé gái ở sông Phong Hạ trong cũng xuất hiện một chủng loại tựa như tại sức mạnh của ta, chỉ là ta không cách nào cùng nàng trao đổi, mà nàng. . . Hình như có thể rời đi sông Phong Hạ." Nữ giới ngẩng đầu nhìn bầu trời, "Nàng là đồng loại của ta, nhưng lại không phải đồng loại."

Tiền Thương Nhất trong nháy mắt đã nghĩ đến biến mất Tả Oánh.

Thì ra là như vậy. . . Xem ra Tả Oánh giấc mơ phải thực hiện a. . .

Hắn ở trong lòng mình nói rằng.

"Nàng sinh ra vào sông Phong Hạ, lại có thể không dựa vào tại sông Phong Hạ mà tồn tại, nếu như không phải ở sông Phong Hạ trong nàng không phải là đối thủ của ta, ta nghĩ, có thể nàng mới là sông Phong Hạ chủ nhân chân chính." Nữ giới đứng ở trên mặt sông, "Trong cơ thể nàng tràn ngập quý nít oán niệm, lại bao hàm dân làng mong đợi, nàng là một cái mới sinh mệnh."

"Ngươi cũng cho là như vậy sao?" Nét mặt Tiễn Thương Nhất bình tĩnh, "Ngươi đối với đêm nay xảy ra tất cả kết quả thấy thế nào? Thôn Phở Sa người đối với ngươi mà nói kết quả tính là gì? Tất cả mọi người đều chết hết người cũng không đáng kể sao?"

"Ta không biết." Nữ giới lắc đầu, "Ta cái gì cũng không biết."

"Vậy ngươi thì tại sao cùng ta tán gẫu? Vén vén là bởi vì nhàm chán?" Tiễn Thương Nhất cũng đứng ở trên mặt nước, "Còn có, ta làm thế nào sống sót?"

"Ta muốn xin nhờ ngươi một chuyện, hi vọng ngươi có thể đáp ứng ta." Nữ giới quay đầu nhìn Tiễn Thương Nhất, "Ta hi vọng ngươi có thể đem thôn Phở Sa dân làng đều để vào sông Phong Hạ trong."

"Ngươi có thể sống lại bọn họ sao?" Tiễn Thương Nhất có chút tò mò.

"Đương nhiên không được, ta không thể sống lại bất luận người nào." Nữ giới lắc đầu, "Ta chỉ là đang nghĩ, tất cả nguyên nhân bắt nguồn từ ta, bọn họ là uống con sông này nước lớn lên, nếu như có thể, ta nghĩ nhường bọn họ cũng mai táng ở sông Phong Hạ trong đó."

"Ta không làm được." Tiễn Thương Nhất lắc đầu, "Cũng không muốn đi làm, bọn họ có sai lầm của bọn họ, bọn họ cũng đã vì chính mình sai lầm trả giá cái giá bằng cả mạng sống, ta cho rằng liền để bọn họ nằm ở thôn Phở Sa các nơi là tốt rồi, chỉ ít cũng có thể đưa những người còn lại một chút gợi ý: Thiên hạ đều căm ghét sự việc làm nhiều rồi, liền là kết quả như thế này!"

"Đúng rồi, tuy rằng ngươi cái gì cũng không hiểu, nhưng mà ngươi có thể lý giải, bây giờ nói cần phải cũng không muộn, ta nghĩ nói cho một mình ngươi từ, cái từ này gọi là cung chiêu. Đối với thôn Phở Sa dân làng tới nói, sông Phong Hạ liền là bọn họ Sông Mẹ, con sông này nuôi dạy toàn bộ thôn xóm người, vì lẽ đó, nếu như ngươi là sông Phong Hạ ý thức, như vậy. . . Ngươi chính là mẹ của bọn họ."

"Một cái không xứng chức mẹ, một cái thất bại mẹ. Cung chiêu là cái gì? Cung chiêu liền là cha mẹ quá mức cung chiêu chính mình đứa bé, cho tới nhường đứa nhỏ mất đi cơ bản đạo đức tư tưởng cùng độc lập năng lực tự chủ. Không sai, ngươi đem bé gái ẩn giấu ở sông Phong Hạ đáy liền là đối với thôn Phở Sa dân làng cung chiêu, thôn Phở Sa mỗi cái dân làng chết, ngươi đều có không thể trốn tránh trách nhiệm."

"Càng khiến người ta thất vọng chính là, ngươi lại không có bất kỳ hối hận, hay là, ngươi căn bản liền không biết cái gì gọi là hối hận?" Tiễn Thương Nhất lắc đầu, "Kỳ thực, dưới cái nhìn của ta, chính ngươi cũng là đứa bé, ta cho rằng bất kỳ cung chiêu đứa nhỏ cha mẹ đều chỉ là đem đứa nhỏ xem là là chính mình món đồ chơi."

"Thôn Phở Sa dân làng liền là ngươi món đồ chơi, hiện tại. . . Bọn họ chịu chơi hỏng rồi."

Tiến Thương Nhất không chỉ từ chối cô gái này đưa ra điều kiện, ngược lại còn mở miệng chỉ trích.

"Cảm ơn ngươi nói cho ta đây chút, ta nghĩ, ta tựa hồ có hơi hiểu." Nữ giới không những không hề tức giận, trái lại còn biểu thị cảm ơn.

"Ngươi nói đúng, ta xác thực quá mức 'Cung chiêu' thôn Phở Sa dân làng, ta đã sớm biết chính mình như vậy vẫn làm tiếp sẽ phát sinh vấn đề, nhưng là ta vẫn là không nhận được, ta không muốn xem bọn họ tranh cãi cùng đau lòng đáng vẽ, ta nghĩ nhìn thấy chính là bọn họ vui mừng ấm áp tình cảnh." Nữ giới trên mặt sông đi lên.

Nhưng là Tiễn Thương Nhất nhưng cảm giác nàng không phải ở đi, mà là ở trượt.

"Hối hận là cảm giác gì? Lo lắng? Thất lạc? Vẫn là. . . Có chút đau đớn đâu?" Nữ giới ngừng lại, "Đây chính là hối hận không? Từng trận nhói nhói cảm giác. . ."

Tiến Thương Nhất ngoẹo cổ, "Cái kia, ta hỏi thăm, ngươi biết có biện pháp gì đối phó. . . À. . . Một cái khác ngươi sao?"

"Có lẽ mặt trời có thể." Nữ giới trả lời một câu.

"Có lẽ?" Tiễn Thương Nhất hỏi ngược lại.

"Chúng ta đều là nước, ở mặt trời dưới chẳng mấy chốc sẽ chịu bốc hơi lên, càng không cần phải nói là ở trên bờ."

"Nếu như nàng chạy trốn tới sông Phong Hạ trong đó đâu? Ngươi có thể hay không đối phó nàng?" Tiễn Thương Nhất tay phải sờ sờ tay trái của mình cánh tay.

"Ta không biết." Nữ giới lắc đầu, sắc mặt chân thành.

"Ta còn có một vấn đề, ta hiện tại còn sống không?" Tiễn Thương Nhất lớn tiếng hỏi.

Nữ giới nghe được sau đó, rõ ràng sững sờ một chút, tiếp theo, ánh sáng trắng ở Tiễn Thương Nhất trước mắt xuất hiện.

Chuyện này. . . Đều là người nào a?

Tiến Thương Nhất ở trong lòng nhỏ nước bọt một câu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 279: Muối

? Một bên khác, Nghiêm Tuyên cùng Tiểu Toàn Phong y nguyên đang đi tới sông Phong Hạ trên đường.

Bọn họ cùng Tiễn Thương Nhất không giống, đầu tiên là thể lực trên chênh lệch, thứ yếu là đạo cụ trên chênh lệch. Tiễn Thương Nhất ở bình thường rèn luyện thân thể tình huống, còn phải đến một lần cơ sở thể năng thăng cấp, mà hai người khác một cái khuyết thiếu rèn luyện, một cái khác không chỉ khuyết thiếu rèn luyện còn hơn năm mươi tuổi; đạo cụ phương diện, Tiễn Thương Nhất có khuôn mẫu mâm ngọc, có thể giảm bớt chính mình cảm giác tồn tại, vì hấn tranh thủ lượng lớn thời gian, mà hai người khác chỉ có một bao. . . Muối, vẫn là ở trời mưa xuống.

"Cái kia, cảnh sát Bạch, cảnh sát Thường Sóc giống như đã nhảy đến trong sông đi, trên đất những này trẻ sơ sinh đã bắt đầu chú ý chúng ta, người xem nên làm gì?" Nghiêm Tuyên hô hấp dồn dập, rõ ràng thể lực không chống đỡ nổi.

"Ta làm sao biết?" Tiểu Toàn Phong rốt cục tiếp nhận rồi một cái hiện thực.

Hắn chịu Tiễn Thương Nhất bỏ lại.

Chạy như điên trong đó, chịu quý nít giết chết người khuôn mặt hiện lên ở Tiểu Toàn Phong trước mắt, hấn theo bản năng đem mặt của mình mang vào trong đó, một cái hết sức thiếu nước héo rút mặt, cùng thầy khô khác biệt có thể chỉ là thịt càng nhiều hơn một chút.

Phía trước, sông Phong Hạ mực nước đường vẫn còn đang tăng lên, đối với hai người tới nói có thể là một tin tức không tồi, chỉ ít bọn họ tiếp tục sống sót cơ hội càng lớn. Hai người cùng sông Phong Hạ thẳng tắp khoảng cách còn sót lại khoảng sáu mươi mét, đối với hai người tới nói, thời gian còn lại gần như không thể tránh khỏi muốn cùng quý nít gặp phải.

Một cái tia chớp màu tím từ trên trời giáng xuống, bổ vào lân cận một viên chương trên cây.

Thân cây trong nháy mắt bị đánh thành khoảng chừng hai nửa, lửa lớn rừng rực theo thân cây trong tỏa ra, cho dù ở trong mưa, ngọn lửa cũng kiên trì một hồi mới tắt, này cây mấy chục năm tuổi thọ cây già cứ vậy đi tới tới phần cuối của sinh mệnh.

Sắc bén nổ tung âm thanh cũng thuận theo mà tới.

Nhìn thấy tình cảnh này Tiểu Toàn Phong tim đập nhanh hơn, dường như muốn theo ngực lao ra như thế.

Phản ứng Nghiêm Tuyên thì lại càng thêm mãnh liệt, hấn đánh một cái lão đảo, suýt chút nữa té xuống đất.

"Là cơ hội!" Tiểu Toàn Phong phát hiện này nói sấm sét ảnh hưởng không chỉ là mình cùng Nghiêm Tuyên hai người, đối với quý nít cũng xuất hiện một chút ảnh hưởng.

Những này quý nít đều đứng tại chỗ không được, dường như vô cùng sợ sệt, lại giống như đều chịu tê liệt như thế.

"Trẻ sơ sinh. . . Bọn họ dù sao cũng là trẻ sơ sinh, như thế gần sấm sét, bọn họ đương nhiên cũng sẽ sợ!" Nghiêm Tuyên cũng cảm thấy được điểm này, "Cảnh sát Bạch, xem ra trời không tuyệt đường người, chúng ta mau mau chạy!"

"Ừm! Mạnh mẽ dòng điện cũng sẽ xuất hiện ngọn lửa, đối với chúng nó cũng có uy hiếp tác dụng. Ôi, nếu như ta có thể bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu chế tạo ra ngọn lửa là tốt rồi." Tiểu Toàn Phong có chút thất vọng.

Tại sao ta liền không thể như tiểu thuyết hoặc là hoạt hình trong vai chính như thế, đột nhiên liền thu được dị năng đâu? Hoặc là thức tỉnh bên trong thân thể tiềm lực? Hay hoặc là gặp phải một cái bằng lòng liều mình trợ giúp bạn bè của ta? Tại sao vận may của ta liền như thế chênh lệch?

Hắn hỏi chính mình mấy vấn đề.

Hai người lại chạy ba mươi mét, vừa nẩy chớp giật vì bọn họ tranh thủ một nửa khoảng cách, nhưng là còn lại một nửa, bọn họ vẫn như cũ cần dựa vào chính mình đến nghĩ biện pháp giải quyết.

"Giật giật, chúng nó cử động, tuyệt đối không nên chịu chúng nó đụng tới." Tiểu Toàn Phong la lớn.

Tuy rằng da dẻ mặt ngoài lạnh lẽo, nhưng mà Tiểu Toàn Phong cảm giác bên trong thân thể của mình hăng hái sôi nổi chạy nhanh, như điên cuồng chuyển động động cơ. Adrenalin tăng vọt nhường thân thể của hấn bắt đầu hưng phấn, cả người tràn ngập quyết chí tiến lên động lực.

Cái cảm giác này? Hai chân giống như cũng không có như vậy ư ơi, cảm giác vẫn có thể tăng tốc, đây chính là loài người ở trong đường cùng bùng nổ ra sức mạnh sao? Ta đột nhiên xuất hiện một loại có thể khống chế tất cả cảm giác, ha ha, lẽ nào, ngay ở vừa này, ta tháo ra trong cơ thể mình phong ấn?

Tiểu Toàn Phong ở trong lòng mình nói, có chút đặc chí.

Đáng tiếc, ngay ở hần cho là mình tiến vào trạng thái thời điểm, tất cả những thứ này nhưng không có kéo dài bao lâu.

Hai người chịu quý nít ôm lấy, xanh cánh tay màu xám bắt được Tiểu Toàn Phong phải chân nhỏ, một loại thể lực trôi đi cảm giác theo phải chân nhỏ nơi truyền đến. Bây giờ loại hưng phấn cùng thất lạc thay đổi thật giống như đột nhiên tiến vào thánh hiền hình thức như thế, nhưng Tiểu Toàn Phong mí mắt bắt đầu đánh nhau, hình như lập tức liền sẽ nằm trên đất hôn mê.

"Muối!" Nghiêm Tuyên hô to một tiếng.

Tiểu Toàn Phong liền vội vàng đem trong tay muối túi xé ra một cái lỗ hồng, sau đó theo trong lấy ra một cái hướng về chân nhỏ nơi xóa đi.

Ở làm những việc này trước hần cũng không có thử đem quý nít tay vận bung ra, bởi vì ngay ở vừa này, hần đã từng thử rất nhiều lần.

Bất quá lần này tình huống xuất hiện một chút thay đổi, rõ ràng dù thế nào đi nữa cũng ban không ra quý nít, ở chạm được muối sau đó giống như mất đi sức lực như thế, tuy rằng không thể nói là thoải mái, nhưng lại có thể dùng lực thô bạo đem vận bung ra.

Tất cả những thứ này cũng bị Nghiêm Tuyên nhìn thấy, hần kéo ư ơi không chịu nổi thân thể đi tới bên người Tiểu Toàn Phong, nguyên bản khoảng cách của hai người liền gần vô cùng, vì lẽ đó trên thực tế hần chỉ là chuyển đổi một cái bản thân vị trí mà thôi.

"Bạch. . . Cảnh sát, cho ta một chút. . ." Trên mặt Nghiêm Tuyên hào quang không ở, thời khắc này, hần rốt cục cảm nhận được những thứ kia xác chết trước khi chết cảm giác, loại kia sinh mệnh đang không ngừng trôi qua nhưng không cách nào ngăn cản tuyệt vọng.

Tiểu Toàn Phong cũng không có lãng phí thời gian, nắm một cái muối đem trên người Nghiêm Tuyên quý nít lấy xuống.

"Hiện tại không sao rồi." Tiểu Toàn Phong nói với Nghiêm Tuyên.

Đây chính là cứu người cảm giác sao?

Đối mặt ngày xưa căn bản không đem chính mình để ở trong mắt Nghiêm Tuyên, trong lòng Tiểu Toàn Phong tự hào cảm giác tự nhiên mà sinh ra.

"Chúng ta đi nhanh đi, sông Phong Hạ ngay ở phía trước, nàng có thể cứu chúng ta, ta tin tưởng Thương Nhất phán đoán!" Tiểu Toàn Phong rốt cục không cách nào ức chế vui sướng trong lòng, trên mặt lộ ra nụ cười xán lạn.

"Thương Nhất là ai?" Nghiêm Tuyên vô cùng không rõ, "Là cảnh sát Thương Sóc sao?"

"Híc, cái đó, đi mau! Không còn thời gian!" Tiểu Toàn Phong nhìn thấy quý nít đang tại đối với hai người hình thành vòng vây.

Nếu như những này quý nít đồng thời tiến công mà chính mình không thể tránh ra, có lẽ trong tay này một túi muối cũng không đủ dùng.

"Sớm biết liền nhiều cảm một chút." Tiểu Toàn Phong chau mày.

Hiện tại, hai người khoảng cách sông Phong Hạ chỉ có hai mươi mét khoảng cách, nếu như toàn lực chạy nhanh, nếu không mấy giây, hai người liền có thể tiến vào sông Phong Hạ trong đó, do đó thành công để cho mình mạng sống.

May là, vòng vây vẫn không có tạo thành, còn sót lại một lỗ hồng có thể phá vòng vây.

Thở hồng hộc hai người lại ngập ra một nguồn sức mạnh hướng về chỗ hồng chạy đi.

Chỉ là, bọn họ vẫn là tránh khỏi không được, nhiều lúc, tính năng động chủ quan vẫn là không có cách nào ngăn cản về mặt thực lực chênh lệch.

"Ta lại bị ôm lấy!" Nghiêm Tuyên hô to một tiếng, quý một chân trên đất.

Hần cảm giác mình giống như lập tức liền muốn chết, cho tới hôm nay buổi tối trước, hần đều chưa hề nghĩ tới chính mình khoảng cách cách tử vong lại gần như vậy.

"Ta đến rồi, chống đỡ!" Tiểu Toàn Phong lần thứ hai đưa tay đưa vào muối túi trong đó, chỉ là hần lại đột nhiên phát hiện, bởi vì trời mưa duyên cớ, túi trong tràn ngập rất nhiều nước, mà bởi vì chính mình liên tục chạy, vì lẽ đó túi trong nước vẫn ở ra bên ngoài bốc lên.

Tuy rằng túi vẫn là đầy, nhưng mà bên trong muối nhưng. . . Có lẽ không còn sót lại nhiều thiếu.

Tiểu Toàn Phong đem Nghiêm Tuyên kéo, "Đừng bỏ đi, chúng ta sẽ không chết ở chỗ này!"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 280: Nước sông

? "Ta xác thực sẽ không chết ở chỗ này." Đôi mắt Nghiêm Tuyên đỏ bừng, chết nhìn chòng chọc trong tay Tiểu Toàn Phong muối túi.

"Đi thôi!" Tiểu Toàn Phong lần thứ hai bước ra chân phải của mình.

"Chờ đã!" Nghiêm Tuyên kéo Tiểu Toàn Phong, "Cảnh sát Bạch, ta có một việc phải phiền phức người, chuyện vô cùng trọng yếu!"

"Hiện tại đều lúc nào?" Tiểu Toàn Phong đầy mặt khó mà tin nổi.

Nhưng là càng làm cho hắn khó mà tin nổi chính là, mặt hắn chịu đánh một quyền. Bởi vì suy yếu quan hệ, Nghiêm Tuyên cú đấm này sức lực cũng không lớn, nhưng mà Tiểu Toàn Phong lúc này cũng rất suy yếu, lại thêm trong số mệnh địa phương là mũi, vì lẽ đó hắn bị đau sau đó dùng tay phải bịt miệng mình chịu đánh địa phương.

Tay trái Tiểu Toàn Phong vẫn cứ cầm lấy muối túi, nhưng là so với trước, hắn lúc này đặt ở muối túi trên sự chú ý nhỏ rất nhiều.

Thời cơ không thể mất!

Nghiêm Tuyên chờ đợi liền là thời khắc này, hắn đoạt lấy trong tay Tiểu Toàn Phong muối túi.

Ở bình thường, muối vật này, hắn muốn bao nhiêu liền có bao nhiêu, thậm chí có thể dùng đến tắm rửa, nhưng mà hiện tại. . . Hết thảy đều không giống nhau. Cho dù trong tay này một túi bình thường đến không thể phổ thông hơn nữa muối vụn vụn chỉ còn dư lại hai phần ba, đối với hắn mà nói đều so sánh bất kỳ châu báu muốn tới đến quý giá.

"Xin lỗi!" Nghiêm Tuyên khẽ cười một tiếng, hướng về sông Phong Hạ chạy đi.

Còn sót lại mười lăm mét khoảng cách, có thể nói là gần trong gang tấc.

Tiểu Toàn Phong khôi phục như cũ, cũng cảm thấy được chính mình tình cảnh. Cho dù hắn bây giờ cách sông Phong Hạ đã gần vô cùng, nhưng là ở chân chính tiến vào trước, nguy hiểm vẫn cứ không có giải trừ.

Xong đời. . .

Hắn nhìn lưng Nghiêm Tuyên bóng dáng, trong lòng mơ hồ có thêm một luồng bi thương tâm trạng.

Không, ta còn không thể từ bỏ!

Tay phải Tiểu Toàn Phong đem máu mũi lau khô ráo, hít sâu một hơi, hướng về sông Phong Hạ phương hướng chạy đi.

Vừa vọt chạy ra hai bước, hắn liền cảm giác mình chịu quý nít ôm lấy, hơn nữa. . . Là hai con.

"Cứu. . ." Tiểu Toàn Phong hướng về Nghiêm Tuyên duỗi ra tay phải của mình, nhưng là cầu cứu âm thanh nhưng dường như kẹt ở cổ họng trong đó, căn bản là không có cách phát ra.

Lưng Nghiêm Tuyên bóng dáng càng xa hơn.

Dựa vào bản thân tính kế, Nghiêm Tuyên đã một cái chân bước lên đi về sinh ra đoàn tàu.

Hi hi, thực sự là ngớ ngẩn!

Nhìn càng ngày càng gần sông Phong Hạ, hắn nụ cười trên mặt càng nồng.

Ngay ở vừa nãy, hắn cũng bị quý nít ôm lấy, nhưng mà hắn có nước muối ở tay, chỉ cần hơi nhiều dùng điểm sức lực liền có thể tránh thoát quý nít, do đó duy trì chính mình thể lực.

Tiểu Toàn Phong giãy giụa đi rồi hai bước, ngã rầm trên mặt đất.

Cảm giác suy yếu chẳng khác nào u linh quán ở trên người hắn, từng điểm từng điểm hấp thụ tính mạng của hắn.

Ta phải chết ở chỗ này sao? Chỉ đơn giản như vậy, ta thậm chí cũng không có làm gì.

Tiểu Toàn Phong chậm chạp nhắm lại con mắt của mình.

Ta còn có mấy bộ phim cùng kịch truyền hình không thấy, lại quá hai tháng chính là mình sinh nhật, còn chưa nghĩ ra làm sao chúc mừng. . .

Bóng tối cùng lạnh lẽo bao phủ ở trong lòng Tiểu Toàn Phong.

Cùng lúc đó, Nghiêm Tuyên cũng dùng hết hết thấy muối.

Khoảng cách, còn sót lại năm mét.

"Nhanh chóng. . . Nhanh!" Nghiêm Tuyên cảm giác mình lại bị ôm lấy, nhưng là hiện tại hắn đã mặc kệ, như thế ngắn khoảng cách, chỉ cần kiên trì nữa hai giây đồng hồ khoảng chừng là được.

"Còn có bốn mét, ba mét. . . Khoan đã, giống như có món đồ gì!" Giữa lúc Nghiêm Tuyên dự định nhảy xuống sông thời điểm, hắn cảm giác mình phía trước đột nhiên truyền đến cảm giác nguy hiểm.

Vô cùng nguy hiểm, thật giống như hắn lúc này đứng ở vách núi một bên như thế, chỉ cần hơi lại về phía trước di chuyển một chút, sẽ rơi vào vạn kiếp bất phục vực sâu.

"Nhưng mà cái gì đều không có a?" Nghiêm Tuyên nhìn về phía trước, mưa to trong không có thứ gì, "Coi vậy đi, mặc kệ!"

Hắn tiếp tục tiến lên.

Lúc này, một đôi tay theo mặt bên ôm lấy hắn, không phải quỷ ní tay nhỏ, càng như là một người phụ nữ tay.

Mềm mại cảm xúc theo thân thể mặt bên truyền đến, Nghiêm Tuyên có một loại nằm ở cảm giác trong nước, đồng thời, thể lực trôi qua tốc độ liền dường như bay cháy thẳng dưới thác nước như thế.

Nghiêm Tuyên nằm ở trên mặt đất, đến thời điểm chết, hắn đều không hiểu sự việc vì sao lại biến thành như vậy.

Rõ ràng liền tương lai bản kế hoạch đều kế hoạch xong, nhưng là, cũng đã không cách nào đi thực hiện.

Làn da của hắn nhanh chóng héo rút, trên mặt bắt đầu xuất hiện thiếu nước dấu hiệu, tiếp lấy cả người nhanh chóng khô hóa.

. . .

Ánh sáng trắng mất đi.

Tiền Thương Nhất cảm nhận được thân thể không khỏe, đầu choáng mắt hoa, ù tai chờ bệnh trạng từ từ bắt đầu xuất hiện.

Chẳng qua đem hắn kéo hướng về đáy sông sức mạnh đã biến mất không còn tầm hơi, vì lẽ đó hắn rất nhanh sẽ nổi lên mặt nước. Liên tục hít sâu mấy cái nhường Tiền Thương Nhất giống như có sống lại cảm giác, thân thể đến cực hạn sau đó phản ứng dần dần biến mất.

Tay phải hắn chà xát một cái trên mặt nước, hướng về trên bờ nhìn lại.

"Đây là. . . Nghiêm Tuyên?" Tiền Thương Nhất nhìn thấy một bộ nghiêm trọng mặt nước xác chết, "Tiểu Toàn Phong đâu? Đã chết rồi sao?"

Tầm mắt của hắn hướng về càng xa xăm nhìn tới, sau đó hắn nhìn thấy nằm trên mặt đất Tiểu Toàn Phong.

"Cứu không được. . ." Tiền Thương Nhất lắc đầu một cái.

Nghiêm Tuyên ở thời khắc quan trọng nhất đã tròng xe cát, khẳng định cùng ta cuối cùng gặp phải do nước tạo thành người phụ nữ có quan hệ, cho dù lúc đó nàng chỉ là nắm lấy tay Nghiêm Văn, thân thể Nghiêm Văn liền bắt đầu nhanh chóng mất nước. Loại kia tốc độ, có lẽ trừ khi bên người mang theo cây đuốc, bằng không căn bản phản ứng không kịp nữa.

Cho tới Tiểu Toàn Phong còn chưa chết nguyên nhân, chỉ sợ là đối phương đang dẫn dụ ta. Rõ ràng có thể rất nhanh giải quyết, nhưng một mực còn nhường quỷ ní tay chậm chạp hút nước, trong này tuyệt đối có vấn đề.

Lý do này, vừa có thể xem là Tiền Thương Nhất lấy cớ, cũng có thể xem là sự lựa chọn của hắn.

Trừ khi xảy ra cái khác thay đổi, bằng không, hắn chắc chắn sẽ không phiêu lưu đi cứu Tiểu Toàn Phong.

Lý do rất đơn giản, thứ nhất nguy hiểm quá lớn, thứ hai, cho dù cứu được, ý nghĩa cũng không lớn.

Đang lúc này, một thanh âm ở trong đầu Tiền Thương Nhất vang lên.

"Ta có thể giúp ngươi, nhưng mà, ngươi cũng phải giúp ta." Đây là sông Phong Hạ âm thanh.

Tiền Thương Nhất chậm chậm bơi hướng bên bờ, "Giúp thế nào? Giúp cái gì?" Vấn đề thứ nhất, là hắn muốn biết sông Phong Hạ thế nào hỗ trợ cứu người, vấn đề thứ hai, là hắn muốn biết sông Phong Hạ nhường hắn giúp cái gì.

Không hề trả lời, hoặc là nói, trả lời hắn không phải âm thanh, mà là nóng nảy sông Phong Hạ.

Nước sông như phần nộ thủ dữ như thế xung kích bờ sông, một lần lại một lần liên tục chồng lên nhau, ngay ở nước sông đông đưa trong đó, Tiền Thương Nhất phát hiện sông Phong Hạ xa rồi Tiểu Toàn Phong khoảng cách gần rồi khoảng chừng có mười mét nhiều.

"Tính mạng của hắn không nhiều, cái có một cơ hội, ngay ở lần sau lần sóng đến thời điểm." Sông Phong Hạ âm thanh ở trong đầu vang lên.

"Biết rồi." Tiền Thương Nhất hít sâu hai cái.

Chịu sông Phong Hạ nước sông xung kích địa phương đều không có quý nít, đối với quý nít tới nói, theo trình độ nào đó tới nói, mấy người đó càng thêm sợ sệt 'Thai nghén' mấy người đó sông Phong Hạ.

Đạp trên mặt đất, nguyên bản nhấn chìm phần eo nước sông, từ từ hạ thấp đến đầu gối bộ phận.

Tiền Thương Nhất hơi khom lưng, tập trung sự chú ý của mình.

Ở nước sông bắt đầu tăng lên đồng thời, Tiền Thương Nhất cũng xông tới phóng đi.

Ở sông Phong Hạ nước sông cao lên tới địa vị cao nhất thời điểm, hắn cũng tới đến bên người Tiểu Toàn Phong.

"Coi như ngươi mạng tốt. . ." Tiền Thương Nhất thấp giọng nói một câu, tiếp lấy bắt được tay Tiểu Toàn Phong, đem hắn kéo hướng về sông Phong Hạ.

Ở trong quá trình này, cảm giác nguy hiểm vẫn vờn quanh Tiền Thương Nhất, nhưng là nhưng chỉ đến thế mà thôi, cái gì đều không có xảy ra.

"Nói đi nói lại, nếu như ngươi có thể như vậy cứu người, tại sao không lại này trước cứu Nghiêm Tuyên đâu? Nói không chắc hắn là thôn Phổ Sa người cuối cùng." Tiền Thương Nhất cho Tiểu Toàn Phong hai bạt tai, đồng thời trong miệng nói rằng.

Đương nhiên, những câu nói này hắn không phải nói đưa Tiểu Toàn Phong nghe.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 281: Bước kế tiếp

? Qua sắp tới mười giây đồng hồ, y nguyên không có bất kỳ đáp lại.

Tiền Thương Nhất cũng không lại tiếp tục hỏi, mà là kéo Tiểu Toàn Phong đi tới dù sao càng an toàn khu vực.

Vừa nãy sông Phong Hạ cuồng bạo cảnh tượng thật giống như một giấc mộng như thế, căn bản xem không ra bất kỳ dấu vết. Có lẽ, vừa nãy cảnh tượng, cho dù là đời đời kiếp kiếp ở tại thôn Phổ Sa dân làng cũng chưa từng thấy hình ảnh.

"tỉnh rồi a?" Tiền Thương Nhất bầm bầm Tiểu Toàn Phong người trong.

Đáng tiếc cho dù như vậy, Tiểu Toàn Phong cũng không thể theo hôn mê tỉnh lại.

Bất đắc dĩ, Tiền Thương Nhất đành phải chọn bỏ đi, hắn nhìn chung quanh một lần, phát hiện một cái có thể cung cấp người ngán ngủ nghỉ ngơi địa phương, ở sông Phong Hạ nhấn chìm trước, chỗ kia có một khối đá lớn, hiện tại, bình thường bị người chẻ vương bận tảng đá lớn nhưng thành Tiền Thương Nhất hai người chỗ đặt chân.

Đem Tiểu Toàn Phong để tốt sau đó, Tiền Thương Nhất cũng ngồi xuống.

Hắn cũng quá mệt mỏi, ở làm những chuyện này thời điểm, đầu choáng mắt hoa cảm giác thỉnh thoảng xảy ra, nhưng hắn suy nghĩ chút nữa coi chính mình liền muốn không chịu được nữa.

Khoảng chừng sau một tiếng.

Tiểu Toàn Phong rốt cục chịu lạnh giá kích thích.

"Người... Thương Nhất, người cũng đã chết rồi sao?" Tiểu Toàn Phong nhìn chung quanh một chút, hai mắt mông lung, "Nguyên lai người chết rồi sẽ đi đến nơi này lúc này, lẽ nào nơi này có thể một lần nữa đầu thai sao? Lại nói, người là chết như thế nào? Lẽ nào phán đoán của người sai lầm, sông Phong Hạ cũng không có thể vì chúng ta cung cấp một cái an toàn bảo đảm?"

Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn Tiểu Toàn Phong, mím môi, không nói gì, sau đó tiếp tục nửa nhắm hai mắt, nhưng mình có thể được nghỉ ngơi.

Qua hai canh giờ nữa liền muốn trời đã sáng, lúc này mưa rơi đã nhỏ đi rất nhiều, chớp giật cũng đã hoàn toàn biến mất.

"Tại sao chết rồi còn cảm giác cả người vô lực a..." Tiểu Toàn Phong giật giật ngón tay của mình, nhưng cảm giác như chịu đánh thuốc mê như thế, làm sao đều cử động không được, "Lại nói, Nghiêm Tuyên thật là hèn hạ a! Giận chết ta rồi." Nói tới chỗ này, hắn giống như cảm thấy được cái gì, "Tại sao Nghiêm Tuyên không ở nơi này? Lẽ nào chỉ có hắn còn sống? Tại sao a! Thực sự là người tốt sống không lâu, tai họa lưu lại ngàn năm a!"

"Lẽ nào người tỉnh lại chuyện thứ nhất không phải xác nhận chính mình 5 giác quan cùng cả tay chân có hay không còn bình thường sao?" Tiền Thương Nhất rốt cục không nhịn được mở miệng.

"Hả?" Tiểu Toàn Phong nhảy mắt mấy cái, "Tay ta cử động không được, một chút khí lực cũng không có."

Nghe được câu này, Tiền Thương Nhất nhắm lại con mắt của mình, rõ ràng hắn tuân theo nhắm mắt làm ngơ nguyên tắc này.

"Há, ta hiểu!" Tiểu Toàn Phong nâng lên tay phải của mình, "Ta biết ý của người, người là muốn nói kỳ thực ta không chết, đúng không? Thương Nhất, tại sao người liền không thể trực tiếp nói cho ta biết chứ? Người nói chuyện đều là như thế quanh quẩn."

Tiền Thương Nhất lông mày run rẩy hai lần, cuối cùng vẫn là nhin xuống.

...

Sáng sớm tia ánh sáng mặt trời đầu tiên đi tới thôn Phổ Sa.

Đến từ 1. 49 trăm triệu km ở ngoài thăm hỏi xưa tan vẫn bao phủ thôn Phổ Sa âm lãnh.

Tiền Thương Nhất mở hai mắt ra, đứng lên, hắn nhìn một chút sông Phong Hạ mực nước, lúc này đã hướng tới ổn định, không bao lâu nữa liền sẽ bắt đầu giảm xuống, mãi đến tận khôi phục thành bình thường mực nước.

"Tỉnh lại đi!" Tiền Thương Nhất vỗ một cái mặt Tiểu Toàn Phong, sức lực đầy đủ.

"A?" Tiểu Toàn Phong giống như hoảng sợ nai con như thế lập tức bò lên.

"Đi rồi, lẽ nào người dự định ngủ cả đời?" Tiền Thương Nhất vừa nói vừa đi lên bờ.

Bên bờ, xác Nghiêm Tuyên đã không thấy, tối hôm qua sông Phong Hạ tiếp tục phồng ra nước thời điểm, cũng đem xác Nghiêm Tuyên đưa bao quát tiến vào, hiện tại nếu như không phải là bị sông Phong Hạ ở lại đáy sông, vậy thì là trôi khi đến bờ đi.

"Tức giận a, lại không thấy, coi như hắn đã chết rồi, ta cũng muốn dạy dỗ thi thể của hắn, thực sự là vô liêm sỉ, ta ra tay giúp hắn, hắn lại còn như vậy đối với ta." Hai tay Tiểu Toàn Phong cắm ở trên eo, hình như đã quên mất chính mình tối hôm qua tình trạng bị thảm.

"Đi thôi, đừng lãng phí thời gian." Tiền Thương Nhất hướng về đồn công an phương hướng đi đến.

Hai người đi rồi dần hàng bước đi, trên đường nhìn thấy rất nhiều xác chết, cái chết đều giống như đúc.

"Đều chết hết à..." Tiểu Toàn Phong cũng thu hồi vừa nảy sự coi thường, trong lòng không nguyên do có thêm một luồng bi thương cảm giác, tối hôm qua ở tuyệt vọng trong nhìn thấy hình ảnh lần thứ hai hiện lên ở trước mắt, đó là cái chết của mình hình.

"Đều chết hết cũng còn tốt, chỉ sợ không chết sạch." Tiền Thương Nhất đem quần áo trên nước ninh một chút, "Lẽ nào người không phát hiện quỷ nít cùng Tà Oánh chết rồi hình thành do nước tạo thành sinh mệnh cũng không thấy sao? Người phân biệt vì các nàng là biến mất rồi, vẫn là... Trốn đi?"

"Hắn là trốn đi." Tiểu Toàn Phong không hề quá lạc quan.

Rất nhanh, hai người liền đến thôn Phổ Sa đồn công an chỗ cửa lớn.

Xác Hồ Đại Lực y nguyên nằm ở cửa chính cái khác vách tường dưới, cùng còn lại người chết so với, hấn hình như phải càng thêm may mắn một chút, chỉ ít xác chết còn duy trì nguyên dạng.

Tiến vào sau đại môn, nhà Bành xác người ngổn ngang nằm trên đất, Tiễn Thương Nhất không để ý đến, trực tiếp đi tới nhà bếp.

Bên trong phòng bếp, vách tường chịu hun đến đen nhánh, căn bản không nhìn ra nguyên lai bộ mặt.

Hai người tùy ý tìm ít đồ lấp đầy bụng dạ, sau đó trở lại gian phòng mình đổi một cái quần áo đồ vật.

Tiểu Toàn Phong nằm ở trên giường, hai tay gối đầu ở sau gáy.

Hấn nhắm mắt lại, hưởng thụ sống sót sung sướng cảm giác, "Chúng ta tiếp theo nên làm gì a? Lại nói, bộ phim này thế nào mới có thể tính toán xong xuôi? Thôn Phổ Sa cũng đã như vậy, lẽ nào chúng ta còn muốn đem những thứ kia quý nít giết chết? Đây cũng quá khó khăn a? Tại sao ta một cái tay mới muốn làm đến một bước này a?"

Tiến Thương Nhất cũng ngồi ở trên giường, "Có một số việc cùng người nói một chút."

Hấn bắt đầu giảng giải chính mình tối hôm qua rơi vào sông Phong Hạ sau nhìn thấy sự việc.

"Ta cứ nói có quý nước! Người còn chưa tin ta!" Tiểu Toàn Phong lớn tiếng nói.

Lúc này Tiễn Thương Nhất vừa vận nói đến hấn rơi xuống nước xác thực là do ngoại lực dẫn đến. Tiểu Toàn Phong chịu Tiễn Thương Nhất lườm một chút sau, lập tức yên tĩnh lại.

"Liên là như vậy, người cái mạng này phải nói là sông Phong Hạ cứu lên đến, bởi vậy người cần phải hoàn thành điều kiện của nàng, nói không chắc sẽ có cái gì thu hoạch bất ngờ!" Khóe miệng Tiễn Thương Nhất hơi vênh lên.

"Điều kiện gì?" Trong lòng Tiểu Toàn Phong xuất hiện linh cảm không tốt.

"Đương nhiên là đưa nàng 'Đứa nhỏ' đều tập trung vào trong lòng nàng, dù sao, lá rụng về cội." Tiễn Thương Nhất chậm rãi xoay người.

"Không thể nào..." Tiểu Toàn Phong lúc này nhớ tới trước Tiễn Thương Nhất nói số liệu, "Coi như toàn bộ thôn Phổ Sa ta cái tính toán một nửa người, cũng có hơn chín trăm người, một mình ta làm sao bây giờ được a?"

"Này không phải ta cần bạn tâm vấn đề." Tiễn Thương Nhất bày ra hai tay, một bộ ta căn bản không đáng kể đáng về.

Lúc này, trong lòng Tiễn Thương Nhất vẫn đang suy nghĩ một chuyện khác.

Tuy rằng bởi vì quá mệt mỏi không có lao thẳng đến sự chú ý đặt ở khoảng cách sông Phong Hạ không xa quý nít trên mình, nhưng mà rõ ràng mấy người đó chưa có trở lại sông Phong Hạ trong đó, mà là rải rác ở thôn Phổ Sa trong đó, kết hợp với lời nói Tà Oánh, có lẽ, lúc này những này quý nít chính xác ẩn nấp ở thôn Phổ Sa hết thấy phụ nữ trong bụng, nói cách khác, còn có một nhóm người không có chết.

Chỉ là, mấy người đó cũng đã chịu quý nít ký sinh, kết quả là người vẫn là quý, vẫn còn chờ bàn bạc.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 282: Vào mộng

? "Ta có thể hay không ngủ một hồi?" Tiểu Toàn Phong cuộn tròn ở trên giường, sống sót hưng phấn thái độ qua sau đó, hấn cũng bắt đầu nhìn thẳng vào thực lực của mình.

Không khả năng mỗi lần đều vận tốt như vậy, lần sau không ai giúp, ta còn có thể sống sót sao? Có lẽ rồi cùng ngoài cửa nằm ở thi thể trên đất như thế a. Cho đến bây giờ, ta đã chịu Thương Nhất cứu nhiều lần, nhớ tới hấn vừa bắt đầu đã nói, không có cái gì người mới khen thưởng loại hình đồ vật, vì lẽ đó hấn cứu ta thuần túy chỉ là. . . Diễn viên trong lúc đó trợ giúp lẫn nhau.

Tiểu Toàn Phong liếc mắt một cái Tiễn Thương Nhất, không biết nên làm gì bày tỏ trong lòng lòng biết ơn.

Muốn nói âm thanh cảm ơn sao? Hẳn cần phải cũng không sẽ quan tâm, nếu như chiều hôm qua biểu hiện lại khá hơn một chút nói không chắc là có thể tránh khỏi hiện tại lúng túng, sự phụ cứu đỡ đỡ nhưng là chuyện đương nhiên.

Tiền Thương Nhất đi tới trước cửa đem cửa khóa trái, "Ngủ đi, ta cũng có chút mệt mỏi, hai giờ."

"Ủm." Đòi mất Tiểu Toàn Phong một khếp liền tiến vào mộng đẹp.

Ngồi ở trên giường sau, Tiền Thương Nhất không có như Tiểu Toàn Phong như thế ngủ, mà là dựa lưng vách tường, nhường thân thể của mình thả lỏng.

Liên giấc ngủ chất lượng mà nói, phương thức này hoàn toàn không có cách nào cùng bình thường ngủ phương thức so với, thế nhưng là có thể làm cho thân thể nằm ở một loại cảnh giác trạng thái, không đến nỗi ngủ đến quá chết.

Sở dĩ làm ra quyết định như vậy, là bởi vì Tiền Thương Nhất cho rằng hiện tại không phải 'An toàn thời gian', cùng trước một ngày so với, tình huống lúc này đã hoàn toàn khác nhau. Nói không chắc sẽ xuất hiện ngoài dự liệu tình huống, tỷ như. . . Chịu quý nít khống chế hoặc là đồng hóa nữ giới tập hợp lại đến phóng lửa.

Tuy rằng bị khống chế cùng đồng hóa đều chỉ là Tiền Thương Nhất suy đoán, ngoại trừ Tà Oánh ở ngoài không có càng nhiều ví dụ tham khảo, thế nhưng là không thể không đề.

Địch trong tối ta ngoài sáng tình huống, đây là tốt nhất ứng đối biện pháp.

. . .

Trong lúc hoảng hốt, Tiền Thương Nhất cảm giác mình đi tới sông Phong Hạ một bên.

Trong suốt nước sông yên tĩnh chảy xuôi, như tơ lụa giống như lướt qua. Gió nhẹ nhàng thổi một hơi, sông Phong Hạ mặt nước dập dờn dịu dàng gọn sóng, lại như có người ở lặng lẽ rung xanh biếc lụa.

"Đây là. . . Mộng?" Tiền Thương Nhất ngẩng đầu lên nhìn chung quanh một lần.

Trắng xóa sương mù đem hắt vây quanh, thậm chí ngay cả bầu trời mặt trời cũng không cách nào nhìn thấy.

Đang lúc này, sông Phong Hạ trong nước đột nhiên bắt đầu giảm bớt, cái này cho ăn thôn Phổ Sa hơn trăm năm dòng sông hình như đi tới phần cuối của sinh mệnh.

Theo mực nước giảm xuống, đáy sông lưu sa cũng có thể nhìn ra rõ ràng.

"Mọi vật có sinh có chết, dòng sông cũng không ngoại lệ." Một thanh âm ở trong đầu Tiền Thương Nhất vang lên.

"Là người?" Tiền Thương Nhất không có nhìn thấy bất luận người nào, cũng không có nhìn thấy nước sông có bất kỳ biến hóa nào.

"Là ta, không cần tìm, ta vẫn ngay ở trước mắt ngươi." Thanh âm này bắt đầu trở nên thê lương, "Ta nghĩ rất nhiều, hình như hiểu cái gì là đúng, cái gì là sai, ý của ta là, chân chính vì muốn tốt cho bọn họ sự việc."

"Thật sao?" Hai tay Tiền Thương Nhất cầm ở trong túi quần, trong lòng có một chút ý nghĩ.

"Ủm. . . Nhường bọn họ vui vẻ sự việc không nhất định là vì tốt cho bọn họ, cũng có thể nhường bọn họ sa đoạ, mê muội ở giả tạo vui sướng trong đó. Một số thời khắc, cũng phải nhường bọn họ cảm nhận thích hợp đau khổ, nhường bọn họ học sẽ trưởng thành, học được khoan dung, hiện tại, khô héo sông Phong Hạ cũng có thể cho bọn họ một chút nêu lên báo động, đương nhiên. . . Đã không trọng yếu." Trong thanh âm này dường như tràn ngập vô tận đau buồn.

"Tuy rằng chậm chút, chẳng qua ta rất vui vẻ yên tâm, ngươi có thể. . . Hiểu được loài người." Tiền Thương Nhất ngồi ở bờ sông, "Trời như có tình cảm trời cũng già, ta sẽ nghĩ biện pháp sắp chết ở quý nít trong tay dân làng cầm tới sông Phong Hạ trong, chỉ là, không nhất định có thể làm được, dù sao, có lẽ còn có sông Phong Hạ cùng quý nít dựng dục ra đến sinh mệnh mới còn ở đối với ta mắt nhìn chăm chăm."

"Ta chuyện nhờ vả ngươi không phải cái này." Đại diện cho sông Phong Hạ âm thanh phát ra một tiếng thở dài, "Ta nghĩ nhường ngươi hỗ trợ đem sinh mệnh mới tiêu diệt, cái kia không nên lưu giữ ở nhân gian trên sinh mệnh."

"Hóa ra là như vậy." Tiền Thương Nhất cười cợt, "Coi như ngươi không nói, ta cũng sẽ đi làm."

Đương nhiên sẽ không, ai sẽ đi tìm chết, trừ khi cốt truyện phim cứng nhắc sắp xếp!

Đồng thời, Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói một câu.

"Nếu như nàng chạy đến trên trần hoặc là thành phố lớn, có lẽ. . . Sẽ phát sinh không cách nào phỏng đoán tai họa, nói không chắc, nàng sẽ giết chết tất cả mọi người, ta cũng không biết nàng sẽ đi làm cái gì, nhưng mà có một chút ta rất rõ ràng, nàng chính xác đang không ngừng trưởng thành, theo nàng giết hại người càng ngày càng nhiều, trong cơ thể nàng oán hận cũng là càng ngày càng nhiều, mà năng lực của nàng, cũng đem càng mạnh mẽ hơn." Nói đến chỗ này, sông Phong Hạ âm thanh có chút run rẩy.

Trải qua sông Phong Hạ vừa nói như thế, Tiền Thương Nhất trước mắt cũng hiện ra một bức cảnh tượng.

Mưa to như trút nước thành phố buổi tối, chạy về nhà học sinh cùng đi làm tộc chạy chạy thân thể đột nhiên bắt đầu thiếu nước, sau đó nằm trên đất hôn mê.

Toàn bộ thành phố khủng hoảng!

"Ta làm sao đối phó nàng? Người có đề nghị gì sao?" Tiền Thương Nhất hỏi một cái chính mình vô cùng quan tâm vấn đề.

"Tuy rằng nàng không giống như ta không thể rời đi sông Phong Hạ, nhưng mà nàng cũng nhất định phải dựa vào nước đến sinh tồn, chỉ là này nước cũng có thể là thân thể bên trong nước, còn có, nàng cũng sợ sệt ánh mặt trời cùng ngọn lửa, chẳng qua cùng những thứ kia tràn ngập oán hận trẻ sơ sinh so với, ánh mặt trời cùng ngọn lửa đối với nàng tạo thành thương tổn càng thêm khó khăn." Sông Phong Hạ giọng điệu vô cùng mờ nhạt.

"Lẽ nào người sẽ không có đặc biệt gì đồ vật?" Tiền Thương Nhất suy nghĩ một chút hỏi.

"Đặc biệt gì đồ vật?" Sông Phong Hạ trong thanh âm tràn ngập nghi ngờ.

"Tỷ như trước đây thật lâu có một cái đạo sĩ tha phương đi ngang qua thôn Phổ Sa, không cẩn thận luôn món đồ gì ở sông Phong Hạ bên trong, ngay sau đó. . ." Tiền Thương Nhất vừa vặn nói tới chỗ này liền bị cắt đứt.

"Không có, thôn Phổ Sa đứa nhỏ bình thường ở trong sông chơi, coi như có món đồ gì cũng đều chịu mò sạch sẽ." Sông Phong Hạ âm thanh vô cùng khẳng định.

"Vậy. . . Người nhiều năm như vậy, tập hợp trời đất linh khí, tập tinh hoa của nhật nguyệt, có không có vật báu gì. . ." Tay phải Tiền Thương Nhất lấy tay đỡ trán, hẳn không nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ hỏi ra câu nói như thế này.

"Không có." Sông Phong Hạ trả lời đến mức dị thường dứt khoát.

"Được rồi, ta còn có một vấn đề, ngày hôm trước ban đêm, ta đem xác Tả Sơn ném vào giữa sông, sau đó ở lời đá nơi đem hẳn đẩy đi xuống giao du, tại sao sáng ngày thứ hai hẳn lại trở về lời đá nơi? Là người làm sao?" Tiền Thương Nhất đứng lên.

"Ừ, ta nghĩ nhường thôn Phổ Sa người cảnh giác, nhưng là không nghĩ tới bọn họ căn bản không để ý, trái lại. . . Bên trong bắt đầu đầu." Sông Phong Hạ trong giọng nói tràn ngập thất vọng.

Tiền Thương Nhất nhìn trước mặt đã khô héo dòng sông, trong lòng sản sinh một đứa mãnh liệt ý nghĩ.

Ý nghĩ này rất mãnh liệt, cho tới hẳn phải ở trong lòng lớn tiếng gọi ra.

Toàn bộ diệt mọt là hổ bi a!

Hắn thở dài một hơi, khó thở ngực cảm giác tốt hơn rất nhiều.

"Ta không biết mình có thể làm được hay không, có lẽ ta mạng không còn cũng không cách nào ngăn cản nàng, đến thời điểm. . . Nên làm gì?" Tiền Thương Nhất linh cảm sự việc không sẽ đơn giản như vậy.

"Chuyện như vậy, người không phải so với ta càng hiểu không? Nếu như sự việc thật sự đến một bước này, vậy cũng chỉ có thể. . . Tiếp thu hiện thực." Sông Phong Hạ sau khi nói xong, sương trắng đem Tiền Thương Nhất bao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 283: Đến muộn người

? Sương trắng biến mất sau đó, Tiền Thương Nhất lọt vào trong bóng tối.

Hắn mở hai mắt ra, phát hiện mình vẫn như cũ ngồi ở trên giường, dựa lưng vách tường, Tiểu Toàn Phong còn nằm ở trên giường ngủ say, đột nhiên, Tiền Thương Nhất xuất hiện một loại cách đòi làm người cảm giác, một loại gãy xương cảm giác.

Chỉ có thể thử một lần, bộ phim này kết cục nói vậy liền là giải quyết xong sông Phong Hạ cùng quý nít oán hận khi kết hợp mà thành sinh mệnh mới, đương nhiên, một cái khác kết cục là ta cùng Tiểu Toàn Phong đều chết ở chỗ này. Thay cái góc độ ngắm lại, nếu như Thường Sóc biết sinh mệnh mới mang đến nguy hiểm, có lẽ cũng không sẽ rời đi.

Tiền Thương Nhất rời giường, chậm rãi xoay người.

Tuy rằng thời gian nghỉ ngơi không dài, nhưng mà tinh lực của hắn đã khôi phục rất nhiều.

Mở cửa sau đó, Tiền Thương Nhất dự định tới phòng làm việc nhìn, cũng có thể có phát hiện gì, chẳng qua chân phải của hắn vừa vận bước ra, lại thu lại rồi, tiếp theo, hắn đi tới Tiểu Toàn Phong trước giường.

"Tĩnh lại đi." Hắn hô một tiếng.

Tiểu Toàn Phong trở mình, ngủ tiếp.

Sử dụng một chút đơn giản mách khéo sau đó, Tiểu Toàn Phong rốt cục đứng lên.

Chỉ là hắn hiện tại hai mắt y nguyên tràn ngập buồn ngủ, "Đã hai giờ sao? Ngược lại cũng không có chuyện gì, lại nhường ta ngủ một hồi tốt rồi."

"Đây là yêu cầu của ngươi sao? Nếu như giống như vậy, ta có thể để cho ngươi ngủ tiếp." Tiền Thương Nhất cũng không có miễn cưỡng.

Người này trước mặt cùng mình lại không có quan hệ gì, căn cứ đồng thời diễn viên ý nghĩ, giúp một chút hắn cũng không đáng kể, chẳng qua bây giờ nhìn lại, chính mình lòng tốt trái lại còn sẽ khiến cho sự phản cảm của hắn, nếu như vậy, liền để hắn tự sinh tự diệt tốt rồi. Còn hiện tại để hắn chết cái kia trước vì tại sao phải cứu lý do, rất đơn giản, vì chỉ tổn hại mà thôi.

Nghĩ tới đây, Tiền Thương Nhất cười khẽ một tiếng.

Hắn nhìn Tiểu Toàn Phong lần thứ hai nằm ở trên giường, mà hắn thì lại đi ra khỏi phòng, đi tới văn phòng, đẩy cửa ra sau, hắn nhìn thấy hắn theo Tả Sơn nhà phòng dưới đất cứu trở về nữ giới toàn bộ nằm trên đất hôn mê, hơn nữa toàn bộ đều còn sống sót.

Trên đất còn sót lại năm người, trừ bỏ Tả Oánh cùng một người khác chịu Tả Oánh khuyên bảo người ở ngoài, còn lại năm người đều ngủ trên đất, tựa hồ đối với tối hôm qua tình huống việc này hoàn toàn không biết.

"Cái bụng. . . Giống như đều biến lớn." Tiền Thương Nhất nhú nhú mồm.

Đây là nhất làm hắn quấy nhiễu địa phương, theo Tả Oánh tình huống đến phân tích, ở ban ngày thời điểm, quý nít sẽ ẩn núp ở phái nữ tử cung trong đó, tình huống này sẽ đối với phái nữ xuất hiện ảnh hưởng, nhưng mà sẽ không để cho mấy người đó chết đi. Đến buổi tối, những này quý nít sẽ chui ra, chung quanh săn giết chính mình con mồi.

Theo lý mà nói, Tiền Thương Nhất cần phải đem hết thầy phái nữ đều giết chết.

Coi như cái tính toán chịu lừa bán tới được người phụ nữ, chỉ ít cũng ở 300 người trở lên.

"Chẳng qua. . . Có một chút cần phải không cần quá lo lắng, vậy thì là những này chịu quý nít ký sinh phái nữ sẽ không xuất hiện sông Phong Hạ trong miệng sinh mệnh mới, không phải vậy sông Phong Hạ nhường ta làm chuyện thứ nhất liền là trước tiên hủy diệt những này quý nít, nhưng mà nàng không có, vì lẽ đó. . . Nhưng là, theo tối hôm qua đối thoại đến xem, sông Phong Hạ cũng có thể là quên mất chuyện này, hay hoặc là căn bản không có ý thức đến chuyện này, vậy thì rất làm phiền." Tiền Thương Nhất tay phải sờ sờ cằm của mình.

Ngay ở hắn do dự không quyết định chính là thời điểm, ngoài cửa đột nhiên truyền đến âm thanh, là phái nam thanh âm trầm thấp.

"Bên trong còn có người sống sót sao?" Đây là một người đàn ông trung niên âm thanh.

"Còn có người?" Tiền Thương Nhất vô cùng kinh ngạc, hắn vội vã chạy ra ngoài, nhìn thấy ba tên đeo túi đeo lưng người thanh niên, ba người này màu da đều tương đối đen, hắn là thời gian dài làm lưng kết quả.

"Anh hai, ngươi xem, còn có người sống sót!" Một tên trong đó thanh niên chỉ vào Tiền Thương Nhất.

"Đi vào trước." Chịu kêu 'Anh hai' người trả lời một câu.

. . .

Hai bên qua đơn giản trò chuyện sau đó, hiểu rõ từng người tình huống.

Ba người này là ba anh em, đều họ Đồng, nguyên lai cũng là thôn Phổ Sa người, cùng nhà Lô quan hệ rất tốt, chỉ có trước đây không lâu dời ra ngoài, lần này trở về là để ăn mừng Lô Toàn sau ba ngày sáu mươi lăm sinh nhật.

"Sáu mươi lăm sinh nhật?" Tiền Thương Nhất tìm tòi một cái trí nhớ của mình, nhớ tới bảng tin tức cá nhân trên Lô Toàn tin tức cá nhân, tuổi tác xác thực

ở chừng sáu năm tuổi, chỉ là sinh nhật nhưng không giống.

Quá bình thường. . . Thôn Phở Sa người sinh nhật hẳn là qua lịch nông, mà không phải dương lịch, ở đăng ký thời điểm sẽ trực tiếp đem lịch nông con số báo lên, cho nên mới sẽ xảy ra chuyện như thế, tình huống như thế khả năng tính rất lớn, chỉ là, mục đích của bọn họ thật sự chỉ là như vậy sao?

"Ồi, đừng nói trước cái này! Chúng ta đi nhà Lô đi rồi một chuyến, quả thực. . . Chắc. . ." Đồng Tương lắc lắc đầu.

Hắn là trong ba người sếp, tính cách khá thận trọng.

"Đúng đấy, cảnh sát Thường Sóc, người hẳn phải biết xảy ra chuyện gì a?" Đồng Bác cũng đáp lời một câu.

Đồng Bác là con thứ hai.

Đối với ba người mới vừa nói, Tiền Thương Nhất cũng chưa hề hoàn toàn tin tưởng.

"Nói ra các người có thể không tin." Hắn trước tiên như thế nói một câu, xem như là vì đó sau chính mình phải nói làm làm nên, "Kỳ thực chuyện này chính mình cũng không tin."

"Cảnh sát Thường Sóc, người nói cho chúng ta đi, kết quả xảy ra chuyện gì?" Đồng Nhiễm cũng mở miệng, hắn liền là vừa nãy kêu anh hai Đồng Tương người.

Hắn hàng thứ ba.

"Tối hôm qua, ma quỷ lộng hành!" Tiền Thương Nhất nhường mặt của mình xem ra vô cùng âm u.

"Ma quỷ lộng hành?" Đồng Tương tiến lên đi rồi một bước, "Có thật không?"

"Sếp, ta tin tưởng cảnh sát Thường Sóc nói, người xem cái chết của bọn họ, coi như cảnh sát Thường Sóc nói không phải ma quỷ lộng hành, cũng không ai tin tưởng a, nếu như nói chỉ có một người cái chết là như vậy, còn có thể là nguyên nhân khác, nhưng mà nhiều người như vậy, người của toàn thôn gần như đều bị chết gần xong rồi!" Đồng Nhiễm chen miệng nói.

"Vậy. . . Cảnh sát Thường Sóc người tại sao không có chuyện gì? Nếu như người là người phụ nữ, chúng ta cũng không có gì để nói nhiều, bởi vì rất nhiều người phụ nữ đều còn sống, tuy rằng mấy người đó tình hình cũng không tốt, nhưng mà người là người đàn ông, chúng ta vừa nãy một đường nhìn sang, trừ người ra, lại chưa từng thấy sống sót người đàn ông, thậm chí là đứa bé!" Đồng Bác so với còn lại hai người, có vẻ càng có đầu óc.

"Anh ba nói cũng vậy. . ." Đồng Nhiễm rơi vào trầm tư.

"Các người trong túi đeo lưng là món đồ gì?" Tiền Thương Nhất chuyển hướng đề tài.

"Đều là một chút đặc sản, người xem một chút." Đồng Nhiễm lập tức đem túi đeo của mình lấy xuống, sau đó kéo xuống khóa kéo.

Bên trong xác thực như hắn từng nói, đều là một chút đặc sản, còn có liền là một chút trẻ con món đồ chơi.

"Kỳ thực trừ ta ra, còn có một người đàn ông cũng còn sống, chỉ bất quá hắn bị thương, hiện tại ở bên trong phòng ngủ." Tay phải Tiền Thương Nhất chỉ chỉ Tiểu Toàn Phong ngủ gian phòng.

"Như vậy a?" Ánh mắt Đồng Bác trong vẫn là tràn ngập không tin nhiệm.

Chẳng qua Tiền Thương Nhất cũng không có quá nhiều giải thích rõ, nếu đối phương ấn tượng ban đầu giữ vai trò chủ đạo, hắn cũng không cần thiết ở đây loại không cách nào chứng minh sự việc trên tranh chấp, quay đầu lại chẳng qua là lãng phí thời gian mà thôi.

"Kỳ thực ta còn có một việc phải nói cho các người, những thứ kia quý. . . Liền là giết hại còn lại dân làng quý, liền giấu ở sống sót người phụ nữ trong bụng, các người không phát hiện mấy người đó cái bụng đều có một ít nhô lên tới sao?" Tiền Thương Nhất trực tiếp đem cái này tin tức nặng ký nói ra.

Đang nói đồng thời, đôi mắt hắn nhìn chăm chăm ba người, muốn theo ba người phản ứng trên phán đoán ra cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 284: Răng nanh

? Ba người tuy rằng phản ứng trình độ không giống, nhưng mà đều biểu hiện ra khá giật mình.

"Cảnh sát Thường Sóc, nếu như vậy, người làm sao vẫn còn ở nơi này? Không nên lập tức rời đi sao?" Đồng Bác mở miệng, hắn luôn là ở phán đoán Tiền Thương Nhất làm việc lý do.

"Kỳ thực ta đang định rời đi, chỉ là. . . Ta đến thôn Phổ Sa còn không đến bao lâu, đối với xung quanh đường không phải rất quen thuộc, lại thêm thân thể uể oải, vì lẽ đó bây giờ còn ở nơi này, hơn nữa, ngay ở các người tới đến đồn công an trước 3 phút, ta mới tỉnh ngủ." Tiền Thương Nhất thở dài.

"Nếu như có thể, ta hi vọng các người có thể đem chuyện này nói cho trên trấn cảnh sát!" Tiếp theo, hắn đưa ra chính mình đề nghị.

Ba người chấn động rồi.

"Cảnh sát Thường Sóc, chuyện này. . . Chúng ta có lẽ. . ." Trên mặt Đồng Tương vẻ mặt vô cùng khó xử, "Chúng ta có lẽ không làm được, trách nhiệm này quá trọng đại."

"Thật sao?" Tiền Thương Nhất ở ba người trên mặt nhìn lướt qua, "Không bằng như vậy, chúng ta cùng đi trên trấn?"

"Nhưng là. . ." Đồng Tương vẫn là không muốn.

"Anh hai, ta cho rằng cảnh sát Thường Sóc nói chính là nói thật, hắn không có lý do gì gạt chúng ta." Đồng Bác liếc mắt nhìn Tiền Thương Nhất, "Chỉ là, cảnh sát Thường Sóc, chúng ta đã đi rồi mấy tiếng đường núi, vô cùng uể oải, lại nói, lập tức khiến cho chúng ta hiện tại chạy tới trên đường lớn, cũng không có xe có thể chở chúng ta, chỉ dùng chân, đi tới trên đường chỉ sợ phải thời gian một ngày. Không bằng chúng ta nghỉ ngơi trước, sau khi ăn cơm trưa xong lại trở lại trên trấn."

"Ban ngày hắn là sẽ không gặp phải quỷ a?" Đồng Nhiễm rút cổ một cái.

Vốn là hắn liền rất sợ sệt, chỉ là tâm tình sợ hãi vẫn chịu hắn đè ở trong lòng, hiện tại Tiền Thương Nhất nói ra quỷ nếu như vậy, trong đầu của hắn liền một cách tự nhiên hiện ra đủ loại ác quỷ.

"Sẽ không." Tiền Thương Nhất lắc đầu một cái.

Cứ vậy đi, ba người tạm thời ở lại thôn Phổ Sa đồn công an.

Cũng không lâu lắm, Tiểu Toàn Phong liền theo trong giấc mộng tỉnh lại, chủ yếu là hắn rốt cuộc hiểu rõ Tiền Thương Nhất trong lời nói ý.

Tiền Thương Nhất vì hai bên đơn giản giới thiệu một chút.

"Ôi, chúng ta lần này tới là để ăn mừng sinh nhật, nhưng là không nghĩ tới lại gặp chuyện như vậy, thực sự là không biết nên nói cái gì cho phải, nói đi nói lại, may là chúng ta tới trễ một ngày, không phải vậy, có lẽ hiện tại rồi cùng nhà Lô như thế chết thảm ở thôn Phổ Sa bên trong." Đồng Tương uống một hớp, đồng thời cảm than thể sự vô thường.

"Ba vị, ta có một vấn đề muốn hỏi một chút các người, các người tới đến thôn Phổ Sa sau đó, trực tiếp đi nhà Lô sao? Có chưa từng đi chỗ khác? Đúng rồi, sông Phong Hạ. . . Thế nào rồi?" Tiền Thương Nhất ngồi ở trên ghế.

Hiện tại thời gian đã đến gần buổi trưa mười một giờ, văn phòng nữ giới còn đang ngủ, suy xét đến mấy người đó 'Tính đặc thù', cũng không người nào nguyện ý đi gọi tỉnh mấy người đó.

"Đúng rồi, người nói như vậy ta nhớ tới, sông Phong Hạ giống như khô héo, làm sao làm? Hiện tại vừa không có hạn hán lớn, ta nhớ tới hôm qua mới dưới mưa xối xả, thật là chuyện lạ hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều." Đồng Nhiễm vô cùng kích động nói.

"Hàng năm có?" Tiền Thương Nhất lặp lại ba chữ này.

"Không, ý của ta là. . . Hoạ vô đơn chí, tốt xấu chúng ta trước đây cũng là thôn Phổ Sa dân làng, không nghĩ tới hiện tại đã biến thành như vậy, thật sự vô cùng khó chịu. . ." Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng mà trên mặt Đồng Nhiễm nhưng không có bất kỳ bi thống vẻ mặt, hắn lúc này biểu cảm trên mặt càng như là gặp gỡ chuyện xui xẻo về mặt.

"Chúng ta liền đi nhà Lô, trên đường gặp phải nhà Nghiêm người, đều chết ở trên đường, chúng ta đầu tiên nhìn nhìn thấy thời điểm, thật sự bị dọa cho sợ rồi." Giọng điệu Đồng Bác đúng là tương đối bình tĩnh.

"Hóa ra là như vậy, hiện tại thời gian không còn sớm, ta đi làm cơm, sau khi cơm nước xong, chúng ta liền lên đường đi." Tiền Thương Nhất cười cợt, rồi đi văn phòng, trước khi đi, hắn vỗ vỗ lưng Tiểu Toàn Phong.

Tiểu Toàn Phong cũng theo Tiền Thương Nhất đi ra khỏi phòng.

. . .

Ở hai người sau khi rời đi, văn phòng bầu không khí liền trở nên vô cùng nghiêm túc cùng âm u.

"Anh hai, chúng ta có muốn hay không tiêu diệt bọn họ?" Âm thanh Đồng Nhiễm rất nhẹ.

"Ta suy nghĩ một chút. Đồng Bác, người thấy thế nào?" Đồng Tương cũng không có lập tức đưa ra cái nhìn của mình, mà là hỏi thăm ba anh em trong đó đại nào, Đồng Bác.

"Trước tiên đừng tùy tiện ra tay, chúng ta vẫn không có thăm dò hai người này nội tình. Chẳng qua nói đi nói lại, này thôn Phổ Sa cũng thực sự là kỳ quái, hơn một nửa cái làng người dĩ nhiên trong một đêm tất cả chết rồi, bất quá đối với chúng ta tới nói, có lẽ là việc tốt, bỗng dưng thêm ra đến nhiều như vậy hàng hóa, bù đắp được chúng ta mấy năm cực khổ rồi." Đồng Bác cười âm hiểm một tiếng.

"Anh ba, người không có nghe vừa mới cái kia kêu Thường Sóc cảnh sát nói, người phụ nữ này trong bụng có thể đều có quý a!" Đồng Nhiễm nhỏ giọng, nhưng là nhưng không cách nào che giấu hấn sợ quỷ sự thực.

"Người tin sao?" Đồng Bác lạnh lùng nhìn Đồng Nhiễm một chút.

Đồng Nhiễm le lưỡi một cái, cũng không tính tranh luận.

"Có câu nói tốt, cầu giàu sang từ trong nguy hiểm, này một vé nếu như thành, chúng ta nửa đời sau cũng không cần quan tâm, nhiều như vậy hàng, cũng có thể đến cái lớn thúc đẩy tiêu thụ." Đồng Tương liếc mắt một cái trên đất nũ giới.

"Anh hai nếu quyết định, chúng ta trước hết chuẩn bị một chút." Đồng Bác đem túi đeo của mình để xuống.

Kéo xuống khóa kéo sau đó, bên ngoài vẫn như cũ là đặc sản, nhưng mà hấn đem đặc sản lấy ra sau, bên trong thả ba thanh sắc bén dao găm, theo trình độ sắc bén để phán đoán, có thể đã đâm chết qua mấy người.

"Đồng Nhiễm, đi công nhìn, đừng làm cho bọn họ đột nhiên xông tới." Đồng Bác đem dao găm đưa cho Đồng Nhiễm.

"Được rồi!" Đồng Nhiễm tiếp nhận dao găm đứng ở bên hông, dùng áo của mình che lại, sau đó đứng ở cửa phòng làm việc.

Lúc này, Đồng Tương cũng đem túi đeo của mình thả ở trên mặt đất, hấn lật qua lật lại, theo trong túi ba lô móc ra một cái phong chế súng lục, đem băng đạn tốt nhất sau đó, hấn đối với Đồng Bác gật gật đầu.

"Cái kia, trên đi, chúng ta trước tiên định vị kế hoạch, Đồng Nhiễm người đầu tiên lần mò đi, cái kia kêu Thường Sóc cần phải không dễ giải quyết, người liền tới gần cái kia kêu Bạch Hàm Diễn, xem ra liền rất dễ đối phó, người giải quyết hấn. Anh hai người đối phó cái kia kêu Thường Sóc, đối phó hấn loại người như vậy, không cần tiết kiệm đạn, trực tiếp nổ súng là tốt rồi." Đồng Bác đem một cây dao găm kẹp lại bên hông, mặt khác một cái thì lại đưa cho Đồng Tương.

"Ta không cần." Đồng Tương lắc đầu.

"Anh hai, vẫn là giữ đi, sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn." Đồng Bác kiên trì cái nhìn của mình.

"Được rồi." Đồng Tương không quá tình nguyện, nhưng vẫn là đem dao găm giắt vào hông.

"Chờ đã, ta có một vấn đề, tại sao không trực tiếp nổ súng bắn chết hai người, chúng ta không lẽ liền hai viên đạn đều không có chứ?" Đồng Nhiễm cau mày hỏi.

"Chắc, có thể tiết kiệm liền tiết kiệm, lần trước mua đạn thời điểm suýt chút nữa bị tóm người không biết?" Đồng Bác đề giọng xuống quát mắng một câu.

"Được rồi, ngược lại chịu thiệt đều là ta." Đồng Nhiễm nhún vai một cái.

"Đừng nóng giận, giải quyết xong sau chuyện này, liền dẫn người đi ăn bữa tiệc lớn." Đồng Bác đưa Đồng Nhiễm về cái lớn bánh.

"Cứ vậy đi, chúng ta đi nhà bếp đi, càng nhanh giải quyết càng tốt." Đồng Tương rõ ràng cũng không tính liền ở trong phòng làm việc làm chờ, hấn dự định chủ động ra quân.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 285: Ứng đối

? "Chúng ta tại sao phải nằm sấp ở đây?" Tiểu Toàn Phong nhỏ giọng hỏi.

Lúc này, hắn cùng Tiễn Thương Nhất hai người chính xác nằm nhoài nhà bếp nóc nhà, đương nhiên, này một chủ ý là Tiễn Thương Nhất nói ra. Hai người phía trước có một cái lỗ, tối hôm qua nơi này mái ngói chịu Tà Oánh đồng bọn đưa hất đi.

"Đương nhiên là vì sinh mệnh an toàn." Tiễn Thương Nhất quay đầu đáp.

"Người là nói. . . Bọn họ đều là quý?" Tiểu Toàn Phong đầy mặt khó mà tin nổi.

Tiến Thương Nhất nghiêng đầu, đang suy nghĩ chính mình phải không cần tiếp tục cùng Tiểu Toàn Phong nói chính mình dòng suy nghĩ, dù sao, tuy rằng không có nói thẳng mang người sau thông qua bộ phim này, nhưng mà theo tiến vào bộ phim này bắt đầu, hắn ngay ở vô tình hay cố ý hỗ trợ.

Đáng tiếc kết quả không hề như ước nguyện của hắn.

Kỳ thực cũng rất dễ hiểu, một người bình thường, đang không có rõ ràng quy tắc tình huống, rất khó tại mạch nước ngầm mãnh liệt bộ phim trong đó mở ra cục diện. Nếu như có người có thể mới vừa gia nhập liền hoàn toàn làm được Tiễn Thương Nhất trình độ này, như vậy người này ở trên thực tế nghề nghiệp có lẽ. . . Không hề là một số thông thường nghề nghiệp.

"Không. . . Bọn họ không phải quý, bọn họ là bọn buồn người." Tiễn Thương Nhất nhỏ giọng nói.

Ở lúc nói chuyện, hắn liên tục nhìn chăm chăm vào phía dưới, lúc này góc độ, có thể nhìn thấy cửa phòng bếp, mà từ trong phòng bếp hướng ra phía ngoài xem, thì lại dường như khó phát hiện.

"Người. . . Bọn buồn người?" Tiểu Toàn Phong nhớ lại chính mình vừa nãy cùng ba anh em trò chuyện cảnh tượng.

"Coi như không phải bọn buồn người, cũng sẽ không là người bình thường, ở người tỉnh lại trước, ta nhường bọn họ hỗ trợ đi trên trần báo cảnh sát, nhưng mà phản ứng của bọn họ nhưng rất kỳ quái." Tiễn Thương Nhất dừng lại một chút, "Bọn họ rất chống cự, ngay sau đó ta lại đưa ra muốn cùng bọn họ cùng đi, nhưng mà bọn họ vẫn như cũ rất do dự, lúc này, Đồng Bác đưa ra chính mình đề nghị, trước tiên ăn cơm xong sau đó lại đi trên trần."

"Nhưng là. . . Bây giờ quá bình thường a?" Tiểu Toàn Phong như một cái đưa ra câu hỏi máy.

"Quá bình thường sao? Người đi tới một thôn trang, gặp phải mỗi người gần như đều chết rồi, sau đó tìm tới đồn công an, phát hiện còn có cảnh sát sống sót, này cảnh sát nói cho người, làng người trong thôn đều là chịu quỷ giết chết, hiện tại phiền phức người đi trên trần báo cảnh sát. . ." Tiễn Thương Nhất nói đến phần sau liền không nói rồi.

Bất kỳ một người bình thường đều sẽ chọn lập tức rời đi, phải biết, hiện tại thời gian vẫn là buổi sáng, cho dù nhiều đi một chút đường núi quan hệ cũng không lớn, cùng tính mạng của mình so với, này không hề tính là gì.

"Người như thế nói chuyện ta hiểu, mặc kệ cảnh sát nói chính là nói thật hay là lời nói dối, cũng không nên lưu lại, nếu như bọn họ lựa chọn lưu lại, thuyết minh có còn lại nguyên nhân!" Tiểu Toàn Phong hưng phấn trả lời.

"Kỳ thực ta cũng không phải hoàn toàn khẳng định, cho nên mới trốn ở chỗ này, theo chỗ tối quan sát bọn họ, mà không phải vọt thẳng qua đem bọn họ giết chết." Tiễn Thương Nhất bổ sung một câu.

"Ta hiểu ta hiểu." Tiểu Toàn Phong lập tức gật đầu.

Đang lúc này, cửa phòng bếp truyền đến tiếng động.

"Anh hai, bọn họ không ở a!" Âm thanh Đồng Nhiễm theo phía dưới truyền đến.

Tiến Thương Nhất dời đi một chút, để ngừa mình bị người nhìn thấy, chỉ là hiện tại hắn góc nhìn phải hẹp trên rất nhiều.

"Sẽ sẽ không biết thân phận của chúng ta, vì lẽ đó chạy trốn." Âm thanh Đồng Tương cũng xuất hiện.

"Có thể, chúng ta chung quanh tìm xem." Đồng Bác thanh âm trầm thấp vang lên.

Đến lúc này, Tiễn Thương Nhất đã hoàn toàn né tránh phía trước cửa hang, bỏ đi quan sát.

"Có thể xác định." Tiễn Thương Nhất nhỏ giọng nói một câu, đồng thời ra hiệu Tiểu Toàn Phong đi xuống, "Nhỏ giọng một chút, đừng bị phát hiện."

Rất nhanh, hai người liền theo trên nóc nhà đi xuống. Bởi vì chỉ có một tầng duyên cớ, vì lẽ đó trừ khi mất mùa, bằng không ở cẩn thận tìm kiếm tình huống, ẩn núp ở nóc nhà nhất định sẽ bị phát hiện, căn bản không khả năng trốn cả đời. Đi xuống sau đó, hai người đứng địa phương là gian phòng mặt sau, chỉ cần đi vòng qua liền có thể đến trước nhà.

"Cầm." Tiễn Thương Nhất đem một thanh đao ngắn đưa cho Tiểu Toàn Phong.

"VẬY CÒN NGƯỜI?" Tiểu Toàn Phong tiếp nhận đao nhỏ, tay có chút run.

"Chính mình có, người nhìn thấy bọn họ sau, không muốn do dự, hoặc là trực tiếp ra tay, hoặc là trực tiếp chạy, không muốn cho bọn họ cơ hội phản ứng. ừ. . . Ngoại trừ Đồng Bác, Đồng Tương cùng Đồng Nhiễm cũng có thể dựa theo ta vừa nãy lời giải thích làm, Đồng Bác cần phải đã cảm thấy được cái gì, thậm chí đã nói cho còn lại hai người, bất kể như thế nào, muốn sống sót, biện pháp duy nhất liền là giết bọn họ." Tiền Thương Nhất tốc độ nói rất nhanh.

"Ta. . . Tận lực." Tiểu Toàn Phong nuốt ngụm nước bọt.

"Đúng rồi, còn có một việc, ta nhắc nhở người một cái." Tiền Thương Nhất nhìn chung quanh một chút, "Điểm này ta không xác định, nhưng mà cũng rất có thể. Đã biến thành quỷ Tả Oánh rất có thể giấu ở trên thân thể ba người, bất cứ lúc nào chuẩn bị đối với chúng ta ra tay, phải biết, hiện tại toàn bộ thôn Phổ Sa trong đó, chúng ta là duy nhất có thể ngăn cản năng người. Lấy tính cách của năng, rất có thể chủ động ra quân, bởi vậy. . . Chúng ta đối mặt nguy hiểm không chỉ chỉ là ba tên bọn buôn người."

"Không thể nào? Ban ngày." Trong miệng Tiểu Toàn Phong nói như vậy, nhưng mà thân thể hắn nhưng đang phát run.

"Cứ vậy đi, nếu như ta không đoán sai, chúng ta giải quyết xong sau chuyện này, bộ phim này liền có thể diễn xong, người cũng có thể trở lại người thế giới cũ." Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi.

"Được." Tiểu Toàn Phong xoa xoa mặt của mình.

Hai người đi tới khúc quanh, chẳng qua cũng không có đi ra khỏi đi, mà là dựa lưng vách tường, sau đó lộ đầu hướng ra phía ngoài xem.

"Không có ai, theo kịp." Tiền Thương Nhất thấp giọng nói một câu, quay đầu lại nhìn thấy Tiểu Toàn Phong cầm thật chặt trong tay đao nhỏ, trong miệng còn ghi nhớ cái gì, "Đao thu cẩn thận, đừng trực tiếp cầm ở trên tay!" Tiền Thương Nhất cả giận nói.

"Ồ ồ ồ."

Đi qua chỗ ngoặt, hai người đi về phía trước, lại quẹo qua một cái cửa quẹo sau liền có thể đến cửa phòng bếp.

Lúc này, Đồng Nhiễm từ phía trước đi tới.

Hắn nhìn thấy hai người sau đó, cảnh giác dừng bước, "Nguyên lai các người ở đây à?" Hắn la lớn.

"Chúng ta. . ." Tiền Thương Nhất đột nhiên biểu hiện vô cùng hoảng hốt, giống như bị người phát hiện trọng yếu bí mật như thế, "Cái kia. . . Người có muốn thử một chút hay không, hắn hương vị không sai." Nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất một cái ôm chầm vai Tiểu Toàn Phong, đem kéo đến trước người mình.

Nghe được lời nói Tiền Thương Nhất, Đồng Nhiễm lộ ra ánh mắt chán ghét.

"Không được." Đồng Nhiễm xua tay.

"Ê, chờ đã!" Tiền Thương Nhất hô một câu.

"Ta sẽ không cùng người khác nói." Đồng Nhiễm lạnh hừ một tiếng.

Ngược lại các người cũng phải chết rồi, còn quản những thứ này làm gì? Trước khi chết hưởng thụ một phen đối với các người tới nói cũng không sai.

Hắn nghĩ thầm.

Đang lúc này, hắn cảm giác phía sau gột đến một cơn gió.

Trong giây lát này, Đồng Nhiễm đột nhiên cảm thấy được chính mình vừa nãy hành vi có bao nhiêu đàn, rõ ràng Đồng Bác đã nhắc nhở qua.

Hé miệng sau đó, Đồng Nhiễm nhưng phát hiện mình không phát ra được thanh âm nào.

Một mặt là miệng hắn chịu ngăn chặn, mặt khác là cổ của hắn chính xác phún ra ngoài dòng máu.

Giãy dụa hai lần sau đó, Đồng Nhiễm tê liệt ngã trên mặt đất.

Tiền Thương Nhất dùng Đồng Nhiễm quần áo xoa xoa trên đao dòng máu, "Nhanh chóng trốn đi, bọn họ muốn tới."

"Ồ. . . A?" Tiểu Toàn Phong hình như còn chưa kịp phản ứng.

"Người là chán sống sao? Còn đang ngăn người." Tiền Thương Nhất lộ ra khó có thể tin biểu hiện.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 286: Hoảng sợ sức mạnh

Có lẽ là cảm nhận được chính mình không bình thường tư tưởng, về mặt Tiểu Toàn Phong vô cùng không đúng.

Nhưng mà hắn vẫn là dựa theo lời nói Tiền Thương Nhất làm, hai người lần thứ hai ẩn núp ở gian phòng mặt sau khúc quanh, từ nơi này, chỉ cần thò ra đầu liền có thể nhìn thấy xác Đồng Nhiễm.

Tiền Thương Nhất nhanh chóng tựa vào vách tường, cẩn thận nghe rõ tiếng bước chân.

Rất nhanh, tiếng bước chân dồn dập liền truyền vào trong tai, "Em tu!" Đồng Tương tiếng kêu gào cũng truyền tới.

"Bình tĩnh đi anh hai!" Âm thanh Đồng Bác xuất hiện.

Liền là hiện tại.

Tiền Thương Nhất ở trong lòng lặng lẽ hô một tiếng.

Hắn xoay vòng súng lục đã sớm cầm ở trên tay, bên trong còn sót lại hai viên đạn.

Điều chỉnh tốt tư thế của mình sau, Tiền Thương Nhất đi ra ngoài, sau đó giơ súng lên.

Trong giây lát này, Đồng Tương cùng Đồng Bác cũng nhìn thấy Tiền Thương Nhất, hai người này, đầy mặt kinh hãi.

Đồng Tương nhìn thấy trong tay Tiền Thương Nhất súng sau đó, cũng nâng lên trong tay mình súng lục nhái, nhưng mà coi hắn vừa vận năng lúc đứng dậy, tiếng súng đã vang lên. Bị đạn bắn trúng sau Đồng Tương, còn muốn kéo cò súng, nhưng là tay nhưng không có bất luận khí lực gì, hắn nằm ở trên mặt đất, dẫn đến tử vong đều không có hiểu tại sao mình cứ vậy đi chết rồi.

"Anh hai!" Đồng Bác nhào tới trên người Đồng Tương, một phát bắt được súng lục nhái.

Lúc này, Tiền Thương Nhất đang chuẩn bị mở dưới một súng, nhưng là Đồng Bác lúc này cũng đã đem súng lục nhái nhắm ngay chính mình.

Không được, quá nguy hiểm!

Tiền Thương Nhất lựa chọn bỏ đi, hắn vốn định thừa thắng xông lên, đáng tiếc vừa nãy để bảo đảm độ chuẩn xác, hắn đã sử dụng chính mình skill, cái này cũng là hắn so sánh Đồng Tương bắn càng nhanh hơn nguyên nhân, liền là như thế một giây đồng hồ chênh lệch, sống chết liền hoàn toàn do Tiền Thương Nhất quyết định.

Nhưng là như vậy khuyết điểm cũng rất rõ ràng, thể lực tiêu hao rất lớn, thậm chí có thể xuất hiện đầu choáng mắt hoa tình huống, lúc này, Tiền Thương Nhất liền cảm giác đầu của mình không tỉnh táo lắm, giống như có món đồ gì ngăn chặn mạch máu như thế, cần đầy đủ nghỉ ngơi mới được.

Bởi vậy, Tiền Thương Nhất lựa chọn lùi về sau.

Hắn vừa vận né tránh, liền tiếp tiếng súng liền vang lên.

Đồng Bác bắn mấy súng sau đó, đem súng lục nhái cầm ở trong tay mình, sau đó, hắn đứng lên đến nhìn chăm chăm khúc quanh, chính mình cũng không ngừng lùi về sau, hắn lựa chọn tạm thời tránh mũi nhọn.

Tay trái Tiền Thương Nhất đè chính mình huyết thái dương, "Đồng Bác cần phải trốn đi, lần này làm phiền."

"Vậy chúng ta nên làm gì?" Tiểu Toàn Phong vẫn không có thích ứng tình huống bây giờ.

"Hết cách rồi, chỉ có thể mau chóng giải quyết hắn! Nếu như chúng ta cũng trốn đi, chờ thời gian đến buổi tối, không có sông Phong Hạ chúng ta, căn bản là không có cách chống lại số lượng đông đảo quỷ nit, mấy người đó chỉ cần cùng một chỗ nhào lên, chúng ta là có thể chờ chết, chớ nói chi là còn có càng lợi hại quỷ hồn ở một bên mắt nhìn chăm chăm." Tiền Thương Nhất hít sâu hai cái, cảm giác thân thể dễ chịu chút.

"Ta... Có thể hay không liền trốn ở chỗ này?" Tiểu Toàn Phong đưa ra ý nghĩ của mình.

Tiền Thương Nhất suy nghĩ một chút, "Có thể, chỉ là, người xác định đối với người mà nói an toàn sao?"

Nghe được Tiền Thương Nhất vấn đề, Tiểu Toàn Phong lựa chọn lặng im, nếu như hắn lựa chọn cùng Tiền Thương Nhất tách ra, điều này cũng mang ý nghĩa, Tiền Thương Nhất không khả năng ngay lập tức giúp hắn, càng thẳng thắn hơn chính là mình chết rồi, Tiền Thương Nhất cũng không biết.

"Tuy người, chỉ là ta hi vọng chính người có thể tiếp thu sự lựa chọn của mình." Tiền Thương Nhất ngồi chồm hổm trên mặt đất, sau đó nhặt lên một khối hòn đá nhỏ ném ra ngoài.

Không có phản ứng.

Tiền Thương Nhất nhíu nhíu mày, sau đó đem đao nhỏ vuren ra ngoài, mượn đao nhỏ tron bóng mặt bên đến quan sát tình huống bên ngoài, lại như tắm gương như thế. Còn vừa nảy tại sao không trước tiên làm như vậy, rất đơn giản, thế này làm sẽ làm Đồng Tương cùng Đồng Bác tăng cao cảnh giác, dù sao loại hành vi này liền tương đương cùng nói cho đối phương biết nơi này có người.

Nếu như vậy, liền không đạt tới hành động bất ngờ hiệu quả.

Xác nhận an toàn sau đó, Tiền Thương Nhất đi ra ngoài, nhưng mà hắn vẫn như cũ tựa vào vách tường.

Tiểu Toàn Phong không có theo tới.

Lần thứ hai đi tới khúc quanh, Tiền Thương Nhất vẫn như cũ lợi dụng đồng dạng biện pháp quan sát trước nhà tình huống, hắn vững tin mỗi một cái có thể đánh lén điểm đều an toàn sau đó, mới cẩn thận một chút đi ra ngoài.

Chờ chút... Tình huống có gì đó không đúng.

Lấy Đồng Bác bình tĩnh cách, nhất định sẽ lựa chọn trực tiếp chạy trốn, nhưng là, ta giết hắn hai tên anh em chuyện này cũng có thể suy xét đi vào, thế này vừa đến, báo thù liền biến thành lựa chọn duy nhất của hắn, càng quan trọng chính là, hiện tại hắn có báo thù thực lực, một cái súng lục nhái.

Tiền Thương Nhất nghĩ tới đây, ngừng lại.

Mặt khác sao?

Một ý nghĩ xuất hiện ở trong đầu Tiền Thương Nhất, theo mặt khác cũng có thể đến sau nhà, chỉ là hơi mất công sức một chút, cũng sẽ không tạo thành khó khăn gì.

Đang lúc này, một tiếng súng vang theo sau nhà truyền ra.

Tiền Thương Nhất lập tức chạy về đi, không có đến đến khúc quanh sau đó, hắn vẫn không có vọt thẳng đi ra ngoài, mà là chọn dùng vừa nảy biện pháp, trước tiên xác định có hay không gặp nguy hiểm sau đó lại đi nữa.

Ở trong lòng hắn, nguyên bản cần phải nắm lại súng Đồng Bác, nhưng mà hắn nhưng nhìn thấy Tiểu Toàn Phong.

Máu me khắp người Tiểu Toàn Phong.

Tiền Thương Nhất đi ra ngoài, đến gần sau đó, hắn nhìn thấy Đồng Bác nằm trên đất, súng lục nhái rơi ở một bên, ở Đồng Bác cái bụng nơi, máu tươi chậm chậm chảy ra, mà Đồng Bác lúc này vẻ mặt vẫn như cũ là thở ra thì nhiều hít vào thì ít.

Cho tới Tiểu Toàn Phong, tay hắn cùng đao nhỏ bị máu tươi nhuộm đỏ, nếu như cái xem này bộ phận, sẽ cho rằng hắn là một cái đồ tể.

"Vừa nảy xảy ra cái gì?" Tiền Thương Nhất nhìn Tiểu Toàn Phong ngây người mặt hỏi.

Nghe được lời nói Tiền Thương Nhất, Tiểu Toàn Phong run lên một cái, trong tay đao nhỏ rơi trên mặt đất, tiếp lấy hai tay hắn che đầu của mình, "Ta... Ta mới vừa rồi còn đang muốn trốn đến nơi đâu, tiếp lấy một khẩu súng chỉ vào đầu ta, hắn nhường hai tay ta ôm đầu, ta không biết làm sao... Đột nhiên liền móc ra đao đâm tới, sau đó... Liền là đáng về hiện tại."

"Sợ sệt sao?" Tiền Thương Nhất đem súng lục nhái nhặt lên.

Hắn nhớ lại một cái chính mình đã từng xem qua súng lục kết cấu, đem nòng súng nhắm ngay không người phương hướng sau, đem băng đạn đưa đỡ đi, tiếp theo, Tiền Thương Nhất đối với bầu trời bóp cò.

Tiếng súng vang lên.

"Đây chính là giết người cảm giác sao?" Tiểu Toàn Phong nhìn mình dính đầy máu tươi hai tay.

"Thói quen là tốt rồi, chúng ta cùng bọn họ không giống nhau, không nhất định nhất định phải đem chính mình thay vào đến bên trong, thế này sẽ dễ cho mình dễ chịu một chút." Tiền Thương Nhất an ủi.

Nhưng mà, rất nhiều chuyện không hề là biết liền có thể làm được.

Tiểu Toàn Phong dường như rớt cục mắt đi chống đỡ, hấn ngồi trên mặt đất, dựa lưng vách tường.

"Không có phát hiện sinh mệnh mới dấu vết, xem ra hấn không ở trên thân thể ba người." Tiễn Thương Nhất cũng không quên mất mục đích của mình, "Nói như vậy, có thể liền phải tự chúng ta đi trong thôn tìm "

Tiểu Toàn Phong không có trả lời, ở tình huống bình thường, hấn cần phải cảm than một phen, sau đó hỏi thăm mình có thể không đi được không tìm

"Trở về phòng đi." Tiễn Thương Nhất không có nhiều lời.

Hấn một lần nữa đem súng lục nhái bằng đạn lấp đặt tốt, sau đó đem hai cây súng lục đều thu cẩn thận.

Xuất phát từ an toàn của mình suy xét, hấn cũng không có chia Tiểu Toàn Phong một cái.

"Ừm." Tiểu Toàn Phong tạm thời còn không cách nào đi ra trong lòng bóng mờ, chẳng qua để cho mình chuyển sang nơi khác nghỉ ngơi đúng là không có vấn đề gì.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 287: Ra tay trước chiếm lợi thế

? Hai người trở lại gian phòng mình.

Tiểu Toàn Phong ngồi ở trên giường mình, biểu hiện trên mặt như khúc gỗ, giống như mất đi cái gì vật rất trọng yếu như thế.

"Nhà bếp đã bị hủy, phải nghĩ biện pháp tìm kiếm có thể xúc phạm tới 'Sinh mệnh mới' đồ vật, nếu như ở đồn công an không tìm được, chúng ta cũng chỉ có thể đi dân làng trong nhà đi tìm. Lựa chọn hàng đầu chính là có thể chế tạo ngọn lửa đồ vật, tuyển chọn kẻ chính là muối, muối rất dễ tìm, chẳng qua theo tới ngày hôm qua người cùng Nghiêm Tuyên tình huống đến xem, muối cần phải không có lực sát thương." Tiễn Thương Nhất đang lúc nói, đã đem trong phòng ngăn tủ lật hết.

"Đương nhiên còn có mặt khác lựa chọn, chẳng qua cùng mặt trên hai loại đồ vật so với, độ ưu tiên liền còn kém hơn rất nhiều."

Không có phát hiện bất luận là đồ vật gì, Tiễn Thương Nhất lắc đầu một cái, có chút thất vọng.

"Ta đi gian phòng Vương Bàn tìm xem."

Đi tới gian phòng Vương Bàn sau, Tiễn Thương Nhất không hề liếc mắt nhìn trên giường xác chết.

Lục soát xong ngăn tủ sau đó, ngoại trừ tìm tới một chút vật dụng hàng ngày cùng tiền của ở ngoài, cũng không có đáng giá chú ý đồ vật.

Bất đắc dĩ, Tiễn Thương Nhất đành phải đi tới văn phòng, khả năng này là cuối cùng địa phương, theo lý mà nói, gian phòng này hấn là không có thể trợ giúp đối phó 'Sinh mệnh mới' đồ vật, chẳng qua suy xét đến bây giờ đối phương đặc tính, Tiễn Thương Nhất vẫn là lựa chọn ở an toàn phạm vi bên trong tận lực tìm kiếm.

Đẩy cửa ra sau đó, trong phòng tất cả cũng không có bất kỳ biến hóa nào.

Ngoại trừ thêm ra ba cái ba lô ở ngoài.

Hôn mê nữ giới cũng đều không tỉnh, cùng Tả Oánh trạng thái hoàn toàn khác nhau, giống như mấy người đó chịu quỷ nít ký sinh sau đó liền mất đi ý thức như thế. Bởi vì chỉ có Tả Oánh này một cái tham khảo, vì lẽ đó Tiễn Thương Nhất cũng không dám cắt nói hiện tại những cô gái này tình hình kết quả là bình thường vẫn là không bình thường.

"Ba lô, là ba anh em lưu lại sao? Súng lục nhái cùng dao găm trước cần phải cũng là ẩn núp ở trong túi đeo lưng." Tiễn Thương Nhất đi tới ba lô trước ngồi xổm xuống.

Hấn mở ra ba lô, phát hiện đồ vật bên trong cùng trước xem Đồng Nhiễm túi đồ vật bên trong gần giống nhau.

Ngoại trừ. . . Một cái vật kỳ quái.

Vật này vốn là không kỳ quái, nhưng mà ở hiện tại tình huống này dưới nhưng rất kỳ quái.

Đây là một cái bình nước khoáng, chỉ là vấn đề là hiện tại chiếc lọ cái nắp nhưng là mở ra, bình nước khoáng trong nước đã chảy ra một phần ba, ba lô đã dưới đáy ướt một khối. Bây giờ là lưng Đồng Tương túi, trong ba người tuổi tác lớn nhất cái kia.

Tiền Thương Nhất đứng lên đến, đem súng lục nhái lấy ra.

Ngoại trừ ta cùng Tiểu Toàn Phong ở ngoài, chẳng lẽ còn có người còn lại? Họ Đồng ba người không khả năng sẽ làm chuyện như vậy, không có chút ý nghĩa nào, lẽ nào là sớm chúc mừng sao?

Hắn nghĩ thầm, đồng thời đưa mắt nhắm ngay vẫn cứ hôn mê nằm trên đất nằm tên phái nữ.

"Là mấy người đó trong một người bởi vì khát nước mà lên uống nước sao?" Nét mặt Tiền Thương Nhất nghiêm túc.

Súng lục nòng súng nhắm ngay năm người, nếu như nói chỉ là chịu quỷ nít ký sinh, Tiền Thương Nhất có thể còn có chút khó khăn, dù sao theo trình độ nào đó tới nói, những người này còn có thể cứu, nhưng mà hiện tại, đã không phải những người này có còn hay không cứu vấn đề, rất có thể là mình có thể không có thể sống sót vấn đề.

Do dự hai giây đồng hồ, này hai giây bên trong, Tiền Thương Nhất làm ra rất nhiều giả thiết.

Được nhất tin cậy kết quả là, trực tiếp đem trước mắt hắn theo Tả Sơn phòng dưới đất trong đó cứu ra nữ giới đánh giết.

Tuy rằng bất đắc dĩ, nhưng mà hắn nhất định phải làm như vậy.

Năm tiếng súng vang lên, nhắm ngay đều là từ cùng vị trí.

Năm người bao quát Đặng Hà ở bên trong, đều từ từ hướng về cái chết đi đến, hơn nữa mấy người đó có thể còn chưa ý thức được điểm này, hoặc là nói, mấy người đó đã không có ý thức.

"Xảy ra chuyện gì?" Tiểu Toàn Phong vội vã chạy tới.

Dù sao họ Đồng ba anh em đã chết rồi, hoàn toàn không có cần thiết sẽ nổ súng, trừ khi gặp phải tình huống ngoài ý muốn.

"Trong túi đeo lưng bình nước có chút kỳ quái." Tiền Thương Nhất giải thích một câu.

Nhưng mà hắn không có nhiều lời, dù sao mình phán đoán vẹn vẹn là căn cứ vào suy đoán, trên bản chất nguyên nhân vẫn là chính mình không cần chịu đến thế giới này pháp luật hạn chế. Nói đi nói lại, hắn cũng không xác định chính mình ở thôn Phổ Sa trong đó liệu sẽ có chịu đến pháp luật hạn chế, dù sao trời cao hoàng đế xa, thôn Phổ Sa dân làng đều làm nhiều như vậy năm chuyện xấu, nếu như không phải quỷ nít xuất hiện, nói không chắc hiện tại vẫn như cũ sức sống dạt dào.

Chỉ là có chút dị dạng thôi!

"Là chai này nước suối sao? xác thực có chút kỳ quái." Tiểu Toàn Phong ngoài dự đoán mọi người không có 'Chất vấn' Tiền Thương Nhất tại sao phải làm đến như thế đoạn tuyệt.

"Hả?" Tiền Thương Nhất nhìn thấy Tiểu Toàn Phong lại từ từ quan sát lên bình nước khoáng, "Người thay đổi rất lớn."

Hắn nói một câu.

"Thương Nhất, người là nghi ngờ Tả Oánh chết rồi hình thành sinh mệnh mới đã lên vào đồn công an a? Liên thông qua cái này bình nước khoáng, tuy rằng không rõ ràng nàng là thể nào tiến vào cái này ba lô, nhưng mà thông qua hiện tượng này vẫn có thể phán đoán ra không đúng địa phương." Tiểu Toàn Phong cúi đầu trầm tư.

Lời nói của hắn gây nên Tiền Thương Nhất chú ý.

Cái cảm giác này thật giống như một cái cá ngầy chơi bởi lâu lỏng lưu manh đột nhiên đường đường chính chính làm người như thế.

"Ừm, chẳng qua có một chút rất kỳ quái, tại sao nàng không che lên đầu? Cứ như vậy, chúng ta chẳng phải là liền phát hiện không được bình nước khoáng thay đổi sao? Có thể là nàng cũng không có ngược trình sát ý thức, cũng có thể là nàng không cách nào làm được, còn có thể là. . . Nàng cố ý." Tiền Thương Nhất tiếp lấy Tiểu Toàn Phong phân tích nói rằng.

"Cố ý?" Tiểu Toàn Phong cau mày, hình như không thể tiếp thu cách nói này.

"Ừm. . . Nếu như nàng thông minh đến trình độ như thế này, có lẽ đây là một cái bẫy." Tiền Thương Nhất nhìn chung quanh một chút.

Đang lúc này, bình nước khoáng trong nước đột nhiên bắt đầu run rẩy dữ dội, sau đó theo miệng bình chui ra, phảng phất có chính mình ý thức, sau khi

đi ra, những này nước suối tích lũy cùng nhau, như một cái đứng thẳng rắn.

"Chuyện này. . ." Tiểu Toàn Phong vô cùng kinh ngạc, hẳn hướng về phương hướng Tiễn Thương Nhất tới gần.

Nếu như đối mặt nước, cho dù là có diêm cùng cái bật lửa, tác dụng cũng không lớn, huống chi hai người hiện tại cũng đã không còn hai thứ đồ này, cũng đã rơi đến sông Phong Hạ bên trong đi. Lại thêm nhà bếp đã thiêu hủy, ở còn lại gian phòng vừa không có phát hiện, vì lẽ đó lúc này trên người hai người căn bản không thể phương diện này đồ vật.

Tiến Thương Nhất đem nòng súng nhắm ngay quỹ dị nước.

"Hi vọng đạn độ ẩm đối với nó hiệu quả!" Nói xong câu đó sau, Tiến Thương Nhất liền nổ súng.

Ở không tới 1 mét tầm bắn trong, đánh hụt khả năng tính nhỏ bé không đáng kể.

Đạn theo nòng súng xoay tròn bay ra, trực tiếp xuyên qua mục tiêu.

Nhưng mà, ngay vào lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, Tiểu Toàn Phong không biết phát ra cái gì kỳ lạ, trực tiếp va vào Tiến Thương Nhất, tuy rằng bất kể là trọng lượng cơ thể vẫn là sức mạnh, Tiểu Toàn Phong đều không thể cùng Tiến Thương Nhất chống lại, nhưng mà ở đây loại Tiến Thương Nhất sự chú ý phần lớn đều tập trung ở trên mục tiêu thời điểm, Tiểu Toàn Phong va đập vẫn là xuất hiện không nhỏ ảnh hưởng.

Tiến Thương Nhất lùi về sau một bước, ổn định thân thể.

Nhưng mà súng lục trong tay lại bị Tiểu Toàn Phong đoạt mất.

Tiến Thương Nhất ngẩng đầu, phát hiện Tiểu Toàn Phong đem nòng súng nhắm ngay chính mình, mà càng làm cho người ta khó hiểu chính là, theo trên mặt Tiểu Toàn Phong, Tiến Thương Nhất cũng nhìn thấy về mặt khó mà tin được.

"Ta bị không chế!" Tiểu Toàn Phong hô to.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 288: Chủ động ra quân

? Trong giây lát này, trong đầu Tiến Thương Nhất lóe qua vô số ý nghĩ.

Hắn cũng phát hiện trên người Tiểu Toàn Phong không đúng địa phương, vậy thì là người sau dòng máu trên tay, những này dòng máu là Đồng Bác dòng máu, rõ ràng đã đến gần khô cạn, nhưng là hiện tại những này dòng máu nhưng chẳng khác nào có sinh mệnh toàn bộ tiến vào cánh tay Tiểu Toàn Phong trong đó.

Tay Tiểu Toàn Phong không có chút gì do dự, trực tiếp bóp cò.

Chỉ là lần này, đạn không còn là theo trong tay Tiến Thương Nhất bắn ra, mà là bắn về phía Tiến Thương Nhất.

Khoảng cách giữa hai người không tới hai mét, tiện tay súng độ chính xác mà nói, bắn nghiêng về khả năng tính thật quá thấp.

Người dẫn đường phân mộ thời gian.

Đây là Tiến Thương Nhất trong khoảng thời gian ngắn lần thứ hai sử dụng skill, tính mạng hẳn giá trị cái màu xanh lá bộ phận ở trận đánh lúc trước Đồng Tương thời điểm đã sử dụng hơn nửa, hiện tại lần thứ hai sử dụng, gần như trong nháy mắt liền hạ thấp đến màu đỏ xanh thay đổi dần bộ phận.

Gió nhẹ ở lại, lá rụng tạm thời lưu lại.

Trong nháy mắt này, thời gian dường như cái thuộc về Tiến Thương Nhất một người, nhưng là đối với hắn mà nói, thân thể nhưng cũng không hơn gì.

Giả như nói ở hoàn toàn trạng thái sử dụng tương đương với đột nhiên chịu đựng năm mươi cân trọng lượng, như vậy trong thời gian ngắn lần thứ hai sử dụng, liền không phải đơn giản gấp bội, đối với thân thể gánh nặng rất có thể là gấp ba hoặc là bốn lần, thân thể đột nhiên chịu đựng 150 cân đến hai trăm cân trọng lượng, giữa hai người khác biệt tuyệt đối không chỉ là con số khác biệt như thể đơn giản mà thôi.

Tiền Thương Nhất cảm giác mình toàn thân mao mạch máu đều ở gào thét, mà đại não cũng lọt vào hỗn loạn trạng thái, rõ ràng trước đây có thể rất nhanh chóng nghĩ rõ ràng sự việc, lúc này lại dường như cách một cái rõ ràng lịch trình.

May mà, hắn chuyện cần làm không hề quá cần lực tư duy, càng cần phải chính là thực hiện lực.

Chịu đựng khắp toàn thân từ trên xuống dưới đau đớn, Tiền Thương Nhất hướng về bên cạnh di chuyển một khoảng cách, đồng thời đem trên mình xoay vòng súng lục móc đi ra, sáu viên đạn hiện tại còn sót lại một viên cuối cùng, cũng là có thể cứu mạng một viên.

Skill thời gian sau khi kết thúc, mọi vật lại bắt đầu vận hành.

Tiếng súng vang lên, ở Tiểu Toàn Phong kinh ngạc trong ánh mắt, súng lục trong tay của hắn bắn hụt.

Đạn va đập mặt đất phát ra thanh âm chói tai, chẳng qua tay Tiểu Toàn Phong cũng không có chút gì do dự, trực tiếp di chuyển một chút, nhưng mà, lúc này Tiền Thương Nhất cũng đã nhắm vào Tiểu Toàn Phong.

Phát hiện ở trong phòng làm việc tình huống là Tiểu Toàn Phong đứng, mặt về mặt cùng thân thể hết sức không phối hợp, vẻ mặt của hắn tràn ngập kinh ngạc, nhưng là hai tay nhưng khác thường ổn định. Cùng với tương đối, Tiền Thương Nhất bởi vì thân thể gánh nặng quá lớn, không có lựa chọn đứng lên đến, mà là nửa ngồi chồm hổm trên mặt đất, lấy thuận tiện chính mình nhắm vào.

Nếu như hai người đồng thời nổ súng, như vậy trong tay Tiền Thương Nhất đạn nhất định bắn trước ra, nguyên nhân rất đơn giản, tay Tiểu Toàn Phong vẫn chưa hoàn toàn đứng chỗ, có thể còn kém không tới nửa giây.

Bước ngoặt sinh tử, ngàn ấy thời gian liền có thể quyết định tất cả.

"Cảm ơn người cứu ta nhiều lần như vậy. . ." Đôi mắt Tiểu Toàn Phong tràn ngập tuyệt vọng.

Hắn gặp qua Tiền Thương Nhất phong cách hành sự, ở vào thời điểm này, Tiền Thương Nhất tuyệt đối sẽ không xuất hiện nhẹ dạ tình huống như thế, trừ khi hắn có thể bảo đảm chính mình sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng, nhưng là từ đây thời điểm trên mặt Tiền Thương Nhất có thể thấy được, hắn căn bản là không có thể bảo đảm tính mạng của mình an toàn.

Tiền Thương Nhất bóp cò.

Mà Tiểu Toàn Phong cũng lựa chọn nhắm mắt lại, ngược lại. . . Dù thế nào hắn có hay không nhắm mắt lại, tay hắn đều sẽ không dừng lại đang tiến hành động tác.

Lạnh lạnh tiếng va chạm truyền vào Tiểu Toàn Phong trong tai.

Hắn mở hai mắt ra, phát hiện mình cũng không có chịu nổ tung đầu, hắn cúi đầu liếc mắt nhìn, bộ ngực cùng bụng cũng đều không có miệng vết thương, chỉ là, trong tay súng lục nhái cũng đã không thấy, mà tay cũng máu tươi chảy ròng.

Chỉ là lần này, máu tươi là từ trong tay của hắn chảy ra.

Tay phải của hắn bỏ đi.

"Đau quá. . ." Cảm giác đau đớn như thủy triều trùng kích Tiểu Toàn Phong cảm giác đau thần kinh.

Chính xác vào lúc này, Tiền Thương Nhất cầm trong tay xoay vòng súng lục ném ra ngoài, nện ở trán Tiểu Toàn Phong lên, đem hắn đánh ngã xuống đất.

"Nếu như giết người có ích, người hiện tại đã chết rồi." Tiền Thương Nhất hít sâu hai cái, đỡ vách tường đứng lên, hắn ừ nhẹ nhàng đi tới bên người Tiểu Toàn Phong, liền như thế vài bước đường khoảng cách, hắn suýt chút nữa té lăn trên đất.

Ở trong quá trình này, hai tay Tiểu Toàn Phong hình như còn muốn động, chỉ là lại bị Tiền Thương Nhất một chân đạp trên đất.

"Người phải vui mừng ta bắn thiên phú không tệ." Trên mặt Tiền Thương Nhất lộ ra một cái uể oải nụ cười, sau đó hắn kéo Tiểu Toàn Phong cổ áo đi ra ngoài cửa, "Nếu như đối phương phải chọn dùng biện pháp như thế, như vậy nàng khuyết điểm cũng rất rõ ràng."

Ngoài cửa chính là giữa trưa, gần như là ánh mặt trời mãnh liệt nhất thời điểm.

Tiểu Toàn Phong cứ vậy đi nằm trên đất, Tiền Thương Nhất ở trên tay Tiểu Toàn Phong cắt hai cái lỗ hổng, sau đó đứng ở một bên nhìn hắn.

Một ít có thể sương mù màu trắng theo trong tay Tiểu Toàn Phong toả ra, số lượng không lớn, nhưng mà liên tục không dứt.

"Đau đau đau. . ." Tiểu Toàn Phong nhanh chóng cắn chặt hàm răng, thân thể liên tục run rẩy.

Lúc này, Tiền Thương Nhất mắt tối sầm lại, suýt chút nữa rơi xuống đất, "Đau đớn chết rồi càng tốt hơn!" Hắn có chút tức giận.

Ta cảm giác Thường Sóc lại như là bảo vệ chính nghĩa một mặt bức tường, mà thôn Phò Sa những người còn lại, bất kể là làm hại người cũng tốt vẫn là

người bị hại cũng được, đều đang liều mạng phá hủy phía này bức tường, thực sự là. . . Can đảm anh hùng a!

Đứng vững sau đó, Tiễn Thương Nhất ở trong lòng cảm thán một câu.

Theo thời gian trôi đi, Tiểu Toàn Phong đã bỏ đi la đầu, từ trên người hắn toả ra sương mù màu trắng càng hơn nhiều, thậm chí dưới ánh mặt trời ngưng tụ thành một cái ảnh thực.

Cái kia tinh khắc kỹ càng đeo gọt khuôn mặt xuất hiện ở trước mặt hai người.

"Các ngươi hành động không có chút ý nghĩa nào." Đây là một cái vô cùng thanh âm bình tĩnh, như Tả Oánh, lại không giống Tả Oánh, dường như còn pha người còn lại ở trong đó.

Ở nói xong câu đó sau, sương mù màu trắng hoàn toàn biến mất không thấy.

Cùng lúc đó, Tiểu Toàn Phong cũng hôn mê bất tỉnh.

"Không nghĩ tới ngươi thật sự làm được, cảm ơn! Ta cũng có thể an tâm." Một thanh âm ở trong đầu Tiễn Thương Nhất vang lên.

Hắn phát hiện đây là sông Phong Hạ âm thanh.

"Nói như vậy, tất cả coi như kết thúc a?" Tiễn Thương Nhất ngẩng đầu liếc mắt nhìn bầu trời, "Nói đi nói lại, nếu như cái này 'Sinh mệnh mới' lựa chọn ngủ đông lấy lưu lại, nói không chắc kết quả là sẽ hoàn toàn khác nhau, chỉ là, nếu như lấy tính cách Tả Oánh làm tiêu chuẩn cơ bản tính cách, trái lại nhất định sẽ lựa chọn chủ động ra quân."

Bầu trời, một loạt chim nhạn bay qua.

Ba ngày nay trong, một mực yên lặng lặng lẽ ở tại góc xe đạp tự động mở ra đi ra.

Tiến Thương Nhất trước về trong phòng uống một hộp, sau đó đem Tiểu Toàn Phong kéo vào phòng, đem người sau cánh tay đơn giản băng bó một cái sau, hắn đem nước đổ vào trên mặt Tiểu Toàn Phong, "Tỉnh lại đi! Có thể đi rồi."

"Ta. . . Ta đây là ở đâu?" Tiểu Toàn Phong chậm chậm mở hai mắt ra, "Ta chết rồi sao?"

"Vẫn không có, nhưng sắp rồi, nhìn thấy xe đạp sao? Hiện tại đi còn có thể cứu." Tiễn Thương Nhất chỉ chỉ Tiểu Toàn Phong bị thương tay.

. . .

"Những người còn lại nên làm gì? Ta là nói, những thứ kia chịu quý nít ký sinh người phụ nữ." Tiểu Toàn Phong hỏi.

Hắn chịu cố định ở xe đạp trên ghế sau, dù sao cả người hắn là tổn thương, hiện tại còn sống sót cũng nhờ có hắn tuổi trẻ, thân thể cũng không phải rất kém cỏi.

"Làm sao? Ngươi dự định trở lại? Vậy ta đem ngươi đưa trở về tốt rồi." Tiễn Thương Nhất cũng không có lãng phí miệng lưỡi giải thích.

"Không không không. . ." Tiểu Toàn Phong nhếch nhếch miệng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 289: Mê hoặc

Đường phía trước bắt đầu trở nên mờ nhạt, sương trắng dần lên, đem hai người bao vây lên.

Này sương mù dường như mang có sức mạnh thần bí, không ngừng chữa trị vết thương của hai người, hiệu quả trị liệu thậm chí so sánh Bình xịt cấp cứu hiệu quả còn tốt hơn.

Nguyên bản Tiễn Thương Nhất cảm giác mình là ở cường ép cứng rắn chống đỡ, nhưng là cười cười, thân thể đột nhiên thêm ra đến một nguồn sức mạnh.

Bị thương nặng Tiểu Toàn Phong cũng một lần nữa khôi phục sinh khí.

Tiến vào thôn Phổ Sa trước qua phòng thay đồ xuất hiện ở hai người trước mắt.

"Người bây giờ có thể chính mình đi rồi à?" Tiểu Thương Nhất đem xe đạp dừng ở cạnh cửa.

"Ừm, thân thể giống như hoàn toàn khôi phục, thật khó mà tin nổi!" Tiểu Toàn Phong gật gù.

Hình như vừa nãy xảy ra ở trên người hắn hết thấy đau khổ đều chỉ là ảo giác như thế.

Hai người vào nhà, từng người đổi lại quần áo của mình.

Súng lục nhái để dưới đất sau đó, chịu một nguồn sức mạnh cố định lại, Tiểu Thương Nhất dùng hết toàn lực cũng chỉ có thể di chuyển một chút.

Coi vậy đi, xem ra là không muốn để cho ta chiếm được vật này, chính là không biết có thể hay không tự động đổi vì tiền phim. Lấy (Kho Báu Biển Đốt) làm tham khảo, hẳn là sẽ không, dù sao cái có đủ tính thực dụng, mà không có tính đặc thù.

Hắn nghĩ thầm

Đi ra phòng thay đồ sau, Tiểu Toàn Phong cũng đã thay xong quần áo đồ vật.

"Đi thôi." Tiểu Thương Nhất liếc mắt nhìn trở lại cửa, nhẹ giọng nói một câu.

"Chờ đã, Thương Nhất, lẽ nào người không muốn đổi với ta nói cái gì sao? Mãng ta cũng có thể." Tiểu Toàn Phong không nhúc nhích.

"Ta tại sao phải mắng người?" Tiểu Thương Nhất ngược hỏi một câu, không có dừng lại bước chân của mình.

"Bởi vì ta vẫn ở liên lụy người, đây là sự thực không phải sao? Ta tuy rằng muộn màng phát hiện, nhưng mà đến hiện tại, ta cũng hoàn toàn hiểu chính mình đối với người tới nói tính là gì, căn bản là không dùng được đồ vật, thậm chí. . . Còn có thể mang đến phiền toái cho người." Tiểu Toàn Phong cúi đầu.

Vẫn ở viên mắt đảo quanh nước mắt rớt cục nhỏ rơi xuống đất, bắn ra một cái nước vòng.

"Vậy thì như thế nào, chúng ta cũng sẽ không gặp mặt lại." Tiểu Thương Nhất nở nụ cười một tiếng.

"Hả?" Tiểu Toàn Phong sửng sốt một chút, tiếp lấy phản ứng lại, hiểu ý Tiểu Thương Nhất, "Ta sẽ không chết!"

"Ta chỉ ít cứu người năm lần." Tiểu Thương Nhất duỗi ra tay phải của mình, "Hơn nữa cái tính toán trực tiếp đưa người cứu được số lần, lần thứ nhất là Bành Duy thuộc hạ phái ra, lúc đó người chịu nhét vào trong bao tải; lần thứ hai là quý nít thủy triều xuất hiện buổi tối, ở chúng nó xuất hiện trước, ta đã sớm đem có thể làm cho người tự cứu đồ vật cho người; lần thứ ba là người chạy vào sông Phong Hạ không có kết quả, ta đưa người theo quý nít trong tay cứu trở về; lần thứ bốn là họ Đồng ba anh em, ta đem bọn họ đều giết; lần thứ năm là người chịu Tả Oánh chết rồi hóa thành 'Sinh mệnh mới' bám thân."

"Đồng Bác là ta giết." Tiểu Toàn Phong thấp giọng lầm bầm một câu, trong giọng nói có chút không phục.

"Ừ, hẳn là người giết, sau đó người liền chịu 'Sinh mệnh mới' bám thân, suýt chút nữa một súng nức đầu của ta, người rất tự hào sao? Người lại biết ta ở quý nít thủy triều trước một ngày trải qua cái gì? Làm người ở ngủ say như chết thời điểm, ta tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, liều mạng chạy về đồn công an, trùng hợp phát hiện quý nít nhọc điểm mới sống sót." Âm thanh Tiểu Thương Nhất rất bình tĩnh.

"Nếu như không phải là bởi vì người không có cố ý thương tổn ta ý nghĩ, ta đã sớm giết người. Nếu như người phải cảm ơn, không cần cảm ơn ta, đi cảm ơn đã từng người đã cứu ta tốt rồi, ta chỉ là tận lực làm một chút đủ khả năng sự việc. Ta tuy rằng không tán thành hắn suy nghĩ lý lẽ, nhưng ta nhớ tới hắn đối với lời ta từng nói." Sau khi nói xong, Tiểu Thương Nhất mở cửa ra.

Bên cạnh, bày ra hai chiếc có thể sử dụng phim địa ngục app quét số xe đạp.

Lấy điện thoại di động ra quét xong số sau đó, Tiểu Thương Nhất liền cười lên xe đạp.

"Ta sẽ không chết. . ." Tiểu Toàn Phong lớn tiếng hô một câu.

Nhưng mà Tiểu Thương Nhất cũng không để ý tới.

"Người cứu ta, ta đều sẽ trả lại người. . ." Ở Tiểu Thương Nhất hoàn toàn sau khi rời đi, Tiểu Toàn Phong nhỏ giọng nói một câu.

Hắn ngồi xổm ở cạnh cửa, hai tay ôm chân của mình.

"Ta thật có thể làm được sao?" Tiểu Toàn Phong hỏi mình một câu.

...

Sương trắng trong, Tiễn Thương Nhất tiếp tục tiến lên.

Hắn vừa nảy mấy câu nói là muốn đánh thức Tiểu Toàn Phong, cho tới có ích hay không, chỉ có thể nói hi vọng quá mơ hồ. Nếu như mấy câu nói liền có thể làm cho người hoàn toàn thay đổi, phía trên thế giới kia mạnh mẽ nhất ngành học chỉ sợ là ngôn ngữ học.

Liền bản tính mà nói, Tiểu Toàn Phong không hề tính toán xấu, nắm giữ đáng giá cứu giá trị, nhưng mà năng lực quá mức nhỏ yếu, càng quan trọng chính là tư tưởng, hoàn toàn không có thay đổi lại đây, còn cho là mình sinh sống ở một cái an nhàn hoàn cảnh. Nếu như vậy, đáng giá cứu giá trị liền sẽ nhanh chóng giảm bớt, bởi vì cho dù liều mạng đi cứu, cũng chẳng qua là có thêm cái vô dụng giúp đỡ.

Mặc dù đối với tại một người người mới mà nói, Tiễn Thương Nhất điều kiện quá khắc nghiệt rồi, nhưng là chính như mặt trên từng nói, phim địa ngục xưa nay đều không phải một cái an nhàn hoàn cảnh, mỗi một tên diễn viên đều là trên mũi đao người múa. Mỗi lần ra đóng phim, dù thể nào to nhỏ, đều là đang cùng thần chết uống rượu.

Chiêng đồng tiếng vang truyền vào trong tai Tiễn Thương Nhất.

Sương trắng từ từ biến mất, nhưng là cảnh tượng trước mắt nhưng cũng không là hắn căn nhà trước đường cảnh, mà là. . . Thôn Phổ Sa phong cảnh.

Hắn lại trở về thôn Phổ Sa.

"Làm sao có khả năng?" Tiễn Thương Nhất ngừng lại.

Lúc này, hắn phát hiện xung quanh cảnh tượng bắt đầu chuyển dời, tuy rằng hắn không nhúc nhích, nhưng lúc này mang đến cho hắn một cảm giác nhưng là chính mình đang di động, càng nói chuẩn xác là ổn định di chuyển.

Rất nhanh, hắn đi tới Lô Toàn nhà cổng.

Nơi này bày ra rất nhiều bàn tròn, qua loa đếm một cái, khoảng chừng có sáu mươi bàn khoảng chừng. Bây giờ chút bàn tròn đều ngồi đầy người, toàn bộ đều là thôn Phổ Sa dân làng, những thôn dân này lúc này chính xác vui sướng trò chuyện, đương nhiên, giới hạn tại phái nam, phần lớn phái nữ chỉ là yên lặng ngồi, tình cờ đáp lại một tiếng.

Không đợi Tiễn Thương Nhất nhìn kỹ, cảnh tượng lần thứ hai di chuyển, lần này, hắn đi tới bên trong phòng ở trung tâm nhất trước bàn.

Hắn nhìn thấy Lô Toàn ngồi ở chủ nhân vị trí, sắc mặt hồng hào, xem ra tinh khí thần tràn trề.

Tình cờ có một ít đứa nhỏ đến cho hắn chúc thọ.

Tám này bàn tròn còn lại vị trí cũng ngồi đầy người, càng chủ yếu chính là, những người này Tiễn Thương Nhất cơ bản đều biết.

Nghiêm Tuyên, Bành Duy, Tả Sơn còn có họ Đồng ba anh em cùng bốn nhà chủ nhà từng người người nổi nghiệp, ngoại trừ những người này ở ngoài, còn có một cái khiến Tiễn Thương Nhất hơi kinh ngạc người, người này là Vương Bàn.

Tiếng pháo nổ lên.

Bùm bùm âm thanh truyền vào trong tai Tiễn Thương Nhất.

Tất cả quy về yên tĩnh sau, phụ trách làm tiệc rượu nhà Lô liền bắt đầu mang món ăn.

Chủ trên bàn, Nghiêm Tuyên đứng lên, "Cụ Lô, ta trước tiên kính một chén, chúc ngài cao tuổi so sánh nam núi, phúc như Đông Hải!" Sau khi nói xong, Nghiêm Tuyên đem trong chén rượu để uống một hơi cạn sạch.

Trên bàn người còn lại cũng dồn dập dâng lên chính mình chúc mừng từ.

"Ông, ông, chúc ngài sáu mươi lăm tuổi sinh nhật vui vẻ!" Một đứa bé hùng hục chạy tới.

Đứa nhỏ này Tiễn Thương Nhất nhận biết, chính là hắn thăm hỏi nhà Lô thời điểm nhìn thấy đứa nhỏ.

Nhớ tới Vương Bàn gọi hắn là Nhị Ngưu, vì thế, Tiểu Toàn Phong còn kém điểm cười ra tiếng. Hắn mới vừa nói chính là sáu mươi lăm tuổi sinh nhật, ta nhớ tới Đồng Tương bọn họ đã nói lần này tới là vì chúc mừng Lô Toàn sáu mươi lăm sinh nhật. Tuy rằng chúc mừng sáu mươi lăm rất kỳ quái, nhưng mà. . . Lấy nhà Lô ở thôn Phổ Sa thực lực, cho dù hàng năm đều bày này phô trương cũng không liên quan.

Chương 290: Gây ầm ức

Như vậy liền rất kỳ quái, ta nhớ tới Đồng Tương bọn họ đã nói Lô Toàn sinh nhật là ở sau ba ngày, nhưng là lúc đó thôn Phổ Sa đã chịu quỷ nít thủy triều rửa sạch qua, bốn nhà lớn người cơ bản đều chết xong, làm sao hiện tại lại bắt đầu chúc mừng? Lễ nào là ở âm tào địa phủ chúc mừng sao?

Tiền Thương Nhất mím môi, thắc mắc càng ngày càng nhiều.

Bởi vì không có càng nhiều tin tức, vì lẽ đó hắn dự định lại quan sát một quãng thời gian, ngược lại hiện tại hắn cũng không có cách nào làm cái gì.

"A, được, Nhị Ngu ngoan, cái này quả đào cho ngươi ăn." Lô Toàn ha ha to nhỏ, đem một cái khổng lồ đào mừng thọ đưa cho Nhị Ngu.

"Cảm ơn ông!" Nhị Ngu tiếp nhận quả đào sau, liền nhảy nhót nhót chạy đi.

Tiếp theo, trên bàn chính người liền bắt đầu ăn, lẫn nhau trong lúc đó tán gẫu rất nhiều, phần lớn đều là một chút tiết mục ngắn, còn có bộ phận nội dung cùng 'Hàng hóa' có quan hệ, chẳng qua dù thế nào tán gẫu cái gì, xem ra đều vui mừng ầm ập, giống như lẫn nhau trong lúc đó không có bất kỳ kẻ hở, vô cùng hài hoà.

Náo nhiệt trong không khí, một người phụ nữ khoan thai đến muộn.

Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn, phát hiện là Tả Oánh, lúc này Tả Oánh ăn mặc đến trang điểm lộng lẫy, người ở chỗ này trong đó, nàng tuy nói không chắc là xinh đẹp nhất cái kia một cái, nhưng mà tuyệt đối là chói mắt nhất một cái.

Đi tới bên cạnh Tả Sơn sau, Tả Oánh một đôi tay khéo nhẹ nhàng nhào nặn ngực Tả Sơn.

"Chồng, thật ngại ngùng, ta tới chậm, ngươi biết người phụ nữ chúng ta nhà hoá trang là rất tốn thời gian sự việc, nếu không, ta phạt ba chén rượu tốt rồi." Trên mặt Tả Oánh nụ cười rực rỡ vô cùng.

"A, hôm nay mừng thọ cụ Lô, ngươi theo ta phạt cái gì ba ly, đi cùng cụ Lô nói!" Tả Sơn làm bộ có ý có vẻ tức giận.

Tả Oánh nhẹ nhàng bóp một cái ngực Tả Sơn, sau đó đem Tả Sơn chén rượu cầm lên, hướng về Lô Toàn đi đến.

Này cùng hài hoà một màn nhường ở thôn Phổ Sa vượt qua ba ngày Tiền Thương Nhất cảm thấy vô cùng quý dị.

Lúc này, Tả Oánh đã đi tới Lô Toàn bên cạnh, tiếp theo, Tả Oánh cúi đầu ở Lô Toàn bên tai nhẹ giọng nói rồi vài câu, tuy rằng không biết nói rồi gì đó, thế nhưng là chọc đến Lô Toàn cười ha ha, hai người chạm cốc qua đi, uống một hơi cạn sạch.

Cảnh tượng lại bắt đầu di chuyển, chỉ là lần này, nhưng là hướng về sông Phong Hạ phương hướng di chuyển.

Đi tới sông Phong Hạ trước sau, cảnh tượng ngừng lại.

Trong suốt nước sông sóng nước lấp lánh, yên tĩnh chảy xuôi sông Phong Hạ cùng tình cờ qua cầu thôn Phổ Sa dân làng hình thành một bức khiến người ta lưu luyến quên về nông thôn tranh sơn thủy.

Cảnh tượng lần thứ hai di chuyển.

Lần này dĩ nhiên trực tiếp tiến vào sông Phong Hạ bên trong.

Theo chiều sâu tăng lên, nước sông tầm nhìn đang tại từ từ giảm bớt, càng ngày càng tối.

Chẳng qua Tiền Thương Nhất nhưng không có cảm giác đến thân thể có bất kỳ khó chịu nào, giống như hắn hiện tại không phải chân chính ở đáy sông. Rất nhanh, đáy sông xuất hiện một chút mông lung tia sáng, này tia sáng khởi nguồn hoàn toàn không có cách nào giải thích, hình như hoàn toàn là vì để cho Tiền Thương Nhất có thể thấy rõ đáy sông đồ vật mà xuất hiện.

Vô số trẻ sơ sinh hài cốt phủ kín toàn bộ lòng sông, ở mông lung tia sáng chiếu rọi xuống, xem ra khủng bố vô cùng.

Cảnh tượng rút ngắn, lúc này, Tiền Thương Nhất có thể từ tế quan sát trẻ sơ sinh hài cốt.

Hắn nhìn thấy những này trẻ sơ sinh xương trên trời lại rất nhiều đá, đừng nói lúc này đã là xương, cho dù còn có thân thể, còn có đủ sức nổi thời điểm, có những tảng đá này trọng lực ở, cũng căn bản không khả năng trôi nổi lên đến.

Một cái cá trích theo Tiền Thương Nhất trước mắt bơi qua, lớn lên đến dài rộng vô cùng.

Chẳng lẽ nói . .

Trong lòng Tiễn Thương Nhất sản sinh một cái ý nghĩ, tuy nhưng đã cùng thông nhớ chuyện xưa hay không cũng không có quan hệ, nhưng mà nếu như thật sự như suy đoán như thế, như vậy này đối với hắn mà nói đem là vô cùng gây ám ức một chuyện, trình độ có thể không thua gì bộ phim trước phần cuối đối với hắn mang đến ảnh hưởng.

Cảnh tượng lần thứ hai chuyển động.

Lần này lại trở lại chúc mừng Lô Toàn sáu mươi lăm sinh nhật chủ bàn.

"Sự kiện kia, sẽ không có sai lầm a?" Lô Toàn nhỏ giọng hỏi Vương Bàn một câu.

"Cụ Lô, ta làm việc ngại yên tâm, ta làm nhiều năm như vậy, lẽ nào ngại vẫn là không tin được ta?" Vương Bàn cười ha ha, trên mặt một bộ định liệu trước vẻ mặt.

"Cảnh sát Vương, xem ngại lời này nói, ngại làm việc ta có thể không yên lòng sao?" Lô Toàn nâng lên chén rượu của mình, "Ta bồi tội, mời ngại một chén!"

"A a a, ngại là hôm nay người được chúc thọ, làm sao có thể mời ta đâu? Vẫn là ta mời ngại!" Vương Bàn chặn lại rồi Lô Toàn.

Hai người uống xong sau, Vương Bàn 'Chặc' một tiếng.

"Cái kia kêu Thường Sóc cảnh sát là rất cảnh giác, nhưng mà hắn vẫn không có cảm thấy được chính mình xúc phạm kết quả là người nào, hiện tại, phỏng đoán đang nằm ở chân núi này chó hoang đi. .. Còn cái kia kêu Bạch Hàm Diễn, ta cũng làm cho hắn cùng Thường Sóc cùng một chỗ." Vương Bàn sau khi nói xong, lại uống một chén.

"Hóa ra là như vậy, vậy chúng ta yên tâm." Nghiêm Tuyên gật gù, gấp một khối heo bụng thả vào trong miệng.

Quả nhiên. . .

Tiến Thương Nhất thờ dài.

Cảnh tượng lần thứ hai chuyển đổi, Tiến Thương Nhất cảm giác mình góc nhìn đang bị từ từ kéo cao, đến nhất định độ cao sau đó, bắt đầu nhanh chóng di chuyển, đối với Tiến Thương Nhất tới nói, cái cảm giác này thật giống như ở đám mây ngao du như thế, hơn nữa không hề là thông qua máy bay.

Rất nhanh, di chuyển góc nhìn đột nhiên ngừng lại, đồng thời bắt đầu rơi xuống.

Cuối cùng, tiến vào một nhà bình thường hai phòng một phòng căn nhà trong, phòng khách chịu quét dọn đến sạch sành sanh, trên ghế sofa ngồi hai tên tuổi tác đến gần năm mươi cụ già, hai người khuôn mặt lo âu, tâm thần tiêu tụy, hình như vô cùng bị thống. Sofa đối diện trong máy truyền hình đang tại truyền phát bản tin thời sự, mà ở trên TV lúc này, thì lại mang theo một người ảnh trắng đen.

Trong hình người khuôn mặt chính là Tiến Thương Nhất khuôn mặt.

Rõ ràng, trong hình người là Thường Sóc, mà trên ghế sofa hai cụ già là cha mẹ Thường Sóc.

"Bà già, ngại nói phải là con của chúng ta không có quật cường như vậy thật tốt?" Mẹ Thường Sóc mở miệng, âm thanh suy yếu vô lực, dường như lập tức liền phải qua đời như thế.

"Hắn a, liền là này tính cách, làm sao cũng đối không được, đối không được nha. . ." Cha Thường Sóc lắc đầu một cái.

"Không nghĩ tới hắn đột nhiên liền như thế đi, nếu như lúc trước chúng ta cương quyết một chút, coi như không cho hắn tiếp tục làm cảnh sát cũng không liên quan, hiện tại. . . Người đầu bạc tiền người đầu xanh. . ." Mẹ Thường Sóc nói xong, nói xong, khóc lên.

"Bà nó, đừng khóc, người đều không còn, bây giờ nói những này thì có ích lợi gì đâu?" Cha Thường Sóc mặc dù là ở khuyên người khác, nhưng là hắn âm thanh chính mình cũng bắt đầu nghẹn ngào.

"Ta nói một chút còn không được sao? Người đều không còn, ta vẫn chưa thể nói rồi?" Mẹ Thường Sóc khóc lóc hô.

"Được được được, ngại đừng khóc, nói cứ nói, ta cùng ngại cùng một chỗ nói. . ." Cha Thường Sóc xoay người giúp vợ mình lau nước mắt, nhưng là này nước mắt, làm sao cũng cọ xát không làm, giống như vĩnh viễn cùng chảy vô tận như thế.

Mẹ Thường Sóc rốt cục không nhịn được, trực tiếp 'Ồ a' một tiếng hoàn toàn khóc lên, sau đó nhào vào cha Thường Sóc trong lòng, hai người cứ vậy đi ôm cùng nhau.

Tiến Thương Nhất đi tới trước máy truyền hình, hai tay hướng về chứa ảnh trắng đen mảnh khung ảnh đuổi đi.

Nhưng là tay hắn giống như căn bản không tồn tại tại thế giới này, hoàn toàn theo khung ảnh trong xuyên qua.

"Nén bi thương. . ." Tiễn Thương Nhất quay đầu, đối với cha mẹ Thường Sóc nhẹ giọng nói một câu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 291: Chón cuối cùng

Đương nhiên, hần, cha mẹ Thường Sóc căn bản không nghe thấy, hai bên cách xa nhau khoảng cách không hề là ngăn ngắt mấy mét, mà là hai cái thế giới.

Sống và chết thế giới.

"Tốt rồi, tốt rồi, không khóc." Cha Thường Sóc vỗ vỗ trong lòng bà vai người.

Trong phòng tiếng khóc dần yếu, có lẽ là mẹ Thường Sóc khóc mệt mỏi, hay hoặc là là. . . Nàng tiếp nhận rồi hiện thực.

Đám mây dòi đi thân thể chính mình, vì mặt trời vọt ra một mảnh đất.

Tia sáng xuyên qua cửa sổ, soi sáng ra trong không khí tro bụi, sau đó rơi vào hai cụ già trên mình.

Cảnh tượng bắt đầu biến hóa, không gian chung quanh giống như vỡ vụn thủy tinh như thể phân tán bốn phía ra, sau đó biến mất ở trong không khí.

Màu đỏ sậm bầu trời âm u, một chút không nhìn thấy phần cuối.

Dưới chân là cháy đen đất đai, không có bất kỳ sức sống, hình như liền nhất ngoan cường hạt giống đều không thể ở đất đai này trên nảy mầm.

Tiến Thương Nhất cảm giác đầu có chút bị choáng, lúc này, hần chịu món đồ gì va vào một phát.

Quay đầu, hần nhìn thấy một cái khuôn mặt đờ đẫn đứng tuổi nam giới, tên này đứng tuổi nam giới chân tay trên cột màu đen xích sắt, xích sắt vẫn hướng lên trên kéo dài, mãi đến tận không nhìn thấy, lúc này, đứng tuổi nam giới chính xác kéo xích sắt đi về phía trước.

Lúc này đầu óc Tiến Thương Nhất đã tỉnh táo, hần bắt đầu từ tế quan sát xung quanh.

Hần kinh ngạc phát hiện, ở trên mặt đất màu đen này, dĩ nhiên có đếm không hết người đang tại đi về phía trước, tuy rằng Tiến Thương Nhất không nhìn thấy phần cuối, nhưng mà này lít nha lít nhít nhân số, cho dù là nhất lớn lao phim chiến tranh cũng không cách nào so với.

"Đây là cái nào?" Tiến Thương Nhất hít một hơi thật sâu, thân thể không có bất kỳ khó chịu nào.

Hần đưa tay ra nhìn một chút, chính mình cũng không có chịu xích sắt khóa lại, nhưng là, trên tay phải lại đột nhiên có thêm một cái bình thường bát sứ, ở đây bát sứ dưới đáy, còn lưu lại một chút chất lỏng màu đen.

"Uống xong này bát không hồi hận thuốc sau đó, người nên có thể đi được chưa?" Một cái mặt nạ màu đỏ đen hiện lên ở Tiến Thương Nhất trước mắt, đây là một người mặt to nhỏ mặt nạ, màu đỏ cùng màu đen lẫn nhau dây dưa, kéo dài tới dưới đáy.

"Không hồi hận thuốc?" Tiến Thương Nhất cẩn thận nhìn chằm chằm bát sứ bát đáy.

Chất lỏng màu đen trong hiện ra một chút hình ảnh, trong này hình ảnh chính là Thường Sóc ở ba ngày nay trong trải qua sự việc.

"Mỗi một cái người bị chết cũng không muốn đối mặt sự thực, đều là nghĩ chính mình còn có rất nhiều chuyện phải làm, vẫn chưa thể chết, nhưng mà, quy tắc không thể thay đổi." Mặt nạ ở bên người Tiến Thương Nhất quay một vòng.

"Cái gì quy tắc?" Tiến Thương Nhất cau mày hỏi.

"Ta không phải đã nói với người sao? Dùng loài người các người lại nói, người bị chết đều sắp trở thành 'Người kéo thuyền', kéo động 'Lịch sử' đi tới, đây là thế giới này quy tắc, không ai có thể chống lại." Mặt nạ bắt đầu xoắn ốc lên cao, đi tới đỉnh đầu Tiến Thương Nhất, " 'Lịch sử' là cái gì, không có ai biết, thậm chí không ai có thể thấy rõ nó, có người nói nó là bánh xe, có người nói nó ở khắp mọi nơi, có người nói nó cái gì đều là, duy nhất có một chút có thể xác định chính là, chúng ta đều là 'Lịch sử' một phần."

A a a a a!

Khắp toàn thân đều truyền đến khó có thể chịu đựng đau khổ, mỗi một nơi da dẻ, mỗi một cái mao mạch máu đều ở bởi đau đớn mà run rẩy.

Một cái bóng người màu trắng theo Tiễn Thương Nhất trong thân thể đi ra.

Tiến Thương Nhất nửa ngồi chồm hổm trên mặt đất, khắp toàn thân đều là mồ hôi, chẳng qua, cảm giác đau đớn đang nhanh chóng biến mất, hít sâu hai cái sau, hắn đứng lên, nhìn thấy bóng người màu trắng đang tại đi về phía trước bóng người màu trắng.

Cùng lúc đó, bóng người màu trắng thân thể nhanh chóng bình thường hóa.

Cái này theo Tiễn Thương Nhất trong thân thể đi ra bóng người, lại cùng Tiễn Thương Nhất bản thân bóng lưng giống như đúc!

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 292: Máy bay giấy

?

Tình yêu đến nữa đọc sách lưới, nhanh nhất đổi mới phim địa ngục chương mới nhất!

Hắn là ai? Là Thường Sóc. . . Vẫn là ta?

Tiến Thương Nhất đứng tại chỗ không nhúc nhích, tay chân của hắn trên đã không có xích sắt, mà mặt nạ cũng giống như không nhìn thấy hắn, trực tiếp bay khỏi trước vị trí, tiếp tục làm công tác của mình đi.

"Vậy ta. . . Tiếp đó, nên làm gì?" Tiễn Thương Nhất nhìn một chút bàn tay của mình.

Tiếng kèn lệnh bắt đầu biến mất, nhưng mà bên trong đất trời lại bắt đầu chấn động.

Răng rắc!

Này một tiếng vang giòn sau, màu đỏ sậm bầu trời chịu vỡ ra đến, chia thành hai nửa.

Chịu xé ra bộ phận, là không nhìn thấy bất kỳ ánh sáng bóng tối, cái khe này xung quanh, thậm chí ngay cả tia sáng cũng bắt đầu cong, hoặc là nói là, tia sáng đang liều mạng thoát đi cái khe này.

Một chiếc máy bay giấy theo trong vết nứt bay ra, bộ này máy bay giấy to nhỏ cùng a4 giấy lỗ đi ra to nhỏ như thế.

Căn cứ thấu kính lỗi thành ảnh nguyên lý, Tiễn Thương Nhất cần phải căn bản không nhìn thấy bộ này nho nhỏ máy bay giấy, nhưng là lúc này hắn nhưng có thể rõ ràng nhìn thấy, dường như bộ này máy bay giấy căn bản không để ý tới này một vật lý lẽ nguyên lý như thế, càng kỳ quái chính là, dù thế nào xa gần, máy bay giấy đều là giống nhau to nhỏ, không có bất kỳ thay đổi.

Thuần khiết máy bay giấy cùng cảnh vật chung quanh sắc điệu hoàn toàn không hợp, nhưng là Tiễn Thương Nhất nhưng xuất hiện một loại cảm giác, toàn bộ bên trong đất trời, dường như tất cả mọi thứ đều chỉ là bộ này máy bay giấy làm nổi bật.

Ở vô số xích sắt trong lúc đó, bộ này máy bay giấy như một cái nhảy nhót Tinh linh, ở vô số khe hở trong dịu dàng bay lượn, giống như ở máy bay giấy trong buồng lái ngồi một cái át chủ bài phi công như thế.

Lúc này, trong lòng Tiễn Thương Nhất xuất hiện chạy trốn ý nghĩ, rất mãnh liệt, mãnh liệt đến hiện tại nương hắn làm bất cứ chuyện gì cũng có thể, cho dù là lại khó mà tiếp thu sự việc, chỉ cần có thể nương hắn thoát đi, hắn có lẽ đều sẽ không chút do dự tiếp thu. Cho dù là nương hắn đi làm 'Người kéo thuyền', đi kéo động 'Lịch sử' đi tới, hắn cũng sẽ không từ chối.

Vừa nãy theo bầu trời rơi xuống xích sắt đưa Tiễn Thương Nhất xuất hiện nguy hiểm cùng bộ này máy bay giấy so sánh, thật giống như một viên chì nhẹ nhàng ném ra hòn đá nhỏ cùng đang tại đồ nát Sagarmatha so sánh như thế, hoàn toàn không ở một cái đẳng cấp.

Máy bay giấy vẫn còn đang chậm chậm bay lượn, chỉ có cùng Tiền Thương Nhất khoảng cách chính xác đang nhanh chóng rút ngắn.

Ngoại trừ Tiền Thương Nhất ở ngoài, không có bất kỳ người nào chú ý tới chính xác ở trên trời bay lượn máy bay giấy, thậm chí ngay cả tự xưng 'Người tiền đưa' mặt nạ đều không có.

Đột nhiên, máy bay giấy bắt đầu điều chỉnh tư thế, bắt đầu lao xuống, mục tiêu chính là đứng thẳng không động đậy Tiền Thương Nhất.

Xong đời.

Sâu sắc cảm giác tuyệt vọng theo đáy lòng Tiền Thương Nhất xuất hiện, càng ngày càng mãnh liệt, này cỗ cảm giác tuyệt vọng quả thực phải đem hấn nhấn chìm như thế.

Nhưng là tại này cỗ tuyệt vọng trong đó, nhưng có một tia tia sáng làm sao cũng không muốn tắt.

Tiền Thương Nhất lùi về sau một bước, cảm giác thân thể của mình đụng tới món đồ gì. Hấn quay đầu nhìn lại, phát hiện là không biết lúc nào biến mất không còn tăm hơi xe đạp, không có chút gì do dự, hấn vượt ngồi lên, điều chỉnh phương hướng sau toàn lực lái động.

Lúc này hấn là quay lưng với máy bay giấy, nhưng là vẫn cứ có thể 'Nhìn thấy' máy bay giấy đang nhanh chóng đến gần chính mình, mà nguyên bản nói liên màu đỏ sậm bầu trời cùng 'Người kéo thuyền' xích sắt lúc này cũng giống như sóng lại, tự động vì máy bay giấy nhường đường.

Tiếng thủy tinh bể bắt đầu xuất hiện, chỉ là lần này không phải hoàn cảnh chung quanh, mà là Tiền Thương Nhất mình cùng xe đạp.

Chón cuối cùng, một người một xe cứ vậy đi hóa thành từng điểm ánh sao biến mất không còn tăm hơi, giống như xưa nay chưa từng tới bao giờ.

Máy bay giấy mất đi mục tiêu rơi trên mặt đất, chịu phía sau 'Người kéo thuyền' một chân đạp nát vụn.

Bầu trời vết nứt bắt đầu khâu lại, chỉ lại bắt đầu tự do chạy nhanh.

Tiếng kèn lệnh lại vang lên, ở chón cuối cùng bên trong đất trời vang vọng, dựa theo 'Người tiền đưa' lời giải thích, hiện tại lại có một cái văn minh đã chết đi.

...

"Rốt cục. . . Trờ về." Tiền Thương Nhất thờ phào nhẹ nhõm.

Hấn xem thấy chính mình cảnh tượng trước mắt đúng là mình dưới lầu cảnh tượng, chỉ là hiện tại là nửa đêm, cũng chẳng có bao nhiêu người đi đường, chỉ có đèn đường mờ mờ quan sát bóng người của hấn.

Đem tự mình sau khi xe dừng lại, Tiền Thương Nhất trở lại chính mình. . . Nhà.

Cửa đóng kỹ sau đó, hấn làm chuyện thứ nhất liền là mở ra trong nhà mình hết thảy đèn, mặc kệ là đèn lớn vẫn là nhỏ đèn. Lúc này, hấn mới cảm giác vừa nảy cảm giác sợ hãi tiêu tan một chút, vừa nảy ở chón cuối cùng cảnh tượng sâu sắc khắc vào trong đầu của hấn, hấn hoài nghi mình mãi mãi cũng sẽ không quên.

Cho mình rót một chén nước ấm, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

"Ôi!" Hấn ngồi ở trên ghế, "Nếu như là không hỏi hận thuốc, như vậy ở thôn Phở Sa ba ngày cùng ở chón cuối cùng trải qua, phải làm đều là Thường Sóc trải qua, cho tới ở giữa một đoạn, phải làm là 'Ta' nhìn thấy, có thể là vì nhường ta có thể càng trực quan đem hai thứ quan hệ liên hệ tới mà cho ta xem nội dung, trên thực tế Thường Sóc căn bản không nhìn thấy, không phải vậy, không hỏi hận thuốc cũng không có ý nghĩa."

"Nói đi nói lại, không biết Tiểu Toàn Phong có thể không thể thấy chón cuối cùng cảnh tượng, nếu như hấn nhìn thấy, lại sẽ có thể nào phản ứng đâu?" Tiền Thương Nhất nở nụ cười một tiếng, cảm giác mình có chút vớ vẩn bận tâm.

"Dù thế nào có phản ứng gì, sống sót cần phải đều không có vấn đề, dù sao theo thân thể chữa trị thời điểm tính toán lên, kỳ thực bộ phim này cũng đã diễn xong." Hấn lắc đầu một cái, đứng lên, hướng về phòng tắm đi đến.

Tắm xong sau đó, Tiền Thương Nhất vẫn không có buồn ngủ.

Nằm chán bên dưới, hấn mở máy vi tính ra, bước lên mua sắm trang web, sau đó điên cuồng click để vào mua sắm xe, vẫn chọn có lẽ một giờ, hấn mới ngừng loại này không có chút ý nghĩa nào hành vi, bởi vì hấn điểm tiền vào chính mình mua sắm xe sau đó, điểm xuống toàn bộ tuyển chọn lựa chọn, tiếp lấy click cắt bỏ.

Làm xong tất cả những thứ này sau, hấn ngáp một cái, nằm ở trên giường.

Chỉ là, toàn bộ trong phòng đèn đều không có đóng lại, Tiền Thương Nhất che lên mền sau, suy nghĩ một chút, bỏ đi rời giường tắt đèn ý nghĩ.

Vẫn ngủ thẳng ngày thứ hai mươi giờ, Tiền Thương Nhất mới mở con mắt của mình.

Chậm rãi xoay người sau, hần nhanh chóng giải quyết tắm nhanh cùng bữa sáng vấn đề, sau đó mở ra phim địa ngục phần mềm.

Vòng xoáy màu đỏ ngòm biến mất sau đó, trong điện thoại di động bắt đầu truyền phát một cái video.

Trong video cảnh tượng là thôn Phố Sa nhà Tà trụ sở lớn, mà ống kính thì lại dừng ở một người đàn ông tuổi trung niên trên mình, Tiễn Thương Nhất phát hiện người này đúng là mình lúc trước dạy dỗ qua Tà Tần.

Lúc này Tà Tần bắt đầu hướng về phòng dưới đất phương hướng đi đến, hần mở cửa sắt ra, cùng trông coi người chào hỏi sau đó, Tà Tần đi tới phòng dưới đất, hần một bên xem hai bên cửa gỗ một bên lắc đầu, tiếp theo, hần giống như phát hiện cái gì, ở một cánh cửa gỗ trước dừng lại bước chân của mình.

Màn hình điện thoại di động trong, Tà Tần cười ha ha, đem then cửa mở ra, đẩy cửa đi vào.

Bên trong, một cô gái quay lưng với cửa gỗ ngồi, bản thân cao gầy, một bộ dinh dưỡng không đầy đủ đáng đáp.

Tiến Thương Nhất nhìn thấy cảnh tượng này, nghĩ đến chính mình lần thứ nhất nhìn thấy Đặng Hà thời điểm, dựa theo phản ứng Đặng Hà, trong video cô gái này bước kế tiếp động tác hần là cởi quần áo của mình.

Vừa vặn xuất hiện loại ý nghĩ này, trong video Tà Tần liền đụng tới nữ giới vai, nữ giới thân thể run rẩy một cái, bắt đầu cởi chính mình áo ngoài rách nát.

Lúc này, ống kính bắt đầu di chuyển, hướng về cửa gỗ đi ra ngoài.

Trở lại hành lang trên sau, ống kính lần thứ hai chuyển hướng cửa gỗ, bên trong, Tà Tần đặt ở trên người cô gái, tiếp theo, cửa gỗ bộp một tiếng đóng lại.

Đến đây, video kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 293: Thanh toán

Vòng xoáy màu đỏ máu lần thứ hai hiện lên.

Chỉ là lần này, lưu lại thời gian so với trước phải bình thường, làm Tiễn Thương Nhất nghi ngờ điện thoại di động của mình có phải là hỏng rồi thời điểm, màn hình điện thoại di động trong hình ảnh rất cực tiến vào quen thuộc hình ảnh.

"Hà? Lại thay đổi điểm?" Tiễn Thương Nhất phát hiện trong màn ảnh đại diện chính mình người nhỏ càng thêm tinh vi, thân thể bộ phận cũng không còn là cứng nhắc một cả khối, cùng với trước so với, đường nét phải êm dịu rất nhiều.

Phía trước, Cửa hàng địa ngục sau quầy bộ xương chuyển động, hai mắt cũng dấy lên ngọn lửa màu xanh lá.

"Đã lâu không gặp." Trên màn ảnh xuất hiện một hàng chữ.

Đây là Tiễn Thương Nhất người đại diện Tiểu Thái ở cùng hần chào hỏi.

"Cũng không phải rất lâu a?" Tiễn Thương Nhất do dự lại, cho một cái như vậy trả lời.

"Hi hi, người bảng đánh giá đến rồi, kỳ vọng người càng nhiều đặc sắc biểu diễn!" Tiểu Thái cười gượng một tiếng.

Lập tức, trên màn ảnh xuất hiện quen thuộc số liệu.

...

[họ tên: Tiễn Thương Nhất]

[tham gia đóng phim: Sông Mệ]

[tiền phim: 140(tiêu chuẩn tiền phim: 80)+60(khen thưởng tiền phim)]

[giá trị danh dự: 70]

[thu được đồ vật: Không]

[chính thức diễn viên: Tuyển năm diễn viên]

...

"Chuyện này..." Tiền Thương Nhất đứng lên, "Quả nhiên là như vậy, tiêu chuẩn tiền phim phía trước liền là ta tham gia đóng phim thu được tiền phim, mà phía sau là ta hi sinh rơi thời gian nghỉ ngơi thu được khen thưởng tiền phim, thế này vừa đến, ngoại trừ (Kho Báu Biển Đốt) lần kia thu được một chút đồ vật, liền thuộc về lần này tiền phim tôi đa, đồng thời vẫn không có dùng bất kỳ đồ vật để đổi tính toán tiền phim"

"Xem ra ta dòng suy nghĩ là chính xác, sở dĩ là diễn viên, liền muốn diễn xuất nhân vật chân chính đáng vẻ, đương nhiên, trong này còn muốn suy xét đến rất nhiều phương diện, liền cảm (Sông Mệ) bộ phim này đến nói xong rồi, coi như tính cách Bạch Hàm Diễn so sánh Thường Sóc còn cương quyết, Tiểu Toàn Phong cũng không thể ra sức, bởi vì thực lực của hắn không đủ, căn bản là không có cách đảm nhiệm được loại nhân vật này, dù sao, sống sót mới là diễn viên căn bản nhất nhu cầu."

"Lấy này đến loại suy, cũng sẽ phát sinh tình huống như vậy, diễn viên biểu hiện ra nhân vật tính cách muốn so với nhân vật nguyên bản tính cách càng xuất sắc càng lập thể, nếu như vậy, thanh toán thời điểm đưa ra tiền phim cần phải cũng sẽ không thiếu. Nói cách khác, ở có thể sống sót cơ sở lên, tận lực biểu hiện ra nhân vật tính cách, thế này mới có thể thu được đến càng nhiều tiền phim"

"Loại này thiết lập còn có một cái khác chỗ tốt, vậy thì là diễn viên có thể tự làm quyết định có hay không phải diễn một chút lúng túng cốt truyện, giả thiết một người diễn viên, dù thế nào nam nữ, hần hoặc là năng có một cái cốt truyện là chịu quái thú xâm phạm, như vậy diễn viên có thể lựa chọn bỏ đi này bộ phận cốt truyện mang đến đánh giá, do đó lựa chọn càng phù hợp chính mình nguyện vọng phương thức đem bộ phim tiếp tục diễn dịch đi xuống, ví dụ như tiêu diệt quái thú."

"Đáng nhắc tới chính là giá trị danh dự, nhớ tới ở tham gia biểu diễn (Sông Mệ) trước, ngoại trừ tiền phim ở ngoài còn có danh dự giá trị cũng sẽ được tương ứng tăng lên, chẳng qua giá trị danh dự nhưng cùng tiền phim không giống nhau, cũng không có phân chia ra đến, suy đoán có rất nhiều, có khả năng nhất nguyên nhân chỉ sợ là giá trị danh dự này không một chút nào là phim địa ngục bản thân có thể quyết định..."

"Cũng không phải nói phim địa ngục không thể quyết định điểm này, mà là cái này số liệu dành cho không phải hần dựa vào một mặt đến cho ra, mà là thông qua một loại nào đó tổng hợp đánh giá, loại suy tại trong cuộc sống hiện thực diễn viên, chỉ sợ cũng là thảo luận nhiệt độ, khen ngợi xác suất vẫn... vẫn."

"Hô..." Tiền Thương Nhất đến nhà bếp uống một chén nước.

Hắn ở thôn Phở Sa như thế liệu nguyên nhân cũng chính là ở hai điểm này, hiện tại tiền phim tác dụng còn không rõ hiện ra, coi như lần này thu được 200 tiền phim, đổi thành mình có thể sử dụng tiền cũng chẳng qua là 200 triệu, đối với hắn mà nói không ít, nhưng là nếu như cùng mạng của mình so sánh, cái kia mấy chữ này liền có vẻ hơi buồn cười.

Giá trị danh dự càng là quan hệ đến hần ở phim địa ngục trong có thể tiếp xúc được mức độ, mà cho dù cái đơn thuần suy xét tiền bạc, giá trị danh dự tác dụng cũng không thể coi thường. Phải biết, có thật nhiều nhỏ bộ phim mở ra tiền phim không hề thấp, đương nhiên, biểu diễn sau đó ngoại trừ sẽ tồn thất chút ít giá trị danh dự ở ngoài, bản thân sinh mệnh cũng sẽ phải chịu đe dọa.

Một lần nữa ngồi xong, Tiền Thương Nhất mở ra chính mình tin tức cá nhân cột.

...

[họ tên: Tiền Thương Nhất]

[tiền phim: 210]

[giá trị danh dự: 160/300]

[đạo cụ đặc biệt mang theo cột số lượng: 1]

[chính thức diễn viên: Tuyển năm diễn viên]

...

"Đã một nửa..." Đôi mắt Tiền Thương Nhất nhìn chăm chăm giá trị danh dự.

Lúc này, dưới góc phải xuất hiện loé lên một cái xanh lá điểm, bạn thân cột có mới tin tức.

Tiền Thương Nhất mở ra, phát hiện là Tiểu Toàn Phong đăng ký tăng thêm bạn thân.

"Vừa vặn, ta cũng có một chút vấn đề muốn hỏi một chút hần." Tiền Thương Nhất điểm xuống xác định.

Ở (Sông Mẹ) bộ phim này cuối cùng nhìn thấy cảnh tượng, mãi cho đến hiện tại cũng làm cho Tiền Thương Nhất lái đi không được, thậm chí liên biết Thương Sóc chết đi từ lâu cảm giác mắt mắt đều bị phá hủy đến không còn một móng.

"Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ không thêm ta." Ở bạn thân tăng thêm hoàn thành sau đó, Tiểu Toàn Phong lập tức phát ra cái tin tức lại đây.

"Màu đỏ sậm bầu trời, chấy đen mặt đất..." Tiền Thương Nhất đáp lại một cái tin tức qua.

"?" Tiểu Toàn Phong phát ra cái dấu chấm hỏi lại đây.

Tiền Thương Nhất mím môi, chưa hề trả lời.

"Ta thu được 5 tiền phim, ngươi thu được bao nhiêu?" Tiểu Toàn Phong thấy Tiền Thương Nhất chưa hề trả lời, lại hỏi một câu.

"Nhiều hơn ngươi một chút." Tiền Thương Nhất lựa chọn uyển chuyển một chút lời giải thích.

"... Ta có thể hỏi một chút ngươi làm sao rèn luyện sao?" Tiểu Toàn Phong đòi một cái đề tài.

"Ngươi có thể dùng tiền phim đổi tiền, sau đó đi xin chỉ bảo nhân sĩ chuyên nghiệp, thế này hiệu quả sẽ nhanh hơn một chút, đương nhiên, bất kỳ kế hoạch đều cần căn cứ bản thân tình huống thực tế đến lập ra. Nếu như ngươi tạm thời vẫn không có rất tốt chủ ý, có thể trước tiên theo chạy bộ bắt đầu, thích hợp làm một chút sức mạnh huấn luyện." Tiền Thương Nhất nói đơn giản hai câu.

Tiếp đó, hắn click Tiểu Toàn Phong ảnh chân dung bên phải một cái hướng dưới lựa chọn.

Đây là một cái có thể ngăn che đối phương tin tức lựa chọn, có thật nhiều loại lựa chọn, Tiền Thương Nhất lựa chọn 'Tiếp thu tin tức, nhưng không nhắc nhở' này một hạng.

Hắn vừa vận thiết lập được, phía dưới màn hình lại lấp loé điểm sáng màu xanh lá.

Mở ra sau đó, một cái khung chat xuất hiện ở màn hình chính giữa, mặt trên còn có một hàng chữ, 'Thiên Giang Nguyệt tiếp nhận rồi ngươi bạn thân đăng ký, hiện tại các ngươi có thể bắt đầu tán gẫu'.

"Chuyện gì?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

Thực sự là quen thuộc phong cách a...

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, ngón tay của hắn nhẹ nhàng ở bắp đùi của mình trên gõ mấy lần.

"Suy xét đến phim địa ngục mới tăng xã giao chức năng, ta nghĩ cần thiết đối với này làm một chút suy đoán, có lẽ nó là ở cung cấp một loại môi giới, có thể làm cho lẫn nhau trong lúc đó nhận biết diễn viên cùng đi ra diễn nào đó bộ phim, bởi vậy..." Đánh tới đây, Tiền Thương Nhất liền đem tin tức phát ra, vốn là chỉ là vì giải trừ lúng túng, không cần thiết đi sâu tán gẫu nhiều như vậy.

"Ngươi không phải là muốn nhìn ta sẽ sẽ không đồng ý, vì lẽ đó liền chọn bạn thân đăng ký a?" Thiên Giang Nguyệt lập tức trở về một cái tin tức.

Tiền Thương Nhất nháy mắt mấy cái, không có không thừa nhận, "Có loại này suy xét."

"Ta mấy ngày gần đây đang bận việc tư, không có nhìn thấy." Thiên Giang Nguyệt tin tức nhường Tiền Thương Nhất vô cùng bất ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 294: Thảo luận

Nhờ vào lần này Thiên Giang Nguyệt lại không có châm biếm trở lại.

"Được rồi, xem ra xác thực là chuyện vô cùng trọng yếu, vậy ngươi đối với ý nghĩ của ta có ý kiến gì không không có?" Tiền Thương Nhất không có hỏi thăm là chuyện gì, cũng không có đối với chuyện này dây dưa.

"Hắn là đối với hoàn toàn tùy cơ phân phối mà làm thay đổi, nói cách khác, phim địa ngục dự định nhường diễn viên trong lúc đó hình thành không giống nhau đoàn đội, những này đoàn đội có thể cố định cũng có thể không cố định, nói chung, lẫn nhau trong lúc đó có thể cùng một chỗ tham gia đóng phim, bởi vì đã nhận biết, lẫn nhau trong lúc đó đã có tín nhiệm cơ sở, vì lẽ đó theo thời gian trôi đi, cuối cùng sẽ hình thành từng cái từng cái có thể lẫn nhau tin cậy đoàn đội."

"Suy nghĩ ngược lại, lẫn nhau trong lúc đó có thể tín nhiệm đoàn đội, thực lực nhất định là vượt qua +, ưu khuyết năng lượng tiềm tàng đầy đủ bổ sung, bởi vậy, điều này nói rõ sau này bộ phim độ khó sẽ càng cao hơn, có lẽ cao đến chỉ có thông qua đoàn đội hợp tác mới có thể thành công sống sót mức độ."

Tay Thiên Giang Nguyệt tốc độ rất nhanh, liên đánh rất nhiều chữ.

Nhìn thấy Thiên Giang Nguyệt phát tới được tin tức sau đó, trong lòng Tiền Thương Nhất rốt cục dễ chịu một chút.

Không phải là bởi vì Thiên Giang Nguyệt phân tích có cơ sở nào hợp lý, mà là hắn rốt cục không cần lại tiếp tục lĩnh hội cùng Tiểu Toàn Phong ở cùng một chỗ loại kia khó chịu cùng không khỏe.

"Chẳng qua ta cho rằng, đây chỉ là phim địa ngục bước thứ nhất, có lẽ nó sau này còn có thể làm càng nhiều thay đổi, bất kể như thế nào, làm diễn viên, chúng ta chỉ có thể tiếp thu những này, căn bản không có chống lại quyền lợi." Thiên Giang Nguyệt lại bổ sung một câu.

"Ta cũng là nghĩ như vậy, ở một chút loại cỡ lớn trong bộ phim, sức mạnh của cá nhân thực sự là quá bé nhỏ không đáng kể, tuy rằng ta vẫn không có tham gia biểu diễn qua tương tự bộ phim, nhưng mà theo ta đã từng tham gia biểu diễn phim đến xem, nếu như đem cốt truyện tiếp tục kéo dài đi xuống, có thể liền sẽ đạt tới ta nói loại kia cấp độ, đương nhiên, tồn tại xác suất cũng đem thẳng tắp giảm xuống."

Tiền Thương Nhất cũng không có ẩn giấu ý nghĩ của mình.

"Còn có nhiều đường chiến đấu tình huống, có lẽ có ba cái đoàn đội đồng thời tham gia biểu diễn một bộ phim, A đoàn đội đối mặt đông đường nguy hiểm, B đoàn đội đối mặt tây đường nguy hiểm, mà C đoàn đội thì lại lưu lại ở trung tâm cơ cấu quyền lực, phòng ngừa bên trong xuất hiện kẻ nứt hoặc là chịu đánh lén." Thiên Giang Nguyệt tiếp tục bổ sung.

"Đúng, xem ra thành lập một đoàn đội là bắt buộc phải làm sự việc, chỉ là cho đến bây giờ, chúng ta còn không biết thế nào mới có thể sáng tạo một đoàn đội, đây là một vấn đề khó." Lời nói Tiền Thương Nhất tạm thời vì trận này thảo luận về lên dấu chấm tròn.

"Nếu như có cái gì có thể hỏi một chút là tốt rồi, đáng tiếc tuy rằng hiện tại có thể lẫn nhau liên hệ, nhưng cũng không có xã giao phần mềm như vậy thuận tiện, chỉ có thể đem đã từng cùng một chỗ tham gia biểu diễn qua diễn viên thêm làm bạn tốt, mà không thể chủ động tìm tòi, hoặc là tiến vào một loại nào đó tương tự với chat room địa phương." Thiên Giang Nguyệt lần này hình như chỉ là đơn thuần đang thảo luận vấn đề.

Có lẽ đây mới là hán bình thường trạng thái? Ở (máy tính) trong đó thời điểm, tính cách của hắn rõ ràng không có như thế dịu dàng, theo lý mà nói, hắn nói rồi nhiều lời như vậy, chỉ ít cần phải có một phần ba là ở oán hận ta. . .

Tiền Thương Nhất có chút tò mò.

Lại nói ngược lại, là không phải là bởi vì lúc đó vừa vặn có thể thêm bạn thân, hắn phát hiện mình đã từng tiếp xúc diễn viên cũng đã chết đi, vì lẽ đó tự tưởng nổi tung? Ta nhớ tới ta ngay lúc đó tư tưởng cũng chịu đến ảnh hưởng rất lớn, coi như là ngồi ở người đến người đi công viên trong đó, cũng một luồng cùng toàn bộ thế giới cách ly cảm giác.

Chỉ là. . . Cảm giác không chỉ là như vậy.

Lúc đó, theo chùa Thuần Hoài sau khi đi ra, ta cùng hắn ở khách sạn làm bên trong nghỉ ngơi, sau khi tỉnh lại ta đi tới cửa phòng của hắn trước, nghe được hắn ở cùng ai nói chuyện, không, càng nói chuẩn xác là tranh cãi, người kia kết quả là ai?

"Nói đến, toàn bộ hợp sau đó bộ phim nhỏ người có đi tham gia biểu diễn qua sao?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Há, còn không, hôm qua mới biểu diễn một bộ bình thường bộ phim, hiện tại vẫn không có thở ra hơi." Tiền Thương Nhất thở dài, không quá bằng lòng nhớ lại thôn Phổ Sa bên trong gây ám ức sự việc.

Tuy nói cuối cùng chốn cuối cùng đối với hắn xung kích đem hăm hực tâm trạng tách ra rất nhiều, nhưng mà nếu như cẩn thận đi nhớ lại, có lẽ lại sẽ lọt vào đến loại này làm người kiềm nén trạng thái trong.

"Như thế liệu?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Muốn bỏ đi lên xem một chút, muốn nhìn một chút tuyến bốn diễn viên là hình dáng gì, cũng có thể thông qua thay đổi suy đoán ra cái gì, tỷ như phim địa ngục nguyên do vẫn... vẫn, tuy rằng cơ hội xa vời, nhưng đều là một loại biện pháp." Tiền Thương Nhất đem tin tức phát ra, khóe miệng hắn mang theo mỉm cười.

Lúc này giá trị danh dự đã có, dựa theo bình thường tốc độ, cho dù suy xét đến sau đó diễn dịch đi ra nhân vật đánh giá không cao, cũng chỉ cần ba bộ phim liền có thể đạt đến giá trị danh dự.

"Biểu diễn bộ phim nhỏ sẽ giảm bớt giá trị danh dự, ta không quá muốn đem giá trị danh dự lãng phí ở trên mặt này, tuy nói tiền phim khen thưởng vô

cùng phong phú." Tiền Thương Nhất lại phát ra một cái.

"Đơn thuần tích trữ giá trị danh dự sao? Dựa vào bình thường bộ phim thu được tiền phim tương đương ít, có lẽ một lần ưu tú biểu hiện cũng chẳng qua là mua một cái hiệu quả như nhau đạo cụ đặc biệt mà thôi, nói không chắc có lòng có lòng sẽ chết ở bộ phim trong đó, dùng tiền dư ý nghĩ đến theo đuổi cực hạn không hề là một cái sáng suốt hành vi." Thiên Giang Nguyệt tin tức trở lại đến mức rất nhanh chóng.

"Ta biết, nhưng là bộ phim nhỏ cũng sẽ có nguy hiểm đến tính mạng a? Ta đã từng diễn qua biểu diễn qua hai bộ, tuy rằng độ dài phim rất ngắn, nhưng mà bên trong cũng là nguy cơ tứ phía, không cẩn thận có thể liền chết trong đó, thế này so sánh nhau, biểu diễn chính thức bộ phim trái lại càng thêm có lợi một chút." Tiền Thương Nhất bác bỏ.

"Kỳ thực ta đơn giản xem lướt qua một cái những này bộ phim nhỏ, có một ít dành cho điều kiện vô cùng phong phú, tuy nói sẽ giảm bớt giá trị danh dự, nhưng mà tham gia biểu diễn nhưng cũng có thể thu được nhất định số lượng giá trị danh dự, tuy rằng hết sức ít ỏi, chẳng qua cũng có thể cùng giảm bớt giá trị danh dự ngang hàng, thế này vừa đến, nguy hiểm xác thực bốc lên, thế nhưng là có thể trong thời gian ngắn thu được lượng lớn tiền phim."

"Còn có một điểm, có một ít bộ phim nhỏ thậm chí có thể thu được đạo cụ đặc biệt, thậm chí có thể thu được một chút đồ vật đặc biệt, người trước đây có hay không từng thu được tương tự đồ vật?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Đồ vật đặc biệt? Từng thu được một cái, kêu Collaru tiền xu kim loại, chỉ là đến hiện tại ta cũng không biết nó cách dùng." Tiền Thương Nhất nhớ tới cái này chịu chính mình lãng quên đồ vật.

"Cần phải là được rồi, bộ phim nhỏ đem những thứ đồ này cũng làm thù lao, chỉ sợ cũng là vì hấp dẫn chúng ta những này diễn viên đi tham gia biểu diễn, do đó thỏa mãn yêu cầu của bọn họ. Đặc biệt đạo cụ tác dụng chúng ta rất rõ ràng, nhưng mà đồ vật đặc biệt, có lẽ tác dụng của nó sẽ cùng thứ khác móc nối, tỷ như. . . Định hướng mở ra một số bộ phim đặc biệt, hoặc là mở ra một số độc lập cốt truyện, có thể thu được skill hoặc là trang bị bộ phim thế giới cùng độc lập cốt truyện. . ." Thiên Giang Nguyệt đem ý nghĩ của mình nói ra.

"Như vậy phải không? Xác thực có thể, ở tình huống bình thường, diễn viên cũng có tỷ lệ nhất định tiến vào những này bộ phim đặc biệt, sử dụng đồ vật đặc biệt sau đó, liền có thể tăng cao tiến vào những này bộ phim đặc biệt tỷ lệ. . ." Tiền Thương Nhất liếm môi một cái.

Làm quần cư sinh vật, trao đổi xác thực có thể có được càng nhiều tin tức, đương nhiên, điều kiện trước tiên là lẫn nhau nỗ lực suy nghĩ ở đồng nhất đẳng cấp.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Cuốn Thứ 7: Sách cổ phong ấn thành lũy không biết

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 295: Kỹ thuật

? "Bởi vậy, người đơn thuần tích trữ giá trị danh dự ý nghĩ, trên thực tế là một loại lựa chọn sai lầm, lại như rất nhiều tầng dưới chót nhân dân như thế, bọn họ được một chút tiền sau đó, liền toàn bộ tích trữ trong ngân hàng, mà không phải đem đầu tư, hoặc là dùng để tăng cao bản thân năng lực, cứ thế mãi, những người này phát hiện bọn họ bất kể như thế nào tích trữ, đều vẫn là như vậy nghèo." "

"Tương tự so sánh đến phim địa ngục bên trong, liền là bất kể như thế nào tích trữ, đều giống nhau rất dễ dàng chết. Có lẽ người giai đoạn trước có thể dựa vào bản thân năng lực cưỡng ép thông qua, nhưng mà người có suy nghĩ hay không qua, tại sao phim địa ngục sẽ cung cấp cho chúng ta kỹ năng và đạo cụ đặc biệt? Chỉ là vì nhìn xem giá trị sao? Vậy còn không nếu như để cho chúng ta tự mình mang BGM ra trận, thế này hiệu quả phải càng tốt hơn."

"Mặt khác, bất kể là skill vẫn là đạo cụ đặc biệt, ở bộ phim bên trong thế giới cũng không đáng xưng là oai phong, rất nhiều lúc bộ phim trong thế giới người đều có ý thức ở xem nhẹ những này, vì lẽ đó, chỉ là vì nhìn xem giá trị này một suy đoán căn bản đúng không vững vàng."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 296: Cuộc sống khác

? Xử lý tốt vấn đề chỗ ở sau đó, Tiền Thương Nhất liền đến đến Hải Thiên bơi tập thể hình hội sở.

Thuyết minh yêu cầu của mình sau đó, hắn liền nhìn thấy chính mình chuyên nghiệp thầy huấn luyện, một người kêu Vương Cường tuổi tác lớn khoảng khoảng ba mươi tuổi nam giới.

"Ta muốn tiến hành trong thời gian ngắn cường độ cao huấn luyện." Tiền Thương Nhất đưa ra yêu cầu của mình.

Nếu như phải nhanh nắm giữ một phái skill, nhất định phải trong thời gian ngắn nhường thân thể của mình ghi nhớ lại cái cảm giác này, bằng không rất dễ dàng lãng quên, đồng thời lãng quên sau đó liền rất khó nhớ lên.

Điểm này Tiền Thương Nhất tràn đầy linh hội, liền lấy học lái xe làm thí dụ, theo lần thứ nhất sờ tay lái đến lấy được bằng lái, hắn dùng bốn mươi ngày thời gian, có mấy người thì lại bỏ ra bốn tháng.

Đương nhiên, này cũng không thể nói rõ Tiền Thương Nhất cái bỏ ra thời gian rất ngắn liền lấy được bằng lái, bởi vì người khác bốn tháng phép tính là một tuần đến hai lần hoặc là ba lần, mỗi lần nửa giờ đến một giờ, Tiền Thương Nhất thì lại một tuần bảy ngày, buổi sáng hai giờ, buổi chiều hai giờ. . . Trước một tuần lúc huấn luyện đập bộ ly hợp chân đều đã tê rần.

Trên thực tế, nhiều thời gian như vậy, Tiền Thương Nhất đều ở lặp lại luyện tập, thể này chỗ tốt là, coi như hắn rất lâu không có sờ qua xe, nhưng mà chỉ cần nhường hắn sờ trên tay lái, đơn giản thao tác một cái, đã từng nhiều lần lặp lại ký ức lại sẽ hiện lên ở trong đầu, rất nhanh sẽ có thể lần thứ hai nhớ lại đã từng luyện tập quá trình.

"Hả?" Hai tay Vương Cường chống nạnh, vô cùng không rõ, "Ngài, trong thời gian ngắn cường độ cao huấn luyện đối với thân thể của ngươi sẽ có rất nguy hại lớn, ta vẫn là đề nghị ngươi dựa theo chúng ta lập ra kế hoạch đến, thể này tốc độ cũng rất nhanh, chỉ cần mười đến mười lăm ngày liền có thể học biết bơi."

Đối với Vương Cường tới nói, đây là hắn công tác, đương nhiên là ưu tiên bảo đảm chính mình không chọc phiền phức tốt hơn.

Giả như Tiền Thương Nhất ở học tập bơi thời điểm xảy ra cái gì bất ngờ, hoặc là có cái gì bệnh tật không có nói ra, kết quả đột nhiên bệnh phát cái chết, như vậy hắn có thể sẽ ném mất này một điều kiện cũng không tệ lắm công tác.

Bởi vậy, dù thể nào đi nữa, hắn cũng không thể thỏa mãn yêu cầu Tiền Thương Nhất, trừ khi có đặc biệt nguyên nhân.

"Như vậy đi, ta trước tiên luyện tập thử xem, nếu như ngươi cho rằng ta năng lực học tập cũng không tệ lắm, liền đem ngày mai muốn học đồ vật dạy cho ta, thể nào?" Tiền Thương Nhất đưa ra yêu cầu của mình, "Đương nhiên, ta sẽ cho ngươi một chút ngoài định mức trả công, chỉ là không biết có phù hợp hay không các ngươi quy định? Chẳng qua ta sẽ không nói cho những người còn lại, thể này vừa đến, chỉ có hai người chúng ta biết, tin tưởng cũng không tồn tại làm trái quy tắc tình huống!"

Lại như trên internet bình thường nói tiết mục ngắn như thế: Ta đi làm chính là vì tiền, không nên hỏi lý tưởng của ta là cái gì, lý tưởng của ta liền là không đi làm.

Đối với Vương Cường tới nói, cũng là như vậy.

Nếu như có thể không trái với quy định, không trái với pháp luật mà thu được ngoài định mức trả công, có sao mà không làm đâu? Càng quan trọng chính là, đối phương đã nói rồi trước tiên thử một lần.

Wương Cường có chút động lòng.

"Ngươi trước tiên thử xem đi." Hắn không có nói rõ, chẳng qua không có từ chối bản thân liền đại diện cho thái độ thay đổi rất nhiều.

"Có thể." Tiền Thương Nhất gật đầu.

Tiếp theo, Tiền Thương Nhất liền đi đổi quần bơi cùng mũ bơi, đổi tốt sau đó đi ra, hắn phát hiện xem người của mình đột nhiên có thêm rất nhiều, hắn từng cái nhìn lại qua, phát hiện những người này ở tiếp xúc được ánh mắt tự mình sau đó đều chuyển dời ánh mắt.

"Ngài Tiền, ngươi vóc người rất tốt a!" Vương Cường đi tới.

Bởi vì thích mặc rộng rãi quần áo, vì lẽ đó ở người khác xem ra, Tiền Thương Nhất vóc người vẫn làm cho người ta không mập cũng không gầy cảm giác.

"Bắt đầu đi." Tiền Thương Nhất không có đắc chí.

Coi như cơ bụng lại rõ ràng cũng không có tác dụng gì, ở bộ phim bên trong thể giới, không có cái nào tồn tại đối với loài người thân thể cảm thấy hứng thú, trái lại, chúng nó phần lớn đối với loài người linh hồn cảm thấy rất hứng thú.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Vì để cho chính mình có đủ đầy đủ thể lực cùng sức mạnh, vì lẽ đó, Tiền Thương Nhất ở tiến vào vào phim địa ngục sau đó, hẳn thời gian nhàn hạ đều tiêu vào chạy bộ cùng sức mạnh rèn luyện lên, đương nhiên, kết quả cũng vô cùng hiện ra, điểm này ở (Sông Mẹ) bên trong bộ phim này cũng được nghiệm chứng.

"Ngài Tiền trước đây học được bơi sao? Có bơi cơ sở sao? Tỷ như thò cùng đập nước. . ." Vương Cường nhìn thấy Tiền Thương Nhất vốc người sau đó, trước cái nhìn cũng thay đổi một chút.

Vừa vặn lúc mới bắt đầu hẳn còn tưởng rằng Tiền Thương Nhất là loại kia ngao mạng người.

Bây giờ đối với so sánh vừa nhìn, có thể có nghị lực luyện được loại này vốc người, hơn nữa không phải vận động cùng tập thể hình nhân sĩ liên quan, đến ít nói rõ đây là một cái bằng lòng vững vàng người, mặt khác, cũng nói trái tim các phương diện không có vấn đề.

"Không có, theo trụ cột nhất dạy lên đi." Tiền Thương Nhất lắc đầu một cái.

"Ừm." Vương Cường gật đầu.

. . .

Sau một tiếng.

Vương Cường nhìn thấy đầu Tiền Thương Nhất thò ra mặt nước sau đó, bắt đầu vỗ tay.

"Thật không tệ, nếu như vừa nãy không phải chính mình dạy, ta cũng hoài nghi ngài Tiền người là ở đùa giỡn ta." Vương Cường đưa tay đem Tiền Thương Nhất kéo tới.

Tiền Thương Nhất nặng nề hút vài hơi.

Bởi vì vừa mới bắt đầu tư thế không đúng, vì lẽ đó tiêu hao rất nhiều thể lực.

"Tiếp tục đi." Tiền Thương Nhất nói.

"Không nghỉ ngơi dưới sao?" Vương Cường hỏi.

"Không cần, ta nhớ tới người đã nói bơi tự do tốc độ nhanh nhất? Liên theo nó bắt đầu đi." Tiền Thương Nhất sau khi nói xong dừng một chút, "Vậy thì bắt đầu từ bây giờ, coi như một người dạy học thời gian."

"Ừm. . . Tùy người." Vương Cường nhún vai một cái.

. . .

Buổi tối, khách sạn, Tiền Thương Nhất đẩy cửa ra sau đó liền nằm ở trên giường.

Hắn hiện tại không có chút nào muốn động, cả người đều ở đau đớn, chẳng qua lại có một loại phong phú cảm giác.

"Vẫn là quá đánh giá cao chính mình, theo lời nói Vương Cường đến xem, bốn loại bơi tư thế động tác ta đều học được, chỉ là đều chẳng ra gì, còn cần càng nhiều luyện tập." Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi, ngồi dậy đến, sau đó hướng về phòng tắm đi đến.

"Ngày mai tiếp tục, cho hắn gấp ba chi phí, cũng không thể nhường hắn thoải mái như vậy." Mở ra tắm vòi sen đầu trước, Tiền Thương Nhất cười lạnh một tiếng.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tiền Thương Nhất liền lên rồi.

Ăn xong bữa sáng sau, hắn cũng không có lập tức chạy đi cửa hàng bơi lội, bởi vì hiện tại còn chưa mở cửa.

Hắn trước tiên ở trong phòng của mình làm một chút cơ bản vận động, tỷ như khoảng chừng xoay người, duỗi chân, thở vãn... vãn, tuy rằng hắn học rất nhanh, nhưng mà ở những cơ sở này động tác lên, hẳn trái lại so với bình thường người càng thêm cố gắng.

Xây dựng một ngôi nhà bộ phận trọng yếu nhất liền là nền đất, nền đất bất ổn, hết thấy đều là nói suông.

Chuyện còn lại cũng là như vậy.

"Tốt rồi, lên đường đi." Tiền Thương Nhất uống hai chén nước, hướng về cửa hàng bơi lội phương hướng đi đến.

Ngày đó huấn luyện kết quả, hần bơi tự do tư thế càng thêm thông thạo, động tác cũng càng thêm trôi chảy, đã đạt đến đạt đến mức tiêu chuẩn.

Liên tiếp bảy ngày cường độ cao huấn luyện, Tiễn Thương Nhất rốt cục vững tin chính mình nắm giữ bốn loại bơi tự thể.

"Thật ngại ngừng, tuy nói là ngại việc riêng, nhưng mà ta vẫn là muốn hỏi, ngại tại sao như thế liệu? Giống như. . . Hoàn toàn không có cần thiết, loại này trong thời gian ngắn cường độ cao huấn luyện đối với thân thể của ngại có ảnh hưởng rất lớn, có lẽ sau đó sẽ rơi xuống cái gì cố tật." Vương Cường phát hiện mình càng ngày càng xem không hiểu trước mắt học viên.

"Không nữa liệu, liên không có cơ hội." Nói xong câu đó sau, Tiễn Thương Nhất xoa người rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 297: Mới đạo cụ đặc biệt

? Một lần nữa trở lại chính mình thời gian dài chỗ ở.

"Tiếp theo là tán dã a, chẳng qua bởi vì không cần sân bãi yêu cầu, sự lựa chọn này địa phương là tốt rồi, ngược lại cùng bơi như thế, chỉ cần trước tiên sơ cấp là có thể." Tiễn Thương Nhất dùng chìa khoá mở cửa.

Lúc ở bên ngoài, hần đều không có xem trong điện thoại di động tin tức.

Bởi vì hần không muốn không chú ý, mặt khác, nếu như thật sự có bộ phim phải diễn, cũng sẽ có hết sức rõ ràng nhắc nhở xuất hiện, sẽ không phát sinh bởi vì không biết mà từ chối diễn tình huống.

Kiểm tra xong gian phòng sau đó, hần nằm ở trên giường.

"Nếu như ta đoán được không sai, tình huống hần là. . ." Tay phải Tiễn Thương Nhất ngón trỏ click một cái phim địa ngục app, vòng xoáy màu đỏ máu biến mất sau đó, rất sắp xuất hiện rồi quen thuộc mặt biên.

Bạn thân cột tin tức trong, chỉ có Tiểu Toàn Phong ảnh chân dung sau con số ở vẫn tích lũy.

Tiến Thương Nhất mở ra, phát hiện bên trong đều là Tiểu Toàn Phong cảm tưởng, hần hình như đem tán gẫu cột xem là notebook. Chuyện gì đều đi vào trong viết, đặc biệt liên quan với rèn luyện sự việc.

Qua loa nhìn lướt qua sau, Tiễn Thương Nhất đang tán gẫu khung trong đánh vài chữ, "Không sai, tiếp tục cố gắng!"

Nhưng mà ở gửi đi thời điểm, ngón tay của hần chậm chạp không có ấn xuống đi, do dự mãi, cuối cùng hần vẫn là đem những chữ này xóa.

Điều khiển chính mình nhân vật đi đến Cửa hàng địa ngục trước, "Cho ta mới nhất có thể mua đạo cụ đặc biệt, còn có bình thường đạo cụ cũng cùng nhau tra tìm một chút." Dem những tin tức này phát sau khi đi ra ngoài, qua mười giây đồng hồ vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì.

"Không nói gì." Tiễn Thương Nhất nói một câu.

Lúc này, bộ xương trong mắt tỏa ra ánh xanh lá, "Ừ, ngại muốn xem cái này a? Ta còn tưởng rằng ngại đã không cần." Tiểu Thái chữ xuất hiện ở trên màn ảnh.

[đạo cụ tên gọi: Thuốc giải độc thuốc]

[loại hình: Điều trị]

[chức năng: Một loại nhiều chức năng thuốc giải độc, có thể đáp lại đối với phần lớn trúng độc tình huống]

[sử dụng đối tượng: Bất luận người nào]

[có thể mua số lần: 1 lần]

[có hay không chiếm dụng đạo cụ đặc biệt mang theo cột : Có]

[đòi cần thiết tiền phim 200]

[có hay không có thể thu về: Không thể thu về]

"Ủm .. Bây giờ cái có chút dùng, nếu như có chút bộ phim là ở nhiệt đới rừng mưa hoặc là cần dưới mộ , như vậy vật này nói không chắc sẽ vô cùng quý giá." Tiền Thương Nhất sờ sờ cằm, "Giá cả cũng không cao, liền là phải chiếm dụng đạo cụ đặc biệt cột vị trí, tương đối tại Bình xịt cấp cứu tới nói, áp dụng tính vẫn là thấp chút."

Thuốc giải độc thuốc về ngoài xem ra là một cái ống nghiệm nhỏ, bên trong là không màu trong suốt chất lỏng, theo màn hình điện thoại di động trong xem, này một thuốc số lượng rất ít, nhẹ nhàng đổ ra sẽ đem bên trong chất lỏng đồ sạch, rõ ràng không thể như Bình xịt cấp cứu như thế sử dụng ba lần.

[đạo cụ tên gọi: Người chết tầm nhìn]

[loại hình: Chức năng]

[chức năng: Sử dụng sau, có tỷ lệ nhất định có thể nhìn thấy người chết trước khi chết nhìn thấy hình ảnh, hình ảnh chất lượng căn cứ người chết cái chết thời gian cùng người chết con người tình hình, cái chết thời gian càng ngắn, người chết con người tình hình giữ gìn càng hoàn hảo hơn, hình ảnh chất lượng càng rõ ràng.]

[sử dụng đối tượng: Bất kỳ người chết]

[có thể mua số lần: 1 lần]

[có hay không chiếm dụng đạo cụ đặc biệt mang theo cột : Có]

[đòi cần thiết tiền phim 200]

[có hay không có thể thu về: Không thể thu về]

"Có chút ý nghĩa." Tiền Thương Nhất cười cợt, "Trong này người chết cần phải vừa bao quát diễn viên cũng bao quát bộ phim thế giới loài người ở bên trong, chỉ là không biết loại sinh vật hình người túi không bao gồm?"

Người chết tầm nhìn này một đạo cụ đặc biệt về ngoài như là một cái nhỏ bàn chải, khác biệt duy nhất có thể liền là về ngoài càng thêm tinh vi, màu đỏ sậm đường biên nhường nó xem ra càng thêm giá cao.

"Mới tăng đạo cụ đặc biệt liền là hai cái này, tác dụng cũng đều không nhỏ, đều có áp dụng phạm vi. Chỉ là, đạo cụ đặc biệt mua chỉ có thể ở bộ phim bắt đầu trước, nếu như vậy, luôn có chút tìm vận may tình huống, tuy nói trước có tranh tuyên truyền, hiện tại có tuyên truyền video, nhưng mà trên bản chất cùng cốt truyện phim quan hệ cũng không lớn, càng nhiều là bày ra một loại ý tưởng."

Tiền Thương Nhất ngồi dậy đến.

"Nâng cái đơn giản ví dụ, giả thiết ta có tránh ngọc nước này một đạo cụ đặc biệt có thể mua, ta biết bước kế tiếp bộ phim cùng đảo có quan hệ, nếu là hòn đảo, chắc chắn sẽ không cùng nước thoát ly quan hệ, ngay sau đó ta mua, kết quả tiến vào bộ phim phát hiện là đảo Phương Nào. .. Bây giờ liền rất lúng túng."

"Nhưng mà nếu như tiến vào chính là (Kho Báu Biển Đốt) bộ phim này, hay hoặc là là (Sông Mẹ), tránh ngọc nước tác dụng liền phải lớn hơn rất nhiều, thậm chí có thể cung cấp mặt khác một loại giải quyết vấn đề phương pháp."

"Liên quan với dự đoán cốt truyện phim điểm này, xem ra tạm thời vẫn không có rất tốt biện pháp giải quyết, nếu phim địa ngục ở sửa đổi không ngừng, có lẽ sau đó sẽ có biện pháp đi, điều kiện có thể là cần tiêu hao 50 tiền phim loại hình."

Lúc này, trên màn hình điện thoại lại xuất hiện một thứ.

Đây là một cây súng lục màu đen, về ngoài xem ra như là rất nhiều súng lục về ngoài tổng hợp thể.

"Ồ?" Tiền Thương Nhất di chuyển màn hình nhìn một chút, "Lại là bình thường đạo cụ, cũng chính là có thể ở trên thực tế sử dụng đồ vật, tuy rằng giới hạn diễn viên sử dụng, chẳng qua cũng rất tốt."

[súng lục]

[đòi cần thiết tiền phim 500]

"Giá tiền này cũng có thể đi chợ đêm mua mấy cái. . ." Tiền Thương Nhất nhỏ nước bọt một câu giá cả, "Hơn nữa giới thiệu tóm tắt cũng chỉ có đơn giản hai chữ, lại nói đạn dược phương diện này cũng không có đề cập sao? Lẽ nào bản chính là không khí?" Hắn lắc đầu một cái.

Tuy rằng vật này rất có ích, thậm chí có thể xem là là đại sát khí, nhưng mà thế giới hiện thực trong nguy hiểm như nhau rất nhỏ, dù sao, xảy ra bất trắc

dẫn đến tử vong xác suất so với cố ý bị người giết hại xác suất lớn hơn nhiều.

"Có lẽ, là một loại nào đó ám chỉ đi. . ." Tiễn Thương Nhất cũng không quên mất danh hiệu cùng tên thật sự việc, tuy nói phần lớn diễn viên đều ngầm thừa nhận điểm này, chẳng qua cũng không thể chứng minh trong này không có vấn đề gì.

Xem xong những này sau đó, Tiễn Thương Nhất phát hiện trên màn hình điện thoại bắn ra đôi bụng nhắc nhở.

"Đôi bụng?" Hần không có lập tức chọn xác định, "Đúng rồi, bộ phim nhỏ đã chịu chỉnh hợp, như vậy, ta trước thám hiểm địa phương lại đã biến thành cái gì đâu?"

Liên quan với điểm này, Tiễn Thương Nhất trực tiếp hỏi chính mình người đại diện.

Cũng chính là có phải là châm biếm hần một câu Tiểu Thái.

"Đây là miễn phí biểu tặng thức ăn nước uống, chỉ cái này một lần." Tiểu Thái theo phía sau mình trong bóng tối lấy ra một chút có thể bỏ khuyết đôi bụng giá trị đồ vật, ví dụ như hoa quả. . .

"Lần sau liền cần chính người đi tìm, thế giới này rất lớn, người ở thăm dò thời điểm phải làm cẩn thận một chút, có lẽ người có thể đi cái kia hồ cát nhìn, nói không chắc sẽ có thu hoạch gì."

Tiểu Thái không có trực tiếp nói thẳng nguyên nhân, mà là đưa ra trực tiếp chỉ thị.

Tiến Thương Nhất điều khiển chính mình nhân vật hướng về hồ cát nơi đi đến, hần nhớ tới tham gia biểu diễn (trường THPT Tân Hải) thông báo liền là theo đất cát trong đó phát ra, sau đó Tiểu Thái xuất hiện sau đó, liền cũng không còn sử dụng tới, mà hần cũng không có lại đi quan tâm.

Lần này ở Tiểu Thái nhắc nhở dưới, hần lần thứ hai đi tới nơi này cái hình bầu dục hồ cát.

Ở hần tới gần nơi này cái hồ cát sau đó, này một hồ cát liền bắt đầu xảy ra thay đổi, càng nói chuẩn xác là bên trong hạt cát xảy ra biến hóa rất lớn.

Thiên Giang Nguyệt chân chính đem tay hần tốc độ biểu diễn ra.

Cầm điện thoại di động Tiễn Thương Nhất cứ vậy đi nhìn chữ viết ở hướng lên trên quét, quả thực như rất nhiều game online trong kênh thế giới như thế, một câu nói mới ra phát hiện, lập tức liền chịu đẩy đến ngoài màn hình mặt.

"Nói cách khác, đạo cụ đặc biệt cùng skill đều có tác dụng, hiện tại thu được skill phương thức chúng ta không biết, ngoại trừ người mở đường vinh quang này một huy chương ở ngoài, không có càng nhiều tin tức, nhưng là đạo cụ đặc biệt, chúng ta nhưng biết rõ có một cái khởi nguồn, vậy thì là sử dụng tiền phim đổi, chính là bởi vì cung cấp này một con đường, vì lẽ đó đạo cụ đặc biệt thuộc về chúng ta có thể bình thường sử dụng đồ vật."

"Người có chưa bao giờ gặp không có đạo cụ đặc biệt liền căn bản không đi qua được bộ phim thế giới? Ta đã từng gặp được, là một cái liên quan với biến cả bộ phim, ta đóng vai nhân vật là một người thợ săn tiền thưởng, đó là một cái thấp ma quỷ thế giới, có một ít rất kỳ diệu sinh vật, không bằng loài người vẫn như cũ chiếm cứ đỉnh chuỗi thực vật vị trí."

"Ta nhận được một cái thời hạn nhiệm vụ là đi một cái đảo nhỏ một bên bắt giữ một cái mỹ nhân ngư, ừ, kỳ thực ta cảm thấy cái này dùng từ không tốt, bởi vì các nàng cũng không đẹp, chỉ ít băng vào ta quan điểm thẩm mỹ đến xem là như vậy."

"Vừa vặn lúc mới bắt đầu, ta làm sao cũng không tìm tới, thiết lập tự động phát động cạm bẫy cũng bị một chút loại cá hoặc là xura nay chưa từng nghe nói sinh vật nguy hiểm phát động, căn bản nắm bắt không tới mỹ nhân ngư. Sau đó nhờ gặp may đúng dịp, ta trợ giúp một vị cụ già, giúp hần khoét một khối nghĩa địa, vì cảm ơn ta, hần nói cho ta chỉ cần tìm được tên là 'Tránh ngọc nước' báu vật, liền có thể bắt được mỹ nhân ngư."

"Nguyên lai mỹ nhân ngư là dùng phổi hít thở, thời gian dài ở tại nước một bên lại thêm mấy người đó thân thể đặc biệt kết cấu, chẳng những có thể so với loài người ẩn nấp đến càng lâu, hơn nữa có thể cảm giác chính mình sắp sửa gặp phải nguy hiểm."

"Nói cách khác, ta nhất định phải mượn này một đạo cụ đặc biệt mới có thể bắt được mỹ nhân ngư, đương nhiên, trên thực tế biện pháp có rất nhiều, nhưng mà theo ta đóng vai nhân vật xuất phát, đây là duy nhất có thể được phương pháp. Lại sau đó, ta ở một đứa bé ẩn núp trong hòm báu phát hiện này một đạo cụ đặc biệt, dùng một chút trò vật sau, ta thu được này một đạo cụ đặc biệt, thành công bắt được mỹ nhân ngư."

Thiên Giang Nguyệt đột nhiên mở ra tự hỏi tự mình đáp hình thức.

"Cái kia. . . Có thể hỏi một chút, người dùng cái gì thủ đoạn sao?" Tiễn Thương Nhất khá quan tâm phương diện này.

Cho tới Thiên Giang Nguyệt nói đạo cụ đặc biệt sự việc, hần xác thực trải qua, (trường THPT Tân Hải) bộ phim này liền hết sức rõ ràng, mỗi tên diễn viên đều dành cho vở vụn thời gian này một đạo cụ đặc biệt, dùng để tiến vào thời gian ngừng thị trấn Tân Hải. Ngoại trừ đóng vai Lâm Chính Phá Quân ở ngoài, còn lại ba người đều rất dễ dàng được này một đạo cụ đặc biệt.

"Cà rốt và cây gậy mà thôi, không có gì để nói nhiều." Thiên Giang Nguyệt trả lời một cái tin tức.

"Ta hiểu ý của người, ta sẽ suy nghĩ tỉ mỉ điểm này, kết quả thế nào cân bằng bản thân cùng giá trị danh dự trong lúc đó quan hệ, có lẽ, ở con đường tương lai lên, chúng ta còn sẽ gặp phải càng nhiều vấn đề khó." Tay phải Tiễn Thương Nhất sờ sờ cằm.

Kỳ thực ta vẫn luôn có ý nghĩ như thế, chỉ là. . . Ta trước quyết định là mau chóng đến tuyển bốn diễn viên, bây giờ nhìn lại, thật có chút nôn nóng rồi, còn nhiều hơn chuẩn bị một chút mới là, nếu như từ tuyển năm diễn viên lên tới tuyển bốn diễn viên cần sát hạch làm sao bây giờ? Lại giả như, khảo hạch này cần tiền phim nên làm gì? Nếu cần, số lượng lại là bao nhiêu? Không đủ làm sao bây giờ?

Trong lòng Tiền Thương Nhất trong nháy mắt hiện ra một chút ý nghĩ.

"Hiếm thấy, người không phải cần phải kiên trì ý nghĩ của mình sao?" Thiên Giang Nguyệt trêu chọc một câu.

"Nếu người biết, tại sao lại muốn thuyết phục ta đâu?" Tiền Thương Nhất hỏi ngược lại.

Hai câu này vừa ra, giống như vừa nảy tốt đối thoại vẹn vẹn chỉ là ảo giác như thế.

"Lại như ta vừa nảy từng nói, việc riêng hết bận, hiện tại đương nhiên là ở giết thời gian." Thiên Giang Nguyệt lập tức trả lời.

Tiền Thương Nhất gõ gõ ngón tay.

Hắn đột nhiên cảm thấy được chính mình tiếp theo nói chuyện xác thực không có cần thiết tiếp tục tiến hành rồi.

"Ta đột nhiên phát hiện có chút việc, trước tiên không tán gẫu." Tiền Thương Nhất không có tranh cãi nữa luận bàn.

Thiên Giang Nguyệt chưa hề trả lời, hình như hắn cũng không tính trở thành cái cuối cùng phát tin tức người, dù sao như vậy sẽ làm cho người ta một loại chính mình là ở tẻ ngắt cảm giác.

"Suýt chút nữa quên mất, qua (Sông Mệ) bộ phim này, ta còn có rất nhiều skill không có nắm giữ, tỷ như bơi cùng lặn dưới nước, còn có. . . Tán đá, cho tới nay, ta tranh đấu đều là đi hung ác con đường, đối với không có huấn luyện qua người bình thường tới nói, ta đương nhiên có thể thắng lợi, nhưng mà đối mặt có kỹ thuật đánh lộn ở tay bộ đội đặc chủng chờ, thì lại hoàn toàn không phải là đối thủ."

"Điểm này ở (máy tính) trong trên phi cơ trực thăng mặt đã nghiệm chứng qua, gần như chỉ có thể qua ba chiêu, nếu như nhiều hơn nữa cũng chỉ có thể chọn dùng giết địch tám trăm, tự mình tổn hại một ngàn phương thức, lấy mạng đổi mạng để van cầu lấy một chút hi vọng sống."

"Ồ bộ phim trong thế giới, ta có thể nghĩ biện pháp đi tìm tòi, chẳng qua nếu hiện tại bộ phim đã diễn xong, lại chọn dùng biện pháp như thế hiệu suất quá thấp chút, hoàn toàn có thể trước tiên tìm chuyên nghiệp giáo viên mang sơ cấp, cho tới đánh thật. . . Bộ phim trong thế giới cũng sẽ không ít."

Tiền Thương Nhất chậm rãi xoay người.

Điện thoại di động để ở một bên, sau đó mở máy vi tính ra, tiếp lấy hắn bắt đầu tìm kiếm lên.

Thông qua hướng ngang dọc so sánh, hắn rất nhanh sẽ tìm tới một nhà hình tượng cùng danh tiếng rất tốt cửa hàng bơi lội, nhìn một chút địa chỉ, không tính quá xa sau, liền bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Kỳ thực không tính quá xa chỉ là so ra, nhà này cửa hàng bơi lội trên thực tế ở tới gần thành phố lớn.

Vì lẽ đó Tiền Thương Nhất chuyến này dự định thuận tiện ở trong thành phố ở mấy ngày.

Mua xong vé xe sau, Tiền Thương Nhất liền hướng trạm xe lửa xuất phát.

"Hải Thiên bơi tập thể hình hội sở, chính là chỗ này." Tiền Thương Nhất nhìn một chút xung quanh, cũng không có đi vào, mà là hướng về bên cạnh cư trú khu đi đến, hắn dự định trước tiên tìm một cái tốt hơn khách sạn.

Tuy rằng này một cửa hàng bơi lội là ở thành phố lớn, nhưng mà bởi vì giá đất duyên có, này một cửa hàng bơi lội trên thực tế vẫn như cũ là ở hẻo lánh một chút địa phương, thích hợp, lân cận khách sạn giá cả cũng sẽ thấp rất nhiều, vì lẽ đó dùng trên mười ngày nửa tháng tiêu tốn cũng không nhiều, chỉ ít lấy Tiền Thương Nhất hiện tại tiền dư còn có thể chống đỡ một trận.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 298: Mặn lòng đỏ trứng

? Một chút hạt cát từ từ chồng chất cùng nhau, chẳng qua nhưng vô cùng có thứ tự, toàn thể đến thấy được như đang tiến hành 3D in như thế.

Một lát sau, một cái Trung Hoa nông thôn chó, cũng chính là chó đất, xuất hiện ở hố cát trên.

"Gâu gâu!" Hai tiếng chó sủa theo trong điện thoại di động truyền ra.

Do hạt cát tạo thành chó đất ở một vệt sáng vàng trong đã biến thành vật còn sống, nó theo trong hố cát chạy đến, sau đó vây quanh Tiễn Thương Nhất nhân vật không ngừng mà xoay quanh. Xoay chuyển hai vòng sau ngồi xuống, sau đó bắt đầu lắc đuôi.

Đây là một cái màu nâu nhạt chó đất, cũng là thường thấy nhất loại.

Tiến Thương Nhất click một cái con chó này, phát hiện bên cạnh xuất hiện đặt tên lựa chọn. Click sau đó, một cái chữ viết đưa vào khung xuất hiện ở màn hình ngay chính giữa.

"Bởi vì vẫn mình trong lúc đó xâm lược, dẫn đến người liên cái chính quy tên khoa học đều không có, chẳng qua cũng không đáng kể, ngược lại trước đây cũng không có tên khoa học, tuy rằng màu lông là màu vàng, nhưng mà kêu người Đại hoàng nhị hoàng không hẳn quá trùng hợp, liền gọi người mặt lông đỏ trứng tốt rồi." Tiễn Thương Nhất nở nụ cười một tiếng, sau đó đem 'Mặt lông đỏ trứng' ba chữ đưa vào đến chữ viết cột trong.

Click xác định sau đó, chó đất trên đỉnh đầu đầy màu xanh lá 'Mặt lông đỏ trứng' ba chữ.

"Có chút ý nghĩa." Tiễn Thương Nhất hướng về Cửa hàng địa ngục đi đến, mà mặt lông đỏ trứng thì lại vẫn đi theo nhân vật của hắn phía sau.

"Thế nào? Còn hài lòng không?" Tiểu Thái mang theo châm biếm chữ viết xuất hiện ở trên màn ảnh.

"Vật này có ích lợi gì?" Tiễn Thương Nhất hỏi.

"Đương nhiên là làm nó chức vụ cơ bản công tác, đây chính là người Fans đưa quà tặng cho người, nhất định phải thật tốt quý trọng, đúng rồi, ở thế giới này chết rồi, tuy rằng không thể so ở bộ phim trong đó chết đi, nhưng mà đối với diễn viên tôi nói, cũng là rất tổn thất lớn." Đôi mắt Tiểu Thái ngọn lửa màu xanh lá đang không ngừng lấp lánh.

"Nói thế nào?"

"Người sau đó liền biết rồi, không cần thiết hỏi nhiều như vậy, nếu như người rất nhân rồi, có lẽ có thể nhìn có cái gì bộ phim nhỏ, có lẽ có thể thăng cấp năng lực của mình, dù sao, một người diễn viên, phải làm có thể đảm nhiệm được mỗi cái loại bộ phim, cạc cạc cạc dát!" Màn hình điện thoại di động trong, Tiểu Thái trên dưới hàm không ngừng va chạm.

"Làm phiền bạn tâm." Tuy rằng khó chịu trong lòng, nhưng mà Tiễn Thương Nhất cũng không có bác bỏ lời nói Tiểu Thái.

Đạo cụ cùng vận may tuy rằng cũng là thực lực một phần, nhưng mà trên bản chất, có thể sống sót hay không y nguyên là xem thực lực của tự thân, mà thực lực không hề là đã hình thành thì không thay đổi.

Mở ra bộ phim nhỏ lựa chọn mặt biên, lật nha lật nhút bộ phim tên sắp xếp cùng nhau.

Tiến Thương Nhất đầu tiên chọn một cái tên là (không chân chim) bộ phim.

Một tấm áp phích xuất hiện ở trên màn hình điện thoại, áp phích bối cảnh là một cái chiều tà, mà ở chiều tà trung tâm, có một con chim bản vẽ phác thảo, đáng lưu ý chính là, này cái chim cùng bộ phim tên như thế, cũng không có chân.

Ở áp phích phía dưới, nhưng là bộ phim này giới thiệu tóm tắt.

[truyền thuyết, trên thế giới có một loại chim, nó đang ở phương đông, ở chỗ mặt trời mọc, nó không có hai chân, bay một mồi, liền ở trong gió nghỉ ngơi. Một đời một kiếp, cái có một lần rơi xuống đất, chính là chết đi. Ta dường như một cái không chân chim, ở trong gió vừa đi vừa nghỉ, tại bầu trời qua xong một đời.]

Phía dưới phải có một cái báo danh lựa chọn, chẳng qua lúc này lại là màu xám.

Tiến Thương Nhất phát hiện lựa chọn phía sau có một cái nho nhỏ mũi tên, click một cái sau, hắn nhìn thấy bộ phim này yêu cầu cùng dành cho tiền phim.

[bộ phim tên gọi: Không chân chim]

[tiền phim: 400]

[giá trị danh dự yêu cầu: 280]

"Chuyện này. . . Chẳng trách là màu xám, nguyên lai tên ta danh giá trị không đủ, chẳng qua mảnh này thù xác thực có chút dọa người." Tiễn Thương Nhất lắc đầu một cái, "Xem phim tên cùng giới thiệu tóm tắt, phải làm là một cái bị thương câu chuyện, cũng không biết nội dung là cái gì. . ."

Tiếp tục tìm kiếm, Tiễn Thương Nhất lại tìm tới một bộ có chút ý nghĩa bộ phim, tên là (toàn bộ thế giới chỉ còn ta một người đàn ông).

Áp phích bối cảnh là màu trắng, ở phía trước nhất có một cái người tí hon màu xanh dương, mà ở đây người tí hon màu xanh dương phía sau thì lại đứng vô số màu hồng phấn tiểu nhân.

[bộ phim tên gọi: Toàn bộ thế giới chỉ còn ta một người đàn ông]

[tiền phim: 50]

[giá trị danh dự yêu cầu: 20]

[giới tính yêu cầu: Phái nam]

"Không có giới thiệu tóm tắt, hẳn là đối mặt tay mới bộ phim nhỏ đi, độ nguy hiểm cũng không lớn, tuy rằng không rõ ràng cốt truyện, nhưng mà nội dung hẳn là ngôn tình phương diện? Không rõ lắm, căn cứ nguy hiểm cùng báo đáp phần trăm đến xem, này bộ phim tuy rằng tương đối nhẹ nhàng, nhưng mà giá trị danh dự trừ đến cần phải hơi nhiều, nói không chắc sẽ ảnh hưởng sau này danh dự tăng trưởng." Tiễn Thương Nhất đơn giản phân tích lại.

Phía dưới báo toàn sinh mệnh lựa chọn vẫn như cũ là màu xám, chẳng qua cùng (không chân chim) không giống, ở báo danh phía sau có một cái dấu móc, bên trong viết 'Số người đã đủ' bốn chữ.

Tiến Thương Nhất nhún nhún vai, ngược lại hẳn cũng không có ý định tham gia biểu diễn loại này bộ phim.

Theo không ngừng mà tìm kiếm, càng ngày càng nhiều bộ phim xuất hiện ở trong mắt Tiễn Thương Nhất, bao quát mỗi cái loại bộ phim, thậm chí còn có một chút tương tự với chương trình tạp kỹ bộ phim.

Ở đây chút trong bộ phim, Tiễn Thương Nhất nhìn thấy một bộ khá thú vị bộ phim, tên là (dùng yêu phát điện), một cái vô cùng làm người khác chú ý tên.

[bộ phim tên gọi: Dùng yêu phát điện]

[tiền phim: 100]

[giá trị danh dự yêu cầu: 150]

Áp phích bối cảnh là màu trắng, ở giữa có một cái vòng tròn cái, một cô gái đứng ở trên sân khấu, phía dưới có vô số người nhìn nàng, một cái cái phễu hình dạng đồ vật đeo ở cô gái này trên đầu, cái phễu phía sau là một cái ống, cái ống trên vẽ màu vàng tương tự với năng lượng đồ vật.

Tiến Thương Nhất nhìn một chút giới thiệu tóm tắt, nhất thời có chút không nói gì.

[chỉ cần mỗi người đều dâng ra một chút yêu, thế giới đem sẽ biến thành tốt đẹp nhân gian!]

"Luôn cảm giác, không hề là ta tưởng tượng tình huống." Tiễn Thương Nhất nuốt ngụm nước bọt.

Hắn click báo danh lựa chọn, nhất thời bắn ra một cái lựa chọn khung, có hay không xác định, "Xem ra là bởi vì phải thỉnh cầu giá trị danh dự quá cao, mà tiền phim nhưng như nhau nguyên nhân, vì lẽ đó tuyển chọn diễn viên không phải rất nhiều." Hắn click xác định nút bấm.

Tiếp đó, bộ phim này áp phích bắt đầu phóng to, chiếm cứ nửa cái màn hình điện thoại di động.

Mà một bên khác, nhưng là bộ phim này tin tức, càng quan trọng chính là nhân số một cột, biểu hiện nội dung chính là 2/4, biểu thị không đủ ý.

Một tin tức khung bắn ra ngoài.

"Bởi vì đặc biệt nguyên nhân, bản phim ảnh có thể mời bạn thân cùng tham gia biểu diễn, chỉ cần thỏa mãn yêu cầu liền có thể." Tiễn Thương Nhất đem này một tin tức khung trên chữ nói ra.

Ở tin tức khung bên cạnh, có một cái mời bạn thân lựa chọn.

"Lại thật sự có thể. . . Tô đội?" Tiễn Thương Nhất nhíu mày.

Hắn click mời bạn thân, trong đó Ứng Nhân Ngộ Đồng hai người ảnh chân dung phía sau biểu hiện chính là 'Tạm thời không cách nào mời, mà Tiểu Toàn Phong ảnh chân dung phía sau biểu hiện 'Không vừa lòng yêu cầu' vài chữ, chỉ có Thiên Giang Nguyệt phía sau biểu hiện nội dung là 'Có thể mời, còn đặc biệt dùng màu xanh lá kiểu chữ nhấn mạnh đi ra.

Tiến Thương Nhất do dự một chút, cuối cùng vẫn là chọn mời.

Tin tức khung trên thêm ra đến một hàng chữ.

[đã mời diễn viên Thiên Giang Nguyệt , chờ lưu lại trả lời.]

Lúc này, Tiễn Thương Nhất phát hiện mình bạn thân cột có tin tức truyền đến, hần mở ra phát hiện là Thiên Giang Nguyệt.

"Tình huống thế nào?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Ây. . . Ta cũng không rõ lắm, có thể là bộ phim này khá gấp, vì lẽ đó cung cấp như thế một cái lựa chọn, có thể mời bạn thân cùng tham gia biểu diễn." Tiễn Thương Nhất lập tức trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 299: Dừng yêu phát điện

"Vì lẽ đó, người liền lấy ra như thế một bộ phim, dừng yêu phát điện?" Tuy rằng cách màn hình, nhưng mà Tiễn Thương Nhất vẫn như cũ có thể cảm nhận được giọng điệu Thiên Giang Nguyệt trong tức giận.

"Không muốn cái nhìn chằm chằm bộ phim tên xem, đầu tiên, tương đối tại còn lại bộ phim tới nói, yêu cầu của nó không thấp, khen thưởng tiền phim số lượng nhưng rất bình thường, theo mạo hiểm cùng lợi nhuận góc độ đến phân tích, có thể đến ra bộ phim này độ khó không hề cao kết luận. Bộ phim nhỏ chỉnh hợp sau đó, chúng ta cũng không có tham gia biểu diễn qua, có lẽ cùng với trước cũng không không giống, chẳng qua tuyển chọn một bộ độ khó không cao bộ phim nhỏ đến tham gia biểu diễn, đối với mọi người tới nói, đều là một cái không sai mới đầu."

Tiến Thương Nhất lập tức đem phân tích của mình phát lên qua.

"Nói cùng thật sự như thế." Thiên Giang Nguyệt trả lời.

"Nhanh lên một chút, không còn thời gian." Tiễn Thương Nhất không có tiếp tục tranh luận.

Rất nhanh, trên màn ảnh xuất hiện mỗi thành công chữ.

Phát hiện đang xác định tham gia biểu diễn bộ phim này nhân số đã có ba người, chỉ kém một người liền có thể bắt đầu diễn.

Hai phút sau, người cuối cùng kia cũng tập hợp, làm nhân số đầy sau đó, trên màn ảnh xuất hiện đếm ngược chữ, đối với tham gia biểu diễn diễn viên tới nói có một phút thời gian chuẩn bị.

Ở đây một phút thời gian chuẩn bị bên trong, bốn tên tham gia biểu diễn diễn viên đều chịu kéo vào một cái đơn độc chat room.

Mỗi tên diễn viên danh hiệu đều xuất hiện ở chat room trong đó.

Ngoại trừ Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt ở ngoài, còn lại hai người danh hiệu phân biệt là Lương Phong cùng Tiểu Minh.

"Các người khỏe, ta tên Tiểu Minh." Tiểu Minh đầu tiên phát lên cái tin tức, "Không nghĩ tới thật sự có người giống như ta lựa chọn tham gia biểu diễn bộ phim này, dừng yêu phát điện, thực sự là. . . Nghe rõ liền cảm giác thấy hơi chọc cười. . ."

"Được rồi đều chịu chọn xong, không có cách nào." Lương Phong cũng theo phát lên cái tin tức.

"Ta bị người kéo tới được." Thiên Giang Nguyệt cũng là không lưu tình chút nào.

"Mọi người nghe ta nói, tuy rằng bộ phim này độ khó có thể không cao, bất quá chúng ta vẫn như cũ không thể xem thường, ngao mạng sẽ chỉ làm chúng ta cách tử vong càng gần hơn một bước!" Tiễn Thương Nhất vội vã đòi chủ đề.

"Ừm, Thương Nhất nói rất đúng, chúng ta không thể xem thường, tuy nói lời này có chút trống rỗng D, chẳng qua xác thực là đạo lý này." Tiểu Minh tiếp một câu.

Tới đây, đếm ngược cũng kết thúc.

Ở màn lòng đỏ trứng tiếng kêu trong, vòng xoáy màu đỏ ngòm chậm rãi từ trong màn ảnh hiện lên, đem Tiễn Thương Nhất hút vào trong đó.

. . .

Leng keng leng keng âm thanh đem Tiễn Thương Nhất thức tỉnh.

Hắn mở mắt ra, phát hiện mình chính xác ngủ ở trên một chiếc giường đơn, bình thường màu trắng chần bông chính xác tùy ý xuống ở một bên.

Đây là một nhà vô cùng dơ bẩn rối loạn bốn người ký túc xá, chỉ cần nghiêng đầu đi liền có thể nhìn thấy phía dưới trên bàn xếp đầy rượu cùng que bằng trúc, mà trên đất, khắp nơi rải rác hạt dưa vỏ cùng J xương.

"fg-683 ký túc xá thành viên xin mau sớm đến dưới lầu tập hợp, còn có mười phút liền muốn xuất phát." Ký túc xá loa không ngừng lặp lại một câu nói.

Tiến Thương Nhất nghiêng đầu đi liếc mắt nhìn cổng, phát hiện mình vị trí gian phòng chính là fg-683 ký túc xá.

Bốn người từ trên giường đi xuống, cẩn thận tránh né trên đất hạt dưa vỏ cùng J xương.

"Ba nam một nữ, lên đường đi." Lương Phong nhìn lướt qua còn lại ba người, nói xong câu đó sau liền dự định hướng về cửa túc xá đi đến.

"Người chính là Thương Nhất à?" Tiểu Minh điềm chân đi tới trước mặt Tiến Thương Nhất.

Tiến Thương Nhất phát hiện người trước mắt này lớn lên đến có chút giống một chút Internet chủ phát, đương nhiên, là mở ra đẹp mặt camera sau đó đáng đáp, "Người là. . . Tiểu Minh?" Hắn hỏi một câu.

"Ừ ừ, ta liền là Tiểu Minh." Tiểu Minh gật đầu nói, "Người cùng ta tưởng tượng có chút không giống, ở sự tưởng tượng của ta trong, người tuổi tác cần phải càng lớn một chút, khuôn mặt phải làm càng thô lỗ một chút."

Lúc này, Lương Phong cảm giác có chỗ nào không đúng.

"Tiểu Minh, người hầu kết như thế rõ ràng liền không muốn đựng người phụ nữ, có thời gian ở đây lời nói nhảm, không bằng sớm một chút đi tập hợp." Âm thanh Thiên Giang Nguyệt ở trong phòng vang lên.

Lúc này Lương Phong đột nhiên phản ứng lại, đôi mắt hắn nhìn chằm chằm Tiểu Minh cổ họng nơi.

Đúng, đồng nhất cái ký túc xá làm sao có khả năng là ba nam một nữ, nghĩ như thế nào đều không bình thường, hóa ra là như vậy. . . Bây giờ Tiểu Minh, lại là. . .

"Chán ghét." Tiểu Minh dùng ánh mắt chán ghét nhìn Thiên Giang Nguyệt một chút.

"Tốt rồi, chúng ta đi tập hợp đi. Trong phòng đều là một chút đồ dùng hàng ngày cùng rác rưởi, sẽ không có thứ gì trọng yếu, ta theo trong túi tiền của mình nhảy ra cái này." Tiến Thương Nhất theo trong túi quần móc ra một cái tấm thẻ màu trắng, trên thẻ mặt có hẳn ảnh chân dung của mình, "Theo trên thẻ viết nội dung đến xem, ta tên Lý Phi, ta nghĩ đây là một cái thân phận thẻ."

Còn lại ba người cũng theo trong túi tiền của mình móc ra thân phận của mình thẻ.

"Trương Khiên." Thiên Giang Nguyệt đem thẻ thả lại túi áo, nói một câu.

"Mã Thu." Tiểu Minh đem thẻ nắm ở trong tay.

"Cổ Nguyệt." Khóe miệng Lương Phong mang theo ý cười, tựa hồ đối với chính mình ở trong bộ phim tên cảm thấy rất hứng thú.

Bốn người đi ra ký túc xá, đi tới tập hợp địa phương, trên quảng trường lưu lại màu xanh lá khách cửa xe.

Một người tuổi tác lớn khoảng chừng bốn mươi tuổi phụ nữ nhìn thấy bốn người sau, vội vã chạy tới, "Mấy người các người làm sao như thế chậm? Không đi nữa chúng ta liền muốn đi rồi, nếu như không đuổi tới, các người có lẽ có phiền toái lớn, vốn là một thân nợ nần sẽ không còn xong, hiện tại vẫn như thế mất tập trung, mau lên xe!"

Bốn người không có nhiều lời, đi lên xe khách, lúc này, xe khách trong đó đã ngồi đầy người.

"Đừng đi loạn, các người chỗ ngồi ở đây." Thân là tập hợp người phụ trách phụ nữ chỉ chỉ một góc vị trí.

Vừa vặn ngồi xong, xe khách động cơ liền khởi động.

Nói đơn giản một cái xe khách kết cấu, tương đối tại như nhau xe khách tới nói, chiếc xe khách này phải càng rộng, đương nhiên, đón khách năng lực cũng phải cao hơn rất nhiều, mà rộng như vậy xe khách, liền có thể cung cấp một cái bốn liền chỗ ngồi, hiện tại bốn người đang ngồi ở phía sau cùng một cái bốn liền ngồi trên.

Ở bốn người phía trước, là một cái một chút màn hình, ô tô khởi động đồng thời, này một màn hình cũng sáng lên lên.

"Hoan nghênh các vị xem (yêu, thể kỷ mới nguồn năng lượng) chương trình, ở lần này chương trình trong, ta, Hồng Diên đem dẫn mọi người đi phòng vấn những minh tinh kia phát điện viên, từ khi (yêu cùng nguồn năng lượng đôi dây xích kiểu phản ứng) này một luận văn phát biểu lên, toàn bộ thế giới

liền hiện ra lượng lớn ngôi sao phát điện viên, cùng người còn lại so với, bọn họ yêu lại như là sôi trào mãnh liệt biến cả."

Một người giữ lại mái tóc dài màu đen nữ giới đối diện ống kính chậm rãi mà nói. Ở cô gái này phía sau, là một trùng trùng tâm kiến trúc, những kiến trúc này vật đỉnh chóp có một cái dây anten duỗi ra, sau đó tiếp nhập bên cạnh loại cỡ lớn nhà máy điện trong đó.

"Ta sau đó phải phỏng vấn một người ngôi sao phát điện viên có thể liên tục một tuần xuất hiện 50 ngàn Kw lượng điện, có thể mọi người không hiểu lắm số này dựa theo đại diện cái gì, ta ở đây có thể vì mọi người thuyết minh một cái, dùng nhất thông tục dễ hiểu tới nói, người này ngôi sao phát điện viên có thể độc thân cung cấp một cái thị trấn lượng điện."

Nữ giới dừng lại một chút, tiếp lấy lặp lại một câu, "Mà hấn, chỉ có là mấy triệu ngôi sao phát điện viên trong đó rất bình thường một cái. Tốt rồi, nhân nhả không nhiều lời nói, chúng ta lập tức đi phỏng vấn hấn đi."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 300: Giả âm thanh

"Cái quý gì, lại là thật sự dùng yêu phát điện, ta cho rằng chỉ là một loại phép ẩn dụ hoặc là một loại ám chỉ. " Lương Phong nhìn một chút bên cạnh hai người, phân biệt là Thương Nhất cùng Tiểu Minh, cho tới Thiên Giang Nguyệt, thì lại ngồi ở cùng Tiểu Minh tương đối một bên khác.

"Quá bình thường, cùng chúng ta tham gia biểu diễn chính thức bộ phim so với, bộ phim nhỏ cốt truyện thông thường vô cùng ngắn ngủi, coi như có một cái lớn lao bối cảnh, cũng thường thường cái diễn mẩu chốt nhất một phần, đang không có bất kỳ làm nền tình huống, loại này cốt truyện sắp xếp tạo thành khung bố hiệu quả tương đối nhiều nhất tại một cái đặc biệt kinh hãi hộp." Những câu nói này không phải Tiểu Thương Nhất hoặc là Thiên Giang Nguyệt nói.

Mà là theo trong miệng Tiểu Minh nói ra.

Lúc này âm thanh Tiểu Minh khá thấp chìm, thậm chí so sánh còn lại ba người âm thanh càng thêm trầm thấp, này cùng vừa nãy hấn cái kia tình tế âm thanh so ra, hoàn toàn là hai gương mặt không giống cổ họng.

"Chuyện này. . ." Lương Phong nuốt ngụm nước miếng, hấn vô cùng tán thành Tiểu Minh nói.

Nhưng là Tiểu Minh đột nhiên thay đổi lại làm cho hấn cảm giác vô cùng không dễ chịu, nhưng mà nhất định phải hấn nói ra nơi nào không dễ chịu, hấn trong lúc nhất thời lại không nói ra được.

Sớm biết không tham gia biểu diễn bộ phim này, nguyên bản là ôm thử một lần tâm tình tới tham gia, bây giờ nhìn lại vẫn là quá bất cần, sẽ chọn tham gia biểu diễn bộ phim này diễn viên có lẽ không nấy cái người bình thường. . . Không biết một bên khác hai vị. . .

Lương Phong nghĩ thầm.

"Há, ngươi còn có thể nói chuyện như vậy?" Thiên Giang Nguyệt châm biếm một câu.

"Làm sao, có ý kiến?" Tiểu Minh lườm Thiên Giang Nguyệt một chút.

Ngồi ở giữa hai người Thương Nhất cùng Lương Phong lập tức liền nghe thấy được một luồng mùi thuốc súng.

"Cũng không phải, liền là cảm giác. . ." Nói tới chỗ này, âm thanh Thiên Giang Nguyệt đột nhiên bắt đầu trở nên dài nhon, dường như mở ra biến hóa âm thanh dụng cụ như thế, "Như ngươi vậy. . ." Ba chữ này, cái thứ nhất còn có thể cảm nhận được một chút âm trầm, đến chữ thứ hai thời điểm, liền trở nên hơi chói tai, hơn nữa bóng người có chút sóng, nhưng mà đến thứ ba, thuần túy giọng nữ theo trong miệng Thiên Giang Nguyệt phát ra, "hành vi khiến người ta rất không thoải mái, ta nghĩ, một người dù thế nào làm chuyện gì, đều cần phải suy xét người khác cảm nhận."

Thời khắc này, không chỉ là Lương Phong, liền Tiểu Thương Nhất cũng kinh ngạc.

Hấn quay đầu nhìn Thiên Giang Nguyệt, cẩn thận nhớ lại một cái chính mình vừa nãy nghe được nội dung.

"Ngươi còn có thể giả âm thanh?" Tiểu Thương Nhất hỏi một câu.

"Đừng cả nghĩ quá rồi, ta cùng bên kia gái giả có thể không giống nhau, ta là ở lúc đọc sách gặp phải một cái gái giả bạn cùng phòng, cả ngày dùng giả

âm thanh ở trên internet tán gẫu, vốn là ta không muốn lý lẽ, kết quả hẳn ở trên thực tế cũng nói chuyện như vậy, hơn nữa còn một bộ dương dương tự đắc đáng về, ngay sau đó ta bỏ ra ba ngày học được." Thiên Giang Nguyệt đang nói những câu nói này thời điểm vẫn như cũ dùng giọng nữ.

"Ồ ồ ồ, tốt ghê gớm nha." Tiểu Minh nhún vai một cái.

"Học được sau đó đây, ta sử dụng hẳn dẫn cho tự hào giả âm thanh mắng hẳn một trận, sau đó ta cảm giác này vừa nhìn tựa như vô dụng skill có thể sẽ có chút đặc biệt tác dụng, ngay sau đó ta liền cẩn thận nghiên cứu một tháng, phát hiện. . ." Âm thanh Thiên Giang Nguyệt bắt đầu to thêm, "Một chút nho nhỏ kỹ xảo, đương nhiên, cũng không có phát hiện ở đây sao thông thạo. . ." Tới đây, âm thanh Thiên Giang Nguyệt trở nên cùng âm thanh Tiễn Thương Nhất vô cùng giống nhau, nếu như không phải cẩn thận nghe, rất khó nghe ra giữa hai người khác biệt.

"Ừm, liền là như vậy." Thiên Giang Nguyệt cười cợt.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất xuất hiện mình đang cười cảm giác.

"Vậy thì, đến cái văn nghệ giúp vui chương trình đi." Thiên Giang Nguyệt vỗ tay một cái, tiếp lấy quay đầu nhìn Tiểu Minh.

"Tiểu Minh, kỳ thực ta lần thứ nhất nhìn thấy ngươi thời điểm, trong lòng liền xuất hiện. . ." Thiên Giang Nguyệt mới nói được một nửa liền chịu tay Tiễn Thương Nhất che miệng lại.

"Đủ rồi, đã bắt đầu phòng vấn." Tiễn Thương Nhất một cái tay khác chỉ về đằng trước màn hình nói.

Quả nhiên a, không một người bình thường. . . Chỉ sợ ta phải chết ở chỗ này. . .

Lòng Lương Phong đang chảy máu.

Lúc này, màn hình trong, tự xưng Hồng Diên người phụ nữ đã đi tới một người thanh niên tóc vàng trước mặt, tên này thanh niên xem ra vô cùng gầy yếu, chẳng qua ăn mặc nhưng vô cùng thời thượng.

"Long Chiến Đường tiên sinh chào ngươi, ta là Hồng Diên, ta đây lần đến đây, là muốn mời ngươi nói chuyện dùng yêu phát điện cảm tưởng, cũng muốn cho mọi người biết dùng yêu phát điện là một cái cơ nào đem lại hạnh phúc xã hội đem lại hạnh phúc loài người sự việc, hi vọng một phần ngoan cố phần tử không muốn một mặt hưởng thụ người khác yêu mang đến đúng lúc nơi cùng tiến bộ, mặt khác hay bởi vì ích kỷ mà đem yêu khóa ở trong lòng, không muốn công hiến đi ra." Hồng Diên đem micro đưa tới trước mặt Long Chiến Đường.

Người này thanh niên tóc vàng tiếp nhận micro, hắng giọng một cái, "Kỳ thực đây, dùng yêu phát điện là một cái vô cùng chuyện đơn giản, thật sự vô cùng đơn giản, chỉ cần ngươi đem trong lòng yêu bày tỏ ra đến là có thể, yêu thay đổi thật nhanh đổi mấy sẽ tự động cảm nhận được ngươi yêu, sau đó chuyển đổi vì điện năng."

"Cái này bày tỏ, không phải dùng kêu, dùng sức mạnh, mà là dùng ngươi suy nghĩ, đầu óc của ngươi, để cho mình yêu ở trong đầu áp ủ, nhượng nó gây nên tâm tình của ngươi sống, tiếp lấy ngươi sẽ cảm nhận được toàn bộ thế giới ở cùng với ngươi, có vô số giống như ngươi trong lòng tràn ngập yêu người, vào lúc này, ngươi cũng đã ở phát điện."

Lúc này, Hồng Diên mở miệng.

"Tốt rồi, Long Chiến Đường tiên sinh, ta nghĩ phía trước màn ảnh khán giả đã biết là ngươi cảm tưởng, hiện tại ta có thể hỏi ngươi một chút tin tức cá nhân sao? Xin hỏi ngươi là làm công việc gì đâu?"

"Ta ở động bảo vệ tổ chức công tác, tuy rằng chức vị không cao, nhưng mà ta ở bên trong tìm tới rất nhiều cùng chung chí hướng bạn bè, ta rất vui mừng chính mình có công việc này." Long Chiến Đường nói xong, nở nụ cười.

"Được rồi, Long Chiến Đường tiên sinh, ta có thể hay không hỏi một câu ngươi công tác cụ thể là làm cái gì đấy? Thu dưỡng lang thang động vật nhỏ sao?" Hồng Diên tiếp tục hỏi thăm.

"Làm sao có khả năng vèn vèn là như vậy, ngươi cũng quá coi thường chúng ta, ngay ở một tuần trước, chúng ta mới tiến vào phòng nghiên cứu đem bên trong đang bị nghiên cứu động vật theo trong nhà giam mặt thả ra, vì thế, chúng ta có ba tên thành viên bị thương, chẳng qua ngày hôm qua chúng ta đã hướng về tòa án khởi tố phòng nghiên cứu, ở đây, ta hi vọng phòng nghiên cứu có thể bồi thường chúng ta tổn thất." Ánh mắt Long Chiến Đường đột nhiên trở nên ác liệt vô cùng.

"Híc, cái kia. . ." Hồng Diên có chút lúng túng, "Tốt rồi, Long Chiến Đường tiên sinh, chúng ta tạm thời phỏng vấn tới đây, cuối cùng, nhượng chúng ta cùng nhau hô lên chúng ta khẩu hiệu!"

Lúc này, Long Chiến Đường đem micro giơ lên chính mình bên mép.

Tiếp theo, Hồng Diên cùng Long Chiến Đường cùng hô.

"Chỉ cần mỗi người đều dâng ra một chút yêu, thế giới đem sẽ biến thành tốt đẹp tràn gian!"

Tới đây, trong màn ảnh nội dung liền kết thúc.

"Ta cảm giác thấy hơi kỳ quái." Tiền Thương Nhất cau mày nói.

"Ừm, là rất kỳ quái, tên này Long Chiến Đường tiên sinh xem ra không giống như là có đủ lớn yêu người." Lương Phong gật gù, đồng ý Tiền Thương Nhất lời giải thích.

"Hắn công tác động bảo vệ tổ chức hẳn là cực đoan động bảo vệ tổ chức, người bên trong này chính như hắn từng nói, đều là cùng chung chí hướng người, chỉ là, bọn họ 'Chí nguyện cùng đạo' đối với người bình thường tới nói, nhưng vô cùng khó có thể lý giải được." Âm thanh Thiên Giang Nguyệt trở lại trạng thái bình thường.

"Nói không chắc chính là bởi vì có đủ loại bệnh này hình thái yêu, mới sẽ xuất hiện lớn như vậy điện lực?" Tiểu Minh nhíu mày.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 301: Quan sát

Nhưng vào lúc này, xe khách ngừng lại. [chương mới nhất xem]

Bốn người quay đầu nhìn về phía ngoài cửa xe, vừa nãy màn hình trên từng xuất hiện hình bán cầu kiến trúc nằm ở ở cách đó không xa, một cái dây anten theo đỉnh dọc theo người ra ngoài, tiếp nhập xa xa lưới điện trong đó.

"Tốt rồi tốt rồi, xuống xe, nhanh lên một chút, đừng lãng phí thời gian!" Tập hợp người phụ trách âm thanh không ngừng lặp lại.

Người trên xe khách tất cả đứng lên, phần lớn vẻ mặt nản lòng, giống như đối với đem chuyện sắp xảy ra vô cùng bị quan.

Sau khi xuống xe, tất cả mọi người đều xếp hàng dừng lại, chia làm hai hàng.

Bốn người đều ở bên trái một hàng, mà ở cuối cùng nhất vị trí.

Lúc này, tập hợp người phụ trách bắt đầu lớn tiếng kêu, "Yên tĩnh, yên tĩnh!" Âm thanh này rất có có lực xuyên thấu, mỗi một chữ đều có thể nghe được vô cùng rõ ràng, "Tiếp đó, chúng ta liền muốn đi vào năng lượng yêu trạm phát điện, mọi người nhất định phải tuân thủ quy tắc, xếp hàng dừng lại, không cần loạn hướng rồi loạn đâm vào."

"Nếu như không nghe theo chỉ huy, đến thời điểm xảy ra cái gì bất ngờ, các người không chỉ phải chính mình gánh chịu toàn bộ trách nhiệm, thậm chí càng bồi thường tổn thất. Còn lại ta sau đó lại cùng các người nói, hiện tại ta đem đây số bài phát xuống đi, mỗi người đều cầm, đến thời điểm có ích."

Tập hợp người phụ trách giờ nâng trong tay mình đây số bài.

Màu đỏ hình tròn đây số bài đám chồng lên nhau, dưới ánh mặt trời có vẻ vô cùng làm người chăm chú.

Tiền Thương Nhất phút đến đây số bài là số 59.

Còn lại ba người đều ở trước mặt hắn, Tiểu Minh, Lương Phong cùng Thiên Giang Nguyệt phân biệt là 56, 57, số 58.

"Tốt rồi, chuẩn bị xuất phát!" Tập hợp người phụ trách vẫy vẫy tay.

Đoàn người liền hướng năng lượng yêu nhà máy điện đi đến.

Lối vào có bốn tên súng ống đầy đủ bảo vệ trị an, những người an ninh này thân thể cường tráng, mỗi một cái đều là cao lớn vạm vỡ tên to cao, bọn họ đáng vẻ lạnh lợi, động tác nhanh nhẹn, vừa nhìn liền là được qua chuyên nghiệp huấn luyện nhân viên.

Tiền Thương Nhất suy nghĩ một chút, lấy chính mình thực lực bây giờ, đầu tiên đến gần những người an ninh này liền là một cái vấn đề lớn, trừ khi sử dụng skill, một khi sử dụng skill, như vậy sau khi đến gần chống lại lại thành một vấn đề khác.

Rất nhanh, hắn bỏ đi chính mình ý nghĩ.

"Ta có linh cảm không tốt." Lương Phong ngẩng đầu nhìn trộm bầu trời màu xanh dương.

"Này không quá bình thường sao?" Thiên Giang Nguyệt ngược hỏi một câu.

"Đợi lát nữa dùng yêu phát điện nếu như là từng cái từng cái trên, dự theo thứ tự tới nói, ta là cái thứ nhất lên, vận may thật chênh lệch!" Tiểu Minh nhỏ nước bọt một câu, "Thật ước ao Thương Nhất đây, số may như vậy." Hắn quay đầu lại liếc mắt nhìn Tiễn Thương Nhất.

"Nếu như người nhất định phải đổi, thay đổi cũng không sao, phía trước còn có 5 5 người, đã đầy đủ." Tiễn Thương Nhất đem trong tay mình dây số bài đưa tới.

"Không cần, ta liền tùy tiện nói một chút." Tiểu Minh không nghĩ tới Tiễn Thương Nhất thoải mái như vậy.

Lúc này, bên phải một hàng người thứ nhất đã đi tới lối vào.

Rất nhanh, bốn người liền tiến vào năng lượng yêu nhà máy điện, tiến vào bên trong. Tiễn Thương Nhất phát hiện năng lượng yêu nhà máy điện cùng mình trong ấn tượng nhà máy điện có khác nhau rất lớn.

Năng lượng yêu nhà máy điện bên trong không giống bình thường nhà xưởng chồng chất đủ loại máy móc, trái lại như đặt công nghệ cao trang bị kiến trúc, vô cùng hiện đại, hơn nữa hành lang cùng hành lang đều cực kỳ sạch sẽ sạch sẽ.

Dọc theo cong hành lang đi tới, bốn người đi tới một nhà tên là kiểm tra phòng gian phòng.

Tiến vào bên trong người cần đem trên mình kim loại sản phẩm đặt ở một bàn khay trong đó mới có thể tiếp tục tiến lên, ngoại trừ mang theo bên người ID card ở ngoài.

Xuyên qua một cái hành lang thật dài sau đó, đoàn người rốt cục đi tới phát điện trung tâm.

Phát điện trung tâm kết cấu toàn thể hiện ra hình bán cầu, ở ngay chính giữa, có một cái vòng tròn cái, cùng tranh tuyên truyền trong sân khấu giống như đúc, mà ở chính giữa sân khấu phía trên, lại có một cái cái phễu hình dạng vật thể, vật này vừa vặn có thể trùm ở người trên đầu. Ở sân khấu xung quanh có một cái trong suốt vòng bảo hộ, dường như xây ra bất trắc.

Ở sân khấu bên có một cái màu trắng bàn dài, bàn dài trước ngồi một nữ hai nam ba người, ngồi ở trung tâm nữ giới toả ra một loại phái nữ mạnh mẽ hơi thờ.

Ở ba người này phía sau, là một chút hình thù kỳ quái đèn.

Tương đối gần phía dưới chính là màu trắng hình vuông đèn, những này đèn xếp thành một hàng có tới hai mươi, mà ở đây hai mươi hình vuông đèn phía trên, còn có bảy cái hình tròn bóng đèn, màu sắc khác nhau, phân biệt là đỏ cam vàng xanh lá xanh dương tím.

"Tốt rồi, ta trước tiên hướng về các người giới thiệu một chút, phát điện viên đánh giá người, cũng chính là ngồi ở màu trắng bàn dài phía sau ba người, bọn họ sẽ đối với các người phát điện năng lực tiến hành đánh giá, quan hệ này đến các người sau này cuộc đời, vì lẽ đó tuyệt đối không nên xúc phạm bọn họ." Tập hợp người phụ trách bắt đầu giảng giải.

"Phía sau bọn họ đèn, liền là phát điện năng lực một loại số lượng hóa biểu hiện. Bây giờ hai mươi ngọn đèn vuông trắng, mỗi nhiều sáng lên một ngọn, liền đại diện phát điện của các người số lượng càng mạnh, như nhau người bình thường phát điện số lượng sẽ không vượt qua hai mươi ngọn đèn trắng, nếu như vượt qua, phía trên này màu sắc rực rỡ đèn sẽ sáng lên đến, những này màu sắc rực rỡ bóng đèn trong lúc đó khác biệt nhưng là số lượng cấp khác biệt, nếu như cuối cùng có thể làm cho tím đèn sáng lên đến, như vậy chúc mừng người, người đem được tổng thống mời đến!"

[nhiệm vụ yêu cầu: Thông qua yêu điện chuyển đổi máy thấp sáng chỉ ít 15 ngọn đèn trắng. Bộ phim kết thúc thời điểm sẽ thông qua các vị diễn viên vượt mức phát điện số lượng dành cho ngoài định mức tiền phim.]

Lúc này, bốn người trong đầu vang lên tiếng nhắc nhở của hệ thống.

"Hiện tại, nắm giữ số một bài người mời đến nhập yêu điện chuyển đổi máy." Phát điện viên đánh giá người trong đó một người nam giới mở miệng.

"Người, vào đi thôi, cửa vào ở bên kia." Tập hợp người phụ trách chỉ chỉ.

Nắm giữ số một bài người là một người tuổi chừng mười sáu thiếu nữ, giữ lại tóc thắt bím đuôi ngựa, khuôn mặt vô cùng đáng yêu, chỉ là hiện tại này đáng yêu trên khuôn mặt nhưng tất cả đều là vẻ lo lắng.

Đi tới vòng bảo hộ mặt bên, một cái cửa tự động mở ra, thiếu nữ đi vào.

"Mời đứng ở trung tâm" Yêu điện chuyển đổi máy bên trong, âm thanh máy móc vang lên.

Thiếu nữ ngoan ngoãn đứng ở chính giữa sân khấu, lúc này, phía trên cái phễu bắt đầu hòa hợp nguyên tử thể của mình, đem lớn một bên che ở thiếu nữ trên đầu.

Lúc này, tên thiếu nữ này viên mắt trong đó lại có nước mắt ở đảo quanh.

"Lập tức liền phải bắt đầu rồi." Lương Phong nói một câu.

Bốn người nhìn chăm chăm chính giữa sân khấu thiếu nữ.

"Yêu điện chuyển đổi máy lấy khởi động, mời phát điện người bắt đầu phát điện." Âm thanh máy móc lại vang lên.

Lúc này, R nhìn có thể thấy được màu xanh dương dòng điện đang bảo vệ che phủ trên chảy xuôi, tựa hồ đang bảo vệ phát điện người.

Thiếu nữ nghe được âm thanh máy móc sau, hai tay chấp tay trước ngực, nhắm hai mắt lại.

Coong coong coong coong âm thanh truyền vào trong tai của mọi người.

Lúc này, phía trên sân khấu xảy ra một chút thay đổi, do màu xanh dương dòng điện tạo thành bóng mờ xuất hiện ở trên sân khấu, này bóng mờ tạo thành thiếu nữ đáng đáp, đứng ở thiếu nữ bên cạnh.

"Cái này gọi là A có thể thả ra hiệu ứng, ở yêu điện chuyển đổi thời điểm sẽ xuất hiện một loại hiện tượng, có thể đem phát điện người trong đầu cảnh tượng biểu hiện ra, mọi người không cần kinh hoàng." Tập hợp người phụ trách đúng lúc giải thích một cái.

Nàng vừa vắn nói xong.

Chính giữa sân khấu liền phát sinh ra biến hóa.

Thiếu nữ đáng đáp màu xanh dương bóng mờ bắt đầu chuyển động, nàng đầu tiên đối với sân khấu ở ngoài khom người chào, tiếp theo, màu xanh dương bóng mờ hai chân kiễng, hai tay mở ra, như một cái chim sơn ca.

Cùng lúc đó, màu xanh dương bóng mờ bắt đầu thu nhỏ lại, mà ở màu xanh dương bóng mờ dưới chân, một cái tinh xảo đẹp đẽ lồng lẩy sân khấu đang tại xây dựng.

"Chuyện này. . . Lễ nào là tim lớn bao nhiêu, sân khấu liền lớn bấy nhiêu, xem ra nàng cũng mua (phát điện công lược hướng dẫn) quyền sách này." Đứng ở bốn người phía trước cách đó không xa gã đeo kính thấp giọng nói một câu.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 302: Cùng múa

Do dòng điện tạo thành màu xanh dương trên sân khấu, ngoan ngoãn thiếu nữ một cái tao nhã mèo nhảy kéo xuống trần này Tinh linh nhảy múa mờ mờ.

Chỉ thấy đại diện cho thiếu nữ hình tượng người tí hon màu xanh dương chính xác liên tục ở màu xanh dương trên sân khấu xoay tròn nhảy lên, không ngừng chút nào ngừng, dường như không cần thở dốc như thế.

Lúc này, đại diện cho phát điện số lượng hình vuông trắng đèn đã phát sáng một ly.

Keng!

Tiền xu chạm vào nhau âm thanh âm vang lên, mỗi sáng lên một ngọn đèn trắng, âm thanh sẽ vang lên một lần.

Nghe được tiếng vang sau thiếu nữ hơi thở phào nhẹ nhõm, nhũn nhũn lông mày cũng ung dung chút, theo nhảy múa tiếp tục tiến hành, keng âm thanh xuất hiện lần nữa, lại một ngọn đèn trắng sáng lên lên.

Lúc này, ngoại trừ phát điện đánh giá người ở ngoài, tất cả mọi người đều nhìn vòng bảo hộ trung tâm thiếu nữ.

Thiếu nữ hai tay chấp tay trước ngực để ở trước ngực, người tí hon màu xanh dương ở chung quanh nàng thoả thích nhảy múa, nhẹ nhàng bước múa như chim én phục người thân, bay nhanh cao lượn như chim khách ban đêm kinh sợ, này linh động kỹ thuật nhảy khiến người ta say mê không ngớt.

Lại một ngọn đèn trắng sáng lên, lúc này, số một thiếu nữ đã thấp sáng ba ngọn đèn trắng.

Ở còn lại 58 người trong đó, đã có hai người bắt đầu vỗ tay, dưới cái nhìn của bọn họ, có thể thấp sáng ba ngọn đèn đã vô cùng lợi hại.

Lúc này, gã đeo kính lại mở miệng, "Thấp sáng ba ngọn sao? Có lẽ nàng cũng đã đến cực hạn a, dựa vào tưởng tượng kỹ thuật nhảy liên có thể thấp sáng ba ngọn đèn, xem ra nàng thật sự vô cùng yêu quý khiêu vũ, chỉ có. . . Tuy rằng đây là xuất phát từ đáy lòng yêu, nhưng còn chưa đủ, tiếp tục nữa, chỉ sợ cũng sẽ không có tiến bộ."

Hắn, Tiễn Thương Nhất bốn người cũng nghe được.

Tại sao kẻ này còn một bộ nghiêm túc phân tích đáng về?

Lương Phong ở trong lòng điên cuồng nhổ nước bọt, chẳng qua thân thể của hắn nhưng vô cùng thành thực, vội vã đến gần rồi mắt kiếng này nam một chút, còn lại ba người động tác cũng là như thế.

"Nếu như nàng thật sự quen thuộc (phát điện công lược hướng dẫn), như vậy nàng nhất định sẽ không quên, tìm lớn bao nhiêu, sân khấu liên lớn bấy nhiêu điểm trọng yếu nhất liên là không thể múa đơn, nhất định phải đem còn lại sự vật gia nhập vào trong đó, chỉ có như vậy, mới có thể thêm một bước đề cao mình yêu chiều rộng, do đó chế tạo càng nhiều lượng điện."

Gã đeo kính vừa vặn nói xong, ở người tí hon múa lên màu xanh dương trên sân khấu xuất hiện những người còn lại.

Những người này nữ có nam có, trẻ có già có, thậm chí còn có thiếu hụt chân người tàn tật, ở màu xanh dương trên sân khấu, tất cả mọi người theo đại diện thiếu nữ người tí hon màu xanh dương thoải thích nhảy múa, thậm chí ngay cả ngồi ở xe lăn người tàn tật cũng không ngoại lệ.

Keng!

Lại một ngọn đèn trắng sáng lên.

Không đợi gã đeo kính lại mở miệng, càng ngày càng nhiều người xuất hiện ở màu xanh dương trên sân khấu, những người này nghề nghiệp, tuổi tác, giới tính, chủng tộc, tôn giáo tín ngưỡng toàn bộ cũng khác nhau. Có thể nhìn thấy, Phật tử cùng Cơ đốc giáo đồ ở vui vẻ cùng múa, giống như bạn cũ lâu năm, một bên khác, có thể nhìn thấy trung y cùng Tây y vứt bỏ hiềm khích lúc trước, lẫn nhau trong lúc đó theo nhịp múa.

Keng, thứ năm ngọn đèn trắng sáng lên.

"Thì ra là như vậy, đem 'Thế giới thống nhất' tư tưởng dung nhập vào 'Tìm lớn bao nhiêu, sân khấu liên lớn bấy nhiêu' trong đó, hai người này kết hợp với nhau, yêu chiều rộng liên gia tăng thật lớn, dù sao, múa đơn không bằng nhiều người múa!" Gã đeo kính thờ dài nói.

Lúc này, vòng bảo hộ bên trong thiếu nữ cái trán đã bắt đầu chảy mồ hôi.

"Chẳng qua. . . Như thế vẫn chưa đủ. . ." Gã đeo kính đột nhiên một cái chuyển ngoặt.

Thiếu nữ uốn cong eo, hình như vô cùng khổ cực, chẳng qua nàng vẫn không có bỏ đi, từ từ lại thẳng người cái.

Cùng lúc đó, màu xanh dương trên sân khấu lại nhiều hơn một chút sinh vật, rõ ràng là đủ loại động vật, gà vịt trâu chó động vật gì đều có, thậm chí đã tuyệt tích động vật cũng xuất hiện ở màu xanh dương trên sân khấu, càng khó mà tin nổi chính là, này màu xanh dương sân khấu bao dung tính lại có thể làm cho cá heo cùng voi lớn cùng một chỗ cùng múa, cho tới chồn cùng gà cùng một chỗ khiêu vũ chuyện như vậy liên không cần phải nhắc tới.

Đại diện cho thiếu nữ người tí hon chính xác đang nhanh chóng thu nhỏ lại, rõ ràng nàng sân khấu lại tăng nhiều.

Lần này không chỉ là động vật, liên thực vật cũng bắt đầu đi theo thiếu nữ kỹ thuật nhảy đong đưa, chương cây, du cây, sẽ dương, chim quỳên xài, hoa mẫu đơn, hoa mai, hoa đào, rêu, rong, rong biển vân... vân. . .

Cảnh tượng lần thứ hai mở rộng, lúc này người tí hon màu xanh dương đã hoàn toàn không thấy.

Lần này mới gia nhập vũ hội lại là không có sự sống vật thể, núi cao, tảng đá, biển cả, trời trăng ngôi sao. . .

"Lợi hại!" Lần này,

Gã đeo kính cũng trực tiếp lên tiếng ca ngợi.

Mà còn lại khán giả càng là trực tiếp vỗ tay, lúc này ba tên đánh giá viên trong đó hai tên nam giới cũng đem sự chú ý đặt ở màu xanh dương trên sân khấu.

Cái quý gì a! Ta vì sao lại tham gia loại này bộ phim, quả thực đau tim không thể hít thở!

Lương Phong che ngực.

"Hiện tại đã hướng đi vĩ mô cùng vi mô, tiếp theo hẳn là tinh hệ cùng múa cùng nguyên tử cùng múa." Thiên Giang Nguyệt nhẹ giọng nói một câu.

Lương Phong quay đầu, dùng ánh mắt khó mà tin nổi nhìn Thiên Giang Nguyệt.

"Nếu như tiếp tục nữa, nói không chắc là quy tắc cùng khoa học toán học cùng múa, đơn giản tới nói liên là $1+1=2$ loại này tính toán kiểu, hay hoặc là là

E=MC² chất có thể phương trình loại này." Tiễn Thương Nhất bổ sung một câu.

Có lẽ là vì xác minh lời của hai người.

Màu xanh dương sân khấu bắt đầu chia ra làm hai, đại diện cho vĩ mô sân khấu từ từ nổi lên hướng lên phía trên, mà đại diện cho vi mô sân khấu thì lại bắt đầu chìm xuống.

Leng keng Keng! Liên tục ba tiếng tiếng vang lạnh lạnh, lại là ba ngọn đèn trắng sáng lên.

Lúc này, đã có 8 ngọn đèn trắng sáng lên lên rồi.

Chẳng qua lúc này, thiếu nữ cũng rất cục không chống đỡ nổi, quỳ ngồi trên mặt đất.

Màu xanh dương sân khấu từ từ biến mất, cái phễu thoát ly thiếu nữ đầu, tuyên bày tỏ lần này yêu điện chuyển đổi chấm dứt ở đây.

Như nước thủy triều tiếng vỗ tay ở phát điện trung tâm vang lên, những này tiếng vỗ tay đến từ chính còn lại 58 người, bao quát Tiễn Thương Nhất bốn người, bọn họ cũng theo vỗ tay.

Xem thấy mình thu được thành tích sau đó, thiếu nữ viền mắt trong nước mắt rất cục chảy xuống.

Này không phải hối hận nước mắt, mà là vui vẻ nước mắt.

Nàng trở lại trong đội ngũ, hai tay mười ngón đan xen thả ở trước người, "Xin lỗi, nếu như ta có thể kiên trì một chút nữa. . ."

"Không có chuyện gì không có chuyện gì, đã rất tốt, người nhưng là thấp sáng 8 ngọn đèn a! Nói không chắc là chúng ta nơi này cao nhất." Một người nam giới lên tiếng an ủi.

"Số một người làm rất tốt, số hai, đến người." Tập hợp người phụ trách nói một câu.

Tuy rằng nàng không có khen ngợi, nhưng là dựa vào nét mặt của nàng có thể thấy được, đối với số một phát điện số lượng, nàng cực kỳ hài lòng.

Số hai là một cái gầy gò nam giới, liếc mắt nhìn liền biết hẳn dinh dưỡng không đầy đủ, thậm chí không cần làm kiểm tra.

"Này này này, nàng như vậy cũng mới 8 ngọn đèn, vậy chúng ta làm sao bây giờ?" Lương Phong quay đầu nhỏ giọng hỏi.

"Không cần lo lắng, nếu như thật ở không có biện pháp khác, chúng ta liền làm lại cô gái kia ý nghĩ là tốt rồi, cũng không tính là khó!" Tiểu Minh trả lời.

Tiến Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt đều không có mở miệng.

Lúc này, tập hợp người phụ trách đi tới đội ngũ phía sau, cũng chính là bốn người vị trí.

"Ta đến nhắc nhở các người một câu, nếu như các người lần này vẫn không có đạt đến yêu cầu, chịu phát điện đánh giá người đánh giá vì không hề tác dụng người, căn cứ các người nợ nần, các người có thể liền muốn chịu đưa đến Z3 khu đi, nhất định phải cố gắng a!" Tập hợp người phụ trách là đến cổ vũ bốn người.

"Cái kia, chúng ta cần đạt đến yêu cầu gì?" Lương Phong hỏi một câu.

Dù sao nhiệm vụ yêu cầu là nhiệm vụ yêu cầu, trong kịch tình yêu cầu lại là một chuyện khác, có phải là giống nhau hay không còn phải khác nói.

"Điện sáng lên bốn ngọn đèn, chỉ cần thỏa mãn này một cái, các người cố gắng công tác liền còn có đánh giá cơ hội." Tập hợp người phụ trách sau khi nói xong trở về đến đội ngũ phía trước.

Lúc này, gầy yếu thanh niên cũng bắt đầu dùng yêu phát điện

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 303: Truy đuổi mộng

"Điều kiện không giống nhau a. . ." Lương Phong tự lẩm bầm.

"Một cái là thấp sáng 15 ngọn đèn, một cái khác thấp sáng bốn ngọn đèn, trong này cần phải ẩn giấu đi tin tức gì." Tiểu Minh cúi đầu, âm thanh không biết làm sao lại đã biến thành giọng nữ.

"Không giống yêu cầu tương ứng không giống khen thưởng, thấp sáng 15 ngọn đèn có thể thuận lợi diễn xong này bộ phận bộ phim nhỏ, nếu như không có đâu? Trực tiếp chết sao? Căn cứ (dùng yêu phát điện) giá trị danh dự yêu cầu cùng báo đáp, chỉ sợ độ khó không có cao như thế, nói cách khác, này bốn ngọn đèn là nói cho chúng ta, chỉ cần chúng ta có thể thấp sáng bốn ngọn đèn, liền còn có cơ hội tồn tại."

"Chỉ là khen thưởng liền không nên nghĩ muốn, giá trị danh dự không chỉ sẽ trừ, hơn nữa sẽ trừ đến so sánh trước kia càng nhiều. Có thể đây chính là giữa hai cái phân biệt." Tiền Thương Nhất nói ra cái nhìn của mình.

Những người còn lại gật gù, phần lớn ủng hộ này một suy đoán.

Vòng bảo hộ bên trong, gầy yếu thanh niên đứng ở ngay chính giữa, vẻ mặt hắn có chút sốt sắng, có thể nhìn thấy tên này thanh niên đang tại làm một chút có thể làm cho thân thể mình cùng tinh thần thả lỏng động tác.

Yêu điện chuyển đổi máy hạ xuống gầy yếu thanh niên đỉnh đầu, đã sắp xếp.

Theo vòng bảo hộ chịu thông trên màu xanh dương dòng điện, cùng lúc đó, thuộc về gầy yếu thanh niên năng lượng yêu thả ra hiệu ứng cũng bắt đầu xuất hiện.

Tuy nói số một thiếu nữ đã lấy được đề cho mình hài lòng thành tích, nhưng mà lúc này nàng vẫn như cũ vô cùng gấp gáp, bởi vì lúc này vòng bảo hộ bên trong đàn ông gầy yếu chính là người yêu của nàng.

Cố lên a!

Thiếu nữ ở trong lòng cổ vũ, nàng hi vọng người yêu của mình cũng có thể thành công, cũng có thể thu được khẳng định.

Nếu như không đạt tới phát điện số lượng yêu cầu thấp nhất, có lẽ bọn họ liền muốn tạm biệt.

Đại diện gầy yếu thanh niên bóng người màu xanh dương cũng xuất hiện ở vòng bảo hộ bên trong, chỉ là, này một bóng người nhưng cùng gầy yếu thanh niên có chút không giống, bóng người màu xanh dương bắp thịt cường tráng, căn bản không có bất kỳ dinh dưỡng không đầy đủ đáng vẽ.

"Cái này chẳng lẽ là. . ." Gã đeo kính hơi kinh ngạc, "Không sai rồi, nhưng chân thực bản thân cùng giấc mơ so sánh, do đó chế tạo ra 'Truy đuổi mộng trẻ sơ sinh lòng' hiệu quả, hai thứ chênh lệch càng lớn, toả ra năng lượng yêu chất lượng càng cao, chẳng trách hắn xem ra dinh dưỡng không đầy đủ, hóa ra là vì duy trì loại này chênh lệch."

"Người này, có lẽ cũng không thể khinh thường." Gã đeo kính xuống định nghĩa.

Vậy mà lúc này, Lương Phong trong lòng nhưng đến gần sụp đổ.

Này, người rút cuộc là làm sao để cho mình đành hoàng trình trọng bình luận những này a? Còn có Thương Nhất các người, tại sao một bộ rất nghiêm túc đáng vẽ, này bộ phim bất luận nhìn thế nào đều không bình thường được không?

Trên sân khấu, cường tráng bóng người màu xanh dương bắt đầu bắt đầu chạy, ở bóng người màu xanh dương dưới chân, xuất hiện một toà nhà cao tầng, mà bóng người màu xanh dương phía sau, cũng xuất hiện một cái áo choàng, áo choàng theo gió lay động đáng vẽ, nhưng cường tráng bóng người màu xanh dương tràn ngập một loại tinh thần trọng nghĩa.

"Là 'Anh hùng mộng' !" Gã đeo kính cắn cắn môi.

Hắn vừa vận nói xong, đỉnh một tiếng, trắng đèn sáng lên một ngọn.

Cùng lúc đó, bóng người màu xanh dương theo trên lầu cao nhảy xuống, đáp xuống trên mặt đất, giương lên một trận tro bụi, ở bóng người màu xanh dương trước mặt, có hai tên lưu manh chính xác theo đuôi một người tăng ca đến nửa đêm nữ giới, hai tên lưu manh nhìn thấy bóng người màu xanh dương sau, tức giận hết sức, vọt tới, sau đó hai lần chịu đánh bay.

Nữ giới tựa hồ nghe đến tiếng vang, quay đầu lại nhưng không có nhìn thấy bất luận người nào.

Tiếp theo, góc nhìn bắt đầu kéo cao, nguyên lai anh hùng vô danh đã đứng ở trên lầu cao.

Chính nghĩa, xưa nay không cần báo đáp!

"'Canh gác người' sao? Không có để lại bất kỳ tên, thế nhưng là có thể làm cho cả thành phố người bình thường đều biết, có một người anh hùng chính xác đang bảo vệ bọn họ, thế này đi xuống, có lẽ tên này anh hùng đại diện sẽ không còn là chính mình, mà là 'Chính nghĩa' bản thân, bất luận người nào đều có thể trở thành anh hùng, chỉ cần đi làm loại bỏ chuyện của bóng tối." Gã đeo kính chau mày.

Keng, thứ hai ngọn đèn trắng sáng lên.

Chính như gã đeo kính từng nói, trong sân khấu đột nhiên hiện ra vô số bóng người màu xanh dương, những bóng người này có chiều cao lùn, có béo có gầy, tay phải bọn họ đưa đến chính mình trái nơi bà vai về phía trước lôi kéo, tất cả mọi người phía sau đều xuất hiện vừa nẩy anh hùng mặc áo choàng.

Đình một tiếng, lại một ngọn đèn trắng sáng lên, đây là thứ ba ngọn.

"Vên vên là như vậy, có lẽ còn chưa đủ,

Còn cần càng nhiều yêu mới được, kết quả là tiếp tục tăng lên yêu chiều sâu, vẫn là. . ." Gã đeo kính đắm chiều.

Bóng người màu xanh dương bắt đầu thu nhỏ lại, vô số đời rõ thành phố kiến trúc nhà cao tầng xuất hiện ở anh hùng bên cạnh, những thành thị này chịu màu xanh dương dòng điện liên kết, hình như xây dựng thành một cái Internet. Nhưng là này vẫn chưa xong, thành phố càng ngày càng nhiều, thậm chí trải rộng nguyên cái tinh cầu, nói cách khác, hết thảy thành phố, đều chịu 'Chính nghĩa' đến dự.

Một cái màu xanh dương viên cầu xuất hiện ở vòng bảo hộ đình, hình như đại diện cho mặt trời.

Hết thảy người hiền lành, ban ngày cố gắng công tác, buổi tối thì lại trở thành đại diện cho 'Anh hùng', ở chính mình trong thành phố hành hiệp trượng nghĩa.

Những người này, thỉnh thoảng sẽ bị thương, thỉnh thoảng sẽ chảy nước mắt, nhưng mà chỉ cần còn có thể nhìn thấy ngày mai mặt trời, bọn họ liền sẽ không bỏ qua.

"Đã bắt đầu theo chiều rộng ra tay." Gã đeo kính nói một câu.

Trắng đèn lần thứ hai sáng lên một ngọn.

Lúc này, vô số dòng điện tụ hợp lại một nơi, hình thành một cái khủng bố quái thú, đại diện cho tà ác quái thú ra tay rồi, vung tay lên, người hiền lành tiêu tan một mảnh, nhưng là mỗi cũng cái kẻ tiếp người, thì có càng ngày càng nhiều người đứng lên đến, những người này từ từ dù sao quái thú, sau đó hợp lực đem tiêu diệt.

Đánh giá người phía sau trắng đèn hình như có không ổn định dấu hiệu, mới vừa sáng lên một ngọn đèn trắng có dần dần yếu đi xu thế.

Tiếp tục tiếp tục như vậy, bốn ngọn đèn trắng liền là cực hạn.

Gây yếu thanh niên hình như cũng phát hiện điểm này, trên sân khấu cảnh tượng đột nhiên biến hóa, đã biến thành một cái phòng, này một gian phòng xem ra như Tiễn Thương Nhất đội người tiến vào bộ phim này ký túc xá, cùng lúc đó, một cái gây yếu bóng người màu xanh dương từ trên giường lên, sau đó hành khách xe, đi tới năng lượng yếu nhà máy điện.

Những cảnh tượng này dĩ nhiên liền là sáng sớm hôm nay chuyện đã xảy ra.

"Lẽ nào hấn dự định. . . Lá gan cũng quá to lớn, nếu như thất bại, liền chấm dứt ở đây a." Gã đeo kính nói nhỏ một câu.

Trên sân khấu cảnh tượng lần thứ hai biến hóa, mặt trên cảnh tượng chính là thanh niên đi vào vòng bảo hộ cảnh tượng.

"Hắn đây là?" Gã đeo kính trước người chú hai hỏi.

"Chỉ sợ hấn là dự định 'Trở lại nguyên trạng', vừa nẩy mộng cuối cùng chỉ là mộng, mà mộng đều sẽ tỉnh lại, cùng với chìm đắm ở trong mơ, không bằng bắt đầu từ bây giờ làm lên, hướng mình mộng nhanh chân đi tới, cho dù cuối cùng mộng chưa thành công cũng không đáng kể, chí ít đã từng cố gắng qua."

"Điều này cũng phù hợp vừa bắt đầu lựa chọn 'Truy đuổi mộng trẻ sơ sinh lòng' tuyến đường, vào đúng lúc này, mộng cùng hiện thực đưa hòa vào nhau, truy đuổi 'Mộng' liền là ở truy đuổi 'Hiện thực', nguyên bản đơn độc phần yêu, trong nháy mắt liền đã biến thành hai phần, càng đáng sợ chính là, này đôi phần yêu còn xuất hiện liên hệ, đã như thế, liền không phải đơn giản một thêm một bậc tại hai."

Gã đeo kính sau khi nói xong, trên sân khấu cảnh tượng đã biến thành gây yếu thanh niên đang tại yêu điện chuyển đổi máy trong phát điện cảnh tượng.

Liên tục 'Keng' vang lên.

Lần này, trắng đèn một đường vọt tới mười ngọn, thỉnh linh vượt qua vừa nẩy dùng 'Cùng múa' phát điện số một thiếu nữ.

Chương 304: Giải thích

'Truy đuổi mộng' thanh niên miệng lớn thờ hồn hên, theo màu xanh dương dòng điện biến mất, hân phát điện sát hạch cũng kết thúc.

Tiếng vỗ tay vang lên, những này tiếng vỗ tay không riêng là đối với hân cô vũ, cũng là đối với vỗ tay người chính mình cô vũ, số một số hai đều lấy được như thế đáng mừng thành tích, cái kia mặt sau bọn họ, chẳng lẽ có thể lấy được càng thành tích cao.

Số một 'Cùng múa' thiếu nữ cùng rời đi yêu điện chuyển đổi máy 'Truy đuổi mộng' thanh niên ôm nhau mà thút thít.

"Chúng ta rốt cục thành công!" Thiếu nữ nước mắt theo khóe mắt chảy xuống.

"Ừm, chúng ta thành công." Đàn ông gầy yếu âm thanh cũng có chút nghẹn ngào.

Lúc này, tập hợp người phụ trách kêu số ba tên, số ba là một người nữ giới tuổi trẻ, nàng nghe được tên của mình sau, nhắm hai mắt, tay phải nắm nắm đầm đặt ở để ở trước ngực, tiếp lấy đi vào yêu điện chuyển đổi máy vòng bảo hộ trong đó.

"Thật ngại ngừng, ta có thể hỏi thăm, thế nào mới nhường 15 ngọn đèn trắng sáng lên đến?" Lúc này, Tiền Thương Nhất đi lên trước vỗ vỗ gãi đeo kính vai.

Gãi đeo kính hơi hơi tức giận, "Nói cái gì ngốc lời nói, chúng ta nơi này làm sao có thể có người thấp sáng 15 ngọn đèn trắng? Vừa này số hai có thể thấp sáng mười ngọn đèn đã là siêu trình độ phát huy! Hai người bọn họ dựa vào lần khảo hạch này, có thể đi càng tiến tiến yêu điện trung tâm huấn luyện, cuộc sống cấp độ cũng đem so với hiện tại cao hơn hai, ba cái đẳng cấp."

"Người mới vừa nói yêu chiều sâu, yêu chiều rộng là có ý gì?" Thiên Giang Nguyệt trực tiếp hỏi lên.

"Các người liền điều này cũng không biết?" Gãi đeo kính vẻ mặt thuyết minh hân hiện tại vô cùng kinh ngạc, "Yêu chiều sâu biểu thị bản thân đối với sự vật yêu trình độ, chỉ có lấy yêu chiều sâu làm trụ cột, mới có thể mở rộng yêu chiều rộng, hai thứ kết hợp với nhau liền tạo thành yêu cường độ, cũng chính là phát điện số lượng bao nhiêu."

"Số một thiếu nữ liền là đem chính mình đối với nhảy múa yêu quý mở rộng đến còn lại sinh vật, thậm chí không phải là sinh vật, liền chiều rộng mà nói, nàng đã vô cùng ghê gớm, nếu như không phải thật sự đối với nhảy múa yêu quý, làm sao mở rộng đến không phải sinh vật, loại này yêu không phải là bằng vào đầu óc liền có thể nghĩ ra được, nhất định là thật lòng đối với nhảy múa yêu quý."

"Ngay cả như vậy, số một thiếu nữ ở sân khấu tiếp tục mở rộng vì hai cái thời điểm, thân thể cũng không chịu được nữa, không phải nàng không muốn, mà là nàng không cách nào đi yêu những thứ kia chính mình chưa từng có tiếp xúc, thậm chí chưa từng có nghe qua sự vật, chớ nói chi là đi yêu hư vô loại này vượt qua loài người suy nghĩ hiểu rõ ở ngoài sự việc."

Gãi đeo kính một hơi nói rồi rất nhiều.

"Yêu không phải logic, không phải tính toán kiểu, coi như người biết làm như vậy có thể làm cho chính mình yêu cường độ càng cao hơn, nhưng mà người nhưng không cách nào làm được điểm này. Số một thiếu nữ có thể làm đến một bước này, tin tưởng nàng ở bình thường làm rất nhiều cố gắng."

Nghe xong những này, Lương Phong khuôn mặt có chút co giật, hình như sắp không nhịn nổi.

"Cái kia số hai đâu? Ta cho rằng số hai yêu cũng không có số một mạnh, tại sao hân có thể thấp sáng mười ngọn đèn?" Tiểu Minh hỏi ra vấn đề của mình.

"Bởi vì số hai sử dụng một cái kỹ xảo, trên thực tế bất kể là chiều rộng vẫn là chiều sâu, số hai đều không thể cùng số một so sánh, nhưng mà hân lại có thể để cho mình yêu hình thành một cái tuần hoàn, cũng chính là mộng cùng hiện thực dây dưa, đối với mộng yêu nhường hân có thể cố gắng vượt qua chính mình, do đó nhường hân trở nên càng mạnh hơn, mà càng mạnh hơn hân, trong lòng đối với mộng yêu cũng đem càng mạnh hơn, như vậy, tuần hoàn đến đáp lại, sinh sôi liên tục, hân yêu chỉ có thể càng ngày càng lớn mạnh."

"Số hai có thể sáng lên mười ngọn đèn, chính là lợi dụng điểm này, trên thực tế ta cũng rất bất ngờ, ta nghĩ, ở trong lòng hân, có lẽ tin chắc điểm này có thể thực hiện, hân yêu, trên thực tế là đối với tương lai yêu." Gãi đeo kính nói xong dùng ngón giữa đẩy một cái kính mắt.

"Làm sao người biết nhiều như vậy?" Lương Phong rốt cục không nhịn được.

"Ồi." Gãi đeo kính chịu Lương Phong hỏi lên như vậy, vừa này tỏ vẻ ngạo mạn nhất thời liền biến mất không còn tăm hơi, "Ta chính là bởi vì biết nhiều như vậy, cho nên mới vẫn đợi ở chỗ này, ta đến hiện tại đều không có tìm được ta chân chính yêu, mỗi lần phát điện đều cực kỳ không ổn định, thậm chí những này yêu sẽ bị chính mình chối bỏ."

"Mỗi lần phát điện đến một nửa thời điểm, ta đều lại đột nhiên hỏi mình, này chân chính là ta yêu đồ vật sao? Tiếp theo, sát hạch liền kết thúc." Gãi đeo kính lắc đầu một cái, "Tuy rằng các người cái gì cũng không biết, nhưng mà ta trái lại có chút ước ao các người,

Dù sao các người còn có cơ hội, mà ta. . . Trừ khi đột nhiên đầu thông suốt, có lẽ chỉ có thể vẫn như vậy, ta ở đây không giống như là tham dự phát điện sát hạch nhân viên, trái lại như cái giải thích."

Kỳ thực như cái giải thích cũng rất tốt.

Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói một câu.

Yêu điện chuyển đổi máy trên sân khấu, số ba nữ giới tuổi trẻ cũng bắt đầu phát điện.

Cùng trước hai thứ không giống, số ba nữ giới yêu là đối với cha mẹ yêu, hết thấy cảnh tượng đều là nàng cùng cha mẹ chính mình cùng cuộc sống cảnh tượng, những này cảnh tượng có vui cười, cũng có nước mắt cùng đau xót, mỗi một màn đều là gián dị tự nhiên, đến lúc cuối cùng tự tay chôn cất cha mẹ mình một màn xuất hiện thời điểm, người quan sát trong đó cũng có người chảy xuống rung động nước mắt.

Nhưng là. . . Mãi cho đến cuối cùng, tên này nữ giới tuổi trẻ đèn cũng cái phát sáng ba ngọn.

"Tại sao. . . Tại sao!" Nữ giới tuổi trẻ quỳ ngồi dưới đất, trên mặt nước mắt nước mũi lan tràn.

"Đáng tiếc, nếu như nàng có thể tiếp tục mở rộng yêu chiều rộng, cũng chính là đời sau vẫn cùng cha mẹ cùng nhau, cái bất quá lần này, nhường cha mẹ chính mình thành vì chính mình đứa bé, mà nàng trở thành mình cha mẹ sống lại sau đó cha mẹ, nói không chắc liền có thể đạt đến bốn ngọn đèn." Gã đeo kính lắc đầu một cái.

"Yêu, làm sao có khả năng đơn giản như vậy." Tiểu Minh lạnh nhạt nói một câu, ánh mắt có chút thương cảm.

"Đúng đấy. . ." Gã đeo kính cảm thán một câu, "Cũng chính bởi vì vậy, những minh tinh kia phát điện viên mới như vậy bị người vây đỡ, có thể dùng yêu phát ra nhiều như vậy điện người, bản thân liền tràn ngập sức quyến rũ."

Thời khắc này, bốn người đều nghĩ tới vừa nãy ở trên xe khách nhìn thấy cực đoan động vật người bảo hộ Long Chiến Đường.

"Không cảm giác cỡ nào có sức quyến rũ." Lương Phong neho mắt, không biết nên làm gì bày tỏ lúc này tâm tình.

Lúc này, số bốn tiến vào yêu điện chuyển đổi máy.

Số bốn là một người tuổi chừng 30 chú hai, hấn yêu đồ vật. . . Là vàng.

Hết thấy vàng, hấn đều muốn bỏ vào trong túi, bất luận người nào vàng, hấn cũng nghĩ ra được, đến cuối cùng, hấn đem mình cũng đã biến thành vàng.

Lần này, là năm ngọn đèn.

Sau đó lại tiến vào mười người, những người này trong đó, nhiều cũng chẳng qua là bốn ngọn, ít một ngọn đều không có.

Những người này phát điện xong sau đó đều cúi đầu ủ rũ, căn bản không có vừa mới bắt đầu hưng phấn cùng tự tin.

"Chuyện này. . . Mới là chúng ta nhóm người này tài nghệ thật sự!" Gã đeo kính cũng có chút ủ rũ.

"Hỏi thăm, người trước đây đều là vài chiếc?" Thiên Giang Nguyệt hỏi một câu.

"Nhiều nhất một lần có ba ngọn, ít. . ." Gã đeo kính không có tiếp tục nói nữa, hấn do dự một hồi, bổ sung một câu, "Ta căn bản vượt qua không lý thuyết cùng yêu trong lúc đó khoảng cách."

Tiền Thương Nhất đi tới một bên, rồi xa đội ngũ địa phương, còn lại ba người sau khi nhìn thấy, cũng đi tới.

Bốn người dự định mở cái tạm thời thời gian ngắn.

"Thương Nhất, người ở hoài nghi gì?" Tiểu Minh hỏi.

"Ta nghi ngờ. . . Chân chính dùng để phát điện không hề là yêu. . ." Tiền Thương Nhất liếc mắt một cái vòng bảo hộ bên trong đang tại phát điện phát điện người.

Chương 305: Mới ngôi sao phát điện viên

"Không phải yêu? Nhưng là. . ." Hai tay Lương Phong xoa xoa chính mình huyết thái dương, hần quay đầu liếc mắt nhìn còn đang dùng yêu phát điện sân khấu, trong lòng cũng không có rất tốt ý nghĩ.

"Bất kể là yêu chiều sâu vẫn là yêu chiều rộng, đều là một loại vô cùng rộng rãi định nghĩa, tuy rằng ta đối với phát điện liên quan lý thuyết không quá giải thích, nhưng làm khoa học ứng dụng kỹ thuật một phần, nó mỗi cái hạng chỉ tiêu đều hẳn là định lượng miêu tả mà không phải định nghĩa miêu tả." Tiền Thương Nhất dừng lại một chút, liếc mắt nhìn gã đeo kính.

"Vừa nãy hần. . ." Tiền Thương Nhất chỉ chỉ vút nhìn chằm chằm yêu điện chuyển đổi máy lắc đầu gã đeo kính, "Mặc dù nói rất nhiều, hơn nữa lúc đầu nghe tới cũng rất lời nói có đạo lý, nhưng trên bản chất đều thuộc về một loại nào đó. . . Phát triển tại xã giao diễn đàn thành công học, trên thực tế đối với kết quả thế nào dùng yêu phát điện không có bất kỳ sự giúp đỡ gì."

"Càng quan trọng chính là. . . Yêu là cái gì?" Thiên Giang Nguyệt chen vào một câu.

"Yêu là loài người một loại tình cảm, chỉ riêng lấy yêu cái chữ này đến luận bàn, hàm nghĩa có thể kéo dài ra tình mẹ, tình cha, tình bạn, tình yêu vẫn. . . vân." Tiểu Minh tiếp nhận lời nói Thiên Giang Nguyệt, "Nhưng nếu như từ sinh lý học trên đề diễn tả, đơn giản là trong đầu một loại nào đó chuyển chất lan truyền mà sinh ra đến phản ứng."

"Các ngươi vừa nói như vậy, ta đột nhiên nghĩ đến một chuyện, chỉ là không biết ở thế giới này có được hay không đúng." Lương Phong hình như phát hiện cái gì, "Theo năng lượng trông coi hằng góc độ tới nói, cái kia tên là Long Chiến Đường người, dù thế nào đi nữa cũng không thể xuất hiện có thể cung cấp một cái thị trấn sử dụng một tuần lượng điện, bởi vì theo chúng ta nhìn thấy tình huống đến phân tích, dùng yêu phát điện cần phải thuộc về phản ứng hóa học, mà không có đến năng lượng hạt nhân cấp độ."

"Đương nhiên, ta cũng có một cái khác suy đoán, vậy thì là yêu chỉ là một loại chất xúc tác, vền vền cái làm tác dụng thôi hóa, nếu như là tình huống như thế. . . Cũng có thể đạt đến đồng dạng hiệu quả, bởi vì với cái thế giới này không có ai cho rằng thăm dò, vì lẽ đó suy đoán cũng chỉ có thể đạt đến trình độ như thế này, lại đoán đi xuống liền là suy nghĩ lung tung." Lương Phong một lần nói rồi rất nhiều.

"Ừm, xác thực cũng có loại khả năng này, chỉ là vẫn là thoát khỏi không định lượng miêu tả vẫn là định nghĩa miêu tả vấn đề, nếu như là chất xúc tác, như vậy chất xúc tác số lượng cần bao nhiêu, phải thôi hóa phản ứng vật là cái gì, lại là thế nào chế tạo lớn như vậy số lượng năng lượng, những thứ này đều là vấn đề." Tiền Thương Nhất đưa ra chính mình trả lời.

"Nói rồi nhiều như vậy, ngươi có không hề trả lời mới bắt đầu vấn đề, không phải yêu, đó là cái gì?" Thiên Giang Nguyệt lại mở miệng.

Tiền Thương Nhất nhú mày, "Suýt chút nữa chịu các ngươi mang sai lệch, kỳ thực mới vừa nói nhiều như vậy, chỉ là muốn thuyết minh ở đây cái bộ phim thế giới trong đó, chúng ta nguyên bản lý thuyết không cách nào dùng bước, bởi vậy chúng ta suy luận cùng tiếp theo chuyện cần làm đều chỉ có thể dựa theo thế giới này quy tắc đến."

"Năng lượng yêu phát điện, nhưng mà yêu bản thân bao hàm rất nhiều loại tâm trạng, những tâm tình này nhiều kiểu nhiều loại, ở yêu bao hàm tâm trạng trong đó, có phải là có một loại nào đó tâm trạng phát điện số lượng hơn xa tại còn lại tâm trạng? Giả thiết dùng yêu phát điện lại như là dùng sức ở đây cửa, như vậy không giống tâm trạng tương đương với không giống gắng sức điểm, nếu như đây cửa gắng sức điểm ở môn sự giãn ra, như vậy là có thể dùng càng ít lực đẩy cửa ra."

"Đồng dạng, nếu như chúng ta có thể tìm tới một loại dễ dàng nhất chuyển đổi thành lượng điện tâm trạng, nói không chắc liền có thể tìm tới dễ dàng một chút sáng lên 15 ngọn đèn biện pháp." Tiền Thương Nhất sau khi nói xong nhìn một chút còn lại ba người.

"Xác thực là một cái không sai dòng suy nghĩ." Tiểu Minh gật đầu một cái.

"A? Có thể lặp lại lần nữa sao?" Lương Phong há miệng.

"Ý Thương Nhất là, ở bộ phim này bên trong, người xác thực có thể thông qua một loại nào đó tâm trạng phát điện, hiện tại loại tâm tình này là tính tổng hợp 'Yêu', có lẽ chúng ta có thể ở trong đó tìm tới một loại dễ dàng nhất chuyển đổi thành điện năng tâm trạng, do đó hiểu rõ đến nhiệm vụ yêu cầu, hoàn thành bộ phim này." Tiểu Minh mở miệng hỗ trợ giải thích.

Ở bốn người thảo luận trong thời gian, lại có càng nhiều phát điện viên tiến vào vòng bảo hộ bên trong.

Nhưng là thành tích đều không lạc quan.

Sau đó vẫn không có tham dự đánh giá phát điện viên đều vô cùng gấp gáp, dù sao, có thể không có một cái xinh đẹp thành tích, có thể quan hệ đến bọn họ sau này chất lượng sinh hoạt cùng cuộc đời giá trị.

Lần này, tiến vào vòng bảo hộ bên trong người là một người đàn ông mập mạp, vóc dáng không cao, có lẽ ở khoảng 1m65 phải,

Nhưng là trọng lượng cơ thể có lẽ đã đột phá hai trăm cân, thân thể mỡ so sánh càng là ở 35 % trở lên. Càng làm người khác chú ý chính là, trên người

hắn ăn mặc nhân nhả ngắn tay trên đầu một cái nửa thân trần hoạt hình nhân vật hình tượng, nhìn khiến người ta cảm thấy hăng hái sôi nổi sôi sục.

"Chuyện này. . . Ta vừa nảy làm sao không phát hiện trong đội ngũ có một người như vậy?" Lương Phong kinh ngạc nhìn trên sân khấu người.

"Này không phải tiêu chuẩn chết mập trạch hình tượng sao? Vóc người cùng ưa thích liền không nói, các người nhìn hắn, hai mắt vô thần, sắc mặt uest, tóc bạc chỉ sợ so sánh một số năm mươi tuổi cụ già còn nhiều, điều này hiển nhiên là miệt mài quá mức a!" Tay phải Tiểu Minh ngón trỏ chỉ vào sân khấu, trong giọng nói tràn ngập xem thường.

"Xem ra, tất cả mọi người đối với hắn cũng không coi trọng a." Thiên Giang Nguyệt cũng chú ý đến nơi này.

"Chúng ta qua xem một chút đi, luôn cảm giác sẽ có chuyện gì xảy ra." Tiền Thương Nhất nói một câu.

Trên sân khấu mập mập nam đã là số 23, mấy chữ này đã sắp tiếp gần một nửa, nói cách khác, bốn người còn sót lại thời gian không nhiều.

Theo vòng bảo hộ thông trên màu xanh dương dòng điện, yêu điện chuyển đổi máy chính thức khởi động.

Năng lượng yêu thả ra hiệu ứng rất mau ra phát hiện, ở mập mập nam bên cạnh xuất hiện một cái bóng người màu xanh dương, nhưng là, bóng người này cũng không là mập mập nam bản thân đáng đáp, cũng không giống đàn ông gầy yếu là khai triển đáng đáp.

Cái này bóng người màu xanh dương là một cô gái đáng đáp, vóc người tỉ lệ vô cùng không phối hợp, càng như là. . . Hai chiều anime trong đáng đáp. Theo bóng người màu xanh dương hình tượng từ từ sâu sắc thêm, người chung quanh rốt cục phát hiện, mập mập nam chế tạo ra hình tượng lại cùng hắn mặc nhân nhả ngắn tay trên hình tượng giống như đúc.

"Trời ơi. . ." Tiểu Minh không nhịn được nói rằng.

Nhưng mà, chuyện phát sinh kế tiếp nhưng càng làm cho hắn sụp đổ.

Tên này chịu hắn xưng là chết mập trạch tiêu chuẩn hình tượng nam giới, lại mở ra nhìn, sau đó ôm bóng người màu xanh dương hôn xuống, cho dù mập mập nam tư thế xấu xí vô cùng, nhưng là. . . Nhưng là bóng người màu xanh dương tư thế nhưng dường như rất hưởng thụ. . .

"Này không phải YY sao!" Đến giờ phút này rồi, Lương Phong cũng rốt cục không nhịn được.

"Các người xem!" Tiền Thương Nhất chỉ chỉ đại diện cho phát điện số lượng màu trắng đèn.

Leng keng leng keng keng.

Năm âm thanh liên tiếp vang lên, giống như vô số tiền xu đựng vào nhau âm thanh.

Cùng lúc đó, vẫn không có hứng thú mà ngồi ở ngay chính giữa phái nữ đánh giá người đứng lên, hai tay chống đỡ ở trên bàn, mà hai mắt, thì lại chết nhìn chòng chọc trên sân khấu. . . Mập mập nam.

Không chờ sau đó phương khán giả phản ứng lại, mập mập nam lại làm một cái càn khiến người ta mất mụ sự việc.

Hắn đem đầu của mình chôn ở bóng người màu xanh dương ngực, còn phát ra thoải mái rên rỉ.

Leng keng leng keng Keng!

Lại là năm ngọn đèn, vền vền hai cái động tác, mập mập nam cũng đã cùng với trước nhất thành tích cao đều bằng nhau.

"Chuyện này. . . Lẽ nào hắn sẽ là mới ngôi sao phát điện viên?" Gã đeo kính liên tục lùi về sau vài bước, cuối cùng bởi vì quá mức kinh hoàng mà ngồi trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 306: Toàn bộ sáng lên

Đang lúc này, Tiền Thương Nhất đột nhiên cảm giác mình phía sau truyền đến cảm giác nguy hiểm.

Không quay đầu lại, hắn theo bản năng mà khom lưng, tránh thoát cái này đánh lên.

"Người liền kéo ta tới tham gia biểu diễn loại này bộ phim?" Thiên Giang Nguyệt cố gắng kiềm nén trong lòng thanh âm tức giận truyền đến.

Tiền Thương Nhất vội vã lùi về sau hai bước, tính cách Thiên Giang Nguyệt hắn không dám nói chính mình có hiểu thêm, nhưng mà trước ở quán net tranh đấu đã đầy đủ chứng minh, Thiên Giang Nguyệt không hề là một cái rất bằng lòng khắc chế trong lòng tâm trạng người.

"Bất ngờ, bất ngờ." Hai tay Tiền Thương Nhất lập tức, lòng bàn tay hướng ra phía ngoài.

"Đừng âm ỉ, đều đi vào, vẫn là trước hết nghĩ muốn làm sao thông qua bộ phim này đi!" Lương Phong ngăn ở giữa hai người.

Mấy người bọn họ hành vi gây nên một chút người chú ý, chẳng qua tương đối tại lập tức liền phải sinh ra ngôi sao phát điện viên mà nói, bọn họ ồn ào so sánh cùng nhau, hoàn toàn là như gặp sự phụ, căn bản không đáng lại thật lãng phí một chút.

"Nguyên lai thật sự có người có thể làm được hoàn mỹ 'Yêu ban đầu trải nghiệm', thậm chí không cần đi qua bất kỳ ở giữa quá trình, không nghĩ tới ở nơi như thế này còn có như thế có đủ phát điện thiên phú người mới." Phái nữ đánh giá người âm thanh ở trong phòng vang lên.

Nguyên lai đánh giá người vẫn có thể bình luận hết thấy phát điện người, chỉ là trước phát điện người đều không đáng nâng lên tiếng mà thôi.

Trên sân khấu mập mập nam khoe miệng nhẹ nhàng cười một cái, tựa hồ đang cười nhạo cảnh tượng dưới hết thấy khán giả.

Thời khắc này, dường như cả phòng ánh sáng đều tập trung ở trên người hắn.

Mập mập nam hưởng thụ cái cảm giác này, hắn tự nhận là ưu nhã xoay chuyển một vòng, sau đó lôi kéo bóng người màu xanh dương tay đang bảo vệ che phủ bên trong đi lên, này hình như là một loại nào đó múa bước. . . Có lẽ, là mập mập nam tự nghĩ ra đi, dù sao vóc người của hắn ánh sáng bước đi đều có chút vất vả.

Mà theo tự nghĩ ra múa đi ra khỏi phát hiện, màu trắng đèn bắt đầu một ngọn một ngọn sáng lên.

Phát điện số lượng tăng trưởng tốc độ không nhanh, thế nhưng là khác thường ổn định.

Đang lúc này, mập mập nam nắm nhẹ bóng người màu xanh dương tay nhỏ đi tới sân khấu ngay chính giữa, sau đó mập mập nam điểm lên hai chân của mình, sau đó hai tay nâng cao, bóng người màu xanh dương cứ vậy đi chịu hắn nhắc lên, nhưng mà, càng khuếch trương chính là, mập mập nam kiễng chân phải từ từ về phía sau nhấc, nhưng là bởi vì vóc người nguyên nhân, tuy rằng hắn đã vô cùng cố gắng, thậm chí cái trán cũng bắt đầu đổ mồ hôi, nhưng là chân phải liền cách mặt đất có lẽ một phần mét.

Rốt cục, mập mập nam không chống đỡ nổi, ngã rầm trên mặt đất.

Hắn ngã chổng vó, tác động ở đây trái tim tất cả mọi người, ngoại trừ bốn vị diễn viên ở ngoài.

"Người không sao chứ?" Phái nữ đánh giá người sốt sắng hỏi một câu, nhưng là khi nàng nhìn thấy đại diện cho phát điện số lượng trắng đèn không có bất kỳ biến hóa nào thời điểm, nàng rõ ràng hiểu, nguyên lai này một ngã chổng vó, cũng là trên sân khấu tương lai ngôi sao phát điện viên thả ra yêu quá trình.

"Ta nhìn hắn là không đứng lên nổi." Trên mặt Tiểu Minh một bộ đáng đời vẻ mặt.

"Mặc kệ hắn có thể hay không đứng lên đến, ta đều vô cùng khó chịu, trái tim thật đau, rất nhớ cho mình hai bàn tay." Tay phải Lương Phong che ngực, giống như phải nghẹt thở như thế.

Lúc này, trên sân khấu bóng người màu xanh dương ngồi xổm ở ngã chổng vó mập mập nam trước mặt, hình như muốn đem thứ hai nâng dậy.

Chẳng qua mập mập nam ngoài dự đoán mọi người lắc đầu một cái, từ chối bóng người màu xanh dương ý tốt.

"Lẽ nào. . . Bây giờ là độ khó hệ số cao hiểu rõ 87 % chiều kia?" Gã đeo kính giấy giụa đứng lên, "Không sai rồi, tỷ người chưa chắc có được một chiều kia."

"Chiều gì?" Thiên Giang Nguyệt phối hợp hỏi một câu, giọng điệu vô cùng không tốt.

"Các người không biết cũng quá bình thường, dù sao liền yêu chiều sâu cùng yêu chiều rộng đều không rõ ràng, số 23 phát điện người sử dụng này một chiều liền là —— ôi chao, ta ngã chổng vó, muốn hôn thân thiết mới có thể đứng dậy!" Gã đeo kính sắc mặt nghiêm túc, như một người si vô người đang thường thức một loại nào đó vô công tuyệt thế hào quang.

"Người lập lại lần nữa!" Tiểu Minh cùng Lương Phong đồng thời quay đầu nhìn gã đeo kính.

"Các người xem!" Gã đeo kính chỉ vào vòng bảo hộ bên trong mập mập nam.

Tình huống quả nhiên như hắn từng nói, mập mập nam bắt đầu lăn lộn trên mặt đất, khóc đến như cái hai trăm cân đứa nhỏ, mà bóng người màu xanh

đương thì lại vô cùng sốt ruột ở mập mạp nam xung quanh xoay quanh, rốt cục, mập mạp nam dừng lại động tác của mình, bấu môi, dùng tay chỉ chỉ hai gò má của mình, hẳn đây một động tác vừa vận phù hợp gã đeo kính mới vừa nói.

Bóng người màu xanh dương do dự một hồi, hai gò má hình như xuất hiện một ít ửng hồng về mặt, tiếp lấy khom lưng hướng về mập mạp nam mặt thân thiết xuống dưới, mà mập mạp nam thân thể thì bị một nguồn sức mạnh nâng lên, giống như lúc này hẳn chính xác nổi lên ở bên trong nước như thế.

Đại diện cho phát điện số lượng thẳng cấp tiếng nhắc nhở điên cuồng vang lên, một đường vọt tới mười chín ngọn độ cao.

Chỉ kém một ngọn đèn trắng, liền có thể đem hết thấy trắng đèn đều thấp sáng.

Nhìn thấy tất cả những thứ này Lương Phong, trong lòng đột nhiên sản sinh một cái ý nghĩ, vô cùng nguy hiểm nhưng hình như biện pháp khả thi.

Như vậy liền có thể vượt qua 15 ngọn sao? Tuy rằng buồn nôn chút, nhưng mà. Tạm thời cũng không có biện pháp tốt hơn, vấn đề là thế nào để cho dư thừa người biết chuyện không mở miệng, hồi lộ là không khả năng đi hồi lộ, biện pháp tốt nhất đương nhiên là. Giết bọn họ , thế này liền không có bất kỳ người nào biết ta đã từng làm rồi như thế buồn nôn sự việc!

Lương Phong quay đầu nhìn còn lại ba người, khỏe mắt hình như mạng có từng tia từng tia khí đen.

Nhưng là hẳn kinh ngạc phát hiện, còn lại ba người cũng đang dùng đồng dạng ánh mắt nhìn hẳn, càng nói chuẩn xác, là trừ mình ra ở ngoài còn lại ba người.

"Số 23, nếu như người có thể thấp sáng hai mươi ngọn đèn trắng, ta liền ngoại lệ đề cử người đi toàn quốc học phủ cao nhất —— yêu điện đại học bồi dưỡng! Năm giữ thiên phú như thế người, nói không chắc có thể xung kích một đám yêu điện mười kiệt xuất ghế, đây chính là hết thấy phát điện viên chí cao vô thượng vinh quang!" Phái nữ đánh giá người tay phải đột nhiên vỗ bàn một cái.

Mập mạp nam nghe thấy đánh giá người sau, cúi đầu suy nghĩ một chút.

Tiếp đó, hẳn nằm ở trên mặt đất, mà màu xanh dương dòng điện ở trên người hẳn hình thành một chiếc võng hình tượng, lúc này, bóng người màu xanh dương trên mình quần áo trang sức hình như cũng đổi, không còn là trước nửa thân trần, mà là vừa vận âu phục, trên tay còn nhắc theo một cái túi công văn.

"Hắn đây là ở. . ." Lương Phong có chút không hiểu.

"Làm ấm giường." Gã đeo kính cùng Tiền Thương Nhất đồng thời nói.

Lương Phong sau khi nghe, kinh hoàng nhìn Tiền Thương Nhất, sau đó hẳn lập tức chạy đến Tiền Thương Nhất trước người, "Ê, Thương Nhất, ta nói hẳn có thể nói ra đến cùng coi như, tại sao người cũng biết a?"

"Người vợ ở bên ngoài cực khổ chăm chỉ công tác, chính mình ở nhà quản lý quản lý việc nhà, ấm áp giường không phải chết mập trạch cuối cùng lý tưởng sao?" Tiền Thương Nhất hỏi ngược một câu.

"Làm sao có khả năng, coi như chỉ là YY, cũng vậy thống lĩnh thiên hạ loại hình a?" Lương Phong nhỏ giọng nói.

"Ừm. . ." Tiền Thương Nhất phát ra một cái trường âm lễ, trái tay sờ sờ chính mình cằm, "Nói như vậy, liền không phải chết mập trạch a?"

Cái chết, thật giống như có đạo lý đáng vẻ, hình như không cách nào bác bỏ.

Lương Phong trong lòng là sụp đổ.

Làm vòng bảo hộ bên trong bóng người màu xanh dương cùng mập mạp nam cùng nằm trên đất thời điểm, trắng đèn nhảy đến hai mươi ngọn, toàn bộ sáng lên!

Màu xanh dương dòng điện biến mất sau đó, mập mạp nam theo vòng bảo hộ bên trong đi ra.

Lúc này, chỉ có một người đánh giá người đang vỗ tay, người còn lại phần lớn vẫn không có theo trong khiếp sợ phản ứng lại.

Mà mập mạp nam cũng không thêm để ý, hẳn lúc này, đang đối mặt còn lại phát điện người thời điểm, như chiến thắng trở về hoàng đế.

Phản ứng lại phát điện người vội vàng xông hướng mập mạp nam, trên mặt biểu hiện vô cùng sốt ruột.

"Ồi chào, nguy rồi!" Gã đeo kính hô to một tiếng.

"Làm sao?" Lương Phong càng thêm không rõ.

"Số 23 ngôi sao phát điện viên vừa vận dùng yêu phát xong điện, hiện tại bên cạnh hẳn khẳng định còn lưu lại một phần không có chuyển đổi yêu, nếu như có thể hấp thu này bộ phận yêu, nói không chắc đợi lát nữa đánh giá có thể thu được cấp bậc cao hơn, có lẽ đèn số tăng lên nữa một ngọn cũng khó nói." Gã đeo kính nói tới chỗ này thờ dài, "Ồi, đáng tiếc hiện tại đã không kịp, bên cạnh hẳn tụ tập nhiều người như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 307: Trái ngược

Loại này 'Yêu' căn bản không có cái gì hấp thu cần phải a?

Lương Phong ở trong lòng nói một câu.

Đã thân là chuẩn ngôi sao phát điện viên mập mập nam thoải mái đi ra chen chúc đám người, bởi vì lúc này thân phận địa vị của hắn cùng với trước đã có chỗ không giống, vì lẽ đó hắn cũng chưa có trở lại đội ngũ trong đó, mà là đi đến phái nữ đánh giá người bên cạnh, trở thành khách quý một thành viên.

"Thật ước ao hắn a. . ." Gã đeo kính ánh mắt thật lâu không thể dời.

Vào giờ phút này, vừa nãy vây quanh ở mập mập nam xung quanh mà vẫn không có tiến hành đánh giá phát điện viên đều ở hít một hơi thật sâu, muốn đem chuẩn ngôi sao phát điện viên yêu đều hút vào trong cơ thể mình, như vậy, bọn họ đánh giá điểm sẽ càng cao hơn.

Tập hợp người phụ trách thu hồi chính mình khiếp sợ cùng lưu luyến không rời ánh mắt, nhường số 24 phát điện viên vào chỗ.

Một người vóc người cường tráng nam giới đi vào vòng bảo hộ.

Đáng nhắc tới chính là, người này phát điện viên vừa nãy cũng không có như còn lại phát điện viên như thế, vọt tới chuẩn ngôi sao phát điện viên bên cạnh hấp thu còn lại 'Yêu'.

Ánh mắt của hắn lấp lánh có thần, cả người đều tràn ngập tuổi trẻ phấn chấn.

Một cái cùng mập mập nam hoàn toàn khác nhau người.

Theo màu xanh dương dòng điện thông nhập vòng bảo hộ, số 24 đứng tuổi nam giới cũng bắt đầu thả ra hắn yêu.

Bóng người màu xanh dương xuất hiện đồng thời, một cái màu xanh dương điện kinh đường băng cũng đi theo cùng xuất hiện. Phái nam khỏe mạnh nhũ nhũ mây, bóng người màu xanh dương bắt đầu làm ra chồm hồm kiểu xuất phát chạy động tác, sau đó. . . Đột nhiên xông ra ngoài.

Lúc này, ở bóng người màu xanh dương xung quanh cũng xuất hiện một chút dáng người người khác nhau bóng dáng.

Mới ra phát hiện bóng người màu xanh dương thân thể càng thêm cường tráng, tốc độ cũng so sánh xuất hiện trước nhất bóng người màu xanh dương phải nhanh.

"Một trận điện kinh thi đấu." Tiền Thương Nhất nói một câu.

"Ừm. . . Xem ra phải thua." Thiên Giang Nguyệt lộ ra một cái mỉm cười.

Hai người vừa vận nói xong, trận này ngắn ngủi thi đấu liền kết thúc, chính như Thiên Giang Nguyệt từng nói, đại diện phái nam khỏe mạnh bóng người màu xanh dương rơi vào mặt sau, vền vền cái lấy được thứ hai đếm ngược thành tích.

Tiếp đó, một cái lãnh thường cái xuất hiện, thắng lợi ba người giờ lên cao trong tay cúp, tiếp thu thuộc về người thắng ủng hộ.

Phía dưới, vừa nãy ra sức chạy nhanh nhưng vẫn cứ không địch lại những người còn lại bóng người màu xanh dương nhìn lãnh thường trên đài ba người, trên mặt biểu hiện có chút cô đơn, lúc này, một cái tay vỗ vào trên bả vai của hắn. Một người kiên trì bụng bia người đi tới bóng người màu xanh dương bên người, cho thứ hai một cái ngón tay cái động tác tay.

"Hắn đây là chọn dùng 'Muốn giương cao trước tiên chìm xuống' biện pháp, chỉ là, coi như là trước tiên chìm xuống, tại sao một ngọn đèn đều không sáng?" Gã đeo kính hơi kinh ngạc.

Vòng bảo hộ bên trong cảnh tượng bắt đầu thay đổi, lần này xuất hiện chính là một người phân xưởng công nhân, trên người hắn quần áo đồ vật có chút dơ bẩn rối loạn, tay phải cầm cờ lê, đang tại sửa chữa công kênh máy móc, một cái sửa xong lại đi sửa chữa mặt khác một cái.

Rất nhanh, cảnh tượng này bắt đầu thu nhỏ lại, nhưng mà không có ngừng, mà là đã biến thành toàn thể một phần.

Một phần khác lại xuất hiện một cái cảnh tượng khác, một người cầm dạy đồ giáo viên chính xác đang bực giảng trên giảng bài, phía dưới học sinh ở nghiêm túc nghe giảng, một lát sau, học sinh rời đi chỗ ngồi, lại đổi một nhóm học sinh đi vào.

Hai cái này cảnh tượng lần thứ hai thu nhỏ lại, lại trở thành mới toàn thể cảnh tượng một phần.

Càng ngày càng nhiều người lao động xuất hiện đang bảo vệ che phủ bên trong, bọn họ cần trọng làm công tác của mình, không ngừng mà lặp lại, không ngừng tích lũy, tất cả tựa hồ cũng không nhìn thấy phần cuối.

Cảnh tượng lần thứ hai thu nhỏ lại, mới ra phát hiện cảnh tượng lại là một cái điện kinh đường băng, lại là quen thuộc cứ kiểu.

Mà lần này có chút không giống, bóng người màu xanh dương vóc người hình như càng cao lớn chút.

Hắn chạy nhanh trong quá trình, còn lại bóng người màu xanh dương cũng gia nhập vào đường băng, lần này thành tích vẫn như cũ vô tận nhân ý, nhưng mà so với trước đã có tiến bộ, người thứ sáu.

"Đây là. . ." Lương Phong phát phát hiện ánh mắt của mình hình như không cách nào dời đi.

Vòng bảo hộ bên trong cảnh tượng sâu sắc hấp dẫn hẳn.

Lễ trao giải trong, đại diện phái nam khỏe mạnh bóng người màu xanh dương biểu hiện không lại cô đơn, tay phải hắn nắm tay đặt ở trước người mình, trong ánh mắt tràn ngập tự tin.

Lễ trao giải cảnh tượng biến mất, thay vào đó chính là càng nhiều người lao động xuất hiện.

Nhân viên chương trình, chuyển phát nhanh viên, tài xế, bác sĩ vân... vân.

Này mới người lao động xuất hiện sau đó, còn lại cảnh tượng trong người lao động cũng bắt đầu xuất hiện một chút thay đổi, phân xưởng công nhân quần áo đồ vật trở nên càng sạch sẽ, tay phải cờ lê cũng đã biến thành thùng dụng cụ, giáo viên dạy đồ cũng biến thành càng thêm phương tiện có thể co duỗi, phía sau bảng đen thì lại đã biến thành hình chiếu dụng cụ màn sân khấu thêm bảng trắng.

Những này không giống cảnh tượng bên trong nhân vật tình cờ có một ít gặp nhau, tỷ như giáo viên ở bác sĩ nơi liền chân, chương trình viên đứa nhỏ ở trong lớp tiết học vân... vân.

Theo trao đổi càng ngày càng nhiều, một cái mờ nhạt thành phố kiến trúc bóng mờ bắt đầu xuất hiện.

Thành phố kiến trúc bóng mờ mới ra phát hiện thời điểm, bên trong căn nhà đều là một chút bình thường hai tầng hoặc là ba tầng lầu phòng, lúc này, cảnh tượng trong người lao động động tác bắt đầu tăng nhanh, giống như bộ phim mau vào như thế, cùng lúc đó, trong thành phố kiến trúc độ cao cũng ở từ từ treo cao, rất nhanh sẽ đạt đến mười mấy tầng độ cao.

Đường băng lại xuất hiện.

"Tại sao còn không sáng?" Gã đeo kính vô cùng nghi ngờ.

Cuối cùng, bóng người màu xanh dương thu được người thứ bốn thành tích.

Nhưng là lần này, đường băng cũng không có biến mất, y nguyên lưu lại ở tại chỗ, lãnh thưởng cái cũng chậm chạp chưa từng xuất hiện.

Bóng người màu xanh dương đứng ở đường băng điểm cuối, si ngốc nhìn đường băng điểm xuất phát.

Mỗi một cái nắm giữ người lao động nhỏ cảnh tượng bắt đầu dung hợp, thành phố kiến trúc bình quân độ cao cũng đạt đến ba mươi, bốn mươi tầng, thậm chí còn xuất hiện một chút đặc biệt hình dạng kiến trúc.

Thành phố bóng mờ cũng càng ngày càng chân thực, giống như mộng ở từ từ biến thành sự thật như thế.

Bóng người màu xanh dương đi đến điểm kết thúc, lần này, làm làm đối thủ bóng người không hề là trên đường xuất hiện, mà là xuất hiện ở điểm xuất phát trên đường chạy, cùng bày ra chồm hồm kiểu tư thế.

Ở đường băng rìa ngoài, một người đội mũ cầm trong tay phát súng lệnh người đi tới đường băng điểm xuất phát nơi.

Phát súng lệnh vang lên.

Một vòng mới quán quân tranh giành.

Bởi vì thành phố bóng mờ càng ngày càng chân thực, vì lẽ đó lúc này đang bảo vệ che phủ ở ngoài xem ra, thật giống như một đám người ở trong thành phố chạy nhanh như thế, càng quan trọng chính là, những người này mỗi bước ra một bước, thành phố đều bằng tốc độ kinh người đang trưởng thành, trở nên càng thêm hiện đại, cũng càng thêm tràn ngập sức sống.

Người thứ hai.

Keng, đèn trắng rớt cục phát sáng một ngọn.

Nhưng mà, thi đấu cũng không có kết thúc, điểm cuối đồng thời cũng đã biến thành điểm xuất phát, một vòng mới thi đấu lần thứ hai bắt đầu, không có bất kỳ nghỉ ngơi cơ hội.

Theo mới thi đấu bắt đầu, thành phố bắt đầu thu nhỏ lại, càng ngày càng nhỏ, cuối cùng từ từ đã biến thành một cái điểm.

Thi đấu nói, cũng thành một bức bản đồ trên con đường.

Mới điểm cuối, bóng người màu xanh dương cái thứ nhất vọt tới, nhưng mà, hắn cũng không có chúc mừng thắng lợi nhân rồi, điểm cuối lần thứ hai trở thành điểm xuất phát, một vòng mới thi đấu lại bắt đầu.

Bóng người màu xanh dương cùng thi đấu nói bắt đầu thu nhỏ lại, từ từ trở thành trong máy truyền hình hình ảnh.

Máy truyền hình ở ngoài, đã từng người lao động đã đầu đầy tóc bạc, nhìn thấy bóng người màu xanh dương thu được thứ nhất sau đó, trên mặt của bọn họ lộ ra nụ cười vui mừng, không có lớn tiếng hoan hô, cũng không có ném mũ chúc mừng, hết thấy đều vô cùng bình tĩnh.

Lúc này, vòng bảo hộ bên trong hình ảnh xoay một cái, bên trong gian phòng cửa bị mở ra.

Một người tuổi trẻ người lao động chính xác ở trước cửa đôi giày, đôi tốt giày sau đó, người lao động này đi vào, dáng dấp của hắn cùng đang xem TV người lao động gần như giống nhau.

Đến đây, tất cả im bất đi.

Màu xanh dương dòng điện biến mất, phái nam khỏe mạnh mở hai mắt ra, xem thấy mình một ngọn đèn trắng thành tích sau, không nói lời nào, chỉ là tay phải nắm chặt nắm đấm.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 308: 7 tông tội

"Nói thật, ta có chút tức giận." Tiểu Minh nhẹ giọng nói một câu, thanh âm không lớn, nhưng mà còn lại ba người đều có thể nghe được.

"Ta cũng có ý tưởng giống nhau, nếu như cái đơn độc xem số hoặc là số, ta cũng không đáng kể, nhưng là hai cái này nối liền cùng nhau xem, quả thực không thể chịu đựng!" Lương Phong cũng phát biểu cái nhìn của mình.

Phái nam khỏe mạnh trở lại đội ngũ trong đó, chỉ có một hai người an ủi hắn, những người này là thành tích cùng hắn như thế chênh lệch người, bất quá bọn hắn an ủi người khác không được nhưng ngược lại bị phái nam khỏe mạnh an ủi.

"Hiện tại, cần phải cũng gần như." Tiền Thương Nhất nhìn một chút ba người, "Lại tâm sự đi."

Bốn người đi tới xa rồi đội ngũ khá địa phương xa.

"Thế giới này cái gọi là yêu, hoàn toàn liền là chó má!" Tiểu Minh trực tiếp phát biểu chính mình kết luận.

"Không nghi ngờ chút nào." Thiên Giang Nguyệt khó phải đồng ý Tiểu Minh một lần.

"Cho nên nói, kỳ thực dùng để phát điện trên thực tế là loại này đến gần biến thái?" Lương Phong hít sâu mấy cái, muốn đem trong lòng không nhanh trút ra đi ra.

"Trên căn bản không sai rồi, nhìn nhiều như vậy phát điện viên biểu diễn, trong lòng ta cũng xuất hiện một loại ý nghĩ, nếu như nói ác người có thể chịu chọn lựa leo lên trên, như vậy há không phải nói rõ. . ." Tiền Thương Nhất mặt sau lời còn chưa dứt.

"Ừm, người ở phía trên, kỳ thực đều là một loại người, trái lại chân chính nắm giữ chúng ta hiểu rõ yêu người thì lại ở tầng dưới chót khổ cực liều mạng, chịu đủ ức hiếp." Tiểu Minh lập tức gạt đầu.

"Ta cho rằng sẽ xuất hiện tình huống như thế, trên thực tế cũng phản ứng một vấn đề, ta nghĩ xin nhờ một người đi thử một chút, nếu như tình huống xác thực là như vậy, như vậy chúng ta thông qua bộ phim này cũng không có vấn đề gì." Tiền Thương Nhất nói xong nhìn một chút ba người.

"Ta từ chối." Thiên Giang Nguyệt không chút do dự lựa chọn từ chối, thậm chí đều không có nghe Tiền Thương Nhất kiểm tra là cái gì.

"Tiểu Minh?" Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn Tiểu Minh.

"Vốn là ta nghĩ đáp ứng Thương Nhất người, nhưng mà trực giác nói cho ta vẫn là không nên đáp ứng người tốt hơn." Tiểu Minh lắc đầu.

"Lương Phong?" Tiền Thương Nhất cũng không tức giận, tiếp tục hỏi thăm cá nhân.

"Nếu bọn họ đều từ chối, ta thắng thán vậy. . ." Trên mặt Lương Phong lộ ra thần tình lúng túng.

"Người tại sao không chính mình đi?" Thiên Giang Nguyệt đột nhiên hỏi một câu.

"Thương Nhất, người đừng thừa nước đục thả câu, nói thẳng đi, kết quả kiểm tra thế nào?" Tiểu Minh theo nói một câu.

"Rất đơn giản, kiểm tra người bình thường hiện hành trình độ." Tiền Thương Nhất nói xong dừng một chút, "Nếu như người bình thường toàn bộ là người hiện hành liền nói xuôi được, điều này nói rõ này một bộ phim thế giới có lẽ căn bản cũng không có ác khái niệm, đối với chúng ta mà nói ác, đối với người của thế giới này tới nói liền là cực đoan tốt, mà cực đoan tốt tạo thành yêu, dĩ nhiên là có thể xuất hiện càng nhiều lượng điện."

"Không hồ là Thương Nhất, nhường chúng ta đi tìm phiền phức. Nếu như người suy đoán sai lầm, chúng ta nói không chắc sẽ bị đuổi phát điện kiểm tra tư cách." Thiên Giang Nguyệt lập tức trả lời.

Tiền Thương Nhất trái tay sờ sờ trán của mình, nở nụ cười một tiếng, "Lời này nói quá khuếch trương, liền coi như các người đáp ứng rồi ta, ở biết rồi ý nghĩ của ta sau đó, không cũng có thể từ chối sao? Lẽ nào ta còn có thể thúc ép các người hay sao?"

"Thương Nhất vừa nói như thế, giống như cũng không sai, thế này căn bản không khả năng hại đến người." Lương Phong gật đầu.

"Nếu như vậy, không bằng liền để chính hắn đi thôi?" Thiên Giang Nguyệt hình như rất thích tại làm chuyện như vậy.

"Ồ về điểm này, ta tán thành Thiên Giang Nguyệt cái nhìn." Tiểu Minh tỏ thái độ.

Tiền Thương Nhất nhìn mặt Tiểu Minh, lắc lắc đầu, "Ta đi kiểm tra kết quả vô cùng không chính xác, coi như là thân thể khá cường tráng người, chiều cao cũng chỉ là cùng ta gần giống nhau cao. Nếu như kiểm tra kết quả không chính xác, như vậy cái này kiểm tra liền không có chút ý nghĩa nào, vì lẽ đó. . ."

"Không chính xác cũng không liên quan." Thiên Giang Nguyệt chen vào một câu miệng.

Tiền Thương Nhất chớp mắt nhìn, không có nói tiếp, hắn đương nhiên biết Thiên Giang Nguyệt tại sao phải như vậy tìm chính mình phiền phức, nguyên nhân rất đơn giản.

"Không bằng Thương Nhất người trước đem kiểm tra sự việc để ở một bên, trước tiên nói một chút về kiểm tra sau đó kết luận?" Lương Phong nói ra một cái đề nghị hay.

"Giả thiết Tiểu Minh bắt nạt đến người khác trên đầu, thậm chí còn đánh mấy quyền, đập mấy đá, nhưng là đây, chịu bắt nạt người nhưng cái là tức giận hết sức,

Làm sao đều không sẽ ra tay đánh trả, lại giả như, dù thế nào chịu bắt nạt nhiều người sao tức giận, chỉ cần Tiểu Minh xin lỗi, chịu bắt nạt người liền ngay lập tức sẽ bình tĩnh hoà nhã, giống như chuyện vừa rồi xưa nay chưa từng xảy ra như thế."

"Vậy thì, chúng ta là có thể biết được thế giới này kết cấu liền là số ít kẻ ác chiếm cứ tài nguyên càng nhiều địa vị cao, sinh sống ở xã hội tầng trên cùng tầng cao nhất, mà người lương thiện bằng điểm còn lại tài nguyên, sinh sống ở xã hội tầng dưới cùng tầng dưới chót. Bây giờ là một cái đơn thuần dựa vào đạo đức chuẩn tắc phút tăng xã hội kết cấu, mặc dù đối với chúng ta tới nói có chút bệnh trạng đúng vậy."

"Kết hợp với nhiệm vụ yêu cầu trong vượt mức phát điện số lượng, không khó lắm đến ra một cái manh mối." Tiền Thương Nhất nói xong nhìn một chút còn lại ba người.

"Đầu mối gì?" Lương Phong hỏi.

"Ăn giầu nhiệm vụ." Tiền Thương Nhất nói.

Hắn vừa vận nói xong, tiếng nhắc nhở của hệ thống vang lên.

"Liền là như vậy, ngoài định mức khen thưởng." Tiền Thương Nhất bày ra hai tay.

"Vừa nãy số mập mập nam đã đầy đủ biến thái, cũng mới ngọn đèn, người lấy cái gì đi nhường lưới điện quá tải?" Thiên Giang Nguyệt lần này nghiêm túc

hỏi đề.

"Loại dụng bảy tông tội, số mập mạp nam tội thuộc về, ở còn lại trong mắt người thì lại đại diện cho vượt qua tất cả yêu đương, cũng chính là bảy tông tội tương ứng bản tính." Tiễn Thương Nhất trả lời, "Chúng ta chỉ cần lựa chọn mình có thể càng dễ dàng thả ra ngoài ác liên có thể vượt mức phát điện. Thân là diễn viên, chúng ta trải qua thế giới, từng tao ngộ tồn tại đều có thể giúp chúng ta làm được điểm này."

"Thiên Giang Nguyệt ta đề cử dễ tức giận, tương ứng bản tính là chăm chú, Tiểu Minh ta đề cử tham lam, tương ứng bản tính là hi vọng, Lương Phong người. . . Lười biếng, tương ứng bản tính là. . . Coi vậy đi, chính người tuyển chọn, ta thì lại lựa chọn kiêu căng, tương ứng bản tính là tự tin."

Nghe được lời nói Tiễn Thương Nhất, Lương Phong chau mày, "Tại sao ta. . . Đặc biệt thêm cái tự chọn?"

"Đúng rồi, vừa nãy chúng ta đã nghe được ẩn giấu nhiệm vụ tiếng nhắc nhở, vì lẽ đó, kiểm tra sự việc liên không cần mọi người đi làm, đã không có cần thiết." Trên mặt Tiễn Thương Nhất lộ ra một nụ cười xán lạn.

"Còn có một việc ta nói một chút, có lẽ chúng ta mỗi người đều không thể thỏa mãn nhường lưới điện quá tải yêu cầu, căn cứ gã đeo kính lời giải thích, có lẽ chúng ta có thể chọn dùng tiếp sức biện pháp, dù sao thả ra điện năng sau đó còn có thể lưu lại một chút ác ở xung quanh cơ thể, tuy rằng ta không biết thế nào lan truyền, nhưng ít ra là một loại dòng suy nghĩ đi, có lẽ chờ Tiểu Minh thả ra sau khi xong chúng ta liền có thể biết rồi."

Nói xong tất cả những thứ này sau đó, Tiễn Thương Nhất đem ánh mắt của mình đặt ở trên sân khấu.

Lúc này đây số đã đến gần 30, lại không lâu nữa, bọn họ liền muốn ra trận.

Trong đoạn thời gian này, bốn người bọn họ cần nghĩ kĩ thế nào thả ra trong lòng mình ác niệm.

"Người nói không sai, chẳng qua có một chút ta không hài lòng, ta lựa chọn bảy tông tội bên trong kiêu căng." Thiên Giang Nguyệt nói một câu.

"Ta lựa chọn đồ kị. . ." Lương Phong cũng nói một câu, chỉ là giọng điệu vô cùng miễn cưỡng.

"Ta không có vấn đề a." Tiểu Minh một bộ vô cùng thoải mái đáng vẽ, "Lại nói chuyện như vậy nói không nói ra cũng không đáng kể đi, lại như vừa nãy kiểm tra như thế, làm sao tuyển chọn cũng chỉ có thể chính mình quyết định a?"

"Cảm ơn người đưa ra điểm này, chúng ta hiện tại trước về đội ngũ đi." Tiễn Thương Nhất hình như đã bắt đầu suy nghĩ chính mình sau đó nên làm gì biểu diễn chính mình kiêu căng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 309: Bất ngờ

Trở lại đội ngũ trong đó, ngoại trừ gã đeo kính hơi đối với bốn người có một ít chú ý ở ngoài, người còn lại phần lớn đều nhìn chăm chăm trên sân khấu cố gắng phát điện phát điện viên, còn có một nhóm người bởi vì sắp sửa đến thất bại mà tâm trạng ủ rũ.

"Các người, tại sao không cố gắng xem còn lại phát điện viên phát điện quá trình, tại sao vẫn ở một bên nói chuyện phiếm?" Gã đeo kính đi tới.

Gã đeo kính chủ động cùng bọn họ trao đổi điểm này nhường bốn người có chút bất ngờ.

"Người vẫn ở xem, có học được cái gì thứ có ích sao?" Thiên Giang Nguyệt hỏi một câu, gã đeo kính sau khi nghe đang định mở miệng, chẳng qua lập tức chịu Thiên Giang Nguyệt đánh gãy, "Có thể làm cho mình phát càng nhiều điện sao? Đèn số sẽ số lượng đến càng nhiều sao?"

Vấn đề của hắn vô cùng trực tiếp, cũng vô cùng tôn trọng người.

"Ta... Tuy rằng ta không làm được, nhưng không có nghĩa là các người không làm được không phải sao? Các người đối với yêu chiều sâu cùng yêu chiều rộng cũng không quá hiểu rõ, là một người người mới, chưa quen thuộc cùng quen thuộc trong lúc đó khác biệt là to lớn, nói không chắc có thể có thu hoạch đâu?" Gã đeo kính hơi hơi kích động.

"Người tới đi." Thiên Giang Nguyệt quay đầu nói với Tiễn Thương Nhất, không có lại để ý tới gã đeo kính.

"Vừa nãy xảy ra cái gì?" Tiễn Thương Nhất lướt qua Thiên Giang Nguyệt, đứng ở gã đeo kính trước người.

Người khác nhau, không giống khí thế, không giống ảnh hưởng.

Gã đeo kính còn muốn tiếp tục đề tài mới vừa rồi, nhưng là chịu Tiễn Thương Nhất hỏi lên như vậy, hẳn nhất thời cảm giác nguyên bản trôi chảy tán gẫu chịu món đồ gì kẹp lại như thế.

Thật giống như ở giữa mấy lời chịu đột nhiên cắt bỏ.

Nha, ta biết rồi, vừa nãy xảy ra cái gì?

Coi vậy đi, đừng tán gẫu những này, vừa nãy xảy ra cái gì?

Gã đeo kính trong lòng đem lời nói Tiễn Thương Nhất bổ sung một chút câu, dường như ở làm điền chỗ trống đề.

"Bởi vì chỉ có số ít vài tên phát điện viên thành tích vẫn còn có thể, vì lẽ đó người phía sau đều có mô phỏng theo ý nghĩ của bọn họ, một chút phát điện viên cũng giao phó hành động, chỉ là hiệu quả đều vô tận nhân ý." Gã đeo kính lắc đầu một cái, tựa hồ đang chối bỏ cái gì.

"Không tốt sao?" Tiễn Thương Nhất theo gã đeo kính xin hỏi.

"Nếu như năng lượng yêu đầy đủ mô phỏng theo, hiện tại mỗi người đều là ngôi sao phát điện viên, lại tại sao có thể có nhiều như vậy liền bốn ngọn đèn trắng đạt đến mức tiêu chuẩn đều thông qua không phát điện viên?" Gã đeo kính chối bỏ mô phỏng theo người cách làm, "Yêu, chỉ có thể dựa vào trong lòng sức mạnh, nếu như muốn đưa nó thả ra ngoài, nhất định phải tuân theo ý nguyện của nó, mỗi người yêu đều độc nhất vô nhị, bỏ qua trong lòng mình yêu, đi truy tìm người khác yêu, quả thực là lượm hạt vùng làm mất đi dưa hấu."

"Như vậy phải không?" Tiễn Thương Nhất chà xát tay, "Ta nhớ người nói không sai, bất quá bọn hắn cũng không có làm sai."

Đề tài hoàn toàn mà tới, gã đeo kính còn muốn tiếp tục nói, chẳng qua lại bị tay Tiễn Thương Nhất thế ngăn lại.

"Ta nhớ không lầm, người là số 53 à?" Tiễn Thương Nhất hỏi.

"Ừm." Gã đeo kính rất mê hoặc.

"Chẳng mấy chốc sẽ đến người, cố lên a!" Tiễn Thương Nhất vỗ vỗ gã đeo kính vai.

Tuy rằng thất bại khả năng tính rất lớn đúng vậy.

Hắn ở trong lòng bổ sung một câu.

Thời khắc này, gã đeo kính xuất hiện một loại ý nghĩ, vừa nãy theo trước mặt mình đi tới bốn người không phải như nhau người mới, chỉ ít cùng hắn trước đây gặp phải người mới hoàn toàn khác nhau.

Người mới sẽ lo lắng cho mình phát điện lượng điện quá ít, mà bọn họ dường như căn bản không có loại này lo lắng.

Hình như coi như cuối cùng một ngọn đèn trắng đều không sáng lên, đối với bọn họ mà nói cũng không có ảnh hưởng gì.

Số 35 phát điện viên biểu diễn chính mình đối với biển cả yêu quý, tuy rằng muốn học số 1 phát điện viên đem chiều rộng mở rộng, nhưng bởi vì không có huấn luyện qua, vì lẽ đó đang tiến hành thử thời điểm, trực tiếp liền kết thúc phát điện quá trình.

Số 41 phát điện viên bày tỏ chính mình đối với sinh mạng yêu quý, bất kỳ loại sinh mệnh, dù thế nào nó có hay không đối với loài người có ích, đều đem được bảo vệ, đều đem nắm giữ có thể làm cho nó tự do tự tại cuộc sống địa phương.

Số 47 phát điện viên bày tỏ đối với lựa chọn yêu quý, bất cứ chuyện gì đều cần phải nắm giữ chịu lựa chọn quyền lợi, cho dù là lại bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ, cũng có thể chịu nghiêm túc đối xử, đối với nó tiến hành lựa chọn, mà không thể chọn dùng thái độ thờ ơ,

Nếu như hai cái lựa chọn kết quả như thế, vậy thì không thể xưng là hiệu quả lựa chọn.

Bao quát ở trên ba người, hết thấy phát điện viên đều lấy được làm người ừ thành tích.

Theo tình huống trước mắt đến xem, thất bại có thể còn có thể vẫn tiếp tục kéo dài.

Số 50 phát điện viên nỗ lực mô phỏng theo số 23 mập mạp nam phát điện phương pháp, kết quả cuối cùng là vừa mới bắt đầu, toàn bộ phát điện quá trình liền tuyên bố kết thúc, mà dòng điện hình như chỉ là đang bảo vệ che phủ trên đi rồi một vòng, căn bản không hề dừng lại một chút nào.

"Tốt rồi." Phái nữ đánh giá người đứng lên, trên mặt nàng tràn ngập thiếu kiên nhẫn.

Về mặt này nàng đã duy trì rất lâu, chỉ có đang đối mặt số 23 mập mạp nam thời điểm, sắc mặt của nàng mới sẽ hơi đẹp nhất một chút.

"Còn lại mấy người cũng không cần thiết nhìn, liền tới đây đi, ta còn cần đi xử lý chuyện quan trọng hơn, thật là, vẫn sắp xếp cho ta loại này việc xấu."

Tay phải nàng sờ sờ chính mình mái tóc, xoay người dự định rời đi.

Còn lại hai tên phái nam đánh giá người vô cùng gấp gáp, lên tiếng muốn ngăn cản tên này chủ đánh giá người, nhưng là do thân phận hạn chế chênh lệch to lớn, lời nói bọn họ cũng không có lên tác dụng gì.

"Lần này tốt rồi..." Lương Phong mặt tối sầm lại nói.

"Lúc này nhất định phải có một cái hung hăng người đi ra ngăn lại nàng." Tiểu Minh nói một câu.

"Dựa theo đây số bài đến tính toán, ngươi là chúng ta trong bốn người cái thứ nhất, liền do ngươi đi." Thiên Giang Nguyệt tán thành Tiểu Minh lời giải thích.

"Ừ", thế này hợp lý nhất, tin tưởng mọi người cũng không có ý kiến." Tiền Thương Nhất gật đầu.

Liền như thế mấy câu nói thời gian, Tiểu Minh liền cảm giác mình bị bức ép đến cùng đường.

Đáng chết, những người này... Thương Nhất cùng Thiên Giang Nguyệt đều không dễ đối phó lắm, đành phải chọn Lương Phong!

Trong lòng hắn vô cùng khó chịu, chẳng qua vẫn như cũ không trở ngại hắn nghĩ ra như thế chủ ý tuyệt diệu.

Chỉ thấy Tiểu Minh hơi sửa sang lại tóc của mình, sau đó tay phải hắn vò vò cổ họng, phát ra mấy cái bé nhỏ âm tiết, này âm tiết chỉ có chính hắn nghe được rõ ràng.

"Cái kia, Cổ Nguyệt..." Âm thanh Tiểu Minh lạnh lạnh mà dễ nghe, dùng tiếng trời để hình dung có chút qua, nhưng mà thanh âm này nghe vào trong tai, tuyệt đối sẽ làm cho trong lòng người mềm nhũn, bất luận nam nữ, lúc này lại phối hợp hắn qua quản lý trung tính khuôn mặt, trong nháy mắt đã biến thành một cái đáng yêu em gái.

Cổ Nguyệt là Lương Phong ở bên trong bộ phim này tên, vừa này ở đối thoại thời điểm, bốn người một nửa đều tinh lược xưng hô, có yêu cầu xưng hô địa phương, âm thanh cũng rất nhỏ, nhưng mà hiện tại, Tiểu Minh chuyện cần làm, âm thanh nhất định không thể nhỏ, bởi vì đây là hắn một hạng vũ khí.

Lương Phong nhất thời cảm giác trong lòng cảm thấy lạnh lẽo, giống như thật sự chịu 'Lương Phong' thổi vào trong lòng như thế.

"Ngươi... Ngươi... Ngươi muốn làm gì?" Lương Phong quay đầu nhìn thấy ánh mắt Tiểu Minh không đúng, hắn vội vã lùi về sau hai bước, kéo xuống khoảng cách an toàn.

Tiểu Minh vuốt vuốt cái trán tóc mái, ở Lương Phong trước mặt biểu diễn gò má của mình, "Ta không thích hợp làm loại này quá mức bá khí sự việc, nếu như dựa theo đây số bài tính được, cái kế tiếp liền là Lương Phong ngươi, có lẽ, Lương Phong ngươi bằng lòng biểu hiện một chút chính mình."

"Ây... Đừng đi..." Lương Phong liếc mắt nhìn Tiểu Minh, sau đó quay đầu liếc mắt nhìn phái nữ đánh giá người.

Tựa hồ cũng không phải dễ trêu dáng vẻ...

Hắn ở trong lòng nói.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 310: Càng nhiều bất ngờ

"Ta sẽ vì ngươi cố lên!" Tiểu Minh phát phát tay.

Đáng ghét, tại sao ta liền không thể nhẫn tâm từ chối đâu?

Lương Phong bùm ngực tự mình, kéo bước chân của mình hướng về phái nữ đánh giá người đi đến.

Lúc này, tập hợp người phụ trách đang cùng phái nữ đánh giá người thương lượng, hai bên không có quá nhiều tranh cãi, nhưng mà đều không có lui bước ý, theo lý mà nói, tập hợp người phụ trách là không khả năng như vậy cùng phái nữ đánh giá người trao đổi, nhưng mà hai gã khác phái nam đánh giá người cũng đứng ở tập hợp người phụ trách này phương, cho nên mới hình thành cục diện bây giờ.

Thấy khoảng cách gần giống nhau sau đó, Lương Phong ngừng lại, hắt hít sâu một hơi.

"Nếu như người hiện tại đi, có lẽ sẽ tồn thất càng xuất sắc ngôi sao phát điện viên." Lương Phong lớn tiếng nói.

Lời nói của hắn không chỉ có hấp dẫn đang tại giảng co bốn người, cũng hấp dẫn còn lại phát điện viên, bao quát số 23 mập mập nam.

Mập mập nam khoe miệng khê mỉm cười, lộ ra xem thường biểu hiện, nhưng không có nhiều lời.

"Có thể, có thể!" Hai tay Tiểu Minh thả lên đỉnh đầu vỗ tay.

Phái nữ đánh giá người trên dưới đánh giá một phen Lương Phong, "Người là nói người sao? Người tên là gì?"

"Cổ Nguyệt!" Lương Phong nói chuyện đồng thời, lại đi về phía trước một bước, khí thế so với trước càng càng cường ngạnh.

"Tốt lắm, người hiện tại liền tiến vào yêu điện chuyển đổi máy phát điện, nếu như vượt qua không trên một người chuẩn ngôi sao phát điện viên, như vậy ta đây lần đánh giá thành tích chính là 0 điểm, đồng thời, ta đem xóa bỏ người tiếp theo tham dự phát điện sát hạch tư cách, ba lần." Phái nữ đánh giá người cũng tới trước một bước, khí thế không chút nào thua, "Người tiếp thu điều kiện của ta sao?"

"Đương nhiên tiếp thu." Lương Phong lộ ra tự cho là nhẹ như mây gió nụ cười.

Qua chuyện như vậy sau đó, Lương Phong thành linh nhảy qua người phía trước, trở thành vị kế tiếp tiếp thu phát điện sát hạch phát điện viên.

"Hắn thật có thể làm được sao?" Gã đeo kính không cách nào che giấu khiếp sợ trong lòng.

"Yên tâm đi." Âm thanh Tiểu Minh trả lời bình thường.

Gã đeo kính xem ánh mắt Tiểu Minh có chút quái dị, chẳng qua cũng không nói gì.

Tiến vào vòng bảo hộ trước, hai tay Lương Phong nắm lại bàn tay đầu, ở trong lòng vì chính mình cổ động, tiếp lấy hắt hít sâu một hơi sau đó, đập vào vòng bảo hộ.

Đứng ở chính giữa sân khấu, cái phễu trôi nổi ở Lương Phong đỉnh đầu.

Một luồng sức hút đem cái phễu cố định lại, cỗ lực hút này không lớn, sẽ không ảnh hưởng Lương Phong bất kỳ hành động.

Màu xanh dương dòng điện thông nhập vòng bảo hộ, bảo trước Lương Phong có thể bắt đầu dùng hắn yêu phát điện.

Cảm giác kỳ quái ở trong lòng Lương Phong xuất hiện, hắn cảm giác mình dường như trở thành vòng bảo hộ bên trong người chương khổng, có thể tùy tâm gặp gỡ điều khiển bất luận là đồ vật gì, chỉ cần hơi suy nghĩ, vòng bảo hộ bên trong là có thể sẽ xuất hiện tương ứng thay đổi.

Hắn nhắm hai mắt lại.

Bây tông tội sao? Muốn nói ta nhất đồ kị người, không phải là tiến vào nhập phim địa ngục trước chính mình sao? Tuy rằng không có mình bây giờ mạnh như vậy, nhưng mà. . . Đã hoàn toàn là hai cái thế giới khác nhau người, đã từng chính mình còn có thể ảo tưởng cuộc sống nhàn chán, còn có thể cười nhạo phim kinh dị trong người bị hại đều trí lực rất thấp, hiện tại, những này cười nhạo đều đã biến thành đối với mình chế nhạo.

Nghĩ tới đây, Lương Phong cười lạnh một tiếng.

Vòng bảo hộ bên trong, một cái bóng người màu xanh dương xuất hiện, thân hình cùng vẻ ngoài đều cùng Lương Phong giống như đúc.

Keng, đèn trắng lập tức liền phát sáng một ngọn.

"Không nghĩ tới hắn như thế có yêu." Tiểu Minh gật gù.

Sau đó, một chút cuộc sống cảnh tượng xuất hiện, hình như là bóng người màu xanh dương ở bữa sáng trong quán ăn điểm tâm.

Lúc này, Lương Phong mở hai mắt của mình, hắn nhìn đại diện chính mình bóng người màu xanh dương, trong lòng dâng lên một luồng ước ao tâm trạng, nguyên bản chính mình là đang ở hạnh phúc trong không biết hạnh phúc, còn bình thường ồn ào không đủ kích thích.

Bữa sáng rất nhanh sẽ ăn xong, mà lúc này, Lương Phong tâm trạng cũng bắt đầu thay đổi, ánh mắt của hắn cũng càng thêm hung ác, bên trong hình như chen lẫn một ít thâm độc.

Cảm nhận ta hoảng sợ đi!

Lương Phong ở trong lòng gào thét, theo hấn ý nghĩ này hình thành.

Leng keng keng âm thanh không ngừng xuất hiện.

Lúc này, phái nữ đánh giá người cũng rất cục bất đầu chú ý Lương Phong, có lẽ, lúc này tên này đang cố gắng phát điện phát điện viên thật sự có đủ trở thành ngôi sao phát điện viên tiềm chất.

"Đây là. . ." Gã đeo kính chau mày, căn chính mình môi dưới, hình như muốn xem mặc Lương Phong dòng suy nghĩ.

Vòng bảo hộ bên trong, bóng người màu xanh dương nhìn chung quanh một lần, trên mặt biểu hiện vô cùng mê man, hình như có chuyện gì chuyện kỳ quái phải xảy ra như thế.

Hắn đi mấy bước, nguyên bản bữa sáng quán cảnh tượng biến mất không còn tăm hơi, tùy theo xuất hiện chính là đầy trời bay cát.

Đơn giản hai bước, nhường hắn đi tới sa mạc.

"Giống như không đúng!" Thiên Giang Nguyệt lùi về sau hai bước.

"Xem ra Thương Nhất người suy đoán có một chút lỗ thủng!" Tiểu Minh cũng cảm nhận được, dòng máu đang run rẩy hoảng sợ.

"Xem trước một chút. . ." Nét mặt Tiễn Thương Nhất không lại thoải mái, mà là trở nên vô cùng nghiêm túc.

Bay cát càng ngày càng nhiều, gần như đem vòng bảo hộ hoàn toàn chiếm đầy, vòng bảo hộ người bên ngoài đều có chút không thấy rõ bên trong tình huống.

"Này kết quả là cái gì? Tại sao ta trước đây từ trước tới nay chưa từng gặp qua?" Gã đeo kính cố gắng nhớ lại chính mình đã từng xem qua nội dung, nhưng là căn bản không có tìm được loại.

Phát điện trung tâm, cũng chính là bốn người vị trí gian phòng, chỉ sáng lên bắt đầu từ từ trở tối, giống như điện lực không đủ như thế.

Tất cả mọi người phát hiện biến hóa này, nhưng là không có ai biết là xảy ra chuyện gì.

Phát điện số lượng tăng cấp tiếng vang liên tục xuất hiện, lúc này Lương Phong phát điện số lượng đã thấp sáng mười ngọn đèn trắng.

"Trong phòng giống như cũng xuất hiện hạt cát!" Đứng ở đội ngũ người phía trước đột nhiên nói rồi một câu như vậy.

Ba người ánh mắt lập tức nhìn quanh một vòng, phát hiện người trên tóc, trên quần áo thậm chí là trên vách tường đều xuất hiện hạt cát, nguyên bản cái căn phải đang bảo vệ che phủ bên trong xuất hiện hạt cát dĩ nhiên xuất hiện ở vòng bảo hộ ở ngoài.

"Đây là điện lực mất không chế sao? Ta đã từng xem qua liên quan giới thiệu, nhưng là đây chỉ là một loại chỉ tồn tại ở trên lý thuyết hiện tượng, làm thả ra ngoài yêu vượt xa yêu điện chuyển đổi chức năng đầy đủ chuyển đổi trình độ thời điểm, sẽ xuất hiện hiện tượng này, nhưng là dựa theo vòng bảo hộ cường độ, bất kể là ngôi sao gì phát điện viên cũng không thể nào làm được bước đi này!" Gã đeo kính nói ra chính mình ý nghĩ trong lòng.

Lúc này, phát điện trung tâm bên trong, bão cát càng ngày càng nhiều, mặt đất cũng đã chôn vùi một centimet cao hạt cát.

Tình huống càng ngày càng mất khống chế.

"Dừng lại!" Tiễn Thương Nhất hô to một tiếng, nhưng là lúc này, thân ở vòng bảo hộ bên trong Lương Phong nhưng không nghe thấy.

Bởi vì hắn, thật sự cảm giác mình trở lại lúc trước ở sa mạc muốn sống thán ngày, đó là một đoạn khiến người ta tuyệt vọng trải qua, tuyệt vọng đến nằm mơ cũng không dám nhớ lại lúc đó chuyện đã xảy ra.

Bóng người màu xanh dương rầm một tiếng quỵ trên mặt đất, phát điện trung tâm ánh sáng hoàn toàn biến mất.

Nhưng là nhưng không có bất kỳ người nào xuất hiện đi xem xem công tắc có phải là hỏng rồi ý nghĩ, trong giây lát này, tất cả mọi người lưu lại ở vị trí cũ của mình lên, không nói gì, cũng không có di chuyển.

Màu vàng ánh sáng theo phía trên xuất hiện, rọi sáng toàn bộ phát điện trung tâm.

Ánh sáng từ từ tản đi, phát điện trung tâm hình như đã biến mất không còn tăm hơi, tất cả mọi người phát hiện mình đi tới sa mạc, mênh mông vô bờ sa mạc, ngoại trừ cuộn cuộn ngất trời cuộn cuộn cát vàng cùng bầu trời lửa đỏ mặt trời chói chang ở ngoài, không có thứ gì.

Chương 311: Tiến thủ

Trong lòng mỗi người đều có thật nhiều thắc mắc, nhưng là nhưng không có một người nói ra khỏi miệng, tựa hồ cũng chịu xuống đừng lên tiếng lời chú như thế, căn bản là không có cách phát ra tiếng.

Ầm ầm ầm ầm ầm thanh theo bốn phía vang lên.

Mặt đất đang không ngừng chấn động, có món đồ gì theo tầng tầng cát vàng bên dưới chui ra.

Đó là từng cái từng cái đá lớn màu đen như, mỗi cái đá tảng như đều chỉ có đầu cùng nửa người trên, căn cứ khoảng cách để phán đoán, đá tảng như có thể có hơn mấy trăm ngàn mét cao, những này đá tảng như nằm ngang sắp xếp, vẫn kéo dài tới mắt thường có thể thấy phần cuối, chúng nó vác hướng mọi người, mặt hướng mặt trời, tựa hồ đang phóng tầm mắt tới cái kia vô tận vũ trụ.

Cả người Lương Phong đều chịu mồ hôi xâm thấu, lúc này đôi mắt hắn nhìn chăm chú đá tảng như, hai chân cong, giống như trên mình khiêng mấy trăm cân vật nặng.

Đại diện cho Lương Phong bóng người màu xanh dương thì lại quỳ ở một bên, hai đầu gối cùng mặt đất chặt chẽ tiếp xúc, dường như mọc rễ như thế.

Không, xác thực mọc rễ, bóng người màu xanh dương đầu gối nơi bắt đầu cùng phía dưới hạt cát đồng hóa, hình như đã biến thành hạt cát một phần, không cách nào thoát ly một phần.

Đột nhiên, Lương Phong cảm giác mắt tối sầm lại, rốt cục không chống đỡ nổi, nửa quỳ trên mặt đất.

Ầm ầm ầm thanh lại vang lên, cái bắt quả lần này cũng không phải từ bốn phương tám hướng truyền đến, mà là vền vền theo một chỗ truyền đến, vậy thì là ngay phía trước khoảng cách mọi người người gần nhất tượng đá.

Này một cái màu đen tượng đá dĩ nhiên ở xoay người!

Chỉ thấy nó sà xe chậm chạp xoay tròn, tốc độ không nhanh, nhưng mà rất ổn định, toàn bộ đá tảng như mặt bên cứ vậy đi từng điểm từng điểm xuất hiện ở trước mắt mọi người. Đá tảng như đầu to xem như một cái bình thường bình, chỉ là dưới cằm nơi khá sắc bén. Khuôn mặt về ngoài vô cùng tùy ý, hai mắt, mũi cùng miệng thật giống như là đùa nhỏ dùng gây tùy ý ở bùn búp bê trên đầm lầy, đáng nhắc tới chính là, đá tảng như không có lỗ tai bộ phận.

Mặt bên xuất hiện sau đó, đá tảng như chuyển động cũng không có ngừng, mà là tiếp tục tiến hành.

Lúc này, người còn lại cũng cảm giác mình hai vai truyền đến cảm giác ngọt ngọt, dường như chịu làm mất đi một cái tạ ở phía trên, hơn nữa theo thời gian trôi đi, tạ trọng lượng chính xác đang không ngừng tăng lên.

Hai chân của bọn họ cũng bắt đầu run lên, hình như đã không cách nào chống đỡ thân thể trọng lượng.

Loại này cảm giác ngọt ngọt. . . Có chút quá mức a!

Lương Phong một cái chân khác cũng quỳ xuống, hai tay hắn chống đỡ trên đất, làm phát điện viên, hắn có thể cảm nhận được xung quanh cảnh tượng thay đổi đều là tâm tình mình thay đổi kết quả, nhưng mà loại này chân thực cảm giác ngọt ngọt hình như cũng không phải tới tự mình tại ý thức hắn hoặc là ký ức, mà là. . . Đến từ chính lúc trước vền vền cùng với gặp thoáng qua không biết tồn tại.

Hoang vu trong sa mạc đá tảng trận.

Làm đá tảng như chính diện rốt cục hoàn toàn xuất hiện ở trong mắt mọi người thời điểm, những này nguyên bản chỉ là vây xem khán giả rốt cục không chịu nổi hai bờ vai truyền đến cảm giác ngọt ngọt mà quỳ trên mặt đất, bất kể là bình thường phát điện viên vẫn là ăn trên ngồi trước phát điện viên, thậm chí là Tiễn Thương Nhất ba người, đều không cách nào tránh khỏi thân thể của mình hướng về không lồ bên dưới tượng đá quỳ.

Theo lý mà nói, quỳ xuống này một động tác sẽ làm người xuất hiện ý thức phản kháng, đến ngăn cản mình làm ra loại này chịu ép buộc hành vi.

Nhưng là đang đối mặt những này đá tảng như thời điểm, tất cả mọi người đều không có xuất hiện loại ý nghĩ này, bởi vì quỳ xuống không phải bọn họ ý nghĩ của mình, mà là đầu gối bộ phận thân người tự phát hành vi.

Nói cách khác, chân của bọn họ đã bắt đầu thoát khỏi xa rời thân thể của bọn họ, không lại thành vì thân thể bọn họ một phần.

Đầu gối cùng đất cát tiếp xúc bộ phận, bắt đầu xảy ra thay đổi, cát bụi hình như đang không ngừng mà ăn mòn đầu gối, không ngừng đem biến thành chính mình một phần, nhường này khác với tất cả mọi người sự vật cũng biến thành đồng dạng bay lượn khắp trời cát bụi.

Này một mảnh sa mạc, là có thể trực tiếp nhường sinh mệnh héo tàn khu cấm.

Tất cả tựa hồ cũng lại hướng càng tệ hơn phương hướng phát triển.

Không cách nào nói chuyện, không cách nào di chuyển, chỉ có thể yên lặng tiếp thu tất cả những thứ này, chậm chạp lĩnh hội sinh mệnh từng điểm từng điểm đi vào cái chết cảm giác tuyệt vọng.

Lúc này, có một người đứng lên, tuy rằng vô cùng vất vả, nhưng xác thực ở chỗng cự đá tảng như mang đến thay đổi.

Là Lương Phong, thân thể hắn do nguyên lai hai đầu gối quỳ xuống đất từ từ biến thành nửa quỳ,

Sau đó một cái khác đầu gối cũng từ từ thoát ly đất cát, mỗi di chuyển một chút, khuôn mặt của hắn thì càng vặn vẹo một chút.

Nguyên lai không hề là buông xuống ở hân núi sâu cảm giác ngọt ngào biến mất rồi, mà là hân mạnh đẩy loại này cảm giác ngọt ngào đứng lên.

Đá tảng như bồi hân mà đến, cũng chỉ có hân, có thể kết thúc tất cả những thứ này.

Lương Phong từ từ di chuyển thân thể chính mình, hân hướng về đại diện cho chính mình bóng người màu xanh dương đi đến, mỗi một bước đều dường như đem hết toàn lực, mỗi một bước đều ở vượt qua cực hạn.

Rốt cục, hân đi tới đại diện chính mình bóng người màu xanh dương trước.

"Đồ kị bản tính là tiền thù, nếu như nói lạnh nhạt cuộc sống tê nhạt nhường người cảm giác mình ở sống uổng thời gian, như vậy. . . Cuộc sống bây giờ thế nào? Có thể làm cho người thỏa mãn sao?" Lương Phong từng chữ từng chữ nói rằng, bởi vì bà vai cảm giác ngọt ngào duyên cớ, lúc này hân mỗi nói một chữ đều là nghiêng răng nghiêng lợi đáng đáp.

Chẳng qua tương đối tại còn lại không có thể mở miệng nói chuyện người tới nói, đã tốt hơn rất nhiều.

"Đứng đứng dậy!" Lương Phong rống lớn.

Bóng người màu xanh dương nghe được sau đó từ từ nhấc lên đầu của mình, nguyên bản còn có chút mờ nhạt khuôn mặt càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng đến gần Lương Phong đáng đáp. lúc này, khuôn mặt này trên trán ngập bắn khoắn cùng bắt lực.

"Đối với người đồ kị đại diện cho ta đối với tương lai sợ sệt, không biết lúc nào, sẽ chết ở theo chưa từng nghe nói địa phương, nhưng mà ta còn không muốn bỏ đi, dù sao, đã đi rồi lâu như vậy rồi." Lương Phong thẳng tắp sống lưng của mình, "Vì lẽ đó, xin nhờ người, cùng ta cùng đi xuống đi, thế này ta thì sẽ không sợ sệt." Hân hướng về bóng người màu xanh dương đuổi ra tay phải của mình.

Vào giờ phút này, bay lượn khắp trời cát bụi trong đó, thần bí mà khủng bố đá tảng như trước.

Hiện tại Lương Phong cùng đã từng Lương Phong, đôi bắt tay.

Bóng người màu xanh dương bắt đầu đứng lên đến, chậm chậm mà kiên định, vừa nãy bắn khoắn cùng bắt lực đã biến mất không còn tăm hơi, hân giờ phút này, trong lòng có thêm một luồng niềm tin, mình có thể vẫn sống tiếp niềm tin.

"Đi thôi!" Bóng người màu xanh dương cũng mở miệng nói chuyện, âm thanh nghe tới cùng Lương Phong giống như đục.

Lương Phong cùng bóng người màu xanh dương cùng quay đầu nhìn về phía xoay người đá tảng như, sau đó bước ra chân phải của mình, đây là hai người mới hành trình bắt đầu.

Hơi! Như vậy là có thể a?

Trong lòng Lương Phong thờ phào nhẹ nhõm.

Theo bóng người màu xanh dương cùng hân tiếp tục hướng phía trước, xung quanh bão cát bắt đầu từ từ biến mất, hết thấy đều từ từ trở về đến bình thường đáng đáp.

Gian phòng vẫn như cũ là phát điện trung tâm, Lương Phong cũng vẫn còn đang yêu điện chuyển đổi mấy vòng bảo hộ trong đó.

Hắn đứng ở trên sân khấu, cả người đã ướt đầm, thờ hồng hộc.

Leng keng leng keng. . .

Phát điện số lượng lên cao tiếng nhắc nhở gấp gấp truyền đến, hai mươi ngọn đèn trắng trong nháy mắt toàn bộ thấp sáng.

Nhưng mà, tất cả những thứ này còn chưa kết thúc, đèn trắng phía trên có màu sắc đèn cũng bắt đầu sản sinh ra biến hóa, tựa hồ bị thông lên dòng điện.

Đỏ cam vàng xanh lá xanh dương sáu ngọn đèn màu bị điểm sáng lên.

Cuối cùng một ngọn tím đèn lóe lên một cái sau, vẫn là tắt.

Vòng bảo hộ màu xanh dương dòng điện bắt đầu biến mất, tuyên bố Lương Phong phát điện kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 312: Siêu sao phát điện viên

Toàn trường không nói gì.

Bốn tên diễn viên khiếp sợ chính là vừa nãy chính mình cảm nhận được tuyệt vọng, đã từng đứng vào qua những này không biết tồn tại bọn họ, hoàn toàn có thể nhận biết cái cảm giác này kết quả là chân thực vẫn là hư ảo.

Những này không biết tồn tại chân chính khiến người ta cảm thấy khủng bố địa phương, liền là chúng nó nhu cầu thuần túy mà không thể dự đoán, loại này nhu cầu càng nhiều chính là nhằm vào linh hồn mức độ, mà không phải vật chất mức độ.

Lấy vừa nãy đá tảng như làm thí dụ, có lẽ trên địa cầu nhìn thấy tương tự đá tảng như thời điểm, tương tự sẽ kinh ngạc cùng chấn động, nói không chắc còn có thể bởi vì nhớ lại đã từng sự việc mà cảm thấy nghĩ mà sợ, nhưng những thứ này đều là do bản thân cảm giác mà xuất hiện, cùng chân thực đối mặt cảm giác hoàn toàn khác nhau.

Loại này khác biệt thật giống như là chịu kim đâm đến cùng nhìn thấy kim sau đó nhớ lại chính mình đã từng chịu kim đâm đến.

Vừa nãy Lương Phong, cũng bao quát còn lại ba tên diễn viên, cảm nhận được cảm giác đều thuộc về trực tiếp chịu kim đâm đến.

"Đây một bên phương pháp độ nguy hiểm cũng quá cao a?" Tiểu Minh xoa xoa mồ hôi trán.

"Nếu như ta dòng suy nghĩ không sai. . ." Thiên Giang Nguyệt hít sâu một hơi, "Chúng ta hẳn là chịu nhỏ nhỏ tính kế một cái."

"Vừa bắt đầu chúng ta liền cần phải chú ý tới điểm này, cái gọi là năng lượng yêu thả ra hiệu ứng, trên thực tế cũng thuộc về ý thức ảnh hưởng vật chất một loại, người nơi này, cho dù có thể tưởng tượng ra một loại nào đó quái vật hoặc là một loại nào đó không biết sinh mệnh, cũng sẽ bởi vì chưa có tiếp xúc qua mà đem thực lực hư ảo hóa, coi như vừa nãy có người còn lại nghĩ ra cùng Lương Phong đồng dạng đồ vật, cũng tuyệt đối sẽ không xuất hiện đồng dạng hiệu quả." Hai tay Tiền Thương Nhất ngón cái xoa xoa chính mình huyết thái dương.

"Mà chúng ta không giống, chúng ta tự mình trải qua, năng lượng yêu thả ra hiệu ứng nói không chắc sẽ cùng chúng ta đã từng gián tiếp hoặc trực tiếp tiếp xúc qua tồn tại xuất hiện liên hệ, do đó chân thực mô phỏng những tồn tại này đích thân tới tình huống."

Tiểu Minh sau khi nghe nhũ mầy, "Nếu như vậy, vậy chúng ta chẳng phải là. . ."

"Vẫn là mạo hiểm cùng lợi nhuận cùng tồn tại vấn đề, không chọn dùng phương pháp này, chúng ta căn bản không khả năng nhường lưới điện quá tải, cũng là không lấy được ẩn giấu nhiệm vụ tiền phim, nếu như chọn dùng khá bình thường biện pháp, tuy rằng sẽ không gặp nguy hiểm, nhưng mà không thể xác định là không phải có thể thỏa mãn 15 ngọn đèn trắng yêu cầu. Bây giờ liền là hai thứ khác biệt." Tiền Thương Nhất nhìn một chút yêu điện chuyển đổi máy.

Lúc này, Lương Phong đã theo vòng bảo hộ bên trong đi ra.

Hắn phát điện số lượng đã vượt xa số 23 mập mập nam phát điện số lượng, đồng thời đã vượt xa phái nữ đánh giá người yêu cầu.

Thời khắc này, người còn lại cuối cùng từ trong khiếp sợ hồi phục lại.

Bọn họ muốn hoan hô, có thể lại vô cùng sợ sệt, vừa nãy cảm giác như bóng mờ như nhau ở trong lòng lái đi không được.

Lương Phong đi rồi hai bước, thân thể lao đảo một cái, suýt chút nữa té xuống đất.

Tiểu Minh cùng Tiền Thương Nhất vội vã đuổi tới.

"Ta không có chuyện gì." Lương Phong vung vung tay, lộ ra một cái suy yếu nụ cười.

"Không nghĩ tới sẽ xảy ra chuyện như vậy, ta. . . Xin lỗi người." Tiểu Minh sau khi nói xong cảm giác mình có chút khát nước.

"Nếu như không có chuyện gì, người vẫn là trước tiên nghỉ ngơi thật tốt đi, lấy được như vậy phát điện số lượng, tin tưởng bọn hắn sẽ cho người đặc biệt khoản đãi. Đúng rồi, có lưu lại sao? Có cái gì đặc biệt cảm giác không?" Tiền Thương Nhất mở miệng hỏi.

Về mặt Lương Phong bắt đầu chuyển biến tốt.

Hắn suy nghĩ một chút, "Có là có, chẳng qua ta có thể cảm giác được chúng nó đang tại tiêu tan, hình như là lúc trước tâm trạng lưu lại, các người xem tay ta." Lương Phong thấy tay phải của mình đưa ra ngoài, mặt trên bao phủ một ít như có như không khói đen, vô cùng nhạt bạc.

"Có thể đựng sao?" Tiền Thương Nhất hỏi một câu.

"Cần phải có thể, ta không có cảm giác đến nguy hiểm, nếu người còn lại đều có thể đi tiếp thu số 23 lưu lại yêu, như vậy ta đây cũng sẽ không đối với sinh mạng tạo thành nguy hiểm." Lương Phong cười cợt.

Làm Tiền Thương Nhất dự định đưa tay đi đựng vào thời điểm, lại bị một người khác vượt lên trước.

Người này là số 51 phát điện viên, vóc người của hắn rất yếu ớt, không qua con mắt nhưng tràn ngập lạnh lợi, như một con khi.

"Mạnh mẽ như vậy yêu, Trời ơi!" Hắn đựng vào sau đó, trên tay Lương Phong khói đen thổi qua đi một chút,

Đem số 51 cả người đều túi bao ở trong đó, mà số 51 thì lại nhắm lại hai mắt của mình, tựa hồ đang cố gắng lĩnh hội ẩn chứa trong đó năng lượng.

"Không được, chẳng mấy chốc sẽ biến mất rồi, ta phải dựa trên tiến hành phát điện!" Số 51 mở hai mắt ra, vội vàng hướng về vòng bảo hộ bên trong chạy đi.

Qua số 51 vừa nói như thế, còn lại vẫn không có phát điện phát điện viên cũng gấp bộn vọt lên.

Lúc này Lương Phong liền như mọi người vờn quanh.

Tiền Thương Nhất suy nghĩ một chút, đem tay của mình thu lại rồi, hắn chỉ là muốn hiểu thêm một chút, chẳng qua nếu lưu lại thời gian không lâu, như vậy đối với hắn mà nói, cũng không có quá nhiều tác dụng.

Phái nữ đánh giá người nhường hai gã khác phái nam đánh giá người đem chặn đường phát điện viên đều kéo ra, tiếp theo, tên này phái nữ đánh giá người vội vàng chạy đến trước mặt Lương Phong.

"Vô cùng... Hoàn mỹ, ta quả thực không tìm được cang tốt hơn từ đề hình dung người. Người kêu Cổ Nguyệt thật sao? Lần tiếp theo phát điện mười kiệt xuất vị trí nhất định có người một ghé ngồi." Phái nữ đánh giá người giọng điệu vô cùng kích động, "Ta tuyệt đối không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp phải người thiên tài tuyệt thế như vậy."

"Dùng ngôi sao phát điện viên đến đánh giá người thực sự là đối với người sĩ nhục, chỉ có siêu sao phát điện viên mới có thể xứng với, còn lại ngôi sao phát điện viên ở trước mặt người chỉ có là làm nền mà thôi, hoàn toàn không đáng nhắc tới." Phái nữ đánh giá người hai tay nắm chặt tay phải Lương Phong, "A, đây chính là người vừa nãy thả ra yêu sao? Dày đặc như vậy, thật giống như mãi mãi cũng sẽ không tan ra như thế."

"Híc, ta nghĩ, trước tiên nghỉ ngơi một hồi." Lương Phong nuốt ngụm nước bọt.

"Đương nhiên!" Phái nữ đánh giá người nặng nề gật đầu, tiếp lấy quay đầu đối với hai tên phái nam đánh giá người nói rằng: "Các người còn đứng ngây ra đó làm gì? Còn không đỡ Cổ Nguyệt tiên sinh đi nghỉ ngơi?"

"Vâng!" Đây hai tên phái nam đánh giá người không dám thất lễ, bất kể là chỉ khiến cho bọn họ phái nữ đánh giá người vẫn là đã trở thành siêu sao phát điện viên Lương Phong.

Lần này, Lương Phong ngồi ở đã từng số 23 mập mập nam chỗ ngồi, mà nguyên bản mập mập nam, thì lại ngồi vào chỗ xa hơn đi, bởi vì hai thứ chênh lệch to lớn, mập mập nam thậm chí cũng đã mất đi cùng Lương Phong tranh cao thấp một hồi ý nghĩ, cả người như chó mất chủ một chút cúi thấp đầu.

Tiền Thương Nhất cùng Tiểu Minh trở lại bọn họ nguyên bản địa phương.

"Hắn không có chuyện gì, chỉ là có chút hư thoát." Tiền Thương Nhất nói với Thiên Giang Nguyệt một câu.

"Vì lẽ đó, chúng ta tiếp theo nên làm như thế nào? Vẫn là chọn dùng biện pháp như thế sao? Đối với Lương Phong tới nói, chúng ta chọn dùng bảo hiểm biện pháp có thể sẽ càng tốt hơn, dù sao hắn đã hoàn thành nhiệm vụ yêu cầu, cho dù không bắt được khen thưởng ẩn cũng đơn giản là ít thu lợi một chút thôi, cùng tính mạng của mình so với, căn bản không đáng giá được nhắc tới." Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Thiên Giang Nguyệt, tuy rằng người loại ý nghĩ này rất lời nói có đạo lý, nhưng mà ta cảm thấy Lương Phong không phải là người như thế." Tiểu Minh bác bỏ.

"Người cảm thấy cũng không có tác dụng gì." Thiên Giang Nguyệt trực tiếp trả lời một câu.

Tiểu Minh còn muốn nói, chẳng qua lại bị Tiền Thương Nhất kéo.

"Thiên Giang Nguyệt nói không sai, bất kể là đối với Lương Phong vẫn là đối với chúng ta tới nói, lựa chọn bình thường phát điện phương thức đều là một cái lựa chọn tốt, cho dù không suy xét Lương Phong, này một lựa chọn vẫn như cũ có giá trị của nó." Tiền Thương Nhất ngăn lại hai người tranh

luyện.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 313: Giảm bớt áp lực

"Được rồi, ta vừa nãy là có chút kích động." Tiểu Minh vùng vùng tay, giọng điệu yếu đi rất nhiều.

"Như vậy đi, giả thiết trước tiên không suy xét Lương Phong, như vậy các người dự định thế nào lựa chọn? Là tiếp tục chọn dùng cùng Lương Phong phương pháp giống nhau, vẫn là như số 1 cùng múa thiếu nữ như vậy, thông qua bình thường phương thức để đạt tới 15 ngọn đèn trắng yêu cầu." Tiền Thương Nhất đem suy nghĩ phạm vi thu nhỏ lại.

"Chuyện này. . ." Tiểu Minh muốn nói lại thôi.

"Nếu như không có cách nào lựa chọn, trước hết đem từng người lợi và hại xếp đi ra. Nếu như lựa chọn bình thường phương thức, sẽ có ích lợi gì?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Sẽ không bị đến từ chính không biết tồn tại nguy hiểm đến tính mạng." Tiểu Minh cau mày trả lời.

"Vậy thì, có cái gì chỗ hỏng?" Thiên Giang Nguyệt tiếp tục hỏi.

"Thành tích sẽ không quá tốt, do đó dẫn đến không lấy được khen thưởng ẩn, mặt khác, cũng có thể không đạt tới 15 ngọn đèn cơ bản yêu cầu, thậm chí. . . Không cách nào đạt đến 4 ngọn đèn trắng này một yêu cầu cơ bản nhất." Tiểu Minh hít sâu một hơi, tâm trạng hình như đã hoàn toàn ổn định lại.

"Nếu như lấy vừa nãy Lương Phong cách sử dụng, lợi dụng bảy tông tội đến lượng lớn phát điện, ưu điểm là có thể thoải mái thỏa mãn 15 ngọn đèn nhiệm vụ yêu cầu, thậm chí còn có thể xung kích khen thưởng ẩn. Nhược điểm cũng rất rõ ràng, chúng ta có thể sẽ gặp không biết nguy hiểm, giả thiết vừa nãy đã tăng như mang đến áp bức không phải nhường chúng ta quý xuồng, mà là nhường chúng ta tự tử hoặc là xuất hiện biến hóa khác, có lẽ chúng ta thật sự sẽ chết."

Không đợi Thiên Giang Nguyệt hỏi lại, Tiểu Minh trực tiếp đem nội dung phía sau toàn bộ nói ra.

Tiền Thương Nhất vỗ tay một cái nắm.

"Không sai, chẳng qua người còn lộn một chút." Hần cười cợt, quay đầu liếc mắt nhìn Lương Phong.

"Cái gì?" Tiểu Minh trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng.

"Chúng ta có lẽ có thể thông qua phương thức này đến thả thả trong lòng chúng ta ẩn nấp ẩn đi ác niệm, tuy rằng chúng ta trên căn bản y nguyên tuân theo trước kia quy phạm đạo đức chuẩn tắc, nhưng mà trở thành diễn viên sau đó, tư tưởng chúng ta hoặc nhiều hoặc ít đều xảy ra thay đổi, dù thế nào loại này thay đổi là tốt hay xấu, đều không thể tránh khỏi sẽ cùng trước suy nghĩ lý lẽ xảy ra một chút xung đột."

"Có xung đột thì có mâu thuẫn, có mâu thuẫn sẽ nhường chúng ta tư tưởng tư tưởng xuất hiện thay đổi. Liền lấy Lương Phong vừa nãy phát điện quá trình làm thí dụ, rõ ràng, với cái thể giới này tới nói, hắn vừa nãy dùng để phát điện yêu là đối với sinh hoạt hòa bình ngóng trông yêu, chỉ là loại này yêu theo thời gian trôi đi bắt đầu biến chất, đã biến thành đối với đã từng chính mình đồ kị, cho tới phải đem hoàn toàn không tội đã từng chính mình kéo nhập phim địa ngục trong đó, để cho cảm nhận bản thân linh hội qua tuyệt vọng."

"Ồ hắn thả ra trong lòng đồ kị tâm trạng thời điểm, theo trình độ nào đó tới nói, hắn xác thực là đang phát tiết, đồng thời là một loại tiến hành hữu hiệu trút ra, thậm chí có thể xưng là là cảnh tượng mô phỏng."

Tiền Thương Nhất nói tới chỗ này dừng một chút, hắn nhìn một chút hai người, phát hiện chỉ có Tiểu Minh đang nghe mình nói chuyện, Thiên Giang Nguyệt hoàn toàn mất tập trung, tựa hồ đối với lời nói của hắn sọi không có hứng thú chút nào.

"Đem loại tâm tình này thả ra ngoài sau đó, tư tưởng Lương Phong cũng trở về thuộc về bình thường, đối với đã từng chính mình đồ kị đã biến thành cổ vũ, hủy diệt cũng đã biến thành tin tưởng, cho tới cuối cùng hai người giúp đỡ lẫn nhau cùng đi hướng về tương lai."

"Đối với Lương Phong bản thân mà nói, loại này ác niệm thả ra cũng ở một mức độ nào đó giảm bớt hắn hướng đi cực đoan."

"Trên căn bản, có thể mang xem là là một loại thả lỏng mảnh khoé." Tiễn Thương Nhất nói xong chưa lại tiếp tục mở miệng, tựa hồ đang chờ đợi còn lại hai người phát biểu cái nhìn của mình.

Trong lúc nhất thời, ba người đều đang rơi vào trầm mặc trạng thái trong đó.

"Nếu lợi và hại đều rõ ràng, vậy thì tỏ thái độ đi, nếu như có hai người lựa chọn bình thường phương thức phát điện, như vậy một người khác chỉ có thể lựa chọn dùng bình thường phương thức phát điện, nếu như có hai người lựa chọn dùng bảy tông tội ác niệm phát điện, như vậy còn lại một người có thể lựa chọn tùy ý một loại phương thức phát điện. Lời nói ta, vẫn là muốn thử một chút, nếu như có thể thông qua ý thức đến quyết định vật chất, nói không chắc đã từng nghĩ tới sự việc thật sự có thể ở đây làm được, tuy rằng rất có thể chỉ là chính mình ảo tưởng đúng vậy." Thiên Giang Nguyệt làm ra tổng kết.

"Không cần hỏi Lương Phong?" Tiểu Minh hơi kinh ngạc.

"Đã không cần hỏi, chúng ta lựa chọn đã không có quan hệ gì với hắn, hắn chỉ có thể lựa chọn tiếp thu hoặc là bị động tiếp thu, không có lựa chọn khác." Tiễn Thương Nhất lắc đầu.

"Người kia tuyển chọn cái gì? Thương Nhất." Tiểu Minh rất nhanh hiểu rõ ý Tiễn Thương Nhất.

"Ta cũng muốn thử một chút, cơ hội hiếm có." Tiễn Thương Nhất nở nụ cười.

"Nếu như vậy, ta kia cũng thử xem tốt rồi, hai người các người cũng đã chọn xong, ta không thử xem cũng là một loại lãng phí." Tiểu Minh bày ra hai tay, biểu thị chính mình vô cùng bất đắc dĩ.

Ba người thương lượng xong sau đó, lúc này số 51 phát điện viên cũng đã kết thúc phát điện quá trình.

8 ngọn đèn trắng, được này một thành tích sau số 51 phát điện viên vô cùng hưng phấn, trên mặt nụ cười xán lạn liền giống với trên trời mặt trời, hắn theo vòng bảo hộ bên trong sau khi đi ra, không ngừng mà vượt chính mình vừa nãy cùng Lương Phong chạm đến bàn tay, dường như vừa nãy cùng Lương Phong chạm đến qua đi, thực lực của mình đột nhiên cao hai cái đẳng cấp như thế.

Số 51 phát điện viên tâm trạng cũng lây nhiễm nỗi nghiệp người, những người này có chút hối hận, cảm hận chính mình vừa nãy tại sao không có lập tức vọt tới tên kia kêu Cổ Nguyệt bên người đàn ông, nếu như cái thứ nhất tiếp xúc Cổ Nguyệt người là chính mình, nói không chắc hiện tại liền không cần lo lắng đạt tiêu chuẩn vấn đề.

Tuy rằng Lương Phong vừa nãy vô cùng hoàn mỹ biểu hiện nhường phái nữ đánh giá người đối với số 51 cũng xuất hiện một chút hứng thú, nhưng mà hai thứ sự chênh lệch cũng làm cho nàng cảm thấy được siêu sao phát điện viên không hề là như vậy thông thường, huống chi là trong thời gian ngắn liên tục gặp phải hai người loại này cực thấp xác suất sự việc.

Vì lẽ đó, cho dù nàng lòng có không nhanh, nhưng cũng không có lại phát tác chính mình tâm tình bất mãn.

Ở còn lại phát điện viên ánh mắt kỳ vọng trong đó, số 52 phát điện viên đi vào vòng bảo hộ trong đó, đây là một người bình thường nam giới, cái gì đều vô cùng bình thường, cho tới hắn cuối cùng phát điện thành tích cũng vô cùng bình thường, 4 ngọn đèn trắng, vừa vặn được đạt đến mức tiêu chuẩn.

Chỉ là này một thành tích lại làm cho hắn vui mừng vô cùng, có lẽ, đây là hắn từ trước tới nay lần thứ nhất đạt tiêu chuẩn.

Vị kế tiếp, liền là số 53 phát điện viên gỡ đeo kính.

"Rút cục đến lượt ta sao?" Gỡ đeo kính ngón giữa tay phải đẩy một cái kính mắt, sau đó hướng về vòng bảo hộ đi đến.

Bước chân của hắn vô cùng điềm tĩnh, hình như tràn ngập tự tin, nhưng là không đi hai bước, Tiễn Thương Nhất liền phát hiện gỡ đeo kính hình như vô cùng do dự, bước đi theo từng bước một bước ra đã biến thành chậm chậm di chuyển, nguyên bản vài bước đường liền có thể đi qua khoảng cách, nhưng đây đủ dùng đưa bốn, năm lần.

Cuối cùng, mãi đến tận phái nữ đánh giá người vô cùng phiền muộn ho khan một tiếng sau, gỡ đeo kính rút cục mới nom nớp lo sợ tiến vào vòng bảo hộ bên trong.

Hắn đứng ở sân khấu ngay chính giữa, cúi đầu không biết đang suy nghĩ gì.

Theo vòng bảo hộ thông nhập màu xanh dương dòng điện, người này trước vẫn đang vì Tiễn Thương Nhất đợi người làm giải thích gỡ đeo kính cũng rút cục thành vì mình giải thích nói rất đúng giống.

Hắn hít sâu một hơi, muốn để cho mình tỉnh táo lại.

Nhưng là cái này bình thường rất dễ dàng làm được sự việc, hiện tại lại giống như lên trời giống như gian khổ.

Chương 314: Kỳ lạ ma quỷ

Ta... Trong lòng yêu kết quả là cái gì đâu?

Gã đeo kính ở trong lòng hỏi mình, thời khắc này, hấn nhường đầu óc của mình bắt đầu chạy xe không, cái gì đều không đi nghĩ, cái gì đều không đi nhớ lại, nhường bản thân cứ vậy đi cùng hoàn cảnh chung quanh hòa làm một thể.

Nhìn thấy tình cảnh này, hết thấy phát điện viên đều tập trung tư tưởng nín thở, giống như chính mình hít thở hơi nặng chút đều sẽ làm phiền đến vòng bảo hộ bên trong người như thế.

Đột nhiên, vòng bảo hộ bên trong xuất hiện một cái màu xanh dương viên cầu.

Này một viên cầu từ từ lớn lên, mãi đến tận đường kính cao bằng một người thời điểm, rốt cục ngừng tiếp tục sinh trưởng.

Tất cả mọi người nhìn này một viên cầu, không biết này kết quả là món đồ gì.

Đại đa số phát điện viên suy nghĩ đi ra cái thứ nhất sự vật đều là chính mình, dù sao, đi yêu điều kiện trước tiên nhất định phải có một cái bộ phận chính đối tượng, nói cách khác nhất định phải có một cái cụ thể hình tượng.

Tuy nói một cái vòng tròn bóng cũng là cụ thể hình tượng, nhưng là... Có phần quá kỳ quái chút.

"Hấn rốt cuộc muốn làm cái gì?" Thiên Giang Nguyệt hỏi.

"Không biết." Tiền Thương Nhất lắc đầu, nhưng mà hấn có một luồng linh cảm, gã đeo kính lần này thành tích nên rất kém cỏi.

"Có thể hấn đem chính mình tưởng tượng thành một cái vòng tròn bóng, do đó đi bao dung trên đời tất cả?" Tiểu Minh nói rồi một cái suy đoán.

"Vấn đề là... Viên cầu sinh trưởng ngừng lại, không giống như là bao dung tất cả cảm giác, cũng như là... Có món đồ gì phải sinh ra." Hai tay Tiền Thương Nhất đan xen ôm ngực.

Ba người đối với vừa mới dứt lời, màu xanh dương viên cầu liền phát sinh ra biến hóa.

Một cái khe xuất hiện ở viên cầu mặt ngoài, cái khe này rất nhanh mở rộng, tuy rằng ở giữa chằng đường xiêu xiêu vẹo vẹo, nhưng toàn thể vẫn là hướng về một phương hướng đi tới.

Cuối cùng, viên cầu nứt ra, đã biến thành hai nửa.

Mà loa mắt ánh sáng xanh dương cũng theo nứt ra viên cầu trong phát bắn ra, thời khắc này, không ai có thể thấy rõ trong viên cầu mặt kết quả là cái gì, rất nhanh, một chút màu xanh dương sương mù hình dạng đồ vật đang bảo vệ che phủ bên trong bỗng bành, chẳng qua rất nhanh sẽ bắt đầu trở thành nhạt.

"Oa nha, đây là cái nào?" Một cái nghe rõ khiến người ta rất không thoải mái âm thanh theo vòng bảo hộ bên trong truyền ra, thanh âm này làm cho người ta cảm giác giống như là có người ở dùng sắc bén đồ vật cào thủy tinh.

Màu xanh dương sương mù nhạt đi, viên cầu bên trong đồ vật rốt cục hiện ra nó toàn cảnh.

Đây là một người dáng dấp cùng gã đeo kính giống nhau như đúc bóng người màu xanh dương, chỉ là, nhưng có một ít không giống nhau địa phương.

Trán của hấn dài ra một đôi khoảng chừng đối xứng góc, hai cái này góc cùng dề rừng đầu góc vô cùng như, đồng thời người này xương đuôi nơi còn có một cái dài nhỏ đuôi dọc theo người ra ngoài, đuôi cuối cùng như mũi tên như thế.

Này giống hệt là một con ma quỷ hình tượng.

Nghe thấy âm thanh sau đó, gã đeo kính chậm chạp mở hai mắt của mình, sau đó, hấn kinh ngạc nhìn xuất hiện ở trước mặt mình giống như ma quỷ bóng người màu xanh dương.

"Ngươi... Ngươi là ai?" Gã đeo kính lùi về sau một bước.

"Oa nha! Oa nha! Oa nha!" Xanh dương bóng dáng ma quỷ đi tới gã đeo kính trước mặt, "Ngươi đem ta kêu gọi lại đây, còn hỏi ta là ai?" Xanh dương

bóng dáng ma quỷ ngón trở tay phải chỉ chỉ mặt của mình, tiếp lấy hấn xoay người nhìn về phía vòng bảo hộ ở ngoài, mà ở hấn xoay người đồng thời, hấn đuôi đột nhiên chuyển động, đem gã đeo kính vấp ngã xuống đất.

"Ta... Ta không có..." Gã đeo kính vội vã dùng hai tay đem chính mình chống đỡ lên đến, đồng thời trong miệng bác bỏ một câu.

"Thật sao?" Xanh dương bóng dáng ma quỷ trên mặt lộ ra trên tức mỉm cười, "Vậy hãy để cho ta xem một chút trong đầu của ngươi kết quả có hay không như vậy ký ức." Nói xong, xanh dương bóng dáng ma quỷ duỗi ra ngón trở tay phải của mình, thời khắc này, hấn ngón trở tay phải phía trước bắt đầu xảy ra thay đổi, rất nhanh sẽ đã biến thành một cây đao, một cái sắc bén đao giải phẫu.

"Ngươi... Ngươi muốn làm gì?" Gã đeo kính cảm nhận được trong lòng tự mình hoảng sợ.

Tuy rằng trong lòng hấn xuất hiện chạy trốn ý nghĩ, nhưng mà thân thể nhưng dường như không khống chế được như thế đứng ngay ra ở tại chỗ.

"Nhường ta... Nhìn... Ừ..." Xanh dương bóng dáng ma quỷ đứng ở gã đeo kính trước mặt, tiếp lấy trên dưới phải trái đánh giá một cái con mắt nam đầu, còn thỉnh thoảng dùng tay điều chỉnh gã đeo kính cái đầu vị trí, tựa hồ đang tìm kiếm một cái tốt dưới đao vị trí.

"Có hơi phiền toái a, tùy tiện cắt ra nhìn tốt rồi." Xanh dương bóng dáng ma quỷ nói một câu, tiếp lấy vừa nãy biến hóa ra đến đao giải phẫu liền nhẹ nhàng đâm vào gã đeo kính đầu, tiếp lấy đao giải phẫu vây quanh gã đeo kính quay một vòng.

Gã đeo kính lúc này đã bị dọa đến nói không ra lời, chỉ là yên lặng chịu đựng tất cả những thứ này.

Chẳng qua, xanh dương bóng dáng ma quỷ cũng không có bởi vì gã đeo kính phản ứng mà ngừng động tác trong tay, chỉ thấy hấn dùng hai cái tay ngón út đè lại cắt ra bộ phận, sau đó hướng lên trên nâng lên, cứ vậy đi, gã đeo kính một phần xương sọ cùng da đầu cứ vậy đi thoát ly não bộ của mình.

Lập tức, xanh dương bóng dáng ma quỷ đem gã đeo kính xương sọ thả ở trên mặt đất.

"Chuyện này... Đây tình huống thế nào?" Tiểu Minh cố gắng đè giọng xuống, nhưng là nghe tới vẫn như cũ như ở hô to.

"Không biết, trước tiên quan sát lại nói, ta nghĩ có thể là... Một loại nào đó chuyện cười?" Tiễn Thương Nhất cũng không xác định.

Mấy người bắt đầu nhỏ giọng thảo luận, dù sao tình huống bây giờ quá kỳ quái.

Lúc này, vòng bảo hộ bên trong.

Xanh dương bóng dáng ma quỷ đã ở bắt đầu nghiên cứu gã đeo kính đại não.

Hấn ngón trở tay phải do đao giải phẫu đã biến thành một cái dài kim, "Nhường ta xem một chút, quần điều khiển ký ức khu vực ở nơi nào? Là nơi này sao? Không quá như a, giống như là nơi này, không đúng không đúng, nha, ta nhớ tới, là nơi này!" Nói xong, xanh dương bóng dáng ma quỷ đem dài kim đâm vào gã đeo kính đại não.

Tiếp theo, một cái màu xanh dương dòng điện theo xanh dương bóng dáng ma quỷ cánh tay chảy vào gã đeo kính đại não trong đó.

Gã đeo kính thân thể run rẩy hai lần, màu xanh dương dòng điện lại từ gã đeo kính đại não nơi chảy ra.

Xanh dương bóng dáng ma quỷ nhắm hai mắt cảm nhận hai giây đồng hồ, sau đó rút ra dài kim, "Được rồi, coi như ngươi nói đúng, xác thực không phải ngươi." Nói tới chỗ này, xanh dương bóng dáng ma quỷ sờ sờ trán mình góc, "Đã như vậy, vậy thì không quấy rầy ngươi, ta đi trước."

Ở tất cả mọi người ánh mắt kinh ngạc trong, xanh dương bóng dáng ma quỷ búng ngón tay, trong nháy mắt đã biến thành sương mù, tiêu tan đang bảo vệ che phủ bên trong, nếu như không phải lúc này gã đeo kính đầu như một cái chịu gọt đi một đoạn dưa hấu, có thể tất cả mọi người đều sẽ cho rằng vừa nãy chưa từng xảy ra gì cả.

Gã đeo kính liếc mắt nhìn chịu để dưới đất đỉnh đầu của mình xương cùng da đầu, vô cùng muốn khóc, nhưng là nước mắt nhưng thật giống như vừa vụn bãi công như thế, phát hiện mình không khóc nổi sau, gã đeo kính vừa muốn cười, nhưng mà khuôn mặt bấp thấp lại dường như không khống chế được.

Loại này tinh thần gần như đến gần sụp đổ nhưng thần trí nhưng khác thường tỉnh táo cảm giác như gã đeo kính xuất hiện trực tiếp nằm trên đất ý nghĩ.

Keng, lúc này đèn trắng phát sáng một ngọn.

Hấn nghe được thanh âm này sau, cảm giác mắt tối sầm lại, thân thể không khống chế được về phía sau cũng.

"Oa nha, nguy hiểm thật!" Một trận màu xanh dương sương mù xuất hiện ở gã đeo kính ngã chống vó con đường lên, đem thứ hai nâng lên, rất nhanh, màu xanh dương sương mù thực thể hóa thành xanh dương bóng dáng ma quỷ, "Đi được quá gấp, may là đuổi tới." Hấn đem gã đeo kính đỡ thẳng, sau đó khom lưng đem xương sọ nhặt lên.

"Nơi này rất sạch sẽ, hấn là không tro bụi." Xanh dương bóng dáng ma quỷ nhìn một chút mặt đất, "Coi vậy đi, vẫn là thối thối một hơi tốt rồi." Hấn đối với xương sọ khoác lác hai cái, tiếp lấy đem thả lại gã đeo kính đầu chỗ hỏng nơi.

Lúc này gã đeo kính hai mắt vô thần, tinh thần gần như đã sụp đổ.

Xanh dương bóng dáng ma quỷ nhìn chung quanh một chút, tựa hồ đang điều chỉnh phương hướng, "Ừm, đã xếp hợp lý." Tay phải của hắn ngón trỏ lần thứ hai thay đổi, lúc này đã biến thành một cái bé nhỏ nòng súng, mà theo xanh dương bóng dáng ma quỷ ngón cái tay phải cong một cái sau, nòng súng trong phun ra ngọn lửa xanh dương.

Giơ lên tay phải, nòng ngọn lửa ở gã đeo kính đầu miệng vết thương đi vòng một vòng sau, xanh dương bóng dáng ma quỷ thoắt thoắt chính mình đang tại phun ra ngọn lửa màu xanh dương ngón trỏ tay phải.

"Tốt rồi, hắn là không di chứng về sau." Xanh dương bóng dáng ma quỷ vỗ vỗ gã đeo kính vai, "Gặp lại, hi vọng người có thể đem vừa nãy chuyện đã xảy ra xem là là một giấc mộng, thế này sẽ làm người thật được một chút." Nói xong, xanh dương bóng dáng ma quỷ vỗ tay cái đập, lần thứ hai theo vòng bảo hộ bên trong biến mất.

Keng, đèn trắng lại phát sáng một ngọn.

Chỉ là lúc này vòng bảo hộ màu xanh dương dòng điện cũng biến mất rồi, này cũng nói gã đeo kính phát điện đánh giá đo lường đã kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 315: Tập thể ảo giác

Toàn bộ yên lặng như tờ.

Vừa nãy chuyện đã xảy ra nằm ngoài ý nghĩ của tất cả mọi người, tuy rằng cảnh tượng ở ngoài khán giả gồm cả phát điện viên không có cảm nhận được bất kỳ nguy hiểm nào, nhưng là vừa nãy gã đeo kính xương sọ chịu gọt đi một đoạn sự việc nhưng là rõ ràng rằng xảy ra ở tại bọn họ trước mắt.

"Vừa nãy... Là tập thể ảo giác sao?" Tiểu Minh ngây người.

Tuy nói mắt thấy cũng chưa chắc là thật, nhưng là nhiều như vậy người đồng thời nhìn thấy, lại thêm đang tại phát điện gã đeo kính phản ứng, rất khó đem chuyện nào xem là là ảo giác hoặc là mong hão.

Qua khoảng chừng ba giây đồng hồ, rốt cục có người làm ra hành động.

Chính là Thiên Giang Nguyệt.

Hắn đi tới vòng bảo hộ lối vào nơi, phát hiện lúc này vòng bảo hộ đã mở ra, nhìn vẫn như cũ ngồi yên ở chính giữa sân khấu gã đeo kính, hắn do dự một hồi, đi vào.

Mỗi một bước đều vô cùng cẩn thận.

Vừa nãy xanh dương bóng dáng ma quỷ hành vi đã chứng minh hắn có thể bất cứ lúc nào trở về, chỉ là Thiên Giang Nguyệt không rõ ràng đang không có phát điện tình huống, xanh dương bóng dáng ma quỷ có hay không vẫn như cũ có đủ trở về năng lực.

"Còn sống sót?" Thiên Giang Nguyệt đi vào vòng bảo hộ bên trong sau đó không có liêu lĩnh đến gần gã đeo kính, mà là trước tiên đứng ở lối vào hỏi một câu.

Không có phản ứng.

Đi tới gã đeo kính trước người, tay phải Thiên Giang Nguyệt ở gã đeo kính trước mắt giờ giờ, nhưng kẻ sau vẫn không có bất kỳ phản ứng nào, dường như lúc này đã biến thành đầu gỗ.

"Còn có hơi thở, xem ra không chết, chỉ là... . Bây giờ đầu óc không biết còn chính xác không bình thường." Thiên Giang Nguyệt sờ sờ vừa nãy gã đeo kính chịu phân cách miệng vết thương, nhưng không có sờ đến bất kỳ vết sẹo gì, giống như xưa nay chưa từng xảy ra qua như thế.

Tiếp lấy hắn đem gã đeo kính kéo lên, sau đó đem kéo kéo đến vòng bảo hộ ở ngoài.

"Ê, người đến phụ giúp một tay a!" Hắn hô.

Lúc này, còn lại phát điện viên mới như ong vỡ tổ chạy tới.

Phái nữ đánh giá người cùng tập hợp người phụ trách cũng đuối tới, Tiễn Thương Nhất đứng tại chỗ không nhúc nhích, nhưng mà hắn có thể nhìn thấy hai vị này phái nữ trên mặt lo lắng cùng khó hiểu.

Theo mặt vẻ mặt đến xem, sợ sợ các nàng trước cũng chưa bao giờ gặp tình huống như vậy, có lẽ, là gã đeo kính bản thân vấn đề? Lễ nào trong này còn ẩn giấu đi huyền cơ gì hay sao?

Tiến Thương Nhất cúi đầu bắt đầu suy nghĩ.

Qua đơn giản đã kiểm tra sau, gã đeo kính chịu phán định sinh mệnh không gặp nguy hiểm, ý thức cũng hướng tới bình thường. Càng quan trọng chính là, nếu như trên đầu hắn không có miệng vết thương, cho dù có bao nhiêu người làm chứng, vừa này chuyện đã xảy ra cũng chưa chắc có thể trăm phần trăm cho rằng, trừ khi đi thăm dò tra xét máy giám sát máy thu hình, chiếu lại tình cảnh lúc ấy, thế này mới có thể thật sự xác định vừa này chuyện đã xảy ra kết quả là xác thực phát sinh rồi, vẫn là một loại nào đó tập thể ảo giác, hay là không tầm thường năng lượng yêu thả ra hiệu ứng.

Gã đeo kính chịu đã hoàn thành phát điện kiểm tra đánh giá phát điện người đỡ xuống dưới, mà hai tên phái nam đánh giá người thì lại đi vào tìm tra xét máy giám sát máy thu hình bên trong video.

Tập hợp người phụ trách bắt đầu ổn định tâm tình của mọi người.

Cho tới phái nữ đánh giá người, thì lại tựa hồ đang cùng Lương Phong thương thảo gì đó.

"Cổ Nguyệt, người thấy thế nào? Vừa này chuyện đã xảy ra người cùng ta đều tận mắt thấy, lấy thiên phú của người, có lẽ có thể nhìn ra gì đó a?" Phái nữ đánh giá người hoàn toàn không thấy bên cạnh mập mập nam, đem hết thấy ánh mắt đều tập trung ở trên người Lương Phong.

"Trước đây đã xảy ra chuyện như vậy sao?" Lương Phong không dám tùy tiện rối loạn phân tích.

"Chưa từng có, chỉ ít, ta chưa từng nghe qua, ta nghĩ, cho dù trước đây đã xảy ra chuyện như vậy, có lẽ cũng sẽ không truyền tin, mà cũng biết chịu ghi chép đến tối mật trong hồ sơ, phương diện này quyền hạn, lấy cấp bậc của ta còn không cách nào kiểm tra, có lẽ, chỉ có chờ người trở thành phát điện mười kiệt xuất sau đó, mới có thể xem bên trong hồ sơ." Phái nữ đánh giá người trong ánh mắt tràn ngập ước ao.

Ở trong mắt nàng, hình như Lương Phong đã là trong miệng nàng phát điện mười kiệt xuất một thành viên.

"Vậy thì, có hay không phát điện viên chịu chính mình năng lượng yêu thả ra hiệu ứng thương tổn qua tình huống đâu?" Lương Phong chau mày.

"Từng có, nhưng cùng vừa này xảy ra tình huống hoàn toàn khác nhau, trước đây phát điện viên ở phát điện quá trình bị thương đều là bởi vì bọn họ thao tác không khi cùng cường ép để cho mình thả ra năng lượng yêu, bởi vì đã từng yêu điện chuyển đổi máy còn hơi hơi không đầy đủ,

Lí do sẽ xuất hiện rõ điện tình huống, mà phát điện viên cũng là chịu loại này dòng điện thương tổn, cùng vừa này đao giải phẫu tựa như thương tổn hoàn toàn khác nhau." Phái nữ đánh giá người lắc lắc đầu, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

"Vừa này chuyện đã xảy ra lại như là một trận không có sớm thông báo ma thuật như thế, ta hoàn toàn không hiểu trong đó rồi xa." Trong lòng Lương Phong có một ít suy đoán, nhưng mà hắn cũng không tính nói ra.

Vào lúc này, hai tên phái nam đánh giá người trở về, chỉ là vẻ mặt nhưng rất quái dị.

Một tên trong đó phái nam đánh giá người ở phái nữ đánh giá người bên tai nói một câu, thứ hai vẻ mặt sững sờ, sau đó đứng lên, "Cổ Nguyệt người trước tiên đợi ở chỗ này, ta lập tức trở về."

Nàng theo hai tên phái nam đánh giá người hướng về phía sau nội bộ nhân viên đường đi đi đến.

Lương Phong chờ nàng đi rồi sau đó, lập tức đứng lên đến, hướng về Tiễn Thương Nhất vị trí đi đến.

Hắn muốn nghe một chút còn lại diễn viên cái nhìn.

"Vì lẽ đó, mọi người chúng ta đều rất tò mò..." Tiểu Minh đánh vỡ lặng im.

"Càng quan trọng chính là, chúng ta không biết điều này có hàm ý gì? Kết quả là ám chỉ vẫn là cảnh cáo, hay hoặc là là thứ khác!" Lương Phong hít sâu một hơi, vừa này đã tăng như bóng mờ vẫn không có tản đi.

"Độ khả thi có rất nhiều, chỉ dựa vào ngần ấy tin tức còn không cách nào phán đoán ra cái gì. Lại nói, nếu như gã đeo kính đầu căn bản không có bất kỳ vết thương, có phải là máy thu hình cũng không có quay chụp đi vào bất luận là đồ vật gì?" Tiễn Thương Nhất liếc mắt nhìn Lương Phong.

"Ừm... Vừa này ở phái nam đánh giá người nói rồi sau đó, vẻ mặt của nàng rất kỳ quái, ta nghĩ, có loại khả năng này, chẳng qua thay cái góc độ đến nghĩ, dù thế nào máy thu hình bên trong có cái gì hoặc là không có cái gì, đều sẽ khiến người ta kinh ngạc a?" Lương Phong cũng không chắc chắn lắm.

"Hay là chỉ là cho chúng ta nhầm chán thời gian một chút điều hoà phẩm chất." Thiên Giang Nguyệt ngáp một cái, "Cho tới bây giờ, chúng ta thậm chí

cũng không thể xác định vừa nãy chuyện đã xảy ra là có hay không thật xảy ra ở thế giới này, nếu như ngay cả điểm này đều không thể được một cái xác định kết luận, như vậy, ở đây cơ sở trên tiến hành thảo luận cũng căn bản không có bao nhiêu ý nghĩa."

Lúc này, phái nữ đánh giá người trở lại chính mình chỗ ngồi trước.

Chỉ thấy nàng vẫy vẫy tay, tập hợp người phụ trách liền đi tới.

Một lát sau, tập hợp người phụ trách âm thanh liền theo loa nơi vang lên, "Vừa nãy xảy ra một chút không tầm thường sự việc, vì không cho mọi người sinh mệnh chịu đến nguy hiểm, bằng vào chúng ta dự định sớm kết thúc lần này kiểm tra đánh giá, những người còn lại trong đó, có hay không còn phải tiếp tục?"

Ở tập hợp người phụ trách nói câu nói này thời điểm, phái nữ đánh giá người ánh mắt đặt ở trên người Lương Phong, đồng thời cũng chú ý tới cùng Lương Phong cùng nói chuyện ba người.

"Có!" Tiền Thương Nhất giờ tay lên.

Còn lại hai người cũng giờ tay lên, dù sao, bọn họ không khả năng lại tiếp tục chờ lần thứ hai kiểm tra đánh giá, đây chỉ là một bộ phim nhỏ mà thôi, còn có một cái khác một trong nguyên nhân liền là bọn họ cũng không tính tiếp tục đi điều tra vừa nãy chuyện đã xảy ra.

Ai biết cái kia đại diện cho cái gì?

"Có ba người nhắc tay, phân biệt là 56, 58, số 59, những người còn lại đâu? Còn có phải tham gia kiểm tra đánh giá sao? Nguyên bản chúng ta dự định trực tiếp đem tất cả mọi người chậm lại, nhưng mà suy xét đến có thể có một số phát điện viên không muốn bỏ đi cơ hội lần này, bằng vào chúng ta mới cung cấp này một lựa chọn." Tập hợp người phụ trách lớn tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 316: Nuốt chửng

Qua khoảng chừng 30 giây, vẫn như cũ chỉ có Tiền Thương Nhất ba người nhắc tay.

"Tốt rồi, vẫn như cũ dự định tham gia phát điện kiểm tra đánh giá phát điện viên lưu lại, còn lại phát điện viên xin dựa theo khi đến trình tự dừng lại, theo ta cùng rời đi phát điện trung tâm, lần này kiểm tra đánh giá kết quả sẽ ở sau ba ngày giao cho trên tay các người, điểm này không cần lo lắng." Tập hợp người phụ trách sau khi nói xong liền bắt đầu tổ chức người, chuẩn bị mang đội rời đi.

Phái nữ đánh giá người cũng đi tới Tiền Thương Nhất bốn người trước mặt.

"Các người nhất định phải tham gia? Không sợ sao?" Nàng có chút tò mò.

"Hắn không có vấn đề." Tiền Thương Nhất cười cợt.

"Ta có thể hỏi một chút, máy giám sát máy thu hình bên trong kết quả là cái gì hình ảnh sao?" Hỏi vấn đề này người là Lương Phong, hiện tại bốn người trong đó cũng chỉ có địa vị của hắn chịu phái nữ đánh giá người thừa nhận.

Phái nữ đánh giá người cười cợt, sờ sờ tóc của mình, "Bên trong không có thứ gì, nguyên nhân chỉ sợ là Cổ Nguyệt vừa nãy phát điện thời điểm năng lượng yêu thả ra hiệu ứng quá mạnh mẽ, ảnh hưởng máy giám sát máy thu hình chip, dẫn đến vận hành không ổn định, vì lẽ đó theo Cổ Nguyệt phát điện bắt đầu, máy giám sát máy thu hình cũng đã không có đang làm việc."

"Sở dĩ yên tâm nói cho các người những này, là bởi vì ta chú ý tới Cổ Nguyệt cùng quan hệ của các người hình như rất tốt, nếu như ta nhớ không lầm, ở vừa nãy ta dự định lúc rời đi, các người cùng Cổ Nguyệt hình như từng có thảo luận, ta nghĩ, có thể cùng Cổ Nguyệt thiên tài như vậy trở thành bạn bè, các người cần phải cũng không đơn giản mới đứng."

"Bởi vậy, ta cho một cái có thể lưu lại lựa chọn, nếu như Cổ Nguyệt vô cùng nghĩ thông suốt qua lần này kiểm tra đánh giá chứng minh chính mình, có lẽ các người cũng sẽ có ý tưởng giống nhau. Cùng với nói chờ chính các người nói ra, còn không bằng ta cho các người một lựa chọn, thế này cũng càng thêm hợp lý."

"Không nghĩ tới người muốn nhiều như vậy." Lương Phong phát hiện tên này phái nữ xác thực có cái vốn đề kiêu ngạo.

"Tốt rồi, không quan hệ người đầu đi được gần xong rồi, các người nhanh lên một chút bắt đầu đi, hi vọng không muốn phát sinh nữa chuyện vừa rồi mới được, kỳ thực, nhường ta nói thật lòng, ta ngược lại thật ra hi vọng tiếp tục xảy ra chuyện vừa rồi, thế này ta liền có thể nhìn ra nhiều thứ hơn." Phái nữ đánh giá người le lười một cái, sau đó xoay người rời đi.

Ở sau cái bàn phương, hai tên phái nam đánh giá người đã nhấc lên máy quay phim, hình như là tạm thời theo trong kho hàng tìm đến loại bỏ vật phẩm, chẳng qua vẫn như cũ có thể sử dụng.

"Vậy thì, các người ai bắt đầu trước?" Phái nữ đánh giá người âm thanh theo loa trong vang lên.

Dựa theo trình tự, vị kế tiếp tham dự phát điện kiểm tra đánh giá phát điện viên hẳn là Tiểu Minh, nhưng là Tiểu Minh cúi đầu, hình như không dự định cái thứ nhất vào sân, hẳn có chút bận tâm, nếu như phát sinh nữa chuyện ly kỳ hơn, nói không chắc sẽ tạo thành không cách nào cứu vãn hậu quả.

"Ta đến đây đi!" Thiên Giang Nguyệt hướng về vòng bảo hộ đi đến.

Nguyên bản yêu điện chuyển đổi máy trước còn khá náo nhiệt, hiện tại người vừa đi ánh sáng, trái lại có vẻ hơi trống rỗng.

Thiên Giang Nguyệt đi vào, yêu điện chuyển đổi máy cái phễu đứng chỗ sau đó, vòng bảo hộ liền chịu thông lên màu xanh dương dòng điện, cũng tuyên bố Thiên Giang Nguyệt bắt đầu dùng yêu phát điện.

Hắn nhắm hai mắt lại.

Vòng bảo hộ bên trong dòng điện bắt đầu lấp lánh, dường như dòng điện bắt ổn như thế.

Lập tức, đại diện cho Thiên Giang Nguyệt bóng người màu xanh dương xuất hiện, ở đây một bóng người xuất hiện đồng thời, bên trong cả gian phòng ánh sáng đột nhiên nhanh chóng biến mất, liền khi mọi người cho rằng lập tức sẽ như Lương Phong phát điện thời điểm xuất hiện như thế tình hình thời điểm, một cái thanh âm trầm ổn ở trong phòng vang lên.

"Tại sao, nơi này không có bất kỳ tia sáng?" Đây một thanh âm nghe tới như âm thanh Thiên Giang Nguyệt, nhưng là lại có một chút phân biệt.

Lúc này, phái nam đánh giá người phát hiện máy chụp hình ánh đèn lại cũng ngừng.

Lẽ nào... Cùng (máy tính) trong gặp phải tình huống như thế? Thiên Giang Nguyệt hẳn sử dụng chính là lúc đó ta thứ hai muốn gặp phải quý hồn tấn công sao? Trực tiếp đem trong phạm vi nhất định thị giác tước ra, cho dù có ánh sáng cũng cái gì đều không nhìn thấy, ở trong nháy mắt đó hết thấy ở bên trong phòng người đều trở thành người mù.

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm, nhưng mà hắn nhưng cảm giác tình huống bây giờ cùng khi đó có chút không giống.

Tiếp theo, một trận màu trắng tia sáng đang bảo vệ che phủ bên trong xuất hiện, này tia sáng xuất hiện sau đó,

Rọi sáng một khối nhỏ phạm vi, nhưng là này tia sáng lập tức lại biến mất, chẳng qua không giống như là tự mình biến mất, mà như là chịu món đồ gì ăn đi như thế.

"Kỳ quái a, vừa nãy rõ ràng trở nên sáng ngời, nguồn điện cũng không khả năng gặp sự cố a?" Thanh âm này sau khi xuất hiện, lại một vệt ánh sáng đang bảo vệ che phủ bên trong xuất hiện, tương tự lại được ăn luôn.

"Coi vậy đi, nếu như vậy, cứ dựa theo trong ký ức con đường đi tìm kiếm lối vào tốt rồi!"

Cộc cộc đất tiếng bước chân xuất hiện.

"Bọn họ cần phải phái một cái người mù lại đây, mà không phải như ta như vậy thám hiểm nhà!"

"Phía trước hình như là một cái dốc đứng, chẳng qua không rộng, có thể lướt qua đi, vốn tưởng rằng lần này cần tìm đồ vật sẽ rất đơn giản, nhưng là không nghĩ tới sẽ đến như thế vừa ra, sau khi trở về, cho ta trả công có thể phải tăng gấp bội mới được!"

"Trên mình bỏ thật nhiều sâu bọ, tuy rằng ta xuyên qua đồ bảo vệ, nhưng là vẫn là có chút không yên lòng, mặt khác, những con trùng này thật nặng a! Ta nhớ tới trên mình còn có một chút nguồn sáng, mới có thể nhìn là món đồ gì." Tiếp theo, lại một vệt ánh sáng xuất hiện.

Tiếp đó, cùng với trước như thế, này nói ánh sáng cũng bị thôn phệ, liền phát sáng một hồi.

"Là những con trùng này, những con trùng này đem ánh sáng đều ăn?" Âm thanh âm vang lên, "Lại còn là loại sinh vật này, thực sự là quá kỳ quái, nhưng là tại sao mạnh như thể sinh vật, lại không đứng ta phát động công kích đâu? Lẽ nào là trên người ta đồ bảo vệ duyên cớ, coi vậy đi, tiếp tục hướng phía trước đi tốt rồi!"

"Ta nhớ tới tới nơi này là vì tìm kiếm một người tên là sâu bóng đáng đồ vật, trong tài liệu chẳng có cái gì cả biểu hiện, liền một cái tên, chẳng qua tiền thù lao rất phong phú, điểm này có thể san bằng ta hết thấy thắc mắc."

"Tốt rồi, phía trước lại bắt qua mấy cua quẹo liền đến, có thể cung cấp bản đồ ủy thác người ta vẫn là lần thứ nhất thấy, cũng quá tốt rồi chút, lại nói,

những người còn lại thám hiểm nhà điều đối với loại này phong phú tiền thù lao ỷ thác không có hứng thú sao? Thật hy vọng hết thấy thám hiểm nhà điều là cao thượng người, đương nhiên, trừ ta ra."

"Đến, trên mình sâu bọ càng ngày càng nhiều, làm sao lấy cũng biết không xong, coi vậy đi, tiếp tục hướng phía trước đi thôi, có lẽ còn có 100 mét liền có thể tìm tới. .. Khoan đã, đây là đầm lầy sao?"

"Thân thể đang tại chìm xuống dưới, tại sao... Rõ ràng dò xét qua..."

Bốn, năm nói tia sáng đang bảo vệ che phủ bên trong sáng lên, lần này, không chỉ rọi sáng vòng bảo hộ, thậm chí ngay cả cả phòng đều rọi sáng, lúc này, Tiễn Thương Nhất đợi người phát hiện, trên người mình cũng mọc đầy vừa nảy âm thanh nói tới sâu bọ, màu đen sâu bọ vô cùng như đĩa, những con trùng này cứ vậy đi yên tĩnh nằm ngoài trên người mọi người.

Ánh sáng lần thứ hai bị thôn phệ, những này ánh sáng, đối với sâu bọ tới nói giống như là đồ ăn như thế.

"Hơ, nguy hiểm thật, còn chuẩn bị cẩn thận đầy đủ hết, nếu như trí nhớ của ta không có vấn đề, lại đi hai mươi bước ta liền có thể tìm tới tên là bóng đen đồ vật, cũng không biết là bảo vật gì có thể làm cho ỷ thác người ra giá cao như vậy tiền, quả thực cùng tặng không như thế."

"Tìm tới, nhường ta sờ một cái xem, những con trùng này thật đáng ghét a, làm sao lấy đều làm không sạch sẽ, vì sao lại có nhiều như vậy?"

"Bóng đen là cái hộp sao? Không có khóa, nhưng mà có cái công tắc, có muốn hay không mở ra?"

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 317: Bóng đen

"Tại sao phải mở ra? Cốt truyện nhường ta mở ra ta liền mở ra?"

"Có đúng không. . . Không ra trừ ta một nửa tiền phim? Vậy còn là không ra, vẫn là mạng của mình trọng yếu, lại nói, chỉ cần đem này hộp mạng về là có thể a? Như vậy, dựa theo đường cũ trở về!"

"Đã đi rồi nửa giờ, tại sao vẫn chưa đi đến thiết lập ký hiệu địa phương?"

"Hộp càng nặng. . ."

Âm thanh tới đây im bất đi, cả phòng đều lọt vào đến yên tĩnh trong đó.

Cảm giác này khiến người ta vô cùng khó chịu, càng không cần phải nói khắp toàn thân còn có sâu bọ nhúc nhích cảm giác, không thể không nói, mấy người trái lại vui mừng chính mình bây giờ nhìn không thấy sâu bọ đáng dấp, chỉ tưởng tượng cũng làm cho người kinh sợ rợn tóc gáy. Tuy rằng vừa nảy tia sáng xuất hiện trong nháy mắt nhìn thấy một chút, chẳng qua bởi vì thời gian quá ngắn, vì lẽ đó cũng không có nhìn ra quá rõ ràng.

Ở đây như muôn đời bụi bặm giống như trong yên tĩnh, khác thường âm thanh đột nhiên truyền vào trong tai.

Này một thanh âm cùng loài người tranh cãi vô ích âm thanh rất gần, so sánh với đó cường đã hơn rất nhiều.

Leng keng leng keng. . .

Đại diện cho phát điện số lượng thẳng cáp tiếng nhắc nhở điên cuồng theo loa trong truyền ra, so sánh trước kia bất kỳ lần nào đều càng thêm kịch liệt, càng thêm làm cho tâm thần người phấn chấn.

Vấn đề là. . . Bọn họ hiện tại dùng để phát điện không hề là thông thường về mặt ý nghĩa yêu.

Mà là ác.

Bởi vậy, phát điện số lượng thẳng cáp đến càng nhanh, liền nói rõ, năng lượng yêu làm mẫu hiệu ứng đối với bọn họ ảnh hưởng đem càng to lớn hơn.

"Con đường đang thay đổi sao? Tại sao? Ta nhớ tới đây không phải là vật mà người tạo ra, mặt khác, cũng không có cảm nhận được bất kỳ chấn động. . . Chẳng lẽ nói, bởi vì sâu bọ quá nhiều, vì lẽ đó chấn động chịu giảm bớt đi sao? Nhưng cũng không phải không có bất kỳ dấu hiệu gì, tại sao. . ."

"Đã năm tiếng, hai lần tiến vào thời gian, lẽ nào nhất định phải mở hộp ra mới được? Quý đều biết trong hộp sẽ không là vật gì tốt, nếu như không mở ra nói không chắc chỉ là bị vây ở chỗ này, nếu như mở ra, mất đi chỉ sợ là mạng ta, có thể nghĩ đến chạy đi biện pháp sao?"

"Mười sáu tiếng, phát hiện một chút manh mối, con đường thay đổi cần phải có quy luật, chỉ là phát hiện đang không có bất kỳ ánh sáng, trước làm ký hiệu cũng không tìm được, ta. . . Chịu vậy chết ở chỗ này."

"Đã hai mươi bốn tiếng, tuy rằng thức ăn nước uống còn có thể chống đỡ thêm hai mươi bốn tiếng, nhưng là, thân thể nhưng nhất định phải nghỉ ngơi, rất khó tiếp tục nữa, lẽ nào thật sự phải mở hộp ra? Nghĩ đến lâu như vậy, xưa nay chưa từng nghe nói tương tự địa phương, liền truyền thuyết đều chưa từng nghe qua. . ."

"Mở ra coi vậy đi, tình nguyện bị giết chết cũng không muốn cứ vậy đi chết đói, chỉ ít nhường ta trước khi chết nhìn trong hộp kết quả là món đồ gì mới được."

Lại là tranh cãi vô ích âm thanh, chẳng qua âm thanh so sánh trước kia càng kéo dài cũng lớn hơn.

Đồng thời, tia sáng trở lại trong gian phòng.

Bởi vì quá mức đột nhiên, gần như tất cả mọi người không có sớm chuẩn bị sẵn sàng, chịu như thế lóe lên, món đồ gì đều không thấy rõ, chỉ có thể nhắm mắt lại.

Qua hẹn 30 giây, Tiền Thương Nhất rốt cục có thể nhìn vật.

Hắn mở hai mắt ra, cái thứ nhất xuất hiện ở trước mắt hắn không phải phát điện trung tâm thuần khiết vách tường, cũng không phải vòng bảo hộ bên trong màu xanh dương dòng điện, hắn nhìn thấy chính là mọc đầy toàn bộ vách tường màu đen sâu bọ, thỏa hình cầu thân thể ở trên vách tường không quy luật nhúc nhích, hình như không có bất kỳ mục đích gì, vèn vèn chỉ là đang ngọ nguậy mà thôi.

Theo thời gian trôi đi, những này màu đen sâu bọ hai đầu bắt đầu xuất hiện điểm trắng.

Sâu bọ trên mình màu trắng bộ phận càng ngày càng nhiều, nhúc nhích tốc độ cũng càng ngày càng chậm, thậm chí có một ít sâu bọ theo trên vách tường rớt xuống, đương nhiên, cũng theo trên mình Tiền Thương Nhất rớt xuống.

Tiền Thương Nhất không có lộn xộn, tuy rằng lúc này thân thể đã có một ít không khỏe, nhưng là tình huống trước mắt cái gì đều không rõ ràng, tự ý hành động không hẳn liền có thể làm cho tình thế không hướng về xấu phương hướng phát triển.

Vòng bảo hộ bên trong, tương tự mọc đầy màu đen sâu bọ, bởi vậy, Tiền Thương Nhất cũng không biết bên trong là tình huống thế nào.

Làm màu đen sâu bọ hoàn toàn trắng hóa thời điểm, cũng mất đi sinh mệnh sức sống, giống như đã biến thành hoá thạch.

Biến hóa này xuất hiện ở bên trong gian phòng hết thấy màu đen sâu bọ trên mình.

Hoàn toàn trắng hóa sau đó, sâu bọ toàn bộ theo trên vách tường rơi xuống, lộ ra phía sau vách tường. Lúc này vách tường, không còn là trước màu trắng vách tường, mà là đã biến thành màu da, mà chất liệu cũng cùng trước hoàn toàn khác nhau, trở nên hơi mềm mại.

Tiền Thương Nhất cảm giác mình dường như ở sinh vật gì trong bụng.

Đồng dạng, hiện tại có thể thấy rõ vòng bảo hộ bên trong kết quả là tình huống thế nào.

Chỉ thấy vòng bảo hộ bên trong trên sân khấu, tay phải Thiên Giang Nguyệt nắm một cái chùm sáng, vẻ mặt nghiêm túc, mà tay trái của hắn, đã hoàn toàn không tìm được, giống như đột nhiên biến mất rồi như thế, thậm chí ngay cả một chút dấu vết đều không có để lại.

Tay phải hắn chùm sáng trên bắt đầu tỏa ra từng điểm ánh sao, mà chùm sáng cũng từ từ bắt đầu biến thành đen, càng ngày càng tối.

"Nguyên lai thật sự có thể, đây chính là bóng đen bộ mặt thật sao?" Thiên Giang Nguyệt mở miệng.

Hắn nửa quỳ trên mặt đất, trên mặt không có chút hồng hào, cả người giống như bất cứ lúc nào cũng sẽ chết như thế.

Lúc này trên tay hắn chùm sáng cũng hoàn toàn biến thành đen đoàn, theo đen đoàn trong tung bay ra một ít sương mù, sương mù dọc theo tay phải Thiên Giang Nguyệt xoắn ốc hướng lên trên, vẫn bay tới đỉnh đầu Thiên Giang Nguyệt, đem cả người đều bao phủ ở màu đen sương mù trong đó.

"Người vẫn tốt chứ?" Tiền Thương Nhất hô to một tiếng.

Hắn thật sự cảm giác Thiên Giang Nguyệt muốn chết, dù sao, cùng với trước hai người so với, hắn tình hình bây giờ càng thêm kỳ quái, cũng càng thêm không thể dự đoán.

Chẳng qua có một chút cũng không tệ lắm, vậy thì là thân là người đứng xem bọn họ hình như cũng không có bị quá nhiều ảnh hưởng.

Thiên Giang Nguyệt từ từ nhắm hai mắt lại, đen đoàn từ từ rớt vào thân thể của hắn trong đó.

"Tình huống của hắn không đúng." Tiểu Minh nói.

"Đầu chỉ là không đúng. . ." Tiểu Thương Nhất quay đầu liếc mắt nhìn phái nữ đánh giá người, phát hiện người sau đầy mặt mê man, thậm chí không biết có nên hay không ngừng phát điện, nếu như nói vừa nãy gã đeo kính phát điện tình cảnh như kính hải hộp , như vậy Thiên Giang Nguyệt phát điện quá trình thật giống như một chiếc nặng thẻ bánh xe đè lên mũi giày chạy qua, tuy rằng thân thể không có bị thương, có thể. . . Ai cũng không cách nào lơ là này gần trong gang tấc nguy cơ.

Không chờ bọn hắn làm ra lựa chọn, Thiên Giang Nguyệt mở hai mắt của mình.

Chịu khối đen bao phủ hắn, dường như hoàn toàn biến thành một người khác, sau đó, những này khối đen toàn bộ hướng về hắn đỉnh đầu cái phễu phóng đi, những này khối đen sau khi tiến vào, thay đổi xảy ra.

Đèn trắng một đường vọt tới cái, ở giữa không có bất kỳ dừng lại.

Sau đó là đỏ cam vàng xanh lá xanh dương tím đèn màu, cũng toàn bộ sáng lên, vẫn không có bất kỳ dừng lại.

Nhưng là hiện tại khối đen vẫn còn đang tiến vào cái phễu trong đó, giống như vĩnh viễn cũng tiêu hao không xong như thế.

Đùng đùng đùng đùng!

Đèn trắng bắt đầu nổ tung, đèn mảnh vỡ rơi xuống một chỗ, sau đó là đèn đỏ, cam đèn. . . Bây giờ chút đèn màu từng cái nổ tung, không một may mắn thoát khỏi, sau đó, vòng bảo hộ mặt ngoài màu xanh dương dòng điện bắt đầu kịch tăng, nguyên bản trong suốt vòng bảo hộ đã biến thành thuần khiết màu xanh dương, lúc này, lại không nhìn thấy vòng bảo hộ bên trong Thiên Giang Nguyệt.

Tiểu Thương Nhất cảm nhận được nguy hiểm, theo bản năng lùi về sau một bước.

Hắn vừa vịn đi hai bước, toàn bộ vòng bảo hộ hoàn toàn nổ tung, mảnh vỡ bay đầy cả phòng.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 318: Chỉ thị đèn

Tiểu Thương Nhất ngồi xổm ở trên mặt đất, hai tay ôm lấy đầu của mình bộ phận, thu nhỏ lại chính mình gập mảnh vỡ tấn công bề mặt.

Chờ vòng bảo hộ mảnh vỡ hoàn toàn rơi xuống đất sau đó, cả phòng đèn lấp lánh hai lần, cuối cùng vẫn là ổn định lại, không có tắt.

Tiểu Thương Nhất ngẩng đầu lên, nhìn thấy Thiên Giang Nguyệt vẫn như cũ đứng ở trên sân khấu, toàn bộ yêu điện chuyển đổi máy ngoại trừ hắn đỉnh đầu dùng để đem yêu chuyển đổi thành điện cái phễu ở ngoài, còn lại thiết bị đều chịu đến hoặc nhiều hoặc ít tổn hại, trong đó nghiêm trọng nhất hợp lý thuộc về duy trì an toàn vòng bảo hộ.

"Người. . ." Tiểu Thương Nhất không biết nên nói cái gì.

"Đây cũng quá liều mạng a?" Tiểu Minh đầy mặt kinh ngạc.

"Mịa nó, đèn đều nổ. . ." Lương Phong nhìn đại diện cho phát điện số lượng chỉ thị đèn, lúc này toàn bộ đều chỉ còn dư lại lỗ trống ở lại tại chỗ, bên trong dây điện đều có thể trực tiếp nhìn thấy.

Do dự hai giây, Tiểu Thương Nhất vẫn là chạy đến trên sân khấu, bởi vì không có vòng bảo hộ duyên cớ, hắn trực tiếp chạy tiến vào, "Còn sống không?" Hắn trực tiếp hỏi vấn đề trọng yếu nhất.

Thiên Giang Nguyệt nhếch môi nở nụ cười, một ít khối đen theo khóe miệng hắn bay ra.

"Vẫn được, còn có thể chịu đựng biết. . ." Hắn mở miệng đồng thời, thân thể cũng bắt đầu ngã về đằng sau.

Còn lại hai người cũng đuổi vào, "Phải không nên như vậy?" Tiểu Minh đột nhiên có chút hối hận nhường Thiên Giang Nguyệt trước tiên, hiện tại hắn cũng không thể xác định yêu điện chuyển đổi máy có phải là còn có thể sử dụng, nếu như không thể dùng, như vậy hắn cùng Thương Nhất nhiệm vụ yêu

cầu làm sao hoàn thành.

"Lương Phong, người cùng ta đi hán đi xuống, Tiểu Minh, người bắt đầu phát điện đi, 15 ngọn đèn là có thể, không muốn lại quá tải, tính không ra." Tiền Thương Nhất đem Thiên Giang Nguyệt nâng lên, Lương Phong lập tức đuổi đến giúp đỡ.

Cho tới phái nữ đánh giá người, lúc này giống như đã biến thành đầu gỗ.

Hết thấy chỉ thị đèn hoàn toàn nổ tung, đừng nói nghe đều chưa từng nghe tới, chuyện như vậy nàng thậm chí ngay cả không chút suy nghĩ qua, chuyện như vậy xảy ra độ khả thi, nếu như phải so sánh giống như lời nói, thì tương đương với toàn cầu tất cả mọi người ở đồng nhất giãy nảy lên, tuy rằng nghe tới rất đơn giản, nhưng mà thực tế bắt tay vào làm, không khác nào là nói mơ giữa ban ngày.

Phát điện kết thúc sau đó, trên đất đã xơ cứng màu trắng sâu bọ cũng hoàn toàn biến mất, cả phòng vách tường khôi phục thành tình huống bình thường.

Hai người như Thiên Giang Nguyệt dựa vào bức tường mà ngồi.

"Không cái gì muốn nói sao?" Tiền Thương Nhất nhìn một chút tay trái Thiên Giang Nguyệt, lại thật sự biến mất rồi.

Cùng gỡ đeo kính vết thương trở về hình dáng ban đầu hoàn toàn khác nhau, Thiên Giang Nguyệt là chân chính bị thương.

"Trước đây tham gia biểu diễn qua một cái bộ phim, bối cảnh là ngôi sao cấp thời đại, có hai mươi tên diễn viên tham gia, đi một cái ngôi sao nào đó tìm kiếm một cái đồ vật, cuối cùng chỉ có một mình ta bởi vì đóng giữ ở trên thuyền còn sống." Khóe miệng Thiên Giang Nguyệt cười cợt, "Lúc đó ta lưu lại ở trên thuyền cái gì đều làm không, thông tin 90% đều là gián đoạn trạng thái, tình cờ nổi lên một lần, đều là tiến vào ngôi sao diễn viên truyền đến tin dữ, cái gì chết rồi bao nhiêu người, hoàn toàn không có bất kỳ ánh sáng vẫn... vẫn. . . Một lần cuối cùng truyền đến chính là một cái hộp cảnh tượng, bên trong diễn viên ở trong tuyệt vọng đem hộp mở ra. . . Lại sau đó, ta liền không rõ ràng."

"Người trước tiên nghỉ ngơi thật tốt đi." Tiền Thương Nhất không biết nên nói cái gì.

Tuy nói chuyện này chủ yếu là Thiên Giang Nguyệt vấn đề của mình, nhưng bộ phim này cuối cùng là hán mời Thiên Giang Nguyệt tới tham gia, nếu như chết ở đây bộ phận. . . Kỳ quái bộ phim trong đó, về tình về lý, hán đều phải thừa phần trách nhiệm.

"Tuy nói rất nguy hiểm, nhưng mà liền phát điện số lượng mà nói, người vượt qua ta hơi nhiều." Lương Phong thở dài nói.

Lúc này, Tiểu Minh cũng bắt đầu phát điện, hán nhất định phải dành thời gian, nếu như yêu điện chuyển đổi máy hoàn toàn hư hao, nói không chắc thật sự sẽ bởi vì loại này tình huống ngoài ý muốn mà bị ở lại bộ phim này trong đó, hoặc là. . . Trực tiếp cái chết.

Tiền Thương Nhất không có cùng Tiểu Minh tranh giành nguyên nhân rất đơn giản, tranh chấp sẽ lãng phí thời gian, nếu như có người có thể nhường một bước, nói không chắc toàn thể thời gian đều sẽ tăng nhanh, mặt khác, Tiểu Minh đây số vốn là ở trước mặt hán.

Nếu như phải tương tự so sánh, tình huống lúc này lại như là xảy ra sự cố sau đó giao thông công cộng công cụ.

Giả thiết tất cả mọi người đều toàn bộ hướng về cổng đồn,

Như vậy cuối cùng trốn ra được người rất có thể ít ỏi, bởi vì phần lớn người khẩn cấp chạy trốn thời gian đều lãng phí ở lẫn nhau đẩy chen lên mặt.

"15 ngọn à. . . 15 ngọn là được, không cần thiết học hai người kia, ta tuyển chọn cái đơn giản tốt rồi." Tiểu Minh hít sâu hai cái, hán ở trong sân khấu đứng một hồi, cái phiếu mới lưu lại ở hán trên phần đầu phượng.

Tiểu Minh nhắm lại con mắt của mình, vòng bảo hộ biến mất rồi sau đó, hán cũng không cách nào thông qua vòng bảo hộ thông trên màu xanh dương dòng điện điểm này để phán đoán có được hay không bắt đầu phát điện.

Vì lẽ đó hán ngầm thừa nhận hiện tại có thể phát điện.

Liền lựa chọn chuyện này tốt rồi, kế hoạch lúc trước xóa bỏ, tạm thời làm một cái. Tương đối an toàn hợp lý thuộc về cái kia bộ phim, bao phủ toàn bộ thế giới chiến tranh.

Tiểu Minh nghĩ thầm.

Tiếp đó, đại diện cho Tiểu Minh bóng người màu xanh dương xuất hiện ở trên sân khấu.

Bóng người màu xanh dương ngẩng đầu nhìn nóc nhà, tựa hồ đang ngắm nhìn bầu trời.

Tiền Thương Nhất đứng lên, hán quay đầu nhìn yêu điện chuyển đổi máy, có chút do dự chính mình có hay không phải thay đổi rồi chính mình kế hoạch lúc đầu, dù sao, theo trình độ nào đó tới nói, kế hoạch của hán cũng rất nguy hiểm.

Trên sân khấu, bóng người màu xanh dương đã cầm trong tay súng ống, mà ở bóng người màu xanh dương xung quanh, đồng dạng là một chút đại diện cho loài người bóng người màu xanh dương, chỉ là động tác cùng dáng vẻ nhưng cùng người bình thường hoàn toàn khác nhau, ngược lại là càng như truyền hình tác phẩm trong đó. . . Zombie.

"Đánh. . . Đánh zombie?" Lương Phong lộ ra ánh mắt hăm dọa.

"Còn giống như thực sự là. . ." Tiền Thương Nhất nhìn một hồi, cũng xác nhận điểm này, "Nguy hiểm xác thực không nguy hiểm, chỉ là, chỉ thị đèn đã hỏng rồi, cũng không biết có thể hay không đạt đến 15 ngọn yêu cầu. . ."

Hắn quay đầu nhìn phái nữ đánh giá người, phát hiện người sau vẫn như cũ là ngây người đáng ghét, hình như thể giới của nàng quan điểm đã bị phá hủy như thế.

Lúc này, Tiền Thương Nhất cùng Lương Phong cũng không có lựa chọn đi đưa nàng tỉnh lại, tình huống bây giờ đã biến thành như vậy, nếu như lại gặp trở ngại, tỷ như trực tiếp gián đoạn phát điện, vậy thì càng phiền toái.

Đại diện cho Tiểu Minh bóng người màu xanh dương ở rất nhiều zombie trong đó di chuyển vọt, bản lĩnh đã sắp vượt qua loài người cực hạn, thậm chí còn có một chút trái với vật lý quy luật động tác, rõ ràng, những này tranh đấu qua hẳn 'Cuồng hóa'.

Một toà uy vũ khí thể xuất hiện ở đại diện Tiểu Minh bóng người màu xanh dương trước, theo trên sân khấu tình huống đến mờ, Tiểu Minh đã đem ngăn cản chính mình zombie toàn bộ giải quyết.

Không do dự, bóng người màu xanh dương vọt thẳng tiến vào cao ốc.

"Không biết hẳn phải làm sao a? Như vậy phát điện có lẽ liền 4 ngọn đèn đều điểm không sáng a!" Lương Phong có chút sốt ruột.

"Đừng vội, chúng ta đã biết là phát điện nhỏ bí quyết, Tiểu Minh hẳn là sẽ không phạm loại này sai lầm, có lẽ bên trong còn có biến số." Tiền Thương Nhất nhưng không chút nào căng thẳng.

Bóng người màu xanh dương tiến vào bên trong đại lâu, trên sân khấu cảnh tượng bắt đầu biến hóa, đã biến thành hành lang cùng gian phòng.

Không ngừng suu tầm cùng di chuyển, bóng người màu xanh dương rốt cuộc tìm được chính mình muốn tìm gian phòng.

Bên trong gian phòng, mười tên zombie ngồi ở bàn tròn trước, những này zombie hình như còn có thần trí mình, theo cảnh tượng biểu hiện tình huống đến xem, những này zombie hẳn là ở mờ hội!

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 319: Nửa trắng nửa đỏ

Không do dự, đại diện cho Tiểu Minh bóng người màu xanh dương vọt thẳng giết tiến vào.

Trong tay toàn bộ súng tự động thoải mái giải quyết xong này mười tên zombie, gần như không có đụng phải bất kỳ ra đáng chống lại, thậm chí có thể trực tiếp đem tình huống vừa rồi nói thành là một mặt tàn sát.

"Thật là nhìn không ra đến, Tiểu Minh tưởng tượng ra đến nội dung lại là bộ dáng này. . ." Lương Phong hơi kinh ngạc.

Hắn vừa vặn nói xong, bóng người màu xanh dương không biết xoa bóp cái gì cơ quan, nhất thời, trên bàn hội nghị liền xuất hiện một cái có thể nhập password touchscreen, đem mật mã đưa vào sau đó, một cái cửa ngầm ở trong phòng họp xuất hiện.

Bóng người màu xanh dương đi vào, tiếp theo, trên sân khấu cảnh tượng bắt đầu chuyển đổi.

Đã biến thành một cái tương tự với trung tâm chỉ huy địa phương, lúc này, trong này không có một bóng người, chỉ có một đồng lập lòe số liệu máy móc. Tuy rằng không ai, nhưng mà những này máy móc còn đang thuận lợi vận hành.

Trung tâm chỉ huy trên màn ảnh lớn có một bức bản đồ điện tử, mặt trên có một vài chỗ đánh dấu zombie ảnh chân dung, mặt khác một vài chỗ thì lại đánh dấu loài người ảnh chân dung.

Lúc này, ở loài người ảnh chân dung phía trên, có một ít màu đỏ mũi tên.

Bóng người màu xanh dương đứng ở thao tác thai trước, bắt đầu thao tác mặt biên, rất nhanh, màu đỏ mũi tên xuất hiện ở zombie ảnh chân dung phía trên, mà loài người ảnh chân dung phía trên màu đỏ mũi tên biến mất rồi.

"Những này màu đỏ mũi tên hần là phóng ra ký hiệu, có màu đỏ mũi tên địa phương sẽ chịu tấn công, chẳng qua không rõ ràng phải phóng ra món đồ gì, có lẽ là đạn hạt nhân." Tiền Thương Nhất nói.

"Nhưng là... Tại sao hần còn không phóng ra?" Lương Phong có chút không rõ.

Hần vừa vặn nói xong, nguyên bản đã ngừng không động đậy bóng người màu xanh dương lại thao tác lên, hần thông thạo không chế thao tác thai trên ấn phím, rất nhanh, màu đỏ mũi tên lại chuyển đến loài người ảnh chân dung phía trên.

Sau đó, màu đỏ mũi tên bắt đầu lấp lánh, đồng thời từ từ lớn lên.

"Hần hướng về loài người phóng ra!" Lương Phong trong khoảng thời gian ngắn chưa kịp phản ứng, "Nếu là như vậy, hần tại sao lại muốn chạy đến nơi đây đến thay đổi phóng ra đối tượng?"

"Người đây liền muốn hỏi Tiểu Minh..." Tiền Thương Nhất cũng không biết vì sự tình gì tình cảm sẽ xuất hiện loại biến hóa này.

Chẳng qua, tiếp theo trên sân khấu chuyện đã xảy ra để cho hai người càng thêm nghi ngờ, chỉ thấy bóng người màu xanh dương đem súng trong tay bỏ xuống, sau đó móc ra súng lục của mình thả vào trong miệng, ầm! Cò súng chịu kéo, bóng người màu xanh dương nào sau nơi bắn tung toé ra một mảnh máu tươi, đứng ngậy ra nửa giây sau, bóng người màu xanh dương thẳng tắp nằm ở trên mặt đất.

"A." Thiên Giang Nguyệt cười gượng một tiếng.

Còn lại hai người hoàn toàn không còn gì để nói.

Leng keng keng...

Lượng điện thẳng cấp tiếng nhắc nhở vang lên, khoảng chừng 14 âm thanh khoảng chừng, bởi vì tần suất quá nhanh, vì lẽ đó cũng không thể khẳng định. Hiện tại chỉ thị đèn đã hư hao, chỉ có thể thông qua âm thanh để phán đoán phát điện số lượng có hay không đạt đến 15 ngọn đèn trắng yêu cầu.

"Tốt nhất, có thể lại nhiều một chút." Tiền Thương Nhất nhắc nhở một câu.

Tiểu Minh hít sâu một hơi, trên sân khấu cảnh tượng bắt đầu thay đổi, đã biến thành chiến tranh phế tích cảnh tượng, ở chiều tà ánh chiều tà chiếu rọi dưới, phế tích có vẻ vô cùng thê lương mà tuyệt vọng.

Lại vang lên ba tiếng, đến lúc này, đã có thể khẳng định Tiểu Minh thỏa mãn yêu cầu.

Hần mở mắt ra, tinh thần có chút nản lòng, vẻ mặt có chút cô đơn.

"Cần phải có thể." Tiểu Minh theo trên sân khấu đi xuống.

"Tốt rồi, đến ta." Tiền Thương Nhất đi qua bên người Tiểu Minh, tiến vào sân khấu.

Phái nữ đánh giá người lúc này đã khôi phục một chút suy nghĩ năng lực, chẳng qua khi nàng nhìn thấy còn lại hai người đối với phát điện kiên quyết sau, cũng lựa chọn không nói lời nào.

Yêu điện chuyển đổi máy cái phễu di chuyển đến đỉnh đầu Tiền Thương Nhất.

Tiền Thương Nhất nhắm lại con mắt của mình.

Có rất nhiều chuyện vẫn luôn nhường ta canh cánh trong lòng, mà trong này quan trọng nhất một lần thuộc về tại lần kia...

Đại diện cho Tiền Thương Nhất bóng người màu xanh dương xuất hiện ở bên cạnh hần.

Chỉ là, này một bóng người màu xanh dương có chút kỳ quái, đầu hần bộ phận cùng thân thể tách ra đến, đầu nằm tại thân thể bên chân, trong ánh mắt tràn ngập bất lực cùng tuyệt vọng.

Này chính là Tiền Thương Nhất ở đảo Phương Nào trải qua sự việc.

Một vòng trăng sáng xuất hiện ở phát điện trung tâm,

Trong sáng trắng sáng có vẻ đặc biệt to lớn, toàn bộ phát điện trung tâm to nhỏ vẫn chưa tới trắng sáng một phần ba.

Ở đây trăng sáng bên cạnh, một cái đầu bộ phận là đỏ như màu máu hình cầu người đột nhiên xuất hiện.

Là Tiền Thương Nhất ở Phương Nào gặp phải thần mặt trăng.

Thần mặt trăng bóng lưng làm cho người ta cô độc cảm giác, hần vẫn luôn ở ngóng nhìn trong sáng màu trắng trắng sáng, ngày qua ngày, năm này qua năm khác.

Lúc này, Tiễn Thương Nhất mở con mắt của mình.

Hắn đi tới đại diện cho chính mình bóng người màu xanh dương bên cạnh, sau đó khom lưng đem trên mặt đất đầu nhặt lên, đặt ở bóng người màu xanh dương nơi cổ.

"Này này này, tại sao ta cảm giác tình huống không đúng lắm a? Ngươi tưởng tượng ra đến đồ vật cũng không giống như tầm thường a, người này là tình huống thế nào, ngươi trước đây từng nhìn thấy sao?" Trong lòng Lương Phong xuất hiện tim đập cảm giác.

Trên sân khấu người không hề trả lời.

Lúc này, thần mặt trắng bước đi bắt đầu di chuyển, hắn đem thân thể quay lại, chính diện nhìn Tiễn Thương Nhất.

"Đừng sợ, nơi này không phải đảo Phương Nào. . ." Tiễn Thương Nhất nhẹ giọng ở bóng người màu xanh dương bên tai nói một câu, hắn cảm giác hốc mắt của mình có chút ướt át, "Khoảng cách lần kia đã qua bao lâu?"

"Không trọng yếu, ngược lại ta mãi mãi cũng sẽ không quên." Bóng người màu xanh dương mở miệng.

Tiến Thương Nhất cười cợt, nghiêng người đứng thẳng.

Bóng người màu xanh dương cũng làm động tác giống nhau, thời khắc này, động tác của hai người hoàn toàn tương đồng.

"Đúng đây." Tiễn Thương Nhất cúi đầu liếc mắt nhìn sân khấu, sau đó ngẩng đầu lên, lúc này, trong mắt của hắn xông tới kiên định cùng. . . Lửa giận, "Ngươi không phải vẫn muốn cùng đồng loại của mình đoàn tụ sao? Ta kia liền tiễn ngươi một đoạn đường, nhớ tới cảm ơn ta!"

Những câu nói này, hắn là đối với thần mặt trắng nói.

Tiếp theo, Tiễn Thương Nhất chân trái dùng sức, hướng về thần mặt trắng vị trí chạy đi.

Bóng người màu xanh dương cùng động tác Tiễn Thương Nhất hoàn toàn tương đồng, hai người theo phương hướng khác nhau xông hướng thần mặt trắng.

Vừa vặn chạy hai bước, chân Tiễn Thương Nhất một bên liền loé lên ngọn lửa màu xanh dương, những ngọn lửa này như chín u bên dưới lửa âm, có đặc biệt sức quyến rũ. Đồng dạng, bóng người màu xanh dương dưới chân cũng xuất hiện đồng dạng ngọn lửa màu xanh dương.

Lúc này, toàn bộ phát điện trung tâm người cũng cảm giác mình ở rơi vào thần mặt trắng đầu, cái kia nho nhỏ đỏ như máu vẽ mặt hình cầu phảng phất có to lớn sức hấp dẫn. Lập tức dùng thân thể của bọn họ không có bất luận động tác gì, có thể khoảng cách y nguyên đang không ngừng rút ngắn.

"A a!" Tiễn Thương Nhất hô to một tiếng.

Chân trái dùng sức đạp mặt đất, thân thể bay vọt lên, một chân đá hướng về thần mặt trắng đầu.

Hắn chân cùng bóng người màu xanh dương chân đồng thời đá trúng thần mặt trắng đầu, thời khắc này, toàn bộ phát điện trung tâm thời gian tựa hồ cũng ngưng trệ ở trong giây lát này.

Khoảng chừng qua hai, ba giây, thần mặt trắng đầu bay xa rời thân thể của mình, hướng về trong sáng trắng sáng bay đi.

Này một viên đỏ như màu máu viên cầu giống như một giọt máu nhỏ vào mặt nước, đỏ như màu máu không ngừng tan ra, trong sáng trắng sáng bắt đầu xoay tròn, đã biến thành một nửa màu trắng một nửa màu đỏ, lẫn nhau tuần hoàn đến đáp lại, sinh sôi liên tục.

Tiến Thương Nhất ở trên sân khấu lẫn lộn vài vòng, tan mất trên mình xung lực.

Hắn bò lên, quay đầu nhìn về phía nửa trắng nửa đỏ trắng sáng, lộ ra một cái thoải mái mỉm cười, tiếp theo, một ngụm máu theo trong miệng hắn phun ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 320: Trở về

"Ê, người thật giống như so sánh bên cạnh ta người này người bị thương còn khuếch trương một chút a!" Lương Phong muốn lớn tiếng gọi ra, nhưng là vừa sợ phải nữ đánh giá người nghe được cái gì, do đó ảnh hưởng bọn họ, vì lẽ đó hấn lại tận lực đè giọng xuống.

Trên sân khấu, Tiền Thương Nhất lẳng lẳng mà nằm trên đất, hấn nhìn màu trắng trần nhà.

Thời khắc này, trong đầu của hấn tâm tư lộn xộn tuôn ra, vô số ý nghĩ hiện lên lại biến mất, uể oải trong nháy mắt liền bao phủ toàn thân, vừa nãy việc làm nhìn như chỉ là đơn giản một chân, nhưng mà đối với tưởng tượng ra tất cả những thứ này người tới nói, nhưng thật giống như là ở vượt qua một hòn cao vút bên trong đất trời đỉnh cao, bất kể là đối với tinh thần vẫn là đối với thân thể đều có gánh nặng cực lớn.

Rất nhanh, phát điện số lượng thẳng cấp tiếng nhắc nhở liên tục vang lên, bởi vì kéo dài thời gian rất dài, thậm chí xuất hiện cảm giác tiết tấu.

"Kiêu căng à. . ." Tiền Thương Nhất nhẹ giọng nói, "Xác thực xem như là. Chẳng qua, nếu như có một ngày ta làm được, liền không tính là kiêu căng."

Tiếp theo, toàn bộ phát điện trung tâm đèn đều tắt.

Cùng Lương Phong cùng Thiên Giang Nguyệt phát điện trong quá trình xuất hiện tình huống không giống, lần này tắt giống như đúng là đèn đơn thuần tắt, nguyên nhân bốn người không rõ ràng, chẳng qua có một chút có thể khẳng định, bốn người bọn họ đều thỏa mãn nhiệm vụ yêu cầu.

[nhiệm vụ hoàn thành, ẩn giấu nhiệm vụ thất bại, có hay không lựa chọn lập tức trở về?]

Hệ thống âm thanh ở bốn người trong đầu vang lên, tuyên bố này bộ phận bộ phim nhỏ kết thúc.

Tiền Thương Nhất rõ ràng, mặt sau câu này nhìn như dư thừa vấn đề trên thực tế là một loại ám chỉ, có lẽ sau đó còn sẽ phát sinh một dây chuyện, thậm chí nắm giữ thu được càng nhiều tiền phim cơ hội.

Tùy ý vừa nghĩ liền có thể nghĩ đến một chút có thể thăm dò sự việc, tỷ như gã đeo kính phát điện trong quá trình xuất hiện xanh dương bóng dáng ma quỷ, còn có Thiên Giang Nguyệt phát điện trực tiếp đem chỉ thị đèn nổ tung sẽ tạo thành ảnh hưởng vẫn... vẫn. . .

Chẳng qua, những chuyện này, Tiền Thương Nhất đều không dự định đi tham dự.

Chỉ là vì tiền phim, căn bản không cần thiết làm được trình độ như thế này, trừ khi độ khó khá thấp, tiền phim đầy đủ cao, đạt đến thấp mạo hiểm cao báo đáp trình độ, bằng không, Tiền Thương Nhất là chắc chắn sẽ không ở tình huống như vậy tiếp tục thăm dò.

Thấp mạo hiểm cao báo đáp đầu tư ở thể giới hiện thực còn thuộc về hiếm thấy, huống chi là ở phim địa ngục trong, có lẽ so sánh đơn độc mua một cái vé xổ số ở giữa hạng nhất thưởng xác suất còn thấp.

Nếu như lựa chọn tham gia , chờ lưu lại bọn họ rất có thể là cái chết.

Bởi vậy, Tiền Thương Nhất lựa chọn lập tức trở về.

Tiếp theo, hấn cảm giác mình thân thể hư nhược chính xác ở khôi phục nhanh chóng, rất nhanh sẽ khôi phục lại khỏe mạnh trạng thái, bất kể là thể lực vẫn là sức lực đều chiếm được khôi phục.

Tiền Thương Nhất trong phòng của mình, vòng xoáy màu đỏ ngòm theo hấn trên màn hình điện thoại xuất hiện, mà hấn, cũng theo vòng xoáy màu đỏ máu trong chui ra.

"Rốt cục. . . Trở về." Tiền Thương Nhất hít sâu một hơi, cầm điện thoại di động nằm ở trên giường, hấn hiện tại muốn nghỉ ngơi một chút, chẳng qua vẫn là muốn nhìn một chút này bộ phận bộ phim nhỏ thanh toán kết quả có bao nhiêu tiền phim, lại sẽ khấu trừ bao nhiêu giá trị danh dự.

Trên màn ảnh, xuất hiện tiến vào thời điểm tán gẫu mặt biên.

Bốn người danh hiệu xuất hiện ở bên cạnh cột.

"Đều trở về a?" Lương Phong phát lên cái tin tức.

"Ừm." Tiền Thương Nhất cũng phát lên cái.

"Đương nhiên, lẽ nào ở lại nơi đó sao?" Thiên Giang Nguyệt cái tin tức này tựa hồ đang ám chỉ cái gì.

"Kỳ thực nhớ lại, bộ phim này cũng rất tốt." Tiểu Minh nói một câu.

Lúc này, thanh toán mặt biên xuất hiện ở trên màn hình điện thoại.

[bộ phim tên gọi: Dùng yêu phát điện]

[tiền phim: 110]

[giá trị danh dự: -4]

"Theo số liệu mức độ nhìn lên, có chút chịu thiệt, chẳng qua suy xét đến độ khó còn có trong bộ phim trải qua có thể giảm bớt trong lòng ác niệm, trên thực tế vẫn là kiếm lời điểm." Tiền Thương Nhất nhìn trên màn ảnh số liệu nói.

Lúc này, người còn lại đã ở đơn độc chat room chia sẻ chính mình số liệu.

Trong đó trong ba người Thiên Giang Nguyệt tiền phim cao nhất, có 115 tiền phim, mà Tiểu Minh tiền phim thấp nhất, mới 101, vừa nãy qua đường mà thôi, cho tới Lương Phong tiền phim, có 107, so sánh Tiền Thương Nhất thấp một chút.

Những này tiền phim trong lúc đó khác biệt ở chỗ bốn người phát điện số lượng,

Thiên Giang Nguyệt không nghi ngờ chút nào là cao nhất, dù sao quá khuếch trương, mà khen thưởng tiền phim xa rồi ẩn giấu nhiệm vụ khen thưởng kém rất nhiều, cũng không có nghĩa là phát điện của bọn họ số lượng xa rồi ẩn giấu nhiệm vụ yêu cầu còn kém rất nhiều, phải biết, ẩn giấu nhiệm vụ cung cấp khen thưởng là ngoài định mức dành cho khen thưởng, thậm chí. . . Là bốn người đều có thể thu được khen thưởng.

Giá trị danh dự phương diện, bốn người khấu trừ giá trị danh dự đều giống nhau, cũng không có ai có sự khác biệt địa phương.

"Không dễ dàng a. . . Độ khó là so sánh bình thường bộ phim phải thấp, nhưng là lợi nhuận cũng phải giảm rất nhiều, xem ra trừ khi là có yêu cầu, bằng không vẫn là không muốn quá nhiều tham dự những này bộ phim nhỏ mới tốt." Lương Phong cảm thán một câu.

"Đồng ý, ta có chút việc, nghỉ ngơi trước." Tiểu Minh trước tiên lui ra

"Ta cũng vậy." Thiên Giang Nguyệt không có nhiều lời.

"Cái kia, gặp lại." Lương Phong lui ra chat room

Tiền Thương Nhất cũng không có ở nhiều lưu lại, tương tự lui ra chat room

Lúc này, màn hình điện thoại di động trong, mặt lòng đỏ trứng chính xác vây quanh Tiền Thương Nhất nhân vật xoay quanh.

"Ngồi xuống." Tiền Thương Nhất đối với trong hình ảnh mặt lòng đỏ trứng nói.

Mặt lòng đỏ trứng nghe thấy sau đó, lập tức dừng lại xoay quanh, ngồi trên mặt đất, sau đó ngẩng đầu nhìn màn ảnh trong Tiền Thương Nhất nhân vật.

"Ồ? Đã huấn luyện qua?" Tiền Thương Nhất có chút tò mò, "Nằm xuống, sau đó vờn mình!"

Mặt lòng đỏ trứng dựa theo yêu cầu Tiền Thương Nhất làm động tác, làm xong sau đó còn đối với Tiền Thương Nhất gâu hai tiếng.

"Nhảy." Tiền Thương Nhất từ trên giường ngồi dậy đến.

"Lắc đuôi, bắt tay, đi thông thả, dạo mát, chạy mau, nằm rạp đi tới, qua lại chạy, đứng thẳng bước đi, cảnh giác, tuần tra, cắn xé, chó dữ chụp mồi, chó gặm bùn. . . Rất thông minh, không sai!" Tiền Thương Nhất nói rồi rất nhiều mệnh lệnh, hơn nữa độ khó càng ngày càng cao, chẳng qua những này mặt lòng đỏ trứng đều làm được.

Tuy rằng cuối cùng mấy cái động tác cũng chương tai gai mắt đúng vậy.

Giữa lúc Tiền Thương Nhất đang suy nghĩ càng phức tạp động tác thời điểm, trên màn ảnh xuất hiện một chút chữ viết, hình như là gợi ý của hệ thống.

[nó hình như đói bụng!]

"Như vậy a. . ." Tiền Thương Nhất mở ra túi của mình khóa, bên trong còn có một chút đồ ăn, giữa lúc Tiền Thương Nhất dự định đem đồ ăn đưa mặt lòng đỏ trứng ăn thời điểm, hần đột nhiên ngừng lại, "Ăn xong làm sao bây giờ? Chó này có thể nghe hiểu được nhiều như vậy mệnh lệnh, nói không chắc biết chút ít cái gì."

"Mạnh mẽ như vậy chức năng, cần phải không phải vì đơn thuần nhìn xem, mà là một loại nào đó người dẫn đường. . ." Nhẹ giọng nói tới chỗ này, Tiền Thương Nhất liếc mắt nhìn màn hình, phát hiện mặt lòng đỏ trứng ánh mắt tràn ngập khát khao, hình như thật sự vô cùng đói bụng.

"Người biết nơi nào có thể tìm được đồ ăn sao?" Tiền Thương Nhất hỏi mặt lòng đỏ trứng.

Mặt lòng đỏ trứng gâu hai tiếng, sau đó hướng về bên cạnh chạy đi.

"A. . ." Tiền Thương Nhất thao tác chính mình nhân vật đi tới, mặt lòng đỏ trứng mấy lần liền chạy trốn không còn bóng, giữa lúc Tiền Thương Nhất không biết nên làm gì đi tới thời điểm, mặt lòng đỏ trứng lại chạy trở về, gâu hai tiếng, tiếp lấy lần thứ hai chạy đi.

Rất nhanh, Tiền Thương Nhất liền đến đến một cái cửa vào khe núi, ở đây, mặt lòng đỏ trứng vẫn ở lối vào khoảng chừng quanh quẩn, thế nhưng là một

bước cũng không dám đạp vào đi.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 321: Quả gai xanh

Xem ra ở mấy lần đổi mới thời kỳ, thôn xóm xung quanh cảnh tượng cũng tiến hành rồi bỏ sung, tuy nói ta đối với xung quanh thăm dò cũng không nhiều lần, nhưng mà chỗ này, trước hình như đã tới, cũng không có một cái thung lũng.

Tiền Thương Nhất ở trong lòng nói.

Bởi vì không có đôi mới thuyết minh duyên cớ, kết quả thay đổi cái gì, hẳn cũng không rõ lắm.

"Bên trong gặp nguy hiểm sao?" Tiền Thương Nhất hỏi một tiếng.

Mặt lòng đỏ trứng ngỗng xuống, dựa vào nét mặt của nó đến xem, tựa hồ đang suy nghĩ nên làm gì hướng về chủ nhân của mình bày tỏ chính mình chân thực ý nghĩ. Ba giây đồng hồ sau, nó bắt đầu đi lên, có lẽ tương đương với tùy ý dạo mát trình độ, thoải mái thoải mái, đi tới đi tới, mặt lòng đỏ trứng đột nhiên thẳng tắp ngã trên mặt đất.

Giữa lúc Tiền Thương Nhất dự định thao tác chính mình nhân vật tiến lên kiểm tra thời điểm, mặt lòng đỏ trứng lại bò lên.

Nó chạy về vị trí ban đầu, sau đó để cho mình chân trước cách mặt đất, lúc này động tác là đứng thẳng bước đi. Tuy rằng đi lại tốc độ rất chậm, thế nhưng là rất ổn định, đi thẳng rất xa.

"Hai ý nghĩa, thứ nhất thung lũng đối với bốn chân bước đi động vật rất không thân thiện, sẽ từ vong, nhưng mà đối với hai chân, nhưng sẽ không có bất luận ảnh hưởng gì. Thứ hai, thung lũng đối với vai cao thấp động vật gặp nguy hiểm, nhưng mà đối với con người mà nói, nhưng cũng không sẽ tạo thành nguy hiểm." Tiền Thương Nhất sau khi nói xong dừng lại một chút, "Nếu như là loại thứ nhất, người liền gâu một tiếng, nếu như loại thứ hai, người liền gâu hai tiếng."

Mặt lòng đỏ trứng gâu hai tiếng.

"Được rồi, ta biết rồi, người liền ở lại chỗ này đi." Tiền Thương Nhất chuẩn bị bắt đầu thao tác chính mình nhân vật tiến vào thung lũng.

Suy xét đến thung lũng đặc biệt hoàn cảnh, hẳn căn bản không dự định mang theo một cái cờ trung chó tiến vào, cho dù chỉ là ở trong màn hình di động mặt. Không có đạo cụ đặc biệt trợ giúp tình huống, hai tay ôm một cái cờ trung chó đánh đổi cũng không cách nào xử lý đột phát tình hình, giả thiết bên trong sơn cốc còn có những khác nguy hiểm, như vậy cũng chỉ có thể đem chó bỏ lại chính mình chạy.

"Đúng rồi, người là làm sao biết?" Tiền Thương Nhất thả ở trên màn ảnh ngón tay ngừng lại.

Mặt lòng đỏ trứng ngoắc ngoắc cái đuôi, một mặt mê man mà nhìn Tiền Thương Nhất.

"Thiết lập sao?" Tiền Thương Nhất nghĩ đến hai giây đồng hồ, vẫn là quyết định trước tiên vào xem xem, dù sao, đồ ăn phương diện vấn đề cho dù hiện tại không giải quyết, sau này cũng sẽ giải quyết, đã như vậy, liền không thể tránh khỏi sẽ tiến vào thung lũng.

Hắn điều khiển nhân vật đi vào sơn cốc, tuy rằng bản thân là ngồi ở trên giường, nhưng mà vừa nghĩ tới trong màn ảnh nhân vật sống chết đối với mình có to lớn ảnh hưởng, liền làm sao cũng thoải mái không đứng lên.

Bên trong sơn cốc một mảnh tự nhiên hài hoà cảnh tượng, thậm chí có thể dùng hoa thơm chim hót để hình dung.

Ở đi tới trên đường, Tiền Thương Nhất vẫn chú ý trên màn ảnh có hay không có cảnh cáo nhắc nhở, đồng thời cũng chú ý mình nhân vật có hay không có bất kỳ không bình thường phản ứng.

"Căn bản. . . Không có nhìn thấy bất kỳ xác chết, cũng không có bất kỳ đặc biệt đồ vật. . ." Tiền Thương Nhất thấp giọng nói một câu.

Rất nhanh, một gốc cây ăn quả xuất hiện ở phía trước, đến gần sau đó, Tiền Thương Nhất phát hiện trái cây màu sắc là màu xanh dương, to nhỏ cùng trái bưởi gần giống nhau, chỉ là mặt ngoài có thật nhiều gai nhọn, chẳng qua thú vị chính là, những này gai nhọn đều tập trung ở trái cây nửa phần sau điểm, nửa bộ đầu điểm gần như không có bao nhiêu.

Cây ăn quả không cao, Tiễn Thương Nhất nhìn ra chính mình nhân vật áng chừng lên chân liền có thể đầy đủ đến trên cây trái cây.

Hắn điểm xuống trái cây , tiếp theo, trên màn ảnh xuất hiện một cái lựa chọn khung.

[có hay không hái quả gai xanh?]

Click là sau đó, trong màn ảnh nhân vật nhón chân lên, đưa tay bắt đầu lấy quả gai xanh, mà trên màn ảnh cũng hiện ra một cái nửa trong suốt nhỏ bóng nhỏ bóng có thể khoảng chừng trên dưới di chuyển, mà ở nhỏ bóng bên cạnh, nhưng là một cái nửa trong suốt hình chữ nhật cái , đây là một cái không chế cảm giác cân bằng trò chơi nhỏ.

"Phiền toái như vậy?" Tuy rằng trong lòng có chút không nhanh, nhưng mà Tiễn Thương Nhất vẫn như cũ thao tác lên.

Nửa trong suốt hình chữ nhật cái không chế chính là z trục khoảng cách, cũng chính là nhân vật đưa tay độ cao, mà nhỏ bóng nhưng là không chế mặt bằng vị trí.

[quả gai xanh: Cây gai xanh mọc ra trái cây, vị chua, có thể hiệu quả lấp đầy bụng dạ, vốn có nhất định tác dụng phụ.]

"Chuyện này. . . Còn có tác dụng phụ?" Tiễn Thương Nhất nhìn trên màn ảnh thư giới thiệu hơi thở,

Trong lòng có chút phiền muộn.

Lúc này, hắn phát hiện cây gai xanh ba chữ là màu xanh dương, đồng thời có dưới phác họa, hình như có thể click, ngay sau đó hắn click một cái, lại một cái thư giới thiệu hơi thở xuất hiện.

[cây gai xanh: Rộng rãi sinh trưởng ở Laxop lục địa một loại cây ăn quả, bởi quả gai xanh mà nghe tên.]

"Tin tức số lượng có chút lớn a!" Tiễn Thương Nhất nhìn chằm chằm cái này thư giới thiệu hơi thở, cảm giác trò chơi này mở rộng mức độ có chút nằm ngoài sự dự liệu của hắn.

Chẳng qua, hắn tạm thời không dự định tra cứu, đem quả gai xanh để vào trong túi ba lô sau đó, hắn tiếp tục đưa tay hái quả gai xanh.

Bởi vì vác nặng quan hệ, hắn hái quả gai xanh không hề qua, nhưng mà giải quyết gần nhất đồ ăn vấn đề cũng đã đầy đủ. Nguyên bản Tiễn Thương Nhất dự định trước tiên để cho mình nhân vật thử ăn một cái, nhưng là tác dụng phụ này một hạng nhường Tiễn Thương Nhất bỏ đi chính mình ý nghĩ, giả thiết tác dụng phụ là bị choáng loại hình tình huống, có lẽ nhân vật của hắn sẽ nằm trên đất, sau đó. . . Chết đi.

Giữa lúc hắn dự định điều khiển chính mình nhân vật trở về lúc đi, màn hình đột nhiên một đen.

Hai tay Tiễn Thương Nhất cảm điện thoại di động, trong lúc nhất thời không biết nên xử lý như thế nào, thậm chí hắn cũng không thể xác định màn đen là không phải là bởi vì điện thoại di động của mình quá tệ mà dẫn đến.

Rất nhanh, màn hình xuất hiện một chút thay đổi, màu đen hình ảnh trên dưới tách ra một chút, sau đó lại hợp lại cùng nhau, tiếp lấy lần thứ hai tách ra.

Tiến Thương Nhất hiểu , đây là nhân vật của hắn ở chớp mắt.

Vẫn là đồng dạng hình ảnh, cùng màn đen trước cũng không bất kỳ chỗ khác nhau nào.

Cây gai xanh trên quả gai xanh vẫn như cũ là lấy xong sau số lượng, xung quanh không gọi ra tên cỏ dại vẫn là khi theo gió đông đưa, trong lòng Tiễn Thương Nhất có chút không yên, nhưng y nguyên lựa chọn điều khiển chính mình nhân vật trở về. Hắn để cho mình nhân vật chuyển hướng, lại phát hiện có một cái nhân vật màu xanh dương con đường theo nhân vật dưới chân vẫn kéo dài tới sâu trong thung lũng.

Đây là một cái chỉ thị con đường.

Nếu như đúng là ở chơi máy vì tính trò chơi, Tiễn Thương Nhất tuyệt đối sẽ không chút do dự lựa chọn để cho mình nhân vật dọc theo chỉ thị con đường đi tới, đi xem xem bên trong rốt cuộc ẩn giấu huyền cơ gì, nhưng là hiện tại, trong đầu của hắn cái ý niệm đầu tiên nhưng là để cho mình nhân vật mau chóng rời khỏi thung lũng, bởi vì như vậy tiếp tục sống sót tỷ lệ mới càng to lớn hơn.

Dọc theo đường cũ trở về, Tiễn Thương Nhất thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn một chút, theo hắn rời đi, màu xanh dương con đường không chỉ có không có trở thành nhạt biến mất, trái lại càng dày đặc.

Đi ra khỏi thung lũng, mặt lòng đỏ trứng y nguyên ngồi xổm ở thung lũng công.

Nó nhìn thấy Tiễn Thương Nhất đi ra sau, vội vàng chạy tới, sau đó ngẩng đầu lên nhìn Tiễn Thương Nhất, trong ánh mắt tràn đầy mong đợi.

Tiến Thương Nhất mở ra ba lô, làm mất đi hai cái quả gai xanh ở mặt lòng đỏ trứng bên chân.

Mặt lòng đỏ trứng gâu một tiếng, chạy qua một bên, chẳng qua rất nhanh lại trở về, trong miệng cắn tảng đá. Nó đem đá vút tại quả gai xanh mặt trên, liên tục đánh mấy lần sau đó, quả gai xanh vỡ vỏ chảy ra màu xanh dương chất lỏng, chất lỏng bên trong còn có một chút màu trắng tương tự với kết quả

hạt đồ vật.

Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút quả gai xanh tác dụng phụ kết quả là cái gì?

Tiền Thương Nhất nghĩ thầm.

Bạn đang đọc truyện *Phim Địa Ngục Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.